

အရှင်ဩဘာသာဘိဝံသ မထေရ်မြတ်

စီရင်ရေးသားအပ်သော

သုတေသန

သရုပ်ပြအဘိဓာန်

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရ
သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန
သာသနာရေးဦးစီးဌာန ကမ္ဘာအေးစာပုံနှိပ်တိုက်၌ရိုက်နှိပ်သည်။

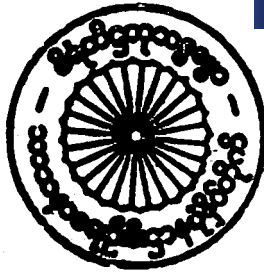
စံပြ မြန်မာပါဠိအဘိဓာန်ကျမ်းပြု

အရှင်ဩဘာသာဘိဝံသ မထေရ်မြတ်

စီရင်ရေးသားအပ်သော

သုတေသန

သရုပ်ပြအဘိဓာန်

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရ
သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန
သာသနာရေးဦးစီးဌာန ပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်သည်။

သာသနာ-၂၅၅၃

ကောဇာ-၁၃၇၁

ခရစ်-၂၀၀၉

ကျမ်းပြုဆရာ

ရှင် ဩစာအောင်မိမိမ၏ ပုံစာအုပ်

(၂)

[အံ]

(၁၇) နိဗ္ဗာန်၊ (၁၈) ပညတ်တို့၌ သိသော ဉာဏ်ကို ထည့်၍ ၁၈-ပါး ဟူ၏။ ။
၎င်းကိုပင် “ရောင်ခြည်ခြောက်သွယ်၊ ဘဝဂ်ကယ်၊ အံ့ဘွယ်ဆယ်ရှစ်ဖြာ” ဟု
ကဝိလိက္ခဏာသတ်ပုံ၌ စပ်သည်။

အံ့ဘွယ် ၈ ဖြာ သာသနာ။ ။ အဋ္ဌဂုံတ္ထရ။ ပါ။ ၃၈။ ၄။ ၂၁၇-၌ အကျယ်ရှုပါ။ ။
သာသနာကော်၏ အံ့ချီးဘွယ်ရာ အကြောင်းတရား ရှစ်ပါး။ ။ မဟာ-
သမုဒ္ဒရာ၏ အံ့ဘွယ်ရှစ်ဖြာပမာ သာသနာတော်၏ အံ့ဘွယ်ရှစ်ရပ်ဟူလို။

(၁) သာသနာ့ကျင့်စဉ်၌ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ဟူသော အစဉ်အတိုင်း
ခုတင်တေရသ၊ ဗောဓိပက္ခိယတရား ၃၇-ပါး၊ မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရား
တိုင်အောင် နက်ရှိုင်း၍ သွားခြင်း။

(၂) တပည့်သား သာဝကတို့သည် အသက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်
သော်လည်း သိက္ခာပုဒ် ပညတ်တော် စည်းကမ်းကို ကျူးလွန်
ကျော်လွှား၍ မတက်ခြင်း။

(၃) အလဇ္ဇီ ဒုဿီလ အပုပ်အသိုး ရဟန်းဆိုးတို့ကို ရဟန်းကောင်းတို့က
မပေါင်းသင်း မကြည်ညိုဘဲ၊ ထိုထို ဒကာ၊ ဒကာမတို့က ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ
၍ သာသနာဘောင်မှ ထုတ်ပယ် စွန့်ပစ်ကြခြင်း။

(၄) အမျိုးလေးပါးတို့ သာသနာတော်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာလျှင်
အချင်းချင်း လူမျိုးတန်းစား မခွဲခြားဘဲ သာကီဝင်နွယ်ဖွား ဘုရား
သားတော်ဟူသော အမည်တခုတည်းဖြင့်သာ တည်ရှိစေခြင်း။

(၅) မရေတွက်နိုင်သော တပည့်သာဝက အပေါင်းတို့၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံ
ခိုအောင်းကြခြင်းကြောင့်လည်း နိဗ္ဗာန်ဓာတ် နိဗ္ဗာန်ရပ်၏ ပြည့်လျှံ
ယုတ်လျော့မှု မရှိခြင်း။

(၆) ဆင်းရဲဒုက္ခ ကိလေသဘေးမှ ကင်းဝေးရာမှန် သန္တိသုခ ဝိမုတ္တိရသ
ကိစ္စတခုသာ ရှိခြင်း။

(၇) ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါး၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၊ လောကုတ္တရာတရား ဆယ်ပါး၊
ဗောဓိပက္ခိယ တရား ၃၇-ပါး ဟူသော ရတနာများစွာတို့ဖြင့်
ပြည့်နှက်နေခြင်း။

(၈) ဥပါသကာ ဥပါသိကီ အရိယာရဟန္တာ ဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်
မြတ်ကြီးတို့၏ ကျင့်ကြံကျက်စား တည်နေရာဖြစ်ခြင်း။

(၄)

[အ + က်]

ဒုတိယကွဲနှင့် စတုတ္ထကွဲရာတို့ကို အမ - လူတ္ထိလိင်ဟု ခေါ်ပုံ၊ အချင်းချင်း ထပ်ရာ၌ အထီး အထီးချင်း ထပ်ကောင်းပုံ၊ အမနှင့်ထပ်ရာဝယ် အထီးက အပေါ်က နေပုံ၊ အမချင်းချင်းကား မထပ်ကောင်းပုံ၊ အထီး၏အထက် ကလည်း အမ မနေကောင်းပုံတို့ကို ဖော်ပြ၏။

အက္ခရာကြီး ၄-လုံး။ ။အင်း အိုင် မန္တန်တို့၌ အသုံးပြုသော မြန်မာအက္ခရာ ကြီး လေးလုံး။ “ကကြီး၊ ခကြီး၊ ဂကြီး၊ ငကြီး”

အက္ခရာဘိဇ္ဇာမုဒါ ၅-ပါး။ ။အက္ခရာဘိဇ္ဇာတပ် ဖွဲ့ပုံ အမျိုးမျိုးရှိ၏။ ထိုအနက် ငါးပါးတို့ကိုသာ ဖော်ပြပေအံ့။

(၁) သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ဒုဋ္ဌဂါမဏိ မင်းကြီးလက်ထက် ကျေးလူမျိုးတို့ စစ် တိုက်ရာ ချီတက်သော အက္ခရာဘိဇ္ဇာတပ်မှာ မဟာဝင်ဋီကာ အရ တိုက်ဆင် တကုဋ္ဌေ၊ ရထား ဆယ်ကုဋ္ဌေ၊ မြင်းပေါင်း ကုဋ္ဌေတရာ၊ လေးပစ် လေးဆွဲ သူရဲ ကုဋ္ဌေနှစ်ရာ၊ စစ်သည်လူ ကုဋ္ဌေ တသောင်း လေးထောင်၊ စုစုပေါင်း တသောင်း လေးထောင် သုံးရာ တဆယ့် တကုဋ္ဌေ ရှိ၏။

(၂) မဟောသခေတို့ စစ်ချီတက်စဉ်၌ အက္ခရာဘိဇ္ဇာတပ် တတပ်ဟူသည် မှာ ဝါးအလုံးခြောက်ဆယ် တစည်းကို ချထားရာ စစ်အင်္ဂါလေးပါး တို့ နင်းသွား၍ မြို့မုန့်ဖြစ်လျှင် တဖန် ဝါးအလုံးခြောက်ဆယ် တစည်းကို ချပြန်၏။ ဤသို့နင်းသွားခြင်းဖြင့် ဝါးအလုံးခြောက်ဆယ် စည်းပေါင်း ခြောက်ဆယ် ဖုတ် မြို့မုန့် ဖြစ်အောင် များပြားသော စစ်အင်္ဂါ လေးပါး အရေအတွက်ကို ဆို၏။

(၃) ပုဂံမင်းဆက် ၅၀-မြောက် သက္ကရာဇ် ၅၉၆-ခုနှစ်တွင် နန်းတက်သော ဓမ္မရာဇာဘွဲ့ခံ ကျစွာမင်းကြီး လက်ထက် လောကီသင်္သကရိဋ္ဌ သဒ္ဓါကျမ်းများနှင့် သဗ္ဗညုဘုရားဟော ပါဠိတော်ပါဠိတော် ၎င်းအဋ္ဌကထာ သုတ္တန် ဝိနည်း အဘိဓမ္မာ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ ဋီကာများမှ လာရှိသည့် ပြုယုဂ်အပ္ပေယ်များကိုပါ ထုတ်ဆောင် ညှိနှိုင်းပြီးလျှင် ရေးသား စီရင်တော်မူခဲ့သော သဒ္ဓနီတိကျမ်းဆရာ အရှင်အဂ္ဂဝံသထေရ်မြတ်သည်—

[အ + ကာ။ အ + ကု]

(၅)

နဝ နာဂ သဟဿာနိ၊ နာဂေ န္ဗာဂေ သတံ ရထာ။
ရထေ ရထေ သတံ အဿာ၊ အဿေ အဿေ သတံ နရာ။
နရေ နရေ သတံ ကညာ၊ ဧကေကိဿံ သတိတ္ထိယော။
ဧသော အက္ခောဘိဏီနာမ၊ ပုဗ္ဗာစရိယေဟိ ဘာသိတော—

ဟု ၎င်းသဒ္ဓါနိတိကျမ်း၌ အက္ခောဘိဏီ ယူပုံကို ပြဆိုသည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ ဆင်ပေါက်ကြီး ကိုးထောင်၊ ရထား ကိုးသိန်း၊ မြင်း ကိုးကုဋေ၊ ခြေသည်သူရဲ ကုဋေကိုးရာ၊ သိုးကညာ ကုဋေကိုးသောင်း၊ မိန်းမ ကုဋေကိုးသန်း ဤ အရေ အတွက်ကို အက္ခောဘိဏီဟု ရှေးဆရာတို့ မိန့်ဆိုကုန်၏။

(၄) အမရကောသ အဘိဓာန် ဇီကာ တို့၌ကား။ ။ဆင် - ၂၁၇၇၀။
ရထား - ၂၁၇၇၀။ မြင်း - ၆၅၆၁၀။ ခြေသည် - ၁၀၉၃၅၀။ ပေါင်း
၂၁၇၇၀၀- သည် အက္ခောဘိဏီ သေနာဗျူဟ မည်၏ဟု ဆို၏။

(၅) မကြာမီခေတ်၌ကား ဆုတ်ကပ်ဖြစ်၍ ယူတို့အသက်တို့ ဦးရေနည်း
ပါးသောကြောင့် အက္ခောဘိဏီ တပ်ဖွဲ့ရာ အရေအတွက် အလွန်
နည်းပါးလေသည်။ ၎င်းပြင် ဆင် နည်းပါးသောကြောင့် စစ်အင်္ဂါ
လေးပါး ပြည့်စုံအောင်ပင် တပ်မစည်းကြပ်နိုင်ချေ။

အ,ကာလခါ၊ လည်သူ့မှာ၊ ၆-ဖြာ အပြစ်ရ။ ။သုတ်ပါထေယျ။ပ။ ၁၄၇။
ဋ္ဌ။ ၁၂၇-တို့၌ အကျယ်ရှု။ အချိန်မဟုတ် မိုးချုပ်ညှန်နက်လှည့်ပတ်သွားလာ
သူများအား အပြစ် ခြောက်ပါး ရနိုင်ကြောင်းကို သိဂါလသတ်၌ ဘုရား
ဟောတော်မူသည်။ (၁) မိမိကိုယ်ကို မစောင့်ရှောက် မလုံခြုံဖြစ်စေ၏။
(၂) မိမိသားမယားများကို မစောင့်ရှောက် မလုံခြုံဖြစ်စေ၏။ (၃) ပစ္စည်း
ဥစ္စာများ မလုံခြုံ စောင့်ရှောက်မဲ့ ဖြစ်စေ၏။ (၄) မကောင်းရာ၌
သူတပါးတို့၏ မသင်္ကာမှု ခံရ၏။ (၅) မဟုတ်မမှန် စွပ်စွဲ ခံရတတ်၏။
(၆) ဆင်းရဲဒုက္ခအပေါင်းကို ခေါင်းဆောင် ခေါ်ယူရာကျ၏။

အ,ကုသလ ကမ္မပထတရား ၁၀-ပါး။ ။အပါယ်လားကြောင်းတရား ဆယ်
ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ် (ဒုစရိုက်တရားဆယ်ပါး) နှင့် တူ၏။ မူလပဏ္ဏာသ
ပါဠိတော်။ပ-အုပ်။ ၅၇။ အဋ္ဌကထာ။ပ-အုပ်။ ၂၀၁-၌ အကျယ်ရှုပါ။

အကုသိုလ်စိတ် ၁၂-ပါး။ ။လောဘမူစိတ် ၈-ပါး၊ ဒေါသမူစိတ် ၂-ပါး၊
မောဟမူစိတ် ၂-ပါး၊ ပေါင်း ၁၂-ပါး ဟူ၏။

(၆)

[အ + ကု။ အ + ကျ]

အကုသိုလ်စေတသိက် ၁၄-ပါး။ ။ အကုသိုလ်စိတ်များနှင့်သာ ယှဉ်၍ဖြစ်သော စေတသိက်များ ဟူ၏။ (၁) လောဘ = ဆာလောင်တွယ်တာ သာယာ ခင်မင်ခြင်း လက္ခဏာ၊ (၂) ဒေါသ = ကြမ်းတမ်းပြစ်မှား နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးခြင်း လက္ခဏာ၊ (၃) မောဟ = အမှန်တရားကို မသိခြင်း၊ (၄) အဟိရိက = မကောင်းမှုပြုရမှာ မရှက်ခြင်း၊ (၅) အနောတ္တပ္ပ = မကောင်းမှုပြုရမှာ မကြောက်မလန့်ခြင်း၊ (၆) ဥဒ္ဓစ္စ = ပျံ့လွင့်-တုန်လှုပ်ခြင်း၊ (၇) မာန = ငါကွ...ဟု ထောင်လွှားခြင်း၊ (၈) ဒိဋ္ဌိ = အမှားကိုအမှန်ဟုစွဲယူထားခြင်း၊ (၉) ဣဿာ = သူတပါးအား မလိုတမာ ငြူစူလာခြင်း၊ (၁၀) မစ္ဆရိယ = မိမိစည်းစိမ်ကို နှမြောဝန်တို မဆက်ဆံလိုလျက် ဖုံးဝှက်ကာထားခြင်း၊ (၁၁) ကုက္ကုစ္စ = ပြုပြီးသား အကုသိုလ်၊ မပြုလိုက်ရတဲ့ ကုသိုလ်တို့အတွက် နောင်မှ တကား ပုန်လားခြင်း၊ (၁၂) ထိန = ကုသိုလ်ပြုရာ၌ စိတ်ဓာတ် လျော့ပါး အားနည်းခြင်း၊ (၁၃) မိဒ္ဓ = ထိနကြောင့် ထိုင်းမှိုင်း ငိုက်မျဉ်း၍ လာခြင်း၊ (၁၄) ဝိစိကိစ္ဆာ = ကောင်းမှုကုသိုလ်တရား၌ ယုံရမှာလား? မယုံရမှာလား? ဟု သို့လော သို့လော တွေးတောယုံမှားခြင်းလက္ခဏာ ရှိ၏။

အကုသိုလ်မူလ တရား ၃-ပါး။ ။ မေဃသင်္ဂဏီ ပါဠိတော် ၂၀၅။ ၉။ ၃၀၈-၌ အကျယ်ရှု။ (၁) လောဘ၊ (၂) ဒေါသ၊ (၃) မောဟ၊ အကုသိုလ် ဟူသမျှ သူတို့လျှင် အရင်းမူလရှိ၏။

အကျင့်တရားမျိုး ၃-ပါး။ ။ လောကသားတို့၏ ကောင်း၊ မကောင်း ကိုယ်ကျင့် တရား သုံးပါး ဟူ၏။ (၁) ကာမသုခလိကာနုယောဂ - လောကီစည်းစိမ် ကာမဂုဏ်အမျိုးမျိုးတို့ကို ခံစားပျော်ပ နှေးပူ လကျော်အချောင်သမားတို့ ကျင့်စဉ်၊ (၂) အတ္တကိလမထာနုယောဂ-ကိုယ်ခန္ဓာဆင်းရဲပင်ပန်းကြောင်း အကျိုးမှ ဒုက္ခခံမှု လက်ဝဲလမ်း ကျင့်စဉ်၊ (၃) မဇ္ဈိမပဋိပဒါ - အထက်ပါ ကျင့်စဉ် နှစ်ပါးတို့သို့ မလိုက်၊ အလယ်အလတ် ကောင်းမြတ်လော အရိယာ တို့ကျင့်စဉ် လမ်းမှန်။

အကျိုးဆောင်သူ ၄-မျိုး။ ။ မူလပဏ္ဏာသ။ ၁။ ၂။ ၁၉၉။ ၉။ ဒု - ၄။ ။ (၁) သူကျိုးမရှိ ကိုယ်ကျိုးသက်သက်သာ ကျင့်ဆောင်သူ၊ (၂) ကိုယ်ကျိုး မပါ သူ့အကျိုးသက်သက်သာ ကျင့်ဆောင်ပေးသူ၊ (၃) အတ္တ - ပရ နှစ်ဦးကျိုးအတွက် ကျင့်ဆောင်သူ၊ (၄) အတ္တ-ပရ နှစ်ဦးကျိုးပျက်အောင် ကျင့်ဆောင်သူ၊ ၁-နှင့် ၄-ကို ရောင်ရမည် ဟူ၏။

[အ + ကျ။ အ + ကြ]

(၇)

အကျိုးမဲ့ ပျော်မွေ့ခြင်းမျိုး ၄-ပါး။ ။ သုတ်မဟာဝါ။ ပါ။ ၁၁၈။ ဋ - ၆၆။
ရဟန်းတော်များကို အဦးထား၍ ဟောကြားသည်။ (၁) ကမ္မာရာမ တာ =
ပရိယတ် ပဋိပတ် အားမထုတ်ပဲ အခြားအလုပ်၌သာ ပျော်မွေ့နေသူ၊
(၂) ဘဿာရာမ တာ = မဂ်ဖိုလ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် စကား ပြောခြင်းဖြင့်
သာ ပျော်မွေ့နေသူ၊ (၃) နိဗ္ဗါရာမ တာ = အိပ်စက်ခြင်းဖြင့်သာ မွေ့လျော်
နှစ်ခြိုက်နေသူ၊ (၄) သင်္ဂဏိကာရာမ တာ = တယောက်တည်း မနေတတ်ပဲ
အပေါင်းအဖော်နှင့်သာ ပျော်ပိုက် နှစ်ခြိုက်နေတတ်သူ။

အကျိုးမဲ့ အလှူမျိုး ၅-ပါး။ ။ အကျိုးမရှိ၊ မပေးလှူကောင်းသော အလှူမျိုး
ငါးပါးဟူ၏။ ၎င်းသရုပ် အဓိပ္ပာယ် အကျယ်ကို (မပေးလှူကောင်းသော
ဒါနမျိုး ၅-ပါး) မှာ ကြည့်ပါ။

အကျော်မျိုး ၄-ပါး။ ။ အချို့ ကျမ်းစာတို့၌ “အနိမ္မိတံ လောကံ” ဟုလည်း
ပညတ်တင်ကြသည်။ (၁) အကျော်၊ (၂) ပရုပ်၊ (၃) ဇလပ်၊ (၄) စန္ဒကူး။

အကျွမ်းမဝင်ရာသည် ၆-ပါး။ ။ ဤ၌ လွယ်ကူစွာ ကျက်မှတ်နိုင်ရန် စာဏကျ
ပျို့မှ ထုတ်ဖြေလိုက်သည်။ (၁) ခြံသံ့၊ သစ်၊ ကျား၊ သားရဲများတည့်၊
(၂) ချိုအားရှိလာ၊ သတ္တဝါနှင့်၊ (၃) ရေသာနက်တောင်း၊ မြစ်နှင့်ချောင်း
တည့်၊ (၄) အပေါင်းမိန်းမ၊ ဟူသမျှနှင့်၊ (၅) ရာဇထုတ်တင်၊ ရှင်ဘုရင်ဟု၊
(၆) လက်တွင်ကိုင်လာ၊ လက်နက်ပါသား၊ ခြောက်ဖြာအပြား၊ ဤသူ
များတည့်။

အကျွမ်းမဝင်ရာသည် ၇-ပါး တနည်း။ ။ သုဗောဓာလင်္ကာရကျမ်းမှ ယူဖြေ
သည်။ (၁) ဣတ္ထိ-မိန်းမ၊ (၂) ဒုဇ္ဇန-သူယုတ်၊ (၃) ဝိသ-အဆိပ်၊ (၄) သိဂီ-
ဦးချိုရှိ သတ္တဝါ၊ (၅) ရောဂ-ကူးစက်တတ်သော သူနာ၊ (၆) နဒီ မြစ်၊
ချောင်း၊ အိုင်၊ (၇) ရာဇကုလ-မင်းမျိုး ဟူ၏။

အကြီးကျယ်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ၄-ယောက်။ ။ စတုကင်္ဂုတ္ထိရ်။ ပါ။ ၃၂၄။ ဋ။
၂၆၁။ (၁) ကိုယ်ခန္ဓာ အကြီးဆုံး အသူရိန် ခါ ရာဟုနတ်ကြီး၊ (၂) ကာမ
ဂုဏ် ခံစားသူတို့တွင် မန္တာတုစကြာမင်း အကြီးကျယ်ဆုံး၊ (၃) အာဏာ
လိုချင်သူ အုပ်စိုးသူတို့တွင် မာရ်နတ်ကြီး၊ (၄) လောကသုံးပါး၌ အတုမရှိ
ကြီးကျယ်တော်မူသူကား မြတ်စွာဘုရား သခင် ဖြစ်၏။

(ဂ) [အ + ကြ ။ အ + စ ။ အ + ဂ]

အကြောင်းတရားကြီး ၄-ပါး။ ။ လောက ၃-ပါးအား အမြဲအစဉ် ပြုပြင် စီမံနေသော အကြောင်းတရားကြီး လေးပါး၊ (၁) ကံ-သတ္တဝါတို့၏ ကောင်းသောအလုပ်နှင့် မကောင်းသောအလုပ်၊ (၂) စိတ်-သတ္တဝါတို့၏ ကောင်းသော စိတ်နှင့် မကောင်းသောစိတ်၊ (၃) ဥတု- အပူ အအေး၊ ဆောင်း၊ နွေ၊ မိုးဦး၊ (၄) အာဟာရ-စားသောက်ဘွယ်နှင့် နှစ်သက် တင်းတိမ်မှုများ။

အခါမဲ့ငြား၊ လည်ကြူးများ၊ ၆-ပါး အပြစ်ရ။ ။ ၎င်းအဖြေကို (အကာလခါ၊ လည်သူမှာ၊ ၆-ဖြာ အပြစ်ရ) ဟူသော အခမ်း၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

အခြင်းအရာ - ၂၀။ ။ ယင်း ဝေါဟာရသည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားကို အကြောင်း အကျိုး ဝေဘန်သောအားဖြင့် ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

- (၁) အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ဘဝ ဟူသော ရှေးအတိတ် အကြောင်း အခြင်းအရာတရား ငါးပါးကြောင့်—
- (၂) ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ ဟူသော ယခုဘဝ ပစ္စုပ္ပန် အကျိုးတရား ခြင်းရာ ငါးပါးဖြစ်လာသည်။
- (၃) တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ဘဝ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ ဟူသော ယခုဘဝ မျက်မှောက် အကြောင်းတရား ခြင်းရာ ငါးပါးကြောင့်—
- (၄) ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ ဟူသော နောင်ဘဝ အနာဂတ်အကျိုးခြင်းရာ ငါးပါး ဖြစ်ရဦးမည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤသို့လျှင် အတိတ်အကြောင်းနှင့် ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးတစ်ပါး၊ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးနှင့် ပစ္စုပ္ပန်အကြောင်း တစ်ပါး၊ ပစ္စုပ္ပန်အကြောင်းနှင့် အနာဂတ်အကျိုး တစ်ပါး ပေါင်း အစပ်သုံးပါး ဖြစ်သတည်း။

အာဂတိတရား ၄-ပါး။ ။ ဝိနည်းမဟာဝါ။ ပါ။ ၃၉၅။ ၄၀၂ - ၄၀၅။ တရား စီရင်ရာ ဘဏ္ဍာဝေဘန်ရာ စသည်တို့၌ မလားအပ်သည်သို့ လားခြင်း ၄-ပါးဟု ဆိုလိုသည်။ (၁) ဆန္ဒာဂတိ-ချစ်သဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားခြင်း၊ (၂) ဘယာပတိ-ကြောက်သဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားခြင်း၊ (၃) ဒေါသာဂတိ-မုန်းသဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားခြင်း၊ (၄) မောဟာဂတိ-တွေဝေမိန်းမောသဖြင့် အမှန်ကို မသိဘဲမလားအပ် သည်သို့ လားခြင်း။

[အ + ဂံ။ အ + ဃ။ အ င]

(၉)

အဂမနိယ ဝတ္ထု-၂၀။ ။ယောက်ျားတို့ မသွားလာ မမှီဝဲအပ်သော မိန်းမမျိုး ၂၀-ဟူလို။ အဖြေကို (အုပ်ထိန်းခြင်း-၂၀) မှာ ရှုပါ။

အဂ္ဂ သာဝက ၄-ပါး။ ။အမြတ်ဆုံးသော တပည့်သာဝက ၄-ပါး၊ ဂေါတမ ဗုဒ္ဓ၏ လက်ဝဲတော်ရံ နှင့် လက်ျာတော်ရံများ၊ (၁) ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ (၂) ရှင်မောဂ္ဂလာန၊ ယောက်ျားရဟန်း ၂-ပါး၊ (၃) ဥပ္ပလဝဏ်ဘိက္ခုနီ၊ (၄) ခေမာဘိက္ခုနီ၊ မိန်းမ ရဟန်းနှစ်ပါးတို့ ဖြစ်၏။ အကျယ်ကို ဗုဒ္ဓဝံသ ၃၀၁-၌ ကြည့်ပါ။

အင်္ဂ မင်္ဂ လေမျိုး ၁၁-ပါး။ ။အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းနှင့် သက်ဆိုင်သော လေစု၊ ၎င်းအဖြေ (လေမျိုး - ၁၀ [င] ပို၍) ၌ ရှုပါလေ။

အင်္ဂ မင်္ဂ ဝိကာရ လေမျိုး ၁၃-ပါး။ ။အင်္ဂါကြီးငယ်ကို ဖေါက်ပြန်စေတတ်သော လေများ၊ ၎င်းအဖြေ (လေမျိုး - ၁၀ [ဆ] ပို၍) ၌ ရှုပါလေ။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် ၁၁-ကျမ်း။ ။၎င်းအဖြေ (နိကာယ် ၅ - ရပ် [ဆ] ပို၍) ၌ ကြည့်ပါ။

အာသဝ အက္ခရာ ၁၁-လုံး။ ။ဂါထာ မန္တန် စသည်တို့၌ ညင်ညင် သာသာ ရွတ်ဖတ်ရသော သက္ကဋကျမ်းလား အက္ခရာများ။

က, ခ, စ, ဆ, ဇ, ဋ, တ, ထ, ပ, ဖ, သ, (သဒ္ဒါနည်း)

က, ဂ, စ, ဇ, ဋ, ခ, တ, ဒ, ပ, ဗ, သ, (ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိနည်း)

အင်း, အိုင်, ခါးလွဲ, လင်္ကေ, မန္တရားမျိုး ၇-ပါး။ ။ဘားနဒ် ပိဋကတိုက် လောကီ ပရပိုဒ်တစောင်မှ -

- (၁) အင်း-အကွက်မှန်ချ၍ ဂဏန်းရေးသွင်းသော အရာဝတ္ထုကို ခေါ်ဆိုသည်။
- (၂) အိုင် - အကွက်မှန်ချ၍ စ-ဓ-ဗ-ဝ စသည့် အက္ခရာ ရေးသွင်းထားသည့် အရာကို ဆိုသည်။
- (၃) ခါးလွဲ - ရွှေပြား ငွေပြား ထန်းရွက် ပေရွတ် စသည်တို့၌ စာတန်းရေး၍ ခါး၌ ပတ်စည်းရသည့်အရာကို ဆိုသည်။

(၁၀)

[၈ + ၆]

- (၄) လက်ဖွဲ့ - အင်း၊ အိုင်၊ အပြားအချပ်ကို လိပ်၍ ခေါက်၍ တြိုးဖြင့် ဖွဲ့ဆောင်ရသော အရာကို ဆိုသည်။
- (၅) မန္တလေး - ဩောင်း အစထား၍ ရွတ်ဆိုမုန်းမှုတ်ရသောအရာ၊ ဥပမာ- “ဩောင်း ဒူရေ ဒူရေ သာဟ” စသည်မျိုး။
- (၆) မန္တန် - ဥုံ အစခံ၍ ရွတ်ဆိုမုန်းမှုတ်ရသည့် အရာမျိုး၊ ဥပမာ- “ဥုံစွာရစဟိကျ မေ မာတာ” စသည်မျိုး။
- (၇) ဂါထာ - ဥုံ ဩောင်း မပါသော ရွတ်ဆိုမှုမျိုး ပရိတ်ကြီးစသည်။

အင်းကန်းခြင်း ၇-ပါး။ ။အင်းလွက်ထဲ၌ အင်းဆန်သွင်းသောအခါ အောက်ပါ အပြစ် ၇ - ပါးကြောင့် အကျိုးခံစားခွင့် တန်ခိုးအာနိသင် မရှိ၊ အင်းသည် သူကန်းသဘွယ် ဖြစ်သွားသည် ဟူ၏။ (၁) နက္ခတ် မမှန်ခြင်း၊ (၂) အင်းဆန် ဝဏန်း အကွရာ မီမှန်ခြင်း၊ (၃) အင်းသွား အလှည့် မမှန်ခြင်း၊ (၄) အကွရာ ဝဏန်း မညီ မတန်းခြင်း၊ (၅) ကိုယ်ဝန်ဆောင် မသန့်ရှင်းသူတို့ ကိုင်ခြင်း၊ (၆) အင်းချသူ၏ ကိုယ်လက် မသန့် ညစ်ပတ်ခြင်း၊ (၇) ဂါထာ ဗန္ဓု မမှန်ခြင်း။

အင်းကျိုးခြင်း ၇-ပါး။ ။အင်းချစဉ် အပြစ် ၇-ပါးကြောင့် အင်းကျိုးပျက် သွားသည် ဟူ၏။ (၁) လူ နေရာရွှေ့ခြင်း၊ ဣရိယာပုတ် ပြောင်းလဲခြင်း၊ (၂) စကားပြောခြင်း၊ တေးသီ လေချွန်ခြင်း၊ (၃) လူးလည်း၍ စီရင်ခြင်း၊ (၄) စီရင် မပြီးမီ ထ၍ သွားခြင်း၊ (၅) အင်းအုံ ပြတ်ခြင်း၊ (၆) စတုရန်း ၄-မျက်နှာ မျဉ်းမသားမီ အတွင်း မျဉ်းများကို သားခြင်း၊ (၇) အင်းပေါင် ရွှေ့ခြင်း။

အင်းချသူ အင်္ဂါ ၈-ပါး။ ။ဤအင်္ဂါ ၈-ပါးနှင့် ပြည့်စုံမှသာလျှင် ထူးမြတ် လွန်ကဲသော အကျိုးကျေးဇူး ဂုဏ်ထူး လာဘ်မြတ်တို့ကို ပေးစွမ်းနိုင်သည် ဟူ၏။ (၁) မိမိ ပီရင်သော အင်းကို ယုံကြည် လေးမြတ်ခြင်း၊ (၂) ကောင်းသော အလိုဆန္ဒ ဝိရိယ ရှိရခြင်း၊ (၃) ကောင်းမွန်သော အသိဉာဏ် ရှိရခြင်း၊ (၄) အစီအရင်ကို အရိပ်ဖြင့် မကွယ်ရခြင်း၊ (၅) တစုံတခုသော ဒွါရကို မပိတ်ရခြင်း၊ (၆) စကားမပြောရာ၊ အခြားသို့ လှည့် မကြည့်ရခြင်း၊ (၇) မပြီးခင် ခေတ္တခဏမျှ ထ၍ မသွားရခြင်း၊ (၈) မိမိစီရင်နေသော အင်းမှ တပါးသို့ အာရုံများကို မအောက်မေ့ မတော့တော့ရခြင်း။

အင်းပေါက်ခြင်း ၇-ပါး။ ။ပေါက်ထွက်နေသော အင်းကား တန်ခိုးမရှိ ဟူ၏။ (၁)အင်းပေါက်ချင်း မထိစပ်ခြင်း၊ (၂)အင်းပေါင် အင်းကွက်ကို မျဉ်းဖောက်ထွက်နေခြင်း၊ (၃) အင်းချ မမှန်ခြင်း၊ (၄) အင်းပေါင်နှင့် အင်းဆန် ထိစပ်နေခြင်း၊ (၅) ဂဏန်းထောင့် မကိုက်ခြင်း၊ (၆) အကွရာ မပြီသ မမှန်ခြင်း၊ (၇) အင်းကွက်ချ မညီခြင်း။

မှတ်ချက်။ ။အင်းကွက်ကို ဝက်ခေါင်းထိုးလျှင် ကိုက်နေရမည်ဟူ၏။

အင်း 'နဝ' ဖို့တည်၊ အဝပြည်၊ ၉-မည် အင်းတို့ အဘယ်နည်း? ။ သဘင်ဝန် ဦးသော် မေး၍ တောင်ဖီလာ ဆရာတော် ဖြေ မှတ်တန်းကဗျာနှင့် အင်းဝ မြို့ ဓာတ်ပေါင်းမဉ္ဇူဘုရား ကျောက်စာတော်တို့မှ ထုတ်ယူ ဖြေကြား လိုက်သည်။ ထိုမြို့ကို သက္ကရာဇ် ၇၂၆ - ခုနှစ်တွင် သတိုးမင်းဖျားက အောက်ပါ အင်းများကို ဖြည့်ဖို့ တည်ထောင်သည် ဟူ၏။ (အင်းနဝ၊ အင်းဝ၊ ယခုသော် အဝ) ခေါ်ကြသည်။ (၁) ရွှေကြာပင်အင်း၊ (၂) ဇနီအင်း၊ (၃) ညောင်စောက်အင်း၊ (၄) ဝက်ချေးအင်း၊ (၅) အုန်း အင်း၊ (၆) အင်းမအင်း၊ (၇) လင်းစံအင်း၊ (၈) ဘေးမဲ့အင်း၊ (၉) ဝမ်းဘဲအင်း။

အငြိမ်းမျိုး ၆-ပါး။ ။ငြိမ်ညောင်းသာယာသော မြန်မာ့ ပန်ကျာမျိုး ၆-ပါး၊ (၁) စောင်း၊ (၂) ငြင်း၊ (၃) မိကျောင်း၊ (၄) အောင်းကလေး၊ (၅) ပတ္တလား၊ (၆) တရော၊ ရာဇဝင်ကြီး။

မသဒေဝ လင်္ကာ၌ “စောင်း၊ ငြင်း၊ မိကျောင်း၊ အောင်း၊ ပတ္တလား၊ တရော အားဖြင့် ခြောက်ပါးငြိမ်းမျိုး နာဘွယ်ပျိုးသား” ဟု စပ်ဆိုသည်။

အစပ် ၃-ပါး။ ။အဘိဓမ္မာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါန် ဝေါဟာရဖြစ်သည်။ အဖြေကို (အခြင်းအရာ - ၂၀) ၌ ကြည့်ပါလေ။

အစပ် ၆-ပါး။ ။ရှေးကဝိစာဆိုတို့ စပ်ဆိုသီကုံး ဖော်ပြလေ့ရှိသော နှလုံးလုံး တပိုန် ကဗျာလင်္ကာ စပ်နည်းများ-

- (၁) သတ်စေ့နက် သုံးချက်ညီခေါ် သုံးပိုန်တွင် ကာရန်သတ်ပုံ သုံးချက် ညီအောင် စပ်နည်း၊ ဥပမာ- ပြည်သာနိဗ္ဗာန်၊ ရှိသင့်တန်ဟု၊ ကေန်တိတိ။ ။သုံးဘော်လှူထံ၊ တည်ပွဲခံအံ့၊ ကြံသားခပင်း။ ။

(၁၂)

[၁၁ + ၈]

- (၂) ချိန်ခွင်လျှာခေါ် သုံးပိုဒ်တွင် အလယ်ပိုဒ်၏ ကာရန်သတ်ပုံနှင့် ဘေးပိုဒ်တို့၏ ကာရန်သတ်ပုံများ ကွဲလွဲသောစပ်နည်း၊ ဥပမာ - ကျေးဇူးနက်တိမ်၊ သူ့ အားချိန်၍၊ မွေသိမ်ညံ့နု။
- (၃) ဦးတိုက်ခေါ် နှစ်ပိုဒ်တွင် ရွှေပိုဒ်အဆုံးနှင့် နောက်ပိုဒ် အစတို့ကို ကာရန်သတ်ပုံညီထား၍ စပ်နည်း၊ ဥပမာ - စောထီးမုနိန်၊ မိန့်စွဲ သောတိုင်း။
- (၄) ဘီလူးရယ်ခေါ် နှစ်ပိုဒ်တွင် ရွှေပိုဒ် စတုတ္ထအက္ခရာနှင့် နောက်ပိုဒ် တတိယ သို့မဟုတ် ဒုတိယအက္ခရာတို့ကိုဖြစ်စေ၊ ရွှေပိုဒ် တတိယ အက္ခရာနှင့် နောက်ပိုဒ် ဒုတိယအက္ခရာတို့ကိုဖြစ်စေ ကာရန်သတ်ပုံ ညီထား၍ စပ်နည်း၊ ဥပမာ - မာရ်နှိပ်ဆုံးရပ်၊ ရွှေပြည်ခပ်ရှင်။ ။ ။ များလှတွက်ကိန်း၊ သုံးသိန်းငါးသောင်း။ ။ ညိုပြာမုတ်သည်၊ ဖက်ဆွတ်လေလော။
- (၅) ထိပ်ချင်းခတ်ခေါ် နှစ်ပိုဒ်တွင် ရွှေပိုဒ် တ, သတ် န, သတ် က, သတ် ကာရန်တို့ကို နောက်ပိုဒ် ပ, သတ် မ, သတ် နိဂ္ဂဟိတ် ကာရန်တို့ဖြင့် ဟပ်၍ စပ်နည်း၊ ဥပမာ - သက္ကသူရိန်၊ စည်းစိမ်သခင်။
- (၆) ထိပ်ချင်းချွတ်ခေါ် နှစ်ပိုဒ်တွင် ရွှေပိုဒ် ပ, သတ် မ, သတ် နိဂ္ဂဟိတ် ကာရန်တို့ကို နောက်ပိုဒ် တ, သတ် န, သတ် က, သတ် ကာရန်တို့ဖြင့် ဟပ်၍စပ်နည်း၊ ဥပမာ - လေးဆယ့်ကိုးလုပ်၊ မယုတ်အင်ပြည့်။ မှတ်ချက်။ ။ ယင်း အစပ်ခြောက်ပါး အခေါ်အဝေါ်နှင့် ကာရန် သတ်ပုံ လွဲစပ်နည်းတို့ကို နောက်ဆရာကြီးတို့ ပယ်ချေသည်။

အ စလ စေတီတော်ကြီး ၄-ဌာန။ ။ ၎င်းသရုပ် (အ ဝိဇဟိတ ဌာနကြီး ၄-ပါး)၌ ရှိပါ။

အစားကြီးသူ ၅-ယောက်။ ။ သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ ၃၇၀ - ၌ အကျယ် ရှု။ (၁) အာဟာရ ဟတ္ထက = စားပြီးနောက် လက်ဆွဲထူပေးရသူ၊ (၂) တကြ ဝဇ္ဇက = စားသည့်နေရာ၌ပင် လဲနေသူ၊ (၃) အလံ သာဠက = ပုဆိုးမဝတ်နိုင်အောင် စားသူ၊ (၄) ကာက မာသက = ပါးစပ်ထဲ ကျိုး နှိုက်စားနိုင်အောင် စားသူ၊ (၅) ဘုတ္တဝမ္မိတက = စားပြီးပြီးချင်း ထိုးအန် အောင် စားသူ။

အစားကြူးသူ ၅-မျိုး။ ။ ၎င်းသရုပ် (အစားကြီးသူ ၅-မျိုး) ၌ ပြခဲ့ပြီ။

အ စိန္တေယျ ၄-ပါး။ ။ သုတ်သီလက္ခန္ဓာ အဋ္ဌကထာ ၂၃-၌ အကျယ်ရှုပါ။
မကြံစည် မယုံမှားအပ်သော တရားလေးပါး- ဣမာနိ အစိန္တိယာနိ
အစိန္တေယျ ဥမ္မာဒဿိ ဝိဿာတဿ ဘာဂီဟောတိ- ဤလေးပါးတို့ကို
ကြံစည်သောသူအား ရူးသွပ်ခြင်း ဖောက်ပြန်ခြင်း အဖို့ရှိ၏ ဟူလို။ (၁)
ဗုဒ္ဓဝိသယော အစိန္တိယော- ဘုံရား၏ အရာကို မကြံစည်အပ်။ (၂)
ဈာနဝိသယော အစိန္တိယော- ဈာန် တန်ခိုး၏ အရာကို မကြံစည်အပ်။
(၃) ကမ္မဝိပါကော အစိန္တိယော- ကံ၏ အကျိုးကို မကြံစည်အပ်။
(၄) လောကသဏ္ဍာဏနေော အစိန္တိယော- လောကဓာတ် တည်ခြင်းကို
မကြံစည်အပ်။

အစေးမျိုး ၅-ပါး။ ။ ဘယဆေးကျမ်း ဝေါဟာရ။ (၁) ပညောင်စေး၊
(၂) သဖန်းစေး၊ (၃) ဗောဓိညောင်စေး၊ (၄) ညောင်ကျပ်စေး၊
(၅) ညောင်ချဉ်စေး။

အစွန်း ၃-ပါး၊ ကင်းလွတ်ငြား၊ သားငါး စားရန်အပ်။ ။ ရဟန်းတော်များ
သည် အစွန်းသုံးပါးမှလွတ်သော သားငါးတို့ကို စားသောက်ကောင်း
သည်ဟု ဘုရားရှင် ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ အစွန်း ၃-ပါးကား- (၁) ဒိဋ္ဌ-မိမိ
အကွက် ရည်စူး၍ သတ်ဖြတ်နေသည်ကို ကိယ်တိုင်မြင်ရခြင်း၊ (၂) သုတ-
မိမိအတွက် ကြက်ပက်စသည်တို့ကို သတ်ဖြတ်နေကြောင်းဖြင့် ကြားသိ
ရခြင်း၊ (၃) ပရိသင်္ကတ- တိုသားငါးအတွက် သင်္ကာမကင်းရှိနေခြင်း
မျိုး။

အဆင်းတန်းဆာ၊ ဆင်ရာအပြား၊ ၁၄-ပါး၊ ကျမ်းများ မည်သို့မိန့်သနည်း ?
။ ။ စိန္တကျော်သူ ဦးဩရေး ဩဝါဒထူး ပျို၌ ဤသို့မိန့်၏။ တဆယ့်
လေးဖြာ၊ ဆင်းတန်းဆာကား (၁) ရာဇာဘုန်းရှိ၊ ပြည်လုံးမိကို၊ နီတိ
ကျမ်းလျှင်၊ တန်းဆာဆင်၏။ (၂) ဂုဏ်အင်အထူး၊ ကျေးဇူးရှိသူ၊ ထိုထို
လူကို၊ မပြုဒေါသ၊ မာန်မတတ်၊ နှိမ့်ချခြင်းလျှင်၊ တန်းဆာဆင်၏။
(၃) ရုပ်သွင်ပျိုထွား၊ မိန်းမအားမူ၊ တည်ငြားစောင့်ရှောက်၊ ယှဉ်း
မဖောက်ဘဲ၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းလျှင်၊ တန်းဆာဆင်၏။ (၄) လင်နှင့်
မယား၊ သူတို့အားမူ၊ မုန်းထားမလို၊ ချစ်ကြည်ညို၍၊ လူငိုလ်ထကာ၊
ရိုသေရာသည်၊ သစ္စာခိုင်ကျည်၊ တည်ကြည်ခြင်းလျှင်၊ တန်းဆာဆင်၏။

(၅) ဝန်းကျင်သာကျယ်၊ အိမ်မှာဝယ်ကား၊ သူငယ်သာလျှင်၊ တန်းဆာဆင်
 ၏။ (၆) ကျယ်မြင်နွံသိ၊ ပညာရှိမှု၊ ကဝိပျူငါ၊ ဆန်းဂါထာနှင့်၊ ကဗျာ
 သံချို၊ ဖွဲ့ဆိုခြင်းလျှင်၊ တန်းဆာဆင်၏။ (၇) နှုတ်မင်္ဂလာ၊ စကားမှာ
 ဘေး၊ အသာ အချို၊ သူနာလိုအောင်၊ မိန့်ဆိုခြင်းလျှင်၊ တန်းဆာဆင်
 ၏။ (၈) သန့်စင်ကြည်ဖြူ၊ ကိုယ်ကိုမူကား၊ ဆန်ပြုခြမ်းမျှ၊ ဒေါသမသင့်၊
 အကျင့်သိတင်း၊ ကောင်းခြင်းသည်လျှင်၊ တန်းဆာဆင်၏။ (၉) ယွယ်
 အင်လွန်သူ၊ မိန်းမမူကား၊ မူယူဆိတ်ငြိမ်၊ မွေ့သိမ်ခြင်းလျှင်၊ တန်းဆာ
 ဆင်၏။ (၁၀) ပျော်ရွှင်စလို၊ နှလုံးကိုမူ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှု
 ဟု၊ နှစ်ခုရောရာ၊ အာသာ စုံမက်၊ နှစ်သက် မူးမော်၊ မွေ့လျော်ခြင်း
 လျှင်၊ တန်းဆာဆင်၏။ (၁၁) ဂုဏ်အင်မချို၊ ရဟန်းတို့မူ၊ နောင်ဘို့
 ရွယ်ရည်း၊ သည်းညည်းခံချုပ်၊ ကြည်ဘယ် လုပ်သား၊ သာရပူလျှင်၊
 တန်းဆာဆင်၏။ (၁၂) အားအင်ထက်မြန်၊ စွမ်းသန်သူ၊ ထိုထိုလူကို
 မယူရန်တုံ၊ မလှုံရန်ကြွင်း၊ သည်းခံခြင်းနှင့်၊ မပျင်းကြီးကုတ်၊ အား
 စုတ်စုတ်တိ၊ တုတ်ဝပ်ခြင်းလျှင်၊ တန်းဆာ ဆင်၏။ (၁၃) လူတွင်အိမ်
 ရာ၊ ထောင်သူမှာကား၊ ဥစ္စာ ရွှေငွေ၊ ဆန်ရေ စပါး၊ ကျွဲနွားကျွန်ကျေး၊
 သားမြေးကုလုံ၊ ပြည့်စုံခြင်းလျှင်၊ တန်းဆာဆင်၏။ (၁၄) ကျယ်မြင်
 ပညာ၊ သူကောင်းမှာကား၊ ပါယ်ရွာကြောက်ရှက်၊ ရမက်ဆွဲရှား၊ စကား
 မယွင်း၊ မှန်ခြင်း သည်လျှင်၊ တန်းဆာဆင်သည်... လူတွင် နိမ့်မြင့်
 သို့မှတင့်။

အဆင်းလှရာ၊ ကြောင်း ၃-ဖြာ၊ လောင်းလျာအသို့ ကျင့်သနည်း?။ ။
 အလောင်းတော်မြတ် တေမိယဇာတ်၌ တျင့်ပုံကား- (၁) အတိတ် နာနု-
 သောစာမိ- လွန်ပြီးအမှု ဒုစရိုက်စုကိုလည်း မတွေးတော မစိုးရိမ်၊ (၂)
 နာနုသောစာမိ နာဂတံ-နောင်ခါ စားပတ်နေရေးကိုလည်း မတွေးဆ
 မပူပန်၊ (၃) ပစ္စုပ္ပန္နေန ယာပေမိ- မျက်မှောက် ကျပန်းဖြင့်သာ
 မကောင်းမှု ရှောင်လွှဲကာ ချမ်းသာစွာ ရောင့်ရဲခဲ့၏။ တေန ဝဏ္ဏော
 ပသိဒ္ဓတိ- ဒါကြောင့် ငါ့ရုပ်ဆင်းဝါ လွန်စွာ ကြည်လင်လှပ၏။

အဆောင်ရ မိဖုယား ၄-ပါး။ ။ မြန်မာ ဘုရင်များ၏ မိဖုယားပျိုး ရှစ်ပါး
 ထည်းတွင် အဆောင်ပိုင်ရသော မိဖုယားများမှာ (၁) မြောက်ဆောင်
 တော် မိဖုယား၊ (၂) တောင်ဆောင်တော် မိဖုယား၊ (၃) မြောက် ရွှေရေး
 ဆောင် မိဖုယား၊ (၄) တောင် ရွှေရေးဆောင် မိဖုယား။

[အ + ဇ်။ အ + ဇိ။ အ + ဉ်။ အ + ဋ်]

(၁၅)

အဇ္ဈာသယကြီး ၆-ပါး။ ။ဘုရားလောင်းတို့ အလိုတော်မြတ်ကြီး ၆-ပါး၊
ဤ ၆-ပါးနှင့်ပြည့်စုံမှ ဘုရားအဖြစ်ကို ရယူနိုင်သည်။ စရိယာပိဋက
အဋ္ဌကထာ ၈၂၈-၌ အကျယ်ရှု။ (၁) နေက္ခမဇ္ဈာသယ-တောထွက်လို
ခြင်း၊ (၂) ပဝိဝေကဇ္ဈာသယ-အဘော် မမှီး တကိုယ်တော်တည်းသာ
ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ နေလိုခြင်း၊ (၃) အလောဘဇ္ဈာသယ-လောဘ မရှိခြင်း
ကို လိုခြင်း၊ (၄) အဒေသဇ္ဈာသယ-ဒေသ မရှိခြင်းကို လိုခြင်း၊
(၅) အမောဟဇ္ဈာသယ-မောဟ မရှိခြင်းကို လိုခြင်း၊ (၆) နိဿရဏဇ္ဈာ-
သယ-ဘုံသုံးပါးမှ လွတ်ကင်းလိုခြင်း။

အဇိဏ္ဏလေမျိုး ၁၂-ပါး။ ။ဝမ်းကို ဒုက္ခပေးတတ်သော လေမျှား၊ ၎င်း
အဖြေ(လေမျိုး ၈၀ [၁]ပိုဒ်)၌ ရှုပါလေ။

အဇ္ဈလီ ၅-သွယ်၊ သိမှတ်ဘွယ်၊ ကျမ်းဝယ်မည်သို့ ရှိသနည်း?။ ။ဝိနည်း
ပိဋကတော် ပရိဝါကျမ်းမြတ်၌ ဤသို့လာရှိ၏။ (၁) ဖျင်၊ ပုဆိုးတပက်၊
ပုဝါကို လက်ကန်တော့ တင်ခြင်း၊ (၂) လက်အုပ်ချိမ့်ခြင်း၊ ရှိခိုးခြင်း၊
(၃) လက်ဖဝါး နှစ်ဖက်တို့ဖြင့် ကြီးမြတ်သူ၏ ခြေကိုကိုင်တွယ်ခြင်း၊
(၄) ချစ်ခင်သော မေတ္တာ ရှေ့သွားရှိခြင်း၊ (၅) ရိုသေလေးမြတ်သော
စိတ်ထားရှိခြင်း။

အဋ္ဌကထာကြီး ၈-ကျမ်း။ ။၎င်းကျမ်း အမည်များကို ဝိနည်း ။ဋ္ဌ။ ပ-အုပ်
။ ၂။ သာရတ္ထ၊ ပ-အုပ်၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၃။ ဝိမတီ၊ ပ-အုပ်၊ ၅၊ ၆။ ဝဇီရဗုဒ္ဓိ-
၁၈- စသည်တို့၌ ကြည့်ပါ။ နာမည်ကျော်ဟိုးသော ရှေးဟောင်း
အဋ္ဌကထာကြီး ၈-ကျမ်း ဟူ၏။ သိဟိဋ္ဌိဘာသာနှင့်ရှိသည်။ (၁) မဟာ
အဋ္ဌကထာ၊ (၂) မူလ အဋ္ဌကထာ၊ (၃) မဟာပစ္စရိ အဋ္ဌကထာ၊
(၄) စူဠ အဋ္ဌကထာ၊ (၅) ကုရုန္နိ အဋ္ဌကထာ၊ (၆) အန္ဓက အဋ္ဌကထာ၊
(၇) သဇေပ အဋ္ဌကထာ၊ (၈) အရိယ အဋ္ဌကထာ။

အဋ္ဌင်္ဂသီလ=ရှစ်ပါးသီလ။ ။အင်္ဂုတ္တရ ပါဠိတော် ၇၉။ ဋ္ဌ ၂၃၃-၌ အကျယ်
ရှု။ (၁) ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ၊ (၂) အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိ၊
(၃) အဗြဟ္မစရိယာ ဝေရမဏိ၊ (၄) မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိ၊ (၅) သုရာ
မေရယ မဇ္ဇ ပမာဒဋ္ဌာနာ ဝေရမဏိ၊ (၆) ဝိကာလဘောဇနာ ဝေရမဏိ၊
(၇) နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတ ဝိသုက ဒဿန မာလာဂန္ဓ ဝိလေပန ဓာရဏ

(၁၆)

[၅၈ + ၄]

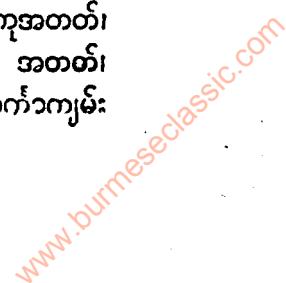
မဏ္ဍန ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ ဝေရမဏိ (၈) ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ
ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

အဋ္ဌဇယ မင်္ဂလာ ဂ-ပါး။ ။ အချို့ဆရာတို့က “အောင်ခြင်းရှစ်ပါး” ကိုပင်
အဋ္ဌဇယ မင်္ဂလာ ရှစ်ပါးဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။ အဖြေ (အောင်ခြင်း
ဂ-ပါး)၌ ကြည့်ပါ။

အဋ္ဌာရသ သိပ္ပံ။ ။ တဆယ့်ရှစ်ရပ်သော အတတ်ပညာမျိုး ဟူလို၊ ယောက်ျား
တို့အတတ် (၁၈) ရပ်လည်း ဟူ၏။ ၎င်း (၁၈) ရပ်သော အတတ်တို့ကို
သက္ကဋကျမ်း၌ တမျိုး၊ မိလိန္ဒပဉ္စာပါဠိတော်၌ တဖုံ၊ လောကနီတိကျမ်းက
တဖြာ၊ ဤသို့ အနည်းနည်း လာရှိကြရာ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့လည်း သုတ
ကာမိများ အတွက် အသီးသီး ဆက်လက်ဖော်ပြသို့ ဝတ္တရားရှိလေသည်။
အဋ္ဌာရသ သိပ္ပံ၊ အဋ္ဌာရသ ဝိဇ္ဇာဟူ၍ ပါဠိ သုံးနိုင်ကြ၏။ (၁) ဣပ္ပ-
တခသော ဗေဒင်၏ အခက်အလက် သာခါကျမ်း၏ အထူးထူးသော
အပိုင်း၌ ဆိုအပ်သော မန္တန်နည်းအားဖြင့် သိအပ်သော သာခါတပုဒ်၌
တည်သော မန္တန်တို့အား သုံးစွဲပုံ အစီအရင်ကို ပြသော “ဗောဓာယန”
စသော ရသေ့တို့ စီရင်အပ်သော ကျမ်းအတတ်၊ (၂) ဗျာကရဏ
ပါဏိနိ စသော သဒ္ဒါကျမ်းအတတ်၊ (၃) ဇောတိသတ္တ-ဂြိုဟ် နက္ခတ်တို့
၏ အသွားအလာ သရုပ်သဏ္ဍာန်နှင့် တကွ အကောင်း အဆိုးကို ပြဆို
သော ကျမ်းအတတ်၊ (၄) သိက္ခာ-သရ၊ ဗျည်း၊ ဌာန်၊ ကရိုဏ်း ပယတ်တို့
ကို ပြဆိုသော ပါဏိနိ သိက္ခာ၊ နာရဒသိက္ခာ စသော ကျမ်းအတတ်၊
(၅) နိရုတ္တိ-ဝဏ္ဏာဂမ စသော လက္ခဏာငါးပါးတို့ဖြင့် ပကတိ
ပစ္စယတ္ထ နိဗ္ဗစနတ္ထ တို့ကို ပြဆိုသော ဗျာကရဏ ပရိသိဋ္ဌဟု ဆိုထိုက်သော
ယာသက-ရသေ့ စီရင်သော ကျမ်းအတတ်၊ (၆) ဆမိန္ဒာ-ဝိစိတိ ဇကတိ
စသော ဆန်းတို့ကို ပြဆိုသော ပိင်္ဂလ စသော ကျမ်းအတတ်၊ (၇) သာမ-
သာမ ခေါ် ဗေဒင်ကျမ်းအတတ်၊ (၈) ယဇု-ယဇု ခေါ် ဗေဒင်ကျမ်း
အတတ်၊ (၉) ဣရု-ဣရု ခေါ် ဗေဒင်ကျမ်းအတတ်၊ (၁၀) အာထဗ္ဗဏ-
အာထဗ္ဗဏ ခေါ် ဗေဒင်ကျမ်းအတတ်၊ (၁၁) မိမံသာ-ကံ၏ အကြောင်း
အရာတို့ကို စိစစ်၍ ဆုံးဖြတ်သော ဇေမိနိရသေ့ စီရင်သော ပုဗ္ဗမိမံသာဟု
ထင်ရှားသောကျမ်း၊ ဗြဟ္မာ၏ အကြောင်း အရာကို စိစစ်၍ ဆုံးဖြတ်သော
‘ဗေဒန္တ’ဟု ထင်ရှားသော ကျမ်းရအတတ်၊ (၁၂) နျာယ-ဂေါတမစသော
ရသေ့တို့ စီရင်အပ်သော တက်ကျမ်း အမျိုးမျိုး အတတ်၊ (၁၃) ဓမ္မသတ္ထ-

အမျိုးလေးပါးတို့၏ အကျင့်တရား စသည်ကို ပြဆိုသော မနုစသော
 ရသေ့၊ မင်းတိုင်ပင် အမတ်ပညာရှိတို့ စီရင်အပ်သော ဖြတ်ထုံးဥပဒေ
 ကျမ်းအတတ်၊ (၁၄) ပုရာဏ-ရှေးဟောင်း အကြောင်းအရာတို့ကိုဆိုသော
 ပုရာဏ် ကျမ်းစာအတတ်၊ (၁၅) အာယုဗေဒ-ဣရုဗေဒ၏ ဥပဂေဖြစ်
 သော ဆေးပညာကျမ်းအတတ်၊ (၁၆) ဓနုဗေဒ-လေး၊ ဓား၊ လှံစသော
 လက်နက်တို့ကို ပစ်လွှင့်ထိုးခုတ်ခြင်းတို့ကို မန္တန်နှင့် ဟာကျပြသော ယဇ္ဇ
 ဗေဒ၏ ဥပဂေဖြစ်သော ကျမ်းအတတ်၊ (၁၇) ဂန္ဓဗ္ဗဗေဒ-သံ၊ ဆို၊ တီး၊ မှတ်
 ခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို ပြသော သာမ ဗေဒ၏ ဥပဂေဖြစ်သော သင်္ဂီတ
 ကျမ်းအတတ်၊ (၁၈) အတ္ထုသတ္ထု-ဥစ္စာစည်းစိမ် ရကြောင်း ကိမ်မာ
 ယဉ်ကျေးကြောင်း ဖြစ်သော နိတိကျမ်းအတတ်။ (သက္ကဋ ဗိသဏုပုရာဏ်)

အဋ္ဌာရသ သိပ္ပမျိုး။ ။ (၁) သုတိ-ဗေဒင် ၄-ပုံကျမ်း အတတ်၊ ဤဥဗေဒင်
 လေးပုံဟော “ဆရုတိ” ဟူသော သကဋ သဒ္ဓမ္မ “သုတိ” ဖြစ်လာ၏။
 (၂) သုတိ-ဓမ္မသတ်ကျမ်းအတတ်၊ “ဆမရုတိ” ဟူသော သကဋဘာသာ
 မှဖြစ်လာသည်။ (၃) သင်္ချာ-သတ္တဝါ၏ နိစ္စ အတ္ထု ထာဝရ၊ ပကတိ ဟု
 ခေါ်ဝေါ်သော သဘောတရားတို့ကို ပြသည့် ကပိလရသေ၏ သင်္ချာ
 အတတ်၊ (၄) ယောဂ-သတ္တဝါတို့ ဝိညာဉ်နှင့် ထာဝရဗြဟ္မာကြီး၏ဝိညာဉ်
 ပေါင်းဆုံမိကာ မမြဲမသေ တည်နေနိုင်ရန် နည်းလမ်းပြသော ပါတဉ္ဇလီ
 ရသေ့၏ ယောဂ ကျမ်း အတတ်၊ (၅) နိတိ-လူတို့ လိုက်နာ ကျင့်ဆောင်
 ကြရန် လောကဝတ်တို့ကို ညွှန်ပြသော နိတိ ကျမ်းစု အတတ်၊ (၆)
 ဝိသေသိကာ- သတ္တဝါ၊ လောကတို့သည် နိစ္စထာဝရရှိနေပုံနှင့် မမြင်နိုင်
 အောင် သေးငယ်သော အနုမြူဓာတ်မှုန်တို့၏ ပေါင်းဆုံမိသောကြောင့်
 သတ္တဝါ လောက ဖြစ်ပေါ်လာကြပုံတို့ကို ပြဆိုသော ကဏာဒရသေ့
 တည်ထွင်ခဲ့သည့် ဝိသေသိက အတတ်၊ (၇) ဂန္ဓဗ္ဗ-ဝါ၊ ဝိ၊ နှစ်အတတ်၊
 (၈) ဂဏိတာ-ဏန်းသင်္ချာ၊ အက္ခရာ သင်္ချာ အတတ်၊ (၉) ဓနု-လေး
 ပစ်အတတ်၊ (၁၀) ပုရာဏ-ရှေးစကားဟောင်း ပုရာဏ်ကျမ်းအတတ်၊
 (၁၁) ဇောတိသတ္တ-နက္ခတ်ကျမ်း အတတ်၊ (၁၂) ဣတိ-ဟာသ-ရှေး
 ပညာရှိတို့ ဖွဲ့ဆို စီကုံးထားကြသည့် ဟိန္ဒူတို့ အလေးအမြတ်ပြုသော မဟာ
 ဘာရတ စသည့် ကျမ်းစာအတတ်၊ (၁၃) တိကိစ္စာ-ဆေးကုအတတ်၊
 (၁၄) မာယာ-လှည့်ပတ်ဖြားယောင်းမှု အတတ်၊ မျက်လှည့် အတတ်၊
 (၁၅) ဆန္ဒတိ-ဆန်းကျမ်း အတတ်၊ (၁၆) ဓေဇုအ-အလင်္ကာကျမ်း

(၁၀)

[အ + တ်]

အတတ်၊ (၁၇) သဒ္ဒါ-ကာတန္ဒြစသော သဒ္ဒါကျမ်းအတတ်၊ (၁၈) မန္တော-ဂါထာမန္တန် မန်းမှတ်မှုအတတ်။ (ပေါ်ရာဏဒီပနီ။)

တနည်း။ ။(၁) သုတိ-အကြားအမြင် အတတ်၊ (ဗေဒင်အတတ်) (၂) သမ္မုတိး ဓမ္မသတ် ဥပဒေအတတ်၊ (၃) သင်္ချာ- ဂဏန်းသင်္ချာ အတတ်၊ (သတ္တဗေဒအတတ်) (၄) ယောဂါ-တံစဉ်း စူး ဆောက် အတတ်၊ (ရုပ်နှင့် ဇီဝ အတတ်)၊ (၅) နီတိ-နီတိကျမ်း အတတ်၊ (၆) ဝိသေသကာ- ယာယီ ယတြာစသော ဗျာကရိုဏ်းကျမ်းအတတ်၊ (ကလာပ် စည်းအတတ်) (၇) ဂန္ဓဗျာ-စောင်း ငြင်းစသော ကဗျာလင်္ကာအတတ်၊ (၈) ဂဏိကာ-လက်ဆစ်ချိုး ရေတွက်ခြင်း အတတ်၊ (ဂဲအောမက်ထရီ အတတ်) (၉) ဓနုဗေဒါ-ရှူးလေး လင်းလေး အတတ်၊ (၁၀) ပုရာဏာ-ရှေးဟောင်း နောက်ဖြစ် စကားအတတ်၊ (၁၁) တိကိစ္ဆာ- ဆေးပေး ဆေးကု အတတ်၊ (၁၂) ဣတိဟာသာ- ရယ်ရွှင်မှုအတတ်၊ (ပုံဝတ္ထုပြော အတတ်) (၁၃) ဇောတိ-ဟူးရား နက္ခတ်အတတ်၊ (၁၄) မာယာ- လှည့်ပတ်တတ်သော အတတ်၊ (မျက်လှည့်အတတ်) (၁၅) ဆန္ဒ- ဆန်း ကျမ်း အတတ်၊ (၁၆) ဧကတု-သံတမန် အတတ်၊ (စကားပြောကောင်း ကဗျာလင်္ကာ အတတ်)၊ (၁၇) မန္တော-မန္တန်အတတ်၊ ဂါထာစုတ်အတတ်၊ (၁၈) သဒ္ဒါ-သဒ္ဒါကျမ်းအတတ်၊ ဗျာကရိုဏ်းအတတ်။ (လောကနီတိ)

အတ္တဒိဋ္ဌိ၊ မရှိခြင်းရာ ၁၂-ဖြာ၊ ကျမ်းလာ မည်သို့နည်း?။ ။ ၎င်းအဖြေ (သုညတ တရား ၁၂-ပါး) ၌ ကြည့်ပါ။

အတ္တမျိုး ၂-ပါး။ ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၏ အနတ္တဝါဒကို မိစ္ဆာဝါဒီ တက္ကံပုဂ္ဂိုလ် တို့ ကြံဆပြောဆိုကြသော ပညတ်မျှဖြစ်သည့် အတ္တ ၂-မျိုး။ (၁) ဇီဝ အတ္တ-ခန္ဓာအိမ်ပျက်သော်လည်း မပျက်စီးဘဲ အမြဲတည်နေသောငါ့ကောင် ခေါ် ဝိသာဏ်၊ လိပ်ပြာ အသက်၊ အာရဗီလို “ရူဟ်” အင်္ဂလိပ်လို “ဆိုလ်” ဟိန္ဒူလို “အာတမာ” ခေါ်သော အရာများ၊ (၂) ပရမ အတ္တ- ထာဝရ ဘုရားယခင် ကိုးကွယ်သူတို့က ‘လောကကို ဖန်ဆင်းတတ်သူ’ဟု ထင်မှတ် ပြောဆိုအပ်သော အရာသည် ပရမတ္ထခေါ် ပရမအတ္တ မည်၏။ ၎င်းကိုပင် ဟိန္ဒူဘာသာ၌ ဤယူရ၊ ပရမေယူရ၊ ပရမေယု ဟူ၍ ၎င်း၊ ပါရှင်ဘာသာ၌ ခုဒါ၊ ခိုဒါ ဟူ၍ ၎င်း၊ အာရဗီဘာသာ၌ အလ္လာဟ် ဟူ၍ ၎င်း၊ အင်္ဂလိပ် ဘာသာ၌ ဂေ့စ် ဟူ၍ ၎င်း၊ မြန်မာဘာသာ၌ ထာဝရဘုရား ဟူ၍ ၎င်း ခေါ်ဆိုကြကုန်၏။

အတ္တဒိဋ္ဌိမျိုး ၂၀။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ၂၀) ၌ ပြအံ့၊ သဘော တူ၏။

အတ္တပဋိသမ္ဘိဒါမျိုး ၅-ပါး။ ။ ၎င်း၏ သရုပ် အဓိပ္ပာယ်ကို “ပဋိသမ္ဘိဒါ ၄-ပါး” ၌ ကြည့်ပါ။

ပစ္စုပ္ပန်အရန်တရားမျိုး ၂-ပါး။ ။ ၎င်းအဖြေကို (အရန် ၃-ပါး) ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

အတိုင်ပင်ခံနည်း ၃-တန်၊ ထုတ်ပြန်ဖော်ပြပါ။ ။ ၎င်းအဖြေ (တိုင်ပင်ခြင်း မျိုး ၃-ပါး) ဟူသော ပုစ္ဆာ၌ ထင်ရှားအံ့။

အတိုင်းအတာ ဝေါဟာရ ၁၂-မျိုး လင်္ကာ။ ။ လက်သစ် တောင်တာ ယူဇနာ တိုင်အောင်သော မြန်မာတို့၏ အတိုင်းအတာနည်း လင်္ကာဟူလို။ (၁) ၁၀ ဆခြည်တနှမ်း၊ (၂) ၆ နှမ်း-တမုယော၊ (၃) ၄ မုယော-တလက်သစ်၊ (၄) ၈ လက်သစ်-တမိုက်၊ (၅) ၃ မိုက်-တတောင်၊ (၆) ၄ တောင်-တလံ၊ (၇) ၇ တောင်-တတာ၊ (၈) ၂၀ တာ-တဥဿာ၊ (၉) ၂၀ ဥဿာ-တကောသ၊ (၁၀) ၄ ကောသ-တဂါဝတ်၊ (၁၁) ၄ ဂါဝတ်-တယူဇနာ၊ (၁၂) တာ (၁၀၀၀) တထောင် တတိုင်။ (မှတ်ချက်) မြန်မာ ၁၀-တိုင် ကို ခရီးတသောင်းဟု ခေါ်သည်မှာ တာပေါင်း (၁၀၀၀၀) တသောင်း ရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။

အတွင်း ၃၇-မင်း။ ။ ပါဠိထယျဝဂ် အာဇာနည်ဗိသုတ် ပါဠိတော်၌ ပါရှိ သော ၃၇-မင်းနတ်များ၊ (၁) ဣန္ဒနတ်၊ (၂) သောမနတ်၊ (၃) ဝရုဏနတ်၊ (၄) ဘာရုဒါဇနတ်၊ (၅) ပဇာပတိနတ်၊ (၆) စန္ဒနတ်၊ (၇) ကာမသေဋ္ဌ နတ်၊ (၈) ကိန္နရဏ္ဍနတ်၊ (၉) နိဿဏ္ဍနတ်၊ (၁၀) ပနာဒ ယက္ခ သေနာပတိနတ်၊ (၁၁) သြပမည ယက္ခ သေနာပတိနတ်၊ (၁၂) ဒေဝသုတ ယက္ခ သေနာပတိနတ်၊ (၁၃) စိတ္တသေနယက္ခ သေနာပတိနတ်၊ (၁၄) နုဠောရာဇ ယက္ခ သေနာပတိနတ်၊ (၁၅) ဇနေသဘ ယက္ခ သေနာပတိ နတ်၊ (၁၆) သာတာဂိရိ ယက္ခ သေနာပတိနတ်၊ (၁၇) ဟေမဝတ ယက္ခ သေနာပတိနတ်၊ (၁၈) ပုဏ္ဏက ယက္ခ သေနာပတိနတ်၊ (၁၉) ကရတိယ ယက္ခ သေနာပတိနတ်၊ (၂၀) သီဝက ယက္ခ သေနာပတိနတ်၊ (၂၁) မုစလိန္ဒ ယက္ခ သေနာပတိနတ်၊ (၂၂) ဝေသာမိတ္တ ယက္ခ သေနာပတိနတ်၊ (၂၃) ယုဂန္ဓရ ယက္ခ သေနာပတိနတ်၊ (၂၄) ဂေါပါလ ယက္ခ သေနာပတိ နတ်၊ (၂၅) သုပ္ပရောဓ ယက္ခ သေနာပတိနတ်၊ (၂၆) ဟိရိယက္ခ သေနာ

(၂၀)

[အ + ထ။ အ + ဓါ]

ဘတ်နတ်၊ (၂၇) နေတ္တိ ယက္ခ သေနာပတိနတ်၊ (၂၈) မန္တိယ ယက္ခ သေနာပတိနတ်၊ (၂၉) ပဉ္စာလစက္က ယက္ခ သေနာပတိနတ်၊ (၃၀) အာဠာဝက ယက္ခ သေနာပတိနတ်၊ (၃၁) ပဗ္ဗန္ဒ ယက္ခ သေနာပတိနတ်၊ (၃၂) သုမန ယက္ခ သေနာပတိနတ်၊ (၃၃) သုမုခ ယက္ခ သေနာပတိနတ်၊ (၃၄) ဒဓိမုခ ယက္ခ သေနာပတိနတ်၊ (၃၅) မဏိ ယက္ခ သေနာပတိနတ်၊ (၃၆) မာဏိခရ ယက္ခ သေနာပတိနတ်၊ (၃၇) သေရိသက ယက္ခ သေနာပတိနတ်။

အတွင်းတာရာ ၉-လုံး။ ။ ၎င်းအဖြေမူကျယ်ကို (တာရာကြီး ၉-လုံး) ၌ ရှုပါ။

အတွင်းဝန်များ၊ ဓာထူးထား၊ ဂ-ပါး အင်္ဂါညီ။ ။ ဤ အင်္ဂါ ရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံမှသာ အတွင်းဝန်ရာထူးကို ခံယူထမ်းရွက်စေရမည်ဟူ၏။ (ရာဇနိတိမှ) (၁) ဣန္ဒြိယ- သိက္ခာရှိမှု၊ (၂) မနုဿ - စိတ်နှလုံး ကောင်းမှု၊ (၃) ဘာဗန္ဓရ ဆေက-ဘာသာခြား စကားတတ်မှု၊ (၄) ဓမ္မစာရီ-သူကောင်း တရား ကျင့်သုံးသူဖြစ်ခြင်း၊ (၅) နာနာသိပ္ပံ-အတတ်မျိုးစုံ တတ်သူဖြစ်ခြင်း၊ (၆) ကုလ ဓမ္မိက-မျိုးစောင့်တရားရှိသူဖြစ်ခြင်း၊ (၇) ဂရုက-အရှင်အား ကြောက်ချစ် ရိုသေခြင်း၊ (၈) ဝိညာတ-အရိပ်အကဲ၌ လိမ်မာ ကျမ်းကျင့်ခြင်း။

အထင်အမြင်သေး ခံရတတ်သူမျိုး ၅-ယောက်။ ။ ပဉ္စဂ်တ္တရပါဠိတော်-၁၄၅ ။ ၄။ ၅၀-၌ အကျယ်ရှိ။ (၁) ပစ္စည်းဥစ္စာ ပေးကမ်းပြီးလျှင် လူပုံအလယ် ၌ မိမိကိုယ်ကို ထယ်ဝါစွာ ဂုဏ်ဖော်တတ်သူ၊ (၂) ရင်းနှီးစွာ ပေါင်းသင်းပြီး၍ အရည်အချင်းမရှိမှန်း အသိခံသူ၊ (၃) သူတပါးပြောစကားကို ယုံကြည်လွယ်သူ၊ (၄) ခုချစ် ခုမှန်း စသည် အပြောင်းအလဲ မြန်သူ၊ (၅) လျှပ်ပေါ်လေ့လည်၍ ကိုယ်ပိုင်အတွေးအခေါ် အသိဉာဏ်မှန် ညံ့ဖျင်းသူ။

အထင်အမြင်သေး ခံရသူ ၁၀-ယောက် တနည်း။ ။ ၎င်းသရုပ် (လူမလေး ခွေးမခံသော ပုဂ္ဂိုလ်တကျိပ်) ၌ ရှုပါ။

အဓါနဝတ္ထု ၁၀-ပါး။ ။ ၎င်းအဖြေကို (အပါယ်လားကြောင်း အလှူမျိုး ၁၀-ပါး) ၌ ရှုပါ။ (မိလိန္ဒပဉ္စာ၌ လာ၏။)

အဓိန္ဒာဒါန် အင်္ဂါ ၅-ပါး။ ။ ခိုးမှုကံမြောက် အင်္ဂါငါးပါး။ (၁) ပရသန္တက-
သုတပါး ဥစ္စာ ဖြစ်ခြင်း၊ (၂) တထာသညာ-သုတပါး ဥစ္စာဟု မှတ်ထင်
ခြင်း၊ (၃) ထေယျစိတ္တ-ခိုးလိုသော စိတ်ရှိခြင်း၊ (၄) ဥပက္ကမ-ခိုးရန် လုံ့လ
ပြုခြင်း၊ (၅) တေနဟာရ-ထိုလုံ့လဖြင့် ခိုးခြင်း။

အဓိန္ဒာဒါန်၊ ပြစ်မှုကံ၊ ထည့်ပြန် ၁၂-ပါး။ ။ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးဝှက်တိုက်ခိုက်
လုယက်ယူသူတို့ ရရှိခံစားမှု အပြစ်မျိုး ဆယ်နှစ်ပါး။ (ခုဒ္ဒကဗျာဠာ
အဋ္ဌကထာမှ) (၁) မြတ်သောဥစ္စာမျိုး မရရှိခြင်း၊ (၂) ယုတ်ညံ့သည့်
ဥစ္စာမျိုးကိုသာ ရရှိနိုင်ခြင်း၊ (၃) ပစ္စည်းဥစ္စာ နည်းပါးခြင်း၊ (၄) အလွန်
ဆင်းရဲ မဲ့ဖေခြင်း၊ (၅) မရသေးသော ဥစ္စာကို မရနိုင်ခြင်း၊ (၆) ရရှိပြီး
စည်းစိမ်များ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်း၊ (၇) လိုရာဥစ္စာကို မရနိုင်ခြင်း၊
(၈) ရန်သူမျိုး ငါးပါးနှင့်သာ ဆက်ဆံ တွေ့ကြုံရခြင်း၊ (၉) သူတပါး
နှင့် ဆက်ဆံသော ဥစ္စာမျိုးကိုသာ ရခြင်း၊ (၁၀) မရှိစကားကိုသာ
ကြားရခြင်း၊ (၁၁) ချမ်းသာစွာ မနေရခြင်း၊ (၁၂) လောကုတ္တရာ
ဥစ္စာကို မရနိုင်ခြင်း။

အဓမ္မဝတ္ထု ၁၀-ပါး။ ။ ဒုတိယ သံဂါယနာ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း၏ မူလ
အကြောင်း ဆယ်ပါးဟူ၏။ ဝဇ္ဇီ တိုင်းသား ရဟန်းအချို့၏ မှားသော
အယူမျှသာဖြစ်၍ မအပ်သော အရာဝတ္ထု ၁၀-ပါးဟုမှတ်လေ။ (၁) အကပ်
ခံပြီး သားချို၌ သိမိုး၍ထားသော ဆားကို နောက်နေ့အခါ ဆွမ်းနှင့်
ရော၍ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ အပ်၏။ သန္နိဓိ မဖြစ်ဟု ယူခြင်း၊ (၂) နေရိပ်
လက်နှစ်သစ် မွန်းလွဲသည့်တိုင်အောင် ဆွမ်းစားကောင်း၏။ ဝိကာလ
ဘောဇန မဖြစ်ဟု ယူခြင်း၊ (၃) ရွာတပါးသို့ သွားလိုသော ရဟန်းသည်
ပဝါရိတ်သင့်လျက် အတိရိက်ဝိနည်းကံ မပြုဘဲ ဆွမ်းစားခြင်းငှါ အပ်၏ဟု
ယူခြင်း၊ (၄) တသိမ်တည်း၌နေလျက် ၂-ခု ၃-ခုသော ရဟန်းတို့ ဥပုသ်
ပဝါရဏာ စသော ကံပြုခြင်းငှါ အပ်၏။ ဝင်္ဂ မဖြစ်ဟု ယူခြင်း၊ (၅) မလာ
သေးသော ရဟန်းတို့၏ အလိုဆန္ဒကို လာသောအခါမှ ယူအံ့ဟု မလာမီက
သံဃာကံပြုခြင်းငှါ အပ်၏ဟု ယူခြင်း၊ (၆) ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၏ အလေ့
အကျင့် ဟူသမျှသည် အပ်၏ဟု ယူခြင်း၊ (၇) နို့ ရည် အဖြစ်လွန်၍ နို့ နှမ်း
အဖြစ်သို့ မရောက်သေးသော နို့ကို ပဝါရိတ်သင့်သော ရဟန်းသည်
အတိရိက် ဝိနည်းကံ မပြုဘဲ သုံးဆောင်အပ်၏ဟု ယူခြင်း၊ (၈) မရင့်သေး

(၂၂)

[အ + ဝေ။ အ + ဝိ]

သော သေနကို သောက်ခြင်းငှါ အပ်၏ဟု ယူခြင်း၊ (၉) အမြိတ်အဆာ မရှိသော နီသီဒိုင်သည် အပ်၏ဟု ယူခြင်း၊ (၁၀) သံဃာကိုရည်ရှိ လှူသော ရွှေငွေသည် အပ်၏ဟု ယူခြင်း။

အဓမ္မိက ဒါနမျိုး ၉-ပါး။ ။ဝိနည်းပိဋက ။ပရိဝါ။ ပါ။ ၂၄၅။ ၎င်း ။ဋ။ ၁၀၁။ ။ အလှူရှင်များ စိတ်ညွတ်ပြီးသားကိုပင် အလှူပစ္စည်းများက ဝင်ရောက်နေောက်ယှက် စွက်ဖက်ဖျက်ဆီးမှုကြောင့် အလှူရှင်များ စိတ်တား မငြိမ်ဖြစ်ကာ မလုပ်သင့်ရာတွေ လုပ်ရကား အဓမ္မိက-ဒါန ဖြစ်သည် ယူ၏။ ယင်းအလှူမျိုးကို မပေးလှူကောင်း။ (က) သံဃ ပရိဏတခေါ် ဤသံဃာ သို့လူရန် ညွတ်ပြီးသော ဝတ္ထုပစ္စည်းကို (၁) အခြားသံဃာအား၎င်း၊ (၂) စေတီအား၎င်း၊ (၃) ပုဂ္ဂိုလ်အား၎င်း ပေးလှူလိုက်ခြင်း။ (ခ) စေတီယ ပရိဏတခေါ် ဤစေတီကိုလူရန် ညွတ်ပြီးသော ဝတ္ထုပစ္စည်း ကို (၁) အခြားစေတီအား၎င်း၊ (၂) သံဃာအား၎င်း၊ (၃) ပုဂ္ဂိုလ် အား၎င်း ပေးလှူလိုက်ခြင်း။ (ဂ) ပုဂ္ဂလ ပရိဏတခေါ် ဤပုဂ္ဂိုလ်သို့ ပေးလှူရန် ညွတ်ပြီးသော ဝတ္ထုပစ္စည်းကို (၁) အခြားပုဂ္ဂိုလ်အား၎င်း၊ (၂) သံဃာအား၎င်း၊ (၃) စေတီအား၎င်း ပေးလှူလိုက်ခြင်း။

အဓိကရုဏ်းမျိုး ၄-ပါး။ ။ ။ရဟန်းတော်များနှင့် သက်ဆိုင်သော ကိစ္စကြီး ၄-ပါးယူလို။ စူဠဝါပါဠိတော်မှ (၁) ဝိဝါဒါ ဓိကရုဏ်း - တစုံတခုသော အမှုကိစ္စကို တဦးသောရဟန်းဘက်က ဓမ္မ (တရားလမ်းမှန်ဟု ဆိုလိုသည်) တဘက်ကော ရဟန်းက အဓမ္မ (မတရားဟု ဆိုလိုသည်) ဤသို့လျှင် အချင်းချင်း ဝိနယ၊ အဝိနယ၊ ဘာသိတ၊ အဘာသိတ၊ အာစိတ္တ၊ အနာ-စိတ္တ၊ ပညတ္တ၊ အပညတ္တ၊ အာပတ္တိ၊ အနာပတ္တိ၊ ဂရုက၊ လဟုက၊ သာဓေသေသ၊ အနာဓေသေသ၊ ဒုဋ္ဌုလ္လ၊ အဒုဋ္ဌုလ္လဟု ဝိဝါဒဝတ္ထု ၁၀-ပါးဖြင့် အငြင်းအခုံဖြစ်ကြသည်ကို “ဝိဝါဒါ ဓိကရုဏ်း” ခေါ်ဆိုသည်။ (၂) အနု-ဝါဒါ ဓိကရုဏ်း - အနုဝါဒဝတ္ထု ၇-ပါးတို့တွင် တပါးပါးသော အာပတ် ဖြင့် ရဟန်းအချင်းချင်း စွပ်စွဲ ဧကဒနာမှုကိုပင် “အနုဝါဒါ ဓိကရုဏ်း” ဟု ခေါ်ဆိုသည်။ (အာပတ် ၇-ပုံကို အနုဝါဒဝတ္ထု ၇-ပါးဟုမှတ်။) (၃) အာပတ္တာ ဓိကရုဏ်း - ရဟန်းတို့၌ အာပတ် ၇-ပါးတို့တွင် တပါးပါး သော အာပတ်သင့်မှု သင့်ခြင်းကိုပင် “အာပတ္တာ ဓိကရုဏ်း” ဟုခေါ်သည်။ (၄) ကိစ္စာဓိကရုဏ်း - အပလောကနက်၊ ဥတ္တိလိ၊ ဥတ္တိဒုတိယကံ၊

ဥတ္တိစတုတ္ထကံ၊ ဤလေးပါးသော ကမ္မကိစ္စကိုပင် “ကိစ္စာဓိကရုဏ်း” ခေါ်သည်ဟု အကျဉ်းမှတ်လေ။

အဓိဓိတ္တ သိက္ခာမျိုး ၂-ပါး။ ။လူတို့ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါး သက် လှန်မြတ်သော ဈာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ် တရားနှင့် နီးကပ်သော ယှဉ်၍ ဖြစ်သော အကျင့်ဓာတ် ၂-ပါးဟူလို၊ (ပိဋကအားဖြင့် သုတ္တန်ပိဋကကို ရ၏။) (၁) ဥပစာရ သမာဓိသိက္ခာ - ဝိပဿနာဉာဏ်၏ ဖြစ်ပေါ် ကြောင်း “ကာမာဝစရသမာဓိ” ခေါ် တည်ကြည်သော စိတ်သဘော၊ သို့မဟုတ် အပ္ပနာ၏ ရွှေ့အဘို့ဖြစ်သော ဧကဂ္ဂတာစေတသိက်၊ (၂) အပ္ပနာ သမာဓိသိက္ခာ-ရှုပါဝစရပဌမဈာန် ဒုတိယဈာန် တတိယဈာန် စတုတ္ထဈာန် ပဉ္စမဈာန်တို့ရှိသော ဧကဂ္ဂတာခေါ် သမာဓိတို့သည် အပ္ပနာသမာဓိတို့ပင်တည်း။

အဓိဒေဝ ဉာဏဒဿန တရား ၈-ပါး။ ။နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ တန်ခိုးကို လွမ်းမိုး ၍ သိစွမ်းနိုင်သော ဘုရားရှင်၏ ဉာဏ်တော်ရှစ်ပါး။ (၁) နတ်တို့၏ အရောင်အဝါကို သိစွမ်းနိုင်ခြင်း၊ (၂) နတ်တို့၏ အဆင်းကို မြင်စွမ်းနိုင် ခြင်း၊ (၃) နတ်တို့နှင့် အတူ နှီးနှော ပြောဆိုနိုင်ခြင်း၊ (၄) လာသော နတ်တို့၏ အမျိုး၊ အမည်၊ ဘုံဌာနကို သိစွမ်းနိုင်ခြင်း၊ (၅) ဖြစ်လာကြ သော နတ်တို့၏ ဘဝရှေးကံ အကြောင်းရင်းကို သိစွမ်းနိုင်ခြင်း၊ (၆) နတ်တို့၏ အစာ အာဟာရ စံစားခံစားမှု ကိစ္စအဝဝတို့ကို သိစွမ်းနိုင်ခြင်း၊ (၇) နတ်တို့၏ ဘုံဌာနအလိုက် မည်၍မည်မျှ တည်နေနိုင်ကြောင်း သက်တမ်းအစားစားကို ပိုင်းခြား၍ သိစွမ်းနိုင်ခြင်း၊ (၈) မိမိသည် ဤနတ် တို့နှင့် ရှေးဘဝက အတူတကွ နေထိုင်ခဲ့ဘူးသည် မနေခဲ့ဘူးသည်တို့ကို သိစွမ်းနိုင်ခြင်း။

အဓိပညာ သိက္ခာမျိုး ၃-ပါး။ ။သစ္စာလေးပါးကို ပိုင်းခြားကော်န် သိမြင် နိုင်ရန် ဆင်ခြင်ဉာဏ်တရား ၃-ပါး၊ ပိဋကအားဖြင့် အဘိဓမ္မာ ပိဋကကို ရ၏။ (၁) အနိစ္စလက္ခဏာ-မမြဲသော သဘောမှန်ကို မမြဲဟု ကော်န်သိသော ဉာဏ်၊ (၂) ဒုက္ခလက္ခဏာ-ဆင်းရဲသော သဘောမှန်ကို ဆင်းရဲဟု ကော်န် သိသောဉာဏ်၊ (၃) အနတ္တလက္ခဏာ-မိမိ၊ မိမိဥစ္စာမဟုတ် မအုပ်စိုးနိုင် မပိုင်ဆိုင်သော သဘောမှန်ကို အစိုးမရဟု ကော်န်သိသောဉာဏ်၊ တနည်းတံ

(၂၄)

[အ + ဖိ။ အ + ဝေ။ အ + နိ]

သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားတို့ကို ပိုင်းခြားကော် အမှန်သိမြင်နိုင်သော
မဂ်ပညာ ဖိုလ်ပညာပင်တည်း။

အဓိပတေယျ တရားမျိုး ၃-ပါး။ ။ကမ္မာသားတို့ လိုက်နာရမည့် တရား
သုံးပါး၊ ၎င်းအဖြေကို (ရိုသေခြင်းမျိုး ၃-ပါး) ခွဲ ပြုမည်။ အင်္ဂတိသုတ်
အဋ္ဌကထာမှ။

အဓိမာနလေမျိုး ၅-ပါး။ ။ ၎င်းအဖြေကို (လေမျိုး ၈၀ [၉] ပိုမိ၌) ရှုပါ
လေ။

အဓိသီလ သိက္ခာမျိုး ၄-ပါး။ ။ လူတို့ ကျင့်သုံး ဆောက်တည်လေ့ရှိသော
ငါးပါး၊ ရှစ်ပါး၊ ဆယ်ပါးသီလထက် ပိုမိုလွန်ကဲ များပြား မွန်မြတ်သော
သီလလေးပါး၊ ပိဋကအားဖြင့် ဝိနယပိဋကကို ရ၏။ (၁) ပါတိမောက္ခ
သံဝရသီလ ၂၂၇-ပါးသော ဝိနယသီလခေါ် သိက္ခာပုဒ်တော်များကို
စောင့်ထိန်း လိုခြ်စေခြင်း၊ (၂) ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ-ဣန္ဒြေခြောက်ပါး
တံခါးပေါက်ကို စောင့်ရှောက် လိုခြ်စေခြင်း၊ (၃) အာဇီဝ ပါရိသုဒ္ဓိ
သီလ-အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း၏ စင်ကြယ်ရာစင်ကြယ်ကြောင်းဖြစ်သော
ကုလဒုအနု ၆-ပါး၊ အနေသန ၂၁-ပါးတို့မှ ဝေးစွာကြဉ်ရှောင် စောင့်
ထိန်းခြင်း၊ (၄) ပစ္စယ သန္နိဿိတ သီလ-တရားသဖြင့် ရထားသော ဆွမ်း၊
သက်န်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး၊ ၎င်းပစ္စည်းလေးပါးကို သုံးဆောင်မှီဝဲသော
အခါ ပစ္စင်္ကေဏာ ဆင်ခြင်ခြင်း။

အဓိဇ္ဇာ ၃-ပါး။ ။ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်သာ သံသရာခရီး လမ်းရှည်ကြီး ၃-ပါး။
(၁) အတိတ်အဓိဇ္ဇာ-အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ ၂-ပါး၊ (၂) အနာဂတ်အဓိဇ္ဇာ-ဇာတိ၊
ဇရာ၊ မရဏ ၃-ပါး၊ (၃) ပစ္စုပ္ပန်အဓိဇ္ဇာ ဝိညာဉ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊
ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ဘဝ ၈-ပါး။

အန္တရ ဌက ရက် ၈-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ် (သေမင်းငင်ရက် ၈-ပါး) ခွဲ ယူပါ
လေ။

အန္တရာယ်ကြီး ၅-ပါး။ ။ မျက်မှောက်ဘဝ၌ သဂ္ဂန္တရာယ်၊ မဂ္ဂန္တရာယ်၊ နတ်
ပြည် ဈာန် မဂ်ဖိုလ်တို့ကို တားမြစ်တတ်သော တရား ၅-ပါး။ ဝိနည်း
ပါစိတ်ပါဠိတော် ၁၂၅ ။ ဌ။ ၁၃၈-၌ အကျယ်ရှုပါ။ (၁) ကမ္မန္တရာယ်-
ပညာနန္တရိယကံနှင့် သိက္ခာနိမိတ် ကျူးလွန်မှု၊ (၂) ကိလေသန္တရာယ်

ကိလေသာ အယ်ပါးတွင်ပါဝင်သော နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ (၃) ဝိပါကန္တဓာယ်-
အဟိတ်၊ ခြိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ ဝိပါကိစိတ်၊ (၄) အရိယူပဝါဒန္တဓာယ်-အရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ်မှန်း သိသိ-မသိသိ ငြိမ်မှားလိုစိတ်ဖြင့် ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲခြင်း (တောင်းပန်
လျှင် ပြောပျောက်၏) (၅) အာဏာဝိတိက္ကမန္တဓာယ်- လွန်ကျူးလိုသော
စေတနာဖြင့် သင့်ရောက်သော အာပတ်။

အနန္တကြီး ၄-ပါး။ ။ အဆုံး အပိုင်းအခြား မရှိသော အရာလေးပါး၊
(အဋ္ဌသာလိနီ) (၁) အာကာသ အနန္တ၊ (၂) စက္ကဝါဠ အနန္တ၊
(၃) သတ္တဝါအနန္တ၊ (၄) ဉာဏ်တော် အနန္တ၊ “ကောင်းကင်၊ ကမ္ဘာ၊
သတ္တဝါ၊ ဉာဏ၊ လေးနန္တတွင်၊ ဆုံးဆမရှိ၊ ဉာဏ်တော်ရှိသည်၊ မှန်
ထုတ်တင်” (မဃဒေဝ လင်္ကာသစ်။)

အနန္တ ကွာဝေးခြင်းကြီး ၄-ပါး။ ။ ၎င်းအဖြေကို (ဆက်စပ်လို့ မရနိုင်
အောင် ဝေးသော အရာကြီး ၄-ပါး) ဟူသော စကားရပ်၌ ကြည့်ပါ။

အနန္တဂုဏ်ရှင် ၅-ပါး။ ။ အနန္တော အနန္တ ၅-ပါးလည်း ဟူ၏။ ပညာရှိ
သူတော်ကောင်းတို့ ပညတ်ထားရှိခဲ့သော အနန္တကျေးဇူးဂုဏ်ရှင် ၄ ပါးပါး။
(၁) ဗုဒ္ဓ- ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်၊ (၂) ဓမ္မ- ဘုရားရှင်၏ တရားတော်
များနှင့် အခြားဗျာဠာကျေးဇူး တရားစု ဟူသမျှ၊ (၃) သံဃ-ရဟန်းတော်
များ၊ (၄) မာတာပိတု-ဓမ္မသမိခင် မွေးဆဖခင် မိခင်ဖခင်နှင့် အလားတူ
ကျေးဇူးပြုသူ၊ (၅) အာစရိယ- အတတ်ပညာဇပပညာ ဆိုဆုံးမသူ ဆရာ။

အနန္တရိယကံ ၅-ပါး။ ။ ဥပရိပဏ္ဍာသ ။ ပါ။ ၁၁၀။ ၄။ ၇၄။ ပဉ္စာနန္တရိယ
ကံလည်းဟူ။ (၁) မာတုဗာတက- အမိရင်းကို သတ်သူ၊ (၂) ပိတု
ဗာတက- အဖရင်းကိုသတ်သူ၊ (၃) အရဟန္တဗာတက- ရဟန္တာကို
သတ်သူ၊ (၄) လောဟိတုပ္ပါဒက-ဘုရားအား သွေးစိမ်းတည်အောင် ပြုသူ၊
(၅) သံဃဘေဒက- သီဃာတော်တို့အား ဂိုဏ်းအဆင်း ခဲ့သူ၊ ထိုငါး
ယောက်ကား ကုသိုလ်ကောင်းမှု မည်မျှပင်ပြုပြု သေသည်၏ အခြားမဲ့၌
အဝီစိင်ရဲ စသည်သို့ မချ သွားရောက် ခံစားရမည် ဟူ၍မှတ်။

အနရိယ ဝေါဟာရမျိုး ၇-ပါး။ ။ အရိယာ မဟုတ်သူတို့၏ ဇကားမျိုး
ရှစ်ပါး။ ခုဒ္ဒကဝတ္ထု ဝိသင်းပါဠိတော်နှင့် ပါစိတ်အဋ္ဌကထာ။ (၁) နာ
ဒိဋ္ဌေ ဒိဋ္ဌ ဝါဒိတာ- မမြင်ကို အမြင်လုပ်၍ ပြောခြင်း၊ (၂) အသုတေ

(၂၆)

[အ + နာ]

သုတ ဝါဒီတာ-မကြားကို အကြားလုပ်၍ ပြောခြင်း၊ (၃) အ မုတေ မုတ ဝါဒီတာ- မထိကို အထိလုပ်၍ ပြောခြင်း၊ (၄) အ ဝိညာတေ ဝိညာတ ဝါဒီတာ- မသိကို အသိလုပ်၍ ပြောခြင်း၊ (၅) ဒိဋ္ဌေ အ ဒိဋ္ဌ ဝါဒီတာ အမြင်ကို မမြင်လုပ်ပြောခြင်း၊ (၆) သုတေ အ သုတ ဝါဒီတာ-အကြား ကို မကြားလုပ်ပြောခြင်း၊ (၇) မုတေ အ မုတ ဝါဒီတာ- အထိကို မထိလုပ်ပြောခြင်း၊ (၈) ဝိညာတေ အ ဝိညာတ ဝါဒီတာ- အသိကို မသိလုပ်ပြောခြင်း။

အနာအမျိုး ၉၆-ပါး။ ။ဒသဂုံတ္ထရ ။ပါ။ ၃၄၃။ ၎င်း။ ဋ္ဌ။ ၃၁၇-နှင့် မဟာနိဋ္ဌေသ။ ပါ။ ၁၀၊ ၁၃၊ ၃၅၊ ၁၉၅၊ ၂၀၈၊ ၃၁၉။ ၎င်း။ ဋ္ဌ။ ၅၁- တို့၌ အကျယ်ရှိ။ (၁) စက္ခုရောဂါ - မျက်စိ၌ဖြစ်သော အနာ၊ (၂) သောတရောဂါ-နားတွင်း၌ဖြစ်သော အနာ၊ (၃) ဃာနရောဂါ- နှာခေါင်းတွင်း၌ ဖြစ်သော အနာ၊ (၄) ဗိဝါရောဂါ လျှာ၌ဖြစ်သော အနာ၊ (၅) ကာယရောဂါ- ကိုယ်၌ဖြစ်သောအနာ၊ (၆) သိသ ရောဂါ- ဦးခေါင်း၌ ဖြစ်သော အနာ၊ (၇) ကဏ္ဍရောဂါ-နားရွက်၌ ဖြစ်သောအနာ၊ (၈) မုခရောဂါ-ခံတွင်း၌ ဖြစ်သောအနာ၊ (၉) ဒန္တ ရောဂါ-သွား၌ ဖြစ်သော အနာ၊ (၁၀) ကာသော- ချောင်းဆိုးနာ၊ (၁၁) သာသော-ကြို့ ထိုးနာ၊ (၁၂) ပိနာသော- နှာခေါင်းအပ၌ဖြစ်သော အနာ၊ (၁၃) ခုာဟော- တကိုယ်လုံး ပူစေတက်သော အနာ၊ (၁၄) ဇရော- ဖျားသော အနာ၊ (၁၅) ကုစ္ဆိရောဂါ- ဝမ်း၌ ဖြစ်သော အနာ၊ (၁၆) မုစ္ဆာ-တေဝေ မေ့မောစေတတ်သော အနာ၊ (၁၇) ပက္ခန္ဓိကာ-သွေးကို သွန်အန်တတ်သော ငမ်းလေ့နာ၊ (၁၈) သူလာ- ထိုးကျင်စေတတ်သော ဝမ်းလေ့နာ၊ (၁၉) ဝိသုစိကာ- ကြီးစွာ ဝမ်းလျောကျသော အနာ၊ ကာလနာ၊ (၂၀) ကုဋ္ဌ-နာ၊ (၂၁) ဂဏ္ဍော-အိုင်းနာ၊ မြင်းဖု စသော အနာ၊ (၂၂) ကိလာသော- ညှင်း၊ တင်းထိပ်နာ၊ (၂၃) သောသော- အဆုတ် နာ၊ ကုတ်တီးနာ၊ ပန်းနာ၊ (၂၄) အပ္ပမာရော- ဝက်ရူး၊ ကြက်ရူး၊ နတ်၊ ဘီလူး ဖမ်းစားသော အနာမျိုး၊ (၂၅) ဒဒ္ဓါ-ပွေးနာ၊ (၂၆) ကစ္ဆါ- ဝဲကြီး ဝဲစိုနာ၊ (၂၇) ကဏ္ဍ- ဝဲငယ် ဝဲခြောက်နာ၊ (၂၈) နုခသ- ခြေသည်း လက်သည်းတို့ဖြင့် ခြစ်မိရာ အရပ်က ဖြစ်ပေါ်သောအနာ၊ (၂၉) ဝိတစ္ဆိကာ- ခြေဖဝါး လက်ဖဝါးပြင်တို့၌ အမျှင်အမျှင်ကွဲအက်သော အနာ၊ (၃၀) လောယိမိတ္တံ သွေးသည်းခြေနာ၊ သို့မဟုတ် နီသော

သည်းခြေနာ၊ (၃၁) မစုမေဟော- ဆီးချိုနာ၊ (၃၂) အံသာ- အရံယို
 နာ၊ (၃၃) ပိဋက- ထွတ်မြင်းနာ၊ ဖေါရောင်နာ၊ (၃၄) ဘဂန္နလာ-
 ဂယင်ဂါနာ၊ ဘင်နာ၊ ဘဂန္နိုလ်နာ၊ ဤပါဠိတော်မြတ်၌ မျက်စိနာ
 အစ ဘဂန္နိုလ်နာ အဆုံးရှိသော ၃၄- ပါးတို့တွင် “နခသာ၊ အပုမာ
 ရော” ၎င်းအနာ ၂-ပါးမှာ သည်းခြေ၊ သလိပ်၊ လေ တို့ကြောင့်
 မဖြစ်မူ၍ အကြွင်း ၃၂-ပါးသော အနာတို့သည်သာ သည်းခြေ၊
 သလိပ် လေ တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်ရကား သည်းခြေနာ ၃၂-ပါး၊ သလိပ်
 နာ ၃၂-ပါး၊ လေနာ ၃၂-ပါး ပေါင်း အနာမျိုး (၉၆) ပါးဖြစ်
 သတည်း။ (၃၅) ပိတ္တ သမုဋ္ဌာနာ-သည်းခြေကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော အနာ
 မျိုး၊ (၃၆) သေမု သမုဋ္ဌာနာ-သလိပ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော အနာမျိုး၊
 (၃၇) ဝါတ သမုဋ္ဌာနာ-လေကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော အနာမျိုး၊ (၃၈)
 သန္တိပါတာ-သည်းခြေ၊ သလိပ်၊ လေ ၃-ပါးတို့ ပေါင်းစုဖြစ်သော အနာ
 မျိုး၊ (၃၉) ဥတု ပရိဏာမဇာ-ဥတုဖောက်ပြန်၍ ဖြစ်သော အနာမျိုး၊
 (၄၀) ဝိသမပရိဟာရဇာ- ကိုယ်ခန္ဓာကို မညီမညွတ် ကျန်းမာရေးနှင့်
 ဆန့်ကျင်ဘက် ဆောင်ရွက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အနာ၊ (၄၁) သြပက္က
 မိကာ-ထိုးခုတ် ဖြတ်သတ်ခြင်းမသော သူတပါးတို့လုံ့လကြောင့် ဖြစ်သော
 အနာ၊ (၄၂) ကမ္မ ဝိပါကဇာ-ကံကြောင့်ဖြစ်သော အနာ၊ ဝဋ်နာမျိုး၊
 (၄၃) သီတံ-ချမ်းအေးခြင်း၊ (၄၄) ဥဏှံ-ပူလောင်ခြင်း၊ (၄၅) ဇိသစ္စာ-
 ဆာလောင်ခြင်း၊ (၄၆) ပိပါသာ-မှတ်သိပ်ခြင်း၊ (၄၇) ဥစ္စာရော-ကျင်ကြီး
 စွန့်လိုခြင်း၊ (၄၈) ပဿာပေါ-ကျင်ငယ်စွန့်လိုခြင်း၊ ယင်းတို့ကိုလည်း
 ဒသအင်္ဂုတ္တိရ်ပါဠိတော်၌ အနာဟုပင် ဆက်ရှာကံ ဖော်ပြပေးသေး၏။

အနာမျိုး ၉၆-ပါး တနည်း။ ။ မဟာသေနေန ဟူသောပုဒ်ကို ဟေမိဇာတ်
 အဋ္ဌကထာ၌ “မဟာသေနေနာတိ ပဉ္စဝိသတိဘယ ဒ္ဓတ္တိသကမ္မကရဏ
 အဋ္ဌနုဝတိ ရောဂပုမုခါဒိဝခသန ပုထုသေနေန” ဟု ဖွင့်ဆိုထားချက်အရ
 ဖြစ်၏။ အထက်ပါ ၉၆-ပါးတွင် “နခသာ-ခြေသည်း လက်သည်း ခြစ်မိ
 သောအနာ၊ အ ပမာရော-ဝက်ရူး ကြက်ရူးနာ၊ ၎င်း ၂-ပါး ထည့်သွင်းကာ
 ၉၈-ပါးဟု ရေတွက်ရာ၏။

အနာဂတ် အဓိန္နတရား ၃-ပါး။ ။ ၎င်းအဖြေကို “အဓိန္န ၃-ပါး” ဟူသော
 ပြဿနာ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

(၂၅)

[အ + ၈၇]

အနာဂါမ်မျိုး ၅-ပါး။ ။မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် ။ပါ။ ၂၄၈။ ၉ ၂၉၂။
 အနာဂါမ်သဝဗ္ဗ အထက် မဂ်၊ ဖိုလ် ကျအောင် ကျင့်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုကြ
 ကုန်သော အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်အပြား ၅-ပါး။ (၁) အန္တရာဿ ပရိနိဗ္ဗာယ်-
 အထက် အပိုင်းအခြား အလယ်၌ သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုစေသာ အနာဂါမ်၊
 (၂) ဥပဟတ္တ ပရိနိဗ္ဗာယ်-အထက်အပိုင်းအခြား အလယ်ကိုလွန်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်
 ပြုသော အနာဂါမ်၊ (၃) အသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယ်-ချမ်းသာစွာ-ပရိနိဗ္ဗာန်
 ပြုသော အနာဂါမ်၊ (၄) သသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယ်-ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာ ပရိနိဗ္ဗာန်
 ပြုသော အနာဂါမ်၊ (၅) ဥဒ္ဓံသောတ အကနိဋ္ဌာင်္ဂါမိ-အထက်အထက်
 သော ဘုံစဉ်၌ တစ်သောအဖန်ဖြင့် အကနိဋ္ဌဘုံသို့ ရောက်သော
 အနာဂါမ်။

အနာဂါမ်မျိုး ၇-ပါး။ ။သတ္တဂုံတ္တရ ။ပါ။ ၄၄၉။ ၉။ ၁၇၂-၌ အကျယ်ရှုပါ။

အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် ၄၈-ပေမာဏ်။ ။၎င်းသရုပ်များကို အဘိဓမ္မာ ပုဂ္ဂလပညတ်
 ပါဠိတော် ။၁၁၉။ ၁၂၀။ ၎င်း ၉။ ၄၇မှ ၅၃- အထိ။ သုတ္တနိပါတ်
 အဋ္ဌကထာ။ ပ-အုပ်။ ၂၇၂။ ခုဒ္ဒကပါဠိ အဋ္ဌကထာ။ ၁၅၃ တို့၌
 ရှုပါကုန်။

အနာဂါမ်၏ အင်္ဂါထက္ခဏာ ၆-ပါး။ ။အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤအင်္ဂါ
 ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ၏ဟု အင်္ဂုတ္ထိရိ ဆက္က၌ ဆိုသည်။ (၁) မဆုတ်နှစ်
 သော သဒ္ဓါရှိခြင်း၊ (၂) မကောင်းမှုတို့၌ လွန်စွာရှက်ခြင်း၊ (၃) စုစုရိုက်မှု
 တို့၌ လွန်စွာကြောက်ခြင်း၊ (၄) လွန်ကဲသော ဝီရိယရှိခြင်း၊ (၅) သတိ
 ဟုဏ္ဏ-လွန်စွာကောင်းခြင်း၊ (၆) ဟညာအဆင်အခြင် လွန်စွာရှိခြင်း။

အနာရောဂါ၊ ကင်းပျောက်ရာ၊ ၁၀-ဖြာ တရား၊ အဘယ်နည်း?။ ။ ၎င်း
 အဖြေ (ရောဂါပျောက်ငြိမ်းကြောင်းတရား ၁၀-ပါး) ၌ ဆိုအံ့။

အနာရောဂါရခြင်း၏ အကြောင်းရင်း ၈-ပါး။ ။သဋ္ဌာယတနသယုတ် ။၀ါး
 ၄၂၈။ ၉။ ၁၂၁။ ငါသိန္ဒပဉ္စာ ။ပါ။ ၁၃၇-၌ အကျယ်ရှုပါ။ (ယေဘုယျ
 နည်း) (၁) ဝါတ သမုဋ္ဌာန-လေကြောင့်၊ (၂) ဝိတ္တ သမုဋ္ဌာန-သည်းခြေ
 ကြောင့်၊ (၃) သေမှ သမုဋ္ဌာန-သလိပ်ကြောင့်၊ (၄) သန္နိပိတိက-အထက်
 ပါ-အကြောင်းတို့ စုပေါင်းမိသောကြောင့်၊ (၅) ဥတု ဝိပရိကာမ- ဥတု
 ဖောက်ပြန်သောကြောင့်၊ (၆) ဝိသမ ပရိဟာရ- အစာအာဟာရ မညီ

ညွတ်မှုကြောင့်၊ (၇) ဩပက္ခမိက-သုတပါးတို့ ရိုက်နှက် ပုတ်ခတ်မှုကြောင့်၊
(၈) ကမ္မဝိပါက-ကံကြောင့်။

အနာဝရဏိယ ဂုဏ်တော် ၄-ပါး။ ။ ဘုရားရှင်အား သုတပါးတို့ မဖျက်ဆီး
မပိတ်ပင်နိုင်သော ဂုဏ်တော် ၄-ပါး။ (၁) ဘုရားရှင်အား ရည်မှတ်၍
စီရင်အပ်သောလာဘ်၊ (၂) တလံမ္ပသော ဗျာမပဘာဓေါ ရောင်ခြည်
တော်၊ (၃) သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်၊ (၄) ဘုရားရှင်၏ အသက်တော်။

အနုဂ္ဂဟမျိုး ၂-ပါး။ ။ သာသနာကို ချီးမြှောက် ထောက်ပံ့ ကူညီမှုမျိုး
၂-ပါး။ (၁) ပစ္စယာနုဂ္ဂဟ - ပစ္စည်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ချီးမြှောက်ထောက်
ပံ့မှု၊ (၂) မေဃာနုဂ္ဂဟ - မိမိကိုယ်တိုင် တရားစာပေ သင်ကြားပို့ချ ကျင့်ကြံ
အားထုတ်မှု။

အနုစာပေ၊ ရေးသားလေ၊ ၄ ထွေမြန်မာနည်း ? ။ ။ ၎င်းအဖြေကို (မြန်မာ
စာပေ၊ ရေးသားလေ၊ ၅ ထွေနှိသျည်း) ဟူသော သုတေသန စကားရပ်၌
ကြည့်ပါ။

အနုတ္တရိယတရား ၆-ပါး။ ။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ။ ပါ။ ၆။ ၎င်း။ ဋ။ ပ- အုပ်။
၆၅-၌ အကျယ်ရှုပါ။ လွန်မင်းမြင့်မြတ်သော တရား ၆-ပါး။ (၁) ဒဿနာ
နုတ္တရိယ-မြင်ရခြင်းတကာတို့တွင် ရတနာသုံးပါးကို မြင်ရခြင်းသည် အမြတ်
ဆုံး၊ (၂) သဝနာနုတ္တရိယ-ကြားရခြင်း တကာတို့တွင် ရတနာသုံးပါး
နှင့် စပ်သောအသံကို ကြားရခြင်းသည် အမြတ်ဆုံး၊ (၃) လာဘာနုတ္တရိယ
ရခြင်းတကာတို့တွင် ရတနာသုံးပါးကို ရခြင်းသည် အမြတ်ဆုံး၊ (၄)
ပါရိစရိယာ နုတ္တရိယ-လုပ်ကျွေးခြင်းတကာတို့တွင် ရတနာသုံးပါးကို လုပ်
ကျွေးရခြင်းသည် အမြတ်ဆုံး၊ (၅) အနုဿတာ နုတ္တရိယ-အောက်မေ့
ခြင်း တကာတို့တွင် ရတနာသုံးပါးကို အောက်မေ့ရခြင်းသည် အမြတ်ဆုံး၊
(၆) သိက္ခာ နုတ္တရိယ-အကျင့်တကာတို့တွင် ရတနာသုံးပါးဂုဏ်တရားကို
ကျင့်ရခြင်းသည် အမြတ်ဆုံး။

အနုပဿနာတရား ၃-ပါး။ ။ လက္ခဏာရေး သုံးပါး။ (၁) အနိစ္စာ
နုပဿနာ-အနိစ္စသဘော ထင်ရှားအောင် အခါခါ ရှုဆင်ခြင်ခြင်း၊ (၂)
ဒုက္ခာ နုပဿနာ-ဒုက္ခသဘော ထင်ရှားအောင် အခါခါ ရှုဆင်ခြင်ခြင်း၊
(၃) အနုတ္တာ နုပဿနာ-အနုတ္တသဘော ထင်ရှားအောင် အခါခါ
ရှုဆင်ခြင်ခြင်း။

(၃၀)

[အ + န]

အနုပဿနာတရား ၈-ပါး။ ။ “သတိပဋ္ဌာန်တရား ၄-ပါး” မှာ ဆိုမည်။

အနုပဿနာတရား ၁၀-ပါး။ ။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ။ ပါ။ ၂၃၀။ ၎င်း။ ဋ္ဌ။
ဒု-အုပ်။ ၁၅၀-၌ အကျယ်ရှုပါ။ စိတ်ဝင်စားစရာ။ (၁) အနိစ္စာ
နုပဿနာ၊ (၂) ဒုက္ခာ နုပဿနာ၊ (၃) အနတ္တာ နုပဿနာ၊ (၄)
နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာ၊ (၅) ဝိရာဂါနုပဿနာ၊ (၆) နိရောဓာ နုပဿနာ၊
(၇) ပဋိနိဿက္ခါ နုပဿနာ၊ (၈) အနိမိတ္တာနုပဿနာ၊ (၉) အပ္ပဏိ-
ဟိတာ နုပဿနာ၊ (၁၀) သုညတာ နုပဿနာ။

အနုမူလ်နိုင်ငံကြီး ၆-ခု။ ။ ကမ္ဘာပေါ်၌ ကြောက်စရာအကောင်းဆုံး၊ အဆိုး
ဝါးဆုံးသော လူသတ်လက်နက် အနုမူလ်ပုံး ပိုင်ရှင် နိုင်ငံကြီးများ ဟူ၏။
ဤမှတ်တမ်းကား ၁၉၇၄-ခုနှစ်အတွင်းမျှဖြစ်သည်။

- (၁) အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ ၁၉၄၅-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၆-ရက်နေ့မက်ဆီကိုနိုယ်
အယ်လာမာဂေါ်ဒို-ဒေသ၌ ပဌမဆုံး အနုမူလ်ပုံးကို ဖောက်ခွဲခဲ့သည်။
- (၂) ဆိုဗီယက် ယူနိုက်တက်နိုင်ငံ၊ ၁၉၄၉-ခု၊ ဩဂုတ်လမှာ စတင် ဖောက်ခွဲ
ခဲ့သည်။
- (၃) ဗြိတိန်နိုင်ငံ၊ ၁၉၅၂-ခု၊ အောက်တိုဘာလ ၃-ရက်နေ့က ဩစတြေး
လျတိုက်၏ အနောက်မြောက်ဖက် မိုင် ၅၀-ကွာ မွန်တီတလို
ကျွန်းစု၌ စတင်ဖောက်ခွဲခဲ့သည်။
- (၄) ပြင်သစ်နိုင်ငံ၊ ၁၉၆၀-ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃-ရက်နေ့ ဆဟာရ
သဲကန္တာရ၌ ပလူတိုနီယံ အနုမူလ်ပုံးကို စတင်ဖောက်ခွဲသည်။
- (၅) တရုတ်နိုင်ငံ၊ ၁၉၆၄-ခု၊ အောက်တိုဘာလ ၁၆-ရက်နေ့ စင်ကိုင်း
ပြည်နယ် ထက်လာမာကန် သဲကန္တာရ၌ စတင်ဖောက်ခွဲသည်။
- (၆) ဣန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ပဌမဆုံး အနုမူလ်ပုံးကို ဗျာဂျပ်စ်သန် သဲကန္တာရ၌
၁၉၇၄-ခုနှစ် မေလ ၁၇-ရက်နေ့က စတင်ဖောက်ခွဲလိုက်သည်။

အနုဝါဒ ဝတ္ထု ၇-ပါး။ ။ ရဟန်းတော်များ အာပတ် ၇-ပုံဖြင့် ငြင်းဆိုစွပ်စွဲ
မှုကို ခေါ်သည်။ (အာပတ် ၇-ပုံကြည့်။)

အနုဝိဇ္ဇက ကျင့်ဝတ် ၆၄ - ပါး။ ။ ဝိနည်းဓိုရ် နာယခေါ် အနုဝိဇ္ဇက
ရဟန်းတော်များ လိုက်နာ ကျင့်သုံးရမည့် နည်းဥပဒေ (၆၄) ပါး။

- (၁) တရားလို စောဒက တရားခံ စုဒိတကတို့၏ ဥပဇ္ဈာယ်ကို မမေးရ။
- (၂) ဆရာကို မမေးရ။ (၃) သဒ္ဓိဝိဟာရိက တပည့်ကို မမေးရ။ (၄) အန္တေဝါသိက တပည့်ကို မမေးရ။ (၅) ဥပဇ္ဈာယ် တူ တပည့်ကို မမေးရ။
- (၆) ဆရာတူ တပည့်ကို မမေးရ။ (၇) ဇာတ်ကို မမေးရ။ (၈) အမည်ကို မမေးရ။ (၉) အနွယ်ကို မမေးရ။ (၁၀) အာဂုံကို မမေးရ။
- (၁၁) အမျိုးကို မမေးရ။ (ခတ္တိယ၊ ဗြဟ္မဏ စသော ဇာတ်တွင်လည်း ကာသိက မင်းမျိုး၊ ကောသလမင်းမျိုး စသော အမျိုးကို မမေးရဟု ဆိုလို၏။) (၁၂) ဖွားရာ အရပ်ကို မမေးရ။

မှတ်ချက်။ ။ ဤ ၁၂-ရပ်သော မေးခွန်းကို မေးခဲ့သော် ချစ်ခြင်း သော်လည်း ဖြစ်ရာ၏။ သို့မဟုတ် မုန်းခြင်းသော်လည်း ဖြစ်ရာ၏။ ချစ်ခြင်းမုန်းခြင်း ဖြစ်ခဲ့သော် ဆန္ဒာဂတိ၊ ဒေါသဒဂတိ၊ မောဟာဂတိ၊ ဘယာဂတိသို့လိုက်ခဲ့ရာသောကြောင့် ၁၂-ရပ်သော မေးခွန်းကို မမေးရဟု ဆိုလို၏။ ဤ ၁၂-ပါးသော ကျင့်ဝတ်ကား ရှောင်ကြဉ်ရမည့် ကျင့်ဝတ်တည်း။

လိုက်နာရမည့် ကျင့်ဝတ်ကား ၅၂-ပါး ရှိသတည်း။ (၁) ပုဂ္ဂိုလ်ကို အလေးမပြုဘဲ သံဃာကိုသာ အလေးပြုရမည်။ (၂) အာမိသကို အလေးမပြုဘဲ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကိုသာ အလေးပြုရမည်။ (၃) ပရိသတ်အလိုအကြိုက်သို့ မလိုက်ဘဲ မိမိ အလို အကြိုက်သို့သာ လိုက်ရမည်။ (၄) မသင့်လျော်သော အခါ၌ မမေးမြန်းဘဲ သင့်လျော်သောအခါ၌သာ မေးမြန်းရမည်။ (၅) မဟုတ် မမှန်သောစကားဖြင့် မမေးမြန်းဘဲ ဟုတ်မှန်သော စကားဖြင့်သာ မေးမြန်းရမည်။ (၆) ကြမ်းတမ်းသော စကားဖြင့် မမေးမြန်းဘဲ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော စကားဖြင့်သာ မေးမြန်းရမည်။ (၇) အကျိုးနှင့် မစပ်သော စကားဖြင့် မမေးမြန်းဘဲ အကျိုးနှင့် စပ်သော စကားဖြင့်သာ မေးမြန်းရမည်။ (၈) ဒေါသစိတ်ဖြင့် မမေးမြန်းဘဲ မေတ္တာစိတ်ဖြင့်သာ မေးမြန်းရမည်။ (၉) နား၏အနီး၌ကပ်၍ မပြောဆိုရ။ (၁၀) ကောက်ကျစ်သော အမှုကို မရှင့်ရ။ (၁၁) မျက်စိစပ်၍ မပြုရ။ (၁၂) မျက်မှောင်ကွတ်၍ မပြုရ။ (၁၃) ခေါင်းငြိတ်၍ မပြုရ။ (၁၄) ယက်၏ဖောက်ပြန်ခြင်းကို မပြုရ။ (၁၅) လက်ဆုပ်ကို မပြုရ။ (၁၆) နေရာ၌ လိမ်မာရမည်။ (၁၇) ထိုင်ခြင်း၌ လိမ်မာရမည်။ (၁၈) လေးတောင်ပမာဏ မျှကိုသာ ကြည့်ရှုရမည်။ (၁၉) အနက် အဆုံး အဖြတ်ကိုသာ

(၃၂)

[အ + န]

နှိုင်းချိန်စုံစမ်း၍ နေရမည်။ (၂၀) မိမိ နေရာ၌သာ ထိုင်ရမည်။ (၂၁) နေရာအရပ်မှ ထမသွားရ။ (၂၂) အဆုံးအဖြတ်ကို မလျှော့စေရ။ (၂၃) အာပတ်ကို ပြသောအားဖြင့် လမ်းလွဲလမ်းမှားကို မမှီဝဲရ။ (၂၄) လက်ရုံးကို မြှောက်၍ မပြောဆိုရ။ (၂၅) အဆောတလျင် မပြောဆိုရ။ (၂၆) ကြမ်းကြမ်း တန်းတန်း မပြောဆိုရ။ (၂၇) မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သော စကားများကို သည်းခံရမည်။ (၂၈) အစည်း အပွားကို လိုလားသည်ဖြစ်၍ မေတ္တာစိတ်ကို ဖြစ်စေရမည်။ (၂၉) အစီးအပွားကို ရှာမှီးသည်ဖြစ်၍ ကရုဏာစိတ်ကို ဖြစ်စေရမည်။ (၃၀) အပိုင်းအခြား ရှိသော စကားကို ပြောဆိုသည် ဖြစ်၍ အကျိုးမဲ့ အနက်မဲ့ စကားကို မပြောဆိုရ။ (၃၁) မကောင်းသော စကားကို မပြောဆိုဘဲ ရန်နှင့်မစပ်သော စကားကိုသာ ပြောဆိုရမည်။ (၃၂) ဤအမှုကို ဆုံးဖြတ်နိုင်အံ့လော့ မဆုံးဖြတ်နိုင်အံ့လော့ ဟု မိမိကိုယ်ကို နှိုင်းချိန် စုံစမ်းရမည်။ (၃၃) ဤ လဇ္ဇီပရိသတ်ကို သိစေနိုင် လိမ့်မည်လော့ မသိ စေနိုင်လိမ့်မည်လော့ဟု တပါးသော ပရိသတ် ပုဂ္ဂိုလ်ကို နှိုင်းချိန်စုံစမ်းရမည်။ (၃၄) ဓမ္မစောဒကလော့ အဓမ္မစောဒကလော့ဟု စောဒကကို နှိုင်းချိန်စုံစမ်းရမည်။ (၃၅) ဓမ္မ စုဒ္ဓိတကလော့ အဓမ္မ စုဒ္ဓိတကလော့ဟု စုဒ္ဓိတကကို နှိုင်းချိန် စုံစမ်းရမည်။ (၃၆) အ ဓမ္မ စောဒက၏ အတိုင်း အရှည်ကို နှိုင်းချိန် စုံစမ်းရမည်။ (၃၇) အ ဓမ္မ စုဒ္ဓိတက၏ အတိုင်း အရှည်ကို နှိုင်းချိန်စုံစမ်းရမည်။ (၃၈) ဓမ္မ စောဒက၏ အတိုင်းအရှည်ကို နှိုင်းချိန်စုံစမ်းရမည်။ (၃၉) ဓမ္မ စုဒ္ဓိတက၏ အတိုင်းအရှည်ကို နှိုင်းချိန်စုံစမ်းရမည်။ (၄၀) စောဒက စုဒ္ဓိတကတို့၏ အစစ်ခံ ထွက်ဆိုထားသော စကား အချက်အလက်တို့ကို မယုတ်လျော့စေဘဲ နံပါတ်စဉ်ထိုး၍ ရေးမှတ် ထားရမည်။ (၄၁) စောဒက စုဒ္ဓိတကတို့၏ အစစ်ခံခံ မထွက်ဆိုသော စကား အချက်အလက် ဝတ္ထုများကို ထင်စွာ မပြရ။ (၄၂) ထွက်ဆို အစစ်ခံသော အားဖြင့် သက်ရောက်လာသော ပုဒ်မျဉ်းအက္ခရာ စကားအစဉ်တို့ကို ကောင်းစွာ နှိုင်းချိန်စုံစမ်းပြီး၍ ဝန်ခံချက် ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆုံးဖြတ်ရမည်။ (၄၃) တွေဝေသည်ဖြစ်၍ နဲ့ နှေးသော စောဒက စုဒ္ဓိတကကို ရွှင်လန်းအောင် လှုံ့ဆော်ပေးရမည်။ (၄၄) ကြောက်ရွံ့သော စောဒက စုဒ္ဓိတကကို သက်သာခွင့် ရစေရမည်။ (၄၅) ကြမ်းတမ်းသော စောဒက စုဒ္ဓိတကကို တားမြစ်ကန့်ကွက်ရမည်။ (၄၆) မစင်ကြယ်သော အာပတ်ကို ထင်စွာ ပြရမည်။ (၄၇) ဖြောင့်မတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို နူးညံ့ ပြောပျောင်းသော စကား

ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုရမည်။ (၄၈) ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်ရ၊ (၄၉) ဒေါသာ
ဂတိသို့ မလိုက်ရ၊ (၅၀) မောဟာ ဂတိသို့ မလိုက်ရ၊ (၅၁) ဆယာဂတိသို့
မလိုက်ရ၊ (၅၂) ပုဂ္ဂိုလ်ကို အလေးမပြုဘဲ မွေ့ကိုသာ အသေးပြုသည်ဖြစ်၍
ပုဂ္ဂလတို့၌ လျစ်လျူ ရှုရမည်။ ဤကား လိုက်နာရမည့် ကျင့်ဝတ် (၅၂)
ပါးတည်း၊ ပေါင်း ၆၄ - ပါးဖြစ်၏။

အနုဿတိ ၁၀ - ပါး။ ။ အဖန်ဖန် အောက်မေ့အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား
ဆယ်ပါးဟူ၏။ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်-ပ။ (၁) ဗုဒ္ဓါ နုဿတိ - ဘုရား၏
ဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော်များကို အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် မပြတ် အောက်မေ့
ခြင်း၊ (၂) ဓမ္မာ နုဿတိ-တရား၏ ဂုဏ်တော်ကို၎င်း၊ (၃) သံဃာ နုဿတိ-
သံဃာ ဂုဏ်တော်ကို၎င်း၊ (၄) သီလာ နုဿတိ- မိမိစောင့်ထိန်းသော သီလ
ဂုဏ်ကို၎င်း၊ (၅) စာဂါ နုဿတိ- လှူဒါန်းခြင်း ဒါနဂုဏ်ကို၎င်း၊ (၆)
ဒေဝတာ နုဿတိ- နတ်တို့ကို သက်သေပူထား၍ နတ်အဖြစ်သို့ရောက်အောင်
ပို့ဆောင်နိုင်သော သဒ္ဓါစသော မိမိ၏ ကုသိုလ်တရားကို၎င်း၊ (၇) ဥပသမာ
နုဿတိ- ကိလေသာမှ ကင်းငြိမ်းခြင်း ဥပသမဂုဏ်ကို၎င်း၊ (၈) မရဏာ
နုဿတိ- သေခြင်းတရားကို၎င်း၊ (၉) ကာယဂတာ သတိ- ဆံပင်စသော
ဒွိတ္တိ သကာယ သို့မဟုတ် ပထဝီဓာတ် ကာယ နှစ်ဆယ်စသော ဒွေစက္ကာ
လီသကာယကို၎င်း၊ (၁၀) အာဏာပါဏဿတိ- ထွက်သက် ဝင်သက်
ကို၎င်း။

အနုသယ ၇-ပါး။ ။ မဟာနိဒ္ဒေသ ။ ပါ။ ၇၇။ ဋ။ ၂၀၅-၌ အကျယ်ရှု။
အကြောင်းတစ်ခုခုနှင့် ပေါင်းဆုံမိက အဆင်သင့် ဖြစ်ပေါ်နိုင်ရန် သတ္တ
ဝါတို့သန္တာန်၌ ကိန်းဝပ်နေသော တရား ၇-ပါး။ (၁) ကာမရာဂါ နုသယ-
ကာမဂုဏ်၌ တပ်နှစ်သက်သော “လောဘ”၊ (၂) ဘဝရာဂါ နုသယ-
ဘဝ၌ တပ်နှစ်သက်သော “လောဘ”၊ (၃) ပဋိဿာ နုသယ- ပြစ်မှား
ကြမ်းကြုတ်သော “ဒေါသ”၊ (၄) မာနာ နုသယ- မောက်ကြွား ထောင်
လွှားခြင်း “မာန”၊ (၅) ဒိဋ္ဌာ နုသယ- မှားသော အယူဝါဒကို ယူခြင်း “ဒိဋ္ဌိ”၊
(၆) ဝိစိကိစ္ဆာ နုသယ- ရတနာသုံးပါး စသည်၌ သို့လောသို့လော တွေး
တောခြင်း “ဝိစိကိစ္ဆာ”၊ (၇) အဝိဇ္ဇာ နုသယ- မသိမလိမိမာ တွေ့ဝေ
မှိုက်မဲခြင်း “မောဟ” ။

အနုမျိုးပြား။ ၁၈ - ပါး။ ခေါ်ခြား အဘယ်နည်း? ။ ၎င်းအဖြေ (နှုတ်မျိုး
၁၈-ပါး) ၌ ကြည့်ပါ။

(က-၁၅) ၃

(၃၄) [အ + နေ။ အ + နော။ အ + န။အ + ပ်]

အနေသန ၂၁-ပါး။ ။မဟာနိဒ္ဒေသ။ပါ။ ၂၉၀-၃၉၆။၎င်း။ ဋ။ ၃၅၀-၃၅၂။
မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ ။ပါ။ ၂။၎င်း။ ဋ။ ၄-တို့၌ အကျယ်ရူပါလေ။ ကျမ်းချင်း
အနည်းငယ် ကွဲလွဲကြသည်။ ရဟန်း သာမဏေတို့နှင့် မအပ်စပ် မရှာမှီး
ကောင်းသော ပစ္စည်းရှာနည်း ၂၁ - ပါး။ (၁) လူများကို ဆေးကုပေး၍
ပစ္စည်းရှာခြင်း၊ (၂) လူတို့၏ ခရီးရှည် စေတမန် လုပ်ခြင်း၊ (၃) လူတို့
၏ အနီးအနား အစေအခိုင်းခံခြင်း၊ (၄) အနားကို ဒါးခွဲပေးခြင်း၊ (၅)
ဆေးလိမ်းပေးခြင်း၊ (၆) ပျိုအန်ဆေး ပေးခြင်း၊ (၇) ဝမ်းနှုတ်ဆေး
ပေးခြင်း၊ (၈) နှာ ပေးခြင်း၊ (၉) မျက်စဉ်း ပေးခြင်း၊ (၁၀) ဝါး
ပေးခြင်း၊ (၁၁) သစ်ရွက် သက်ငယ် ဓနိ ပေးခြင်း၊ (၁၂) ပန်း ပေးခြင်း၊
(၁၃) စားဘွယ်သစ်သီး ပေးခြင်း၊ (၁၄) ရေချိုးဆပ်ပြာ ပေးခြင်း၊
(၁၅) ဒန်ပူ ပေးခြင်း၊ (၁၆) မျက်နှာသစ်ရေ ပေးခြင်း၊ (၁၇) မျက်နှာ
ချေမှုန့် ပေါင်ဒါ ပေးခြင်း၊ (၁၈) မြေညက် ပေးခြင်း၊ (၁၉) မိမိကိုယ်
ကို အောက်ချ၍ ကျုပ်ကျွန်တော် စသော ဝေါဟာရတို့ဖြင့် ပြောခြင်း၊
(၂၀) လိမ်လည် ဝါကြား၍ ပြောကြားခြင်း၊ (၂၁) ကလေးထိန်းများ
ကဲ့သို့ လူတို့၏ ကလေးများကို ချီပွေ ချောမြူခြင်း။

အနောဓိဿ မေတ္တာ ၅-ပါး။ ။လူ့ နတ်, ကျား,မ မခွဲခြားဘဲ သတ္တဝါ
အားလုံး အနေနှင့် ပို့သသော မေတ္တာမျိုး။ (၁) သဗ္ဗေ သတ္တာ- သတ္တဝါ
အားလုံး၊ (၂) သဗ္ဗေ ပါဏာ-သက်ရှိအားလုံး၊ (၃) သဗ္ဗေ ဘူတာ-
ဖြစ်နေသူအားလုံး၊ (၄) သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ - ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံး၊ (၅) သဗ္ဗေ
အတ္တဘာဝ ပရိယာပနွာ - အတ္တဘော၌ အကျိုးဝင်သူအားလုံး။

အနှောင်အမြှဲကြီးမျိုး ၁၀-ပါး။ ။မိလိန္ဒပဉ္စာ ပါဠိတော်။ ၂၇၈။နိက္ခမ ပါရမီ
၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကြီးများ။ (၁) မာတု-အမိ၊ (၂) ပိတု - အဖ၊ (၃)
ဘရိယ - မယား၊ (၄) ပုတ္တု သား သိမ်း၊ (၅) ဉာတိသင်္ဂဟ - အခုဆွ
အမျိုး၊ (၆) မိတ္တသဟာယ - အပေါင်းအဖေ၊ (၇) ဘောဂဓန - ဥစ္စာ
ရွှေငွေ၊ (၈) လာဘသက္ကာရ - လာဘ်အပူဇော်၊ (၉) ဣဿရ - အစိုးရခြင်း၊
(၁၀) ပဉ္စကာမဂုဏ - ငါးပါး ကာမဂုဏ်။

အပ္ပနာဇော ၂၆-ပါး။ ။ဟုတ်မှန် ကောင်းမြတ်ဆုံးသော အကြံအစည်၌
မဆုတ်မနစ် တည်ကြည်မှု စိတ်စောခြင်းမျိုး ၂၆-ပါး ဟူ၏။ (က) မဟဂ္ဂုတ်

ကုသိုလ် ဇော ၉-ပါး ။ (ခ) မဟဂ္ဂုတ် ကြိယာဇော ၉-ပါး ။ (ဂ) လောကုတ္တရာဇော ၈-ပါး၊ ပေါင်း ၂၆-ပါး ။

အပ္ပမညာစေတသိက် ၂-ပါး ။ ။ အတိုင်းအရှည်ပမာဏ မရှိမထားပဲ သတ္တဝါ များ အပေါ်၌ စိတ်ထားပွားများရမည့် တရား ၂-ပါး ဟူ၏ ။ (၁) ကရုဏာ - သူတပါးဆင်းရဲကို ပယ်ရှားကင်းပျောက်စေလိုသော လက္ခဏာ၊ (၂) မုဒိတာ - သူတပါး စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ဝမ်းသာရွှင်မြောက်ခြင်း လက္ခဏာ ။

အပရိဟာနိယ တရား ၇-ပါး ။ ။ စည်းစိမ်ချမ်းသာ မဆုတ်ယုတ် တိုးတက်ပွားများကြောင်းတရားခုနစ်ပါးဟူလျှင် (သတ္တဂုံတ္တရပါဠိတော်နှင့်ပရိနိဗ္ဗာနသုတ် အဋ္ဌကထာတို့မှ) (၁) သတ္တု ဂါရဝတာ - ဘုရား၌ ရိုသေခြင်း၊ (၂) ဓမ္မဂါရဝတာ - တရားတော်၌ ရိုသေခြင်း၊ (၃) သံဃ ဂါရဝတာ - သံဃာတော်၌ ရိုသေခြင်း၊ (၄) သိက္ခာ ဂါရဝတာ - ကိုယ်ကျင့် သိက္ခာ၌ ရိုသေခြင်း၊ ကျင့်သုံးခြင်း၊ (၅) သမာဓိ ဂါရဝတာ - တည်ကြည်ခြင်း သမာဓိကို ရိုသေခြင်း၊ (၆) ကလျာဏ မိတ္တတာ - ကောင်းသော မိတ်ဆွေရှိခြင်း၊ (၇) သောဝစယတာ - ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့ ဆိုဆုံးမသော စကားကို နာယူလွယ်နိုင်ခြင်း ။

အပရိဟာနိယ တရား ၇-ပါး အခြား ခုနစ်နည်း ။ ။ ဝဇ္ဇိမင်းတို့အား တိုင်းပြည်တိုးပွားရေးအတွက် ၇-ပါး တနည်းကို ဟောတော်မူ၍ ရဟန်းတော်တို့အား ၇-ပါး ငါးနည်း၊ ၆-ပါး တနည်း ဟောတော်မူလေသည်။ ၎င်းအကျယ် စိတ်ဝင်စားဘွယ်တို့ကို မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်၌ ကြည့်ပါကုန်၊ ထိုသုတ်၌ ဖော်ပြသော လူတို့အတွက်နှင့် ရဟန်းတို့အတွက် နှစ်နည်းကို အောက်တွင် ဖော်ပြပါအံ့ ။

အပရိဟာနိယတရား ၇-ပါး တနည်း ။ ။ ဝေသာလီပြည် ဝဇ္ဇိမင်း ဟိုကို အကြောင်းပြု၍ ဘုရားဟောတော်မူသည် ။ (၁) ညီညွတ်စွာ မပြတ်စည်းဝေး တိုင်ပင်ခြင်း၊ (၂) အစည်းအဝေးသို့ တစုတရုံးတည်း အညီတက်ရောက်၍ မင်းတို့ပြုဘွယ် ကိစ္စကို အညီပြုကုန်လျက် တစုတရုံးတည်း ညီညွတ်စွာ ထပြန်ကြခြင်း၊ (၃) ရှေးရှေး ဝဇ္ဇိမင်းတို့၏ ပညတ်ချက်ဓမ္မတို့ကို အစဉ်လိုက်နာခြင်း၊ မဖျက်ဆီးခြင်း၊ အသစ် ဖလှယ်ခြင်း ။

(၃၆)

[အ + ဗမာအ + ပါ]

(၄) အသက်ကြီးကုန်သော ဝဇ္ဇီမင်းတို့ကို ရိုသေလေးမြတ်စွာ ပူဇော်ခြင်း၊
၎င်းတို့၏ ဆိုဆုံးမချက်ကို နာယူခြင်း၊ (၅) ဝဇ္ဇီအမျိုးသမီးကြီးငယ်တို့ကို
နိုင်ထက်ကလူ ဆွဲယူ၍ အိမ်ထောင်မပြုခြင်း၊ (၆) မြို့တွင်း မြို့ပြင်ရှိ ဝဇ္ဇီတို့
အရိုအသေပြု ပူဇော်ကြကုန်သော နတ်ကုန်းစေတီတို့ကို ဧရှူးထုံးနည်း
အတိုင်း ဗလိနတ်စာပေးခြင်း၊ (၇) ဝဇ္ဇီတိုင်းသို့ မလာကုန်သေးသော
ရဟန္တာတို့ ကြွလာစေခြင်းငှါ၊ ကြွလာပြီးသော ရဟန္တာတို့ ချမ်းသာစွာ
နေခြင်းငှါ၊ ရဟန္တာတို့အား တရားနှင့် လျှော်စွာ စောင့်မျှောက်ပြုစု
လုံခြုံစေခြင်း။

အပရိဟာနီယတရား ၇-ပါး တနည်း။ ။မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်၌ ရဟန်းတို့
အား ၅-နည်း ဟောကြားတော်မူသည့်အနက် တနည်း။ (၁) ညီညွတ်စွာ
မပြတ်စည်းဝေးခြင်း၊ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးခြင်း၊ (၂) အစည်းအဝေးသို့
အညီအညွတ် စုရုံးတက်ရောက်၍ သံဃာ၏ ပြုဘွယ်ကိုစွဲတို့ကို အညီအညွတ်
ပြုကုန်လျက် ညီညာစွာ ထပြန်ကြခြင်း၊ (၃) ပညတ်ပြီး မေ့ ဝိနယတို့ကို
အစဉ်လိုက်နာ ကျင့်သုံးခြင်း၊ မပယ်ဖျက်ခြင်း၊ အသစ် မပြုပြင်ခြင်း၊
(၄) ထေရ်ဝါကြီးသော ဂုဏ်ဝန္တ သီလဝန္တ ဗဟုသုတဓရ ရဟန်းကြီးတို့
အား ရိုသေလေးမြတ်ခြင်း၊ ပူဇော်ခြင်း၊ ၎င်းတို့၏ ဆိုဆုံးမချက်တို့ကို
နာယူခြင်း၊ (၅) မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော လောဘ တဏှာ အလိုဆိုးသို့
မလိုက်မပါနေခြင်း၊ (၆) ဈာန် မဂ် ဖိုလ်ကို ရလွယ်ကြောင်းဖြစ်သော
တေရကျောင်းတို့၌ ငဲ့သောစိတ်ရှိခြင်း၊ (၇) မိမိတို့ကျောင်းအာရာမ်သို့
မလာရောက်ဘူးသေးသော သုပေသလ သီတင်းသုံးဖော် ရဟန်းတော်တို့
လာရောက်စေခြင်းငှါ၊ လာရောက်ပြီးသော သီတင်းသုံးဖော်တို့ ချမ်းသာ
စွာ နေခြင်းငှါ စောင့်ရှောက် ဝတ်ပြုခြင်း။

အပါယ မုဒတရား ၆-ပါး။ ။စည်းစိမ်ဥစ္စာ ဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြား အပါယ်
လားကြောင်းတရား ၆-ပါး ဟူ၏။ (၁) အခါမဲ့လှည့်လည်ခြင်း၊ (၂) ပွဲသဘင်
ကြူးခြင်း၊ (၃) လောင်းကစား ကြူးခြင်း၊ (၄) သူမိုက်ထိုနှင့် ပေါင်း
ဖော်ခြင်း၊ (၅) ပျင်းရိခြင်း၊ (၆) ယစ်မျိုး သောက်ကြူးခြင်း။

အပါယ်လေးပါး။ ။ပျက်စီး၍ ကျအပ်သော ချမ်းသာကင်းရာ အရပ် ၄-ပါး
ဟူ၏။ (၁) နိရယ-ငရဲ၊ (၂) တိရစ္ဆာန်-တိရစ္ဆာန်၊ (၃) ပေတ-ပြိတ္တာ၊
(၄) အသုရကာယ-အသုရကာယ်။

[အ + ပါ။ အ + ပိ။ အ + ပူ။ အ + ပျ] (၃၇)

အပါယ်အားကြောင်း အလှူမျိုး ၁၀-ပါး။ ။ မိလိန္ဒပဉ္စာ ပါ။ ၂၂၇။ အ ဒါန ဝတ္ထုခေါ် မပေးလှူကောင်းသော အလှူဆယ်ပါး၊ ပေးလှူသော် အပါယ် ကျတတ်၏။ (မိလိန္ဒ) (၁) သမဇ္ဇ ဒါန-ကချေအလှူ၊ အငြိမ့် ဇာတ်ပွဲ၊ (၂) မဇ္ဇ ဒါန-သေမည် အရက်အလှူ၊ (၃) ဣတ္ထိ ဒါန- မိန်းမအလှူ၊ (၄) ဥသဘ ဒါန- နွားလား၊ မြင်းလားအလှူ၊ (၅) စိတ္တကမ္မ ဒါန- ကာမဂုဏ်ကို ဆွပေးသော ပန်းချီဆေးရေးအလှူ၊ (၆) သတ္တ ဒါန-လက်နက် ခဲယမ်း မီးကျောက်အလှူ၊ (၇) ဝိသ ဒါန-အဆိပ် အလှူ (သတ္တဝါတို့ ပျက်စီးစေရန်၊) (၈) သင်္ခလိက ဒါန-လက်ထိတ် သံခြေကျဉ်း၊ နောင်ကြီး အလှူ၊ (၉) ကုက္ကုဋ္ဌ သူကရ ဒါန-ကြက်၊ ဝက်၊ သားကောင် အလှူ၊ (၁၀) တုလာကုဋ္ဌ၊ မာနကုဋ္ဌ ဒါန-ချိန်စဉ်းလဲ၊ တင်းစဉ်းလဲ အလှူ။

အပ္ပိစ္ဆတရား ၄-ပါး။ ။ သူတော် သူမြတ်တို့၏ အလိုနည်းခြင်း အကျင့်မြတ် တရား လေးပါး။ (၁) ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ အလိုကြီးခြင်း၊ တွယ်တာ တပ်မက်ခြင်း၊ လောဘတဏှာ နည်းပါးခြင်းတည်းဟူသော ပစ္စယ အပ္ပိစ္ဆ၊ (၂) မိမိ ဓုတင်စသော အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်နေကြောင်း သူတပါးတို့ကို အသိမပေးစေလိုခြင်း တည်းဟူသော ဓုတင်္ဂါဒိ အပ္ပိစ္ဆ၊ (၃) မိမိ စာပေပရိယတ် ကျမ်းဂန်တတ်သိမှုကို သူတပါးတို့ မသိစေလိုမှု တည်းဟူသော လျှိုဝှက်ခြင်း ပရိယတ္တိ ဗဟုသုတ အပ္ပိစ္ဆ၊ (၄) မိမိ ဈာန် မဂ် ဖိုလ် ရရှိထားကြောင်းကို သူတပါးတို့အား အသိမပေးလိုခြင်း၊ မသိအောင် ရိုးသားစွာ လျှိုဝှက်ထားခြင်းတည်းဟူသော အဓိဂမ အပ္ပိစ္ဆ တရား ဟူ၏။

အပူဇော်ခံထိုက်သူ ၁၁-ယောက်။ ။ ၎င်း အဖြေကို (ပူဇော်ထိုက်သူ ၁၁-ယောက်)၌ ရှုပါ။

အပျင်းထူသူတို့ ဆင်ခြေ ၆-ပါး။ ။ လူပျင်းတို့၏ အပြစ် ၆-ပါးလည်း ဟူ၏။ သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်၌ ဟောကြားတော်မူသည်။ ဤသူတို့ကား မကြီး ပွား။ (၁) ချမ်းလွန်းလှသေးသည်၊ (၂) ပူလွန်းလှသေးသည်၊ (၃) မိုးချုပ် နေပါပြီ၊ (၄) စောလှပါသေးသည်၊ (၅) ဆာလောင် နေသည်၊ (၆) ဝမ်းပြည့်နေသေးသည်။

အပျိုစဉ်မျိုး ၃-ပါး၊ ၄-ပါး၊ ၇-ပါး၊ ၉-ပါး။ ။ ကညာခေါ် အပျိုစဉ်တို့ကို မွေသတ် စာစောင်များနှင့် အဘိဓာန် ကျမ်းများမှ ထုတ်နုတ်၍ ဖြေပါ။

(၃၀)

[အ + ယျ]

အံ။ဝယ ဘေဒအာ'ဖြင့် ၄-ပါးဟူသော်ကား - (၁) ဂေါရီ-ရှစ်နှစ်ရွယ် အပျိုစဉ်၊ (၂) ကုမာရီ-ဆယ်နှစ်ရွယ် အပျိုစဉ်၊ (၃) ကညာ-ဆယ်နှစ်နှစ် ရွယ် အပျိုစဉ်၊ (၄) မဟလွိကာ-ထို့ထက်လွန်သော အပျိုစဉ်။

တနည်း အမျိုးဝံသ ဘေဒအားဖြင့် ၉-ပါးကား- (၁) ဒါရိကာ- ၇-နှစ်အပျိုစဉ်၊ (၂) ဂေါရီ-၈-နှစ်အပျိုစဉ်၊ (၃) ကညာ- ၁၀-နှစ်အပျိုစဉ်၊ (၄) ကုမာရီ-၁၂-နှစ် အပျိုစဉ်၊ (၅) သွေးစုန်း- ၁၃-နှစ်အပျိုစဉ်၊ (၆) မျက်မည်း-၁၅-နှစ် အပျိုစဉ်၊ (၇) မျက်ဝန်း- ၂၀-နှစ် အပျိုစဉ်၊ (၈) မျက်ညှတ်- ၂၅-နှစ် အပျိုစဉ်၊ (၉) မျောင်းတူး- ၄၀-နှစ်အထက် အပျိုစဉ်။

တနည်း မနုစိတ္တရ ဓမ္မသတ်ကျမ်းလာ အပျိုစဉ် ၇-ပါးကား- (၁) ဂေါရီ-ရှစ်နှစ်အပျိုစဉ်၊ (၂) ကလျာဏီ- ၁၀-နှစ် အပျိုစဉ်၊ (၃) ကုမာရီ- ၁၂-နှစ် အပျိုစဉ်၊ (၄) သွေးစုန်း- ၁၃-နှစ်အပျိုစဉ်၊ (၅) မျက်မည်း- ၁၅-နှစ်အပျိုစဉ်၊ (၆) မျက်ဝန်း- ၂၀-နှစ်အပျိုစဉ်၊ (၇) မျောင်းတူး- ၃၀-နှစ် အထက် အပျိုစဉ်။

တနည်း အဘိဓာန်ဋီကာကျမ်းလာ အပျိုစဉ် ၃-ပါးကား- (၁) ဂေါရီ- ၈-နှစ် အပျိုစဉ်၊ (၂) ကညာ- ၁၀-နှစ် အပျိုစဉ်၊ (၃) ကုမာရီ- ၁၂ နှစ် အပျိုစဉ်၊ ထို့အပြင် အပျိုစဉ် ၂၁-ရပ် ၂၀-ရပ်ရှိသေးကြောင်းနှင့် တော်ပြထားလေသည်။

အပျိုတော် ၁၂-ထွေ အက။ ။ (၁) နတ် အက၊ (၂) မြင်း အက၊ (၃) ဗျော အက၊ (၄) အိုးစည် အက၊ (၅) မျောက် အက၊ (၆) ဘီလူး အက၊ (၇) ဇော်ဂျီ အက၊ (၈) ဝန် အက၊ (၉) ခိုးပတ် အက၊ (၁၀) အဓပြောင် အရွမ်း အက၊ (၁၁) သူငယ်တော် အက၊ (၁၂) အဘိုးအို အက၊ အနုသဘင် ပညာရင် ဦးဘိုးစိန်ကြီးထံမှ။

အပျိုတော် ကကြီး ၁၂-မျိုး။ ။ (၁) မျက်ခုံး ပလ္လိ၊ (၂) မေး ပလ္လိ၊ (၃) ပခုံး ပလ္လိ၊ (၄) ရင် ပလ္လိ၊ (၅) လက်ရိုး ပလ္လိ၊ (၆) လက်စုံ ပလ္လိ၊ (၇) ငါးခြမ်း ပလ္လိ၊ (၈) အရုပ်ကြိုးလိမ် ပလ္လိ၊ (၉) ဘယ်-ခြ ညာလက် ပလ္လိ၊ (၁၀) စုံ ပလ္လိ၊ (၁၁) လက်ခုံ ပလ္လိ၊ (၁၂) နတ်ယိုင်အက။ ပလ္လိ။ ။ ပလ္လိ ဂျီ။ ပလ္လိ ဂျီ။

အပြင် နဂ-မင်း နတ်များ။ ။(၁) သိကြားနတ်၊ (၂) မဟာဂီရိနတ်၊
 (၃) နှမတော် တောင်ကြီးရှင်နတ်၊ (၄) ရွှေနပေနတ်၊ (၅) သုံးပန်လူ
 နတ်၊ (၆) တောင်ငူရှင်မင်းခေါင်နတ်၊ (၇) မင်းတရားနတ်၊ (၈) သံတော်
 ခံနတ်၊ (၉) ရွှေနေဘိရိသနတ်၊ (၁၀) အောင်စွာမကြီးနတ်၊
 (၁၁) ငါးစီးရှင်နတ်၊ (၁၂) အောင်ပင်လယ် ချင်းရှင်နတ်၊ (၁၃)
 တောင်မကြီးနတ်၊ (၁၄) မြောက်မင်းရှင်ရှင်နတ်၊ (၁၅) ရှင်တော်နတ်၊
 (၁၆) သွေးချင်းနတ်၊ (၁၇) တပင်ရွှေထီးနတ်၊ (၁၈) မင်းရဲအောင်ထင်
 နတ်၊ (၁၉) ရွှေစစ်သင်နတ်၊ (၂၀) မယ်တော် ရွှေစကားနတ်၊
 (၂၁) မောင်ဘိုးတူနတ်၊ (၂၂) ယွန်းဘုရင်နတ်၊ (၂၃) မောင်မင်းဖြူ
 နတ်၊ (၂၄) မန္တလေး ဘိုးတော်နတ်၊ (၂၅) ရွှေဖျဉ်းကြီးနတ်၊
 (၂၆) ရွှေဖျဉ်းငယ်နတ်၊ (၂၇) ဒါန်းဓောင်ရှင်နတ်၊ (၂၈) ထီးဖြူ
 ဆောင်းနတ်၊ (၂၉) ထီးဖြူဆောင်း မယ်တော်နတ်၊ (၃၀) ပရိမ္မရှင်
 မင်းခေါင်နတ်၊ (၃၁) မင်းစည်သူနတ်၊ (၃၂) မင်းကျော်စွာနတ်၊
 (၃၃) မြောက်ဖက် ရှင်မနတ်၊ (၃၄) အနောက် မိဖုယားနတ်၊
 (၃၅) ရှင်ကုန်းနတ်၊ (၃၆) ရှင်ကွနတ်၊ (၃၇) ရှင်နဲမိနတ်။

အပြင်တာရာ၊ လုံးရေမှာ၊ သင်္ချာ ၂၈။ ။၎င်းအဖြေကို (တာရာ ၂၈-လုံး)
 ၌ ရှုပါလေ။

အပြစ်မမျိုး ၂-ပါး။ ။မကောင်းမှု ပြုလုပ် ကျူးလွန်သူအတွက် ခံစားရခြင်း
 အပြစ်နှစ်ပါး။ (၁) ဒိဋ္ဌ မဇ္ဈိက ဝဇ္ဇ-ယခုဘဝမျက်မှောက်၌ပင် ချုပ်နှောင်
 ထောင်ချ ရိုက်နှက်ခုတ်ထစ် သတ်ပစ်ခြင်းစသော အပြစ်ဒဏ် အမျိုးမျိုး၊
 (၂) သမ္မရာယိက ဝဇ္ဇ-သေပြီးနောက် ရောက်ရာဘဝ၌ ဆင်းရဲဒုက္ခ အမျိုး
 မျိုး ခံစားရခြင်း။

အပြစ် ၆-ပါး ကင်းစင်ငြား၊ လှထွား ပျိုသူဇာ။ ။အလှမယ် ရွေးချယ်ရာ၌
 အောက်ပါ အလှလက္ခဏာ ခြောက်ပါးကို စိစစ်ရာသည် ဟူ၏။ (၁)
 နာတိ ထူလာ-မဝလွန်းသူ၊ (၂) နာတိ ကိသာ-မပိန်လွန်းသူ၊ (၃) နာတိ-
 သူ့ကာ-မဖြူလွန်းသူ၊ (၄) နာတိ ကဏှာ-မနည်းလွန်းသူ၊ (၅) နာတိ
 ဒိသာ-မရှည်လွန်းသူ၊ (၆) နာတိ ခုဿာ-မပုလွန်းသူ။

အပြောင်မယား ၆-ပါး။ ။ဓမ္မသတ်ပေါင်းချုပ် ပ-အုပ် ပုဒ်မ ၁၆။ ၁၈။
 အမေ့ခံသား ခြောက်ပါးအရမှ ယူဖြေသည်။ (၁) မယားပါ ကျွန်မကို

(၄၀) [အ + ဖျ ။ အ + ဖြ ။ အ + ဗျ ။ အ + ဘ]

သိမ်းသော အပြောင်၊ (၂) လင်ပါ ကျွန်မကို သိမ်းသော အပြောင်၊
(၃) နှစ်ပါးစုံ ဝယ်သော ကျွန်မကို သိမ်းသော အပြောင်၊ (၄) မယား
မိဘက ပေးသော ကျွန်မကို သိမ်းသော အပြောင်၊ (၅) လင့်မိဘက
ပေးသော ကျွန်မကို သိမ်းသော အပြောင်၊ (၆) ငွေကြေးမစပ် အလွတ်
မိန်းမကို သိမ်းသော အပြောင်။

မှတ်ချက်။ ။ အနှုသင်္ခေပ-ပုဒ်မ ၂၂၈။ မနုကျယ် ဒသမတွဲ ပုဒ်မ ၄၂
တို့၌လည်း ဆိုကုန်၏။

အဖျော် ၈-ပါး။ ။ ဝိနည်းမဟာဝါ ။ ပါ။ ၃၄၂ ။ ငွ။ ၃၀၂။ ရဟန်းတော်
များ အချိန်မရွေး သောက်စားနိုင်ရန် ဝိနည်းတော်က ခွင့်ပြုထားသော
အဖျော်ရှစ်ပါး။ (၁) အမ္မ ပါဏ်-သရက်သီး အဖျော်၊ (၂) ဇမ္ဗု ပါဏ်-
သပြေသီး အဖျော်၊ (၃) စောစ ပါဏ်-တောငှက်ပျောသီး အဖျော်၊
(၄) မောစ ပါဏ်-အိမ်ငှက်ပျောသီး အဖျော်၊ (၅) မဇု ပါဏ်-သစ်မည်
စည်ခေါ် မယ်ဇယ်အဖျော်၊ (၆) မုဒ္ဓိက ပါဏ်-မုဒရက်ခေါ် ဧပျစ်သီး
အဖျော်၊ (၇) သာလူက ပါဏ်-ကြာစွယ် အဖျော်၊ (၈) ဖာရသက
ပါဏ်-ဖက်သက်တရော်သီး အဖျော်။

အဖြေ ၄-ပါး။ ။ စတုကင်္ဂုတ္တရ ။ ပါ။ ၃၅၅ ။ ငွ။ ၃၀၄။ သုတ်မဟာဝါ
။ ငွ။ ၁၅၇-တို့၌ အကျယ်ရှုပါ။ သူ့အမေးကို ဖြေကြားခြင်း နည်းမျိုး
၄-ပါး ဟူ၏။ (၁) ကော်သ ဗျာကရဏ-မေးသလောက်ကိုသာ အတိအကျ
ဖြေကြားခြင်းမျိုး၊ (၂) ဝိဘဇ္ဇ ဗျာကရဏ-အကျဉ်းမေးရာကို အကျယ်
ဝေဘန်၍ ဖြေကြားခြင်းမျိုး၊ (၃) ပဋိပုစ္ဆာ ဗျာကရဏ-သူ့အားတဖန်
ပြန်မေး၍ ဖြေကြားခြင်းမျိုး၊ (၄) ဌပနိယ ဗျာကရဏ-မေးသည်ကိုထား
၍ အခြားသော ပုံဆောင် ဖြေကြားခြင်းမျိုး၊ ၎င်းကိုပင် “ပဋိက္ခေပ
ဗျာကရဏ” ဟူ၍လည်း ခေါ်သေး၏။

အဗျာကတ တရားမျိုး ၄-ပါး။ ။ ဓမ္မသင်္ဂဏီ အဋ္ဌကထာ ။ ၃၀၃။
(၁) ဝိပါကစိတ်၊ (၂) ကြိယာစိတ်၊ (၃) ရုပ်၊ (၄) နိဗ္ဗာန်။

အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ် တကျိပ်တယောက်။ ။ ရဟန်း မခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊
သို့မဟုတ် ဈာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်ကို မရထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ် တကျိပ်တယောက်ကို

[အ + ဘိ + ဇ။ အ + ဘိ + ဉ်] (၄၁)

ခေါ်ဆိုသည်။ (၁) ပဏ္ဍက-ပဏ္ဍက၊ (၂) ထေယျသံဝါသက-
ရှင်ရဟန်းအသွင်ကို ခိုးယူ၍ ရှင်ရဟန်းစစ်တို့နှင့် ပေါင်းသင်းနေထိုင်သူ၊
(၃) တိတ္ထိယပဏ္ဍိတ-တိတ္ထိတို့ထံသို့ ရဟန်းဘောင်မှ ပယ်ခွါသွားသူ၊ (၄)
တိရစ္ဆာန်-တိရစ္ဆာန်၊ (၅) မာတု ဘာတက-အမိကိုသတ်သူ၊ (၆) ပိတု
ဘာတက-အဖကိုသတ်သူ၊ (၇) အရဟန္တ ဘာတက-ရဟန္တာကိုသတ်သူ၊
(၈) လောဟိတပုဂ္ဂိုလ်-ဘုရားအား သွေးစိမ်းတည်အောင်ပြုသူ၊ (၉) သံသ
ဘေဒက-သံသာကို ဂိုဏ်းခွဲသူ၊ (၁၀) ဘိက္ခုနီ ခုသက - ရဟန်းမိန်းမကို
ဖျက်ဆီးသူ၊ (၁၁) ဥဘတော ဗျဉ္ဇနက-နှစ်လိုင်ရှင်။

အဘိဇ္ဈာ အင်္ဂါ ၂-ပါး။ ။ ၎င်း အမှု ကံမြောက်နိုင်ရန် အင်္ဂါ ၂-ပါး။ (၁)
ပရဘဏ္ဍိ-သူများ၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ (၂) အတ္တ ပရိဏာမနိ-ငါရသော်
တော်လေစွဟု မိမိသို့ ညွတ်စိတ်ဖြစ်ခြင်း။

အဘိညာဉ် ၆-ပါး။ ။ အဘိဓမ္မာ ဝိဘင်္ဂပါဠိတော် ။ ၃၄၇။ ၎င်း ။ ဣ။
၄၀၃-၌ အကျယ်ရှုပါ။ အလွန်အကျွံ အထူးသိတတ်သော ဉာဏ်အမြင်
၆-ပါး။ (၁) ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်-နတ်မျက်စိတို့ကဲ့သို့ အထူးမြင်တတ်
သော ဉာဏ်၊ (၂) ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်-နတ်နားကဲ့သို့ အထူးကြား
တတ်သော ဉာဏ်၊ (၃) ပရစိတ္တ ဝိဇာနန အဘိညာဉ်-သူတပါး၏ စိတ်ကို
သိတတ်သော ဉာဏ်၊ (၄) ဣဒ္ဓိဝိဓ အဘိညာဉ်-အထူးထူးသော တန်ခိုးကို
ပြုစွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်၊ (၅) ပုဗ္ဗေဒိဝါသာနုဿတိ အဘိညာဉ်-ရှေးဘဝ၌
ဖြစ် ပျက် ဘူးသည်တို့ကို အစဉ် အောက်မေ့နိုင်သော ဉာဏ်၊ (၆)
အာသဝက္ခယ အဘိညာဉ်-ကိလေသာ အာသဝေါ ကုန်ခန်းစေတတ်သော
အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်။

မှတ်ချက်။ ။ ရွှေငါးပါးကို လောကီ အဘိညာဉ်ဟု မှတ်လေ။
သာသနာပ အခါမျိုး၌ သော်လည်း သမထကဗျားကို
အားထုတ်က ၎င်းငါးပါးကို ရနိုင်သည်။

အဘိညာဉ် (စိတ်) ရွေး ၂-ပါး။ ။ ရူပကုသိုလ် ပဉ္စမဈာန်စိတ်နှင့် အဓ္မပ
ကုသိုလ် ပဉ္စမဈာန်စိတ်။

အဘိညာဉ်မျိုး ၄-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ်အဓိပ္ပာယ် အလုံးစုံ (ပဋိပစါမျိုး ၄-ပါး)
နှင့် တူ၏။

(၄၂) [အ + ဘိ။ အ + ဖြ။ အ + မ]

အဘိဏ္ဍာ ပစ္စဝေက္ခဏာတရား ၅-ပါး။ ။ ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူတို့ မပြတ်တစေ ဆင်ခြင်နေရမည့် တရား ၅-ပါး။ (၁) ဇရာ ဓမ္မအိုခြင်း သဘောကို မလွန်ဆန်နိုင်မှု၊ (၂) ဗျာဓိ ဓမ္မ-နာမကျန်းမှုကို မလွန်ဆန်နိုင်မှု၊ (၃) မရဏ ဓမ္မ-သေရခြင်းသဘောကို မလွန်ဆန်နိုင်မှု၊ (၄) နှာနာဘာဝ ဝိနာဘာဝ-ချစ်သူနှင့် သေကဲ့ ရှင်ကဲ့ သဘောမှ မလွန်ဆန်နိုင်မှု၊ (၅) ကမ္မ ဒါယာဒါ-ကိုယ်လုပ်မှုသာလျှင် ကိုယ်၏ခံစားခွင့် အမေ့အနှစ်၊ မှီခိုရာ ဆွေညာမျိုးစစ် ဖြစ်ခြင်း။

အဘိဓမ္မာ ၇-ကျမ်း။ ။ အဘိဓမ္မာပိဋကဝင်ကျမ်း ၇-ပါး။ (၁) ဓမ္မသင်္ဂဏီ ကျမ်း၊ (၂) ဝိဘင်းကျမ်း၊ (၃) ဓာတုကထာကျမ်း၊ (၄) ပုဂ္ဂလပညတ်ကျမ်း၊ (၅) ကထာဝတ္ထုကျမ်း၊ (၆) ယမိုက်ကျမ်း၊ (၇) ပဋ္ဌာန်းကျမ်း။

အဘိနန္ဒန တရား ၅-ပါး။ ။ သမုဒယသဘောဖြင့် မက်မော နှစ်သက်ခြင်း ဝတ္ထုငါးပါးကို ခေါ်သည်။ ၎င်းအဖြေ (ကာမဂုဏ် ၅-ပါး)၌ ရှုပါ။

အဘိနိဝေသ တရား ၂-ပါး။ ။ လောကုတ္တရာတရားကို အားထုတ်ရာ စခန်း ၌ နှလုံးသွင်းရာ တရား ၂-ပါး ဟူ၏။ (၁) သမထတရား၊ (၂) ဝိပဿနာ တရား။

အဖြိုက်မျိုး ၄-ပါး။ ။ လချေး သို့မဟုတ် “ဂုလ်ဖရမ်” ခေါ် သံလိုက် ဆွဲ၍ မရသော ကျောက်သံမျိုး ၄-ပါး ဟူ၏။ ရသမဉ္ဇရီ သကဋ္ဌ ဆေးကျမ်းမှ ယူသည်။ (၁) ပိနာလာမည်သော အဖြိုက်-မီး၌ ဖုတ်လတ်သော် အခက် အခက် ဝေဖြာလျက် ခိုင်မာစွာ ထွက်လာ၏။ (၂) ဒဒရ မည်သော အဖြိုက်-ဖား အော်မြည်သံကဲ့သို့ ရှိ၏။ (၃) အဝဇရာ မည်သော အဖြိုက်-မီး၌ချသော် ဖောက်ပြန်သော ရုပ်အဆင်းရှိ၏။ တစုံတခုနှင့် မယှဉ်မတွဲ ရာ၊ အနာရောဂါရှိသူတို့ကို တိုက်သော် သေဘေးမှ ကင်းဝေးစေ၏။ (၄) နာဂ မည်သော အဖြိုက်-မြေဆိပ် မြေမြုပ်ကဲ့သို့ ရှိ၏။

အမတ်ကြီးတို့ ဂုဏ်အင်္ဂါ ၈-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ်အဓိပ္ပာယ် (မူးမတ်တို့ ဂုဏ် အင်္ဂါ ၈-ပါး)၌ ရှုပါ။

အမတ်မျိုး ၁၄-ပါး။ ။ မင်း၏ မူးမတ်မျိုးပေါင်း ၁၄-ပါး ဟူ၏။ အဘိဓမ္မာမှ ယူပြသည်။ ထိုထက် အများလည်း ရှိတန်ရာ၏။ (၁) မန္တိနိ-မင်းတိုင်ပင် အမတ်၊ (၂) သေနာနိ-စစ်သူကြီး ဗိုလ်မှူးအမတ်၊ (၃) အက္ခဒေသော-

တရားဝန်ကြီး အမတ်၊ (၄) ဒေါ်ဝါရီကော့ တံခါးမှူး အမတ်၊ (၅) အကန်ဋ္ဌော့ကိုယ်ရံတော် ဗိုလ်မှူး အမတ်၊ (၆) မလ္လာကော့-လက်ပမ်းသည် လက်ဝှေ့တော်သတ် အမတ်၊ (၇) သေဝကော့-မင်းခစား အဆောင် တော်မြဲ အမတ်၊ (၈) ကေရညိကော့-ရွှေတိုက်စိုး ငွေတိုက်တော်မှူး (စံကိုင်ပွဲစားအမတ်)၊ (၉) အဓိကတော့-ကလန် ခေါ် တရွာတည်းကို ကြီးကဲသော အမတ်၊ (၁၀) ဂေါပေါ-သံပျင် ခေါ် သို့မဟုတ် မြို့သူကြီး ခေါ် ရွာအများကို ကြီးကဲသော အမတ်၊ (၁၁) စနေ-သူလျှိုစုံ ထောက်အမတ်၊ (၁၂) ဒုတေ-တမန်တော် အမတ်၊ (သံအမတ်)၊ (၁၃) ဂဏကော့-ဂဏန်း ဟူးရားတတ် အမတ်၊ စာရင်းစစ်မင်းကြီး၊ (၁၄) လေခကော့-စာရေးကြီး အမတ်။

အမတေမျိုး ၉-ပါး။ ။ ၎င်းအဖြေ (အမြုတေမျိုး ၉-ပါး) ၌ ရှုလေ။

အဇမး ၄-ထွေ၊ အစဖြေ ၅-ပါး။ ။ ယမိုက်ပါဠိတော် ။ ပ။ အုပ်။ ၃၁။ ဋ။ ။
 ၂၉၀-၌ အကျယ်ရှုပါ။

အမေး (၁) ပုရေပဉ္စာ၊ (၂) ပစ္ဆာပဉ္စာ၊ (၃) ပရိပုဏ္ဏပဉ္စာ၊ (၄) မောဃပဉ္စာ။

အဖြေ (၁) ပါဠိဂတိ ဝိသဇ္ဇနာ၊ (၂) ပဋိဝစန၊ (၃) သရူပ ဒဿန၊ (၄) ပဋိက္ခေပ၊ (၅) ပဋိသေခ ဝိသဇ္ဇနာ။

အဇမး ၅-ထွေ။ ။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ။ ပါ။ ၅ ။ ဋ။ ပ-အုပ်- ၅၆။ မေးပုံ မေးနည်း ပုစ္ဆာမျိုး ၅-ပါး။ အဋ္ဌသာလိနိမ္မယူဖြေသည်။ (၁) အဒိဋ္ဌ စောဒနာ ပုစ္ဆာ-မသိမမြင်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိမြင်ချင်၍ မေးခြင်း မျိုး၊ (၂) ဒိဋ္ဌ သံသန္ဓနာ ပုစ္ဆာ-သိမြင်ပြီးသော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို မိမိနှင့်အယူအဆ တူမတူ နှိုင်းယှဉ်လို၍ မေးမြန်းခြင်းမျိုး၊ (၃) ဝိမတိစ္ဆေဒန ပုစ္ဆာ-အယူအဆ သံသယရှိနေသည်ကို ရှင်းပြတ်စေလို၍ မေးမြန်းခြင်းမျိုး၊ (၄) အနုမတိ ပုစ္ဆာ-မိမိနှင့် သဘောတူဖြစ်ရန် မိမိအလိုသို့ လိုက်ပါစေလို သောကြောင့် မေးမြန်းခြင်းမျိုး၊ (၅) ကယေတု ကမ္ပတာ ပုစ္ဆာ-မိမိ ပင်လျှင် ဖြေကြားပြောဆိုလိုသောကြောင့် မေးမြန်းခြင်းမျိုး။

အမိုက် အပြား အင်္ဂါ ၄-ပါး ၂-နည်း။ ။ မူလပဏ္ဏာသ ပါဠိတော် ။ ၂။ ၎င်း ။ ဋ။ ပ-အုပ်။ ၁၃၄-၌ အကျယ်ရှု။ လူမိုက်တို့၏ စံချိန်ပြသော

(၄၄)

[အ + မို + က် ။ အ + မျ + က်]

အမိုက်မောင်၏ အင်္ဂါလေးရပ်။ (က) သန်းကောင်၊ တိမ်ပုပ်၊ စောအုပ်၊
ဥမင်၊ မိုက် ၄-အင်၊ ဤ ၄-ပါးကား ဦးပုညဝတ္ထုလာတည်း။ (ခ)
သန်းကောင်၊ လကွယ်၊ ထောအုပ်လယ်၌၊ ရှစ်နယ်ပတ်ကိုး၊ အပြည့်ပုံး
သဉ္ဇံ၊ မိုးလုံးတိမ်တိုက်၊ လျှပ်မကြိုက်သား၊ အမိုက်အပြား၊ ဤလေးပါး
ထက်၊ နင်ကားရာထောင်၊ မကမ္ဘောင်၏။ (လယ်တီဆရာတော်။)

အမိုက်ကောင်ကြီး ၄-မျိုး။ ။ ဘေးရန်မပြုသည့် အရာကို ဘေးရှိသည်
ထင်မှတ်နေသော- (၁) တီကောင်၊ (၂) ကြိုးကြာ၊ (၃) တစ်တီတူး၊
(၄) ပုဏ္ဏား။ သုတ္တန်ပါတ် ။ ၄။ ဒု-အုပ်။ ၅၁-၅၂။ ဥပရိပဏ္ဏာသ ။ ၄။
၁၄-တို့၌ ရှုပါ။

အမျက်ကြီးခြား၊ ၁၄-ပါး၊ မျိုးစားပုဂ္ဂိုလ်၊ အဘယ်နည်း?။ ။ မျက်မာန်
ဒေါသ ဟူးဟူးထလွယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဟူ၏၊ ၎င်းအဖြေကို ဩဝါဒ
ထူးပျိုမှ ယူသည်။ (၁) အမျက်ကြီးရာ ဆယ်လေးဖြာကား၊ ချမ်းသာ
ရိပ်ငြိမ်း၊ နန်းစည်းစိမ်နှင့်၊ ရန်နှိမ်ကိုးပါး၊ မိုးကြိုးသွားကြောင့်၊ သိကြား
အမျက်၊ ဟူးဟူးထွက်၏၊ (၂) အောက်ထက် ဆန်စုန်၊ တောင်သဟုန်
ကြောင့်၊ ဂဠုန်အမျက်၊ ဟူးဟူးထွက်၏၊ (၃) စက်ယန္တရား၊ ခိုးလှံ
များကြောင့်၊ နဂါးအမျက်၊ ဟူးဟူးထွက်၏၊ (၄) ရန်ဘက်ပျောက်လှေ၊
ဟောက်တတ်လေ့ကြောင့်၊ ခြင်္သေ့ အမျက်၊ ဟူးဟူးထွက်၏၊ (၅) လက်နက်
ဆင်မြင်း၊ မိုလ်သင်းပင်းကြောင့်၊ မင်းတို့အမျက်၊ ဟူးဟူးထွက်၏၊ (၆)
အောက်ထက်ကျွန်ကျေး၊ ရွှေငွေကြေးကြောင့်၊ သူငွေအမျက်၊ ဟူးဟူး
ထွက်၏၊ (၇) မောင်းလက်ခတ်တီး၊ အားအင်ကြီး၍၊ ထီးကပ္ပနား၊
ဆင်းရဲသားတို့၊ မာန်အားအမျက်၊ ဟူးဟူးထွက်၏၊ (၈) မခက်ခဲတွန်၊
အမှုပွန်၍၊ ကျေးကျွန်အမျက်၊ ဟူးဟူးထွက်၏၊ (၉) ဉာဏ်စက်နှံဝန်း၊ ကျမ်းဂန်
ပွန်း၍၊ ရဟန်းအမျက်၊ ဟူးဟူးထွက်၏၊ (၁၀) ရမ္မက်ကြီးမား၊ လောဘ
အားကြောင့်၊ မင်းသားအမျက်၊ ဟူးဟူးထွက်၏၊ (၁၁) မ၊ ခက်ဒေါသ၊
ဆင်းရူပကြောင့်၊ မိန်းမအမျက်၊ ဟူးဟူးထွက်၏၊ (၁၂) ဘုန်းလက်ရုံး
အား၊ ကောင်းမြောက်မြား၍၊ ယောက်ျားအမျက်၊ ဟူးဟူးထွက်၏၊ (၁၃)
လိုက်ဖက် ဆေးဝါး၊ မန္တရားကြောင့်၊ သမားအမျက်၊ ဟူးဟူးထွက်၏၊
(၁၄) လေ့ကျက်နှံ့ပြား၊ ဗေဒင်အားကြောင့်၊ ပုဏ္ဏားအမျက်၊ ဟူးဟူး
ထွက်၏၊ စဉ်ဆက်မတ်သား၊ ၁၄-ပါးသည်၊ တရားမရ၊ မျက်ဒေါသ။

[အ + မျ ။ အ + မြိ + တ်]

(၄၅)

အမျက်ထွက်ကြောင်း တရား ၉-ပါး၊ ၁၀-ပါး။ ။ ၎င်းအဖြေ (ရန်ငြိုးဖွဲ့
ကြောင်းတရား ၁၀-ပါး)၌ ကြည့်ပါ။

အမျက်ပွားများ၊ ပြစ်တရား၊ ၅-ပါး ကျမ်း၌ဆို။ ။ အမျက်ရန်ငြိုး ထားသူထံ
၏ အပြစ်ငါးပါး၊ ပဉ္စင်တ္ထရ အက္ခောသဝဂ် အက္ခန္တိကသုတ်မှ ယူဖြေ
သည်။ (၁) သူများစွာ၏ မချစ်အပ်ခြင်း၊ (၂) ကိုယ်၏ စိတ်နှလုံး
မကြည်ရှင်ခြင်း၊ (၃) ဘေးရန် ပွားများခြင်း၊ (၄) တွေဝေသဖြင့်
သေရခြင်း၊ (၅) သေလျှင် အပါယ်လားရခြင်း။

အမျိုးကြီး ၄-ပါး။ ။ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ် ။ ၄။ ၁၂၈-၌ အကျယ်ရှုပါ။
ကိုယ်ကျင့်တရား အလုပ်အကိုင်များဖြင့် ကွဲပြားသော အမျိုးလေးပါး။
(၁) ခတ္တိယ-လယ်မြေတို့ကို အစိုးရသော မင်းမျိုး၊ လယ်ပိုင်ရှင် သူဌေး
မျိုး၊ (၂) ဗြဟ္မဏ-ကိုယ်ကျင့်သီလရှိသော ရသေ့ ရဟန်း ပုဏ္ဏားမျိုး၊
(၃) ဝေဿ-ကုန်သည် သူကြွယ်မျိုး၊ (၄) သုဒ္ဓ-သူဆင်းရဲမျိုး။

အမျိုး ၈-ပါး အနွယ်ပြား။ ။ မဟာနိဒ္ဒေသ ။ ပါ။ ၃၉၈-၃၉၉။ ၎င်း ။ ၄။
၄၁၃-၌ အကျယ်ရှု။ ဤမျိုးနွယ် ၈-ပါးတို့တွင် အရိယဝံသသာ အမြတ်
ဆုံး ဟူ၏။ (၁) ခတ္တိယ ဝံသ၊ (၂) ဗြဟ္မဏ ဝံသ၊ (၃) ဝေဿ ဝံသ၊
(၄) သုဒ္ဓ ဝံသ၊ (၅) သမဏ ဝံသ၊ (၆) ကုလ ဝံသ၊ (၇) ရာဇ ဝံသ၊
(၈) အရိယ ဝံသ။

အမြိတ္တစုက်ရက် ၆-မျိုး။ ။ အမူလုပ်ငန်းတို့ကို အောင်မြင်စေတတ်သည့်
ရက်မှန်ရက်မြတ် ၆-ပါး ဟူ၏။ (၁) လဆန်း၊ လဆုတ် ၈-ရက်နေ့၌
တနင်္ဂနွေကျမှ၊ (၂) လဆန်း၊ လဆုတ် ၃-ရက်နေ့၌ တနင်းလာကျမှ၊
(၃) လဆန်း၊ လဆုတ် ၇-ရက်နေ့၌ အင်္ဂါကျမှ၊ (၄) လဆန်း၊ လဆုတ်
၂-ရက်နေ့၌ ဗုဒ္ဓဟူးကျမှ၊ (၅) လဆန်း၊ လဆုတ် ၄-ရက်နေ့၌ ကြာသပတေး
ကျမှ၊ (၆) လဆန်း၊ လဆုတ် ၁-ရက်နေ့၌ သောကြာကျမှ အမြိတ္တစုက်ရက်
ဖြစ်၏။

ကျက်မှတ်ရန်လင်္ကာ။ ။ ဂဠုန် အဋ္ဌ၊ ဗျဏ္ဏ တြိန်း၊ တွက်ကိန်းမရွေ
ခြသေ့ သတ္တာ၊ ဆင်မှာ ၂-ရက်၊ ၄-ရက်မှာတုံ၊ ကြက်မင်း ကြုံမှ၊
ဆိုတုံမခြား တရက်ကား ပူး၊ ရန်ညွန့်ခူးတည့်၊ အထူးရေနတ်၊ ၅-ရက်
မှတ်သည်၊ မြို့ဟစ်ဗေဒင် ကျမ်းလာတည်း။

အမြဲတေမျိုး ဇု-ပါး။ ။ အ မရိတ ဘိသက္က အဆင်အခြေအစွဲ ။ ကြည်းနေ
 ကိုကုသေ၊ ရေနေ ဆယ်ကုသေ သတ္တဝါအချို့၏အခြေအစွဲ “အမြဲတေ”
 ခေါ် ပုလဲခတ် ဇု-ပါး ဟူလို။ (၁) ရဇတ မုတ္တာ- ငွေအဆင်းကဲ့သို့
 ပြုဖွေးသော အဆောင်ရှိလျက် စားကောင်းသေးကံဘွယ် ထမင်းအဖျော်
 တို့ကို ကျေးဇူးပြုတတ်သော အမြဲတေခတ် တမျိုး၊ (၂) သုဝဏ္ဏ မုတ္တာ-
 ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ နီရွှေသော အဆောင်ရှိလျက် နှစ်သက်ဘွယ်သော ကိုယ်
 အဆင်းသဏ္ဍာန်ကို ကျေးဇူးပြုတတ်သော အမြဲတေခတ် တမျိုး၊ (၃)
 သံသ မုတ္တာ-ကြေးနီ မရမ်းစေ့ကဲ့သို့ အနီပုပ် အဆောင်ရှိလျက် ခကြောက်
 လန့်ဘွယ်သော အသံကို ကျေးဇူးပြုတတ်သော အမြဲတေခတ် တမျိုး၊
 (၄) လောဟိတ မုတ္တာ- ကတောက်ပွင့် အောင်မဲညိုပွင့်ကဲ့သို့ အဆင်းရွှေ
 ရှိလျက် အခြေအရပ်ရိသတ်ကို ကျေးဇူးပြုတတ်သော အမြဲတေခတ်
 တမျိုး၊ (၅) နီလ မုတ္တာ- ညိုမောင်းသော အဆင်းဆောင်ရှိလျက် အဝတ်
 ပုဆိုးကို ကျေးဇူးပြုတတ်သော အမြဲတေခတ် တမျိုး၊ (၆) ပိတမုတ္တာ-
 မြသား မြရည် အဆင်းကဲ့သို့ စိမ်းသော အဆောင်ရှိလျက် ဥယျာဉ် သစ်သီး
 သစ်ပွင့်တို့ကို ကျေးဇူးပြုတတ်သော အမြဲတေခတ် တမျိုး၊ (၇) ကာဠ
 မုတ္တာ- မင်ရည် မင်သွေးအဆင်းကဲ့သို့ နက်သော အဆောင်ရှိလျက် ရှိန်းဆာ
 ယာ သူတပါးတို့ မမြင်အောင် ကွယ်ဝှက်စေတတ်သော အမှုဖြင့် ကျေးဇူး
 ပြုတတ်သော အမြဲတေခတ် တမျိုး၊ (၈) ပဘာသရ မုတ္တာ-အဆောင်
 ခြောက်သွယ်တို့ တည်ရှိလျက် ထူးသော နာနာရုပ်တို့ကို ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း
 ကွယ်ပျောက်စေနိုင်ခြင်း ဘိလူး၊ သစ်၊ ကျား၊ မြွေ၊ နဂါးစသော အဆိပ်
 မျိုးသင့်သောဘေး၊ မီးဘေး၊ ရေဘေးများကို ဖယ်ရှား ဖျောက်စေနိုင်
 သော အမြဲတေခတ် တမျိုး၊ (၉) ဝိယောဇန မုတ္တာ-နဝရတ် ဇု-ပါးကဲ့သို့
 ပြုံးပြုံးပြက်ပြက် တစ်နက် ဝင်းဝင်းပြောင်ပြောင် ဆီမီးရောင် ထွန်းပလျက်
 ကောင်းကင်ပျံနိုင်ခြင်း၊ မြေလျှိုးနိုင်ခြင်း၊ လူတို့ ချစ်ကြည်မြတ်နိုးခြင်း၊
 ရန်သူအပေါင်းကို နိုင်ခြင်း၊ သေနတ် သစ်ချွန် ဓား လှံ လက်နက် မစူးမရှ
 နိုင်ခြင်း၊ အားခွန်ကြီးခြင်း စသော တထောင်သော အကျိုးကျေးဇူးကို
 ပြုပေးတတ်သော အမြဲတေခတ် တမျိုး။

မှတ်ချက် ။ ။ နဂါး ဂဠုန်၊ ဆဒ္ဒန်ဆင်မျိုး၊ သိန္ဓဝမြင်း၊ ဝေလာဟကမြင်း၊
 အာကာသဘိန္နမြင်း၊ ဝလာသဝမြင်း၊ သုဝဏ္ဏသာမမြင်း၊ ဤသတ္တဝါ
 ရှစ်မျိုးတို့ဘေး မိမိတို့ကမ္မဇိဒ္ဓိတန်ခိုးဖြင့် မြေလျှိုးမိုးပျံ အထူးထူး

သော သက္ကန်ကို ဖန်ဆင်းနိုင်၏။ ၎င်းတို့က ဖြစ်သော အမြူတေ
ဓာတ်များကို ၎င်းတို့သေလျှင် နတ်ဘီလူး ဂုဏ်တို့က ထုတ်ယူ၍
ဝေထဝဏ္ဏ နတ်မင်းကြီးထံ ပို့ဆက်ရကုန်၏။ လူတို့ မသုံးဆောင်ရ
ကုန်။ သို့ဖြစ်၍ လောက၌ သူများထက် ထူးကဲ လွန်ချွန်သော
အစွမ်းသတ္တိတန်ခိုးသိဒ္ဓိ ရှိကြသော လူ့ဆင်၊ မြင်း၊ ခွေး၊ ဝက်၊
ကြက်၊ ငှက်၊ ငါး၊ ကြောင် စသော သတ္တဝါတို့၏ ဦးခေါင်း၌
များသောအားဖြင့် 'အမြူတေ' ခေါ် ပုလဲဓာတ် တမျိုး ရှိတတ်
သည်ဖြစ်၍ သိဒ္ဓိလိုလားသော အမျိုးသားတို့သည် သတိရွှေထား
၍ စူးစမ်းရှာဖွေကြရာသည်။

အမြို့က်ဆရာမျိုး ၄-ပါး၊ ဘုရားဟောတော်မူ။ ။ သစ္စာ ၄-ပါးတရားကိုပင်
အမြို့က်တရား ၄-ပါးဟု သိမှတ်ရ၏။

အမြို့က်တရားမျိုး ၅-ပါး။ ။ အမရိတခေါ် သေနိုင်ခဲ့သော ဆေးငါးပါး
ဟူ၏။ (၁) နွားနို့၊ (၂) နို့မမ်း၊ (၃) ထောပတ်၊ (၄) ပျားရည်၊
(၅) သကြား။

အမေ့ ခံထိုက်သော သား ၆-ပါး။ ။ ဤသည်တို့ကား အနုသင်္ခေပကျမ်း
ပုဒ်မ ၁၅၀။ ဓမ္မသတ်ပေါင်းချုပ်ကျမ်း ပဌမတွဲ ပုဒ်မ ၁၆-၁၈။ မနုကျယ်
ဒသမတွဲတို့၌ လာကုန်သည်။ (၁) ဩရသ-ရင်၌ ဖြစ်သောသား၊ (၂)
ခေတ္တဇ-ကျွန်မနှင့် သင့်နေရာ မွေးသော သား၊ (၃) ဟေဠိမ- အပြောင်
မယားသား၊ (၄) ပုဗ္ဗက-မယားပါ လင်ပါ အထက်သား၊ (၅) ကံတ္တိမ-
အမေ့ခံသားအဖြစ်ဖြင့် အထင်အရှား မွေးစားသော သား၊ (၆) အပတိဋ္ဌ-
ကောက်၍ မွေးသော သား၊ (ဆရာ ဇီဝကတို့လို သားမျိုး)

အမေ့ မခံထိုက်သော သား ၆-ပါး။ ။ ဤသား ၆-ယောက်တို့ကား အမေ့မခံ
ထိုက်ဟု အနုသင်္ခေပကျမ်း ပုဒ်မ ၁၅၀။ ဓမ္မသတ်ပေါင်းချုပ် ပဌမတွဲ ပုဒ်မ
၁၇-၁၈။ မနုကျယ် ဒသမတွဲ ပုဒ်မ ၈၁-တို့၌ ဆိုကုန်၏။ (၁) ဒိန္နက သား-
သူတပါးကပေး၍ ရသော သားမျိုး၊ (၂) သဟောစု သား-ဝယ်၍ရသော
သားမျိုး၊ (၃) ပုနာနုဗ္ဗဝ သား မိမိမယား သူတပါးနှင့် ဖျော်ပါး၍၊
သို့မဟုတ် ညား၍ရသော သားမျိုး၊ (၄) ကိဋ္ဌိတ သား- ကစားမြူးတူးရာ
ရသော သားမျိုး၊ (၅) သုန္ဒတ္တသား- မိဘစကားနားမထောင် ခွေးနှင့်

(၄၈) [အ + မှု ။ အ + ယာ ။ အ + ယု + ဇ်]

တူသော သား၊ (မိဘကို ရန်သူကဲ့သို့ ကျင့်သော သားမျိုး ဟုလို့)
(၆) ဆာတဘတ္တ သား-ထမင်းငတ်သည့်အခါ မှီခိုလာသည့် သားမျိုး။

အမွှေးမျိုး ၄-ပါး ။ ။ ဘယဆေးခေါ် အပေါင်းစုကား၊ ၎င်းဆေးကို သွေး၊
လေ ချုပ်ငောအနာ ချွေးခြောက်ခန်းသော အနာ မူးဝေသောအနာ
မုတ္တကိတ်နာ ရေငတ်နာတို့အတွက် သုံးသည်။ (၁) သစ်ကြံပိုးခေါက်၊
(၂) ဖာလာစေ့၊ (၃) ကရဝေးရွက်၊ (၄) ကံ့ဂေါ်ဝစ္စ။

အယာဉ် ၂-ပါး။ ။ နေမင်း၏ သွားလမ်း လာလမ်း ၂-ပါးကို ဆိုသည်။
အကျယ် (ယာဉ် ၂-ပါး) မှာ ကြည့်ပါ။

အယုတ်တရား ၂-ပါး။ ။ သတ္တဝါတို့အား ယုတ်ညံ့ရိုင်းစိုင်း ဈာန်မဂ်ဖိုလ်သို့
ကျော့ခိုင်းစေသော တရား ၂-ပါး။ (၁) အတ္တ ကိလမထာ နုယောဂ-
မိမိကိုယ်ကို ဆင်းရဲအမျိုးမျိုးတို့နှင့် ယှဉ်စေ၍ ကျင့်သော အကျင့်ယုတ်
တရား ဟူသမျှ၊ (၂) ကာမ သုခလ္လိကာ နုယောဂ-မိမိကိုယ်ကို ကာမဂုဏ်
ချမ်းသာ အမျိုးမျိုးတို့နှင့် ယှဉ်တွဲကျင့်ကြံ၍ နေခြင်းမျိုး။

အယွယ် ၃-ပါး။ ။ လူ့သတ္တဝါတို့အဘို့ အရေးကြီးသော ဝယကာလ ၃-ပါး
ဟူ၏။ (၁) ပဌမ အယွယ် အသက် ၂၀-နှစ်အတွင်း ဥစ္စာရကြောင်း နည်း
ကောင်းပညာများကို ရှာမှီးရန် အယွယ်၊ (၂) ဒုတိယအယွယ်-အသက်
၅၅-နှစ်ထိ ပစ္စည်းဥစ္စာ ရှာဖွေဆည်းပူးရန် အယွယ်၊ (၃) တတိယ အယွယ်-
အသက် ၅၅-နှစ်ကျော်ကစ၍ ဘဝသံသရာရေးအတွက် ကိုယ်ကျိုးသက်
သက် တရားဓမ္မပြုကျင့်အားထုတ်ရန် အယွယ်။

အယွယ် ၁၀-ပါး။ ။ ဇာတကပါဠိတော်။ ပ-အုပ်။ ၃၁၃။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ
စတုတ္ထအုပ် ၃၉၇-၌ အကျယ်ရှုပါ။ ဤသည်တို့၌ ယေဘုယျ အခေါ်များ
ရာသို့လိုက်၍ ယူရသည်။ အပ္ပကခေါ် အနည်းငယ်အားဖြင့်ကား ဤပြုအံ့
လက္ခဏာနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ရှိသေး၏။ (၁) မန္တအယွယ်-
၁၀-နှစ်အတွင်း ပညာနို့ နှေးသော အယွယ်၊ (၂) ခိရုအယွယ်-၂၀ အတွင်း
စိတ်ပျံ့လွင့်သော အယွယ်၊ (၃) ဝဏ္ဏအယွယ်-၃၀ အတွင်း အဆင်းလှ
သော အယွယ်၊ (၄) ဗလအယွယ်-၄၀ အတွင်း အားကောင်းသော
အယွယ်၊ (၅) ပညာအယွယ်-၅၀ အတွင်း ပညာဉာဏ် ကောင်းသော
အယွယ်၊ (၆) ကောယနအယွယ်-၆၀ အတွင်း အားအင် ဆုတ်ယုတ်
စောစော အယွယ်၊ (၇) ပသာရအယွယ်-၇၀ အတွင်း လေးလံထိုင်းမှိုင်း

သော အယုတ်၊ (၈) ကုဋိလအယုတ်-၈၀ အတွင်း ကိုင်းညွတ်သော အယုတ်၊ (၉) မုဋ္ဌအယုတ်-၉၀ အတွင်း တွေဝေမေ့မောသော အယုတ်၊ (၁၀) အနုဋ္ဌာသေယျအယုတ်-၁၀၀ အတွင်း မထသော အိပ်ခြင်းဖြင့် နေတက်သော အယုတ်ဟူလို။

အရက်မျိုး ၅-ပါး။ ။ လူ့ မပြုသော်လည်း အလိုအလျောက် ဖြစ်နေတတ်သော မေရယခေတ် အရက်မျိုး ငါးပါး။ (၁) ပုပ္ဖာသဝ-သစ်ပွင့်ရည်မှ ဖြစ်သော အရက်၊ (၂) ဖလာသဝ-သစ်သီးရည်မှ ဖြစ်သော အရက်၊ (၃) မခူသဝ-မုဒရက်ရည်မှ ဖြစ်သော အရက်၊ (၄) ဂုဋ္ဌာသဝ-ကြံရည်မှ ဖြစ်သော အရက်၊ (၅) သမ္မာရသံယုတ္တ-အရက်ဖြစ်ကြောင်း ဝတ္ထုပေါင်းတို့ စုပေါင်း၍ ဖြစ်သောအရက်။

အရက်သောက်ခြင်း အပြစ် ၆-ပါး။ ။ သုတ်ပါထေယျ။ ပါ။ ၁၄၈။ ။ ၅။ ၁၂၇။ ။ ဤ၌ မျက်မှောက်လောက ဖြစ် ၆-ပါးကို ဖြေဆိုလိုက်သည်။ သံသရာဖြစ်လည်း ကြီးလေးလှ၏။ ဥစ္စာယုတ်ခြင်း၊ ငြင်းခုံများစွာ၊ ယောဂါထူပြော၊ ကျော်စောမဲ့တုံ၊ မလုံအင်္ဂါ၊ ပညာနည်းရှား၊ ဤ ၆-ပါးကား၊ သောက်စား သေစာ အပြစ်တည်း။

အရပ် ၈-ပါးနှင့် ကျိုး၊ ပြစ် တရား။ ။ ဗေဒင်ကျမ်းလာ အရပ် ရှစ်ပါး ဟူလို။ လောကီရေး လိုက်စားသူတို့အဖို့ မိမိမွေးနံ အရပ်ကစ၍ လကျာရစ် ချလေ။ (၁) ပရိဝါရ၊ (၂) အာယု၊ (၃) နဂရ၊ (၄) ဘူမိ၊ (၅) ဂဟပတိ၊ (၆) တေဇ၊ (၇) ဌာန (၈) သီရိ။

မိမိနံက၊ လကျာပြ၊ ရေကြူရှစ်မျက်နှာ။ ပရိဝါရ၊ နေကြမြဲတွင်၊ အာယုလျှင်၊ နံပင် စိုက်သင့်ပါ။ နဂရ ရွာပြည်၊ တည်ထောင်လေဘိ၊ ဘူမိညစ်ကြေး၊ စွန့်ပစ်သွေး၊ ထားရေး သမိုင်းသာ။ ဂဟပတိ၊ ထားဘိ ကျိကျ၊ တေဇ ရပ်မှန်း၊ ထီးတန်ခွန်၊ ကျောင်း၊ ကန် တည်ဘို့ရာ။ ဌာန၌ ကား၊ ကျွဲ၊ နွား၊ မြင်း၊ ဆင်၊ ထားလျှင် သင့်မြတ်၊ သီရိရပ်၊ ထားအပ် လယ်မြေရာ။

အရပ် ၁၀-မျက်နှာ။ ။ မေတ္တာပို့ရာ၌ ပါသော အရပ်မျက်နှာ ဆယ်ပါး။ (က) အရွှေ့ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် ၄-ပါး။ (ခ) အရွှေ့ တောင်ထောင့်၊ အနောက် တောင်ထောင့်၊ အရွှေ့ မြောက်ထောင့်၊

(၅၀)

[အ + ၅]

အနောက် မြောက်ထောင့် ၄-ပါး။ (ဂ) အထက်အရပ်၊ အောက်အရပ် ၂-ပါး၊ ပေါင်း ၁၀-ပါး။

အရပ်ပြစ် ၈-ပါး။ ။အဋ္ဌကုဏ ခေါ် မင်္ဂ၊ ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် သာသနိကဓမ္မတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ ခဏကောင်း မဟုတ်သော အရပ်၏ အပြစ် ရှစ်ပါး။ ၎င်း အဖြေ (ရပ်ပြစ်-၈-ပါး)၌ ရှုပါ။ ၂-နည်း ပြထား၏။

အရပ်မျက်နှာဆဒိသာ၊ ၆-ဖြာ အဘယ်နည်း? ။ ။ဆဒိသာပါလ ပရိတ်တော် လာ အရပ်မျက်နှာ ခြောက်ပါးကို ဆို၏။ (၁) ပုရတ္ထိမ-အရှေ့အရပ်၊ (၂) ဒက္ခိဏ-တောင်အရပ်၊ (၃) ပစ္ဆိမ-အနောက်အရပ်၊ (၄) ဥတ္တရ-မြောက်အရပ်၊ (၅) ဥဒ္ဒိ-အထက် ကောင်းကင် အရပ်၊ (၆) အဓော-မြေ အောက်အရပ်။

အရသာ ၆-ပါး၊ ၇-ပါး၊ ၉-ပါး၊ ၃-နည်း။ ။ဤအဖြေ၌ ၆-ပါးကား အဘိဓနကျမ်းလာတည်း။ (၁) ကသာဝေါ-အဖန်၊ (၂) တိတ္ထော-အခါး၊ (၃) မရုရော-အချို၊ (၄) လဝဏော-အငန်၊ (၅) အမ္ဗိလော-အချဉ်၊ (၆) ကဋုကော-အစပ်။

မှတ်ချက်။ ။ဆေးကျမ်းများ၌ အဆိမ့်ဟူသော အရသာထည့်၍ ၇-ပါး လာသည်။ ။တနည်း ပူသော အရသာ၊ အေးသော အရသာ ထည့်၍ ၉-ပါး လာသည်။ ရသသင်္ဂဟ ကျမ်းအလို အဖန်ကို အဆိမ့်၌ ထည့်သွင်း၍ ၆-ပါးပင် ယူလေသည်။ ။ဒဗ္ဗဂုဏ် ဆေးကျမ်း၊ ဘေသဗ္ဗမဇ္ဈိသာ ဆေးကျမ်း စသည်တို့၌မူ ဆိမ့်၊ ဖန် နှစ်ပါး ရသာပြားသောကြောင့် ပေါင်းရန် မနှစ်သက် ကြကုန်၊ စင်စစ် အဆိမ့်နှင့် အချို နှစ်ပါးသာ အစွမ်း သတ္တိ အကျိုးဂုဏ် မထူးခြားသည်ဖြစ်၍ ပေါင်းရမည် ဆိုကုန်၏။ သင့်မြတ်လှ၏။ မာဂဓ သက္ကဋ္ဌ အဘိဓာန်နှင့် ထိုထိုပိဋကတော် တို့၏ ဘာသာမဂ္ဂကျော် ဆရာတော်တို့ ကိုယ်တိုင်လည်း သာဓု သဒ္ဓါ မရရ သဒ္ဓါတို့ကို ချို၊ ဆိမ့် သော အရသာ မြိန်မြတ် သော အရသာဟု ပြန်ဆို မှာထားတော် မူခဲ့လေပြီ။ ထိုကြောင့် အဆိမ့်၏ ပါဠိကို ရသသင်္ဂဟ ဆရာအလို (ကသာဝ-ကသာယ)

ဒဗ္ဗဂုဏ် စသော လောကီကျမ်း ပိဋကကျမ်းတို့ အလို (သာဓု၊ မဇ္ဈ)ဟု သိရှိ သိကုံး သုံးနှုန်းကြရ၏။

အရိပ် ၅-ပါး၊ ခိုလှုံငြား၊ မမှား ချမ်းသာရာ။ ။ (၁) ရုက္ခဆာယာ=ကပ်ပင်ရိပ်၊ (၂) ဉာတိ မာလာ ပိတာ=မိ၊ ဘ၊ ဆွေဉာ အရိပ်၊ (၃) အာစရိယ ဆာယာ=ဆရာကောင်းတို့အရိပ်၊ (၄) ရာဇဿ ဆာယာ=မင်းကောင်း မင်းမြတ်တို့အရိပ်၊ (၅) ဗုဒ္ဓဿ ဆာယာ=မြတ်စွာဘုရား သခင်တို့၏ သာသနာတော် အရိပ် ဟူ၏။

အရိယာ ဝေါဟာရမျိုး ၈-ပါး။ ။ ဒိဋ္ဌ၊ သုတ၊ မုတ၊ ဝိညာတ။ အဒိဋ္ဌ၊ အသုတ၊ အမုတ၊ အဝိညာတ၊ ဤရှစ်ပါးသော ဝေါဟာရတို့၌ ဒိဋ္ဌ၊ ဒိဋ္ဌဝါဒိတာ၊ အဒိဋ္ဌ အဒိဋ္ဌ ဝါဒိတာ စသည်တို့ဖြစ်၏။ ။ အကျယ်ကို သုတ်သီလက္ခန်း။ ဋ္ဌ။ ၁၉၄-၂၀၇။ ဣတိဝုတ် ။ ဋ္ဌ။ ၈၂-၂၀၆။ သာရတ္ထ တတိယအုပ်။ ၄၇၃-တို့၌ ရှိပါ။

အရိယာ ၈-ယောက်။ ။ ဤ၌ အများသိဖြစ်သော အရိယာဇာတ် အစစ် ဖြစ်သည့် မဂ္ဂဋ္ဌာန် ၄-ယောက်+ဖလဋ္ဌာန် ၄-ယောက်ကို ဆိုသည်။ သရုပ် ၎င်းတို့မှာ ကြည့်လေ။

အရိယာအင်္ဂါ ၄-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ် အဓိပ္ပာယ်ကို (သောတာပန် အင်္ဂါ ၄-ပါး) ဟူသော ပုဒ်၌ ကြည့်ပါ။

အရိယာ အပြား မျိုး ၄-ပါး။ ။ ဇာတက အဋ္ဌကထာ။ ဒု-အုပ်။ ၃၈-နှင့် ၂၅၆ တို့၌ အကျယ်ရှိပါ။ (၁) အာစာရ အရိယာ-မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သော လူ့ ရဟန်း၊ တိရစ္ဆာန်၊ (၂) ဒဿန အရိယာ-ဣရိယာပိုထိ ၄-ပါး၌ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော လူ့ ရဟန်း၊ တိရစ္ဆာန်၊ (၃) လိင် အရိယာ-ရဟန်းတော်မြတ်များနှင့် ဝတ်ရုံခြင်း အသွင်အပြင်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ (၄) ပဋိဝေဓ အရိယာ-မင်္ဂလာများ ဖိုလ်တရား ရပြီးသော ဘုရားစသော အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ် ရှစ်ယောက်။

အရိယာ အပြား ၁၄၆-ပါး၊ တနည်း ၁၉၄-ပါး။ ။ ဤ၌ အရိယာရှစ်ပါး ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို မူတည်၍ မြောက်ပွားသည်။ ၎င်း ပွားနည်းကို နေတ္ထိ အဋ္ဌကထာ၊ ပုဂ္ဂလပညတ် အဋ္ဌကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နှင့် ၎င်းမဟာ

(၅၅)

[၈ + ၈]

ဋီကာတို့၌ ရှုပါလေတော့၊ အဖြေမှာ ကျယ်ဝန်းလွန်းသဖြင့် ဤ၌ မပြနိုင်ပေ။

အရိယာဥစ္စာ ၇-ပါး။ ။ သတ္တဂုံတ္တရ ။ ပါ။ ၃၉၈။ သုတ်ပါထေယျ ။ ပါ။

၂၀၈ ။ ဋ္ဌ။ ၂၂၁-တို့၌ သတ္တ အရိယ ဓနာနိ-ဟု ဘုရားဟောထော်မူသည်။

(၁) သဒ္ဓါ ဓနံ-ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တရားနှင့် ကံ-ကံ၏ အကျိုးများကို ယုံစားခြင်း၊ (၂) သီလ ဓနံ-သီလတည်းဟူသော ဥစ္စာ၊ (၃) ဟိရိ ဓနံ-မကောင်းမှု၌ ရှက်ခြင်း ဥစ္စာ၊ (၄) ဩတ္တပ္ပ ဓနံ-မကောင်းမှု၌ ကြောက်ခြင်း ဥစ္စာ၊ (၅) သုတ ဓနံ-အကြားအမြင် များခြင်းဥစ္စာ၊ (၆) စာဂ ဓနံ-ပေးစွန့် လှူဒါန်းခြင်း ဥစ္စာ၊ (၇) ပညာ ဓနံ-မဂ် ဖိုလ် ပညာ ဥစ္စာ။

အရိယာဥပုသ်မျိုး ၆-ပါး။ ။ ၎င်းအဖြေ “ဥပုသ်မျိုး ၆ ပါး” ၌ ရှုပါလေ။

အရိယာကထာမျိုး ၁၀-ပါး။ ။ မဟာနိဒ္ဒေသ ။ ပါ။ ၁၆၉ ။ ဋ္ဌ။ ၂၅၈။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များ ပြောကြားလေ့ရှိသော စကားမျိုး ၁၀-ပါး ဟူ၏။

(၁) အပိစ္ဆ ကထာ-အလိုနည်းမှုနှင့် စပ်သောစကား၊ (၂) သန္တုဋ္ဌိကထာ-ရောင်ရဲလွယ်မှုနှင့် စပ်သော၊ (၃) ပပိဝေက ကထာ- ဆိတ်ငြိမ်မှုနှင့် စပ်သော၊ (၄) အသံသဂ္ဂ ကထာ-ရှင်လူတို့နှင့် ရောရောယှက်ယှက် မဆက်ဆံလိုကြောင်းနှင့် စပ်သော၊ (၅) ဝိရိယာရမ္ဘကထာ-ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ကြိုးစားမှုနှင့် စပ်သော၊ (၆) သီလာ ကထာ၊ (၇) သမာဓိ ကထာ၊ (၈) ပညာ ကထာ၊ (၉) ဝိမုတ္တိ ကထာ-မဂ်ဖိုလ်နှင့် စပ်သော၊ (၁၀) ဝိမုတ္တိ ဉာဏဒဿနကထာ-ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်နှင့် စပ်သောစကား။

အရိယာတို့ နှလုံးမသွင်း မပြုလုပ်သောတရား ၈-ပါး။ ။ ကေဂုံတ္တရပါဠိတော်

၂၈ ။ ဋ္ဌ။ ၃၅၂-၌ အကျယ်ရှု။ (၁) သင်္ခါရတရားစုကို သုခဟု နှလုံး

မသွင်းခြင်း၊ (၂) အတ္တဟု နှလုံးမသွင်းခြင်း၊ (၃) မာတုဃာတက၊

(၄) ပိတုဃာတက၊ (၅) မရမာန္တဃာတက၊ (၆) လောဟိတုပ္ပါဒက၊

(၇) သံဃဘေဒကကံတို့ကို မကျူးလွန်တော့ခြင်း၊ (၈) ဗုဒ္ဓသာသနာ

တော်မှ တပါးသော ဆရာတို့ကို မရှားမိုးတော့ခြင်း။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ် ၉၆-ဧယာကံ။ ။ အဘိဓမ္မာပိဋက ပုဂ္ဂလပညက် ပါဠိတော်

၁၉-၂၀။ ၎င်း ။ ဋ္ဌ။ ၄၇-မှ ၅၃-ထိ ယူပါ။ အခြား ပိဋကများမှာလည်း

ပါရှိသေးသည်။ (၁) သောတာပန် ၂၄-ဧယာကံ၊ (၂) သကဒါဂါမ်

(၅၄)

[အ + ရီ + ယ]

ငါးပါးတို့ကို ပယ်ပြီးခြင်း၊ (၂) ဆဋ္ဌင်္ဂ သမန္နာဂတ-အာရုံ ၆-ပါးအတွေ့
 ခွံ သာ၊ မသာ၊ မရှိခြင်း၊ (၃) ကောရက္ခ-ကံသုံးပါး မကျူးလွန်မှု၌
 သတိနှင့် အမြဲနေ၏။ (၄) စတုရ ပဿေန-ပညာဖြင့်သာ မှီဝဲ သည်းခံ၊
 ကြည်ရှောင်၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်း ကိစ္စ ၄-ပါးတို့၌ အမြဲဆင်ခြင်၍ ပြုခြင်း၊
 (၅) ပန္နဏပစ္စေက သစ္စ-ငါ့ဉာဏ်မြင်နှင့် ငါ့အယူသာ မှန်၏ဟူသော
 ဒိဋ္ဌိသစ္စာကို ပယ်ခြင်း၊ (၆) သမဝယ သဋ္ဌေသန-အကျင့်ကို ရှာမှီးခြင်းမှ
 ငြိမ်းပြီးဖြစ်၍ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၊ (၇) အနာဝိလ သက်ပ္ပ- သက်ပ္ပ
 သုံးပါးကို ပယ်၍နေခြင်း၊ (၈) ပဿဒ္ဓ ကာယ သင်္ခါရ-စတုတ္ထဈာန်ကို
 ဝင်စား၍နေခြင်း၊ (၉) သုဝိမုတ္တစိတ္တ-ရာဂ, ဒေါသ, မောဟတို့မှ စိတ်လွတ်
 ၍ နေခြင်း၊ (၁၀) သု ဝိမုတ္တပညာ-ရာဂ, ဒေါသ, မောဟတို့ကို ပယ်ပြီး
 ဖြတ်ပြီး၊ တဖန်မဖြစ် မပေါ်မူသဘောကို သိ၍နေခြင်း။

အရိယာ ဝေါဟာရမျိုး ၄-ပါး။ ။ သံဂီတိသုတ်၌ လာရှိသည်ကား ဝစီဒုစရိုက်
 လေးပါးမှ လုံးဝကြည်ရှောင်၍ ပြောဆိုခြင်းပင် ဟူ၏။

အရိယာ သံသာတော်မြတ် ၈-ပါး။ ။ သံသာတော်ဖြစ်သော အရိယာ
 ရှစ်ယောက်ကိုပင် “အရိယာသံသာတော်ရှစ်ပါးဟု” ခေါ်ဆိုအပ်၏။

အရိယာ သာဝကတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော် ၃၀။ ။ အရိယာတို့၏ တပည့်တို့၌
 မွန်မြတ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးတော် ၃၀-တို့နှင့် ပြည့်စုံ၏ ဟူလို။ (၁) ကောင်း
 စွာ ပြေပြစ် နူးညံ့သိမ်မွေ့သော မေတ္တာစိတ်ရှိခြင်း၊ (၂) ဖျက်ဆီးအပ်
 ဖျောက်အပ် နှိမ်အပ်သော မာနရှိခြင်း၊ (၃) မတုန်မလှုပ် အမြဲထိုး
 ထွင်၍ ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါတရားရှိခြင်း၊ (၄) ရှင်မြူးသောစိတ်
 ကို ပြည့်စုံစွာ ဆုံးမခြင်းရှိ၍ ငြိမ်သက်ချမ်းမြေ့သော ယမာပတ်ကိုရခြင်း၊
 (၅) မြတ်သော သီလ ရှိသည် ဖြစ်၍ ကောင်းသော အနံ့ဖြင့် ထုံမွမ်း
 ခြင်း၊ (၆) နတ်လူတို့ ချစ်မြတ်နိုးတတ်ခြင်း၊ (၇) နှစ်သက်အပ်သောသူ
 ဟူ၍ အာသဝကုန်ပြီးသော သူမြတ်တို့ တောင့်တအပ်ခြင်း၊ (၈) နတ်လူတို့
 ရုံသေအပ် ရှိခိုးအပ်ခြင်း၊ (၉) ပညာရှိတို့ ချီးမွမ်းအပ်ခြင်း၊ (၁၀)
 လူးပြည် နတ်ပြည်၌ လူ နတ် အပေါင်းနှင့် မရောနှောခြင်း၊ (၁၁) အနည်း
 ငယ်သော အပြစ်၌လည်း ဘေးဟူရှုခြင်း၊ (၁၂) ဂမ္ဘတ္တိနှင့် ပြ နှံ့စုံသော
 သူတို့အား မဂ်, ဖိုလ် အကျိုးကို ပြီးစေတတ်ခြင်း၊ (၁၃) အလိုရှိတောင့်တ
 သော် များမြတ်သော ပစ္စည်းကို ရနိုင်ခြင်း၊ (၁၄) မြဲသောကျောင်း

အိပ်ရာနေရာ မရှိခြင်း၊ (၁၅) ဈာန်၌ယှဉ်၍ မြတ်သော နေ့လေ့ရှိခြင်း၊
 (၁၆) တွေးရှက်သော ကိလေသာ ကုန်ရက်ကို ဖျက်ဆီးခြင်း၊ (၁၇)
 မြတ်သော မဂ်၊ ဖိုလ်တရားကို လျှို့ဝှက် နှိုးလှမ်းခြင်း၊ (၁၈) လာလတ္တံ့
 သော ဂတိကို တားမြစ်ခြင်း၊ (၁၉) အပူနာသို့ ရောက်သော တရားရှိခြင်း၊
 (၂၀) နှိမ့်ချစွာနေခြင်း၊ (၂၁) အပြစ်မရှိသော အသုံးအဆောင် ရှိခြင်း၊
 (၂၂) ဂတိတရားမှ လွတ်ခြင်း၊ (၂၃) ယုံမှားသင်္ကာမှု ကူးမြောက်ခြင်း၊
 (၂၄) ဝိမုတ္တိဈာန်ကို အလိုရှိခြင်း၊ (၂၅) မြင်အပ်သော တရားရှိခြင်း၊
 (၂၆) မတုန်မလှုပ် မြဲသည် ဖြစ်၍ ဘေးကို တားမြစ်စေသော သူတို့၏
 မှီခိုရာသို့ ရောက်ခြင်း၊ (၂၇) ကောင်းစွာ ပြတ်အပ်သော အနုသယရှိခြင်း၊
 (၂၈) အာသဝေါကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း၊ (၂၉) ငြိမ်သက် ချမ်းမြေ့သော
 သမာပတ်၌ များစွာ နေ့လေ့ရှိခြင်း၊ (၃၀) ရဟန်းကျေးဂုဏ်နှင့် အလုံးစုံ
 ပြည့်စုံခြင်း။

အရုဏ်တက်ခြင်း မျိုး ၄-ပါး။ ။ဤ၌ ပြုလုပ်သော အရုဏ်အပြားနှင့်
 စကားရပ်တို့ကား၊ ပြည် ရွှေဆံတော်သမိုင်းကို ရေးသားသူ ဦးဝိသုဒ္ဓ၏
 ဝါဒဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း နှစ်သက်သည်။

သေတ ရုဏဉ္စ ပဌမံ၊ ဒုတိယံ ဂဗြာ မုခ ဝဏ္ဏံ။
 တတိယံ လောဟိတဉ္စ၊ စတုတ္ထံ နန္ဒိယ ဝဏ္ဏံ။

ပဌမံ၊ ပဌမ အရုဏ်သည်။ သေတ ရုဏဉ္စ၊ ဖြူသော အဆင်းရှိ၏။
 ဒုတိယံ၊ ဒုတိယ အရုဏ်သည်။ ဂဗြာ မုခ ဝဏ္ဏံ၊ မြည်းမျက်နှာ အဆင်းရှိ၏။
 တတိယံ၊ တတိယ အရုဏ်သည်။ လောဟိတဉ္စ၊ နီသော အဆင်းရှိ၏။
 စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထ အရုဏ်သည်။ နန္ဒိယ ဝဏ္ဏံ၊ ဇလပ်ပွင့် အဆင်းရှိ၏။ ဣဟိ၊
 ဤသို့။ အရုဏော၊ အရုဏ်သည်။ စတုဗ္ဗိဇော၊ လေးပါး အပြားရှိ၏။

မှတ်ချက်။ ။ဆွမ်းစားခြင်း ဆွမ်းကပ်ခြင်း ကိုမူကား ပဌမအရုဏ်သည်
 အလွန် နုသေးသည်ဖြစ်၍ မအပ်၊ ဒုတိယ အရုဏ်သည်
 မိုက်မှောင် သေးသည် ဖြစ်၍ မလျော်၊ ကတိယ အရုဏ်မှ
 ဆွမ်းကပ်ခြင်း ဆွမ်းစားခြင်းကို ပြုအပ်၏။ စတုတ္ထ အရုဏ်
 ကား ပြောဘွယ်မရှိ လင်းလွန်းပြီ။

(၅၆)

[အ + ခု + ပ]

အရှက်တက်ရာ ဝ၂-ဖြား၊ အယ်နာရီပွာ အယ်လနည်း?။ ။ ဝ၂-လ၌ အရှက် တက်သော အချိန် နာရီ မိနစ်များကို အောက်ပါ လက်အတိုင်း ရွေးပညာရှိ ကဝိဆရာများ စီစဉ် သတ်မှတ်ထားကြ၏။ ဤ၌ စနေကို သညယူ။

လက်သွား	လအမည်	နာရီ	မိနစ်
ကူး၊ ပြန်၊ နှင်းထွေး	တာကူး	၅	၀၀
ဆုန်၊ လေး၊ ပေ၊ ဇန	ကဆုန်	၄	၅၀
ယုန်၊ ဝေ၊ ဝေထပ်	နယုန်	၄	၄၀
ဆို၊ လပ်၊ စာတော်	ဝါဆို	၄	၃၀
ခေါင်၊ လှော်၊ လူထု	ဝါခေါင်	၄	၄၀
လင်း၊ လူ၊ မထွေး	တော်သလင်း	၄	၅၀
ကျွတ်၊ ငမး၊ နင်ထို	သတင်းကျွတ်	၅	၀၀
မုန်း၊ ဘို့၊ အော်နေ	တန်ဆောင်မုန်း	၅	၁၀
တော်၊ မြေ၊ ကျော်ငွေ	နထွော်	၅	၂၀
ပြာ၊ ပေး၊ ဆန်တောင်း	ပြာသို	၅	၃၀
တွဲ၊ ပေါင်း၊ ခေါ်နေ	တပွဲတွဲ	၅	၂၀
ပေါင်း၊ ပျော်၊ အထွက်	တပေါင်း	၅	၁၀

အရှက်တက်၊ မပျက်တွက်လို့ရေ။ နာရီပိုင်း၊ လတိုင်း ယူပါလေ။ ကဝိများ၊ ထားခဲ့ ဥပဒေ။

အ ရူပ ၄-ဘုံ။ ။ ရုပ်ကားမရှိ၊ နာမ်သာရှိသော ဗြဟ္မာကြီးတို့၏ နေရာ ဘုံ ၄-မျိုး။ (၁) အာကာသာနဉ္စာယတန ဘုံ-ကပ္ပါ နှစ်သောင်း အသက် ရှည်သော ဗြဟ္မာကြီးတို့၏ နေရာဘုံ၊ (၂) ဝိညာဏဉ္စာယတန ဘုံ- ကပ္ပါလေးသောင်း အသက်ရှည်သော ဗြဟ္မာကြီးတို့၏ နေရာဘုံ၊ (၃) အာကိဉ္စာယတနဘုံ-ကပ္ပါ ခြောက်သောင်း အသက် ရှည်သော ဗြဟ္မာ ကြီးတို့၏ နေရာဘုံ၊ (၄) နေဝသညာ နာသညာ ယတနဘုံ-ကပ္ပါ ရှစ်သောင်း အသက်ရှည်သော ဗြဟ္မာကြီးတို့၏ နေရာဘုံ။

မှတ်ချက်။ ။ ဤ၌ ၄-ခုမြောက် ဘုံကိုပင် ဘဝင်ဟု ခေါ်သည်။

[အ + ရှု။ အ + ရှိ။ အ + ရှ + င်။ အ + လ + င်] (၅၇)

အရူးမျိုး ၈-ပါး။ ။ ဇာတ် ။ ပါ။ ၁၃၈ ။ ငွေ။ တတိယအုပ်-၂၂၃ နှင့် မွေထုတ် ကျမ်းတို့၌ လာသည်။ အရူးများစွာကို မျိုးခွဲလိုက်လျှင် ဤရုပ်ပါးသာရ ၏။ (၁) ဆုပုတ္တက-တဏှာရာဂ ရမ္မက်ဖြင့် ရူးသော အရူးမျိုး၊ (၂) ကောဓု မုတ္တက-အမျက် ဓေးသ လွန်သဖြင့် ရူးသော အရူးမျိုး၊ (၃) ဒိဋ္ဌမုတ္တက-အယူ ဖောက်ပြန် ကြံစည် လွန်သဖြင့် ရူးသော အရူးမျိုး၊ (၄) မောဟုမုတ္တက-မိုက်မဲ တွေဝေသဖြင့် ရူးသော အရူးမျိုး၊ (၅) ယက္ခမုတ္တက-ဘိလူး၊ သရဲစုန်း၊ နတ် ဖမ်းပူးသဖြင့် ရူးသော အရူးမျိုး၊ (၆) ပိတ္တမုတ္တက- သည်းခြေပျက်၍ ရူးသော အရူးမျိုး၊ (၇) သုရမုတ္တက-သေရည်သောက် လွန်းသဖြင့် ရူးသော အရူးမျိုး၊ (၈) ဗျာဿနမုတ္တက- စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်သဖြင့် ရူးသော အရူးမျိုး။

အရိံအသေ မပြုတတ်သူမျိုး တကျိပ်နှစ်ပါး။ ။ ၎င်းအဖြေ (ရိသေထိုက်သူ အား မရိသေသူ ၁၂-ဦး)၌ ပြမည်။

အရိုးဆက် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ၃-ပါး။ ။ သုတ်မဟာဝါ။ ငွေ။ ၁၅၄-၌ ရှု။ (၁) ဘုရားရှင်တို့မှာ ကွင်းဆက်၊ (၂) ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့မှာ ချိတ်ဆက်၊ (၃) ကျန် လူသားနှင့် ရဟန္တာများမှာ တွေ့ဆက်။

အရင်ခတ် ၅-ပါး။ ။ အရှင်က ကျေးကျွန်လုပ်သား သူရင်းငှား ကူလီတို့ကို ပြုစုရမည့် ဝတ်ငါးပါး။ (၁) အစားအသောက်တို့ကို ဝပြုံးစွာ ကျွေးမွေး ပေးကမ်းခြင်း၊ (၂) လုပ်ခင်း ဆောင်တာတို့ကို စီရင် နည်းပေး၍ စေခိုင်းခြင်း၊ (၃) နာမကျန်းဖြစ်သည့်အခါ ဆေးကုပေးခြင်း၊ (၄) စားကောင်း သောက်ကောင်းကို စားသောက်ရသောအခါ ဝေငှမှုငှ ချ ပေးခြင်း၊ (၅) အချိန်အခါနှင့် စေခိုင်းခြင်း၊ အချိန်စေ့လျှင် လွှတ်ခြင်း။ (သုတ်မာဇေယျ၊ သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်။)

အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါ ၅-ပါး။ ။ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းငါးပါး မှတ်သိလွယ်စေရန် လယ်တီဆရာတော် ဖြတ်ထုံး ကဗျာဖြင့် ပြအံ့။ (၁) ဘုန်းကံကြီးမား၊ (၂) ခြွေရံများ၍၊ (၃) ပါးရှား သစ္စာ၊ (၄) သက်ဝါကြီးမင်း၊ (၅) စာခေါင်ချင်းဟု၊ ငါးခင်းအညီ၊ အလဇ္ဇိကား၊ တိုက်ကျီအိမ်တွင်း၊ မီးထွန်းလင်း၍၊ အတင်းဝင်လျှိုး၊ ဖြူအောင်ခိုးသည့်၊ သူခို အလား၊ ဘုရားရွှေစက်၊ ပေအောင်ပျက်သည်။ ရှင်ပျက် အလဇ္ဇိ မိုက်ကြီးသည်။

(၅၇) | အ + လ + ဗ်။ အ + လ]

အ ဆန္ဒနိယတရား ၅-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ် (တောင့်တ၍ မရကောင်းသော အရာမျိုး ၅-ပါး) ၌ ရှိပါ။

အလောင်းအစား၊ ထူသူများ၊ ၆-ပါး အပြစ်ရ။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ကစား သမားတို့ အပြစ် ၆-ပါး) ၌ ကြည့်ပါ။

အလောင်းစည်သူ၊ တည်တော်မူ၊ ၉-ဆူ မုဋ္ဌောမြတ်။ ။ ၎င်း၏ သရုပ်များ ကို (မုဋ္ဌော ၉-ဆူ) ဟူသော သုတေသန၌ ရှိပါ။

အလိုလိုက်ရာသည် ၁၃-ပါး။ ။ ကိုယ်ကျိုး တိုးတက်ရေးအတွက် သူ့အလို သို့ လိုက်၍ ကျင့်ရခြင်းမျိုး ၁၃-ပါး ဟူ၏။ စာဏကျမှ။ (၁) အဆွေ ခင်ပွန်းကို နှလုံး ဖြောင့်မတ်သဖြင့်၎င်း၊ (၂) ရန်သူကို ဥပယ်တမျှ ဖြင့်၎င်း၊ (၃) အလိုရမ္မက် ကြီးသူကို ဥစ္စာပေးသဖြင့်၎င်း၊ (၄) အစိုးရ သူကို သူ့အမှုကိစ္စ ဆောင်ရွက်ပေးသဖြင့်၎င်း၊ (၅) ရသေ့ရဟန်းတို့ကို ရိုသေသဖြင့်၎င်း၊ (၆) သတို့သမီးကို ချစ်ခြင်းဖြင့်၎င်း၊ (၇) လက်အောက် ငယ်သားကို မျှတမှု ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၎င်း၊ (၈) ဒေါသ မျက်မာန်ကြီး သူကို ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်၎င်း၊ (၉) ဆရာကို ရှိခိုးရိုသေခြင်းဖြင့်၎င်း၊ (၁၀) သူ့ခိုက်ကို လိုက်လျောသော စကားဖြင့်၎င်း၊ (၁၁) ပညာရှိကို အတတ် ပညာ ပေးခြင်းဖြင့်၎င်း၊ (၁၂) အစားကြူးသူကို အရသာပေးခြင်းဖြင့် ၎င်း၊ (၁၃) အလုံးစုံသောသူကို အကျင့်သီလဖြင့်၎င်း အလိုသို့ လိုက်ရာ၏။

အလိုလောသကြီးသူ ၃-ယောက်။ ။ မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ ဒု-အုပ် ၄၅-၌ အကျယ်ရှိ။ (၁) အတြိစ္ဆတာ- ကိုယ်ရှိတာနှင့် တင်းမတ်မိပဲ သူများ စည်းစိမ်ကို လိုချင်တောင့်တနေသူ၊ (၂) ပါပိစ္ဆတာ- သူများအထင်ကြီး ကြည်ညိုလာအောင် ဟန်ဆောင်သော ဂုဏ်ဒြပ်ဖြင့် လာဘ်များစွာကို ခီယူနေသူ၊ (၃) မဟိစ္ဆတာ- ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ကိုပြု၍ ပကာသနလိုလား ထင်ပေါ် ကျော်ကြားလိုသူ၊ ဝါ- အလှူရှင်မှန်းသိအောင် မဏ္ဍပ်တိုင် ထက်ပြသူ။

အလှလက္ခဏာ၊ အင် ၆-ဖြာ၊ ကညာ တိုင်းမယ်မျိုး။ ။ မိန်းမပျိုတို့တွင် အလှမယ်ရွေးချယ်ရာ၌ အလှလက္ခဏာ အင်္ဂါ ခြောက်ပါးကို ဆိုသည်။ ၎င်းအဖြေ (အပြစ် ၆-ပါး၊ နင်းစပ်ငြား၊ လှထွားပျိုသူဇာ) ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

အလှသူဇာ၊ ရွေးချယ်ရာ၊ ဂ-ဖြာ အင်္ဂါတိုး။ ။ ၎င်းအဖြေကို (လှမျိုးသူဇာ၊ မြတ်ကညာ၊ ဂ-ဖြာ အင်္ဂါပြည့်) ခွဲ ကြည့်ပါလေ။

အလှစံမော်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်၊ ဂ-ဖော် သူမြတ်များ။ ။ ၎င်း၏ အဖြေကို (ဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂိုလ် ဂ-ယောက်) ခွဲ ဆိုပါအံ့။

အလှစံ တကျိပ်လေး ၁၄-ယောက်။ ။ ဥပရိပဏ္ဏာသ ။ ပါ-၂၉၅။ ၄-၂၁၉။ ဒါနုမူကို ခံယူထိုက်သူ ၁၄-ပါးဟူ၏။ (၁) တိရစ္ဆာန် သတ္တဝါများ၊ (၂) လူ့စုသီလ ခေါ် တံငါ၊ မုဆိုးစသော ဒုစရိုက်မူပြုလုပ်သူများ၊ (၃) လူ့သီလဝန္တ ခေါ် သာသနာ့အာခါမျိုး၌ ၅-ပါးသီလ မြသူများ၊ (၄) ရသေ့ ပရိဗိုဇ် ခေါ် သာသနာ့ပအခါ ဈာန် အဘိညာဉ်ရ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ (၅-၈) မဂ္ဂဋ္ဌာန် ခေါ် ဖိုလ်သို့ မျက်မှောက်ပြုရန် မဂ်၌ ကျင့်ဆဲ ပုဂ္ဂိုလ် ၄-ယောက်၊ (၉-၁၂) ဖလဋ္ဌာန် ခေါ် ဖိုလ်လေးပါး၌ တည်နေသော ပုဂ္ဂိုလ် ၄-ယောက်၊ (၁၃) ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ခေါ် ဘုရားမပွင့်မီကာလ၌ ပွင့်သော ဘုရားငယ်၊ (၁၄) မြတ်စွာဘုရားသခင်။

မှတ်ချက်။ ။ သမ္မုတိသံဃာ ခေါ် ပုထုဇဉ် သီလဝန္တ သံဃာတော် များမှာ မဂ္ဂဋ္ဌာန် ခေါ် အရိယာပက္ခသို့ ပါဝင်ကြသည်ဖြစ်၍ ၎င်းတို့ကို အသီးအခြားမဆိုအပ်ကုန်၊ သမ္မုတိသံဃာတော်ကိုမဆို နှင့်ဦး သရဏဂုံတည်သည့် ရှင်သာမဏေကလေးပင် ဖြစ်ဘိသေး ထိုအရိယာပက္ခ၌ပင် ရေတွက်ထည့်ယူအပ်သည်သာ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့သို့ ရောက်သည်ဖြစ်စေ မရောက်သည်ဖြစ်စေ မဂ်ဖိုလ်သို့ ရောက်ရန် သီလ သမာဓိ ပညာဟူသော သိက္ခာသုံးပါး၌ ကျင့်ဆဲ တည်ဆဲ ရှိကုန်သောကြောင့် ဟူလို။

အလှပေးရာ၊ ရေးကြီးစွာ၊ ၃-ဖြာ အင်္ဂါ အဘယ်နည်း?။ ။ ၎င်းအဖြေ (ဒါနုပြုကြ၊ ကျိုးမဟ၊ ၃-၀ အင်္ဂါလာ) ပုစ္ဆာ၌ ရှုပါ။

အလှရှင်နှင့် အလှစံတို့၏ အင်္ဂါ ၆-ပါး။ ။ အင်္ဂုတ္တရပါဠိ ။ ဒု။ ၂၉၅-၌ အကျယ်ရှု။ အလှပေးသူများ သတိထား ရွေးချယ်တတ်ရန်။ (၁) မပေးလှူမီ-ရှေးအဖို့၌ ဓမ်းမြောက် နေရခြင်း၊ (၂) ပေးလှူဆဲဇာတ၌ စိတ် ကြည်လင် ရှင်ပျရခြင်း၊ (၃) ပေးလှူပြီးနောက် မကြာခဏ နှစ်သက် ဝမ်းသာ အမှတ်ရကာ နေရခြင်း။ ဤ အင်္ဂါ ၃-ပါးသည် အလှရှင်တို့မှာ ရှိထား ဖြစ်ထား ရမည်ဟူ၏။

(၆၀)

[အ + ဝ + ဂ်။ အ + ဝ + န်]

အလှူခံယူသူတို့ဖက်မှ ရှိထားရမည့် ဂုဏ်အင်္ဂါ ၃-ပါးကိုလည်း ဤသို့ သိထား ရွေးချယ်တတ်ရမည်။ (၁) တဏှာရာဂ ကင်းစင်သူ ဖြစ်ခြင်း၊ ရာဂကင်းကြောင်း အကျင့်ကောင်းများကို ကျင့်ကြံအားထုတ်နေသူ ဖြစ်ခြင်း၊ (၂) ဒေါသကင်းခြင်း၊ ဒေါသကင်းရန် ပြုကျင့်အားထုတ်နေသူ ဖြစ်ခြင်း၊ (၃) မောဟကင်းခြင်း၊ မောဟကင်းစင်စေရန် ဝိပဿနာ တရား အားထုတ် ကျင့်ပွားနေခြင်း ရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ရခြင်းဟူ၏။

အလွတ်တာရာ၊ လုံးရေမှသာ သင်္ချာ ၉၄။ ။ ၎င်း အဖြေကို (တာရာ ၉၄-လုံး) ဟူသော ပြဿနာရပ်၌ ရှုပါလေ။

အထွာ ၄-ခု။ ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဝေါဟာရ။ ။ ၎င်းကို (အခြင်းအရာ ၂၀) မှာ ကြည့်လေ။

အ, ဝဂ် အက္ခရာ၊ ဂ-လုံးလာ၊ သဒ္ဓါကျမ်း၌ရှိ။ ။ ဝဂ်အက္ခရာတို့ကဲ့သို့ အစု လိုက် မဟုတ်ဘဲ တလုံးချင်း နေသော အက္ခရာ ရှစ်လုံးကို ဆိုသည် (ယ, ရ, လ, ဝ, သ, ဟ, ဋ, အံ။)

အ ဓနိယပုဂ္ဂိုလ် ၂၅-ဇယားကံ။ ။ ပရိဝါပါဠိတော် ။ ၃၅၇။ ၎င်း ။ ၄။ ၂၂၄။ ရဟန်းတော်များ ရှိမခိုးကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ် နှစ်ဆယ့်ငါးပါး ဟူ၏။ (၁) အန္တရဗာရံ ပဝိဇ္ဇော အဝနိယော- မြို့တွင်း ရွာတွင်းဝင်သွားနေ သော ရဟန်းကြီး၊ (၂) ရစ္ဆဂတော - ခရီးလမ်းသွားနေသော ၎င်း၊ (၃) ဩတမသိတော- မှောင်ကြီးမဲ့မဲ့ထဲ၌နေသော ၎င်း၊ (၄) အသ မနွာဟရန္တော- စိတ်ဝင်စားစွာ အလုပ်လုပ်နေသော ၎င်း၊ (၅) သုတ္တော- အိပ်ပျော်နေသော ၎င်း၊ (၆) ယာဂုပါနေ - ယာဂုသောက်နေသော ၎င်း၊ (၇) ဘတ္တဂ္ဂေ- ဆွမ်းစားကျောင်း၌ ဆွမ်းပြင်စီမံနေသော ၎င်း၊ (၈) ကောဝတ္တော- ရန်သူကိုယ်၊ ရန်သူဖက်၌ ပါသော ၎င်း၊ (၉) အညာ ဝိဟိတော- တခုခု ကြံစည် စိတ်ကူးနေသော ၎င်း၊ (၁၀) နဂ္ဂေါ- ဝေဝတ်မဆီး ပလာကိုယ်ထီး နေသော ၎င်း၊ (၁၁) ခါဒန္တော- ခဲဘွယ် ၁၂-ပါး ခဲစားနေသော ၎င်း၊ (၁၂) ဘဉ္ဇန္တော-ဘောဇဉ် ၅-ပါး စားနေသော ၎င်း၊ (၁၃) ဥစ္စာရံ ကဏ္ဍေန္တော-ကျင်ကြီး စွန့်နေသော ၎င်း၊ (၁၄) ပဿာဝံ ကဏ္ဍေန္တော- ကျင်ငယ်စွန့်နေသော ၎င်း၊ (၁၅) ဥက္ခိတ္တကော- သံဃာမှ ကြဉ်ထားသော ၎င်း၊ (၁၆) ပစ္စာ

ဥပသမ္ပန္နော - မိမိအောက် ငယ်သော ရဟန်း၊ (၁၇) အနုပသမ္ပန္နော-
 ရဟန်း မဟုတ်သူ ဟူသမျှ၊ (၁၈) အဓမ္မဝါဒီ - အယူ ချွတ်လွှဲနေသော
 ရဟန်းကြီး၊ (၁၉) မာတုဂါမော - မိန်းမမှန်သမျှ၊ (၂၀) ပဏ္ဍကော-
 ပဏ္ဍုက် ရဟန်း၊ (၂၁) ပါရိဝါသိကော ပရိဝတ် (သံဃာဒိသိသ် အာပတ်
 ဖြေ) နေသော ရဟန်းကြီး၊ (၂၂) မူလာယ ပရိကဿနာ ရဟော-
 သံဃာဒိသိသ် အာပတ် ဖြေဆဲ၌ ၎င်းအာပတ်ထပ်သင့်၍ မူရင်းမှ ပြန်ကျင့်
 နေသော ရဟန်း၊ (၂၃) မာနတ္တာ ရဟော-သံဃာဒိသိသ် အာပတ်ဖြေပြီး
 သဖြင့် သံဃာ မြတ်နိုးထိုက်သော ရဟန်း၊ (၂၄) မာနတ္တာ စာရိကော-
 သံဃာဒိသိသ် အာပတ် ဖြေပြီးသဖြင့် သံဃာမြတ်နိုးရန် ကျင့်နေသော
 ရဟန်း၊ (၂၅) အဗ္ဘာနာ ရဟော အဝန္တိယော- သံဃာမြတ်နိုးအောင်
 ကျင့်ပြီး၍ သံဃာဘောင်သို့ ပြန်သွင်းထိုက်သောရဟန်း။

အဝိဇ္ဇာ တရားမျိုး ၂-ပါး။ ။အမြင်မှန်ကို ပိတ်ဖုံး ဆီးတားတတ်သော
 တရား ၂-ပါး။ (၁) အပ္ပဋ္ဌိပတ္တိ အဝိဇ္ဇာ-ရုပ်, နာမ်, ဘဝ, ဒုက္ခသစ္စာ
 သဘောကို ဆင်းရဲခြင်းဟူ၍၎င်း၊ ထိုရုပ်, နာမ်, ဘဝတို့၌ လိုချင်နှစ်သက်
 တောင့်တမှု တဏှာ-သမုဒယ သစ္စာကိုပင် ဆင်းရဲကြောင်း ဆင်းရဲစ-
 ဟူ၎င်း အမှန် အတိုင်း မသိမှု၊ (၂) မိစ္ဆာ ပဋ္ဌိပတ္တိ အဝိဇ္ဇာ-လူ နတ် ဗြဟ္မာ
 နာမ်, ရုပ်, ဘဝ တို့ကိုပင် ချမ်းသာတွေ့ အမှန်အမြတ်တွေ့ ဟူ၍၎င်း၊
 ထိုအရာစုတို့ကို လိုချင် နှစ်သက်မှုကိုပင် ချမ်းသာကြောင်း ကောင်းစား
 ကြောင်း အမှု ဟူ၍၎င်း ထင်မှတ်နေခြင်းနှင့် ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ
 တို့ကို ပြောင်းပြန် ဇောက်ထိုးသိနေမှု။

အ ဝိဇဟိတ ဌာနကြီး ၄-ပါး။ ။သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ- ၁၇။ ဗုဒ္ဓဝင်
 အဋ္ဌကထာ။ ၁၅၈-တို့၌ အကျယ်ရူပါ။ ခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင် ဟူသမျှတို့
 မစွန့်လွှတ်ဘဲ သုံးဆောင်တော်မူသော နေရာတော်မြတ်ကြီး လေးပါးဟူလို။

- (၁) မဟာဗောဓိပင်မင်း၏ အရွှေဖက် အခက်တော်အောက်၌
 အလုံးစုံသော ပါရမီတော် အဟုန်တို့ကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာ
 ရသော ဝဇီရာသန ရတနာဗောဓိ ပလ္လင်တော်နေရာဌာန။
- (၂) ဣသိပတန မိဂဒါဝုန်တောဝယ် ဓမ္မစကြာတရားဦးကို ဟော
 ကြားတော်မူသော နေရာဌာန။

(၆၄)

[အ + သံ]

အသံ ၇-ပါး။ ။စောင်းတီး သီဆိုသောအခါ စသည်တို့၌ အရေးအကြီးဆုံး
 သော အသံ ၇-ပါး ဟူလို။ (၁) ဥသဘ-နွားလားဥသဘ တွန်သံနှင့်တူသော
 အသံမျိုး၊ (၂) ဝေဝတ-မြင်း တီသံနှင့် တူသော အသံမျိုး၊ (၃) ဆဇ္ဇ-
 ဥဒေါင်း ကော်ကော်မြည်သံနှင့်တူသော အသံမျိုး၊ ၎င်းအသံကို နှာခေါင်း၊
 သွား၊ ရင်ပတ်၊ နှုတ်ခမ်း၊ အာစောက်၊ လည်ချောင်း၊ ၎င်းအရပ် ၆-ပါးကို
 မှီ၍ ထွက်လေသောကြောင့် 'ဆဇ္ဇ ခေါ်သည်မှတ်' (၄) ဂန္ဓာရ-ဆိတ်မြည်
 သံနှင့် တူသော အသံမျိုး၊ '၎င်းအသံကို ဂန္ဓာရတိုင်းသားတို့ သီဆိုတတ်
 သောကြောင့် ဂန္ဓာရ ခေါ်သည်မှတ်' (၅) မဇ္ဈိမ-ကြိုးကြာ မြည်သံနှင့်
 တူသော အသံမျိုး၊ ၎င်းအသံကား စောင်းညှိပြီးလျှင် သံလယ်၌ဖြစ်သော
 ကြောင့် မဇ္ဈိမမည်၏။ (၆) ပဉ္စမ-ဥဩစသော အသံသာသည့်ငှက်တို့
 မြည်တွန် ရင့်ကြေးသံနှင့်တူသော အသံမျိုး၊ '၎င်းအသံကို ဝေဝတ အသံ
 ကစ၍ ရေလျှင် ငါးခုမြောက်ဖြစ်၍ ၎င်း၊ မဟာဘုတ်ငါးပါးတို့၏ ငါးခု
 မြောက်ဖြစ်၍ ၎င်း ပဉ္စမ ခေါ်၏' (၇) နိသာဒ-ဆင် တောသံ ပေးသကဲ့သို့
 သော အသံမျိုး။

အသံ ဆွဲ ခွဲ၍ တရားဟောသူ၏ အပြစ် ၅-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ် (ဓမ္မကထိက
 တို့ အသံ ဆွဲ၊ ခွဲ၊ ရှည်၊ ငင်) ၌ ရှိပါ။

အသံတော် အင်္ဂါ ၈-ပါး။ ။ မဟာနိဒ္ဒေသ ။ ပါ။ ၃၅၃ ။ ဋ္ဌ။ ၃၈၇။
 မဇ္ဈိမပဏ္ဍာသ ။ ပါ။ ၃၄၀ ။ ဋ္ဌ။ ၂၇၈။ သုတ်မဟာဝါ ။ ပါ။ ၃၄၀ ။ ဋ္ဌ။
 ၂၇၀-တို့၌ အကျယ်ရှိ။ ဘုရားသခင် အသံတော်၏ အင်္ဂါရှစ်ပါး ဟူလို။
 (၁) ဝိသန္ဓ-သန်ရှင်း စင်ကြယ်ခြင်း၊ (၂) မဇ္ဈ-သာယာခြင်း၊ (၃)
 ဝိညေယျာ-သိလှယ်ခြင်း၊ (၄) သဝနိယာ-နာချင်ဘွယ်ရှိခြင်း၊ (၅) ဝိသာ
 ရိနော-ပြန်နှံခြင်း၊ (၆) ဗိန္ဒု-တစည်းတလုံးတည်းရှိခြင်း၊ (၇) ဝဇ္ဇိရ-
 နက်နဲခြင်း၊ (၈) နိန္ဒမိ-ပုံတင်ထပ်ခြင်း။

အသံဖြစ်ရာ၊ ဌာန်မျိုးမှား၊ ကျမ်းလာ နည်း ၄-ပါး။ ။ ၎င်းအဖြေကို (ဌာန်
 ၇-ပါး၊ ၆-ပါး၊ ၇-ပါး၊ ၈-ပါး ၄-နည်း) ဟူသော အမေး၌ ကြည့်ပါ။

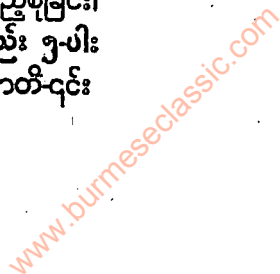
အ သံဝရ တရားမျိုး ၈-ပါး။ ။ ၎င်းတရား မစောင့်ထိန်းက ပျက်စီးကြောင်း
 ဟူ၏။ ဓမ္မသင်္ဂဏီ အဋ္ဌကထာ ၁၃၈-၌ အကျယ်ရှိပါ။ (၁) စက္ခု အ သံဝရ၊
 (၂) သောတာ၊ (၃) စာန၊ (၄) ဇိဝှါ၊ (၅) ပဿဒ ကာယ၊ (၆) စောပန
 ကာယ၊ (၇) ဝါစာ၊ (၈) မနော အ, သံဝရ၊ အနက်လွယ်၏။

အသက်တိုခြင်း အမှုမျိုး ၆-ပါး။ ။ ဤ၌ လွယ်ကူစွာ ကျက်မှတ်နိုင်ရန် စာဏကျပျို့မှ ထုတ်ပြလိုက်သည်။ (၁) မလတ်ဆတ်ငြား၊ အသားများနှင့်၊ (၂) ယှယ်အားလွန်ထ၊ ကြီးမိန်းမနှင့်၊ ဆန္ဒတူစုံ၊ မြူးမေထန်တည့်၊ (၃) အဟုန်ပြင်းပြ၊ သစ်ဆင်းလတွင်၊ ကာယလောင်ညှိ၊ နေပူမိလျက်၊ (၄) မှတ်သိကုန်ကြ၊ သုံးရက်မျှလျှင်၊ စေ့မှမြတ်အင်၊ နွားနို့ချဉ်ကို၊ ရက်လျှင် မလည်၊ စားသုံးသည်တည့်၊ (၅) ဥဒည်ထိပ်မှာ၊ အရုဏ်လာမှာ၊ ရောင်ဝါဝေယုက်၊ စောနံနက်တွင်၊ ရမ္မက်လွန်မှု၊ မေထုန်ပြုနှင့်၊ (၆) လင်းလူသည်သာ၊ နံနက်ခါတွင်၊ အိပ်ရာမထ၊ အိပ်လွန်းကြဟု၊ ခြောက်ဝအပြား၊ ဤဟုစားကား၊ ဆိုးဝါးချက်အို၊ အသက်ကိုလျှင်၊ ပျက်ယိုစေတတ်၊ လျင်စွာသတ်၏၊ လေးမြတ်ချစ်ခင်၊ အသက်မင်ကာ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြရာ၊ နိတိမှာသည်၊ ဤစာ ကပ်လုံး တည်သတည်း။

အသက် မရှူဆူ ၇-ယောက်။ ။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ။ ဋ္ဌ။ ဗု-အုပ်။ ၉၇။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။ ပ-အုပ်။ ၂၇၉။ ပါရာဇိကဏ် ။ ဋ္ဌ။ ဒု-အုပ်။ ၂၇-တို့၌ အကျယ် ရှုပါ။ ထွက်သက် ဝင်သက် ခေါ် အသာသ ပသာသ ကာယသင်္ခါရ မရှိသူ ၇-ယောက်။ (၁) အမိဝမ်း၌ နေသူ၊ (၂) ရေနစ် ရေငုပ်နေသူ၊ (၃) မြဟွာ ဟူသမျှ၊ (၄) နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူ၊ (၅) ပဉ္စမဗျာန် ပုဂ္ဂိုလ်၊ (၆) တွေဝေမေ့မျောနေသူ၊ (၇) သေသောသူ။

အသက် မရှူသူ ၈-ယောက် တနည်း။ ။ ၎င်းအဖြေကို အောက်ပါ လင်္ကာဖြင့် သိပါလေ။ (၁) မိဝမ်း၌ဖြစ်၊ (၂) ရေနစ်၊ (၃) ဆိပ်မှုန်၊ (၄) တွေဝေလွန်ထ၊ (၅) ကောင်းကင်ကျတည့်၊ (၆) စတုတ္ထဗျာန်နေသူ၊ (၇) သေသူတလီ၊ (၈) မြဟွာပြည်၊ ရှစ်မည် သက်မရှူ။

အသက်ရှည်စေတတ်မသာ အကြောင်း ၅-ပါး ၂-နည်း။ ။ ပဉ္စမ အဂ္ဂတ္ထရ ပါဠိတော် ဂိလာနဝဂ်မှ။ (၁) သပ္ပာယ် ကာရီ-မိမိနှင့် သင့်လျော်ရာကိုသာ ပြုလေ့ရှိခြင်း၊ (၂) သပ္ပာယ် မထွံ့ ဇာနာတိ-ထိုလျော်ရာကို ပြုခြင်း၌ အတိုင်း အရှည်သိခြင်း၊ (၃) ပရိဏတ ဘောဇိ-ကြေကျက်လွယ်သော အစာကိုသာ စားလေ့ရှိခြင်း၊ (၄) သီလဝါ ၅-ပါးသီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ (၅) ကလျဿ မိတ္တတာ- မိတ်ဆွေခင်ပွန်းကောင်းရှိခြင်း။ တနည်း ၅-ပါးကား- (၁) သပ္ပာယ်ကာရီ-၎င်း၊ (၂) သပ္ပာယ် မထွံ့ ဇာနာတိ-၎င်း

(၆၆)

[အ + သ + က် ။ အ + သ + င]

- (၃) ပရိဏတ ဘောဇိ-၎င်း၊ (၄) ကာလ စာရိ-မိမိနှင့်လျော်သော စားမှု၊ သွားမှု၊ အိပ်မှု စသည်တို့ကို အချိန်အားလျော်စွာ ပြုလေ့ရှိခြင်း၊
- (၅) မြဟူစာရိ-မြတ်သော ကိုယ်ကျင့်တရား ရှိခြင်း။

အသက်ရှည်ရာသော ကုသိုလ်မျိုး ၆-ပါး။ ။ သီဟိုဠ်ကျွန်း ဝဿဘမင်းကြီး အား မဟန္တာအရှင်မြတ်တို့ ဟောတော်မူသည်။ မဟာဝင်ပါဠိတော်။

(၁) ပရိသာဝန ဒါန-ရေစစ်အလှူ၊ (၂) အာဝါသ ဒါန-စရပ်၊ တန်ဆောင်း၊ ဂူ၊ ကျောင်းမဏ္ဍပ် အလှူ၊ (၃) ဂိလာနု ဝတ္ထု ဒါန-သူနာတို့အား ဆေး စသည် အလှူ၊ (၄) ဇိဏ္ဏကာ ဝါသ ပဋိသခံရဏ ဒါန-ပျက်စီး ယိုယွင်း နေသော စေတီ၊ တန်ဆောင်း၊ ကျောင်း၊ စရပ်၊ တံတားတို့ကို ပြင်ဆင် ဆောက်လုပ်မှု အလှူ၊ (၅) ဇီဝိတ ဒါန-သတ္တဝါတို့ကို ဘေးမဲ့ ပေးလွှတ် ခြင်း အလှူ၊ (၆) ပဉ္စသီလ သမာဒါန- ငါးပါးသီလကို ခါးဝတ်ပုဆိုး ဘမိကဲ့သို့ မြစွာစောင့်ထိန်းမှု။

အသက်ရှိသော လူသေကောင် ၈-ယောက်။ ။ အသက်ရှင်လျက် လူသေ မည်သောသူများ။ (၁) ဒုက္ခိတော-သူများနည်းတူ ခြေလက်အင်္ဂါ အပြည့် အစုံရှိပါလျက် ငတ်မှတ်ဆင်းရဲ မဲ့ပြာကျနေသောသူ၊ (၂) ဗျာဓိတော- ရောဂါအနာ မကွာနှိပ်စက် စိတ်ပျက်ဖွယ်ကောင်းသောသူ၊ (၃) မုဋ္ဌော- အတ္တဟိတ ပရဟိတ ကျိုးနှစ်ဝကို ကျနသေချာစွာ ဝေဘန်ပိုင်းခြား ဆင်ခြင်ဉာဏ်အသိတရား မရှိသောသူ၊ (၄) ဣနဝါ- ဘယ်ခါမရွေး စိတ်ပူ ဆွေးရန် သူများထံမှ ခံယူချေးငှါး ကြွေးမြီများသောသူ၊ (၅) နိဿု သေဝကော- မင်းဝယ်ကိုယ်ကြပ် မပြတ်ခစား မင်းကျွန်များနှင့် သူတပါး ထ အစေခံငြား လခစားလုပ်သောသူ၊ (၆) ကိုယ်ပိုင်အလုပ် မရှိသူ၊ (၇) ဣယောကံကား နိတိကျမ်းလာ ဗျာသဆရာ ဆိုသောစကားတည်း။ (၈) ဣတ္ထာ ကုတ္တက- ယောက်ျားဖြစ်လျက် မိန်းမရွာဆို နေသူ၊ (၉) အလသ-အပျင်းများလျက် စဉ်းစားကာသာ အချိန်ကိုဖင့်နွှဲ ဆွံ့ငင်နေသူ၊ (၁၀) ဝမတ္တာ-ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့နေသူ၊ ယင်း ၃-ယောက်တို့ ကို အာစရိယဝါဒီအရ ထည့်သွင်းလိုက်၏။

အသင်္ချေယျကပ်မျိုး ၄-ပါး။ ။ ကမ္ဘာကြီးတည်မှု ပျက်မှုကို ပိုင်းခြားသော ကာလကြီးလေးပါး ဟူ၏။ ဝိဆုဒ္ဓိမဂ်။ (၁) သံဝဇ္ဇကပ်-မီး၊ ရေ၊ လေ တို့ဖြင့် ကမ္ဘာကြီး ပျက်စီးနေဆဲ အခိုက်ကာလ၊ (၂) သံဝဇ္ဇ ဌာယီ

[အ + သ + တ် ။ အ + သ + ပ်]

(၆၇)

ကပ်-ထိုသို့ ဖျက်ဆီးပြီးနောက် အပျက်ကြီးအတိုင်း တည်နေသော ကာလ၊ (၃) ဝိဝဇ္ဇ ကပ်- ကမ္ဘာပျက်ကြီးကို ပြန်ပြီး အကောင်းဖြစ်ရန် ပြန်လည်ထူထောင်ခဲ့ကာလ၊ () ဝိဝဇ္ဇဌာယိကပ် ကမ္ဘာကောင်းကြီး ဖြစ်သည့်နေ့ကစ၍ အကောင်းအတိုင်း တည်နေခဲ့ ကာလ။

အသင်းအဖွဲ့များ ပျက်စီးကြောင်း တရား ၃-ပါး။ ။ (၁) ဗဟုနေတ္တာရ- လမ်းပြနည်းညွှန် အမှုန့်ဦးစီး အကြီးအမှူး လုပ်လိုသူတို့ ပေါများခြင်း၊ (၂) သဗ္ဗ ပဏ္ဍိတမာနိ- သင်းသားအားလုံး ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပညာရှိဟုသာ မှတ်ထင်လျက် ဘဝင်မြင့်နေကြခြင်း၊ (၃) ဗဟု မဟိတ္ထာ-ရာထူး မက်မော သူတွေ ပေါများနေခြင်း။

အသတ် ၆-ပါး။ ။ စာရေးဆရာတိုင်း အလေးမူ ဂရုပြုအပ်သည့်ဖြစ်၍ ခပ်သိမ်းသော သတ်ပုံ သတ်ညွှန်း ကျမ်းအသီးသီးတို့၏ မှီတွယ်ရာ ငြိမ်းကြီးသဖွယ် ဖြစ်သော အသတ် ၆-ပါး ဟူလို။ (၁) တ, သတ်၊ (၂) န, သတ်၊ (၃) ပ, သတ်၊ (၄) မ, သတ်၊ (၅) နိဂ္ဂဟိတ်ခေါ် သေးသေး တင် သတ်၊ (၆) ကဗျာလင်္ကာ ဖွဲ့စီသီကုံးရာ၌ ယှဉ်အပ် ယှဉ်သင့်သော ယုတ္တ အသတ်။

အ သပ္ပာယ် အပြား ၇-ပါး။ ။ ယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် မသင့်တော် မလျောက်ပတ်သော အရပ် ၇-ပါး။ “ဝိသုဒ္ဓိမဂ်” (၁) အာဝါသ အ သပ္ပာယ်- မိမိတို့နှင့် မလျောက်ပတ် မတင့်တယ် မသင့်မြတ်သော ကျောင်းအိမ်ရာ နေရာ၊ (၂) ဂေါစရ အ သပ္ပာယ်-မိမိတို့၏ စိတ်ကြိုက်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၍ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ သွားရသော ဆွမ်းခံရာ၊ (၃) ဘဏ္ဍ အ သပ္ပာယ်- ဝိနည်းပါဠိတော် စသည်တို့မှလာသော သုဂတိဘုံ, ဈာန်, မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန် တို့နှင့် ဝေးကွာဖီလာဖြစ်သော ၃၂-ပါးသော တိရစ္ဆာန်ကထာခေါ် စကား၊ (၄) ပုဂ္ဂလ အ သပ္ပာယ်- သီလ သမာဓိ ပညာ ဗဟုသုတ စသော ဂုဏ်ထူး မရှိ အတိအန္တ လူ့ ဗာလဖြစ်၍ မမှီဝဲ မပေါင်းသင်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ (၅) ဘောဇန အ သပ္ပာယ်- မိမိတို့ စိတ်ကြိုက်ဖြစ်သော ဘောဇဉ်ခံဘွယ် အာဟာရတို့ကို တခါတလေမျှ မသုံးဆောင် မမှီဝဲရသော အရပ်ဒေသ၊ (၆) ဥတု အ သပ္ပာယ်- မိမိတို့ ရူပကာယအား မသင့်လျော် မလျောက်ပတ် စေသော ဥတုရှိသော အရပ်ဒေသ၊ (၇) ဣရိယာ ပထ အ သပ္ပာယ်-

(၆၈) [အ + သ + ပ်။ အ + သ + ပ်။ အ + သ + ပ်]

အိပ်, ထိုင်, ရပ်, သွား, ဣရိယာပိုထိ လေးပါးတို့တွင် မိမိတို့နှင့် မလျောက်ပတ်သော ဣရိယာပိုထိ။

အ သပ္ပရိသ ဒါနမျိုး ၅-ပါး။ ။ ၎င်း အဖြေ (သူယုတ်တို့ ပေးလှူနည်းမျိုး ၅-ပါး) မှာ ကြည့်ပါ။

အ သမ္ဘိန္ဒ ဓာတ်တော် ၇-ဆူ။ ။ ဗုဒ္ဓဘုရား၏ မပြိုကွဲသော ဓာတ်တော်မြတ် ခုနစ်ဆူ ဟူလို။ (က) နဖူးသင်းကျစ်တော် ဓာတ်တဆူ။ (ခ) စွယ်တော် ဓာတ် ၄-ဆူ။ (ဂ) ညှပ်ရိုးတော် ဓာတ် ၂-ဆူ၊ ပေါင်း ၇-ဆူဖြစ်၏။

အ သမ္ဘိန္ဒ၊ ဓာတ်မြတ်လှ၊ ပင်ကြွ ၆-ဌာန ၃။ ။ အသမ္ဘိန္ဒ ဓာတ်တော် ၇-ဆူကို ပင်ယူ ကိုးကွယ်ရာဌာန ခြောက်ပါးဟူ၏။ (၁) နဖူးသင်းကျစ်တော်ဓာတ် ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ တဌာန၊ (၂) အထက် လကျောစွယ်တော်နှင့် ၎င်း-ညှပ်ရိုး တော်ဓာတ် ၂-ဆူ တာဝတိံသာ စူဠာမုနိ၌ တဌာန၊ (၃) အောက် လကျောစွယ်တော် နဖူးပြည်၌ တဌာန၊ (၄) အောက်လက်ဝဲစွယ်တော် ကာလိဂ်ရာဇ်နိုင်ငံမှ ဆောင်ယူ၍ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ တဌာန၊ (၅) အထက် လက်ဝဲ စွယ်တော် (ဂန္ဓာရ) သင်းတူပြည်၌ တဌာန၊ (၆) လက်ဝဲ ညှပ်ရိုး တော် လင်္ကာဒီပ မဟိယင်္ဂဏ၌ တဌာနဟု မူလကျမ်းဂန်တို့၌ဆို၏။ ထိုမှ နောက်၌ကား သီဟိုဠ်ကျွန်းမှ မြန်မာပြည် စစ်ကိုင်း ကောင်းမှုတော်ကြီး သို့ အပြောင်းအလှူ ရှိသေး၏ဟု မှတ်ရာသည်။

အ သာဓာရဏ ဉာဏ်တော် ၆-ပါး။ ။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ။ ပါ ။ ၄။ အဋ္ဌကထာ ၃။ ပ-အုပ်။ ၅။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာဟူသမျှတို့နှင့် မဆိုင်၊ ဘုရားပိုင် သက်သက်ဖြစ်သော ဉာဏ်တော်များ။ (၁) အာသယာ နုသယ ဉာဏ-သတ္တဝါတို့၏ အလိုအာသာ ဟူသမျှကို သိသောဉာဏ်၊ (၂) လူနို့ယ ပရောပရိယတ္တိ ဉာဏ-သတ္တဝါ ဣန္ဒြေ ရင့် မရင့်ကို ထောက်ချင့် သိမြင်နိုင် သော ဉာဏ်၊ (၃) သဗ္ဗညုတ ဉာဏ-တရားအကျ်းကို စုံအောင် သိသော ဉာဏ်၊ (၄) အနာ ဝရဏ ဉာဏ-ဥေယျငါးအင်ကို သိမြင်တော်မူရာ၌ အပိတ်အပင် အတားအဆီးမရှိသော ဉာဏ်၊ (၅) ယမက ပါဠိ ဟာရိယ ဉာဏ-တန်ခိုးပြာဠိဟာ ပြရာ၌ လေ့လာပြီးရှိသော ဉာဏ်၊ (၆) မဟာ ကရုဏာ သမာပတ္တိ ဉာဏ-သတ္တဝါကို လွန်စွာ သနားတော်မူသော ဉာဏ်။

အသားကြီး ၁၀-ပါး။ ။ ဝိနည်း မဟာဝါ ။ ပါ။ ၃၁၀ ။ ၄။ ၃၇၆။ ရဟန်းတော်များ မစားရသော အသားကြီးဆယ်ပါး ဟူလို။ (၁) မနုဿ

[အ + သိ။ အ + သိ။ အ + သု]

(၆၉)

မံသ-လူသား၊ (၂) ဟတ္ထိ မံသ-ဆင်သား၊ (၃) အဿ မံသ-မြင်းသား၊
(၄) သုနခ မံသ- ခွေးသား၊ (၅) အဟိ မံသ-မြေသား၊ (၆) သိဟ မံသ-
ခြင်္သေ့သား၊ (၇) ဗျတ္ထ မံသ-ကျားသား၊ (၈) ဒိပိ မံသ-ကျားသစ်
သား၊ (၉) အစ္စ မံသ-ဝံသား၊ (၁၀) တရစ္စ မံသ-ဝံပုလွေသား။

အသိတရားမျိုး ၆-ပါး။ ။ ရတနာ ၃-ရပ် ဂုဏ်တော်မြတ်တို့နှင့်စပ်၍ သိမ္မဉာဏ်
များ၊ သံယုတ်နှင့် ပဏ္ဍာသမ္ပု။ (၁) အနုဿဝ အသိ-ဆရာသမား စသည့်တို့၏
အဆင့်ဆင့် ဟောပြောသံဖြင့် သိခြင်း၊ (၂) သဒ္ဓါ အသိ-ရတနာ သုံးပါး
တို့၏ ဂုဏ်ကို ယုံကြည်စွာမှတ်၍ သိခြင်း၊ (၃) အာကာရပရိဝိတ္တ
အသိ-ချင်းရာသွင်ပြင်ကို ဆင်ခြင်ကြံစည်၍ သိခြင်း၊ (၄) ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာန ခန္တိ
အသိ-မိမိသဘောဖြင့် လိုက်လျောညီစွာ စွဲမြဲ၍ သိခြင်း၊ (၅) ပိဋက
သမ္ပဒါ အသိ-စာပေဖတ်၍ တတ်မြောက်သောအခါ စာပေလာ အသိ၊
(၆) ပစ္စက္ခ အသိ-ဆိုပြီးအသိ ငါးပါးတို့ကို လွန်မြောက်၍ ကိုယ်တိုင်
တပ်အပ် သိခြင်း။

အသိတိရုဏ်ကျိပ်။ ။ မဟာသာဝက ရုဏ်ကျိပ်ကို ခေါ်သည်။ ၎င်းကို (လက်ဝဲရံ
လကျိခရံ) မှာ ကြည့်ပါ။

အသီးကြီး ၉-မျိုး။ ။ ဝိနည်းတော်လာ ရဟန်းတော်များ ရှေးလွဲသောအခါ
အဖျော်ယမကာအဖြစ် မအပ်သော အသီးကြီး ၉-မျိုး။ (၁) အုန်းသီး၊
(၂) ထန်းသီး၊ (၃) အိမ်ပိန္နဲသီး၊ (၄) တောင်ပိန္နဲသီး၊ (၅) ဗူးသီး၊
(၆) ဖရုံသီး၊ (၇) သခွါးငဆစ်သီး၊ (၈) သခွါးငပြုတ်သီး၊ (၉) သခွါး
ငကြောင်သီး။

အ သုဘ ၁၀-ပါး။ ။ မတင့်မတယ် ရှံစဘွယ်ဖြစ်သော နိမိတ်အာရုံ ကမ္မဋ္ဌာန်း
ဆယ်ပါးဟူ၏။ (၁) ဥဒ္ဓါမာတက- ဖူးဖူးရောင်ထ မလှရုပ်သွင်
အမြင်ဆိုးဝါးသော အကောင်ပုပ်၊ (၂) ဝိ နီလက- ဖေါက်ပြန်ညိုပုပ်
စက်ဆုပ် ရှံရှာဖွယ်ကောင်းသော အကောင်ပုပ်၊ (၃) ဝိ ပုဗ္ဗက-ယိုစီး
လိမ်းကျံသော ပြည်ပုပ်တို့ဖြင့် စက်ဆုပ်ဖွယ် အကောင်ပုပ်၊ (၄) ဝိစ္ဆိဒ္ဓက-
နှစ်ပိုင်းပြတ်နေသော စက်ဆုပ်ဖွယ် အကောင်ပုပ်၊ (၅) ဝိက္ခာယိတက-
အထူးထူးအပြားပြား ကျီး ခွေးတို့ စား၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော အကောင်
ပုပ်၊ (၆) ဝိက္ခိတ္တက-အထူးထူး အပိုင်းပိုင်းအားဖြင့် ပစ်လွှင့်ချထားအပ်
သော စက်ဆုပ်ဖွယ်သော အကောင်ပုပ်၊ (၇) ဟတဝိက္ခိတ္တက-လက်နက်

(၇၀) [အ + သူ + အ + သေ + ကံ ။ အ + ဟိ + တံ]

- ဖြင့် ပိုင်းဖြတ်အပ် ပစ်လွှဲအပ်သော စက်ဆုပ်ဖွယ် အကောင်ပုပ်၊ (ဂ) လောဟိတက-သွေးအလိမ်းလိမ်း ပေကျ စက်ဆုပ်အပ်သော အကောင်ပုပ်၊
- (ဇ) ပုဏ္ဏိုက-ပိုးလောက် ပြည့်လုံ အော့အန်ဖွယ်ဖြစ်သော အကောင်ပုပ်၊
- (ခဝ) အဋ္ဌိက-စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ အရိုးစုသာဖြစ်သော အကောင်ပုပ်။

အသူရာများ၊ မျိုးအပြား၊ ၃-ပါး ကျမ်းဂန်လာ။ ။ (၁) ဝေပစိတ္တိ အသူရာ-တာဝတိံ သာနတ်တို့နှင့် သက်တမ်းစည်းစိမ် တန်ခိုးညီမျှ၍ မြင်းမိုရ်တောင် အောက်၌ နေကြသော အသူရာမျိုး၊ (၂) ဝိနိပါတိက အသူရာ-၎င်းတို့ သည်လည်း နတ်အသူရာမျိုးပင်၊ သို့သော် စတုမဟာရာဇ် တာဝတိံ သာနတ်တို့လောက် တန်ခိုးမကြီးချေ၊ ရှားပါးသော အဝတ်တန်းဆာ အစား အစာရှိကုန်၏၊ အချို့ကား တီဟိတ် ပဋိသန္ဓေ နေကုန်သည်ဖြစ်၍ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်တိုင် ရကြကုန်၏၊ (၃) ကာလ ကဋ္ဌိက အသူရာ-၎င်းတို့သည် ကား ပြိတ္တာ အသူရာမျိုးတို့သာတည်း၊ ထို့ကြောင့် ကာလကဋ္ဌိက အသူရာ မျိုးကို အသူရကာယ် ဘုံ၌ သွင်း၍ ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

အ သေကပ္ပပုဂ္ဂိုလ် ၂-ယောက်။ ။ ပဉ္စပကရဏ (ပဉ္စပကြိတ်) အဘိဓမ္မာ အဋ္ဌကထာ။ ၃၉-၌ အကျယ်ရှုပါ။

- (၁) ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည် အခြားသောသူထံမှ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ အမှန်တရားတို့ကို ခံယူဖြည့်ကျင့်ပြီးပြီဖြစ်၍ နောက်ထပ် ပြုကျင့်ဘွယ်ရာ မရှိတော့သောကြောင့် သိက္ခိတ အသေကပ္ပ ပုဂ္ဂိုလ် မည်၏။
- (၂) ဘုရားသခင် နှင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တို့သည် ကိုယ်တိုင်သိ၍ ဖြည့်ကျင့်ပြီးဖြစ်ရကား အခြားသူထံ၌ နည်းခံပြုကျင့်စရာ မလို တော့သောကြောင့် အသိက္ခိတ-အသေကပ္ပ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။

အဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ် ၂-ယောက်။ ။ ပဋိသန္ဓေအခါ ကုသိုလ် ဂိတ်နှင့် မယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက် ဟူ၏။ (၁) ဒုဂ္ဂတိ အဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်- အပါယ်လေးပါး ဘုံသားများ၊ (၂) သုဂတိ အဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်-ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ကျိုးကန်း ဆွဲအ လာသူများ၊ (ရှုပါဝစရ သုဂတိ အဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်) ဇီဝိတဆက္က၊ ဇီဝိတနဝက ကလာပ်ဖြင့် ပဋိသန္ဓေနေသော အသညသတ် ရှုပါဝစရ သုဂတိ အဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်လည်း ရှိသေး၏။

[အာ + ကာ။ အာ + သာ။ အာ + စ။ အာ + ဇာ] (၇၁)

[အာ]

အာကာသ ၄-မျိုး။ ။ ရေးခြစ်လို့ မရသော ကောင်းကင် လေးမျိုး။
(အကံ့ရဋ္ဌိကာ။) (၁) အဇဋ္ဌာ ကာသ-ယခုမျက်မြင် ဖြစ်သော ဟင်းလင်း
ကောင်းကင်၊ (၂) ပရိစ္ဆိန္ဒာ ကာသ-တံခါးပေါက် တိုက်နံရံပေါက်
အိုးမျက်နှာပေါက် စသည်ပိုင်းခြား ကာရံအပ်သော အပေါက်ဟူသမျှ၊
(၃) ကသိက္ကဋ္ဌါဋ္ဌိ မာကာသ-အာကာသာနဉ္စာယတန ဈာန်၌ လာလတံ
သော ကသိုဏ်း ဇ-ပါးတွင် တပါးပါးကို ခွါချ၍ရအပ်သော ကောင်း
ကင် ဗညတ်၊ (၄) ပရိစ္ဆေဒါ ကာသ-ပရိစ္ဆေဒရုပ်ခေ၏် အာကာသ
ဓာတ်။

အာသာတဝတ္ထု ဇ-ပါး ၁၀-ပါး ၂-နည်း။ ။ ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိတော် ၂၁၆
။၌။ ၃၉၉။ ဝိဘင်းပါဠိတော်။ ၄၀၃ - ၄၀၅ ။၌။ ၄၉၄- ၄၉၅-တို့၌
အကျယ်ရူပါ။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ရန်ငြိုးဖွဲ့ကြောင်းတရား ၁၀-ပါး) ၌ ပြအံ့။

အာစရိယမျိုး ၅-ပါး။ ။ ဝိနည်းပရိဝါပါဠိတော် ၃၅၈။ ၎င်း ။၌။ ၂.၂၄။
(၁) ပဗ္ဗဇ္ဇာစရိယ၊ (၂) ဥပသမ္မဒါစရိယ၊ (၃) နိဿယာစရိယ၊ (၄)
ဥဒ္ဓေသာစရိယ=စာသင်ပေးသူ၊ (၅) ဩဝါဒါစရိယ။

အာစရိယာ၊ ဂုဏ်အင်္ဂါ၊ ၂၅-ဖြာ အဘယ်နည်း ? ။ ။ ၎င်းပုစ္ဆာ၏ အဖြေကို
(ဆရဒု ဂုဏ်အင်္ဂါ ၂၅-ပါး) ၌ ကြည့်ပါ။

အာစောက်ရပ်မှာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၊ မြန်မာအက္ခရာ မျိုး ၈-လုံး။ ။ ၎င်းအဖြေ
(တာလူဇ အက္ခရာ ၈-လုံး) မှာ ကြည့်ပါကုန်။

အာဇာနည် ဗိမာန်ရှင်ကြီး ဇ-ယောက်။ ။ မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးဖခင်ကြီး
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် ပေါင်း ကိုးယောက်သော အလောင်းများ
ထားရှိရာ ရန်ကုန်မြို့ အာဇာနည်ဗိမာန်ကြီး၌ ရှိသည်။

- (၁) ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအောင်ဆန်း၊ နတ်မောက်မြို့ ဦးဖါး-ဒေ၏်စုတို့မှ
၁၉၁၅-ခုနှစ်မွေး၊ ၁၉၄၇-ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၉-ရက်နေ့၌ ကျဆုံး။
- (၂) သခင်မြ၊ ပြည်ခရိုင် ထုံးဘိုမြို့ ဦးဘိုးချွန်-ဒေ၏်သက်လယ်တို့မှ
၁၈၉၇-ခုနှစ်မွေး၊ ၁၉၄၇-ခုနှစ် ကျဆုံး။

(၂)

[အာ + ဇာ။ အာ + ဇိ]

- (၃) မိုင်းပွန်စော်ဘွား စပ်စံထွန်း၊ မိုင်းပွန်စော်ဘွားကြီး ဗပ်ခွန်ထီးနှင့် မဟာဇေဝီ နန်းစိန်ဥတို့မှ ၁၉၀၇-ခုနှစ်မေး၊ ၁၉၄၇-ခုနှစ်ကျဆုံး။
- (၄) ဒီးဒုတ်ဦးဘချို၊ မြောင်းမြမြို့ ဦးဘိုးစာ-ဒေါ်မြစ်တို့မှ ၁၈၉၃-ခုနှစ်မေး၊ ၁၉၄၇-ခုနှစ် ကျဆုံး။
- (၅) ဦးရာဇော်၊ မိတ္ထီလာမြို့ မစ္စတာ အေရာမန်-ဒေါ်ငြိမ်းလှတို့မှ ၁၈၉၈-ခုနှစ်မေး၊ ၁၉၄၇-ခုနှစ် ကျဆုံး။
- (၆) မန်းဘခိုင်၊ ဟင်္သာတမြို့နယ် ယုန်သလင်းရွာ မန်းပေကုန်း-ဒေါ်ပုတို့မှ ၁၉၀၃-ခုနှစ်မေး၊ ၁၉၄၇-ခုနှစ် ကျဆုံး။
- (၇) ဦးဘဝင်း၊ နတ်မောက်မြို့ ဦးဖိုး-ဒေါ်စုတို့မှ ၁၉၀၁-ခုနှစ်မေး၊ ၁၉၄၇-ခုနှစ် ကျဆုံး။
- (၈) ဦးအုန်းမောင်၊ မင်းဘူးမြို့ မစ္စတာ အိပ် (ချ်) ဒဗလျူထရပ်(တ်)ဝိန်-ဒေါ်ရွှေမြင့်တို့မှ ၁၉၁၃-ခုနှစ်မေး၊ ၁၉၄၇-ခုနှစ် ကျဆုံး။
- (၉) သက်တော်စောင့် ရဲဘော် ကိုထွေး၊ မန္တလေးမြို့ တောင်ပြင်သိပ္ပံရပ် ဦးကိုကိုလေး-ဒေါ်မင်ရီတို့မှ ၁၉၂၉-ခုနှစ် မေး၍ ၁၉၄၇-ခုနှစ်၌ ကျဆုံးရသည်။

အာဇာနည်များ၊ မျိုး ၆-ပါး။ ။ဒုကုတ္တရ ။ပါ။ ၇၆ ။ဌ။ ၅၁။ စတုကုတ္တရ ။ဌ။ ၂၉၂-တို့၌ အကျယ်ရှုပါ။ မကြောက်မရွံ့ မတုန်မဆုတ်ဘဲ ကြောင်းကျိုးဟုတ်မှန်ကို ဝေဘန်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ၆-မျိုး။ (၁) သီဟ-ခြင်္သေ့ အာဇာနည်မျိုး၊ (၂) ဟတ္ထာဇာနေယျ-ဆင် အာဇာနည်မျိုး၊ (၃) အဿာဇာနေယျ-မြင်း အာဇာနည်မျိုး၊ (၄) ဥသဘာဇာနေယျ-နွားလား အာဇာနည်မျိုး၊ (၅) ပုရိသာဇာနေယျ-ယောက်ျား အာဇာနည်မျိုး၊ (၆) ခီဏာသဝ-ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်။

အာဇိဇဗ္ဗမကသီလ။ ။ပဋိသမ္ဘိဒါမင် ။ပါ။ ၄၀ ။ဌ။ ပ-အုပ် ၁၅၁။ သုတ္တနိပါတ် ။ဌ။ ဒု-အုပ်။ ၁၁၁။ ဝိသုဒ္ဓိမင် ပ-အုပ် ၁၂။ သုတ်သီလက္ခန် ။ဌ။ ၂၈၁-တို့၌ အကျယ်ရှု။ အာဇိဇလျှင် ရှစ်ခုမြောက်သော သီလဟူ၏။ (က) ကာယဒုစရိုက် ၃-ပါး၊ (ခ) ဝစီဒုစရိုက် ၄-ပါး၊ (ဂ) မိစ္ဆာဇီဝ ၁-ပါး။

[အာ + န + န်။ အာ + ပ။ အာ + မိ။ အာ + စမ] (၇၃)

၎င်းရှစ်ပါးကို ရှောင်ကြဉ်စောင့်ထိန်းမှု သိလကို ဆိုသည်။ (အမြဟ္မစရိယာ ကိုယူ)

အာနန္ဒာထေရ်၊ ဘွဲ့ ၅-ထွေ၊ ရလေ တေဒဂ်။ ။၎င်းသရုပ်ကို (ရှင်အာနန္ဒာ၊ ဘွဲ့ပုံသာ၊ ၅-ဖြာ တေဒဂ်) ဟူသော ပုစ္ဆာ၌ ရှုပါလေ။

အာပတ် ၇-ပုံ။ ။ရဟန်းတော်များအတွက် ဝိနည်းပညတ်ချက်လာ အခြေခံ ဥပဒေကြီး ၇-မျိုး။ (၁) ပါရာဇိက၊ (၂) သံသာဒိသိသံ၊ (၃) ထုလ္လစဉ်း၊ (၄) ဖါစိတ်၊ (၅) ပါဠိဒေသနီ၊ (၆) ဒုက္ကဋ်၊ (၇) ဒုဗ္ဗာသိ။

အာပတ် မသင့်သော ပုဂ္ဂိုလ် ၂-ယောက်။ ။ပရိဝါပါဠိတော် ၁၅၈ ။ဋ္ဌ။ ၂၁၄။ ဒေပုဂ္ဂလာ အနာပတ္တိ ဟူသော ဝိနည်းတော်လာ အတိုင်း။ (၁) မဟာမုနိ ရာဇာ-ရဟန်း၊ မင်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်၊ (၂) ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ- ဘုရားငယ် ဖြစ်တော်မူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်။

အာပေါဓာတ် ၁၂-ပါး။ ။မူလပဏ္ဏာသ ။ပါ။ ၁၉၇ ။ဋ္ဌ။ ဒု - အုပ်- ၃၇။ စိမ့်ဝင်စေးကပ် အဝိနိဗ္ဗောဂရုပ်တို့ကို ဖွဲ့စပ် ပေါင်းစည်းတတ်ခြင်း သဘောရှိသော (သတ္တဝါတို့သန္တာန်၌ ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာဟု စွဲလမ်းတတ် သော) ဝတ္ထုအရည်ဓာတ် ၁၂-ပါး ဟူလို။ (၁) ပိတ္တိ-သည်းခြေ၊ (၂) သေမုံ-သလိပ်၊ (၃) ပုဗ္ဗော-ပြည်၊ (၄) လောဟိတံ-သွေး၊ (၅) သေဒေါ- ချွေး၊ (၆) မေဒေါ-အဆီခဲ၊ (၇) အဿု-မျက်ရည်၊ (၈) ဝသာ-ဆီကြည်၊ (၉) ခေဋ္ဌော-တံတွေး၊ (၁၀) သိင်္ဃာဏိကာ-နှပ်၊ (၁၁) လသိကာ-အစေး၊ (၁၂) မုတ္တိ-ကျင်ငယ်။

အာမိသမျိုး ၃-ပါး။ ။မဂ်ဖိုလ်မရနိုင်အောင် ကပ်ငြိခြင်း ၃-ပါးဟူ၏။ ဥပရိပဏ္ဏာသ ။ပါ။ ၄၁ ။ဋ္ဌ။ ၃၄-၌ အကျယ်ရှု။ (၁) ကာမာမိသ= ကာမဂုဏ် ၅-ပါး၌ ကပ်ငြိခြင်း၊ (၂) ဝဇ္ဇာမိသ=ဝဋ် ၃-ပါး၌ ကပ်ငြိခြင်း၊ (၃) ကိလေသာမိသ=ကိလေသာဆယ်ပါး၌ ကပ်ငြိခြင်း။

အာမေဓိတ်များ၊ ဖြစ်ကြောင်းကား၊ ၉-ပါးကျမ်း၌လာ။ ။အနက် တခု တည်းကိုပင် နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် ရွတ်ဆိုခြင်းကို 'အာမေဓိတ်' ခေါ်၏။ ပုံ-မြေကြီး မြေကြီး စသည်မျိုး။ အဘိဓာနပုဒ်ပိကာ ကျမ်း၌ကား ၎င်း ကိုးမျိုးကို ပြ၏။ (၁) ဘယေ-ကြောက်သော အခါမျိုး၊ (၂)

(၇၄)

[အာ + ယ။ အာ + ရ + က်]

ကောဓေ-စိတ်ဆိုး ဒေါသဖြစ်သော အခါမျိုး၊ (၃) ပသံသာယံ-ချီးမွမ်း
ကောင်းချီးပေးသော အခါမျိုး၊ (၄) တုရိတေ-အဆောတလျင် ပြုသော
အခါမျိုး၊ (၅) ကောတူဟလေ-အဆန်း အသစ် တွေ့သောအခါမျိုး၊
(၆) အစ္ဆရေ-အံ့ဩသော အခါမျိုး၊ (၇) ဟာသေ-အားရဝမ်းသာ
ရွှင်လန်းသော အခါမျိုး၊ (၈) သောကေ-စိုးရိမ် ဝမ်းနည်းသော အခါမျိုး၊
(၉) ပသာဒေ-ကြည်ညိုလွန်းသော အခါမျိုး။

အာယတန ၁၂-ပါး။ ။ သဠာယတနသံယုတ်။ ပါ။ ၂၅။ င္ဍ။ ၆-တို့၌ သတ္တဝါ
တို့အား နှိပ်စက်တတ်ပုံကို ပြထား၏။ အကျယ်ရှုပါ။ အာရုံစာရားတို့၏
သို့မဟုတ် ကမ္မဘဝ၏ ထွက်ဝင်လွှားလာရာ နေအိမ်သဘွယ် ဖြစ်သော
သဘော ၁၂-ပါးဟူလို။ (၁) စက္ခာယတန-စက္ခုပသာဒ၊ ခေါ် မျက်စိ
အကြည့်ဇာတ်၊ (၂) သောတာယတန-သောတပသာဒ၊ ခေါ် နား အကြည့်
ဇာတ်၊ (၃) စာနာယတန-ယာနပသာဒ၊ ခေါ် နှာခေါင်း အကြည့်
ဇာတ်၊ (၄) ဇိဝှိယတန-ဇိဝှိပသာဒ၊ ခေါ် လျှာ အကြည့်ဇာတ်၊
(၅) ကာယာယတန-ကာယပသာဒ၊ ခေါ် ကိုယ် အကြည့်ဇာတ်၊ (၆)
မနာယတန-စိတ် ဂဇ-ခုဟု ဆိုအပ်သော မနော အကြည့်ဇာတ်၊ (၇)
ရူပါယတန-အဆင်း အာရုံ၊ (၈) သဒ္ဓါယတန-အသိ အာရုံ၊ (၉) ဂန္ဓာ
ယတန-အနံ့ အာရုံ၊ (၁၀) ရသာယတန-အရသာ အာရုံ၊ (၁၁) ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာ
ယတန-ပထဝီ၊ တေဇော၊ ဝါယော ဟု ဆိုအပ်သော ဇာတ်သုံးပါးအပေါင်း
အတွေ့အာရုံ၊ (၁၂) ဓမ္မာယတန-စေတသိက် ၅၂-ပါး၊ သုခုမရုပ် ၁၆-ပါး၊
နိဗ္ဗာန်၊ ပညတ်ဟု ဆိုအပ်သော ဓမ္မာရုံ။

အာရက္ခ သမ္ပဒါတရား ၅-ပါး။ ။ တိုးတက်ခိုင်မြဲရေးအတွက် မိမိတို့ ပစ္စည်း
အရပ်ရပ်ကို စောင့်ရှောက်မှုတရား ငါးပါးဟူ၏။ (၁) ရာဇ ဘယ
အာရက္ခ-မင်းပြစ် မင်းဘေးနှင့် ရုံးပြင်ကနွား ရှောင်ရှားမှု၊ (၂) စောရ
ဘယ အာရက္ခ- သူခိုးခားပြစ်ဘေးမှ လုံခြုံရေးအတွက် စောင့်ရှောက်
တတ်မှု၊ (၃) အဂ္ဂိ ဘယ အာရက္ခ-မီးဘေးမှ ကင်းဝေးအောင် ရှောင်ရှား
တားဆီးတတ်မှု၊ (၄) ဥဒက ဘယ အာရက္ခ-ရေဘေးမှ ကင်းဝေးအောင်
တားတတ် ရှောင်တတ်မှု၊ (၅) အပ္ပိယ ဒါယာဒ ဘယ အာရက္ခ-သားဆိုး
သမီးဆိုး အမွေခံဆိုး မဖြစ်ရအောင် လိမ်မာစေမှု ကြောင့်ကြံပြုကာ စောင့်
ရှောက်စေခြင်း။

[အာ + ရှ။ အာ + ရှ။ အာ + ထ။ အာ + လိ + န်] (၇၅)

အာရုံ ၅-ပါး ကာမဂုဏ် တရား။ ။ ၎င်းသရုပ် (ကာမဂုဏ် ၅-ပါး)၌ ပြုမည်။

အာရုံ ၆-ပါး။ ။ မျက်စိ၊ နား၊ နှာ စသော တံခါးခြောက်ပေါက်မှ ဝင်လာသော အာရုံ ၆-ပါး ဟူ၏။ (၁) ရူပါရုံ-အဆင်း၊ (၂) သဒ္ဓါရုံ-အသံ၊ (၃) ဝန္တုရုံ-အနံ့၊ (၄) ရသာရုံ-အရသာ၊ (၅) ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ-အဟွေ့အထိ၊ (၆) ဓမ္မာရုံ-သုခုမရုပ် သောဋ္ဌသ၊ စိတ် တခုယုတ် ကိုးဆယ်၊ စေတသိက် ၅၂, နိဗ္ဗာန်, ပညတ်။

အာရုံတိုက် တိုင်းပြည်ကြီး ၁၅-နိုင်ငံ။ ။ ၁၃၃၆-ခု၊ ၁၉၇၅-ခု။ (၁) တရုပ်ပြည်၊ (၂) ဣန္ဒိယ၊ (၃) ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စု၊ (၄) ပါကစ္စတန်၊ (၅) ဂျပန်၊ (၆) မြန်မာ၊ (၇) ထိုင်း (ယိုးဒယား)၊ (၈) အာဖဂန် နစ္စတန်၊ (၉) ပါရှား (အီရန်)၊ (၁၀) တပ်ကီ (တူရကီ)၊ (၁၁) အရေဗျ၊ (၁၂) အင်ဒိုနီးရှား၊ (၁၃) မလေးရှား၊ (၁၄) ဗီယက်နမ်၊ (၁၅) ဘန်ကလားဒေ (ရှိ)

မှတ်ချက်။ ။ တိဘက်၊ နီပေါ၊ ကမ္ဘောဒီးယား၊ လော (လာအို) အစွဲရေး စသည့် နိုင်ငံငယ်ကလေးများ ရှိသေး၏။ ၎င်းတို့လည်း နှစ်များမကြာမီ တိုင်းကြီး ပြည်ကြီးတွေ ဖြစ်လာဘွယ်ရှိသည်ဟု မှတ်ရာသည်။

အာဇာနည် တရား ၂-ပါး။ ။ (၁) ကာမာလယ- အာရုံငါးပါး ကာမဂုဏ် တရားကို ခေါ်သည်၊ (၂) တဏှာလယ- ထိုအာရုံငါးပါး ကာမဂုဏ် တရားကို မှီဝဲသုံးဆောင်တတ်သော တဏှာလောဘကို ဆိုသည်။

အာလိန် ၅-ဆင့်။ ။ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် ။ ပါ။ ၂၁၈။ ၎င်း။ ဋ္ဌ။ ၃၁၀။ ဓမ္မပဒ။ ဋ္ဌ။ ပ- အုပ်။ ၁၇၇-တို့၌ အကျယ်ရှုပါ။ မရိုးစည်လုံးသဏ္ဍာန်ကဲ့သို့ အလယ်ပူ အထက် ရှူးနေသော မြင်းမိုရ်တောင်ကြီး၌ အပြင်ဆင်ဝင် တောင်ခါးပန်းစွန်း ငါးဆင့်ရှိကုန်၏။ ၎င်းကိုပင် အာလိန် ငါးဆင့်ဟု ခေါ်ဆိုသည်မှတ်။ ထို အာလိန်ငါးဆင့်တို့သည် တဆင့် တဆင့်၌ အထူ၏ ၎င်း အပြင်၏ ၎င်း အတိုင်းအရှည် ပမာဏအားဖြင့် ယူဇနာငါးထောင်စီ အသီးအသီး ရှိကုန်၏။ မြင်းမိုရ်တောင်၏ ရေပေါ်ယူဇနာ ရှစ်သောင်း လေးထောင်တွင် အောက် ထက်ဝက်ဖြစ်သော ယူဇနာလေးသောင်း

နှစ်ထောင်ကို ငါးစုပြုသော် အောက်ဆုံးအစုသည် ပဌမအာလိန် မည်၏။ ထို ပဌမအာလိန်သည် ရေအထက် ပေါ်နေသည်ကား ထက်ဝက်၊ ရေအောက်နှစ်နေသည်ကား ထက်ဝက်ဖြစ်၏။ ထို ပဌမအာလိန်၌ နဂါးမင်းတို့ နေ၏။ ထိုအထက် ဒုတိယ အာလိန်ကား လက်ပံပင်တောကြီး အတိဖြစ်၍ ဂဠုန်မင်းတို့ နေကြကုန်၏။ ထို အထက် တတိယ အာလိန်ကား ဂမ္ဘက်တို့ နေရာဖြစ်၏။ ထို အထက် စတုတ္ထ အာလိန်ကား တိလူးရကျိသ်တို့၏နေရာ ဖြစ်၏။ ထိုအထက် ပဉ္စမ အာလိန်ကား မြင်းမိုရ်တောင်၏ခါး ယုဂန္ဓိရ် တောင်၏ ထိပ်နှင့်ညီမျှ၍ “စောရဋ္ဌ၊ ဝိရုဋ္ဌက၊ ဝိရူပက္ခ၊ ကုဝေရ” အမည် ရသော နတ်မင်းကြီး ဇလပေါးတို့၏ နေရာ စတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်ပင် ဖြစ်လေ၏။

အာဝေဏိက ဂုဏ်အော် ၁၈-ပါး။ ။ အဘိဓမ္မ ဝိဘင်္ဂ မူလဒီကာ စာမျက်နှာ-၂။ ဘုရားရှင်အတွက် သက်ဆက်သီးခြား ဂုဏ်တော် ၁၈-ပါး။ (၁) အတိ တံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော ဗုဒ္ဓိဟတ ဉာဏံ- အတိတ်အဖို့၌ ဉာဏ်တော် ၏ အပိတ်အပင် အတိတ်အစား မရှိခြင်း၊ (၂) အနာဂတံသေ- အနာဂတ် အဖို့၌လည်း ၎င်းအတိုင်းပင်၊ (၃) ပစ္စုပ္ပန်သေ- ပစ္စုပ္ပန်၌လည်း ၎င်း အတိုင်းပင်၊ (၄) သဗ္ဗံ ကာယကမ္မံ ဉာဏ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ- ကာယကံမူ အလုံးစုံ၌ ဉာဏ်တော်သာလျှင် ရှေ့သွားရှိခြင်း၊ ဉာဏ်တော် သို့သာ အစဉ်လိုက်ခြင်း၊ (၅) သဗ္ဗံ ဝစီကမ္မံ ဝစီကံမူတို့၌လည်း ၎င်း အတိုင်းပင်၊ (၆) သဗ္ဗံ မနောကမ္မံ- မနောကံမူတို့၌လည်း ၎င်းအတိုင်းပင်၊ (၇) နတ္ထိ ဆန္ဒဿ ဟာနိ- အလိုဆန္ဒတော်၏ ယုတ်လျော့ အားနည်းမှု မရှိခြင်း၊ (၈) နတ္ထိ ဝီရိယဿ ဟာနိ- အားထုတ်မှု ဝီရိယ၏လည်း ၎င်း အတိုင်းပင်၊ (၉) နတ္ထိ သမာဓိဿ ဟာနိ- သမာဓိတော်၏လည်း ၎င်း အတိုင်းပင်၊ (၁၀) နတ္ထိ ပညာယ ဟာနိ- ပညာတော်အရာ၌လည်း ၎င်း အတိုင်းပင်၊ (၁၁) နတ္ထိ ဓမ္မဒေသနာယ ဟာနိ- တရားဟောရာ၌လည်း ၎င်းအတိုင်းပင်၊ (၁၂) နတ္ထိ ဝိမုတ္တိယာ ဟာနိ- ဝိမုတ္တိတရားအဖို့၌လည်း ၎င်းအတိုင်းပင်၊ (၁၃) နတ္ထိ ဒဝါ- ပြက်ရယ်ပြုမှု မြူးတူးမှု မရှိခြင်း၊ (၁၄) နတ္ထိ ရဝါ- ချွတ်ချော်တိမ်းပါးမှု မရှိခြင်း၊ (၁၅) နတ္ထိ အ ဖုဋ်- ဉာဏ်တော်နှင့် မတွေ့ထိဒသော အရာဟူ၍ မရှိခြင်း၊ (၁၆) နတ္ထိ ဝေဂါယံ တဏှံ- အစောတလျှင် ပြုရသည်၏ အဖြစ်မျိုး မရှိခြင်း၊ (၁၇) နတ္ထိ

အဗျာဝဋ္ဌမနော- ကြောင့်ကြမဲ့ စိတ်မျိုး မရှိခြင်း၊ (၁၈) နတ္ထိ အပ္ပဋိ သင်္ခါနုပေက္ခာ- ပညာဉာဏ် မဆင်မခြင် ရှုလေ့ မရှိခြင်း။

အာဝေဏိက ဒုက္ခ ၅-ပါး။ ။ သဠာယတနသံယုတ် ။ ပါ။ ၄၇၆-၄၇၇။ ဋ္ဌ။ ၁၂၅-၌ အကျယ်ရှုပါ။ ။ မိန်းမများအတွက် သီးခြားခံယူရသော ဒုက္ခ ၄-ပါး။ (၁) အရွယ်ရောက်လျှင် ရာသီဥတုသွေး တလတကြိမ် သွန်ရခြင်း၊ (၂) လင်၏နောက်သို့ လိုက်ပါသွားရခြင်း၊ (၃) လင်၏ခြေရင်း အလုပ်အကျွေးအဖြစ် ပြုလုပ်ရခြင်း၊ (၄) ကိုယ်ဝန် ဆောင်ရခြင်း၊ (၅) သားဖွားရခြင်း။

အာဝေဏိက၊ ပြိုကြမေတ္တာ၊ ၇-ဖြာ၊ အင်္ဂါ အဘယ်နည်း? ။ ။ သီးခြား ကန်သတ်၍ ပို့သ ပွားများရသော “ဩဓိဿ မေတ္တာ ၇-ပါး” ကိုပင် အာဝေဏိကမေတ္တာဟု ခေါ်ကြသည်။ အဖြေ ၎င်း၌ ရှုပါကုန်။

မှတ်ချက်။ ။ အချို့ ဆိုင်းနောက်ထဲနှင့် သဘင်သည်တို့ကား မပီမသ “အာဝေဓိက မေတ္တာ”ဟု ခေါ်နေကြကုန်၏။

အာသယ တရား ၄-ပါး။ ။ စိတ်တို့၏ မှီရာတည်ရာ သို့မဟုတ်၊ သတ္တဝါ တို့၏ မှီရာတည်ရာ လေးပါးဟူလို၊ သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ။ (၁) သဿတ ဒိဋ္ဌိ- သတ္တဝါ သင်္ခါရတို့၏ ငြိမ် ဟူသော အယူ၊ (၂) ဥစ္ဆေဒ ဒိဋ္ဌိ- သေပြီးနောက် သတ္တဝါ သင်္ခါရတို့ ပြုတ်၏ ဟူသော အယူ၊ (၃) သစ္စာ နုလောမိကဉာဏ်- မဂ္ဂသစ္စာ အားဖြင့်၎င်း၊ ပရမတ္ထသစ္စာ အားဖြင့်၎င်း လျှောက်ပတ် လျော်ကန်သော ဉာဏ်အမြင်၊ (၄) ကမ္မဿက တာဉာဏ်- ကုသိုလ်ကံသည် မိမိဥစ္စာဖြစ်၍ ပြုရမည့် ကံတည်း၊ အကုသိုလ်ကံသည် မိမိဥစ္စာ မဟုတ်၍ မပြုရမည့် ကံတည်းဟု ကံသာလျှင် မှီရာတည်ရာ ရှိသည်အဖြစ်ကို သိတတ်သော ဉာဏ်အမြင်တည်း။

အာသဝတရား ၄-ပါး။ ။ ဘုံအားဖြင့် ဘဝင်္ဂ၊ ဓမ္မအားဖြင့် ဂေါတြဘူ တိုင်အောင် ယိုစီးနှိပ်စက်တတ်သော တရားများ။ (၁) ကာမာသဝ- ကာမ ၁၁-ဘုံ၌ တပ်နှစ်သက်တတ်သော လောဘ၊ (၂) ဘဝါသဝ- ရူပ ၁၆-ဘုံ အရူပ ၄-ဘုံ၌ တပ်မက်သော လောဘ၊ (၃) ဒိဋ္ဌာသဝ- မှားသော မိစ္ဆာအယူ ဒိဋ္ဌိစေတသိက်၊ (၄) အဝိဇ္ဇာသဝ- သစ္စာဉာဏ် အမြင်ကို ဖုံးလွှမ်းပိတ်ဆီးတတ်သော မောဟ။

(၇၈) [အာ + ဟ။အာ + ဋ။ အာ + ဗျ]

အာဟာရ ၄-ပါး။ ။မိမိဆိုင်ရာ အကျိုးထရားများကို အရှည်ခန့်အောင် ပို့ဆောင်ထောက်ပံ့စေတတ်သော တရားသဘော ၄-ပါး။ (၁) ကဗဠိ ကာရာဟာရ-စားအပ်သော အစားအစာဟူသမျှ၊ (၂) ဖဿဟာရ-အတွေ့အထိ ဖဿသဘော၊ (၃) စေတနာဟာရ-စေ့ဆော်မှု စေတနာ သဘော၊ (၄) ဝိညာဏာဟာရ-ဝိပက်ဝိညာဏ်ဖြစ်သော တရားစု။

အာဠာဝကဘိလူး၏ လက်နက်ကြီး ၉-ပါး။ ။အာဠာဝက သံယုတ်မှ။ (၁) သိုးယူဇနာမြင့်သော တောင်ယွင်္ဂကို ဖြိုဖျက်နိုင်သော မုန်တိုင်း လက်နက်၊ (၂) သစ်ပင်တောင်ကမ်းတို့ကို နှစ်လှမ်းနိုင်သော မိုးရေ လက်နက်၊ (၃) တောင်ထူကြီးကို ဖြိုခွဲကြေမှုနိုင်သော ကျောက်စစ်မိုး လက်နက်၊ (၄) သင်ဓုန်း၊ လှံကန်၊ သန်လျက် မိုးလက်နက်၊ (၅) ရဲရဲညီး နသာ မီးကျိုးမိုး၊ မိတောက် မီးလျှံ ဘွဲ့ဖြူလက်နက်၊ (၆) ပြာပူမိုး လက်နက်၊ (၇) သလဲမိုးလက်နက် (၈) ညွန်ပျောင်းမိုး လက်နက်၊ (၉) အင်္ဂါ ၄-ပါးရှိသော အမိုက်တိုက်လက်နက်။

အားမျိုး ၈-ပါး။ ။အဋ္ဌင်္ဂတ္ထရပါဠိတော် ။၅၈။ ၎င်း အဋ္ဌကထာ။ ၂၂၁-၌ အကျယ်ရှုပါ။ (၁) ရုက္ခဗလ အါရကာ သူငယ်တို့အားကား ငိုခြင်း၊ (၂) ကောဗေလာ မာတုဂါမာ မိန်းမတို့အားကား အမျက် ထွက်ခြင်း၊ (၃) အာဂုဗေလာ စောရာ-ခိုးသူ ထားပြုတို့အားကား လက်နက်၊ (၄) ဣဿရိယဗလာ ရာဇာနော-ဘုရင်မင်းတို့အားကား အစိုးရခြင်း၊ (၅) ဥဇ္ဈတ္တိဗလာ ဗာလာ-သူမိုက်တို့အားကား မြော်မြင် လွတ်ကင်း ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ (၆) နိဇ္ဈတ္တိဗလာ ပဏ္ဍိတာ- ပညာရှိတို့အားကား မြော်မြင်ရှုစား သတိထားခြင်း၊ (၇) ပဋိသင်္ခါနဗလာ ဗဟုဿုတာ- အကြားအမြင် များသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အင်အားကား အရာရာ၌ ကောင်းစွာဆင်ခြင်ခြင်း၊ (၈) ခန္တိဗလာ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ - ရသေ့ ရဟန်း ဘို့၏ အင်အားကား သည်းခံခြင်း။

မှတ်ချက်။ ။ဤပါဠိမှတ်၌ သည်းခံခြင်း ခန္တိအားသည် ရှစ်ခုမြောက် ဖြစ်၏။ ၎င်းကိုရည်၍ ပါရမီခဏ်း၌ “ပရမံတပေါ၊ ခန္တိကျော်ဟု၊ သူတော်အကျင့်၊ အားရှစ်ဆင့်” ဟု စပ်ဆိုထားလေပြီ။

အားတော် ၁၀-ပါး၊ မြတ်ဘုရား၊ ကိုယ်အား၊ ဉာဏ်အားရှိ။ ။မြတ်စွာ
 ဘုရားသခင်၏ ဉာဏ်တော်အားဆယ်ပါး၊ ကိုယ်တော်အား ဆယ်ပါး
 ဟူလို၊ ဉာဏ်တော်အား ဆယ်ပါးကား။ (၁) ဌာနာဌာန ကောသလ္လ
 ဉာဏ်-အရာဟုတ်သည် မဟုတ်သည်တို့ကို သိတော်မူခြင်း၊ (၂) ကမ္မ
 ဝိပါက ဉာဏ်-ကံ ကံ၏အကျိုးကို သိတော်မူခြင်း၊ (၃) သဗ္ဗတ္ထဂါမိနိ
 ပဋိပဒါ ဉာဏ်-အလုံးစုံကုန်သော ဘဝတို့သို့ ရောက်ခြင်း အကြောင်း၌
 သိတော်မူခြင်း၊ (၄) အနေကဓာတု နာနာဓာတု ဉာဏ်-များသော
 လောကဓာတ် အကူးထူးသော လောကဓာတ်တို့ကို သိတော်မူခြင်း၊
 (၅) နာနာ ဓိမုတ္တိ ဉာဏ်-အထူးထူးသော အလိုတို့ကို သိတော်မူခြင်း၊
 (၆) ဣန္ဒြိယ ပရောပရိယတ္တိ ဉာဏ်-ဣန္ဒြေရင့်ခြင်း၌ သိတော်မူခြင်း၊
 (၇) ဈာန ဝိမောက္ခာဒိ ဉာဏ်-ဈာန် ဝိမောက္ခ စသည်တို့၌ သိတော်မူခြင်း၊
 (၈) ပုဗ္ဗေ နိဝါသ ဉာဏ်-ရှေးက နေခဲ့ဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိတော်
 မူခြင်း၊ (၉) ဒိဗ္ဗစက္ခု ဉာဏ်- အပိတ်အပင် အတားအဆီးမရှိ နတ်မျက်စိ
 ကဲ့သို့ ပကတိ သိမြင်တော်မူခြင်း၊ (၁၀) အာသဝက္ခယ ဉာဏ်- အာသဝေါ
 တရားတို့၏ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်ကို သိတော်မူခြင်း၊ ဤကား ဉာဏ်တော်အား
 ၁၀-ပါးတည်း။ (ဉာဏဝိဘင်း ပါဠိတော်နှင့် အဋ္ဌကထာမှာ အကျယ်ရှိ။)

ကိုယ်တော်အား ဆယ်ပါး။ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ပကတိသော
 အားတော်မြတ်သည် “ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း” ဆယ်စီးအားနှင့် အညီအမျှ
 ရှိတော်မူသတတ်၊ ၎င်းကိုပင် အားတော်ဆယ်ပါးခေါ်၏။ ထို့ကြောင့်
 ဒသဗလော- ကိုယ်တော်အား ဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာ
 ဘုရား ဟု ဘာသာ ပြန်ဆိုကြလေပြီ၊ မှန်၏။ (သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ပန ဒသန္တံ
 ဆဒ္ဒန္တာနံ ဗလံ ဓာရေတိ၊ တေနေဝ ဘဂဝါကာဋ္ဌာဝက ဟတ္ထိ ဂဏနာယ
 ကောဋ္ဌိသဟဿဗလံ ဓာရေတိ၊ ပုရိသ ဂဏနာယ ဒသန္တံ ပုရိသ ကောဋ္ဌိ
 သဟဿာနံ ဗလံ) မြတ်စွာဘုရားသည် ဆဒ္ဒန်ဆယ်စီးအားကို ဆောင်နိုင်
 ၏။ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ မြန်မာပြည်စသည်၌ အလုံးပြု နေသော
 “ဆင်မည်းခေါ်” အော်မြည်တတ်သော “ကာဋ္ဌာဝကဆင်ပေါင်း ကုဋေ
 တထောင်အား၊ ဗုလ်ခြေ ယောက်ျား ကုဋေ တသောင်းအားကို ဆောင်နိုင်
 သော အားတော်မြတ် ရှိသည် ဟူ၏။ (အဘိဓာန်ဋီကာမှ။)

(၈၀)

[အိ + အ + က်။ အိ + ပ်။ အိ + မ်]

[အိ]

အိ, အက္ခရာ၊ ရေးထူးမှ၊ မြန်မာ လေးမျိုးရှိ။ ။ မြန်မာဘာသာ၌ “ ဝိ, အိ, ဣ, ဤ ” ၎င်းလေးမျိုးကို သင့်သလို ရေးသားကြလေသည်။

အိပ်ခြင်းမျိုး ၄-ပါး။ ။ သုတ်မဟာဝါ။ ပါ။ ၁၁၃။ ၎င်း ။ င္ဍ။ ၁၆၅-၌ အကျယ်ရှုပါ။ သတ္တဝါတို့၏ အိပ်ခြင်းမျိုး ၄-ပါး ဟူလို့။ (၁) ကာမဘောဂီ သေယျ-ကာမဂုဏ်ခံစားသူတို့ အများအားဖြင့် လက်ဝဲဘက်စောင်း၍ အိပ်ကြ၏။ (၂) ပေတသေယျ- ပြိတ္တာတို့သည် ပက်လက်အိပ်ကြ၏။ (၃) သီဟ သေယျ-ကေသရခြင်္သေ့တို့ကား လက်ျာနံပါးဖြင့်သာ အိပ်များကုန်၏။ သူမြတ်တို့လည်း ဤသို့အိပ်ကြ၏။ (၄) တထာဂတ သေယျ-ဘုရားရှင်တို့သည် လက်ျာနံပါးဖြင့် စတုတ္ထဈာန် ဝင်စားကာ အိပ်တော်မူကြ၏။ (စတုတ္ထဈာန်သေယျံပန တထာဂတဿေဝ ဟောတိ။)

အိပ်မက် မက်ခြင်း အပြား ၄-ပါး။ တနည်း ၆-ပါး။ ။ သမမ္မာဟဝိနောဒနိ အဋ္ဌကထာ ၃၈၉။ မဟာနိဒ္ဒေသ ပါဠိတော် ၂၉၇။ ၎င်း ။ င္ဍ။ ၃၆၅-တို့၌ အကျယ်ရှု။ အိပ်မက်ခြင်းအကြောင်း ၆-ပါး။ သို့မဟုတ် အိပ်မက်တတ်သူ ၆-ယောက်။ (၁) ဝါတိက-လေဓာတ်ပျက်၍မက်ခြင်း၊ (၂) ပိတ္တိက-သည်းခြေပျက်၍ မက်ခြင်း၊ (၃) သေမိက- သလိပ်ပျက်၍ မက်ခြင်း၊ (၄) ဒေဝတူပ သံဟရတ-နတ်တို့လှည့်ပတ်၍ မက်ခြင်း၊ (၅) သမုဒါစိဏ္ဍတ-လောကျက် သုံးဆောင်ဘူး၍ မက်ခြင်း၊ (၆) ပုဗ္ဗနိမိတ္တ- ပုဗ္ဗနိမိတ်ပြု ဖြစ်လတ်ကို မြင်မက်ခြင်း။

အိပ်မက် မက်တတ်သူ ၄-မျိုး။ ။ ဝိပလ္လာသတရား ရှိနေကြသေးသော (၁) ပုထုဇဉ်၊ (၂) သောတာပန်၊ (၃) သမာဓိဂါမိ၊ (၄) အနာဂါမိ၊ ၎င်းတို့ လေးယောက်သာ မြင်မက်တတ်ကြသည် ဟူ၏။ အကျယ်ကို ဗုဒ္ဓသာသန မဟာဗုဒ္ဓဝင်။ ဒု-တွဲ။ ၂၆၉-၌ ရှုပါကုန်။

အိမ်ဆောက်ကောင်းငြား၊ လ ၆-ပါး၊ မိန့်ကြားဖြေတော်မူ။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို အောက်ပါ မြေခံရွေးနည်း လင်္ကာဖြင့် သိပါ။

လောကီလူများ၊ အမျိုးသားတို့၊ မှတ်ထားစေရန်၊ မြေခံကျမ်းမြတ်၊ စရပ်အိမ်ကျောင်း၊ ဆောက်တုံရှောင်းသော်၊ နထွေ့, ဧခါင်, ကြူး၊ ပြာ, ကူး, ဆုန်, ပေါင်း၊ ဆောက်ကောင်း ၆-လ၊ မှတ်ကုန်ကြလော့။

[အိ + မ် ။ ဣ + ဝ် ။ ဣ + ဝ်]

(၈၁)

အိမ်မှာမွေးထား၊ ၎င်း ၎်-ပါး၊ စီးပွားချမ်းသာတိုး ။ ။ ထိုငှက်မျိုးလေးပါး
ကို မိမိတို့နေအိမ်၌ မွေးထားခြင်းဖြင့် စီးပွားဥစ္စာ ကျက်သရေမင်္ဂလာ
တိုးတက်ကြောင်းများဖြစ်သည်ဟု ဇောတိတတ္ထ ဗေဒင်ကျမ်းကြီး၌ ဆို၏။
(၁) ပါရာဝတ-အိမ်ခိုငှက်၊ (သင်္ဘောခို) (၂) မယုရ- ဥဒေါင်းငှက်၊
(၃) သုက-ကျေး၊ ကြက်တူရွေး၊ (၄) သာရိက-သာလိကာငှက်။

အိမ်ရွှေမင်းသား၊ ဖြစ်ထိုက်ငြား၊ ၅-ပါး လက္ခဏာ ။ ။ (၁) မိဘ နှစ်ပါးစုံ
မှ သန့်ရှင်းစွာ မွေးဖွားခြင်း၊ (၂) အဘိရူပ၊ ပါသာဒိက အလွန်တင့်
တယ် ရှုချင်ဖွယ်အဆင်း၊ ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ (၃) ခမည်းတော်၊
မယ်တော်တို့ ချစ်အောင် ကျင့်တတ်ခြင်း၊ (၄) တိုင်းပြည်လူထု မြတ်နိုး
အောင် ကျင့်တတ်ခြင်း၊ (၅) တိုင်းရေးပြည်မှု စစ်မှုရေးရာတို့၌
လိမ်မာခြင်း ။

အိမ်သူ့ဝတ် ၅-ပါး ။ ။ ၎င်း၏ သရုပ်ကို (မယားဝတ် ငါးပါး)၌ ကြည့်ပါ။

ဣစ္ဆတရား ၄-ပါး ။ ။ အလိုဆန္ဒ တရားများကို သမ္မော အဋ္ဌကထာ ခုဒ္ဒက
ဝိသင်း၌ ဤသို့ ပြ၏။ (၁) အတ္တိစ္ဆ-မိမိနှင့် ထိုက်တန်သလောက်နှင့်
မရောင့်ရဲနိုင်ဘဲ အလွန်အလွန် အလိုကြီးခြင်းမျိုး၊ ကိုယ့်လက်ရှိ စည်းစိမ်
ထက် သူများခံစားလျက်ရှိသော စည်းစိမ်ကို ပိုမိုနှစ်သက် လိုချင်ခြင်းမျိုး၊
(၂) မဟိစ္ဆ-အလိုကြီးခြင်း၊ ဝါကြွားညာဝါ၍ မိမိမျှတလောက်ရုံထက်
အပိုအမိုဂအောင် ယူငင်ခြင်းမျိုး၊ (၃) ပါပိစ္ဆ-ယုတ်မာသော အလိုဆိုး၊
မိမိ၌ သိလ၊ သမာဓိ တရားထူးမရှိပါဘဲ ရှိယောင်ဆောင်၍ ကြည်ညိုခံယူ
ကာ လှည့်စားခြင်းမျိုး၊ (၄) အပိစ္ဆ-အလိုနည်းခြင်း၊ ရောင့်ရဲခြင်း၊ ရသမျှ
နှင့်သာ တင်းတိမ်ကာ သုံးဆောင်ခြင်းမျိုး။

ဣဒ္ဓိပါဒ် ၄-ပါး ။ ။ မဟာဝဂ္ဂသံသုတ် ပါဠိတော် ၂၄၂။ ၎င်း ။ ၎်။
၂၀၉ ၌ အကျယ်ရှု။ ကြီးပွား တိုးတက် တန်ခိုးကြီးမှု၏ အခြေခံ
တရား ၄-ပါး။ (၁) ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒ်-အလို ဆန္ဒတရား၊ (၂) ဝိရိယိဒ္ဓိပါဒ်-အား
ထုတ် ကြိုးစားမှု၊ (၃) စိတ္တိဒ္ဓိပါဒ်-ကြံစည် စိတ်ကူးမှု၊ (၄) ဝိမံသိဒ္ဓိပါဒ်-
စုံစမ်းဆင်ခြင်မှု။

ဣဒ္ဓိမျိုး ၁၀-ပါး ။ ။ ပြီးစီး အောင်မြင်မှုမျိုး တန်ခိုး ဆယ်ပါး၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌
လာ၏။ (၁) အဝိဋ္ဌာနိဒ္ဓိ-မိမိ၏ မူလရုပ်သွင်တူ ဖန်ဆင်းခြင်း၊ (၂) ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိ-

(၈၅)

[ဣ + န်။ ဣ + ရိ။ ဣ + သ်]

မိမိအသွင်စွန့်၍ နဂါး ဂဠုန်ရုပ်စသည် ဖန်ဆင်းခြင်း၊ (၃) မနောမယိဒ္ဓိ-
 မိမိကိုယ် အဆင်းသဏ္ဍာန်ကို စိတ်အလိုအတိုင်း ပြီးစေခြင်း၊ (၄) ဉာဏ
 ဝိပ္ပာရိဒ္ဓိ-အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာတို့၏ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို မရမီ ရွှေ့အဖို့၊
 ရပြီး နောက်အဖို့တို့၌ သူတပါး၏ လုံ့လပယောဂဖြင့် မသေနိုင်ခြင်းမျိုး၊
 (၅) သမာဓိဝိပ္ပာရိဒ္ဓိ-အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာတို့၏ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စား
 ခိုက် သူတပါး လုံ့လပယောဂဖြင့် မသေနိုင်ခြင်းမျိုး၊ (၆) အရိယိဒ္ဓိ-
 အရိယာတို့၏ အနိဋ္ဌ စသည့်အာရုံကို ဣဋ္ဌာရုံပြု၍ ရှုနိုင်ခြင်းမျိုး၊
 (၇) ကမ္မဇိဒ္ဓိ-ငှက် စသည်တို့၏ ကောင်းကင်၌ ပျံနိုင်ခြင်းမျိုး၊ (၈) ပုည
 ဝတော ဣဒ္ဓိ-စကြာမင်းစသည်တို့၏ မိုးကောင်းကင်၌ စစ်အင်္ဂါလေးပါး
 နှင့် သွားနိုင်ခြင်းမျိုး၊ (၉) ဝိဇ္ဇာမယိဒ္ဓိ- ဝိဇ္ဇာဓိရ်စသည်တို့၏ မြေသျိုး
 မိုးပျံ တန်ခိုးဟူသမျှ၊ (၁၀) တတ္တတတ္ထ သမ္မာပယောဂ ပစ္စယိဒ္ဓိ- ကလာ
 အတတ် ၆၄-ရပ်နှင့် အဋ္ဌာရသ ဝိဇ္ဇာအတတ်မျိုး ဟူသမျှ။

ဣန္ဒြေ ၆-ပါး၊ တံခါး ၆-ပေါက်။ ။ ကောင်းသော အာရုံကို သွင်း၍ မကောင်း
 သော အာရုံတို့ကို ပိတ်ဆီးရန် တံခါး ၆-ပေါက်။ (၁) စက္ခုဇြွေ-ရှုပါရုံ
 ခေါ် အဆင်း၏ ထွက်ဝင်ရာ “စက္ခုပသာဒ” ခေါ် မျက်စိပေါက်၊
 (၂) သောတိဇြွေ-သဒ္ဓါရုံ ခေါ် အသံ၏ ထွက်ဝင်ရာ “သောတပသာဒ”
 ခေါ် နားပေါက်၊ (၃) ဘာနိဇြွေ-ဂန္ဓာရုံ ခေါ် အနံ့၏ ထွက်ဝင်ရာ
 “ဘာနပသာဒ” ခေါ် နှာခေါင်းပေါက်၊ (၄) ဇိဝှိဇြွေ-ရသာရုံ ခေါ် ချိုး
 ချဉ်၊ စပ်၊ ငန်၊ ဖန်၊ ခါး အရသာခြောက်ပါး၏ ထွက်ဝင်ရာ “ဇိဝှိပသာဒ”
 ခေါ် လျှာ၊ သို့မဟုတ် ပစပ်ပေါက်၊ (၅) ကာယိဇြွေ-ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ ခေါ်
 အတွေ့အထိဓာတ်၏ ထွက်ဝင်ရာ “ကာယပသာဒ” ခေါ် အတွေ့အထိကို
 သိနိုင်သော အရပ်ဟူသမျှ ကာယကိုယ်ပေါက်၊ (၆) မနိဇြွေ-ဓမ္မာရုံ
 ခေါ် ပဏာဒရုပ် ၅-ခု၊ သုခရုပ် ၁၆-ခု၊ စိတ်-ဂဇ၊ စေတသိက် ၅၂၊ နိဗ္ဗာန်
 ပညတ်တို့၏ ထွက်ဝင်ရာ “မနောဒ္ဓါရုံ” ခေါ် စိတ်ပေါက်။

ဣရိယာပုထ် ၄-ပါး၊ ဘနည်း ဣရိယာပုထ် ၄-ပါး။ ။ ကိုယ်အမှုအရာ
 ဖြစ်ကြောင်းလေးပါး။ (၁) ဂမန-သွားခြင်း၊ (၂) ဌာန-ရပ်ခြင်း၊
 (၃) အာသန-ထိုင်ခြင်း၊ (၄) သယန-လျောင်းခြင်း၊ အိပ်ခြင်း။

ဣဿရနိမ္မာန ဝါဗကြီး ၄-ပါး။ ။ ၎င်း၏ သရုပ် အဓိပ္ပာယ် (ဗြဟ္မာစွဲဝါဒ
 ကြီးလေးပါး) ၌ ကြည့်ပါ။

[၉ + က်။ ၉ + ကြ။ ၉ + ဖ်] (၈၃)

ဣသရိယ ဘုန်းတော်မျိုး ၈-ပါး။ ။စိတ်ကို အစိုးရတော်မူခြင်း တန်ခိုး၊ အာဏိမာစသော- ဘုန်းတော် ၈-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ကို ခေါ်သည်။

(၁) အာဏိမာ - ကိုယ်တော်ကို အနုမြူ သဗ္ဗယ် သေးငယ်အောင် ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း ဘုန်းတော်၊ (၂) လင်္ခိမာ - ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ကူးလွှား ပျံသန်းနိုင်အောင် ပြုနိုင်သော ဘုန်းတော်၊ (၃) မဟိမာ - ကိုယ်တော်ကို အလိုရှိသလောက် ကြီးကျယ်အောင် ဖန်ဆင်းနိုင်သော ဘုန်းတော်၊ (၄) ပတ္တိ - ရောက်လိုရာ အရပ်သို့ ချက်ခြင်း ကြွရောက်နိုင်သော ဘုန်းတော်၊ (၅) ပါကမ္မံ - အဆင်းသဏ္ဍာန် အသွင်အပြင် အမျိုးမျိုး ဖန်ဆင်းနိုင်သော ဘုန်းတော်၊ (၆) ဣသိတာ - မိမိ စိတ်တော်မှ စ၍ လောက အလုံးကိုပါ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် စိုးမိုးအုပ်ချုပ်တော်မူနိုင်သော ဘုန်းတော်၊ (၇) ဝသိတာ - ဈာန် သမာပတ် အဘိညာဉ်တို့ကို ခဏခြင်းဝင်စားနိုင်သော ဘုန်းတော်၊ (၈) ယတ္ထ ကာမာ ဝသာယိတာ - အဓိဋ္ဌာန်တော် မှုသည့်အတိုင်း မလွန်မကျူး အထူး ပြီးစေနိုင်သော ဘုန်းတော်။

[၉]

ဥက္ခောင်းလေမျိုး ၁၂-ပါး။ ။လည်ပင်းနှင့် ခေါင်းပိုင်းကို အများဆုံး ဒုက္ခပေးတတ်သော လေမျိုး၊ ၎င်း သရုပ် (လေမျိုး ၈၀- [ဆ] အပိုဒ်၌ ရှုပါလေ။

ဥကြတ် ၃-ပါး၊ နိမိတ်များ၊ မိန့်ကြား ကျမ်းဗေဒင်။ ။ရှေးဟောင်း စာပေတို့၌ “ဥပူတ၊ သဒ္ဓါကို-ဥကြတ်ဟု” ပြန်ဆိုသည်။ ဥကြတ် ဟူသည် နိမိတ်အထူးပင် ဖြစ်၏။ ၎င်းသရုပ်ကား (ကိတ် ၃-ပါး) အဖြေနှင့် အတူပင်။

စာပျက်မှု ကြောင်း ၆-ခု။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို “ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်စီး ကြောင်း တရား ၆-ပါး” ၌ ကြည့်ပါ။

ဥစ္စာမျိုး ၄ - ပါး။ ။ ခုဒ္ဒကပါဌ ။ဗျ။ ၁၈၃။ သုတ္တနိပါတ်။ ပါ။ ၂၇၂ ။ဋ္ဌ။ အုပ် ၂၅ - ၌ ဥစ္စာ ၅ - မျိုး ပြသေးသည်။ လူတိုင်း သတိပြုသင့်သော ဘုရားဟော ဥစ္စာ ၄-မျိုး။

(၁) ဇင်္ဂမ ဥစ္စာ-သက်ရှိ သက်မဲ့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်သော ပစ္စည်းဥစ္စာ ဟူသမျှသည် ‘ဇင်္ဂမ’ မည်၏။

(၈၄)

[၉ + ၆]

- (၂) အင်္ဂသမ ဥစ္စာ- အဋ္ဌာရသသိပ္ပန္နတ်အတတ် လက်အတတ် ဟူသမျှသည် မိမိသွားရာ လိုက်ပါသော ကိုယ်အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းနှင့် တူသောကြောင့် “အင်္ဂသမ” မည်၏။
- (၃) နိဓာန ဥစ္စာ- တော့တောင်၊ ရေ၊ မြေ၊ ကျောက်ဆောင်လိုက်ကုန်နှင့်တကွ ၎င်းတို့အတွင်း၌ မြှုပ်နှံထားအပ်သော ရတနာရွှေငွေ ဟူသမျှသည် “နိဓာန” မည်၏။ ထာဝရဥစ္စာမျိုးပင်။
- (၄) အနုဂါမိက ဥစ္စာ- ဒါန သီလ ဘာဝနာစသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု ဟူသမျှသည် မိမိသွားရာ ဘဝသံသရာသို့ အစဉ်လိုက်ကာ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာကိုသာ ပေးလေ့ရှိသောကြောင့် အကောင်းဆုံးအမြတ်ဆုံး အထွတ်အထိပ်ဆုံးသော ဥစ္စာမည်၏။

ဥစ္စာမျိုး ၆-ပါး တနည်း။ ။ အဓိန္ဒာဒါန်ဖြစ်သော ဥစ္စာများ၊ ဝိနည်းပညတ်တော်လာ။ (၁) အနိဿဋ္ဌ ဥစ္စာ - မိမိလက်မှ မစွန့်လွှတ်သေးသော ဥစ္စာ၊ (၂) အပရိစ္စတ္တ ဥစ္စာ - ငဲ့ကွက်စောင့်ရှောက်မှု မရှိသော်လည်း မူလထားမြဲနေထိုင်တည်၍ မစွန့်လွှတ်သေးသော ဥစ္စာ၊ (၃) ရက္ခိတ ဥစ္စာ-အစောင့်အရှောက်ဖြင့် ထားသော ဥစ္စာ၊ (၄) ဂေါပိတ ဥစ္စာ-သေတ္တာစသည်ဖြင့် လုံခြုံစွာထားသောဥစ္စာ၊ (၅) မမာယိတ ဥစ္စာ-ငါ့ဟာဟု စွဲလမ်းမြတ်နိုး နေသော ဥစ္စာ၊ (၆) ပရပရိဂ္ဂဟိတ ဥစ္စာ - သူတပါးတို့ စောင့်ရှောက်သိမ်းဆည်းထားသော ဥစ္စာ။

ဥစ္စာသယန၊ မဟာသယန မျိုး အပြား ၂၀။ ။ သုတ်သီလက္ခန္ဓာပါဠိတော် မဇ္ဈိမသီလခဏ်း၌ ဘုရားဟောတော်မူသည်ဖြစ်၍ ရှစ်ပါးသီလ သမားများ လိုက်နာရှောင်ကြဉ်ရမည့် မြင့်သောနေရာနှင့် မြတ်သောနေရာ အပြားနှစ်ဆယ် ဟူ၏။ (၁) အာသန္နိ- လူတန်းစေ့သူတို့၏ တတောင်ထွာ ထက်လွန်သော အခြေရှိသည့် ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၊ ခုတင်အထူးများ၊ (၂) ပလ္လင်္က-အခြေ၌ ခြင်္သေ့ သားရဲရုပ်တပ်ဂောပလ္လင်နေရာ၊ (၃) ဂေါနက-လက်လေးသစ်ထက် ကျော်လွန်သော မွေးရှည်ကော်ဇောကြီး၊ (၄) စိတ္တက- အရုပ်၊ ပန်းကွက်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာ ရက်လုပ်ထားသော သားမွေးခင်း၊ (၅) ပဋိက- သားမွေးဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော ခင်းနှီးဖြူ၊ (၆) ပဋ္ဌလိက- ပန်းပြောက် ခြယ်သော သားမွေး အခင်း၊ (၇) တုလိက-လဲမျိုး ၃-ပါးဖြင့် သွတ်သွင်းထားသော မွှေရာခင်း၊ (၈)

ဝိကတိက- ခြင်္သေ့၊ ကျား၊ သစ် စသော အရုပ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော သိုးမွေးခင်းနီ၊ (၉) ဥဒ္ဒလောမိ-နှစ်ဖက် အမွေးရှိသော သားမွေးခင်းနီ၊ (၁၀) ကေန္တလောမိ- တဖက်သာ အမွေးရှိသော သားမွေးခင်းနီ၊ (၁၁) ကနိဿ-ရတနာရွှေငွေတို့ဖြင့် ချုပ်ကပ်လမ်းကျထားသော ပိုးချည်ရက်အခင်း၊ (၁၂) ကောသေယျ- ရတနာ ရွှေချည်၊ ငွေချည်တို့အကြား၌ ပိုးချည်ဖြင့် ရက်လုပ်ထားသောခင်းနီ၊ (၁၃) ကုတ္တက- ကချေသည်မ ၁၆-ယောက်တို့ ကလောက်သော သားမွေးကော်စောကြီးမျိုး၊ (၁၄) ဟတ္ထရုဏ-စကောင်းမြတ်သော ဆင်ကုန်းနီ၊ (၁၅) အဿတ္ထရုဏ- ကောင်းမြတ်သော မြင်းကုန်းနီ၊ (၁၆) ရထတ္ထရုဏ- ရထား၌ခင်းသော နူးညံ့အိစက်သည့် ခင်းနီ၊ (၁၇) အဇိနပုဝေဏိ- ညောင်စောင်းပမာဏ ချုပ်လုပ်ထားသည့် သစ်နက်ရေ အခင်းကြီး၊ (၁၈) ကဒလိမိဂပဝရ ပစ္စတ္တရုဏ- ဝံပိုင်ရေဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် မြတ်သောခင်းနီ၊ (၁၉) သဥတ္တရုတ္တဒ- နီသော ဗိတာန်မျက်နှာကြက်အောက်ရှိ သားမွေးခင်းနီ၊ (၂၀) ဥဘတော လောဟိတကူပဓာန-ခြေအုံးခေါင်းအုံးနှစ်ဖက် တပ်ထားသည့် အခင်းတမျိုး။

ဥဒ္ဓာန သမ္ပဒါမျိုး ၅-ပါး။ ။ပစ္စည်းဥစ္စာတိုးပွားမှု အားထုတ်ရာ၌ အောက်ပါ တရားငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံစွာ အားထုတ်ရှာဖွေရမည်။ (၁) ဉာဏသမ္ပတ္တိ- ပြုလုပ်မည့်ကိစ္စ၌ အကျိုးရှိ မရှိကို စိစစ် ဝေဖန်ကာ ဉာဏ်နှင့် ချိန်ရမည်၊ (၂) ဂတိ သမ္ပတ္တိ- ထိုကိစ္စ၌ အနေအထား အသွားအလာ အခင်းအကျင်းတို့ကို အချက်ပိုင်ရမည်၊ (၃) ဥပဓိ သမ္ပတ္တိ-ထိုပစ္စည်း၌ လှပခိုင်ခံ့ ပြီးလွယ် ခေတ်မှီရေးနှင့် ပြည့်စုံရမည်၊ (၄) ကာလသမ္ပတ္တိ- စောလွန်းခြင်း နောက်ကျခြင်း မရှိစေရဘဲ အချိန်သင့် ဖြစ်စေရမည်၊ (၅) ပယောဂ သမ္ပတ္တိ- မုချအကျိုးရှိရမည်ဟု တခုတည်းသော ဇွဲလုံ့လဖြင့် ကြိုးစားအားထုတ်မှု။

ဥဏ္ဍမျိုး ၆-ပါး။ ။ဆေးကျမ်းလာ အပူဓာတ်ပေါင်း ဝေါဟာရ။ (၁) ပိတ်ချင်းသီး၊ (၂) ပိတ်ချင်းမြစ်၊ (၃) စရို၊ (၄) ကန်ချုပ်နီ၊ (၅) သဘောချင်းခြောက်၊ (၆) ငရုတ်ကောင်း။

ဥတ္တရိ မနုဿ ဓမ္မတရား ၃-ပါး။ ။လူတို့၏ ကုသလ ကမ္မပထ တရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော- (၁) ဈာန်တရား၊ (၂) မဂ်တရား၊ (၃) ဖိုလ်တရားတို့ကို ခေါ်သည်။

(၈၆) [ဥ + တု။ ဥ + ဒ။ ဥ + န်။ ဥ + ပ + က်]

ဥတု ၃-ပါး။ ယူရှ်ဖွား၊ ခေါ်ငြား ဥတေန။ ။ ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ၌ “မေဃ ဥတု၌ ပဗ္ဗတဥတု၌ အရုဏဥတု၌ ဂဟေတွာ ဇာတတ္တာ ပုတ္တဿ ဥတေနောတိ နာမ မကာသိ” ဟု မိန့်ဆိုသည်။ ထိုဥတုသုံးပါးကိုယူ၍ မွေးဖွားသောကြောင့် ဥတေန ခေါ်သည်ဟူ၏။ (၁) မေဃ ဥတု-မိုဗ်း ဥတု၊ (၂) ပဗ္ဗတ ဥတု-တောင်ခိုးဇွေ ဥတု၊ (၃) အရုဏ ဥတု-နေရောင်နီပူဇွေဥတု။

ဥတု ၃-ပါး။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။ ဒု-အုပ်။ ၂၅၆။ အပန်ပန် လှည့်လည်တတ်သော သဘောတရား ၃-ပါး။ အဂ္ဂညသုတ် အဋ္ဌကထာမှ။ (၁) ဟေမန္တ ဥတု-ဆောင်း ဥတု၊ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ကျော် ၁-ရက်နေ့မှ တပေါင်း လပြည့်နေ့ အထိ၊ (၂) ဂိမ္မာန ဥတု- နွေ ဥတု၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၁-ရက်နေ့မှ ဝါဆို လပြည့်နေ့ အထိ၊ (၃) တသန္တ ဥတု-မိုဗ်းဥတု၊ ဝါဆို လပြည့်ကျော် ၁-ရက်နေ့မှ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ အထိ။

ဥတု ၆-ပါး။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။ ဒု-အုပ်။ ၂၅၆။ ၎င်းကိုပင် “ရတု ၆-ပါး” ကုလည်း ခေါ်ဆိုကြသေး၏။ သရုပ်ကို (ရတု ၆-ပါး) ၌ ကြည့်ပါလေ။

ဥဒါန်းမျိုး ၂-ပါး။ ။ (၁) မနုဿ ဥဒါန်း- “အနေက ဇာတိ စံသာရံ” စသော ဥဒါန်းဂါထာမျိုးကို မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် စိတ်တော်ဖြင့်သာ ကျူးရင့်တော်မူသည်။ (၂) ဝစသာ ဥဒါန်း- မြတ်စွာဘုရားသည် နှုတ်တော်ချေမြက် အသံတော်ထွက်၍ ကျူးရင့်တော်မူသော “ယဒါ ဟဝေ ပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာ” စသည့် ဥဒါန်းပါဠိတော်လာဒေသနာတော်မျိုး။

ဥဒ္ဓိဘာဂိယ သံယောဇဉ် ၅-ပါး။ ။ နဝင်္ဂုတ္တရ ။ ပါ။ ၂၅၂။ အထက် ဗြဟ္မာဘုံ အတွက်ဖြစ်သော သံယောဇဉ် ၅-ပါး။ (၁) ရူပရာဂ သံယောဇဉ်၊ (၂) အရူပရာဂ၊ (၃) မာန၊ (၄) ဥဒ္ဓစ္စ၊ (၅) အဝိဇ္ဇာသံယောဇဉ်။

ဥပက္ခိလေသတရား ၁၀-ပါး။ ။ ဝိပဿနာတရား ပွားများအားထုတ်သော ယောဂီသည် ဥဒယ-ဝယဉာဏ် ရင့်ကျက်ပိုင်းသို့ ရောက်သောအခါ ပေါ်တတ် မြင်တတ် စိတ်၌ ထင်မြင်လာတတ်သော မဂ်တု ဖိုလ်တု တရားဆယ်ပါးဟူ၏။

(၁) ဩဘာသ-ထူးကဲလွန်မြတ် ကြည်လင်တောက်ပသော ဝိပဿနာ အလင်းရောင် နှစ်သက်စရာ အာရုံတမျိုးကို မဂ်ဟု ထင်ကတ်ခြင်း။

- (၂) ဉာဏ-ရုပ်နာမ်ဓမ္မ၏ ဖြစ်ပျက်မှုတို့ကို ကျကျနန ကြေကြေနပ်နပ် ပိုင်းခြား၍ ထက်မြက်စူးရှကာ တွေ့မြင်ရသော ဉာဏ်အမြင်ကို မဂ်ဟု ထင်တတ်ခြင်း။
- (၃) ပီတိ-နှစ်သက်စရာ ပီတိမျိုး ၅-ပါးတို့ ပေါ်၍ ပေါ်၍လာခြင်း ကိုပင် မဂ်ဟု ထင်နေတတ်ခြင်း။
- (၄) ပဿဒ္ဓိ- ၁-တနေ့လုံး တညလုံး ထိုင်နေသော်လည်း ကိုယ်စိတ် တို့ ငြိမ်းချမ်း အေးမြ၍ နေခြင်း၊ ၂-လေးလံ ထိုင်းမှိုင်းခြင်း ကင်း၍ ပေါ့ပါး ဖျတ်လတ်ကာနေခြင်း၊ ၃-ကြမ်းတန်းခက်ထန် ခြင်း ကင်း၍ နူးညံ့ကာနေခြင်း၊ ၄-ညောင်းညာ နာကျင်မှု ကင်း၍ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာရှိနေခြင်း၊ ၅-ခန့်ညားတည်ကြည်၍ နေခြင်း၊ ၆-အာရုံတပါးဆီသို့ ကောက်ကွေ့ သွားသည်မရှိ ပဟတိ ပြောဝတ်စွာ ရှိနေခြင်းတို့ကြောင့် သိကြား၊ နတ်တို့ ခံစားရသော သုခထက် ဆထက်လွန်ကျူး အထူးချမ်းသာမှု ရှိနေခြင်းကိုပင် မဂ်ဟု ထင်တတ်ခြင်း။
- (၅) သုခ-ကိုယ်လုံးစိမ့်မှု ချမ်းသာ၍နေသော သုခတမျိုးကိုပင် မဂ်ဟု ထင်နေတတ်ခြင်း။
- (၆) အဓိမောက္ခ- ကိလေသာကင်းကာ ဘုရား တရား သံဃာ၌ အလွန်ကြည်ညို ယုံကြည်၍ လာသော သဒ္ဓါကိုပင် မဂ်ဟု ထင်မှတ်နေတတ်ခြင်း။
- (၇) ပဂ္ဂဟ-ဝိပဿနာတရား၌ အထူးကြိုးစား မှတ်သားမှု မပြုရ တော့ပဲ သူ့သဘော သူ့ဆောင်ယူကာ ကောင်းစွာ ချီးပင့်၍ နေသောသမ္မာဝါယာမမဂ္ဂင်ကိုပင်မဂ်ဖိုလ်ဟု ထင်နေတတ်ခြင်း။
- (၈) ဥပဋ္ဌာန-ဝိပဿနာနှင့် ယှဉ်သည့် အလွန်ခိုင်မတ်သော သတိ သည် ရုပ် နာမ် ဓမ္မတို့၌ မမေ့တော့ပဲ နှလုံးသွင်း ဆင်ခြင် အောက်မေ့တိုင်း ရနေမှုကိုပင် မဂ်ဟု ထင်ကာ နေတတ်ခြင်း။
- (၉) ဥပေက္ခာ - ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရတို့အပေါ်၌ ရှေးကကဲ့သို့ ကြောင့်ကြစိုက်ခြင်း အထောက်အပံ့ အကူအညီ စသည်တို့ မပြုရတော့ပဲ လျစ်လျူပြုကာ သင်္ခါရအမှတ်တို့၌ အလွန်အားရှိ သော ဥပေက္ခာဉာဏ်ကိုပင် မဂ်ဟု ထင်မှတ်ကာနေခြင်း။

(၈၈)

[၉ + ၀ + ၀၁]

(၁၀) နိက္ခိဝိပဿနာတရား ပွားများအားထုတ်နေသော ယောဂီသည် ဖော်ပြပါ ဩဘာသ စသော နှစ်သက်တယ်တာစရာတို့ဖြင့် ယှဉ်တွဲ ပေါ်ပေါက်၍ လာသော ဝိပဿနာဓမ္မအပေါ်၌ အာသာရမက် စပ်ယှက်ခင်မင်၍နေသော သိမ်မွေ့ငြိမ်သက်သည့် တဏှာနုကိုပင် ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပဲ မက်ဟု အထင်စွဲနေတတ်ပြန်ခြင်းတို့ ဖြစ်၏။ အကျယ် ဥပရိပဏ္ဏာသ။ပ။ ၁၉၁ ။ဋ္ဌ။ ၁၄၄-ဥပက္ကိလေသသုတ်၌ နှူပါလေ။

ဥပစာ ၁၀-ပါး။ ။တင်စား၍ ခေါ်ဆိုခြင်း ဆယ်ပါးဟူလို။ သံဝဏ္ဏနာ၊ နည်းလေးဆယ်၊ သဒ္ဓါငယ်ကျမ်းတို့မှ။

(၁) ကာရဏုပစာ- အကြောင်း၏ အမည်ကို အကျိုး၌ တင်စား၍ ခေါ်ခြင်း၊ ပုံမျက်စိဖြင့် အဆင်းကိုမြင်၏ ဟူရာ၌ မျက်စိအရ အကြောင်း စက္ခုပသာဒကို ဆိုလျှင်၊ အကျိုး စက္ခုဝိညာဉ်ကို ယူရသည် (ဤကာရဏုပစာကို ဟေတုပစာ ဟူ၍လည်း ခေါ်သည်။)

(၂) ဖလူပစာ-အကျိုးအမည်ကိုအကြောင်း၌ တင်စား၍ခေါ်ခြင်း၊ ပုံထမင်းချက်၏ ဟူရာ၌ ဆန်ကိုသာချက်သည်ဖြစ်၍ “ထမင်း” အရ အကျိုးကိုဆိုလျှင် အကြောင်း ဆန်ကို ယူရသည်။

(၃) သဒိသူ ပစာ-အတူဖြစ်သော ဥပမာအမည်ကို အတူရှိသော ဥပမေယျ၌ တင်စား၍ ခေါ်ခြင်း၊ ပုံ-ငနွား၊ ငခွေး၊ ငမျောက် ဟူရာ၌ အတူဥပမာဖြစ်သော နွားစသည်ကို မယူဘဲ ဥပမည်း ဥပမေယျဖြစ်သော “လူ”ကို ယူရာ၏။

(၄) ဌာနူ ပစာ-တည်ရာ ဌာနအမည်ကို တည်တတ်သော ဌာနီ၌ တင်စား၍ ခေါ်ခြင်း၊ ပုံ-ညောင်စောင်း ကြေးကြော်၏၊ ရန်ကုန်မြို့ သိပ္ပံကျောင်းတော်ကြီးသည် ယဉ်ကျေးဘွယ်ရာ စာပေပညာ တတ်မြောက် လိမ်မာ၏ ဟူရာ၌ ဌာနဖြစ်သော ညောင်စောင်း၊ ကျောင်းတို့ကို မယူဘဲ ဌာနီဖြစ်သော လူကို ယူရာ၏။

(၅) ဌာချူ ပစာ-တည်တတ်သော ဌာနီအမည်ကို တည်ရာဌာန၌ တင်စား၍ ခေါ်ခြင်း၊ ပုံ-လုံလာခွဲ၊ သေနတ်လာခွဲ ဟူ၍ ဌာနီ

ဖြစ်သော လှံသေနတ်တို့ကို ဆိုလျှင် ဌာနဖြစ်သော လူကို ယူရသည်။

- (၆) ဂုဏ္ဍပစာ-တည်တတ်သော ဌာနီ နိဿိတ ဂုဏ်အမည်ကို တည်ရာဌာန နိဿယ ဂုဏေး၌ တင်စား၍ ခေါ်ခြင်း၊ (ဂုဏ်ဌာနီ နိဿိတကိုဆိုလျှင် ဂုဏေးဌာနနိဿယကိုယူ) ပုံ-ပုဆိုးညို၊ ပုဆိုးဖြူ။
- (၇) ဧကဒေသု ပစာ-အပေါင်း ဖြစ်သော ဧကဒေသီအမည်ကို အစိတ်ဖြစ်သော ဧကဒေသ၌ တင်စား၍ ခေါ်ခြင်း၊ (အပေါင်း ကိုဆိုလျှင် အစိတ်ကိုယူ) ပုံ-ဟိမဝန္တာတောင်ကို မြင်၏၊ သမုဒ္ဒရာကို မြင်၏။
- (၈) သမိပူ ပစာ-အနီးရှိသော သမိပီအမည်ကို အနီးဖြစ်သော သမိပီ၌ တင်စား၍ ခေါ်ခြင်း၊ (သမိပီကိုဆိုလျှင် သမိပီကိုယူ) ပုံ-ဂင်္ဂါ၌ ကောက်ပင်စိုက်ပျိုး၏ ဟူရာ၌ ဂင်္ဂါအနီး ကမ်းနား သမိပီ ကိုယူ။
- (၉) တဒ္ဒမ္ပူပစာ-ထင်ရှားရှိသော တဒ္ဒမ္ပအမည်ကို ထင်ရှားမရှိသော အတဒ္ဒမ္ပ၌ တင်စား၍ ခေါ်ခြင်း၊ (ထင်ရှားရှိသည်ကို ဆိုလျှင် ထင်ရှားမရှိသည်ကို ယူ) ပုံ-မိန်းမ မြုံမသားသည် ယုန်ချိုထား ကို ထမ်း၍ ကောင်းကင်ပန်းကို ပန်ဆင်လျက် ထွက်သွား၏။
- (၁၀) ဘေဒူ ပစာ-မကွဲပြားဘဲလျက် ကွဲပြားသကဲ့သို့ ခေါ်ခြင်း၊ ပုံ-ငါ၏ ကိုယ် ဟူရာ၌ ငါလည်း ခန္ဓာငါးပါး၊ ကိုယ်လည်း ခန္ဓာငါးပါးပင် ဤသို့ ငါနှင့် ကိုယ်သည် ထူးခြားကွဲပြားခြင်း မရှိသော်လည်း သူတပါးတို့ကိုယ်ကို နှစ်ပယ်ရခြင်း အကျိုးရှိ၍ ကွဲပြားသကဲ့သို့ ဆိုသည်။

ဥပဒ်အိမ်ကြီး ၃-ပါး။ ။ ဗေဒင်ကျမ်းအလို ဘေးဥပဒ် ဖြစ်စေတော်သော အိမ်ကြီး သုံးပါးကိုဆိုသည်။ (၁) အာရိအိမ်၊ (၂) ဗျယအိမ်၊ (၃) မရဏအိမ်

ဥပဒ္ဒဝေါ ၁၆-ပါး။ ။ ကပ်၍ ဖျက်ဆီးသတ်ဖြတ် နှိပ်စက် ပူန်စေတတ်သော ဘေးရန် ၁၆-ပါး ဟူလို။ (ဥပဂန္ဓာ ဒုနောတိတိ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ ဥပဂန္ဓာ

(၉၀)

[၉ + ပ + ခ်။ ၉ + ပ]

ဒဝတိ ပိဋေတိတိ ဝါ ဥပဒဝေါ) ဟု အဘိဓာန်ဋီကာဆရာ မိန့်ဆိုထား
 လေပြီ။ ၎င်း ၁၆-ပါးကို မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူသည်။
 (၁) ရေရွတ် ဆဲရေးခံရခြင်း၊ (၂) လက်ထိတ် ခြေထိတ် ထိတ်ပင်းတံခါး
 ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခံရခြင်း၊ (၃) ကြိုးလက်ပြန် မနှောင်ဖွဲ့ အချည်ခံရခြင်း၊ (၄)
 သံခြေကျဦးဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခံရခြင်း၊ (၅) ကြိမ်ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခံရခြင်း၊
 (၆) နွယ်ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခံရခြင်း၊ (၇) တိုက်သွင်းလှောင်၍ နှောင်ဖွဲ့ခံရ
 ခြင်း၊ (၈) ဆူးသံကြိုး အရံအဆီးဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခံရခြင်း၊ (၉) ရွှာဖြင့်
 နှောင်ဖွဲ့ခံရခြင်း၊ (၁၀) နိဂုံးဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခံရခြင်း၊ (၁၁) မြို့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့
 ခံရခြင်း၊ (၁၂) တိုင်းနိုင်ငံဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခံရခြင်း၊ (၁၃) ဇနပုဒ်ဖြင့် နှောင်
 ဖွဲ့ခံရခြင်း၊ (၁၄) ဤအရပ်မှ မသွားမလာ မရွှေ့မပြောင်းရဟု အမိန့်
 အာဏာထား ခံရခြင်း၊ (၁၅) ဥစ္စာကို သိမ်းဆောင် ယူငင်ခံရခြင်း၊
 (၁၆) ရေရွတ် ဆဲရေးခြင်းစသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဆင်းရဲခြင်း၊
 စိတ်နှလုံး မသာယာခြင်းကို ခံစားရခြင်း။

ဥပဗ္ဗဝေါ ၁၆-ပါး တနည်း။ ။(၁) ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း၊ (၂) အိုရခြင်း၊
 (၃) နှာရခြင်း၊ (၄) သေရခြင်း၊ (၅) မင်းဆိုးတို့၏ ဘေးဆိုးယိခြင်း၊
 (၆) မီးဘေးသင့်ခြင်း၊ (၇) ခိုးသူဘေးသင့်ခြင်း၊ (၈) ရေကြီးဘေး
 သင့်ခြင်း၊ (၉) မေ့ဝဲဘေး သင့်ခြင်း၊ (၁၀) လှိုင်းတံပိုးဘေးသင့်ခြင်း၊
 (၁၁) လပိုင် ငါးရဲဘေးသင့်ခြင်း၊ (၁၂) မိကျောင်းဟေး သင့်ခြင်း၊
 (၁၃) မိမိကိုယ်ကြောင့်ဖြစ်သော ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ (၁၄) သူတပါးကြောင့်
 ဖြစ်သော ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ (၁၅) ဒဏ်သင့်ခြင်း၊ (၁၆) အပါယ်သို့ ကျရောက်
 ခြင်း၊ သမ္မောဟ ဝိနောဒနီ အဋ္ဌကထာမှ ယူသည်။

ဥပဓိတရား ၄-ပါး။ ။မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ။ဒု-အုပ် ၁၈။ လောကီဘူမာ
 သံသရာသို့ ခဆောင်ပို့ယှဉ်မှီစေတတ်သော တရား ၄-ပါး ဟူ၏။ (၁)
 ကာမုပဓိ-ကာမ တရားစု၊ (၂) ခန္ဓုပဓိ-ခန္ဓာ တရားစု၊ (၃) ကိလေသု
 ပဓိ-ကိလေသာ တရားစု၊ (၄) အဘိသင်္ခါရုပဓိ- အသစ်အသစ် ထပ်မံ
 ပြုပြင်စီရင်မှု သင်္ခါရုတရားစု။

ဥပမာမျိုး ၃-ပါး။ ။နှိုင်းယှဉ်ခြင်းမျိုး ၃ ပါး ဟူ၏။ (၁) သဒ္ဓိသူပမာ-
 တူမျှသော ဥပမာ၊ (၂) ဝိသဒ္ဓိ သူပမာ-မတူမမျှသော ဥပမာ၊ (၃) ကေဒေ
 ဘူပမာ-တစိတ်တဒေသ တူသော ဥပမာ။

ဥပသမ္ပတိမျိုး ၈-ပါး။ ။ဝိနည်းပါရာဇိက ။ပါ။ ၂၈။ ၎င်း ။ဋ္ဌ။ ပ-အုပ်။
၂၀၆။ သရုပ်ကို (ရဟန်းအပြား မျိုး ၈-ပါး)၌ အကျယ်ရှု။

ဥပါဒါန်မျိုး ၄-ပါး။ ။ပြင်းစွာ စွဲလမ်းတတ်သော တရား ၄-ပါး။ (၁) ကာမုပါဒါန် ကာမဂုဏ်ကို စွဲလမ်းတတ်သော လောဘ တရား၊ (၂) ဒိဋ္ဌါ ပါဒါန်-မှားသောမြင်ခြင်းဖြင့် စွဲလမ်းတတ်သော ဒိဋ္ဌိတရား၊ (၃) သီလဗ္ဗ တုပါဒါန်-နှားတို့အလေ့အကျင့်ဖြင့် သံသရာမှ စင်ကြယ်၏ဟု စွဲလမ်းတတ် သော ဒိဋ္ဌိတရား၊ (၄) အတ္တဝါဒုပါဒါန်-မိမိ၏ အယူဝါဒသာ မှန်၏ဟု အယူမှားကို စွဲလမ်းတတ်သော ဒိဋ္ဌိတရား။

ါမ်မျိုး ၄-ပါး။ ။ရန်အောင်ကြောင်း နိမိတ်တမည် ပရိယာယ်မျိုး ၄-ပါး။ (၁)ဘောဥပါယ်-ရန်သူကို ဖောက်ခွဲနိုင်ခြင်း၊ ရန်သူ၏အဖွဲ့အစည်း အသင်းအပင်း အစုအရုံးကို ပျက်စေခြင်း၊ ဂုံးတိုက်ခြင်း၊ (၂) ဒဏ္ဍ ဥပါယ်-နိုင်ထက်ကလူ့အာဏာဒဏ် ပြုမှု ထားတတ်ခြင်း၊ (၃) သာမ ဥပါယ်- အသင်းအပင်း အစည်းအဝေး ဖွဲ့၍ ညီညွတ်စွာ ပြုခြင်း၊ ပါတီ အင်အား ကြီးပွားအောင် လုပ်ခြင်း၊ ဝါဒဖြန့်ခြင်း၊ (၄) ဒါန ဥပါယ်-ကျေးကျွန် သင်းပင်းတို့အား စားနပ်ရိက္ခာ မျိုးစေ့များကို မှန်ကန်စွာပေးခြင်း၊ မြတ် သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား လှူဒါန်း ထောက်ပံ့ခြင်း၊ နိုင်ငံခြားသား မင်းတပါးတို့အား တန်စိုးလက်ဆောင် သမီးကညာစသည် ဆက်သ ပေးကမ်းခြင်း။

ဥပါယ်မျိုး ၄-ပါး တနည်း။ ။ဇနက ဇာတ်တော်လာဖြစ်သည်။ (၁) ဇပ္ပ-မိမိ၏ အားစွမ်းလုံ့လဖြင့် ပြုလုပ်ခြင်း၊ (၂) မန္တ-ပညာရှိတို့နှင့် တိုင်ပင် ဆွေးနွေးခြင်း၊ (၃) သုဘာသိတ-သာယာချေငံစွာ ကျေနပ်ဘွယ် ပြောဆို ခြင်း၊ (၄) ပဝေဏ်-မျိုးနွယ်စဉ်ဆက်တို့၏ ဂုဏ်သိရိ ဥစ္စာကို ဖော်ပြခြင်း၊ (၅) အနုပ္ပါဒါန-ပစ္စည်းဥစ္စာ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာပေးခြင်း။

ဥပါသကာ အင်္ဂါ ၅-ပါး။ ။ဥပါသကာသည် ၎င်းအင်္ဂါ ၅-ပါး ၇-ပါးနှင့် ပြည့်စုံရမည်။ ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်ကြီးကျယ်တတ်သော ဒါယကာ ယောက်ျား မိန်းမကို ဥပါသကာခေါ်သည်။ (၁) ရတနာသုံးပါး ကံ၊ ကံ၏အကျိုးကိုသာ ယုံကြည်ခြင်း၊ (၂) ငါးပါး၊ ရှစ်ပါး၊ ဆယ်ပါး စသော အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ (၃) ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သော အာရုံ

(၉၂)

[၉ + ၈]

ခေါ် မြင်၊ ကြား၊ နှံ့၊ တွေ့ထိမှုတို့ကို စွဲသိ၍ လောကမင်္ဂလာ အယူကို မစွဲမယူခြင်း၊ (၄) မြင်၊ ကြား၊ နှံ့၊ တွေ့ထိသော မင်္ဂလာမှုကို မယုံကြည် မှု၍ အကြောင်းဖြစ်သော ကံတရားကိုသာ ယုံကြည်ခြင်း၊ (၅) ဗုဒ္ဓဘုရား ၏ အဆုံးအမခေါ် သာသနာတော် အတွင်း၌သာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုလုပ်ရှာမှီးခြင်း။

ဥပါသကာ အင်္ဂါ ၇-ပါး တနည်း။ ။ အကျယ်လိုမှု သတ္တဝါတို့၌ ပါဠိတော် မှာယူ။ (၁) မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား သံဃာတော် အရှင်မြတ် တို့အား ဖူးမြင်ခြင်းမှ မယုတ်လျော့ခြင်း၊ (၂) သူတော်ကောင်းတို့ ဟောကြားညွှန်ပြ ဆိုဆုံးမသော တရားစကားကို နာယူခြင်း၌ မပေ့လျော့ ခြင်း၊ (၃) ငါးပါး သီလကို ခါးဝတ် ပုဆိုးကဲ့သို့ မြဲစေလျက် ရှစ်ပါး ဆယ်ပါးစသော သီလများကိုလည်း ရံခါ စောင့်ရှောက် ဆောက်တည် ခြင်း၊ (၄) အတုမရှိသော မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်ထမ်း ရဟန်းသာမဏေ စသည်တို့၌သာ အကြည်ညိုများခြင်း၊ (၅) မချုပ်မချယ် လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် တရားတော်ကို နာယူကျင့်ကြံခြင်း၊ (၆) ဗုဒ္ဓ၏ သာသနာတော်မှတစ်ပါး အခြားသာသနာ၌ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို မရှာခြင်း၊ (၇) မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားတို့အားသာ ရွေးဦးစွာ ပေးလှူလေ့ ရှိခြင်း။

ဥပါသကာတို့ မရောင်းအပ်သော ကုန်မျိုး ၅-ပါး။ ။ (၁) အာဂုဇဝါဏိဇ္ဇ- ထား၊ လှံ၊ သေနတ်၊ အမြောက်၊ စိန်ပြောင်း စသည့် ပါးစာတိပါတ လက်နက်မျိုး၊ (၂) သတ္တ-လူနှင့် အသားသတ်စားရန် မွေးမြူရေး သတ္တဝါမျိုး၊ (၃) မံသ-သား၊ ငါး၊ ကြက်၊ ဝက် စသည့် အသား စိမ်းခြောက်၊ (၄) မဇ္ဇ- မူးယစ်စေတတ်သော သေစာမျိုး ဟူသမျှ၊ (၅) ဝိသဝါဏိဇ္ဇ- သတ္တဝါတို့ကို သေစေတတ်သော အဆိပ်မျိုးဟူသမျှ။ ပဉ္စဂုတ္တရ ဝါဏိဇ္ဇသုတ် ။ပါ။ ၁၇၃။ ဋ္ဌ- ၆၂။ သုတ် သီလက္ခန္ဓာ ။ပါ။ ၇၀။ ဋ္ဌ။ ၂၁၉- တို့၌ အကျယ်ရှုပါ။

ဥပါသကာ ဂုဏ် ၁၀-ပါး။ ။ ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာတို့ ယူစရာ ဂုဏ်များ။ (၁) သံဃာများနှင့် ချမ်းသာဆင်းရဲ မကွဲမပြား တရားကို စောင့်ရှောက် ကြီးမှူးခြင်း၊ (၂) အကုသလဒုစရိတ် ဓမ္မတို့ကို ရှောင်ရှားခြင်း၊ (၃) ဗုဒ္ဓ သာသနာတော်ကို ယွန်းကား ကြီးပွားစေခြင်း၊ (၄) ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မ ခေ

အယူကို ပြောဆိုမှုနှင့်စေခြင်း၊ (၅) အင်း၊ အိုင်၊ မန္တရား၊ နတ်၊ စုန်းစသော လောကီလုပ်ငန်းများကို မယုံကြည် မကိုးစားခြင်း၊ (၆) တပါးဘုရားကို မကိုးကွယ်ရန် ကြောင့်ကြတခု မပြုတော့ခြင်း၊ (၇) ကိုယ်၊ နှုတ် ၂-ပါးကို စောင့်ရှောက် လုံခြုံစေခြင်း၊ (၈) ငြူစူခြင်း ထူထာမှ ကင်းခြင်း၊ (၉) မစဉ်းလဲ မကောက်ကျစ်ခြင်း၊ (၁၀) ရတနာ သုံးရပ်ကို မပြတ် ဆည်းကပ်ခြင်း။

ဥပုသ်အပြား ၃-ပါး။ ။ တိကဂုံတ္ထရပါဠိတော် - ၂၀၆ ။ ၄။ ၁၉၃။ ဥပေါ သထသုတ်။ လူများ ဆောက်တည်ကြသည့် ဥပုသ် အပြား သုံးပါး။ (၁) နိဂဏ္ဍ ဥပုသ် - တိတ္ထိတို့ စောင့်သော ဥပုသ်မျိုး၊ ပုံ- မိုင်တရာအတွင်း၌ ရှိသော သတ္တဝါကိုသာ သတ်ပါမည် စသည်ဖြင့် သိက္ခာပုဒ်ကို ဆောက် တည်၏။ အပြစ်ရှိသည်။ (၂) ဂေါပါလ ဥပုသ် - သီလဥပုသ် ခံယူပြီး ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော်များကို မအောက်မေ့ မပွား များ ဝတ်ရေးစားမှု အစစတို့ကိုသာ ကြံစည်အောက်မေ့နေသော ဥပုသ် မျိုး၊ နည်းသောအကျိုးရှိ၏။ (၃) အရိယာ ဥပုသ်- ဥပုသ်ဆောက်တည် ပြီးလျှင် အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ အသုဘတရားတို့ကို ဆင်ခြင်စဉ်းစားခြင်း၊ ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်တော် တရားတော်တို့ကို အောက်မေ့ပွားများခြင်း၊ များမြတ်သော အကျိုးရှိ၏။

ဥပုသ်အပြား ၆-ပါး တနည်း။ ။ အရိယာဥပုသ် သို့မဟုတ် ကောင်းမြတ် ဖြူစင်သော ဥပုသ်မျိုး ခြောက်ပါး။ (၁) မြဟ္မာပေါသထ - ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်များကို ဆင်ခြင်စောင့်သုံးသော ဥပုသ်၊ (၂) ဓမ္မူပေါသထ- တရားတော်၏ ဂုဏ်တော်များကို (လ) ဥပုသ်၊ (၃) သံဃုပေါသထ- သံဃာတော်၏ ဂုဏ်တော်များကို (လ) ဥပုသ်၊ (၄) သီလူပေါသထ-မိမိ စောင့်သုံးသော သီလ၏ ဂုဏ်များကို (လ) ဥပုသ်၊ (၅) ဒေဝုပေါသထ- နတ်တို့ကို သက်သေပုံထား၍ မိမိစောင့်သော သီလ၏ ဂုဏ်များကို (လ) ဥပုသ်၊ (၆) အဋ္ဌဂိုကုပေါသထ - သူ့ အသက်သတ်ခြင်း စသော ဒုဿီလ အကျင့်များမှ ရှောင်ရှား၍ ရှစ်ပါးသီလကို ရိုသေစွာ စောင့်သုံးမှုမျိုး။

ဥပုသ် ၉-ပါး။ ။ ရဟန်းတော်များနှင့် ဆိုင်သော ဥပုသ်ကိုးပါး ဟုလို့။ (၁) စတုဒ္ဒသီ ဥပုသ်၊ (၂) ပန္နရသီ ဥပုသ်၊ (၃) သာမဂ္ဂီ ဥပုသ်၊ (၄) သံဃ

(၉၄)

[ဥ + ပု + သ် ။ ဥ + ပေ + က်]

ဥပုသ်၊ (၅) ဂဏ ဥပုသ်၊ (၆) ပုဂ္ဂလ ဥပုသ်၊ (၇) သုတ္တုဇ္ဇေသ ဥပုသ်၊
(၈) ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပုသ်၊ (၉) အဓိဋ္ဌာန် ဥပုသ်။

ဥပုသ်စောင့်နည်း ၄-မျိုး။ ။ လူတို့ ဥပုသ်စောင့်သည့် နေ့၊ လ၊ နှစ်များ၊ စတုက္ကနိပါတ် အင်္ဂုတ္တရပါဠိတော်။ (၁) ပကတိ ဥပုသ် ၈-ရက်၊ လပြည့်၊ လကွယ် ဥပုသ်မျိုး၊ (၂) ပတိ ဇာဂရ ဥပုသ်-အကြို အပို စောင့်သော ဥပုသ်မျိုး၊ (၃) အဓိဋ္ဌာန် ဥပုသ်-ရက်၊ လ၊ နှစ် ပိုင်းခြားဆောက်တည်သော ဥပုသ်၊ (၄) ပါဠိဟာရိယ ဥပုသ်-အထွက် တရက်နေ့၌ စောင့်သော ဥပုသ်။

ဥပုသ်သည်များ၊ ရှောင်ကြဉ်စား၊ ၄-ပါး ကာလိက။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ကာလိက ၄-ပါး) ၌ ရှုပါကုန်။

ဥပေက္ခာမျိုး ၁၀-ပါး။ ။ ၎င်းအကျယ်ကို အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာနှင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာတို့၌ ရှုပါ။

- (၁) ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာ-ကောင်းအာရုံ ဆိုးအာရုံ ခြောက်ပါးတို့ ထင်လာသောအခါ၌ သာယာခြင်းတဏှာ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းဒေါသတို့ မရှိရအောင် သတိသမ္ပဇဉ်အမြဲယှဉ်၍ ရှုခြင်းမျိုး ခြောက်ပါးကို ဆိုသည်။
- (၂) ဗြဟ္မဝိဟာရပေက္ခာ- သဗ္ဗေ သတ္တာ ကမ္မဿကာ သတ္တဝါတို့ ချမ်းသာဆင်းရဲဟူသည် သူတို့၏ ကံအတိုင်းပဲဟု လျစ်လျူရှုကာ နေခြင်းကို ဆိုသည်။
- (၃) ခဗာဇ္ဈဂုံပေက္ခာ- မဂ်၏ အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းသို့ရောက်လာသော ဗောဇ္ဈင်တရားတို့သည် အလွန် အလျော့မရှိ ပိုလွန်းခြင်း ယုတ်လျော့ခြင်း မရှိဘဲ အညီအမျှသာ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းမျိုးကို ခေါ်ဆိုသည်။
- (၄) ဝီရိယပေက္ခာ- မဂ်ဖိုလ်ရရေး အားထုတ်ပေးရာ၌ အပို အလို မရှိ ရအောင် ညီမျှစွာဖြစ်သော ဝီရိယကို ဆိုသည်။
- (၅) သင်္ခါရပေက္ခာ- ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားတို့ကို ရရှိရန်အားထုတ်သော အခါ ပဉ္စမဈာန်သမာဓိ၊ သို့မဟုတ် ဝိပဿနာဉာဏ် ရင့်သန်လာ

သောအခါ နိဝရဏစသော သင်္ခါရတရားတို့ကို အထူးဂရုစိုက်ကာ ပယ်ရှားမှု မပြုရတော့ပဲ လျစ်လျူရှုခြင်းသဘောကို ဆိုသည်။

(၆) ဝေဒနုပေက္ခာ- ကောင်းအာရုံ မကောင်းအာရုံတို့နှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ ချမ်းသာခြင်းနှင့် ဆင်းရဲခြင်းတို့အကြား အလတ်စားဖြစ်သော အနေအားဖြင့် ခံစားခြင်းကို ဆိုသည်။

(၇) ဝိပဿနုပေက္ခာ- ရုပ်နာမ် ခန္ဓာစသော တရားစုတို့ကို အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ မြင်လာအောင် ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်သုံးသပ်ရာ၌ အဟောင်းပျက် အသစ်အစအထိုးလာပုံတို့ကို ပြင်ဆင်စွာ လျစ်လျူရှုကာ သုံးသပ် ဆင်ခြင်ခြင်းကို ဆိုသည်။

(၈) တဗြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ- သဟဇာတ အတူတကွ ဖြစ်နေကြသည့် တရားစုတို့၌ ညီညွတ်အောင် အားထုတ်မနေရတော့ပဲ လျစ်လျူရှုခြင်းသဘောကို ဆိုသည်။

(၉) ဈာနုပေက္ခာ- မိမိရရှိခံစားရမည့် ဈာန်ချမ်းသာကိုပင် ချမ်းသာမှုသို့ မကျရောက်စေပဲ လျစ်လျူရှုခြင်းကို ဆိုသည်။

(၁၀) ပါရိသုဒ္ဓါပေက္ခာ- ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော နိဝရဏဓမ္မတို့မှ သန့်စင်နေပြီဖြစ်၍ ထိုတရားဆိုးတို့ မဖြစ်စေရအောင် ကြောင့်ကြမှု မပြုရတော့သည်ကို ဆိုသည်။

ဥဘတောဗျည်းမျိုး ၂-ပါး။ ။လူ့ တကိုယ်တည်း၌ မိန်းမ အင်္ဂါဇာတ်၊ ယောက်ျားအင်္ဂါဇာတ် ၂-မျိုးစုံ ပါသူကို “ဥဘတောဗျည်း” ခေါ်၏။ အကျယ် ဝိနည်းပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ၌ ရှုလေ။ (၁) ယောက်ျား ဥဘတောဗျည်း-ယောက်ျားရုပ်ပုံ သဏ္ဍာန်ရှိ၍ လိင် ၂-ခု ပါသည်။ ကာမ ကိစ္စ၌ ယောက်ျားအဖြစ်နှင့်လည်း ပြုနိုင်သည်။ ရံခါ မိန်းမအဖြစ်နှင့်လည်း ခံယူနိုင်သည်။ သန္ဓေကို ပေးနိုင်၏။ မိန်းမသဘောဖြင့် ခံယူသောအခါ သန္ဓေကို မယူနိုင်ချေ။ (၂) မိန်းမ ဥဘတောဗျည်း- မိန်းမရုပ်ပုံ သဏ္ဍာန် ရှိ၍ မေထုန်မှု၌ မိန်းမကဲ့သို့လည်း ခံယူနိုင်လျက် ပဋိသန္ဓေကိုပါ ယူနိုင်သည်။ ရံခါ ယောက်ျားကဲ့သို့လည်း သွားနိုင်၏။ သို့သော် သန္ဓေကိုကာ မပေးနိုင်ချေ။

(၉၆) [ဥ + မျှ ။ ဥ + ယျာ + ဥ ။ ဥ + သ်]

ဥပျိုး ၅-ပါး၊ ထိုငှက်များ၊ ခွဲခြားဖြေဆိုပါ။ ။ နာမည်၏ အစ၌ ဥပျိုးပျိုး
ငှက်များကို ဆိုသည်။ (၁) ဥဒေါင်း၊ (၂) ဥချိုင်း၊ (၃) ဥချိုး၊ (၄)
ဥပုတ်၊ (၅) ဥဩ။

ဥယျာဉ်တော်ကြီး ၄-ပါး။ ။ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ရှိသော ဥယျာဉ်တော်
လေးပါး ဟူလို။ အကျယ်ကို ဇိနာလင်္ကာရဋီကာ၌ ရှုလေ။ (၁) နန္ဒဝန်
ဥယျာဉ်-အယုဇ္ဈပူရမြို့တော်ကြီး၏ မြောက်မျက်နှာ ယူဇနာ ၂၀-ကွာ
သော အရပ်မှာ ရှိ၏။ နန္ဒာမည်သော ကန်ကြီးလည်း ၎င်းဥယျာဉ်အတွင်း
မှာပင် ရှိ၏။ (၂) ဖာရုသက ဥယျာဉ်-တောင်မျက်နှာ ယူဇနာ ၄၀-ဆယ်
ကွာသော အရပ်၌ရှိ၏။ (၃) စိတ္တလတာ ဥယျာဉ်-အရှေ့မျက်နှာ ယူဇနာ
၂၀-ကွာသော အရပ်မှာ ရှိ၏။ ထိုဥယျာဉ်အတွင်း၌ စိတ္တမည်သော ရေကန်
ကြီးလည်း ရှိ၏။ အာသာဝတီမည်သော နွယ်တို့သည်လည်း ရှိကုန်၏။
(၄) မိဿက ဥယျာဉ်-အနောက်မျက်နှာ ယူဇနာ ၂၀-ကွာသော အရပ်၌
ရှိ၏။ ထိုဥယျာဉ်ကြီးကား မွေ့လျော်ဘွယ်ရာ အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ရောထွေး
သာယာလျက်ရှိ၏။

ဥဿဒရဲဇယ်၊ လေး၊ ငါးဆယ်၊ အဘယ် အတယ်နည်း?။ ။ ထိုင်ရဲမျိုးကို
ငရဲဇယ်များဟု ခေါ်ကြ၏။ ၄-ပါး၊ ၅-ပါး၊ ၁၀-ပါးဟု အမျိုးမျိုးရှိသည်။
အကျယ်ကို (ငရဲဇယ်) ဟူသော ဝေါဟာရမှာ ပြမည်။

ဥဿဘယားမျိုး ၅-ပါး။ ။ ၎င်း ဥဿဘယား ကျောက်မျိုး ငါးပါးကို
မဏိသျှတ္တရ ကျမ်းရင်း လင်္ကာအတိုင်း ဟန်ဖိုးနှင့် တကွ သရုပ်ကိုပါ
ပြအံ့။ (၁) ဇမ္ဗုနာ ဥဿဘယား-မျက် ဥဿဘယား-အနွယ်ပြားသည်။
ငါးပါး၌မှာ၊ ဇမ္ဗုနာကား၊ ဆင်းဝါနွားနို့၊ ပြာညိုညိုတညို၊ နှစ်လို့
လျှောက်ပတ်၊ ရွှေတကျပ်ထက်၊ တင်လတ်လောက်ပေ၊ ဘိုးထိုက်ရွှေကား၊
ငါးကျပ်သွား၏။ (၂) ယုတ္တာ ဥဿဘယား-ထူးခြားယုတ္တာ၊ ကျောက်
ဆင်းမှာကား၊ မုန်စွာကျစ်လစ်၊ နွားနို့သစ်သို့၊ ရွှေစစ်ကျပ်ပေ၊
တင်လောက်သော်မူ၊ ထိုက်လျော်ရွှေနို့၊ တကျပ်ညီ၏။ (၃) ဖလာ ဥဿ
ဘယား-ကျောက်ရှင်ဖလား၊ လက္ခဏာကား၊ ပြာပြာရှိထွေ၊ တကျပ်ရွှေထက်၊
လင်ပေလောက်ငြား၊ အဘိုးအားမူ၊ ရွှေသားနှစ်ကျပ်၊ သင့်ဆုံးဖြတ်လော့၊
(၄) ဘသ္မာ ဥဿဘယား-တရပ် သသ္မာ၊ ရုပ်ဝါဆန်းထူး၊ ထင်းရှူး
အဆင်း၊ တကျပ်တွင်းဝယ်၊ ထည့်သွင်းလောက်တန်၊ ဘိုးထိုက်ဟန်ကား။

အမှန်ရွှေလား၊ မထူးခြားတည်း၊ (၅) ခတ္တိယာ ဥဿဘယား-တွင်ငြား
ခတ္တိယာ၊ စိမ်းပြာညိုရောင်၊ ငှက်ခါးတောင်သို့၊ အခေါင်ရွှေစင်၊ တကျပ်
တွင်၌၊ ထားတင်လောက်လှ၊ သုဝဏ္ဏဟု၊ အဂ္ဂမှန်ရွှေ၊ ခြောက်ကျပ်နေ
သည်၊ လူ့ပြည် စံတူ မကင်းတည်း။

ဥသျှောင် ၇-မျိုး၊ ဖွဲ့ထုံးရိုး၊ မင်းစိုး လှကညာ။ ။မင်းခမ်းဝင် ဆံထိုးတော်
၇-မျိုးကိုပင် ဥသျှောင် ၇-မျိုး ခေါ်သည်။ (၁) မြိတ်ဖြူ၊ (၂) မြိတ်စို့၊
(၃) မြိတ်လွတ်၊ (၄) စုလည်း၊ (၅) ယဂင်၊ (၆) လုံးတင်၊ (၇)
မြိတ်ရစ်။

ဥသျှောင်ထုံးငြား၊ ငါးဆယ် ငါးမျိုးပြား အဘယ်နည်း?။ ။၎င်းသရုပ်ကို
နန်းတွင်းစာဆိုတော် ရဝေရှင်ထွေး၏ ဆံပင်ဖွဲ့ထုံးနည်း ၅၅-မျိုးကို စပ်ဆို
ထားသော 'အန်ချင်း'ဖြင့် ထုတ်ဖော်လိုက်အံ့။

အစောတို့လေ၊ ရတနာတွေ၊ ရွှေမိုးစေ့၍၊ သပြေမည်ခံ၊ ပြည်ပုဂံ
ဝယ်၊ နိုင်ငံကျယ်ပြော၊ ရှေးမင်းစောတို့၊ မုနောဗေဗျူ၊ စံတော်မူကာ၊
(၁) မြိတ်ဖြူ၊ (၂) မြိတ်စို့၊ (၃) သွယ်ညို့မြိတ်လွတ်၊ (၄) ရစ်ပတ်
စုလည်း၊ (၅) ရောရည်းထုံးဖွဲ့၊ (၆) တုမဲ့ရွှေရောင်၊ တိမ်တောင်ထက်
သထံ၊ (၇) လျှပ်စစ် ပြက်သို့၊ (၈) စတုဂံဆောင်ပြေး၊ (၉) နှိုင်းသွေး
မစို့၊ (၁၀) ကြာညို့ဝတ်ဆံ၊ (၁၁) ရှုဝံ့နှိုင်းယှဉ်၊ ရှုကြည့်မငြိုး၊
(၁၂) ဦးပြည့်ရှင်ပျော်၊ (၁၃) ဇင်ယော်တန်းဝဲ၊ (၁၄) ပုလဲကိုးပုန်း၊
(၁၅) ဂမုန်းငုံအာ၊ (၁၆) လေသာဝေလည်၊ (၁၇) မြူခြည်မတင်၊
ယကင်ထုံးထုံး၊ (၁၈) လုံးတင်၊ (၁၉) ခရုချောင်၊ (၂၀) ထိုးကြောင်၊
(၂၁) ထုံးကြား၊ (၂၂) ငါးပါးမြိတ်စို့၊ (၂၃) အောင်မျိုး နိမိတ်၊
မြိတ်ရစ်လှပ၊ (၂၄) ကရဝိကနုတ်သီး၊ (၂၅) ဆိတ်သွီးနှင့်၊ (၂၆)
ပြန်ပြီးဆယ်ထွေ၊ (၂၇) နေအရုဏ်ခံ၊ (၂၈) ညဉ့်ယံသောက်ရှု၊
(၂၉) တိမ်ဦးနဂါး၊ (၃၀) လေးပါးရာသီ၊ (၃၁) နှိုင်းပြီစိလွတ်၊
(၃၂) နဂါးပတ်ကျော့ကွင်း၊ (၃၃) နန်းတွင်းမဉ္ဇူ၊ (၃၄) ထွက်ပြူ
မုခ်ဝ၊ (၃၅) ပဒုမသိဒ္ဓိ၊ (၃၆) မဏိကိုးပါး၊ (၃၇) ချယားပွင့်သေး၊
(၃၈) ယုန်ရေးလဝယ်၊ (၃၉) နေလယ်ဥဒေါင်း၊ (၄၀) သုံးချောင်း
ခြူးရှက်၊ (၄၁) စတုဂံဆောင်ချော၊ (၄၂) သင်္ဘောတံခွန်၊ (၄၃)
အုတ်နွယ်သျှ၊ မောရဂိုဝါ၊ (၄၄) ဟင်္သာစာခွံ၊ ထုံးအံ့တခင်း၊ (၄၅)

(၉-၀၅) ၇

(၉၈)

[ဦး + ၈ + ၈၆ + ၂၆ + ၈၈ ဆု + ၆]

ပင်းတောင်ဖြန့်၊ (၄၆) သည်းညွန့်လက်သင်၊ (၄၇) ကွမ်းလင်၊
(၄၈) နောက်တံ၊ (၄၉) မုတ္တရာရွှေခွံ၊ (၅၀) ပုလဲကုန်ခြား၊ (၅၁)
ရတနာမရွှေခွံ၊ (၅၂) ပုခွံဆိုင်ပုလဲရိုက်၊ (၅၃) နဂါးအိတ်မလေးလောင်း၊
(၅၄) ရှစ်ခြောခွံ၊ (၅၅) မြန်လာဖက်၊ ပန်းရွက်ခေါင်ဗျားနွဲ့လုံးဝေ
မျှ၊ မြူဝေခံကျော်၊ နှိုင်းမေခြော်ကို၊ လွမ်းတော် မမူလှည့်မြဲလော...
လော၊ ဖော်ချင်းတို့လော...ဖော်ချင်းတို့။

[၉]

ဦးအက္ခရာ၊ ရေးထုံးလော၊ မြန်မာ ၃-လုံးရှိ။ ။မြန်မာစာပေ ရေးရာ၌
“အ၊ ဦ၊ ဥ” ၎င်း သုံးမျိုးကို ရေးထုံးပြကြသည်။

ဦးစွန်း ၅-ပါး၊ မြန်မာများ၊ ဆံတားခေါင်ထိပ်ဗေ။ ။၎င်း သရုပ်ကို(မြန်မာ့
ဦးစွန်း၊ ၅-မျိုးထွန်း) အမေး၌ ဆိုအံ့။

အုပ်ထိန်းခြင်းရှိသော မိန်းမ ၂၀။ ။အုပ်ထိန်းခြင်း ရှိသဖြင့် ယောက်ျားတို့
မသွားလာအပ်သော မိန်းမ ၂၀-ဟူလို။ (၁) မာတု ရက္ခိတ- အမိ
အုပ်ထိန်းသော မိန်းမ၊ (၂) ပိတု ရက္ခိတ- အဖအုပ်ထိန်းသော မိန်းမ၊
(၃) မာတာပိတု ရက္ခိတ-မိဘ ၂-ပါး အုပ်ထိန်းသော မိန်းမ၊ (၄)
ဘာတုရက္ခိတ-မောင်ကြီး မောင်ငယ် အုပ်ထိန်းသော မိန်းမ၊ (၅) သင်္ဂီ
ရက္ခိတ-အစ်မကြီး အစ်မငယ် အုပ်ထိန်းသော မိန်းမ၊ (၆) ဉာတိ ရက္ခိတ-
ဆွေမျိုး အုပ်ထိန်းသော မိန်းမ၊ (၇) ဂေါတ္တ ရက္ခိတ-အနွယ်တူ အုပ်ထိန်း
သော မိန်းမ၊ (၈) ဓမ္မ ရက္ခိတ-သိတင်းသုံးဘော် စောင့်ရှောက် အုပ်ထိန်း
သော မိန်းမ၊ (၉) ဂ-ယောက်သော မိန်းမတို့ကား သူတို့မှာ ကံမထိုက်
သွားလာ လွန်ကျူးသူ ယောက်ျား များမှာသာ ကံထိုက်သည် ဟူ၏။
(၉) သာရက္ခာ- ထိမ်မြား ကြောင်းလမ်းပြီးသူ ‘လက်ထပ်ပြီးသူ’လင်
အုပ်ထိန်းသော မိန်းမ၊ (၁၀) သပရိဒဏ္ဍာ- မင်းတို့ ကောက်ယူရန်
သတ်မှတ်လျက် ဒဏ်ထား ပြီးလျှင် အုပ်ထိန်းသော မိန်းမ၊ (၁၁) ဓနက္ခိ
တာ ဥစ္စာဖြင့် ဝယ်ယူလျက် မယားအဖြစ် ထားသောမိန်းမ၊ (၁၂)
ဆန္ဒဝါသိနီ- သဘောတူ အလိုတူ၍ ညှားနေသော မိန်းမ၊ (၁၃) ဘောဂ
ဝါသိနီ- စည်းစိမ်ပေး၍ ပေါင်းဖော်သော မိန်းမ၊ (၁၄) ပဋ္ဌဝါသိနီ-
ပုဆိုးပေး၍ ‘ပုဆိုး တန်းတင်’ ပြု၍နေသော မိန်းမ၊ (၁၅) ဩဒ ပဏ္ဍိတီ-
ရေခွက်၌ လက်ဆုံ ချ၍ မိဘနှစ်ပါး ထိမ်းမြားပေးသော မိန်းမ၊ (၁၆)

ဩဘဋ္ဌ ဗုဒ္ဓဋ္ဌာ-ပခါင်းခုကိုချ၍ လင်မယားအဖြစ်နေသော မိန်းမ၊ (၁၇)
ဒေါသီမ ဘရိယာ-စ- ကျွန်လည်းဖြစ် မယားလည်းဖြစ်သော မိန်းမ၊ (၁၈)
ကမ္မကာရိ စ ဘရိယာ စ- အမှုလုပ်လည်းဖြစ် မယားလည်းဖြစ်သော
မိန်းမ၊ (၁၉) ဇော ဟဋ္ဌာ- စစ်မြေပြင်မှ ဆောင်ယူခဲ့သော မိန်းမ၊ (၂၀)
မုဟတ္တိကာ- တခဏမျှ ပေါင်းဖော်ရန် ငှားရမ်းထားသော ဧတ္ထမယား
ဖြစ်သူ မိန်းမ။

ဗုတ်ချက်။ ။၎င်း ၁၂-ယောက်သော မိန်းမများကို သွားလာလွန်
ကျူးခဲ့မှု လင်ရှိမယားဖြစ်၍ မိန်းမထေ ယောကျ်ားပါ ၂-ဦး
စလုံး ကံထိုက်သည်ဟူ၏။ အကျယ်ကိုလိုမှု ပါရာဇိကဏ် ပါဠိ
တော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ။ အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာ၊ မူလ
ဋီကာမှာ ရှုပါလော။

အုပ်ထိန်းရာသော မိန်းမ ၂၁-ပါး။ ။စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းမှု အမြဲရှိနေ
အပ်သော မိန်းမမျိုး နှစ်ကျိပ်တပါး ဟူ၏။ ဓမ္မသတ်မှ။ (၁) သက်ရွယ်ကြီး
သော မိန်းမ၊ (၂) ရူးသော မိန်းမ၊ (၃) နှုသော မိန်းမ၊ (၄) ကိုယ်
ဝန်ရှိသော မိန်းမ၊ (၅) အရွယ် မရောက်သေးသော မိန်းမ၊ (၆) ခရီး
ဝေးကလာသော မိန်းမ၊ (၇) မြို့ကိုလို၍ ချုပ်ထားသော မိန်းမ၊ (၈)
အဖ စောင့်သော မိန်းမ၊ (၉) အမိ စောင့်သော မိန်းမ၊ (၁၀) အဖိုး
စောင့်သော မိန်းမ၊ (၁၁) အဖွား စောင့်သော မိန်းမ၊ (၁၂) အစ်မ
စောင့်သော မိန်းမ၊ (၁၃) ညီမ စောင့်သော မိန်းမ၊ (၁၄) မောင်ကြီး
စောင့်သော မိန်းမ၊ (၁၅) မောင်ငယ်စောင့်သော မိန်းမ၊ (၁၆) မိကြီး
စောင့်သော မိန်းမ၊ (၁၇) မိထွေး စောင့်သော မိန်းမ၊ (၁၈) ဘကြီး
စောင့်သော မိန်းမ၊ (၁၉) ဘထွေး စောင့်သော မိန်းမ၊ (၂၀) ဦးရီး
စောင့်သော မိန်းမ၊ (၂၁) အရီး စောင့်သော မိန်းမ။

ဗုတ်ချက်။ ။ဤနှစ်ကျိပ် တပါးသော မိန်းမများ အနက် တဦး
တယောက်သော မိန်းမကပင် မိမိ၏ ကာမကို သဘောတူ
ပေါင်းသင်းရန် ပေးသော်လည်း အုပ်ထိန်းသူတို့၏ အခွင့်ကို
မရဘဲ ပေါင်းသင်းသော ယောကျ်ားအား ကြီးလေးသော
အပြစ်ဒဏ်ကို ပေးရမည်ဟု မနုကျယ် ဓမ္မသတ် သဋ္ဌမတွံ ပုဒ်မ-
၂၇-တွင် ဆိုလေသည်။

(၁၀၀)

[ဧ + က ။ ဧ + တ]

[ဧ]

ကေဘဏ္ဍာ၊ ခိုးနည်းလာ၊ ၅-ဖြာ အဘယ်နည်း? ။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (ခိုးခြင်း ၂၅-ပါး) ခွဲ ရှုပါ။

ကေမန္တဒါ သင့်လျော်ရာ၊ ၆-ဖြာ အရပ်မျိုး။ ။ ဝိနည်း ပါရာဇိက အဋ္ဌကထာ ။ ပ- အုပ်။ ၁၀၁။ ဗုဒ္ဓဘုရားနှင့် ရဟန်း သံဃာတော်များ အား ဆည်းကပ်ခစား တရားနာသောအခါ အပြစ် ၆-ပါးမှ လွတ် မြောက်၍ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်များကို ဆိုသည်။ (၃) ဝေး လွန်းသော အရပ်၊ (၂) နီးလွန်းသော အရပ်၊ (၃) မြင့်သော အရပ်၊ (၄) လေညာ လေတင် အရပ်၊ (၅) နောက်ကျောတည့်တည့် အရပ်၊ (၆) ရွှေတည့်တည့် အရပ်။

ကေမန္တဒါ သင့်လျော်ရာ၊ ၈-ဖြာ ရပ် တနည်း။ ။ ၎င်း၏ သရုပ်ကို (နိသဗ္ဗ ဒေါသမျိုး ၈-ပါး) ဟူသော သုတေသန၌ ဆန့်ကျင်ဘက် ပြန်ယူပါလေ။

တေဒဂ် - ဆွဲဆံဆိပ်တော်ရ ရဟန်း ယောကျ်ား ၄၁- ပါး။ ။ (၁) 'အဂ္ဂ ရက္ခဏာ' ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်ကောဏ္ဍည၊ (၂) 'အဂ္ဂ မဟာပညာ' ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ (၃) 'ဟန်ခိုးအပုဉ်' အဂ္ဂ ဣဒ္ဓိမန္တ' ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင် မောဂ္ဂလာန်၊ (၄) 'ရတင်ဆောင်' အဂ္ဂ ရတင် ဓရ' ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်မဟာကဿပ၊ (၅) 'ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်' ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ (၆) အမျိုးမြတ် 'အဂ္ဂဥစ္စကုလိက' ဘွဲ့တံဆိပ် ရသူ အရှင်ဘဒ္ဒိယ၊ ၎င်းသည် ဘဝမြားဘဲ ငါးရာတိုင်တိုင်ဆက်၍ မင်းဖြစ်ဘူးသောကြောင့် အမျိုးမြတ် ဘွဲ့ထူးတံဆိပ် ရသည် ဟူ၏။ (၇) အသံကောင်း 'အဂ္ဂ မဉ္ဇူသရ' ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်လက္ခဏက ဘဒ္ဒိယ၊ (၈) ခြင်္သေ့သံဖြင့် ကြုံးဝါးသည့် 'အဂ္ဂ သီဟနာဒိက' ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင် ပိဏ္ဍောလ ဘာရဒွါဇ၊ ၎င်းသည် အရဟတ္တဖိုလ် ရသည့်နေ့မှာပင် မင်္ဂဖိုလ် ၌ ယုံမှားသံသယရှိသော သူသည် ငါ့ကို မေးကြဟု မကြောက်မရွံ့ ခြင်္သေ့ သံဆိုလျက် ဘုရားရှေ့တော်၌လည်း အရှင်ဘုရား သာသနာတော်၌ မြှုပ်နှံလက်စွဲသည် အကျွန်ုပ်အား အပြီးတိုင် ရောက်ပါပြီဟု ခြင်္သေ့သံကို ဆိုလေသည်။ ထို့ကြောင့် တေဒဂ် ရသည် ဟူ၏။ (၉) ဘုရားဟောကောင်း

‘အဂ္ဂ ဓမ္မကထိက’ ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်ပုဏ္ဏ၊ (၁၀) အကျဉ်းကို အကျယ်ဖွဲ့တတ်ရာ၌ ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်မဟာကစ္ဆည်း (၁၁) စိတ် နှလုံးဖြင့် ပြီးသော ကိုယ်ကိုဖန်ဆင်းရာ ‘အဂ္ဂစေတောဝိဝဋ္ဌ’ ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်စူဠပန်၊ (၁၂) ‘အဂ္ဂသညာ ဝိဝဋ္ဌ ကုသလ’ အရာ၌ ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်မဟာပန်၊ (၁၃) ကိလေသာကင်း၍နေသော အရာ၊ မြတ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အရာတို့၌ ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်သုဘူတိထေရ်၊ (၁၄) အရည်ကင်တောရ ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ ရှားတောနေ အရှင်ရေဝတထေရ်၊ (၁၅) ဈာန်ဝင်စားသောအရာ၌ ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်ကခါရေဝတ၊ (၁၆) လုံ့လဝီရိယရှိရာ၌ ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ ကုဋေ ၂၀-တန် တန်ဆာကို လူ့ဘဝက ဝတ်ဆင်ခဲ့ဘူးသော သူဌေးသား သောဏခေါ် အရှင် ကောဋ္ဌိဝိသသောဏ၊ (၁၇) သာယာ နာပျော်ဘွယ်ရှိအောင် ရွတ်ဖတ် တတ်သော အရာ၌ ‘အဂ္ဂ ကလျာဏ ဝါက္ခရ’ ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ လူ့ဘဝက တကုဋေတန် နားဧောင်းတန်ဆာ ဆင်ပန်ခဲ့ဘူးသူ အရှင်ကုဋိကဏ္ဍ သောဏ၊ (၁၈) လာဘ် ပေါများသောအရာ၌ ‘အဂ္ဂလာဘီ’ ဘွဲ့တံဆိပ် ရသူ အရှင်သီဝလိ၊ (၁၉) သဒ္ဓါ အားကြီးသောအရာ၌ ‘အဂ္ဂသဒ္ဓါ ဓိမုတ္တ’ ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်ဝက္ကလိ၊ (၂၀) သိက္ခာသုံးပါးကို လိုလားလိုက်နာ ရာ၌ ‘အဂ္ဂ သိက္ခာကာမ’ ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ သားတော်အရှင်ရာဟုလာ၊ (၂၁) ‘အဂ္ဂ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇ္ဇိတ’ အရာ၌ ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်မုဋ္ဌပါလ၊ (၂၂) စာရေး တ်ခေါ် မလိပ်ချအလှူကို ရှေးဦးစွာယူရာ၌ အဂ္ဂ ပဌမ သလာက ကဏ္ဍန္တ ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်ကောဏ္ဍဒါန၊ (၂၃) ကဗျာ ဂါထာ သီကုံးဖွဲ့ဆိုရာ၌ လျင်မြန်ခြင်း ‘အဂ္ဂ ပဋိဘာနဝန္တ’ ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်ဝင်္ဂိသ၊ (၂၄) ထက်ဝန်းကျင် ကြည်ညိုဘွယ်ကို ဆောင်ရာ၌ ‘အဂ္ဂ သမန္တ ပါသာဒိက’ ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်ဥပသေန၊ (၂၅) ကျောင်း အိပ်ရာနေရာ ခင်းတတ် ရာ၌ ‘အဂ္ဂ သေနာသန ပညာပက’ ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်ဒဗ္ဗ၊ (၂၆) နတ်ထို့ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သည့် အရာ၌ ‘အဂ္ဂ ဒေဝါနံ ပိယမနာပ’ ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆ၊ (၂၇) တရားကို လျင်စွာသိသော အရာ၌ ‘အဂ္ဂ ခိပ္ပါဘိည’ ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်ဒါရုစိ၊ (၂၈) ဆန်းဆန်းကြယ်ကြယ် စကားကိုပြော ဆိုတတ်ရာ၌ ‘အဂ္ဂ စိတ္တ ကထိက’ ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်ကုမာရကဿပ၊ (၂၉) ‘အဂ္ဂ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ’ ဉာဏ်အရာ၌ ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်မဟာ ကောဋ္ဌိတ၊ (၃၀) ဗဟုသုတအရာ သက်မမေ့သည့်အရာ ပညာလျင်သည့်

အရာ၊ လုံ့လရှိသည့်အရာ၊ အလုပ်အကျွေးကောင်း၊ ပေါင်း ဘွဲ့တံဆိပ်
 ငါးထပ်ရသူ အရှင်အာနန္ဒာ၊ (၃၁) အခြံအရံများခြင်း၌ 'အဂ္ဂ မဟာပရိသ' ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်ဥရုဝေဠကဿ၊ (၃၂) အမျိုးကို ကြည်ညိုအောင် ပြုလုပ်တတ်ရာ၌ 'အဂ္ဂ ကုလ ပသာဒက' ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်ကာလုဒါယိ၊ (၃၃) အနာရောဂါကင်းရာ၌ 'အဂ္ဂ အပ္ပါဗာဓိက' ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင် ဗာကုလ၊ ၎င်းသည် အယုတ်သဖြင့် သန်းဝေခြင်း ချေဆတ်ခြင်းမျှ မရှိ ဟူသတက်၊ (၃၄) ပုဗ္ဗေနဝါသဉာဏ်၌ 'အဂ္ဂ ပုဗ္ဗေနဝါသ အနုထရန္တ' ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်သောဘိတ၊ (၃၅) ဝိနည်းဓိုရ်ရာထူး၌ 'အဂ္ဂ ဂိနယဓရ' ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်ဥပလိ၊ (၃၆) ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဆုံးမရာ၌ အကောင်း ဆုံး 'အဂ္ဂ ဘိက္ခုနောဝါဒက' ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ ရှင်နန္ဒက၊ (၃၇) ဣန္ဒြေ ကောင်းရာ၌ 'အဂ္ဂ ဣန္ဒြိယဂုတ္တဒါရ' ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ ညီတော်မင်းနန်းခေါ် အရှင်နန္ဒ၊ (၃၈) ရဟန်းတော်တို့ကို ဆုံးမရာ၌ အကောင်းဆုံး 'အဂ္ဂ ဘိက္ခု ဩဝါဒက' ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်မဟာကပ္ပိန္န၊ (၃၉) တေဇောကသိုဏ်း ရာထူး၌ 'အဂ္ဂ တေဇောဓာတု ကသလ' ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်သာဂတထေရီ၊ (၄၀) ဓဒသနာတော် အသစ်အသစ်တင်ရာ၌ 'အဂ္ဂ ပဋိဘာနေယျက' ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင်ရာဇ၊ (၄၁) ညှစ်နှိမ်ခေါင်းပါးသော ပံသုကု သင်္ကန်းကို ဆောင်ရာ၌ 'အဂ္ဂ လုခ စိဝရ ဓရ' ဘွဲ့တံဆိပ်ရသူ အရှင် မောသရာဇ။

တေဒဂ် ဘွဲ့တံဆိပ်ခတ်ရ ရဟန်းမိန်းမ ၁၃-ပါး။ ။ (၁) မိထွေးတော် မဟာ ပဇာပတိ ဂေါတမိထေရီ- 'အဂ္ဂ ရတ္တဉ္ဇ' ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရသည်၊ (၂) ခေမာ ထေရီ- "အဂ္ဂ မဟာပညာ" ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရသည်၊ (၃) ဥပ္ပလဝဏ် ထေရီ- "တန်ခိုးကြီး" ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရသည်၊ ဘုရားရှင် ယမိုက်ပြာဋိဟာ ပြခါနီး၌ အရှင်ဘုရား တန်ခိုးပြတော်မမူပါနှင့်တော့၊ တပည့်မသည် အလျား ၁၂-ယူဇနာ အနံ ၁၂-ယူဇနာ အဝန်း ၃၆-ယူဇနာ ဗိုလ်ထုနှင့် စကြာမင်းအဟန် ဖန်ဆင်း၍ ခြေတော်မြတ်ကို ဦးတိုက်ပါမည်ဟု လျှောက် ထားရာတွင် တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးရလေသည်၊ (၄) ပဋ္ဌာစာရိထေရီ-ဝိနည်းဓိုရ် အရာ၌ 'အဂ္ဂ ဝိနယဓာရီ' တံဆိပ်တော်မြတ်ရသည်၊ (၅) ဓမ္မဒိန္နာထေရီ- 'အဂ္ဂ ဓမ္မကတိက' ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရသည်၊ ဝိသာခါ ဒါယိကာမကြီး လျှောက်ထားရာ အထူးထူးသော နည်းတို့ဖြင့် ခက်ခဲနက်နဲ သိမ်မွေ့သော မူလပဏ္ဍာသကျမ်း၌ "ဣဋ္ဌဓဝဇလ" ဆုတ်ကို ဟောတော်မူရာ ငါဘုရားဟော

သော်လည်း သည်အတိုင်းပင် ဟောရတော့မည်ဟု ကောင်းချီးပေးလျက် တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးကို အပ်နှင်းချီးမြှောက်လေသည် ဟူ၏။ (၆) နန္ဒာထေရီ-ဈာန်ဝင်စားသော အရာ၌ 'အဂ္ဂ ဈာယိကာ' ဘွဲ့ထူးတံဆိပ်တော်ရသည်။ (၇) သောဏာထေရီ- 'လုံ့လဝိရိယကောင်း' ဘွဲ့ထူးတံဆိပ်တော်ရသည်။ (၈) ဗကုလာထေရီ- 'ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်' ဘွဲ့ထူးတံဆိပ်တော်ရသည်။ (အချို့မူ၌ "သကုလာ" ဟု ရှိသည်) (၉) ဘဒ္ဒါ ကုဏ္ဍလ ကေသာထေရီ- အဘိညာဉ် အရာ၌ လျင်မြန်သောကြောင့် 'အဂ္ဂ ခိပ္ပါဘိည' တံဆိပ်တော်ရသည်။ (၁၀) ဘဒ္ဒါ ကပိလာနိ ထေရီ- 'ပုဗ္ဗေဒီဝါဉာဏ်' တံဆိပ်တော်ရသည်။ (၁၁) ရာဟုလာမယ်တော် ဘဒ္ဒကဉ္စနာ ယသော်ဓရာထေရီ 'ဉာဏ်အမြင်ကြီးရာ၌' တံဆိပ်တော်ရလေသည်။ (၁၂) ကိသာ ဂေါတမီထေရီ- ညစ်နွမ်းခေါင်းပါးသော ပံသုကူသင်္ကန်းကို ဆောင်ရာ၌ 'အဂ္ဂ လူခ စိဝရ ဓာရီ' တံဆိပ်တော်မြတ်ရသည်။ (၁၃) သိင်္ဂါလ မာတာ ထေရီ- သဒ္ဓါတရားကောင်း သဒ္ဓါ ဝိမုတ္တိ ဘွဲ့ထူးတံဆိပ်တော်မြတ် ရလေသည်။

ဝေဒဂ် ဘွဲ့ထူးတံဆိပ်ရ လှူဒါန်းပေး ဝေဒဂ်တော်။ ။ (၁) သေနိယ သူ့ဓလ္လင်သမီး ကတော-ရှေးဦးစွာ သရဏဂုဏ် ဆောက်တည်ရာ၌ 'အဂ္ဂ ပထမ သရဏဂုဏ်' ဘွဲ့ထူးတံဆိပ်တော် ရလေသည်။ (၂) ပုဗ္ဗာရုံ ကျောင်းအမကြီး ဝိသာခါ-အလှူဒါန်းရာ၌ စားနပ်ရိက္ခာ ဘွဲ့ထူးတံဆိပ်တော်ရလေသည်။ (၃) ခုဗ္ဗတ္တရာ- 'အဂ္ဂ ဗဟုသုတ' ဘွဲ့ထူးတံဆိပ်တော်ရလေသည်။ ၎င်းသည် အကြားအမြင်များ၍ သာမာသင်္ကဏား သင်ကြားပို့ချရလေသည်။ ၎င်းသည် ကြားပို့ချသော ကျမ်းကား သုတ္တန်ပိဋက၌ ထုတ်ဝေထွက် ကျမ်းဟူ၍ ကျမ်းသီးတစောင်ပင် ဖြစ်လေသည်။ သည်ကို အကြောင်းပြု၍ တေဒဂ်ဘွဲ့ထူး ရသည်ဟူ၏။ (၄) သာမာဝတီ-မေတ္တာဖြင့် နေသောအရာ၌ 'အဂ္ဂ မေတ္တာ ဝိဟာရီ' ဘွဲ့ထူးတံဆိပ်ကို ရလေသည်။ (၅) နန္ဒမာတာ ဥတ္တရာ- ဈာန်ဝင်စားရာ၌ 'အဂ္ဂဈာယိ' ဘွဲ့ထူးတံဆိပ်တော်ကို ရလေသည်။ (၆) ကောလိယမင်းသမီး သုပ္ပဝါသာ-အကောင်းအမြတ် ပေးလှူရာ၌ 'အဂ္ဂ ပဏိတ ဒါယိကာ' ဘွဲ့ထူးတံဆိပ်ကို ရလေသည်။ (၇) သုပ္ပိယာ- သူနာကို ပြုစုလုပ်ကျွေးရာ၌ အကောင်းဆုံးသူနာပြုတတ်သူ 'အဂ္ဂ ဂိလာနုပဋ္ဌက' ဘွဲ့ထူးတံဆိပ်တော်ကို ရလေသည်။ (၈) ကောတိယာနိ- မတုန်မလှုပ်ကြည်ညိုရာ၌ 'အဂ္ဂ အဝေစ္စ ပသန္တ' ဘွဲ့ထူးတံဆိပ်တော်ရလေသည်။ (၉) နကုလ မာတာ- ဘုရားနှင့် အကျွမ်းဝင်ခြင်း၌ 'အဂ္ဂ ဝိသာဘိက' ဘွဲ့ထူးတံဆိပ်တော်ကို ရလေသည်။

သူသည်လည်း “နကုလပိတာ” သူကြွယ်ကုသို့ပင် (၁၀) ကာလိခေါ် ဒါယိကာမ- အဆင့်ကြားအားဖြင့် ဘုရားကို ကြည်ညိုသောအရာ၌ ‘အဂ္ဂ အနုဿဝ ပသန္န’ ခေါ် ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို ရလေသည်။

တေဒဂ်ဘွဲ့ထူး ခံယူရသူ လူဒါယကာ ယောကျ်ား ၁၀-ယောက်။ ။ (၁)

“တယုဿ၊ ဘလ္လိက” ကုန်သည် ညီနောင် - ရှေးဦးစွာ သရဏဂုဏ် ဆောက်တည်ရာ၌ ဘွဲ့ထူးရလေသည်။ ၎င်းတို့သည် ဘုရားဖြစ်၍ ၄၉-ရက် အလွန် လင်းလွန်းပင်ရင်းမှာ ဘုရားနှင့် ရှေးဦးစွာ တွေ့သော လူထူး လူမြတ်တို့ပေတည်း။ သို့သော် သံဃာမရှိသေးရကား “ဒွေဝါစိက သရဏဂုဏ်သာ ရသည်။ (၂) အနာထမိဏ် သူဌေးကြီး - အလှူဒါနအရာ၌ အများဆုံး ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရလေသည်။ (၃) စိတ္တသူကြွယ် - တရားဟော ကောင်း ဘွဲ့တံဆိပ်ရလေသည်။ ၎င်းသည် ရုပ်၊ နာမ်၊ ကံ၊ ဝိပါက်တို့၌ အထူးလိမ္မာလျက် နောက်ခါ သဠာယတနသံယုတ်၌ သုတ်ပေါင်း တဆယ် ကျော်ရှိသော “စိတ္တသံယုတ်” ကိုဟောရာတွင် တေဒဂ် ဘွဲ့တံဆိပ်တော်မြတ် ရလေသည်။ (၄) ဟတ္ထာဠာဝက - “သင်္ဂဟဝတ္ထုလေးပါးဖြင့် ထောက်ပံ့၍ ပရိသတ်အား မိမိထံသို့ရောက်အောင် ဆွဲဆောင်ရာ၌” ဘွဲ့တံဆိပ်တော် ရလေသည်။ (၅) မဟာနံ သာကီဝင်မင်း- အခါမပြတ် အကောင်းအမြတ် တို့ကို ပေးလှူတတ်ရာ၌ ‘အဂ္ဂ ပဏီတ ဒါယကာ’ ဘွဲ့တံဆိပ်ရလေသည်။ (၆) ဝေသာလီမြို့နေ ဥဂ္ဂသူကြွယ် - နှစ်သက်ဖွယ်ရာကို ပေးလှူတတ်သည့် အရာ၌ ‘အဂ္ဂ မနုပ ဒါယကာ’ ဘွဲ့တံဆိပ်ရလေသည်။ (၇) ဟတ္ထိဂါမ ရွာနေ ဥဂ္ဂသူကြွယ် - သံဃာအလုပ်အကျွေးကောင်း ‘အဂ္ဂ သံဃု ပဋ္ဌာက’ ဘွဲ့တံဆိပ်တော် ရလေသည်။ (၈) သူရပန် - မတုန်မလှုပ် ကြည်ညိုရာ၌ ‘အဝေဗ္ဗ ပသန္န’ ဘွဲ့တံဆိပ် ရလေသည်။ အချို့ မှ၌ သူရဗန္ဓ-သူရဗန်ဟုရှိသည်။ (၉) ဆရာဇိဝက - ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြည်ညိုတတ်သော အရာ၌ ဘွဲ့တံဆိပ်ရလေ သည်။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာစသော ဂုဏ်ကျေးဇူး အထူးရှိသော ရဟန်းကို ဂုဏ်ကျေးဇူးအလျောက် အထူးတလည် ကြည်ညိုမြတ်နိုးတတ်သောကြောင့် ‘ပုဂ္ဂလ ပသန္န’ ဘွဲ့တံဆိပ်ရသည်ဟူ၏။ (၁၀) နကုလပိတာ သူကြွယ်-ဘုရား နှင့် အကျွမ်းဝင်ရာ၌ ဘွဲ့တံဆိပ်ရသည်။ သူသည် ဘုရားရှင်ကို ရှေးဦးအကြိမ် တွေ့ခါမျှပင် “ချစ်သားရယ် သည်မျှလောက် ကြာမြင့်အောင် မိဘကို စွန့်၍ ဘယ်အရပ်သို့ ကြနေသနည်းဟု” အကျွမ်းတဝင် ပြောဆိုလေသည်။ သို့ဆိုနိုင်ခြင်းကား ဘဝမြခြားဘဲ ငါးရာတိုင်တိုင် ဘုရားရှင်၏ အဖ ဖြစ်ဘူး

ပြီ၊ ထို့အတူ ဘကြီးငါးရာ၊ ဘထွေးငါးရာ၊ ဝရီးအဖြစ် အကြိမ်ငါးရာ ဘဝမခြားဘဲ ဖြစ်ဘူးသည်ကိုစွဲ၍ အကျွမ်းတဝင် ဘုရားရှင်အား “ချစ်သား ချစ်သား” နှင့် ဧေါလေ့ရှိသတတ်၊ ထို့ကြောင့် ‘ဝိဿာသက’ ဘွဲ့တံဆိပ် ရလေသည် ဟူ၏။

ဟေဝိက္ခူ ရဟန်းတော်ပေါင်း ၂၈၆၄၇ - ပါး။ ။ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက် တော်၌ ဟေဝိက္ခူ ရဟန်းအဖြစ် ရယူသွားကြသော ရဟန်းတော်များ အရေအတွက် သရုပ်ကား “ဝိနည်းပိဋကတော်၌ ပဉ္စဝဂ္ဂီ ၅-ပါး၊ ယသ- သတ္တိသားနှင့် အဖော်များ ပေါင်း ၅၅-ပါး၊ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီ နေဘင်္ဂသုံးကျိပ်၊ ရသေ့(ရှင်) ၁၀၀၀၊ အဂ္ဂသာဝက ၂-ပါးနှင့် ပရိပိုင်များ ပေါင်း ၂၅၀၊ အင်္ဂုလိမာလ ၁-ပါး၊ ပေါင်း ၁၃၄၄-ပါး၊ သုတ္တန်ပိဋက ထိုထိုနိကာယ်တို့၌ ကား သေလပုဏ္ဏားနှင့် အဖော် ၃၀၀၊ မဟာကပ္ပိနမင်းကြီးနှင့် အမတ် ၁၀၀၀၊ ကပိလဝတ်ပြည်သား ၁၀၀၀၀၊ ပါရာယနိက ပုဏ္ဏားနှင့် အဖော် ၁၆၀၀၀၊ ပေါင်း ၂၇၃၀၃ ဖြစ်၍ ၂-ရပ်ပေါင်းသော် ၂၈၆၄၇-ပါး ဖြစ်၏။

မှတ်ချက်။ ။ ဤကား- ဝိနည်းနှင့် သုတ္တန် ပိဋကတော်လာ ထင်ရှား သော နေရာများမှ ယူပြုခြင်းသာဖြစ်၍ ထိုထက်အလွန်လည်း ရှိတန်ရာသေး၏။

[အဲ]

အဲမောင်းရေး ၃၇-မျိုး။ ။ (၁) ပယ်ဝန်း - သက်တင် ရေသောက်ဟန်၊ (၂) ပယ်စိတ် - ခြင်္သေ့တန်းဆွဲဟန်၊ (၃) ပယ်ခွဲ - စလွယ်တင်ဟန်၊ (၄) စန္ဒရရှက်-သိကြား တန်ဆောင်ကိုင်ဟန်၊ (၅) လေးကျွန်းမှန်ကူ- ပြုဟော လက်လှမ်းဟန်၊ (၆) ဘုံနန်းတန်ဆောင်- ကဦးဟန်၊ (၇) စွန်ဝဲ- ဟင်္သာတောင်ရှက်ဟန်၊ (၈) ဆင်ထူး-စွန်တောင်ဖြန့်ဟန်၊ (၉) ရွှေနန်း တိုင်စိ-ကြင်စပန်းတင်ဟန်၊ (၁၀) ကြာချပ်-တင်ပိုက်စီးဟန်၊ (၁၁) အုန်းပင် ရေသွန်း-ဂဠုန်- တောင်ညှပ်ဟန်၊ (၁၂) နွယ်ထွက် - တိမ်ချည်ဖုံးဟန်၊ (၁၃) မွန်သုတ်-တံပိုးသွဲဟန်၊ (၁၄) ရှစ်မြှောင်ခိုနန်း - အမြီးသွေးဟန်၊ (၁၅) လကျာဆက်ကြာဖူး-လက်ဝဲ စလွယ်တင်ဟန်၊ (၁၆) နွယ်ဝင်-ပြည်လုံး ရစ်လည်ဟန်၊ (၁၇) နဝတတ်ရေလည်-ကြက်မိုးစွတ်ခါဟန်၊ (၁၈) ဆုမတ်- ရေရစ်လည်ဟန်၊ (၁၉) ခိုနန်းပုံလိမ်-က သောင်း တင်ဟန်၊ (၂၀) ရွှေတံခွန်-

(၁၀၆) [ဩ + စ။ ဩ + ဇာ။ ဩ + ဋ။ ဩ + ဓိ]

ပင်လယ် တောင်ဓားစွဲဟန်၊ (၂၁) မြင်းမိုရ်ပုံလိပ် - လက်ဝဲက ဦးဟန်၊
(၂၂) ကြာယပ် - လက်ဝဲ ရင်အုပ်ဟန်၊ (၂၃) နတ်သားဗိမာန် - လက်ျာ
ရင်အုပ်ဟန်၊ (၂၄) ကျွဲတုံးတင်-ရေပြွန် ဟန်လှဟန်၊ (၂၅) မင်တင်-
ဝါကြိတ်လိမ်ဟန်၊ (၂၆) ကွန်းရုံးတက်-ခြည်သွတ်ဟန်၊ (၂၇) ရေပတ်-
ပုစ္ဆန်းတန်းဆွဲဟန်၊ (၂၈) အောက်ချင်းပုံ တံဆိပ်-ရွှေလှံမောက်တိုရိပ်
ကစားဟန်၊ (၂၉) ပိုးခြည်လွှား-ဘယ်ညာ လှံရေးကစားဟန်၊ (၃၀)
ကြာသွတ်အိုး- ရွှေလှံဝဲရစ်ထောက် ကစားဟန်၊ (၃၁) ရွှေတံဆိပ်-ဆင်
ကန်းတောတိုးဟန်၊ (၃၂) ဝန်းကျင်ပတ်သန်း-သမက် စောင်ရန်းစီးဟန်၊
(၃၃) ဘီလူးတိုင်ရေးလှ-ရွှေလှံ ကျားမြီးဆွဲဟန်၊ (၃၄) ဘီလူးပုခက်စီး-
ကျွဲမြီးခတ်ဟန်၊ (၃၅) ဘီလူးနားထွင်း- ရွှေလှံ ဆံထုံးရစ်ဟန်၊ (၃၆)
ဟန်ယဉ်-ရွှေလှံ လက်ဝဲကိုင်ဟန်၊ (၃၇) ရေကန်သက်ဆင်း-ရွှေလှံ ဘယ်
ညာလှံဟန်။

[၆]

ဩစဇာဓား ၄-ပါး။ ။ သင်္ဂါသာဝဂ္ဂ သံယုတ် ။ ၁၆။ သတ္တဝါတို့အား
၃၁-ဘုံ ရေ အယဉ်၌ ဆွဲနှစ်ညှိုးပန်း နှိပ်စက်တတ်သော တရား ၄-ပါး။ ။
(၁) ကာမောဆ-ကာမ ၁၁-ဘုံ၌ တပ်သော လောဘ၊ (၂) ဘဝေါဆ-
ဂ္ဂပ, အဂ္ဂပဘုံတို့၌ တပ်သော လောဘ၊ (၃) ဒိဋ္ဌောဆ-မှားသော မိစ္ဆာ
အယူ ဒိဋ္ဌိ စေတသိက်၊ (၄) အဝိဇ္ဇောဆ-သစ္စာအမြင်ဉာဏ်ကို ပိတ်ဆည်း
သော မောဟ။

ဩစာအပြား၊ မျိုး ၃-ပါး၊ ထင်ရှား ကျမ်း၌ထား။ ။ ပါဠာနုသာရကျမ်း၌
အောက်ပါ ဩစာသုံးပါးကို တွေ့ရ၏။ (၁) အစာဩစာ-သတ္တဝါ၏
ရုပ်ကိုဖြစ်စေခြင်း သတ္တိ၊ (၂) မြေဩစာ-သစ်ပင်တို့ကို ဖြစ်စေခြင်း သတ္တိ၊
(၃) လှူဩစာ-အမှုကိစ္စတို့ကို ပြီးစေခြင်း သတ္တိ။

ဩဇ္ဇာ အက္ခရာ ၉-ထုံး။ ။ နှုတ်ခမ်းအရပ်မှ မြည်ထွက်လာသော အက္ခရာ
မျိုး ၉-ပါး။ နှုတ်ခမ်း ၂-ခုကို ပြုပြင်၍ နှုတ်ဖတ်ရသည် ဟူလို။ “ပ, ဖ,
ဗ, ဘ, ဓ, ဝ, ည, ဋ, ဩ”။

ဩစာစာ မေတ္တာ ၇-ပါး။ ။ မိန့်မ ယောကျ်ား စသည်အားဖြင့် ရည်ညွှန်း
ကန့်သတ်၍ ပိုမိုစေသော မေတ္တာ။ (၁) သမ္မာ ဣတ္ထိယော- မ, သတ္တဝါ

[၆ + ၇ + ၈ + ၉ + ၁၀ + ၁၁ + ၁၂] (၁၀၇)

အားလုံး၊ (၂) သဗ္ဗေ ပုရိသာ-ဗို့သတ္တဝါ အားလုံး၊ (၃) အဗ္ဗေ အရိယာ-အရိယာ ရှစ်ယောက်၊ (၄) သဗ္ဗေ အနုရိယာ-ပုထုဇဉ် မှန်အမျှ၊ (၅) သဗ္ဗေ ဒေဝါ-နတ် ဗြဟ္မာ အားလုံး၊ (၆) သဗ္ဗေ မနုဿာ-လူများ အားလုံး၊ (၇) သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ-ဝိနိပါတိကာ ပြိတ္တာများအားလုံး။

ဗြဟ္မာဂိယ သံယောဇဉ်မျိုး ၅-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (သံယောဇဉ် ၂-မျိုး) ဟူသော သုတေသန၌ ရှုပါကုန်။

အောက်ဖိုလ် ၃-ပါး။ ။ အောက်ဖြစ်သော လောကုတ္တရာ ဝိပါကံစိတ်စု။ (၁) သောတာပတ္တိ ဖိုလ်၊ (၂) သကဒါဂါမိ ဖိုလ်၊ (၃) အနာဂါမိ ဖိုလ်။

အောက်မဂ် ၃-ပါး။ ။ အောက်ဖြစ်သော လောကုတ္တရာ ကုသိုလ်စိတ်စု။ (၁) သောတာပတ္တိ မဂ်၊ (၂) သကဒါဂါမိ မဂ်၊ (၃) အနာဂါမိ မဂ်။

အောက်မြစ်သံ၊ အောက်သံ ၁၀-ပါး။ ။ ကဗျာလင်္ကာ စပ်ဆိုရာ၌ “ဘယ်သံ ၁၀-ပါး” ကိုပင် အောက်မြစ်သံ ဟူ၍ ၎င်း၊ အောက်သံ ဟူ၍ ၎င်း ခေါ်သည်မှတ်။

အောင်ကြောင်းတရား ၄-ပါး။ ။ ဟိုတောပဒေသမှ။ (၁) မိမိထက် မြင့်မြတ်သူကို နှိမ်ချရိသေမှုပြု၍ အောင်ရာ၏၊ (၂) မိလိပါသူရဲကို အပေါခဲ၍ အောင်ရာ၏၊ (၃) အောက်လက်ငယ်သားကို ကံစိုးလက် အောင်ပေး၍ အောင်ရာ၏၊ (၄) ကိုယ်၊ ရင်၊ နှု၊ တူကို ကြိုးစားမှု လုံ့လပြု၍ အောင်နိုင်ရာ၏။

အောင်ခြင်း ၈-ပါး။ ။ ရန်သူများကို အောင်နိုင်မှု၌ ပိဋကတ်တော်တွင် ထင်ရှားသော ဘုရားရှင်၏ အပြင်အောင်ခြင်း ရှစ်ပါး။ (၁) မာရ်နတ် မင်း၊ (၂) အာဠာဝက ဘိလူးမင်း၊ (၃) နာဠာဂီရိ ဆင်မင်း၊ (၄) အင်္ဂုလိမာလ ခိုးသူကြီး၊ (၅) မိန်းမယုတ် စိဉ္စမာန၊ (၆) သစ္စက ပရိပိုင်၊ (၇) နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်း၊ (၈) ဗက ဗြဟ္မာမင်း။

အောင်နိုင်ခြင်းတရား ၅-ပါး။ ။ ဓမ္မပဒ ။ ဋ္ဌ။ ဒု-အုပ်။ ၆၆-၂၁၂။ မိလိန္ဒပဉ္စပါဠိတော် ၁၂၁-ထို၌ အကျယ်ရှုပါ။ မြတ်စွာဘုရားသခင် ဟောတော်မူသည်။ (၁) အ ကောဓေနေ ကောစံ ဇိနာတိ-ဒေါသအမျက် ထွက်နေသူကို အမျက်ထွက်သဖြင့် အောင်နိုင်ခြင်း၊ (၂) အ စာစို

သာဓုနာ ဇိနာတိ-မကောင်းယုတ်မာသူကို ကောင်းသဖြင့် အောင်နိုင်ခြင်း၊
(၃) ကဒရိယံ ဒါနေန ဇိနာတိ-စေးနဝန်တိုသူကို ပေးကမ်းခြင်းဖြင့်
အောင်နိုင်ခြင်း၊ (၄) အလိကံ သစ္စေန ဇိနာတိ-မဟုတ်မမှန် ဖောက်ပြန်
ချွတ်လွင်း သစ္စာကင်းသောသူကို မှန်ကန် တော်ပြောင့်ခြင်းဖြင့် အောင်
နိုင်ခြင်း၊ (၅) သဗ္ဗ အကုသလံ ကုသလေန ဇိနာတိ-ခပ်သိမ်းသော
အကုသလဓမ္မ ပါပအမှုကို ကုသိုလ်တရားဖြင့် အောင်နိုင်ခြင်း။

[အို]

အိုး ၄-မျိုးနှင့် ပုဂ္ဂိုလ် ၄-ပါး။ ။အောက်ပါအတိုင်း အိုး ၄-မျိုးကို ပုဂ္ဂိုလ်
၄-ပါးနှင့် ဥပမာထား၍ ဟောကြားချက်။ (၁) တုစ္ဆော ပိဟိတော-
အတွင်း၌ ဘာမျှမရှိဘဲ အပြင်၌ အမြင်ကောင်းအောင် သပ်သပ်ရပ်ရပ်
ပိတ်ထားသော အိုးမျိုး၊ (၂) ပူရော ဝိဝဇ္ဇော- အမြင်မကောင်းအောင်
ဖွင့်လှစ်ထားသော်လည်း အတွင်း၌ အမြိုက်သုဒ္ဓါ တရားထူးတို့ဖြင့် ပြည့်နေ
သော အိုးမျိုး၊ (၃) တုစ္ဆော ဝိဝဇ္ဇော-ဖွင့်လှစ်၍လည်းထား အတွင်း၌
လည်း ဘာမျှမရှိသော အိုးမျိုး၊ (၄) ပူရော ပိဟိတော- အတွင်း၌လည်း
အမြိုက်တရားတို့ဖြင့် ပြည့်နှက်နေ၏၊ ကြည့်ရှုဘွယ် ကောင်းအောင်လည်း
သေသေသပ်သပ် ပိတ်ထားသော အိုးမျိုး။

အိုင်ကြီး ၇-အိုင်။ ။ပိဋကစာပေ၌ ထင်ရှား၍ ဟိမဝန္တာ၌ရှိသော အိုင်ကြီး
များ။ ထိုအိုင်ကြီးတို့သည် အသီးသီး ယူဇနာငါးဆယ်စီ နက်ကုန်၍
ယူဇနာငါးဆယ်စီ အလျား အနံ ပြန့်ကျယ်ကြကုန်၏၊ အဝန်းအဝိုင်း
ပတ်လည်အားဖြင့် ယူဇနာ တရာ့ငါးဆယ်စီ ရှိကြကုန်၏။ အင်္ဂုတ္တရ
အဋ္ဌကထာနှင့် ဇိနာလင်္ကာရဋီကာ၌ အကျယ်ရှုလေ။ (၁) အနောတတ္ထ
အိုင်၊ (၂) ကဏ္ဍမုဏ္ဍ အိုင်၊ (၃) ရထကာရ အိုင်၊ (၄) ဆန္ဒန္တ အိုင်၊
(၅) ကုဏာလ အိုင်၊ (၆) မန္တာကိနီ အိုင်၊ (၇) သိဟ ပပါတ အိုင်။

အိုင်ကြီး ၁၈-အိုင်။ ။ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ဧရိယာ စတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၃,၇၀၀)
ကျော် မိုင်အထက်ရှိသော အိုင်ကြီးများကိုသာ ဖော်ပြ ရေတွက်ခြင်း
ပြုထားသည်။

- (၁) ကက်စပီယန် အိုင်ကြီး (မြေထဲပင်လယ်) (Caspian Sea) အာရှတိုက်နှင့် ဥရောပတိုက်တို့၏ အကြား၌ တည်ရှိသည်။ ဧရိယာ စတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၁၅၂,၂၄၉) နှင့် အလျား (၇၄၅) မိုင်ရှိသည်။ ၎င်း၏ ရေအနက်ဆုံးနေရာမှာ (၃,၁၀၄) မိုင် ရှိ၍ ပင်လယ် ရေပြင်အောက် (၉၆) ပေ ရှိသည်။
- (၂) ဆူပီးရီးယား အိုင် (Superior) မြောက် အမေရိကတိုက်၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် ကနေဒါနိုင်ငံတို့၏ အကြား၌ တည်ရှိ ၏။ ဧရိယာ စတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၃၁,၈၂၀) နှင့် အလျား (၃၈၃) မိုင် ရှိသည်။ ၎င်း၏ ရေအနက်ဆုံးနေရာမှာ (၁,၃၃၃) မိုင်ရှိလျက် ပင်လယ်ရေပြင်အထက် ပေပေါင်း (၆၀၂) ပေ မြင့်သည်။
- (၃) ဗစ်တိုရီးယား အိုင် (Victoria) အာဖရိကတိုက်၏ ရွှေအလယ်ပိုင်း ၌ တည်ရှိလျက် ဧရိယာ စတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၂၆,၈၂၂) နှင့် အလျား (၂၀၀) မိုင် ရှိသည်။ ၎င်း၏ ရေအနက်ဆုံးနေရာမှာ (၂၇၀) မိုင် ရှိ၍ ပင်လယ်ရေပြင်၏အထက် အမြင့်ပေ (၃,၇၁၇) ရှိသည်။
- (၄) အေရဲလ် အိုင် (Aral) အာရှတိုက် ဆိုဗီယက်ယူနီယံ နိုင်ငံအတွင်း ၌ တည်ရှိ၍ ဧရိယာစတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၂၅,၆၅၉) နှင့် အလျား (၂၆၆) မိုင်ရှိလျက် ၎င်း၏ ရေအနက်ဆုံးနေရာမှာ (၂၂၃) မိုင် ရှိသည်။ ပင်လယ်ရေပြင်၏အထက် အမြင့်ပေ (၁၆၄) ရှိသည်။
- (၅) ဟူရုန် အိုင် (Huron) မြောက်အမေရိက အမေရိကန်ပြည်ထောင် စုနှင့် ကနေဒါနိုင်ငံတို့၏ အကြား၌ တည်ရှိလျက် ဧရိယာစတုရန်း မိုင်ပေါင်း (၂၃,၁၁၀) နှင့် အလျား (၂၄၇) မိုင် ရှိသည်။ ၎င်း၏ ရေအနက်ဆုံးနေရာ၌ (၇၅၀) မိုင်ရှိ၍ ပင်လယ်ရေပြင်၏ အထက် အမြင့်ပေ (၅၈၁) ရှိသည်။
- (၆) မစ်ချီဂန် အိုင် (Michigan) မြောက်အမေရိကတိုက် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၌ ရှိသည်။ ဧရိယာစတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၂၂,၄၀၀) နှင့် အလျားမိုင် (၃၂၁) ရှိသည်။ ၎င်း၏ ရေအနက်ဆုံးနေရာမှာ (၉၂၃) မိုင်ရှိ၍ ပင်လယ်ရေပြင်အထက် အမြင့်ပေ (၅၈၁) ရှိသည်။

(၁၁၀)

[ဧ + င]

(၇) တန်ဂန်ယိက အိုင် (Tanganyika) အာဖရိကတိုက်၏ အရှေ့ အလယ်ပိုင်း၌ တည်ရှိသည်။ ဧရိယာ စတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၁၂,၇၀၀) နှင့် အလျားမိုင် (၄၂၀) ရှိသည်။ ၎င်း၏ ရေအနက်ဆုံးနေရာမှာ (၄,၇၀၀) မိုင် ရှိသည်။ ပင်လယ်ရေပြင်၏အထက် အမြင့်ပေ (၂,၅၃၄) ရှိသည်။

(၈) ဘေကဲလ် အိုင် (Baikal) အာရှတိုက် ဆိုဗီယက်ယူနီယံ နိုင်ငံ အတွင်း၌ ရှိသည်။ ဧရိယာစတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၁၂,၁၆၂) နှင့် အလျား (၃၉၅) မိုင် ရှိသည်။ ၎င်း၏ ရေအနက်ဆုံးနေရာမှာ (၅,၇၁၂) မိုင် ရှိလျက် ပင်လယ်ရေပြင်ထက် အမြင့်ပေ (၁,၄၈၆) ရှိသည်။

(၉) ဂရိတ်ဘဲယား အိုင် (Great Bear) မြောက်အမေရိကတိုက် ကနေဒါနိုင်ငံအတွင်း၌ ရှိသည်။ ဧရိယာစတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၁၂,၀၀၀) နှင့် အလျားမိုင် (၂၃၂) ရှိသည်။ ၎င်း၏ ရေအနက်ဆုံး အပိုင်းမှာ (၂၇၀) မိုင် ရှိသည်။ ပင်လယ်ရေပြင်အထက် အမြင့်ပေ (၃၉၁) ရှိသည်။

(၁၀) ညာဆာ အိုင် (Nyasa) အာဖရိကတိုက်၏တောင်ပိုင်း၌ ရှိသည်။ ဧရိယာစတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၁၁,၆၀၀) နှင့် အလျားမိုင် (၃၆၀) ရှိသည်။ ရေအနက်ဆုံးနေရာမှာ (၂,၃၁၆) မိုင် ရှိလျက် ပင်လယ်ရေပြင် အထက် အမြင့်ပေ (၁,၅၅၀) ရှိ၏။

(၁၁) ဂရိတ်စလေ့ အိုင် (Great Slave) မြောက်အမေရိကတိုက် ကနေဒါနိုင်ငံ၌ တည်ရှိသည်။ ဧရိယာစတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၁၁,၁၇၀) နှင့် အလျား (၂၉၀) မိုင် ရှိသည်။ ရေအနက်ဆုံးအပိုင်း၌ (၂,၀၁၅) မိုင် ရှိလျက် ပင်လယ်ရေပြင်အထက် အမြင့်ပေ (၄၉၅) ရှိသည်။

(၁၂) ချစ် အိုင် (Uhad) အာဖရိကတိုက်အလယ်ပိုင်း ချစ်နိုင်ငံအတွင်း ၌ တည်ရှိသည်။ ဧရိယာ စတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၉,၉၄၆) ရှိ၍ အလျား မိုင် (၁၃၀) ရှိသည်။ ရေအနက်ဆုံးနေရာမှာ (၂၃) မိုင်ရှိ၍ ပင်လယ် ရေပြင်အထက်သို့ (၉၂၂) ပေ မြင့်သည်။

(၁၃) အီးရီးအိုင် (Erie) မြောက်အမေရိကတိုက် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် ကနေဒါနိုင်ငံတို့၏ အကြား၌ တည်ရှိသည်။ ဧရိယာစတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၉,၉၃၀) ရှိသည်။ အလျားမိုင်ပေါင်း (၂၄၁) ရှိသည်။ ရေအနက်ဆုံးနေရာမှာ (၂၁၀) မိုင်ရှိ၍ ပင်လယ်ရေပြင်အထက်ပေ (၅၇၂) မြင့်သည်။

(၁၄) ဝင်နီပက် အိုင် (Winnipeg) မြောက်အမေရိကတိုက် ကနေဒါနိုင်ငံအတွင်း၌ ရှိသည်။ ဧရိယာ စတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၉,၀၉၄) ရှိပြီး အလျား (၂၆၄) မိုင် ရှိသည်။ ရေအနက်ဆုံးအပိုင်းမှာ (၂၀၄) မိုင်ရှိ၍ ပင်လယ်ရေပြင်အထက် (၇၁၃) ပေ မြင့်သည်။

(၁၅) အွန်တာရီယို အိုင် (Ontario) အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုနှင့် ကနေဒါနိုင်ငံတို့၏အကြား၌ ရှိသည်။ ဧရိယာ စတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၇,၅၂၀) ရှိ၍ အလျားမိုင် (၁၉၃) ရှိသည်။ ရေအနက်ဆုံး နေရာမှာ (၇၇၀) မိုင် ရှိလျက် ပင်လယ်ရေပြင်အထက် (၂၄၆) ပေမြင့်သည်။

(၁၆) ဘားလ်ကတ်ရှ် အိုင် (Balkash) အာရှတိုက် ဆိုဗီယက်ယူနီယံနိုင်ငံအတွင်း၌ ရှိသည်။ ဧရိယာစတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၇,၁၁၅) ရှိသည်။ အလျား (၃၇၉) မိုင်ရှိ၍ ရေအနက်ဆုံးနေရာမှာ (၇၀) မိုင် ရှိသည်။ ပင်လယ်ရေပြင်အထက် (၁,၁၁၂) ပေ မြင့်သည်။

(၁၇) လာဒိုဂါ အိုင် (Ladoga) ဆိုဗီယက်ယူနီယံနိုင်ငံအတွင်း ဥရောပတိုက် အပိုင်း၌ တည်ရှိသည်။ ဧရိယာ စတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၇,၀၀၀) ရှိ၍ အလျား (၁၂၄) မိုင်ရှိသည်။ ၎င်း၏ ရေအနက်ဆုံး နေရာမှာ (၇၃၀) မိုင်ရှိလျက် ပင်လယ်ရေပြင်အထက် (၅၅) ပေ မြင့်သည်။

(၁၈) အိုနီဂါ အိုင် (Onega) ဆိုဗီယက်ယူနီယံနိုင်ငံအတွင်း ဥရောပတိုက် အပိုင်း၌ ရှိသည်။ ဧရိယာ စတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၃,၀၁၉) ရှိ၍ အလျားမိုင် (၁၅၄) မျှရှိသည်။ ရေအနက်ဆုံးအပိုင်းမှာ (၃၆၀) မိုင် ရှိပြီး ပင်လယ်ရေပြင်၏အထက် (၁၀၀) ပေ မြင့်သည်။

(၁၁၂)

[ကံ]

[၈]

ကံ ၃-ပါး။ ။ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်တို့ဖြင့် ပြုလုပ်သော ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှု များ။ (၁) ကာယကံ-ကိုယ်ဖြင့်ပြုသော အမှု၊ (၂) ဝစီကံ- နှုတ်ဖြင့် ပြုသော အမှု၊ (၃) မနောကံ-စိတ်ဖြင့်ပြုသော အမှု။

ကံ ၅-ပါး။ ။ လူတိုင်း စောင့်ထိန်းအပ်သော တရား ၅-ပါးဖြစ်သည်။ ၎င်းကို ပင် ငါးပါးသီလ ဟူ၍၎င်း၊ ကမ္မာစောင့် တရား ဟူ၍၎င်း၊ နိစ္စသီလ ဟူ၍၎င်း ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်၏။ သရုပ်ကို (ငါးပါးသီလ)၌ ရှုလေ။

ကံ ၁၀-ပါး။ ။ ဒုစရိုက်ဆယ်ပါး၊ သုစရိုက်ဆယ်ပါး၊ ကုသလကမ္မပထ တရား ဆယ်ပါး၊ အကုသလ ကမ္မပထ တရား ဆယ်ပါး၊ ကုသိုလ်မျိုး ဆယ်ပါး၊ ပုညကြိယာ ဝတ္ထု ဆယ်ပါးတို့ကို သာမန်အားဖြင့် “ကံဆယ်ပါး”ဟု ခေါ်ကြ၏။ သရုပ်ကို ဆိုင်ရာ စကားရပ်တို့၌ ယူပါကုန်။

ကံကြမ္မာ ၃၂-ပါး။ ။ သဠာယတနသံယုတ် ။ ၄။ ၆၂။ မဟာနိဒ္ဒေသ ။ ပါ။ ၂၈၉ ။ ၄။ ၃၄၈။ ဒုကုတ္တရ ကမ္မကရဏဝဂ် ။ ပါ။ နှင့် ။ ၄။ မူလပဏ္ဍာသ ။ ပါ။ ၁၂၁ ။ ၄။ ပ-အုပ်။ ၃၆၃-စသည်တို့၌ အချို့အဝက်စီ ပါရှိ၏။ အပြည့်အစုံ ရှာမရချေ။ မင်းပြစ်မင်းဒဏ် သင့်သူထို ခံရသည့် ညှဉ်းသဲ များ။ (၁) ဆူးရိုဓသာ ကြိမ်ဖြင့် ရိုက်ခြင်း၊ (၂) ဆူးမရှိသော ကြိမ်ဖြင့် ရိုက်ခြင်း၊ (၃) တုတ်တို ဆောက်ပုတ် နံပါတ်တုတ်ဖြင့် ရိုက်ခြင်း၊ (၄) လက်ကို ဖြတ်ခြင်း၊ (၅) ခြေကို ဖြတ်ခြင်း၊ (၆) နားကို ဖြတ်ခြင်း၊ (၇) နှာခေါင်းကို ဖြတ်ခြင်း၊ (၈) နား၊ နှာခေါင်းကို ဖြတ်ခြင်း၊ (၉) ဦးခေါင်းခွံကို ခွါ၍ ပုလုန်းသော သံတို့ကို ထည့်သဖြင့် ကြိုက်ကြိုက်ဆူ အောင် ပြုခြင်း၊ (၁၀) နားပန် အပိုင်းအခြားရှိ အရေနှင့် တကွသော ဆံပင်ကို နှုတ်၍ ကြမ်းထန်းသော ကျောက်ဖြင့် ပုတ်တိုက်လျက် ခရုသင်း ထဖွယ်ဖြစ်အောင် ပြုခြင်း၊ (၁၁) သံတံကျင်ဖြင့် ခံတွင်းကို ဖွင့်စေ၍ မီးညှို့ ထွန်းခြင်း၊ မျက်နှာကို ပဲခုပ်ဖြင့် ရွှေ၍ ခံတွင်း၌ သွေးပြည့်စေလျက် ရေကို ငုံ့သော ဟုယုဖွယ် ပြုစေခြင်း၊ (၁၂) ကိုယ်အလုံးကို ဆီစိမ်သော အဝတ် ဖြင့် ရုပ်ပတ်စေ၍ မီးညှို့သဖြင့် ဆီမီးတိုင်သဖွယ်ပြုစေခြင်း၊ (၁၃) ထို အတူ လက်နှစ်ဖက်၌ ဆီမီးတိုင်သဖွယ်ပြုစေခြင်း၊ (၁၄) ရေမျိုအောက်မှစ၍ ဝမျက်တိုင်အောင် အရေခွါပြီးမှ ကြိမ်ဖြင့်ဖွဲ့စည်း ဆွင့်လျက် မိမိအရေကို

နယ်ကန်စေသဖြင့် ပိတ်မြက်ရွက်သဖွယ် အရေခွါခြင်းကို ပြုခြင်း၊ (၁၅) လက်မှစ၍ အရေခွါသဖြင့် ခါး၌ထားခြင်း၊ ခါးမှစ၍ အရေခွါသဖြင့် ဖျက်၌ ထားခြင်း၊ (၁၆) တတောင် နှစ်ဖက်၌ သံခြေကျဉ်းခတ်၍ သံချောင်း နှက်ပြီးသော် ထက်ဝန်းကျင်က မီးထည့်၍ လေးဘက် တွား ယျက် ရှိစေခြင်း၊ (၁၇) နှစ်ဖက် အသွားရှိသော ငါ များချိတ်ဖြင့် ချိတ်၍ အရေ အသား အကြောတို့ကို ကွာလျှော ကျစေခြင်း၊ (၁၈) ထက်လှ စွာသော ပဲခုပ်ဖြင့် ရွှေလျက် တသပြာမျှ လောက်သော သားတစ်ဖတ် ကလေးတွေကို ကျစေခြင်း၊ (၁၉) ထိုထိုကိုယ် အစိတ်အပိုင်း၌ လုံ ငါးမျှားချိတ်စသည်တို့ဖြင့် ထိုးချိတ်ခပ်နှိပ်၍ ဝက်မုင်ဘီးဖြင့် ဆားငန်ရေ စသည်ကို ပွတ်၍ အရေ အသား အကြောတို့ကို လျှောကျစေလျက် အရိုးသာ တည်စေခြင်း၊ (၂၀) နံပါးတဖက် စောင်းအိပ်စေလျက် နားထင်ကို သံတံကျင်နှင့် မြှောက်ကျအောင် နှက်သွင်းပြီးမှ ခြေဖျားမှ ကိုင်၍ လှည့်ခြင်း၊ (၂၁) အပေါ် အရေ အသားတို့ကို မစုတ်မပဲ့စေဘဲ ကျောက်တုံးဖြင့် အရိုးကို ထုပြီးသော် ဆံဖြင့်ရစ်၍ ခွေလျက်ထားခြင်း၊ (၂၂) ကြိုက်ကြိုက်ဆူသောဆီပူဖြင့် လောင်းခြင်း၊ (၂၃) နှစ်ရက် သုံးရက်မျှ အစာငတ်ထားပြီးသော ခွေးဆိုးတို့ကို ခဲစားစေခြင်း၊ သို့မဟုတ် ကြက်တို့ ကို သံချိုင့်တွင် ထည့်၍ ဝမ်းပိုက်ကို ကိုက်စေခြင်း၊ (၂၄) အသက် ရှင်လျက် တံကျင်၌ လျှို၍ထားခြင်း၊ (၂၅) သံလျက်ဖြင့် ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ခြင်း၊ (၂၆) ပူစွာသော သံတံကျင်ကို လက်ဝဲလက်၌ စိုက်ခြင်း၊ (၂၇) ပူစွာသော သံတံကျင်ကို လက်ျာလက်၌ စိုက်ခြင်း၊ (၂၈) ပူစွာ သော သံတံကျင်ကို လက်ဝဲခြေ၌ စိုက်ခြင်း၊ (၂၉) ပူစွာသော သံတံကျင် ကို လက်ျာခြေ၌ စိုက်ခြင်း၊ (၃၀) ပူစွာသော သံတံကျင်ကို ရင်ပ၌ စိုက်ခြင်း၊ (၃၁) ထားမတို့ဖြင့် ရွှေခြင်း၊ (၃၂) ပဲခုပ်တို့ဖြင့် ရွှေခြင်း။

ကံကြီး ၅-ပါး၊ ကျူးလွန်ငြား၊ ကျသွား အဝိစိ။ ။ ပဉ္စာနန္ဒရိယကံကို ခေါ်သည်။ ၎င်း သရုပ် အဓိပ္ပါယ် (ပဉ္စာနန္ဒရိယကံ ၅-ပါး) ၌ ကြည့်ပါ။

ကင်းစီးအနက်၊ မျိုး ၄-ချက်၊ တင်ဆက် ဖြေတော်မူ။ ။ င်ဟူသော ငသတ် ဗျည်းကို ဂဏန်း၊ အက္ခရာပေါ်၌ တင်ထားလျှင် ကင်းစီးခေါ်၏။ (၁) တင်း ကင်းစီး-ခံ, ျ, ဆန် ပဲ စသည် ချင်တယ်ရာ၌ တတင်း နှစ်တင်း အနက်၊ (၂) တောင် ကင်းစီး ခံ, ျ, သစ်ဝါးစသည်

(၁၁၄)

[က + င်း ။ က + စား ။ က + ဆ]

တိုင်းရာ၌ တတောင် နှစ်တောင် အနက်၊ (၃) အင်္ဂါ ကင်းစီး-ဝံ၊ ၊ ပေစာ၌ တအင်္ဂါ နှစ်အင်္ဂါဟူသော အနက်၊ “က-မှ၊ ကား- အထိ- ၁၂-ရွက်ကို တအင်္ဂါ ခေါ်သည်” (၄) ဇင်းကင်းစီး ဝံ၊ ၊ ပိတ်ဖျင်တို့၌ တဇင်း နှစ်ဇင်းဟူသော အနက် “၂၄-တောင်ရှိသော ဖျင်အုပ်ကို တဇင်းဟု ခေါ်၏” ။

ကင်းထောက်လုလင်၊ ကမ္ဘာတွင်း၊ ကြည်လင် ဝတ် ၁၀-ပါး။ ။ကမ္ဘာ ကင်းထောက်လုလင်တိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးအပ်သော ဥပဒေ ဆယ်ပါးဟု အကျဉ်းမှတ်ပါ။ (၁) သူတပါး၏ ယုံကြည်ကိုးစားမှုကို ခံယူနိုင်သော ဂုဏ်သိက္ခာ ရှိရမည်၊ (၂) တည်ကြည်ဖြောင့်မတ်မှု သစ္စာတရား ရှိရမည်၊ (၃) အသုံးဝင်သည့်နည်းနှင့် တပါးသူတို့အား အကူအညီပေးရမည့် ဝတ္တရားနှင့် ပြည့်စုံရမည်၊ (၄) လူတိုင်း၏ အဆွေခင်ပွန်းလည်း ဖြစ်စေ၍ မိမိတို့ချင်းလည်း ညီရင်းအစ်ကိုကဲ့သို့ မှတ်ထင်ရမည်၊ (၅) ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့သော ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ် ရှိရမည်၊ (၆) တိရစ္ဆာန်တို့၏ အဆွေ ခင်ပွန်းလည်း ဖြစ်ရမည်၊ (၇) အခက်အခဲဟူသမျှနှင့် ကြုံတိုင်း ပြုံးရွှင် ကြည်လင်စွာ ရင်ဆိုင်ရမည်၊ (၈) အထက်အမိန့်ကို တသေမတိမ်း နာခံ ရမည်၊ (၉) ချွေတာစွာ သုံးစွဲရမည်၊ (၁၀) ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှုတ် အပြုအမူ အားလုံး သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ရမည်။

ကစားသမားတို့ အပြစ် ဒိ-ပါး။ ။သုတ်ပါထေယျ ။ပ။ ၁၄၉ ။ဋ။ ၁၂၉ ။၎င်း သရုပ်။ (၁) နိုင်သူရန်ပွား၊ (၂) ရှုံးလျှင် စိုးရိမ်၊ (၃) ပစ္စည်း ဥစ္စာကုန်ခန်း၊ (၄) သူတပါးတို့ အယုံအကြည် ကင်းမဲ့၊ (၅) ဆွေမျိုး မိတ်ဆွေကောင်းတို့နှင့် ကင်းကွာ၊ (၆) အိမ်ထောင်ပြုဘက် မရှိတတ်ခြင်းများ။

ကဆုန်လ၏ မှတ်သားဘွယ်ကြီး ၁၆-ချက်။ ။ကဆုန်လနှင့် စပ်၍ မှတ်သား ဘွယ် အချက်များကား ၁၆-ချက်မျှ အကျဉ်းတွေ့၏။ (၁) အလောင်း တော် သုဗေဓာသည် ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားထံ နိယတဗျာဒိတ် ခံယူ သော လ၊ (၂) အလောင်းတော် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ပွားမြင်တော်မူ သော လ၊ (၃) တောလွှက်တော်မူသော လ၊ (နာနာဆန္ဒပျို) (၄) သစ္စာ ၄-ပါးနှင့်တကွ ဘုရားအဖြစ်ကို ရယူသော လ၊ (၅) ပရိနိဗ္ဗာန် စံလင်တော် မူသော လ၊ (၆) ဗောဓိပင်မြတ်ကို ညောင်ရေခတ် သွန်းလောင်း

[က + ဉ်။ က + ဏ်။ က + တ] (၁၁၅)

သော လ၊ (၇) စကားပန်း ပွင့်သော လ၊ (၈) ဝိသာခါနက္ခတ်နှင့် စန်းယုဉ်၍ ပြည့်သော လ၊ (၉) တံငါတာရာ ထွန်းသော လ၊ သက္ကဋ နက္ခတ္တဒီပနီအလို ဆင်တာရာ ထွန်းသော လ၊ (၁၀) နေ့နာရီ ၃၂၊ ညနာရီ ၂၀-ရှိသော လ၊ (၁၁) ရက်စုံသတ်သော လ၊ (၁၂) နဂါး ဦးခေါင်း အနောက်၊ မြောက်မှာ ဝမ်းပြင်၊ တောင်ခွင်ကျောသား၊ မြီးကား အရွေ့သို့ ထားသော လ၊ (၁၃) စနေ ကြာသပတေး ရက်ရာဇာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး သောကြာ ပြဿဒါး ဖြစ်သော လ၊ (၁၄) နှစ်ဖဝါးဖြင့် မွန်းတည့် သောလ၊ (၁၅) ပြဿရာသီ မည်သော လ၊ (၁၆) ဖွားဘက်တော် ၇-ပါး ပေါက်ဖွား ဖြစ်ပေါ်သော လ။

မှတ်ချက်။ ။တောထွက်ကြောင်း နှစ်မူကဲ့ရာ အောက်ပါ နာနာဆန္ဒပျို့ အရ ပြလိုက်သည်။အကျယ် ကျွန်ုပ်တို့ “စံပြမြန်မာအဘိဓာန်”၌ က-ပိုင်းမှာ ကြည့်ပါ။

“ရွှေနန်းတော်ထက်၊ လရက်လှည့်ပြောင်း၊ နှစ်ပေါင်းဆယ့်သုံး၊ ပွားပြုံးတေဇာ၊ အာကာလန်းလူ၊ စံတော်မူ၍၊ တွက်ယူ ပြုပြု၊ ကိုးဆယ့်ခုနစ် (၉၇)၊ သက္ကရာဇ်ကျ၊ ကဆုန်လတွင်၊ ပြည့်ထစန္ဒာ၊ သန်းခေါင်ခါ၌၊ လေးဖြာနိမိတ်၊ သံဝေဟိတ်ကြောင့်၊ ရှင်စိတ် နှစ်သက်၊ တောသို့ထွက်သော်၊” (မုံရှေး)

ကညာမျိုးပြား ၃-ပါး၊ ၄-ပါး၊ ၇-ပါး၊ ၉-ပါး။ ။၎င်း သရုပ်ကို (အပျိုစဉ် မျိုး ၃-ပါး၊ ၄-ပါး၊ ၇-ပါး၊ ၉-ပါး)၌ ပြခဲ့ပြီ။

ကဏ္ဍဇ အက္ခရာ ၁၀-လုံး။ ။လည်ချောင်း အရပ်၌ ဖြစ်ပေါ်တတ်သော အက္ခရာ ဆယ်လုံး ဟူလို။ ။အ, အာ, က, ခ, ဂ, သ, င, ဟ, ဧ, ဩ။

ကတော်ကြီး ၄-ပါး။ ။မှော်ပညာနှင့် အောက်လမ်း ပယောဂဆရာတို့ အသုံးပြုသော ကတော်ကြီး လေးပါးဟူ၏။ (၁) အနောက်ဖက် ရှင်မကတော်၊ (၂) မြောက်ဖက် ရှင်မကတော်၊ (၃) ရေယဉ်ကတော်၊ (၄) နှုံးကတော်။

ကတော် ၇-ပါး။ ။ကဝေသာရ ဆရာတို့အလို။ (၁) ယော, ကတော်၊ (၂) နော, ကတော်၊ (၃) ရေယဉ်, ကတော်၊ (၄) စကြာရှင်,

(၁၁၆)

[က + ထာ]

ကတော်၊ (၅) အနောက်ဖက်ရှင်မ၊ ကတော်၊ (၆) စံကားရှင်မ၊
ကတော်၊ (၇) မြောက်ဖက်ရှင်မ၊ ကတော်။

ကထာ ၃-ရပ်၊ ပိဋကတ်၊ မိန့်မှတ် သာသနာ။ ။ ပိဋက ၃-ပုံကို ကထာ
အားဖြင့် ပြားသော် ၃-ပါးဟူ၏။

- (၁) သံဝရာ သံဂရ ကထာ-ကိုယ်နှုတ် နှစ်ပါးတို့ဖြင့် ကျူးလွန်မှု များ၏ မန်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော စောင့်စည်းခြင်း တရားခေါ် ဝိနည်းပိဋက အဆုံးအမတော်။
- (၂) ဒိဋ္ဌိ ဝိနိဝေဓန ကထာ-၆-ပါးသော ဒိဋ္ဌိတို့၏ အယူအစွဲအထုံး အဖွဲ့တို့ကို ဖြေခွဲဖျင့်ရှင်းခြင်းငှါ ဟောကြားတော်မူအပ် သော သုတ္တန်ပိဋက စကားတော်။
- (၃) နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒ ကထာ-ရာဂ၊ အတ္တ စသော ကိလေသာ တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်တရား နာမ် ရုပ် များကို ပိုင်းခြား ဝေဘန်၍ ဟောကြား ဆုံးမတော်မူအပ်သော အဘိဓမ္မာ ပိဋက စကားတော်။

ကထာမျိုး ၇-ပါး။ ။ ကောင်း၊ မကောင်း၊ စကားမျိုး ၇-ပါးလည်းဟူ၏။

- (၁) တိရစ္ဆာန် ကထာ-သူတော်ကောင်းတို့ အလိုမရှိသော မဂ်ဖိုလ်မှ ဖီလာကန်လန် စကား ဟူသမျှ၊ တိုင်းရေး ပြည်ရေး သားရေး သမီးရေး စကားမျိုး၊ (၂) ခါန ကထာ-စွန့်ကြဲ ပေးကမ်း လှူဒါန်းမှု စကား၊ (၃) သီလ ကထာ-သီလနှင့် စပ်သော စကား၊ (၄) သဂ္ဂ ကထာ-နတ်ရွာနှင့် စပ်သော စကား၊ (၅) မဂ္ဂ ကထာ-ချာန် မဂ်ဖိုလ်နှင့် စပ်သော စကား၊ (၆) ကာမာဒိနဝ ကထာ-ကာမဂုဏ်၏ စက်ဆုပ် ဖွယ်ရာ အပြစ် စကား၊ (၇) နေက္ခမာနိသံသ ကထာ-ကာမတရား စွန့်ပယ်ရှားရေး အကျိုးကျေးဇူး စကား။

ကထာမျိုး ၁၀-ပါး။ ။ မူလပဏ္ဏာသ ။ ပါ။ ၁၉၉ ။ ဌ။ ဒု-အုပ်၊ ၄၀-မှ

- ၄၄-ထိ ရှုပါ။ ကောင်းစွာဟောအပ်သော ကထာဝတ္ထုခေါ် စကား အပြား ဆယ်ပါးဟူ၏။ အကျယ်လိုမှု မဇ္ဈိမနိကာယ် ဝေဒလ္လသုတ်အဖွင့်၌ ရှုပါကုန်။ (၁) အပိစ္ဆာ ကထာ-အလိုနည်းမှုနှင့် စပ်သော စကား၊ (၂) သန္တုဋ္ဌိ ကထာ- ရောင့်ရဲလွယ်မှုနှင့် စပ်သော စကား၊ (၃) ပဝိဝေက ကထာ-ဆိတ်ငြိမ်မှုနှင့် စပ်သော စကား၊ (၄) အ၊ သံသဂ္ဂ ကထာ-

[က + ထာ + က + ထိ + နံ]

(၁၁၇)

ကာယသံသဂ္ဂစသည်နှင့် မနိုးနှော မရောပြွမ်းသော စကား၊ (၅) ဝိရိယာ ရမ္မ ကထာ-ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းနှင့် စပ်သော စကား၊ (၆) သီလ-ကထာ-ပဉ္စ အဋ္ဌ ဒသ သီလနှင့် စပ်သော စကား၊ (၇) သမာဓိကထာ-ဥပစာရ သမာဓိ၊ အပ္ပနာ သမာဓိ စသည်နှင့် စပ်သော စကား၊ (၈) ဉာဏ ကထာ-လောကီပညာ လောကုတ္တရာ ပညာရပ်တို့နှင့် စပ်ဆိုင်ရာ စကား၊ (၉) ဝိမုတ္တိ ကထာ-ဖိုလ်တရား လေးပါးတို့နှင့် စပ်သော စကား၊ (၁၀) ဝိမုတ္တိ ဉာဏဒဿန ကထာ-ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်နှင့် စပ်သော စကားစု။

ကထာမျိုး ၁၀-ပါး။ တနည်း။ ။စကားအရာ လိမ်မာစေမှု နည်းညွှန် ပြုသည့် ကထာမျိုး ၁၀-ပါး။ (၁) ကာလ ဝါဒီ-ဆိုရန် အချိန်သင့်မှ ပြောဆိုရခြင်း၊ (၂) ဘူတ ဝါဒီ-ဖြစ်သမျှကိုသာ လျော်စွာ ပြောဆို ရခြင်း၊ (၃) ဓမ္မ ဝါဒီ-တရားမျှတစွာ ပြောဆိုရခြင်း၊ (၄) သစ္စ ဝါဒီ- မှန်ကန်တိကျစွာ ပြောဆိုရခြင်း၊ (၅) အတ္ထဝါဒီ-အကျိုးရှိမည့် စကား ကိုသာ ပြောဆိုရခြင်း၊ (၆) မိဟိတ ပုဗ္ဗ ဘာဏီ-အမြဲ ပြုံးရွှင်မှု ရှေ့ရှိ၍သာ ပြောဆိုရခြင်း၊ (၇) မိတ ဘာဏီ-သင့် မသင့် ထောက်ချင့် ချိန်ဆ၍ သင့်မှ ပြောရခြင်း၊ (၈) အ တုရိတ ဝါဒီ-အဆောတလျင် မပြောရခြင်း၊ (၉) ပေါရီ-အထက်တန်းစား၊ မြို့သုံး၊ နန်းသုံး စကားတို့ကို ဆိုရခြင်း၊ (၁၀) ဝိသဒ ဝါဒီ-လေယူ လေသိမ်း ဟန်ကျလျက် ပြီသစွာ ပြောဆို ရခြင်း။

ကထိန်အာနိသင် ၅-ပါး။ ။ကထိန်ခင်းခံရသော ရဟန်းတော်များ ခံစားရ သည့် ကထိန်အကျိုး ၅-ပါး ဟူလို။ အကျယ် ကထိန် သိက္ခာပုဒ်နှင့် အဋ္ဌကထာ ဌိကာတို့မှာ ရှု။ (၁) အနာမန္တ စာရ-ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို မပန်ကြားမှု၍ မြို့တွင်း ရွာတွင်း ဆွမ်းဖိတ်ရာ အိမ်သို့ သွားနိုင် ခြင်း၊ (၂) အ သမာဒါန စာရ-အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီး ဆောင်သော သင်္ကန်းကို မယူမှု၍ သွားနိုင် နေနိုင်ခြင်း၊ (၃) ယာဝ ဒတ္တ စီဝရ-အလိုရှိတိုင်း သင်္ကန်းကို အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပုနာ မပြုမှု၍ ထားနိုင်ခြင်း၊ (၄) ဂဏ ဘောဇန- ထမင်းစား ကြာပါ စသည်ဖြင့် မအပ်သော ဖိတ်ခြင်းရှိသော ဂဏဘောဇဉ် ကို စားနိုင်ခြင်း၊ (၅) ကထိန်ခင်းသော ကျောင်းတိုက်၌ ကထိန် ခင်းပြီးနောက် တပေါင်းလပြည့်နေ့အတွင်း သံဃာအားလှူသော သင်္ကန်း

(၁၁၀)

[က + ထိ + န် ။ က + န်]

လျာပုဆိုးကို၎င်း၊ သို့မဟုတ် သက်န်းကို၎င်း၊ ထိုကျောင်းတိုက်ရှိ ကထိန် အနုမောဒနာ ပြုသော ရဟန်းတို့သာ ရနိုင်ခြင်း။

ကထိန်ခင်းမည့် ရဟန်း၏ အင်္ဂါ ၈-ပါး။ ။ ၎င်းအင်္ဂါ ရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းမှသာ ကထိန်ခင်းထိုက်သည် ဟူ၏။ အဓိပ္ပာယ်ကို တတ်သိသူတို့ထံ မေးမြန်း စုံစမ်းလေ။ (၁) ပုဗ္ဗကရဏ ဇာနတ်-ရှေးဦးစွာ ပြုလုပ်ရမည့် ကိစ္စရပ်တို့ကို သိရ ပြုရခြင်း၊ (၂) ပစ္စုဒ္ဓါရုံ-ပစ္စုဒ္ဓိရုံ ပြုတတ်ရခြင်း၊ (၃) အဓိဋ္ဌာန်-အဓိဋ္ဌာန် တင်တတ်ရခြင်း၊ (၄) အတ္ထာရုံ-ခင်းပုံ ခင်းနည်း သိထားရခြင်း၊ (၅) မာတိကံ-မာတိကာကို သိထားရခြင်း၊ (၆) ပလိဗောဓံ-ကြောင့်ကြံကို သိထားရခြင်း၊ (၇) ဥဒ္ဓါရုံ-ကထိန် နှုတ်ပုံကို သိထားရခြင်း၊ (၈) အာနိသံသံ-အာနိသင်တို့ကို သိထားရခြင်း။

ကထိန်ခင်းရန် ထုတ်မိန့်ပြန်၊ ၃-တန် သက်န်းမျိုး။ ။ ကထိန်ခင်းရန်အတွက် ဘုရားရှင် ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့သော သက်န်း ၃-ထည်ကို ဆိုသည်။ (၁) သံဃာဋီ-ဒုကုဋ်ခေါ် နှစ်ထပ်သက်န်းကြီး၊ (၂) ဥတ္တရာသင်္ဂေ-ကိုယ်ဝတ် ခေါ်ကေသီ၊ (၃) အန္တရ ဝါသကော- ခါးဝတ်ခေါ် သင်းပိုင်။

ကထိန်ခင်းရန်ကိစ္စ ၈-ပါး။ ။ (၁) ကထိန်သက်န်းကို အလှူခံမှု၊ (၂) ကထိန် ခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို သံဃာတော်တို့က စိစစ်ရွေးချယ်ပေးမှု၊ (၃) ထိုရွေးချယ်ခံရသူအား သိမ်တွင်း၌ ကထိန်သက်န်းကိုပေးမှု၊ (၄) တိစိဝရိက် အဓိဋ္ဌာန်တင် သက်န်းဟောင်းကို ပစ္စုဒ္ဓိပြု အဓိဋ္ဌာန်စွန့်မှု၊ (၅) ခင်းမည့် သက်န်းသစ်ကို ကပ္ပဗိန္ဒုထိုးမှု၊ (၆) သက်န်းအမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်မှု၊ (၇) နှုတ်မြက်၍ ခင်းမှု၊ (၈) အနုမောဒနာ ပြုမှု။

ကန္တာရမျိုး ၈-ပါး။ ။ လွန်မြောက်နိုင်ခဲ့သည် ဖြစ်၍ ခဲယဉ်း ဆင်းရဲ ငြိုငြင်စွာနှင့် သွားရသော ခရီးလမ်း ၈ မျိုး ဟူ၏။ အပဏ္ဍကဇာတ် စသည်။ (၁) စောရ ကန္တာရ-ခိုးသား ထားပြ ဘေးရန်ရှိသော ခရီးခက်၊ (၂) ဝါဠု ကန္တာရ-သားရဲတိရစ္ဆာန် ဘေးရန်ရှိသော ခရီးခက်၊ (၃) နိရုဒ္ဓက ကန္တာရ-ရေ မရှိသော ခရီးခက်၊ (၄) အ, မနုဿ ကန္တာရ- နတ်ဆိုး ဘီလူးသရဲရှိသော ခရီးခက်၊ (၅) အပ္ပ ဘက္ခာ ကန္တာရ-စားဘွယ် ခဲဘွယ် အစာအာဟာရ မရှိသော ခရီးခက်။ ဤကား အပဏ္ဍကဇာတ် အဋ္ဌကထာလာ ကန္တာရ ၅-ပါးတည်း။ ထိုမှတပါးလည်း၊ (၆) ဥဒက

ကန္တာရ-အလွန် ကျယ်ပြောသော ရေပြင်ရှိသော ခရီးခက်၊ (၇) ဝါဠု
ကန္တာရ-အလွန်ရှည်လျားသော သဲပြင်ရှိသော ခရီးခက်၊ (၈) ဝန ကန္တာရ-
လွန်မြောက်နိုင်ခဲ့သော တောအုပ်ရှိသော ခရီးခက် စသည်များစွာ ရှိကုန်
သေး၏။

ကန်ပျိုး ၄-ပါး။ ။ ကန် ဖြစ်ပေါ်လာပုံ အကြောင်းကား- သကဋဘာသာ
လာ ရသ မဉ္ဇရီ ကျမ်း၌ လွန်လေပြီးသော အခါ နတ်သမီးတစ်ယောက်
နို့သစ်ဖြင့်ပြီးသော သမုဒ္ဒရာ၌ ရေကစား မြူးတူးပေယံလျက် အဝတ်ကို
ဖွပ်လျှော်ခြင်း၊ ချေးတန်းခြင်းတို့ကိုပြု၍ ကမ်းနတ်ဖက်၌ ကိုယ်ချေးနှင့်
တကူ အနံ့ပြင်းစွာသော ကန်သည် ဖြစ်လေ၏။ ထိုသို့ ဖြစ်သောအခါ
ဇောတ ဟူသော အမည်သည်၎င်း၊ ဂန္ဓက ဟူသော အမည်သည်၎င်း
ထင်ရှားစွာ ဖြစ်သည် ဟူ၏။ (၁) ကန်နီ-၎င်းသည် ရွှေကိစ္စ သုက်ကိစ္စကို
ပြီးစေနိုင်၏။ (၂) ကန်ရှေပါ- သွေးစုနာ အနာပေါက် စသည်တို့၌
လိမ်းလျှင် ပျောက်စေနိုင်၏။ (၃) ကန်ဖြူ-၎င်းသည် ချိုးမွမ်းအပ်သည်
သာတည်း။ (၄) ကန်နက်-၎င်းကိုကား ရခဲလှစွာ၏ဟု ရသမဉ္ဇရီခေါ်
လောကီကျမ်းကြီး၌ မျိုးခွဲ၍ ဆိုထားသည်။

ကနုတံ၏ အပြစ် ၆-ပါး။ ။ ဝိနည်းတော်လာ ရဟန်းတော်များ မသုံးကောင်း
သော ကနုတံမျိုး ၆-ပါး။ (၁) အကွဲပါသော ကနုတံ၊ (၂) အဆစ်
ပါသော ကနုတံ၊ (၃) ဖုထစ် ပါသော ကနုတံ၊ (၄) ဆူးရှိသော
ကနုတံ၊ (၅) အခေါင်း ရှိသော ကနုတံ၊ (၆) ကြမ်းတန်းသော
ကနုတံ။

ကပ် ၃-ပါး။ ။ သုတ်ပါထေယျ ။ ပါ။ ၆၀ ။ ဌ။ ၃၈။ ကပ္ပ=စီရင်ခြင်း၊
သတ္တဝါတို့၏ အပြုအမူ ကံအလျောက် စီရင်ခြင်း ၃-ပါး။
(၁) ဒုဗ္ဗိက္ခန္ဓရ ကပ်-သတ္တဝါတို့၏ လောဘတရား ပိုမိုအားကြီးလာသော
အခါ မိုးခေါင်ရေရှား ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး၍ သေကြေပျက်စီးခြင်းမျိုး၊
ဤသတ္တဝါတို့ကား များသောအားဖြင့် ပြိတ္တာ ဘုံသို့ ရောက်ကြရ၏။
(၂) သတ္တန္တရ ကပ်-သတ္တဝါတို့ ဒေါသတရား ပိုမိုအားကြီးလာသောအခါ
မေတ္တာပါးရှား၍ တဦးနှင့်တဦး ထိုးခုတ်ရိုက်နှက် သတ်ဖြတ်ခြင်း ဘေးရန်
တို့ကြောင့် သေကြေပျက်စီးခြင်းမျိုး၊ ဤသတ္တဝါတို့ကား များသော
အားဖြင့် ငရဲဘုံသို့ ရောက်ကြရ၏။ (၃) ရောဂန္ဓရ ကပ်-အနာ ရောဂါ

(၁၂၀)

[က + ပ]

ကျရောက်သေကြေ ပျက်စီးခြင်းမျိုး၊ ဤသတ္တဝါတို့ကား များသော အားဖြင့် နတ်ရွာသုဂတိသို့ ရောက်တတ်ကြကုန်၏။

ကပ် ၄-ပါး တနည်း။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။ ဒု-အုပ်။ ၄၄-၌ အကျယ်ရှု။ (၁) သံဝဋ္ဌကပ်၊ (၂) သံဝဋ္ဌဌာယိကပ်၊ (၃) ဝိဝဋ္ဌကပ်၊ (၄) ဝိဝဋ္ဌဌာယိကပ်။

ကပ်ကြီး ၄-ပါး။ ။ ကာလကြီး ၄-ပါး။ ။ သာရတ္ထ သင်္ဂဟ အဋ္ဌကထာမှ။ (၁) အာယုကပ်-သတ္တဝါတို့၏ အသက်တမ်း ကာလ အပိုင်းအခြားတခု၊ ရာတမ်း၊ ထောင်တမ်း၊ သောင်းတမ်း စသည်မျိုး၊ (၂) အန္တရကပ်-ဆယ်နှစ်တမ်းက အသင်္ချေယျတမ်းထိ၊ အသင်္ချေယျတမ်းက ဆယ်နှစ်တမ်းထိ၊ အတက် အဆုတ် ကာလကြီးတခု၊ (၃) အသင်္ချေယျကပ်- အမှတ်-၂ အန္တရကပ်ပေါင်း ၆၄-ကြိမ် ပမာဏ ကာလအပိုင်းအခြား၊ (၄) မဟာကပ်-အသင်္ချေယျ ၄-ကပ် ပမာဏ ကာလအပိုင်းအခြား။

ကပ္ပဋ္ဌိတိမျိုး ၄-ပါး။ ။ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ ။ ဌ။ ၁၂၅-နှင့် ဇာတ်အဋ္ဌကထာ။ ပ-အုပ်။ ၁၈၈-တို့၌ အကျယ်ရှု။ ကမ္ဘာတည်နေသမျှ တည်နေသော အရာဝတ္ထုကြီး ၄-ပါး။ (၁) ယက္ခိက်စောင့်သော ရေအိုင်ဝယ် အလောင်းတော်မြတ် မျောက်မင်း ဖြစ်တော်မူစဉ်အခါက ကျူဆစ်တို့ကို ဖောက်၍ ရေကို သောက်ဘူးသော ကျူတော၏ တကမ္ဘာလုံး အဆစ်မရှိဘဲ တည်နေခြင်း ဟပါး၊ (၂) အလောင်းတော်မြတ် ငုံးမင်းဖြစ်တော်မူစဉ် သစ္စာ အမိဋ္ဌာန်ကြောင့် တကမ္ဘာတိုင်အောင် မီးမလောင်နိုင်သော ၁၆-မင်း ပယ်စာ အရပ်လည်း တပါး၊ (၃) ကဿပဘုရား လက်ထက်တော်အခါက ဆဋ္ဌိကာရအိမ် တည်ရာ၏ တကမ္ဘာလုံး မိုးရေ မစုတ်စိုနိုင်ခြင်းလည်း တပါး၊ (၄) အလောင်းတော် ယုန်မင်းဖြစ်စဉ် အခါက လဝန်း၌ ရေးခဲ့သော ယုန်ရုပ်၏ မပျောက်မပျက် တကမ္ဘာလုံး တည်နေခြင်းလည်း တပါး။

ကျက်မှတ်ရန်ကဗျာ။ ။ ထုံးမတိမ်၊ ငုံး၊ အိမ်၊ ကျူ၊ လ၊ နှယ်၊ တူမျှစံနိုင်။ ။ ထပ်တညီ၊ ကပ္ပဋ္ဌိတင်ထိုက်ကဲ့၊ ခင်သိုက်ညာမေနှင့်၊ ငါးဆင့်သမိုင်း။

ကပ်မျိုး ၅-ပါး။ ။ ထိုထိုသော ဆေးကျမ်းတို့၌ ကပ်မျိုး ငါးပါးဟု အပေါင်းစကားနှင့် ညွှန်းဆိုလျှင် အောက်ပါ ကပ်မျိုး ငါးပါးတို့ကိုသာ သမားတော်ကြီးများ အလိုရှိကြကုန်၏၊ ဤကား အပြင်ကပ်မျိုး ငါးပါး

ဖြစ်၏။ (၁) ကပွိုလ်၊ (၂) ကပ်မ၊ (၃) ကကြသချေ၊ (၄) စူလာနဖါ၊
(၅) ဆောင်းမေးခါး။

ကပ်မျိုး ၅-ပါး တနည်း။ ။ ဤကား အတွင်း ကပ်မျိုး ငါးပါးတည်း။
(၁) ပန်းနု၊ (၂) ပန်းမ၊ (၃) စူလာနဖါ၊ (၄) ဆောင်းမေးခါး၊
(၅) ကကြသချေ။

ကပ်မျိုး ၇-ပါး တနည်း။ ။ ဆေးကျမ်းလာ ဝေါဟာရ၊ ၎င်းကို အပြင်
ကပ်မျိုး ၇-ပါးဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။ (၁) ပန်းနု၊ (၂) ပန်းမ၊
(၃) စူလာနဖါ၊ (၄) ကကြသချေ၊ (၅) ကုလားဆောင်းမေးခါး၊
(၆) ကွတ်ကရာ၊ (၇) ကပွိုလ်။

ကပွိုခြင်းမျိုး ၃-ပါး။ ။ ရဟန်းတော်များနှင့် အပ်အောင် ပြုပေးခြင်း
၃-ပါး၊ အကျယ် စူဠဝါပါဠိတော်၌။ ။ ဘူဇဂါမ်၊ ဗိဇဂါမ်တို့ကို ဒါယကာ
လုပ်သူက- (၁) လက်သည်းဖြင့် ဖြစ်စေ၊ (၂) အသွားထက်သော ထား၊
လှံ၊ သံချွန် စသည်ဖြင့် ဖြစ်စေ၊ (၃) မီးဖြင့် ဖြစ်စေ၊ ဆိတ်ယူ၊ ထိုးခုတ်၊
ရှို့တိုက်၍ ပေးခြင်းမျိုး။

မှတ်ချက်။ ။ ရဟန်းတော်က ကိုင်ထားပြီး “ကပွိုယံ ကရောဟိ” ဟုဆိုလျှင်
ဒါယကာက “ကပွိုယံ ဘန္တေ” ဟုဆိုကာ ဆိတ်၊ ထိုး၊ ခုတ်၊ ရှို့၊
လိုက်ရသည်။

ကပွိုယကုဋိ အင်္ဂါ ၄-ပါး။ ။ ရဟန်းတော်တို့ သုံးဆောင် ကောင်းသည့်
ဝိနည်းတော်လာ ကျောင်းအင်္ဂါ လေးပါး။ (၁) ရဟန်းသံဃာတို့အပိုင်
ဥစ္စာဖြစ်ခြင်း၊ (၂) ရဟန်းသံဃာတို့ အမြဲနေဘို့ရာ ကျောင်းဖြစ်ခြင်း၊
(၃) သဟဿေယျ အာပတ် မသင့်နိုင်သော အမိုးအကာနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊
(၄) ကပွိုယကုဋိ ၄-ပါးတွင် လျော်စွာဖြစ်ခြင်း။

ကပွိုယကုဋိမျိုး ၄-ပါး။ ။ ဝိနည်းတော်လာ ရဟန်းတို့ကျောင်းမျိုး လေးပါး
ဟူ၏။ (၁) ဂဟပတိကုဋိ-မလ္လမိ လူတို့ပိုင်ခြင်း၊ လူသောအခါ ကပွိုယ
ဝေါဟာရဖြင့် မြက်ဆိုလှအင်္ဂါခြင်း အင်္ဂါနှစ်ပါးစုံ ကျောင်း၊ (၂) သမ္ပုတိ
ကုဋိ-ကပွိုယကုဋိအင်္ဂါ ချိုတဲ့သော ကျောင်းကို ကပွိုယကုဋိ ဖြစ်အောင်
ဥတ္တိဒုတိယ ကမ္မဝါစာဖြင့် သမ္ပုတ်၍ပေးသောကုဋိ၊ (၃) ဂေါနိသာဒိကာ
ကုဋိ-အရံအတားမရှိသော ကျောင်း၊ (၄) ဥဿာဝနန္တိကာကုဋိ-ရဟန်းတို့

(၁၂၂)

[က + မ]

ကိုယ်တိုင် ချီကြွလျက် “ကပ္ပိယကုဋိ” ကရောမ”ဟု ဆိုကာ တပြိုင်နက် မြေသို့ချစိုက် ပြီးဆုံးစေသောကုဋိ။

ကမ္ဘာ့ အနုပညာ လက်နက်ပိုင် နိုင်ငံကြီး ၆-ခု။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (အနုပညာ နိုင်ငံကြီး ၆)၌ ကြည့်ပါ။

ကမ္ဘာ့အပြားမျိုး ၆-ပါး။ ။ ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာ ၂၂၇-၌ အကျယ်ရှု။ ဘုရား ပွင့်သော ကမ္ဘာငါးပါးနှင့် ဘုရား မပွင့်သော ကမ္ဘာ တပါးတူ၏။ (၁) သာရ ကမ္ဘာ- ဘုရားတဆူသာ ပွင့်သော ကမ္ဘာ၊ (၂) မဏ္ဍ ကမ္ဘာ- ဘုရား နှစ်ဆူ ပွင့်သော ကမ္ဘာ၊ (၃) ဝရ ကမ္ဘာ- ဘုရား သုံးဆူ ပွင့်သော ကမ္ဘာ၊ (၄) သာရ မဏ္ဍ ကမ္ဘာ- ဘုရား လေးဆူ ပွင့်သော ကမ္ဘာ၊ (၅) ဘဒ္ဒ ကမ္ဘာ- ဘုရား ငါးဆူ ပွင့်သော ကမ္ဘာ၊ (၆) သုည ကမ္ဘာ- ဘုရားမပွင့်သော ကမ္ဘာ။

ကမ္ဘာ့အပြားမျိုး ၆-ပါး တနည်း။ ။ ၎င်းအကျယ် ဗုဒ္ဓသာသန မဟာ ဗုဒ္ဓဝင်၊ ပ-တံ၊ ပ-ပိုင်၊ (က) ၌ ကြည့်ရှုကြပါကုန်။ (၁) မဟာကပ်ကမ္ဘာ၊ (၂) အသင်္ချေယျကပ်ကမ္ဘာ၊ (၃) အန္တရကပ်ကမ္ဘာ၊ (၄) အာယုကပ် ကမ္ဘာ၊ (၅) ဟာယနကပ်ကမ္ဘာ၊ (၆) ဝဇ္ဇနကပ်ကမ္ဘာ။

မှတ်ချက်။ ။ ကပ်နှင့် ကမ္ဘာ အတူတူဟူသော မှတ်ရမည်။

ကမ္ဘာ့အိုင်ကြီး ၁၈-အိုင်။ ။ ၎င်း၏ အကျယ် အဝှမ်းနှင့် သရုပ်များကို (အိုင်ကြီး ၁၈-အိုင်)၌ ရှုပါ။

ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံ ၁၃၈။ ။ ၎င်း၏ သရုပ် အမည်များကို (ကုလသမဂ္ဂ အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံ ၁၃၈) ၌ ကြည့်ပါ။

ကမ္ဘာ့ကျော် ခေါင်းလောင်းကြီး ၁၀-လုံး။ ။ ၎င်းတို့၏ သရုပ်များကို (ခေါင်းလောင်းကြီး ၁၀-လုံး)၌ ကြည့်ပါ။

ကမ္ဘာစောင့် တရား ၂-ပါး၊ ၄-ပါး၊ ၅-ပါး။ ။ ကမ္ဘာ့ ငြိမ်းချမ်းတိုးတက် သာယာရေးတရား ၂-ပါးဖြစ်သည်။ ၎င်းသရုပ်ကို (လောကပါလတရား ၂-ပါး)၌ ကြည့်လေ။

ကမ္ဘာတည် အရာဝတ္ထုကြီးမျိုး ၄-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ် (ကပ္ပဋိတိမျိုး ၄-ပါး)၌ ရှုပါ။

ကမ္ဘာ့တိုက်ကြီး (၇)တိုက်။ ။ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အကြီးဆုံးသော ကုန်းမြေပြင် နှင့် တောတောင် အပိုင်းအခြားကြီးများ ဟူ၏။ ကမ္ဘာ့ပထဝီဝင် စာအုပ် များနှင့် ထိုထိုမှတ်တမ်းများမှ။

- (၁) အာရှတိုက်- တူရကီနိုင်ငံ ဆားမားနားမြို့၏ အနောက်ဖက်ဒေသ တခု၏ အမည်ကို စွဲ၍ ခေါ်ဆိုခြင်းပြုသည်။ ။ကနည်း။ ဖြူစင်သော အကျင့်ရှိသူ (အရဟ)များ၊ သို့မဟုတ် အရိယာခေါ် သူတော် စင်များ နေထိုင်ရာ အရဟ လူမျိုး၊ ဝါ- အရိယာ လူမျိုးများ၏ ဒေသကို စွဲ၍ ခေါ်ဆိုသည် ဟူ၏။
- (၂) ဥရောပတိုက်- မက်စီဒိုးနီယာနိုင်ငံရှိ (ဥရိုပတ်) မြို့ကို အသိအမှတ် ပြု၍ ခေါ်ဝေါ်သည် ဟူ၏။
- (၃) အာဖရိကတိုက်- ရောမ နိုင်ငံသားတို့သည် တူးနီးရှား နိုင်ငံမှ အာဖရိက လူမျိုးစုကို အစွဲပြု၍ ခေါ်ဆိုကြသည်။
- (၄) ဩစတြေးလျတိုက်- တောင်ဖက်တိုက် ဟုလို့ အဓိပ္ပါယ်ရှိသော တိုက်ဟူ၏။ ၎င်း တိုက်ကြီး ၄-တိုက်တို့သည် ကမ္ဘာဟောင်းခေါ် ကမ္ဘာလုံး၏ အရှေ့ခြမ်း၌ ရှိကြသည်။
- (၅) အမေရိကတိုက်- ၎င်းသည် တောင် အမေရိကနှင့် မြောက် အမေရိကဟု ၂-တိုက်ရှိသည်။ ကမ္ဘာသစ်၏ ကမ်းရိုးတန်းများကို (ဒေသ အစိတ်အပိုင်းများနှင့်) ရှေးဦးစွာ ရှာဖွေတွေ့ရှိသူ (အမေရိဂိုစပွတ်ခ်)ကို ဂုဏ်ပြု၍ ခေါ်ဆိုကြသည်။
- (၆) မြောက်အမေရိကတိုက်- အမေရိကန်မြောက်ပိုင်း ကုန်းမြေပြင်ကို ခေါ်ဆိုသည်။
- (၇) အန္တာတိတ်ကံတိုက်- တောင်ဝန်ရိုးများ အနီး အန္တာတိတ် သမုဒ္ဒရာ၌ ရှိသည်။

ကမ္ဘာ့နိယာမ တရားကြီး ၅-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (နိယာမတရား ၁၅-ပါး) ဟူသော ပုစ္ဆာ၌ ရှုပါလေ။

ကမ္ဘာ့သဲကန္တာရကြီး ၁၉-ပါး။ ။ ၎င်း၏ သရုပ်များကို (သဲကန္တာရကြီးမျိုး ၁၉-ပါး)၌ ကြည့်ပါ။

(၁၂၄)

[က + မ]

ကမ္မဇ ကလာပ် ၉-စည်း။ ။ကံကြောင့် ဖြစ်သော ရုပ်စည်း ရုပ်စုမျိုး ၉-ပါး။ (၁) စက္ခု ဒသက ကလာပ်၊ (၂) သောတ ဒသက ကလာပ်၊ (၃) သာန ဒသက ကလာပ်၊ (၄) ဇိဝှါ ဒသက ကလာပ်၊ (၅) ကာယ ဒသက ကလာပ်၊ (၆) ဣတ္ထိဘာဝ ဒသက ကလာပ်၊ (၇) ပုပ္ဖာဝ ဒသက ကလာပ်၊ (၈) ဝတ္ထု ဒသက ကလာပ်၊ (၉) ဇိဝိတ နဝက ကလာပ်။

ကမ္မဋ္ဌာန်း ၄၀။ ။ယောဂိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လုပ်ငန်း ၄၀ နှင့် လေးဆယ်။ (၁) ကသိုဏ်း ဆယ်ပါး၊ (၂) အသုဘ ဆယ်ပါး၊ (၃) အနုဿတိ ဆယ်ပါး၊ (၄) ဗြဟ္မဝိဟာရ လေးပါး၊ (၅) အာဟာရေ ပဋိကူလသညာ တပါး၊ (၆) စတုဓာတုဝဝတ္ထာန် တပါး၊ (၇) အရူပ လေးပါး။

ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်ချိန် မဟုတ်သော အခါ ၅-ပါး။ ။ပဉ္စဂုံတ္ထရ ပါဠိတော် နိဝရဏဝဂ်မှ။ (၁) ဇိတ္တ ဇရာဘိဘူတ-ဇရာထောင်း၍ အိုဟောင်းရွတ်တူ သော အခါ၊ (၂) ဗျာဓိနာဘိဘူတ-မကျန်းမမာ အနာဘေးနှိပ်စက် သော အခါ၊ (၃) ဒုဘိက္ခ ဒုလ္လဘ ပိဏ္ဏ-ဝတ်မှုတ်ခေါင်းပါး အစာရှား သော အခါ၊ (၄) ဝိဝါဒ ဘယ ပတ္တ-အသင်းကဲ့ ပါတိကဲ့ ဝါဒကဲ့ ပြည်ထဲ ရေး သူပုန်ထပြီး အချင်းချင်း တိုက်ခိုက်နေသော အခါ၊ (၅) သံဃာဘိန္ဒု-သံဃာချင်း ကွဲပြားပြီး အငြင်းပွားနေသော အခါ။

ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းများ၊ မျိုး ၁၀-ပါး၊ အပြား အဘယ်နည်း?။ ။၎င်းသရုပ် ကို (ရဟန်းကျောင်းများ မျိုး ၁၀-ပါး) ဟူသော ပုစ္ဆာ၌ ရှုပါ။

ကမ္မဋ္ဌာန်း ပေးစွမ်းနိုင်သော ဆရာအပြား ၆-ပါး။ ။ကမ္မဋ္ဌာန်း ယူလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ထိုဆရာမျိုးကို ရှာပေ့စစ်ဆေးရာ၏။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မှ။ (၁) ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၊ (၂) အနာဂါမ်၊ (၃) သကဒါဂါမ်၊ (၄) သောတာ ပန်၊ (၅) ဈာနလာဘီ ခေါ် ဈာန်ရပုဂ္ဂိုလ်၊ (၆) ပိဋက ၃-ပုံဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်၊ နှစ်ပုံဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်၊ တစ်ပုံဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်၊ အဋ္ဌကထာဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား အားထုတ်လေ့လာ ဆည်းပူးသူ သီလဝန္တ လဇ္ဇိ ပေသလ ဗဟုဿုတ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဟူ၏။

ကမ္မဋ္ဌာန်းသမား၏ အင်္ဂါ ၆-ပါး။ ။၎င်းသရုပ်(ပဓာနိယင်္ဂတရား ၅-ပါး) ၌ ရှုပါ။

[က + ရီ။ က + ရီ + ဇာတ်] (၁၂၅)

ကမ္မပထံ၊ ပြီးမြောက်ရန်၊ ၆-တန် ပယောဂ။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ပယောဂ ၆-မျိုး) ခွဲ ရှုပါကုန်။

ကမ္မဝါ ၉-ခဏ်း။ ။ ၎င်းသရုပ်များကို (ကိုးခဏ်း ကမ္မဝါ) ခွဲ ပြဆိုအံ့။

ကမ္မဝါစာအပြစ် (ဒေါသ) မျိုး ၅-ပါး။ ။ သံသကပြုရာ၌ ကမ္မဝါစာရွတ်ဖတ် သောအခါ ကံယှက်ခြင်းများ ဟူ၏။ အကျယ် ဝိနည်း ပရိဝါ ။ ပါ။ ၃၈- ခွဲ ရှုပါ။ (၁) ဝတ္ထုကို မသုံးသပ်ခြင်း၊ (၂) သံသကကို မသုံးသပ် ခြင်း၊ (၃) ပုဂ္ဂိုလ်ကို မသုံးသပ်ခြင်း၊ (၄) ကမ္မဝါစာ၏ ပုဒ် အက္ခရာတို့ကို မရွတ်ဖတ်ခြင်း၊ (၅) ဥ တ်မပါပဲ ရွတ်ဖတ်ခြင်းတို့ ဖြစ်၏။

ကရိယာ ၅-တန်။ ။ ၎င်းသရုပ် အကျယ်ကို (ကြိယာ ၅-တန်) ခွဲ ကြည့်ပါ လော၊ ရေးသားပုံမျှ ခြား၏။

ကရိယာ ၆၀။ ။ ရတု ကဗျာ စံကုံးရေးသားရာ၌ ကဗျာလင်္ကာလိင်္ကာစား သူတိုင်း အသုံးချရမည့် ရှေးဆရာကြီးတို့၏ ဂရုပဒေသ နယုပဒေသ နယဂ္ဂါဟဖြစ်သော မြန်မာဘာသာ အခေါ် ကရိယာ၊ သို့မဟုတ် ကြိယာ ခြောက်ဆယ်ကို ကဝိပါသဏ္ဍကျမ်းမှ ယူ၍ ဤ၌ အပြုအမူ ပြဆိုပါအံ့။

“မဇ္ဈိဘုန်းမော်၊ ပွင့်ချိန်မြော်သည်၊ ဗန်းမော်ခေါင်ထိ၊ တုမရှိ သည်၊ ကဝိကဏေ၊ စောမြူတေ။ နှစ်ထွေလက်၊ ကျမ်း၌လာသား၊ နည်းနာနယ၊ ဝိတ္ထာရဖြင့်၊ သုံးတန်ဆင့်၍၊ ဖွင့်သည့်ကဗျာ၊ ကြိယာ တွင်၊ သမာသေန၊ မူလမဇ္ဈေ၊ ကိုသာပေတည့်၊ သံခြေပျံညှင်း၊ ကျန်ပခင်းပိမ်း။ (လျှင်၊ လျှင်း၊ မူကာဂ ဝယ်၊ သား၊ တမင့်၊ ချိမ့်၊ ဖြင့်၊ တွင်၊ ၏၊ ပိမ့်၊ လှည့်၊ မည်၊ အံ၊ လော၊ တံ၊ မံ၊ တည်း။ သော်၊ ခံ၊ ဘူး၊ သော၊ မူလော၊ ရကာ၊ မူ၊ အား၊ မှ၊ က၊ လိမ့်၊ စွာ၊ တံ၊ လည်း၊ တည့်၊ တည်း၊ ချည်း၊ ဟု၊ ခဲ၊ နည်း၊ နှိုက်၊ လျက်၊ ကြောင့်၊ ထက်၊ မိုး၊ လည်း၊ စံ၊ သည်၊ စိမ့်၊ တံ၊ လိမ့်၊ တည့်၊ တော၊ ကား၊ လော၊ ရှိ၊ လား၊ သို့၊ မျှ၊ တို့၊ ငှါ၊ ရှင်၊ တမိုး၊ နှင့်၊ ကို၊) ရှင်ပင့် ဉာဏ်တော်၊ ထွန်းပေါ်ကျယ်ခဲ့၊ ယှဉ်ခဲတတ်တော်မူ ဘုရား။

ကရိယာ ၄-ပါး။ ။ အက္ခရာသံတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းဌာန အစိတ်အပိုင်းကို ခေါ်သော သဒ္ဒါဝေါဟာရ။ (၁) ဇိဝှါမဇ္ဈ ကရိယာ-လျှာလယ်အရပ်၊ တာလုဇအက္ခရာ ရှစ်လုံးတို့ဖြစ်ရာ၊ (၂) ဇိဝှါပဂ္ဂ ကရိယာ-လျှာဖျားနီး

(၁၂၆)

[က + ရှိ + ဖမ်း။ က + လာ]

အရပ်၊ မုဒ္ဒလအက္ခရာ ၇-လုံးတို့ဖြစ်ရာ၊ (၃) ဇိဝုဂ္ဂ ကရိုဏ်း- လျာဖျား
အရပ်၊ ဒန္တလအက္ခရာ ၇-လုံးတို့ဖြစ်ရာ၊ (၄) သကဋ္ဌာန ကရိုဏ်း- မိမိတို့
မူလဋ္ဌာန ကခဂဃင, ပဖဃမ, ဝ ဟ, အံ, အ အာ ဥ ဦ ဧ ဩ တို့၏
ဖြစ်ရာ။

ကရိုဏ်း ၁၁-ပါး၊ တနည်း။ ။တိတိ ကရိုဏ်း ၁၁-ပါး ဟူ၍လည်း
ဗေဒင်ကျမ်းတို့၌ ခေါ်ဆို၏။ (၁) ဗဗ ကရိုဏ်း၊ (၂) ဗာလဝ
ကရိုဏ်း၊ (၃) ကောလဝ ကရိုဏ်း၊ (၄) တေထိလ ကရိုဏ်း၊ (၅)
ဂရဇ ကရိုဏ်း၊ (၆) ဝဏီဇ ကရိုဏ်း၊ (၇) ဗိဋ္ဌိ ကရိုဏ်း၊ (၈) သကုဏီ
ကရိုဏ်း၊ (၉) နာဂ ကရိုဏ်း၊ (၁၀) စတုပဒ ကရိုဏ်း၊ (၁၁) ကိတုသန
ကရိုဏ်း။

မှတ်ချက်။ ။၎င်း တွက်နည်းကို ဤ လင်္ကာဖြင့် သိရာ၏။

“လဆန်းသည၊ လဆုတ်ကျမူ၊ တည်ထ ဆယ့်ငါး၊ ကိန်းကိုထားမူ၊
နှောငြားတက္ကာ၊ တိထိသာတည့်၊ မှန်စွာမဖေက်၊ နှစ်ခုမြောက်၍၊
အောက်အောက် ခြောက်ဆယ်၊ ဖြိုတက်ဆယ်လျက်၊ အောက်ဝယ်
ကြွင်းလျှင်၊ ထက်ဧကံတင်လော့၊ ထိုတွင်စပြု၊ ကိတုဗာန၊ ဘိဘာဂ
တွက်၊ ကေနှုတ်ထား၊ သတ္တစားရှင်၊ လဒ်ကားခုနစ်၊ အတွင်းဖြစ်၍၊
ကြွင်းရစ်သေသ၊ ဧကဖြစ်မူ၊ ဗဗ ဟူ၏၊ ဒွေမူ ဗာလဝ၊ သုံးကျ
ကောလဝ၊ လေးမှာ တေထိလ၊ ပဉ္စ ဂရဇံ၊ ခြောက်မှန် ဝဏီဇ၊
သည ဗိဋ္ဌိ၊ ရှစ်ကြိမ်လှည့်၍၊ လဒ်ရိုအင်္ဂမြင်၊ အကြွင်းတွင်ကား၊
တစ်လျှင် သကုဏီ၊ နှစ်ရို နာဂ၊ သုံးဝကြွင်းမူ၊ စတုပဒ၊ ကရိုဏ်းကျ
တွင်၊ အစ ဗိဋ္ဌိ၊ အဆုံးကိကို၊ ကြည့်ဘိဋ္ဌာင်ရန်၊ ကြွင်းအကျန်သည်၊
ဆောင်ရန် အကောင်း ကရိုဏ်းတည်း” ။

ကလာအတတ် ၆၄-ရပ်။ ။သိပ္ပံပညာခေါ် လက်မူပညာ အတတ် ၆၄-ရပ်ကို
လိုရင်းပခာနမူ ထုတ်ပြသော သုကြနိတိကျမ်းလာ ဖြစ်၏။ ဘာဂဝတ
ပုရဏ်စသည်တို့၌လည်း ကလာအတတ်ပေါင်း များစွာ ရှိသေးသည်။
(၁) နစ္စ-အကမျိုးစုံ အတတ်၊ (၂) ဝါဒန-တီးမှုတ်မျိုးစုံ အတတ်၊
(၃) ဝတ္ထာလင်္ကာရ သန္ဓာန-လူနှင့်လျော်အောင် အဝတ်တန်ဆာ ဆင်ယင်
ပေးမှု အတတ်၊ (၄) အနေက ရူပ ဝိဘာဝ ကရဏ-အဆင်းသဏ္ဌာန်
ရုပ်ပုံအမျိုးမျိုးတို့ကို ကောင်းစွာ ပြုပြင်ပေးနိုင်ခြင်း၊ (၅) သေယုတ္တရ

ဇာတိ သံယောဂ ပုပ္ဖာဒိ ဂန္ထန-အိပ်ရာခုတင်စသည်တို့ကို တင်တယ် ဖွယ်ရာစွာ ပြင်ဆင်ခင်းကျင်းတတ်ခြင်း၊ ပန်းစသည်တို့ကို သီကုံးပြင်ဆင် တတ်ခြင်း အတတ်၊ (၆) အနေကင်္ဂဋ္ဌာရဉ္ဇန- ကစားမျိုးစုံတို့ဖြင့် လူ့အပေါင်းအား နှစ်သက်စေနိုင်ခြင်း အတတ်၊ (၇) အနေကာသန သန္ဓာန ရတီဇာနန-နေရာအမျိုးမျိုး နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ကာမ မွေ့လျော် ပြုပုံနည်းကို သိသော အတတ်၊ (၈) မဇ္ဇာ သဝါဒိကရဏ-သေရည်အရက် အမျိုးမျိုး စိမ်ချက်မှု အတတ်၊ (၉) သလ္လဟာရဏ ဝဏဝိဇ္ဇန-စူးဝင် သောမြား ကျည်ဆန်နှင့် အနာဟူသမျှတို့ကို ခွဲစိတ်ကုသနိုင်ခြင်း အတတ်၊ (၁၀) အန္ဓာဒိပဝန- အချက်အပြုတ် စဖိုစသည်အတတ်၊ (၁၁) ဗိဇာရေ ပနာဒိ-သစ်ပင်၊ မျိုးစေ့တို့ကို စိုက်ပျိုးစောင့်ရှောက်ခြင်း လယ်ယာ ဥယျာဉ်မှူး အတတ်၊ (၁၂) ပါသာဏ ဓာတွာဒိ ဝိဓာကရဏ ဘသ္မိကရဏ- ကျောက်ခဲ၊ ရွှေ စသော ဓာတ်တို့ကို ခွဲစိတ်ခြင်း၊ ပြာချခြင်း အတတ်၊ (၁၃) ဥစ္ဆူ ဝိကာရ ကရဏ-ထန်းလျက်၊ ကြဲသကာ၊ တင်လဲ၊ သကြား စသည် ချက်လုပ်တတ်မှု၊ (၁၄) ဓာတောသမိ သံယောဂါဒိကြိယာ- ရွှေ စသော ဓာတ်နှင့် ဆေးတို့ကို ယှဉ်စပ်သော အတတ်၊ (၁၅) ဓာတု သံယောဂ ဝိဘာဂ ကရဏ-ရွှေ၊ ငွေ စသော ဓာတ်တို့ကို ဖျော်စပ်ခြင်း၊ ခွဲထုတ်ခြင်း ဟူသော ဓာတုဘေဒ အတတ်၊ (၁၆) ဓာတွာဒိ သံယောဂ ပုပ္ဖဝိညာဏ-ဓာတ်မျိုးစုံစပ်နည်းကို ရှေးဦးစွာ စတင်စမ်းသပ် ပြုလုပ်နိုင် ခြင်း အတတ်၊ (၁၇) ခါရနိက္ကာသန-ယမ်း၊ ဆား၊ ဆပ်ပြာ ထုတ်လုပ် တတ်မှု၊ (၁၈) သတ္တ သန္ဓာန ဝိက္ခေပ-အလိုရှိရာ၌ ကျရောက်ထိမှန်နိုင်စေ ရန် လက်နက်ကို ချိန်ရွယ်၊ ပစ်လွှတ်ခြင်း အတတ်၊ (၁၉) မလ္လယုဒ- လက်ပမ်းလုံးခြင်း အတတ်၊ (၂၀) ဗာဟု ယုဒ-လက်ဝှေ့သတ်ခြင်း အတတ်၊ (၂၁) ပတိကြိယာ-ရန်သူလက်ချက်မှ လွတ်မြောက်အောင် ရှောင်လွှဲခြင်း အတတ်၊ (၂၂) ဗျူဟာ စရနာဒိ ကရဏ-စည်၊ မောင်း၊ ဘင်ခရာ အမှတ်ဖြင့် စစ်ဆင် စစ်တက် အမျိုးမျိုး၊ ယန္တရားလက်နက်တို့ကို စံနှစ်ကကျ စီစဉ်ချထား ပစ်ခတ်ခြင်း အတတ်၊ (၂၃) ဒေဝဘာ တောသန-နတ်တို့အား နှစ်သက်စေခြင်း အတတ်၊ (၂၄) သာရထျ ဟတ္ထိ အဿ ဂတိသိက္ခာ-ရထားမောင်း၊ ဆင်စီး၊ မြင်းစီး၊ အတတ်၊ (၂၅) မတ္တိကာဘဏ္ဍ သိကြိယာ-အိုး၊ အင်၊ အုတ်လုပ် အိုးထိန်းသည် အတတ်၊ (၂၆) ကဋ္ဌာ ဘဏ္ဍ သိကြိယာ-သစ်သားထည်မျိုဆုံ ပန်းပု၊ လက်သမား

အတတ်၊ (၂၇) ပါသာဏ ဘဏ္ဍ သံကြိယာ-ကျောက်ရုပ်၊ ကျောက်ပန်း၊
 ကျောက်ဆစ် အတတ်၊ (၂၈) ဓာတုဘဏ္ဍ သံကြိယာ-ကြေးထည်၊ သံထည်
 မျိုးစုံပန်းဘဲ၊ ပန်းတင်းအတတ်၊ (၂၉) စိတ္တာဒျာလေခန-ပန်းချီပုံဆွဲအတတ်၊
 (၃၀) တဋ္ဌာက ပိပါသာဒ သမဘူမိကြိယာ-ချောင်း၊ မြောင်း၊ ရေတိုင်း၊
 ရေကန် တူးခြင်း၊ ကျိုးတူးခြင်း၊ တိုက်အိမ်မြို့ကွက်တို့၌ မြေညှိခြင်း
 အတတ်၊ (၃၁) ယန္တရ ကရဏ-နာရီ၊ စက်၊ တူရိယာ မျိုးစုံ ပြုလုပ်နိုင်
 ခြင်း အတတ်၊ (၃၂) ဝဏ္ဏ ရဉ္စန-အရောင်မျိုးစုံ ဆေးဆိုးပန်းရိုက်လုပ်
 အတတ်၊ (၃၃) ဇလဝါ ယူဂို သံယောဂ နိရောဓ ကြိယာ- ရေစက်၊
 လေစက်၊ မီးစက် အင်ဂျင်အတတ်၊ (၃၄) ယံန ကရဏ-ယာဉ်မျိုးစုံတို့ကို
 ပြုလုပ်ခြင်း အတတ်၊ (၃၅) သုတ္တာဒိ ရဇ္ဇ ကရဏ-ချည်မျှင် ချည်ကြိုး
 အမျိုးမျိုး ငင်လုပ်သော အတတ်၊ (၃၆) ငတ္ထု ဝါယန-အထည်မျိုးစုံ
 ရက်လုပ်သော အတတ်၊ (၃၇) ရတနဝေဓာဒိ သန္တသန္တညာန-ရတနာတို့၏
 အနေအထားအပေါက်စသည်တို့၌ ကောင်း၊ မကောင်း သိသော အတတ်၊
 (၃၈) သုဝဏ္ဏာဒိ ယထာယထဝိညာဏ-ရွှေစသည်တို့ကို အမျိုးမှန်၊ မမှန်၊
 ကောင်း၊ မကောင်း သိသောအတတ်၊ (၃၉) ကိတ္တိမ သုဝဏ္ဏရတနာဒိ
 ကြိယာဝိညာပန-ပြုလုပ်အပ်သော ရွှေစသည့် ကိတ်ရတနာတို့ကို ပြုလုပ်
 နိုင်ခြင်း အတတ်၊ (၄၀) လေပါဒိသံကြိယာ-ပန်းရံ အတတ်၊ (၄၁)
 စမ္မမဒ္ဒဝါဒိကြိယာ-သားရေနယ် အမျိုးမျိုးနှင့် ၎င်းတို့ကို ဆေးဆိုးခြင်း
 သားရေနယ် အတတ်၊ (၄၂) သုဝဏ္ဏဒျာလင်္ကာရကြိယာ-ပုံစံမျိုးစုံ လုပ်နိုင်
 သောရွှေပန်းထိမ် အတတ်၊ (၄၃) ပသုစမ္ပင်္ဂနိဟာရကြိယာ- သားကောင်
 ပုံမပျက်အောင် သားရေကို ခွါဆုတ်နိုင်သော အတတ်၊ (၄၄) ဒုဒ္ဒ
 ဒေါဟာဒိဝိညာဏ-နိဗ္ဗုဒ္ဓိမှစ၍ ထောပတ်အထိ ပြုလုပ်နိုင်ခြင်း အတတ်၊
 (၄၅) ကဉ္စကာဒိ သိဝန- ချပ်ဝတ်၊ သင်တိုင်း အင်္ကျီစသည်တို့ကို
 ချုပ်လုပ်သိတွယ် ဖြတ်ညှပ်မှု အတတ်၊ (၄၆) ဇလတရဏ-ရေကူး ရေငုပ်
 အတတ်၊ (၄၇) ဂေဟဘဏ္ဍာဒိမဇ္ဇန- အိမ်သုံးပရိဘောဂ၊ အိုးခွက်စသည်
 တို့ကို ပြောင်လက်စင်ကြယ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်း အတတ်၊ (၄၈) ဝဏ္ဏ
 သမ္ပဇ္ဇန-ခဝါသည် အတတ်၊ (၄၉) ခုရကမ္ပ- ဆေတ္တာသည် အတတ်၊
 (၅၀) တိလ မံသာဒိ သိနေဟ နိဏ္ဍာသန-နှမ်းဆီ၊ အမဲဆီစသည်တို့ကို
 ထုတ်ယူခြင်း အတတ်၊ (၅၁) သိရာဒျာကဿက-လယ်ထွန် အတတ်၊ (၅၂)
 ရုက္ခာဓေဟ- သစ်ပင်တက် အတတ်၊ (၅၃) မနောနုကူလ သေဝါကရဏ-

အသျှင်စိတ်တိုင်းကျအောင် ခမားလုပ်ကျွေးခြင်း အတတ်၊ (၅၄) ဝေဇုတိဏာဒိ ပတ္တကရဏ-နီးခွက်၊ နီးဖျာ၊ မြက်ခွက်၊ မြက်ဖျာစသည် အတတ်၊ (၅၅) ကာစပတ္တာဒိ ကရဏ- စဉ်အိုးခွက်၊ ကြေ၊ ဖလ်အိုးခွက်၊ ပန်းကန် ပြုလုပ်ခြင်း အတတ်၊ (၅၆) ဇလ သံသေစန ဟရဏ-ရေယူ၊ ရေထုတ်၊ ရေလှောင် ရေပေး ဆည်မြောင်း အတတ်၊ (၅၇) လောဟာဘိသာရ သတ္တကရဏ-သံမဏိ သံရေကြိုစက် လက်နက်မျိုးစုံ လုပ်ခြင်း အတတ်၊ (၅၈) ဟတ္ထိ အသာဒိ ပိဋကကြိယာ-ဆင်ကုန်း၊ မြင်းကုန်းစသည်လုပ်ခြင်း အတတ်၊ (၅၉) သိသုသံကွဏ ဓာရဏာဒိကြိယာ- ကလေးသူငယ် စောင့်ရှောက် မွေးမြူရေး ကလေးထိန်း အတတ်၊ (၆၀) အပရာဓိတာဋ္ဌန ဉာဏ-အပြစ်ရှိသူကို အပြစ်နှင့် လျော်စွာ ပုတ်ခတ်ရိုက်နှက်ခြင်း အတတ်၊ (၆၁) နာနာဒေသိယ ဝဏ္ဏလေခန- ဘာသာမျိုးစုံတို့၏ စာပေအက္ခရာကို ရေးသားမှု အတတ်၊ (၆၂) တမ္ပုလာရက္ခာဒိကြိယာ- ကွမ်းရာ၊ ကွမ်းပြင်စသည် အတတ်၊ (၆၃) ပြုဆိုပြီး ၆၂-ပါးသော ကလာတို့၌ လေးဆေးသင့်လျှင် လေးဆေးစွာပြုလုပ်တတ်ခြင်း အာဒါနဂုဏ်၊ (၆၄) လျင်မြန်သင့်လျှင် လျင်မြန်စွာပြုလုပ်တတ်ခြင်း ပတိဒါနဂုဏ်။

ကလျာဏမိတ္တ အင်္ဂါ ၇-ပါး။ ။ သပ္ပုရိသခေါ် မိတ်ဆွေမြတ်တို့၏ အင်္ဂါ ၇-ပါး ဟူ၏။ (၁) သီလ-ကိုယ်ကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ (၂) သမာဓိ-ကိုယ်နှုတ်စိတ် ငြိမ်သက်တည်ကြည်ခြင်း၊ (၃) ပညာ-ရုပ် နာမ် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တို့ကို သိခြင်း၊ (၄) ဓမ္မ ဒါန- သစ္စာ ၄-ပါး ဘာဝနာတရားတို့ကို ဟောကြားနိုင်ခြင်း၊ (၅) ပေယျဝါစာ- လိုက်နာဘွယ်သော စကားတို့ကို ဆိုတတ်ခြင်း၊ (၆) အတ္တစရိယာ- သူ့ ကောင်းကျိုးကို ကျင့်သုံးနိုင်ခြင်း၊ (၇) သမာနတ္တတာ-မိမိနှင့်တူမျှသော အကျိုးတရားကို ဖြစ်စေနိုင်ခြင်း။

ကလျာဏမိတ္တ ဖြစ်ကြောင်း ဂုဏ်အင်္ဂါ ၇-ပါး။ ။ မိတ်ကောင်း ဖြစ်ခြင်း အကြောင်းအင်္ဂါ ၇-ပါး။ ။ သတ္တဂုံတ္တရပါဠိတော် ကလျာဏမိတ္တသို့။

- (၁) ဂရုဂုဏ်-အထက်ပါ ကလျာဏမိတ္တ အင်္ဂါ ၇-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်၍ အလေးအမြတ် ပြုအပ်သောဂုဏ်။
- (၂) ဘာဝနီယဂုဏ်-ထို အတူဖြစ်၍ ချီးမွမ်းအပ်သောဂုဏ်။
- (၃) ဝတ္ထာရဂုဏ်-သူတပါးတို့အား ဆိုဆုံးမချင်သောဂုဏ်။

(၁၃၀)

[က + ဝ + ဂ်။ က + ဝိ]

- (၄) ဝစနက္ခမဂုဏ်-မသိ၍ သူတပါးတို့ မေးလျှောက်သော စကားကို ခံနိုင် ဖြေစွမ်းနိုင်သောဂုဏ်။
- (၅) ဂမ္ဘီရကထံ ကထာဂုဏ်-ရုပ်နာမ်နှင့်စပ်၍ နက်နဲစွာ ဟောပြော တတ်သောဂုဏ်။
- (၆) အဋ္ဌာနေ နောစ နိယောဇိဟဂုဏ်-အကျိုးမဲ့ရာတို့၌ မပြောဆို မတိုက်တွန်း မယှဉ်စပ်သောဂုဏ်။
- (၇) ဘဇိတဗျဂုဏ်-သိက္ခာသုံးပါး သင်္ဂဟတရားလေးပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံ သည်ဖြစ်၍ မှီဝဲဆည်းကပ် ခံထိုက်သောဂုဏ်။

ကလျာဏမိတ္တ၊ ခေါ်ဆိုကြ၊ သုံးဝပုဂ္ဂိုလ် အဘယ်နည်း ? ။ ။ သတ္တဝါတို့အား အကျိုးကျေးဇူး အထူးများစေသော သပ္ပာယ်သ ကလျာဏမိတ္တပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ၃-ယောက်။ ဗဟုဇနဟိတ သုတ်မှ။ (၁) သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ-သဗ္ဗညု မြတ်စွာ ဘုရား၊ (၂) အရဟန္တ - ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၊ (၃) သေက္ခ-တရားကျင့်ခဲ သီလဝန္တ ပုဂ္ဂိုလ်။

ကဝဂ် ၅-လုံး။ ။ ဗျည်း ၃၃-လုံးတို့တွင် “က, ခ, ဂ, ဃ, င” ဤငါးလုံး အစုကို ခေါ်ဆိုသည်။

ကဝိမျိုး ၄-ပါး။ ။ သုတ်သီလက္ခန္ဓာ ။ ပါ။ ၁၀။ ငွ။ ၉၀။ စတုကင်္ဂတ္ထရ ။ ပါ။ ၅၅၃။ ငွ။ ၃၉၀။ ပညာရှိကြီး လေးပါးဟူ၏။

- (၁) ဝတ္ထု အနုသန္ဓေကို ကြံစည်တွေးဆ၍ ကျနသေချာစွာ ပြုလုပ် တတ်သော စိန္တာ ကဝိ။
- (၂) တစုံတခုကို ကြားရသောအခါ ကြားသည်မှတစ်ပါး အခြား မကြားသေးသော အရာများကိုပါ စပ်ဟပ်လျော်ကန်အောင် ပြုလုပ်တတ်သော သုတ ကဝိ။
- (၃) တစုံတခုသော အနက်ကို စုံစမ်း၍ ချုံခြင်း ချဲ့ခြင်း စသည် ပြုလုပ်နိုင်သော အတ္တ ကဝိ။
- (၄) တစုံတခုသော ဝတ္ထုကို မြင်ကာမျှဖြင့် ထိုနှင့်အလားတူ တခဏ ခြင်း မိမိ ပညာဖြင့် ဖြစ်စေနိုင်သော ပဋိဘာဏ ကဝိ။

[က + သ။ က + သို + က်း] (၁၃၁)

ကသည်း ၃-စု၊ ဝါ၊ ၃-စို့။ ။ ဤကား မြန်မာရာဇဝင်နှင့် လွှတ်တော် အမှတ်အသားလာ ဝေါဟာရများ ဖြစ်သည်။ “စု” နှင့် “စို့” ကား- အစု၊ အစို့၊ အသင်း၊ အဖွဲ့ဟု အဓိပ္ပါယ် ရသည်။ ကသည်း ၃-စို့ ဆိုသည်ကား ကျောက်မျက် ရတနာများ ထွက်သည့်။ (၁) မိုးကုတ်နယ် တစို့၊ (၂) ကျပ်ပြင်နယ် တစို့၊ (၃) ကသည်းနယ် တစို့အားဖြင့် ကသည်း ၃-စို့ဟု ရေးမှတ် ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်၏။

က, သတ်ကာရန်၊ ရေးထုံးမှန်၊ ၃-တန် မြန်မာ့နည်း။ ။ မြန်မာ့ကာရန် သတ်ပုံထုံးနည်း၌ ကာရန်ငယ် ၆၄-ပါးတွင် က, သတ် ကာရန်များ ဖြစ်သော “အက်, အိုက်, အောက်” ၎င်း ၃-ပါးကို ဆိုသည်။

ကသိုက် ၁၀-ပါး။ ။ သုတ်ပါထေယျ ။ ပါ။ ၂၂၃- ၂၅၇။ ၉။ ၂၃၀။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် ရှုကျင့်တရား ဆယ်ပါး။ (၁) ပထဝီကသိုက်- ပိုင်းခြားအပ်သည့်အတွင်း အကြွင်းအကျန်မရှိ အာရုံပြုအပ် စီးဖြန်း အပ်သော မြေကသိုက်၊ (၂) အာပေါကသိုက်- ပိုင်းခြားအပ်သည့် အတွင်း အကြွင်းအကျန်မရှိ အာရုံပြုအပ် စီးဖြန်းအပ်သော ရေကသိုက်၊ (၃) တေဇောကသိုက်- ပိုင်းခြားအပ်သည့်အတွင်း အကြွင်းအကျန်မရှိ အာရုံပြုအပ် စီးဖြန်းအပ်သော မီးကသိုက်၊ (၄) ဝါယော ကသိုက်- ။ ယ။ လေ ကသိုက်၊ (၅) နီလ ကသိုက်- ။ ယ။ ညိုသော ကသိုက်၊ (၆) ပီတ ကသိုက်- ။ ယ။ ဝါရွှေသော ကသိုက်၊ (၇) လောဟိတ ကသိုက်- ။ ယ။ နီမြန်းသော ကသိုက်၊ (၈) သြဇာ ကသိုက်- ။ ယ။ ဖြူသော ကသိုက်၊ (၉) အာကာသ ကသိုက်- ။ ယ။ ကောင်းကင် ကသိုက်၊ (၁၀) အာလောက ကသိုက်- ပိုင်းခြားအပ်သည့်အတွင်း အကြွင်းအကျန်မရှိ အာရုံပြုအပ် စီးဖြန်းအပ်သော အလင်းရောင်ခြည် ကသိုက်။

မှတ်ချက်။ ။ ။ ယ။ နေရာ၌ အထက်နည်းတူ အလည်စာသားများကို ဖော်ယူမူ။ (ပေယျာလ ဟူ၏။)

(၁၃၂) [ကာ + က ။ ကာ + မ ။ ကာ + ဧ + မ]

[ကာ]

ကာကနီခေါ်၊ စုန်းမကျော်၊ ၄-ဘော် အဘယ်နည်း?။ ။ကာကနီကား စုန်းမဟုတ်၊ နပူးစီး၊ မှန်ကူပါသော နတ်စိမ်းမျိုးသာဖြစ်သည်။ ယခုခေတ်မင်းညီနောင်၊ ဘိုးမင်းကျော်၊ ဦးရှင်ကြီး စသည်တို့လို အစားမျိုးဟု မှတ်ရာ၏။ အကျယ်ကို သဒ္ဒကပ္ပဒုမ ခေါ် လောကီကျမ်း၌ ရှုလေ။
(၁) ဒေဝ ကာကနီ - အောက်တန်းစား နတ်ဆိုး နတ်ယုတ်များ၊ (၂) ဗျူတ္တ ကာကနီ- ကျားနှင့်ယှဉ်သော နတ်စိမ်းများ၊ (၃) ယက္ခ ကာကနီ- ဘီလူး၊ သရဲ၊ ဖုတ်၊ ပြိတ္တာကြီးများ၊ (၄) ဣန္ဒ ကာကနီ- ထိုကာကနီထို့၏ အကြီးအကဲ နတ်စိမ်း။

ကာမ ၁၁ - ဘုံ။ ။ကာမပုဂ္ဂိုလ်တို့ လားရောက်ရာ ၁၁-ဘုံ ဟူလို။ အပါယ် ၄-ဘုံ၊ လူ့ဘုံ၊ နတ်ပြည် ၆-ထပ်၊ ပေါင်း ၁၁-ဘုံ။

ကာမဂုဏ် ၅-ပါး။ ။သဠာယတနသံယုတ် ။ပါ။ ၄၂၄။ဋ္ဌ-၁၂၀-၌ အကျယ်ရှု။ ကိလေသာ အာရုံ၌ ဖွဲ့စည်းတတ်သော တရားငါးပါး။ (၁) ရူပါရုံ- အဆင်း အာရုံ၊ (၂) သဒ္ဓါရုံ-အသံ အာရုံ၊ (၃) ဂန္ဓာရုံ-အနံ့ အာရုံ၊ (၄) ရသာရုံ-အရသာ အာရုံ၊ (၅) ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ-အတွေ့အထိ အာရုံ။

ကာမတရား ၂-ပါး။ ။ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ။ပါ။ ဂံ။ ။ဋ္ဌ။ ပ-အုပ်-၂၆၈-၌ အကျယ်ရှု။ ယုတ်ညံ့ သေးသိမ်သော တရား ၂-ပါး။ (၁) ဝတ္ထု ကာမ-တဏှာ၏ အာရုံအကြောင်းဖြစ်သော ရှေ့၊ ငွေ့၊ စိန်၊ ကျောက်၊ ဆင်၊ မြင်း၊ ကျွဲ၊ နွား၊ သားမယား စသည်မျိုးကို ခေါ်သည်။ (၂) ကိလေသာ ကာမ- တဏှာခေါ် လောဘ စေတသိက်တရားကိုခေါ်သည်။

ကာမသုဂတိ ၇-ဘုံ။ ။ကောင်းသော လားခြင်းရှိသော ကာမပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ၇-နရာ ၇-ဘုံ။ (၁)လူ့ဘုံ။ (၂)နတ်ပြည် ခြောက်ထပ်။ ပေါင်း ၇-ဘုံ။

ကာမေသုကံ၊ ကျိုးပြစ်ဒဏ်၊ ထိမှန် ၁၅-ပါး။ ။သူ့သွေးမယား၌ သွားလာ လွန်ကျူးသူတို့ ရရှိသော မကောင်းကျိုး အပြစ် ဆယ်ငါးပါး ဟူ၏။ ထိုထိုကျမ်းစာတို့၌ အမျိုးမျိုးလာရှိသည်။ (၁) အပါယ် ၄-ပါးသို့ လားရခြင်း၊ (၂) မိန်းမ၊ပဏ္ဍုက် ဖြစ်ရခြင်း၊ (၃) ရန်သူနှင့် တွေ့ရခြင်း၊

- (၄) လူအများ မုန်းခြင်း၊ (၅) စား, ဝတ်, အိပ်ရာ ရခဲခြင်း၊
- (၆) ဆင်းဆင်းရဲရဲ အိပ်ရာ, နိုးရခြင်း၊ (၇) အမျက်ဒေါသ ကြီးခြင်း၊
- (၈) လောကုတ္တရာတရား မရရှိနိုင်ခြင်း၊ (၉) စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်ပြုန်း
- ရခြင်း၊ (၁၀) ယုံကြည်မှု ကင်းမဲ့ ခံရခြင်း၊ (၁၁) ဘေးတွေ့ရခြင်း၊
- (၁၂) ယုံမှား သံသယ များခြင်း၊ (၁၃) ချစ်သူတို့နှင့် ခွဲနေရခြင်း၊
- (၁၄) အသက် တိုခြင်း၊ (၁၅) ဆင်းရဲကြီးစွာ တွေ့ရခြင်း။

ကာမေသုကံ၊ ထိမည်မှန်၊ ရှောင်ရန်မိန်းမ ၄၁။ ။ ၎င်းလုတေသနရုပ်ကို
(အုပ်ထိန်းခြင်း ရှိသော မိန်းမမျိုး ၂၀) (အုပ်ထိန်းရာသော မိန်းမ
၂၁-ယောက်)၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ အင်္ဂါ ၄-ပါး။ ။ ကာမကိစ္စ၌ ကံမြောက်နိုင်သည့်
အင်္ဂါလေးပါး။ (၁) အ ဂမနိယ ,ဝတ္ထု ၂၀-တို့တွင် ပါဝင်ခြင်း၊
(၂) ကျင့်ပြု မှီဝဲလိုစိတ်လည်း ရှိခြင်း၊ (၃) ရနိုင်သော နည်းဖြင့်
လုံ့လလည်း ပြုခြင်း၊ (၄) ပြုကျင့်ခြင်းကိုလည်း သာယာခြင်း။

ကာယကံမျိုး ၃-ပါး။ ။ ကိုယ်ဖြင့် ပြုလုပ်ကျူးလွန်သော ကံသုံးပါး။
(၁) ပါဏာတိပါတ- သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်း၊ (၂) အဒိန္နာဒါန-
အရှင်မပေးသော သူ့ဥစ္စာကို ခိုးခြင်း၊ (၃) ကာမေသု မိစ္ဆာစာရ-
ကိုယ်ပိုင်မဟုတ်သော သူ့မယား သွီးသားကို ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တဏှာဖြင့်
ကျူးလွန် ပြစ်မှားခြင်း။

ကာယဂတာသတိမျိုး ၁၈-ပါး။ ။ ဥပရိပဏ္ဏာသ ကာယဂတာသတိသုတ်
ပါဠိတော်မှ။ (၁) အာနာပါနပိုင်း၊ (၂) ဣရိယာပထပိုင်း၊ (၃)
သမ္ဗုဇဉ်ပိုင်း၊ (၄) ပဋိကူလပိုင်း၊ (၅) ဓာတုဝဝတ္ထာန်ပိုင်း၊ (၁၄) သိဝ
ထိက ၉-ပါးနှင့်တကွ (၁၅) ပဌမဈာန်၊ (၁၆) ဒုတိယဈာန်၊ (၁၇)
တတိယဈာန်၊ (၁၈) စတုတ္ထဈာန်တို့ ဖြစ်၏။

ကာယကြီး ၄-ပါး။ ။ ကာယဂတာ သတိအရာ၌ သုံးသပ်ရသော ၄၂-ပါး
သော ကာယအစု ၄-မျိုးကို ဆိုသည်။ (က) ပထဝီကာယ ၂၀။

(၁၃၄) [ကာ + ယာ ။ ကာ + ရ + က]

(ခ) အာပေါ ကာယ ၁၂။ (ဂ) တေဇော ကာယ ၄။ (ဃ) ဝါယော ကာယ ၆။ ပေါင်း ၄၂-ပါး။

ကာယဒုစရိုက် ၃-ပါး။ ။ ၎င်း၏ သရုပ်အဖြေ (ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး) မှာ ထင်ရှားအံ့။

ကာယဒွါရ ၃-ပါး။ ။ ၎င်း၏ သရုပ်အဓိပ္ပာယ် (ကာယကံမျိုး ၃-ပါး) နှင့် အရတူ ဖြစ်သည်။

ကာယမျိုး ၃-ပါး။ ။ ကာယခေါ် အမျိုးအစား ၃-ပါး။ (၁) သသမ္ဘာရ ကာယ- ၃၂-ကောဋ္ဌာသ အဆောက်အဦနှင့် တကွဖြစ်သော 'ကိုယ် ခန္ဓာ၊ (၂) ပသာဒ ကာယ-ကာယ ပသာဒရုပ် တွေထိမူ အသိရှိရာ ဌာန၊ (၃) စောပန ကာယ-လက်ခြေ စသည် လှုပ်ရှားအောင် ပြုမှု တတ်သော ဝိညာတ်။

ကာယာနုဂတတရား ၁၀-ပါး။ ။ ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာတို့သော်မှ မရှောင် မချန် မည်သည့် ကုသိုလ်ကံမျိုးကမှ တားမြစ်၍ မပေးနိုင်၊ ကိုယ်ကာယ ရရှိသူတိုင်း အစဉ်အမြဲလိုက်၍ နှိပ်စက်တတ်သော တရား မျိုး ဟူ၏။ ဆဋ္ဌ-မိလိန္ဒပဉ္စာ ၂၄၆။ (၁) သီတံ-အအေး၊ (၂) ဥဏှ-အပူ၊ (၃) ဇိဗန္ဓာ-ဆာလောင်၊ (၄) ပိပါသာ-ရေငတ်၊ (၅) ဥစ္စာ-ရော-ကျင်ကြီးစွန့်၊ (၆) ပဿာဝ-ကျင်ငယ်စွန့်၊ (၇) ထိန မိဒ္ဓ-အိပ်ငိုက်၊ (၈) ဇရာ-အိုမင်းကြီးရင့်၊ (၉) ဗျာဓိ-နာ၊ (၁၀) မရဏ-သေရခြင်း။

ကာရက ၆-ပါး။ ။ ပါဠိသဒ္ဓါ ဆရာတို့ အသုံးပြုသည့် လက္ခဏာ ၆-ပါး ဟူလို။ (၁) က၊ သည်၊ လက္ခဏာရှိသော ကတ္တုကာရက၊ (၂) ကို သို့၊ လက္ခဏာရှိသော ကမ္မကာရက၊ (၃) ဖြင့်၊ လက္ခဏာရှိသော ကရဏ ကာရက၊ (၄) အား၊ ၎င်း၊ လက္ခဏာရှိသော သမ္ပဒါနကာရက၊ (၅) က၊ မှ၊ အောက်၊ ထက်၊ လက္ခဏာ ရှိသော အပါဒါနကာရက၊ (၆) က၊ ဤ၊ တွင်၊ မှာ၊ လက္ခဏာ ရှိသော ဩကာသ ကာရက။

[ကာ + ရ + န်]

(၁၃၅)

ကာရန်ကြီး ၁၆-ပါး၊ ကာရန်ငယ် ၆၄-ပါး။ ။ ဤ၌ ကာရန်ကြီးကို “မူလ
 ကာရန်” ကာရန်ငယ်ကို “အသံကာရန်” ဟူ၍ခေါ်ဆိုကြကုန်သေး၏။ မြန်မာ
 ကဗျာ စာဆိုတော် ပညာရှိကြီးများသည် ကာရန်ကို လွန်စွာ အလေးပြု
 ရှိသေကြကုန်၏။ ၃-လုံးစပ်, ၄-လုံးစပ်, ၅-လုံးစပ် လင်္ကာဟူသမျှ မူလကာရန်
 ၁၆-တန်အတိုင်းသာ လိုက်နာစပ်ဆိုမြဲ ပြုကြကုန်သည်။

အမှတ်စဉ်	ကာရန်ကြီး ၁၆-ပါး	ကာရန်ငယ် ၆၄-ပါး ဆိုင်ယုတ် အသံကာရန် ၆၄-ပါး			အကြောင်းအရာ
		ဦးရေ	မူလ ရေးနည်း	အတို ရေးနည်း	
၁။	အကာရန္တာဒိ ၃-လုံး	၁ ၂ ၃	အ အာ အား		
၂။	ဣကာရန္တာဒိ ၃-လုံး	၄ ၅ ၆	အိ အီ အီး	အ ဤ	
၃။	ဥကာရန္တာဒိ ၃-လုံး	၇ ၈ ၉	အု အူ အူး	ဥ ဦ ဦး	များသော အားဖြင့် ဦး၊ ဦး- သုဓမ္မာဂိုဏ်းသုံး
၄။	အေကာရန္တာဒိ ၃-လုံး	၁၀ ၁၁ ၁၂	အေ အော့ အေး	ေ ေ့ ေး	ဥ၊ ဥး- ရွှေကျင်ဂိုဏ်းသုံး

(၁၃၆)

[ကာ + ရ + န်]

အမှတ်စဉ်	ကာရန်ကြီး ၁၆-ပါး	ကာရန်ငယ် ၆၄-ပါး သို့မဟုတ် အသံကာရန် ၆၄-ပါး			အကြောင်း အရာ
		ဦးရေ	ပူလ ရေးနည်း	အတို ရေးနည်း	
၅။	အယ်ကာရန္တာဒိ ၃-လုံး	၁၃ ၁၄ ၁၅	အဲ အယ် အဲ့ အယ် အီးအယ်	အဲ အဲ့ အီး	နောက်ပစ် ယ်သတ် အသံတူ
၆။	အော်ကာရန္တာဒိ ၃-လုံး	၁၆ ၁၇ ၁၈	အော် အော့ အော	အ် [အ့] [အ]	
၇။	က,သတ်ကာရန် ၃-လုံး	၁၉ ၂၀ ၂၁	အက် အိုက် အောက်		
၈။	င,သတ်ကာရန် ၉-လုံး	၂၂ ၂၃ ၂၄ ၂၅ ၂၆ ၂၇ ၂၈ ၂၉ ၃၀	အင် အိုင် အင်း အိုင် အိုင် အိုင် အိုင် အောင် အောင် အောင်း	 [အိ] [အိုင်း][အိ]	ပိတ်ရွတ်(အောင်) နှင့် မစပ်ကောင်း
၉။	စ,သတ်ကာရန် ၁-လုံး	၃၁	အစ်		

[ကာ + ရ + န်]

(၁၃၇)

အမှတ်စဉ်	ကာရန်ကြီး ခါးပါး	ကာရန်ငယ် ၆၄-ပါး သို့မဟုတ် အသံကာရန် ၆၄-ပါး			အကြောင်းအရာ
		ဦးရေ	မူလ ရေးနည်း	အတို ရေးနည်း	
၁၀။	ပိတ်ရွတ် ညသတ် ကာရန် ၃-လုံး	၃၂ ၃၃ ၃၄	အေည် အေညို အေညး	အေ အေ့ အေ့း	ပိတ်ရွတ် (အေည်) နှင့် သတ် မစပ်ကောင်း
၁၁။	ဖွင့်ရွတ် ညသတ် ကာရန် ၃-လုံး	၃၅ ၃၆ ၃၇	အည် အညို အညး	အိ အိ့ အိ့း	လုံးတင် နှင့် မစပ် ကောင်း
၁၂။	တ, သတ် ကာရန် ၃-လုံး	၃၈ ၃၉ ၄၀	အတ် အိတ် အုတ်		ပ, သတ် နှင့် မစပ် ကောင်း
၁၃။	န, သတ် ကာရန် ၉-လုံး	၄၁ ၄၂ ၄၃ ၄၄ ၄၅ ၄၆ ၄၇ ၄၈ ၄၉	အန် အန့် အန်း အိန် အိန့် အိန်း အုန် အုန့် အုန်း		မ, သတ် နှင့် မစပ်ကောင်း
၁၄။	ပ, သတ် ကာရန် ၃-လုံး	၅၀ ၅၁ ၅၂	အပ် အိပ် အုပ်		တ, သတ် နှင့် မစပ်ကောင်း

(၁၃၈)

[ကာ + ဂ + န် ။ ကာ + လ]

အပွတ်စဉ်	ကာရန်ကြီး ၁၆-ပါး	ကာရန်ငယ် ၆၄-ပါး ဆိုမဟုတ် အသံကာရန် ၆၄-ပါး			အကြောင်းအရာ
		ဦးရေ	မူလ ရေးနည်း	အတို ရေးနည်း	
၁၅။	မ,သတ်ကာရန် ၉-လုံး	၅၃ ၅၄ ၅၅ ၅၆ ၅၇ ၅၈ ၅၉ ၆၀ ၆၁	အမ် အမ် အမ် အိမ် အိမ် အိမ် အုမ် အုမ် အုမ်း	အံ အံ အံ အိ အိ အိ အံ အံ အံ	န,သတ်နှင့် မ,သတ် မစပ် ကောင်း ဥသရတင်၊ လစက်တင်၊ ထိုတင်ဗိန္ဒုစက်။ ညှိဟု ဘတ်လေ၊ ပါဠိအနေ၊ အောင်မြင်စေ အနက်။ ပုန်း ဥပဒေသ အလို (၃)မှ ယခုသုံး ညှိသို့ ပြောင်း လာကြောင်း မှတ်လေ။
၁၆။	ဝ,သတ်ကာရန် ၃-လုံး	၆၂ ၆၃ ၆၄	အိဝ် အိဝ် အိဝ်း	အိ အိ အိ	
*	ဝ,သတ်အထူး ၁-လုံး	x	အောင်	သြောင်	၎င်းကို ကာရန်ကြီး ၁၆-ပါး၊ ကာရန်ငယ် ၆၄-ပါးမှ လွတ်ကား ကြသည်။

ကာလ ၃-ပါး။ ။ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ။ပါ။ ၅၁ ။ဋ္ဌ။ ပ-အုပ်- ၂၂၇- ၂၂၈။
အချိန်အခါမျိုး ၃-ပါးဟူ၏။ (၁) အတိတ-လွန်လေပြီးသော အတိတ်
ကာလ၊ (၂) အနာဂတ-မလာရောက်သေး မဖြစ်သေးသော အနာဂတ်
ကာလ၊ (၃) ပစ္စုပ္ပန်-ယခုဖြစ်ဆဲ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ။

ကာလ ၅-မျိုး ၅-ပါး။ ။သင့်လျော် လျောက်ပတ် ကောင်းမြတ်စသော
ပေးလှူခြင်း ၄-ပါးဟူ၏။ ပဋိတ္တရပါဠိတော် သုမနဝဂ်။ (၁)အာဂန္တုက

ဒါန- ညွှန်သည်များအား ပေးလှူခြင်း၊ (၂) ဂမိက ဒါန-ခရီးသွား များအား ပေးလှူခြင်း၊ (၃) ဂိလာန ဒါန-လူနာများအား ပေးလှူခြင်း၊ (၄) ဓုဘိက္ခ ဒါန-ငတ်မွတ်ပါးရှား ဒုက္ခသည်များအား ပေးလှူခြင်း၊ (၅) သီလဝန္တ နဝဗလ ဒါန-မိမိတို့ လယ်ယာဥယျာဉ်မှ ပေါ်ဦးစ သီးနှံ တို့ကို သီလရှိသူတို့အား ပေးလှူပြီးမှ စားခြင်း။

ကာလိက ၄-ပါး။ ။ရဟန်းတော်များအား အခါအခွင့်နှင့် ပိုင်းခြား၍ အကပ်ခံရပုံနှင့် မည်သည့်ဝတ္ထုကို မည်သည့်အချိန်အခါ အတိသ သုံးဆောင်နိုင်ကြောင်းကို ဆိုသော ဘုရားရှင် ပညတ်ချက် လေးပါး၊ ဥပုသ်သည်များနှင့်လည်း သက်ဆိုင်သည်။

(၁) ယာဝ ကာလိက- စပါးမျိုး၊ ပဲမျိုး၊ အသီးကြီး ၉-မျိုးစသော အာဟာရကိစ္စကို ပြီးစေနိုင်သည့် ဝတ္ထုဟူသမျှ၊ ၎င်းကို အရုဏ် တက်ချိန်မှ မွန်းတည့်အထိသာ အကပ်ခံကောင်း သုံးဆောင် ကောင်းသည်။

(၂) ယာမ ကာလိက- ဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူသော အဖျော် ၈-ပါးနှင့် အနုလောမ အဖျော်တို့တည်း၊ ၎င်းကို နေအရုဏ်တက်မှ နက်ဖြန်အရုဏ်တက်အထိ တယာမ်အတွင်း သုံးဆောင်ကောင်း အကပ်ခံကောင်းသည်။

(၃) သတ္တဟ ကာလိက- ထောပတ်၊ ဆီဦး၊ ဆီ၊ ပျား၊ တင်လဲ၊ သကြား၊ ကြံသကာ၊ ဆေးငါးပါးတို့တည်း၊ ၎င်းကို တခါ အကပ်ခံထားလျှင် ခုနစ်ရက်ထိ သုံးဆောင်ကောင်းသည်။

(၄) ယာဝ ဇီဝက- ပြခဲ့ပြီးသော ကာလိက ၃-ပါးနှင့် ကာလိကမှ လွတ်သော ရေ၊ ဒန်ပူကို ချန်ထား၍ ကြွင်းသော ဇီးဖြူ၊ ရိရား သဖန်းခါးစသော အာဟာရကိစ္စကို မပြီးစေနိုင်သည့် ဆေးဘက် ဝင်သော အမြစ်၊ အရွက်၊ အသီး၊ အခေါက် စသည်တို့တည်း၊ ၎င်းကို တခါ အကပ်ခံထားလျှင် အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလ ပတ်လုံး သုံးဆောင်နိုင်သည်။ ရေ၊ ဒန်ပူတို့ကား ကာလိက လေးပါးမှ လွတ်သည်။ အကပ်ခံဘွယ် ကိစ္စမရှိ၊ ဥပုသ်သည် များကား ယာဝကာလိကကို နေလွဲသည်မှ မစားရချေ။ ကျန် ၃-ပါးကား စားနိုင်၏။

[ကိ]

ကိကိမင်းကြီး၏ သမီးတော် ၇-ယောက်။ ။ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ သတ္တမအုပ်-
၂၄၃-၌ ရှုပါ။ ကဿပ ဘုရားရှင် လက်ထက်၌ (၁) သမဏီ၊ (၂) သမဏ
ဂုတ္တာ၊ (၃) ဘိက္ခုနီ၊ (၄) ဘိက္ခုဒါယိကာ၊ (၅) ဓမ္မာ၊ (၆) သုဓမ္မာ၊
(၇) သံသဒါသီ။ ။ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌ (၁)
ခေမာ၊ (၂) ဥပ္ပလဝဏ်၊ (၃) ပဋ္ဌာစာရီ၊ (၄) ဂေါတမီ၊ (၅) ဓမ္မဒိန္နာ၊
(၆) မဟာမာယာ၊ (၇) ဝိသာခါ။

ကိတ် ၃-ပါး။ ။ ဇမ္ဗူဒိပ် နိမိတ်ဟူသော ရှေးဥဒါန်းအရ အသက်ရှိသော
သဝိညာဏက ခေါ် သတ္တဝါတို့၏ ကမ္မပစ္စယကို အကြောင်းပြု၍ သုဘာ
သုဘ ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးကို ပြသော နိမိတ်ကြီး ၃-ပါးဟူလို။

(၁) အာကာသ ကိတ်-ထူးခြားစွာ ကြယ်ယုံခြင်း၊ ကြယ်ကြွေခြင်း၊
ဥက္ကာကျခြင်း၊ နေ လ ကြတ်ခြင်း၊ ကြယ်တံခွန် လွတ်ခြင်း၊
တိမ်တံခွန် ထွက်ခြင်း၊ ဂြိုဟ်အသွား အလာ ပေါက်ပြန်ခြင်း၊
ဗျူဟာ ဝက္ကဇာ သီဟဇာကျင့်ခြင်း စသော ကောင်းကင်မှ
ဖြစ်ပေါ်သည့် နိမိတ်ဟူသမျှကို “အာကာသ ကိတ်” ဟု
ခေါ်သည်။

(၂) ဘောမ ကိတ်-တောင်ပို ပေါက်ခြင်း၊ တောင်ကြီး တောင်ငယ်
ပေါ်ခြင်း၊ တောင်ပြိုခြင်း၊ မြေပြိုခြင်း၊ ပင်လယ်ဝေခြင်း၊
တော်လည်း၊ ငလျင်လှုပ်ခြင်း၊ မြေမှ အခိုးအလျှံထွက်ခြင်း၊
အိမ်အောက် နန်းအောက် ကျောင်းအောက်တို့၌ မှီပွင့်ကြီးများ
ပေါက်ခြင်း၊ ကြာပေါက်ခြင်း စသော မြေကြီးနှင့်စပ်၍
ဖြစ်ပေါ်သည့် နိမိတ်ဟူသမျှကို “ဘောမ ကိတ်” ဟု ခေါ်ဆို
သည်။

(၃) အန္တလိက္ခ ကိတ်-ဘုရား စေတီတော်တို့မှ ရောင်ခြည်တော်
အကြိမ်ကြိမ်လွတ်ခြင်း၊ မျက်ရည် ယိုခြင်း၊ သွေးစိမ်းရှင်ရှင်
ယိုခြင်း၊ ချွေးထွက်ခြင်း၊ အမွှေးပေါက်ခြင်း၊ သစ်ပင်တို့မှ
ရေမီးထွက်ခြင်း၊ အခိုးအလျှံထွက်ခြင်း၊ အခါမဟုတ်ပွင့်ခြင်း၊
စရပ် ကန်ဆောင်း ကျောင်း နန်းတော်တို့မှ အခိုးအလျှံ

(၁၄၂)

[ကို + လေ + သံ]

(၃) ဝိတိက္ကမ ကိလေသာ- ၃-ပါး၌၊ ဖျာဒိတံ၊ ထကြွရုံတိုင် မကဘဲ လောဘ၊ ဒေါသ၊ အလျောက် ဖောက်ပြန် ကျူးလွန်မှု ပြုစေတတ်သော ကိလေသာမျိုး။

ကိလေသာ ၁၀-ပါး။ ။ ပူပန်ဆင်းရဲစေတတ်သော တရားဆယ်ပါး။ (၁) လောဘ-လှိုချင် တပ်မက်ခြင်း သဘော၊ (၂) ဒေါသ- ကြမ်းတမ်း ဖျက်ဆီး ပြစ်မှားခြင်း သဘော၊ (၃) မောဟ- အကြောင်းအကျိုးကို မသိ တွေဝေမိန်းမောခြင်း သဘော၊ (၄) မာန- စိတ်ထောင်လွှား တက်ကြွခြင်းသဘော၊ (၅) ဒိဋ္ဌိ- အယူမှားခြင်း၊ အမှားကို သိမြင်စွဲလမ်းခြင်း သဘော၊ (၆) ဝိစိကိစ္ဆာ- တွေးတောယုံမှားခြင်း သဘော၊ (၇) ထိနကုသိုလ်ထဲ၌ စိတ်မခံခြင်း၊ လျော့ပါး ဆုတ်နစ်ခြင်း သဘော၊ (၈) ဥဒ္ဓစ္စ- စိတ်၏ ကောင်းမှုမှ ပျံ့လွင့် တုန်လှုပ်ခြင်း သဘော၊ (၉) အဟိရိက- မကောင်းမှုမှ မရှက်ခြင်းသဘော၊ (၁၀) အနောတ္တပ္ပ-မကောင်းမှုမှ မလန့်ခြင်း သဘော။

ကိလေသာ ၁၅၀၀။ ။ သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးကို ဆင်းရဲညစ်နွမ်း ပူပန်စေတတ်သော၊ ပူပန်ဖေတတ်ကြောင်းဖြစ်သော တရားမျိုး ဟူလို။ ၁၅၀၀ ကိလေသာ မြောက်ပွားပုံကို ဤသို့သိလေ။ “နာမ် တေပညာသ (၅၃)၊ နိပ္ပန္နရုပ် (၁၈)၊ လက္ခဏရုပ် (၄)၊ ၎င်းတို့ကို ပေါင်းသော်- နာမ်ရုပ်ပေါင်း (၇၅) ပါး ရသည်။ ၎င်းကို အဇ္ဈတ္တ၊ ဗဟိဒ္ဓ သန္တာန် ၂-ပါးနှင့် မြောက် (၁၅၀) ရသည်။ ၎င်းကို ကိလေသာ (၁၀) ပါးနှင့် မြောက်သော် (၁၅၀၀) ဖြစ်သည်။

သံပေါက် ဆောင်ပုဒ်

နာမ် တေပညာ၊ နိပ္ပန္နာ၊ တည်ပါ လက္ခဏ။
သန္တာန် နှစ်ဖြာ၊ မြောက်ပွား၏၊ တရားဆယ်ရ။
ယင်းကိုတဖြာ၊ ကိလေသာ၊ ဆယ်ဖြာမြောက်ပြန်ရ။
တထောင့်ငါးရာ၊ ကိလေသာ၊ ထိုခါဖြစ်သည်ပ။

[ကံ + ကု။ ကု + ကံ။ ကု + ငှ်။ ကု + နံး] (၁၄၃)

[ကု]

ကံကုမံမျိုး ၄-ပါး။ ။ ထိုထို ဆေးကျမ်းတို့၌ ‘ကုကံ မာလာ’ ခေါ် ကံကုမံ မျိုးကို အောက်ပါအတိုင်း ၄-မျိုး ခွဲခြား၍ ပြကုန်၏။ (၁) ကုမုဒ္ဒရာ ကံကုမံ၊ (၂) ပဒုမ္မာ ကံကုမံ၊ (၃) ကုသုမာ ကံကုမံ၊ (၄) ကုကုမာ ကံကုမံ။

ကုက္ကုစ္စတရား ၃-ပါး။ ။ ပြုပြီးသားမကောင်းမှု၊ မပြုမိခဲ့သော ကောင်းမှုတို့ ကို တွေးတောပူပန် စိတ်နှလုံး မသာယာမှု နောင်တ ခေါ် အပိုအလုပ် မျိုးကို ကုက္ကုစ္စခေါ်၏။ အကံရဋီကာ။

- (၁) နိဝရဏ ကုက္ကုစ္စ-နိဝရဏ၌ လာသော အထက်ပါ အဓိပ္ပါယ် အတိုင်းဖြစ်သော ကုက္ကုစ္စမျိုး၊ “ကုက္ကုစ္စစေတသိကံ”။
- (၂) ဝိနယ ကုက္ကုစ္စ- အပ်လေသလော၊ မအပ်လေ သလောဟု ဝိနည်းအရာ၌ ကြံစည်စဉ်းစားမှု၊ ပထုဇဉ်၊ သေက္ခ၊ ရဟန္တာ များ၌လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ “ကုသိုလ်နှင့် ကြိယာစိတ္တုပ္ပါဒ်”။
- (၃) အသံဟတ ကုက္ကုစ္စ-ဘုရားဝတ်ကပ်နှင့် သံသပရိသတ်စသည် တို့၌ ရိုသေငြိမ်သက်စွာမနေ ဣန္ဒြေမရ ခြေလှုပ် လက်ရမ်း အဟူးအဟမ်းနှင့် သလိပ်ခတ် လက်ဆစ်ချိုး စကားပြော စသော မသင့်လျော်သည့် အပြုအမူများ၊ “မောဟ ဦးစီးသော အကုသိုလ်”။

ကုဋ္ဌမျိုး ၁၀-ပါး။ ။ အ မရိတ ဘောသဇ္ဇ ဆေးကျမ်းကြီးမှ ယူဖြေသည်။ ၎င်းသရုပ်ကို (နှုနာမျိုး ၁၀-ပါး) ၌ ရှုပါလေ။

ကုန်းကြည်းပျော်နေ၊ သတ္တဝါတွေ၊ ဇု-ကုဋ္ဌေခေါ်၊ အဘယ်နည်း?။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (ကြည်းကုန်းပျော်နေ၊ သတ္တဝါတွေ) ၌ ရှုလေ။

ကုန်းတိုက်ချောပစ်၊ ကံကျိုးပြစ်၊ မှတ်ရစ် ၇-ပါး။ ။ ၎င်း ၇-ပါးကို ဓမ္မပဒ၊ အင်္ဂုတ္တရ ပါဠိတော်တို့နှင့် ခုဒ္ဒကပါဌ အဋ္ဌကထာမှ စုပေါင်း၍ ဖြေဆို ထားသည်။ (ပိသုဏဝါစာ ဓာတ် အကျိုး ၇-ပါး) ၌ ရှုပါကုန်။ (အချို့ ဆရာတို့ ကုန်းကို ‘ဂုံး’ဟု ရေးသည်။)

(၁၄၄)

[ကု + န်း]

ကုန်းဘောင်မင်း ၁၁-ဆက်။ ။ဒေဝဒဟ၊ ကောလိယ၊ ကပ္ပိလ မှ ဆက်၍ အထက်အညာ တကောင်း၊ သရေခေတ္တရာ၊ ပုဂံ၊ မြင်စိုင်း၊ ပန်းယ၊ အဝ တိုင်အောင် သာကီနွယ်ရိုး သတိုး အဆက်ဆက်မှ ဆင်းသက်ကာ ညောင်ရမ်း ဆယ်ဆက်ဖြစ်သော ဟံသာဝတီပါ မင်းတရားကြီးလက်ထက် ရတနာပူရ အဝ နေပြည်တော်ကြီး၌ သာကီနွယ်ရိုး သတိုးမင်းဆက် ပြတ်သွားပေရာ သဘော့၊ လှေ၊ ဘောင်ကြီးနှင့် ကမ်းပါး ကွာခြား ပြတ်ကင်းနေရာတွင် တံတား ကုန်းဘောင်သဘွယ် ဆက်သွယ်ပေးနိုင်သော အလောင်းမင်းတရားကြီး ဖွားမြင်ရာ ဌာနကိုပင် ဗေဗင်ကျမ်းအရ ဓာတ်မြတ်ဓာတ်ထူးဖြစ်သော “ဂဗ္ဘ” ဓာတ်ရိုက်၍ “ကုန်းဘောင်” မြို့တော်ဟု သမုတ်လေသည်။ ထိုသည့် ကုန်းဘောင်မင်း ၁၁-ဆက် တို့ကို အကျဉ်းမျှ ပြအံ့။

(၁) ရွှေချက်သို့ စေတီဒါယကာ အလောင်းဘုရားကြီး ဟူသော ဘွဲ့တံဆိပ် နှာမံတော်နှင့် ၁၁၁၄-ခုနှစ် နန်းတက် နန်းစည်းစိမ် ရှစ်နှစ်စံ၊ အိမ်နိမ့် ၃၈-နှစ်စံ၊ နံတော် သောကြာသား၊ သက်တော် ၄၆-နှစ်၌ နတ်ရွာ စံတော်မူသည်။ (အချို့ကား အိမ်နိမ့် ၃၇-နှစ် ဟူသေး၏။)

(၂) အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ သားတော် စစ်ကိုင်းမင်း၊ နောင် တော်ကြီးလည်းခေါ် မဟာနန္ဒာ ကန်တွင်း စည်းခုံစေတီ ဒါယကာ ဒုတိယ စစ်ကိုင်းမြို့တည် နောင်တော်မင်းတရားကြီး သီရိပဝရ ဓမ္မရာဇာ ဟူသော ဘွဲ့တံဆိပ် နှာမံတော်ဖြင့် ၁၁၂၃-ခုနှစ် နန်းတက်၍ နန်းစည်းစိမ် ၃-နှစ်စံ၊ အိမ်နိမ့် ၂၆-နှစ်စံ၊ နံတော် အင်္ဂါသား၊ သက်တော် ၂၉-နှစ်၌ နတ်ရွာ စံသည်။ ငယ်မည်တော် ဦးလောက်။

(၃) ညီတော် ဆင်ဖြူရှင်ခေါ် နိဗ္ဗာန်ဆိုင်ဦး စေတီတော် ဒါယကာ တတိယ အဝမြို့တည်၊ ဆင်ဖြူရှင်မင်းတရား သီရိပဝရ သုဓမ္မ မဟာဓမ္မရာဇာ ဓိရာဇာ ဟူသော ဘွဲ့တံဆိပ် နှာမံတော်ဖြင့် ၁၁၂၅-ခုနှစ်၌ နန်းတက်၍ နန်းစည်းစိမ် ၁၃-နှစ်၊ အိမ်နိမ့် ၂၇-နှစ်၊ နံတော် တနင်္ဂနွေသား၊ သက်တော် ၄၀-၌ နတ်ရွာစံ။ (အချို့ကား နန်းစည်းစိမ် ၁၂-နှစ် ဟူသေး၏။) အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ ဒုတိယ သားတော်၊ ငယ်မည် ဦးရွှေ။

(၄) သားတော် စဉ့်ကူးမင်း၊ မိုးထိကျောင်းဒါယကာ ၁၁၃၀-ခုနှစ် နန်းတက်၍ နန်းစည်းစိမ် ၆-နှစ်စံ၊ အိမ်နိမ့် ၂၀-နှစ်စံ၊ နံတော် တနင်္ဂနွေ

သား၊ သက်တော် ၂၆-နှစ်၌ နတ်ရွာစံ၊ ဆင်ဖြူရှင်မင်းတရား၏ ဒုတိယ သားတော်၊ ငယ်မည် မောင်ရဲလှ။

(၅) ဖောင်းကားမင်း ၁၁၄၃-ခုနှစ် နန်းတက်၍ နန်းစည်းစိမ် ၇-ရက် စံရသည်။ အိမ်နိမ့် ၁၈-နှစ်စံ၊ နံတော် ကြာသပတေးသား၊ သက်တော် ၁၈-နှစ်၌ ကံတော်ကုန်၊ “နောင်တော်ကြီးဘုရား၏သားတော်” ငယ်မည် မောင်မောင်။

(၆) ဘိုးတော်ပဒုံမင်းခေါ်၊ ဘိုးတော်ဦးဝိုင်းခေါ်၊ ဆင်ဖြူများရှင် မင်းတရားကြီးခေါ်၊ ဘိုးတော်ဘုရားခေါ်၊ အောင်မြေလောက စေတီ ဒါယကာ အမရပူရပဌမမြို့တည်နန်းတည် မင်းတရားကြီး သီရိပဝရဝိဇယာ နန္ဒ ယသတြိ ဘဝနာဓိတျာဓိပတိ ပဏ္ဍိတ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇာ ဟူသော ဘွဲ့တံဆိပ် နာမံတော်ဖြင့် ၁၁၄၃-ခုနှစ် နန်းတက်တော်မူ၍ နန်းစည်းစိမ် ၃၇-နှစ်၊ အိမ်နိမ့် ၃၈-နှစ်စံ၊ နံတော် တနင်းလာသား၊ သက်တော် ၂၅-နှစ်၌ ကံတော်ကုန်၊ အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ ဆဋ္ဌမမြောက် သားတော်၊ ငယ်မည် ဦးဝိုင်း ဟူ၏။

(၇) ဘကြီးတော် မှန်နန်းရှင်ဘုရားခေါ် မဟာဝိဇယရံသီ စေတီ ဒါယကာ စတုတ္ထ အဝမြို့တည်နန်းတည် မင်းတရားကြီး သီရိတြိဘဝနာ တျ ပဝရပဏ္ဍိတ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇာ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ဖြင့် ၁၁၈၁-ခုနှစ် နန်းတက်တော်မူ၍ နန်းစည်းစိမ် ၁၈-နှစ် (၁၉-နှစ်ဟုလည်း မှုကဲ့ရှိသည်။) အိမ်နိမ့်စံ ၃၄-နှစ်၊ နံတော် သောကြာသား၊ သက်တော် ၆၁-နှစ်၌ နတ်ရွာ စံသည်။ ငယ်မည် မောင်စိန်။

မှတ်ချက်။ ။နန်းကျပြီးနောက် ၈-နှစ်ကြာမှ နတ်ရွာစံသည် ဟူ၏။

(၈) ညီတော် သာယာဝတီမင်း၊ ကုန်းဘောင်မင်းလည်း ဟူ၏။ လောကမဏိဂုဏ္ဍစေတီ ဒါယကာ အမရပူရ ဒုတိယ မြို့တည်နန်းတည် မင်းတရားကြီး သီရိပဝရဒိတျ လောကာဓိပတိ ဝိဇယ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇာ-ဟူသော ဘွဲ့တံဆိပ်နာမံတော်ဖြင့် ၁၁၉၉-ခုနှစ် နန်းတက်တော်မူ၍ နန်းစည်းစိမ် ၉-နှစ်စံ၊ အိမ်နိမ့် ၅၀-နှစ်စံ၊ နံတော် ဗုဒ္ဓဟူးသား၊ သက်တော် ၅၉-နှစ်၌ ကံတော်ကုန်သည်။ ဘကြီးကော် မှန်နန်းရှင်ဘုရား၏ ညီတော်၊ ငယ်မည် မောင်ခင် ဟူ၏။

(၁၄၆)

[က + န်း။ က + လ]

(၉) သားတော် ပုဂံမင်းခေါ် မဟာလောကရံသံ စေတီ ဒါယကာ သိရီသုဓမ္မ တိလောက ပဝရ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇာ ဘွဲ့တံဆိပ်နာမံတော် ဖြင့် ၁၂၀၈-ခုနှစ် နန်းတက်တော်မူ၍ နန်းစည်းစိမ် ၆-နှစ်စံ၊ အိမ်နိမ့် ၃၅-နှစ်စံ၊ နံတော် သောကြာသား၊ သက်တော် ၄၁-နှစ်၌ နတ်ရွာစံသည်။ ကုန်းဘောင်မင်းတရားကြီး၏သားတော်၊ ငယ်မည် မောင်ထောင်၊ ပုဂံမြို့စား ဟူ၏။

(၁၀) ပုဂံမင်း၏ ညီတော် မင်းတုန်းမင်းခေါ် မဟာလောကမာရဇိန် စေတီဒါယကာ မန္တလေး ရတနာပုံ မြို့တည်နန်းတည် ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး သိရီပဝရ ဝိဇယာနန္ဒ ယသပဏ္ဍိတ တြိဘဝနာဓိကျာ ဓိပတိ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇာ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ဖြင့် ၁၂၁၄-ခုနှစ် နန်းတက် တော်မူ၍ နန်းစည်းစိမ် ၂၆-နှစ်၊ အိမ်နိမ့်စံ ၃၈-နှစ်၊ နံတော် အင်္ဂါသား၊ သက်တော် ၆၄-နှစ်၌ နတ်ရွာစံသည်။ ငယ်မည် မောင်လွင် ဟူ၏။

(၁၁) သားတော် သံမပါမင်း မန်အောင်ရတနာ စေတီဒါယကာ မန္တလေး ရတနာပုံ ဒုတိယနန်းစံ၊ သိရီပဝရ ဝိဇယာနန္ဒ ယသတိလောကာ ဓိပတိ ပဏ္ဍိတ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇာ ဘွဲ့တံဆိပ်နာမံတော်ဖြင့် ၁၂၄၀-ခုနှစ် ၌ နန်းတက်စံမြန်း၍ နန်းစည်းစိမ် ၇-နှစ်၊ နံတော် စနေသား၊ ငယ်မည် မောင်ရေစက် ဖြစ်လေသည်။ ၁၂၄၇-ခုနှစ်၌ ကုလားဖြူတို့က မင်းနှစ်ပါး ဖမ်းယူလျက် မိမိတို့ တိုင်းပြည်ကြီး သိမ်းပိုက်ကြီးစိုးလျက် မြန်မာလူမျိုး တို့အား ကျွန်သပေါက်ဘဝထားကာ အမျိုး ဘာသာ သာသနာကို ဖျက်ကြလေတော့သည်။

ကုလစူသက ဂ-ပါး။ ။ ပရိဝါပါဠိတော်- ၂၄၃ ။ ငွေ။ ၁၈၀။ လူဒါယကာ တို့၏ သဒ္ဒါရိုးရိုးကို လက်ဆောင်ထိုး၍ ဖျက်ဆီးခြင်းမျိုး ဂ-ပါး၊ ရဟန်း များ ကိုယ့်ကို ကြည်ညိုအောင် ဤနည်းဖြင့် မလုပ်ရ။ (၁) သစ်သီး ပေးခြင်း၊ (၂) ကသယ်မှုန့် ပေးခြင်း၊ (၃) ဒန်ပူ ပေးခြင်း၊ (၄) ဝါး ပေးခြင်း၊ (၅) ဆေးကုပေးခြင်း၊ (၆) ဒါယကာတို့ အစေအပါးခံခြင်း၊ (၇) သစ်ပေးခြင်း၊ (၈) မြေဖြူ ပေးခြင်းတို့တည်း။

ကုလသမဂ္ဂ အဖွဲ့ဝင် နိုင်ငံ ၁၃၈။ ။ ဤမှတ်တမ်းကို ၁၉၇၅-ခုနှစ်၊ မေလ ၁-ရက် နေ့အထိ အဖွဲ့ဝင် ၁၃၈-နိုင်ငံရှိကြောင်း ရေးမှတ် တင်ပြသည်။ (၁) အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၊ (၂) ယူနိုက်တက်ကင်းဒမ်း “ဗြိတိန်”၊ (၃) ဆိုဗီယက် ရုရှား၊ (၄) အာရတ် ပြည်ထောင်စု၊ (၅) အာဂျင်တီးနား၊ (၆) ဘရာဇီးလ်၊ (၇) ဘိုင်လိုရပ်ရှား၊ (၈) ချီလီ၊ (၉) တရုတ်ပြည်၊ “ထိုင်ဝမ်-တရုတ်ပြည်” (၁၀) ကျူးဘား၊ (၁၁) ချက်ကို ဆလိုဗားကီးယား၊ (၁၂) ဒိန်းမတ်၊ (၁၃) ဒိုမီနီကန်၊ (၁၄) အယ်လ်ဆာလ်ဗေဒီ၊ (၁၅) အီရန် “ပါရှား”၊ (၁၆) လီဘနွန်၊ (၁၇) လူဇင်ဘတ်၊ (၁၈) နယူးဇီလန်၊ (၁၉) နီကာရာဂွါး၊ (၂၀) ပါရာဂွေ၊ (၂၁) ဖိလစ်ပိုင်၊ (၂၂) ပိုလန်၊ (၂၃) ဆော်ဗီအာရေ ဘီးယား၊ (၂၄) ဆီးရီးယား၊ (၂၅) ယူကရိန်း၊ (၂၆) ယူဂိုစလားဗီးယား၊ (၂၇) ပြင်သစ်၊ (၂၈) ဟေတ်၊ (၂၉) တူရကီ၊ (၃၀) ဂရိန်၊ (၃၁) ဣန္ဒိယား၊ (၃၂) ပီးရူး၊ (၃၃) သြစတြေးလျား၊ (၃၄) ကော့စတာ ရိကာ၊ (၃၅) လိုင်ဗီရီးယား၊ (၃၆) ကိုလံဗီယာ၊ (၃၇) မက္ကဆီကို၊ (၃၈) တောင်အာဖရိကာ၊ (၃၉) ကနေဒါ၊ (၄၀) အီသီယိုးပီးယား၊ (၄၁) ပနာမား၊ (၄၂) ဘိုလီဗီးယား၊ (၄၃) ဗင်နီဇွဲလား၊ (၄၄) ဂွါးတီး မာလာ၊ (၄၅) နော်ဝေး၊ (၄၆) နယ်သာလန်၊ (၄၇) တွန်ဒူးရပ်စ်၊ (၄၈) ဥမ္မဒွေး၊ (၄၉) အီကွေဒါ၊ (၅၀) အီရက်၊ (၅၁) ဘယ်လ်ဂျီယန်၊ (၅၂) အာဖဂန်နစ္စတန်၊ (၅၃) အိုက်စလန်၊ (၅၄) ဆွီဒင်၊ (၅၅) ထိုင်းလင်း၊ “ယိုးဒယား” (၅၆) ပါကစ္စတန်၊ (၅၇) ယီမင်၊ (၅၈) မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ “ပြည်ထောင်စု” (၅၉) အဇ္ဈေး၊ (၆၀) အင်ဒိုနီးရှား၊ (၆၁) အိန္ဒိယား၊ (၆၂) သြစထရီးယား၊ (၆၃) ဘူလ်ဂေးရီး ယား၊ (၆၄) ကမ္ဘောဒီးယား၊ (၆၅) သီရိလင်္ကာ၊ “သီဟိုဠ်” (၆၆) ဖင်လန်၊ (၆၇) ဟန်ဂေရီ၊ (၆၈) အိုင်ယာလန်၊ (၆၉) အီတလီ၊ (၇၀) ဂျော်ဒန်၊ (၇၁) လာအို၊ “လော” (၇၂) လစ်ဗျား၊ (၇၃) နိုပေါလ်၊ (၇၄) ပေါ်တူဂီ၊ (၇၅) ရူမေးနီးယား၊ (၇၆) စပိန်၊ (၇၇) ဗော်ဂျီကို၊ (၇၈) ဆူဒန်၊ (၇၉) တူနီးရှား၊ (၈၀) ဂျပန်၊ (၈၁) ဂါနာ၊ (၈၂) ဂီနီယာ “ဂီနီ” (၈၃) ကင်မရွန်၊ (၈၄) အာဖရိက- ဗဟို “ဗဟိုအာဖရိက” (၈၅) ချမ်၊ (၈၆) ကွန်ဂို “ကင်ရှားစာ” (၈၇) ကွန်ဂို “ဘရာဇာဗီးလ်” (၈၈) ဆိုက်ပရပ်စ်၊ (၈၉) ဒါဟိုမေ၊ (၉၀) ဂါဘွန်၊ (၉၁) အိုင်ဗရီကို့စ်။

(၁၄၈)

[ကု + လ။ ကု + လား]

(၉၂) မာလာဂါဆီ၊ (၉၃) နိုင်ဂါ၊ (၉၄) ဆိုမာလိယာ၊ (၉၅) တိုဂို၊
 (၉၆) အထက် ပေါ်လတာ၊ (၉၇) မာလီ၊ (၉၈) ဆီနိုဂဲလ်၊ (၉၉)
 နိုကံဂျီရီးယား၊ (၁၀၀) ဆီယာရာလီယွန်၊ (၁၀၁) မော်ရိုတေးနီးယား၊
 (၁၀၂) မွန်ဂိုလီးယား၊ (၁၀၃) ဘာရွန်ဒီ၊ (၁၀၄) ဂျမေကာ၊ (၁၀၅)
 ရဝမ်ဒါ၊ (၁၀၆) ထနီဒက်နှင့် တိုဘာဂို၊ (၁၀၇) အဲလ်ဂျီးရီးယား၊
 (၁၀၈) ယူဂန္ဒာ၊ (၁၀၉) ကူဝိတ်၊ (၁၁၀) မလေးရှား၊ (၁၁၁) ကညာ၊
 (၁၁၂) တန်ဇန်နီယား၊ (၁၁၃) မာလာဝီ၊ “ညာဆာလင်း”
 (၁၁၄) မော်လတာ၊ (၁၁၅) ဇမ်ဘီယာ၊ “မြောက်ရိုဒီးရှား” (၁၁၆)
 စကံဘူ၊ (၁၁၇) ဂမ်ဘီယာ၊ (၁၁၈) မော်လဒိုက်၊ (၁၁၉) ဂူယာနာ၊
 (၁၂၀) တော့စ်ဝါနာ၊ “ဘီချူနာလင်း” (၁၂၁) လီဆိုသို၊ “ဘာဆူ
 တိုလင်း” (၁၂၂) ဘာဗေးဒီးစ်၊ (၁၂၃) ယီမင်တောင်ပိုင်း ပြည်သူ့
 သမတနိုင်ငံ၊ (၁၂၄) မော်ရေးသျှ၊ (၁၂၅) ဆွာဇီလင်၊ (၁၂၆)
 အီကွေတာဂီနီ၊ (၁၂၇) ဖိဂျီ ကျွန်းစုနိုင်ငံ၊ (၁၂၈) ဘာရိုင်း “ကျွန်းစု” နိုင်ငံ၊
 (၁၂၉) ဘူတန်၊ (၁၃၀) ကွေတာ၊ (၁၃၁) တရုတ်ပြည်သူ့ သမတနိုင်ငံ၊
 (၁၃၂) အာရပ်စော်ဘွားများ ပြည်ထောင်စု၊ (၁၃၃) ဂျာမန်-
 ဖက်ဒရယ် သမတနိုင်ငံ၊ (၁၃၄) ဂျာမန်- ဒီမိုကရက်တစ် သမတနိုင်ငံ၊
 (၁၃၅) ဘဟားမား “ကျွန်းစု” နိုင်ငံ၊ (၁၃၆) ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် နိုင်ငံ၊
 (၁၃၇) ဂရိနေဒါ ကျွန်းစုနိုင်ငံ၊ ၁၉၇၄-ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၇-ရက်နေ့၌
 ဗြိတိန်နိုင်ငံ၏ လက်အောက်မှ လွတ်လပ်ရေး ရခဲ့သည်။ (၁၃၈) ဂီနီ
 ဘစ်ဆောနိုင်ငံ။

ကုလားမျိုး ၆၀။ ။ ဤ၌ ရှေးသူဟောင်းတို့ ခေတ်သမယ ယဉ်ကျေးမှု
 မှတ်စုများကို သိစေရန်မျှ ဖြစ်သည်။ ယခုခေတ်ကား ကုလားမျိုးတွေ
 ပိုမိုများဘိ၏။ ၁-သူတယ်၊ ၂-ပူရန္တေ၊ ၃-အာသံ၊ ၄-ရေသူ၊ ၅-ပန်းသေး၊
 ၆-ပဋိက္ခယား၊ ၇-နောင်လာ၊ ၈-ကုလားဖြူ၊ ၉-ဘရင်ဂျီ၊ ၁၀-ဘာလီ၊
 ၁၁-လဝီ၊ ၁၂-သီဟိုဠ်၊ ၁၃-သိန်း၊ ၁၄-စန္ဒာ၊ ၁၅-မောပာ၊ ၁၆-ဒေးကိုး၊
 ၁၇-နာထိုး၊ ၁၈-စောရာ၊ ၁၉-ပစ္စိယာ၊ ၂၀-ဘောဓ၊ ၂၁-သူတ္တံ၊ ၂၂-ခင်းကျံ၊
 ၂၃-ဥမြ၊ ၂၄-ဇိနပတ္တ၊ ၂၅-ပုရံ၊ ၂၆-သင်းတွဲ၊ ၂၇-စေတုတ္တရာ၊ ၂၈-
 သက္ကတံ၊ ၂၉-ဝိန်ရိုး၊ ၃၀-မက္ကတံ၊ ၃၁-ဘူလီ၊ ၃၂-မန္တရာဇ်၊ ၃၃-အော်လံ
 တေ၊ ၃၄-အော်လံတစ်၊ ၃၅-ယစ်ပလစ်၊ ၃၆-ဟော်ရထော်၊ ၃၇-ဇဝီ၊
 ၃၈-ပသီ၊ ၃၉-ဟိန္ဒူ၊ ၄၀-ကလယ်၊ ၄၁-အင်္ဂလိပ်၊ ၄၂-ပြင်သစ်၊ ၄၃-ရုရှား။

[ကု + သ + လ ။ ကု + သို + လ်] (၁၄၉)

၄၄-ကျေးကုလား၊ ၄၅-ခုံးကလား၊ ၄၆-ဇော်ဂီ၊ ၄၇-မာလီ၊ ၄၈-ဘောရီ၊
၄၉-သောယုတ်၊ ၅၀-လဟုတ်၊ ၅၁-ဒေါရော၊ ၅၂-ခန္တီ၊ ၅၃-ပသျှူး၊
၅၄-တပသီ၊ ၅၅-ဟာရီ၊ ၅၆-လာကာ၊ ၅၇-ဝိစ္ဆဒေါလာ၊ ၅၈-ဒေါရဏ၊
၅၉-ဘင်္ဂလီ၊ ၆၀-ဗာရာဏသီ ဟူ၍ ဇမ္ဗူတံဆိပ်ကျမ်းမှာ လာသည်။
ထိုကျမ်း၌ မပါသော ယခုလက်ထက်ပွား ကုလားလူမျိုးတို့လည်း
အများအပြားပင် ရှိပေသေး၏။ ကျွန်ုပ်တို့ သိရသလောက်ပင် ဣန္ဒိယတွင်
လူမျိုး-၃၀၀, ဘာသာစကား-၃၀၀, ဇာတ် ၂၀၀-ကျော် ရှိသည်ဟူ၏။

ကုသလ ကမ္မပထ တရား ၁၀-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ကုသိုလ် ၁၀-ပါး) ၌
ပြမည်။

ကုသိုလ်မျိုး ၃-ပါး။ ။ အပြစ်မရှိ ကောင်းသော အကျိုးကို ပေးတတ်
သော တရားမျိုး ၃-ပါး။ (၁) ကာမာဝစရ ကုသိုလ်၊ (၂) မဟဂ္ဂုတ်
ကုသိုလ်၊ (၃) လောကုတ္တရာ ကုသိုလ်။

ကုသိုလ်မျိုး ၃-ပါး တနည်း။ ။ ဒါန ကုသိုလ်, သီလ ကုသိုလ်, ဘာဝနာ
ကုသိုလ်။

ကုသိုလ်မျိုး ၈-ပါး။ ။ လောက၌ ထင်ရှားပေါ်လွင်သော ကုသိုလ်တရား
ရှစ်ပါး ဟူ၏။ (၁) ကာမကုသိုလ်-ကာမသုဂတိ ၇-ဘုံသို့ လားစေတတ်
သော ကုသိုလ်စု၊ (၂) ရူပကုသိုလ်- ရူပ ၁၆-ဘုံသို့ လားစေတတ်သော
ကုသိုလ်စု၊ (၃) အရူပကုသိုလ်- အရူပ ၄-ဘုံသို့ လားစေတတ်သော
ကုသိုလ်စု၊ (၄) လောကီကုသိုလ်- သုဂတိ ၂၇-ဘုံသို့ လားစေတတ်သော
ကုသိုလ်စု၊ (၅) လောကုတ္တရာကုသိုလ်- မဂ်စိတ် လေးပါး၊ (၆) ဒါန
ကုသိုလ်-၎င်းနှင့်ဆိုင်ရာ ကုသိုလ် ၄-ပါး၊ (၇) သီလ ကုသိုလ်- ၎င်းနှင့်ဆိုင်
ရာ ကုသိုလ် ၄-ပါး၊ (၈) ဘာဝနာ ကုသိုလ်- ၎င်းနှင့်ဆိုင်ရာ ကုသိုလ်
၄-ပါး။

ကုသိုလ်မျိုး ၁၀-ပါး။ ။ လူ့နတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော ချမ်းသာကို ပေးစေ
တတ်သော တရားဆယ်ပါး။ ၎င်းကို “သုစရိုက် ဆယ်ပါး” ဟူ၍၎င်း၊
“ကုသလကမ္မပထတရား ဆယ်ပါး” ဟူ၍၎င်း၊ “ပုညကြိယာဝတ္ထုဆယ်ပါး”
ဟူ၍၎င်း ခေါ်ဆိုကြ၏။ (၁) ဒါန-သဒ္ဓါ ကြည်ဖြူ ပေးလှူခြင်း၊
(၂) သီလ- ကာယ, ဝစီ ထိုနှစ်လီသော ဒုစရိုက်ကို မလိုက် ပယ်ကြဉ်ရ
ခြင်း၊ (၃) ဘာဝနာ- သမထ, ဝိပဿနာ ထိုနှစ်ဖြာကို လေ့လာ ပွားများ

ရခြင်း၊ (၄) အပစာယန-ရတနာ ၃-ပါး ဆရာ မိဘ စသော သူများကို ရိုသေရခြင်း၊ (၅) ဝေယျာ ဝစ္စ-ကုသိုလ်ဖြစ်ဖွယ် ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကို သည်ပိုး ရွက်ဆောင်ရခြင်း၊ (၆) ပတ္တိဒါန-မိမိပြုရ ကုသလကို အမျှပေး ဝေ ရခြင်း၊ (၇) ပတ္တာ နမောဒန-သူတပါးပြု မြတ်ကောင်းမှုကို သာဓု နမော် ကောင်းချီး ခေါ်ရခြင်း၊ (၈) ဓမ္မ သဝန- ဘုရားစကား မြတ်တရား ကို ကြားနာရခြင်း၊ (၉) ဓမ္မဒေသနာ-ဘုရားစကား မြတ်တရားကို ဟော ကြားရခြင်း၊ (၁၀) ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မ- နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ကောင်းသော အယူကို ဖြောင့်မှန်စွာ ယူရခြင်း။

ကုသလ ကမ္မပထတရား ၁၀-ပါး။ ။ကုသလ-ကုသိုလ်၊ ကမ္မ- ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှုတ်ဖြင့် ပြုလုပ်သောကံ၊ ပထ- အကျိုးပေးကြောင်း။ “ပဋိသန္ဓေအကျိုး ပေးကြောင်း ကုသိုလ်ကံ ဆယ်ပါး” ဟူလို။ (၁) ပါဏာတိ ပါတာ ဝေရမဏိ- သေစေလိုသော စေတနာနှင့် သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ (၂) အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိ- ခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့် သူတပါး၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ (၃) ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ ဝေရမဏိ- မေတုန်အမှု၌ သူ့သားမယားကို သွားလာမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ (၄) မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိ- မဟုတ်မမှန်သော စကား ကို ပြောဆို လိမ်လည်မှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ (၅) ပိသုဏ ဝါစာ ဝေရမဏိ- ချစ်သန့်စစ်ဦးတို့ ကဲ့ပြားအောင် ကုန်းတိုက်မှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ (၆) ဖရုသ ဝါစာ ဝေရမဏိ- ကြမ်းတန်း ယုတ်မာသော စကားကို ပြောဆိုမှုမှ ရှောင် ကြဉ်ခြင်း၊ (၇) သမ္ပပ္ပလာပ ဝါစာ ဝေရမဏိ- အပေါ် အဖျင်း အနှစ်ကင်း သော စကားကို ပြောဆိုမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ (၈) အနဘိဇ္ဈာ- သူတပါး ဥစ္စာကို ငါ့ဥစ္စာဖြစ်လာမှု တော်လေစွဟု စိတ်ဖြင့် မကြံစည် မအောက်မေ့ ခြင်း၊ (၉) အဗျာပါဒ-သူတပါးတို့ ပျက်ပြားသေကျေက တော်လေစွဟု စိတ်မှ မကြံစည်ခြင်း၊ (၁၀) သမ္မာဒိဋ္ဌိ- ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ၏ ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်း။

ကူဋ္ဌမျိုး ၃-ပါး။ ။အလေး, တင်း, တောင်း, အတိုင်းအတာတို့ကို ခိုးဝှက် စဉ်းလဲခြင်းမျိုး၊ သုတ်သီလကွန် ။ပါ။ ၅ ။ဋ္ဌ။ ၇၇။ (၁) တုလာကူဋ္ဌ- အလေး, ချိန်, စဉ်းလဲ၊ (၂) ကံသကူဋ္ဌ- တင်း, တောင်း, ပြည်, ခွက်, စဉ်းလဲ၊ (၃) မာနကူဋ္ဌ- လက်မ, လက်သစ်, မိုင်, တောင်, တာ, ပေ, ကိုက်, စဉ်းလဲ။ -

[ကော + ဋ္ဌ။ ကော+ဋ္ဌ။ ကော + လ။ ကော + သ] (၁၅၁)

[ကော]

ကောဋ္ဌဟလမျိုး ၅-ပါး။ ။ ခုဒ္ဒကပါဌ အဋ္ဌကထာ။ ၁၀၁။ သုတ္တန်နိပါတ် ။ ဋ္ဌ။ ဒု-အုပ်။ ၃-တို့၌ ရှိပါ။ တစုံတခုသော သတင်းစကား၏ ရွှေ့ပြေး နိမိတ်၊ နောက်ခါဖြစ်ပေါ်ရန် ကျော်ကြားခြင်း ပဲ့တင်သံ ၅-ပါး။ (၁) ဗုဒ္ဓကောလာဟလ-ဘုရားမပွင့်မီ နှစ်ပေါင်း တထောင်က ကျော် ကြားသော ပဲ့တင်သံ၊ (၂) ကပ္ပ ကောလာဟလ- ကမ္ဘာမပျက်မီ နှစ်ပေါင်း တသိန်းက ကျော်ကြားသော ပဲ့တင်သံ၊ (၃) စက္ကပတ္တိ ကော လာဟလ- စကြာမင်းမပေါ်မီ နှစ်ပေါင်းတရာက ကျော်ကြားသော ပဲ့တင်သံ၊ (၄) မောနေယျ ကောလာဟလ- မောနေယျ အကျင့်ကို မေးလျှောက်ကျင့်ကြံသော ပုဂ္ဂိုလ်မပေါ်မီ ၇-နှစ်က ကျော်ကြားသော ပဲ့တင်သံ၊ (၅) မင်္ဂလကောလာဟလ-မင်္ဂလာတရား မဟောမီ ၁၂-နှစ် ကာလမှ ကျော်ကြားနေသော ပဲ့တင်သံ။

ကောဋ္ဌာသ ၃၂-ပါး။ ။ ၎င်း၏သရုပ်များကို (သုံးဆယ့်နှစ်ကောဋ္ဌာသ)၌ ရှိပါ။

ကောလံမျိုး ၅-ပါး။ ။ ဆေးကျမ်းလာ အပေါင်း ဝေါဟာရ။ ၎င်း ဆေး ငါးပါး အပေါင်းကို 'ပဉ္စကူ' ဟူ၍ ၎င်း၊ 'ကောလငါးပါး' ဟူ၍ ၎င်း ဝေါဟာရ ပြုကြကုန်၏။ (၁) ပိတ်ချင်းသီး၊ (၂) ပိတ်ချင်းမြစ်၊ (၃) စရိ မြစ်၊ (၄) ကန်ချုပ်နီ၊ (၅) ချင်းခြောက်။

ကောလာဟလမျိုး ၅-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ကောဋ္ဌဟလ ၅-ပါး)၌ ရှိပါ။

ကောသမျိုး ၂-ပါး။ ။ တာ၊ ယူဇနာ ဖွဲ့ရာ၌ တိုင်းတာသော ဝေါဟာရ ဖြစ်သည်။ ၎င်းအကျယ်ကို ဆရာတော် ဦးဩဘာသ၏ မြန်မာအဘိဓာန် ကျမ်း ပထမတွဲ အမှတ် (၁) စာမျက်နှာ ၁၅၀၊ (ကောသ) ဟူသော အဘိဓာန်ပုဒ်၌ ကြည့်ပါလေ။ (၁) စုလ ကောသ- အလံ ၅၀၀၊ (၂) မဟာ ကောသ-အလံ ၂၀၀၀။

ကောသလအိပ်မက် ၁၆-ချက်။ ။ သုတ ကာမိတို့အတွက် အမေး အဖြေ ကိစ္စပြီး ရှစ်လုံးဖွဲ့ မြန်မာကဗျာ၊ စိကုံးသူ လယ်တီပဏ္ဍိတ ဆရာ-ဦးမောင်ကြီး အား ဂုဏ်ပြုလျက် ဖော်ပြပါသည်။ အကျယ် ဟေရသကဏ္ဍိကာ 'ပ'၌ ကြည့်။

(၁၅၂)

[ကော + သ + လ]

(၁) အမေး။ နွားနက်လေးခု၊ ဝှေ့မှုဟန်ပြင်၊ မဝှေ့ကြဘဲ၊ ရှောင်လွဲ
သည်မြင်။

အဖြေ။ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် မိုဗ်းဆင်၊ ခြိမ်းသံပေး၊
မိုဗ်းဝေး လွင့်ပျောက်စင်။

(၂) အမေး။ မြေကမကြ၊ ငယ်လှသစ်ပင်၊ ဖူးငုံရင့်ပြီး၊ ပွင့်သီးတွေ့မြင်။

အဖြေ။ အရွယ်မမျှ၊ ပျိုမ လုံခင်၊ သမီးသား၊ လင်ထား
အိမ်ထောင်ဆင်။

(၃) အမေး။ ယနေ့ ဖွားစ၊ နွားမနှိုသာ၊ မိခင်နွားကြီး၊ စို့ပြီးနေရှာ။

အဖြေ။ သမီးနှင့်သား၊ စီးပွားပိုင်ရာ၊ မိနှင့်ဖ၊ ကျွေးမှ စားရမှာ။

(၄) အမေး။ နွားကြီးမကြိုက်၊ ဝန်တိုက်နွားငယ်၊ မရုန်းနိုင်ဘဲ၊ ဝပ်လဲ
နေတယ်။

အဖြေ။ ကြီးသူပယ်ရှား၊ မြောက်ထားလူငယ်၊ တိုင်းပြည်ရေး၊
ရုပ်ထွေး ပေ့တော့မယ်။

(၅) အမေး။ ခံတွင်းနှစ်ခွ၊ မြင်းလှရာဇာ၊ ကျွေးမွေးသမျှ၊ မဝနိုင်ပါ။

အဖြေ။ မှူးမတ်မင်းစိုး၊ လာဘ်ထိုးသူရှာ၊ နှစ်ဘက်စား၊ တရား
စီရင်မှာ။

(၆) အမေး။ ခွေးအိုထံဆက်၊ ရွှေခွက် သိန်းတန်၊ ကျင်ငယ် အမြဲ၊
ခွက်ထဲစွန့်ပြန်။

အဖြေ။ မျိုးမြတ်သမီး၊ ပစ္စည်းမက်ဟန်၊ အမျိုးယုတ်၊ လင်လုပ်
ပေါင်းဆက်ဆံ။

(၇) အမေး။ ရွှေကကျစ်ချ၊ လွန်စကြီးကို၊ ခွေးမခိုးစား၊ ကိုက်ဝါးကာမျှ။

အဖြေ။ လင်ကြီးပစ္စည်း၊ သိမ်းဆည်းမသို၊ လင်ငယ်အား၊ မယား
လောကွတ်ပို။

(၈) အမေး။ အိုးငယ်ချည်းနီး၊ အိုးကြီးရေလျှံ၊ အိုးကြီးကိုပဲ၊ ရေဆွဲ
လောင်းပြန်။

အဖြေ။ ဆင်းရဲသူများ၊ ဝတ်စားမကျန်၊ အခွန်တွက်၊ နှိပ်စက်
ငွေကောက်ခံ။

[ကော + သ + ဇ]

(၁၅၃)

(၉) အမေး။ ကြာမျိုးငါးဝါ ပွင့်ကြရေကန်၊ ရေလယ်နောက်လျက်၊
ကမ်းဘက်ကြည်ပြန်။

အဖြေ။ မြို့တွင်းပေ့ရှုပ်၊ ခွန်တုတ်ကောက်ခံ၊ မြို့ပြင်ထွက်၊ ပြည့်နှက်
စည်ကားရန်။

(၁၀) အမေး။ တအိုင်းတည်းချက်၊ အကျက်မညီ၊ ထမင်းမာဆတ်၊ ပြော
နပ်သုံးလီ။

အဖြေ။ မင်းနှင့်လူများ၊ တရားမညီ၊ မိုမ်းသုံးစား၊ ကွက်ကြား
ရွာချမည်။

(၁၁) အမေး။ မွှေးထုံနို့ကြူး၊ စန္ဒကူးသိန်းတန်၊ ပုန်းရည်နှင့် လဲ၊ သုံးစွဲ
စားပြန်။

အဖြေ။ အလဇီများ၊ တရားဖိုးတန်၊ ငွေနှင့်လဲ၊ အမြဲဟောမည်မှန်။

(၁၂) အမေး။ သံကြေးမပေါင်း၊ ဗူးတောင်း ဗူးအုံ၊ ရေတွင် စုပ်စုပ်၊
နစ်မြုပ်လုံးစုံ။

အဖြေ။ ပညာရှိများ၊ စကားဥသို၊ ပြောသမျှ၊ လောက
မသုံးကုန်။

(၁၃) အမေး။ အိမ်လုံး တောင်လုံး၊ ကျောက်တုံး ကျောက်ဖျာ၊ ရေမှာ
ဘူးဘူး၊ ထင်ရှားပေါ်လာ။

အဖြေ။ ရဟန်းရှင်ဆိုး၊ လူဆိုးများသာ၊ ဂုဏ်ရောင်တိုး၊ တန်ခိုး
ပေါ်ထွက်မှာ။

(၁၄) အမေး။ အဆိပ်ပြင်းတောက်၊ မြေဟောက်ကြီးကို၊ ဘားငယ်မများ၊
ကိုက်ဝါးကာမျို။

အဖြေ။ ကညာယူထား၊ သက်ကြားဖိုးအို၊ မယားဆဲ၊ အမြဲ အော်
ငေါက်ဆို။

(၁၅) အမေး။ အဆင်း မည်းနက်၊ ကျီးငှက် ထံမှာ၊ ရွှေဟင်္သာများ၊
ခွဲစားနေရှာ။

အဖြေ။ ပညာသိလ၊ ပြည့်ဝသူဟာ၊ သူယုတ်အား၊ ဝပ်တွား
နေရမှာ။

(၁၅၄)

[ကော + က်]

(၁၆) အမေး။ ဆိတ်ကိုမြင်ငြား၊ ကြောက်အားပြင်းထန်၊ ခြင်္သေ့သစ်ကျား၊
ခုန်လွှားပြေးပြန်။

အဖြေ။ သူယုတ်မာများ၊ ထောင်လွှားနိုင်ငံ၊ သူတော်ကောင်း၊
ပုန်းအောင်း တောမြိုင်ယံ။

[ကောက်]

ကောက်ဦး ဒါနုမျိုး ၉-ပါး။ ။ ဤသာသနာ၌ တရားဦးသိသူ အရှင်
ကောဏ္ဍညနှင့် မြတ်ဘုရားထံ နောက်ဆုံးတရားထူး ခံယူသူ သုဘဒ္ဒပရိပိုင်တို့
ဝတ္ထုကြောင်း၌ အကျယ်ယူပါ။ (၁) ကောက်ဦးနို့ရည်ထည့်သော စပါး
တို့ကို ခွဲထုတ်ညှစ်ယူ၍ ပျားထောပတ်တို့ရောစပ်လျက် “ကောက်သားဦး”
လှူခြင်း၊ (၂) မုံဆန်းထောင်းကာ ပေးလှူခြင်း၊ (၃) ကောက်ရိတ်ဦး
ကောက်ဆုပ်တို့ကို ရှေ့ “ရိတ်ဦးဆွမ်း” ပေးလှူခြင်း၊ (၄) ကောက်လှိုင်း
ထုံးသောအခါ ရှေးဦးစွာသော ကောက်လှိုင်းများကို ပေးလှူခြင်း၊
(၅) ကောက်လှိုင်းများ စုပုံသောအခါ “ကောက်ပုံဦး” ဒါနုကို ပြုခြင်း၊
(၆) ဖပါးနယ်သောအခါ “ကောက်နယ်ဦး” ဒါနုကို ပေးလှူခြင်း၊
(၇) နယ်ပြီး လှေ့ပြီး၍ တလင်းပြင်၌ စုပုံသောအခါ “စပါးပုံဦး” ဒါနုကို
ပေးလှူခြင်း၊ (၈) ကျီအတွင်းသို့ သွင်းသောအခါ “ကျီဦး” ဒါနုကို
ပေးလှူခြင်း၊ (၉) ကောက်စပါး စုတင်စိုက်ပျိုးသောအခါ မျိုးစပါးထမ
အဦးအဖျားကို ယူ၍ “မျိုးဦးဆွမ်း” ဒါနုကို ပေးလှူခြင်း ဟူ၏။

ကောက်မျိုး ၇-ပါး။ ။ ဝိနည်းပါစိတ် ။ ပါ။ ၁၁၁ ။ ၆။ ၈၉။ စပါးမျိုး
၇-ပါးလည်းဟူ။ (၁) သာလိ-သလေး၊ ကောက်ကြီး၊ ကောက်ညှင်း၊
(၂) ဝိဟိ-ကောက်လတ်၊ ကောက်ကြမ်း၊ ငစိန်၊ ငကျောက်၊ (၃) ကုဒြိသ-
လူး၊ (၄) ဂေါဓုမ-နတ်ကောက်၊ ဂျ၊ (၅) ဝရက-ပြောင်း၊ (၆) ယဝ-
မုယော၊ ဗာလီ၊ (၇) ကင်္ဂုဆပ်။

ကောက်စပါးမျိုး ၁၈၇-ပါး တနည်း။ ။ သက္ကရာဇ် ၁၂၂၉-ခုနှစ် စိန္တကျော်သူ
ဦးဩရေး မဟာအထိကရ ကန်တော်ကြီးမော်ကွန်း၌ ကောက်ကြီးမျိုး
၁၂၆-ပါး၊ ကောက်လတ်မျိုး ၁၀-ပါး၊ ကောက်လျင်မျိုး ၁၁-ပါး၊ ကောက်
ညှင်းမျိုး ၃၄-ပါး၊ မုရင်းမျိုး ၆-ပါးဟု လာရိရာ ဤ၌ အစဉ်အတိုင်း
ပြသွားအံ့။

ကောက်ကြီးမျိုး ၁၂၆-ပါး။ ။ စော်ဘွား၊ ရကေဘွဲ့၊ ဟောကြီး၊ ကြွယ်ကြီး၊
 ကြွယ်ပုံဖြူ၊ ငလုံးကြီး၊ ရှင်ကြီး၊ လုံးဖြူ၊ စပါးဖြူကလေး၊ တောင်လုံးမွှေး
 (၁၀) ။ ရသေး (ကောက်နံ့သာ)၊ နံ့ဝါ၊ ရိုးလှ၊ တဆစ်လှ၊ ပေါက်လှ၊
 ပူဇော်၊ ကန်တော်၊ ကန်တောင်၊ ပန်းရောင်၊ စံကားဝါ (၂၀) ။ ပင်သာ၊
 ရခိုင်၊ ရေမနိုင်၊ ကြောင်ငို၊ တိမ်လုံးညို၊ ခြေတို၊ စပါးနက်၊ ကက်ကက်၊
 ပန်းကျား၊ ကြက်သွား (၃၀) ။ ကြက်မြီး၊ ပွဲတော်ကြီး၊ ကျွဲမြီး၊ ကောက်မြီး၊
 ကောက်ဝင်းကြီး၊ ပုတီးပု၊ တောင်ယာ၊ သီဒါ၊ ငယုန်း၊ သာထွန်းဖြူ
 (၄၀) ။ မုယော၊ လင်ပန်းချော၊ ကောက်သွယ်၊ ကောက်ပင်ကြွယ်၊
 စမ္မယ်ဖူး၊ စာမစား၊ ဝက်မစား၊ ငါးဝင်စား၊ ငါးရိုး၊ မိုးမခ (၅၀) ။
 မိုဆ်းမလို၊ ကောက်ပိန်ညို၊ မြီးရှည်၊ ကောက်ပင်စည်၊ နောင်တုကြာဥ၊
 ဦးရှု၊ တလိုင်းဖြူ၊ ပင်ခိုင်၊ တွေးနိုင် (၆၀) ။ နံ့သာဆီ၊ စပါးနီ၊ ဆန်နီမ၊
 ရွာလယ်၊ ကောက်ငယ်၊ ကြိမ်သီး၊ ငှက်ကြီး၊ ငက္ခ၊ တောင်ဝဲ၊ တောင်ပြန်
 (၇၀) ။ ငသလွန်၊ ငဆောက်၊ ငကျောက်၊ အင်္ဂရင်း၊ ကြိုင်သင်း၊ မြေစွယ်၊
 ရေသွယ်၊ ချိုကြား၊ အောက်ဖါး၊ သဇင်ခက် (၈၀) ။ စမုန်နက်ကလေး၊
 ကောက်မေး၊ ဂေါ်ရွတ်၊ ရေပတ်၊ မျိုးဆန်း၊ တောင်ထိပ်ပန်း၊ မှော်တိုက်၊
 ကောက်ထနောင်း၊ လက်သည်းစောင်း၊ ထောင်ဖြိုး (၉၀) ။ ဝက်တိုး၊ မိုင်း
 လုံး၊ မြီးတုံး၊ မြီးလတ်၊ ကွန်ခေါင်း၊ ပေါင်းမသွန်၊ ခွဲတိုး၊ ခွဲကြမ်း၊ ငဆီချမ်း၊
 လုံးထပ် (၁၀၀) ။ သီးလျင်၊ လုံးစင်း၊ စံရွှေထွန်း၊ လူပေါ်ကြီး၊ မျိုးတော်၊
 ငကြည်၊ ငကြင်း၊ လွန်ဘက်၊ ဆင်လျော့၊ ညှော်မထ (၁၁၀) ။ ဝေသာလီ၊
 ခွံနီ၊ ပန်းထိမ်၊ မေ့သိမ်၊ ကျီးတောင်၊ ငစိန်၊ လောက်စာထိုး၊ ပြည်မအိပ်၊
 ကျီးကန်း၊ ကောက်နံ့သာ (၁၂၀) ။ ခွေးစာမေ့၊ ပျားကြီးခေါင်း၊ ကောက်
 မကျဉ်း၊ ဗျပ်စု၊ ခေါ်ဝက်၊ ငကျောက် (၁၂၆) ။

ကောက်ညှင်းမျိုး ၃၄-ပါး။ ။ ခွေးအာကပ်၊ ချင်းတွင်း၊ နန္ဒင်းဝါ၊ ဝက်လည်
 ရွဲ၊ အိပ်ပုံ၊ အိပ်သွန်၊ ပိုးစောင်ခြုံ၊ မုရင်းပြန်၊ ခွံဝါ၊ ပေါက်ဝါကြီး
 (၁၀) ။ ကောက်ညှင်းဖြူ၊ ငနှံကြီး၊ ငဆားကြီး၊ ငပြာကြီး၊ ဆင်ပေါင်၊
 ပဇင်းတောင်၊ မဲစောင်ခြုံ၊ ရှင်သွေး၊ ရှစ်သောင်းမွှေးခေါ်မောက် (၂၀) ။
 ချိုးလည်ပြောက်၊ မဲပန်းညို၊ အုန်းခိုင်၊ မော်လမြိုင်၊ မီးတုတ်၊ မောင်မခေါ်၊
 ခေါ်လိန်၊ ခေါ်သား၊ မကိုဋ်၊ ဝက်ဆီ (၃၀) ။ ဝက်လက်သည်း၊ ငချိတ်
 မည်း၊ ကြက်သွား၊ ဆင်ဝမ်းပျဉ် (၃၄) ။

[(၁၅၆) ကော + က် ။ ကော + င်း]

ကောက်မုရင်းမျိုး ၆-ပါး။ ။ ငမန်းဥနီ၊ ငမန်းဥဖြူ၊ ပဖြူမုရင်း၊ ငလူးအိုင်း၊ ဥသျှစ်၊ ဗျပ်ကလေး။

ကောက်လတ်မျိုး ၁၀-ပါး။ ။ ဂေါတာ၊ မယ်စော၊ အံပေါ၊ ပြစ်ထူးသလဲဖြူ၊ ဆန်ဖြူကြမ်း၊ ရွှေအပ်၊ ဖွတ်မြီး၊ ငှက်ပျောညွန့်၊ နမသလေး။

ကောက်လျင်မျိုး ၁၁-ပါး။ ။ ပုန့်သင်ကြောင်၊ ပုန့်သင်ဖြူ၊ ကောက်လျင်ဖြူ၊ ကောက်လျင်နီ၊ ဗောင်ပလောင်၊ ဝင်မစဲ၊ စသော၊ ရေနှယ်၊ နီဖြူ၊ ကွမ်းစား၊ မက်လိပ်မျိုး- မုရင်း။

မှတ်ချက်။ ။ ၎င်းကောက်မျိုး ၁၇-ပါးကို ရည်ရွယ်၍ (တွက်ယူ မှန်စွာ၊ ကောက်ကြီး မှာသော်၊ တရာကမောက်၊ နှစ်ဆယ့် ခြောက်တည်း၊ ကောက်လတ်တဆယ်၊ တသွယ် ကောက်လျင်၊ ဆယ်တစ်ပင်တည်း၊ ခြောက်လျင်မုရင်း၊ ကောက်ညှင်းသုံးဆယ်၊ စွန်းကယ် လေးခု၊ စုစုပေါင်းမှာ၊ တရာကသော်၊ ရှစ်ဆယ် ကျော်၏) မဟာအထိကရ ကန်တော်ကြီးမော်ကွန်း။

[ကောင်း]

ကောင်းကင်အပြား-မျိုးလေးပါး၊ ထင်ရှား အာကာသာ။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (အာကာသ ၄-မျိုး) ဟူသော ပုစ္ဆာ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ကောင်း ၆၄-ရပ်။ ။ ကောင်းခြင်း ၆၄-မျိုး၊ ဤ၌ ၆၄-ရပ်ယူပုံကား- မိန်းမ မျိုး ၄-ပါးတို့တွင် ပဒုမ္မနီအစားကိုသာ အလိုရှိသည်၊ ၎င်း ပဒုမ္မနီ၌လည်း 'အသားရွှေ၊ အသားနီ၊ အသားဖြူ၊ အသားမည်း' ဟူ၍ ပဒုမ္မနီမိန်းမမျိုး ၄-ပါးရ၏၊ ထိုလေးပါးတို့တွင် တပါးတပါး၌လည်း ဆူကြူ၊ နိမ့်မြင့်အားဖြင့် ၄-ပါးစီ ပြားပြန်ရကား- ပဒုမ္မနီမိန်းမပေါင်း ၁၆-ပါးရ၏၊ ထို ၁၆-ပါးတွင် တပါးတပါး၌ ဥက္ကဋ္ဌ၊ ပဏိတ၊ မဇ္ဈိမ၊ ဟီန' အားဖြင့် လေးပါးစီ ပြားပြန် ရကား ပဒုမ္မနီမိန်းမပေါင်း ၆၄-ပါးဖြစ်သတည်း၊ ဤသို့လျှင် ကောင်းသော ပဒုမ္မနီမိန်းမကို၌ (ကောင်းခြောက်ဆယ်လေးရပ်၊ သွေးထပ်ထပ်ရပ်ညီ) စသည်ဖြင့် "ဦးပုည" ရေးသည့်၊ တနည်း "ဘိုးသူတော် ဦးမင်း" ရေးသည့် တေးထပ် ဖြစ်ပေ ၊ လာ၏၊ ဤကား ထုတ္တိသျှတ္တရကျမ်းတို့ အလိုတည်း။

[ကော+င်း]

(၁၅၇)

ကောင်း ၆၄-ရပ် တနည်း။ ။၁၁၄၁-ခုနှစ်တွင် ကင်းဝန်မင်းကြီး ရေးသော 'ရွှေကိုယ်တော်ကြီး ချောင်း'၌ 'လက္ခဏာရေး၊ ခြောက်ဆယ်လေးက၊ စသည်များဖြင့်၊ အတင်တင်တည့်' ဟူသော စပ်ဆိုမှုကို ၆၄-ပါးအရ ဝိသောဓနီ စံပြု ကျမ်း၌ ဖြေကြားသည်မှာ- (၁) ခြေဘဝါး လက္ခဏာ ၁၃-ပါး၊ (၂) ကိုယ် လက္ခဏာ ၁၆-ပါး၊ (၃) စိတ်လက္ခဏာ ၆-ပါး၊ (၄) လက်ဘဝါး လက္ခဏာ ၉-ပါး၊ (၅) လည်ပင်း လက္ခဏာ ၁-ပါး၊ (၆) အသံ လက္ခဏာ ၃-ပါး၊ (၇) မျက်နှာ လက္ခဏာ ၈-ပါး၊ (၈) သွား လက္ခဏာ ၁-ပါး၊ (၉) မျက်စိ လက္ခဏာ ၄-ပါး၊ (၁၀) ဆံပင် လက္ခဏာ ၃-ပါး၊ ပေါင်း ၆၄-ပါး ဖြစ်၏။ အကျယ် ၎င်းကျမ်းရင်း၌ ရှုလေ။

ကောင်းခြင်း ၃-ဖြာ သာသနာ။ ။ဘုရားမြတ်၏ ဆုံးမမှု ဓမ္မဓာတ်၌ စုလယ်ဆုံး ၃-ပါးလုံးကောင်းခြင်း။ (၁) အာဒိကလျာဏ-သီလတရား သည် အစ၏ ကောင်းခြင်း မည်၏။ (၂) မဇ္ဈေ ကလျာဏ-သမာဓိလုပ်ငန်း သည် အလယ်၏ ကောင်းခြင်း၊ (၃) ပရိယောသာန ကလျာဏ-မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်သည် အဆုံး၏ ကောင်းခြင်း။

ကောင်းခြင်း ၅-ဖြာ။ ။မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်။ ၄။ ၂၅၉။ နှင့် ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၌ လာသောနည်း။ (၁) ကေသာ-နက်မှောင် ရှည်လျားသော ဆံပင်၊ (၂) ဝယ-၁၆-နှစ်အရွယ် ပျိုမြစ်နုနယ်၍ နေခြင်း၊ (၃) မံသ-စိုပြေပြည့်ဖြိုး သော အသားစိုင့်များ ရှိခြင်း၊ (၄) အဠိ-ဖြူစင် တောက်ပသော သွား၊ နီသော လက်သံည်းများ၊ (၅) ဆဝိ-ဝါရွှေ သန့်စင်သော အရေ အဆင်း ရှိခြင်း။

ကောင်းခြင်း ၅-ဖြာ တနည်း။ ။မိန်းမများအဖို့ ကြန်အင်ငါးဖြာ ကောင်း ခြင်း ငါးမျိုးကို ဆိုသည်။ တေလပတ္တဇာတ် အဋ္ဌကထာမှ- (၁) ဆဝိ ကလျာဏ- ပန်းပိတောက် အဆင်း၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ အရေ အဆင်း၏ ကောင်းခြင်း။ (၂) မံသ ကလျာဏ- ချိပ်ရေဆိုးသကဲ့သို့ လက်ခြေ နှုတ်ခမ်းဖျား သန္တာ အဆင်းရှိသော အသား၏ ကောင်းခြင်း။ (၃) နှာရု ကလျာဏ- အသားနှင့် ညီမျှသော အရပ်၌ ချိပ်ရည်ဖြင့် ပြည့်သကဲ့သို့ လက်သည်း ခြေသည်း ရှိခြင်း၊ အသားလွတ်ရာ၌ နီရည်စိုင့် အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍ အကြော၏ ကောင်းခြင်း။

(၁၅၈) [ကော + င်း။ ကိုး + ဧကြောင်း]

(၄) အဋ္ဌိကလျာဏ-ညီညာသော ခရုသင်း ပွတ်သစ်ပမာ ရတနာ ရွဲလုံး ပုလဲကုံး စီသွယ်ထားသကဲ့သို့ ညီညွတ်တင့်တယ် ကောင်းမြတ် စင်ကြယ်သော သွားရှိခြင်း။

(၅) ဝယ ကလျာဏ-အနှစ်တရာ ရှည်မြင့် ကြာသော်လည်း ၁၆-နှစ် နှယ် ပျိုမြစ်နုနယ် ငယ်သောအယုယ်ဖြင့် တင့်တယ်လှပခြင်း။

ကောင်းခြင်း ၆-ဖြာ ပျိုကညာ။ ။မူလပဏ္ဏာသ ။ပါ။ ၁၂၂ ။ဋ္ဌ။ ပ-အုပ်။ ၃၆၄။ (၁) တစ-ဝါရွှေသော အရေအဆင်း၊ (၂) မံသ စုံပြေ နူးညံ့သော အသား၊ (၃) နခ-ခြေသည်း လက်သည်းနီ၊ (၄) အဋ္ဌိ-ဖြူဖွေ ညီညာသော သွား၊ (၅) သရ-ချိုသာသော အသံ၊ (၆) မဏ္ဍလ-ကိုယ်နေ လုံးရပ် ကြည့်ကောင်းခြင်း။

ကောင်းဟန် ၃-စု။ ။ရွှေနန်းတော်သုံး မြန်မာဝန်စုတို့တွင် ပါဝင်သော ကောင်းဟန်ဝန် ၃-စု။ (၁) ယွန်း ကောင်းဟန်ဝန်၊ (၂) ဝင်း ကောင်းဟန်ဝန်၊ (၃) တပ် ကောင်းဟန်ဝန်။

[ကိုး]

ကိုးကြောင်း လင်္ကာ။ ။ရှေးလူဟောင်းတို့၏ အလီပေါင်း ဂဏန်းသင်္ချာ။

၉ × ၁ - လီ = ၉

၈ × ၁ - လီ = ၈

- နော - ကေ - နော
- နဝ - ဒွေး - အဋ္ဌာရသ
- နဝ - တြိန္နာ - သတ္တဗိသ
- နဝ - ဇယ - ဆတြိသ
- နဝ - ပဉ္စ - ဗျည်းမာဗိသ
- နဝ - သော - ဇော ပဉ္စဿ
- နဝ - သတ္တ - တြိဆ
- နဝ - အဋ္ဌ - ဗားသတ်
- နဝ - နဝါ - ကေ အသိ

- အဋ္ဌ - ကေ - အဋ္ဌ
- အဋ္ဌ - ဒွေး - သောဋ္ဌသ
- အဋ္ဌ - တြိန္နာ - ဇောဗိသ
- အဋ္ဌ - ဇယ - ဗား တြိသ
- အဋ္ဌ - ပဉ္စ - သုဉ္ဇာလိသ
- အဋ္ဌ - သော - အဋ္ဌာ စာလိသ
- အဋ္ဌ - သတ္တ - ဆ ပဉ္စဿ
- အဋ္ဌ - အဋ္ဌ - စတုဆဋ္ဌိ
- အဋ္ဌ - နဝါ - ဗားသတ်

[ကိုး + ကြောင်း]

(၁၅၉)

၇ x ၁ . လီ = ၇

- သတ် - ကေ - သတ်
- သတ္တ - ဒွေး - စတုရာဒသ
- သတ္တ - တြိန္ဒ - ကောဗိသ
- သတ္တ - ဇယ - အသဋ္ဌာဗိသ
- သတ္တ - ပဉ္စ - ပဉ္စာကြိသ
- သတ္တ - သော - ဗား စာလိသ
- သတ္တ - သတ္တ - နဝါ စာလိသ
- သတ္တ - အဋ္ဌ - ဆ ပဉ္စဿ
- သတ္တ - နဝါ - တြိဆ

၅ x ၁ = ၅

- ဗျည်း - ကေ - ဗျည်း
- ဗျည်း - ဒွေး - သုဒသ
- ဗျည်း - တြိန္ဒ - ပဉ္စာဒသ
- ဗျည်း - ဇယ - သုဗိသ
- ဗျည်း - ပဉ္စ - ပဉ္စာဗိသ
- ဗျည်း - သော - သံ တြိသ
- ဗျည်း - သတ္တ - ပဉ္စာတြိသ
- ဗျည်း - အဋ္ဌ - သံစာလိသ
- ဗျည်း - နဝါ - ဗျည်းစာလိသ

၃ x ၁ . လီ = ၃

- တြိန်း - ကေ - တြိန်း
- တြိန်း - ဒွေး - ဆ
- တြိန်း - တြ - နော
- တြိန်း - ဇယ - ဒွါဒသ
- တြိန်း - ပဉ္စ - ပဉ္စာဒသ
- တြိန်း - သော - အဋ္ဌာရသ
- တြိန်း - သတ္တ - ကေဗိသ
- တြိန်း - အဋ္ဌ - ဇောဗိသ
- တြိန်း - နဝါ - သတ္တာဗိသ

၆ x ၁ . လီ = ၆

- သော - ကေ - သော
- သော - ဒွေး - ဒွါဒသ
- သော - တြိန္ဒာ - အဋ္ဌာရသ
- သော - ဇယ - ဇောဗိသ
- သော - ပဉ္စ - သံ တြိသ
- သော - သော - ဆတြိသ
- သော - သတ္တ - ဗား စာလိသ
- သော - အဋ္ဌ - အဋ္ဌာ စာလိသ
- သော - နဝါ - ဇော ပဉ္စဿ

၄ x ၁ . လီ = ၄

- ဇယ - ကေ - ဇယ
- ဇယ - ဒွေး - အဋ္ဌ
- ဇယ - တြိက - ဒွါဒသ
- ဇယ - စတုက - သောဋ္ဌသ
- ဇယ - ပဉ္စ - သံ ဗိသ
- ဇယ - သော - ဇောဗိသ
- ဇယ - သတ္တ - အသဋ္ဌဗိသ
- ဇယ - အဋ္ဌ - ဗား တြိသ
- ဇယ - နဝါ - ဆ တြိသ

၂ x ၁ . လီ = ၂

- ဒွေး - ကေ - ဒွေး
- ဒွေး - ဒွေး - စာယ
- ဒွေး - တြိန်း - ဆ
- ဒွေး - စာလီ - အဋ္ဌ
- ဒွေး - ပဉ္စ - သုဒသ
- ဒွေး - သော - ဒွါဒသ
- ဒွေး - သတ္တ - စတုရာဒသ
- ဒွေး - အဋ္ဌ - သောဋ္ဌသ
- ဒွေး - နဝါ - အဋ္ဌာရသ

(၁၆၀)

[ကိုး + ကွယ်။ ကိုး + ခဏ်း]

၁ x ၁ - လီ = ၁

ဇော် - ဇော် - ဇော်

ဇော် - ဒွေး - ဒွေး

ဇော် - တြိန်း - တြိန်း

ဇော် - ဇေ - ဇေ

ဇော် - ဗျည်း - ဗျည်း

ဇော် - သော - သော

ဇော် - သတ် - သတ်

ဇော် - အဋ္ဌိ - အဋ္ဌိ

ဇော် - နော - နော

ကိုးကွယ်ရာတရား ၁၀ ပါး။ ။မိမိ၏ ကိုးကွယ်ရာ ဒိဗိမှာ ဤတရား ၁၀-ပါး နှင့် ပြည့်စုံနေရမည် ဟူ၏။ ဒသင်္ဂုတ္တရ ။ပါ။ ၂၇၅- ၂၇၆ ။ဋ္ဌ။ ၂၉၀။ သီလ၊ ဗဟုဿုတ၊ ကလျာဏမိတ္တ၊ သောဝစ္စဿတာ၊ အနာလသ၊ ပိယ သမုဒါဟာရ၊ အာရဒ္ဓဝီရိယ၊ သန္တုဋ္ဌိ၊ သတိမာ၊ ပညဝါ။

ကိုးကွယ် ခံထိုက်သူ၏ ဂုဏ်အင်္ဂါ ၇-ပါး။ ။၎င်း သရုပ် အဓိပ္ပာယ်ကို (ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ထိုက်သူ၏ ဂုဏ်အင်္ဂါ ၇-ပါး)၌ ပြမည်။

ကိုးခဏ်း ကမ္မဝါ။ ။ဤဝေါဟာရသည် ရဟန်းတော်တို့၏ လက်သုံးပင် ဖြစ်၏။ (၁) ဥပသမ္ပဒ ခန္ဓက-ရဟန်းခံ ကမ္မဝါ။ (၂) ကထိန ခန္ဓက- ကထိနခင်း ကထိနနုတ် ကမ္မဝါ။ (၃) ဝိမာ ခန္ဓက-သိမ်သမုတ် သိမ်နုတ် ကမ္မဝါ။ (၄) ဥပေါသထာဂါရ ခန္ဓက-ဥပုသ်အိမ် သမုတ် ကမ္မဝါ။ (၅) ထေရသမ္မုတိ ခန္ဓက-ထေရ်သမုတ် ကမ္မဝါ။ (၆) နာမသမ္မုတိ ခန္ဓက-နာမည်သမုတ် ကမ္မဝါ။ (၇) နိဿယမုတ္တ သမ္မုတိ ခန္ဓက-နိဿည်း လွတ် သမုတ် ကမ္မဝါ။ (၈) ကပ္ပိယဘူမိ သမ္မုတိ ခန္ဓက-အပ်သော ကျောင်းနေရာသမုတ် ကမ္မဝါ။ (၉) ကုဋိဝတ္ထု သြလောကန သမ္မုတိ ခန္ဓက-ကျောင်းရာကို ကြည့်ရှုစစ်ဆေးရန် သမုတ်သော ကမ္မဝါ။ (၁၀) ဝတ္ထ ခန္ဓက-ဝတ်ဆောင်ရာ၌ ဖတ်ရသော ကမ္မဝါ။

မှတ်ချက်။ ။၁-မှ ၉-အထိ ၉-ခဏ်းယူပါလေ။ ထိုသို့ ၉-ခဏ်းကမ္မဝါပင် ဆိုရငြားသော်လည်း “ဝတ္ထခန္ဓက” ကမ္မဝါကား အထုပ်တိုင်း မှာပါသည်ချည်းသာ မှတ်ရာ၏။

[ကိုး]

(၁၆၁)

ကိုးခမ်းပျို့။ ။ အခမ်း ၉-ခမ်းပါသော ပျို့ကဗျာလင်္ကာ။ (၁) ဟတ္ထိ ပါလ-တောထွက်ခမ်း၊ (၂) အသာပါလ-တောထွက်ခမ်း၊ (၃) ဂေါပါလ တောထွက်ခမ်း၊ (၄) အဇပါလ-တောထွက်ခမ်း၊ (၅) ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားကြီး တောထွက်ခမ်း၊ (၆) ပုဏ္ဏေးမကြီး တောထွက်ခမ်း၊ (၇) သေကာရိမင်းကြီး တောထွက်ခမ်း၊ (၈) ၎င်း မိဖုယားကြီးနှင့် ခုနစ်ပြည်ထောင်သားတို့ တောထွက်ခမ်း၊ (၉) ဇာတ်ပေါင်းခမ်း၊ ၎င်း အခမ်းတို့ကို ဇာတ်ပေါင်း၍ ရေးသောကြောင့် ကိုးခမ်းပျို့ဟူ၍ ခေါ်ကြသည်။

ကိုးခိုင် နက္ခတ်။ ။ “နက္ခတ် ကိုးခိုင်” လည်းဟူ၍ ဤ၌ ကိုးခိုင်နက္ခတ်ဟူသည် ကား နက္ခတ် ၂၇-လုံးတို့တွင် တရာသီ တရာသီ၌ ၃-လုံးစီသွားသဖြင့် အစဉ်အတိုင်း ကိုးပါးသော နဝလက်တွင် ၂၇-လုံးသော နက္ခတ်တို့ တည်နေခြင်းကို ခေါ်ဆိုသည်။ (၁) ဒလိဒ္ဒ နက္ခတ်၊ (၂) မဟာဒ္ဒ နက္ခတ်၊ (၃) စောရ နက္ခတ်၊ (၄) ရာဇ နက္ခတ်၊ (၅) ဒေသုန္ဒြီ နက္ခတ်၊ (၆) ဒေဝီ နက္ခတ်၊ (၇) ဝါဏိဇ္ဇ နက္ခတ်၊ (၈) အမစ္စ နက္ခတ်၊ (၉) သမဏ ပြာဟ္မဏ နက္ခတ်။

ကိုးဆယ့်ခြောက်ဖြာ၊ နာရောဂါ၊ တဖြာ ၉၈။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို “အနာပျိုး ၉၆-ပါးမှာ” ရှုပါ။

ကိုးတိုင်း ၉-ဌာန သာသနာပြုစေလွှတ်ခမ်း။ ။ ပါရာဇိကဏ် ။ ၉။ ပ-အုပ်။ ၄၈-၌ အကျယ်ရှု။ ဗုဒ္ဓသာသနာ ၃-ရာစု ခေတ်၌ ကမ္ဘာ အရပ်ရပ်သို့ သာသနာတော် ပြန့်နှံ့သွားစေရန် ရည်စူး၍ အသောက မင်းတရားကြီးနှင့် ရှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တ တိဿ မထေရ် ကြီးမှူးလျက် စေလွှတ်တော် မူသည့် ရဟန်းတော် ၁၃-ပါးတို့နှင့် အရပ်များ။

- (၁) ကသ္မိရ၊ ဂန္ဓာရတိုင်း - ဟိမဝန္တာ၏ အနောက် မြောက်တက်သို့ မဇ္ဈန္တိက မထေရ်။
- (၂) မဟိသက မာဏလ - အိန္ဒိယနယ် တောင်ပိုင်း၌ရှိသော မိုက်စိုးဟု ခေါ်သော ဌာနသို့ မဟာဒေဝ ပထေရ်။
- (၃) နဝါဒါသီ အရပ်-တောင်ပိုင်း အိန္ဒိယ ဟိုက်ဒရမတ် နယ် အရှေ့ဘက် ပိုင်း အရပ်သို့ ရက္ခိတ မထေရ်။

- (၄) မဟာရဋ္ဌတိုင်း ဘုံဘေန်ယ် အပါးအဝင် ပုနာမြို့စသော တိုင်းတို့သို့ မဟာဓမ္မရက္ခိတ မထေရ်။
- (၅) အပရန္တတိုင်း-မလဝါနယ် အနောက် တောင်ဘက် နရဗဒ္ဒ ခေါ် နမ္မဒါမြစ်ဝ စသော ကချင်ကွေ့ အနီးရှိ အပရန္တခေါ် အရပ်သို့ ဓမ္မရက္ခိတ မထေရ်။
- (၆) ယောနကတိုင်း- ပါရှား၊ တူရကံ၊ ငရိက်၊ အိတလီ စသော တိုင်းခရိုင် နိုင်ငံတို့၏ တည်ထွန်းရာ ယောနက လောက ခေါ်သော အနောက် ဘက်ပြည် နိုင်ငံအစုသို့ မဟာရက္ခိတ မထေရ်။
- (၇) စိနရဋ္ဌ-ဟိမဝန္တာအရပ်ရှိ “ချိန်” ခေါ် စိန်တိုင်းသို့ မဇ္ဈိမ မထေရ်။
- (၈) သုဝဏ္ဏဘုမ္မိတိုင်း- စိန်တိုင်းကြီး၏ တောင်ဘက် ရှမ်း၊ မြန်မာ၊ ပဲခူးဒေသ၊ ယွန်း စသော လူမျိုးကိုးစုံနေရာ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိခေါ် အရှေ့တောင် ကျွန်းဆွယ်ကြီးသို့ သောဏ ပထေရ်၊ ဥဉ္ဇရမထေရ်။
- (၉) သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ မဟိန္ဒ မထေရ်၊ ရတ္တိယ မထေရ်၊ ဥက္ကိယ မထေရ်၊ သမ္မလ မထေရ်၊ ဘဒ္ဒသာလ မထေရ်၊ ကြိုသိုလျှင် မထေရ် ၁၃-ပါးတို့ ဆိုင်ရာဌာနသို့ တွက်ကြွ၍ ဗုဒ္ဓဝါဒကို ဖြန့်ချိကော်မူခဲ့ကြလေပြီ။

ကိုးနဝင်း ဘုရား။ သမ္မာဒိဋ္ဌိခေါ် ဗုဒ္ဓဘာသာတို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ရာ ဒေဝတီတော်၏ အမည်ကမျိုး၊ ထိုဝေတီတော်၏ အမြင့် ဉာဏ်တော်မှာ ၉-ကောင် နှို၍ ထိုလေတီနှင့် စပ်ဆိုင်သည့် အခေါင် အယောင်တို့မှာ များသောအားဖြင့် နဝင်းကျေ ကိုးခုသာ အထားများသော လောကီ ဓရာတို့ စီမံလည် ခေတီတော်တမျိုးပင် ဖြစ်လေသည်။ ထိုခေတီတော် များသည် ၁၂၇၃-ခုနှစ် လောကီက စ၍ မြန်မာပြည် အနှံ့အပြား၌ ခေတ် စားလာခဲ့ကြောင်း သိရသော်လည်း ရှေးဟောင်းနန်းစဉ် ခေတ်အရ ဝေဘန်သော် “သောင်းထိုက်ဓမ္မ၊ ကျွန်းလုံးဟူ၍၊ စည်သမင်းဖျား၊ တည်ခုံထားသည်၊ ဘုရားကိုးဆူ၊ ဂူလည်း ကိုးရပ်၊ နတ်လည်း ကိုးပါး၊ ဘုံကား ကိုးတန်း၊ ကိုးရွာရံ၍၊ ကန်လည်း ကိုးသယ်၊ ကိုးသန်းပယ်နှင့်၊ ကိုးဆယ်ကိုးရွာ၊ စပ်ကာမဝေး၊ ကြေးကိုးကြေးနှင့်၊ နီးဝေးပျံ့လှိုင်၊ စည် ကိုးဆိုင်က၊ ကိုးဌာနကို၊ ဒုက္ခကင်းစင်၊ ချမ်းသာမြင်၍၊ အောင်မင်္ဂလာ၊ ဖြစ်စေငှါဟု” ဟူသော တပယ်ယင်းမြို့ သမိုင်းလင်္ကာအရ ကိုးနဝင်း ခေတ် စားခုံပုံကိုလည်း သိရသေး၏။ တပယ်ရင်းလော?၊ ဒီဝရင်းလော?။

ကိုးပါးသီလ၊ နဝင်္ဂ၊ စောင့်ကြမ္မားဗိုလ်လူ။ ။ ၎င်း၏ သရုပ်အဓိပ္ပာယ် (နဝင်္ဂသီလ) မှာ ပြမည်။

ကိုယ်ကျင့်တရား ၃-ပါး။ ။ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် ။ ပါ။ ၃၆၈။ ၄။ ၃၂၇ ခွဲ အကျယ်ရှု၊ ၎င်းသရုပ်ကို (အကျင့်တရားမျိုး ၃-ပါး) ဌ် ဆိုခဲ့ပြီ။

ကိုယ်စောင့်နတ် တကျပ်တစ်ပါး။ ။ မိမိတို့ကိုယ်ကို စောင့်သောနတ် ၁၁-ပါး။ ။ သမန္တတက္ခဒိပနီ ၉- အမှတ် ဝိသဇ္ဇနာ ၂-မှ ယူသည်။ (၁) သတ္တဘာဝ နတ်-နဖူးစာကို ရေးမှတ်တတ်သည်။ (၂) သူရဿတိ နတ်- ပညာကို ပွားစေတတ်သည်။ (၃) သကျ နတ်- စည်းစိမ် ဥစ္စာကို ပေးစေတတ် သည်။ (၄) မဟိရာဇာ နတ်-အိပ်မက်ကို ပေးစေတတ်သည်။ (၅) ဝါမသုရ နတ်-နိမိတ်ကို ပြတတ်သည်။ (၆) ဇနသုရ နတ်- အလှပေးသည်ကို မှတ် တတ်သည်။ (၇) ကရဝါ နတ်- ကာမသုခကို ပေးစေတတ်သည်။ (၈) ယောတိက နတ်- သွားလေရာ လိုက်၍ စောင့်မတတ်သည်။ (၉) ကလျာဏမိတ္တ နတ်- ကောင်းသော စကားကို မှတ်သား တတ်သည်။ (၁၀) စန္ဒာဒေဝီ နတ်- ကျက်သရေကို စောင့်တတ်သည်။ (၁၁) နရိန္ဒာ ဒေဝီ နတ်- အိပ်သောအခါ ဦးခေါင်းရင်းက စောင့်ရှောက်တတ်သည်။

ကိုယ်စောင့်နတ် တကျပ်နှစ်ပါး တနည်း။ ။ ကျေးဇူးရှင် 'လုံးတော်ဆရာတော်' ဘုရားကြီးကား- အထက်ပါ ၁၁-ပါးထည်းတွင် 'ကာလကဏ္ဍိ' ခေါ် နတ်ယုတ်မှာ တပါးထည့်၍ 'ကိုယ်စောင့်နတ် တကျပ်နှစ်ပါး' ဟု ရေတွက် ပြထား၏။

ကိုယ်တွင်းမီး ၅-ပါး။ ။ (၁) ဥသ္မာ မီး- ပကတိ ကိုယ်ငွေ၊ (၂) ပါစကမီး- အစာ ကျေချက်သော ဝမ်းမီး၊ (၃) သန္တပုန မီး- ခြစ်ခြစ်တောက် အပူ ဖျားမျိုး၊ (၄) ဒါဟ မီး- လူးလဲအောင် ပူလောင်ခြင်းမျိုး၊ (၅) ဇိရဏ မီး- လူကို အိုမင်း ဆွေးမြေ့အောင် မသိမသာလောင်သောမီး။

ကိုယ်တွင်းမီး ၁၁-ပါး တနည်း။ ။ ၎င်း၏ သရုပ်အဓိပ္ပာယ် (မီး ၁၁-ပါး) ဌ် ရှုပါ။

ကိုယ်ဝန်တည်နိုင်ခြင်း အင်္ဂါ ၃-ပါး။ ။ ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ ၂-ပ။ အုပ်။ ၁၈၀။ ပဋိသန္ဓေ ကည်နေနိုင်ပုံ အင်္ဂါသုံးပါး။ (၁) မိဘနှစ်ပါး မေထုန် အားဖြင့် စည်းဝေးပေါင်းသင်းခြင်း၊ (၂) ပဋိသန္ဓေယူမည့် သတ္တဝါ၏ စုတိဆဲဖြစ်ခြင်း၊ (၃) မိခင်၏ ပေါ်ပြိုးဆဲဥတုသမယနှင့် တြုံခြင်း။

(၁၆၄)

[ကို + ယ့် ။ ကျ + န်]

ကိုယ်ဝန်တည်နိုင်ပုံ ၇-ပါး။ ။ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ ။ပ။ အုပ်။ ၁၇၈-
၁၇၉။ ဤသည်တို့ကား မမြဲ၊ တရုတ်ဆစ် အကြောင်းအားလျော်စွာ
တည်ယူနိုင်ခြင်းတို့တည်း။ (၁) ရာဂစိတ်နှင့် ကိုယ်လက်သုံးသပ် ပေ့ ဖက်
သာယာသဖြင့် တည်နိုင်သည်။ (၂) ရာဂစိတ်နှင့် အဝတ်ပုဆိုးကို တိုင်တယ်
သာယာသဖြင့် တည်နိုင်သည်။ (၃) ရာဂစိတ်နှင့် သုက်သွေးကျင်ငယ်ကို
စုတ်ယူသွတ်သွင်းသဖြင့် တည်နိုင်သည်။ (၄) ရာဂစိတ်နှင့် ချက်ကို သုံးသပ်
သဖြင့် တည်နိုင်သည်။ (၅) ရာဂစိတ်နှင့် စိမ်းစိမ်းကြည့်သဖြင့် တည်နိုင်
သည်။ (၆) ရာဂစိတ်နှင့် အနံ့ကို နမ်းရှူသဖြင့် တည်နိုင်သည်။ (၇) ရာဂ
စိတ်နှင့် အသံကို နားထောင် သာယာသဖြင့် တည်နိုင်သည်။

ကိုယ်ဝန်တည်နိုင်ပုံ ၈-ပါး။ ။အထက်ပါ ၇-ပါး၌ အဇ္ဈာစာရ၊ ခေါ် ၂-ဦးစုံ
ကားမဟူခြင်း တပါးထည့်က ရှစ်ပါး ဖြစ်၏။ ၎င်းကို ဤဆောင်ပုဒ်
လင်္ကာဖြင့် သိပါလေ။

(အဇ္ဈာစာရ၊ သံသဂ္ဂနှင့်၊ စောဠ၊ သုစိ၊ နာဘိ၊ ရူပ၊ သဒ္ဓဂန္ဓာ၊
ဤရှစ်ဖြာကြောင့်၊ စွဲလာကိုယ်ဝန်၊ ဖြစ်သည် မှန်၏။)

ကိုယ် အမည် ကိုယ်ဖော် သူတော် ၇-ပါး။ ။ဤသည်တို့ကို ကျမ်းကြီး
ကျမ်းခိုင်၌ မညွှတ်ရသော်လည်း စကားအရာ၌ကား တာစား၍ နေ၏။
ထိုကြောင့် ရှေးဆရာသမားများကို မေးမြန်း၍ ဖြေဆိုလိုက်ပါသည်။
(၁) တောက်တဲ့၊ (၂) ခွေးခေါ်ရစ်၊ (၃) တစ်တိတူး၊ (၄) ငိကွက်၊
(၅) တီးတုတ်၊ (၆) ရွှေပြည်စိုး၊ (၇) ဥဩ။

[ကျ]

ကျန်စစ်သား၏ အမည် ၅-ပါး။ ။အောက်ပါ အမည်တော် ငါးပါးဖြင့်
သက္ကရာဇ် ၄၂၆-ခုနှစ်တွင် မင်းအဖြစ်သို့ရောက်သော ပုဂံမင်းတပါးဖြစ်
သည်။ (၁) သတ်ရာတွင် မပါ ကျန်နေသောကြောင့် ကျန်စစ်သား၊
(၂) ကြန်အင်လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် ကြန်စစ်သား၊ (၃) ပရိမ္မ
အရပ်တွင် သွားမြင်သောကြောင့် ပရိမ္မစစ်သား၊ (၄) ရေတိုက်ရာတွင်
စက်ထွက်၍ ကရားလန်သောကြောင့် ကရားလန်စစ်သား၊ (၅) ထီးလှိုင်
ရှာသူကြီး အရင်ဖြစ်သောကြောင့် ထီးလှိုင်ရှင်။

[ကျ + မ်း။ ကျိုး။ ကျုံး။ ကျေး]

(၁၆၅)

ကျမ်းဂန်အပြား၊ မျိုးဂ-ပါး၊ မြေကြား မြတ်အရှင်?။ ။ ကျမ်းစာတို့၏ အမျိုးအမည်အပြားကို သာသနာလင်္ကာရ စာတန်း၌ ဤရှစ်ပါးဖြင့် ရေတွက်ပြဆိုထားသည်ကို တွေ့ပူး၏။ (၁) အဋ္ဌကထာ- သင်္ဂါယနာဝင် ပိဋကပါဠိတော် မူရင်း၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြသော ကျမ်းများ၊ (၂) ဋီကာ- အဋ္ဌကထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြသော ကျမ်းများ၊ (၃) အနု- ဋီကာ၏ အနက်ကို အနုစိတ် ထပ်ဖွင့်သော ကျမ်းများ၊ (၄) မဓု-အနု၏ အနက် ကိုပင် ထပ်ဖွင့်၍ပြသော ကျမ်းများ၊ (၅) လက်သန်း- အထက်ပါကျမ်းစာ တို့ကို အကျဉ်းချုံး၍ ထိမိအောင် ပြသော ကျမ်းစာများ၊ (၆) ဂဏ္ဍိ- အထက်ပါကျမ်းစာတို့၏ ခက်ဆစ်ပုဒ်တို့ကိုထုတ်ကာ ရှင်းပြသော ကျမ်း၊ (၇) ယောဇနာ-ဒေသအားလျော်စွာ အနက်ဘာသာပြန်ကြသော ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ, ဋီကာတို့၏ ဘာသာပြန် ကျမ်းများ၊ (၈) ဂန္ထိရ- ပါဠိ အဋ္ဌကထာ စသည်တို့မှ တပါးသော အလွတ် အထူးအခြား (ဆန်း, အလင်္ကာ စသည်) ကျမ်းစာတို့ကို ခေါ်ဆို၏။

ကျမ်းဂန်တတ်ကျော်၊ ဆရာတော်၊ ၄-ဖော် နာမည်ကြီး။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ကျော် ၄-ပါး) ၌ ရှုပါ။

ကျိုးတို့၏ ဝတ်အကျင့် ၅-ပါး။ ။ မင်းလုပ်သူတို့ လိုက်ယူကျင့်သုံးရန် ရာဇမတ္တန် ကျမ်း၌ ပြသည်။ (၁) မေထုန်ကို လျှိုငှက်စွာ ကျင့်ခြင်း၊ (၂) ရန်သူ များကို အခါမလပ်ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်တတ်ခြင်း၊ (၃) အစာများတွေ့လျှင် အဖော်တို့ကို ခေါ်၍စားခြင်း၊ (၄) အစာနှင့်ရန်သူကို တပြိုင်နက် ကြည့် ခြင်း၊ (၅) လုံ့လ ချီခြင်း။

ကျုံးမျိုး ၃-ပါး။ ။ မြို့ပြည် အခံအရံဖြစ်သော ကျုံးသုံးပါး။ (၁) ရေကျုံး- ရေပြည့်လျက် ငါးရံ မိကျောင်းတို့ဖြင့် သောင်းကျန်းသော ကျုံး၊ (၂) ညွန်ကျုံး- ရွံညွန်တို့ဖြင့် ပြည့်စေလျက် ကူးမြောက်နိုင်ခက်သော ကျုံး၊ (၃) ကျုံးချောက်- နက်စောက်သော ချောက်ကမ်းပါးသဖွယ် ကျုံးတမျိုး။

ကျေးဇူးတော်များ၊ ၁၈-ပါး၊ ဘုရား မြတ်မုနိန်။ ။ ဘုရားသခင်နှင့် ပတ်သက် သော အာဝေဏိက ဂုဏ်တော် ၁၈-ပါးကိုပင် ကျေးဇူးတော် ဟူသော ဝေါဟာရဖြင့် ခေါ်ဆိုကြသေး၏။ ယရုပ်အကျယ်ကို (အာဝေဏိက ဂုဏ်တော် ၁၈-ပါး) ၌ ပြခဲ့ပြီ။

(၁၆၆)

[ကျော + က်။ ကျော + င်း]

ကျေးဇူးရှင်ကြီး ၁၀-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ခင်ပွန်းကြီး ၁၀-ပါး)၌ ရှုပါ။

ကျေးမျိုး ရှစ်ပါး။ ။ ကြက်တူရွေးခေါ် ငှက်သတ္တဝါကို ဆိုသည်။ ဤ၌ 'ဆက်ရက်လေးမျိုး၊ ကျေးရှစ်မျိုးနှင့်၊ ချိုးမျိုးလေးပါး'ဟု သီရိ ဝိဇယ-ချို မင်းနန်ပျို့တွင် စပ်ဆိုသည့် အတိုင်း ဖြစ်သည်။ (၁) ဖောင်းကား၊ (၂) တမာ၊ (၃) ကျေးသန္တာ၊ (၄) ကျေးဝါ၊ (၅) ကျေးကျွတ်၊ (၆) ကြက်တော၊ (၇) ကျေးကုလား၊ (၈) ကျေးပုဏ္ဏား၊ (ဝေါဟာရလိနတ္ထ ဒီပနီမှ။)

ကျောက်မျိုး ငါးပါး။ ။ ဆေးကျမ်းများ၏ အပေါင်း ဝေါဟာရ။ (၁) ကျောက်ပွင့်၊ (၂) ကျောက်မြုပ်၊ (၃) ကျောက်ခက်၊ (၄) ကျောက်ချဉ်၊ (၅) ဇဝက်သာ၊ (အချို့ဆရာတို့ကား ဇဝက်သာ အစား ကျောက်စက်ကို ထည့်ကြ၏။)

ကျောက်မြတ်ရတနာမျိုး ၂၄-ပါး။ ။ ဥဒါန်း အဋ္ဌကထာ မုစလိန္ဒဝဂ် အဖွင့်၌ လာသည်။ (၁) ကျောက်မျက်ရွဲ၊ (၂) ဝရဇိန်ကျောက်၊ (၃) မဟာနီလာကျောက်၊ (၄) ဣန္ဒနီလာကျောက်၊ (၅) မသာရဂလ်ကျောက်၊ (၆) ပဒုမရာဂကျောက်၊ (၇) ဥဿဘယားကျောက်၊ (၈) ကရတ္ထဝန်ကျောက်၊ (၉) သုလဘကျောက်၊ (၁၀) အမျက်ကျောက်၊ (၁၁) လောဟိတက်ကျောက်၊ (၁၂) ဖလ်မှန်ကျောက်၊ (၁၃) သန္တာကျောက်၊ (၁၄) ဇောတိရသ်ကျောက်၊ (၁၅) ဂေါမုတ်ကျောက်၊ (၁၆) ဂေါမိတ်ကျောက်၊ (၁၇) ဘောဂန္ဓိကကျောက်၊ (၁၈) ပုလဲကျောက်၊ (၁၉) ခရုသင်းကျောက်၊ (၂၀) မျက်စဉ်းကျောက်၊ (၂၁) ရဇဝတ္ထုကျောက်၊ (၂၂) မြကျောက်၊ (၂၃) ပယင်းကျောက်၊ (၂၄) ဗြဟ္မဏိကျောက်။

ကျောင်းအင်္ဂါ ၅-ပါး။ ။ မြတ်စွာဘုရား၊ သို့မဟုတ် ရဟန်း သံဃာတော် များ သိတင်းသုံးရန် သင့်လျော်သော ကျောင်းအင်္ဂါ ငါးပါးဟူ၏။ (၁) မြို့ရွာနှင့် သွားလာရေး မဝေးလွန်းခြင်း၊ (၂) မြို့ရွာနှင့် မနီးကပ်လွန်းပဲ အသံဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၊ (၃) သွားလမ်း လာလမ်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ (၄) လူတိုင်း လူတိုင်း အလိုရှိသောအခါ သွားလာဘို့ရာ လွယ်ကူခြင်း၊ (၅) အာရုံငါးပါး လူသံ သူသံများနှင့် မြို့သံ ရွာသံ ဆယ်တန်တို့မှ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း။

ကျောင်းထိုင် အင်္ဂါ ၅-ပါး။ ။ ကျောင်းထိုင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ ပြည့်စုံရမည့် အင်္ဂါ ၄-ပါး၊ ကျောင်းဒကာတိုင်း သိထားရန်။ (ဆယ်ဝါ ပြည့်တင်း၊ ဝိဘင်းနှစ်ဖြာ၊ ကမ္မာကမ္မ၊ ခန္ဓကပုဒ်၊ နာမ်ရုပ်ပိုင်ပိုင်၊ ခွဲခြားနိုင်၊ ကျောင်းထိုင် အင်္ဂါ ၄-ပါးတည်း။) ပရိဝါပါဠိတော်။

ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး ရေကျခြင်းမျိုး ၅-ပါး။ ။ ၎င်း အကျယ်ကို အင်္ဂုတ္တရ ။ပါ။ ဒု-အုပ်။ ၂၃-၌ ကြည့်ပါ။ (၁) ဉာဏ်မယှဉ်ပဲ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သူ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတွေကို ပြောဆိုချီးမွမ်းခြင်း၊ (၂) ချီးမွမ်းထိုက်သူ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ကဲ့ရဲ့ရုပ်ချ ပြောကြားခြင်း၊ (၃) ကျောင်း၊ (၄) ဒါယကာ-ဒါယိကာမ၊ (၅) လာဘ်လာဘတို့၌ သူများတကာ ရသွားမည်ကို မနာမလို ဝန်တိုရှိနေခြင်း။

ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး နတ်ပြည်ရောက်ခြင်းမျိုး ၅-ပါး။ ။ အင်္ဂုတ္တရ ။ပါ။ ဒု-အုပ်။ ၂ ၁-၌ အကျယ် ရှုလေ။ (၁) ဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်၍ ကဲ့ရဲ့ရုပ်ချ အပြစ်ပြုထိုက်သူကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ရခြင်း၊ (၂) ချီးမွမ်းထိုက်သူကို ချီးမွမ်းပေးရခြင်း၊ (၃) ကျောင်းကန်၊ (၄) ဒါယကာ-ဒါယိကာမ၊ (၅) ပစ္စည်း လာဘ်တို့၌ သူများတကာ ရရှိသွားမည်ကို မနာမလို ဝန်တိုစိတ်ထား မရှိခြင်း။

ကျောင်းသင်္ခမ်းများ၊ မျိုး ၁၀-ပါး၊ ခြားနား သိစေလို။ ။ ရဟန်းတော်များနှင့် သင့်လျော်သော ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်းမျိုး ဆယ်ပါး။ ၎င်းအဖြေ (ရဟန်းကျောင်းများ၊ မျိုး ၁၀-ပါး) ၌ ရှုပါလေ။

ကျော် ၄-ပါးခေါ်၊ ဆရာတော်၊ စာပေါ် နာမည်ကြီး။ ။ ဆရာ အစဉ်အဆက် ချီးမွမ်းပြောဆို မှတ်သားကြကုန်သော မြန်မာနိုင်ငံ ကျမ်းတတ် အကျော် ဆရာတော် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်ကြီး လေးပါး။ (၁) ပုဂံ သဒ္ဒနီတိ ဆရာတော် အရှင်အဂ္ဂဝံသ၊ (၂) စစ်ကိုင်း ရှင်အရိယဝံသ ဆရာတော်၊ (၃) အင်းဝ ဝရာဘိသင်္ဃနာထ ဆရာတော်၊ (၄) တောင်ဘီလာဆရာတော် အရှင်မုနိန္ဒသောသတို့ ဖြစ်ကြ၏။

ကျွန် ၇-ဆက်။ ။ “ကျွန်မှ မွေးသော သပေါက်၊ သပေါက်မှ မွေးသော သတက်၊ သတက်သားကို သတိ၊ သတိ၏သားကို သတုတ်၊ သတုတ်သားကို သတော၊ သတော၏သားကို သမျော့” ဟု ဓမ္မသတ် ကျမ်းတို့၌ လာကုန်၏။

(၁၆၈)

[ကျွ + န်း]

ဤ၌ ဆွေ ၇-ဆက်ကဲ့သို့ အထက်အောက် နှစ်ပါးစုံ ရေတွက်ခြင်း မပြုဘဲ အမိမှ အောက်ကိုသာ ရေတွက်ရလေသည်။ မနကျယ်ဓမ္မသတ် သတ္တမတွဲ မုဒိမ ၂၆-၌လည်း ကျွန် ၇-ပါး။ တနည်း- ကျွန်အပြား ၉၄-ပါးကို ခွဲခြား သော တရားတွင် ဆိုထား၏။

ကျွန်မျိုး ၄-ပါး။ ။ဝိနည်းမဟာဝါ ။ပါ။ ၁၀၇ ။ဋ္ဌ။ ၂၈၂။ ပါရာဇိကဏ် ။ဋ္ဌ။ ပ-အုပ်-၃၁၆။ ဝိနည်းတော်လာ ရဟန်းခံမပေးကောင်းသော ကျွန် ၄-မျိုး။ (၁) နေက္ကိတ ကျွန်- ငွေဝယ်ကျွန်၊ (၂) ကရ မရာနိတ ကျွန်-သို့ပန်း၊ သို့ရကျွန်၊ (၃) သံမိ ဒါသဗျ ကျွန်- မိမိကိုယ်တိုင် ကျွန်စာရင်း အပ်နှင်းခံယူသော ကျွန်၊ (၄) အန္တောဇာတ ကျွန်- ကျွန်မမှမွေးသော အိမ်ပေါက်ကျွန်။

ကျွန်ဝတ် ၅-ပါး။ ။သူရင်းငှါး ကျေးကျွန်ကုလိ အလုပ်သမားတို့ ကျင့်ကြံလိုက်နာရမည့် ဝတ်ငါးပါး။ (၁) အရှင်အိပ်ပြီးနောက်မှ အိပ်ရခြင်း၊ (၂) အရှင်မထမီ ရှေးဦးစွာ ထရခြင်း၊ (၃) အရှင်ပေးမှ ယူရခြင်း၊ (၄) အရှင်ကျေးဇူးကိုသာ ချီးကျူးပြောဆိုရခြင်း၊ (၅) လုပ်ခင်း ဆောင်တာဟူသမျှကို စေ့စပ်သေချာစွာ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ရခြင်း၊ သိင်္ဂီလောဝါဒသုတ်မှ။

ကျွန်းကြီး ၄-ကျွန်းနှင့် မှတ်သားဘွယ်များ ၂၄-ပါး။ ။ဇိနာလင်္ကာရဋီကာမှ တကျွန်း၌ မှတ်သားဘွယ် ၆-ပါးစီ ပါသည်။

(၁) ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း- သုံးထောင်ပုံသဏ္ဌာန်ရှိ၍ ယူဇနာ ၁၀၀၀-ကျယ် သော တောင်ကျွန်း၊ ကျွန်းဦး သပြေပင်ရှိ၏။ ကျွန်းသူ ကျွန်းသား တို့အသက်ကား- အပိုင်းအခြားမရှိ။

(၂) ပြုဗ္ဗဝိဒေဟကျွန်း-လ, ထတ်ဝက်သဏ္ဌာန်ရှိ၍ ယူဇနာ ၇၀၀၀-ကျယ် သော အရှေ့ကျွန်း၊ ကျွန်းဦး ကုက္ကိုပင်ရှိ၏။ ကျွန်းသူ ကျွန်းသား တို့၏ အသက်ကား- ၅၀၀-ရှည်သော ဟူ၏။ ဇိနာလင်္ကာရဋီကာ၌ ယူဇနာ ၉၀၀၀-အကျယ်ပြု၏။

(၃) အပရာနဂါယာနကျွန်း- စိုင်းသော လပြည့်ဝန်း သဏ္ဌာန်ရှိ၍ ယူဇနာ ၇၀၀၀-ကျယ်သော အနောက်ကျွန်း၊ ကျွန်းဦး ထိန်ပင်ရှိ၏။ ကျွန်းသူ ကျွန်းသားတို့ အသက်ကား- ၁၀၀၀-ရှည်၏။

[ကြ + က်။ ကြ + ဇု။ ကြ + ည့်] (၁၆၉)

(၄) ဥတ္တရကုရုကျွန်း- လေးထောင့် အင်းပျဉ် သဏ္ဍာန် ရှိ၍ ယူဇနာ ၈၀၀၀-ကျယ်သော မြောက်ကျွန်း၊ ကျွန်းဦး၌ ပဒေသာပင်ပေါက် ၏၊ ကျွန်းသု၊ ကျွန်း သားတို့ အသက်ကား- ၁၀၀၀-ရှည်၏။

[ကြ]

ကြက်တို့၏ ကျင့်ဝတ် ၄-ပါး။ ။မင်းစိုးရာဇာတို့ လိုက်နာပြုကျင့်ရန် ရာဇ မတ္တန်ကျမ်း၌ ပြသည်။ (၁) ရှေးဦးစွာ နိုးကြားလွယ်ခြင်း၊ (၂) ကိုယ့် အမျိုး ဇာတ်တူချင်းခွပ်ရာ၌ စွန့်စားခြင်း၊ (၃) အပေါ်ကြက်မတို့နှင့် အစာကို ခွဲဝေစားခြင်း၊ (၄) မိမိထံအောက် ဝင်ရောက်သောကြက်မ၌ စောင့်ရှောက် ပေါင်းဖော်ခြင်း။

ကြဇု ၇-မျိုး။ ။ဆေးအဘိဓာန်ကျမ်းရင်းမှ။ (၁) ဇီဝန္တိ မည်သော ကြဇု ကား ရွှေသောအဆင်းရှိ၏။ အဆီအစေးကို ထုတ်၍သော်၎င်း၊ သီ ထော ပတ် ပျားရည်တို့နှင့် ချက်၍သော်၎င်း သုံးဆောင်ငြားအံ့၊ ရောဂါခပ်သိမ်း ကို ပျောက်ငြိမ်း ချမ်းသာစေတတ်၏။ (၂) ရောဟိဏီ မည်သော ကြဇု ကား-ကြောင်သော အဆင်း လုံးသော လျောင်းသော သဏ္ဍာန်ရှိ၏။ ဗလ၊ ဝဏ္ဏ အမှုတို့၌ ပြီးစေတတ်၏။ အမာနာ ခပ်သိမ်းကိုလည်း ပျောက်စေ တတ်၏။ (၃) ဝိဇယ မည်သော ကြဇု ကား- ဗူးသီးနှင့် တူသောအဆင်း လုံးသော သဏ္ဍာန်ရှိ၍ ပေါက်သော အမာနာ ထိခိုက်ရှုနာ ဒဏ်နာ ဟူသမျှတို့၌ ပျောက်ကင်းစေတတ်၏။ (၄) အဘယ မည်သော ကြဇု ကား- ငါးမြောင့်ရှိ၏။ မျက်စိရောဂါကို လျင်မြန်စွာ ပယ်ပျောက်စေ တတ်၏။ (၅) အာမရိကာ မည်သော ကြဇု ကား- ထူးထွေမွန်မြတ်သော ဂုဿယနံနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဝမ်းကို လျော့သက်စေခြင်း၌ သိမ်မွေ့သော သတ္တိရှိ၏။ (၆) ပုတနာ မည်သော ကြဇု ကား- အသားပါး၍ အစေ့ ကြီး၏။ ကိုယ်ကိုလိမ်းခြင်းတို့၌ အလွန်တန်ခိုးရှိ၏။ (၇) ကာသု၊ တနည်း၊ စေတကီ မည်သော ကြဇု ကား- ၃-မြောင့် ရှိ၏။ မွေးထုံယနံနှင့် ပြည့်စုံ၏။

ကြည့်ခြင်းကြီး ၅-ပါး။ ။ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ ။ပ-အုပ်။ ၅၃-၌ အကျယ်ရှု။ ဘုရားအလောင်းများ လူ့ပြည်ဆင်း၍ သန္ဓေယူခါနီး၌ သန္ဓေယူရန် အတွက် လျော်၊ မလျော်ကို ကြည့်လေ့ရှိသော ကြည့်ခြင်းကြီး ငါးပါး။

(၁၇၀)

[က + ည်း။ က + န်။ ကြာ]

(၁) ကာလ-ထက်ကပ်, ဆုတ်ကပ် ကာလ နှစ်ပါးတို့တွင် သက်တမ်း ဆုတ်ကပ်ကာလကို ကြည့်ခြင်း၊ (၂) ဒီပ-ကျွန်း လေးကျွန်း အနက် တောင်ကျွန်းကို ကြည့်တော်မူခြင်း၊ (၃) ဒေသ-တောင်ကျွန်း၏ အလယ် ဗဟိုချက်ချာ ဗောဓိပင် ပေါက်ရာအရပ်ကို ကြည့်တော်မူခြင်း၊ (၄) ကုလ-အမျိုးလေးပါးတို့တွင် ပြာဟွဏ်မျိုးနှင့် မင်းမျိုးကိုသာ ကြည့်တော်မူ ခြင်း၊ (၅) မာတု အာယု ပရိစ္ဆေဒ-ပဋိသန္ဓေယူ၍ မွေးဖွားပြီးနောက် ၇-ရက်ရောက်လျှင် မိခင်သေဆုံးရမည့် အသက်အပိုင်းအခြားကို ကြည့် တော်မူခြင်း။

ကြည့်ခြင်းကြီး ၈-ပါး တနည်း။ ။ (၁) ကာလံ ဝိလောကေတိ၊ (၂) ဒီပံ ဝိလောကေတိ၊ (၃) ဒေသံ ဝိလောကေတိ၊ (၄) ကုလံ ဝိလောကေတိ၊ (၅) ဇေနတ္တိံ ဝိလောကေတိ- မိခင် အသက်အပိုင်းကို ကြည့်၏။ (၆) အာယု ဝိလောကေတိ- လူတို့အသက်တမ်းကို ကြည့်၏။ (၇) မာသံ ဝိလောကေတိ- သန္ဓေယူမည့်လကို ကြည့်၏။ (၈) နေက္ခမံ ဝိလောကေတိ- တောထွက်အံ့ကို ကြည့်၏။

ကြည်းကုန်းပျော်နေ၊ သတ္တဝါတွေ၊ ဇု-ကုဋေခေါ် အဘယ်နည်း? ။ ။ ဤ၌ ကြည်းနေ ဇု-ကုဋေ၊ ရေနေ ဆယ်ကုဋေ ဟု ဆိုရိုးသာ ရှိသော် လည်း အနန္တလေးပါးမှာ ပါဝင်တဲ့ သတ္တဝါ အမျိုးအမည်တွေကို ဘယ်သူ ထုတ်ဖော်နိုင်ပါမည်နည်း၊ အနေကသင်္ချာမျိုး ဖြစ်သည် အတိအကျ မယူရချေ။

ကြန်အင် ၅-ပုဒ်၊ လှမျိုးမယ်၊ ဘယ်ဝယ် ဘယ်ဆိုနည်း? ။ ။ ဤ၌ ကြန် ၅-ပါးဟူသည့် ကောင်းခြင်းလက္ခဏာ ငါးပါးကိုပင် ဆို၏။ ၎င်းသရုပ် (ကောင်းခြင်း ၅-ပါး ပုစ္ဆာ) မှာ ပြန်ရှုပါ။

[ကြာ]

ကြာမျိုး ၅-ပါး။ ။ ထိုထိုဆေးကျမ်းနှင့် ကဗျာစာပေတို့၌ ကြာမျိုးငါးပါး ဟု ညွှန်းလျှင် ၎င်းငါးမျိုးကို ယူပါလေ၊ ကြာဖြူ၊ ကြာနီ၊ ကြာညို၊ ၎င်း ၃-ပါးတို့ကား ဥပ္ပလ မျိုးတို့တည်း၊ ကြာတံဆိပ်၊ ၎င်းကား ပုဏ္ဏရိတ် မျိုးတည်း၊ ကြာခေါင်းလောင်း၊ ၎င်းကား ပဒုမ္မာ မျိုးတည်း။

ကြာသပတေးနံ ၅-လုံး။ ။ ကြာသပတေးဂြိုဟ် ကြာသပတေးနေ့နှင့်ဆိုင်ရာ အက္ခရာငါးလုံး (ပ, ဖ, ဗ, ဘ, မ) တို့ဖြစ်၏။

ကြိယာ ၅-တန်း။ ။ မြန်မာ သဒ္ဒါဆိုင်ရာ ဥပဒေသမျိုး ငါးပါး၊ ကဗျာ သာရဏ္ဍသင်္ဂဟ ကျမ်းမှ။ (၁) ကတ္တု သကမ္မ ကြိယာ-ကံဖြင့်အလိုရှိသော ကြိယာမျိုး၊ ပုံ- 'ယုတ်သည့် စရိုက်၊ လူသူမိုက်ကို၊ မကြိုက်မချစ်' ဟူသော စကားရပ်၌ 'မကြိုက်မချစ်' ပုဒ်သည် ကတ္တု သကမ္မ ကြိယာမျိုးတည်း။ (၂) ကတ္တု အကမ္မ ကြိယာ-ကမ္မကာရက မပါ၊ ကံမရှိသော ကြိယာ ပုဒ်မျိုး၊ ပုံ- 'စန္ဒာဒေဝိ၊ မဟေသီလျှင်၊ ငိုပြီဇာဏ' ဟူသော စကားရပ်၌ 'ငိုပြီ' ပုဒ်သည် ကတ္တု အကမ္မ ကြိယာပုဒ် မည်၏။ (၃) ဘာဝ ကြိယာ-သဘောအတိုင်း ဖြစ်နေသော ကြိယာမျိုး၊ ပုံ- 'မထွက်လေဖြစ်၊ အပါယ် မြစ်ကွင်း၊ မွန်းနစ်စုပ်စုပ်၊ ကိုယ်လုံး၊ မြုပ်ချိမ့်' ဟူသော စကားရပ်၌ 'မွန်းနစ်၊ မြုပ်' ၎င်းပုဒ်တို့ကား ဘာဝကြိယာ ပုဒ်တို့တည်း။ (၄) ကာရိုက် ကြိယာ-စေခိုင်းခြင်း လက္ခဏာ ပါရှိသော ကြိယာပုဒ်မျိုး၊ ပုံ- 'ဗေဒင်အမှတ်၊ ဤအတတ်လည်း၊ မပြတ်စင်းလျှင်း၊ လေ့စေမင်း' ဟူသော စကားရပ်၌ 'လေ့စေ' ဟူသော ပုဒ်ကား၊ ကာရိုက် ကြိယာပုဒ်တည်း။ (၅) ကိတ်ကြိယာ-မြော်လင့် ကြံစည်ခြင်းကို ဖော်ပြသော ပုဒ်မျိုး၊ ပုံ- 'ဆိုဘွယ်တရား၊ နှစ်ဖက် သားတို့၊ ပိုင်းခြားစိမ့်ငှါ၊ ကပ်လေ့လာ' ဟု ဆိုသော စကားရပ်၌ 'ဆိုဘွယ်' ဟူသော ပုဒ်သည် ကိတ်ကြိယာမျိုးတည်း။

ကြိယာ ခြောက်ဆယ်။ ။ မြန်မာသဒ္ဒါနှင့် ကဗျာလင်္ကာ ဝေါဟာရ။ ၎င်းသရုပ်အကျယ် (ကရိယာ ခြောက်ဆယ်) ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ကြိယာ ဝိသေသနမျိုး ၃-ပါး။ ။ ကဗျာသာရဏ္ဍ သင်္ဂဟကျမ်းမှ။

- (၁) မူလ ကြိယာ ဝိသေသန- မူလသဘောအတိုင်း ကြိယာကို အထူး ပြုသော ပုဒ်မျိုး၊ ပုံ- "အကြောင်းကုန်အောင်၊ ဆောင်လို့ရကား၊ အင်ရှစ်ပါးဖြင့်" ဟူသော စတု မဗ္ဗသာရပျို့တွင် စပ်ရာ၌ 'ကုန်အောင်' ဟူသော ပုဒ်သည် မူလကြိယာဝိသေသနဖြစ်၏။
- (၂) သမ္ပန္န ကြိယာ ဝိသေသန- ဆက်စပ်သော စကားဖြင့် ကြိယာကို အထူးပြုတတ်သော ပုဒ်မျိုးဖြစ်သည်။ ပုံ- "ပဘာဝတိ၊ နန်းသီဂီကို၊ မောဓီကုသ၊ လွန်တောင့်တလျက်၊ စိတ်ကမဆည်း၊ မချုပ်တည်းထံ။

(၁၇၂)

[ကြီး]

လိုက်လည်းလိုက်သည်” ဟူသော ကုသပျို့၌ ‘လိုက်လည်း’ ဟူသော ပုဒ်သည် သမ္ပန္န ကြိယာဝိသေသနပုဒ် မည်၏။

(၃) ပုစ္ဆာ ကြိယာဝိသေသန- အမေးစကား ပါရှိသော ကြိယာဝိသေ သနမုဒ်များ ပုံ-“ဘယ်သို့ဖြစ်သည်၊ မယ့်ကြံရည်ကို၊ ဉာဏ်ခြည်မသိ၊ နေမထိအောင်” ဟု မောင်စံသူမှာတမ်းတွင် ‘ဘယ်သို့’ ဟူသော ပုဒ်သည် ပုစ္ဆာ ကြိယာဝိသေသနမုဒ်ဖြစ်၏။

မှတ်ချက်။ ။ ထိုမှတပါးလည်း ထုတ်ယူတတ်လျှင် ကြိယာဝိသေသန မျိုးပေါင်း များစွာရှိသေး၏။

ကြီးကျယ်များပြား စည်ကားလှသော သာသနာ့ အစည်းအဝေးပွဲကြီး ၃-ပါး။ ။ ဓမ္မပဒ ။ ငွေ။ ဗု။ ၂၇၇- ၌ အကျယ်ရှုပါ။

- (၁) မရ-မီးအစုံ တန်ခိုးပြု၍ တိတ္ထိတို့ကို နှိမ်နင်းပွဲ။
- (၂) တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ သင်္ကဏ္ဍနဂိုရ်ပြည်သို့ ဆင်းတော်မူပွဲ။
- (၃) ဘေးကြီး ၃-ပါး ငြိမ်းပေးရန် ဝေသာလီပြည်သို့ ကြွတော်မူ၍ ပြန်လာတော်မူသောပွဲကြီး။

ကြီးပွားတိုးတက်ကြောင်း တရား ၇-ပါး။ ။ ကြီးပွား ကျော်ကြားစေလို သူတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးရမည့် တရား ၇-ပါး။ သမ္မဒါပုဒ်အဖွင့်မှ။

- (၁) ဥဋ္ဌာနတော- မပျင်းမရိ လုံ့လရှိသူ၊ (၂) သတိမတော-သတိသမ္ပဗုဒ္ဓိ ရှိသူ၊ (၃) သုစိ ကမ္မဿ-လုပ်ငန်း၌ သန့်ရှင်းသပ်ရပ် ကောင်းမွန်သူ၊ (၄) နိသမ္မ ကာရိနော-စူးစမ်းဆင်ခြင်ပြီးမှ အလုပ်လုပ်သူ၊ (၅) သညာတဿ- ကိုယ် နှုတ် စိတ်တို့ကို နိုင်နင်းစွာ စောင့်ထိန်းနိုင်သူ၊ (၆) ဓမ္မဇီဝိနော- တရားသော နည်းလမ်းဖြင့် အသက်မွေးသူ၊ (၇) အပ္ပမတ္တဿ- ကုသိုလ် တရား၌ မမေ့လျော့သောသူ။

ကြီးမြတ်သူမျိုး ၃-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ် အဓိပ္ပာယ်စုံ (ထေရ်မျိုး သုံးပါး) ဟူသော စကားရပ်၌ ပြမည်။ တနည်းလည်း။ (၁) ဇာတိဂုဇ-မျိုးဇာတ် ကားဖြင့် မြတ်သောသူ၊ (၂) ဝယဂုဇ-သက်ယွယ်ကြီးရင့်သူ၊ (၃) ဂုဏဂုဇ- ဂုဏ်သိက္ခာကြီးသူ၊ ၎င်းတို့ကို ရိုသေအပ်၏။

ကြီးလွန်းသူကြီး ၄-ယောက်။ ။ ၎င်းသရုပ် (ပုဂ္ဂိုလ်လွန်ကဲကြီး ၄-မျိုး) ၌ ရှုပါ။

[ကြေး။ ကြော + င်]

(၁၇၃)

ကြေးတူရိယာ၊ မျိုး ၁၀-ဖြာ၊ သံသာ ချိုငြိမ်ညောင်း။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ကြေးသံ ၁၀-ပါး)၌ ပြအံ့။

ကြေးနီ ၂-ပါး။ ။ သဗ္ဗဓာတုက ဝိဇ္ဇာရေ ပကာသနီကျမ်းမှ။ (၁) ဗျက္ခဝဗ္ဗ တမ္ဗ- ကျားသား ကန့်မှ ထွက်သော ကြေးနီ၊ ညိုညိုရှိ၏။ (၂) ပိစ္ဆိမာတက တမ္ဗ- ဥဒေါင်းမွှေးမှ ထွက်သော ကြေးနီ၊ ဖန့်ဖန့်ရှိ၏။ (၃) ပုပ္ဖနာဂ တမ္ဗ- ကံ့ဂေါပုဏ်မှ ထွက်သော ကြေးနီ၊ ရဲရဲရှိ၏။ (၄) ကုစ္ဆက တမ္ဗ- ဗဟန်းကြက်ချေးမှ ရသော ကြေးနီ၊ ဝါဝါရှိ၏။ (၅) ရသ သတ္တက တမ္ဗ- ပြဒါးစားကျောက်မှ ထွက်သော ကြေးနီ၊ စိမ်းစိမ်းရှိ၏။ (၆) လောဟဇာတ တမ္ဗ- ခြင်္သေ့မှ ထွက်သော ကြေးနီ၊ ဖြူနီနီ ရှိ၏။ (၇) နာဂဇ တမ္ဗ- သလုံမည်းကျောက်မှ ရသောကြေးနီ၊ မောင်းမောင်း ရှိ၏။

မှတ်ချက်။ ။ ထွက်ရပ်သမားများသည် အမှတ် ၆၊ ၇၊ ကြေးနီနှစ်ပါးကို သုံးစွဲကြရန် အထူးမှာဆိုထား၏။

ကြေးသံ ဆယ်ပါး။ ။ ၎င်း ကြေးတူရိယာ၏ မျိုးကွဲ အပြားတို့ကို 'မဟာရာဇဝင်ကြီး' မှ ထုတ်၍ ဖြေသည်။ (၁) စည်းစုပ်၊ (၂) ခွက်ခွင်း၊ (၃) ကြေးနင်း၊ (၄) မောင်း၊ (၅) ခေါင်းလောင်း၊ (၆) ကြေးစည်၊ (၇) နရည်းစရာ၊ (၈) ဆည်းလည်း၊ (၉) ကြေးပတ်၊ (၁၀) အိုးစည်၊ (ယခု ဖါးစည် ဟူ၏။) ဤဆယ်ပါးသော ကြေးသံတို့ကို သို့မဟုတ် ကြေးတူရိယာမျိုးတို့ကို မသဒေဝ လင်္ကာသစ်၌ ဤသို့ စပ်ဆိုထားလေသည်။

အထူးသရုပ်၊ စည်းစုပ်၊ ခွက်ခွင်း၊ ကြေးနင်း၊ ခေါင်းလောင်း၊ မောင်းနှင့် ကြေးစည်၊ တမည်နရည်း၊ ဆည်းလည်း၊ ကြေးပတ်၊ အိုးစည်မှတ်သား၊ တီးခတ်ဆော်ညံ၊ တကျပျံဖြင့်၊ ကြေးသံဆယ်ပါး၊ ကြား၍အမြဲ၊ နားမရဲတည်း။

ကြောင်ကျောက်မျိုး ၄-ပါး။ ။ မဏိသျှတ္တရကျမ်းလာ 'ကြောင်' ခေါ် ပတ္တမြား ရတနာမျိုး လေးပါး။ (၁) ကြောင်ဇေယော်-ကြီးစလွယ်တင် ထင်လျက် အသားဝါဝါရှိသည်၊ (၂) ကြောင်ဝေယော်-ရွှေကြိုး ငွေကြိုး ရက်တန်းလျက် ရှိသည်၊ (၃) ကြောင်ရိန်ပုတ်- ဝါဝါရွှေရွှေ စိမ်းစိမ်း ညိုညိုရှိ၏။ (၄) ကြောင်ရိန်တူ-ကြိုးစိုက် ပိုက်ကွန်ရက် သဏ္ဍာန်ရှိ၏။

(၁၇၄)

[ကြော + င် ။ ကြ + က်]

ကြောင်မျက်ရွဲမျိုး ၄-ပါး။ ။ မဏိသျှတ္တရကျမ်းလာ “ကြောင်မျက်ရွဲမျိုး လေးပါး” ကို တန်ဘိုးနှင့် တကွ ခွဲခြား၍ ကျမ်းရင်းလင်္ကာအတိုင်း ပြောဆို ရပိုင်သည်။ “ကြောင်မျက်ရွဲဟု ကျော်သံတရိုး၊ လေးပါးမျိုးတွင်အဘိုး ထိုက်စွာ-

- (၁) ‘ကြောင်ဇေယာ’ ကား၊ ဝါဝါအဆင်း၊ ဥဒ္ဓန္ဒင်းသို့ ထွန်းလင်း ပြိုးပြက်၊ တံခွန်ထွက်၏။
- (၂) ထိုထက် ‘ဟော်ရပ်’၊ မျက်အမြတ်ကား၊ လှံပတ်ရွှေဆင်း၊ ညီးညီး ဝင်း၏၊ ထိပ်တွင်းတံခွန်ရေး၊ ထွက်လှေပြေး၏။
- (၃) မညံပေး ‘ဝေါရပ်’၊ ပေါ်ပညတ်သည်၊ ကျောက်မြတ်ဂူ၍၊ မနိ လွန်းထ၊ ဖြူလှန်ဆို၊ သက်တင်လိုတွင်၊ ထိပ်ပြင်လက်လက်၊ တံခွန် ထွက်၏။
- (၄) တချက် ‘ဘသွာ’၊ ဝဏ္ဏာအဆင်း၊ ရွှေရည်ကျင်းသို့၊ ဝင်းဝင်း သက်တင်၊ ရေးထွက်ချင်၏။ ဤလျှင်လေးပါး၊ ကျောက်တို့များ ကား၊ ရွှေသားကျပ်ပြင်၊ ထားလောက်တင်မှု၊ ရွှေစင်တရာ၊ ထိုက်ပေစွာသည်၊ အာကာခေါင်တည့် ချင်းလှည့်တည်း”။

ကြောင်မျိုး ၅-ပါး။ ။ ဆေးကျမ်းလာ ဝေါဟာရတမျိုး၊ ထိုထို ဆေးကျမ်း တို့၌ ကြောင်မျိုး ငါးပါးဟု ညွှန်းဆိုလျှင် ၎င်း ငါးပါးကိုသာ သမားတော်ကြီးများ အလိုရှိကြသည်။ (၁) ကြောင်တောက်၊ (၂) ကြောင်ပန်း၊ (၃) ကြောင်ရှာ - (လျှာ) (၄) ကြောင်မီးပူ၊ (၅) ကြောင်ခြစ် - (ကြောင်ပျစ်) လည်းဟူ။

ကြွက်မျိုး ၄-ပါးနှင့် ပုဂ္ဂိုလ် ၄-ဘား။ ။ ကြွက်လေးပါးကို ပမာထား၍ ပုဂ္ဂိုလ် လေးစားကို ပြချက်။

- (၁) ဂါဓံ ခဏ္ဍာ နော ဝသိတာ-နေစရာ တွင်းလိုက်ဂူကိုကား ကိုယ်တိုင် တူး၏၊ သို့သော် ထိုတွင်းလိုက်၌ မနေ၊ မတော်ထုန်နေ၍ ရန်သူ ကြောင့် သေရသော ကြွက်မျိုးကဲ့သို့ သာသနာတော်၏ အဆုံးအမ ပိဋက စာပေကိုကား သင်ကြား တတ်မြောက်၏၊ လိုက်နာ ကျင့်ကြံမှုကိုကော မပြု၊ မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်မရ၍ အဖန်ဖန် သေနေ ရသူမျိုး ဟူ၏။

[ကြေ။ ကြို့။ ကွာ။ ကွေ] (၁၇၅)

- (၂) ဝသိတာ. နော ဂါဓံ ခတ္ထာ-တွင်းလိုက်ကိုကား ကိုယ်တိုင်မတူး၊ သူတပါး တူးထားပြီးသား တွင်းလိုက်များ၌သာ နေ၍ အသက်ဘေးကို ကာကွယ်နေထိုင်သော ကြွက်မျိုးကဲ့သို့၎င်း။
- (၃) ဂါဓံ ခတ္ထာ စ ဝသိတာ စ - ကိုယ်တိုင် တွင်းလိုက်ကိုတူး၍ ကိုယ်တိုင် နေထိုင်သော ကြွက်မျိုးကဲ့သို့၎င်း။
- (၄) နေဝ ဂါဓံ ခတ္ထာ နော ဝသိတာ- ရန်သူအတွက် ကာကွယ်ရေး တွင်းလည်း ကိုယ်တိုင်မတူး၊ နေလည်း မနေသော ကြွက်မျိုးကဲ့သို့၎င်း ပုဂ္ဂိုလ်လေးစားကို သိရာ၏။

ကြေ, အန်, ဖဲများ၊ လောင်းကစား၊ ဖဲ-ပါး အပြစ်ရ။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ကစားသမားတို့ အပြစ် ဖဲ-ပါး) ပြဿနာ၌ ရှင်းခဲ့ပြီ။

ကြို့တင်၍ မသိနိုင်သော အရာမျိုး ၅-ပါး။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။ ဒု-အုပ်။ ၂၂၈။
ဇီဝိတံ, ဗျာဓိံ, ကာလော စ၊ ဒေဟနိက္ခိပန်, ဂတိံ။
ပဉ္စေတေ ဇီဝလောကသို့ ၊ အ နိမိတ္တာ န နာယရေ။

- (၁) အသက်မည်မျှ ရှည်ရမည်ကို မသိနိုင်ခြင်း၊ (၂) မည်သည့်အနာရောဂါ ကျရောက် ဖြစ်ပေါ်လာမည်ကို (၃) သေရမည့် အချိန်ကာလကို (၄) ကိုယ်ကောင်ကြီးမြုပ်နံ့ သဂြိုဟ်ရမည် နေရာကို (၅) လားရမည့် ဘဝကို မသိနိုင်ခြင်း ဟူ၏။

[ကွာ]

ကွာဝေးခြင်းကြီး ၄-ပါး။ ။ ဆက်စပ်လို့ မရနိုင်အောင် ကွာဝေးသော အရာကြီး ၄-ပါး ဟူ၏။ ၎င်းသရုပ်ကို (အနန္တ ကွာဝေးခြင်းကြီး ၄-ပါး) ၌ ပြဆိုခဲ့ပြီ။

ကွေကွင်းရခြင်း ဘာဝမျိုး ၃-ပါး။ ။ မဟာပဂိုဏ်းဗျာနသုတ်မှ။ (၁) နာနာဘာဝ-သေကဲ့ ကဲ့ရခြင်း၊ (၂) ဝိနာဘာဝ-ဒေသ ဟပါး လှင့်ပါး၍ ရှင်ကဲ့ ကဲ့ကွာရခြင်း၊ (၃) အညယာဘာဝ-စည်းစိမ်ချမ်းသာ ခံစံပျော်ပါးရာမှ ဆင်းရဲမွဲတေရပြန်ခြင်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအယူမှ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူသို့ ပြောင်းသွားခြင်းမျိုး။

(၁၇၆)

[ခ + က် ။ ခ + င]

[၁]

ခက်ကြီး ၄-ပါး၊ ကျော်ရှောင်လွှား၊ မမှား ချမ်းသာရာ။ ။ သုတေသီတို့ အတွက် ဥမ္မာဒန္တိပျို့မှ ၃-ပါးယူ၍ စတုတ္ထတပါးကို ကျမ်းဆရာက ဖြည့်စွက်လိုက်သည်။

- (၁) စစ်ရေး မက်ရေး၊ ရန်သူဘေးကြောင့်၊ အပြေးအလွဲ၊ ဆွေမျိုး ကဲ့သား၊ ပြည်ထဲရေးရာ၊ ခက်သည်သာတည်း။
- (၂) အစာအစား၊ ထွားထွားမြည့်ကြေ၊ ရှားပါးလေ၍၊ သေကျေ ပျောက်စဲ၊ ငတ်မွတ်ကဲလျှင်၊ ပြည်ထဲရေးထက်၊ ဝမ်းရေးခက်၏။
- (၃) ထို့ထက်မှာမူ၊ ချစ်ခင်သူနှင့်၊ အတူတကွ၊ မပေါင်းရဘဲ၊ လွမ်းတ ပူဆွေး၊ သူနှင့်ဝေးသော်၊ ပြည်ထဲရေးနှင့်၊ ဝမ်းရေးထို့ထက်၊ လွမ်းရေးခက်၏။
- (၄) အထက်ဖော်ပြ၊ ခက်သုံးဝထက်၊ ခက်လှတပါး၊ ထိုအစားကား၊ မပါး ထူ ထုံ၊ အလွန်နဲ့အ၊ ပမာဏကို၊ ဘာမျှမသိ၊ ထိုသူထည့်၍၊ မရှိ တာထက်၊ မသိခက်သည်၊ ခက်ဘိ တရား၊ မျိုးလေးပါးတည်း။

ခက်မ ၅-ဖြာ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၊ ကျမ်းလာ ခွဲခြားသိ။ ။ လူသတ္တဝါ ပဋိသန္ဓေ နေရာဝယ်၊ ပဌမ ကလလရေကြည်၊ ဒုတိယ အမြှုပ်၊ တတိယ သားတစ် ကလေး၊ စတုတ္ထ အသားစိုင့်ကြီး၊ ၎င်းအသားစိုင့်ကြီးမှ တဆင့်၊ “ဦးခေါင်း၊ လက်နှစ်ဖက်၊ ခြေနှစ်ဖက်” ပေါင်း ၅-ပါး ဖြစ်ပေါ်လာ သည်ကို ခက်မငါးဖြာ ခေါ်သည်။

ခင်ပွန်းကောင်း အင်္ဂါ ၇-ပါး။ ။ သတ္တဝါ ၁၂ ပါး။ ။ ၄၂၁-၄၂၂ ။ ဌ။ ။ ၁၆၂-၅ အကျယ်ရှိ။ မိတ်ဆွေကောင်းတို့၌ ရှိထားရမည့် ကိုယ်ကျင့်တရား ၇-ပါး။ (၁) ဒုဒ္ဓတံ ဒဒါတိ-ပေးနိုင်ခက်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းကို ပေး၏။ (၂) ဒုက္ကရံ ကရောတိ-ပြုနိုင်ခက်သော ဝတ္ထုတရားကို ပြု၏။ (၃) ဒုက္ခမံ ခမတိ-အလွန်အမင်း သည်းခံ၏။ (၄) ဂုယုမဿ ပရိဂုယုတိ-လျှိုဝှက်ထိုက် သော အမှုကို မပေါ်အောင် လျှိုဝှက်ထားတတ်၏။ (၅) ဂုယုမဿ အာဝိ ကရောတိ-လျှိုဝှက်အပ်သော အမှုကို သူ့အား လျှိုဝှက်ရန် ပြောကြား ပေး၏။ (၆) အာပဒါသု န ဝိဟေတိ-ဘေးရန်ကြုံသော အခါတို့၌

မစွန့် မပစ်ထားခဲ့၊ (၇) ခန ခိဏေန နာတိ မညတိ- ပစ္စည်းမဲ့တေ ဆင်းရဲ
နေသော်လည်း မထိမဲ့မြင် မပြု။

ခင်ပွန်းကြီး ၁၀-ပါး။ ။ တေမိယဇာတက။ ပါ။ ဒု။ ၁၅၀။ ကျေးဇူးမမေ့အပ်
မပြစ်မှားအပ်သော မိတ်ဆွေကောင်းကြီး ဆယ်ယောက်။ (၁) ဗုဒ္ဓ-သဗ္ဗညု
မြတ်စွာဘုရားသခင်၊ (၂) ပစ္စေကဗုဒ္ဓ- ဘုရားငယ်ခေါ်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊
(၃) အရဟန္တ-အာသဝေါ ကုန်ပြီးသော ရဟန္တာ၊ (၄) အဂ္ဂသာဝက-
မြတ်စွာဘုရား၏ လကျော်ရုံလက်ဝဲရံခေါ် သာဝကများ၊ (၅) မာတာ-
မွေးသမိခင်၊ (၆) ပိတာ-မွေးသဘခင်၊ (၇) ဝုဒ္ဓါယစာယန- အသက်၊
သိက္ခာ၊ ဂုဏ်ဝါ၊ သီလ၊ အာစာရ၊ အမျိုး စသည်တို့၌ မိမိထက်ကြီးမြတ်၍
ရိုသေအပ်သူများ၊ (၈) အာစရိယ-သွန်သင်ဆုံးမ ပညာသင်ပေးတတ်
သော ဆရာမြတ်၊ (၉) ဟိတ ကရ-ထမင်း၊ အဖျော်၊ အိပ်ရာ၊ နေရာ၊ အဝတ်
ပုဆိုးစသော အာမိသနှင့် တကူ တစုံတခု ကျေးဇူးရှိဘူးသူ မှန်သမျှ၊
(၁၀) ဓမ္မကထိက-ကောင်းကျိုး ရရေးအတွက် တရားဟောပေးသူ တရား
ဟောဆရာ။

ခဏကြီး ၉-ပါး။ ။ အဋ္ဌက္ခဏခေါ် သာသနာတော်နှင့် မလျော်သောဌာန
(ရပ်ပြစ် ဂ-ပါးနှင့် ဗုဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ် နှစ်မက္ခဏကို ပေါင်းသော်) ခဏကြီး
ကိုးပါးဖြစ်၏။

ခဏငယ် ၃-ချက်။ ။ အဘိဓမ္မာ ဝေါဟာရဖြစ်သည်။ (၁) ဥပါဒ်- ရုပ်
နာမ် တို့၏ ဖြစ်ဆဲခဏ၊ (၂) ဌိ-ရုပ်၊ နာမ် တို့၏ တည်ဆဲခဏ၊
(၃) ဘင်-ရုပ်၊ နာမ် တို့၏ ချုပ်ဆဲခဏ။

ခန္တီအကျိုး ၅-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ်အဓိပ္ပါယ် (သည်းခံခြင်း အကျိုး ၅-ပါး)
မှာ ကြည့်လော။

ခန္တီတရား ၂-ပါး။ ။ ကောင်းမှု လုပ်ငန်းတရား အတွက် သည်းခံခြင်းမျိုး
၂-ပါး။ (၁) အဓိဝါသန ခန္တီ- ချမ်း၊ ပူ၊ ဆာ၊ မှတ် စသည်မျိုးနှင့်
အမျက်ဒေါသ စသည်တို့ကိုပါ သည်းခံ အောင်အည်းမှုမျိုး၊ (၂) အနု
လောမ ခန္တီ-ဥဒယဗ္ဗယ ဉာဏ်မှစ၍ အနုလောမဉာဏ် အထိကို ခေါ်သည်။
“အနု လောမ ခန္တီတိ နပ ဝိပဿနာ ဉာဏာနိ” ။

[ခါး။ ခံ။ ခု + န + စ။ ခိုး]

(၁၇၆)

ခရီးရှည် ဝေသစာရီ သွားခြင်း၏ အကျိုး ၅-ပါး။ ။ ပဉ္စဂုဏ်ယု ။ ပ။ ။
၂၂၄။ ဋ္ဌ။ ကာ-၌ အကျယ်ရှိပါ။ (၁) အသစ်အသစ် တရားစကားကို
ကြားနာခြင်း၊ (၂) ကြားပြီးသား တရားစကားကို ထပ်မံကြားနာရ၍
သံသယကင်းခြင်း၊ (၃) ပရိသတ်ထဲ၌ ရဲဝံ့စွာ ပြောဟောနိုင်ခြင်း၊
(၄) အနာရောဂါကင်းခြင်း၊ (၅) မိတ်ဆွေဒကာပေါများခြင်း။

ခါးကြိုးတန်ဆာ၊ မျိုး ၅-ဖြာ၊ မိန့်မှာ ရာဇဝင်။ ။ ခါး၌ လှပစေ
ရန် တန်ဆာဆင်သော ရွှေ၊ ငွေ၊ ပုလဲ စသော ရတနာကြိုးများ။
(၁) ကဝဠိကြိုးတသွယ်ရှိသော ခါးကြိုး၊ (၂) သတ္တတီ-ခုနစ်သွယ်ရှိသော
ခါးကြိုး၊ (၃) မေခလာ-ရှစ်သွယ်ရှိသော ခါးကြိုး၊ (၄) ရသနာ-ဆယ့်
ခြောက်သွယ်ရှိသော ခါးကြိုး၊ (၅) ကလာပ-နှစ်ဆယ့် ငါးသွယ်ရှိသော
ခါးကြိုး။

ခုံရုံးမျိုး ၂-ပါး။ ။ တိုင်းပြည်ခရိုင် နိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ရုံးတော်တို့၌ မပြတ်မစဲ
ခက်ခဲသော တရားများကို ဆုံးဖြတ်ပေးရသော ခုံရုံးမျိုး ၂-ပါး။ (၁)
သမ္မတခုံ-ခုံတော် မောင်ကျမ်းတို့ကဲ့သို့ တဦးတယောက်တည်းသောသူကို
အများကဝိုင်း၍ သမ္မတိပေးကာ ခုံသူကြီးအရာ တင်မြှောက်လျက်
အဆုံးအဖြတ်ကို ခံယူသော သမ္မတခုံရုံး၊ (၂) ညှိခုံ-ဖြတ်ထုံးပေးခက်၍
နက်နဲသော တရားမျိုးကို အများခုံလူကြီးတို့ စုရုံးကာ ထင်မြင်ယူဆချက်
အမျိုးမျိုးပေး၍ ဝေဘန်ဆုံးဖြတ်ရသော ညှိခုံရုံး။

ခုနစ်ပြည်ထောင်မင်း ၇-ပါး။ ။ သုတ်မဟာဝါ ပရိနိဗ္ဗာနသုတ် ဓာတ်တော်
ဝေခင်း၌ ထင်ရှားသော သာသနာပြုမင်းများ။ (၁) ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
အဇာတသတ်မင်း၊ (၂) လိစ္ဆဝိမင်း-လိစ္ဆဝိပြည်၊ (၃) မလ္လာမင်း-မလ္လာပြည်၊
(၄) ကပ္ပိလဝတ်မင်း-ကပ္ပိလဝတ်ပြည်၊ (၅) အလ္လကပ္ပမင်း-အလ္လကပ္ပပြည်၊
(၆) ကောလိယမင်း-ကောလိယပြည်၊ (၇) ပါဝါမင်း-ပါဝါပြည်။

ခိုးခြင်း အင်္ဂါ ၅-ပါး။ ။ ၎င်း၏ သရုပ်အဓိပ္ပါယ်ကို (အဒိနာဒါနိ အင်္ဂါ-
၅-ပါး)၌ ပြဆိုခဲ့ပြီ။

ခိုးခြင်း ၂၅-ပါး။ ။ ပါရာဇိကဏ် ပါဠိတော်- ၆၅ ။ ဋ္ဌ။ ပ-အပဲ။ ၂၆၃-
၃၃၀- ၃၃၁- ၃၃၂-တို့၌ အကျယ်ရှိ။ ရဟန်းတော်များအတွက် ပါရာဇိက
ဥပဒေပုဒ်မ ၂၊ အဒိနာဒါနိ သိက္ခာပုဒ်၏ အဆေးစိတ် ရှင်းလင်းကျက်
၂၅-ပါး။

(၁) နာနာဘဏ္ဍာ ပဉ္စကခေါ် ပိုင်ရှင်မပေးသော သက်ရှိ သက်မဲ့ ပစ္စည်း ဘဏ္ဍာ အမျိုးမျိုးတို့ကို အောက်ပါနည်း ငါးပါးဖြင့် ခိုးယူခြင်း မျိုး။ (က) အာဒိနယ-ကျောင်း၊ အိမ်၊ မြေ၊ ခြံ စသည်တို့ကို လိမ်ညာ သော နည်းဖြင့် တရားဆင်ကာ စွဲဆို ခိုးယူခြင်းမျိုး၊ ပိုင်ရှင်က စိတ်လျော့ ဝန်ချလိုက်လျှင် ပါရာဇိက၊ (ခ) ဟရဏ-သည်ပိုး ထမ်းဆောင်လာသော သူ့ပစ္စည်းကို ကိုယ့်ဥစ္စာ ဖြစ်အောင် ပြောဆို စွပ်စွဲ၍ ထမ်းဆောင်လာသောသူ၏ ကိုယ်ပေါ်မှ ကျစေလျက် ခိုးယူခြင်းမျိုး၊ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ ချလိုက်သည်နှင့် ပါရာဇိက၊ (ဂ) အဝ ဟရဏ-သူတပါး ခေတ္တအပ်နှံထားသော သူပိုင်ဥစ္စာ ဘဏ္ဍာကို မအပ်ပါဟူ၍၎င်း၊ ငါ့ဥစ္စာဖြစ်သည် ငါ့ဟာ ပြန်မပေးနိုင်တော့ဘူး ဟု ၎င်း၊ လိမ်ညာပြောဆိုလျက် ခိုးယူခြင်းမျိုး၊ ပိုင်ရှင် စိတ်လျော့ ဝန်ချသည်နှင့် ပါရာဇိက၊ (ဃ) ဣရိယာပထ ဝိကောပန-ထမ်းပိုး ရွက်ဆောင်လာသော သူ့ဟပါး ဥစ္စာကို ထမ်းဆောင်လာသူနှင့် တကွ ထမ်းလာသည့်ဥစ္စာကိုပါ ခိုးယူအံ့သော အကြံဖြင့် ပစ္စည်း ရော လူပါ ခိုးယူခြင်းမျိုး၊ ပိုင်ရှင် စိတ်လျော့ပြီး ဒုတိယခြေလှမ်း ကြသည်နှင့် ပါရာဇိက၊ (င) ဌာနာစဝန - သူချထားသော ပစ္စည်း ဥစ္စာကို ခိုးယူလိုစိတ်ဖြင့် မူလနေရာမှ ရွှေ့အောင် ကြံအောင် လုပ်ခြင်းမျိုး၊ ရွှေ့သည် ကြံသည်နှင့် ပါရာဇိက ကျတော့၏။ နာနာဘဏ္ဍာ ပဉ္စကပြီး၏။

(၂) ကေဘဏ္ဍာ ပဉ္စက-ဤ၌ သက်ရှိ သဝိညာဏက ဖြစ်သော ဘဏ္ဍာကို သာ ယူရသည်။ ခိုးယူခြင်း နည်းငါးပါးမှာ နာနာဘဏ္ဍာ ပဉ္စက အတိုင်း အာဒိနယ၊ ဟရဏ၊ အဝဟရဏ၊ ဣရိယာပထ ဝိကောပန၊ ဌာနာစဝန နည်းတို့နှင့် အတူတူပင် မှတ်လေ။ ကေဘဏ္ဍာ ပဉ္စက ပြီး၏။

(၃) သာဟတ္ထိက ပဉ္စက-ဤ၌ သက်မဲ့ ဖြစ်သော အဝိညာဏက ပစ္စည်းကို ပိုင်ရှင်မပေးဘဲ အောက်ပါ ငါးနည်းဖြင့် ခိုးယူခြင်းမျိုး။ (က) သာဟတ္ထိက-မိမိကိုယ်တိုင် ကိုယ်ထံ လက်ရောက် ခိုးယူခြင်းမျိုး၊ (ခ) အာဏတ္ထိက - ဤသူ၏ ဘဏ္ဍာကို သွားခိုးချေဟု စေခိုင်း ခြင်းမျိုး၊ (ဂ) နိဿဂ္ဂိယ - ကင်းခွန် အကောက်တော် စသည် မပေးရအောင် ဤဖက် နယ်ခြားမှ ထိုဖက်နယ်မြေသို့ ကျအောင်

ပစ္စည်းဥစ္စာကို ပစ်သွင်း၍ သို့မဟုတ် တနည်းနည်းဖြင့် ကြား၍ ခိုးယူသွားခြင်းမျိုး၊ (ဃ) အတ္တ သာဓက တို့သို့ ဘဏ္ဍာကို အခွင့်သာတုံအခါ စွမ်းနိုင်တုံအခါကို စောင့်ပြီး ခိုးယူလိုက်ရမည်ဟု စေခိုင်းထားလျက် ခိုးယူစေခြင်းမျိုး၊ (င) ဓုရ နိက္ခေပ-တရားစွဲ၍ ယူခြင်း လိမ်ညာလှည့်ပတ်၍ ယူခြင်း၌ ဥစ္စာပိုင်ရှင်က ငါတော့ ရှုံးပါပြီ၊ ငါ့ဥစ္စာတော့ မရတော့ပါဘူးဟု ဝန်ချလိုက်ခြင်းမျိုး၊ သာဟတ္ထိက ပဉ္စက ပြီး၏။

(၄) ပုဗ္ဗ ပယောဂ ပဉ္စက-အရှင်မပေးသော ပစ္စည်းဘဏ္ဍာကို အောက်ပါ နည်းငါးမျိုးဖြင့် ခိုးယူခြင်း။ (က) ပုဗ္ဗ ပယောဂ-၎င်းခိုးနည်းကား အာဏတ္တိကနှင့် သဘောတူဖြစ်၏။ (ခ) သဟ ပယောဂ-လယ်မြေ ခြံမြေစသည်တို့ကို နယ်ခြား မှတ်တိုင် ငတ်စသည်ကို နှုတ်၍ ရွှေ့ပြောင်းစိုက်နှက် ခိုးယူခြင်း၊ (ဂ) သိဝိဓာ ဝဟာရ-အချင်းချင်း စုပေါင်းတိုင်ပင်၍ ခိုးယူခြင်းမျိုး၊ တိုင်ပင်စဉ်က သဘောတူ ပါသည့် ခိုးရာ၌ ပါပါ၊ မပါပါ၊ ပါရာဇိက၊ (ဃ) သင်္ကေတ ကမ္မ-အချိန် ကာလ နာရီအပိုင်းအခြား မှတ်သားချိန်းချက်လျက် ဤမည်သော ဘဏ္ဍာကို ခိုးယူတော့ဟု ခိုးခိုင်းခြင်းမျိုး၊ သူပေးသောအချိန်နှင့် ပစ္စည်းအတိုင်း အတိအကျခိုးယူသော် ပါရာဇိက၊ (င) နိမိတ္တကမ္မ-မျက်စိမှိတ်ခြင်း၊ လက်မြှောက်ခြင်း စသော အမှတ်နိမိတ် သညာ တခုခုထား၍ ခိုးခိုင်းခြင်းမျိုး၊ နိမိတ်ပြုလိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် ခိုးငြားအံ့ နိမိတ်ပြုသူ ပါရာဇိက၊ ပုဗ္ဗပယောဂ ပဉ္စက ပြီး၏။

(၅) ထေယျာ ဝဟာရ ပဉ္စက- ပိုင်ရှင်မပေးသော ပစ္စည်းဘဏ္ဍာကို အောက်ပါ နည်းငါးမျိုးဖြင့် ခိုးယူခြင်းမျိုး။ (က) ထေယျာ ဝဟာရ-နံရံစသည် ဖောက်ထွင်း ဖွင့်ဖြဲ၍ ခိုးခြင်း၊ တောင်း၊ တင်း၊ ချိန်၊ အလေး စသည်တို့ကို စဉ်းလဲကောက်ကျစ်၍ ခိုးယူခြင်းမျိုး၊ (ခ) ပသယှာဝဟာရ- နိုင်ထက်စီးနှင်းပြု၍ ယူခြင်း၊ ထားပြ တိုက် ယူခြင်း၊ ပုန်ကန် ထကြွ၍ ယူခြင်း၊ မင်းစိုးရာဇာတို့သည် ရသင့်သော အခွင့်ထက် အာဏာပြု၍ ပိုမိုကောက်ခံခြင်းမျိုး၊ (ဂ) ပရိကပ္ပါ ဝဟာရ-ဤ၌ ၁- ဘဏ္ဍာပရိကပ္ပ ခေ၀ အထည်အလိပ်ကိုသာ ယူအံ့ဟု ကြံစည်လျက် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားပြီး မှောင်ထဲ၌

(၁၀၂)

[ခို + ကံ။ ၁၁ + တံ]

အယုပ်ကြီးကိုထမ်းယူလာလျက် ကြည့်သောအခါ အထည်မဟုတ်ဘဲ
 ချည်ခင်တွေ ဖြစ်နေအံ့ ပါရာဇိကမကျ၊ အထည်အလိပ် ဖြစ်နေက
 ပါရာဇိကကျ၏။ ၂- သြကာသ ပရိကပ္ပခေါ် အရပ်ဖြင့် ပိုင်းခြား
 ကြံစည်၍ ခိုးခြင်းကား ဤခြံဝင်း အတွင်း၌ ငါ့ကို တွေ့မြင်ပါမူ
 ဤပစ္စည်းဥစ္စာကို ဤခြံဝင်း အတွင်း၌ လှည့်လည်ရင်း ကြည့်
 ရရန် ကိုင်လာသယောင် ဆောင်၍ ပြန်ပေးလိုက်အံ့၊ အကယ်၍
 တစုံတယောက်နှင့်မှ မတွေ့ရပါမူ ခိုးယူသွားအံ့ဟူသော အကြံဖြင့်
 ခိုးယူခြင်းမျိုး၊ အပိုင်းအခြား လွန်သည်နှင့် ပါရာဇိက၊ (ဃ) ပဋိ
 ဣန္ဒာ ငဟာရ- ပန်းခြံ၊ ရေချိုးဆိပ် စသည်တို့၌ သူတပါး ချွတ်ချ
 ထားသော ဘဏ္ဍာကို ခိုးလိုစိတ်ဖြင့် နောက်မှ ယူအံ့ဟုကြံလျက်
 ဝါမြေမှုန့် မြက်မှုိုက် စသည်တို့ဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားပြီး ခိုးယူခြင်းမျိုး၊
 (င) ကုသာ ဝဟာရ-မလိပ် စာရေးတံ စသည်တို့ကို မိမိသို့
 အကောင်းရရန် ကြံစည်လျက် တစုံတခုသော နည်းပရိယာယ်ဖြင့်
 ခိုးယူခြင်းမျိုး၊ ထေယျာ ဝဟာရ ပဉ္စက ပြီး၏။

ခိုးခြင်း ပယောဂမျိုး ၆-ပါး။ ။ (၁) သ ဟတ္ထိက- ကိုယ်တိုင် ခိုးခြင်း၊
 (၂) အာဏတ္ထိက-စေခိုင်း၍ ခိုးခြင်း၊ (၃) နိသဂ္ဂိက-နေရာရှေ့ ပြောင်း၊
 ပစ်လွှင့် ခိုးခြင်း၊ (၄) ထာဝရ- တင်း၊ ဖောင်း လိမ်၊ ချိန်လိမ် စသည်
 ပြု၍ ခိုးခြင်း၊ (၅) ဝိဇ္ဇာမယ- အမေ့ အဟန္တံ စသော အတတ်ပညာဖြင့်
 ခိုးခြင်း၊ (၆) ဣဒ္ဓိမယ-တန်ခိုးဖြင့် ခိုးခြင်း။

ခိုးသား ဓားပြကြီးတို့ လိုက်နာ စောင့်ထိန်းသည့် အင်္ဂါ ၈-ပါး။ ။ ၎င်း
 သရုပ်တို့ကို (သူခိုး ဓားပြကြီးတို့ လိုက်နာ စောင့်ထိန်းသည့် အင်္ဂါ
 ၈-ပါး)၌ ကြည့်ပါ။

ခိုးသား ဓားပြတို့ မှီခိုအားထားရာမျိုး ၅-ပါး။ ။ ၎င်း၏ သရုပ်တို့ကို (သူခိုး
 ဓားပြ သူပုန်တို့ မှီခိုအားထားရာကြီး ၅-ပါး)၌ ကြည့်ပါ။

ခိုက်ရန်ဖြစ်ကြောင်း တရား ၉-ပါး၊ တနည်း ၁၀-ပါး။ ။ ၎င်း၏ သရုပ်ကို
 (ရန်ညှိုးဖွဲ့ကြောင်း တရား ၁၀-ပါး)ဟူသော စကားရပ်၌ ကြည့်ပါ။

ဓေဏ် ၃-ပါး။ ။ ဥပရိပဏ္ဍာသ ။ ပါ။ ၁၁၀။ ဋ။ ၇၉။ ပါရာဇိကဏ်။ ၄။
 ၁၂၉။ အင်္ဂုတ္တရ။ ၄။ ပ- အုပ်။ ၃၅၈။ သမ္မေဟာ ဝိနောဒနီ။ ၄၁၁- တို့၌

ရွပါ။ ဗုဒ္ဓဘုရားသခင်နှင့် ဖပ်သော နယ်ပယ် သုံးပါးကို ဆိုသည်။
 (၁) ဇာတိခေတ်-ပဋိသန္ဓေ နေသောအခါ တုန်လှုပ်သည့် စကြဝဠာ
 တသောင်းတိုက် အတွင်းကို ခေါ်သည်။ (၂) အာဏာခေတ်-ဓမ္မစက်
 အာဏာတော် ပြန်နှံ့ရာ စကြဝဠာ ကုဋေတသိန်းအတွင်းကို ခေါ်သည်။
 (၃) ဝိသယခေတ်-သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်မြတ်၏ ကျက်စားရာ မရေမတွက်
 နိုင်သော စကြဝဠာတို့ကို ခေါ်သည်။

ခေါင်းလောင်းကြီး ၁၀-လုံး။ ။ကမ္ဘာကျော် ခေါင်းလောင်းကြီးများဟု
 (ပိုးရုခွတ် - စွယ်စုံကျမ်း၊ ရုပ်စုံသစ် - စွယ်စုံကျမ်း၊ မြန်မာ့ - စွယ်စုံကျမ်း၊
 ဝှစ်တကာအယ်လ်မင်နစ်) စသည့် ကမ္ဘာ့စာပေဝင် ထင်ရှားသော
 ကျမ်းစာအုပ်ကြီးများမှ ထုတ်နုတ်ဖော်ပြသည်။

၁။ ဇာကိုလိုကောလ်- ခေါ် ခေါင်းလောင်းကြီး၊ ဆိုဗီယက်သမ္မတ
 နိုင်ငံ၌ ၁၇၃၃-ခုနှစ်၌ သွန်းလောင်းသည်။ အလေးချိန် တန် (၂၀၀)မျှ
 ပမာဏ ရှိ၍ ပိဿာချိန် (၁၂၀၀၀)မျှ ရှိလေသည်။ အမြင့် (၁၉)ပေ၊
 ၃-လက်မ၊ ထိပ်(၂၂)ပေ၊ ဒု ၂-ပေရှိသည်ဟူ၏။ ၎င်းကို ခေါင်းလောင်း
 ဘုရင်ကြီးဟုလည်း ခေါ်ဆိုကြကုန်သည်။

၂။ ဆိုဗီယက် သမ္မတနိုင်ငံ၊ လီနင်ဂရက်မြို့အနီး ကရဒူစနိုဗာဒါရက်စ်
 မြို့၌ရှိသော ခေါင်းလောင်းကြီး၊ အလေးချိန် တန် (၁၇၁) ရှိသည်။
 ပိဿာချိန် အားဖြင့် (၁၀၉၄၄၀)ရှိ၏။

၃။ ဆိုဗီယက် သမ္မတနိုင်ငံ မော်စကိုမြို့၌ပင်ရှိသော ခေါင်းလောင်း
 ကြီး၊ အလေးချိန် တန် (၁၁၀) ရှိသည်။ ပိဿာချိန် (၇၀၄၀၀)ရှိသည်။

၄။ မင်းကွန်း ခေါင်းလောင်းကြီး၊ မြန်မာနိုင်ငံ မြန်မာသက္ကရာဇ်
 (၁၁၇၀)ခုနှစ်၊ ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက်က သွန်းလောင်းသည်။ အလေး
 ချိန် (၈၇) တန် ပိဿာချိန် (၅၅၆၈၁)ဟု ခန့်မှန်းကြသည်။ အမြင့်ပေ
 (၂၀) ၃-လက်မ၊ အဝန်း (၁၆)ပေ၊ ၉-လက်မ၊ ဒု ၆-လက်မမှ ၁၂-လက်မ
 အထိ ရှိသည်။ သို့သော် မြန်မာတို့၏ နှုတ်ဖျား၌ “မမင်းပြုမှန်မှန်ပြော”
 ဟု (၅၅၅၅၅) ပိဿာချိန်အားဖြင့် ငါးသိန်း၊ ငါးသောင်း၊ ငါးထောင်၊
 ငါးရာ၊ ငါးဆယ်၊ ငါး ပိဿာမျှ ပမာဏပြုကြကုန်၏။

၅။ ဂရိတ်ဘဲလ် ခေါ် ခေါင်းလောင်းကြီး၊ တရုပ်ပြည်သူ့ သမ္မတ နိုင်ငံ ပိကင်းမြို့၌ ရှိသည်။ အလေးချိန် (၅၃) တန် ဖြစ်၍ ပိဿာချိန် (၃၃၉၂၀) မျှ ရှိလေသည်။

၆။ အမေရိကန် နိုင်ငံ ကျွင်းခွန်မြို့၌ သွန်းလောင်း၍ နယူးရောက်မြို့ မြစ်ဆိပ်ကမ်း ဘုရားရှိခိုးကျောင်း၌ ထားရှိသော ခေါင်းလောင်းကြီး (၂၅) တန်ရှိ၍ ပိဿာချိန် (၁၆၀၀၀) ရှိလျက် အမေရိကန်နိုင်ငံ၌ အကြီးဆုံး ခေါင်းလောင်းဖြစ်သည် ဟူ၏။

၇။ အင်ပါရာ ခေါင်းလောင်းကြီး၊ ပြည်သူ့သမ္မတ ဂျာမနီနိုင်ငံ ကိုလုံးမြို့၌ ရှိသည်။ အလေးချိန် (၂၄) တန်၊ ပိဿာချိန် (၁၅၂၆၀) ရှိသည်။ ထိုခေါင်းလောင်းကြီး ၏ သမိုင်းဆက်ကား ၁၈၇၀-၇၁-ခုနှစ် စစ်ပွဲ၌ ပြင်သစ်တို့ထံမှ ယူဆောင်လာသည့် အမြောက်ကြီး (၂၂) လက်မ သတ္တု များကို ကျို၍ ခေါင်းလောင်းသွန်းလုပ်ရာ အလေးချိန် (၂၇) တန်ရှိသော အင်ပါရာခေါင်းလောင်းကြီးအမည်တွင်ခဲ့ဘူးသည်။ ထိုနောက် ဂျာမနီတွင် ခဲယမ်း မီးကျောက်များလုပ်ရန် သတ္တုများလိုနေပြန်၍ ထိုခေါင်းလောင်း ကြီးကို ၁၉၁၇-ခုနှစ်၌ ကျိုလိုက်ရပြီး ၁၉၂၃-ခုနှစ်၌ အသစ်တဖန် ပြန်လည် သွန်းလုပ်ကြပြန်ရာ (၂၄) တန်သာ ရှိတော့သည် ဟူ၏။

၈။ တရုပ် ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံ နံကင်းမြို့တော်၌ ရှိသော ခေါင်းလောင်းကြီး၊ အလေးချိန် (၂၂) တန်ရှိ၍ ပိဿာချိန် (၁၄၀၈၀) ရှိလေသည်။

၉။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ လန်ဒန်မြို့ စိန်ပေါလ်ဘုရားရှိခိုးကျောင်း၌ ထားရှိ သော ခေါင်းလောင်းကြီး၊ အလေးချိန် (၁၇) တန်မျှ ပမာဏရှိ၍ ပိဿာချိန် (၁၀၈၈၀) မျှ ရှိလေသည်။

၁၀။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ ဝက်စ်မင်နစ်စတာမြို့ ပါလီမန်လွှတ်တော် (ဘစ်ဘင်) နာရီစင်ကြီး၌ ထားရှိသော ခေါင်းလောင်းကြီး၊ အလေးချိန် (၁၃) တန်ခွဲရှိ၍ ပိဿာချိန် (၈၆၄၀) မျှ ပမာဏရှိသည်။ ထိုခေါင်းလောင်း သံဖြင့် ဂရင်းနစ် စံတော်ချိန် (G.M.T) ကို လန်ဒန်မြို့ရှိ ဘီ-ဘီ-စီ အသံလွှင့်ဌာနမှ နိုင်ငံတကာသို့ အသံလွှင့်ပေးနေသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤမျှ ကြီးကျယ်သည့် ခေါင်းလောင်းကြီးများ၏ အလေး ချိန်ကို အတိအကျ ရနိုင်မည်မဟုတ်ပေ၊ စတင်သွန်းလောင်း

[ခေါ။ ခဲ။ ချ + က်။ ချိ + စံ] (၁၇၅)

စဉ်က အချိန်ပမာဏကို ပြခြင်းသာဖြစ်၍ သွန်းလုပ်ပြီးသော အခါ ယုတ်လျော့မှုများ ရှိပေလိမ့်မည်။

ခေါဘဏိအပြား မျိုး ၅-ပါး၊ တပ်သားဖွဲ့ပုံ အဘယ်နည်း?။ ။ စာပေ၌ 'ခေါဘဏိ'ဟု မခေါ်၊ 'အက္ခောဘိဏိ'ဟုသာ ခေါ်၏။ ၎င်းသရုပ်ကို (အက္ခောဘိဏိမျိုး ၅-ပါး)၌ ရှုပါ။

ခဲဘွယ်မျိုးပြား၊ ၁၂-ပါး၊ ဘုရားပညတ်ချက်။ ။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ရဟန်းတော် များ၏ ဘောဇဉ်နှင့် ခြားနားသည့် စားဘွယ်ဝေါဟာရ တမျိုး၊ ဝိနည်း ပါစိတ်အဋ္ဌကထာ။ (၁) မူလ ခါဒနိယ-စားကောင်းသော သစ်မြစ်ခဲဘွယ် များ၊ ပုံ-နပ်၊ ကြက် နပေါင်း စသည်မျိုး၊ (၂) ကန္တ ခါဒနိယ-သစ်ဥ သစ်ဖု ခဲဘွယ်များ၊ ပုံ-ပေါက်ဥ၊ ကဇန်းဥ၊ မျောက်ဥ စသည်များ၊ (၃) မုဋ္ဌာလ ခါဒနိယ-ကြာစွယ်၊ ကြာရင်းမျိုး၊ (၄) မတ္တက ခါဒနိယ-အညောင် ခဲဘွယ် များ၊ ပုံ-ထန်းမြစ်ညောင် စသည်မျိုး၊ (၅) ခန္တ ခါဒနိယ-ပင်စည်ခဲဘွယ် များ၊ ပုံ-ကြံပင်စသည်မျိုး၊ (၆) တစ ခါဒနိယ-အခွံ၊ အခေါက် ခဲဘွယ် များ၊ (၇) ပတ္တ ခါဒနိယ-အရွက်၊ သစ်ရွက် ခဲဘွယ်မျိုး၊ (၈) ပုပ္ဖ ခါဒနိယ-အပွင့်၊ သစ်ပွင့်၊ ပန်းပွင့် ခဲဘွယ်မျိုး၊ (၉) ဖလ ခါဒနိယ-အသီး၊ အနှံ ခဲဘွယ်မျိုး၊ (၁၀) အဋ္ဌိ ခါဒနိယ-သစ်စေ့ အဆန်ဖြစ်သော ခဲဘွယ်မျိုး၊ ပုံ-သစ်ဆိမ့်၊ ဗာကံ စသည်များ၊ (၁၁) ပိဋ္ဌ ခါဒနိယ-မုံ၊ ခဲဘွယ်ခေါ် ပဲ၊ ဂျုံ၊ ပြောင်းမှုန့်တို့ဖြင့် ပြုလုပ်သော မုံများ၊ (၁၂) နိယျာသ ခါဒနိယ-သစ်ပင်မှ ထွက်သော အစေးခဲဘွယ်မျိုး၊ ပုံ-ဟိဂိုလ် စသည်များ။

ချက်ကို လက်ဖြင့် သုံးသပ်၍ သန္ဓေတည်သူ ၂-ယောက်။ ။ "ပိဋကတ်တော်၌ ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများဖြစ်သည်။ (၁) ဒုက္ကလရသေ့က ပါရိကာ ရသေ့မ၏ ချက်ကို လက်ျာလက်ဖြင့် သုံးသပ်၍ "သုဝဏ္ဏသာမ" ခေါ် သုဝဏ္ဏသျှမ် သတို့သား သန္ဓေတည်သည်။ (၂) မာတင်ရသေ့သည် ပုဏ္ဏေးမ၏ ချက်ကို လက်ျာလက်ဖြင့် သုံးသပ်၍ မဏ္ဍဗျလုလင် သန္ဓေရသည် ဟူ၏။

ချစ်ကြည်အပ်စွာ၊ မျိုး ၁၀-ဖြာ၊ လိုက်နာဘယ်သို့ ကျင့်မည်နည်း?။ ။ ။ ဩဝါဒထူး ပျို့၌ ချစ်ကြည်ရာသည် ဆယ်ပါးကို ဤသို့ ကျင့်ဆောင်ရန် မိန့်ကြား၏။ ချစ်ကြည်ရာသည်၊ ဆယ်ပါးမည်ကား၊ (၁) သွေးရည် ရင်နှစ်၊ သားကို ချစ်က၊ ကျိုးပြစ် ပြသ၊ ဆုံးမနိုင်စေ၊ (၂) အိမ်နေ

(၁၈၆)

[ချ + ဝ်။ ချ + မ်း]

မယား၊ ခင်ပွန်းအားကို၊ ရှုစားကြင်ကျွမ်း၊ စူးစမ်းမြော်တင်း၊ စိုင်းပြင်း
နိုင်စေ၊ (၃) ရိုသေအပ်လှ၊ မိနှင့် ဖကို၊ ဒေါသပြစ်ဝေး၊ ချစ်မြတ်လေး
က၊ လုပ်ကျွေးတမူ၊ မွေးမြူပြုစု၊ ကြည့်ရှုနိုင်စေ၊ (၄) သျှင် ကေရာဇ်၊
မင်းကို ချစ်က၊ ပုဆစ်တုပ်ပျပ်၊ မြကြပ်ထံပါး၊ စစားနိုင်စေ၊ (၅) တွက်ရေ
ရည်ကြာ၊ သံသရာကို၊ မေတ္တာလှောက်ပုံ၊ ချစ်ပန်းပျံ့က၊ နူးညံ့စိတ်စေ၊
(၆) ကျွန်ခြေရွှေကို၊ အသေအချာ၊ ချစ်ကြင်နာက၊ ဥစ္စာ ပေးကမ်း၊
ဖုံးလွှမ်းနိုင်စေ၊ (၇) ဖော်ရွေ သင်းပင်း၊ အိမ်နီးချင်းကို၊ ရောင်းရင်းသံလှုံ၊
မေတ္တာကျံက၊ သည်းခံနိုင်စေ၊ (၈) ဆွေခင်ပွန်းကို၊ ချစ်ကြည်ညိုမှု၊
ယွင်းယိုမရှိ၊ သတိမြဲစေ၊ (၉) မျိုးဆွေတို့အား၊ ချစ်ကြည်ငြားက၊
သွားလားတက်သက်၊ ပေါင်းဖက်နိုင်စေ၊ (၁၀) ရေမြေကွဲပြား၊ ရပ်ဝေး
သားကို၊ ဆွေဝါးအယုညို၊ ချစ်အားပြည့်က၊ ရှုကြည့်မြော်ငန်း၊ နှုတ်ဆက်
ခန်းဖြင့်၊ မေးမြန်းနိုင်စေ၊ ခွေ မှာထား၊ သည်ဆယ်ပါးကို၊ ချစ်အား
ရှိက မြလုံ့လ။

ချစ်ကြိုက်စွဲလမ်း၊ တမ်းတ လှမ်း၊ ၅-ခဏ်း သံသဂ္ဂ။ ။၎င်း သရုပ်ကို(သံသဂ္ဂ
မျိုး ၅-ပါး) ဟူသော ပြဿနာ၌ ဖြေဆိုမည်။

ချစ်ခင်ရင်းနှီးမှု ကြောင်းရင်း ၃-ပါး။ ။ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ ။ပ- အုပ်။
၃၅။ သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ။ ဒု-အုပ် ၂၄၇။ တဦးနှင့်တဦး ကြည်နူး
ခင်မင်ခြင်း အကြောင်းတရား သုံးပါး။ (၁) ပုဗ္ဗေဝ သန္နိဝါသ-ရှေး
ဘဝက အတူတကွ နေထိုင်ပေါင်းသင်း သီတင်းသီလ တူမျှစွာ ပြုခဲ့မှု
ကြောင့် တပါး၊ (၂) ပတ္တနာ ကမ္မ-မျက်နှာမြင် ချစ်ခင် ပါစေဟု သူ၏
ကောင်းမှုတခုခု၌ ဆုတောင်းပြုခြင်းကြောင့် တပါး၊ (၃) ပစ္စုပ္ပန် ဟိတ-
ယခုမျက်မှောက် ဘဝခရီး၌ သူ၏ အကျိုးစီးပွားကို လိုလားဆောင်ရွက်
ကူညီပေးမှုကြောင့် တပါး။

ချမ်းသာကြီး ၄-ပါး။ ။၎င်း သရုပ်ကို (သုခကြီး ၄-ပါး) မှာ ရှုပါ။

ချမ်းသာမျိုး ၃-ပါး။ ။ကမ္ဘာသားများအတွက် ချမ်းသာရေးဟု သမုတ်
အပ်သော သဘောတရား သုံးပါး၊ သို့သော် အိုနာသေဘေး မလွတ်၊
ချမ်းသာတူသာ ဖြစ်၏။ (၁) လူ့ ချမ်းသာ-လူ့ ဘဝ စည်းစိမ်ချမ်းသာ
ဟူသမျှ၊ (၂) နတ်ချမ်းသာ- နတ်ပြည်ခြောက်ထပ် နတ်တို့ချမ်းသာ၊
(၃) ဗြဟ္မာချမ်းသာ-ဗြဟ္မာ ၂၀-ရှိ ချမ်းသာမှုများ။

ချမ်းသာမျိုး ၃-ပါး။ တနည်း။ ။ ၎င်း သုံးပါးကား တခုထက်တခု ပို၍ ချမ်းသာစစ် ဖြစ်၏။ (၁) ဈာန်ချမ်းသာ-ဈာန် သုခမျိုး၊ (၂) မဂ်၊ ဖိုလ် ချမ်းသာ-မဂ္ဂသုခ၊ ဖလသုခမျိုး၊ (၃) နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ- ချမ်းသာ တဏှာတို့၏ အထွတ်အထိပ် ချမ်းသာမျိုး။

ချသံ၊ ခေါ်ငြား။ ၁၈-ပါး။ သင်ကြား ကဗျာ အဘယ်နည်း? ။ ။ ၎င်း သရုပ် ကို (ဘယ်သံ ၁၈-ပါး)၌ ရှုပါ။

ချီးမြှောက်ခြင်း ၂-မျိုး။ ။ (၁) ပစ္စယာနုဂ္ဂဟ- ပစ္စည်း ၄-ပါးဖြင့် လူဒါန်း ပေးကမ်း ချီးမြှောက်ခြင်း၊ (၂) မွှော့နုဂ္ဂဟ- တရားဓမ္မ လင်ကြားပြသ ဆုံးမပေးခြင်း၊ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ခြင်း။

မှတ်ချက်။ ။ သာသနာတော်၌ ၎င်း ၂-မျိုးနှင့် ကင်းကွာက မကြီးပွား နိုင်ချေ။ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော် ။ ၇၅။ ၎င်း ။ ၄။ ၂၇၂-တို့၌ အကျယ်ရှု။

ချောပစ် ကုန်းတိုက်သူ၏ အပြစ်မျိုး ၇-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (ပိသုဏ္ဍဝါစာ ကံ၏ မကောင်းကျိုး ၇-ပါး)၌ ရှုပါလေ။

ခြင်္သေ့မျိုး ၄-ပါး။ တနည်း ၅-ပါး။ ။ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ် ။ ပါ။ ၇၀ ။ ၄။ ၂၆၁။ စတုကရုံတ္တရ ။ ပါ။ ၃၄၂။ ၄။ ၂၉၁-၂၉၂ စသည်တို့၌ အကျယ် ရှုပါ။ သုတေသီတို့ အတွက် အကျဉ်းချုပ်မျှ ပြထားသည်။ (၁) တိဏ သီဟ- ပြောက်ကြားသော ကိုယ်ရေအဆင်းရှိသော နွားမနှင့်တူသည့် မြက်စား ခြင်္သေ့မျိုး၊ (၂) ပဏ္ဍု သီဟ- ဖျောသော သစ်ရွက်လျော် အဆင်းရှိ၍ သားစားခြင်္သေ့မျိုး၊ ရန်ကုန် တိရစ္ဆာန်ရုံ၌ ရှိသော ခြင်္သေ့ မျိုး၊ (၃) ကာလ သီဟ- မည်းနက်သော အဆင်းရှိ၍ မြက်နှင့် သား သေကောင်များကိုသာ စားလေ့ရှိသော ခြင်္သေ့နက်မျိုး၊ (၄) ကေယရ သီဟ- သားကောင် အရှင်များကိုသာ ဖမ်းယူ စားသောက်လေ့ ရှိသော ခြင်္သေ့မျိုးကား နီရဲသော နှုတ်သီးဖျား အမြီးဖျား ရှိ၏၊ နိမြန်းသော အရေးအစင်းသုံးခုထို့သည် ဦးခေါင်းမှစ၍ ကျောက်ကုန်းလယ်သို့ ရောက် အောင် ဆင်းသွားလျက် ချက်၌ လကျောရစ်ပတ်ခွေကာ ဘည်နေ၏၊ ၎င်း၏ လည်ဆံ မွေးတို့ကား ရွှေကွန်ရက် ကမ္ဘလာထို့ဖြင့် ခြံရံဆင့်မြန်းထား သကဲ့သို့ ရှိ၏၊ ထိုမျှကြွင်းသော အရပ် အစိတ်မပိုင်ထိုကား ပွတ်သစ်စ ရေသစ်ကဲ့သို့ ဖြူစင်းစင်ကြယ်လျက် ရှိ၏၊ ၎င်းသည် အစာငတ်၍ ဖူးသက်

(၁၀၀)

[ခြေ။ ခြေ + ကံ]

သေမည်ပင် ဖြစ်စေကာ သားသေကောင်နှင့် မြက်သစ်ရွက်တို့ကို ဘယ် အခါမျှ မစားမသောက်ချေ။ (၅) မနုဿိတ ခေါ် နရ သီဟ- ခြင်္သေ့ မျက်နှာနှင့် လူ၏ ကိုယ်သဏ္ဍာန် ရှိ၏။ အဝတ် တန်ဆာ ဆင်ယင်၏။ ၎င်းတို့ကား အခါခပ်သိမ်း ရှိနေသည်မဟုတ်။ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်ရှိတော် မူသော ကာလ၌ ဖြစ်ရှိသည်ဟု မှတ်ရမည်။ ထို့ကြောင့် ခြင်္သေ့ ၄-မျိုးသာ ရေတွက်ရိုး ပြုကြကုန်သတတ်။

ခြေတော်ရာ ၃-ဆူ။ :ဘုရားရှင်၏ အမြဲတည်နေသော ခြေတော်ရာ စေတီမြတ် ၁-ဆူ။ လင်္ကာဒီပ ခေါ် သီတိုဋ်ကျွန်း၌ တဆူ။ ယောနကရဋ္ဌ ခေါ် ဇမ္ဗူဒိပ် ကျွန်း၌ ၂-ဆူ။ ပေါင်း ၃-ဆူ။

ခြောက်ဆယ်နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ။ ။ ဤ၌ အကျဉ်းမျှသာ ပြလိုက်သည်။ သုတ်သီလက္ခန္ဓ် ။ ပါ။ ၁၂။ ဋ။ ၉၅။ ၎င်း။ ပါ။ ၂၈။ ဋ။ ၁၀၉။ ၎င်း။ ပါ။ ၃၆။ ဋ။ ၁၁၃။ ခန္တဝဂ္ဂသံယုတ်။ ပါ။ ၃၇။ ဋ။ ၂၄၈။ ဥပရိပဏ္ဍာသ။ ပါ။ ၁၈။ ဋ။ ၁၀- တို့၌ အကျယ်ရှုပါလေ။ (က) သဿတ ဒိဋ္ဌိဝါဒ ၄-ပါး၊ (ခ) ကေစ္စ သဿတ ဒိဋ္ဌိဝါဒ ၄-ပါး၊ (ဂ) အန္တာနန္တ ဒိဋ္ဌိဝါဒ ၄-ပါး၊ (ဃ) အမရာ ဝိက္ခေပ ဒိဋ္ဌိဝါဒ ၄-ပါး၊ (င) အဓိစ္စ သမုပ္ပန္န ဒိဋ္ဌိဝါဒ ၂-ပါး၊ (စ) ဥဒ္ဓမ္မာ ဃာတန သညီ ဒိဋ္ဌိဝါဒ ၁၆-ပါး၊ (ဆ) ဥဒ္ဓမ္မာ ဃာတန အသညီ ဒိဋ္ဌိဝါဒ ၈-ပါး၊ (ဇ) ဥဒ္ဓမ္မာ ဃာတန နေဝသညီ နာသညီ ဒိဋ္ဌိဝါဒ ၈-ပါး၊ (ဈ) ဥဒ္ဓမ္မဒိဋ္ဌိဝါဒ ၇-ပါး၊ (ည) ဒိဋ္ဌဓမ္မ နိဗ္ဗာန ဒိဋ္ဌိဝါဒ ၅-ပါး။

ခြောက်ဆယ် လေးဖြာ၊ ကောင်းခြင်းရာ၊ ကညာလှအပျို။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ကောင်း ၆၄-ရပ်) ၌ ရှုပါ။

ခြောက်ဆယ် လေးဖြာ၊ ကျင့်ဝတ်လာ၊ ဆရာဝန်နည်းစိုရ်။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (အနုဝဇ္ဇက ကျင့်ဝတ် ၆၄-ပါး) ဟူသော အမေး၌ ဖြေခဲ့ပြီ။

ခြောက်ပါးသီလ။ ။ ဝိကာလ ဘောဇန ဆက္က သီလ ဟုလည်း ခေါ်၏။ (၁) ပါဏာတိပါတာ၊ (၂) အဒိန္နာဒါနာ၊ (၃) အဗြဟ္မစရိယာ၊ (၄) မုသာဝါဒါ၊ (၅) သုရာမေရယ၊ (၆) ဝိကာလ ဘောဇနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

ခြောက်ပြစ်ကင်းဟု ခေါ်ဆိုပြု၊ ၆-ခု အပြစ် အဘယ်နည်း?။ ။ မိန်းမများ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ ရွေးချယ်ရာ၌ အပြစ်ခြောက်ပါးကို ဆိုသည်။ ၎င်း ၆-ပါးကို

တင်စား၍ နေရာတကာ၌ ပမာထား မပြောဆိုကြကုန်၏။ မမ္မပဒ မဟာ
ဋီကာ။ (၁) အတိ ထူလာ- ဝလွန်းသူ၊ (၂) အတိ ကိသာ-ပိန်လွန်းသူ၊
(၃) အတိ သက္ကာ-ဖြူလွန်းသူ၊ (၄) အတိ ကဏှာ- မည်းလွန်းသူ၊ (၅)
အတိ ဒိသာ-ရှည်လွန်းသူ၊ (၆) အတိ ရဿာ-ပုလွန်းသူ။

ခွေးတို့ အကျင့် ၆-ပါး။ ။ လူတို့နည်းယူစရာ ခွေးတို့၏ အကျင့်များ။
စာဏကျွန်တို့ပျိုမှု ထုတ်ဖြေလိုက်သည်။ ခွေးတို့ဟူသည်။ (၁) အတည်
ပည်လျှမ်း၊ အမည်မရှား၊ အစာများကို၊ သောက်စားနိုင်လျှင်း၊ (၂)
အစာသွင်းလည်း၊ ချက်ခြင်းမျှလွယ်၊ အနည်းငယ်မျှ၊ ဝမ်းဝယ်ရောက်ကာ
နေနိုင်ကြ၏။ (၃) ခဏခြင်းဝယ်၊ အိပ်ပျော်လွယ်၍၊ (၄) တသွယ်မှတ်ရန်၊
အနိုးမြန်လျက်၊ (၅) ထက်သန်အားသစ်၊ အရှင်ကိုချစ်၏။ (၆) စင်စစ်
ရဲရင့်၊ ဤခြောက်ဆင့်ကို၊ အသင့်ယူငင်၊ တတ်အောင်သင်လော့။

ခွေးပျိုး ၅-ပါး။ ။ ဘယဆေး အပေါ် ဖြစ်သော အပေါင်း စကား၊
(၁) ပေါက်ခွေး၊ (၂) ခွေးငယ်ရိုင်း ခေါ် ခွေးလည်းယား၊ (၃) ခွေး
တောက်ကြီး၊ (၄) ခွေးတောက်သိမ်း၊ (၅) ခွေးသေးပန်း ဟူ၏။

ခွဲထားစပ်များ၊ မျိုး ၂-ပါး၊ အသွားမည်သို့ ခြားသနည်း?။ ။ အောက်ပါ
အတိုင်း ခြားနားကြပါသည်။

(၁) သံတူသတ်ခွဲ ကြောင်းလွဲ ခွဲထား-အသံသာတူ၍ အက္ခရာချင်းလည်း
မတူ၊ အသတ်မတူ၊ အကြောင်းဓိပ္ပာယ် မတူသော ခွဲထားစပ်မျိုး၊
ပုံ-မင်းပေါင်း ၆-ဆက်၊ ကြံလျက်ဖမ်းငှါ၊ မတတ်ရာလည်း၊ မာ
'ယာ' ဆောင်ပြ၊ ဥဒေါင်းမ၌၊ (မဆဒေဝ) စနောင်စနှင့်၊ ရှိနှင့်
'ကျင်'သော်၊ 'ကြင်' ငါတို့ကား၊ (ဇနကပျို) စွန်းနားသုံးယုံ၊
လုံးတိတိလည်း၊ တ'ရွှိ'လည်းကောင်း၊ (နေမိဘိုခန်း။)

(၂) သံတူသတ်တူ ကြောင်းလွဲ ခွဲထား-အသံလည်းတူ၊ ကာရန်အက္ခရာ
လည်းတူ၍ အကြောင်းဓိပ္ပာယ် ကွဲလွဲသော ခွဲထားစပ်မျိုး၊
ပုံ-ဆယ်ဆူသီ 'လ'၊ နိယမလည်း၊ ကာ 'လ' ပိုင်းခြား၊ (မဆဒေဝ)
စေ့စပ်ကုန်တွင်၊ အောင်စီ'ရင်'သည်၊ ဘု'ရင်'များချာ၊ (သုဇာပျို)
လျှပ်ပေါ်မည်း'နက်'၊ ယောက်ျားပျက်နှင့်၊ လက်'နက်'မြှောက်ချီ၊
(ဝိဇ္ဇရပျို။)

(၁၃၀)

[ဂ + င ။ ဂ + တံ ။ ဂ + န်]

[ဂ]

ဂင်္ဂါမျိုး ၄-ပါး။ ။ (၁) အာဝဇ္ဇဂင်္ဂါ-ဝဲတို့ဖြင့် လှည့်လည်ခွေရစ်၍ စီးနေသောမြစ်၊ (၂) ဗဟလဂင်္ဂါ-နက်သော ရေထူရှိသောမြစ်၊ (၃) ဥမင်ဂင်္ဂါ-ဥမင်လိုက်ခေါင်းဖြစ်၍ နေသောမြစ်၊ (၄) အာကာသဂင်္ဂါ-ကောင်းကင်၌ ရှိသောမြစ်၊ အပါဒါန် အဋ္ဌကထာ။ ပ-အုပ်။ ၃၄၃။

ဂတိ ၅-ဖြာ၊ သတ္တဝါ၊ လားရာ အတယ်နည်း?။ ။ ဥဒါနအဋ္ဌကထာ။ ၁၂၃။ တူတိုဝတ်အဋ္ဌကထာ ၁၂၁-တို့၌ အကျယ်ရှုပါ။ ပုထုဇဉ်တို့ လားရောက် ကျဆင်းရာ ၅-ပါး။ (၁) ဒေဝဂတိ-နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာပြည်၊ (၂) မနုဿဂတိ- လူ့ပြည်၊ (၃) ပေတဂတိ- ပြိတ္တာပြည်၊ အသူရကာယ်ပြည်၊ (၄) တိရစ္ဆာန်ဂတိ-တိရစ္ဆာန်ပြည်၊ (၅) နိရယဂတိ- ငရဲပြည်။

ဂတိမြဲရန်၊ ပုထုဇန်၊ ၆-တန် ဂုဏ်အင်္ဂါ။ ။ ဂတိ မြဲ မမြဲကို ဥပရိပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ၌ ပြဆိုသည်ကား- သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ သုတ၊ စာဂ၊ ပညာ၊ ပတ္တနာ၊ ဤအင်္ဂါ ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသောသူသည်သာ မြဲသောဂတိ ရှိ၏။ အထက် ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံ၍ ဆုတောင်းပတ္တနာ မရှိမူ လားရာတိ မမြဲပေ၊ ပတ္တနာ ဆုတောင်း ရှိသော်လည်း အထက်ပါ အင်္ဂါငါးပါးမရှိပါမူ လားရာဂတိ မမြဲဟူ၏။

ဂန္ဓတရား ၄-ပါး။ ။ သံသရာဝဋ်မှ မလွတ်အောင် ဖွဲ့နှောင်တတ်သော သဘော ၄-မျိုး။ (၁) အဘိဇ္ဈာ ကာယဂန္ဓ- လိုချင်မှု လောဘတရား၊ (၂) ဗျာပါဒ ကာယဂန္ဓ-ပြစ်မှားမှု ၊ ဒါသတရား၊ (၃) သီလဗ္ဗတ ပရာမာသ- မှားယွင်းမှုကိုပင် ကိုယ်အယူ ကိုယ်မှန်၊ သူ့အယူ သူမှန်ဟု မှတ်လင်ခွဲယူ သုံးသပ်မှု ဒိဋ္ဌိတရား၊ (၄) ဣဒံ သစ္စာဘိ နိဝေသ ကာယဂန္ဓ- မိမိ၏ မှားသော အယူကို ငါ့အယူသာ မှန်သည်၊ သူ့အယူ အားလုံး မှားသည်ဟု စွဲယူသုံးသပ်မှု မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတရား။

ဂန္ဓာရမ္မမျိုး ၃-ပါး။ ။ ကျမ်းစာရေးမှု ပြုစုရာ၌ စတည် အားထုတ်မှုမျိုး ၃-ပါး။ (၁) ပဏာမ ပုဗ္ဗက ဂန္ဓာရမ္မ-ရတနာသုံးပါးကို ရှိခိုးခြင်းလျှင် အစထား၍ အားထုတ်မှု၊ (၂) အာသိသ ပုဗ္ဗက ဂန္ဓာရမ္မ- မိမိလိုရာကို တောင့်တမှုလျှင် ရွေးသွားရှိသော အားထုတ်မှု၊ (၃) ဝတ္ထု ပုဗ္ဗက ဂန္ဓာရမ္မ-ဖြစ်ရပုံ ဝတ္ထုကြောင်း နိဒါန်းကို ရှေးဦးပြထား၍ အားထုတ်မှု။

ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာမျိုး ၂-ပါး။ ။ဂန္ဓာရီအရကို ၎င်းဝိဂြိုဟ်ဖြင့် သိပါ။ “ဂန် ဉာဏ်
ဓာရေတိတိ ဂန္ဓာရော၊ ဂန္ဓာရော ယဿ အတ္တိ တာဗ္ဗိ” ဝါ ဝိဇ္ဇတိတိ
ဂန္ဓာရီ” ။

(၁) စူဠ ဂန္ဓာရီ မုဟ်ကြီး ၄၀, ကဝေ ၉၉-နှင့် တက ၃၇-မင်း, ဂမ္ဘန်,
ယက္ခ, ဂန္ဓဗ္ဗ စသော အောက်နတ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုစွဲ၍ ပြုလုပ် စီရင်ကြ
သော အင်း, အိုင်, မန္တန်, ဂါထာ, မန္တရားလက်ဖွဲ့, ခါးလွဲ, မော်
စသော ပညာတတ်သူ မော်ဆရာ, ပယောဂဆရာ, အောက်လမ်း
ဆရာ အကြမ်းဆရာ စသည်မျိုး။

(၂) မဟာ ဂန္ဓာရီ- သူရဿတိ မယ်တော်ကြီးမှစ၍ ဒေဝီ ၂၁, သာသနာ
စောင့် နတ်မင်းကြီး ငါးပါး, စတုလောကပါလ နတ်မင်းကြီး
လေးပါး, ဘိုးတော်သိကြားမင်းမှစ၍ အထက်နတ် ဟူသမျှနှင့်
ဝိဇ္ဇာ, ဇော်ဂျီ, တပသိတို့၏ အဖြစ်, ၎င်းတို့နှင့် သက်ဆိုင်ပတ်သက်၍
ရသော သိဒ္ဓိအကျိုးရှိသူ ဟူသမျှကို ဆိုသည်။ ကျမ်းဂန်များ၌
၎င်းနှစ်ခုသာ မူရင်းပြသည်။

ဂန္ဓာရီ ဝိဇ္ဇာမျိုး ၄-ပါး။ ။တနည်း။ ။ဂန္ဓာရီ နတ်မျိုး၏ အပြား ၄-ပါးကို
ဆိုသည်။ အတုလ ဝိဇ္ဇာမယ သိဒ္ဓိကျမ်းမှ။ (၁) ဆေးဝိဇ္ဇာ ဂန္ဓာရီနတ်-
အေးဖြင့် စီရင်သည်။ (၂) ပြဒါးဝိဇ္ဇာ ဂန္ဓာရီနတ် ပြဒါးရှင်လုံးဖြင့် စီရင်
သည်။ (၃) သံဝိဇ္ဇာ ဂန္ဓာရီနတ်-သံသေလုံးဖြင့် စီရင်သည်။ (၄) အင်း,
မန္တန် သမတ ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာနတ်-၎င်းတို့၏ တန်ခိုးဖြင့် သိဒ္ဓိ ပြီးသူများ။

ဂန္ဓာရုံပျိုး ၁၁-ပါး။ ။ဂန္ဓမာဒနတောင်၌ ဂန္ဓမျိုး ၁၀-ပါး ရှိကြောင်းကို
မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ ။ဋ္ဌ။ ၂၅- တို့၌ ဆို၏။ (၁) မူလ ဂန္ဓ၊ (၂) သာရ ဂန္ဓ၊
(၃) ဖေဂ္ဂု၊ (၄) တစ၊ (၅) ပပဋိကာ၊ (၆) ခန္ဓ၊ (၇) ရသ၊ (၈) ပုပ္ဖ၊
(၉) ပလာ၊ (၁၀) ပတ္တ ဂန္ဓ၊ ၎င်းအပြည့်အစုံကို (နံသာမျိုး ၁၀-ပါး)၌
အကျယ်ရှုပါ။

ဂဗ္ဘသေယျ ပဋိသန္ဓေမျိုး ၂-ပါး။ ။အမိဝမ်းတိုက်၌ ပဋိသန္ဓေနေပုံ ၂-မျိုး။ ။
(၁) အဏ္ဏဇ ဂဗ္ဘသေယျ- ဥဖြင့်နေသော အမျိုး၊ ငှက်, မြွေ စသည်။
(၂) ဇလာပုဇ ဂဗ္ဘသေယျ- အမိ၏ သားအိမ်၌ နေ၍ မွေးဖွားသော
အမျိုး၊ လူ, ခွေး, နွားစသည်။

ဂမ္ဘီရတရားကြီး ၄-ပါး။ ။ ပိဋကတ်တော်လာ နက်နဲသိမ်မွေ့သော တရားကြီး လေးပါး၊ အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာ။ (၁) ဓမ္မဂမ္ဘီရ-အကြောင်းအားဖြင့် နက်နဲခြင်း၊ တရားတော်၏ နက်နဲခြင်း၊ (၂) အတ္ထဂမ္ဘီရ-အကျိုးအားဖြင့် နက်နဲခြင်း၊ အနက် အဓိပ္ပာယ် နက်နဲခြင်း၊ (၃) ဒေသနာဂမ္ဘီရ-အနုလောမ ပဋိလောမ ဒေသနာတော် အားဖြင့် နက်နဲခြင်း၊ ဟောပြောပုံ၏ နက်နဲခြင်း၊ (၄) ပဋိဝေဂဂမ္ဘီရ- ထိုးထွင်းသိရခြင်း ခွဲနက်နဲခြင်း။

ဂမုန်းမျိုး ၃၄-ပါး။ ။ ဤ၌ ဂမုန်းညွှန်း ကျမ်းလာအတိုင်း ပြထားသည်။ (၁) ဂမုန်းဖြူ - နန္ဒင်းရွက်ကဲ့သို့ရှိ၏၊ အပြစ်ဖြူ၏၊ တနှစ်တခါ ရွှေ့၍ ပေါက်၏၊ ထိုကို “ဂမုန်းလည်” ဟူ၍လည်းခေါ်၏၊ အဖြူစစ်က နေရာ မမြဲရှိ၏၊ ၎င်းကား ကြေးဖြူသည်။ (၂) ဂမုန်းနီ- ဆိတ်ဖူးရွက်ကဲ့သို့ ပြာလဲ့လဲ့နှင့် ပင်ရင်းနီ၏၊ နန္ဒင်းတက်ကဲ့သို့ ရှိ၏၊ ထုံးမှသာခတ်သော် နီ၏၊ ဟယ်ပြဒါးကဲ့သို့ နီမှစစ်သည်၊ သဗ္ဗရာဇာ အစိမ်း၊ ဖုတ်၊ တဇေ၊ ဘီလူးတို့ကို နိုင်၏၊ ဂဝံထူ၍ဆောင် ရှိမ်းပြီး၏၊ (၃) ဂမုန်းနက်- နန္ဒင်းတက်ကဲ့သို့ ရှိ၏၊ ကျောက်မီးသွေးကဲ့သို့ နက်၏၊ သို့မှစစ်သည်၊ ကိုယ်၌ လိမ်းသော် ရှိမ်းပြီး၏၊ ဂဝံထူ၍ဆောင် ရှိမ်းဆာယာအောင်၏၊ အမှုန်ပြု၍ ကြေးခပ်ပြာကို လင်းအောင် ထိုးလျက်ခပ် ရေနံတွင်သွန်း သုဝဏ္ဏ ဓမ္မရာဇ်ဖြစ်၏၊ (၄) ဂမုန်းကတိုး- အရွက်လက်ဝါးခန့် အရှည်ဝန်းဝန်း မြေနှင့် တထွာခန့် ရောက်သည်၊ မွှေးကြိုင်၏၊ ဣတ္ထိသျှီကောင်း၏၊ (၅) ဂမုန်းခတ္တာ- ဂမုန်း ကတိုးကဲ့သို့ အရွက်အနား လက်တလုံးခန့် ရေးရေးနီ၏၊ ဣတ္ထိသျှီကောင်း၏၊ (၆) ဂမုန်းခွေးလာ- အရွက်လက်ဝါးခန့် အကြောတွင် ပြာသားရောက်၏၊ ဆိတ်ဖူးရွက်ကဲ့သို့ အဆင်းပြာပြာ စမ်းစိမ်း ညိုညို ခိုသည်၊ ခွေးချစ်တတ်သည်၊ (၇) ဂမုန်းကြက်လာ- ဆိတ်ဖူးရွက်ကဲ့သို့ ရှိသည်၊ ပြာချည် စိမ်းချည်ရှိ၏၊ ကြက်ချစ်တတ်၏၊ (၈) ဂမုန်းဝက်လာ- ဝမ်းနီ၍ ကျောက်မဲ၏၊ ဝက်ချစ်တတ်၏၊ (၉) ဂမုန်းနွားလာ- အကြောညို၏၊ ဝမ်းနီ၏၊ ညိုမောင်းတွင် ဖြူဖြူအပြောက် ပါသည်၊ နွားချစ်တတ်၏၊ (၁၀) ဂမုန်းပြောက်ကြီး- နန္ဒင်းပင်နှင့် တူ၏၊ ညိုမောင်းတွင် အဖြူညင်းပြောက်ပါသည်၊ (၁၁) ဂမုန်းပြောက်ငယ်- ဆိတ်ဖူးရွက်ကဲ့သို့ ဥတွင်ပြာသားရိ ရောက်သည်၊ အရွက်တွင် ညှင်းပြောက် ရှိသည်၊ (၁၂) ဂမုန်းရှင်သူငယ်- ဆေးတလုံးပင် ကဲ့သို့၎င်း၊ ၎က်ပျောရွက် ကဲ့သို့၎င်း။

အဖျားတိတိ ဝန်းဝန်းရှိ၏။ အရွက်နီ၏။ ငှက်ပျောခေါင်း ပိန်းခေါင်းကဲ့သို့ ရှိမှ စစ်သည်။ အမှန်ပြု ဘင်ကြိုးဖြူး၍ထိုး၊ နွားချေးရေမှာ ဆယ်မီးစေ့အောင် သွန်း၊ ဘင်ဖြူ၏။ ဒန်ကြိုးဖြူး ဒန်သေ၏။ (၁၃) ရစ်ဂမုန်း- နန္ဒင်းပင်သဏ္ဍာန် အရွက်နီသည်။ ပြာစိမ်းစိမ်း ညှင်းသေးပြောက် ပါ၏။ အရွက်ထူသည် အရွက်ဖျားစိမ်းသည်။ ဣတ္ထိသဗ္ဗသျှိပြီး၏။ ဆောင်သောအခါ စားသောက် တန်ပြန် သေဆေးဟူသမျှကို နိုင်၏။ ကျား၊ မြွေမကိုက်ဝံ၊ (၁၄) ဂမုန်း လိပ်မတူး- ဆိတ်ဖူးရွက်နှင့် သဏ္ဍာန်တူသည်။ ကွဲကွဲရှိသည်။ အရွက် ကျရောက်ရာ၌ အညှန် အပင်ပေါက်သည်။ အမြစ် ပေါ်သည်။ ကျွန်ကျေး ထွက်ပြေးတတ်သော် ထမင်းဟင်းမှာ အမှန်ခတ်၍ ကျေးလေ မပြေးနိုင်ပြီ။ ဣတ္ထိသျှိ။ (၁၅) ဂမုန်းလိပ်မေ- ဇရစ်၊ မဟော်ရာနှင့် တူ၏။ အပင် သေးသေး အရွက်တချပ်တည်း။ အမြစ်မှာ တလုံးတည်း ရှိ၏။ အရိုးကို ဆိတ်သော် နို့ရေကဲ့သို့ ထွက်သည်။ မေ့စေတတ်သည်။ (၁၆) ဂမုန်း ဆိတ်လာ- ခတ္တာရွက်ကဲ့သို့ နက်ကျောကျော ရှိ၏။ အမြစ် တမာမြစ်နှင့် တူ၏။ (၁၇) ဂမုန်းလိပ်လာ- ဆိတ်ဖူးရွက်ကဲ့သို့ အတွင်းဝမ်းက အပြောက် ရှိ၏။ အမြစ်တွင် အပေါက်အပေါက် ရှိ၏။ (၁၈) ဂမုန်းသင်္ဘာစင်- ဇလတ္တာပုံကဲ့သို့ အမြစ် လုံးလုံးနေ၏။ (၁၉) ဂမုန်းဂေါ်သင်-တန်ပြန် ဧကောင်း၏။ ဆိုခဲ့ပြီးသော ဂမုန်းမျိုးတို့ကို အစဉ်မှန်အောင်စုမှု ရာဇ သဗ္ဗ သျှိပြီးတော့သည်။ ခြင်္သေ့၊ ကျား၊ သစ်၊ ဆင်၊ မြင်း၊ ကျွဲ၊ နွား၊ နဂါး၊ မိကျောင်း၊ ဝံ၊ ဘီလူး၊ တဇေ၊ ဝနေရက္ခ၊ ဘုမ္မဋ္ဌ စသော နတ် ပြိတ္တာ စုန်း ပြိတ္တာတို့ကို နိုင်သည့် “ဂမုန်းပေါင်း”ဟူ၏။ (၂၀) ဂမုန်းဆင်လာ-ဆေး တလုံးရွက်နှင့် တူ၏။ ရွက်ကြောစိမ်းစိမ်း ရှိ၏။ သရက်ကင်းနှင့် တူ၏။ အတက်ဖျားကား ဆင်ခေါင်းကဲ့သို့ ရှိ၏။ ဆင်ချစ်စေတတ်၏။ ဂမုန်းဆင် ကာလကဏ္ဍီ ဟူ၍လည်း ခေါ်ဆို၏။ (၂၁) ဂမုန်းမြင်း ကာလကဏ္ဍီ-အရွက် တဖက်၏ အရိုးအကြော အရွက် အလုံးစုံ နီ၏။ တဖက်ကား စိမ်း၏။ အတက် သရက်ကင်းနှင့်တူ၏။ မြင်းချစ်၏။ (၂၂) ဂမုန်းလူ ကာလကဏ္ဍီ- အရွက် ကြက်ဖြူရွက်နှင့် တူ၏။ ခေါင်းတွင် လုံနှစ်စင်း ကြက်ခြေစတ် အမှတ်တံဆိပ် ရှိ၏။ သဗ္ဗရာဇ ဣတ္ထိသျှိ။ (၂၃) ဂမုန်းမ- ရွှေထားသဏ္ဍာန် ပင်လုံး ဝင်ရိုးဖျားကဲ့သို့ ရှိ၏။ ကြောင်ပန်း ရွှားစောင်းပင်တွင် ပေါက် တတ်၏။ (၂၄) ဂမုန်းကြက်တောင်စင်-ကြက်မွေးကြက်တောင်နှင့်တူစွာ ရွက်ခက် ရှိ၏။ (၂၅) ဂမုန်းသံသာစင်-ဆေးတလုံးပင်နှင့် တူ၏။ အစေး

(၁၉၄)

[ဂ + ရှ + ဂ + ရှ + န်]

ဖြူနီရို၏၊ (၂၆) ဂမုန်းစမ္မာစုန္နားမြက်ရင်းပင်နှင့် တူ၏၊ အစေးထွက်၏၊ ရွက်သားထူထူ အရိုးစိမ်းစိမ်း အမြစ်စုဖူ ရှိ၏၊ (၂၇) ဂမုန်းလက်ညှိုးလက်ညှိုးထိုးဟန် ရှိ၏၊ ကျောက် သစ်ပင်တို့တွင် ပေါက်တတ်၏၊ (၂၈) ဂမုန်းကျီးခြေကျီးခြေသဏ္ဍာန်အပင်သေးသေးရှိ၏၊ (၂၉) ဂမုန်းလက်ဆက် အလတ်ချင်းဆက်နေသည်၊ ဖြူနီ ရှိ၏၊ အနီကား ပီယ၊ (၃၀) ဂမုန်း လဝန်း-အရွက် ကိုကော် ပိတောက်ရွက်တို့နှင့်တူ၏၊ ခေါင်းကြက်သွန်ဖြူနှင့် တူ၏၊ (၃၁) ဂမုန်းပြာသား- ဆိတ်ဖူးပင်နှင့် တူ၏၊ အရွက်တွင် ပြာသား ပေါက်၏၊ ပီယ။

ဂရုကံကြီးမျိုး ၂-ပါး။ ။ သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေး၍ ကြီးလေးသော ကံ နှစ်ပါး။ (၁) မဟဂ္ဂုတ် ကုသိုလ်ကံ၊ (၂) ပဉ္စာနန္ဒာဂိုဏ်းအကုသိုလ်ကံ။

ဂရုဓမ္မတရား ၈-ပါး။ ။ ဝိနည်း စူဠဝါ။ ပါ။ ၄၄၄။ ဋ။ ၁၂၇။ အဋ္ဌ ဂရုဓမ္မတရားလည်း ခေါ်သည်။ ဘိက္ခုနီမ ပြုလိုသူများ၊ သို့မဟုတ် ဘိက္ခုနီမများ တသက်ပတ်လုံး အမြန်စွာ လိုက်နာပြုကျင့်ရန် အလေး အမြတ်ပြု တရားရှစ်ပါး၊ (၁) ရဟန်းယောကျ်ား ကင်းသော ကျောင်းရပ်၌ ဝါမကပ် မဆိုရခြား၊ (၂) လခွဲတကြိမ် ရဟန်းယောကျ်ားများအား ဥပေါသထ ပုစ္ဆက၊ ဩဝါမူပသကံမန ခေါ် ၂-ပါးသောတရားကို တောင်းပန်ခြင်း၊ (၃) ဝါကျွတ်ကာလ ဥဘတောသံဃာထံ ပဝါရဏာပြုခြင်း၊ (၄) ဂရုဓမ္မ အပ္ပာပန္န သ္မာနီမသည် ဥဘတောသံဃာ၌ ပက္ခမာနတ်ကို နှစ်စဉ် နှစ်တိုင်း မပြတ်ကျင့်ခြင်း၊ (၅) သိက္ခမာန်အဖြစ် နှစ်နှစ်တိုင် ကျင့်နေပြီးမှ ဥဘတောသံဃာ၌ ရဟန်းခံခြင်း၊ (၆) ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား တစုံတခုပရိယာယ် သွယ်ဝိုက်နည်းနှင့်မျှ မဆဲရေးခြင်း၊ (၇) ဘိက္ခုတို့ ဟောကြား ဆုံးမတိုင်းသာ လိုက်နာခြင်း၊ (၈) ယနေ့ပြုစသော ရဟန်းငယ်ကလေးအားပင် ညွတ်တွားရိုသေခြင်း။

ဂရုဓမ္မတရား ၅-ပါး။ ။ လူတိုင်း အလေးအမြတ် ပြုအပ်သော 'ငါးပါး သီလ'ကို ခေါ်သည်။

ဂဠုန် ၁၂-ပါးဆေး။ ။ အပို့ရတ်ဝေါဟာရ၊ အာကာသဓာတ် ၁၂-ပါးကို အလေးတူ ထိုးချက်ထားသည့် ဆေးတမျိုး။

ဂါရဝ ၃-ပါး။ ။ ၎င်း ၃-ပါးကို လိုက်နာက သားကောင်းရတနာများ ရနိုင်ကြောင်းနှင့် ဥတေနပျို့၌ မှုံရွေးဇေတဝန် ဆရာတော် ဆို၏။
(၁) မိဘ ၂-ပါးအား ရိုသေ လေးစားခြင်း၊ (၂) ယောက်ျားများ အား ရိုသေ လေးစားခြင်း၊ (၃) မိမိလင်သားအား ရိုသေ လေးစား ခြင်း။

ဂါရဝတရား ၆-ပါး။ ။ ရိုသေတုပ်ဝပ် လေးမြတ်ရမည့်တရား ၆-ပါး၊ ၎င်းအား လိုက်နာခြင်းဖြင့် ကြီးပွားချမ်းသာနိုင်သည်။ (၁) သတ္တရိ သဂါရဝ- တရား၌ ရိုသေခြင်း၊ (၂) ဓမ္မေ သဂါရဝ-တရား၌ ရိုသေခြင်း၊ (၃) သံဃေ သဂါရဝ-သံဃာတော်၌ ရိုသေခြင်း၊ (၄) သိက္ခာယ သဂါရဝ- ကိုယ်ကျင့်တရား၌ ရိုသေခြင်း၊ (၅) အပ္ပမာဒေ သဂါရဝ- မမေ့မလျော့ မှု၌ ရိုသေခြင်း၊ (၆) ပဋိသန္ဓာရေ သဂါရဝ-မိတ်ဖွဲ့စေ့စပ်မှု၌ ရိုသေခြင်း။

ဂါရဝတရား ၁၀-ပါး။ ။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် လူတိုင်း လိုက်နာရိုသေ လေးစား ရမည့် အရာဆယ်ပါး၊ ဤကား အင်္ဂုတ္တိုရ်လာ တူရာပေါင်း၍ ပြလိုက် သည်။ (၁) ဗုဒ္ဓ ဂါရဝ-ဘုရားရှင်အား လေးစားခြင်း၊ (၂) ဓမ္မ ဂါရဝ- တရားတော်အား လေးစားခြင်း၊ (၃) သံဃဂါရဝ-သံဃာတော်အား လေးစားခြင်း၊ (၄) သိက္ခာ ဂါရဝ-ကျင့်ကြံလေ့လာမှု၌ လေးစားခြင်း၊ (၅) သမာဓိ ဂါရဝ-တည်ကြည် ဖြောင့်မှန်မှု၌ လေးစားခြင်း၊ (၆) အပ္ပမာဒ ဂါရဝ- ကောင်းမှုမင်္ဂလာ၌ မမေ့မပေါ့ လေးစားခြင်း၊ (၇) ပဋိသန္ဓာရ ဂါရဝ-ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံမှု ပြေပြစ် ချောမောရေး၌ လေးစားခြင်း၊ (၈) ဟိရိ ဂါရဝ-မကောင်းမှု ပြုလုပ်ရမည့်မှ ရှက်ခြင်း၌ လေးစားခြင်း၊ (၉) သြတ္တပ္ပ ဂါရဝ-မကောင်းသောအလုပ် ပြုလုပ် ရမည့်မှ ကြောက်ခြင်း၌ လေးစားခြင်း၊ (၁၀) အညမည ဂါရဝ- အချင်းချင်း အတူနေသူများအား တဦးကိုတဦး လေးစားရိုသေမှု ရှိခြင်း။

ဂီတအသံ ၇-တန်။ ။ (၁) တပေါက်သံ၊ ပုလဲ၊ သံလတ်၊ မဇ္ဈိမ၊ သပြနံ၊ သံဖျား၊ တျော၊ ကြိုးကြာသံ၊ (၂) နှစ်ပေါက်သံ၊ ဒူရကသံ၊ ဂန္ဓာရသံ၊ (၃) သိုးပေါက်သံ၊ ပြည်စော်သံ၊ နွားလားဥသံ၊ (၄) လေးပေါက် သံ၊ အောက်ပြန်သံ၊ ဥဩငှက်သံ၊ (၅) ငါးပေါက်သံ၊ မြင်းစိုင်းသံ၊ မြဲကြေးရေသံ၊ ဥဒေါင်းသံ၊ (၆) ခြောက်ပေါက်သံ၊ ခြောက်သုံးညွန့်

(၁၉၆)

[ဂုံ + ဂ + မံ။ ဂု + ဏံ။]

မြင်းဟိသံ၊ (၇) ခုနစ်ပေါက်သံ၊ ညှင်းလုံး၊ ဆင်အော်သံ၊ ရသံ၊ သံရိုးလည်းဟူ၏။

ဂုံဂမံမျိုး ၄-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ကုံကုမံမျိုး ၄-ပါး) ၌ ပြခဲ့ပြီ။

ဂုဏ်ဆယ်ပါးလာ၊ အလင်္ကာ၊ ဂါထာ ကဗျာဖွဲ့။ ။ မဂ္ဂိဘာသာနှင့် ကဗျာလင်္ကာ စီကုံးဖွဲ့နွဲ့ရာ၌ ယဉ်ကျေးမှု အလင်္ကာဂုဏ် ဆယ်ပါး၊ ၎င်းကိုပင် “သဒ္ဒါလင်္ကာရ ၁၀-ပါး” ဟုလည်း ခေါ်သေး၏။

- (၁) ပသာဒ ဂုဏ်-ကိလိဋနှင့် ဗျာကိဏ္ဍဒေါသလွတ်၍ နှစ်သက် ကြည်ရွှင်ဘွယ်သော စီကုံးမှု။
- (၂) သုခုမာ လတာ ဂုဏ်-သံရှည် သံသေး နှစ်သက် ကြည်အေးဘွယ် အက္ခရာများပြီး၊ သံဟိန်း သံဝါ အက္ခရာအနည်းငယ်ညှပ်၍ စီကုံးသော အဖွဲ့အနွဲ့မျိုး။
- (၃) မရုရတာ ဂုဏ်-ကာရန်တူ၊ ဌာန်တူ၊ သတ်ပုံတူတို့ကို များများသုံး၍ ချိုသာစွာ စီကုံးသွားမှု။
- (၄) သမ တာ ဂုဏ်-သံပြင်း သံညှင်း အက္ခရာတို့ကို အညီအမျှ ထည့်သွင်းစီကုံး ထားသော ဂါထာ ကဗျာ လင်္ကာမျိုး။
- (၅) ဩဇာ ဂုဏ်-သဒ္ဒါအနက်တို့၌ နေရာအားလျော်စွာ ကျဉ်းချုံးကျယ်ချဲ့မှုနှင့် နာမ်ပုဒ်ချင်း ဆက်စပ်သုံးနှုန်းမှုတို့ကို အများဆုံး ပါဝင်စေရေး စီကုံးမှု။
- (၆) သိလေသ ဂုဏ်-ချောမောပြေပြစ် ကျစ်လစ် စေ့စပ်သော အဖွဲ့အနွဲ့မျိုး။
- (၇) ဥဒါရတ ဂုဏ်-ထူးထွေကဲလွန်သော ဂုဏ်တို့ကို ထိုဂုဏ်အောက် မယုတ်လျှိုးစေဘဲ အံ့ချီးမွမ်းမြှောက် လက်ပျောက်တီးခတ်လောက်အောင် စီကုံးထားမှု။
- (၈) ကန္တိဂုဏ်-ကြီးကျယ်သော စကားလုံး ဖြစ်ငြားသော်လည်း လေလုံးထွားသည်ဟု မဆိုသာ၊ နှစ်သက်ဖွယ် ဖြစ်အောင် စီကုံးရေးသားမှုမျိုး။
- (၉) အတ္ထ ဗျတ္တိ ဂုဏ်- အနက်အဓိပ္ပာယ် သိလွယ် ပေါ်လွင်အောင် ပြသော အစီအကုံးမျိုး။

[ဂေါ။ ဂျ + င်။ ဂျ + တ်။ [ဂြို + ဖ်] (၁၉၇)

(၁၀) သမာဓိ ဂုဏ်-မုချ မဟုတ် နှိုင်းယှဉ်တင်စား ဥပစာအားဖြင့် ဖွဲ့ဆိုထားမှု။

ဏ်တော်ထွတ်ဖျား၊ အမြတ်ထား၊ အပြား ၃-မျိုးဆို။ ။လောကသားတို့ အထွတ်အမြတ်ထား၍ ကိုးစားအောက်မေ့ ပွားများကြသော “ဘုရားဂုဏ်၊ တရားဂုဏ်၊ သံဃာ့ဂုဏ်” ၎င်းသုံးပါးကို ဆိုသည်။

ဂေါစရရုပ် ၇-ပါး။ ။အာရုံဖြစ်သော ရုပ်တရားစု ၇-ပါး။ ၎င်းသရုပ်ကို (ရုပ် ၂၀-ပါး)၌ ကြည့်ပါ။

ဂျပ်မျိုး ၉-ပါး။ မြေငါးမျိုး၊ ကျက်စား၊ မြစ်ပင်လယ်။ ။မြေဦခေါင်း ငါးမျိုးရှိသော ရေ၌နေသည့် မြေဆိုး မျိုးများ။ (၁) ဂျပ်မဲ့၊ (၂) ဂျပ်နက်၊ (၃) ဂျပ်ဝါ၊ (၄) ဂျပ်နီ၊ (၅) ဂျပ်ညှိ၊ မှိုင်း၊ (၆) ဂျပ်ရွှေဝါ၊ (၇) ဂျပ်လုံး၊ (၈) ဂျပ်ရက်ဖောက်၊ (၉) ဂျပ်ငန်း။

ဂျတ်မျိုး ၂-ပါး။ ။(၁) ဂျတ်ရိုးရိုး၊ (၂) တော်နင်းဂျတ်ဟု ဓာတ်သတ္တု ကျမ်းတို့၌ လာသည်။

ဂြိုဟ်ကြီး ၈-လုံး။ တနည်း ၉-လုံး။ ။ဂြိုဟ်သက် နေရပ်နှင့်တကွ ဖြေလိုက် သည်။ (၁) တနင်္ဂနွေ၊ ဂဠုန်ရုပ်၊ အရှေ့မြောက်ထောင့်၊ ၆-နှစ်၊ (၂) တနင်းလာ၊ ကျားရုပ်၊ အရှေ့အရပ်၊ ၁၅-နှစ်၊ (၃) အင်္ဂါ၊ ခြင်္သေ့ ရုပ်၊ အရှေ့တောင်ထောင့်၊ ၈-နှစ်၊ (၄) ဗုဒ္ဓဟူး၊ ဆင်ရုပ်၊ တောင်အရပ်၊ ၁၇-နှစ်၊ (၅) ကြာသပတေး၊ ကြက်ရုပ်၊ အနောက်အရပ်၊ ၁၉-နှစ်၊ (၆) ရာဟု၊ ဟိုင်းဆင်ရုပ်၊ အနောက်မြောက်ထောင့်၊ ၁၂-နှစ်၊ (၇) သောကြာ၊ ပူးရုပ်၊ မြောက်အရပ်၊ ၂၁-နှစ်။

မှတ်ချက်။ ။အထက်ပါ ဂြိုဟ်ရှစ်လုံးထဲသို့ ကိတ်ဂြိုဟ် တလုံး ထည့် လိုက်က ဂြိုဟ်ကြီး ၉-လုံး ဖြစ်၏။

ဂြိုဟ်ကြီး ၉-လုံး။ တနည်း။ ။အနောက် (ဥရောပ) နိုင်ငံတို့၌ ဗေဒင်ပညာ ရှိတို့ ယူဆဟောပြောကြသည်။ ၎င်းတို့သည် တနင်းလာ (လ) ဂြိုဟ်ကို ကမ္ဘာ၏ အရံဂြိုဟ်ဟု ဖယ်ထားကြသည်။ တနင်္ဂနွေ (နေ) ဂြိုဟ်ကိုမူ ဂြိုဟ်အပေါင်းတို့၏ မိခင်ဖြစ်၍ ဂြိုဟ်အပေါင်းတို့က ၎င်းတို့၏ မိခင် (နေ) ဂြိုဟ်အား လှည့်လည်သွားနေရသောကြောင့် ၎င်းကိုလည်း မရေ

(၁၉၈) [ဂြို + ဟ် ။ ဇော + ဆ ။ င + ရဲ]

တွက်ကြကုန် ဟူ၏။ (၁) အင်္ဂါ၊ (၂) ဗုဒ္ဓဟူး၊ (၃) ကြသပတေး၊
(၄) သောကြာ၊ (၅) စနေ၊ (၆) ယူရေနပ်၊ (၇) နက်ပ်ကျွန်း၊
(၈) ပလူတိုး၊ (၉) ကျွန်ုပ်တို့နေသော ဤကမ္ဘာဂြိုဟ် ဟူသတည်း။

ဂြိုဟ်နေ ဂြိုဟ်သား၊ မျိုး ၄-ပါး။ ။ ကောင်းကင်ဂြိုဟ်တို့၏ သွားလာ လှည့်
ပတ်မှု၌ မှန်ကန်ခြင်း၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းတို့ကို ဆိုသည်။ (၁) သီဟဇာ-
မိမိသွားရမည့် ရာသီခွင်ကို ခုန်ကျော်၍ ရွှေသို့သွားခြင်းမျိုး၊ (၂) ဗျူဟာ-
ရွှေသို့မသွားဘဲ နောက်သို့ပြန်ခုန် ဆုတ်နစ်ခြင်းမျိုး၊ (၃) နိယဋ္ဌ-ရာသီ
ခွင်တခု၌ မိမိနေရမည့်အချိန်ထက် ပိုမိုရပ်တည်၍ နေခြင်းမျိုး၊ (၄) သမ္မာ
ဂတ-မိမိနေရမည့် ရာသီခွင်၌ အချိန်စေ့နေ၍ အချိန်မှန်၊ ရာသီခွင်မှန်
ပြောင်းရွှေ့သွားလာခြင်းမျိုး။

[ဆ]

ဇောသအက္ခရာ ၂၁-လုံး။ ။ ဂါထာ မန္တန် အင်းအိုင်စသည်တို့၌ ဟိန်းဟိန်း
ပြင်းပြင်း ရွတ်ဖတ်ရသော သက္ကဋကျမ်းလာ အက္ခရာမျိုး၊ ဂ, ဆ, င၊
ဇ, ဈ, ည၊ ခ, ဓ, ဏ၊ ဒ, ဓ, န၊ ဗ, ဘ, မ၊ ယ, ရ, လ, ဝ, ဟ, ဋ။

[င]

ငရဲကြီး ၈-ထပ်။ ။ ချမ်းသာမရှိ ဆင်းရဲအတိတ်ပြီးသော အရပ်ကြီး ရှစ်ပါး။

- (၁) သိဗ္ဗိမ်း ငရဲ၊ သံပုနပျန် ဇီဝန္တိ ဧတ္တာတိ သဗ္ဗိဝေါ- ဘယ်လိုပင်
သတ်ဖြတ် ညှဉ်းဆဲသော်လည်း ကံ မကုန်သမျှ အဖန်ဖန် အသက်
ရှည်၍ ခံနေရသော ငရဲ။
- (၂) ကာဠသုတ် ငရဲ၊ ကာလ သုတ္တံ ထပေတွာ တစ္ဆန္တိ ဧတ္တာတိ ကာဠ
သုတ္တော-မည်းနက်သော တမျဉ်းကြိုးဖြင့် ချတိုင်း၍ သစ်ရွှေသလို
တကိုယ်လုံး ခုတ်ရွှေလှီးဖြတ် ခံရသော ငရဲ။
- (၃) သံဃာဇာ ငရဲ၊ သံ ဃဇန္တိ ဧတ္တာတိ သံဃာတော- သံတောင်
သံခဲကြီးတို့ဖြင့် အဖန်ဖန်လှိမ့်မွေ့ ကြိတ်ခေ့ ညှဉ်းဆဲခံရသော ငရဲ။
- (၄) ဇာလ ရောရဝ ငရဲ၊ မဟာရဝံ ရဝန္တိ ဧတ္တာတိ ရောရဝေါ- မီးတောက်
မီးလုံတို့ဖြင့် အဖန်ဖန် နှိပ်စက်ခံရ၍ ကျယ်လောင်စွာ မော့ဟစ်
မြှင့်ကြားသော အသံရှိသည့်-ငရဲ။

- (၅) ရှုမ ရောဂုဓ ငရဲ၊ မီးခိုးမီးအုံတို့ဖြင့် ပိတ်ဖုံးနှိပ်စက်ခံရ၍ ကယ်ပါ ယူပါ ပြင်းစွာ အော်မြည်နေရသော ငရဲ။ (အချို့စာ၌ ‘ရောဂုဓ၊ မဟာရောဂုဓ’ဟု ရှိသည်။)
- (၆) တာပန ငရဲ၊ တာပေတီတိ တာပနော- သံတံကျင်ကြီးတို့ဖြင့် ထိုးဖောက်ပြီး တကိုယ်လုံး မီးလျှံစွဲအောင် သံထွေးထဲ၌ အမြဲ ကင်ဖုတ်ခံနေရသော ငရဲ။
- (၇) ပတာပန ငရဲ၊ ပတာပေတီတိ ပတာပနော-အသံ၊ ရဲပြောင်သော သံတောင်ကြီးပေါ်သို့ ရိုက်နှက် မောင်းတင်စေလျက် မြေထက်၌ စိုက်ထောင်ထားသော လှံသွားများပေါ်သို့ ဦးခေါင်းပြောင်းပြန် ကျစေသော ငရဲ။
- (၈) အဝီစိ ငရဲ၊ နတ္ထိ ဝိစိ တ္ထောတိ အဝီစိ-ဤငရဲ၌ မီးလျှံနှင့် ငရဲသား ရော ဆင်းရဲဒုက္ခတို့ပါ အကြားမရှိ ပြည့်နှက်လျက်သာ နေသည် ဟူလို။

ငရဲငယ်မျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်း ၂၀။ ။ဥပရိပဏ္ဏာသ ။ပါ။ ၂၂၃။ ၎င်း။ဋ္ဌ။ ၁၆၈။ ငရဲကြီး တထပ်၌ လေးမျက်နှာရှိရာ တမျက်နှာလျှင် အောက်ပါ ငရဲငယ် ၅-မျိုးစီ ခြံရံနေရကား ငရဲကြီးတထပ်၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ငရဲငယ် ပေါင်း ၂၀-ဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်၏။ ၎င်းငရဲငယ်များကို ပါဠိလို ‘ဥဿဒငရဲ’ ဟု ခေါ်၏။ ဥဿဒ သဒ္ဒါကား အများအပြားကို ဟောသည်။ ဤ၌ ဒေဝဒူတသတ်လာ ငရဲငယ်မျိုး ငါးပါးကို ပြလိုက်သည်။ အချို့နေရာ၌ ၄-ပါး ၄-လီ ၁၆-ပါး ဟုလည်း လာရှိ၏။

- (၁) ဂူထ ပုတိက ခေါ် ဘင်ပုပ်ငရဲ-ပိုးလောက်ကောင် ဆင်၏လည်ပင်း၊ လှေ၊ ပိန်းကောငယ်မျှ ကြီးမားပေါ့များလျက်ရှိသော မစင်ဘင်ပုပ် တွင်းကြီး၌ နစ်မြုပ် ထိုးကိုက်ခံရသော ငရဲ။
- (၂) ကုက္ကုလုဏ ခေါ် ပြာပူငရဲ-အလျှံရဲရဲထသော မီးခဲတို့ကို အလွန် အမင်းပူပြင်းသော ပြာပူတိုက် ဖုံးဖိထားသော ကျင်းထဲ၌ကျ၍ ဆင်းရဲခံနေရသော ငရဲ။
- (၃) သိဗ္ဗလိ ခေါ် လက်ပံတော ငရဲ-အလွန်ရှည်သော လက်ပံဆူးတို့က ငရဲသား အပေါ်တက်လျှင် အောက်ဖက်သို့ ထက်သောအဖျား

လှည့်နေလျက်၊ အောက်ဆင်းပြန်က အထက်သို့ အဖျားလှည့်နေကြသော ငရဲ။

(၄) အသိပတ္တဇော် သံလျက်တော ငရဲဒါး၊ လှံ သံလျက်နှင့်တူသည့် အရွက်တွေ ပေါများကြွေကျသော သံလျက်ပင် တောထဲ၌ ပြေးမလွတ်အောင် ဆင်းရဲဒုက္ခ ခံနေရသော ငရဲ။

(၅) ခါရောဒက ခေါ် ကြိမ်ပိုက်မြစ်ငရဲ-ကြိမ်ဆူး ကြိမ်ပိုက်တွေ အထပ်ထပ်ရံလျက် ခါးငန့်စပ်ပူသော ရေရှိသည့်မြစ်ထဲ၌ ကူးမလွတ်အောင် ဆင်းရဲခံနေရသော ငရဲ။

ငရဲငယ် ၁၀-ပါး -တနည်း။ ။ထိုငရဲဆယ်ပါး၏ သရုပ် အဓိပ္ပါယ်များကို အောက်ပါ မဃဒေဝ လင်္ကာစကားဖြင့် သိကြရ၏။ “ထိုပြီနောက်မှ၊ ဥဿဒ၏၊ ပြင်ကပတ်ခြံ၊ စပ်ကာရံသား၊ ဆူလျံပူပု၊ ပွက်ပွက်ထလျက်၊ ကြွကြွတက်ဝေ၊ ကြေးသံရေနှင့်၊ မသေ မသက်၊ သိပ်သိပ်နက်ဖြင့်၊ ကျက်ကျက်အုတ်အုတ်၊ တရုတ်ရုတ်လျှင်၊ ချက်ဖြုတ်ဘူးဘူး၊ သားငါးချဉ်ချို၊ ဟင်းဒယ်ကျို၍၊ ကြိုကြိုကြားကြား၊ ရှောင်ရှားထွက်ခွါ၊ လွတ်ရာမရ၊ ကြောက်ဖွယ်စွလျှင်၊ လောဟကုမ္ဘီ၊ ကြေးနီအိုးကြီး၊ ညီးညီးပူက၊ ငရဲတခွင်၊ ရဲချင်ချင်နှင့်၊ ထိလျှင်ရှုစူး၊ သင်ဓနိုးဦးသို့၊ အဆူးရှည်လံ၊ ဝင်းဝင်းလျံအညို၊ ဗက်ပံငရဲ၊ လွန်ကဲချက်ချက်၊ မြမြထက်သား၊ သန်လျက်လက်သည်း၊ အော်မြည်ကြည်းလျက်၊ လန်ကျည်းပြင်းစွာ၊ ကုတ်ကျစ်ကာလျှင်၊ ခံရာမချို၊ ကြောက်ဘွယ်တိဖြင့်၊ အသိနခ၊ မည်ရမလဲ့၊ ငရဲတတန်၊ ဖီးဟန်သက်သက်၊ ဆူကြွက်ကြွက်နှင့်၊ ပွက်ပွက်လျှံဝေ၊ ကြေးနီရေဟု၊ ပူထွေလွန်မော၊ တဓမ္မာဒက၊ မည်ရမလဲ့၊ ငရဲတထွေ၊ သံတွေညီးညီး၊ အရှိန်ကြီးလျက်၊ မီးကြီးအလျှံ၊ တောက်ပျံ့ပူလော၊ အယောဂုဠ၊ အမည်ရသား၊ နာမခေါ်မြ၊ ငရဲတချက်၊ ကြောက်မက်စဖွယ်၊ ကြီးကျယ်ဖြိုးမြင့်၊ မိုးနှင့်တမျှ၊ မီးလျှံထလျက်၊ သေလပဗ္ဗတ၊ မည်ရပြောင်ပြောင်၊ သံမီးရောင်နှင့်၊ ကျောက်တောင် တခဲ၊ ငရဲတဆစ်၊ ပူအစ်ထန်ပြင်း၊ စပါးဖျင်းသို့၊ စီးဆင်းလျံခြောင်း၊ မိုးထောင်းထောင်းနှင့်၊ မြစ်ချောင်းတူလှ၊ ဆူပွက်ထသား၊ ဘုသနမီ၊ သည့်မှတ်စွဲ၊ ငရဲတမျိုး၊ လျှံခိုးမရိန်၊ မထိန်မတောက်၊ မနောက်မခဲ၊ မရဲမချဉ်၊ မီးလွတ်စင်လည်း၊ ရိုးခြင်ဆီတွင်း၊ အကုန်ချင်းအောင်၊ ထွင်း၍ ကျော်၊ ရေအယဉ်သို့၊ ရှောင်ကြဉ်မဖြစ်၊ ဆင်းရဲနှစ်သား။

[င + လျ + င် ။ င + သ + တ် ။ ငါး] (၂၀၁)

မြစ်ပမာဏ၊ သိတနဒီ၊ ဤလည်းလွန်ကဲ၊ ငရဲတသီး၊ ကျားကြီးဆင်ပေါက်၊
လောဟိကျောက်သို့၊ လန်ကြောက်ဖွယ်လိ၊ မျက်စိချင်းချင်း၊ စွယ်ဝင်း
ဝင်းနှင့်၊ ကောက်ချင်း ရှက်ထွေး၊ တောင်ပြေး မြောက်ရစ်၊ အော်ဟစ်
မြူးခုန်၊ သဲသဲတုန်အောင် ဝိုင်းကုန်အုန်းအင်း၊ ပြုန်းပြင်းဆူဝေ၊ မြင်ရုံ
သေမျှ၊ ခွေးရွှေ့ခွေးနက်၊ ကျားထက်ဆိုးကျူး၊ ခွေးဘီလူးတို့၊ ရှူးရှူး
ရှင်ရှင်၊ ရွတ်ရွတ်ငင်ရွှါ၊ လျင်လျင်ကြွတ်ကြွတ်၊ ပြေးမလွတ်အောင်၊
ကျွတ်ကျွတ်မျိုဝါး၊ ဟပ်စားကိုက်ခဲ၊ ခွေးငရဲ ဟု၊ ခေါ်မြဲတရပ်၊ ကြံညှပ်
ယန္တရား၊ စက်အလားသို့၊ ထွားထွား ညက်ကြိတ်၊ မည်ကျိတ်ကျိတ်နှင့်၊
ကြောက်ထိတ် ဖွယ်ကြီး၊ တတီးတီးတည့်၊ ယိုစီးအယဉ်၊ ညီးညီးပျဉ်ရွှါ၊
မစဉ်တရစ်၊ ကိုယ်လုံးနှစ်မျှ၊ သွေးချောင်းကျသား၊ ယန္တပါသာ၊ သညာ
မည်စွဲ၊ ငရဲတပုံ၊ လုံးစုံဘော်ပြ၊ ယမလောကီ၊ တွင်ညီခေါ်ရိုး၊ ဤဆယ်
မျိုးလည်း၊ ကြောက်စိုး လန်ဘွယ်။

လျှင်လှုပ်ခြင်း အကြောင်း ၉-ပါး။ ။ အကျဉ်းမျှဖြေသည်။ အဋ္ဌဂုံတ္တရ
။ပ။ ၁၂၇။ ၅။ ၂၄၇-၅ ဂ-ပါး လာ၏။ ၎င်း ။ပ။ ၁၃၂ ။ ၅။ ၂၅၀-တို့၌
ရွပါ။ (၁) ဓာတုက္ခောဘ ခေါ် ဓာတ်ချောက်ချား၍ တုန်လှုပ်ခြင်း
တမျိုး၊ “အပူဓာတ် အအေးဓာတ် လွန်ကဲပြင်းထန်၍ လှုပ်ခြင်းမျိုးဟူ၏။”
(၂) ဣဒ္ဓိမန္တပုဂ္ဂိုလ်၏ တန်ခိုးကြောင့် လှုပ်ခြင်း၊ (၃) နေမိတ္တက ခေါ်
သာမန် လူသားတို့၏ ကောင်းဆိုး နိမိတ်အတွက် လှုပ်ခြင်း၊ (၄) ဘုရား
အလောင်း ပဋိသန္ဓေနေ၍ လှုပ်ခြင်း၊ (၅) ဘုရားအလောင်း ဖွားမြင်၍
လှုပ်ခြင်း၊ (၆) ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၍ လှုပ်ခြင်း၊ (၇) ဓမ္မ
စကြာဒေသနာကို ဟောတော်မူ၍ လှုပ်ခြင်း၊ (၈) အာယုသင်္ခါရ
လွတ်တော်မူ၍ လှုပ်ခြင်း၊ (၉) ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူ၍ လှုပ်ခြင်း။

င သတ် ကာရန်၊ ရေးထုံးမှန်၊ ၉-တန် မြန်မာ့နည်း။ ။ မြန်မာ့ ရေးထုံး
ကာရန်ငယ် အသံ ၆-ပါးကို ပြရာ၌ “အင်၊ အင်္ဂ်၊ အင်း၊ အိုင်၊ အိုင်၊ အိုင်၊
အောင်၊ အောင့်၊ အောင်း” ဟု ပညာရှိများ မှတ်သားထားကြ၏။

ငါးကြီး ၈-စင်း။ ။ နိဂါနဝဂ္ဂသံယုတ် ။ ၄။ ၈၁။ သုတ်မဟာဝါ။ ၅။ ၇၇-၅
အကျယ်ရှုလေ။ (၁) အာနန္ဒာ ငါးကြီးမျိုး- အလျား ယူနော ၁၀၀၀-

(၂၀၂)

[ငါး + ပါး။ ငါး + မ + ညံ]

ရှိ၏။ (၂) တိမိနန္ဒာ ငါးကြီးမျိုး-အလျားယူဇနာ ၁၀၀၀-ရှိ၏။ (၃) အဇ္ဈာ
ရောဟ ငါးကြီးမျိုး- အလျားယူဇနာ ၁၀၀၀-ရှိ၏။ (၄) မဟာတိမိ
ငါးကြီးမျိုး- အလျားယူဇနာ ၁၀၀၀-ရှိ၏။ (၅) တိမိရ ပိင်္ဂလ ငါးကြီး
မျိုး- အလျားယူဇနာ ၅၀၀-ရှိ၏။ (၆) တိမိပိင်္ဂလ ငါးကြီးမျိုး-အလျား
ယူဇနာ ၄၀၀-ရှိ၏။ (၇) တိပိင်္ဂလ ငါးကြီးမျိုး- အလျားယူဇနာ ၃၀၀-
ရှိ၏။ (၈) တိမိ ငါးကြီးမျိုး-အလျားယူဇနာ ၂၀၀-ရှိ၏။

မှတ်ချက်။ ။ အဘိဓာန်ပုဒ်ပိကာခေါ် မာဂအဘိဓာန်နှင့် ၎င်းဦးကာ
ဦးကား တိပိင်္ဂလမှ တပါး ၇-မျိုးသာ လာသည်။ မဟာနိဒါန
သုတ် ‘ပမ္ဘိရာဘာဝသော’ပုဒ် အဖွင့်ဦးကား ယူဇနာနှင့် တကူ
ရှစ်မျိုးကို အထက်ပါ အတိုင်း ဖွင့်ပြထားလေသည်။ ကေက
နိပါတ် နိစ္စဇာတ် အဋ္ဌကထာနှင့် တကူ အခြား ကျမ်းပေါင်း
များစွာတို့၌လည်း အမည်ကဲ့ ယူဇနာကဲ့အားဖြင့် လာရှိကြ
သေး၏။ သို့သော် ဤဦး ကျယ်မည်စိုး၍ မပြတော့ပြီ။ အဘိဓာန်
နိဿယသစ် ဆရာကား ၎င်း ငါးတို့ကို ‘ဝေလငါး’ဟု ဘာသာ
ပြန်ထား၏။

ငါးပါး အခူလိ၊ ပဏာချို၊ မျိုးမည် ခွဲခြားသိ။ ။ ၎င်း၏ သရုပ် အဓိပ္ပာယ်
(အခူလိ ၅-သွယ်၊ သိမှတ်ဖွယ်)၌ ကြည့်ပါ။

ငါးပါး သီလ။ ။ ခုဒ္ဒကပါဌ။ ပါ။ ၁။ ဌ။ ၁၆-မှ ၂၃-ထိ အကျယ်ရှုပါ။ ကံ
၅-ပါးလည်း ခေါ်သည်။ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့ အမြဲစောင့်ထိန်းရသော
ကမ္ဘာစောင့်တရား ငါးပါး။ (၁) ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သူ့
အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ (၂) အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိ-
သူ့ဥစ္စာကို ခိုးခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ (၃) ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ
ဝေရမဏိ-သူ့ သားမယားကို သွားလာလှန်ကျူးခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊
(၄) မုသာငါဒါ ဝေရမဏိ-မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ
ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ (၅) သုရာ မေရယ မဇ္ဇ ပမာဒဋ္ဌာနာ ဝေရမဏိ-
သေ အရက်ကို သောက်စားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။

ငါးမည်ရ ပြည်ရွှေဆို။ ။ နရပတိစည်သူမင်း လက်ထက်ကစ၍ ထင်ပေါ်ခဲ့
သော ၅-မည်ရ ရွှေဆို၊ (ရာဇဝင် ပညာရှင်တို့ အဆို။)

- (၁) မုဆိုးပိုး-နရပတိစည်သူမင်းလက်ထက် သူကောင်းပြုခံ မုဆိုး ငပို့ စတင်တည်ထောင်၍ (မုဆိုး ငပို့ရွာ) ဟူ၏။
- (၂) ကုန်းဘောင်မြို့စည်ကားလာသောအခါ ချောင်းကို ကုန်းဘောင် ထိုး၍ ပိုမိုအကျိုးရှိသောကြောင့် (ကုန်းဘောင်မြို့) ဟူပြန်သည်။
- (၃) ရန်ကြီးအောင်-အလောင်းဘုရားကြီးသည် ဤနေရာမှ ရန်ပြုသူတို့၏ ရန်စွယ် ရန်ငြောင့်အပေါင်းကို အောင်မြင်တော် မူသောကြောင့် (ရန်ကြီးအောင်)ဟု တွင်စေသည်။
- (၄) ရတနာသိခံ-အလောင်းဘုရားကြီးမြို့နန်းတည်ပြီးသောအခါ ရတနာ အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံ၍ (ရတနာသိခံ)ဟု မော်ကွန်းထိုးပြန်သည်။
- (၅) ရွှေဘို-၁၁၉၉-ခုနှစ် နန်းတက်တော်မူသော ရွှေဘိုမင်း၊ ကုန်းဘောင် မင်း၊ သာယာဝတီမင်းဟု ၃-မည်ရ ဘိုးတော်ဘုရား၏ မြေးတော် လက်ထက်၌ မုဆိုးပိုးကိုပင် သုတိဩဘာ၊ မင်္ဂလာနှင့် ပြည့်စုံအောင် (ရွှေပိုး) 'ရွှေဘို'ဟု ခေါ်ဝေါ် သမုတ်ကြပြန်သည်။

ငါးမျိုး ၁၀၀၊ နန်းတွင်းမှာ၊ ရေးကာ ပုံနှင့်ပြု။ ။ပုဂံ ဝန်ထောက်မင်း ဦးတင်ထံမှ မှတ်သားရဘူးသည်။ နန်းတွင်း၌ သားတော် သမီးတော် များ သိရှိနိုင်ရန် ငါးမျိုး အမည်တို့ကို ပုံစံတူ ပန်းချီ ရောင်စုံနှင့် ရေးဆွဲထားသည် ဟူ၏။ ထိုပရပိုဒ် ယခုတိုင်အောင် မန္တလေး ဦးကိုကို လတ်ထံ၌ သိမ်းဆည်းထားသည် ဟူ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာအဘိဓာန်ကြီး အတွက် ကိုယ်တိုင် ပင်လယ်ပိုင်းသို့ထွက်၍ သုတေသနပြုခဲ့သော်လည်း ထိုစဉ်က အမည် မပါသေးသော ငါးမျိုးကိုပင် ဤ၌ တွေ့ရှိရသေးသည်။ ငါးကြမ်း၊ ငါးသိုင်း၊ ငါးစင်ရိုင်း၊ ငါးမြစ်ချင်း၊ ငါးတင်ဝန်၊ ငါးဖယ်လောင်း၊ ငါးခုံးမ၊ ငါးထွေ၊ ငါးရပ်၊ ငါးလိုက် (၁၀)၊ ငါးလင်ဝန်၊ ငါးထရွက်၊ ငါးပျက်၊ ငါးပြေမ၊ ငါးသလဲတုံး၊ ငါးစင်စပ်၊ ရင်ပေါင်စာ၊ ငါးစင်း ပြား၊ ငါးစင်းလုံး၊ ငါးကြောင်း (၂၀)၊ ငါးဖေါင်ရိုး၊ ငါးမြေ၊ ငါးရွေး၊ ငါးရှင့်၊ ငါးသန်၊ ငါးလူး၊ ငါးလဲ၊ ငါးနောက်သွား၊ ငါးမြင်း၊ ရွှေစာရေး၊ (၃၀)၊ ငါးစည်ပူ၊ ငါးအုံတုံ၊ ငါးဘမ်းမ၊ ငါးရံ့၊ ခိုင်း၊ ငါးတန်၊ ငါးဆင်၊ ငါးမန်း၊ ကကတစ်၊ ကကလောင်၊ ကသပေါင်း၊ (၄၀)၊ ကကူရန်၊ ကဘီ လူး၊ ငါးမြင်းကွမ်းစား၊ ငါးပုတ်သင်၊ ငါးခူ၊ ငါးမြင်းကျဉ်ထောက်၊

ငါးတောက်တံ၊ ငါးအိုက်၊ ငါးပုဏ္ဏား၊ ငါးနှား၊ (၅၀)၊ ငါးကျွဲ၊ ငါးစွန်၊
 ငါးသေတ္တာ၊ ငါးပါး၊ ငါးတန်ခွန်၊ ငါးပျံ၊ ငါးဝင်၊ ငါးနက်ပြာ၊ ငါး
 ကျွတ်၊ ငါးမြောက်၊ (၆၀)၊ ငါးကျောက်ဖါး၊ ငါးလဝါ၊ ငါးမောင်းမ၊
 ငါးပြင်လက်၊ ငါးပတ်၊ ငါးလေးထောင့်၊ ငါးရင်ကုန်း၊ ငါးတီ၊ ငါးဘရွဲ၊
 ငါးကမ်း၊ (၇၀)၊ ငါးမြင်းလှ၊ ငါးသံကောက်၊ ငါးကြည်း၊ ငါးသံ
 ချိတ်၊ ငါးဆောင်၊ ငါးဘိန်း၊ ငါးပတ၊ ငါးလိပ်၊ ငါးဆကာ၊ ငါးဖတာ
 တူ၊ (၈၀) ငါးပယု၊ ငါးဖေး၊ ငါးတောက်၊ ငါးလွန်းထိုး၊ ငါးဆော်၊
 ငါးနုသန်း၊ ငါးစင်း၊ ငါးဝက်မ၊ ငါးသားတစ်၊ ငါးဘီလူး၊ (၉၀)၊ ရွှေငါး၊
 ငွေငါး၊ ငါးနံချောင့်၊ ငါးဝိုက်တောင်၊ ငါးပုဇွန်၊ ငါးတန်း၊ ငါးပြင်
 တောင်၊ ငါးမြင်းအုပ်ဖား၊ ငါးလကာ၊ ငါးသလောက်(၁၀၀။)

မှတ်ချက်။ ။ ဤ၌ မပါရှိသေးသော ငါးမျိုးပေါင်းလည်း များစွာ
 ရှိသေး၏။

ငါးရဲ့ငါးဆယ်။ ။ မုဒ္ဒဘာသာ ဝေါဟာရ ငါးရဲ့ငါးဆယ်ဟု ဆိုလျှင်
 ဘုရားဟော ဇာတ်နိပါတ်တော်ဟု မုဒ္ဒဘာသာ အဝါးဝသူတိုင်း နားလည်
 ကြကုန်၏။ ဤ၌ နိပါတ်အမည်နှင့် ဇာတ်ဝတ္ထုသင်္ချာ မျှကိုသာ အကျဉ်း
 ရုံး၍ ဖြေသားမည်။ (၁) ဧကနိပါတ်-အပဏ္ဍကဇာတ်အစ သဒ္ဓိဇာတ်
 အဆုံး ဇာတ်ဝတ္ထုပေါင်း ၁၅၀-ပါဝင်သည်။ (၂) ဒုကနိပါတ်-ရာဇောဝါဒ
 ဇာတ်အစ ကပိလဇာတ်အဆုံး ဇာတ်ဝတ္ထုပေါင်း ၁၀၀-ပါဝင်သည်။ (၃)
 တိကနိပါတ်-သင်္ကပ္ပဇာတ် အစ ဗကဇာတ် အဆုံး ဇာတ်ဝတ္ထုပေါင်း ၅၀-
 ပါဝင်သည်။ (၄) စတုကနိပါတ်-စုဠကလိင်္ဂဇာတ် အစ ဒေဝတာပဉ္စ
 ဇာတ်အဆုံး ဇာတ်ဝတ္ထုပေါင်း ၅၀- ပါဝင်သည်။ (၅) ပဉ္စကနိပါတ်-မဏိ
 ကုဏ္ဍလဇာတ် အစ ကပေါတဇာတ် အဆုံး ဇာတ်ဝတ္ထုပေါင်း ၂၅- ပါဝင်
 သည်။ (၆) ဆက္ကနိပါတ်- အဝါရိယဇာတ် အစ ပါရာဝတဇာတ် အဆုံး
 ဇာတ်ဝတ္ထုပေါင်း ၂၀-ပါဝင်သည်။ (၇) သတ္တကနိပါတ်- ကုဏ္ဍရဇာတ်
 အစ ပရန္တဇာတ် အဆုံး ဇာတ်ဝတ္ထုပေါင်း ၂၁-ပါဝင်သည်။ (၈) အဋ္ဌက
 နိပါတ်-ကစွာနိဇာတ် အစ ဒီပိဇာတ် အဆုံး ဇာတ်ဝတ္ထုပေါင်း ၁၀-
 ပါဝင်သည်။ (၉) နဝကနိပါတ်-ဂိဗ္ဗဇာတ် အစ တိတ္ထိရဇာတ် အဆုံး
 ဇာတ်ဝတ္ထုပေါင်း ၁၂-ပါဝင်သည်။ (၁၀) ဒသကနိပါတ်-စတုဒ္ဓါရဇာတ်
 အစ သဋ္ဌပုဏ္ဏိတဇာတ် အဆုံး ဇာတ်ဝတ္ထုပေါင်း ၁၆-ပါဝင်သည်။
 (၁၁) ကောဒသကနိပါတ်-မာတုပေါသကဇာတ် အစ သပ္ပါဒကဇာတ်

[ငါး + နှစ် + ၆ + ငါး + ခုံ]

(၂၀၅)

အဆုံး ဇာတ်ဝတ္ထုပေါင်း ၉-ပါးပါဝင်သည်။ (၁၂) ဒွါဒသကနိပါတ် - စူဠ
 ကုဏ္ဍာလဇာတ် အစ မိတ္တာမိတ္တဇာတ် အဆုံး ဇာတ်ဝတ္ထုပေါင်း ၁၀-
 ပါးပါဝင်သည်။ (၁၃) တေရသကနိပါတ်- အဗ္ဗဇာတ် အစ သရဘဇာတ် အဆုံး
 ဇာတ်ဝတ္ထုပေါင်း ၂၀-ပါးပါဝင်သည်။ (၁၄) ပဏိဏ္ဍကနိပါတ် ကေဒါရ
 ဇာတ် အစ ဘိက္ခာပရံပရဇာတ် အဆုံး ဇာတ်ဝတ္ထုပေါင်း ၁၃-ပါးပါဝင်
 သည်။ (၁၅) ဝိသုဒ္ဓိနိပါတ်- မာတင်္ဂဇာတ် အစ အယောဗရဇာတ်
 အဆုံး ဇာတ်ဝတ္ထုပေါင်း ၁၄-ပါးပါဝင်သည်။ (၁၆) တိသနိပါတ်-
 ကိဆန္ဒဇာတ် အစ ဘဏ္ဍုတိန္နကဇာတ် အဆုံး ဇာတ်ဝတ္ထုပေါင်း ၁၀-
 ပါးပါဝင်သည်။ (၁၇) စတ္တာလိသနိပါတ်-တေသကုဏဇာတ် အစ စူဠသုတ
 သောမဇာတ် အဆုံး ဇာတ်ဝတ္ထုပေါင်း ၅-ပါးပါဝင်သည်။ (၁၈) ပဏ္ဍာသ
 နိပါတ်-ဒိလိနိကာဇာတ် အစ မဟာဗောဓိပရိပ္ပာဏဇာတ်အဆုံး ဇာတ်
 ဝတ္ထုပေါင်း ၃-ပါးပါဝင်သည်။ (၁၉) သဠိနိပါတ်- သောဏဇာတ် အစ
 သင်္ကဏ္ဍဇာတ် အဆုံး ဇာတ်ဝတ္ထု ၂-ခု ပါဝင်သည်။ (၂၀) သတ္တတိနိပါတ်-
 ကုသဇာတ် အစ သောဏနန္ဒဇာတ် အဆုံး ဇာတ်ဝတ္ထု ၂-ခု ပါဝင်သည်။
 (၂၁) အသိတိနိပါတ်- စူဠဟံသဇာတ် အစ မဟာသုတသောမဇာတ်
 အဆုံး ဇာတ်ဝတ္ထုပေါင်း ၅-ပါးပါဝင်သည်။ (၂၂) မဟာနိပါတ်- တေမိ
 ဇာတ် အစ ဝေဿန္တရာဇာတ် အဆုံး ဇာတ်ဝတ္ထု ၁၀-ပါးပါဝင်သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤ၌ ဇာတ်ဝတ္ထု အရေအတွက် အားဖြင့် ၅၄၇-ဇာတ်
 သာ ရှိသည်ကို အဓိကသင်္ချာ ခေါ် သင်္ချာပိုအားဖြင့် (၅၅၀)
 ငါးရာငါးဆယ်ဟု ခေါ်သည်။

ငါးရာနှစ်ဆယ် ရှစ်သွယ်မေတ္တာ။ ။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်။ ပါ။ ၃၁၃။ ။ ၅။ ဒု-အုပ်။
 ၂၀၇။ မေတ္တာစစ်၊ မေတ္တာမှန်များ။ အနောဓိသ မေတ္တာ ၅-ပါး။ ဩဓိသ
 မေတ္တာ ၇-ပါး။ ပေါင်း ၁၂-ပါးကို တည်။ အဝေရာ ဟောန္တ၊ အဗျာပဇာ
 ဟောန္တ၊ အနိသာ ဟောန္တ၊ သူခီ အတ္တာနံ ပရိယာရန္တ၊ ၄-ခုနှင့်မြောက်။
 ၄၈-ပါး ရ၏။ ၎င်းကို အရပ်ဆယ်မျက်နှာနှင့် မြောက်၊ ၄၈၀-ဖြစ်၏။
 ထင်း ၄၈-နှင့် ၄၈၀-နှစ်ရပ်ကို ပြန်၍ပေါင်း ၅၂၈-ရ၏။

ငြင်းခုံခြင်း၏ အကြောင်းတရား ၆-ပါး။ ။ မဟာနိဓ္ဒေသ။ ပါ။ ၁၉၆။ ။ ၄။
 ၃၀၈။ ထိုတရား ၆-ပါးကို ပယ်ရှားပျောက်ဖျက်ရန်အတွက် ဟောကြား
 တော်မူသည်။ မပယ်ရှားက ငြင်းခုံမှုများ ဖြစ်ပွားထတ်သည် ဟူ၏။

(၁) ကောစနော ဟောတိ ဥပ နာဟိ-အမျက်ဒေါသကြီးခြင်း၊ ရန်ငြိုးငွဲ့ တတ်ခြင်း တရား၊ (၂) မက္ခိ ဟောတိ ပလာသိ- ကျေးဇူးမသိတတ်ခြင်း၊ ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင် ပြုတတ်ခြင်းတရား၊ (၃) ဣဿုကီ ဟောတိ မစ္ဆရိ- ငြူစူ တတ်ခြင်း၊ လျှိုဂုဏ်တတ်ခြင်းတရား၊ (၄) သဌော ဟောတိ မာယာဝိ- စဉ်းလဲကောက်ကျစ်တတ်ခြင်း၊ လှည့်ပတ်ဖြားယောင်းတတ်ခြင်း တရား၊ (၅) ပါပိစ္ဆော ဟောတိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ- မကောင်းသော အလိုဆိုးရှိခြင်း၊ မိစ္ဆာအယူ ရှိခြင်းတရား၊ (၆) သန္နိဋ္ဌိ ပရာမာသီ ဟောတိ အာဒါနဂ္ဂါဟိ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂိ- အမှားမှည့် တယူသန် တစောက်ကန်း အယူသည်းနေခြင်း။

ငြောဒိကြီး ၅-စင်း။ ။ သတ္တဝါတို့၏ အသည်းနှလုံး၌ စူးဝင်ကာ လွန်စွာ နှုတ်ရခက်သော ငြောင့်ကြီးများ ဟူ၏။ (၁) ဆုဂ ငြောင့်-အလိုရမ္မက်၊ (၂) ဒေါသ ငြောင့်-ကြမ်းတမ်းပြစ်မှား ဖျက်ဆီးနှိပ်စက်မှု၊ (၃) မောဟ ငြောင့်-မိုက်မဲမှု၊ (၄) မာန ငြောင့်-ငါတကားဟု ပလွှားထောင်တတ်မှု၊ (၅) ဒိဋ္ဌိ ငြောင့်-မှားသော အယူအစွဲ။

ငြောဗိကြီး ၇-စင်း၊ တနည်း။ ။ ပုထုဇဉ်တို့ ရင်တွင်းမှာ မကြာခဏ ဝင်စူး ခံကြရသော ငြောင့်များ ဟူ၏။ မဟာနိဒါနဂ္ဂသံယုတ် ။ ပါ။ ၃၂၄။ ၄။ ၃၇၀-၅ အကျယ်ရူပါ။ (၁) ဆုဂ သလ္လ၊ (၂) ဒေါသ၊ (၃) မောဟ၊ (၄) မာန၊ (၅) ဒိဋ္ဌိ၊ (၆) သောက၊ (၇) ကထံကထာ သလ္လ။

ငှက်မျိုး ၄-ပါး၊ မွေးမြူထား၊ စီးပွား ချမ်းသာတိုး။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (အိမ်မှာမွေးထား ငှက် ၄-ပါး) ဟူသော ပုစ္ဆာ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ငှက်မြတ်နားတွင်၊ ထုံးတမ်းဝင်၊ ၄-အင် ငှက်မျိုး အဘယ်နည်း?။ ။ ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်တို့ တည်ထား ကိုးကွယ်ကြသည့် ပုထိုးစေတီ၏ မကိုဋ် စိန်ဖူး အောက်တွင် ပါဝင်သော ငှက်မြတ်နားခေါ် ဝတ္ထု၌ ထည့်သွင်း ပြုလုပ် ရသည့် ငှက်မြတ်မျိုး ၄-ကောင်ကို ရှေးဆရာများထံမှ (ဟင်း၊ လင်း၊ ကြက်၊ ကျေး၊ ငှက်မြတ်လေးကောင်၊ ထည့်ဆောင်လုပ်ထား၊ ငှက်မြတ် နားဟု၊ ခေါ်ငြားသမု၊ လူတို့ပြု၏) ဟူသော ပေါရာဏိက ပရိဘာသာကို ကျောင်းသားဘဝက လက်ရေးစာအဖြစ် ကျက်မှတ်ထားဘူး၏။ ကြောင်း ရင်းအဓိပ္ပာယ်မှာ။ (၁) ဟင်း-ဟင်းသာ ငှက်မြတ်၊ (၂) လင်း- လင်းမြီးဆွဲ ငှက်မြတ်၊ (၃) ကြက်-ကြက်ဖ ငှက်မြတ်၊ (၄) ကျေး-ကြက်တူရွေး ခေါ် ကျေးငှက်မြတ်၊ ပေါင်း ၄-ပါး ဟူ၏။

[၈]

၄-ပါး။ ။ သုတ်ပါဠိယျ။ ပါ။ ၂၃၀။ ဌ။ ၂၄၃။ လိုရာကိစ္စပြီးစီးပြည့်စုံ
 မှုအတွက် သမ္ပတ္တိစက် ၄-ပါး၊ ဒသုတ္တရသုတ်အဋ္ဌကထာ။ (၁) ပဏ္ဍိတာနဉ္စ
 သေဝနစက်-ပညာရှင်ကို ဆရာတင်မှု၊ 'သပ္ပုရိသုပ နိဿယံ'၊ (၂) ပဋိဂ္ဂပ
 ဒေသာဝါသ စက်- ကိုယ်လုပ်ငန်းဆောင်တာနှင့် သင့်လျော်သော နေရာ
 အရပ်၊ သာသနာတော် စည်ကားရာအရပ်၊ (၃) အတ္တသမ္မာ ပဏိဓိ
 စက်-အပြစ်မရှိသော အလုပ်၌ မပြစ်မနေ ကြိုးစားမှု၊ ပြုပြင်ရေး ဇွဲ
 လုံ့လ၊ (၄) ပုဗ္ဗေစ ကတ ပုညတာ စက်-အထက်ပါ စက်သုံးပါးကြောင့်
 မိမိတို့ လုပ်ငန်းစဉ်ကြီး တိုးတက်ပြီး ထူးချွန်လာသည့် တိုင်အောင်
 အကျိုးပေးသော ရှေးကောင်းမှုကံ။

စက္ကဝတ် မင်းမျိုး ၃-ပါး။ ။ ဤ၌ စက္ကဝတ် ၃-ပါး သီးခြား ထုတ်မေး
 သော်လည်း အောက်ပါ "စကြာမင်းမျိုး ၅-ပါး"၌ အကျမ်းဝင်သည်
 သာတည်း။ (၁) စာတုရန္တ စက္ကဝတ္တိ - လေးကျွန်းလုံး စိုးပိုင်သောမင်း၊
 (၂) ဒိပ စက္ကဝတ္တိ - ကျွန်းကြီးတကျွန်းလုံးကို စိုးမိုးသောမင်း၊ (၃)
 ပဒေသ စက္ကဝတ္တိ - ကျွန်းငယ်စုကို အစိုးရသောမင်း။

စကားအရာ အင်္ဂါ ၄-တန်။ ။ သင်္ဂါထာ ဝဂ္ဂသံယုတ်။ ပါ။ ၁၉၀။ ဌ။ ၂၄၉။
 သုဘာသိတသုတ်။ မိမိတို့ ပြောဆိုသည့် စကားသည် ဤအင်္ဂါ လေးတန်
 နှင့် ညီညွတ်၍ မကောင်းမွန်ရမည် ဟူ၏။ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်၊
 ဝင်္ဂီသသုတ်နှင့် သုတ္တနိပါတ် သုဘာသိတသုတ်။ (၁) သုဘာသိတ-
 ကောင်းစွာ ပြောဆိုခြင်း၊ (၂) ပိယဝါစာ - ချစ်ဖွယ် နှစ်သက်ဖွယ်
 ရှိခြင်း၊ (၃) သစ္စာ-မှန်ကန် ဖြောင့်မတ် တည်ကြည်ခြင်း၊ (၄) ဓမ္မ-
 သဘာဝကျ၍ လိုက်နာနိုင်ဖွယ် ရှိခြင်း။

စကား ၆-ခွန်း လှည့်ထွန်း ၄-ခွန်းရှောင်ခွါ ၂-ခွန်းသာ ဟော။ ။ ဝိနည်း
 ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ။ ပ-အုပ်။ ၈၉။ မြတ်စွာဘုရားသည် ၁-နှင့် ၂-ကိုသာ
 ဟောတော်မူသည်။ လူတို့ ပြောဆိုသော စကားအပေါင်းကို သဗ္ဗုချ
 လိုက်လျှင် ထိုခြောက်ခွန်းသာ ရသည်ဟူ၏။ (၁) ဟုတ်မှန်၍ အကျိုးရှိပြီး
 သူလည်းနာလိုသော စကား၊ (၂) ဟုတ်မှန်၍ အကျိုးရှိပြီး သူများမနာလို
 သော စကား၊ (၃) ဟုတ်မှန်၏ အကျိုးမရှိ သူများလည်း မနာလိုသော

(၂၀၈)

[၈ + ကား]

စကား၊ (၄) မဟုတ် မမှန် အကျိုးရှိ၍ သူများနာလို နှစ်သက်သော
 စကား၊ (၅) မဟုတ်မမှန် အကျိုးမရှိ သူများနာလို နှစ်သက်သော စကား၊
 (၆) မဟုတ်မမှန် အကျိုးလည်းမရှိ သူများလည်း မနာလို မနှစ်သက်သော
 စကား။

စကားကြီး ၁၀-မျိုး။ ။ စကားပြောထုံး နည်းဥပဒေကြီး ဆယ်မျိုးဟူလို။

- (၁) ရေကူး ညာတင် စကား - လိုရာဆိပ်ကမ်းကို ရေညာက တင်ကြို၍
 ကူးမှ ရောက်သကဲ့သို့ “မိမိလိုရာရောက်အောင် ကြိုတင်၍ စကား
 ပိုဖြင့် ပြောဆိုခြင်း။”
- (၂) ကောက်ပင် ရိတ်လှီး စကား - ကောက်ပင်ကို လက်တဖက်ဖြင့် မြဲမြံ
 စွာဆုပ်၍ တံစဉ်ဖြင့် အရင်းက ရိတ်ဖြတ်လျှင် လက်တွင်ရှိသမျှ
 စပါးကို ရသကဲ့သို့ “သူဆိုသော စကား မိအောင် ဖမ်းကိုင်ပြီးမှ
 ပြတ်စဲအောင် ပြောဆိုခြင်း။”
- (၃) ရေစီးဖေါင်ဆန် စကား - လိုအင်ဆန္ဒ ရှိသမျှသော အရာဝတ္ထုတို့ကို
 ဖေါင်တွင်တင်၍ ဖြည်းညှင်းစွာ ဆန်တက်သွားလျှင် လိုအင်ကိစ္စ
 ပြီးသကဲ့သို့ “ခြေသိမ်း ခေါင်းပိုက်, ပမာ, ပမည်းဟပ်စပ်၍ ပြီးပြတ်
 အောင် ပြောဆိုခြင်း။”
- (၄) အိုးထန် ဆန်ခတ် စကား - အိုးနှင့် ဆန် တန်ရုံတည့်၍ ချက်လျှင်
 ကောင်းစွာ ကျက်နပ်သကဲ့သို့ “ကိုယ်နှင့် ဂုဏ်အင်တန်ရုံ မယုတ်
 မလွန် ပြောဆိုခြင်း။”
- (၅) ဆိပ်ပွတ် ကျည်ပွေ စကား - ကျည်ပွေဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ်
 ဆိပ်ပွတ်လျှင် ဆိပ်ထွက်၍ မိမိလိုအတ် ကိစ္စပြီးသကဲ့သို့ “လိုရာကိစ္စ
 ပြီးစေခြင်းငှါ ထိုစကားကိုပင် အထပ်ထပ် ပြောဆိုခြင်း။”
- (၆) ဆင်ပေ့ ရန်ရှောင် စကား - ဆင်ထိုးဝေ့ မည်လိုက်လျှင် တိမ်းရှောင်
 ဖဲသွေ လွတ်ရာ၌ ပြေးလွှဲကာ နေရသကဲ့သို့ “ကိုယ်တံသို့ ရောက်မည့်
 စကားကို ရှောင်လွှဲ၍ ပြောဆိုခြင်း။”
- (၇) တောင်သူ ယာခုတ်စကား - တောင်သူ လယ်သမားတို့သည် မိမိတို့
 တည်ခုတ်မည့် လယ်ယာမြေကွက်၌ ရှေးဦးစွာ ခြံပိတ်ပေါင်းနယ်

သစ်ပင်ငယ်တို့ကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းပြီးမှ သစ်ပင်ကြီးတို့ကို ခုတ်ထွင်ဖိလှဲသကဲ့သို့ “စကားငယ်ကို ပြောဆိုပြီးမှ စကားကြီးကို ဖိစီး၍ ခပြောဆိုခြင်း။”

- (ဂ) ကြက်ဆုတ် ခုပ်ပစ် စကား - ကြက်ခုပ်ရာ၌ နောက်ဆုတ်ဟန်ပြု၍ ခုပ်သမှ ခုပ် ပစ်သကဲ့သို့ “သူ့စကားအလိုသို့ လိုက်တန်က လိုက်၍ စီးသမှ စီးလျက် ပြီးပြတ်အောင် ခပြောဆိုခြင်း။”
- (ဃ) ရေစစ်ပမာ စကား - ဓမ္မကရိုဏ် ခေါ် ရေစစ်ကို ရေတွင်နှစ်ခါ ပြည့်မှ အပေါက်ကို ပိတ်၍ ဆွဲယူလိုက်လျှင် ရေမထွက်နိုင်သကဲ့သို့ “သူတပါး ပြောဆိုခွင့်မရအောင် ပိတ်ဆို၍ ပြောဆိုခြင်း။”
- (င) ခက်တင် မောင်းနှင်း-စကား - မောင်းနှင်းသော သူသည် တဖက်လိုက်ပါ တိမ်းစောင်း လွန်းလျှင် အတင်ခက်၍ မတိမ်းမစောင်း နှင်းရသကဲ့သို့ “ဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ မတင်မကျ ပြောဆိုခြင်း။”

စကားပြောရာ အင်္ဂါ ၁၀-ပါး။ ။ (၁) ကာလ ဝါဒီ-ပြောချိန် ပြောခွင့်သင့်မှ ပြောရခြင်း၊ (၂) ဘူတဝါဒီ - ဟုတ်မှန်သော စကားကိုသာ ပြောရခြင်း၊ (၃) ဓမ္မဝါဒီ - တရားနှင့် စပ်သည်ကိုသာ ပြောရခြင်း၊ (၄) အတ္ထ ဝါဒီ - အကျိုးစီးပွားနှင့် စပ်သည်ကိုသာ ပြောရခြင်း၊ (၅) ပိယဝါဒီ- ချစ်ဖွယ်သော စကားကိုသာ ပြောရခြင်း၊ (၆) မိဟိတ ပုဗ္ဗဘာဏီ- ပြုံးရွှင်မှုရွှေ့ထား၍ ပြောကြားရခြင်း၊ (၇) မိတ ဘာဏီ- မတိုမရှည် မပိုမလွန် ခြင့်ချိန်ပြောရခြင်း၊ (၈) အ တုရိတ ဝါဒီ- အဆောတလျှင် မပြောရခြင်း၊ (၉) ပေါရီ - မြို့ကြီးသူတို့ အသုံးအနှုန်း ဓလေ့ထုံးကို ယူ၍ ပြောရခြင်း၊ (၁၀) ဝိသဒ ဝါဒီ - သန့်ရှင်းသေချာ တိကျပြတ်သားစွာ ပြောဆိုရခြင်း။

စကြာမင်း ၅-မျိုး။ ။ ၎င်းကိုပင် “စက္ကဝတ်မင်း၊ စကြဝတေးမင်း” ဟု ဆိုကြကုန်၏။ ၎င်းငါးပါးကို “ကဝိသတ္တု မဇ္ဈိသာကျမ်း” မှ ထုတ်ယူသည်။

- (၁) အာဝုဓ စက္ကဝတ္တိ ရာဇာ - လူသတ်လက်နက် စက်အမျိုးမျိုးကို အစိုးရသော ယခုခေတ် အနုပညာလက်နက်ရှင်၊ ရှေးခေတ် အဇာတသတ်မင်းတို့ကဲ့သို့ ‘လက်နက်စကြာမင်းမျိုး။’

(၂၀၀)

[၈ + ကြာ]

(၂) ပုညဝဇ္ဇန စက္ကဝတ္တိရာဇာ-ဇောတိက, ဇဋ္ဌိလ, ကာကောဏ္ဍ, မေဏ္ဍက စသော သေဋ္ဌေးကြီးတို့၏ ဆိတ်ရုပ်, ကျေးရုပ်, ရွှေတောင် ထမင်းအိုး, စလည်တောင်း စသည်တို့မှ သုံးမကုန် ယူမလျော့ တိုးပွားခြင်း သမုဒ္ဒရာလေးစင်းကိုပင် ပြည့်အောင် ဖုံးနိုင်လောက် သော ဥစ္စာ ရွှေငွေ ဆန်ရေစပါး ပေါများ ကုံလုံကြသည့် “ပုညဝဇ္ဇန စကြာမင်းမျိုး။”

(၃) အာဏာ စက္ကဝတ္တိ ရာဇာ-သက်မဲ့ အဝိညာဏက ဖြစ်သော ရွှေခြေကျဉ်းကို စေလွှတ်၍ မဒ္ဒဝပြည်ကို အစိုးရသော ကာလ နဂါးမင်းအား ခြေကျဉ်းဖြင့် ခတ်၍ ခေါ်နိုင်ခြင်း အာဏာ ထို့အတူ ရွှေချိုင့်ကို စေလွှတ်၍ ကရဝိက် ငှက်မင်းကို ဖမ်းယူ ဆောင်ကြဉ်းနိုင်သော အာဏာ ရှိကြသည့် သီရိဓမ္မာသောကမင်း တို့ကဲ့သို့သော “အာဏာစကြာမင်းမျိုး။”

(၄) ပုညပဒ စက္ကဝတ္တိ ရာဇာ-မဟာသုဒဿန စကြာမင်း, ကာလိင်္ဂ ဗောဓိစသော စကြာမင်းတို့၏ ဖွားစကပင် ခြေ၌ စကြာပုံတောင်း တံဆိပ်လက္ခဏာ ပါခြင်းကြောင့် ကျွန်းကြီး လေးကျွန်းနှင့်တကွ ယုဂန္ဓိရံတောင်အထက် အာလိန်ငါးဆင့်ရှိ နတ်တို့ကိုပါ အစိုးရ လတံ့ဟူ သိစေနိုင်သော စကြာပုံတောင်း ရတနာကို ရကြသည့် “ပုညပဒ စကြာမင်းမျိုး။”

(၅) ဂန္ဓာရီ စက္ကဝတ္တိ ရာဇာ-ရှေးစာဟောင်းတို့၌ ‘ကန္တာရ အတတ်’ဟု ရေးရှိကြသည်။ ခဲ, သံ, ပြဒါး, ကြေးနီစသော ဓာတ်တို့အား ရွှေငွေ မနောမယ ဓာတ်လုံးများ ဖြစ်လာအောင် ချက်လုပ်နိုင်ခြင်း၊ မြေလျှိုးမိုင်းပျံ့နိုင်ခြင်း၊ ထိုထိုဆန်းကြယ်လှစွာသော ဂါထာ, မန္တန်, မန္တရာ, အင်း, အိုင်, ခါးလှဲ, လက်ဖွဲ့စသော လောကီပယောဂ ဟူသမျှတို့၏ တန်ခိုးဖြင့် မြေလျှိုးမိုင်းပျံ့နိုင်ခြင်း၊ စိတ်အလိုအတိုင်း ပြီးခြင်း စသည်တို့ကို ဖြစ်စေနိုင်သော လောကီဝိဇ္ဇာ မော်ဆရာ အပေါင်းတို့သည် “သမ္မာပယောဂ ဣဒ္ဓိဝဇ္ဇန စက္ကရာဇာ ခေါ်” ဂန္ဓာရီ စကြာမင်း တို့ ဖြစ်ကြကုန်၏။

စကြာမင်း ကျင့်ဝတ် ၃-ပါး။ ။ (၁) ဒါန-တိုင်းသားပြည်သူ ရှင်လူ ရဟန်း တို့အား အလှူပေးခြင်း၊ (၂) ဒမ- လူ့ဇွေကို ဆုံးမခြင်း၊ (၃) သံယမ- ကိုယ် နှုတ် နှစ်ပါးနှင့် ငါးပါး၊ ရှစ်ပါး၊ ကိုးပါး သီလ များကို စောင့် စည်းခြင်း။

စကြာမင်း ကျင့်ဝတ် ၁၀-ပါး၊ တနည်း။ ။အင်္ဂုတ္တရ ဋီကာ။ ဒု။

- (၁) အန္တောဇန ဗလ ကာယ-သားမယားတို့ကို သီလ၌ တည်စေခြင်း၊ အဝတ်အစား ပေးခြင်း၊ ဘေးဥပဒ်မှ စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ဗိုလ်ပါ စသည်တို့၌ လစာရိက္ခာမှန်မှန် လုံလောက်အောင် ထုတ်ပေးခြင်း။
- (၂) ခတ္တိယ-အဘိသိက်ခံပြီး မင်းတို့အား ရွှေ ငွေ ဆင်မြင်း ရတနာ စသည် ပေးကမ်းချီးမြှောက်ခြင်း။
- (၃) အနုယုတ္တ-မိမိထံပါး၌ ခစားဆည်းကပ်နေသော မင်းတို့အား ယာဉ်ရထား နေအိမ်စသည် လျော်စွာပေး၍ နှစ်သက်စေခြင်း။
- (၄) ပြာဟ္မဏ ဂဟပတိက-ပုဏ္ဏားပညာရှိတို့အား ထမင်း အဖျော်စသည် လှူဘွယ်ဝတ္ထုပေးခြင်း၊ အိမ်ထောင်ရှင်တို့အား မျိုးစေ့ ထွန်တုံး စသည်တို့ကို ပေးခြင်း။
- (၅) နေဂမ ဇနပဒ- တောရွာနေ ပြည်သူလူထုအား စားနပ်ရိက္ခာ မျိုးစေ့၊ လယ်ယာကြိယာ အမတော်ကြေး စသည် ပေးခြင်း။
- (၆) သမဏ၊ ပြာဟ္မဏ- ရဟန်းသံဃာနှင့် သူတော်စင်တို့အား လျော်ကန် သော ပရိက္ခရာ လှူဘွယ်တို့ဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်း။
- (၇) မိဂပက္ခိ-သား ငါး၊ ငှက်တို့အား နယ်ပယ် သီးခြား ထတ်မှတ် ထား၍ ဘေးမဲ့ပေးခြင်း။
- (၈) အ ဓမ္မကာရ ပဋိက္ခေပ-မတရားမှု ဟူသမျှတို့ကို လုံးဝ တားမြစ် ပိတ်ပင်စေခြင်း။
- (၉) အ ဓနာနံ ဓနဥပ္ပါဒ-မရှိဆင်းရဲ လူတန်းစား ကျောမဲ့တို့အား ဥစ္စာဓန ပေးဝေငှခြင်း။

(၂၁၂)

[၈ + ကြာ]

(၁၀) သမဏ ဗြာဟ္မဏ ပဉ္စာ ပုစ္ဆန-ရဟန်းသံဃာ သူတော် သူမြတ်တို့ထံ ဆည်းကပ်စား၍ ရှောင်ကြဉ်အပ်၊ မိဝံအပ်၊ ပွားများအပ်၊ ပြုလုပ် အပ်သော အရာများကို မေးမြန်းတိုင်ပင် လျှောက်ပန်ဆင်ခြင်း။

စကြာမင်း ကျင့်ဝတ် ၁၂-ပါး၊ တနည်း။ ။အင်္ဂုတ္တရဋီကာ ။၃။ (က) အဓမ္မ ရာဂ ပဟာန- အမိ၊ အဖ၊ အစ်မ၊ ညီမ၊ ညီ၊ အစ်ကို၊ မိကြီး၊ မိထွေး၊ ဘကြီး၊ ဘထွေး စသည့် မတပ်အပ်သော အရာ၌ ရာဂဖြင့် တပ်သက် ပြစ်မှားမှုကို ပယ်ခြင်း၊ (ခ) ဝိသမ လောဘ-မထိုက်သောအရာ၌ တပ်သော လောဘ၊ ထိုက်သောအရာ၌ အလွန်အမင်းတပ်သော လောဘမျိုးကို ပယ်ရှားခြင်း၊ အထက်ပါ ၁၀-ပါး၌ ၎င်းတရား ၂-ပါးထည့်က ၁၂-ပါး ဖြစ်သတည်း။

စကြာမင်းတို့ တန်ခိုး ၄-မျိုး။ ။သုတ်မဟာဝါ ။ပါ။ ၁၄၅ ။၄။ ၂၂၀။ (၁) လူတကာတို့ထက် လွန်ကဲသော အဆင်းရှိခြင်း၊ (၂) လွန်ကဲသော အသက်ရှည်ခြင်း၊ (၃) အနာရောဂါ ကင်းခြင်း၊ (၄) အမျိုး ၄-ပါးတို့၏ ချစ်မြတ်နိုးခံရခြင်း။

စကြာရတနာ ၇-ပါး။ ။စကြာမင်းမြတ်၏ ရတနာတော်များ။ (၁) စကြာ၊ (၂) ဆင်ဖြူ၊ (၃) မြင်းပျံဟူ၊ မုတ်ယူ၊ (၄) ပတ္တမြား၊ (၅) မြောက်ကျွန်း သူမယ်၊ (၆) သားနန်းနွယ်၊ မုတ်ဖွယ်၊ (၇) သူဌေးအား။ ၎င်း ၇-ပါးကို 'မဟာ သုဒဿနသုတ်တော်' မှာ ဟောသည်။

စကြာရတနာ၊ ရကြောင်းလော၊ ၃-ဖြာ ကုသိုလ် အဘယ်နည်း? ။ ။အထက် ပါ စကြာရတနာ ၇-ပါးကို ဤကုသိုလ် ၃-ပါးကြောင့် ရသည်ဟု မဃဒေဝလင်္ကာ အပိုဒ် ၂၉၁-၌ "ဘုန်းခေါင်ဗိပတိ၊ မဟိန္ဒိန္ဒ၊ လောကီ တမုတ်၊ စက္ကဝတ်မဟာ၊ မြတ်ရာဇာတို့၊ (၁) စကြာယာဉ်မင်း၊ ဆင် မြင်း ရတနာ၊ ဤသုံးဖြာကို၊ မဟာကုသလ၊ အဒေါသရကြောင့်၊ ရ၏ဟူငြား၊ (၂) ပတ္တမြားနှင့်၊ မိဖုယားနတ်၊ သေဌေးမြတ်မှ၊ စွန့်လွှတ် စာအလောဘ ကြောင့်၊ ရ၏ဟူပေ၊ (၃) သက်ဝေဩရသံ၊ အိမ်ရှေ့မြတ်ဟု၊ ဇောကဓာတ် နယ်၊ တိုက်ဝန်းကျယ်၌၊ နတ်နယ်အလား၊ လေးကျွန်းအစားတို့၊ တရား မဖောက်၊ ရှုချီးမြှောက်၍၊ စောင့်ရှောက်နိုင်သီး၊ ရှုမငြီးသည့်၊ သားကြီး ပရိဏာ၊ ရတနာကား၊ ပညာဟူထ၊ အမောဟဖြင့်၊ မူလဟိတ်ကျီး၊ စံပြည့်ဖြိုး၏။" ဟု ဆိုထား၏။

[၈ + ကြာ။ ၈ + က် + ကြီး။ ၈ + ကြံ] (၂၁၃)

စကြာဝဠာမျိုး ၃-ပါး၊ တနည်း ၄-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (လောကဓာတ်မျိုး ၃-ပါး၊ ၄-ပါး) ဟူသော ပုစ္ဆာ၌ ဆိုမည်။

စက်ကြီး တဆယ့်သုံးပါး။ ။ ရှေးဆရာကြီးများ ရေးသား စီရင်ထားခဲ့ကြသော အန္တရာယ်ကင်း မန္တန်တော်ကြီး၏ သရုပ် ၁၃-ပါး အမည်။

- (၁) အောင် ၁၀၀-ကွက် ဗုဒ္ဓစက်- ဘုရား၏ စက်လက္ခဏာ ၁၀၀-ပါး၊
- (၂) တဆယ့်လေးချက် မေ့စက်- မဂ် ၄-ပါး၊ ဖိုလ် ၄-ပါး- သွာက္ခာတာ စသော တရားဂုဏ်တော် ၆-ပါးကို ဆိုသည်။ (၃) တဆယ့်ရှစ်ချက် သံဆစက်-ပရမတ္ထသံဃာတော်ခေါ် အရိယာသံဃာရှစ်ပါး၊ သမုတိသံဃာ တပါး၊ ပေါင်း သံဃာတော် ၉-ပါးနှင့် သံဃာဂုဏ်တော် ၉-ပါးကိုဆိုသည်။
- (၄) လရောင်ဝင်းလျက် ရှင်ဂင်းပစ္စေကဗုဒ္ဓ ရဟန္တာစက်- ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တို့၏ ဂုဏ်တော်တည်းဟူသော ကိုယ်ရောင်တော်ကို ဆိုသည်။
- (၅) မြင်းမိုရ်ဓတင်ဦး မကကျူးလျက် မိဘစက်-မာတာပိတုဂုဏ် အနန္တကို ဆိုသည်။ (၆) ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အထူးသိလျက် ဆရာစက်-ဆရာ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို အထူးသိရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။ (၇) ဗြဟ္မစိုရ် လက်နက် ဗြဟ္မာ့စက်- ဗြဟ္မစရိယ တရားလေးပါး၊ (၈) မိဗ်းကြိုးလက်နက် သိကြားစက်၊ (၉) လောင်မီးကျလျက် နတ်တို့စက်၊ (၁၀) ဘွဲ့ဖြူလက်နက် ဘီလူးစက်၊ ဘွဲ့ဖြူခေါ် မီးတောက်စေတတ်သည့် လက်နက် တမျိုး၊ ၎င်းသည် အဝတ်ပုဆိုး ကြိုးဝန်းသဖွယ်ဖြစ်၍ လူကို ပစ်လိုက်က ထိလျှင် မီးတောက်သည် ဟူ၏။ (၁၁) တောင်ဟုန် ပြင်းလျက် ဂဠုန်စက်၊ (၁၂) အာခံတွင်းက ဝင်းဝင်းတောက်လျက် နဂါးစက်၊ (၁၃) သုံးထောင်သင်္ချာ ဟေမဝန္တာ အာဏာစိုးလျက် သီဟစက်၊ စက်ကြီး တဆယ့်သုံးပါး၊ ရွတ်သိကြားက၊ ဘေးများမြင်မှု၊ မကောင်းစုကို၊ ဝေးက ကြဉ်ရှောင်၊ အောင်စေတတ်သည်၊ မြတ်သည့်ပညာ၊ ဆရာတည်း။ ။ ဩောင်း နမောဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန၊ ဩောင်း နမော ဓမ္မာ နုဘာဝေန၊ ဩောင်း နမော သံဃာ နုဘာဝေန၊ ဩောင်း နမော ဒုရေ ဒုရေ သွား ဟံ ဟံ။

စကြို၏ အပြစ် ၅-ပါး။ ။ ၎င်း အကျယ် ဗုဒ္ဓသာသန မဟာဗုဒ္ဓဝင်။ ပ-တွဲ။ ပ-ပိုင်း။ ၄၇-နှင့်။ ၎င်း အုပ် (ခါ)မျက်နှာ၌ ရှုပါ။ (၁) မြေကြမ်း ထမ်း၍ ကျင်း- ကုန်း- ပုထစ်- မညီ မညွတ်ရှိခြင်း၊ (၂) စကြိုအတွင်း၌ သစ်ငုတ်တို့ သစ်ပင်ရှိခြင်း၊ (၃) မြက်နွယ် ချုပ်ပတ်တို့ ရှုပ်ထွေး လှမ်းအုပ် နေခြင်း၊ (၄) အလွန်ကျဉ်းမြောင်းခြင်း၊ (၅) အလွန်ကျယ်ပြန့်လွန်းခြင်း။

(၂၁၄)

[၀ + ကြံ ။ ၀ + ကွ။ ၀ + က်]

စကြံသွားရကျိုး ၅-ပါး။ ။ပဉ္စဂုံတ္တရ ။ပါ။ ၂၄။ ဋ။ ၁၂။ “ခရီးသွားနိုင်ကြံ ခိုင် အားအင်၊ ကင်းစင် ရောဂါ၊ အစာ ကြေညက်၊ မပျက် သမာဓိ ငါးပါးရှိ၊ ရ၏ စကြံအကျိုးတည်း။”

စက္ခုအပြား၊ မျိုး ၃-ပါး။ ။၎င်းသရုပ်ကို (မျက်စိမျိုး ၃-ပါး)၌ ရှုပါလေ။

စက္ခု ၅-ပါး။ ။ဓမ္မသင်္ဂဏီ။ပါ။ ၁၅၅။ ဋ။ ၃၄၄။ ဘုရားပိုင် စက္ခုတော် ငါးပါး ဖြစ်သည်။ (၁) ဗုဒ္ဓစက္ခု - ဣန္ဒြိယ ပရော ပရိယတ္တိဉာဏ်နှင့် အာသယာနုသယ ဉာဏ်တော် ၂-ပါး၊ (၂) ဓမ္မစက္ခု-မဂ် ဉာဏ်တော်၊ (၃) သမန္တစက္ခု - သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်၊ (၄) ပညာစက္ခု၊ သို့မဟုတ် ဉာဏစက္ခု - အာသဝက္ခယ ဉာဏ်တော်၊ (၅) ဒိဗ္ဗစက္ခု-နတ်မျက်စိနှင့် တူသော ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဏ်တော်။

မှတ်ချက်။ ။အချို့ဆရာတို့ကား ပသာဒစက္ခုခေါ် မံသစက္ခုကို ထည့်၍ ယူကြသေး၏။

စက်တော်ရာ ၃-ဆူ။ ။မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ခြေတော်ရာစေတီ ၃-ဆူဟူ၏။

(၁) လင်္ကာဒီပ ခေါ် သီဟိန္ဒူကျွန်း၊ သို့မဟုတ် ဆီရိလင်္ကာပြည် သမန္တကုဋ ခေါ် သုမနတောင်ထိပ်၌ မဏိအက္ခိက နဂါးမင်း တောင်းပန်၍ တဆူ၊ (၂) ဇမ္ဗူဒိပ် သပြေထွန်းသည့် တောင်ကျွန်းရှိ မြန်မာနိုင်ငံ ယောနရဋ္ဌ ခေါ် ယောနယ်ရပ် နမ္မဒါ မြစ်ကမ်း၌ နမ္မဒါ နဂါးမင်း တောင်းပန်၍ တဆူ၊ (၃) ၎င်း နမ္မဒါ မြစ်ကမ်းခြေ သစ္စဗန္ဓာ တောင်ထိပ်၌ သစ္စဗန္ဓု ရသေ့ တောင်းပန်သောကြောင့် တဆူ၊ ပေါင်း ၃-ဆူ ချတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သာရတ္ထသင်္ဂဟ၌ “တီဏိ ခေါ် ပန ဘဂဝတော ပါဒစေတီ-ယာနိ လင်္ကာဒီပ ဧကံ၊ ဇမ္ဗူဒီပေ ယောနရဋ္ဌေ ဒေတီ” စသည်ဖြင့် ဆို၏။ အချို့ ဆရာတို့ကား “ဇမ္ဗူမှာ ဒွေး- ယာ-မှာ ဧ”ဟု စပ်ဆိုကာ ယာမာ နတ်ပြည်၌ တဆူရှိကြောင်း ပြောကြသေး၏။ ထိုစကားမှာ ကျမ်းဂန်၌ မရှိချေ။

စက်လက္ခဏာတော် (၁၀၈) ပါး။ ။မြတ်စွာ ဘုရား၏ ခြေဖဝါးတော်၌ အကန့်အကွက်အားဖြင့် ထင်သော စက်လက္ခဏာပေါင်း ၁၀၈-ပါး ဟူလို၊ မဇ္ဈိမပဏ္ဍာသ အဋ္ဌကထာ၌ အကျယ်ရှု၊ သတ္တိ-လုံမပုံ။ သိရိဝစ္ဆ-ကျက်သရေ တိုက်ပုံ “အိမ်မွန်၊ ဟူ၍လည်း ခေါ်၏။” နန္ဒိယာဝဏ္ဏ- ဇလပ်ပုင့်ပုံ၊

သောဝတ္တိက- လည်ရေးသုံးဆင့်၊ ဝဋ်သက- ဦးဆောက်ပန်း၊ ဝစုမာန- ထမင်းပွဲ၊ ဘဒ္ဒပိဋ-ရွှေအင်းပျဉ်၊ ရွှေသလ္လန်၊ အင်္ကျီသ-ရွှေချွန်းတောင်း၊ ပါသာဒ-ရွှေပြာသာဒ်၊ (၁၀) တောရဏ-ရွှေတုရိတ်တိုင်ပုံ၊ သေတစ္ဆတ္တ- ထီးဖြူတော်ပုံ၊ ခဂ္ဂ-သန်လျက်ပုံ၊ တာလဝဏ္ဏ- ထန်းရွက်ယပ်ဝန်း၊ မယူရဟတ္ထ- ဥဒေါင်း မြီးစည်းယပ်၊ စာမရိဟတ္ထ- စာမရိ သားမြီးယပ်၊ ဥဏှိသ-ရွှေ သင်းကျစ်၊ ပတ္တ-မြဲသပိတ်၊ မဏိ-ပတ္တမြားရတနာ၊ သုမုန ဒါမ-မုလေး ပန်းကုံး၊ (၂၀) နီလုပ္ပလ-ကြာညိုပန်း၊ သေတုပ္ပလ-ကြာဖြူပန်း၊ ရတ္တုပ္ပလ- ကြာနီပန်း၊ ပဒုမ-ပဒုမ္မာကြာနီပန်း၊ ပုဏ္ဏရိက-ကြာပုဏ္ဏရိက, “လပကြာပုံ။” ပုဏ္ဏ သဋ္ဌ- ရေပြည့်အိုး၊ ပုဏ္ဏ ပါတိ- ရေပြည့်ဖလား၊ သမုဒ္ဒ-သမုဒ္ဒရာ လေးစင်း၊ စက္ကဝါဠ- စကြာဝဠာတောင်၊ မေရု- မြင့်မိုရ်တောင်၊ (၃၀) သူရိယ မဏ္ဍလ-နေစက်ဝန်း၊ စန္ဒမဏ္ဍလ-လစက်ဝန်း၊ နက္ခတ္တ- နက္ခတ်၊ ပုဗ္ဗ ဝိဒေဟ- အရှေ့ကျွန်း၊ အပရ ဂေါယာန- အနောက်ကျွန်း၊ ဇမ္ဗူဒီပ- တောင်ကျွန်း၊ ဥတ္တရကုရု-မြောက်ကျွန်း၊ စက္ကဝတ္တိ-စကြာရတနာ ၇-ပါးနှင့် တကူသော စကြာဝတေးမင်း ရုပ်ပုံ၊ ဒက္ခိဏာဝဠ-သင်္ခ-လကျိာရစ် ခရုသင်း၊ သုဝဏ္ဏ မစ္ဆ ယုဂ- ရွှေငါးကြင်းရုပ် အစုံ၊ (၄၀) စက္ကာဝုဓ-စက်လက်နက်၊ သုပဏ္ဏရာဇာ- ဂဠုန်ငှက်မင်း၊ သံသုမာရ- မိကျောင်းမင်း၊ ဇေ ပဋ္ဌာက- တံခွန် ကုက္ကား မလေးပွား၊ သုဝဏ္ဏ သီဝိကာ- ရွှေသံလျင်း၊ သုဝဏ္ဏ ဝါဠ ဗိဇနီ-ရွှေဖြင့်ပြီးသော သားမြီးယပ်၊ ကေလာသ ပဗ္ဗတ-ကေလာသ ငွေတောင်ကြီး၊ သီဟရာဇာ- ကေသရီ ခြင်္သေ့မင်း၊ ဗျုတ္တရာဇာ- ကျားမင်း၊ ဝလာဟက အဿရာဇာ-ဝလာဟက မြင်းပျံ၊ (၅၀) ဥပေါသထ ဆဒ္ဒန္တ နာဂရာဇာ- ဥပေါသထဆင်မင်း၊ ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းပုံ၊ ဗာသုကီ နာဂရာဇာ- ဗာသုကီ နဂါးမင်း၊ ဟံသ ရာဇာ-ရွှေဟင်္သာမင်း၊ ဥသဘ ရာဇာ-နွားလား ဥသဘ၊ ရောဏ-ဦးခေါင်း ၃၃-လုံးရှိသော ရောဏ် ဆင်မင်း၊ သုဝဏ္ဏ မကာရ-ရွှေမကာရ်ရုပ်၊ စတုမုခ-လေးကျွန်းသားတို့၏ မျက်နှာ ၄-မျိုး။

မှတ်ချက်။ ။ စတုရာနန-ဗြဟ္မာဟူ၍ အဘိဓာန်တို့၌ ဗြဟ္မာ၏ ပရိယာယ်ကို ပြရာတွင် ဗြဟ္မာသည် မျက်နှာ လေးခုရှိ၏ဟု ဆိုသဖြင့် (၁၀၀) ကွက် စက်လက္ခဏာတွင် ပါရှိသော မျက်နှာလေးပါးသည် ဗြဟ္မာမင်း၏ ဦးခေါင်းပုံဟူ၍ ဆရာတို့ ဆိုကြကုန်၏။

သုဝဏ္ဏ နာဝါ-ရွှေလှေယာဉ်၊ သဝတ္ထရဓေန-သားငယ်နှင့် တကူသော နွားမ- ကိ ပုရိသ-ကိန္နရာဖိုရုပ်၊ (၆၀) ကိ ပုရိသိ-ကိန္နရာမ ရုပ်၊ ကရဝိက-

ကရဝိက် ငှက်မင်း၊ မယူရ ရာဇာ-ရွှေဥဒေါင်းမင်း၊ ကောဉ္ဇ ရာဇာ
 ကြီးကြာငှက်မင်း၊ စက္ကဝက္က ရာဇာ-စက္ကဝက်ငှက်မင်း၊ ဇီဝ ဇီဝက ရာဇာ-
 ဇီဝဇိုးငှက်မင်း၊ စတုမဟာရာဇိကာ- ၎င်း နတ်ပြည်၊ တာဝတိံသာ-၎င်း
 နတ်ပြည်၊ ယာမာ-၎င်း နတ်ပြည်၊ တုသိတာ-၎င်း နတ်ပြည်၊ (၇၀) နိမ္မာ
 နရတိ-၎င်း နတ်ပြည်၊ ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တိ-၎င်း နတ်ပြည်၊ မြဟ္မာပရိသဇ္ဇာ-
 ၎င်း မြဟ္မာပြည်၊ မြဟ္မာပုရောဟိတ-၎င်း၊ မဟာမြဟ္မာ-၎င်း၊ ပရိတ္တာဘာ-
 ၎င်း၊ အပ္ပမာဏာဘာ- ၎င်း၊ အာဘဿရာ- ၎င်း၊ ပရိတ္တာသုဘာ-
 ၎င်း၊ အပ္ပမာဏသုဘာ- ၎င်း၊ (၈၀) သုဘကိဏှာ- ၎င်း၊ ဝေဟပ္ပလာ-
 ၎င်း၊ အသညသတ္တာ- ၎င်း၊ အဝိဟာ- ၎င်း၊ အတပ္ပါ-၎င်း၊ သုဒဿာ-
 ၎င်း၊ သုဒဿီ-၎င်း၊ အကနိဋ္ဌာ- ၎င်း မြဟ္မာပြည်၊ ယုဂန္ဓရ- ယုဂန္ဓိရ်
 တောင်၊ ဤသံဓရ- ၎င်းတောင်၊ (၉၀) ကရဝိက- ၎င်းတောင်၊ သုဒဿန-
 ၎င်းတောင်၊ နေမိန္ဒရ- ၎င်းတောင်၊ ဝိနုတက- ၎င်းတောင်၊ အဿ ကဏ္ဍ-
 အဿကဏ်တောင်၊ အနောတတ္ထ- အနောတတ်အိုင်၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍ- ၎င်း
 အိုင်၊ ရထကာရ-၎င်းအိုင်၊ ဆဒ္ဒန္တ- ဆဒ္ဒန်အိုင်၊ ကုဏာလ- ၎င်းအိုင်၊
 (၁၀၀) မန္ဒာကိနီ- ၎င်းအိုင်၊ သီဟပ္ပတ- ၎င်းအိုင်၊ လဝဏ သီတာ- ဆား
 ငန်ရေ သီတာ၊ ဥစ္ဆူသီတာ- ကြံရည် သီတာ၊ သုရာ သီတာ- သေရည်
 သီတာ၊ သာဓိ သီတာ- အမှုခပ်သိမ်းကို ပြီးစေတတ်သော သီတာ၊ ဒဓိ
 သီတာ-နို့ဓမ်း မလိုင်သီတာ၊ ဒုဒ္ဓံသီတာ- နို့ရည် သီတာ၊ (၁၀၈) ဇလ
 သီတာ- ရေချိုသီတာပုံ။

စင်ကြယ်ရေး တရား ၃-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (သောစေယျ တရား ၃-ပါး)
 ဟူသော သုတေသန၌ ဆိုအံ့။

စစ်အင်္ဂါ ၄-ပါး။ ။ ဤ၌ ကြည်းတပ်မတော် အတွက်သာ မှတ်လေ၊ ဝိနည်း
 ပါဠိတော်လာ ရှေးခေတ် တပ်စု။ (၁) ဟတ္ထိ- ဆင်တပ်၊ (၂) အာဿ-
 မြင်းတပ်၊ (၃) ရထ-ရထားတပ်၊ (၄) ပတ္တိက- ခြေသည်တပ်။

စစ်အင်္ဂါ ၆-ပါး၊ တနည်း။ ။ စစ်တပ်၏ အစိတ်အပိုင်း အင်္ဂါရပ်များကား။
 ယခုခေတ်၌ ၆-ပါးဖြင့် ရေတွက်ကြကုန်၏။ (၁) ဆင်စီးတပ်၊ (၂) မြင်းစီး
 တပ်၊ (၃) ရထားစီးတပ်၊ (၄) ခြေသည်တပ်၊ (၅) ရေယာဉ်တပ်၊
 (၆) လေယာဉ်တပ်။

စစ်အင်္ဂါ ၈-ပါး၊ တနည်း။ ။ ယောဓဗျူဟာကျမ်းလာ ဖြစ်၏။ ၎င်း ရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံမှ တိုင်းပြည် ကျယ်ပြန့်နိုင်သည်။ (၁) ယောဓ မဏိ- စစ်၏ ဥက္ကောင်း မကိုဋ်ခေါ် “ဗိုလ်ချုပ်” စစ်သူကြီးချုပ်၊ (၂) ယောက္ခိ- စစ်မျက်စိခေါ် ဟူးရား ပေဒင်တတ်သူ၊ (၃) ယောဓကဏ္ဍ- စစ်နားခေါ် သူလျှိုစုံထောက် ကင်းတို့ ကင်းရှည်၊ (၄) ယောဓဗလ- စစ်အားခေါ် ဗိုလ်ကြီး၊ ဗိုလ်မှူးတပ်မင်း စသည်၊ (၅) ယောဓာနန- စစ်ခံတွင်းခေါ် လိမ်မာသော တမန် ဆက်သား၊ (၆) ယောဓ စရဏ- စစ်ခြေခေါ် တပ်သားစုများ၊ (၇) ယောဓဒါဠ- စစ်အစွယ်ခေါ် သူရဲကောင်းကြီးများ၊ (၈) ယောဓာယု- စစ်၏ အသက်ခေါ် စားနပ်ရိက္ခာ၊ ခဲယမ်း လက်နက်၊ ယာဉ်၊ ရထား၊ ဆေးဝါးနှင့် ဆရာများ။

စစ်အောင်နိုင်ရာ၊ ၁၂-ဖြာ၊ ကြောင်းမှာ အဘယ်နည်း? ။ ။ ရာဇသေဝက ဒီပနီကျမ်းလာ။ (၁) စစ်တက်ဖြန့်ချိ စီစဉ်မှု၌ လိမ်မာခြင်းကြောင့် အောင်နိုင်ခြင်း၊ (၂) မင်းနှင့်အမတ် စည်းလုံးညီညွတ်ခြင်းကြောင့် ၎င်း၊ (၃) စစ်ကူ ရိက္ခာ မပျက်မပြတ်သောကြောင့် ၎င်း၊ (၄) သေနာပတိချုပ် ခန့်ထားစီရင်တိုင်း ရဲမက်ဗိုလ်ပါတို့ မဆိုင်း လိုက်နာသောကြောင့် ၎င်း၊ (၅) သူရဲကောင်း များသဖြင့် ၎င်း၊ (၆) ယတြာမန္တန် ပြုစီရင်သဖြင့် ၎င်း၊ (၇) ဇာတာစနန်းလက် တက်သဖြင့် ၎င်း၊ (၈) စားနပ်ရိက္ခာ ပြည့်စုံ ပိုလုံမှုကြောင့် ၎င်း၊ (၉) တိုင်းနိုင်ငံတော်တွင်း အနာရောဂါ ကင်းသဖြင့် ၎င်း၊ (၁၀) သူလျှိုစေ၍ သူ့ပြည်ထွင်းရေး ရှုပ်ထွေး ကွဲပြားစေသဖြင့် ၎င်း၊ (၁၁) ဗလိနတ်စာ ပူဇော်ပသသောကြောင့် ၎င်း၊ (၁၂) ဆင်မြင်း၊ ရထား၊ ယာဉ်တပ်၊ လက်နက်ကောင်းများ ရှိသဖြင့် အောင်နိုင်ခြင်း။

စစ်ကပ်ခြင်းမျိုး ၂-ပါး။ ။ (၁) စန္ဒက ဗျူဟာ-လမင်းကို ကြယ်နက္ခတ် ခြံရံ သကဲ့သို့၊ မင်းစစ်သူကြီးကို အလယ်ကထား၍ ကပ်ခြင်း၊ (၂) ပဘက်ရ ဗျူဟာ-နေမင်းကဲ့သို့ ကြယ်နက္ခတ်မရံဘဲ မင်းစစ်သူကြီးတို့ ရှေ့တည်၍ ကပ်ခြင်း။

စစ်ခံခြင်းနည်း ၆-မျိုး။ ။ သူထိုးလာသောစစ်ကို ကြည့်၍ သင့်သလို ခံတိုက် ရမည်ဟု လောကဗျူဟာကျမ်း၌ ပြ၏။ (၁) နဒီစရဗျူဟာ-ရင်ပေါင်တန်း ၍ တံတားပမာခံခြင်း၊ (၂) ဝိစ္ဆိက ဗျူဟာ- ကင်းမြီးကောက် လက်ကဲ့သို့ အလယ် ပင်းစေပြီးလျှင် ဝဲယာ ထောင်၍ ခံခြင်း၊ (၃) သကဋ ဗျူဟာ-

(၂၁၈)

[၈ + ၈]

လှည်းဦးကင်းကဲ့သို့ ဝဲ၊ ယာ ထား၍ ရွှေတပ်လွန်ခံခြင်း၊ (၄) မရဝတ္တန ဗျူဟာ-ပျားအုံကဲ့သို့ တဝန်းတစုတည်း ခံခြင်း၊ (၅) စက်ပါဒဗျူဟာ- ကျီးခြေကဲ့သို့ ရွှေ ၃-တပ်၊ နောက် ၁-တပ်၊ အလယ်၌ မင်း၊ စစ်သူကြီးနေ၍ ခံခြင်း၊ (၆) ဥဒ္ဒန ဗျူဟာ-ခုံလောက်ကဲ့သို့ ၃-တပ် ဆိုင်ခံခြင်း။

စစ်ချီစစ်ရေး ပြနည်းမျိုး ၄-ပါး။ ။ (၁) သမကဒဏ္ဍ ဗျူဟာ- ရှားလှင် ကန်ကဲ့သို့ အစီအရီ စစ်ဖျား စစ်ရင်း တညီတည်း တန်းခွဲ တန်းပြောင်း ပြု၍ ချီခြင်း၊ (၂) ပါသာဒိက ဗျူဟာ-ပြာသာဒ်ဆောင် ပေါက်သကဲ့သို့ အထပ်အထပ် နောက်အားကြီး၍ ချီခြင်း၊ (၃) စင်္ကာဝဂ္ဂ ဗျူဟာ- ပန်းပုံတောင်းကဲ့သို့ စစ်ဖျားကြီး၍ နောက်စစ် တရွေရွေ ချီခြင်း၊ (၄) ဒိဂံ ဗျူဟာ-မရိုးစည်ကဲ့သို့ စစ်ရင်း စစ်ဖျားသေး၍ စစ်လယ် အား ကြီးကြီး ချီခြင်း။

စစ်ဆင် စစ်တိုက်နည်း ၃-ပါး။ ။ ဇာတက အဋ္ဌကထာ ဒု- အုပ်။ ၃၆၃။ စစ်တက်စစ်ချီ စစ်ရေးခင်းနည်း ၃-ပါး။ ။ (၁) ပဒုမ ဗျူဟာ- ပဒုမ္မာ ကြာပွင့်ချပ်ကဲ့သို့ အထပ်ထပ်လှည့်၍ စစ်ဆင်ခြင်း၊ (၂) စက္က ဗျူဟာ- စက်ဝန်း မက်ဝိုင်း လချမ်း ပုစောက် သဏ္ဍာန်ကဲ့သို့ စစ်ဆင်ခြင်း၊ (၃) သကဋ ဗျူဟာ-လှည်းဦးကင်းကဲ့သို့ အလယ်ရှူး၍ ဝဲ၊ ယာတောင်ပံ ဖြန့်ကာ စစ်ဆင်ခြင်း။

စစ်ဆင် စစ်ထိုးနည်း ၆-မျိုး၊ တနည်း။ ။ လောက ဗျူဟာ ကျမ်းမှာ အကျယ်ရှု။ (၁) ဒိဇာဒိပ ဗျူဟာ- ဂဠုန်တောင် ဖြန့်သကဲ့သို့ စစ်ဆင် စစ်ထိုးနည်း၊ (၂) ဝါရိဝေဂ ဗျူဟာ- ရေအယဉ် စီးဆင်းသကဲ့သို့ စစ်ဖြန့် ကာ နောက်မဆုတ်ဘဲ စစ်ထိုးနည်း၊ (၃) ဥသဘ ဗျူဟာ- နွားလားဥသဘ ကဲ့သို့ အော်ဟစ် ခြိမ်းချောက်ကာ ဟန်ရေးပြ၍ အပြင်းအထန် စစ်ထိုး နည်း၊ (၄) ဓနုက ဗျူဟာ- တင်ထားသော လေးညှို့ ကဲ့သို့ ပစောက်၊ လရေး ကွေးပုံ စစ်ထိုးနည်း၊ (၅) မကာရ ဗျူဟာ- မကာရ်း ကွက်ကဲ့သို့ အထပ်ထပ် စစ်ထိုးနည်း၊ (၆) ဘုဇာ ဗျူဟာ- မြေတွားသကဲ့သို့ ကောက် တကျစ် စစ်ထိုးနည်း။

စစ်ဆင် စစ်ထိုး၊ ၂၉- အမျိုးခြား၍ သိ။ ။ အဓိပ္ပာယ်နှင့် အကျယ်ကို လောကဗျူဟာကျမ်းနှင့် ဗျူဟာ စက္ကိပ္ပါ ဌိ ရှုပါကုန်။ မဏ္ဍုကဗျူဟာ၊ သပ္ပ ဗျူဟာ၊ ဥပါယ ဗျူဟာ၊ ဣတ္ထိ ဗျူဟာ၊ သုဝ ဗျူဟာ၊ မေစာ

ဗျူဟာ၊ ပတ္တ ဗျူဟာ၊ ဝိဒ္ဓ ဗျူဟာ၊ ဒါရက ဗျူဟာ၊ ပဒုမ ဗျူဟာ၊
(၁၀)။ မဓု ဗျူဟာ၊ ဘေရီ ဗျူဟာ၊ ကိဋက ဗျူဟာ၊ ရုက္ခ ဗျူဟာ၊
ဥဂ္ဂတ ဗျူဟာ၊ အဂ္ဂိ ဗျူဟာ၊ ကာက ဗျူဟာ၊ ဗျုတ္တ ဗျူဟာ၊ မက္ကဋ
ဗျူဟာ၊ စိရ ဗျူဟာ၊ (၂၀)။ ဟာသ ဗျူဟာ၊ သသ ဗျူဟာ၊ ဥဒ္ဓမ
ဗျူဟာ၊ စန္ဒ ဗျူဟာ၊ သူရိယ ဗျူဟာ၊ ဓည ဗျူဟာ၊ ယက္ခ ဗျူဟာ၊
နိဂြောဓ ဗျူဟာ၊ သိဒ္ဓိ ဗျူဟာ၊ (၂၉)။

စစ်ဆုတ် စစ်ပြန်နည်း ၆-ပါး။ ။ (၁) အဂ္ဂိ ဇာလ ဗျူဟာ- မီးတောက်
မီးလျှံကဲ့သို့ ထင်ထင်ရှားရှား ဝါးမျို ဖျက်ဆီး၍ ဆုတ်ပြန်ခြင်း၊ (၂) အမာ
ဝါသီ ဗျူဟာ- လ ကွယ်သကဲ့သို့ မသိမသာ ဆုတ်ပြန်ခြင်း၊ (၃) သီဟဂဏိ
ဗျူဟာ- ခြင်္သေ့သွားသကဲ့သို့ ရဲရဲတင်းတင်း ရွှေ့တက် နောက်ဆုတ်
ပြန်ခြင်း၊ (၄) သတ္တနာဒိ ဗျူဟာ- လက်နက်သံပေး ဟစ်ကြွေး
ကြိမ်းမောင်း၍ ပြန်ခြင်း၊ (၅) မဂ္ဂဆိန္ဒ ဗျူဟာ- လမ်း၊ တံတားတို့ကို
ဖျက်၍ပြန်ခြင်း၊ (၆) စိရတ္တ ဗျူဟာ- ကြာမြင့် ပြေးနှေးစွာ နေ၍
ပြန်ခြင်း။

စစ်တပ်ကြီးမျိုး ၄-ပါး။ ။ ယခုခေတ် စစ်တပ်မျိုးများဖြစ်သည်။ (၁) ကုန်း
တပ်- စစ်အင်္ဂါလေးပါးလုံး စုံသော တပ်မတော်ကြီးမျိုး၊ (၂) ရေတပ်
လေ့ သင်္ဘော၊ ၎င်းနှင့်ဆိုင်ရာ လက်နက်စုံပါသော တပ်မတော်ကြီးမျိုး၊
(၃) လေတပ်- ကောင်းကင်ဂျံ ယာဉ်မျိုးနှင့် လက်နက်စုံပါသော
တပ်မတော်ကြီးမျိုး၊ (၄) ယန္တရားတပ်- လူမပါဘဲ စက်ယန္တရားဖြင့်
လွှတ်၍ တိုက်သောတပ်မျိုး။

စစ်တပ်စိုးမိုး နည်း ၆-မျိုး၊ ဆင်ရိုး ပရိယာယ်။ ။ လောကဗျူဟာကျမ်းမှ
စစ်သူကြီးတို့အား ညွှန်ကြားချက် ၆-ပါး။

- (၁) စစ်အိပ်- အရပ်အနေသင့်တင့်စွာ စီမံခန့်ခွဲ၍ တပ်မရှိထင်မှားကာ
သူ့ တပ်လာအောင် ဆိတ်ညံ့ညံ့ပြုထားခြင်း။
- (၂) စစ်နှိုး- အရပ်အနေမသင့် စစ်သည်တို့ညှိုးနွမ်းရှိလျှင် လှန့်ခြောက်
တီးမှုတ် ကြွေးကြော်မြူးတူးစေကာ စစ်နှိုးရခြင်း။
- (၃) စစ်ပျို- စခန်းရှည်ကြာ၍ လက်နက်ရိက္ခာ ပြတ်သဖြင့် စစ်အိုလျှင်
စစ်ရိက္ခာ အသစ်တဖန် ပြည့်ကာ အမြဲ နုပျိုစေရမည်။

(၂၂၀)

[၈ + ၈]

- (၄) စစ်ရဲ- အရပ်အနေမသင့် စစ်သည်တို့ထိတ်လန့်ရွံ့လျှင် စိုးရိမ်ကင်းရန် အားပေး၍ စစ်ကို ရဲစေခြင်း။
- (၅) စစ်ဆိတ်- တိုက်ခိုက်လုပ်ကြံမည်ရှိလျှင် သူ့ခပ်သိမ်းတို့ မသိစေဘဲ ပညာရှိ စစ်သူကြီးတို့နှင့်သာ တိုင်ပင်၍ ရုတ်တရက် စေလွှတ် တိုက်ခိုက် လုပ်ကြံခြင်း။
- (၆) စစ်ရွှင်- ဥစ္စာဆင်မြင်း လူသူလက်ဝယ်ရလျှင် မင်းထိုက်စိုးတန်သာ ချန်၍ ရသူ ယူစေခြင်း၊ အောင်ပွဲရ တပ်များအား အောင်ပွဲခံ ဆုတံဆိပ်ပေးကာ ရွှင်ပျော်စေခြင်း။

စစ်တပ်ဖွဲ့နည်း ၉-မျိုး။ ။၎င်း ဖွဲ့နည်း သရုပ်အမည်များကို (တပ်မတော် ၉-မျိုး) မှာ ကြည့်ပါ။

စစ်ပညာရပ်၊ သင်ယူအပ်၊ အတတ် ၇-ဖြာ။ ။စစ်ဖက်ဆိုင်ရာ အရာရှိကြီး များကို နိုင်ငံကြီးတိုင်း၌ သင်ကြားလေ့လာနေစေသော သေနက်ပညာ ခုနစ်ရပ်ကို ဆိုသည်။ (၁) ချီစစ်-ရန်သူများအား တိုက်ခိုက် ခြေမှန်းရန် ချီတက်ပုံ နည်းမျိုး၊ (၂) တိုက်စစ်-တိုက်ပုံ တိုက်နည်းမျိုး၊ (၃) လိုက်စစ်- ဆုတ်ပြေးပြေးသော ရန်သူနောက်သို့ လိုက်ပုံ နည်းမျိုး၊ (၄) ခံစစ်-ရန်သူ လာတိုက်သည်ကို ခုခံ တိုက်ခိုက်နည်းမျိုး၊ (၅) ဆုတ်စစ်- အရေးမလှ၍ ပြန်ဆုတ်ပုံ နည်းမျိုး၊ (၆) စစ်ရေး- စစ်ရေးလေ့ကျင့်ပုံ နည်းမျိုးနှင့် အုပ်ချုပ်ပုံပါ အစုံ၊ (၇) စစ်အေး-လက်နက်မသုံးဘဲ အခြားနည်း ပရိယာယ် များဖြင့် ကိုယ့်ထံညွတ်ရန် ကျင့်သုံးခြင်းမျိုး။

စစ်မက်ဖြစ်ကြောင်း ၁၃-ပါး။ ။စစ်ဖြစ်ခြင်း၏ အနီးစပ်ဆုံး အကြောင်း များ ၁၃-ပါး။ ။ လောကဗျူဟာကျမ်းမှ။ (၁) နယ်ခြား သတ်မှတ်မှု ကြောင့်၊ (၂) မြေအောက် မြေပေါ် ပစ္စည်းလိုချင်မှုကြောင့်၊ (၃) ဆင်ကောင်း မြင်းကောင်း လိုချင်မှုကြောင့်၊ (၄) စက်သုံး လက်နက် လိုချင်မှုကြောင့်၊ (၅) သမီးကညာ လိုချင်မှုကြောင့်၊ (၆) ကုန်းတိုက် ဥပါယ် ပြုမှုကြောင့်၊ (၇) သစ္စာ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့်၊ (၈) စေပါး သော ရာဇသံစကားကို အနိမ့်အကျ မသိမှုကြောင့်၊ (၉) လူမျိုးရေး၊ ဘာသာရေးကို ဖျက်ဆီးမှုကြောင့်၊ (၁၀) မင်းအစိုးရတို့ တိုင်းပြည် မစောင့်ရှောက်မှုကြောင့်၊ (၁၁) ဗိုလ်ပါရမက် သူရဲ သူခက်တို့ မရှိနည်းပါး

မှုကြောင့်၊ (၁၂) ကုန်သည်တို့ လောဘကြီးမှုကြောင့်၊ (၁၃) ရန်ငြိုး ဖွဲ့မှုကြောင့်။

စစ်ရှုံးရာသော အကြောင်း ၁၂-ပါး။ ။ ၎င်း၏ သရုပ်အဓိပ္ပာယ် သဘောရပ် အားလုံးကို (စစ်အောင်နိုင်ခြင်းအကြောင်း ၁၂-ပါး) မှ ပြောင်းပြန်ယူခြင်း ဖြင့် သိနိုင်ရ၏။ မဟာရာဇဝင်ကြီး ပဌမတွဲ၌ကား ဆယ်ပါးဟု သရုပ်နှင့် ပြထား၏။

စစ်သံ ၁၀-မျိုး၊ ခြိမ်းခြံတိုး၊ မြေမိုး ပြိုလှသံ။ ။ စစ်၏ အသံမျိုး ဆယ်ပါး ဟူ၏။ (၁) ဆင်သံ၊ (၂) မြင်းသံ၊ (၃) ရထားသံ၊ (၄) ဗိုလ်ခြေ စစ်သည်သံ၊ (၅) အမြောက် စိန်ပြောင်း ဗုံး သေနတ်သံ၊ (၆) တိုက်မောင်း ကြီး ငယ် သံ၊ (၇) တိုက်စည်သံ၊ (၈) တံပိုး ခရာသံ၊ (၉) မုဒိန်း မရိုးစည်သံ၊ (၁၀) စည်ကြီးသံ၊ ဗင်သံ။

စစ်သားတို့ သစ္စာတရား ၄-ပါး။ ။ လောကဗျူဟာ ကျမ်းမှ။ (၁) ကိုယ့် တိုင်းပြည်နှင့် ကိုယ့်လူမျိုးအတွက် ပါဏာတိပါတကံကို ခံယူခြင်း၊ (၂) သူ့ဇနီးမယား သမီးပျိုများနှင့် သူတပါး ဥစ္စာကို မလွန်ကျူး မလုယူရခြင်း၊ (၃) ရန်သူမဟုတ်သူကို မသတ်ရခြင်း၊ (၄) ရန်သူနှင့် ကြုံက အသက်ကို စွန့်၍ တိုက်ရခြင်း။

စစ်သူကြီး အင်္ဂါ ၉-ပါး။ ။ စစ်သူကြီး၊ ဗိုလ်ချုပ်၊ ဗိုလ်မှူး၊ တပ်မှူး၊ တပ်ကြပ် တို့၌ ရှိထားရမည့် အင်္ဂါ ၉-ပါး။ ရာဇနိတိ။

- (၁) ရန်သူ စစ်တပ်ကို နှိမ်နင်းဖျက်ဆီးနိုင်သော ပညာအရည်အချင်း ရှိထားရခြင်း။
- (၂) စစ်အောင်နိုင်ရေးအတွက် မြေကွက်၊ ကုန်း ကျင်းစသည် နေရာ ကောင်းကို ရွေးတတ်ရခြင်း။
- (၃) အရေးမသာ တပ်ပျက်မှု ရှိသောအခါ စစ်သည်ရဲမက်အားလုံးကို သိမ်းကျူး ကွပ်ကဲ၍ တဦးတဖယာက်ကိုမျှ မစွန့်ဘဲ တပ်ဆုတ်၍ လာရခြင်း။
- (၄) လက်အောက်ရဲဘော် စစ်သည်တော်များနှင့် ဆင်းရဲချမ်းသာ မျှတစွာ ကျင့်သုံးရခြင်း။

(၂၂၂) [၈ + ၈။ ၈ + ၉။ ၈ + ၉]

- (၅) စွမ်းပကားနှင့် ခွန်အားဗလ ကြီးမားခြင်း၊ “သူရသတ္တိနှင့် ကာယဗလ”။
- (၆) တည်ကြည်ဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်ကျင့်တရားရှိခြင်း။
- (၇) သေနင်္ဂဗျူဟာကျမ်းကို တတ်သိ ကျေပြန်ခြင်း။
- (၈) စစ်သည် ငယ်သားတို့ ချမ်းသာရအောင် စီစဉ်တတ်ခြင်း။
- (၉) လုံ့လ သတိ အမြဲရှိခြင်း၊ “ဝီရိယနှင့် အပမာဒ”။

စစ်သူကြီးတို့ အင်္ဂါ ၉-ပါး၊ တနည်း။ ။ ဤကား အာစရိယဝါဒခေါ် ငါတို့ ကျောင်းသားဘဝက သင်ကြားခဲ့ရသော နည်းတည်း။ စစ်မြေရပ်၌၊ စိုးကွပ်ခြင်းရာ၊ အင်အားဖြာကား၊ အလိမ်မာကို၊ သူထက်ပို၍၊ (၁) ကင်းတိုကင်းရှည်၊ (၂) အတည်၊ အရပ်၊ (၃) အကပ်အခွါ၊ (၄) ဗျူဟာစက္က၊ သေနင်္ဂနှင့်၊ ပဒုမဗျူဟာ၊ (၅) တပ်တာ မြေကတုတ်၊ တည်လုပ်ပြင်ငြား၊ စိုက်ထားဆူးငြောင့်၊ (၆) အစောင့်အနေ၊ (၇) အစေအဘန်၊ (၈) အကြံအတွေး၊ အရေးအရာ၊ အဖြာဖြာကို၊ ပညာသတိ၊ (၉) ရဲသည့် စိတ်စူးနှလုံးမြဲလျက်၊ ကွပ်ကဲစီရင်၊ စစ်ဘုရင်ဟူ၊ စစ်သူကြီးရာ၊ ခံထိုက်စွာ၏။

စဉ်းလဲခြင်းမျိုး ၃-ပါး။ ။ လိမ်လည် လှည့်ပတ် ဖြားယောင်းခြင်း အကြောင်း ၃-ပါး၊ ဘုရင်နှင့် စစ်သူကြီး၊ သံတမန်တို့ ကျင့်ရန်။ (၁) ဇီဝိတ မာယာ- အသက်၏ ပျက်စီးဘွယ်ရာ၌ စဉ်းလဲခြင်း၊ (၂) ယောဂ မာယာ- သူ၏စစ်ကို အောင်ဘွယ်ရာ၌ စဉ်းလဲခြင်း၊ (၃) မဟာဝိနာသ မာယာ- သတ္တဝါအများ ပျက်စီးဘွယ်ရာ အမှုကြီးတို့၌ စဉ်းလဲခြင်း။

စည်မျိုး ၁၂-ပါး၊ တနည်း ၁၃-ပါး။ ။ မဟာရာဇဝင်ကြီးမှ ထုတ်၍ ဖြေထားသည်။ (၁) မြောက်စည်၊ (၂) သံလွင်၊ (၃) စည်ပြော၊ (၄) စည်ကြီး၊ (၅) ဒုံမင်း၊ (၆) စည်ဝန်း၊ (၇) စည်သေး၊ (၈) စည်ပုတ်၊ (၉) စည်ပန်းတောင်း၊ (၁၀) ပတ်သာ၊ ပုံသာ၊ (၁၁) တဖက်ပိတ်စည်၊ (၁၂) စည်အိုင်။

မှတ်ချက်။ ။ အချို့ကား “စည်ဒိုး” ကို ထည့်၍ စည်မျိုး ၁၃-ပါး ယူကြ၏။ စည်သေးနှင့်အတူ မှတ်က ၁၂-ပါးပင် ရ၏။ မဃဒေဝ လက်ခံသစ်၌ “နန်းပွဲအလိုက်၊ နန်းထိုက်တမည်၊ ကြူးရိုက်မြည်သား၊ မြောက်စည်၊ သံလွင်၊ ထိုပြင်ရိရာ၊ စည်ပြောတသီး၊ စည်ကြီး၊

တသင်း၊ ဒုံမင်းသံမှန်း၊ စည်ဝန်း၊ စည်သေး၊ တရား စည်ပုတ်၊ ပြုတ်ပြုတ်ဆော်ညောင်း၊ စည်ပန်းတောင်း၊ ပတ်သ၊ သညာ ထူးလည်၊ တဖက်စည်ကား၊ စည်အိုင်ခေါ်ရိုး၊ စည်မျိုး ဆယ်နှစ်” ဟု လာရှိ၏။

စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်စီးကြောင်းတရား ၆-ပါး။ ။ သိင်္ဂါလ သတို့သားအား ဘုရားဟောတော် မူသည်ကို ၎င်းလင်္ကာဖြင့် သိပါ။ (၁) သေစာ သောက်စား၊ (၂) လမ်းသွား ခါမဲ့၊ (၃) ရှင်္ဂု သဘင်၊ (၄) ပျော်ရွှင် အန်လောင်း၊ (၅) မကောင်း မိတ်ဖျင်း၊ (၆) ပျင်းရိခြင်းများ၊ ဤ ၆-ပါးကား၊ ပျက်ပြားဥစ္စာ ယွင်းကြောင်းတည်း။

စည်းစိမ်ချမ်းသာ၊ မျိုး ၄-ဖြာ၊ ကျမ်းလာ မည်ဆိုနည်း? ။ ။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကျမ်းစာတို့၌ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာမှအတွက် စည်းစိမ် ၄-ပါးကို ညွှန်ကြားကြကုန်၏။ (၁) လူ့စည်းစိမ်၊ လူ့ချမ်းသာ၊ (၂) နတ် စည်းစိမ်၊ နတ်ချမ်းသာ၊ (၃) ဗြဟ္မာ့စည်းစိမ်၊ ဗြဟ္မာ့ချမ်းသာ၊ (၄) နိဗ္ဗာန် စည်းစိမ်၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ။

စည်းဝါးမျိုး ၄-ပါး။ ။ ကြီး၊ ဘွဲ့၊ ဂိတနှင့် ဝါဒီတ၊ ခေါ် သိဆို တီးမှုတ်မှု အနုပညာ ဝါ၊ ဂီ၊ နှစ်၌ စည်းသုံးစည်းဟု လာရှိသည်။ (၁) ကရောင်း စည်း- ချင်-ချင်-ချင်-ချင်....၊ (၂) နရည်းစည်း-ချင်-ချင်-ချင်၊ ချင်-ချင်-ချင်၊ (၃) ဝါးလတ်စည်း-ချင်-ချင်၊ ချင်-ချင်။

တနည်း။ နရည်းစည်း၊ ဝါးလတ်စည်း၊ စုံစည်း၊ စည်းပြေး၊ စည်းသုတ်၊ စည်းနည်းများလည်း ရှိသေး၏။ ဂီတစာဆိုတော်ကြီးများနှင့် ဆွေးနွေး ကြပါကုန်။

စက္ကပဇ္ဇောတမင်း၏ ယာဉ်တော် ၅-ပါး။ ။ သူ၏ကောင်းမှု ပတ္တနာထူး ကြောင့် ရသော အစွမ်းကောင်းများ။ (၁) ကာက ခေါ် ယောက်ျား၊ ယူဇနာ ၆၀-နေ့ချင်း သွားနိုင်၏၊ (၂) နာဠာဂီရိဆင်- ယူဇနာ ၁၂၀- ခန့်ချင်း လျင်စွာ သွားနိုင်၏၊ (၃) ဘဒ္ဒါလီ ဆင်မ-ယူဇနာ ၅၀-ချက်ချင်း လျင်စွာ သွားနိုင်၏၊ (၄) မုဒ္ဒကေသိ မြင်းမ- ယူဇနာ ၁၂၀-ခရီးကို နေ့ချင်း လျင်စွာ သွားနိုင်၏၊ (၅) ဘဇ္ဇကုလီ မြင်းမ- ၎င်းအတိုင်း။

စက္ကလ ၄-စုံ။ ။ ကျောက်စာဝန် တော်စိန်ခို၏ မှတ်စုပရပိုဒ် တဆူ၌ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရ၏။ (၁) ပြည့်တန်ဆာမများ တစုံ၊ (၂) သွေး

(၂၂၄)

[၀ + ၈။ ၈ + ၇ + ၈]

မစုမ်း၊ အနုများ တစို့၊ (၃) သူတောင်းစားများ တစို့၊ (၄) သူကောင်
ထမ်း၊ မြေမြှုပ်သုတရာဇာ တစို့၊ ၎င်းတို့ကို အရွတ်ဝန်က အုပ်ချုပ်ရသည်။

စဏ္ဍာလ ၅-မျိုး။ ။ အလုပ်ကြမ်း သမားများ ဟူ၏၊ ကေကနိပါတ်
အပဏ္ဏကဇာတ် အဋ္ဌကထာ။ (၁) စဏ္ဍာလ-ဒွန်းစဏ္ဍားမျိုး၊ ပန်းဘဲစသည့်
အလုပ်ကြမ်းသမားများ၊ (၂) နေသာဒ-တံငါ မုဆိုးမျိုး၊ (၃) ပတ္တသ-
ပန်းမှိုက်သွန်၊ အညစ်အကြေး သုတ်သင်သူမျိုး၊ (၄) ရထကာရ-သစ်ရွှေ
သမား၊ ရထား၊ လှည်း စသည့် အလုပ်သမား၊ (၅) ဝေဏု-ဝါးခတ်၊ ဝါးခွဲ၊
နီးထိုး၊ ဖျာရက် စသည် ပြုသောသူမျိုး။

စဏ္ဍာလ ၅-မျိုး၊ တနည်း။ ။ (၁) စပ်၊ (၂) အမွှမ်း၊ (၃) သူကောင်
ထမ်း၊ (၄) တွင်းတူး၊ (၅) သူသေကိုင်၊ ဤ ၅-မျိုးကိုလည်း စဏ္ဍာလ
၅-မျိုးဟူ၍ “လောကဝေါဟာရ” အားဖြင့် ခေါ်ကြသေး၏။

မှတ်ချက်။ ။ “စဏ္ဍာလငါး၊ အစို့များက၊ ရငြားတမည်၊ အခွန်သည်
ကာ၊ တပြည်တစ်၊ တနိုင်ငံက၊ သိကိုကျေးမွေး၊ ပေးကမ်းဘို့
ရန်၊ အရွတ်ဝန်သို့၊ မကျန်စေငှါ၊ အပ်ထားရာ၏။” ဟု မဃဒေဝ
လင်္ကာ ပုတ္တောဝါဒခဏ်း၌ စပ်ဆိုလျက်ရှိ၏။

စတုဂ္ဂကျမ်း ၄-ပါး။ ။ ဆေးကျမ်းလာ အပူမျိုး အပေါင်း ဝေါဟာရ။
(၁) သင်္ဘောချင်း၊ (၂) ငရုတ်ကောင်း၊ (၃) ပိတ်ချင်းသီး၊
(၄) ပိတ်ချင်းမြစ်။

စတုဇာတမျိုး ၄-ပါး။ ။ ဆေးကျမ်းလာ အမွှေးမျိုး အပေါင်း ဝေါဟာရ။
(၁) ဖာလာ၊ (၂) ကရဝေးရွက်၊ (၃) ကရဝေးခေါက်၊ (၄) ကုံကော်
ဝတ်ဆံ။

စတုတ္ထကုရာ ၅-လုံး။ ။ ကမ္မဝါဖတ်ရာ၌ ပြင်းပြင်းရွတ်ရ၍ ဝင်ငါးပါးတို့
တွင် ပါဝင်သော ဆ၊ ဈ၊ ဝ၊ ဓ၊ ဘ အက္ခရာငါးလုံးကို ခေါ်သည်။

စတုဒိသာ ၄-မျက်နှာ။ ။ အရွှေအရပ်၊ အနောက်အရပ်၊ ဟောင်အရပ်၊
မြောက်အရပ်။

စတုပညာသ ဆေး ၅၄-ကျပ်သား။ ။ အဂ္ဂိရတ် ဝေါဟာရ၊ ဘယဆေး၌လည်း
သုံး၏။ (၁) ဆား ၈-ကျပ်၊ (၂) လက်ချား ၁၅-ကျပ်၊ (၃) ဆပ်ပျာ
၁၉-ကျပ်၊ (၄) ယမ်းစိမ်း ၁၂-ကျပ်ပေါင်း ၅၄-ကျပ်သားကို ချော်ချက်၍

သုံးရာ၌ အဂ္ဂိရတ် ဆရာတို့က “စ,က,ဗ,ယ” စတုပညာသဟု ခေါ်ဆိုကြသေးသည်။ ၃,၂,၅,၈, ဂြိုဟ်သက်တို့ကို အလေးချိန် ပြုသည်မှတ်။

•စတုပညာသ ဆေး ၅၄-ကျပ်သား၊ တနည်း။ ။(၁) ထုံးရေကြည် ၁၀-ကျပ်၊ (၂) ဇဝက်သာ ၂၁-ကျပ်၊ (၃) ဆား ၈-ကျပ်၊ (၄) လက်ချား ၁၅-ကျပ်၊ ၎င်း ၅၄-ကျပ်သားကို လုပ်ရတ်ကျမ်းတို့၌ “ဋ, သ, ည, ခ ” ဟု ခေါ်ဆိုကြကုန်၏။ ၇, ၆, ၃, ၂ ဂြိုဟ်သက်တို့ကို အလေးချိန် ပြုသည်။

စတုပါရိသုဗ္ဗိ သီလ ၄-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (သီလကြီးမျိုး ၄-ပါး) ၌ ရှုပါ။

စတုပလ ဆေး ၄-ပါး။ ။ ဝိနိ, ဆေး, ကန့်, ဟင်း, ခေါ် မင်းလေးပါး ဆေးကို လုပ်ရတ်ကျမ်းတို့၌ “စတုပလ ဆေး” ဟု ခေါ်ဆိုကြ၏။

စတုဗီဇမျိုး ၄-ပါး။ ။ ဆေးကျမ်းလာ အစေ့မျိုး အပေါင်း ဝေါဟာရ၊ (၁) ဇီယာနက်စေ့၊ (၂) ပဲနံ့သာစေ့၊ (၃) စမုန်ဖြူစေ့၊ (၄) စမုန်နီစေ့။

စတုဘုမ္မိက တရား ၄-ပါး။ ။ (၁) ကာမဘုံ၌ဖြစ်ကော တရားစု၊ (၂) ရူပဘုံ၌ဖြစ်သော တရားစု၊ (၃) အရူပဘုံ၌ ဖြစ်သော တရားစု၊ (၄) အ, ဝတ္ထာဘုံ၌ ဖြစ်သော လောကုတ္တရာတရားစု။

မှတ်ချက်။ ။ ၄-ခုမြောက် လောကုတ္တရာဘုံ၊ ဝါ-နိဗ္ဗာန် တရားကိုပင် ‘စတုဘုမ္မိက’ ဟု ခေါ်သည် မှတ်လေ။

စတုမေမျိုး ၄-ပါး။ ။ ရဟန်းတော်များ နေ့လယ်စာ သုံးဆောင်ရန် ဘုရားခွင့်ပြုတော်မူသော အချို့မျိုးလေးပါး၊ အာယုဝေဒနာပြီး၏။ (၁) တောပတ်၊ (၂) ပျားရည်၊ (၃) တင်လဲ၊ (၄) နှမ်းဆီ၊ ၎င်းလေးပါး အမျှစီ၊ နေ့, သို့မဟုတ်၊ မီးနှင့် ချက်။

စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး ၄-ပါး။ ။ ပဋိသမ္ဘိဒါမင် ။ ပါ။ ၃၃၂။ ၄။ ဒု-အုပ်။ ၂၁၈။ စတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်၌ ၄-ဌာနခွဲ၍ အုပ်စိုးသော နတ်မင်းကြီးလေးပါး ဟူ၏။ (၁) အရှေ့ပိုင်းဌာန၌ တေရဋ္ဌ နတ်မင်းကြီး၊ (၂) တောင်ပိုင်းဌာန၌ ဝိရုဇ္ဇက နတ်မင်းကြီး၊ (၃) အနောက်ပိုင်းဌာန၌ ဝိရူပက္ခ နတ်မင်းကြီး၊ (၄) မြောက်ပိုင်းဌာန၌ ကုပေရခေါ်, ပေဿဝက နတ်မင်းကြီး။

(၂၂၆) [စ + တု။ စ + နှ။ စ + န်း။ စ + ပ်။ စ + ပါး]

စတုရဂံ၊ ဘွဲ့နာမာ၊ ၄-ဖြာ အင်္ဂါသိ။ ။စတု ရဂံ ဗလ၊ ဟူသော ဘွဲ့ပု
တံဆိပ်၏ အင်္ဂါ လေးပါးကို ဆိုသည်။ (၁) သဒ္ဒါကျမ်းအတတ်၊
(၂) ကဗျာလင်္ကာအတတ်၊ (၃) အမေးပြဿနာ ဓမ္မသတ်ကျမ်း စကား
အတတ်၊ (၄) စစ်ဆင် စစ်ချီ စစ်ထိုးအတတ်။ ၎င်း အင်္ဂါ ၄-ရပ်တို့၌
ခေါင်ထိပ်အထိ တတ်မြောက်သူ။

စတုရာရက္ခတရား ၄-ပါး။ ။ရဟန်းရှင်လူတို့ ည နံနက် အမြဲမပြတ် ပွားများ
အပ်သော တရားလေးပါး။ (၁) အသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ (၂) မရဏာနုဿတိ၊
(၃) မေတ္တာဘာဝနာ၊ (၄) ဗုဒ္ဓါနုဿတိ။

စတုဂ္ဂ ဓမ္မ ၄-ပါး။ ။ကာလိဒါသ စသော ဆရာကြီးတို့ ရေးခဲ့သည့် လောကီ
မဟာကဗျာကျမ်းလာ လေးပါးသော တရားစု။ (၁) ချမ်းသာကြောင်း
ဓမ္မ၊ (၂) အတတ်ပညာ ဗယ်ယာ ရွှေငွေ ဥစ္စာတို့ကို ရခြင်းနှင့် ရပြီးကို
စောင့်ရှောက်ခြင်းတည်းဟူသော-အတ္တ၊ (၃) ကာမဂုဏ်ငါးပါး ဟူသော
ကာမ၊ (၄) နိဗ္ဗာန် ဟူသော-မောက္ခ။

စတုဝိသာရဗ ညုဏ်တော် ၄-ပါး။ ။မူလပဏ္ဏာသ ။ပါ။ ၁၀၃ ။ဋ္ဌ။ပ-အုပ်၊
၃၃၈။ စတုဝေသာရဋ္ဌ ညုဏ်တော် ၄-ပါးလည်း ဟူ၏။ ဟုတ်မှန်ကြောင်း
ကို ရဲရင့်စွာ အသိပေး ပြောဆို ဝန်ခံခြင်း ၄-ပါး။ (၁) ဗုဒ္ဓတ္တဉာဏ်-
ဘုရားအဖြစ်ကို ဟုတ်မှန်စွာ သိသောဉာဏ်၊ (၂) အာသဝက္ခယဉာဏ်-
အာသဝ ကုန်ခြင်းကို သိသောဉာဏ်၊ (၃) အန္တရာယဉာဏ်- အန္တရာယ်
ရှိသည်ကို သိသောဉာဏ်၊ (၄) နိယျာနိက ဉာဏ်- လောက သံသရာမှ
ထက်လမ်းကို သိသောဉာဏ်။

စန္ဒကူးမျိုး ၄-ပါး။ ။(၁) ရတ္တစန္ဒန-စန္ဒကူးနီ၊ (၂) ကာလာနုသာရီ-စန္ဒကူး
နက်၊ (၃) ဟရိစန္ဒန-စန္ဒကူးရွှေ၊ (၄) ဂန္ဓသာရ-စန္ဒကူးဖြူ။

စန်းယုဉ်နုက္ခတ် ၁၃-လုံး။ ။၎င်း သရုပ်ကို (ပုဏ္ဏမီနုက္ခတ် ၁၃-လုံး) ၌
ကြည့်ပါ။

စပ်တူ စပ်ဖက် မလုပ်အပ်သူမျိုး ဂ-ယောက်။ ။၎င်း သရုပ် အဖြေကို
(မတိုင်ပင်အပ်သူ ဂ-ယောက်) ၌ ရှုပါလေ။

စပါးမျိုး ၇-ပါး။ ။၎င်း သရုပ်ကို 'ကောက်မျိုး ၇-ပါး' ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

၀ပါးမျိုးအပြား ၁၈၇-ပါး၊ တနည်း။ ။အထိကရ မဟာကန်တော်ကြီး
မေခဲကွန်းမှ၊ ၎င်းသရုပ်များကို (ကောက်မျိုး ၁၈၇-ပါး)၌ ပြခဲ့ပြီ။

၀မကြီး ၄-လုံး။ ။တြင်းကျေ၊ နှင်းကျေဖြစ်၍ လောက ကောင်းကျိုးကို
ပေးစေတတ်သော “စ, ဓ, ဗ, ဝ”ခေါ် အက္ခရာ ၄-လုံး။

၀မုန်မျိုး ၅-ပါး။ ။(၁) စမုန်စပါး၊ (၂) စမုန်ဖွဲ၊ (၃) စမုန်ဖြူ၊ (၄) စမုန်နီ၊
(၅) စမုန်နက်။

၀မုန်မျိုး ၇-ပါး၊ တနည်း။ ။(၁) ဇိယာ၊ (၂) စမုတ်၊ (၃) စမုန်စပါး၊
(၄) စမုန်ဖွဲ၊ (၅) စမုန်ဖြူ၊ (၆) စမုန်နီ၊ (၇) စမုန်နက်။

၀ရဏတရား ၄-ပါး။ ။လောကီ၊ လောကုတ်၊ အတတ်တို့၏ အခြေခံ
အကြောင်းရင်း အလုပ်တရား လေးပါး။ (၁) လောကီ စရဏ-လောကီ
ဝိဇ္ဇာကို တတ်မြောက်နိုင်ရန် ပရိကံဖြစ်၍ မူလအခြေ သင်ကြား အားထုတ်
မှု လေ့ကျင့်ခန်း ဟူသမျှ၊ (၂) ဗြဟ္မ စရဏ-ပေဒင်သုံးပုံတို့၏ အခြေခံ
ဖြစ်သော ကမ္မဿကတ ဉာဏ်နှင့် ၅-ပါးသီလ တရားစု၊ (၃) ဣသိ စရဏ-
ဣသိဝိဇ္ဇာ ခေါ် လောကီ အဘိညာဉ် ငါးပါး၏ ရှေ့အဖို့ ကျင့်ကြံ
အားထုတ်စရာ ဆယ်ပါးသီလ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ၊ ပရိကမ္မ စသော နိမိတ်
၃-ပါး၊ ဈာန် ၄-ပါး၊ သမာပတ် ၈-ပါး တရားစု၊ (၄) ဗုဒ္ဓ စရဏ-ဘုရား
သခင်၏ အလိုတော်ကျဖြစ်သော စရဏတရား ၁၇-ပါး။

၀ရဏတရား ၉-ပါး၊ တနည်း။ ။အမ္မဋ္ဌသုတ်၌ စရဏတရား ကိုးပါးကို
မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူသည်။ (၁) သီလသံဝရ၊ (၂) ဣန္ဒြိယ
သံဝရ၊ (၃) ဘောဇနေ မတ္တညူတ၊ (၄) သတိသမ္ပဇည၊ (၅) စတုပစ္စယ
သန္တောသ၊ (၆) ပဌမဈာန်၊ (၇) ဒုတိယဈာန်၊ (၈) တတိယဈာန်၊
(၉) စတုတ္ထဈာန်။

၀ရဏတရား ၁၅-ပါး။ ။သုတ္တနိပါတ် ။ဋ္ဌ။ ပ-အုပ်။ ၂၀၃။ နိဗ္ဗာန်သွား
ကြောင်း ခြေချောင်းနှင့် တူသောတရားများ ဟူ၏။ (၁) သီလ သံဝရ၊
(၂) ဣန္ဒြိယသု ဂုတ္တဒ္ဓါရတာ၊ (၃) ဘောဇနေ မတ္တညူက၊ (၄) ဇာဂရိယာ
နုယောဂ၊ (၅) သဒ္ဓါ၊ (၆) သတိ၊ (၇) ဟိရိ၊ (၈) ဩတ္တပ္ပ၊ (၉) ဗာဟု
သစ္စ၊ (၁၀) ဝီရိယ၊ (၁၁) ပညာ၊ (၁၂) ပဌမဈာန်၊ (၁၃) ဒုတိယဈာန်၊
(၁၄) ကတိယဈာန်၊ (၁၅) စတုတ္ထဈာန်။

(၂၂၀) [စ + ရ ။ စ + ရိ ။ စ + ရိုက် ။ စ + ဝဂ် ။ စာ]

စရဏတရား ၁၇-ပါး၊ တနည်း။ ။အထက် ဖော်ပြပါ ၁၅-ပါးသို့။
(၁) သမ္မဇည၊ (၂) စတုပစ္စယ သန္တောသ၊ ၎င်းနှစ်ပါး တည့်သော် စရဏ
တရား ၁၇-ပါး ဖြစ်၏။

စရိယတရား ၃-ပါး။ ။မဇ္ဈိမပဏ္ဍာသ။ပါ။၁။ဋ္ဌ။၃။ အတ္တ၊ ပရ၊ နှစ်ဝကျိုး
တက် လုပ်ကိုင် အားထုတ်ခြင်း ၃-ပါး။ ။ လောကတ္ထ စရိယာ-ကမ္ဘာသား
အများ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ရရှိခံစားနိုင်ရန် အဟွန် ဖြည့်ကျင့်
ပြုစုခြင်း၊ (၂) ဉာတတ္ထ စရိယာ-မိမိအမျိုးသားတို့၏ အကျိုးငှါ ဖြည့်ကျင့်
ပြုစု အားထုတ်ခြင်း၊ (၃) ဗုဒ္ဓတ္ထ စရိယာ-ဘုရားသခင် ဖြစ်နိုင်လောက်
သည်အထိ ဉာဏ်ပညာကြီးပွားအောင် ပြုကျင့်အားထုတ် ရှာမှီးခြင်း။

စရိုက် ၆-ပါး။ ။ဝိသုဒ္ဓိမင်္ဂ ပ-အုပ်။၁၀၁။ သတ္တဝါတို့၏ သန္တန်မှာပါရှိ
နေသော သဘောတရား ၆-ပါး။ (၁) ရဂ စရိုက်-ရာဂပေါများ ထူပြော
သူ၊ (၂) ဒေါသ စရိုက်-ဒေါသပေါများ ထူပြောသူ၊ (၃) မောဟစရိုက်-
မောဟပေါများ ထူပြောသူ၊ (၄) ဝိတက် စရိုက်- တောင်တောင် ဤဤ
ကြံစည်ခြင်း များပြားသူ၊ (၅) သဒ္ဓါ စရိုက် သဒ္ဓါတရား ကောင်းသူ၊
(၆) ဗုဒ္ဓိ စရိုက်-ဆင်ခြင်ဉာဏ် ပညာကောင်းသူ။

စ ဝဂ် ၅-လုံး။ ။စ, ဆ, ဈ, ဇ, ည၊ ၎င်းအက္ခရာ ငါးလုံးကို တစုတည်း
တဆက်တည်း ရွတ်ဆိုရသောကြောင့် စ ဝဂ် ခေါ်သည်။

စာဂဂုဏ် ၆-ပါး။ ။စာဂါနုဿတိအရ စာဂဂုဏ် ၆-ပါးကား ပေးကမ်း
စွန့်ကြဲသူအဖို့ ဖြစ်၏။ (၁) ဝိဂတ မလ မစ္ဆေရ-မစ္ဆေရမှ ကင်းစင်ခြင်း
ဂုဏ်၊ (၂) စာဂ-ပေးလှူစွန့်ကြဲနိုင်မှု ဂုဏ်၊ (၃) ပယတ ပါဏိ-စင်ကြယ်
သော လက်ရှိခြင်း ဂုဏ်၊ (၄) ယာစက ယောဂ-အလှူခံတို့နှင့် ယှဉ်ခြင်း
ဂုဏ်၊ (၅) သံဝိဘာဂ ရတ-ဝေဘန်ခြင်း၌ မွေ့လျော်မှု ဂုဏ်၊ (၆) ဝေါသဂ္ဂ
ရတ-စွန့်ကြဲခြင်း၌ မွေ့လျော်မှု ဂုဏ်။

စာဂီ ၅-ဖြာ၊ လောင်းမြတ်စွာ၊ ကျင့်ရာ အဘယ်နည်း? ။ ။၎င်းသရုပ်ကား
'စွန့်ခြင်းကြီး ၅-ပါး'နှင့် တူ၏။ စွန့်ခြင်းကြီး ၅-ပါးကိုပင် 'စာဂီ ၅-ဖြာ၊
စာဂ ၅-ပါး'စသည်ဖြင့် ခေါ်ဆိုကြကုန်၏။

စာတတ်ကြောင်းရာ၊ အင် ဂ-ဖြာ၊ လိုက်နာ စွဲမှတ် သိ။ ။သု, စိ, ပု, ဘာ၊
ဝိ, လိ, သိ, ဓာ, ဟူသော စာတတ်ခြင်း၏ အခြေခံ အင်္ဂါရပ် ရှစ်ပါးကို

(၂၃၀)

[စာ ။ စား ။ စီ + တ်]

- (၂) ပန်းချီရေး စာလုံး- သိပ္ပံ လိပ်မျိုး၊ (၃) ကညစ်ရေး စာလုံး- လိခါ လိပ်မျိုး၊ (၄) ခြစားရာ၌ ထင်နေသော စာလုံး- သုဏ လိပ်မျိုး၊
- (၅) မင်ရေး စာလုံး- ဂုဏ္ဍိကာ လိပ်မျိုး။

စာသင်နည်းမျိုး ၃-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ပရိယတ္တိမျိုး ၃-ပါး) ဟူသော သုတေသန ပုဒ်မှာ ကြည့်ပါလေ။ ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ။

စားတော်ကဲ အင်္ဂါ ၅-ပါး။ ။ စပိုသည်ခေါ် ထမင်းချက်သမား၏ ဂုဏ်အင်္ဂါ ငါးပါး၊ ရာဇနိတိ၌ ဆို၏။ (၁) စပိုသည်၏ မျိုးရိုးစဉ်ကပ် ဖြစ်ခြင်း၊

(၂) ဟင်းလျာချက်နည်းမျိုးစုံ ကျမ်းစာတို့ကို လေ့လာ တတ်မြောက် ရခြင်း၊ (၃) မြိန်ရှက်ဖွယ်ရာ ဖုတ်ကင်ချက်ပြုတ် ကြော်လှော် တတ်ရခြင်း၊

(၄) ချက်ပြုတ်ရေး၌ မျက်နှာလဲကာ လူတကာကို မစေခိုင်းရခြင်း၊

(၅) ချက်ပြုတ်ရေး၌ စိတ်ကူးဉာဏ် ကြံစည်ဝေခန်းမှု ရှိရခြင်း။

စိတ် ၈၉-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ် (စိတ်တခုယုတ် ၉၀) ၌ ရှုပါ။

စိတ်၏တည်ရာ၊ ဝတ္ထုမှာ၊ ၆-ဖြာ အဘယ်နည်း?။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ဝတ္ထုရုပ် ၆-ပါး) ဟူသော ပုစ္ဆာ၌ ရှုပါ။

စိတ်အကြံ သိနိုင်ခြင်းမျိုး ၄-ပါး။ ။ သူတပါး၏ စိတ်အကြံကို သိနိုင်ပုံ။ သုတ်ပါထေယျ။ ပါ။ ၅၈။ ၅၉။ ၇၀-၌ ရှုပါ။

စိတ်တခုယုတ် ၉၀။ ။ မေဃသင်္ဂဏီ အဋ္ဌကထာ ၃၁၈-နှင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဒု-အုပ်။ ၈၂-တို့၌ အကျယ်ရှု။ ကပ္ပါသူ ကပ္ပါသား သတ္တဝါရှိသမျှတို့၏ သန္တာန်၌ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာဖြစ်သော စိတ်အစုကို တခုမကျန် အကျဉ်းအားဖြင့် ရေတွက် သော် ၈၉-ပါး၊ ၉၀-ပြည့်ဘို့ရာ တခုယုတ်နေ၍ (တခုယုတ် ကိုးဆယ်) ဟု ခေါ်ဆိုရလေသည်။ (၁) ကာမစိတ် ၅၄-ပါး၊ (၂) ရူပစိတ် ၁၅-ပါး၊ (၃) အရူပစိတ် ၁၂-ပါး၊ (၄) လောကုတ္တရာစိတ် ၈-ပါး။

စိတ္တဇရုပ် ၁၅-ပါး။ ။ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ရုပ် ၁၅-ပါးကို ခေါ်ဆိုသည်။ (၁) ကာယဝိညတ်ရုပ်၊ (၂) ဝစီဝိညတ်ရုပ်၊ (၃) သဒ္ဓရုပ်၊ (၄) လဟု တာရုပ်၊ (၅) မုဒုတာရုပ်၊ (၆) ကမ္မညတာရုပ်၊ (၇) ပထဝီရုပ်၊ (၈) တေဇောရုပ်၊ (၉) အာဂေါရုပ် (၁၀) ဝါယောရုပ်၊ (၁၁) ဝဏ္ဏရုပ်၊ (၁၂) ဂန္ဓရုပ်၊ (၁၃) ရသရုပ်၊ (၁၄) ဩဇာရုပ်၊ (၁၅) အာကာသ ဓာတ်ခေါ် ပရိစ္ဆေဒရုပ်။

စိတ်ဓာတ် အားနည်းခြင်း အကြောင်းတရား ၂၅-ပါး။ ။ကောင်းမှု
 ကောင်းရာတို့ဘက်၌ စိတ်အားလျော့မှုများ ၂၅-ပါး။ (၁) ကောဇ-
 အမျက်ထွက်ခြင်း၊ (၂) ဥပနာဟ- ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း၊ (၃) မက္ခ- ကျေးဇူးမဲ့
 ပြုခြင်း၊ (၄) ပလာသ- တူပိုင်ခြင်း၊ (၅) ဣဿာ- ငြူစူခြင်း၊ (၆) မစ္ဆ
 ရိယ- ဝန်တိုခြင်း၊ (၇) မာယာ- လှည့်ပတ်ခြင်း၊ (၈) သာထေယျ-
 စဉ်းလဲခြင်း၊ (၉) ထမ္မ- မိုက်မဲ ခိုင်ခံ့ခြင်း၊ (၁၀) သာရမ္မ- သူ့သီလကို
 ဖျက်ဆီးခြင်း၊ (၁၁) မာန- စိတ်ကြီးဝင်ခြင်း၊ (၁၂) အတိမာန- အလွန်
 အမင်း စိတ်ကြီးဝင်ခြင်း၊ (၁၃) မဒ- မာန်ဖြင့်ယစ်ခြင်း၊ (၁၄) ပမာဒ-
 မေ့လျော့ခြင်း၊ (၁၅) ထိန- စိတ်၏ လျော့ကျခြင်း၊ (၁၆) မိဒ္ဓ- ငိုက်
 မြည်းခြင်း၊ (၁၇) အာလသျှ- ချင်းရိခြင်း၊ (၁၈) ပါပ မိတ္တတာ- ခင်ပွန်း
 ယုတ်နှင့် ပေါင်းပေါ်ခြင်း၊ (၁၉) ရူပ- အဆင်း၌ တပ်မက်လွန်းခြင်း၊
 (၂၀) သဒ္ဓ- အသံ၌ တပ်မက်လွန်းခြင်း၊ (၂၁) ဂန္ဓ- အနံ့၌ တပ်မက်လွန်း
 ခြင်း၊ (၂၂) ရသ- အရသာ၌ တပ်မက်လွန်းခြင်း၊ (၂၃) ဖေါဠဗ္ဗ- အတွေ့၌
 တပ်မက်လွန်းခြင်း၊ (၂၄) ခုဒ္ဓါပိပါသ- ဆာလောင် မှတ်သိတ်ခြင်း၊
 (၂၅) အရတိ တရား၌ မမွေ့လျော်ခြင်း။

စိန္တာအပြား၊ မျိုး ၃-ပါး၊ မိန့်ကြား ကျမ်းဋီကာ။ ။မဏိသာရ မဉ္ဇူသာ
 ဋီကာ၌ အောက်ပါအတိုင်း ကြံသိမှုတို့ကို ဆို၏။ (၁) ဥပာန စိန္တာ-
 ဝိတက် သဘောမျှသာဖြစ်၍ ဣန္ဒြိယ နိဗ္ဗိ၊ ပြာလောက်ကိုသာ သိနိုင်လျက်
 မူရင်း သဘော လက္ခဏာကိုကား ထိုးထွင်း၍ မကြံနိုင်၊ မသိနိုင်။
 (၂) ဝိဇာနန စိန္တာ- ဝိညာဏ် သဘောမျှသာ ဖြစ်၍ မူရင်း သဘော
 လက္ခဏာသို့ ရောက်အောင် ကြံစည် ထိုးထွင်းကာ သိနိုင်လျက် ဝိပဿနာ
 မဂ်ဖိုလ် ရောက်အောင်ကား မစွမ်းနိုင်။ (၃) ပဇာနန စိန္တာ- ပညာ
 သဘောဖြစ်၍ ကိစ္စအားလုံးကို သိမ်းကျုံးကာ ထိုးထွင်းသိရှိနိုင်။

စိန်မျိုး ၄-ဖြာ၊ ရတနာ၊ မိန့်မှာ မဏိသျှတ်။ ။မဏိသျှတ်ကျမ်းလာ ဝဇီရဇိန်
 ရတနာမျိုး လေးပါး။ (၁) ခတ္တိယ-ပြုံးပြုံးပြက် ထွက်သော အရောင်ရှိ၏။
 (၂) ကဏ္ဍိ-ဖြူဖွေးဖွေး၌ သက်တင်ရေး ထင်လှလှ အချိပ်ထွက်သည်။
 (၃) ကိဿရာ-ဝါ၊ ညှိ နီရောင် သန်းနေသည်။ (၄) ဗြဟ္မဏ - အတွင်း၌
 အဖြူထုတ်ချင်းထွင်းလျက် အပြင်ဘက်က သက်တင်ရေး ပြာနုရောင်
 သန်းနေသည်။

(၂၃၂) [စိ + န် ။ စိ ။ စု + တ် ။ စု + ဝိ ။ စု + န်း]

စိန်ပျိုး ၇-ပါး၊ လုပ်ရတ်များ၊ ခွဲခြား စိတ်ဖြာသိ။ ။ ဝိဇ္ဇာဓရ ဓာတုသာရ ကျမ်းမှ ယူသည်။ (၁) အသဒန္တ သောမလ- မြင်းသွင်းစိန်း၊ ဝါ၊ န်၊ ဖြူ အဆင်းရှိ၏။ (၂) သောမလ သုက္က-စိန်ဖြူ ရိုးဆန်၊ ဂုံညင်းဆန်ကဲ့သို့ ရှိ၏။ (၃) သောမလ သုက္က ဂဇ- စိန်ဖြူ ဆင်ဦးနှောက်၊ ဖြူသော စရံ ရှိ၏။ (၄) သောမလ ရတ္တ သုဝ- စိန်ဖြူ ကျေးနှုတ်သီး၊ ရဲရဲနံ့သော အဆင်းရှိ၏။ (၅) ပတြေ ကာလ-စိန်နက် မှန်ရောင်၊ နက်မှောင်၏။ (၆) သိဟ မတ္တလုပ် ပတြေ- ခြင်္သေ့ ဦးနှောက်စိန်၊ ဖြူဖြူ မှန်ရောင် ရှိ၏။ (၇) ဗျုဒ္ဓ မတ္တလုပ် ပတြေ- ကျားဦးနှောက်စိန်၊ ဖြူဖြူ ဝါဝါ မှန်ရောင် ရှိ၏။ ယုံ ၇-ပါးတို့တွင် ထက်ရတ်လမ်း ဆရာတို့အတက် ပတြေကာလ ခေါ် စိန်နက်သည် တန်ခိုး အရှိဆုံးဟု မထူးချီးမွမ်း တုတ်ဆိုထား၏။

စီးပွားဥစ္စာ အုတ်ယုတ် ပျက်စီးကြောင်း တရား ၆-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (စည်းဝိမ်ဥစ္စာ ပျက်စီးကြောင်းတရား ၆-ပါး) ဟူသော ပြဿနာ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

စုတ်ပျိုး ၉-ပါး။ ။ ပေဒင်ကျမ်းအချို့ တို့၌ အောက်ပါအတိုင်း ခွဲ၍ ပြကြ၏။ (၁) ပထနိ၊ (၂) သုဘ၊ (၃) လာဘ၊ စုတ်ကြီး ၃-အိမ်၊ (၄) နေ၊ (၅) ကဋုမ္မ၊ (၆) သဟဇ၊ စုတ်လက် ၃-အိမ်၊ (၇) ဗန္ဓု၊ (၈) ပုတ္တ- (၉) ကပ္ပ၊ စုတ်ကလေး ၃-အိမ်။

စုဒ္ဓိတက ကျင့်ဝတ် ၂-ပါး။ ။ အာပတ်ဖြင့် အစွပ်စွဲခံရသူ စုဒ္ဓိတကပုဂ္ဂိုလ်တို့ လိုက်နာကျင့်သုံးရမည့် ကျင့်ဝတ် ၂-ပါး။ (၁) သစ္စိ ဘဇေ- မှန်သော စကားကိုသာ ပြောဆိုခြင်း၊ (၂) အ ကုပေယျ- အမျက်ဒေါသ မထွက်ခြင်း။

စုန်းပျိုး ၇-ပါး၊ တနည်း၊ ၇-ပါး။ ။ ဤ၌ လောကီတူးဖူး မန္တန်ကျမ်း တို့တွင် အမျိုးမျိုးရှိကြရာ သင့်လျော်ရာကိုသာ ဖော်ပြလိုက်သည်။ (၁) ခြေစုန်း၊ ၎င်းကား သစ်သီးသစ်ပွင့်ကို စားသည်၊ ခြေကိုသော်၎င်း၊ ခြေရာကိုသော်၎င်း ကိုယ်တိုင် ကိုင်ရမှ ဖမ်းစားနိုင်သည်၊ ၎င်းကို ရွာလူ့ဟု သမုတ်သည်။ (၂) ခေါင်းစုန်း၊ ၎င်းကား သစ်သီးမှည့် အချို အချဉ်ကို စားသည်၊ အရိပ်ကိုသော်၎င်း၊ ခြေရာကိုသော်၎င်း၊ ကိုယ်တိုင်ထိရမှ ဖမ်းစား နိုင်သည်၊ ၎င်းကို 'နုပါးတပ်'ဟု သမုတ်သည်။

- (၃) ကိုယ်စုန်း၊ ၎င်းကား ဖစင် ချေးခြောက်ကို စားသည်၊ ခြေရာကို သော်၎င်း၊ အရိပ်ကိုသော်၎င်း၊ ကိုယ်ကိုသော်၎င်း၊ ကိုယ်တိုင် ထိရမှ ဖမ်းစားနိုင်သည်၊ ၎င်းကို 'ဆင်ကွပ်'ဟု သမုတ်သည်။
- (၄) မောက်လုံးစုန်း၊ ၎င်းကား အသွေး အသား အရေကို စားသည်၊ ကိုယ်တိုင် မြင်ရ၊ ထိရ၊ နမ်းရှုပ်ရမှ ဖမ်းစားနိုင်သည်၊ ၎င်းကို 'စုန်း'ဟု သမုတ်သည်။
- (၅) မောက်ပြားစုန်း၊ ၎င်းကား အအူ အသည်း အမြစ်တို့ကို စားသည်၊ ကိုယ်တိုင် မြင်ရ၊ ထိရ၊ နမ်းရှုပ်ရမှ ဖမ်းစား နိုင်သည်၊ ၎င်းကို 'ရွာသွီး'ဟု သမုတ်သည်။
- (၆) အိန်တလိမ့်စုန်း၊ ၎င်းကား အကြော် အလှော် အဆိမ့် အဆိမ့်တို့ကို စားသည်၊ အမည်နာမကိုသိမှ မိမိလက်အောက်ရှိ ၃၇-မင်းနတ်တို့ကို စေပါးခိုင်းခန့် ဖမ်းစားနိုင်သည်၊ ၎င်းကို 'ဇော်ဂနီ'ဟု သမုတ်သည်။
- (၇) ကဝေမြောက်စုန်း၊ ၎င်းကား လူသွေး လူသား လူရိုး တို့ကို စားသည်၊ အမည်နာမကိုသိက မိမိလက်အောက်ရှိနတ်တို့ကို စေပါး ခိုင်းခန့် ဖမ်းစားနိုင်သည်၊ ၎င်းကို 'ကဝေ'ဟု သမုတ်သည်။

ပုတ်ချက်။ ။ ခြေစုန်း၊ ခေါင်းစုန်း၊ ကိုယ်စုန်း၊ ၎င်းသုံးယောက်တို့ကား သေအောင် မဖမ်းစား၊ မကြံစည်နိုင်ကြကုန်၊ မောက်လုံး၊ မောက်ပြား၊ အိန်တလိမ့်၊ ကဝေမြောက်၊ ၎င်းလေးယောက်သော စုန်းတို့ကား သူ့ ကိုသေအောင် ဖမ်းစားကြစည်နိုင်သော တန်ခိုး သတ္တိ ရှိကြကုန်၏၊ ထိုမှတစ်ပါး အခြားစုန်းအမျိုး ၆၆-ပါး၊ ဗူးသွင်းစုန်းမျိုး ၇-ပါး၊ ကာကန့်၊ ဇော်ဂနီစုန်းမျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်း ၇၀-ပါးသော အကြောင်းအရာ အကျယ်ကို "လောကီ အင်္ဂုတ္တိုရ်ကျမ်းရင်းကြီး" မှာ ရှုပါကုန်။

စေတနာ ၃-တန်။ ။ လုတ်သီလကွန်။ ပါ။ ၁၃၁ ။ ဣ။ ၂၆၇-၌ အကျယ်ရှုပါ။ အလုပ်တခု၌ စေ့ဆော်ခြင်း သဘောတရား မျိုးသုံးပါး။ (၁) ပုဗ္ဗ စေတနာ၊ မပြုလုပ်မီ ရွှေ့အဖို့၌ဖြစ်သော စေတနာ၊ (၂) မုတ္တ စေတနာ- ပြုဆဲအခါ၌ ဖြစ်သော စေတနာ၊ (၃) ပရ စေတနာ- ပြုပြီးနောက် အခါ၌ အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်သော စေတနာ။

(၂၃၄)

[၈၈]

စေတသိက် ၅၂-ပါး။ ။ အမှန်တရားကို ထိုးထွင်းထွန်းလင်း၍ သိမြင်အောင် ပြပေးခြင်း လက္ခဏာရှိသော 'အမောဟ' ခေါ် ပည့်၍ စေတသိက် ၁-ပါး၊ သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရဏ စေတသိက် ၇-ပါး၊ ပကိဏ္ဍက စေတသိက် ၆-ပါး၊ သောဘဏသာဓာရဏ စေတသိက် ၁၉-ပါး၊ ဝိရတီ စေတသိက် ၃-ပါး၊ အပ္ပမညာ စေတသိက် ၂-ပါး၊ အကုသိုလ် စေတသိက် ၁၄-ပါး၊ ပေါင်း ၅၂-ပါး ဖြစ်၏။ ၎င်းသရုပ် အဓိပ္ပာယ်များကို ဆိုင်ရာ အမည်တို့၌ ပြသွားမည်။

စေတီတည်ထား၊ ကိုးကွယ်ခြား၊ ၄-ပါး ပုဂ္ဂိုလ်အပ်။ ။ ဖော်ပြပါ လေးပါး သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို စေတီတည်ထား ကိုးကွယ်ထိုက်ကြောင်းနှင့် မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ် အဋ္ဌကထာ၌ လာရှိ၏။ (၁) ပူဇော်အထူးကို ခံတော် မူထိုက်သော ဘုရားရှင်၊ (၂) ဘုရားငယ်ခေါ် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်များ၊ (၃) သီလဝန္တဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားများ၊ (၄) စကြာရတနာ ၇-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကြာမင်း။

စေတီတော်ကိုး၊ မြတ်ပုထိုး၊ ၂-မျိုး ခွဲခြားသိ။ ။ စေတီနှင့် ပုထိုးကို ခွဲခြား သိစေရန် ဆိုသည်။ (၁) စေတီတော်- မုခ်ပေါက် လိုဏ်ဂူ မပါသော စေတီမျိုး၊ ပုံ- ရွှေတိဂုံ၊ ရွှေစည်းခုံ၊ ရွှေဆံတော်တို့လုံ၊ (၂) ပုထိုးတော်- မုခ်ပေါက် လိုဏ်ဂူပါသော စေတီမျိုး၊ ပုံ- သဗ္ဗညု၊ အာနန္ဒာ၊ ကော်တော့ ပလ္လင်တို့လုံ။

စေတီထိပ်ဖျား၊ ငှက်မြတ်နား၊ တင်ထား ငှက် ၄-မျိုး။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ငှက်မြတ်နားတွင်၊ ထုံးတမ်းဝင်၊ ၄-အင်ငှက်မျိုး အဘယ်နည်း?) ဟူသော ပြဿနာ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

စေတီထိုက်စွာ၊ ပုဂ္ဂလား၊ ၂-မြှာ ခွဲခြားသိ။ ။ ဗုဒ္ဓကင်္ဂုတ္တရ။ ပါ။ ၅၆။ ဋ္ဌ။ ၅။ သေပြီးနောက်၌ ကျန်ရစ်သော အလောင်းဓာတ်ရုပ်ကို စေတီတည်ထိုက် သူမျိုး ၂-ပါး။ (၁) သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ- မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ အလောင်းဓာတ် ရုပ်ကလာပ်၊ (၂) ရာဇာ စက္က ဝတ္တီ-စကြာမင်း၏ အလောင်းတော် ရုပ်ကလာပ်။

စေတီထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် ၄-ပါး၊ တနည်း။ ။ ၎င်းတို့၏ သရီရဓာတ် များကို စေတီတည်ထား ကိုးကွယ်ခြင်းများပြု၍ သုခချမ်းသာ ရရှိနိုင်သည်။

ဟူ၏။ သုတ်မဟာဝါ ။ပါ။ ၁၁၇။ အင်္ဂုတ္တရ ။ပါ။ ပ-အုပ်။ ၇၆။ ၅၆၇။
၎င်း ။ဋ္ဌ။ ဒု။ ၅၁။ တို့၌ အကျယ်ရှိပါ။ (၁) သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊ (၂) ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါ၊ (၃) ရဟန္တာ (၄) စကြာဝတေးမင်း။

စေတီ ၃-ပါး ထူးအပြား။ ။ ခုဒ္ဒကပါဌ ။ပါ။ ၁၀ ။ဋ္ဌ။ ၁၈၈-၌ အကျယ်ရှိ။
ရိုသေလေးစားအပ်သော အရာဝတ္ထုများ။ (၁) သာရီရိက ဖေတီ-
မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်တော်ခြင်္မံ ဖြစ်သမျှ ဓာတ်တော်တို့ကို ခေါ်သည်။
“သရီရစေတီ” လည်းဟူ၍ (၂) ပရိဘောဂ စေတီ- ဗောဓိပင်နှင့်တကွ
မြတ်စွာဘုရား၏ အသုံးအဆောင်တော် ပရိက္ခရာ စသည်ကို ခေါ်သည်။
(၃) ဥဒ္ဓိဿ စေတီ- မျက်ကွယ်က မှန်းဆရည်ရွယ်အပ်သော ၃၂-ပါး
သော လက္ခဏာတော်ကြီး၊ ၈၀-သော လက္ခဏာတော်ငယ်၊ ရောင်ခြည်
တော် ၆-သွယ်နှင့် တင့်တယ် စမ္ပါယ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ရူပါရုံ
“အဆင်းတော်” သို့မဟုတ် “ဗုဒ္ဓပဋိမာ ဥဒ္ဓိဿက စေတီယံ” ဟူသော
ခုဒ္ဒကပါဌ အဋ္ဌကထာအရ “ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်၊ ကောင်းမြတ်သာယာ
သော အသံတော်၊ အနန္တဂုဏ်တော်”တို့ကို ခေါ်သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤသုံးပါးကား ဟေရသနိပါတ် ကာလိင်္ဂဗောဓိဇာတ်
လာ အနာထပိဏ် သေဋ္ဌေးကောင်းပန်၍ ရှင်အာနန္ဒာ လျှောက်
ထားသဖြင့် သာဝတ္ထိပြည်မှာ ဘုရားခွင့်ပြုတော်မူသော စေတီ
တို့တည်း။ အချို့ကား “ဓမ္မစေတီ” ထည့်၍ စေတီလေးပါးဟု
ရေတွက်ကြလေသည်။ (ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ် ဒါဒိ လိခိတ ပေါတ္တကေ
နိဓဟိတော ကဘံ ပန ဓမ္မစေတီယံ နာမ) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်စသော
တရားဒေသနာတို့ကို ရေးအပ်သော ပေ၊ ရွှေပြား၊ ငွေပြား၊
စသည်များကို သိုမှီး ဌာပနာ၍ ပြုအပ်သော စေတီသည်
‘ဓမ္မစေတီ’ မည်၏ ဟူ၍ သာရတ္ထဒီပနီ ဒီကာဆရာ မိန့်တော်
မူသည်။

စေတီပါဒ ၃-ဌာန။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (စက်တော်ရာ ၃-ဆူ)၌ ရှိပါ။

စေတီပုထိုး တန်ခိုးပြခြင်းမျိုး ၃-ပါး။ ။ မိလိန္ဒပဉ္စာ ပါဠိတော်-၂၉၇။
စေတီယပါဠိဟာရိယ ပဉ္စာခန်း။

(၂၃၆) [စေ။ စော + င်း။ စော + ဒ]

- (၁) ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာတို့ အသက်ရှိစဉ်ကာလက ငါ၏ အရိုး ဓာတ်တော် စသည်မှ တန်ခိုးပြစေသတည်းဟု အဓိဋ္ဌာန်ခံခြင်းမျိုး။
- (၂) ထိုစေတီတော်တို့၌ သဒ္ဓါကြည်ညိုမှု လွန်ကဲသော အမျိုးကောင်း သား၊ သမီးတို့က ပူဇော်ဘွယ် အပျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ပူဇော်ပသ၍ တန်ခိုးပြတော်မူပါဟု အဓိဋ္ဌာန်သောကြောင့် ပြခြင်းမျိုး။
- (၃) သာသနာတော် စည်ပင် ထွန်းကားရေး အတက် နတ်များက အဓိဋ္ဌာန်သောကြောင့် ပြခြင်းမျိုး ဟူ၏။

စေတော ဝိနိဗန္ဓတရား ၅-ပါး။ ။ သုတ်ပါထေယျ ။ ပါ။ ၁၉၈ ။ ဋ္ဌ။ ၂၁၄။
စိတ်ကို ဘာဝနာ အလုပ်သို့ မရောက်အောင် ဖွဲ့နှောင်သော တရားငါးပါး။

- (၁) ပစ္စည်းလေးပါး၌ သာယာသော တဏှာ၊ (၂) မိမိကိုယ်ခန္ဓာ၌ သာယာသော တဏှာ၊ (၃) စားမှု အိပ်မှု၌ အလေးဂရုပြုသော တဏှာ၊ (၄) ကိုယ်ရည် အဆင်း အသွေး လှပရေး၌ တပ်မက်သော တဏှာ၊ (၅) မိမိ၏ ရဟန်းသီလ ဖြည့်ကျင့်မှုသည် ယခုဘဝ၌ နိဗ္ဗာန်ရရန် မဟုတ်၊ အစားချောင် ကုသိုလ်ရ လှူနတ်ဘဝ ရရှိမှုဟု စိတ်တားခြင်း။

စောင်းကောက် တီးရိုး၊ ၁၄-ကြိုး၊ အပျိုးအမည်သိ။ ။ စောင်းကောက်ကြိုး တပ်ရာ၌ ရှေးက ၃-ကြိုး၊ ၇-ကြိုး၊ ၁၃-ကြိုးတပ်ခဲ့ကြရာ၊ ယခုမှာ ၁၄-ကြိုးထိ ရှိနေကြောင်းနှင့် သိရ၏။ ထိုစောင်းကြိုးတို့တွင် အောက်ဆုံးကြိုးကစ၍ အထက်သို့ ရေတွက် ခေင်ပုံ အမည်များကား။ (၁) သံဖျားကြိုး၊ (၂) သံချပ်ကြိုး၊ (၃) ကျာကြိုး၊ (၄) တျောကြိုး၊ (၅) တျောကြိုး၊ (၆) သုံးပင် ခိုးလက်ညှိုး၊ (၇) ခိုးနှစ်ပင်လက်ညှိုး၊ (၈) ခိုးလက်ညှိုး၊ (၉) ငါးပင် ခိုးကြိုး၊ (၁၀) လေးပင်ခိုးကြိုး၊ (၁၁) သုံးပင်ခိုးကြိုး၊ (၁၂) နှစ်ပင်ခိုးကြိုး၊ (၁၃) အထက်ခိုးကြိုး၊ (၁၄) ပုလဲကြိုး။

စောင်းသံအပြား ၇-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (အသံ ၇-ပါး)၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

စောဒကကျင့်ဝတ် ၅-ပါး။ ။ ဝိနည်းအရ တရားလိုခေင် စောဒကပုဂ္ဂိုလ်တို့ လိုက်နာရန် ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး။ (၁) ကာလေန-သင့်လျော်သော ကာလ ၌သာ ပြောဆိုခြင်း၊ (၂) ဘူတေန- ဟုတ်မှန်သော စကားဖြင့်သာ ပြောဆိုခြင်း၊ (၃) သဏ္ဍေန- နူးညံ့သိမ်မွေ့သော စကားဖြင့်သာ ပြောဆို

ရခြင်း၊ (၄) အတ္တသံဟိတ-အကျိုးနှင့်စပ်သော စကားဖြင့်သာ ပြောဆို
ရခြင်း၊ (၅) မေတ္တာစိတ္တ-မေတ္တာစိတ်ဖြင့်သာ ပြောဆို စွပ်စွဲခြင်း။

စောဒနာခြင်း နည်း ၃-ပါး။ ။ အာပတ်ဖြင့် စွဲချက်တင်ခြင်း သုံးပါး။
ပါရာဇိက အဋ္ဌကထာ-ဒု။ (၁) ဒိဋ္ဌစောဒနာ- မြင်ခြင်းဖြင့် စောဒနာမှု၊
(၂) သုတစောဒနာ-ကြားခြင်းဖြင့် စောဒနာမှု၊ (၃) ပရိသင်္ကာ-မသင်္ကာ
ခြင်း၊ ရွံရှာခြင်းဖြင့် စောဒနာမှု။

စောဒနာမျိုး ၄-ပါး။ ။ ဝိနည်းအရာ စောဒနာခြင်း လေးပါး။ (၁) ဝတ္ထု
သန္ဓေသန စောဒနာ-မေထုန်မှု၊ ခိုးမှု၊ လူသတ်မှုစသော ဝတ္ထုပြု၍ စောဒနာ
ခြင်းမျိုး၊ (၂) အာပတ္တိ သန္ဓေသန စောဒနာ-အာပတ် တင်ပြု၍ စောဒနာ
ခြင်းမျိုး၊ (၃) သံဝါသ ပဋိက္ခေပ စောဒနာ-ဥပုသ်ကံစသည် မပေါင်း
ဖော်ခြင်း၊ အတူမပြုခြင်းမျိုး၊ (၄) သာမိစိပုဋိက္ခေပ စောဒနာ- အရို
အသေပေးမှု ရှိခိုးမှုစသည် မပြုခြင်းမျိုး။

စွန့်ခြင်းကြီး ၅-ပါး။ ။ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ။ သတ္တမအုပ်။ ၃၃၃-၌ အကျယ်ရူပါ။
သမ္မာသမ္မောဓိဆုပန် အလောင်းတော်များ လိုက်နာကျင့်ကြံ အားတုတ်
ရသည့် ပါရမီဖြည့်ခြင်းဆိုင်ရာ စည်းမျဉ်းကြီး ငါးချက်။ (၁) ဓန
ပရိစ္စာဂ- စွန့်နိုင်ခဲလှစွာသော မင်းစည်းစိမ်၊ ရတနာ၊ ဆင်၊ မြင်း စသည်
ကို စွန့်ခြင်း၊ (၂) အင်္ဂ ပရိစ္စာဂ-ခြေ၊ လက်စသော ကိုယ်အင်္ဂါ အစိတ်
အပိုင်းကို စွန့်ခြင်း၊ (၃) ပုတ္တ ပရိစ္စာဂ-သားတော်၊ သမီးတော်၊ တို့ကို
စွန့်ခြင်း၊ (၄) ဘရိယ ပရိစ္စာဂ-မယားကို စွန့်ခြင်း၊ (၅) ဇိဝိတ ပရိစ္စာဂ-
မိမိအသက်ကို စွန့်ခြင်း။

မှတ်ချက်။ ။ ဤအရာနှင့်ပတ်သက်၍ ထိုထို အဋ္ဌကထာ ဇီကာ စသော
ကျမ်းဂန် အစောင်စောင်တို့၌ ဝါဒအမျိုးမျိုး မဟူ ကဲ့ပြား
ခြားနားစွာ ယူပုံကို ဓမ္မပဒ၊ မဟာဋီကာ၌ ရူပါ။

စွယ်တော် ၄-ဆူ၊ သဒ္ဓါ၊ ပင်ယူ ၄-ဌာန။ ။ မြတ်စွာဘုရားရှင် စွယ်တော်
ဓာတ် ၄-ဆူကို ပင်ယူ ကိုးကွယ် တည်ထားရာ ဌာနကြီး ၄-ပါးကို မေးလို
ရင်းဖြစ်၏။ ၎င်းအဖြေကို (အသမ္ဘန္တ၊ ဓာတ်မြတ်လှ၊ ပင်ကြူ ၆-ဌာနာ)
ဟူသော ပုစ္ဆာ၌ ပြန်ရူပါ။

(၂၃၈)

[ဆ။ ဆ + က်။ ဆ + င]

[ဆ]

ဆံတော်မရှည်၊ ဒွဂ်လီ၊ မြတ်သည်ပုဂ္ဂိုလ် ၂။ ။ဆံပင်တော်များ ရှည်လျား
ခြင်း မရှိဘဲ ဒွဂ်လီ၊ ခေါ် လက်နှစ်သစ် နှစ်လက်မခန့်မျှ လက်ျာရစ်
လည်၍ အမြဲတည်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် ၂-ပါးကား။ (၁) မြတ်စွာဘုရား
သခင်၊ (၂) ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါအရှင် ဟု ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာနှင့် အပဒါန်
အဋ္ဌကထာတို့၌ လာရှိ၏။

ဆံထုံးအပြား၊ ၅၅၊ ဆင်ငြား ပုဂံသူ။ ။၎င်းသရုပ်ကို (ဥသျှောင် ထုံးငြား၊
၅၅) ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ဆံပင်ထားခြင်း၏ အပြစ် ၁၆-ပါး။ ။၎င်းအကျယ် စိတ်ဝင်စားဘွယ်ရာ
ဆံပင်ထားမှုအတွက် ပလိဗောဓ ၁၆-ပါးကို ဟံသာဝတီရိုက် မိလိန္ဒပဉ္စာ
ဝတ္ထုတော်ကြီး စာမျက်နှာ ၂၁-၌ ရှုပါလေ။

ဆံပင်ထုံးရိုး၊ ၇-မျိုး၊ မင်းရိုးပျိုကညာ။ ။၎င်းသရုပ်ကို (ဥသျှောင် ၇-မျိုး
ဖွဲ့ထုံးရိုး) ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ဆ၊ အသာဓာရဏ ဉာဏ်တော် ၆-ပါး။ ။၎င်း၏ သရုပ်အဓိပ္ပါယ်ကို
(အသာဓာရဏ ဉာဏ်တော် ၆-ပါး) ဟူသော သုတေသန၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ဆက်စပ်လို့ မရနိုင်အောင် ကွာဝေးသော အရာကြီး ၄ ပါး။ ။စတုကင်္ဂုဟူရ
။ပါ။ ၃၅၉ ။ဋ။ ၃၀၆။ ဝေးသည်ထက် ဝေးသော အရာကြီးလေးပါး။
(၁) နဘာစ ပထဝီ- မိုးနှင့် မြေကြီး၊ (၂) သမုဒ္ဒသာ ဩရိမပါရိမံ-သမုဒ္ဒ
ရာ၏ ဟိုမှာဖက်ကမ်းနှင့် ဤမှာဖက်ကမ်း၊ (၃) သူရိယ အပ္ပဒိတ စဝန
ဌာနီ - နေထွက်လာရာ အရပ်နှင့် နေဝင်သွားရာ အရပ်၊ (၄) သတဗမ္မ
အသတဗမ္မ- သူတော်ကောင်း တရားနှင့် သူယုတ်မာတို့တရား။

ဆင်မျိုး ၄-ပါး၊ စွယ်ခြားနား၊ ခေါ်ငြား အမည်ထူး။ ။အစွယ်ပေါက်ပုံ
လိုက်၍ အမည် ၄-ပါးဖြင့် ခေါ်ကြသည်။ (၁) ဟိုင်းမျိုး- အစွယ်လုံးဝ
မရှိသော ဆင်မျိုး၊ (၂) ဟံမျိုး- သေးသွယ်သော အစွယ် တိုသော အစွယ်
ရှိသည့် ဆင်မျိုး၊ (၃) တည်မျိုး- အစွယ်တချောင်းသာ ရှိသော ဆင်မျိုး၊
(၄) တံမျိုး- အစွယ် ၂-ချောင်းစုံ ရှိသော ဆင်မျိုး။

[ဆ + င်။ ဆ + င်။ ဆ + င်။ ဆ + ည်း] (၂၃၉)

ဆင်မျိုး ၁၀-ပါး၊ ဗလအား၊ ခြားနားထူးထွေပုံ။ ။ သုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာ ၁၆၄-၌ အကျယ်ရှုပါ။ အစဉ်အတိုင်း တမျိုးထက် တမျိုးက ဆယ်ဆအား ဗလရှိကြောင်းကို သိရ၏။ (၁) ကာဠာဝကဆင်- လူဆယ်ယောက်အား ရှိ၍ ညင်းညင်း အော်မြည်တတ်သော ဆင်မည်းတမျိုး၊ (၂) ဂင်္ဂေယျဆင်- ဂင်္ဂါမြစ် ပတ်ဝန်းကျင်တဝိုက်၌ ရှိကြသည်၊ ၎င်းတကောင်၌ ကာဠာဝက ဆင် ဆယ်ကောင် အားရှိ၏၊ (၃) ပုဏ္ဏရဆင်- ဝါဖျော့ဖျော့ အရောင်ရှိ၍ ဂင်္ဂေယျဆင် ဆယ်ဆအားရှိ၏၊ (၄) တမ္ဗဆင်- ကြေးနီရောင် အဆင်းရှိ၍ ပုဏ္ဏရဆင် ဆယ်ဆအားရှိ၏၊ (၅) ပိင်္ဂလဆင်- ကြောင်သော အဆင်းရှိ၍ တမ္ဗဆင် ဆယ်ဆ အားရှိ၏၊ (၆) ဂန္ဓဆင်- အနံ့မွှေးသော ဆင်နံ့သာ၊ ပိင်္ဂလဆင် ဆယ်ဆအားရှိ၏၊ (၇) မင်္ဂလဆင်- တင့်တယ်စွာ သွားတတ်၍ မင်္ဂလာရှိသောဆင်၊ ဂန္ဓဆင် ဆယ်ဆအားရှိ၏၊ (၈) ဟေမဆင်- ရွှေရောင် အဆင်းရှိ၍ မင်္ဂလဆင် ဆယ်ဆအားရှိ၏၊ (၉) ဥပေါသထဆင်- ၎င်း အမျိုး၌ ဖြစ်သည့် ကောင်းကင်ပျံဆင်ဖြူ၊ ဟေမဆင် ဆယ်ဆအားရှိ၏၊ (၁၀) ဆဒ္ဒန်ဆင်- အစွယ်မှ ရောင်ခြည် ၆-မျိုးထွက်သော ဆင်ဖြူ၊ ဥပေါသထဆင် ဆယ်ဆအားရှိ၏၊ ဘုရားရှင်၏ အားတော်ကား ဆဒ္ဒန်ဆင် ဆယ်စီးအားရှိ၏။

ဆင့်အတွက် လက်နက်မျိုး ၈-ပါး။ ။ ဆင်စီးသူရဲများအတွက် ဆင့်ကိုယ်ပိုင် လက်နက်ကြီး ရှစ်ပါးဟု ဟိတောပဒေသ၌လာ၏။ (က) အစွယ် ၂-ချောင်း၊ (ခ) အခြေ ၄-ချောင်း၊ (ဂ) နှာမောင်း၊ (ဃ) ဥက္ကောင်း။

ဆင်းရဲမူလ၊ ရင်း ၂-စ၊ ရှောင်ကြံစားဝေးကွာ။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (မူလ ၂-ပါး) ၌ ရှုပါကုန်။

ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ထိုက်သူ၏ ဂုဏ်အင်္ဂါ ၇-ပါး။ ။ အဟုတ်တကယ် ကိုးကွယ်၊ ဆည်းကပ်၊ ပေါင်းသင်း ခံထိုက်သူ၏ လက္ခဏာ ၇-ပါး။ (၁) သီလဂုဏ်- ကိုယ်ကျင့်တရား ကောင်းမွန်စွာ ရှိမှုဂုဏ်၊ (၂) သမာဓိဂုဏ်- စိတ်ဓာတ် မြင့်မြတ်မှု ဂုဏ်၊ (၃) ပညာဂုဏ်- လောကုတ်၊ လောကီ၊ ပညာဆီ ဝမှုဂုဏ်၊ (၄) ဒါနဂုဏ်- ပေးကမ်း စွန့်ကြဲရက်မှုဂုဏ်၊ (၅) ပေယျဝစ္စဂုဏ်- ချစ်ဖွယ် စကားဖြင့် ယဉ်ကျေးအောင် ဆုမွန်ခိုင်မှုဂုဏ်၊ (၆) အတ္တစရိယဂုဏ်- သူ့ အကျိုးကို သည်းပိုးနိုင်မှုဂုဏ်။ (၇) သမာနုတ္တဂုဏ်- မိမိနှင့် ဘူသော ကောင်းကျိုးသုခကို ပေးစွမ်းနိုင်မှုဂုဏ်။

(၂၄၀)

[ဆ + ညှိ]

ဆည်းဆာတပြား။ မျိုး ၃-ပါး၊ ၄-ပါး တနည်းလော။ ။နေမင်း၏ အလယ်
ဗဟိုချိန် ၃-ပါးဟူလို။ (၁) နံနက် နေတခြမ်းထွက်ချိန်၊ (၂) နေလည်
မုန်းတည့်ချိန်၊ (၃) ညနေ နေတခြမ်း ဝင်ချိန်၊ ထို့ကြောင့် လောကသာရ
ပျို၌ “ဥဒည်း၊ မဇ္ဈင်၊ နေဝင်အခါ၊ ဆည်းဆာသုံးပါး၊ ပိုင်းခြားဂါထာ၊
ရွတ်မြဲရာသား၊ ကာယာသိဒ္ဓိ၊ တရိသစ္စာ၊ တတ်လေ့လာ၍” ဟု ဆိုထား
သည်။

ဆည်းဆာ ၄-ပါး။ တနည်း။ ။ သူရိယ ကာလ၏ မဇ္ဈေချိန် ၄-ပါး ဟူ၏။
(၁) နေ၏အဆုံးနှင့် ညဉ့်၏အစ ညနေချမ်းချိန်၊ နေဝန်းကြီး တခြမ်း
ဝင်ချိန် ဟူလို၊ (၂) ညဉ့်၏အဆုံးနှင့် နေ၏အစ နံနက်အချိန်၊ နေဝန်းကြီး
တချမ်း ထွက်ချိန် ဟူလို၊ (၃) နေမုန်းတည့်ချိန်၊ (၄) ညဉ့်သန်းခေါင်ချိန်။

မှတ်ချက်။ ။ မန္တလေး နေပြည်တော်သုံး မြန်မာပဟိုရ်စည် စံတော်ချိန်၌
နံနက် လေးချက်တီး၊ နေ့ ၂-ချက်တီး၊ ညဉ့်လေးချက်တီး၊ ညဉ့်
၂-ချက်တီးတို့သည် ဆည်းဆာချိန် မည်၏။

ဆည်းလည်း ၃-လုံး။ ။ ဆည်းလည်းကို အချို့မာစောင်တို့၌ “ဆည်လည်”
ဟု ရေးထုံးပြုကြသည်။ ရှေးထုံး ဝေဟာရအားဖြင့် ပြောလာကြသည်
မှာကား ချမ်းသာ၊ ဆင်းရဲ ဖြစ်မည့် ရွှေပြေး နိမိတ် သုံးပါး ဟူ၏။
(၁) ကလေးသူငယ်တို့သည် “အိမ်၏ဆည်းလည်း” မည်၏။ ၎င်းတို့ အမေ
လေး၊ အဘလေးစသည့် အနိဋ္ဌ အမင်္ဂလာသံမျိုးကို မကြာခဏ မြက်ဆိ
အော်ဟစ်မှု ဆင်းရဲ ပျက်စီးဘေး ရောက်တတ်၏။ မင်္ဂလာရှိသော ဣဋ္ဌသံကို
မြည်ဆိုမှု ထိုအိမ်၌ ချမ်းသာကြွယ်ဝတတ်၏။ (၂) ဇာတ်၊ ရုပ်သေးစသော
သဘင်သည် တို့သည် “မြို့ရွာ၏ ဆည်းလည်း” မည်၏။ မြို့ရွာ၏
ဆည်းလည်းသည် အသေအပျောက် ခိုက်ရန် သတ်ပုတ် ဇာတ်တို့ကို
မျှားစွာပြုမှု၊ အပူတိုက်ကို အဆိုအမြည်များမှု မြို့ရွာ ဘေးသင့်တတ်၏။
မင်္ဂလာရှိသော ဇာတ်ကွက် ဇာတ်လမ်းနှင့် ကျက်သရေ မင်္ဂလာရှိသော
တေးသီချင်းတို့ကို မကြာခဏ ပြသသိဆိုမှု သာယာစပြောတတ်၏။ (၃)
ဂ္ဂူးသွပ်သော သူတို့သည် “တိုင်းနိုင်ငံ၏ ဆည်းလည်း” မည်၏။ လိုတိုင်းနိုင်ငံ၏
ဆည်းလည်းသည် မကောင်းသံ မြည်မှု တိုင်းနိုင်ငံ မကောင်း ဖြစ်တတ်၏။
ကောင်းသံမြည်မှု ကောင်းတတ်၏။ မြို့ရွာသာယာတက်သည် ဟူ၏။

[ဆ + န်း။ ဆ + ပ်။ ဆ + ယ်]

(၂၄၁)

ဆန်ဂိုဏ်းရွေးနည်း ၈-ပါး။ ။ နာမည်ပေးရာ၌ ကောင်းကျိုး ဆိုးကျိုးတို့ကို တွက်ချက်သော ဗေဒင်နည်း၊ ၎င်းကို အောက်ပါ လင်္ကာအတိုင်း ဒီဃ၊ ရသ၊ ခွဲ၍ သံလေ၊ ဣဋ္ဌဂိုဏ်းကား ကောင်း၏။ အနိဋ္ဌဂိုဏ်းကား မကောင်း။

- (၁) ဘ, ဂိုဏ်း- ဘ, လ, မိ၊ လနတ်သားစောင့် မိဂသီနက္ခတ် ဣဋ္ဌဂိုဏ်း၊
- (၂) န, ဂိုဏ်း- န, သိ, ဘ၊ သိကြားစောင့် ဘရဏိနက္ခတ် ဣဋ္ဌဂိုဏ်း၊
- (၃) ယ, ဂိုဏ်း- ယ, တိမ်, သတ်၊ တိမ်နတ်သားစောင့် သတ္တဘိသျှနက္ခတ် ဣဋ္ဌဂိုဏ်း၊
- (၄) မ, ဂိုဏ်း- မတ်, ဘုံ, ဇေ၊ ဘုမ္မဇိုဝ်းနတ်စောင့် ဇေဋ္ဌနက္ခတ် ဣဋ္ဌဂိုဏ်း၊
- (၅) ဇ, ဂိုဏ်း- ဇ, ဇန, ပု၊ နေနတ်သားစောင့် ပုဏ္ဏဗုသျှနက္ခတ် အနိဋ္ဌဂိုဏ်း၊
- (၆) သ, ဂိုဏ်း- သ, လိ, သွာ၊ လေနတ်သားစောင့် သွာတိနက္ခတ် အနိဋ္ဌဂိုဏ်း၊
- (၇) ရ, ဂိုဏ်း- ရာ, မိ, ကြတ်၊ မိးနတ်သားစောင့် ကြတ္တိကာ နက္ခတ် အနိဋ္ဌဂိုဏ်း၊
- (၈) တ, ဂိုဏ်း- တတ်, အာ, သ၊ အာကာသဇိုဝ်း နတ်စောင့် သရဝဏ်နက္ခတ် အနိဋ္ဌဂိုဏ်း။

ဆန္ဒမျိုး ၃-ပါး။ ။ ကောင်းသော ဆန္ဒ၊ သို့မဟုတ် ဝိတက်ကောင်းမျိုး ၃-ပါး ဟူလျှင် ပေဋကောပဒေသ ။ ပါ။ ၂၇၀။ ၎င်းသရုပ် (သမ္မာသင်္ကပ္ပ မျိုး ၃-ပါး)၌ ရှိပါ။

ဆပ်မျိုး ၄-ပါး။ ။ ဆပ်ခေါ် ကောက်မျိုး ၄-ပါး၊ ဆေးကျမ်းများမှ ယူဖြေသည်။ (၁) ကာလကင်္ဂ- ဆပ်နက်မျိုး၊ (၂) ရတ္တင်္ဂ - ဆပ်နီမျိုး၊ (၃) သုကင်္ဂ- ဆပ်ဖြူမျိုး၊ (၄) ပိတကင်္ဂ- ဆပ်ဝါမျိုး။

ဆဗ္ဗင်္ဂီ ရဟန်းကြီး ၆-ပါး။ ။ မဇ္ဈိမပဏ္ဍာသ။ ၄။ ၁၃၀-၌ အကျယ်ရှိပါ။ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်က၊ ၎င်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ သိက္ခာ ပုဒ်ပေါင်းများစွာ ပညတ်ရသော ၆-ပါးဂိုဏ်း ရဟန်းစု။ (၁) အဿဇိ၊ (၂) ပုနုဗသ္မက၊ (၃) မေတ္တိယ၊ (၄) ဘုမ္မဇက၊ (၅) ဟဏ္ဍက၊ (၆) လောဟိတက။

ဆယ်ပါးသော ဒဏ်၊ ဖြေဆိုရန်၊ အဘိ ပုစ္ဆာမိ ? ။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ဒဏ် ၁၀-ပါး) ဟူသော ပုစ္ဆာ၌ ဆိုအံ့။

ဆယ်လီရွေး ဆယ်ပါး။ ။ မြန်မာသင်္ချာ တွက်ကိန်း ဝေါဟာရ တမျိုး၊ ဆယ်မူးတကျပ်နှင့် တွက်ကိန်းတမျိုးကိုပင် “ဆယ်လီရွေး” ဟု ခေါ်ဆိုကြလေသည်။ ၎င်းလင်္ကာကား၊ “မြန်မာသင်္ချာ၊ တွက်နည်းနာဝယ်၊ ဆယ်သာ

(၂၅၂)

[ဆ + ရာ။ ဆ + ရဒ္]

ကျပ်ပြည့်၊ အကြွင်းရှိကာ၊ တွက်ဖို့ရာကို၊ စဉ်လာရှေးထုံး၊ စိ၍ကုံးအံ့၊
တွက်ကျုံးကြွင်းလာ၊ မြောက်စရာကား၊ မူးမှာ တဆယ်၊ ပဲဝယ် နှစ်ပါး၊
ရွေးကား ၆-မှန်၊ ဆန်နှမ်း၊ စတု သုံးခု မှန်ညှင်း၊ မြူမင်းဥိကာ၊ လိက္ခာ
သတ္တု၊ အဏုပရမာ၊ ဆတ္တိ သာဟု၊ သေချာစဉ်သင့်၊ ဆယ်နှစ်ဆင့်သည်၊
ကြွင်းဖြင့်မြောက်ရန် သွယ်သွယ်တည်း။” တင်ရှားစေအံ့။ (၁) ပရမာ
ဏုမြူ ၃၆-လုံး၊ အဏုမြူ ၁-လုံး၊ (၂) အဏုမြူ ၃၆-လုံး၊ (ကညစ်ချေး)
လိက္ခာမြူတလုံး၊ (၃) လိက္ခာမြူ ၇-လုံး၊ (သန်းဥက္ခေသင်း) ဥိကာ တလုံး၊
(၄) ဥိကာ ၇-လုံး၊ မှန်ညှင်းစေ့ တလုံး၊ (၅) မှန်ညှင်းမေ့ ၃-လုံး၊
နှမ်းတလုံး၊ (၆) နှမ်းစေ့ ၄-လုံး၊ ဆန်တလုံး၊ (၇) ဆန်စေ့ ၄-လုံး၊
ချင်ရွေးငယ် တလုံး၊ (၈) ချင်ရွေး ၆-လုံး၊ တပဲငယ်၊ (၉) ၂-ပဲငယ်၊
တမူးငယ်၊ (၁၀) ၁၀-မူးငယ်၊ တကျပ်။

မှတ်ချက်။ ။ ကျပ် ၁၀၀-ကို တပိဿာ ခေါ်၏။

ဆရာမုၚ်း ၃-ပါး။ ။ အတတ်ပညာပေးသူ ၃-ပါး ဟူ၏။ (၁) သင်ဆရာ၊
ကိုယ်ထိလက်ရောက် ကျကျနန သင်ပြပေးသော ဆရာမုၚ်း-မုကာစရိယ၊
(၂) မြင်ဆရာ၊ သူလုပ်ကိုင်နေသည်ကို တွေ့ကာမြင်ကာဖြင့် တတ်မြောက်
ခြင်း ရှိသူ၏ ဆရာ ဒိဋ္ဌာစရိယ၊ (၃) ကြားဆရာ၊ သူပြောဆိုရွတ်ဖတ်
နေသည်ကို ကြားရသဖြင့် တတ်မြောက်သူ၏ ဆရာ-သုတာစရိယ။

ဆရာမုၚ်း ၅-ပါး၊ တနည်း။ ။ ၎င်းသရုပ် (အာစရိယမုၚ်း ၅-ပါး)၌ ပြုပြီးပြီ။

ဆရာ့ ဂုဏ်အင်္ဂါ ၂၅-ပါး။ ။ ဆရာမြတ်တို့ လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်သည့်
ဂုဏ်ကျေးဇူး ၂၅-ပါး ဟူ၏။ မိလိန္ဒပဉ္စာ။ (၁) တပည့်၌ အမြဲအစဉ်
စောင့်ရှောက်ရ၏။ (၂) မှီဝဲအပ် မအပ်ကို သိရ၏။ (၃) မေ့လျော့သည်
မမေ့လျော့သည်ကို သိအပ်၏။ (၄) အိပ်ရာနေရာ၏ ကျန်းမာရေးကို
သိအပ်၏။ (၅) ရောဂါရှိ မရှိကို သိအပ်၏။ (၆) ထမင်း ဘောဇဉ် ရအပ်
မရအပ်ကို သိရ၏။ (၇) အထူး ရှိ မရှိကို သိအပ်၏။ (၈) စားသောက်ဖွယ်
တို့ကို ကောင်းစွာ စစ်ဆေး ဝေဘန်အပ်၏။ (၉) ပညာတိုးမှု အတွက်
အားပေးစကား ပြောကြားအပ်၏။ (၁၀) အလုပ်အကျွေး ကောင်းသူ
ကို သိထားအပ်၏။ (၁၁) ဆွမ်းခံရာ၌ အလုပ်အကျွေးကို သိအပ်၏။
(၁၂) ကျောင်း၌ အလုပ်အကျွေးကို သိအပ်၏။ (၁၃) ဆရာသည်

တပည့်တို့နှင့် ပြက်ရယ်မှု မပြုအပ်။ (၁၄) တပည့်တို့နှင့် သဟယ်ချင်း ပမာ အရောတဝင် မပြုရာ။ (၁၅) တပည့်၏အပြစ်ကို မြင်သော်လည်း သည်းခံအပ်၏။ (၁၆) တပည့်ကို အရိုအသေ မပေးမပြုအပ်။ (၁၇) အတတ်ကို လျှို့ဝှက်စွာ ပြုသင့်က ပြုရာ၏။ (၁၈) အတတ်ကို အကြွင်းမထား ပြုသင့်က ပြုရာ၏။ (၁၉) တပည့်များအား တတ်သိစေချင်သောစိတ် ထားရာ၏။ (၂၀) တပည့်များအား အတတ်ပညာ မမေ့နိုင်ရာသော နည်းလမ်းများဖြင့် သင်ကြားရာ၏။ (၂၁) မိမိသင်လက်စ ပညာဖြင့် ရွှေကိုသားတိုး၍ သင်ကြားလိုစိတ် ရှိလာအောင် ကြီးပွားလိုစိတ် ထား အပ်၏။ (၂၂) မေတ္တာစိတ်ကို ဖြစ်စေအပ်၏။ (၂၃) ဘေးရန်ရှိသော ကာလတို့၌ မစွန့်ရာ။ (၂၄) အမှုကိစ္စ ပြုလုပ်ဖွယ်၌ မမေ့မလျော့ရာ။ (၂၅) တပည့်မေ့လျော့ မှားကွင်းသော် တရားနှင့်လျော်စွာ ချီးမြှောက် အပ်၏။

ဆရာကျင့်ဝတ် ၅-ပါး။ ။ သုတ်ပါထေယျ။ ပါ။ ၁၅၄။ ဋ။ ၁၃၇။ အတတ် လည်းသင်၊ ပဲ့ပြင်ဆုံးမ၊ သိပ္ပံမချန်၊ ဘေးရန်ဆီးကာ၊ သင့်ရာအပ်ပို့ ဆရာတို့ ကျင့်ဘို့ဝတ်ငါးဖြာ။ ဆရာလုပ်သူတို့ တပည့်များ အပေါ်၌ လိုက်နာပြုကျင့်ရမည့် ဝတ် ၅-ပါး။ (၁) အတတ်ပညာ သင်ကြား ပေးရခြင်း၊ (၂) လိမ်မာ ယဉ်ကျေးမအောင် ဆုံးမပဲ့ပြင် ပေးရခြင်း၊ (၃) သင်ပေးရမည့်အတတ်ပညာကို ခြွင်းချန် မထားရခြင်း၊ (၄) ဘေး ရန်အပေါင်းကို တားဆီး ကာကွယ်ပေးရခြင်း၊ (၅) မိမိထံ၌ အတတ် ပညာ စုံညီမီက သင့်ရာပညာကို သင်ကြားစေရန် အခြား ဆရာ့ထံ အပ်၍ ရွှေ့ပြောင်းပေးရခြင်း။

ဆားမျိုး ၅-ပါး၊ ၃-နည်း။ ။ ဆေးကျမ်းလော ဆာမျိုးဝင် အပေါင်းဝေါဟာရ။ ၃-နည်း ပြား၏။ (၁) ဇဝက်သာ၊ (၂) သိန္ဓော၊ (၃) ဆားပုတ်၊ (၄) သမုဒ္ဒရာဆား၊ (၅) ရုက္ခမူဆား။ တနည်း။ (၁) ဆား၊ (၂) သိန္ဓော၊ (၃) သဲဆပ်ပြာ၊ (၄) ယမ်း၊ (၅) ကျပ်ခိုး။ တနည်း။ (၁) သမုဒ္ဒရာ ဆား၊ (၂) သိန္ဓော၊ (၃) ဆားပုတ်၊ (၄) ကျပ်ခိုး၊ (၅) မြေလောက် ဆား။

ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း ၃-ပါး။ ။ ကိလေသာတို့မှ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို ဆိုသည်၊ ၎င်းသရုပ် (ဝိဂေကတရား ၃-ပါး)၌ ရှုပါ။

(၂၄၄)

[ဆီ။ ဆု။ ဆု + မ်။ ဆေး]

ဆီမီးလှူကျီး ၅-ပါး။ ။ ဤကား အကျီးများစွာတို့ အနက် ထူးကဲသော အကျီးငါးပါးသာဟု မှတ်ရာ၏။ (၁) တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်ကြီး ခြင်း၊ (၂) ရဲရင့် လျင်မြန်ခြင်း၊ (၃) ထွန်းလင်းတောက်ပ အဆင်းလှ ခြင်း၊ (၄) ဉာဏ်ပညာ ထက်မြက်ကြီးကျယ်ခြင်း၊ (၅) ကိစ္စိ ၂-ပါး ကျော်စောထင်ရှားခြင်း။

ဆုကြီး ၅-ပါး၊ ပန်လိုငြား၊ ပျိုးပြားမည်သို့နည်း?။ ။ နိဗ္ဗာန်ကို လိုလား တောင့်တကြသော အမျိုးကောင်းသားသွီးတို့သည် အောက်ပါ ဆုကြီး ငါးပါးကို ပန်ကြားကျင့်ဆောင်ရာ၏။ (၁) ဘုရားဆု-၄, ၈, ၁၆-သင်္ချေ နှင့် ကမ္ဘာတသိန်း၊ (၂) ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဆု-၂-သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း၊ (၃) အဂ္ဂသာဝကဆု-၁-သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း၊ (၄) မဟာ သာဝကဆု- ကမ္ဘာတသိန်း၊ (၅) ပကတိ သာဝကဆု- အပိုင်းအခြားမရှိ။

ဆုတောင်းပြည့်ရာ၊ အင် ၆-ဖြာ၊ လားရာ ဂတိမြဲ။ ။ ဆုတောင်းပြည့်ခြင်း၏ ဂုဏ်အင်္ဂါ ခြောက်ပါးကို ဆိုသည်။ ၎င်းသရုပ် (ဂတိမြဲရန်၊ ပုထုဇန်၊ ၆-တန် ဂုဏ်အင်္ဂါ) ပုစ္ဆာ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ဆုပွဲခြင်းရာ၊ အင် ၅-ဖြာ၊ ကျမ်းလာ မည်သို့နည်း?။ ။ တပည့်များအား ဆိုဆုပွဲရာ၌ ဆရာလုပ်သူက အောက်ပါအင်္ဂါ ၅-ပါးနှင့် စုံညီစွာ ရှိစေရန် 'သောဝစယတာ' မင်္ဂလာအဖွင့်၌ ဆို၏။ (၁) ပရိပူပ အင်္ဂါ- သင်္ဃလျော် သော ကာလ၊ ဌာန၊ ဒေသ၊ သမယမျိုး၊ (၂) သစ္စ အင်္ဂါ- ဟုတ်မှန်သော စကားဖြင့်သာ၊ (၃) သုခုမ အင်္ဂါ- သိမ်မွေ့နူးညံ့သော စကားဖြင့်သာ၊ (၄) ဟိတ အင်္ဂါ- အကျိုးရှိ ခြေငံသော စကားဖြင့်သာ၊ (၅) မေတ္တာ ပဗ္ဗင်္ဂမ- မေတ္တာ ရွှေထားဖြင့်သာ၊ (ဆုံးမ) ဟုလည်း ရေးထုံးရှိ၏။

ဆေးကုအကျော်၊ သမားတော်၊ ၅-တော် အင်္ဂါသိ။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (သမားတော် အင်္ဂါ ၅-ပါး) ဟူသော ပုစ္ဆာ၌ ကြည့်ပါကုန်။

ဆေးဒါန်းမျိုး ၄-ပါး။ ။ သဗ္ဗဓာတုက ဝိဇ္ဇာဓရကျမ်းမှ။ (၁) သေလ ဟရိတာလ- ကျောက်ဆေးဒန်း၊ နန္ဒင်းသားကဲ့သို့ရှိ၏၊ (၂) တာလ သာဒရ- ဆေးဒန်း မြင်းသိလာ၊ ချိပ်သားကဲ့သို့ ရှိ၏၊ (၃) တာလ သုဝဏ္ဏ- ဆေးဒါန်းရွှေဝါ၊ ပရပိုက်ခေါက်ရွှေကဲ့သို့ ရှိ၏၊ (၄) သုက္က ဟရိတာလ- ဆေးဒါန်းဖြူ မြေဖြူကဲ့သို့ ရှိ၏။

ဆဲကြီး ၄-ပါး။ ။ပေဒင်ကျမ်းအလို မည်သည့် နေ့ရက်တွင်မဆို မင်္ဂလာ
ဟောမိအပ်သော ဆဲ အခါကြီးလေးပါးဟူ၏။ (၁) နေထွက်ဆဲအခါ၊
(၂) မွန်းတည့်ဆဲအခါ၊ (၃) နေဝင်ဆဲအခါ၊ (၄) သန်းခေါင်တည့်ဆဲ
အခါ၊ အချို့ကျမ်းတို့၌ “ဆည်းဆာ လေးပါး” ဟုလည်း ခေါ်ဝေါ်ကြ
သေး၏။

ဆဲရေးခြင်းမျိုး ၁၀-ပါး။ ။၎င်းဆဲရေးခြင်းဝတ္ထု ဆယ်ပါးသည် ဝစီဒုစရိုက်
တရားချည်း ဖြစ်ရကား၊ ရဟန်းတော်များအတွက် ပညတ်ချက် ထုတ်ထား
၏။ လူများအဖို့လည်း ရိုင်းပြသော အရာဖြစ်၍ မဆဲရေးကောင်းချေ၊
ဝိနည်းပါဠိတော်။ (၁) ဇာတိ-သင်္ကတိယံမျိုး၊ စက္ကာလမျိုး စသည်ဖြင့်
ဇာတ်ကို ထိပါး၍ ဆဲရေးခြင်း၊ (၂) နာမ- ဦးမျိုးယုတ်၊ ကိုဉာဏ်ကြီး
စသော အမည်နာမတို့ဖြင့် ထိပါးဆဲရေးခြင်း၊ (၃) ဂေါတ္ထ- နေမျိုးနွယ်၊
ပုဂံပြည် သဗ္ဗညုဆက်၊ ရှေ့စည်းခုံနွယ် စသည်ဖြင့် အနွယ်ကိုခိုက်၍ ဆဲရေး
ခြင်း၊ (၄) ကမ္မ- ဖိနပ်တိုက်သမား၊ ချေးကျွံဝိဇ္ဇာကြီး၊ ထမင်းငတ်
စာရေးဆရာကြီး၊ စိန်ကုန်သည်ကြီး စသည်ဖြင့် အလုပ်အကိုင်ကိုစွဲ၍
ဆဲရေးခြင်း၊ (၅) သိပ္ပ- အင်ဂျင်နီယာပါရဂူကြီး၊ ကျူထရရက်ဝိဇ္ဇာကြီး၊
စသည်ဖြင့် အတတ်ပညာကိုစွဲ၍ ဆဲရေးခြင်း၊ (၆) အာဗာဓ- ဖါကျိုး၊
ရွှက်ကုန်း၊ မီးယပ်ပိန် စသည်ဖြင့် ရောဂါအနာကို ထိခိုက်၍ ဆဲရေးခြင်း၊
(၇) လိင်- လံဗားကြီး၊ အသုရိန်ကြီး၊ ငပု၊ ညှပ်စိ၊ ငကုန်း၊ မယ်ဗမာ၊
မောင်ဒဂုံ စသည်ဖြင့် အသွင်ကိုစွဲ၍ ဆဲရေးခြင်း၊ (၈) ကိလေသ-တဏှာအိုး၊
ဒေါသကုမ္မာ၊ မရှင်းမရှင်း ဝိစိကိစ္ဆာကြီး စသည်ဖြင့် ကိလေသာတပါးပါး
အမည်ကိုထပ်၍ ဆဲရေးခြင်း၊ (၉) အာပတ္တိ-ပါရာဇိက၊ သံဃာဒိသိသံ၊
ဒုက္ကဋ်အိုး စသည်ဖြင့် အာပတ် အမည်ကိုထပ်၍ ဆဲရေးခြင်း၊ (၁၀)
အက္ခောသ- နှင့် အမေ၊ နှင့် နှမ၊ ခွေးမသား၊ ခွေးသား ဝက်မြေး၊
မဟောသဓာ၊ ဘုရားလောင်း စသည်ဖြင့် ဆဲရေးခြင်းမျိုး။

မှတ်ချက်။ ။ထို အက္ခောသဝတ္ထုဆယ်ပါးတွင် အယုတ် အမြတ်အားဖြင့်
၂-ပါးစီ ဖြစ်၏။

ဆဲရေးခြင်းမျိုး ၁၀-ပါး၊ တနည်း။ ။သံယုတ် ။ဋ္ဌ။ ပ-အုပ်။ ၂၀၀-၌
အကျယ်ရှိပါ။ (၁) စောရောသိ- သူခိုး၊ (၂) ဗာလောသိ- ငမိုက်၊
(၃) မူဠောသိ- ငမေ့ကောင်း၊ ငထူ- ငထိုင်း (၄) ထေနောသိ- သူခိုး၊

- (၅) သြဋ္ဌောသိ- ငကုံး၊ ကလားအုဋ္ဌ၊ (၆) မေဏောသိ- သိုး၊ ဆိတ်၊
- (၇) ဂေါဏောသိ- နွေး၊ နွားကောင်၊ (၈) ဂဒြဘောသိ- ပြည့်ကောင်၊
- (၉) တိရုတ္တန ဂတောသိ- တိရုတ္တန်ကောင်၊ (၁၀) နေရယိကောသိ- ငရဲကောင်။

ဆယ့်နှစ်ရာသီ လ၊ ပွဲ၊ ပန်း၊ နက္ခတ်၊ တာရာ၊ နှင့် ရာသီရုပ်ပုံ အစုံ။ ။ ဆယ့်နှစ်လ ရာသီ၏ ဆိုင်ရာမှတ်ဖွယ်များကို အကျဉ်းမျှ အစုံဖြေလိုက်သည်။ (၁) မိဿ ရာသီ- တန်ခူးလ၊ အတာသကြန် ရေလောင်းပွဲ၊ ရင်ခတ်ပန်း၊ ကံ့ကော်ပန်း၊ စိတြနက္ခတ်နှင့် စန်းယှဉ်ပြည့်၊ တံငါတာရာ ထွန်း၊ ရာသီ ရုပ်ကား ဆိတ်သတ္တဝါ ဖြစ်၏။ (၂) ပြိဿ ရာသီ- ၎င်းအကျယ် “ကဆုန် လနှင့် မှတ်ဘွယ် ၁၆-ချက်” ဟူသော သုတေသနရုပ်၌ ကြည့်ပါ။ (၃) မေထုန် ရာသီ- နယုန်လ၊ စာမေးပွဲသဘင်၊ မဟာသမယ အခါတော် ဓမ္မ သဘင်၊ စပယ်ပန်း၊ မြတ်လေးပန်း၊ ဇေဋ္ဌနက္ခတ်နှင့် စန်းယှဉ်ပြည့်၊ မြင်းတာရာ ထွန်း၊ ရာသီရုပ်ကား အပျိုနှင့် လူပျို ယှဉ်တုံ့နေပုံ၊ (၄) ကရကဋ္ဌ ရာသီ- ဝါဆိုလ၊ ပဉ္စင်းခံပွဲသဘင်၊ ဓမ္မစကြာ အခါတော်သဘင်၊ ပုန်းညက်ပန်း အာသဋ္ဌိ ခေင်္ဂါ ဥတ္တရာသဋ္ဌနက္ခတ်နှင့် စန်းယှဉ်ပြည့်၊ ဗျိုင်းတာရာထွန်း၊ ရာသီရုပ်ကား ပုခွန်လုံး ဂဏန်း သတ္တဝါပုံ၊ (၅) သိဟ်ရာသီ- ဝါခေါင်လ၊ စာရေးတံမဲ ဆွမ်းလောင်းပွဲသဘင်၊ ခတ္တာပန်း၊ သရဝဏ်ခေင်္ဂါ နေသိဒ္ဓိ နက္ခတ်နှင့် စန်းယှဉ်ပြည့်၊ ဗျိုင်းတာရာ ထွန်း၊ ရာသီရုပ်ကား ခြင်္သေ့ သတ္တဝါ။ (၆) ကန်ရာသီ- တော်သလင်းလ၊ လှေပြိုင်ပွဲ သစ်ဆင်းပွဲသဘင်၊ ယင်းမာ ပန်း၊ အခြေခေင်္ဂါ ပြုပ္ပာဘဒြပိုဒ်နက္ခတ်နှင့် စန်းယှဉ်ပြည့်၊ ဗျိုင်းတာရာ ထွန်း၊ ရာသီရုပ်ကား ကညာပျိုရုပ်ပုံ၊ (၇) တူ ရာသီ- သီတင်းကျွတ်လ၊ မြင့်မိုရ် မီးထွန်းပွဲ၊ ပဝါရဏာပွဲ၊ အဘိဓမ္မာ အခါတော် သဘင်များ၊ ကြာမျိုး ငါးပါးပန်း၊ အထွဏ် နက္ခတ်နှင့် စန်းယှဉ်ပြည့်၊ ကျီးတာရာ ထွန်းတောက်၊ ရာသီရုပ်ကား ကုန်သည် ချိန်ခွင်ကိုင်ပုံ၊ (၈) ပြိစ္ဆာ ရာသီ- တန်ဆောင် မုန်းလ၊ ကထိန် ပွဲတော်၊ တန်ဆောင်တိုင် ပွဲတော်၊ ကြတ္တိကာနက္ခတ် ပွဲသဘင်၊ ခဝဲရွှေဝါပန်း၊ ကြတ္တိကာနက္ခတ်နှင့် စန်းယှဉ်ပြည့်၊ ကျီးတာရာ ထွန်း၊ ရာသီရုပ်ကား ကင်းမလက်မဲပုံ၊ (၉) ဓနုရာသီ- နတ်တော်လ၊ နတ်ကနားပေးပွဲ၊ ဂမုန်းအင်ပန်း၊ သဇင်ပန်း၊ မိဂသိနက္ခတ်နှင့် စန်းယှဉ် ပြည့်၊ ဟင်္သာ တာရာထွန်း၊ ရာသီရုပ်ကား အရွှေပိုင်း လှူ အနောက်ပိုင်း မြင်းဖြစ်၏။ (၁၀) မကာရ ရာသီ- ပြာသိုလ၊ မြင်းခင်း ဆင်ခင်းသဘင်ပွဲ

သူရဲကောင်းများ ဘွဲ့နှင်းသဘင်၊ ချိုညိုပန်း၊ ဖုညှနက္ခတ်နှင့် စန်းယုဉ်ပြည့်၊ ပုဇွန်တာရာ ထွန်း၊ ရာသီရုပ်ကား သမင်နှင့် ငါးဖြစ်၏။ (၁၁) ကိုရာသီ- တပို့တွဲလ၊ ယာဂုနှမ်းမနဲပွဲ၊ ထမနဲပွဲ၊ မီးပုံပူဇော်ပွဲ၊ ဆူးပန်း၊ မာသနက္ခတ် နှင့် စန်းယုဉ်ပြည့်၊ ချိန်တာရာ ထွန်း၊ ရာသီရုပ်ကား ရေထမ်းသမား ဆင်းရဲသားပုံ၊ (၁၂) မိန်ရာသီ- တပေါင်းလ၊ သဲပုံစေတီ ဘုရားပူဇော်ပွဲ၊ သရဖီပန်း၊ ပိတောက်ပန်း၊ ဖဂ္ဂဏခေါ်- ဥတ္တရာဖလဂုဏ္ဍီနက္ခတ်နှင့် စန်းယုဉ် ပြည့်၊ ဆံကျင် တာရာ ထွန်း၊ ရာသီရုပ်ကား ငါးနှစ်ကောင် ရေကူးနေပုံ။

မှတ်ချက်။ ဤ၌ တာရာများကား သက္ကဋနက္ခတ္တဒီပနီနှင့် မယ်ခွေးအဲတို့ မတူကွဲလွဲ ရှိကြသည်။

ဆယ်နှစ်လခွင်၊ အမည်တွင်၊ ၄-အင် အမည်ထူး။ ။ ယခု ခေါ်ရိုးအစဉ် လအမည် ဆယ်နှစ်ပါးတွင် ရှေးဟောင်းအမည် ၄-ပါးကို ဆိုသည်။ (၁) ဝါဆို- နွယ်တာ ဟု ရှေး၌ခေါ်၏။ (၂) ဝါခေါင်- နို့ကာ ဟု ရှေး၌ခေါ်၏။ (၃) တော်သလင်း- သစ်ဆင်း ဟု ရှေး၌ခေါ်၏။ (၄) သီတင်းကျွတ်- သန်တူ ဟု ရှေး၌ ခေါ်၏။

ဆွမ်းကပ်သူများ၊ သတိထား၊ ၅-ပါး ကပ်အင်္ဂါ။ ။ ရဟန်းသံဃာတော်တို့ အား ဆွမ်းကပ်လာသောအခါ အကပ်မြောက်ကြောင်း အင်္ဂါငါးပါးကို သိထားရန်ဆိုသည်။ ၎င်းကို ဤဝိနည်း လင်္ကာဖြင့် သိပါ။ (၁) ရှေးဂူ လည်း ဆောင်၊ (၂) နှစ်တောင်ထွာ ရောက်၊ (၃) မြောက်နိုင် ဝတ္ထု၊ (၄) သုံးခု ပေးခြင်း၊ (၅) ခံခြင်း နှစ် လောက်၊ ကျမ်းလာထောက် ကပ်မြောက် အင်္ဂါငါးပါးတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ (၁) ၌ ယခုခေတ် အားကောင်းသူ တယောက် နိုင်လောက် သော ဝတ္ထုကိုသာ ဆိုသည်။ (၄) ၌ ကိုယ်ဖြင့် ပေးခြင်း၊ ကိုယ်နှင့် စပ်သော ဇွန်း၊ ယောက်မ စသည်တို့ဖြင့် ပေးခြင်း၊ နှစ်တောင် ထွာအတွင်း၌ ပစ်မြောက်လိုမ့်တုန်း၍ ပေးကပ်ခြင်း၊ သုံးမျိုးကို ဆိုသည်။ (၅) ၌ ကိုယ်ဖြင့် ခံယူခြင်း၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ခွက်၊ သပိတ်၊ ခုံ စသည်တို့ဖြင့် ခံယူခြင်း နှစ်ပါးကို ဆိုသည်။

ဆွမ်းဒါန၏ အကျိုး ၅-ပါး။ ။ ဆွမ်းကျွေးပေးလှူခြင်း အကျိုးငါးပါးဟူ၏။ (၁) အာယု- အသက်ရှည်ခြင်း၊ (၂) ဝဏ္ဏ- အဆင်းရုပ်ရည် လှပခြင်း။

(၂၄၇)

[ဆွ + မ်း။ ဆေ]

(၃) သုခ- ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်း၊ (၄) ဗလ- ခွန်အား သန်စွမ်းခြင်း၊ (၅) ပဋိဘာန- သင့် မသင့်, မှန် မမှန် ဝေဘန်ဉာဏ်ရှိခြင်း။

ဆွမ်းဘတ်မျိုး ၇-ပါး။ ။ ဆွမ်းအတွက် ရဟန်းတော်များအား ဘုရားရှင် ခွင့်ပြုတော်မူခြင်း ၇-ပါး၊ ဆွမ်းမခံဘဲ စားကောင်းသည်။ (၁) သံဃဘတ်-တိုက်သံဃာ အားလုံးအား ပေးလှူသောဆွမ်း၊ (၂) ဥဒ္ဓေသ ဘတ်-ဘတ္တုဒ္ဓေသက ရဟန်းကို ရည်ညွှန်း၍ လှူသောဆွမ်း၊ (၃) နိမန္တန ဘတ်-ပင့်ဖိတ်၍ လှူသောဆွမ်း၊ (၄) သလက ဘတ်-မဲချ၍ လှူသောဆွမ်း၊ (၅) ပက္ခိက ဘတ်- ဆန်းဆုတ်ပက္ခိ၍ ရက်သတ်မှတ်၍ လှူသောဆွမ်း၊ (၆) ဥပေါသထိက ဘတ်- ဥပုသ်နေ့၌ လှူသောဆွမ်း၊ (၇) ပါဠိပဒိက ဘတ်- ဥပုသ်ထွက်၌ လှူသောဆွမ်း။

ဆွမ်းမျိုး ၂-ပါး၊ အကျိုးများ၊ ထွတ်ဖျား ခေါင်ထိပ်ဗေ့။ ။ လောက၌ အခြားဆွမ်းတို့ထက် အကောင်းဆုံးဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား ချီးမွမ်းတော်မူသော ဆွမ်းထူးဆွမ်းမြတ်နှစ်မျိုး၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်မှ။ (၁) သုဇာတာ သေဋ္ဌေးသမီး လှူသော နို့စာနာဆွမ်း၊ ထိုဆွမ်းကို ဘုရားပေးတော်မူ၍ အမြတ်ဆုံး သမ္မာသမ္မောဓိ ဉာဏ်ကို ရတော်မူသည်။ (၂) ဒါယကာ စန္ဒလှူသော သူကရမဗ္ဗဝ ခေါ် ဝက်ဟင်းဆွမ်း၊ ထိုဆွမ်းကို ဘုရားပေးတော်မူပြီး၍ ခန္ဓာကြွင်းမရှိသော အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်နန်းသို့ ကြွမြန်းဝင်စံ ခတ်မူသည်။

ဆွမ်းမခံရာသည့် ဌာန ၆-ပါး။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။ ပ-အုပ်။ ၁၇။ ဝိနည်းမဟာဝါ။ ပါ။ ၉၉။ ဌ။ ၂၇၃။ ရဟန်းတော်များ မသွားလာ မကျက်စားကောင်းစွာ သော ဌာနများ ဟူ၏။

ဆွေ ၇-ဆက်။ မျိုး ၇-ဆက်။ ။ ပါရာဇိကဏ်။ ပါ။ ၃၀၇။ ဌ။ ဒု-၂၄၀။ ၎င်း။ ပါ။ ၃၃၃။ ဌ။ ၂၆၄။ မိမိ၏ အထက်နှင့် အောက် ၇-ဆက်တိုင် ခရုကွက်၍ ရသူကို ဉာတိက-ဆွေမျိုးတော်သူဟု ဝိနည်းပိဋကတော်၌ အသိအမှတ် ပြုထား၏။ ၇-ဆက်တွင် အထက်, အောက်မှ မပါဝင်သူကို 'အညာတိက-ဆွေမျိုး မတော်သူ'ဟု ယူရ၏။

အထက် ၇-ဆက် ရေတွက်ပုံ။ (၁) ဘ, ဘိုး, ဘေး, ဘီ, ဘင်, ဘောင်, ဘော-ဟူ၍၎င်း၊ (၂) ဘ, ဘိုး, ဘေး, ဘီ, ဘင်, ညောက်, စေ- ဟူ၍၎င်း၊ (၃) ဘ,

ဘိုး၊ ဘေး၊ ဘီ၊ ဘဲ၊ ဘော၊ ဘွေး- ဟူ၍၎င်း၊ (၄) အဖ၊ အဖိုး၊ အဘေး၊ အဘဲ၊ အဘိ၊ အဘော၊ အဘောင် ဟူ၍၎င်း၊ ဤသို့ ဆရာအမျိုးမျိုးတို့ ကျမ်းအမျိုးမျိုး၌ တမျိုးစီ ဝေါဟာရသုံးစွဲပုံ ကွဲကြောင်းနှင့် မှတ်သားကြ၏။

အောက် ၇-ဆက် ရေတွက်ပုံ။ (၁) သား၊ မြေး၊ မြစ်၊ တီ၊ တွတ်၊ ကျွတ်၊ ကျွတ်ဆက်- ဟူ၍၎င်း၊ (၂) သား၊ မြေး၊ မြစ်၊ တီ၊ ကျွတ်၊ ဆတ်၊ ဆက်- ဟူ၍၎င်း၊ (၃) သား၊ မြေး၊ မြစ်၊ တီ၊ မြော့၊ ကျွတ်၊ ကျွတ်ဆက်- ဟူ၍၎င်း၊ ဤသို့ မူကွဲမျိုးသုံးစီမျှ တွေ့မှတ်ရဘူး၏။

‘မဃဒေဝလင်္ကာ’ ဆရာအလိုသော်ကား၊ ‘ဆွေစုမျိုးစစ်၊ ဂုနစ်ဝင်ထ၊ ကိုယ့်ထက်မှလျှင်၊ အဘ၊ အဘိုး၊ ခေါ်ရိုးစဉ်ရှေး၊ အဘေး၊ အဘိုး၊ တကွဲ၊ အဘေး၊ တရေး၊ အဘော်၊ အောက်သော်တခြားသား၊ နှင့် မြေး၊ မြစ်၊ တဆစ် တီ၊ မြော့၊ မှတ်လော့ ကျွတ်၊ ဆက်၊ ကျမ်းဂန်ထွက်၏။’ ဟူ၍ ဖြစ်၏။

ဆွေမျိုး ၄-ပါး။ ။ မျိုးနွယ်အားဖြင့် ယူနည်း၊ သုတ္တန်နိပါတ်။ ပါ။ ၂၀၈။ ငွ။ ပ-အုပ်။ ၁၀၁။ (၁) ဉာတိဗန္ဓု- မျိုးဆက် ထက်၊ အောက်၊ ၇-ဆက်ထိ၊ (၂) ဂေါတ္တဗန္ဓု- အနွယ်အားဖြင့် အဆက်ပေါင်းများစွာ စွဲယူခြင်း၊ (၃) မန္တဗန္ဓု- ကောင်းတူ ဆိုးတူ တိုင်ပင်ဖော် တိုင်ပင်ဖက်မျိုး၊ (၄) သိပ္ပဗန္ဓု- ဆရာတူ တပည့် ကျောင်းနေဖက် အတတ်ပညာ တူသူချင်း။

ဆွေမျိုး ၄-ပါး၊ တနည်း။ ။ မူလပဏ္ဏာသ။ ငွ။ ဒု-အုပ်။ ၃၁၃-၌ အကျယ်ရှု။ (၁) ဉာတိ- မိမိအထက် ၇-ဆက်၊ အောက် ၇-ဆက်၊ တော်စပ်သူမျိုး၊ (၂) ဂေါတ္တ- မျိုးရိုး၏ အဆက်အနွယ်မျိုး၊ (၃) မိတ္တ- အတူသွားလာ စားသောက်ဘူးသော မိတ်ဆွေမျိုး၊ (၄) သိပ္ပ- ကျောင်းနေဖက် ဆရာတူ တပည့်မျိုး။

[၆]

ဇဝက်သာမျိုး ၂-ပါး။ ။ အချို့ ကျမ်းတို့၌ ၅-ပါးရှိ၏။ (၁) အဂ္ဂိ ယဝက္ခယ- မီးစား ဇဝက်သာ၊ မဖောက်ထုံးကဲ့သို့ ခပ်ပူပူရှိသည်၊ လက်ျာ လက်ဝဲ ထွက်ရတ်လမ်းဆရာတို့အတွက် ၎င်းမှသာ အကျိုးကို ပြီးစေနိုင်၏။ (၂) ဒက ယဝက္ခယ- ရေစား ဇဝက်သာ၊ အသားစဉ်းနှင့် ဖြူပျဉ်းပျဉ်းရုံ၏။

(၂၅၀)

[ဇ။ ဇာ + တ်။ ဇိ]

သွေးဆေး၊ ငန်းဆေး၊ လျက်ဆားစသော ဗိန္ဒူဆရာတို့ သုံးစွဲသည့် ဓာတ်တမျိုး၊ ၎င်းကိုသုံးခြင်းကြောင့် လုပ်ရတ်သမားတို့ မည်သည့်အခါမျှ အကျိုးကို မဖြစ်စေနိုင်ဟု သဗ္ဗဓာတုယောဂ သျှတ်ကျမ်း၌ ဆိုထား လေပြီ။

ငေါရေရိုး ကြိုး ၁၀-မျိုး။ ။ပန်းပြောက် ပန်းနှုရေး ပညာမျိုး။ မုံရွေး မှတ်စုမှ။ (၁) ခရု ပုခက်ကြိုး၊ (၂) ဘယက်ကြိုး၊ (၃) မှော်ဖတ်ကြိုး၊ (၄) ငါးပတ်ခံတင်းကြိုး၊ (၅) မှော်သီးကြိုး၊ (၆) မြေ့ဝမ်းကြိုးကြိုး၊ (၇) နဂါးလိမ်ကြိုး၊ (၈) ရာမလက်သိုးကြိုး၊ (၉) တမုတ်ကြိုးဆွဲ၊ (၁၀) နန်းပြောက်ကြိုး။

ဇာတ်ကြီး ဆယ်ဖွဲ့။ ။ဗုဒ္ဓအလောင်းတော်မြတ်၏ ထင်ရှားသော ဘဝကြီး ဆယ်ပါး။ (၁) တေမိယ ဇာတ်၊ (၂) ဇနက္က ဇာတ်၊ (၃) သုဝဏ္ဏသျှမ် ဇာတ်၊ (၄) နေမိ ဇာတ်၊ (၅) မဟောသဓာ ဇာတ်၊ (၆) ဘူရိဒတ် ဇာတ်၊ (၇) စန္ဒကုမာရ ဇာတ်၊ (၈) နာရဒ ဇာတ်၊ (၉) ဝိဓရ ဇာတ်၊ (၁၀) ဝေဿန္တရာ ဇာတ်။

ဇာနည်မျိုးပြား၊ ထို ၆-ပါး၊ ကျော်ကြား ကမ္ဘာတည်။ ။၎င်း သရုပ်ကို (အာဇာနည်များ၊ မျိုး ၆-ပါး၊ ဖြေကြားမိန့်တော်မူ) ဟူသော အမေး၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ဇိယာမျိုး ၅-ပါး။ ။ရှေးရေး ဆေးကျမ်းစာပေများ၌ ‘စမုံစပါး၊ စမုံဖွဲ့၊ စမုံဖြူ၊ စမုံတ်၊ ဇိယာ၊ ၎င်းငါးပါးကို ‘ပဉ္စဇိယာ’ ဇိယာမျိုး ၅-ပါးဟု ရေးသားကြကုန်၏။

ဇိဝိတ နဝက ကလာပ်။ ။အဝိနိဗ္ဗောဂရုပ် ၈-ခုနှင့် ဇိဝိတရုပ် ၁-ခု ပေါင်း ၉-ခု တစည်းကို ခေါ်သည်။

ဇိဝိတိန္ဒြေ ၂-ပါး။ ။သစ်ပင် စသည်တို့ကို မသေအောင် စောင့်ထိန်းပေး တတ်သော ရုပ်ဇိဝိတိန္ဒြေ၊ သက်ရှိသတ္တဝါတို့ကို မပုပ်သိုးအောင် ထိန်းသိမ်း သော နာမ်ဇိဝိတိန္ဒြေ။

ဇီးမျိုး ၃-ပါး။ ။ဓာတ်ဆေးတမျိုး။ ရွှေပွပျိုးဋီကာ၌ အကျယ်ရှု။ (၁) ဘူမ္မ ဇီး၊ (၂) အာကာသ ဇီး၊ (၃) ဂေါ်ရာ ဇီး ဟူ၏။

[ငုံ့။ ငုံ့ + ဝမ်း။ ဇော်။ ဈာ + နံ] (၂၅၁)

ငုံ့ပိုင်း ၅-ရပ်။ ။ ငုံ့ ဟူသော ဝေါဟာရသည် လောကဓာတ် ပထဝီဝင် သင်ခဏ်းစာတို့တွင် သုံးစွဲကြသော အခေါ်ပုဒ်တည်း။ ၎င်း၏ အဓိပ္ပာယ် ကား၊ 'အပူ အအေး ပိုင်းခြားထားသော အရပ်' ဟူ၏။ (၁) မြောက် ပိုင်း အအေးဇုံ-မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း ပတ်လည်၌ အာတိတ် စက်ဝိုင်းအတွင်းရှိ အရပ်၊ (၂) တောင်ပိုင်း အအေးဇုံ- တောင်ဝင်ရိုးစွန်း ပတ်လည်၌ အန္တာတိတ် စက်ဝိုင်း အတွင်းရှိ အရပ်၊ (၃) အပူပိုင်းဇုံ-ဥတ္တရဃာတ်စွန်း ဟန်း အရပ်နှင့် ဒက္ခိဏဃာတ်စွန်းတန်း အကြားရှိ အရပ်၊ (၄) မြောက် သမဇုံ- အာတိတ်စက်ဝိုင်းနှင့် ဥတ္တရဃာတ်စွန်းတန်း အကြားရှိ အရပ်၊ (၅) တောင်သမဇုံ- အန္တာတိတ် စက်ဝိုင်းနှင့် ဒက္ခိဏဃာတ်စွန်းတန်း အကြားရှိ အရပ်။

ငိုင်းမျိုး ၃-ပါး။ ။ နတ်မျိုးသုံးပါးဟူ၏။ ဒေဝ၊ သဒ္ဓါမှ "ငိုင်း" ဖြစ်လာ ကြောင်း မှတ်။ (၁) ဘုမ္မ ဒေဝ-ဘုမ္မငိုင်း၊ မြေ၌နေသော နတ်မျိုး၊ (၂) ရုက္ခ ဒေဝ-ရုက္ခငိုင်း၊ သစ်ပင်၌နေသော နတ်မျိုး၊ (၃) အာကာသ ဒေဝ-အာကာသငိုင်း၊ ကောင်းကင်၌နေသော နတ်မျိုး။

ဇော်ကနီခေါ်၊ စုန်းမျိုးကျော်၊ ငှ-ဘော် အဘယ်နည်း?။ ။ ကျမ်းကြီး ကျမ်းခိုင်တို့၌ကား ဇော်ဂနီကို 'စုန်း' ဟု မဆိုကြ၊ မိစ္ဆာနတ်စိမ်းဟုသာ ဆိုကြ၏။ ကဝေသာရကျမ်း၌ကား အောက်ပါအတိုင်း လာလေသည်။ (၁) ဒေဝ ဇော်ဂနီ-အောက်တန်း နတ်ဆိုး နတ်ယုတ်များ၊ (၂) ဗျတ္တ ဇော်ဂနီ-ကျားနှင့်ယှဉ်သော နတ်စိမ်းများ၊ (၃) ယက္ခ ဇော်ဂနီ-ဘီလူး၊ သရဲ၊ ဘုတ်၊ ပြိတ္တာများ၊ (၄) ဣန္ဒ ဇော်ဂနီ-ထိုထို ဇော်ဂနီတို့ကို အစိုးရ သော နတ်စိမ်းများ။

ဇော်ကနီများ၊ စုန်းမျိုးပြား၊ ထင်ရှား ၆၄။ ။ သဒ္ဓ ကပ္ပ ဒမ အဘိဓာန်ကျမ်း ၌ ယောဂီနီပုဒ်အဖွင့်တွင် ဇော်ဂနီ ခြောက်ကျိပ် လေးပါးနှင့် တက္ခ ငှင်းတို့ ကို အလိုရှိသလို ခေခိုင်းနိုင်ကြောင်း၊ အတတ် မန္တရား ပူဇော်ပသပုံများ ကိုပါ အစုံပြထားသည်။ အကျယ် ၎င်းကျမ်း၌ ရှုပါလေ။

[၅]

ဈာန်အပြား ၂-ပါး။ ။ ပရိသမ္ဘိဒါမဂ် ။ ပါ။ ၄၁ ။ ငွ။ ပ-အုပ်။ ၁၇၀။ (၁) အာရမ္မဏယနိဗ္ဗာနဈာန်- သမထ, ဘာဝနာ, သက်သက်ဖြစ်သော

(၂၅၂)

[ဈာ + န်]

ပထဝီကသိုဏ်း စသည်ဖြင့် သမာပတ်ရှစ်ပါးအထိ ရယူသောဈာန် (၂) လက္ခဏာပုဂ္ဂိုလ်ဈာန် - ဝိပဿနာ သက်သက်ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်ဓမ္မကို အနိစ္စလက္ခဏာဖြင့် ရှုမှတ်၍ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ အထိ ရယူသောဈာန်။

ဈာန်အပြား ၃-ပါး။ ။ ရူပါဝစရ ဈာန်၊ အရူပါဝစရ ဈာန် မျိုး၌ ပုထုဇန် အရိယာကို စွဲ၍ ကွဲသော ဈာန်မျိုး ၃-ပါး။ (၁) သမထာ နုယောက ပဋိလဒ္ဓါဈာန် - သမထ ကမ္မဋ္ဌာန်းသက်သက်ကို အားထုတ်၍ ရသော ဈာန်မျိုး၊ (၂) မဂ္ဂ သိဒ္ဓါဈာန် - မိမိ၏ ဆုတောင်း ပတ္တနာ အလျောက် မဂ်ကိုရောက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် ဈာန်သမာပတ်ဘို့ကိုပါ အပြီးရသော ဈာန်မျိုး၊ (၃) ဥပပတ္တိ သိဒ္ဓါဈာန် - ကာမဘုံသား ဈာန် လာဘီ စုတေ၍ ဗြဟ္မာ့ပြည် ရောက်သွားသောအခါ တမင်အားမထုတ် ရဘဲ ပြုန်းကန် ထပ်၍ရသော ဈာန်မျိုး။

ဈာန် ၅-မျိုး။ ။ ကိလေသာတရားတို့ကို လောင့်မြိုက် ဖုတ်ကြည်းတတ်သော သဘောတရား ငါးပါး။ (၁) ပထမဈာန်၊ (၂) ဒုတိယဈာန်၊ (၃) တတိယဈာန်၊ (၄) စတုတ္ထဈာန်၊ (၅) ပဉ္စမဈာန်။

ဈာန် ၅-ပါး။ ။ ဈာန်၏အစိတ် အင်္ဂါများကို ဆိုသည်။ (၁) ကြံစည်ခြင်း ဝိတက်၊ (၂) စဉ်းစားခြင်း ဝိစာရ၊ (၃) နှစ်ခြိုက်ခြင်း ပီတိ၊ (၄) ချမ်းသာခြင်း သုခ၊ (၅) တည်တံ့ခြင်း ဧကဂ္ဂတာတို့ ဖြစ်၏။

ဈာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်များ၊ တားမြစ်ထား၊ ၅-ပါး အန္တရာယ်။ ။ ၎င်းသရုပ် (အန္တရာယ်ကြီး ၅-ပါး)၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ဈာန်ရပုဂ္ဂိုလ်၊ ရောက်ကြောင်းဆို၊ ဘုံဖို-၂၀ အဘယ်နည်း ? ။ ။ ဈာန်ရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရောက်ကြောင်းဘုံကား 'ဗြဟ္မာ-၂၀'ပင် ဖြစ်၏။ ထိုဘုံတို့သို့ အများအားဖြင့် မိန်းမဇာတ်အဖြစ်နှင့် မရောက်ကောင်းချေ၊ ပုရိသချည်း သာ ဖြစ်သောကြောင့် ဘုံဖို အဖိုများသာ နေသောဘုံဟု ခေါ်သည်။

ဈာန်ပနမျိုး ၃-ပါး။ ။ ဖုတ်ကြည်း သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းမျိုး ၃-ပါး။ (၁) အဂ္ဂိဈာန်ပန- စကြာမင်းနှင့် ဘုရား ရဟန္တာ သီလဝန္တ သမုတိသံဃာတော် အရှင်မြတ် များ၏ အလောင်းကို မီးဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်ရသည်။ သို့မဟုတ်ဘဲ မြေမြှုပ်နှံက မိုဗ်းခေါင်တတ်သည်။ ရေသို့မျှောက ရေကြီးတတ်သည်ဟု လောကီ ဆိုရိုး ရှိ၏။ (၂) ဘူမိ ဈာန်ပန- မြေမြှုပ်နှံခြင်း၊ သစ်ခက်စသည်တို့ဖြင့် ဖုံးအုပ်၍ ထားခြင်းမျိုး၊ (၃) ဥဒက ဈာန်ပန- ရေသို့ နှစ်ချ ပစ်မျှောခြင်းမျိုး။

[ည]

ညာဏ် ၃-ပါး။ ။ (၁) သုတမယညာဏ်- ကြားသိ ညာဏ်မျိုး၊ (၂) စိန္တာမယ ညာဏ်- ကြံစည်၍ သိသောညာဏ်၊ (၃) ဘာဝိတမယညာဏ်- သမထ၊ ဝိပဿနာ၊ တရားတို့ကို ပွားများ၍ရသော ညာဏ်ထူး ညာဏ်မြတ်ချိုး။ နေတ္တိ ။ ပါ။ ဂ။ ဋ။ ၅၃-၌ အကျယ်ရှုပါ။

ညာဏ်တော် ၁၀-ပါး။ ။ နေတ္တိ။ ပါ။ ၇၆။ ဋ။ ၁၅၅-၌ အကျယ်ရှုပါ။ ဘုရားသခင်၏ ညာဏ်တော်အနန္တတို့တွင် ထင်ရှားသော ညာဏ်တော်များ ဒသနိပါတ် အင်္ဂုတ္တိုရ်မှ။ (၁) ဌာနာဌာနကောသလ္လ ညာဏ်-အကြောင်း ဟုတ် မဟုတ် သိသောညာဏ်၊ (၂) ဝိပါက ညာဏ်-ကောင်းကျိုး မကောင်း ကျိုးကို သိသော ညာဏ်၊ (၃) သဗ္ဗတ္ထ ဂါမိနိ ညာဏ်- သတ္တဝါတို့ လားရာ သွားရာ ကုန်အောင် အစုံ သိသော ညာဏ်၊ (၄) နာနာဓာတု ညာဏ်- အထူးထူးသော ဓာတ်တို့ကို သိသော ညာဏ်၊ (၅) အဓိမုတ္တိ ညာဏ်- အလိုဆန္ဒအားလုံးကို သိသော ညာဏ်၊ (၆) ဣန္ဒြိယ ပရောပရိယတ္တိ ညာဏ်- ဣန္ဒြေ နှင့်ကို သိသော ညာဏ်၊ (၇) ဈာနာဒိ သင်္ကလေသ ညာဏ်-ဈာန်၊ ဝိမောက္ခ၊ သမာဓိ၊ သမာပတ် စသည်တို့၏ ညစ်ညူးကြောင်းကို သိသော ညာဏ်၊ (၈) ပုဗ္ဗေနဝါသညာဏ်-ရှေးဖြစ်ဟောင်း ဘဝခန္ဓာစဉ်ကို သိသော ညာဏ်၊ (၉) ဒိဗ္ဗစက္ခု ညာဏ်-နတ်မျက်စိကဲ့သို့ အလင်းရောင်ခြည် အားကောင်းသော အဘိညာဉ်မျက်စိညာဏ်၊ (၁၀) အာသဝက္ခယ ညာဏ်- အရဟတ္တမဂ် ညာဏ်။

ညာဏ် ၁၀-ပါးလော၊ ဝိပဿနာ၊ ခွဲဖြာပေဟန်သိ။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ဝိပဿနာ ညာဏ် ၁၀-ပါး) မှာ ရှုပါ။

ညာဏ်ပညာ အားနည်းခြင်း၏ အကြောင်း ၅-ပါး။ ။ ဈာန် မဂ်၊ ဖိုလ်၏ အပိတ်အပင် အညစ်အကြေး ညာဏ်ပညာ အားနည်းကြောင်း တရား ငါးပါး။ (၁) ကာမစ္ဆန္တ - ကာမပေါ်၌ လိုလားခြင်း၊ (၂) ဗျာ ပါဒ-ပြစ်မှား၊ ဖျက်ဆီး၊ ကြမ်းထမ်းခြင်း၊ (၃) ထိန် မိဒ္ဓ- ပျင်းရိ၊ ထိုင်းမှိုင်း၊ ငိုက်မြည်းခြင်း၊ (၄) ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စ- စိတ်ထားပျံ့လွင့်ခြင်း၊ အလိုလို ရှိခြင်း၊ (၅) ဝိစိကိစ္ဆာ- ကောင်းမှန်သော အလုပ်၌ ယုံသက်ကြံခြင်း။

ဧညယျစံတရား ၅-ပါး။ ။ ဧညယျမမ္မဓေါ ဘုရားရှင်တို့ သိအပ်သော တရား ငါးပါး။ (၁) သင်္ခါရ ဓေါ- ပညာဘိသင်္ခါရ၊ အပုညဘိ

(၂၅၄) [ည + ဋ။ ည + သ + တ် ။ ညာ။ ညီ]

သင်္ခါရ၊ အာနန္ဒာဘိသင်္ခါရလည်း ဧညေယျတပါး၊ (၂) ဝိကာရ ခေါ်-
ကာယဝိညတ်, ဝစီဝိညတ်, ရူပဿ လဟုတာ, မုဒုတာ, ကမ္မညတာတည်းဟူ
သော ဝိကာရလည်း ဧညေယျတပါး၊ (၃) လက္ခဏာ ခေါ်- ဥပစယ,
သန္တတိ, ဇရတာ, အနိစ္စတာတည်းဟူသော လက္ခဏာလည်း ဧညေယျတပါး၊
(၄) နိဗ္ဗာန် ခေါ်- အသင်္ခတဓာတ် မြတ်သောတရားလည်း ဧညေယျတပါး၊
(၅) ပညတ်ခေါ်- ပုဂ္ဂိုလ်, သတ္တဝါ, တော, တောင်, ရေ, မြေ, သမုဒ္ဒရာ,
စကြဝဠာ, သတ္တပညတ်, နာမပညတ် ဟူသမျှလည်း ဧညေယျတပါး။

ညဉ့် ၃-ယာမ်။ ။ ညဉ့်၏ အချိန် ၃-ပိုင်း ဟူ၏။ (၁) ပုရိမ ယာမ်- ညဉ့်ဦး
ယာမ်၊ ၆-နာရီမှ ၁၀-နာရီထိ၊ (၂) မဇ္ဈိမ ယာမ်- သန်းခေါင်ယာမ်၊
၁၀-နာရီမှ ၂-နာရီထိ၊ (၃) ပစ္စိမ ယာမ်- မိုးသောက်ယာမ်၊ ၂-နာရီမှ
၆-နာရီထိ။

ညဉ့်နက်ခံခါ၊ လည်သူ့မှာ- ၆-ဖြာ အပြစ်ရ။ ။ ၎င်း ပြဿနာရုပ်ကို
(အ ကာလခါ၊ လည်သူ့မှာ ၆-ဖြာ အပြစ်ရ) ဟူသော ပုစ္ဆာ၌ ဖြေခဲ့ပြီ။

ညသတ်ကာရန်၊ ရေးထုံးမှန်၊ ရွတ်ရန် နည်း ၆-ပါး။ ။ မြန်မာသင်ပုန်းကြီး
ကျမ်းလာ ၃၆-ပါးသော ဌာနတို့တွင် ပါဝင်သည့် စာစီစာကုံးနည်း
ဥပဒေသ ဝေါဟာရ၊ နှုတ်ခမ်း ဖွင့်၍ ရွတ်ရသော 'အည်, အည့်, အည်း'
ပိတ်၍ ရွတ်ဖတ်အပ်သော 'အည့်, အည့်, အည့်'တို့ ဖြစ်ကြ၏။ ကဗျာဆရာ
တို့က ကာရန်ငယ်သံ ၆၄-ပါး၌ သွင်းယူကြသည်။

ညာသံကြီးများ၊ ၁၀-ပါး၊ ဆိုငြားကဗျာ အာဇာနည်နည်း?။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို
(ဟက်သံ ၁၀-ပါး)၌ ရှုပါ။

ညာသံငယ်ခေါ်၊ ကဗျာပေါ်၊ ယူသော် ၁၀-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (နိမ့်သံ
အပြား ၁၀-ပါး)၌ ရှုပါ။

ညီလာခံငြား၊ မျိုး ၃-ပါး၊ ခြားနား ရွှေနှန်းတော်။ ။ မြန်မာဘုရင်မင်းမြတ်
တို့ မြို့ပြ ပြည်ရွာ ဆိုင်ရာ, တရားဌာန ဆိုင်ရာ, စစ်ဖက်ဆိုင်ရာ, အရာရှိ
ဝန်ထူးနှင့် ဥပုသ်နေ့မှတစ်ပါး တနေ့ ၃-ခါ တိုင်ပင်မေးမြန်း ဆွေးနွေးခြင်း
ကို ညီလာခံ ၃-မျိုးဟု ခေါ်သည်။ (၁) နံနက်ညီလာခံ- ပြည်တွင်းပြည်ပ
နိုင်ငံရေးရာများကို နံနက် ၉-နာရီလောက်မှာ လဖက်ရေတော်ဆောင်၌
ဆွေးနွေးသည်၊ (၂) နေ့ ညီလာခံ- အကောက်တော်မှန်ကိစ္စ၊ စစ်ရေးရာမှု

(၂၅၆)

[တံ]

ယောက်ျားတို့ ချစ်ကြိုက်မှု၊ (၂) ဟာသ- ပြုံးရယ် ပျော်ရွှင်မှု၊ (၃) သောက- သနားစရာ စိုးရိမ်ပူဆွေးမှု၊ (၄) ကောဓ- စိတ်ဆိုးစရာ ကြမ်းကြုတ် အမျက်ထွက်မှု၊ (၅) ဥဿာဟ- ရဲရင့်မှု၊ စွန့်စားမှု၊ လုံ့လ ဝီရိယ၊ (၆) ဘယ- ကြောက်လန့်စရာ၊ (၇) ဇိဂ္ဂစ္ဆာ- ရွံ့မုန်းစရာ၊ (၈) ဝိမုယ- အံ့ဩစရာ၊ (၉) သမ- ငြိမ်သက် တည်ကြည်မှု၊ (၁၀) ဝလစ္ဆ- စင်ကြယ်သော အဒေါသ မေတ္တာဖြင့် သာယာ ကြည်လင်သည့် စိတ်မျိုး။

[တံ]

တံစိုးလက်ဆောင်မျိုး ၃-ပါး။ ။ ရန်အောင်ကြောင်း လာဘ်ပေး ထိုးမှုမျိုး ၃-ပါး။ ။ ပဌမ ၂-ပါးကား တရားမဝင်၊ မေတ္တာတံစိုးသာ တရားဝင်မျိုး ဖြစ်၏။ (၁) ပဏ္ဍာကာရ တံစိုး- ရွှေ ငွေ ကျေးကျွန် မိန်းမတို့ဖြင့် လက်ဆောင်ထိုးခြင်း၊ (၂) ဝလ္လဘာကာရ တံစိုး- အကျွမ်းတဝင် ခင်မင် ရင်းနှီးစွာ မျက်နှာ နှာအောင် ပြုလုပ်ပေါင်းသင်းမှု၊ (၃) မေတ္တာကာရ တံစိုး- မေတ္တာ ဘာဝနာ သမာဓိ သစ္စာတရားဖြင့် မိမိအား လေးစား ယုံကြည်အောင် ပြုမှု။

တံစိုးမျိုး ၃-ပါး၊ တနည်း။ ။ တရားသူကြီးတို့ ကြင်ရှောင် အပ်သော လာဘ်သုံးပါး၊ ပေါရာဏိက ဓမ္မကျမ်းမှ။ (၁) ဉာတိသလောဟိတ- သားချင်း ဆွေမျိုးတော်၍၎င်း၊ (၂) ပိယမိတ္တ- ချစ်ကျွမ်းဝင်သူ ဖြစ်၍၎င်း၊ (၃) ဓနဂ္ဂါဟ- ဥစ္စာကြေးငွေယူ၍သော်၎င်း၊ တရားကို အနိုင်ပေးခြင်းမျိုး။

တံပိုးကြီးများ၊ မျိုး ၃-ပါး၊ ဝိပျားထိုင်း ဧရတက်။ ။ ၎င်းသရုပ် အဓိပ္ပါယ်ကို (လှိုင်းတံပိုးကြီး ၃-ပါး) ၌ ကြည့်ပါ။

တံပိုး ၈-ဖြာ၊ တူရိယာ၊ မှတ်ခါ သံငြိမ့်ခြင်း။ ။ လေဖြင့်မှတ်သော တူရိယာမျိုး ရှစ်ပါး၊ မဟာရာဇဝင်ကြီးမှ။ (၁) ဒုလောင်း၊ (၂) ခရာကောက်၊ (၃) ခရာမြွေ၊ (၄) လက်၊ (၅) တံရှည်၊ (၆) နဲ့ 'တံပိုး'၊ (၇) ပြွေ၊ (၈) ဖက်လိပ်။

မှတ်ချက်။ ။ ဆရာအချို့ကား လက်မခါက်၊ လက်ချောင်းကို ပယ်၍ ချည်ချောင်းကို ထည့်ယူကြ၏။

တံပိုးမျိုး ၈-ပါး တနည်း။ ။တံပိုးရှစ်မည်၊ ဟူတုံသည်လည်း၊ သံစဉ်
ငြိမ်ကြောင်း၊ ဒုလောင်း တယုံ၊ နှစ်စုံ ခရာ၊ တံမြွှာ၊ တံရှည်၊ အမည်တကွ၊
နှံ၊ ပြေ၊ ဖက်လိပ်၊ ဖျော်ကြသိပ်သို့၊ စိပ်စိပ်ကြည်နှူး၊ ကြော်ရင့်ကျူး၏။
မသဒေဝလင်္ကာသစ်။

တံမြက်လှည်းခြင်း အကျိုး ၅-ပါး။ ။တံမြက်လှည်းသူ၏ အကျိုး ၅-ပါး။
(၁) သကစိတ္တံ ပသိဒတိ- မိမိစိတ် ကြည်လင်၏။ (၂) ပရစိတ္တံ ပသိဒတိ-
သူတပါးစိတ်ကို ကြည်စေ၏။ (၃) ဒေဝတာ အတ္တမနာ- နတ်တို့ နှစ်သက်
ဝမ်းမြောက်၏။ (၄) ပါသာဒိက သံဝတ္တနိကံ ပုည ဥပစိန-တိ-ကြည်လင်
ဘွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် ကောင်းမှုကုသိုလ်ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၏။
(၅) သုဂတိံ သဂ္ဂလောကံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ- သေသည်၏အခြားမဲ့၌ သုဂတိ
နတ်ရွာ လားစေတတ်၏။

[တ]

တက်ရေး ၁၂-ခန်း။ ။မြန်မာဘုရင်များ လက်ထက် ရေတပ်အမှုထမ်း
လှေတော်သားတို့၏ လှေလှော်နည်း ယဉ်ကျေးမှု တက်ဆန်း ဆယ်နှစ်ခန်း
ကို ဆိုသည်။ (၁) ရေပေါက် ကြဟန်၊ (၂) ပုလဲ သီဟန်၊ (၃) ပန်းဝတ်
မြွေဟန်၊ (၄) ဟင်္သာဖို ဝဲဟန်၊ (၅) ဟင်္သာအဖေ ၂ ခေါ်ဟန်၊ (၆)
ဇင်ယော် သုတ်ဟန်၊ (၇) ဇင်ယော် ဝဲဟန်၊ (၈) အိမ်မိုးခြင် တင်ဟန်၊
(၉) နတ်သွီး ပန်းကိုးဟန်၊ (၁၀) နတ်သွီး ပန်းကိုးဆင်ဟန်၊ (၁၁) ပန်း
ဆွတ်ခူးဟန်၊ (၁၂) ပန်းတောင်း ချီဟန်။

တက်ရေး ၃၇-ပါး။ ။မြန်မာဘုရင်မင်းမြတ်တို့ လက်ထက်တော်အခါက
တော်သလင်း သစ်ဆင်းလရာသီ ရေသဘင် ပွဲတော်များတွင် တက်ရေး
၃၇-ပါး၊ တက်ချင်း ၃၇-ပါး၊ လျှောက်လူးတား ၃၇-ပါးတို့မှာ အလွန်
ထင်ရှား၏။ ငမဝိလက္ခဏာ* ဒီပနီ။ ဘုရားရှိခိုး၊ ရွှေလောင်းချီ၊ ရွှေလောင်း
ထွက်၊ ရွှေဖောင်ယဉ်၊ ဗက်ကောကံ၊ တက်မြှောက်၊ တက်ဟန်း၊ တက်
စောင့်၊ တက်ထောင်၊ တက်ရှက်၊ (၁၀) တက်ဝှက်၊ တက်ခပ်၊ တက်လှ၊
အိမ်မိုးခြင်တင်၊ ဇင်ယော်သုတ်၊ ဇင်ယော်ဝဲ၊ ဝမ်းပဲတောင်ဖြန့်၊ ဝမ်းပဲကန်၊
လက်မြန်၊ ခေါ်တော်မူ၊ (၂၀) နတ်သမီးပန်းဆွတ်၊ နတ်သမီးပန်းလှမ်း၊
နတ်သမီးပန်းတောင်း၊ စမ္မာယံင်၊ သန်လျက်ထမ်း၊ ဆေးတံတော်ထိုး၊

(၂၅၀)

[တ + က်။ တ + င်။ တ + ည်]

ရာဇမတ်ကြီး၊ ရာဇမတ်ငယ်၊ နေရောင်ကာ၊ နေရောင်ပြ၊ (၃၀) တင်းတိမ်ရံ၊ တင်းတိမ်လှစ်၊ သုံးချက် ပေါက်ပြန်၊ သုံးဖန်ချို သုံးဖန်ချ၊ ဆင်စွယ် ဝန်းရှက်၊ ကိန္နရာ တောင်ရှက်၊ ရွှေငှက်တောင်ခတ်၊ (၃၇) ။

တက်သံအပြား၊ ၁၈-ပါး၊ ဆိုငြား ဂီတလာ။ ။ကဗျာလင်္ကာ အရာတို့၌ ဆွဲ ငင်၊ ရှည်၊ လျား၊ မြည်၊ ဟိန်း၊ ခြိမ်း၊ ပြင်း၊ ထုတ်၊ သွင်း၊ သွယ်၊ ပြောင်း၊ သံတို့ဖြင့် ရွတ်ဖတ်ရသော အသံကို “တက်သံ” ခေါ်သည်။ ၎င်းကိုပင် ဂီတအရာ၌ “ညာသံကြီး၊ မူလသံ၊ ပကတိသံ” စသည် ပညတ်ကြသေး၏။ အကျယ် “ကဗျာဖွဲ့နည်း နိသျည်း” ကျမ်း၌ ရှုလေ။ “အာ၊ ဤ၊ ဦ၊ ဧ၊ ဩ၊ အင်၊ အင်္ဂ၊ အည်၊ အန်၊ အမ်၊ အိန်၊ အိမ်၊ အုန်၊ အုမ်၊ အယ်၊ အောင်၊ အိုင်၊ အိုင်” တို့ ဖြစ်၏။

တင့်တယ်စေသော အရာမျိုး ၄-ပါး။ ။ (၁) ရထား၌ အလံ၊ (၂) မီး၌ အခိုး၊ (၃) တိုင်းပြည်၌ မင်း၊ (၄) မိန်းမ၌ လင်ရှိမှ တင့်တယ်သည်ဟူ၏။ သဂါတာဝဂ္ဂသံယုတ် ။ပါ။ ၃၉။ ဋ။ ၉၁။ စူဠနိဒ္ဒေသ ပါဠိတော် ၂၁၃ သို့၌ အကျယ်ရှုပါ။

တဆယ်ရှစ်ချက်၊ သံဃစက်၊ ရေတွက် အဘယ်နည်း? ။ စက်ကြီး ၁၃-ပါး၌ လာသော စကားရပ်ဖြစ်သည်။ ၎င်း၏ သရုပ်အဓိပ္ပါယ်ကား အရိယာ (၁) သံဃာတော် ရှစ်ပါး၊ သမ္မုတိ သံဃာတော် တပါး၊ ပေါင်း သံဃာ ၉-ပါး နှင့် သံဃဂုဏ်တော် ၉-ပါး၊ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဂုဏ် ၂-ရပ်ပေါင်း ၁၈-ပါးကိုပင် “သံဃစက်” ဟု ခေါ်သည်။

တဆယ် လေးချက်၊ မေ့စက်၊ ရေတွက် အဘယ်နည်း? ။ စက်ကြီး ၁၃-ပါးမှ ယခုသော စကားဖြစ်သည်။ မဂ်တရား ၄-ပါး၊ ဖိုလ်တရား ၄-ပါးနှင့် တရားဂုဏ်တော် ၆-ပါး၊ ပေါင်း ၁၄-ပါးကို ခေါ်သည်မှတ်။

တည်ခြင်း ၅-ဖြာ၊ ဝန္တနာ၊ ဓါခါ ဦးနှိမ်ချ။ ။ ခူး ၂-ဘက်၊ လက် ၂-ဘက်၊ နဖူး၊ ဤငါးပါးကို အခင်း၊ ကြမ်းပြင် စသည်၌ ညီစွာ တည်ခြင်းပြု၍ ရှိခိုးခြင်း မျိုးကို “တည်ခြင်း ငါးမျိုး ရှိခိုးခြင်း” ဟု ခေါ်၏။ “ကာယဝန္တနာ- ကိုယ်ဖြင့် ရှိခိုးခြင်း” ဟုလည်း ခေါ်၏။

တဏှာ ၂-ပါး။ ။ (၁) သေနတဏှာ- ပစ္စည်းဥစ္စာ ရှာမှီးကြောင်း တဏှာ၊ (၂) သေတဏှာ- ရှာ၍ ရရှိထားသော ပစ္စည်းဥစ္စာ၌ သာယာတပ်မက်နေမှုတဏှာ။ အကျယ် အင်္ဂုတ္တရ ။ဋ။ တတိယအုပ်။ ၂၃၇-၌ ရှုပါ။

တကာ ခု-ပါး မျိုးအပြား။ ။ သုတ်ပါထေယျ ။ ပါ။ ၁၈၁ ။ ဌ။ ၁၇၀-၌ အကျယ်ရှိပါ။ (၁) ကာမ တကာ-ကာမဂုဏ် အာရုံတွေကို တွယ်တာ နှစ်သက်နေမှု၊ (၂) ဘဝ တကာ- မိမိဘဝကို တပ်မက်၊ နှစ်သက်၊ သာယာမှု သဘော၊ (၃) ဝိဘဝ တကာ- ဤလောက၌ လှူနတ်၊ မြဟွာ၊ သတ္တဝါ ဟူ၍ မရှိ၊ ၎င်းတို့ဘဝလည်း မရှိ၊ ရုပ်နာမ်တို့၏ ဖြစ်ပျက်မှုမျှသာ ရှိနေ တာကိုပင် လက်ရှိ (ပညတ်အာရုံ) ဘဝစွဲ တန်းလန်းကြီးမှု ကင်းလွတ်ချင် တာကို ဝိဘဝတကာ ခေါ်သည်။ ပရမတ်အာရုံ ရုပ် နာမ် ခန္ဓာမှ လွတ်ကင်း ချင်တာကို နိဗ္ဗာန်ဟု မှတ်၊ ယောင်လည်လည် ဖြစ်တတ်သည်။

တကာအစစ် ၁၀၈ ။ ။ ဓမ္မသင်္ဂဏီ ။ ပါ။ ၂၁၆ ။ ဝိဘင်း ။ ပါ။ ၄၀၆ ။ မူလပဏ္ဏာသ ။ ဌ။ ပ-အုပ်။ ၂၂၄ ။ အင်္ဂုတ္တရ ။ ပါ။ ပ-အုပ်။ ၅၃၃ ။ ၎င်း။ ။ ဌ။ ဒု-အုပ်။ ၃၈၇-တို့၌ အကျယ်ရှိပါကုန်။ ကာမတကာ၊ ဘဝတကာ၊ ဝိဘဝတကာ၊ ခု-ပါးကို တည်၍ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ ဓမ္မာရုံ၊ ဤ အာရုံ ၆-ပါးနှင့် မြောက် ၁၀-ပါး ရ၏။ ၎င်းကို တည်၊ အတိတ် ကာလ၊ ပစ္စုပ္ပန် ကာလ၊ အနာဂတ် ကာလ၊ ဤကာလ သုံးပါးနှင့်မြောက်၊ ၅၄-ပါး ရ၏။ ၎င်းကိုတည် အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၊ ဗဟိဒ္ဓ သန္တာန်၊ ဤသန္တာန် ၂-ပါးနှင့်မြောက် ၁၀၈-ပါး ရ၏။

တတိယက္ခရာ ၅-လုံး။ ။ ဝဂ်ငါးပါးတို့တွင်ပါသော ခု-လုံးမြောက်ဖြစ်သည့် 'ဂ, ဇ, ခ, ဒ, ဗ' အက္ခရာ ၅-လုံးကို ခေါ်သည်။

တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာ။ ။ ၎င်း သရုပ်အဓိပ္ပာယ် (ကိလေသာ-၁၅၀၀) ဟူသော သုတေသန သရုပ်၌ ပြခဲ့ပြီ။

တန်ခိုး ၁၀-ပါး၊ ။ တုဒ္ဓိများ၊ ထင်ရှား ဖြေတော်မူ။ ။ ၎င်း သရုပ်ကား (တုဒ္ဓိမျိုး ၁၀-ပါး) နှင့် တူ၏။

တန်ခိုးတော်လာ၊ ပြာဠိဟာ၊ ခု-ဖြာ အဘယ်နည်း?။ ။ ၎င်းသရုပ် (ပါဠိ ဟာရိဟမျိုး ခု-ပါး) ၌ ရှိပါ။

တန်ဆာဆင်မှု၊ ၁၄-ခု၊ လူထု နည်းယူရာ။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (အဆင်တန်ဆာ၊ ဆင်ရာအပြား ၁၄-ပါး) ဟူသော အမေး၌ ပြန်ရှုပါ။

တန်လှိုင်း ၄-မျိုး။ ။ ဇမ္ဗူတံဆိပ် ကျမ်းမှ။ (၁) မွန်သိ၊ (၂) မွန်ညွန်၊ (၃) မွန်တာ၊ (၄) မွန်နန် တို့ ဖြစ်ကြ၏။

မှတ်ချက်။ ။ နောင်လာ နောက်သားတို့က တန်လှိုင်းဟူသော အရေး အသားကို အလွန်စက်ဆုတ်၍ 'မွန်' ဟုသာ ရေးသား ခေါ်ဝေါ် ကုန်၏။

တပည့်များအား၊ ဆုံးမငြား၊ ၅-ပါး စုံအင်ညီ။ ။ ၎င်းသရုပ်(ဆုံးမခြင်းရာ၊ အင် ၅-ဖြာ)ဟူသော ပုစ္ဆာ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

တပည့်ဝတ် ၅-ပါး။ ။ ဆရာအပေါ်၌ တပည့်များက ပြုကျင့်ရမည့်ဝတ် ငါးပါး။ (၁) ပညာသင်ကြားရာ၌ လုံ့လ ဝီရိယနှင့် ညီညာထကြမှု ရှိရခြင်း၊ (၂) ဆရာ၏ သင်ကြား ပြသ ဆုံးမမှုတို့ကို လိုက်နာကျင့်ကြံ ခိုသေရခြင်း၊ (၃) ဆရာလာသောအခါ ခရီးဦးကြို အရိုအသေ ပေးရ ခြင်း၊ (၄) ဆရာထံပါး၌ အမြဲမပြတ် ခစားလုပ်ကျွေး ဆည်းကပ်ရ ခြင်း၊ (၅) ဆရာထံပါး သင်ကြားပြီး ပညာများကို မမေ့ မပျောက် နိုင်စေရန် တွေးကြံ အံ့ရွတ်ရခြင်း၊ မရသေးသော ပညာများကို သင်ကြား ရခြင်း။

တပ်မတော် ဖွဲ့နည်း ၉-ရပ်။ ။ ရှေးခေတ် စစ်တပ်ဖွဲ့နည်း ၉-ပါး၊ ပိုမိုထင်ရှား အောင် မသဒေဂလက်သစ် စကားဖြင့် ပြလိုက်သည်။ (၁) ပတ္တိ တပ်- ရတားတဆောင်၊ ဆင်ပြောင်တစီး၊ မြင်းသုံးစီးနှင့်၊ ရဲကြီးငါးယောက်၊ နည်းစဉ်လျှောက်ဖြင့်၊ ထိုလောက်စစ်သည်၊ ပတ္တိ မည်၏၊ (၂) သေနာမုခ တပ်-ထိုသည်ပတ္တိ သုံးပြန်ရိုက၊ ခေါ်ဘိသညာ၊ သေနာမုခ၊ (၃) ဂုဗ္ဗ တပ်- ထိုမုခအား၊ သုံးခုပွားသော်၊ မည်ငြား ဂုဗ္ဗ၊ (၄) ဂဏ တပ်- ဂုဗ္ဗမြောက် သုံး၊ ခေါ်ထုံး ဂဏ၊ (၅) ဝါဟိနီ တပ်- ဂဏသုံးလီ၊ ဝါဟိနီထည့်၊ (၆) ပုတနာ တပ်-ဝါဟိနီစစ်၊ သုံးပြန်ဖြစ်က၊ တွင်လစ် ပုတနာ၊ (၇) စမူ တပ်- ပုတနာဟူ၊ သုံးဆယူသော်၊ စမူမည်ငြား၊ (၈) အဏိကိနီ တပ်- စမူအားလျှင်၊ ခမြောက်ပွားတြိ၊ အဏိကိနီ၊ (၉) ခေါ်ဘဏီ တပ်- ယင်း ဆယ်လီဖြင့်၊ ခေါ်ဘဏီစစ်၊ ၉-ဆင့် ဖြစ်၏။

တမန်တော် ၃-စား။ ။ မြန်မာမင်းတို့၏ မင်းခမ်းမင်းနားတွင် စေပါးသော အမတ် (၁၄)ပါးတို့အနက်၊ တမင်းနှင့် တမင်း၊ တတိုင်းပြည်နှင့် တတိုင်း ပြည်၊ တနန်းရင်းဝန်နှင့် တနန်းရင်းဝန်၊ ဆက်ဆံ ကူးလူးရာဝယ် သုံးသော အမတ်မျိုးကို 'တမန် အမတ်'ဟု ခေါ်ဆိုသည်။ ၎င်းတမန် အမတ်သည် လည်း။ (၁) တမန်ကြီး၊ (၂) တမန်လတ်၊ (၃) တမန်ငယ်ဟု သုံးစား

(၂၆၂)

[၈]

တရားရှစ်ကွက် စက်လက္ခဏာ။ တရားရှစ်ကွက် ဗုဒ္ဓစက်။ ။ ၎င်း၏ သရုပ် အဓိပ္ပာယ် မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာလာ (စက်လက္ခဏာတော် တရား ရှစ်ပါး) ဟူသော စကားရပ်၌ ဖြေခဲ့ပြီ။

တရားရှစ် နဝင်း။ ။ ဤ၌ “နဝင်း” နှင့် “၁၀၀- နဝင်း” တို့၏ အထူးကား အသဝဏီ၊ ဘရဏီ၊ ကြတ္တိကာ စသော ၂၇-သွယ် နက္ခတ်ကြယ်တို့တွင် တသွယ်တသွယ်၌ လေးပါးစီရှိသောကြောင့် နက္ခတ် ၂၇-ကို ၄-ပါးနှင့် မြှောက်သော် ၁၀၈-ပါး ဖြစ်၏။ ၎င်း ၁၀၈-ပါးကို ၁၂-ရာသီနှင့် အညီ အမျှ ဖြစ်စီမံသောငှါ၊ ၁၂-ရာသီနှင့် စားသော် တရာသီ တရာသီ၌ ၉-ပါးစီ အညီ အမျှ ရကြ၏။ တရာသီ တရာသီ၏ ပါးအစိတ် ၉-ခုကိုပင် “နဝင်း” ဟု ခေါ်ဆိုလေသည်။ သို့ဖြစ်ရကား ၁၂-ရာသီနဝင်း၏ အပေါင်းဖြစ်သော ‘၁၀၈’ ပါးကို ‘တရားရှစ်နဝင်း’ ဟု ခေါ်ဆိုလေသည်။ ၎င်းနဝင်းဟူသော ဝေါဟာရ၏ မူရင်း စကားကား ‘နဝင်’ ဟူသော မဂဓဘာသာပင်ဖြစ်၍ နဝ အင်္ဂံ ဟု ပုဒ်ခွဲပြီးလျှင် နဝ သဒ္ဒါ ကိုးခု ဟူသောအနက်၊ အင်္ဂံ သဒ္ဒါ ကား အစိတ်ဟူသောအနက်တို့ကို ဟောသည်ဖြစ်ရကား “နဝင်း” ဟူသော ပါဠိပျက်စကား၏ အဓိပ္ပာယ်ကို မြန်မာလို “တရာသီ တရာသီ၌ ရှိသော ပါးစိတ် ၉-ခု” ဟု အဓိပ္ပာယ် ရလေသည်။

တရားအားထုတ်ခွင့် မရသော အခါကြီး ၅-ပါး။ ။ အရိယာအဖြစ် ရအောင် အားထုတ်ခွင့်မရသော ကာလကြီး ၄-ပါးဟူ၏။ ၎င်းအဖြေ (ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်ချိန် မဟုတ်သော အခါ ၅-ပါး) ၌ ရှုပါ။

ကရားခံခေါ်၊ ရဟန်းတော်၊ ကျင့်နော်ဝတ် ၂-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ် (စုဒ္ဓိတက ကျင့်ဝတ် ၂-ပါး) ပုစ္ဆာ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

တရားဂုဏ်တော် ၆-ပါး။ ။ ဓမ္မဂုဏော အနန္တောဟု ရှိသော်လည်း ပိဋကတ်တော်၌ တင်ရှား၍ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တိုင် အထပ်ထပ် ဟော တော်မူခဲ့သော ဤဂုဏ်တော် ၆-ပါးကိုသာ သုံးသပ်ကြကုန်၏။

(၁) သွက္ကာတ ဂုဏ်တော်- စ, လယ်, ဆုံး, သုံးပါးလုံး စုံအောင် ကောင်းသောဂုဏ်။

(၂) သန္တိဋ္ဌိက ဂုဏ်တော်- ကျင့်သူတို့အား ဘဝမခြားဘဲ ဒိဋ္ဌမျက်မှောက် ကိုယ်တွေ့ အကျိုးခံစားရသောဂုဏ်။

- (၃) အကာလိက ဂုဏ်- ကာလမရွေ့ ကျင့်သည့်နေ့ပင် မင်္ဂလာကောင်း
ကျိုး ဖြာဝေဖို့သောဂုဏ်။
- (၄) ဝေပသိကဂုဏ်- လာလှည့် ရှုလှည့် ကျင့်လှည့် စမ်းပါ လွန်ချမ်းသာ
၏ဟု အစမ်းခံခြင်းငှါ ထိုက်သောဂုဏ်။
- (၅) ဩပနေယိကဂုဏ်- မိမိကာယ အဗ္ဗတ္တတွင်ရရှိပေါက်ရောက် ကိုယ်တွေ့
မြောက်အောင် ကပ်၍ ဆောင်ထိုက်သောဂုဏ်။
- (၆) ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟိ ဂုဏ်- အသီးအသီးသော မိမိတို့သန္တာန်၌
ချမ်းသာပါပေ၊ ကောင်းပါပေ၊ ဟု ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာစွာ
ခံစားသိမြင်ရသော ဂုဏ်တော်။

တရားဂုဏ်တော် ၆-ပါးခေါ်၊ ၃-ဖော်တရားကိုယ်။ ။ အထက်ပါ ဂုဏ်တော်
၆-ပါးသည် ဤတရားကိုယ် လေးပါးမှ ထွက်လာသည့် ဂုဏ်တော်များ
သာ ဟူ၏။ (၁) မင်္ဂတရား- ကိလေသာကို သတ်တတ်သော တရား၊
(၂) ဖိုလ်တရား- ကိလေသာကို ငြိမ်းစေသောတရား၊ (၃) နိဗ္ဗာန်တရား-
ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ငြိမ်းသော တရား၊ (၄) ပရိယတ် တရား- မင်္ဂ၊ ဖိုလ်၊ ရရေး၊
လမ်းညွှန် တရားစု။

တရားစီရင်၊ ပြန်တမ်းဝင်၊ မည်တွင် ၆-ပါး၊ သူကြီးများ။ ။ ပြန်တမ်း
ဓမ္မသတ်ဝင် တရားသူကြီးမျိုး ၆-ပါး။ (၁) ဘုရင်မင်းမြတ်၊ (၂) တရားလို
တရားခံတို့ သဘောတူ တင်မြောက် ဆုံးဖြတ် ခိုင်းသော အနုညာတ
တရားသူကြီး၊ (၃) ရွာစား၊ မြို့စား၊ ရွာသူကြီး၊ မြို့သူကြီး၊ (၄) ဘုရင်မင်း
မြတ်က ခန့်ထားသော တရားသူကြီးများ၊ (၅) ကြပ်ဆင်ခံညွှိ တရားသူကြီး၊
(၆) အမှုဆောင်ရွှေနေများ။

တရားတော်၏ နက်နဲခြင်း ၄-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ် အဓိပ္ပာယ်ကို (ဂမ္ဘီရတရား
ကြီး ၄-ပါး)၌ ပြခဲ့ပြီ။

တရားနာရခြင်း အကျိုး ၅-ပါး။ ။ ပဉ္စဂုဏ်ရူပပါ။ ၂၁၆။ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏
တရားတော်များကိုရိုသေစွာ ကြားနာရသူတိုင်းရရှိနိုင်သော အကျိုးများ။
(၁) မကြားဘူးသေးသည့် တရား သစ်ဆန်း တို့ကို ကြားနာရခြင်း၊
(၂) ကြားသိပြီးသား တို့ကို တဖန် ထပ်မံ ခိုင်မြဲ သန့်ရှင်း စေခြင်း၊
(၃) အယူ အမြင် အတွေး အခေါ် ဝေဘန်မှုညက် ပြောင့်မန်ခြင်း၊

(၄) နှစ်လုံး နှစ်ခွဲ ယုံမှားသံသယကို ပယ်ဖျောက်နိုင်ခြင်း၊ (၅) စိတ်
နှလုံး ချမ်းမြကြည်လင် ရှင်ပြခြင်း။

တရားဟောဆရာတို့ အသံဆွဲချွဲ ရှည်ငင်ခြင်း အပြစ် ငါးပါး။ ။ ၎င်းသရုပ်
(ဓမ္မကထိကတို့ အသံဆွဲချွဲခြင်း အပြစ် ၅-ပါး)၌ ရှုပါ။

တရားမတု၊ ရန်မပြု၊ ၁၀-စု ရှောင်ရာ ဘယ်သူနည်း?။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို
(ရန်လည်းမဆိုင်၊ မပြိုင်တရား ၁၄-ပါး)ဟူသော အမေး၌ ရှုပါ။

တရားမရနိုင်သူမျိုး ၁၆-ယောက်။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (မဂ်၊ ဖိုလ်၊ မရထိုက်သူ
၁၆-ယောက်)၌ ရှုပါ။

တရားလိုခေါ်၊ ရဟန်းတော်၊ ကျင့်နေဘဲ ဝတ် ၅-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို
(စောဒက ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး)ဟူသော ပုစ္ဆာ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

တရားသူကြီး၊ ကျင့်သုံးမှီး၊ ထုံးနည်း အင် ၉-ဖြာ။ ။ တရားသူကြီး ခုံသမတ်
ပြုလုပ်သူတို့ လိုက်နာတတ်သိ စုံပြည့်စုံထားရမည့် အင်္ဂါကိုးပါး ဟူ၏။
မာနုသိက ဓမ္မသတ်ကျမ်းရင်းနှင့် ၎င်းဦးကာတို့၌ လာသည်။ (၁) များ
သော သုတ၊ ကြားနာမှုရှိခြင်း၊ (၂) ဆန်းကြယ်များပြားစွာ မေးစစ်
တတ်ခြင်း၊ (၃) နူးညံ့သာယာ သူကြည်ဖြူစွာ ဆိုတတ်ခြင်း၊ (၄) တည်
ကြည်ဖြောင့်မတ်၍ သီလရှိခြင်း၊ (၅) အမှုမှန်ကို ရဲရင့်စွာ စီရင်ခွဲခြင်း၊
(၆) ပိဋက၊ ဗေဒင်၊ ဓမ္မသတ် တတ်ခြင်း၊ (၇) စီရင်ထုံးနည်း များစွာ
တို့ကို မှတ်သားတတ်ခြင်း၊ (၈) သဘင်လယ်၌ တိကျမှန်ကန်စွာ ဆိုဝံ
မိန့်ခွဲရှိခြင်း၊ (၉) လူမျိုးခြားတို့၏ စာပေ စကားကိုလည်း တတ်သိ
နားလည်ခြင်း။

မှတ်ချက်။ ။ ဤ၌ တရားသူကြီး အင်္ဂါ ၃-ပါး၊ ၅-ပါး၊ ၇-ပါး၊
၈-ပါး စသည်ဖြင့်လည်း ထိုထိုနိတိ ဓမ္မသတ်တို့၌ လာရှိသေး၏။
သို့သော် ဤ အင်္ဂါ ၉-ပါး၌ အကျုံးဝင်သည်သာ။

တရားသူကြီး၊ လက်သုံးမှီး၊ ၄-နည်း မဟာပဒေသ။ ။ ၎င်း သုတေသနကို
(မဟာပဒေသမျိုး ၄-ပါး၊ ၃-နည်း)၌ ကြည့်ပါလေ။

တ ဝဂ် ၅-လုံး။ ။ ဗျည်း ၃၃-လုံးတို့တွင် “တ, ထ, ဒ, ဓ, န” ၎င်းငါးလုံးအစုကို
ခေါ်သည်။

တ သတ်ကာရန်၊ ရေးထုံးမှန်၊ ၃-တန် မြန်မာ့နည်း။ ။မြန်မာသင်ပုန်း ကြီးကျမ်းလာ တ ဝမ်းပူဖြင့် သတ်ရသည့် ဌာန ၃-ပါး ဟူလို့၊ “အတ်၊ အိတ်၊ အုတ်” တို့ ဖြစ်ကြ၏။ ၎င်းကို ကာရန်ငယ်သံ ၆၄-ပါး၌ ကဗျာဆရာ တို့ သွင်းယူကြ၏။

[တာ]

တာဒိဂုဏ်တော် ၈-ပါး။ ။လောကဓမ္မတရား ရှစ်ပါးတို့တွင် အကောင်း ၄-ပါးနှင့် တွေ့၍လည်း ဝမ်းသာအားရ မရှိ၊ အဆိုး ၄-ပါးနှင့် တွေ့၍လည်း ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှု မရှိ၊ ပကတိ တူမျှသော စိတ်တော်ရှိခြင်းဂုဏ်။ မူလ ပဏ္ဏာသ။ပ။၁။၂၉၃။ဋ။၅။ဒု-အုပ်။ ၂၇၃။

တာမျိုး ၃-ဖြာ၊ တိုင်းထွာရာ၊ ဘယ်တာ ဘယ်သို့နည်း? ။ ။တိုင်းထွာသော တုတ်၊ သို့မဟုတ် တိုင်းထွာနှိုင်းယှဉ်ကြောင်းပမာဏကို ခေါ်ဆိုသည်။ ၎င်းတာသည် ၃-မျိုး၊ ၅-မျိုး စသည်ဖြင့် ပြားသော်လည်း အခိုင်အမာ အများသုံးကား ၃-မျိုးသာ ဖြစ်ကုန်၏။

(၁) ကုလားလေး တာ- “ကုပ်လုပ်လေး တာ” လည်းဟူ၊ ၎င်းမှာ လေး တောင်ဖြင့် ဖွဲ့သော တာတိုမျိုးဖြစ်၍ အရညဝါသီ တောရကျောင်း များကို တိုင်းတာရာ၌ ဤတာမျိုးဖြင့် အသုံးပြုရသည်။ဝိနည်းတော် များ၌ ဤလေးတောင်တာနှင့် အပြန်ငါးရာ (၅၀၀) ရွာအိမ်၊ တဲ၊ ကန္နုပုတ်တို့နှင့် ဝေးကွာမှသာလျှင် တောရကျောင်း မည်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက် ချထားကြလေပြီ။

(၂) မြင့်မိုရ် တာ- ၇-တောင်တာဖြင့် ဖွဲ့သော တာလတ်မျိုးဖြစ်၍ ဤ တာဖြင့် မြင့်မိုရ်တောင်ကို အစပြု၍ တောင်စဉ် ၇-ထပ်၊ ဟိမဝန္တာ၊ ဇေယျသပြေပင်၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်၊ သခွတ်ပင်၊ စသည့် သစ်ကြီး ၇-ပင်တို့၌၎င်း၊ ထို့ပြင် ဘုရားစေတီ၊ အုတ်ကျောင်း၊ ပြာသာဒ်၊ ဇရပ်၊ တန်ဆောင်း၊ ကျုံး၊ မြောင်း၊ မြို့နန်းစသော အဆောက်အဦ တို့၌၎င်း တိုင်းထွာ နှိုင်းယှဉ် အသုံးပြုကြကုန်၏။

(၃) စက္ကဝါ တာ- ဆယ်တောင်ဖြင့် ဖွဲ့ရသော တာရှည်မျိုး ဖြစ်၍ စက္ကဝဠာ တိုင်းရာ၌ အသုံးပြုသည်။ ၎င်းပြင် ရေတွင်း၊ ရေကန်၊

အင်း၊ အိုင်၊ ချောင်းမြောင်း၊ မြစ်၊ အဏ္ဏဝါ၊ နေဖက်တွင် တိုင်းထွာ
အသုံးပြုကြသည်။

ဓာတ်ကြီး ၉-လုံး။ ။ အတွင်းတာရာ ၉-လုံးဟုလည်း ခေါ်သည်။ (၁) သုံးလုံး
ယှဉ်လာ၊ ကျီးတာရာ၊ သင်္ချာ ၁၀၊ ၁၁ လုံးဆို။ သင်းတုံပြည်မှာ ကျီးတာရာ၊
ယှဉ်ခါ၊ လားတတ်ဆို၊ အဿဝဏီ၊ ဘရဏီ၊ ကြတ္တိကာ၊ ၎င်း နက္ခတ် ၃-လုံး
နှင့် ယှဉ်၍ သွားသည်။ (၂) သုံးလုံးယှဉ်လာ၊ ရွှေဟင်္သာ၊ သင်္ချာ ၉၊ ၁၀ လုံး
ဆို၊ မြန်မာပြည်မှာ၊ ရွှေဟင်္သာ။ တာရာ ရောင်ဝန်းဆို။ ရောဟဏီ၊ မိဂသီ၊
အခြ၊ ၎င်း နက္ခတ် ၃-လုံးနှင့် ယှဉ်၍ သွားသည်။ (၃) ပုဇွန်တာရာ၊ ၁၄-သွား
ယှဉ်လာ သုံးလုံးဆို။ ရာဇဂြိုဟ်မှာ၊ ကက္ကဋ္ဌာ၊ တာရာ ပုဇွန်ဆို။ ပုဏ္ဏပုသျှ၊
ဖုသျှ၊ အဿလိဿ၊ ၎င်း နက္ခတ် သုံးလုံးနှင့် ယှဉ်၍ သွားသည်။ (၄) ယှဉ်တူ
သွားရာ၊ ချိန်တာရာ၊ မှန်စွာလေးလုံးဆို။ တက္ကသိုလ်ပြည်၊ တာရာမည်။
ထွန်းသည် ချိန်ခွင်ဆို။ မာဃ၊ ပြုပ္ပာ၊ ဘရဂုဏ္ဏီ၊ ဥတ္တရာဘရဂုဏ္ဏီ၊ ၎င်း နက္ခတ်
၃-လုံးနှင့် ယှဉ်၍ သွားသည်။ (၅) ဆံကျင်တာရာ၊ သုံးလုံးသွား၊ ယှဉ်ကာ
သွားသကဲ့။ ကောသမ္ဘီပြည်၊ ဆံကျင်မည်။ ရောင်ခြည် ထွန်းသကဲ့။ ဟဿဒ၊
ဝိတြ၊ သွာဒိ၊ ၎င်း နက္ခတ် ၃-လုံးနှင့် ယှဉ်၍ သွားသည်။ (၆) တံငါတာရာ၊
ရှစ်လုံးသွား၊ သွားလာယှဉ်မြဲကဲ့။ တန်လှိုင်းပြည်မှာ၊ ကေဝဋ္ဌာ၊ ယှဉ်ခါ
ပုဏ္ဏားဆို။ “ပုဏ္ဏားတာရာ” လည်းဟူ၏။ ဝိသာခါ၊ အနုရာဓ၊ ဇေဋ္ဌ၊ ၎င်း
နက္ခတ် ၃-လုံးနှင့် ယှဉ်၍ သွားသည်။ (၇) သုံးလုံးယှဉ်လာ၊ ဆင် တာရာ၊
သင်္ချာ ၈၊ ၉-လုံးဆို။ ရှမ်းတို့ပြည်မှာ၊ ဆင်တာရာ၊ ယှဉ်ခါ သွားသည်ဆို။
မူလ၊ ပြုပ္ပာ၊ သဋ္ဌ၊ ဥတ္တရာသဋ္ဌ၊ ၎င်း နက္ခတ် ၃-လုံးနှင့် ယှဉ်၍ သွားသည်။
(၈) ကိုးလုံးယှဉ်လာ၊ မြင်းတာရာ၊ ယှဉ်လာ သုံးလုံးဆို။ (၁၃-လုံးလည်း
ဟူ၏) မြင်းတာရာလည်း၊ ကုလားပြည်၊ ရောင်ခြည်လင်းသကဲ့။ သရဝဏီ၊
ဓနသိဒ္ဓ၊ သတ္တဘိသျှ၊ ၎င်း နက္ခတ် ၃-လုံးနှင့် ယှဉ်၍ သွားသည်။ (၉) ကိုးလုံး
မှန်စွာ၊ ဗျိုင်းတာရာ၊ သွားလာ ယှဉ်မြဲကဲ့၊ သောက္ကတ်ပြည်၊ တာရာမည်။
ထွန်းသည် ဥဗျိုင်းဆို။ ပြုဗ္ဗဘဒြပိုဒ်၊ ဥတ္တရာဘဒြပိုဒ်၊ ရေဝတီ၊ ၎င်း နက္ခတ်
၃-လုံးနှင့် ယှဉ်၍ သွားသည်။ နံသင့်ပြည်ရွာ၊ ကြယ်တာရာ၊ ထွန်းခါပြန်
ပြောဝ။ ညှိုးသောရောင်ဝါ၊ ထိုပြည်ရွာ၊ ပူဆာချောက်ချားစွ။ တာရာ
သံပေါက်၊ အကျဉ်းကောက်၊ ပြီးမြောက် နိဋ္ဌိတ။

တာရာ ၂၈-လုံး။ ။ အပြင်တာရာမျိုး နှစ်ဆယ်ရှစ်လုံးကို ဆိုသည်။ ထို ၂၈-လုံး
တို့တွင်လည်း တောင်မျက်နှာ ၉-လုံး၊ အရွှေမျက်နှာ ၆-လုံး၊ မြောက်မျက်

နာ ၆-လုံး၊ အနောက်မျက်နှာ ၇-လုံးဟု အသီးသီး ရှိလေသည်ဟူ၏။
 နေမိတ္တဝိဇ္ဇာ ကျမ်း၌ အကျယ် ရှုလေ။ အရှေ့မျက်နှာ တာရာ ၆-လုံး။
 (၁) ဇာတက တာရာ၊ ၂-လုံး၊ ညောင်စောင်းပုံ၊ (၂) ပဉ္စက တာရာ
 ၅-လုံး၊ စမ္ပယ်ပွင့်ပုံ၊ (၃) နရမ္မ တာရာ ၄-လုံး၊ ပလ္လင်ပုံ၊ (၄) ပါသာဒ
 တာရာ ၂၄-လုံး၊ ပြာသာဒ်ပုံ၊ (၅) သျှုန တာရာ ၃-လုံး၊ ပန်းတောင်းပုံ၊
 (၆) ပကပ္ပ တာရာ ၄-လုံး၊ အင်းပျဉ်ပုံ။ (၇) အနောက်မျက်နှာ ဟာရာ
 ၇-လုံး၊ (၈) ပညာသ တာရာ လုံးရေ-၅၀၊ ကြက်ရုပ်၊ (၉) ဇရက တာရာ
 ၆-လုံး၊ မိကျောင်းမြီးခပ်ပုံ၊ (၁၀) ကောဗျာကတိ တာရာ ဆယ်လုံး၊
 ကပ်ခင်းပုံ၊ (၁၁) သရိဒ္ဓက တာရာ ၄-လုံး၊ ကြက်ခြေပုံ၊ (၁၂) ဝါနရီ
 တာရာ ၄-လုံး။ ချိန်စဉ်းကိုင်ပုံ၊ (၁၃) အရိဒ္ဓဇ တာရာ ၆-လုံး၊ စောင်းတန်း
 လှေကားပုံ၊ တောင်မျက်နှာ တာရာ ၉-လုံး၊ (၁၄) အာဏီ တာရာ
 တလုံး၊ ပတ္တမြားပုံ၊ (၁၅) ဗုဿတာရာ ဆယ်တလုံး၊ ကြောင် ဥက္ကောင်းပုံ၊
 (၁၆) သင်္ခ တာရာ ၅-လုံး၊ ခရသင်းပုံ၊ (၁၇) စတုကပ္ပ တာရာ ၄-လုံး၊
 လက်ယှက်ပုံ၊ (၁၈) ယောတ္တ တာရာ ၆-လုံး၊ ကြိုးလွန်ပုံ၊ (၁၉) ရတ္တ
 တာရာ ၂-လုံး၊ ရှစ်လုံးလည်းဟူ၊ လှေငယ် ဦးပဲ့၌ တံငါလင်မယားထိုင်နေ
 ဟန်၊ (၂၀) ဖေါစောက် တာရာရှစ်လုံး၊ ဟင်္သာ ဖို မပုံ၊ အရှေ့ ၄-လုံး၊
 အနောက် ၄-လုံး၊ (၂၁) ဘဂတ္တ တာရာ ၇-လုံး၊ ချွန်းတောင်းပုံ၊
 (၂၂) ဘတ္တရ တာရာ ၅-လုံး၊ လယ်ပုဇွန်ပုံ။ မြောက်မျက်နှာ တာရာ
 ၆-လုံး၊ (၂၃) ဓာရ တာရာ တလုံး၊ ကြာပွင့်ပုံ (ခူဝဲကြယ်)၊ (၂၄) တာလိ
 တာရာ လုံးရေမရှိ၊ ကြားရိုးကြာရွက်ပုံ၊ (၂၅) ဗုဿ တာရာ ၇-လုံး၊ နဂါး
 ပုံ၊ (ခုနစ်စင်ကြယ်)၊ (၂၆) ကေသိတ္တ တာရာ ၆-လုံး၊ ကြောင်စာခွက်
 ပုံ၊ (၂၇) တြိဂုဏီ တာရာ ၄-လုံး၊ မှန်ကူသီးပုံ၊ (၂၈) ရူပ တာရာ ၅-လုံး၊
 တံကျင်ပုံ။

တာရာ ၉၄-လုံး။ ။ ဤကား အတွင်းတာရာ အပြင်တာရာတို့၌ မပါဝင်ဘဲ
 အလွတ်တာရာ များကို ဆိုသည်။ နေမိတ္တဝိဇ္ဇာကျမ်း၌ အကျယ်ရှု။
 (၁) ပဒမ တာရာ ၄-လုံး၊ (၂) ပဉ္စာယု တာရာ နှစ်လုံး၊ (၃) ပဉ္စလိ
 ဟာရာ ၄-လုံး၊ (၄) ကတ္တ တာရာ ရှစ်လုံး၊ (၅) ဝတီ တာရာ ခြောက်လုံး၊
 (၆) ယတုက တာရာ ကိုးလုံး၊ (၇) ဝုတီ တာရာ ခြောက်လုံး၊ (၈) ကုက္ကုဒ္ဓ
 တာရာ ခြောက်လုံး၊ (၉) ဝုတ္တ တာရာ ခုနစ်လုံး၊ (၁၀) ယတ္တ တာရာ
 ကိုးလုံး၊ (၁၁) သရူပ တာရာ ရှစ်လုံး၊ (၁၂) အာဏီကာ တာရာ တလုံး။

(၁၃) သူရ တာရာ တလုံး၊ (၁၄) မာန တာရာ လေးလုံး၊ တင်းကိုခေါ်ဆို
 သည်၊ (၁၅) မာန် တာရာ လေးလုံး၊ တင်းနီကို ခေါ်သည်၊ (၁၆) အာန်
 တာရာ ခြောက်လုံး၊ (၁၇) ရောဟနီ တာရာ တလုံး၊ စိုင် ခေါ်သော
 ကြယ်ကို ဆိုသည်၊ (၁၈) လဘန္တံ တာရာ သုံးလုံး၊ (၁၉) သံယု တာရာ
 ငါးလုံး၊ (၂၀) မဏိက တာရာ ဆယ်နှစ်လုံး၊ ရွှေကို ခေါ်သည်၊ (၂၁) စိတ္တ
 တာရာ သုံးလုံး၊ (၂၂) တူလက တာရာ နှစ်လုံး၊ တံကျင်ကို ခေါ်သည်၊
 (၂၃) သောတ တာရာ လေးလုံး၊ (၂၄) ကေဝလူ တာရာ လေးလုံး၊ တင်
 ကွန်တိုင်ကို ခေါ်သည်၊ (၂၅) ဘေရီတာရာ ခြောက်လုံး၊ ဖည်ကြီးကို
 ခေါ်သည်၊ (၂၆) ပါတီ တာရာ ဆယ်နှစ်လုံး၊ ဖလားကို ခေါ်ဆိုသည်၊
 (၂၇) အန္တ တာရာ လုံးရေ သုံးဆယ်၊ (၂၈) အာနိန် တာရာ ခြောက်
 လုံး၊ ထက်စည်ကို ဆိုသည်၊ (၂၉) မိဂသီဂီ တာရာ လေးလုံး၊ သမင်ချိုကို
 ခေါ်ဆိုသည်၊ (၃၀) သုဘ တာရာ ငါးလုံး၊ (၃၁) ကုက္ကုဒ္ဒ တာရာ လေးလုံး၊
 ကြက်ကို ဆိုသည်၊ (၃၂) ကဏ္ဍ တာရာ ငါးဆုံး၊ (၃၃) သံဝသီ တာရာ
 တလုံး၊ (၃၄) အာရပီ တာရာ တလုံး၊ (၃၅) သံကီရ တာရာ ဆယ်နှစ်လုံး၊
 (၃၆) အလုတ္တ တာရာ လေးလုံး၊ (၃၇) မာသု တာရာ တလုံး၊
 (၃၈) လောက တာရာ လေးလုံး၊ (၃၉) ဗျာယု တာရာ လုံးရေ နှစ်ဆယ်၊
 (၄၀) အဗ္ဘန္တက တာရာ နှစ်လုံး၊ (၄၁) သံကာ တာရာ တလုံး၊
 (၄၂) စိတြာ တာရာ သုံးလုံး၊ (၄၃) ကောလိ တာရာ တလုံး၊
 (၄၄) စရိ တာရာ လေးလုံး၊ (၄၅) ပါသရိ တာရာ တလုံး၊ (၄၆) အဋ္ဌမိ
 တာရာ ဆယ်နှစ်လုံး၊ (၄၇) နိဗ္ဗာန တာရာ ဆယ်တလုံး၊ (၄၈) အစောတ
 တာရာ နှစ်လုံး၊ (၄၉) သုဒ္ဓက တာရာ နှစ်လုံး၊ (၅၀) ဖုသန္တ တာရာ
 တလုံး၊ (၅၁) ရေစောကလ တာရာ တလုံး၊ (၅၂) အာယုတလိန တာရာ
 တလုံး၊ (၅၃) ပါသလိ တာရာ တလုံး၊ (၅၄) ဓူမ တာရာ တလုံး၊
 (၅၅) သာတုလိ တာရာ တလုံး၊ စနေဂြိုဟ်ကို ခေါ်သည်၊ (၅၆) ဘဂတုသံ
 တာရာ တလုံး၊ (၅၇) ရာဟုလိန တာရာ တလုံး၊ ရာဟုဂြိုဟ်ကို
 ခေါ်သည်၊ (၅၈) ပုဏ္ဏိက တာရာ တလုံး၊ (၅၉) ကလိ တာရာ တလုံး၊
 (၆၀) မယုလ တာရာ တလုံး၊ (၆၁) မာန်တ တာရာ လေးလုံး၊
 (၆၂) မလ္လိက တာရာ တလုံး၊ (၆၃) ပုပ္ဖလ တာရာ ခြောက်လုံး၊
 (၆၄) ဗလ္လိ တာရာ တလုံး၊ (၆၅) သမ္ပတ္တိ တာရာ နှစ်ဆယ်နှစ်လုံး၊
 (၆၆) တမ္မ တာရာ ဆယ်နှစ်လုံး၊ (၆၇) ဝိရိစ္ဆ တာရာ တလုံး၊ (၆၈) မူလ

တာရာ တလုံး၊ (၆၉) အာယ တာရာ ငါးလုံး၊ (၇၀) သံလိန္ဒ တာရာ ငါးလုံး၊ (၇၁) ဂဏ္ဍပုဒ တာရာ နှစ်လုံး၊ (၇၂) သံချူတာရာ တလုံး၊ (၇၃) ပတိပါဂန္ဓ တာရာ သုံးလုံး၊ နဂါးခေါင်းကို ဆိုသည်၊ (၇၄) သုကရ တာရာ သုံးလုံး၊ (၇၅) အာဒိစ္စ တာရာ လေးလုံး၊ (၇၆) သရ တာရာ သုံးလုံး၊ မြားကို ခေါ်ဆိုသည်၊ (၇၇) ဥဒ္ဓိင်္ဂ တာရာ တလုံး၊ (၇၈) ကာက တာရာ တလုံး၊ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခေါ်သည်၊ (၇၉) အာယု တာရာ နှစ်ဆယ့် ငါးလုံး၊ (၈၀) စာရ တာရာသုံးလုံး၊ (၈၁) သာလပိန္နဲ တာရာ လေးလုံး၊ (၈၂) ပုပ္ဖတ္တိ တာရာတလုံး၊ (၈၃) မူလ တာရာ ကိုးလုံး၊ (၈၄) ပါရိ တာရာ ငါးလုံး၊ (၈၅) ဂဝီသ တာရာ လေးလုံး၊ ချွန်းတောင်းကို ဆိုသည်၊ (၈၆) သာလမ္မတာရာ ငါးလုံး၊ (၈၇) မာလိက တာယာ ဆယ်လုံး၊ (၈၈) သာလိန္ဒတာရာ နှစ်လုံး၊ (၈၉) ဖလ တာရာ တလုံး၊ (၉၀) သာခါဝိ တာရာသုံးဆယ်၊ (၉၁) ဖါလိက တာရာ သုံးလုံး၊ ငါးမျှားချိတ်ကို ခေါ်ဆိုသည်၊ (၉၂) ပါလိန္ဒ တာရာ နှစ်လုံး၊ (၉၃) သုကီ တာရာ နှစ်လုံး၊ (၉၄) သုဝ တာရာ တလုံး၊ ကျေးသားကို ခေါ်သည်။

တာလုဇ အက္ခရာ ၉-လုံး။ ။ အာစောက်ခေါ် အာဂလောင် အရပ်မှ မြည်၍ ထွက်လာသော အက္ခရာမျိုး ၉-ပါး။ ‘ဣ, ဤ, စ, ဆ, ဇ, ဈ, ည, ယ, ဧ’ တို့ ဖြစ်ကြ၏။

တာဝတီ သာ၊ နတ်မြို့မှာ၊ ၅-ဖြာ ဥယျာဉ်ကြီး။ ။ သုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာ။

- (၁) နန္ဒဝန် ဥယျာဉ်၊ မြို့၏ အရှေ့ဖက် ယူဇနာ (၁၀၀၀) ကျယ်၍ နတ်တို့နှစ်သက်စွာ ပျော်ပါးရာ ဥယျာဉ်တော်။
- (၂) ဖာရုသက ဥယျာဉ်၊ မြို့၏ တောင်ဖက် ယူဇနာ (၇၀၀) ကျယ်၍ ဖက်သက် အဖျော်ယမကာတို့ သောက်စားကာ အသူရာတို့အား ကြိမ်းဝါးခြိမ်းချောက်ရာ ဥယျာဉ်တော်။
- (၃) စိတ္တလတာ ဥယျာဉ် မြို့၏ အနောက်ဖက်မှာ ယူဇနာ (၅၀၀) ကျယ်၍ အာသာဝတီ နွယ်နီနတ်ပန်း ဆွတ်လှန်း ပျော်ပါးရန် ဆန်းကျယ်သော အဝတ်တန်ဆာ ယာဉ်ရထားတို့ဖြင့် ဝင်ထွက်ရာ ဥယျာဉ်တော်။

(၂၇၀)

[တာ။ တိ + တ်]

- (၄) မိဿက ဥယျာဉ်၊ မြို့၏ မြောက်ဖက် ယူဇနာ (၅၀၀) ကျယ်၍ နတ်သား၊ နတ်သမီးတို့ ယှဉ်တွဲပျော်မှုူးရာ ဥယျာဉ်တော်။
- (၅) မဟာဝန် ဥယျာဉ်၊ မြို့၏ အရှေ့ဖက် ယူဇနာ (၇၀၀) ကျယ်၍ လှူဆန်းကျယ် နှစ်သက်ဘွယ်ရာ သုနန္ဒာ ရေကန်တော်ကြီး ရှိသည်။

တာဝတိံသာ၊ သုဓမ္မာ၊ ၄-ဖြာ စည်းဝေးကြောင်း။ ။ သုတ်မဟာဝါ။ ပါ။ ၁၆၈။ င။ ၂၃၂။ တာဝတိံသာ နတ်ပြည် သုဓမ္မာဇရပ်ကြီး၌ နတ်တို့၏ အစည်းအဝေးများကို အောက်ပါ အကြောင်းလေးပါးကြောင့် ကျင်းပ ပြုလုပ်ကြသည်။ (၁) ဝဿုပနာယိက သင်္ဂဟတ္ထံ၊ ဝါဆိုသံဃာတော်တို့ကို ချမ်းသာစွာ တရားအားထုတ်နိုင်ရေးအတွက် စောင့်ရှောက်ပေးရန်ဘို့ ပဌမ ဝါဆိုလပြည့်နေ့နှင့် ဒုတိယ ဝါဆိုလပြည့်နေ့တို့၌ စည်းဝေးကာ တာဝန်ယူ စေကြခြင်း၊ (၂) ပဝါရဏာ သင်္ဂဟတ္ထံ၊ ပဝါရဏာပွဲတို့၌ သံဃာတော် များ ချမ်းသာစွာ ပြုနိုင်ရေးအတွက် တာဝန်ပေးရန် အစည်းအဝေး ပြုခြင်း၊ (၃) ဓမ္မ သဝနတ္ထံ၊ တရားနာရန် အလို့ငှါ အစည်းအဝေးကြီး ပြုလုပ်ခြင်း၊ (၄) ပါရိစ္ဆတ္တက ကိဋ္ဌာနု ဘဝနတ္ထံ၊ ပင်လယ်ကသစ် ပန်းပွင့်ချိန်၌ ပန်းဆွတ်ပျော်ပွဲကြီး ဆင်ယင်ကျင်းပရေအတွက် သုဓမ္မာ ဇရပ်ကြီး၌ အစည်းအဝေးပွဲ ပြုလုပ်ကြခြင်း။

[ဝိ]

တိတ္ထိဂိုဏ်း ဆရာကြီး ၆-ယောက်။ ။ မူလပဏ္ဍာသ ပါဠိတော် ၂၅၈။ င။ ဒု-အုပ်။ ၁၃၆။ သာသနာဝင်၌ ထင်ရှား၍ ဘုရားနှင့် ပြိုင်ဘက် တိတ္ထိ ဆရာကြီး ၆-ယောက်။ (၁) ပူရဏ ကဿပ၊ (၂) မက္ခလိ ဂေါသာလ၊ (၃) နိဂဏ္ဏ နာဇုပုတ္တ၊ (၄) သဗ္ဗယ ဗေလဋ္ဌ ပုတ္တ-သိဉ္ဇည်း၊ (၅) ဗကုဓ ကစ္စာယန၊ (၆) အဇိတ ကေသ ကမ္မလ။

တိတ္ထိတို့ ရဟန်းပြုလိုသော် ပေးရမည့် ဝတ်အကျင့် ၈-ပါး။ ။ အကျယ်ကို ပိနည်းမဟာဝါ။ ပါ။ ၁၀၀။ ။ ၎င်း။ င။ ၂၇၅။ တို့၌ ကြည့်ပါ။ (၁) အလွန် စောစွာ ရွာတွင်းသို့ မဝင်ရ၊ အလွန်နေမမြင့်မီ ကျောင်းသို့ အရောက် ပြန်လာရမည်။ (၂) မကျက်စား အရောတဝင်မပြုရသော ပြည့်တန်ဆာမ မုဆိုးမ၊ အပျိုဟိုင်းကြီး၊ ပဏ္ဍုက်၊ ရဟန်းမတို့နှင့် ရောနှောစွာ မဆက်ဆံ ရခြင်း၊ (၃) သိတင်းသုံးဖော် တို့၏ ကိစ္စကြီးငယ်တို့ကို အလိုက်သိစွာပြုလုပ်

ဆောင်ရွက် ပေးရခြင်း၊ (၄) သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာကို လိုလား ဆန္ဒ ကြီးစွာဖြင့် ပါဠိ အနက် အဓိပ္ပါယ်တို့ကို သင်ယူ မေးမြန်း ဆွေးနွေး ရခြင်း၊ (၅) တိတ္ထိတို့၏ အများ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ ကဲ့ရဲ့စကားကို နှစ်သက်စွာ လက်ခံပြောကြားရခြင်း၊ (၆) တိတ္ထိတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုစကား၌ မနှစ်သက် လက်မခံရခြင်း၊ (၇) ဘုရား၊ ဘုရား၊ သံဃာတော်တို့၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ကဲ့ရဲ့ပြောကြား စကား၌ မနှစ်သက် လက်မခံရခြင်း၊ (၈) ရတနာ ၃-ပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးစကားတို့ကို ချီးမွမ်းပြောကြားရခြင်း၊ နှစ်သက်စွာ နာယူလက်ခံရခြင်း။

တိထိ ၅-ဖြာ၊ မင်္ဂလာ၊ အခါတော်ကို ရွေး။ ။ ၎င်း တိထိငါးပါးကို အခါပေးကျမ်းမှ ယူသည်။

(၁) နန္ဒာ တိထိ-မည်သည့်လမဆို လဆန်း၊ လဆုတ်၊ ၁-ရက်၊ ၆-ရက်၊ ၁၁-ရက်နေ့တို့၌ တနင်္ဂနွေ၊ သောကြာနှင့် ကြိမ်မူ နန္ဒာ တိထိ မည်၏။ တိုနေ့၌ ဇရပ်၊ အိမ်၊ ကျောင်း၊ အိုင်ရိုး၊ ပုထိုး၊ စေတီနှင့် တကွ ရေကန်၊ ရေတွင်း၊ တံခွန်၊ မဏ္ဍပ်၊ တံတား စသည်တို့ကို၎င်း၊ မင်းထံခစားခြင်း၊ ခရီးသွားခြင်းတို့ကို၎င်း၊ ပြုရသော နေ့ကောင်း နေ့မြတ်ဖြစ်၏။

(၂) သဒြာ တိထိ၊ မည်သည့်လမဆို လဆန်း၊ လဆုတ် ၂-ရက်၊ ၇-ရက်၊ ၁၂-ရက် နေ့တို့၌ ဟင်းလား၊ ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် ကြိမ်မူ သဒြာ တိထိ မည်၏။ ထိုနေ့၌ မင်းထံခစားခြင်း၊ မိတ်ဖွဲ့ခြင်း၊ ကာယသိဒ္ဓိ စီရင်ခြင်း၊ အမည်မင်္ဂလာမည့်ခြင်း၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းတို့ကို ပြုရာသော နေ့ကောင်းနေ့မြတ် ဖြစ်၏။

(၃) ဇေယျာ တိထိ၊ မည်သည့်လမဆို လဆန်း၊ လဆုတ် ၃-ရက်၊ ၈-ရက်၊ ၁၃-ရက်တို့၌ အင်္ဂါနေ့နှင့် ကြိမ်မူ ဇေယျာ တိထိမည်၏။ ထိုနေ့၌ မြို့၊ ရွာ၊ နန်းတော် တည်ဆောက်ခြင်း၊ ကျုံးမြောင်း တံတား ပြုလုပ်ခြင်း ထားလှုံ၊ သေနတ် မြောက်၊ စိန်ဗုံး၊ အဲမောင်း၊ ချပ်၊ မိန်ညို၊ ကာ၊ လှား၊ ဆင်၊ မြင်၊ ဟန်ဆာ ဆင်ယင် ပြုလုပ်ခြင်း၊ ရန်သူ့ရိုဏ်းတပ်တည်ခြင်း၊ ဝင်းတို ဝင်းရှည်ထားခြင်း၊ အောင်တမန် သံတော်များ စေခန့်ခြင်း၊ မင်းမြောက် ကန်ဆာ စီရင်လုပ်ဆောင်ခြင်း၊ ပြာသာဒ် ရထား ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ ဘုရား

(၂၃)

[တိ]

ထီးတင်ခြင်း၊ ဘိသိက်ခံယူခြင်း၊ တိုင်းတပါးနှင့် စာချုပ်ဆိုခြင်း၊ ယတြာ၊ ယာယီ၊ ခရီးမှုခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ရာ၌ အကောင်းဆုံးသော အခါ ဖြစ်၏။

(၄) ရိတ္တာ တိထိ၊ မည်သည့်လမဆို လဆန်း၊ လဆုတ်၊ ၄-ရက်၊ ၉-ရက်၊ ၁၄-ရက်တို့၌ စနေနေ့ ကြိမ်သော် ရိတ္တာ တိထိမည်၏။ ထိုနေ့၌ အမှု ခပ်သိမ်း မဆောင်ကောင်း၊ အကျိုးမဲ့ အချည်းနှီး ဖြစ်တတ်၏။

(၅) ပုဏ္ဏာ တိထိ၊ မည်သည့်လမဆို လဆန်း၊ လဆုတ်၊ ၅-ရက်၊ ၁၀-ရက်၊ ၁၅-ရက်တို့၌ ကြာသပတေးနေ့နှင့် ကြိမ်မူ ပုဏ္ဏာ တိထိမည်၏။ ထိုနေ့၌ အတတ်သင်ခြင်း၊ မော်ကွန်းတည်ခြင်း၊ မန္တန်ရွတ်ခြင်း၊ ကမ္မည်းကျောက်စာ ထိုးစိုက်ခြင်း၊ ဥယျာဉ်လယ်ယာ စိုက်ပျိုးခြင်း၊ သဘင်ခံခြင်း၊ ယာဉ် ရထား လှည်းလှေ သင်္ဘော အသစ်တို့ကို စ၍ စီးနင်းခြင်း၊ ကျီကြာ တိုက်တာ ဂိုဒေါင်တို့၌ ဥစ္စာသွင်းခြင်း၊ ထိမ်းမြား မင်္ဂလာပြုခြင်း၊ သားမြေးတို့ကို အဝတ်တန်ဆာပေးခြင်း၊ ဂတ်စား ဆင်ယင်ခြင်း၊ ရတနာ အမျိုးမျိုးတို့ကို ရောင်းဝယ်ခြင်း စသည်ပြုရာ၌ အကောင်းဆုံးသော အခါများ ဖြစ်၏။

တိထိ ၅-ပါး ဇယားပုံ

လစဉ်	ရက်များ	နေ့	တိထိအမည်
လဆန်း၊ လဆုတ်	၁ - ၆ - ၁၁	၁-နေ့၊ ၆-ကြာ	နန္ဒာတိထိ
။ ။	၂ - ၇ - ၁၂	၂-လာ၊ ၄-ဟူး	ဘဒြာတိထိ
။ ။	၃ - ၈ - ၁၃	အင်္ဂါ	ဇေယျာတိထိ
။ ။	၄ - ၉ - ၁၄	စနေ	ရိက္ခာတိထိ
။ ။	၅ - ၁၀ - ၁၅	ကြာသပတေး	ပုဏ္ဏာတိထိ

တိထိ ၅-ပါး တနည်း။ ။စန်းကိုခေါ်သော ဗေဒင်သုံးစကား တမျိုးဟု အကျဉ်းမှတ်လေ။ လဆန်း ၁, ၂, ၃, ၄-ရက်သည် စန်းအားနည်းသော မကြောင့် ဟိနစန်း၊ ဟိန တိထိ မည်၏။ လဆန်း ၅, ၆, ၇, ၈, ၉, ၁၀-ရက် သည် စန်းအားကြီးသောကြောင့် ဗလဝစန်း၊ ဗလဝ တိထိ မည်၏။ လဆန်း ၁၁, ၁၂, ၁၃, ၁၄, ၁၅-ရက်သည် စန်းအား အလွန်ကြီးသောကြောင့်

အတိဗလဝ စန်း၊ အတိဗလဝ တိထိမည်၏။ ထို့ အတူ လဆုတ် ၁၂, ၃, ၄, ၅, ၆, ၇, ၈, ၉, ၁၀-ရက်သည် စန်းအားကြီးသောကြောင့် ဗလဝစန်း။ ဗလဝ တိထိ မည်၏။ လဆုတ် ၁၁, ၁၂, ၁၃, ၁၄, ၁၅-ရက်သည် စန်းအားနည်း သောကြောင့် ဟိန်စန်း၊ ဟိန် တိထိ မည်၏။ ထိုတိထိတို့တွင် ဟိန်စန်း ဟိန်တိထိကိုကား မဆောင်အပ်။ မကောင်းကျိုးကို ပေးကတ်သည်။ ဗလဝစန်း ဗလဝတိထိတို့ကား ကောင်းကျိုးကို ပေးကတ်၏။ အတိဗလဝ စန်း အတိဗလဝတိထိကား အလွန်သော အကျိုးကိုပေးတတ်၏ ဟု ရာဇ မတ္တဏ်ဆရာ ဒီပိကာဆရာတို့ ဆိုကုန်၏။

တိထိ ၅-ပါး တနည်း။ ။ဆောင်အံ့သော တိထိကိုတည်း၊ ၅-ခုစား ဟစ် ကြွင်းမှု “နန္ဒာတိထိ” လူနတ်တို့နှစ်သက်၏၊ ၂-ကြွင်းမှု “ဘဒြာတိထိ” ကောင်းကျိုးကိုဖြစ်စေ၏၊ ၃-ကြွင်းမှု “ဇေယျာတိထိ” အောင်မြင် ထ မြောက်တတ်၏၊ ၄-ကြွင်းမှု “ရိတ္တာတိထိ” အချည်းနီးဖြစ်တတ်၏၊ အမုတ်သိမ်း မဆောင်ကောင်း၊ သူဦးမှု “ပုဏ္ဏာတိထိ” ပြည့်စုံကတ်၏။

တိရစ္ဆာန် အပြား မျိုး ၄-ပါး။ ။တိရစ္ဆာန် အနန္တပင်ရှိသော်လည်း အမျိုး အားဖြင့်ကား ဤလေးပါးသာ ရ၏။ (၁) အပါဒက မျိုး- အခြေမရှိ သော တိရစ္ဆာန်မျိုး၊ (၂) ဒွိပါဒက မျိုး- ခြေနှစ်ချောင်းရှိ တိရစ္ဆာန် မျိုး (၃) စတုပါဒ မျိုး- ခြေ လေးချောင်းရှိ တိရစ္ဆာန်မျိုး၊ (၄) ဗဟုပါဒ မျိုး- ခြေလေးချောင်းထက်များသော တိရစ္ဆာန်မျိုး။

တိရစ္ဆာန်ကထာ ၃၂-ပါး။ ။မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော် ၃၆၀၅၅ ၃၂၅၅- ဌ်အကျယ်ရှိပါ။ မဂ်ဖိုလ်မှ ဖိလာကန်လန်စကားရပ်ဟူသမျှသည် တိရစ္ဆာန် ကထာချည်း မည်၏။ အနေက ဝိဟိတံ တိရစ္ဆာန် ကထာ ဟု ဝိလိလ်ကွန် ပေါဋ္ဌပါဒသုတ်၌ လာရှိသော ကြောင့်လည်း တိရစ္ဆာန်ကထာကို ၃၂-ပါး ဟုအတိအကျ သင်္ချာတပ်ရန် မလိုဟု ထင်သည်။ သို့သော် ‘အမေးရှိက’ အဖြေရမြဲ သဘောတရားအတိုင်း ထိုပေါဋ္ဌပါဒသုတ် ပါဠိတော်မှပင် ၂၀-ပါး ယူ၍ အခြားကျမ်းမှ ၄-ပါးနှင့် ဖြေလိုက်အံ့။ (၁) ရာဇ ကထံ-မင်းနှင့် စပ်သော စကား၊ (၂) စောရ ကထံ- ခိုးသူနှင့်၎င်း၊ (၃) မဟာ မတ္တ ကထံ- အမတ်ကြီးနှင့်၎င်း၊ (၄) သေနာ ကထံ- စစ်သည်နှင့်၎င်း၊ (၅) ဘယ ကထံ- ကြောက်မက်ဖွယ်နှင့်၎င်း၊ (၆) ယုဉ္ဇ ကထံ- စစ်တိုက်

(၂၇၄)

[တိ။ တု + တံ]

ခြင်းနှင့်၎င်း၊ (၇) အန္တကထံ စားဖွယ်နှင့်၎င်း၊ (၈) ပါန ကထံ-သောက်ဖွယ်နှင့်၎င်း၊ (၉) ဝတ္ထ ကထံ အဝတ်နှင့်၎င်း၊ (၁၀) သယန ကထံ-အိပ်ရာနှင့်၎င်း၊ (၁၁) မာလာ ကထံ- ပန်း နှင့်၎င်း၊ (၁၂) ဂန္ဓ ကထံ-နံ့သာမွှေးထုံနှင့်၎င်း၊ (၁၃) ဉာတိ ကထံ-ဆွေမျိုးနှင့်၎င်း၊ (၁၄) ယာန ကထံ-ယာဉ်နှင့်၎င်း၊ (၁၅) ဂါမ ကထံ-ရွာနှင့်၎င်း၊ (၁၆) နိဂမ ကထံ-နိဂုံးနှင့်၎င်း၊ (၁၇) နဂရ ကထံ-မြို့နှင့်၎င်း၊ (၁၈) ဇနပဒ ကထံ- နယ်နှင့်၎င်း၊ (၁၉) ဣတ္ထိ ကထံ- မိန်းမနှင့်၎င်း၊ (၂၀) ပုရိသ ကထံ- ဧရာကျားနှင့်၎င်း၊ (၂၁) သူရ ကထံ- သူရဲကောင်းနှင့်၎င်း၊ (၂၂) ဝိသိမ္မာ ကထံ- မြို့တွင်းလမ်းနှင့်၎င်း၊ (၂၃) ကုမ္မဋ္ဌာနကထံ- ရေခပ်ဆိပ်နှင့်၎င်း၊ (၂၄) ပုဗ္ဗပေတ ကထံ- သေလွန်သူနှင့်၎င်း ၊ (၂၅) နာနတ္ထ ကထံ- အထွေထွေနှင့်၎င်း၊ (၂၆) လောကက္ခာယိကံ- လောကကြောင်းနှင့်၎င်း၊ (၂၇) သမုဒ္ဒက္ခာယိကံ- သမုဒ္ဒရာပင်လယ်နှင့်၎င်း၊ (၂၈) ဣတိ ဘဝါဘဝ ကထံ- ကြီးပွား ဆုတ်ယုတ်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ (၂၉) ဂမိက ကထံ- ခရီးသည်နှင့်၎င်း၊ (၃၀) ကုမာရ ကထံ- လူပျိုနှင့်၎င်း၊ (၃၁) ကုမာရိ ကထံ- အပျိုနှင့်၎င်း၊ (၃၂) ကုမ္ဘဒါသိ ကထံ- ရေရွက်ကျွန်းမနှင့် စပ်သော စကား။

တိလင်္ကာသာမုဒ္ဒါး ၃-ပါး။ ။လင်းလေ၊ ဆေးသူငယ်ချက်၊ ပညာလင်္ကာ၊ ၎င်း သုံးပါးကို ခေါ်ဆိုသည်။ ဆေးကျမ်းဝေါဟာရ။

[တု]

တုတ္ထာမျိုး ၄-ပါး။ ။သဗ္ဗဓာတု ဝိတ္ထာရ ပကာသနိကျမ်းမှ ဖြစ်ရာ ဋ္ဌာနနှင့် တကွ အကျယ်ကို ၎င်းကျမ်း လောဟပါစက အခမ်းတွင် ရှုလေ။ (၁) ဟာဋ္ဌက တုတ္ထကံ- ရွှေစားတုတ္ထာ၊ ရှစ်မူးရွှေနှင့် ညီမျှ၏။ ရွှေထွက်သည်။ လက်ျာလမ်းမှာ အသုံးပြုရသည်။ (၂) ရူပ တုတ္ထကံ- ငွေစားတုတ္ထာ၊ ဖြူသော စရံရှိ၏။ ငွေထွက်သည်။ လက်ဝဲလမ်း၌ စီရင်ရသည်။ (၃) ဗိသ နာသိန တုတ္ထကံ- ကြေးစားတုတ္ထာ၊ စိမ်းပြာပြာ အရောင်ရှိ၍ ယခု ဘယဆေးဆိုင်များ၌ ရသော တုတ္ထာမျိုး၊ ကြေးထွက်သည်။ ဆေးဝါး ကုခြင်းတို့၌ သုံးရ၏။ (၄) ပါရဒ တုတ္ထကံ- ပြဒါးစားတုတ္ထာ၊ ဖြူစိမ်းစိမ်းနှင့် ပူပူရှိ၏။ ပြဒါးထွက်သည်။ ထွက်ရပ် သိဒ္ဓိလမ်းတို့၌ စီရင်ရသည်ဟူ၏။ ၎င်းကိုပင် 'ရ' ကျေ၍၊ (ပါဒ တုတ္ထာ)ဟု ခေါ်ဆိုကြလေသည်။

[၇]

(၂၅)

[၇]

တူရိယာမျိုး ၅-ပါး။ ။ ဗုဒ္ဓဝင် ။ ပါ။ ၃၁၃။ ဌ။ ၁၂၅။ ဝိမာနဝတ္ထု ။ ဌ။ ၃၂။
 ၈၆။ သံယုတ် ။ ဌ။ ပ-အုပ်။ ၁၇၆။ အင်္ဂုတ္တရ ။ ဌ။ တတိယအုပ်။ ၂၃၃။
 တို့၌ ကြည့်ပါ။ တီးမှုတ်ရန် တန်ဆာဖြစ်သော တူရိယာမျိုး ၅-ပါး။
 (၁) အာတတ- အိုးစည်စသော သားရေတဖက်ပိတ်၍ ကြက်အပ်သော
 စည်၊ (၂) ဝိတတ- သားရေ နှစ်ဖက် ပိတ်အပ်သော မုရိုးစည် စသည်၊
 (၃) အာတတ- ဝိတတ- အလုံးစုံ သားရေဖြင့် ကြက်အပ်သော ထက်စည်
 စသည်၊ (၄) သုသိရ- အခေါင်းရှိသော နှံ၊ ပြွေ ခရုသင်း၊ ကော့နက်၊
 ခရာ၊ ဝီစီ စသည်၊ (၅) သန- တခဲနက် တီးခပ်အပ်သော လင်းကွင်း၊
 မောင်း၊ တရုပ်လင်ပန်း စသည်။

တူရိယာမျိုး ၅-ပါး၊ တနည်း။ ။ (၁) ကြေးဖြင့် ပြုလုပ်၍ တီးအပ်သော
 မောင်း၊ ကြေးနင်း၊ စသော တူရိယာ၊ (၂) ကြိုးဖြင့် ပြီးစေအပ် ပြုလုပ်၍
 တီးအပ်သော စန္ဒရာ၊ စောင်းကောက်၊ ဟွန်းတရာ၊ မယ်ဒလင်၊ စသော
 တူရိယာ၊ (၃) သားရေ၏ မျက်နှာပြင်၌ တီးခပ်အပ်သော ပတ်မကြီး၊
 ဗုံရှည်စသော တူရိယာ၊ (၄) လေဖြင့် မှုတ်၍ မြည်စေအပ်သော နှံ၊
 ပြွေ၊ စသော တူရိယာ၊ (၅) အချင်းချင်း ရိုက်ခတ်၍ တီးအပ်သော
 ဝါးလက်ခုပ်၊ ချပ်၊ စသော တူရိယာ၊ ၎င်းတို့ကိုပင် မသဒေဝလင်္ကာ၌
 ‘အာဝိ အစ၊ တတ သုံးထွေ နှံ ပြေ ဝံသ၊ သုသိရနှင့်၊ သန ဘော်ထည့်၊
 ပြည့်၏ ငါးဖြာ၊ ကျမ်း၌ လာသား’ ဟူ၍ ၎င်း၊ ဥတေနပျို၌လည်း “ကြေး
 ကြိုး သားရေ၊ လေနှင့် လက်ခုပ်၊ သရုပ်ပိုင်းခြား၊ ငါးပါးမှန်စွာ၊
 သံဝါ သံမြင့်၊ ကျူးအေးရင့်လျက်” ဟူ၍ ၎င်း စပ်ဆိုထားကြ၏။

တူရိယာမျိုး ၃၇-ပါး။ ။ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် သားတို့၏
 ရှေးဟောင်း ယဉ်ကျေးမှုမှ သမိုင်းဝင် တူရိယာများ။ (၁) စည်မျိုး
 ၁၃-ပါး၊ (၂) ကြေးမျိုး ၁၀-ပါး၊ (၃) တံပိုးမျိုး ၈-ပါး၊ (၄) အငြိမ့်မျိုး
 ၆-ပါး၊ ပေါင်း ၃၇-ပါး ဖြစ်၏။

(၂၇၆)

[တေ။ တေး။ တော]

[တေ]

တူရိယာသံ ၇-တန်။ ။ ၎င်းသရုပ် (ဂီတအသံ ၇-တန်)နှင့် ဘူ၏။

တေဇောဓာတ်ကြီး ၄-ပါး။ ။ မူလပဏ္ဏာသ ။ ပါ။ ဂစ္ဆ ၇။ ဌ။ ဒု-အုပ်။

၃၇-၌ ရှုပါ။ (၁) သန္တပုန တေဇော- ကိုယ်အလုံးကို ပူပန်စေတတ် အိုက်ခြင်းပူခြင်း အဋ္ဌေ သွက်ခြင်းများကို ဖြစ်စေတတ်သော အပူဓာတ်။

(၂) ဒဟတေဇော- မခံမရပ်နိုင်အောင် အလွန်ပူလောင်၍ ရေလောင်းပါ ယပ်ခပ်ပါဟု ငိုကြွေးဟစ်အော်နေသော အပူဓာတ်။ (၃) သီတတေဇော-

ကိုယ်အလုံး အလွန်အေး၍ ကြက်သီး တဖြန်းဖြန်း ထနေသေး အအေး ဓာတ်။ (၄) ပါစက တေဇော- စားမျှသော အစာ အာဟာရတို့ကို

ခြေတတ် ချက်တတ် ကြေကျက်အောင် ပြုတတ်သော ဓာတ်။

တေးသီဆိုသံ ၇-တန်။ ။ ၎င်းသရုပ် (ဂီတအသံ ၇-တန်)၌ ရှုပါ။

[တော]

တော ၄၀။ ။ ပဋိသမ္ဘိဒါ မဂ် ။ ပါ။ ၄၁။ ဌ။ ဒု-အုပ်။ ၃၁၆-၌ ဖွင့်ဆို သည်။ အနိစ္စတော၊ ဒုက္ခတော၊ စသော ဘာဝနာ လေးဆယ်ကို အချို့ ဆရာတို့က “တော လေးဆယ်”ဟု ရေးသား ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်၏။ ၎င်းအကျယ် (ဘာဝနာ လေးဆယ်) မှာ ပြမည်။

တောထွက် ရဟန်းကြီးတို့ ရနိုင်ခက်သော တရား ၅-ပါး။ ။ ပဉ္စဂုံတ္တိရံ

နိဝရဏဝဂ်၌၊ ဤ၌ ‘ဝုဗ္ဗပဗ္ဗဇိတ’ကို တောထွက် ရဟန်းကြီးဟု အသိများ ကြ၏။ (၁) ဒုလ္လဘော နိပုဏော- နူးညံ့သိမ်မွေ့ ယဉ်ကျေးရုံသေမှု ပြုနိုင်

ခက်ခြင်း၊ (၂) ဒုလ္လဘော အာကပ္ပ သမ္ပန္နော- ရဟန်းတို့၏ ဟန်ပန်သွင် ပြင် ဝတ်ရုံစားသောက်ပုံကို ပြုနိုင်ခက်ခြင်း၊ (၃) ဒုလ္လဘော ဗဟုဿုတော-

ပိဋကစာပေ အကြားအမြင် ရနိုင်ခက်ခြင်း၊ (၄) ဒုလ္လဘော ဓမ္မကထိ ကော- တရားဟော ဆရာကြီးဖြစ်ရန် ခက်ခြင်း၊ (၅) ဒုလ္လဘော ဝိနယ

ဓဇော- ဝိနည်းခိုရုံကြီးဖြစ်ရန် ခက်ခြင်း။

တောထွက် ရဟန်းကြီးတို့ ရနိုင်ခက်သော တရား ၅-ပါး၊ တနည်း။ ။

(၁) ဒုလ္လဘော သုဝစော - ဆိုဆုမွရ ခက်၏၊ ဒုလ္လဘော သုဂ္ဂဟိ တဂ္ဂါဟိ- အယုဝါဒကောင်းကို အကောင်း ယူနိုင်ခဲ၏၊ (၂) ဒုလ္လဘော ပဒက္ခိ-

ဏဂ္ဂါဟိ- ရိုသေ လိုက်နာ ကျင့်ကြံရမည့် သြဝါဒ စည်းမျဉ်းကို ရိုသေစွာ

လိုက်နာခဲ့၏။ (၄) ဒုလ္လဘော ဓမ္မကထိကော-တရားဟော ဆရာကြီးဖြစ်ရန်
ခဲယဉ်း၏။ (၅) ဒုလ္လဘော ဝိနယဓရာ-ဝိနည်းခိုရ်ကြီးဖြစ်ရန် ခဲယဉ်း၏။

တောမြိုင်ပရိယာယ်၊ မျိုး ဂ-သွယ်၊ ဖွယ်ဖွယ် ရာရာသိ။ ။ ၎င်း၏သရုပ်ကို
(မြိုင်ကြီး ဂ-သွယ်၊ ကဗျာဝယ်၊ ဆန်းကြယ်အမည်များ) ဟူသော သုတေ
သန စကားရပ်၌ ကြည့်ပါ။

တောင်ကျွန်း၏ ထူးမြတ်ခြင်းကြီး ၅-ပါး။ ။ တခြားကျွန်းတို့ထက် ထူးမြတ်
ပုံကိုဆိုသည်။ (၁) ယူဇနာ တသောင်းကျယ်၍ အခြား ကျွန်းတို့ထက်
ကျယ်ဝန်းခြင်း၊ (၂) မဟာဗောဓိပင်မင်းနှင့် အပရာဇိတ ပလ္လင်တော်
ပေါက်ရာဖြစ်ခြင်း၊ (၃) ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ ပွင့်ထွန်း ပေါ်ပေါက်
ရာဖြစ်ခြင်း၊ (၄) စကြာ၊ မန္တဝတ်မင်းမြတ်တို့၏ ဖြစ်ပေါ်ရာဖြစ်ခြင်း၊
(၅) နိဗ္ဗာန်သို့ ဖြောင့်တန်းစွာ ကူးနိုင်ရာ ကျွန်းမြတ်ဖြစ်ခြင်း။

တောင် ၅-လုံးခို ရာဇဂြိုဟ်။ ။ ဝေဘာရတောင်၊ ဝေပုလ္လထောင်၊ ပဏ္ဍစ
တောင်၊ ဂိဇ္ဈကုဋတောင်၊ ဣသိဂိလိတောင်၊ ၅-လုံး ဝိုင်းရံထားသော
မြို့တော်ဟူ၏။

တောင်စဉ် ၇-ထပ်။ ။ ဟိမဝန္တာ ဆဒ္ဒန်အိုင်၏ အရံများဖြစ်သော တောင်ဝန်း
တောင်ထပ်တို့မှာ ၇-ဖြာရှိ၏။ ဇိနလင်္ကာရ ဋီကာ။ (၁) သုဝဏ္ဏပဿ
တောင်၊ (၂) မဏိပဿတောင်၊ (၃) သူရိယပဿတောင်၊ (၄) စန္ဒပဿ
တောင်၊ (၅) ဥဒကပဗ္ဗတောင်၊ (၆) မဟာကာဋတောင်၊ (၇) စူဠ
ကာဋတောင်။

တောင်စဉ် ၇-ထပ် တနည်း။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ။ ပ အုပ်။ ၉၀-နှင့် ၂၀၀။ ခူဠ
နိဗ္ဗေသ ဋီ။ ၃၈-ကို၌ အကျယ်ရှု။ မြင့်မိုရ်တောင်ကြီးကို ဝန်းဝိုင်းပတ်ခွေ
လျက် တည်နေကြသော တောင်ရံခုနစ်ထပ် ဟူလိ။ (၁) ယုဂန္ဓရတောင်
၎င်းတောင်၏ ရေမြုပ် ရေပေါ် အထူ အနံ့တို့ကား ယူဇနာပေါင်း
၄၂၀၀၀ စီရှိ၏။ (၂) ဤသန္ဓရတောင် - ၎င်းတောင်၏ ရေမြုပ်ရေပေါ်
အထူအနံ့တို့ကား ယူဇနာပေါင်း ၂၁၀၀၀-စီ ရှိ၏။ (၃) ကရဝိကဟောင်း-
၎င်းတောင်၏ ရေမြုပ်ရေပေါ် အထူအနံ့တို့ကား ယူဇနာပေါင်း ၁၀၅၀၀
စီရှိ၏။ (၄) သဒဿန တောင်-၎င်းတောင်၏ ရေမြုပ်ရေပေါ် အထူအနံ့တို့
ကား ၅၂၅၀-စီရှိ၏။ (၅) နေမိန္ဒရ တောင်-၎င်းတောင်၏ ရေမြုပ်ရေပေါ်

(၂၇၈)

[တော + င် ။ တော် ။ တိုး]

အထုအနံတို့ကား ယူဇနာပေါင်း ၂၆၂၅-စီ ရှိ၏။ (၆) ဝိနတ္တက တောင်-
၎င်းတောင်၏ ရေမြုပ်ရေပေါ် အထုအနံတို့ကား ယူဇနာပေါင်း
၁၃၁၂-ခွဲစီ ရှိ၏။ (၇) အဿကဏ် တောင်-၎င်းတောင်၏ ရေအောက်
မြုပ် ရေထက်ပေါ် အထုအနံတို့ကား ၆၅၆- ယူဇနာ တတိုင်နှင့် တာ
၆၀၀-စီ ရှိ၏။

တောင့်တ၍ မရကောင်းသော အရာမျိုး ၅-ပါး။ ။ (၁) ဇရာ-အိုခြင်းမှ၊
(၂) ဗျာဓိ-နာခြင်းမှ၊ (၃) မရဏ-သေခြင်းမှ၊ (၄) ခယခမ္မ-ကုန်ခန်း
ဆုတ်ယုတ်ခြင်းမှ၊ (၅) နဿနဓမ္မ- ပျက်စီးခြင်းမှ လွတ်ကင်းစေရန်
တောင့်တ၍ မရနိုင်ပေ။ ပဉ္စဂုံတ္တရ။ပါ။၄၇။ဋ္ဌ။၂၄-၌ အကျယ်ရှုပါ။

[တော်]

တော်ဖြောင့်ရခြင်း ၆-ပါး။ ။လူတိုင်း အစဉ်လိုက်နာ ပြုကျင့်ရခြင်း
အကြောင်း ၆-ပါး ဟူလို။ (၁) ကတညူ-သူပြုဘူးသော ကျေးဇူးကို
သိရ ဆပ်ရခြင်း၊ (၂) ကတ ဝေဒိ-သူ ကျေးဇူးကို ဖော်ထုတ် မြက်ဆို
ချီးကျူးရခြင်း၊ (၃) ဒဗ္ဗတ္ထိ-မိမိဆိုသော စကားကို မြဲမြံတည်ကြည်စွာ
ရှိအောင် ပြုရခြင်း၊ (၄) ဒုက္ခံ-သူ ဆင်းရဲကို ကိုယ့်ဆင်းရဲကဲ့သို့ မှတ်ထင်
ရခြင်း၊ (၅) ကလျာဏမိတ္တ ဗန္ဓ-အဆွေ ခင်ပွန်းကောင်းတို့နှင့် မိတ်ဆက်
ပြုဖို့ရခြင်း၊ (၆) မိတ္တ သံသဂ္ဂ-ပေါင်းသင်းဆက်ဆံပြီး မိတ်ဆွေကောင်း
တို့အား မပြစ်မှားရခြင်း၊ အစဉ်ပေါင်းရခြင်း။

တော်ဝင်သူ ၄-ယောက်။ ။သာသနာဝင် ကျမ်းစာတို့၌ တော်တည့်
မွန်မြတ်သည်ဟု ချီးကျူးထောမနာ ပြုခံရသော မိန်းမမြတ် ၄-ယောက်။
(၁) အမရာဒေဝီ-မဟော်သဓာ၏ဇနီး၊ (၂) စန္ဒ ကိန္နရီ-စန္ဒကိန္နရာ၏
ဇနီး၊ (၃) မဒ္ဒိဒေဝီ-ဝေန္တဿရာမင်း၏ မိဖုယား၊ (၄) သမ္ဘူလဒေဝီ-
သောတ္ထိသေနမင်း၏ မိဖုယား။

[တိုး]

တိုးတက်ကြီးပွား၊ ကြောင်းတရား၊ လိုက်စား ၇-ဖြာ။ ။၎င်းသရုပ်ကို
(ကြီးပွားတိုးတက်ကြောင်းတရား ၇-ပါး)ဟူသော သုတေသန၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

[တို + က် ။ တို + င်]

(၂၃၉)

[တိုက်]

တိုက်ကြီး ၇-တိုက် ။ ။ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အကြီးဆုံးသော ကုန်းမြေ အပိုင်းအခြား ကြီးများ ဟူ၏ ။ လောကဓာတ်နည်း ။ (၁) အာရှတိုက်၊ (၂) ဥရောပ တိုက်၊ (၃) အာဖရိကတိုက်၊ (၄) သြစတြေးလီယတိုက်၊ ၎င်းတိုက်ကြီး ၄-တိုက်တို့သည် ကမ္ဘာပေါင်းခေါ် ကမ္ဘာလုံး၏ အရှေ့ခြမ်း၌ ရှိကြသည်။ (၅) မြောက်-အမေရိကတိုက်၊ (၆) တောင်-အမေရိကတိုက်၊ ကမ္ဘာသစ် ခေါ် ကမ္ဘာလုံး၏ အနောက်ခြမ်း၌ ရှိကြသည်။ (၇) အန္တာတိတ်က တိုက်၊ တောင်ဝင်ရိုးဖျား အနီး အန္တာတိတ်သမုဒ္ဒရာတွင် ရှိသည် ဟူ၏ ။

[တိုင်]

တိုင်သံ ၁၀-ပါး၊ ကဗျာများ၊ ဆိုငြား အဘယ်နည်း? ။ ။ကဗျာ လင်္ကာ ရွတ်ဖတ်သီဆိုရာ၌ “တက်သံ၊ နိမ့်သံ” နှစ်ပါးတို့၏ အကြားမှ မှန်မှန်ရပ်ဖြတ် ရွတ်ဆိုရသော အသံတမျိုး၊ ၎င်းကိုပင် “သံလတ်၊ သံမှန်” ဟုလည်း ခေါ်ကြသေး၏။ အကျယ်ကို ကဗျာဖွဲ့နည်း နိဿည်းကျမ်း၌ ရှုလေ၊ အက်၊ အစ်၊ အတ်၊ အပ်၊ အိတ်၊ အိပ်၊ အုတ်၊ အုပ်၊ အောက်၊ အိုက်၊ ထို့ ဖြစ်၏။

တိုင်ကြီး ၁၀-ပါး ။ ။ဗေဒင်ကျမ်းလာ ဇာတာဖွဲ့ရာ စသည်တို့၌ အသုံးပြု သည် ။ (၁) မူလ တိုင်၊ (၂) ဓာတ် တိုင်၊ (၃) စုတ် တိုင်၊ (၄) ပည တိုင်၊ (၅) ဣဿရိယ တိုင်၊ (၆) ပဋိသန္ဓေ တိုင်၊ (၇) ပဝတ္တိ တိုင်၊ (၈) ထီးဖြူ တိုင်၊ (၉) သီရိ တိုင်၊ (၁၀) ဆင်ဖြူ တိုင် ။

တိုင်ပင်ခြင်းမျိုး ၃-ပါး ။ ။အတိုင်ပင်ခံဝင်သူတို့ သတ်ပြုဘွယ်ရာ ဖြစ်၏။ ဗိလိန္ဒပဉ္စာနှင့် စူဠနိဒ္ဒေသ ပါဠိတော် ။ (၁) ကဝိ မန္တန ပညာရှိ တို့၏ တိုင်ပင်ခြင်း၊ ကောင်းမြတ် သင့်လျော်သော် နာယူ၍၊ မကောင်း ထင်သော်ကား၊ ဆိတ်ဆိတ် နေခြင်းမျိုး၊ ကောင်းသော် အားပေး၊ မကောင်း တားမြစ်၊ (၂) ရာဇ မန္တာ- မင်း၏ တိုင်ပင်ခြင်း၊ အကျိုးရှိမဲ့ကိုကား ပမာဏ မထား၊ မင်းအလို လိုက်ခါ လျှောက်မှ ချီးမြှောက်ခြင်း ပြုမည်ဖြစ်၍ မင်းအကြိုက်ချည်းလိုက်၍ ပြောဆိုရခြင်း မျိုး၊ သို့မဟုတ်က ရာဇဒဏ်ပေး ခံရတတ်သည်။ (၃) ဒါသ မန္တန- ကျွန်၏ တိုင်ပင်ခြင်း၊ သခင်အလိုသို့ လိုက်ခါ သခင်အကြိုက်မျှည်း ဖြစ်အောင် ပြောဆိုရခြင်းမျိုး၊ မျက်နှာသာပေးရန် ဖြစ်သည်။

(၂၈၀)

[ဟို ÷ င်း]

မှတ်ချက်။ ။ပညာရှိတို့ကား ကဝိမန္တနမုဒ္ဒါဖြင့်သာ တိုင်ပင်ခံကြ၏။

တိုင်းကြီး ၉-မျိုးမော်ကွန်းထိုး၊ အုပ်စိုးမြန်မာပြည်။ ။၎င်း၏ သုတေသန ရုပ်တို့ကို (မြန်မာတိုင်းကြီး ၉-တိုင်း၌ ရှုပါ။)

တိုင်းကြီး ၁၀-တိုင်း။ ။မြန်မာနိုင်ငံတော် ဘုရင်မင်းတို့ခေတ် ရာဇဝင်မှ။

- (၁) သူနာပရန္တတိုင်း- လယ်ကိုင်၊ ဖောင်းလင်း၊ ကလေး၊ သောင်သပ်၊ စသော ပြည်တို့တည်းရာ၊ (၂) တမ္ပဒီပတိုင်း-ပုဂံ၊ ပင်းယ၊ အင်းဝ၊ မြင်စိုင်း စသော ပြည်တို့တည်းရာ၊ (၃) ကမ္ဘောဇတိုင်း- သီပေါ၊ ညောင်ရွှေ၊ မိုးနဲ စသော ပြည်တို့တည်းရာ၊ (၄) ဇိန်တိုင်း- ဗမံ၊ ခွေးလုံ၊ စန္ဒာ စသော ပြည်တို့တည်းရာ၊ (၅) သီရိ ခေတ္တရာမတိုင်း- သရေခေတ္တရာ၊ ဥဒေတရစ်၊ ပန်းတောင်း စသော ပြည်တို့တည်းရာ၊ (၆) ဇယဝဒ္ဓနတိုင်း- ကေတုမတီ၊ ဇယဝတီ စသော ပြည်တို့တည်းရာ၊ (၇) ရာမညတိုင်း- ဟံသာဝတီ၊ ဒဂုံ၊ ဒလ၊ ကုသိမ်၊ ရောင်ပြ (မြောင်းမြ) မုတ္တမစသော ပြည်တို့တည်းရာ၊ (၈) ဟရိဘုဒ္ဓတိုင်း- ဇင်းမယ်၊ ကျိုင်းသည် စသော ပြည်တို့တည်းရာ၊ (၉) ခေမဝရတိုင်း- ကျိုင်းတုံစသော ပြည်တို့တည်းရာ၊ (၁၀) မဟာနဂရ တိုင်း- ကျိုင်းရုံး၊ မိုင်းစည် စသော ပြည်ကြီးတို့၏ တည်ရာဟူ၏။

တိုင်းကြီး ၁၆ - တိုင်း။ ။အင်္ဂုတ္တရ ပါဠိတော်လာ တိုင်းကြီးသောဋ္ဌသ၏ အမည်များ။ (၁) အင်္ဂတိုင်း၊ (၂) မဂဓတိုင်း၊ (၃) ကာသိတိုင်း၊ (၄) ကောသလတိုင်း၊ (၅) ဝဇ္ဇီတိုင်း၊ (၆) မလ္လတိုင်း၊ (၇) စေတီတိုင်း၊ (၈) ဝံသထိုင်း၊ (၉) ကုရုတိုင်း၊ (၁၀) ပဉ္စာလတိုင်း၊ (၁၁) မဇ္ဈတိုင်း၊ (၁၂) သူရသေနတိုင်း၊ (၁၃) အဿကတိုင်း၊ (၁၄) အဝန္တီတိုင်း၊ (၁၅) ဂန္ဓာရတိုင်း၊ (၁၆) ကမ္ဘောဇတိုင်း။

တိုင်းကြီး ၁၇-တိုင်း။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဒု-အုပ် ၄၆။ မဇ္ဈိမပဏ္ဍာသ။ဋ္ဌ။ ၂၅-တို့၌ အကျယ်ရှုပါ။

တိုင်းကြီး ၁၇-တိုင်း၊ တနည်း။ ။တိကင်္ဂုတ္တရ ။ပါ။ ၂၃၁။ အဋ္ဌင်္ဂုတ္တရ ။ပါ။ ၈၁-၈၅။ စူဠနိဒ္ဒေသ ။ပါ။ ၁၅၀ ။ဋ္ဌ။ ၄၂-တို့၌ ရှုပါ။ အင်္ဂံ၊ မဂဓ၊ ကလိင်္ဂံ၊ ကာသိယ၊ ကောသလ၊ ဝဇ္ဇီ၊ မလ္လ၊ စေတီယ၊ ဝံသ၊ ကုရု၊ ပဉ္စာလ၊ မစ္ဆ၊ သူရသေန၊ အဿက၊ အဝန္တီယ၊ ယောနက၊ ကမ္ဘောဇတိုင်း။

တိုင်းကြီး ၂၁-တိုင်း။ ။ဗုဒ္ဓ ပိဋကတော်၌ ထင်ရှားတော့ တိုင်းကြီး ၂၁-တိုင်း၊ ‘မဂဓ’ အဘိဓာန်မှ။ ကုရုတိုင်း၊ သက္ကတိုင်း၊ ကောသလတိုင်း၊ မဂဓတိုင်း၊ သီဝီတိုင်း၊ ကလိင်္ဂတိုင်း၊ အဝန္တိတိုင်း၊ ပဉ္စလတိုင်း၊ ဝဋ္ဋတိုင်း၊ ဂန္ဓာရတိုင်း၊ (၁၀) မစတီယတိုင်း၊ ဝက်တိုင်း၊ဝိဒေဟတိုင်း၊ ကမ္ဗောဇတိုင်း၊ မဒ္ဒတိုင်း၊ ဘဂ္ဂတိုင်း အင်္ဂတိုင်း၊ သိဟတိုင်း၊ ကသိပတိုင်း၊ ကာသိတိုင်း၊ (၂၀) ပဏ္ဍဝတိုင်း၊ (၂၁)။

တိုင်းပြည်အင်္ဂါ၊ ၇ဖြာ၊ ကျမ်းလာ မည်သို့နည်း? ။ ။သုကရသာရ နိတိကျမ်း၊ အမရကောသ အဘိဓာန်၌ကော ကျမ်းတို့၌ကား ဤသို့လာ၏။ (၁) ပြည်ရှင်မင်း၊ သမ္မတမင်း၊ ရှိစေရမည်၊ (၂) ဝန်ကြီး၊ သံကြီး၊ မင်းတိုင်ပင် အမတ်များ၊ (၃) စစ်မက်ကူညီရေး မဟာမိတ်မင်းများ၊ (၄) စားနပ်ရိက္ခာ ရွှေ ငွေ ဘဏ္ဍာများ၊ (၅) ကျူးမြောင်းခံတပ် နယ်စပ်ထန်တိုင်း၊ တောင်တော၊ (၆) ကျယ်ပြန့်သော တိုင်းနိုင်ငံတော် ပြစ်ရခြင်း၊ (၇) စစ်သည်ဗိုလ်ပါ၊ စစ်အင်္ဂါစုံကြည်း၊ ရေ၊ လေ၊ တပ်စု ရှိစေရမည်။

တိုင်းပြည်အားမှ၊ ကြောင်း ၁၀-ခု။ ။၎င်း၏ သရုပ်ကို မသဒေဝ လင်္ကာ၌၊ “နေ-လ ကြိုဟ်သွား၊ ဖြောင့်သားတဖြာ၊ မိုးမှန်စွာနှင့်၊ ဩဇာတက်ပြီ။ သီးမျိုးပေါ်ယယ်၊ အန္တရာယ် ကင်းငြိမ်း၊ မုဒိမ်းမထွက်၊ စစ်မက်လည်း ကင်း၊ ချင်းချင်းညီညွတ်၊ ဖြောင့်မတ်တရား၊ သုံးပါးရတနာ၊ ရိုသေစွာ လျက်၊ သင်္ဘာရဟန်း၊ စောင့်မှန်းအကျင့်၊ ဤဆယ်ဆင့်ကား၊ လင်းပွင့် တိုင်းပြည်၊ သာကြောင်းတည်း” ဟု ဆိုထား၏။

တိုင်းပြည် တိုးတက် ကြီးပွားကြောင်း တရား ၇-ပါး။ ။၎င်း သရုပ်ကို (အပရိဟာနိယတရား ၇-ပါး၊ ဂ-နည်း) ဟူသော ပြဿနာရပ်၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

တိုင်းပြည်ပျက်မှု၊ ကြောင်း ၁၀-ခု။ ။၎င်း၏ သရုပ် အဓိပ္ပာယ်ကို (ပြည် ရွာ ပျက်မှု ကြောင်းဆယ်ခု) ဟူသော သုတေသန၌ ရှုပါ။

တိုင်းပြည် မြို့ရွာ အပြား ၆-ပါး။ ။၎င်းသရုပ် အဓိပ္ပာယ်ကို (ပြည်ရွာ အပြားမျိုး ၆-ပါး) ၌ ပြမည်။

တိုင်းပြည် ရတနာ၊ ၉-ပါးလာ၊ စုံစွာ ပြည့်၍ထား။ ။မင်း အစိုးရ ဟိုသည် တိုင်းပြည်၌ ပြည့်စုံစွာ ထားရှိကြရမည့် “ပြည့်စုံစေရတံခေါ်”

(၂၀၂)

[တို + င်း။ ကြ + င်း။ ကြိ]

ရတနာကိုးပါး၊ ကာမဏ္ဍကိ ကျမ်းမှ ၎င်းတို့ကို ပနိပ်ဇက် ပညာဉ်းပန်းရာ ဟူ၏။ (၁) ပြည့် ဦးကင်း- တိုင်းရေးပြည်မှုကို ဆောင်ရွက် ခံပေးနိုင်သော မှူးကြီးမတ်ရာများ၊ (၂) ပြည့် တန်ခွန်- သီလဝန္တ၊ ပညာဝန္တ ရဟန်း တော်များ၊ (၃) ပြည့် မျက်စိ- လိမ်မာကျမ်းကျင်ကုန်သော ဆေးဆရာ၊ ဟူးရား ဗေဒင်ဆရာ၊ စက်ယန္တရားဆရာများ၊ (၄) ပြည်၏ နား-သစ္စာ ရှိသော သူလျှိုများ၊ (၅) ပြည့် အစွယ်- သူရသတ္တိရှိကြသည့် မင်းညီ မင်းသား မင်းဆွေမျိုးများ၊ (၆) ပြည်ကြီးမျက်နှာ- ရုပ်ရည်ချောသည့် လှမျိုးမယ်များ၊ (၇) ပြည်၏ ဝမ်းဗိုက်- စားနပ်ရိက္ခာနှင့် ဥစ္စာပပါများ သော သူဌေးသူကြွယ်တို့၊ (၈) ပြည်၏ ခြေ စစ်သည်ဗိုလ်ပါ အပေါင်း နှင့် ယာဉ်မျိုးစုံ၊ (၉) ပြည်၏ လက်- ခဲယမ်းမီးကျောက် အမြောက် သေနတ် စသော လက်နက်စုံ။

[ကြ]

ကြင်းအပြား ၃၆-ပါး။ ။ ဗေဒင်အလို တရာသိ၍ ကြင်း သုံးခုရှိလေရာ ၁၂ ရာသီ၌ ၃၆-ကြင်း ဖြစ်လေသည်။ ၎င်းကိုပင် “ဆတ္တိ ကြင်း” ဟု ခေါ်ကြ၏။

ကြိကဋ္ဌုက် ၃-ပါး။ ။ ပူစပ်သော အရာဝတ္ထု ၃-ပါး ဟူလို၊ ငြုပ်၊ ပိတ်ချင်း၊ ဂျင်း၊ ကို ခေါ်သည်။

ကြိဂုဏ်း ဂြိုဟ်နေ ရာသီ ၈-မျိုး။ ။ ၁၂-ရာသီ အိမ်တို့တွင်။ (၁) မိသဉ် အင်္ဂါ၊ (၂) ပြိသဉ် တနင်းလာ၊ (၃) သိဟ်ဉ် တနင်္ဂနွေ၊ (၄) ကန်ဉ် ဗုဒ္ဓဟူး၊ (၅) တူဉ် သောကြာ၊ (၆) မြိစ္ဆာဉ် ကြာသပတေး၊ (၇) မကာရ ဉ် ရာဟု၊ (၈) ကုမ်ဉ် စနေဂြိုဟ်တို့ တွေ့ရှိမှု ဌာနဗလကိုစွဲ၍ ၃-ဆအားရှိ သော ကြိဂုဏ်းဂြိုဟ်များဟု သိရ၏။

ကြိဒေါသမျိုး ၃-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ် (ဒေါသ ၃-ပါး)၌ ရှုပါ။

ကြိဖလမျိုး ၃-ပါး၊ ၂-နည်း။ ။ ချို၊ ချဉ်၊ ဖန်၊ တနည်း။ ခါး၊ ဖန်၊ ချို၊ ရသာ ၃-ပါးရှိသော အသီး၊ ဆေးကျမ်းဝေါဟာရ။ (၁) သစ်ရှားသီး၊ ရှစ်ရှားသီး၊ (၂) သစ်ဆိမ့်သီး၊ (၃) သဖန်းခါးသီး၊ တနည်း။ (၁) ဆီးဖြူသီး၊ (၂) သစ်ဆိမ့်သီး၊ (၃) ကြဇုသီး။

[တြိ။ ထ + င။ ထ + န်။ ထိ]

(၂၇၃)

တြိ သုဂန္ဓိမျိုး ၃-ပါး။ ။ ၎င်းသုံးပါးကို အမရိတ ဘေသဇ္ဇကျမ်း၌ မန္တိ မနာဆေးဟု အလွန် ချီးမွမ်းထားလေသည်။ ပျားရည်နှင့် စားရ၏။
(၁) မုတ္တာ-နွားမြက်ရင်း၊ (၂) ပိပ္ပလ မူလ-ပိပ္ပလိမြစ်၊ (၃) ဂန္ဓ တိဏ-မြက်မွှေး။

တြိ သုဇာတမျိုး ၃-ပါး။ ။ ဘယဆေး ဖေတိစပ်ရာ၌ ကပေါင်းစကား။
(၁) ဖာလာသိ၊ (၂) ကရဝေးရွက်၊ (၃) ကရဝေးခေါက် ခေါ် သစ်ကြံပိုး၊ ၎င်းကို အချိုဆေးကျမ်းတို့၌ “တြိဇာတ” ဟု ရေးသုံးမေး၏။

[ထ]

ထင်ရှား တင့်တယ်သော အရာမျိုး ၄-ပါး။ ။ (၁) ရထား၌ အလံ၊ (၂) မီး၌ အခိုး၊ (၃) တိုင်းပြည်၌ မင်း၊ (၄) မိန်းမ၌ လင် ရှိမှ တင့်တယ်လျောက်ပတ်သည်ဟူ၏။ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်။ ပါ။ ၃၇။ ဋ။ ၉၁။

ထန်းပင်ပရိယယ်၊ ခေါ်ဆိုဘွယ်၊ ဖိ-သွယ် အမည်များ။ ။ ထန်းပင်၏ အခိုက်တန်းကိုစွဲ၍ အမည် ဖိ-မျိုးပြားသည်။ (၁) ကျေးမြီးအညောင် ပေါက်ပေါ်စ အရွက် ၂-ရွက် ၃-ရွက် ရှိသည့်အခါ၊ (၂) လက်မြော်-ထန်းလက်ငယ် ပေါ်သည့်အခါ၊ (၃) ဆင်ခြေပေါ်-ဥကွောင်း ပင်ခြေပေါ်သည့်အခါ၊ (၄) သမီးလှ-ပင်လုံးကို ထန်းပတ်အများ ရံပတ်လျက် ရှိသည့်အခါ၊ ၎င်းကို “ထမိဝတ်လည်း ခေါ်၏” (၅) ရည်ရ- ထန်းနို့ ထန်းသီး တွက်သီးသော အခါ၊ (၆) ပင်ကွက်-ထန်းပတ်စင်၍ ပင်လုံး လက်ခက်သာ ရှိသော အခါမျိုး၌ ခေါ်ဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် “ရတနာ ဗိမာန်ကျောက်စာ” တွင်၊ “ကျေးမြီး၊ လက်မြော်၊ ဆင်ခြေပေါ်၊ သမီးလှ၊ ရည်ရ၊ ပင်ထွက်” ဟု ရှင်မဟာသီလဝံသ ရှေးသားတော်မူခဲ့သည်။

[ထိ]

ထိခြင်း ၅-ဖြာ၊ ဝန္တနာ၊ ပြုကာ ရှိခိုးကြ။ ။ ကိုယ်ဖြင့် ရှိခိုးမှု ပြုသောအခါ ပုဆစ်ဒူးနှစ်ဖက် အခင်းကျမ်းပြင်၌ ထိရခြင်း၊ တတောင် ၂-ဖက် လက် ဖဝါးပါ အခင်းကြမ်းပြင်၌ ထိရခြင်း၊ နဖူး အခင်းကျမ်းပြင်၌ ထိရခြင်း ဟူ၏။ ၎င်းကို “ပဉ္စပတိဋ္ဌိတ ဝန္တနာ” တည်ခြင်း ၅-ပါး ဟုလည်း ခေါ်ဆိုကြသေးသည်။

(၂၈၄)

[ထိ + မ်း။ ထိ။ ထိး]

ထိမ်းမြားအပ်ငြား၊ လ ၆-ပါး။ ညွှန်ကြားကျမ်းပေစင်။ ။မင်္ဂလာဆောင်
ကောင်းသော လ ၆-ပါးကို မေးဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ၎င်းသရုပ်များကား
(မင်္ဂလာဆောင်ရိုး၊ လ ၆-မျိုး၊ ဣပျို့ပြစ်မည်သို့ ရှိသနည်း) ဟူသော
ပုစ္ဆာ၏ အဖြေနှင့်တူ၏။

ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုခြင်း အမျိုးအစား ၃-ပါး။ ။ဝိနည်းပါရာဇ်က အဋ္ဌက
ဏာ။ဓု-အုပ်၊ ၁၃၉-နှင့် အခြားသော ပိဋကတ်တော်များမှ အာဝါဟနှင့်
ဝိဝါဟ ၂-ပါးကို ဖွင့်ပြထားကြသည်။ ထို့ပြင် ပညာရှိကြီးများက
'စရ'မင်္ဂလာတပါးထည့်၍ ၃-ပါးပြုကြကုန်၏။ (၁)အာဝါဟ-ယောကျ်ား
အိမ်ရာသို့ မိန်းမကို ခေါ်ဆောင်လာပြီး ပြုသောမင်္ဂလာ၊ (၂) ဝိဝါ-
မိန်းကလေးနေရာ အိမ်ဂေဟာသို့ သတို့သားကို ခေါ်ဆောင်ကာ ပြုပေး
သော မင်္ဂလာ၊ (၃) စရမင်္ဂလာ- မိမိနေရာ အိမ်မှတပါး ကြီးကျယ်ခမ်း
နားသော အဆောက်အဦကြီးများ၌ ဆင်နွှဲပေးသော မင်္ဂလာ။

ထိမ်းမြားမင်္ဂလာမျိုး ၈-ပါး။ တနည်း။ ။မနုဓမ္မသတ်မှ၊ (၁)ဗြဟ္မာ-ရာထူး
ဂုဏ်သိရှိ ဓနရှိန် အမျိုးမြတ်တို့အား လေးစားပူဇော်သော အားဖြင့်
သွီးပေးမင်္ဂလာ ပြုခြင်းမျိုး၊ (၂)ဒဒေယျ- လုပ်ရေးကိုင်တာ၌ ဖြတ်လတ်
သေချာ၍ သဘောကျကာ သွီးနှင့် ပေးစားသော မင်္ဂလာ၊ (၃)ကိရိယာ-
သူ၏ပစ္စည်း ဘဏ္ဍာရတနာ ရှေ့ငွေစသည်ကို ယူထားမိ၍ သွီးပေးရခြင်း
မျိုး၊ (၄) ပညာ- လူလိမ္မာ ပညာရှိအား မိမိသွီးကို လိမ္မာအောင် သွန်သင်
ရန် ရည်မှန်း၍ ပေါင်းကင်းဘို့ပေးစားလိုက်ခြင်းမျိုး၊ (၅) အ သုတ-သူ၏
လက်ဆောင် ဘဏ္ဍာတွေကို မရအရ ချူယူပြီး ဆွေမျိုးညာတံမျှ မသိရ
အောင် သွီးကို လက်သိပ်ထိုးလိုက်ခြင်းမျိုး၊ (၆) ဂန္ထဗျာ- မိဘ ၂-ဦး ၂-
ဘက် သဘော တူ၍ ကြည်ဖြူစွာ ပေးစား လက်ထပ်ခြင်း မင်္ဂလာမျိုး၊
(၇) အဗ္ဘာဟိတ-နိုင်ထက်ကလူ ငွတ်အတင်း ယူရမည်ဟု ညည်းဆဲ ရိုက်နှက်
၍ ပေးစားခြင်းမျိုး၊ (၈) သာမဏာ-လူငယ်ချင်းချင်း မှောက်မှောက်
မှားမှား ချစ်မီးပွား၍ နေသည်ကို တွေ့ရ၍ ပေးစားရခြင်းမျိုး။

[ထိ]

ထီးဆောင်းမင်း ၁၀၁-ပါး။ ။၎င်း သရုပ်ကို (မင်း တရားတပါး၌) ကြည့်
ပါလေ။

[ထီး။ ထုံး။ ထူ]

(၂၇၅)

ထီးတော်တိပ်ဖျား၊ ငှက်မြတ်နား၊ ၄-ပါး ငှက်မျိုးတင်။ ။ ၎င်း၏ သရုပ်ကို
(ငှက်မြတ်နားတွင်၊ ထုံးတမ်းဝင်၊ ၄-အင်ငှက်မျိုးသိ) ဟူသော စကားရပ်
၌ ပြခဲ့ပြီ။

ထီးဖြူတော်မျိုး ၄-စင်း။ ။ မင်းမြောက်တန်ဆာ ငါးပါးအဝင်ဖြစ်သည်။
ရာဇဘိသေက ကျမ်းမှ။ (၁) ထီးရွက် ကိုးဆင့် ထီးရိုး ဆယ်တောင်ရှိ
သော “နဝဒဏ္ဍ ထီး”၊ (၂) ထီးရွက် အမှတ်မရှိ ထီးရိုး ခြောက်တောင်
ရှိသော “မနောဟရ ထီး”၊ (၃) ထီးရွက် အမှတ်မရှိ ထီးရိုး ငါးတောင်
ရှိသော “အာတပတြ ထီး”၊ (၄) ထီးရွက် အမှတ်မရှိ ထီးရိုး လေးတောင်
ရှိသော “ဝိဇယတြ ထီး” ။

မှတ်ချက်။ ။ ရှေးသုံးစင်းကား ရာဇပလ္လင်မှာ ဆောင်းသော ထီးတော်
များဖြစ်၏။ ဝိဇယတြထီးကား ယုန်းကြွ စက်ချိတော်မူရာ
စသည်တို့၌ အမြဲဆောင် ဆောင်းသောထီးတော် ဖြစ်၏။

ထီးဖြူတော် ၄-စင်း၊ တနည်း။ ။ မင်းခမ်းလင်္ကာ ကဗျာစာတမ်းတို့၌ “ ကန
ကဒဏ္ဍထီးမွန် ၂ စင်း၊ ဝင်းဝင်းလှုံပတ်၊ တမုတ်နှစ်ဆူ၊ ရောင်မူသီးညီး၊
ယာဉ်ထီးလေးပါး” ဟု စပ်ဆိုလာကြ၏။

မှတ်ချက်။ ။ ယာဉ်ထီးဟူရာ၌ ကေရာဇ်မင်းမြတ်တို့ စီးသော ဆင်ယာဉ်
ရထားယာဉ်၊ လှေယာဉ်၊ သုံးပါး၌ ထီးဖြူတော်များ စိုက် ဆောင်
ရသည်ကို စွဲ၍ ‘ယာဉ်ထီး’ ခေါ် တွင်စေသည်။

ထီးဖြူတော် ၈-စင်း။ ။ ဒိသာဇေယျကျမ်းလာ ထီးဖြူတော် ရှစ်ဖြာဟူ၏။
(၁) ကနက္ကဒဏ္ဍ ထီး၊ (၂) သူရိယ ထီး၊ (၃) ပဒုမာထီး၊ (၄) သမုတိ
ထီး၊ ဟူ၍ လက်ဝဲဘီး လေးစင်း၊ (၅) ကမ္မုထီး၊ (၆) စန္ဒထီး၊ (၇) ကုမုဒထီး၊
(၈) ဝိသကြုံထီး ဟူ၍ လက်ျာဘီး ၄-စင်းအားဖြင့် ရှစ်စင်းထီးဖြူ မှတ်ယူ
ရာ၏။

[ထု။ ထူ]

ထုံးမြိတ် ၅-ပါး၊ ဥခေါင်းဖျား၊ ထားငြားဆံပင်ရှည်။ ။ ၎င်းသရုပ် (မြန်မာ့
ဦးစွန်း၊ ၅-မျိုးထွန်း) ဟူသော ပုစ္ဆာ၌ ရှိပါ။

ထူပါရုံ တည်ထားထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ် ၄-မျိုး။ ။ ထူပါရဟ ပုဂ္ဂလ ဝဏ္ဏနာ
သုတ်မဟာဝါ။ ပါ။ ၁၁၅။ ဋ။ ၁၅၅။ ၎င်းသရုပ် (စေတီထိုက်သော
ပုဂ္ဂိုလ် ၄-ဦး)၌ ရှိပါ။

(၂၀၆)

[ထေ + ယ်။ ထေ + ရံ]

[ထေ]

ထေယျာသံဝါသကမျိုး ၃-ပါး။ ။ ရဟန်း ပြု မပေးကောင်းသော ထေယ်ခိုး ၃-ယောက် ဟူလိ။ (၁) လိင် ထေနက- ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်မရွာ၊ ကိုယ့်ဟာ ကိုယ် သင်္ကန်းဖတ်စည်း၍ ရဟန်း၊ ကိုရင်၏ အသွင်ခိုးဆောင်နေသောသူ။ (၂) သံဝါသ ထေနက - ရဟန်းဟု ဝန်ခံ၍ ရဟန်းကောင်းတို့နှင့် ပေါင်းဖော် နေထိုင်သော သာမဏေ- (၃) ဥဘယ ထေနက-အထက်ပါ ၂-မျိုးလုံးကို ခိုးသောသူ။

ထေယျာဝဟာရာ၊ ခိုးနည်းလား၊ ၅-ဖြာ အဘယ်နည်း ? ။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (ခိုးခြင်း ၂၅-ပါး) ၌ ရှုပါကုန်။

ထေရ်ပြုခံထိုက်ခြင်း အင်္ဂါ ၄-ပါး။ ။ ရိုသေ လေးစား ကြီးသူအရာ၌ တင်ထား ထိုက်သူ၏ အင်္ဂါ ၄-ပါး ဟူ၏။ စတုကင်္ဂတ္ထရ ။ ပါ။ ၃၃၁ ။ ငွ။ ၂၆၆ ။ (၁) သီလဝါ-ကိုယ်ကျင့်သီလရှိခြင်း၊ (၂) ဗဟုသုတ-ပရိယတ် အကြား အမြင်များရခြင်း၊ (၃) ဈာန်လာဘီ-ဈာန်အဘိညာဉ် ရရှိခြင်း၊ (၄) ခိဏာသဝ-အာသဝကုန်ခန်း ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း။ ဤ ၄-ပါးတွင် အနည်းဆုံး ၁-၂-အင်္ဂါရှိထားရမည်။

ထေရ်မျိုး ၃-ပါး။ ။ ရဟန်းတော် အမျိုးအတန်းစား ၃-ပါး။ (၁) အနုထေရ်- ပညာဦးခံသည်မှစ၍ ဆယ်ဝါအထိ ထေရ်ငယ်၊ (၂) မဇ္ဈိမထေရ်-ဆယ်ဝါမှ ဝါနှစ်ဆယ်ထိ ထေရ်လတ်၊ (၃) မဟာထေရ်-ငါနှစ်ဆယ်မှစ၍ အထက် သည်ကား ထေရ်ကြီး၊ မဟာထေရ် မည်၏။

ထေရ်မျိုး ၃-ပါး စာနည်း။ ။ သုတ်ပါထေယျ ။ ပါ။ ၁၇၂ ။ ငွ။ ၁၇၁ ။ ကြီးမြတ်သောသူမျိုး ၃-ပါး။ (၁) ဇာတိထေရော- ဇာတ်အားဖြင့် ကြီးမြတ်သူ၊ (၂) ဓမ္မထေရော- တရားဓမ္မဂုဏ်အားဖြင့် ကြီးမြတ်သူ၊ (၃) သမုတိထေရော- အကြီးအကဲဟု သမုတ်ခြင်းအားဖြင့် ကြီးမြတ်သူ။

ထေရာဝါ ၅-နိုင်ငံ။ ။ ပိဋကတ်သုံးပုံ- အဋ္ဌကထာ၌လာသော တိပိဋက စူဠနာဂထေရ်၊ မဟာသုမထေရ်၊ မဟာပဒုမထေရ် စသော မထေရ်မြတ်တို့ ၏ ပိဋကတ်တော်လာ အယူဝါဒ၊ ထိုထေရ်တို့၏ အယူဝါဒကို သံဂါယနာ (ဆဋ္ဌ)အထိ ခံယူ အတည်ပြု လေးစား ရိုသေကြသော နိုင်ငံတော်များ။ (၁) မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ (၂) သီဟိုဠ် (သီရိလင်္ကာ) နိုင်ငံတော်၊ (၃)

[ထွ + က်။ ဝ + က်။ ဝ + က်]

(၂၇၇)

ယိုးဒယား (ထိုင်းလင်း) နိုင်ငံတော်၊ (၄) ကမ္ဘောဒီးယားနိုင်ငံတော်၊
(၅) လာအို (လော) နိုင်ငံတော်။

[ထွ]

ထွက်လေ ဝင်လေ မရှိသူ ဂ-ယောက်။ ။ ၎င်း သရုပ် (အသက်မရှူသူ
ဂ-ယောက် ၌ ရှိပါ။

[ဝ]

ဒက္ခိဏေယျ ပုဂ္ဂိုလ် ဂ-ယောက်။ ။ မြတ်သော အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ် ဂ-ယောက်။
(၁) သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ် ၂-ယောက်၊ (၂) သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်
၂-ယောက်၊ (၃) အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ် ၂-ယောက်၊ (၄) အရဟတ္တပုဂ္ဂိုလ်
၂-ယောက်။

ဒဏ် ၁၀-ပါး။ ။ အပါဒါန် ။ ၄။ ၂၇၁။ ဓမ္မပဒ ။ ၄။ ပ-အုပ်။ ၁၁၅။
၎င်း ။ ၄။ ဒု-အုပ်။ ၄၄-တို့၌ အကျယ်ရှု။ လောက၌ ခင်္ဃန်းကြီး ဆယ်ပါး
ခေတ် ကျေးဇူးရှင်ကြီး ဆယ်ပါးကို ပြစ်မှားခြင်းကြောင့် ရရှိသော အပြစ်
ကြီး ဆယ်ပါး။ (၁) ဖရုသ ဝေဒနာ-ကြမ်းတမ်းစွာ ဦးခေါင်းနာစသည်
ကပ်ရောက်ခြင်း၊ (၂) ဟန်စည်းစိမ်စသည် ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီး ဆုံးပါး
ခြင်း၊ (၃) သရီရ ဘေဒန-လက်ခြေပြတ်ခြင်း၊ ကိုယ်အင်္ဂါပျက်စီးခြင်း၊
(၄) ဂရုကာဗာဓ-ဆေးကု၍ မရ ကြီးလေးစွာသော အနာ ကပ်ရောက်
ခြင်း၊ (၅) စိတ္တက္ခေပ-ရှူးသွပ်ခြင်း၊ စိတ်ပျံ့ လေလွင့်ခြင်း၊ (၆) ရာဇူပသဂ္ဂ-
မင်းဘေး မင်းဒဏ်သင့်ခြင်း၊ (၇) ဒါရုဏဗ္ဗက္ခာန-ရုန်ကြမ်းစွာ စွမ်းစွဲခံရ
ခြင်း၊ (၈) ဉာတိ ပရိက္ခယ-ဆွေမျိုး ပြုန်းတီး ပျက်စီးခြင်း၊ (၉) ဘောဂ
ပဘင်္ဂ-စည်းစိမ် အခြေအရံ ပျက်စီးခြင်း၊ (၁၀) အာဂါရဂ္ဂိ ဒုယုန-နေရာ၊
တိုက်၊ အိမ်၊ အဆောက်အဦကို မီးသင့် လောင်ကျွမ်းခြင်း။

ဒဏ္ဍဥပါယ်၊ မျိုး ၃-သွယ်၊ ကျင့်ဘွယ် မင်းတို့သိ။ ။ အမရ ကောသလီကာ
ဥပါယ် ၄-ပါးအဖွင့်မှ ယူပြသည်။ အပြစ်ရှိသူကို တကြိမ်နှင့်ကြောက်
အောင် မဏ်ခတ်ဆုံးမပါဟု ဆိုလိုသည်။ (၁) အသက်သေအောင်
သတ်ဖြတ်ခြင်းဒဏ်၊ (၂) ဥစ္စာဒဏ်၊ ရာထူးမှ နှုတ်ပယ်ခြင်းဒဏ်၊ (၃)
ထောင်ဒဏ်၊ ကြိမ်ဒဏ် ခြေလက်စသည် ဖြတ်ပစ်ခြင်းဒဏ်။

(၂၈၈)

[၅ + န်]

၅၅၆ အက္ခရာ ၈-လုံး။ ။ သွားအရပ်မှ မြည့်ထွက်၍ လာသော အက္ခရာမျိုး ၈-ပါး။ လျှာဖျားဖြင့် သွားသို့ထောက်၍ ရွတ်ရသော အက္ခရာမျိုး ဟူ၏။
“တ, ထ, ဒ, ဓ, န, လ, ဝ, သ” ။

မှတ်ချက်။ ။ ၀ အက္ခရာကား နှုတ်ခမ်းနှင့်သွား ၂-ပါးထိ အက္ခရာမျိုး ဖြစ်၏။

၅၅၇ ပူစားခြင်းအကျိုး ၅-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ်အဓိပ္ပါယ် (သွားတိုက်ခြင်း အကျိုး ၅-ပါး) ၌ ဖြေကြားမည်။ စူဠဝါပါဠိတော်။

၅၅၈ ဗလား၊ အား ၁၀-ဖြာ၊ ထုတ်ခါဖြေတော်မူ။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (အားတော် ၁၀-ပါး) ၌ ရှုပါလေ။

၅၅၉ ၁၀-ပါး။ ။ ဆေးကျမ်းလာ အပေါင်းဝေါဟာရ၊ ဤ၌ ပဉ္စကူသည် ခုဒ္ဒ ပဉ္စကူ မဟာပဉ္စကူ ဟု နှစ်မျိုးလာလေသည်။ “ဆူးလေ၊ ဆင်ခရမ်း၊ ကစော့သာလ ပြရဏီ၊ ပြိဿ ပြရဏီ” ၎င်းငါးပါးကို ခုဒ္ဒ ပဉ္စကူဆိုသည်။ မဟာ ပဉ္စကူကား- “ဥသျှစ်၊ ကြောင်လျှာ၊ တပဆေး၊ သခွတ်၊ ရမနေ” ၎င်းဆေးငါးပါးကို ဆိုသည်။ ဤ ဆေးဆယ်ပါး အမြစ်အပေါင်းကို ဆေးကျမ်းတို့၌ “ဒသမူ ဆယ်ပါး” ဟု ခေါ်ဝေါ်ညွှန်းဆိုကြကုန်၏။

၅၆၀ သတ္တဝါ၊ ၁၀-ဖြာ ရုပ်ပုံ အဘယ်နည်း? ။ ။ ရွှေဘုံ နိဒါန်းလာ ဒသရူပပေါင်တော်ပုံမှ ယူဖြေသည်။ (၁) ခြင်္သေ့နှုတ်သီး၊ အမောက် လည်ဆံ၊ (၂) တိုးအမြီးနှင့် ခြေတဖက် လက်တဖက်၊ (၃) နွားလဘို့၊ (၄) ငါးကြင်းအမြီး၊ (၅) မြင်းနား နှစ်ဖက်၊ ခြေတစ်၊ လက်တစ်၊ (၆) ဆင်စွယ် နှစ်ချောင်း၊ (၇) မကန်း နွားမောင်း၊ (၈) သမင်ချို တဖက်၊ (၉) ကျွဲချို တဖက်၊ (၁၀) ကရဝိတ် အတောင်နှစ်ဖက်။

၅၆၁ ကြီး ၁၀-ပါး။ ။ ဗေဒင်ကျမ်းလာ ကောင်းဆိုးခွဲခြား သတ်မှတ် တွက် စစ်သော အခိုက်အတန့် ကာလ၏ အစိတ်ကြီး ဆယ်ပါး။ (၁) ကိုယ်ဝန် တည်ခိုက် ကာလ၊ (၂) မွေးဖွားခိုက် ဝိဇာတ ကာလ၊ (၃) နို့စို့ ကလေး အခိုက် ကာလ၊ (၄) ဆယ်နှစ်အတွင်း ဒါရက အရွယ်၊ (၅) ဆယ်နှစ်မှ ဆယ်ဝါးနှစ်အထိ ကိသောရ အရွယ်၊ (၆) ကုမာရ- ပျိုပျိုအရွယ်၊ (၇) ထက်ဝက်အိုရွယ် လူလတ် ကာလ၊ (၈) မဟာလ္လက-အဘိုးအို ရွယ်၊ (၉) မတ ကာလ- သေခါနီး ရွယ်၊ (၁၀) မရဏ- သေခြင်းကာလ။

[ဒါ . န]

(၂၁၆)

[ဒါ]

ဒါန အတုမျိုး ၅-ပါး။ ။ သူ့စိုက်တို့ပြုလေ့ရှိသည့် အပါယ်လားကြောင်း ဒါနမျိုး ၅-ပါး ဟူ၏။ ပရိဝါ။ ပါ။ ၂၃၁။ ဋ။ ၁၇၃-၅။ ။ ၎င်းသရုပ် (မပေးလှူအပ်သော ဒါနမျိုး ၅-ပါး)၌ ပြမည်။

ဒါနဥပါယ်၊ မျိုး ၅-သွယ်၊ ဖင်းဝယ် ကျင့်ဆောင်သုံး။ ။ အမရကောသ ဇီကာ ဥပါယ် ၄-ပါး အဖွင့်မှယူပြသည်။ (၁) ဒဗ္ဗဒါန- သူ ပူသုံးဆောင် သည်ကို ပြန်မတောင်းတော့ဘဲ အပြီးအပိုင် ပေးလိုက်ခြင်း၊ (၂) အနု မောဒန ဒါန- မိမိအား ပန်ကြား၊ မပန်ကြားဘဲ ယူငင် သုံးဆောင်သည်ကို ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ (၃) အ ပုဗ္ဗဒါန- ရှေးက မရစူး ထူးမြတ်သော ဥစ္စာရတနာတို့ကို ပေးကမ်းခြင်း၊ (၄) သယံ ဂါဟ ပဝတ္ထဒါန- မိမိ၌ အခန့်မသင့်မီ သူတပါးဥစ္စာကို ချေးငှါးယူသုံးစေလျက် နောင်ခါ ငါ ပေးမည်ဟု တာဝန်တတ် ထားပေးခြင်း၊ (၅) ဣဏပုမောစန ဒါန- ကြေးမြီ နှိပ်စက်ခံနေရသူကို စိုက်ဆပ်ပေးခါ သူ ကြေးမှ လွတ်စေခြင်း။

ဒါနပြုကြ၊ ကျိုးမဟ၊ သုံးဝ အင်္ဂါလာ။ ။ ဒါနပြု အလှူပေရာ၌ အောက်ပါ အင်္ဂါ ၃-ပါးနှင့် ပြည့်စုံမှ မဟာပုလ ခေါ် ကြီးကျယ် မွန်မြတ်သော အကျိုးမျိုး ရနိုင်သည်။ (၁) အလှူပေးသူသည် စင်ဖြူသော သီလဖြင့် လွတ်ကျွတ်စွာ စွန့်ကြဲ လှူဒါန်းနိုင်ခြင်း၊ (၂) အလှူခံယူရုံလိုတို့၏ ကိုယ်ကျင့် သီလ ဖြစ်ခြင်း၊ (၃) လှူဘွယ်ဝတ္ထု၏ နွေးသလစွာ၏ တရားသဖြင့် ရရှိထားသော ပစ္စည်းများ ဖြစ်ခြင်း။

ဒါနပြုရာ၊ ကြောင်း ဂ-ဖြာ၊ ကျမ်းလာ အအယ်နုဉ်း?။ ။ အဋ္ဌကုံတွင် ပါဠိတော်နှင့် သင်္ဂီတိသတ်ပါဠိတော်တို့၌ လာသည်၊ အဖြေကို အောက်ပါ လင်္ကာဖြင့် သိပါ။ (၁) ရောက်လာ၍ လူ မိမိတို့ဌာနသို့ ရောက်လာ၍ လူခြင်း၊ (၂) ကြောက်၍ လူနှင့်- ကြောက်သောကြောင့် လူခြင်း၊ (၃) ပေးလှူ၍ လူ-သက ပေးလှူ၍ တဖန်ပြန်လူခြင်း၊ (၄) ပေးလှူမိ လူတည့်-လာဘ်ကို မျှော်ကိုး၍ လူခြင်း၊ (၅) ရှေးသူတို့ခြမ်း-မိရိုးစလာ လူခြင်းမျိုး၊ (၆) မချက်စမ်းနှင့်- ရဟန်းတော်များ ချက်မစားကောင်း၍ လူခြင်း၊ (၇) ချီးမွမ်းရလို့-ချီးမွမ်း ခံယူလို၍ လူခြင်း၊ (၈) မဂ်ဖိုလ် လိုသည်- မဂ်ဖိုလ်ကို ရလို၍ လူခြင်း၊ မိန့်ဆိုဒါန ရှစ်မျိုးတည်း။

(၂၉၀)

[ဒါ . န]

ဒါနမုဒါ ၂-ပါး၊ ၅-နည်း။ ။ပေးလှူပုံ ကောင်းဆိုး နည်းငါးမျိုး။ (၁) ဝဋ္ဋ နိဿိတ ဒါန-လှူနတ်စည်းစိမ် ချမ်းသာမှုကိုသာ တောင့်တာ၍ ပြုသော အလှူမျိုး၊ (၂) ဝိ ဝဋ္ဋ နိဿိတ ဒါန- ဝဋ္ဋ ငွေကွမ္ပ ထွက်မြောက်ရာ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို ရည်မှန်း၍ ပြုသော ဒါနမုဒါ။ (ပါရမီဒါနလည်းဟူ။)

၎င်း တနည်း။ (၁) အာမိသ ဒါန- ဝတ္ထုပစ္စည်းမျိုးစုံ အလှူမျိုး၊ (၂) ဓမ္မ ဒါန- တရားပေစာ အလှူ၊ တရားဟော၊ တရားနာ၊ တရား အားထုတ်၊ တရားစာ သင်ယူ ပို့ချမှုမျိုး။

၎င်း တနည်း။ (၁) သံသိက ဒါန- အများပိုင်၊ အများပိုင် အလှူမျိုး၊ (၂) ပုဂ္ဂလိက ဒါန- တဦးတည်းပိုင်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလှူခြင်း။

၎င်း တနည်း။ (၁) အဂ္ဂ ဒါန- စားဦး စားဖျား အထွတ်အမြတ် အသစ်ကို ပေးလှူခြင်း၊ (၂) ဥစ္စိဋ္ဌ ဒါန- စားကြွင်း စားကျန် သုံးပြီး များကို ပေးလှူခြင်းမျိုး။

၎င်း တနည်း။ (၁) သက္ကစ္စ ဒါန- ရိုသေလေးမြတ်စွာ ပေးလှူခြင်း မျိုး၊ (၂) အ သက္ကစ္စ ဒါန- မရိုသေ ပေးလှူမှုမျိုး။

ဒါနမုဒါ ၃-ပါး။ ။ပေးကမ်းလှူဒါန်းရာ၌ အယုတ်၊ အလတ်၊ အမြတ် သုံးပါး။ (၁) ဟိန် ဒါန- ပကာသနမူ လိုလားပြီး စိတ်၊ ဆန္ဒ၊ ဝိရိယ၊ ပညာ၊ တို့ ညံ့ညံ့ဖြင့် မြဲစသာ ဒါနမုဒါ။ (၂) မဇ္ဈိမ ဒါန- စိတ်၊ ဆန္ဒ၊ စသည် အလတ်စား လောကီ စည်းစိမ်ချမ်းသာ လောက်သာ အာရုံ ထားပြီး ပေးလှူသော ဒါနမုဒါ။ (၃) ပဏိဟ ဒါန-စိတ်၊ ဆန္ဒ၊ စသည် ထက်မြက်စွာ လောကမှထွက်ရေး နိဗ္ဗာန်သို့ မြော်တွေး၍ ပေးလှူသော ဒါနမုဒါ။

မှတ်ချက်။ ။အကျယ်လိုမှု လယ်တီဆရာတော်၏ ဒါနာဒိ ဒီပနိဋ္ဌိ ရှုပါလေ။

ဒါနမုဒါ ၃-ပါး၊ တနည်း။ ။(၁) ဒါန ဒါသ- ကျွန်ကို ပေးကျွေးသလို ယုတ်ညံ့စွာ ပေးလှူခြင်းမျိုး၊ (၂) ဒါန သဟာယ- မိတ်ဆွေကို ပေးကျွေး သလို ကိုယ် စားသုံးသည့် အတိုင်း ပေးလှူခြင်းမျိုး၊ (၃) ဒါန သာမိ- သခင်အရှင်ကို ပေးကျွေးသလို အထွတ်အမြတ်ကို ပေးလှူခြင်းမျိုး။

ဒါနဝတ္ထု ၆-ပါး။ ။ လူ့ဘွယ် ဝတ္ထုမျိုး ၆-ပါး။ ရူပဒါန၊ သဒ္ဓါ၊ ဂန္ဓ၊ ရသ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ၊ ဓမ္မဒါန။ စရိယာပိဋက ။ ငွေ။ ၂၉၉-၌ အကျယ်ရှိ။

ဒါနဝတ္ထု ၁၀-ပါး။ ။ သတ်ပါထေယျ ။ ပါ။ ၁၂၁ ။ ငွေ။ ၁၀၆။ ပေးလှူ စရာ ဝတ္ထုပစ္စည်း ဆယ်ပါး။ (၁) အန္ဓ- ဆွမ်းအလှူ၊ (၂) ပါန-အပျော် ရည် အလှူ၊ (၃) သရ- ကျောင်းဇရပ် အလှူ၊ (၄) ဝတ္ထု-အဝတ်သင်္ကန်း အလှူ၊ (၅) ယာန- လှေ ရထားစသော ယာဉ်အလှူ၊ (၆) မာလ-ပန်း အလှူ၊ (၇) ဝိလေပန- နံသာပျောင်းရည် အလှူ၊ (၈) သေယျ-အိပ်ရာ ကော်ဇော အလှူ၊ (၉) ဂန္ဓ- နံသာမှုန့် ရေမွှေး အလှူ၊ (၁၀) ပဒိပ- ဆီမီး အလှူ။

ဒါယကာဝတ် ၅-ပါး။ ။ ရဟန်းတို့အား ဒါယကာ ဒါယိကာမများက ပြုရမည့်ဝတ် ငါးပါး။ (၁) ချစ်ကြည် မြတ်နိုးသော မေတ္တာစိတ်ကို အမြဲထားရခြင်း၊ (၂) ဆောင်ရွက်ပြုလုပ်ရမည့် ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်တို့ကို အစဉ်မပြတ် ပြုလုပ်ပေးရခြင်း၊ (၃) ရဟန်းတို့နှင့် ဟောသောအခါ ခင်မင် ချိုသာစွာနှင့် ကျန်းမာ ချမ်းသာကြောင်း စသော သာရဏီယကထာ စကားတို့ကို ပြောကြား နှုတ်ဆက်ရခြင်း၊ (၄) ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ရဟန်းတို့လိုသမျှ တောင်းယူ နိုင်အောင် ဝိနည်းကံ အားလျော်စွာ ဖိတ်ကြား၍ ထားရခြင်း၊ (၅) ထိုသို့ ပစ္စည်းလေးပါး ဒါယကာ ဖြစ်သည် နှင့်အညီ မိမိတတ်အားသမျှကို ပေးလှူ ပူဇော်ရခြင်း။

ဒိဋ္ဌဓမ္မအကျိုး ခံစားရသူ ၆-ယောက်၊ တနည်း ၇-ယောက်။ ။ မိလိန္ဒပဉ္စာ ၁၂၀-၌ ပုဏ္ဏမည်သော ကျွန်မကို ထည့်၍ ၇-ယောက်ပြသည်။ ၎င်း ၂၀-၌ ၆-ယောက်ပြသည်။ ဘုရားသခင် ထင်ရှား ရှိစဉ်ကာလ မိမိတို့ ဒါနကြောင့် မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် အကျိုးခံစားရသူ ၆-ယောက်ဟူ၏။ အခြားပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ရှိသေးသည် မှတ်လေ။ (၁) မလ္လိကာ မိဖုရား၊ ဘုရားအား မုယောမုံ အသုံးလှူ၊ ထိုနေ့၌ပင် ကောသလမင်းကြီး၏ မိဖုရားကြီးဖြစ်၊ (၂) ပုဏ္ဏခေါ် ကျွန်ကူလီ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာအား ဆွမ်းလှူ၊ ထိုနေ့၌ပင် သူဌေးကြီး ပုဏ္ဏဖြစ်၏၊ (၃) ကောသာဇူက ပုဏ္ဏား၊ ဘုရားအား အပေါ်ရုံပုဆိုးလှူ၊ ထိုနေ့၌ပင် အလုံးစုံ ရှစ်ခုရှစ်လီသော ဥစ္စာ တို့ကို ရ၏၊ (၄) သုမန ပန်းသည်မ၊ မုလေးပန်းရှစ်ဆုပ်လှူ၊ ထိုနေ့၌ပင် စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်၏၊ (၅) သပ္ပိယ ခေါ် ဒါယိကာမ၊ ဂိလာန ရဟန်းအား ပေါင်သွားလှီးလှူ၊ နှစ်ရက်မြောက်၌

(၂၉၂)

[ဒိ + ဋ္ဌ။ ဒိ + ဋ္ဌ]

အနာလုံးဝပျောက်၊ အမာရွတ်မျှမထင်၊ (၆) ဂေါပါလ မာဏာ ဒေဝိ၊
ဆံပင်ဖြတ်ရောင်းရ ရှစ်သပြာငွေမျှကို ရှင်မဟာကစွည်း ထေရ်အားလှူ၊
ထိုနေ့၌ပင် ဥတေနမင်းကြီး၏ မိဖုရားကြီးဖြစ်။

ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန်မျိုး ၁၉-ပါး။ ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန်သုတ် နဝင်္ဂတ္ထရ။ ပါ။ ၂၄၆။ ဋ္ဌ။
၂၀၄-၌ အကျယ်ရှုပါ။ ဆိုင်ရာတရားစုတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းမှု ချမ်းသာကို
ယခု မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကောင်းစွာတွေ့မြင် ခံစားရသော နိဗ္ဗာန်
အမျိုးအစား တဆယ့်ကိုးပါး။ (၁) ဝိနိဝရဏ နိဗ္ဗာန်၊ (၂) ပဌမဈာန်
နိဗ္ဗာန်၊ (၃) ဒုတိယဈာန် ရင်း၊ (၄) တတိယဈာန် ရင်း၊ (၅) စတုတ္ထ ဈာန်
ရင်း၊ (၆) ပဉ္စမဈာန် ရင်း၊ (၇) အာကာသာနဉ္စာယတန နိဗ္ဗာန်၊ (၈)
အာကိဉ္စညာယတန ရင်း၊ (၉) ဝိညာဏဉ္စာယတန ရင်း၊ (၁၀) နေဝသညာ
နာသညာယတန ရင်း၊ (၁၁) သညာဝေဒယတိနိရောဓ ရင်း၊ (၁၂) သော
တာပတ္တိမဂ္ဂရင်း၊ (၁၃) သောတာပတ္တိဖလရင်း၊ (၁၄) သကမ္ပါဂါမိမဂ္ဂရင်း၊
(၁၅) သကမ္ပါဂါမိဖလ ရင်း၊ (၁၆) အနာဂါမိမဂ္ဂ ရင်း၊ (၁၇) အနာ
ဂါမိဖလ ရင်း၊ (၁၈) အရဟတ္တမဂ္ဂ ရင်း၊ (၁၉) အရဟတ္တဖလ နိဗ္ဗာန်။

ဒိဋ္ဌဓမ္မ ဝေဒနိယကံ၏ အင်္ဂါ ၄-ပါး။ ။ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ကြီးကျယ်စွာ
အကျိုးပေးနိုင်မှုအတွက် အင်္ဂါ ၄-ပါး၊ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ ဒု-မှ။ (၁) အလှူ
ခံပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဘုရား၊ ရဟန္တာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်ရခြင်း၊ (၂) နိရောဓ
သမာပတ်မှ ထခါစ ဖြစ်ရခြင်း၊ (၃) အလှူဝတ္ထု၏ ဓမ္မိယလဒ္ဓ ဖြစ်ရခြင်း၊
(၄) ထူးကဲလွန်မြတ်သော သဒ္ဓါ ရှိရခြင်း။

ဒိဋ္ဌဓမ္မ ဝေဒနိယကံ၏ အင်္ဂါ ၄-ပါး၊ တနည်း။ ။ ယခု မျက်မှောက်ဘဝ၌
ကြီးကျယ်စွာ အကျိုးအမြတ်ပေးမှုအတွက် ပြုလုပ်သည့် ဒါနကုသိုလ်၏
အင်္ဂါ ၄-ပါး၊ အဋ္ဌသလင်္ခီ ၂၀၆။ ဓမ္မပဒ။ ဋ္ဌ။ ဒု-အုပ်။ ၅၆။ တို့၌ အကျယ်
ရှုပါ။ (၁) ဝတ္ထုသမ္ပဒါ-အလှူခံသူမှာ ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာများ
ဖြစ်ခြင်း၊ (၂) ပစ္စယသမ္ပဒါ-တရားသဖြင့် သန့်ရှင်း စင်ကြယ်စွာရသော
လှူဒါနပစ္စည်းဖြစ်ခြင်း၊ (၃) စေတနာသမ္ပဒါ-စေတနာသုံးတန်နှင့် ပြည့်စုံ
ခြင်း၊ (၄) ဂုဏာတိရေက သမ္ပဒါ- အလှူခံသူသည် နိရောဓသမာပတ်မှ
ထပြီးစဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံရခြင်း။

ဒိဋ္ဌိကြီး ၄-ပါး။ ။ သမ္ပဒ္ဓါဒါနနှင့် ဆန့်ကျင်သော အကျင့်တရား ၄-ပါး။
(၁) အကြိယ ဒိဋ္ဌိ-ကောင်းမှု မကောင်းမှု ကုသိုလ် အကုသိုလ်ခေါ်သော

[ဒိ + ဋ္ဌိ။ ဒိ။ ဒု + ကံ]

(၂၉၃)

အကြောင်းတရားစု ပြုမှုတို့ကို ပယ်သောအယူ၊ (၂) နတ္ထိက ဒိဋ္ဌိ-ကောင်းမှု မကောင်းမှုတို့၏ ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးဟူသည် မရှိ၊ လူသော လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝ၊ အပါယ်ဘဝ ဟူ၍မရှိ၊ မရောက်၊ အပြုံးအပြတ်ဟူသော ဝါဒမျိုး၊ (၃) အဟေတုက ဒိဋ္ဌိ- ကောင်းမှု မကောင်းမှု ပြုချင်ရာပြု၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်အရာသို့ မရောက်၊ သူ့အသက် သတ်နိုင်သည်၊ သူ့ဥစ္စာ ခိုးနိုင်သည် စသော အကြောင်းအကျိုး ၂-မျိုးလုံးကို ပယ်သည့် ဝါဒ၊ (၄) နိယတ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ- “အကိရိယ ဒိဋ္ဌိ၊ နတ္ထိက ဒိဋ္ဌိ၊ အဟေတုက ဒိဋ္ဌိ” ၃-ပါးတို့တွင် တပါးပါးကို မြဲမြံစွာ စွဲလမ်း ယူထားသောဝါဒ။

ဒိဋ္ဌိကြီး ၆၂-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ် အဓိပ္ပါယ်ကို (ခြောက်ဆယ့် နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ) မှာ ကြည့်ပါ။

ဒိဋ္ဌိဂိုဏ်းဆရာကြီး ၆-ယောက်။ ။ စာပေတို့၌ အများအားဖြင့် “တိတ္ထိဂိုဏ်း၊ တိတ္ထိဘုရား” ဟု လာရှိသည် ၎င်းသရုပ်ကိုလည်း (တိတ္ထိဂိုဏ်း ဆရာကြီး ၆-ယောက်) ဟူသော ပုစ္ဆာ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်း အကြောင်း ၂-ပါး။ ။ ဇိကာကျော်မှ။ (၁) အယူသီလ ဖောက်ပြန်မှားယွင်း ပျက်စီးခြင်းရှိနေသူကို မှီဝဲ ဆည်းကပ်ခြင်း၊ (၂) သဿတအယူ ဥစ္စေဒအယူ ရှိနေခြင်း။

ဒိဿနိကာယ် ၃-ကျမ်း။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (နိကာယ် ၅-ရပ်) က ပိုမို၌ ကြည့်ပါ။

ဒိဿသရ ၅-လုံး။ ။ ၂-မတ္တရာကာလမျှ ရှည်ရှည် ရွတ်ဖတ်ရသော သရ ငါးလုံး၊ “အာ၊ ဤ၊ ဦး၊ ဇ၊ ဩ” တို့ဖြစ်၏။

[ဒု]

ဒုက္ခံမျိုး ၃-ပါး။ ။ သုတ်ပါထေယျ။ ။ ၁၀၁။ ဋ္ဌ။ ၁၇၄။ ဆင်းရဲခြင်းအပြား ၃-ပါး။ (၁) ဒုက္ခ ဒုက္ခ- ကာယိကဒုက္ခ၊ စေတသိကဒုက္ခ ခေါ် ကိုယ်စိတ် ၂-ပါး ဆင်းရဲခြင်းမျိုး၊ (၂) သင်္ခါရ ဒုက္ခ- လောကစည်းစိမ်တွေ မဖြစ် ဖြစ်အောင် ပြုပြင်အားထုတ်ရမှု ဆင်းရဲ၊ (၃) ဝိပရိဏာမ ဒုက္ခ- သင်္ခါရ နယ်ပယ်ဟူသမျှ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးရမြဲ ဆင်းရဲ။

(၂၉၄)

[ဒု + က် ။ ဒု]

ဒုက္ခသစ္စာ၏ အနက်သဘော ၄-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (သစ္စာအနက် ၁၆-ချက်)၌ ရှုပါ။

ဒုစရိုက် ၃-ပါး။ ။ ကာယဒုစရိုက်၊ ဝစီဒုစရိုက်၊ မနောဒုစရိုက်ကို ခေါ်သည်- အကျယ် (ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး)၌ ရှုပါ။

ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး။ ။ မူလပဏ္ဏာသ။ ပါ။ ၃၆၀။ ဋ္ဌ။ ၂၃၄။ နိဒါနဝဂ္ဂသံပုတ် ။ ပါ။ ၃၇၇။ ဋ္ဌ။ ၁၃၃-၌ ရှုပါ။ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်၊ အပါယ် လေးပါးသို့ လားစေတတ်သော ဒုစရိုက်တရား ဆယ်ပါး။ (၁) ပါဏာတိပါတ- သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်း၊ (၂) အဒိန္နာဒါနာ- သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း၊ (၃) ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ- သူ့မယားကို သွားလာလှန်ကျူးခြင်း၊ ဤသုံးပါးကား မကောင်းမှုကို ကိုယ်ဖြင့် ပြုကျင့်သောကြောင့် ကာယဒုစရိုက် ၃-ပါး မည်၏။

(၄) မုသာဝါဒ-မဟုတ် မမှန်သောစကားကို အမှန် အဟုတ် ပြုလုပ်ပြောဆိုခြင်း၊ (၅) ပိသုဏ ဝါစာ- သူ့နှစ်ယောက်တို့၏ အချစ်ကို ပျက်အောင် ကုန်းတိုက်ခြင်း၊ (၆) ဖရုသဝါစာ- အကြမ်းအတမ်း ငေါက်ငမ်းဆဲရေးခြင်း၊ (၇) သမ္ပပ္ပလာပဝါစာ- အပေါ့ အဖျင်း အနှစ်ကင်းသော စကားကို ပြောဆိုခြင်း၊ ဤ လေးပါးကား မကောင်းမှုကို နှုတ်ဖြင့် ပြုသောကြောင့် ဝစီဒုစရိုက် လေးပါး မည်၏။

(၈) အဘိဇ္ဈာ- သူ၏ ဥစ္စာကို ငါ့ဥစ္စာ ဖြစ်သော် တော်လေစွဟု စိတ်ကအောက်မေ့ခြင်း၊ (၉) ဗျာပါဒ- သူကပါးကို ငြိုးထားရန်မက်နှိပ်စက်ရအောင် စိတ်က ကြံဆောင်ခြင်း၊ (၁၀) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ- ဘုရားဟောမှန် ကျမ်းဓမ္မခန်ကို ပယ်လှန် စိတ်ထား အယူမှားခြင်း၊ ဤ သုံးပါးကား မကောင်းမှုကို စိတ်ဖြင့် ကြံစည်သောကြောင့် မနောဒုစရိုက် ၃-ပါး မည်၏။

ဒုစရိုက် ၃၀။ ။ အထက်ပါ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးတို့တွင် တပါး တပါးလျှင် စေတနာ သုံးပါးစီ ရရကား စေတနာသုံးတန်ဖြင့် မြောက်က ဒုစရိုက် ၃၀-ဖြစ်၏။

ဒုစရိုက် ၃၀-ပါး တနည်း။ ။ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ၃-ပါးဖြင့် မြောက်ပွားလျှင် ၃၀-ဖြစ်၏။ ဒသင်္ဂုတ္တရ ။ ပါ။ ၄၇၀ ။ ဋ္ဌ။ ၃၃၀။

ဒုစရိုက် ၄၀။ ။ “ကိုယ်တိုင်၊ တိုက်တွန်း၊ ချီးမွမ်း၊ စိတ်တူ၊ ပွားပြန့်မှု၊ မှတ်ယူ လေးဆယ်ကံ” ဟူသော ဆောင်ပုဒ်အရ အထက်ပါ ဒုစရိုက် ဆယ်ပါးကို တည်။ (၁) ကိုယ်တိုင် ပြုခြင်း၊ (၂) သူတပါးအား ပြုဖြစ်အောင် တိုက်တွန်းခြင်း၊ (၃) သူတပါး ပြုမှုကို ချီးမွမ်းထောမနာ ဝမ်းသာခြင်း၊ (၄) စိတ်တူခြင်း၊ ၄-ပါးနှင့် မြှောက်ပွားက အပါး ၄၀-ဖြစ်သည်။ ပါဠိ အင်္ဂုတ္တရ ဒသက ဌိယူ။

ဒုတိယက္ခရာ ၅-လုံး။ ။ ဝင်ငါးပါးတွင် ပါဝင်သော ‘ခ, ဆ, ဌ, ထ, ဖ’ အက္ခရာ ငါးလုံးတို့ကို သဒ္ဒါစည်းမျဉ်းအရ ခေါ်ဆိုသည်။

ဒုလ္လဘတရား ၅-ပါး။ ။ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် ။ ဌ။ ၂၂၅- ၌ အကျယ်ရှုပါ။ ရခဲလှစွာသော သဘောတရား ငါးပါးဟူလို။ (၁) ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ ဒုလ္လဘ-ဘုရားအဖြစ်ကို ရခဲခြင်း၊ (၂) မနုဿတ္တာဘဝ ဒုလ္လဘ-လူ့ဘဝ လူ့အဖြစ်ကို ရခဲခြင်း၊ (၃) သဒ္ဓါ သမ္ပတ္တိ ဒုလ္လဘ-ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ကံ ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်း စိတ်ဓာတ်ကို ရခဲခြင်း၊ (၄) ပဗ္ဗင်္ဂတဘဝ ဒုလ္လဘ-ဘုရားသာသနာတွင်း၌ ရှင်သာမဏေ ရဟန်းပဉ္စင်း အဖြစ်ကို ရခဲခြင်း၊ (၅) သဒ္ဓမ္မသဝန အတိဒုလ္လဘ- သုတော်ကောင်းတို့၏ တရားစစ် တရားမှန်ကို အလွန်တရာ ကြားနာရခဲခြင်း။

ဒုလ္လဘပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ၅-ပါး တနည်း။ ။ ရခဲလှစွာသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ။ ပဉ္စဂုတ္တရ ။ ပါ။ ၁၄၀ ။ ဌ။ ၅၂။ (၁) ဗုဒ္ဓဘုရားစစ်စစ်၊ (၂) သစ္စာ ၄-ပါးကို ဟောကြားတတ်သော ဓမ္မကထိက အစစ်၊ (၃) သစ္စာစာရားကို သိသော အရိယာအစစ်၊ (၄) မဂ်ဖိုလ်ရရေးကျင့်သော ဝိပဿနာယောဂီ အစစ်၊ (၅) သူ့ ကျေးဇူး သိတတ်သူ ကတညူတ ကတဝေဒီပုဂ္ဂိုလ်။

ဒုဿိလရဟန်း၏ ကျေးဇူးဂုဏ် ဆယ်ပါး။ ။ မိလိန္ဒပဉ္စာ ၂၄၉-၌ အကျယ်ရှု။ လူ ဒုဿိလထက်၊ ရဟန်း ဒုဿိလက အောက်ပါ ကျေးဇူးဂုဏ်ဆယ်ပါး တာသည်ဟူ၏။ (၁) ဗုဒ္ဓ သ ဂါရဝ ဂုဏ်- ဘုရားရှင်၌ ရိုသေခြင်းရှိသည်၊ ဓမ္မ ဂါရဝ ဂုဏ်- တရားတော်၌ ရိုသေခြင်းရှိသည်၊ (၂) သံသ ဂါရဝ ဂုဏ်- သံသာတော်၌ ရိုသေခြင်းရှိသည်၊ (၃) သပြဗ္ဗစာရိက ဂါရဝ ဂုဏ်- သီတင်းသုံးတော်၌ ရိုသေ၍ ပါဠိအဋ္ဌကထာ၌ သင်ယူခြင်း ရှိသည်။ (၄) သဏေ ဗာဟုလ ဂုဏ်- အကြွေးအမြင် များသည်။ (၅) ပရိသဂတ အာကပ္ပ သမ္ပုဏ္ဏ ဂုဏ်- ဒုဿိလပင် ဖြစ်သော်လည်း ပရိသတ်

(၂၉၆)

[၁၅]

အလယ်၌ ရဟန်းအသွင်အပြင်ကို ဖြစ်စေသည်။ (၇) ဂရုဘာယ ကာ၊ ဝါစာရက္ခ ဂုဏ်- သူတပါး ကဲ့ရဲ့မည့် ဘေးကိုကြောက်၍ ကိုယ်နှုတ်ကို စောင့်ရှောက်သည်။ (၈) ပဓာနာဘိမုခ ဂုဏ်- ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ရှေ့စိတ် ရှိသည်။ (၉) ဘိက္ခု သာမညပဂဘ ဂုဏ်- ရဟန်း၏အဖြစ်သို့ ကပ်သည်။ (၁၀) ပါပစ္ဆန္ဒ ဂုဏ်-မကောင်းမှုကို ပြုသော်လည်း ဖုံးလွှမ်း၍ပြုကျင့်၏။

[၁၆]

ဒေဝဒူတ တရား ၅-ပါး။ ။လူတို့ သံဝေဂရမှုအတွက် နတ်တမန်ခေါ် သေမင်းတမန် ငါးပါး။ ဥပရိပဏ္ဍာသ ပါဠိတော်။ (၁) ဇာတိ- ပဋိသန္ဓေ တည်နေ မွေးဖွားရမှု၊ (၂) ဇိဏ္ဏ- အိုမင်း ရင့်ယော်ရမှု၊ (၃) အာတုရ- ကျင်နာကိုက်ခဲ ရောဂါသည်းခြင်း၊ (၄) အာဝုဗ- လား၊ လှံ၊ သေနတ်စသော လက်နက်မျိုး၊ (၅) မတ- သေသူ၊ သူသေကောင်။

ဒေဝစံတရား ၂-ပါး။ ။နတ်များ နှစ်သက် မြတ်နိုးသော တရား၊ ကမ္ဘာ စောင့်တရား၊ ၂-ပါးလည်း ခေါ်၏။ ဓမ္မပဒ။ ။ဋ္ဌ။ ဒု-အုပ်။ ၄၈-နှင့် ဒေဝဓမ္မဇာတ် ဒုကရံတ္တရပါဠိတော်၌ လာသည်။ (၁) ဟိရိ-မကောင်းမှု အားလုံးမှ ရှက်ခြင်း သဘော၊ (၂) သြတ္တပု- မကောင်းမှု အားလုံးမှ ကြောက်ခြင်း၊ မပြုဝံခြင်းသဘော။

ဒေဝီ ၅-ပါး။ ။လောကီသိဒ္ဓိတို့ကို ပေးစွမ်းနိုင်သည့် နတ်သမီးကြီး ငါးဖော်။ (၁) သူရဿတီ၊ (၂) စန္ဒီ၊ (၃) ပရမိသွာ၊ (၄) မဟာပိန္နဲ၊ (၅) ဂေါရ ဝိန္နာ၊ ၎င်းတို့ကို တောင့်တဖိတ်ခေါ် ကျူးရင့်သည့် ဂါထာကား၊ “သူရဿတီစ မေ မာတာ၊ မာတာစ မေ သူရဿတီ၊ အနုကမ္ဘ ဥပါဒါယ၊ ပိယံဒေဟီ၊ လာဘံဒေဟီ၊ ဓနံဒေဟီ၊ သုခံဒေဟီ၊ မိတ္တံဒေဟီ၊ ဉာဏံဒေဟီ- သူရဿတီ”။ ။ကျန် ဒေဝီ ၄-ပါးကိုလည်း အမည်သွင်း၍ ဤနည်းဖြင့် ရွတ်ဆိုကျူးရင့်လေ။

ဒေဝီ ၇-ပါး တနည်း။ ။(၁) မိန္ဒရဒေဝီ၊ (၂) သက္ကဒေဝီ၊ (၃) မေခလာ ဒေဝီ၊ (၄) ကိန္နရာဒေဝီ၊ (၅) ရုက္ခဒေဝီ၊ (၆) စန္ဒာဒေဝီ၊ (၇) စန္ဒီဒေဝီ ၎င်းတို့ကို တောင့်တ ဖိတ်ခေါ် ကျူးရင့်သည့် ဂါထာများကား အထက် ပါ သူရဿတီ ဂါထာအတိုင်း။

ဒေဝီ ၉-ပါး တနည်း။ ။လောကီသိဒ္ဓိအကျိုးကို ထင်ရှားစွာ ပြီးစေတတ်
သော ဒေဝီ ၉-ပါးကို မှော်ပညာဆရာများ အထူးလိုက်စား ပင့်ဆောင်
ပူးကပ်ကြစေသည်။ (၁) မာတာဒေဝီ၊ (၂) ဣရန္ဒသီ၊ (၃) ဣရန္ဒတီ၊
(၄) မဏိမေခလာ၊ (၅) သူရဿတီ၊ (၆) မာယာဒေဝီ၊ (၇) ဇာဂြို
ဒေဝီ၊ (၈) ပြာဂြိုဒေဝီ၊ (၉) ဇာရုပတီ ၎င်းတို့ကိုလည်း သူရဿတီ
ဂါထာအတိုင်း ဤအမည်သွင်း၍ အစောင့်အရှောက် တောင်းရန်
ကျူးရင့်ဖိတ်ခေါ်နိုင်သည်။

ဒေဝီ တကျိပ် နှစ်ပါး။ ။(၁) သတ္တဘာဂါ၊ (၂) သူရဿတီ၊ (၃) မဟာ
လက္ခီ၊ (၄) ဗလိရာဇာ၊ (၅) ဝါမာသူရ၊ (၆) ဇလသင်္ချာ၊ (၇) ဂဗု
ပါကာ၊ (၈) ယောဂန္တရာ၊ (၉) ကလျာဏင်္ဂါ၊ (၁၀) နန္ဒာဒေဝီ၊
(၁၁) နဂိုန္ဒာ ဒေဝီ၊ (၁၂) မဟာဗိဿနိုး ၎င်းတို့ကို ကျူးရင့် ဖိတ်ခေါ်
အပ်နှင်းသည့် ဂါထာများကား ဆိုင်ရာအမည်သွင်း၍ အထက်နည်း
အတိုင်း ရွတ်လေ။

ဒေဝီ တကျိပ်နှစ်ပါး တနည်း။ ။ဤဥပေါ်ပြထားသည့် ဒေဝီ ၁၂-ပါးကို
ကား၊ လောကစောင့်ဒေဝီ တကျိပ်နှစ်ပါးဟု ထိုဒေဝီသျှတ္တရ၌ သီးခြား
ထုတ်ဆို ပြထားသည့်။ (၁) သူရဿတီ ဒေဝီ၊ (၂) စန္ဒီဒေဝီ၊ (၃) နိတြ
ဒေဝီ၊ (၄) မနောဟရီ ဒေဝီ၊ (၅) ဗုသာဇတီ ဒေဝီ၊ (၆) ရမ္မာ ဒေဝီ၊
(၇) ကာရ ဒေဝီ၊ (၈) ဂန္ဒဗ္ဗိ ဒေဝီ၊ (၉) ဝိနတ္ထရီ ဒေဝီ၊ (၁၀) စန္ဒာ
ဒေဝီ၊ (၁၁) ပရမေသွာ ဒေဝီ၊ (၁၂) မဏိမေခလာ ဒေဝီ၊ ဤသို့လျှင်
ပေါင်း ဒေဝီ သုံးကျိပ်သုံးပါး။ တနည်း လေးကျိပ် ငါးပါး ဟု ထိုဒေဝီ
သျှတ္တရကျမ်းတွင် အပေါင်းကိုလည်း ပြဆိုထားလေ၏။ ထိုကြောင့်
၎င်းနတ်ပင့် လင်္ကာကြီး အဆုံးနားတွင်။ ။“သရာမိန်ခွန်း၊ ဆိုခဲ့ညွှန်း
သည်၊ နှုတ်ခွန်းသံတိုင်း၊ မဆုတ်သိုင်းနှင့်၊ အမှိုင်းအမ၊ ကိုယ်ကာယတွင်၊
စောင့်ကြမ္မပြင်၊ စွဲထုံလျှင်၊ နတ်ရှင်ဒေဝါ၊ သတ္တဘာဂ- သူရဿတီ၊
လက္ခီမဟာ၊ ဗလိရာဇာ၊ ဝါမာသူရ၊ ဇလသင်္ချာ၊ ဂဗုပါကာ၊ ယောဂတ
နှင့်၊ ကလျာဏတပြာ၊ နန္ဒာဒေဝီ၊ နဂိုန္ဒာဒေဝီ၊ မဟာဗိဿနိုး၊ ဆယ်နှစ်
မျိုးနှင့်၊ တန်ခိုးကြီးစွာ၊ ကိန္နရာဇာ၊ သက္ကောဒေဝီ၊ တလိရောင်ပြာ၊
မေခလာမည်၊ ကိန္နရီရက၊ ထိုမှစန္ဒီ၊ ကျော်သည်စန္ဒာ၊ ခုနစ်ဖြာနှင့်။
မာတာဒေဝီ၊ ဣရန္ဒသီ၊ ဣရန္ဒတီ၊ မဏိမေခလာ၊ သူရဿတီ၊ မာယာဒေဝီ၊

(၂၉၈)

[၈၈]

ဇာကရီ၊ ပြာဏရီ၊ ဇာရူဝတိ၊ ဒေဝီကိးပါး၊ မိမင်းများနှင့်။ ငါးဦးတလီ၊ သူရဿတိ၊ စန္ဒီပရမိသွာ၊ မဟာပိန္နဲ၊ လွန်ကဲကျော်စော၊ ဂေါရဝိန္န၊ ဟူသမျှနှင့်၊ တကူပေါင်းရုံး၊ သုံးကျိပ်သုံးတို့၊ စုရုံးအကို၊ ညောင်ကြ တို့လော။ လုံးစုံစကား၊ ဆိုသည်များကို၊ ထောင်နားနာကြ၊ အချအချီ၊ အမှီအဆုံး၊ အနှံ့အငင်၊ ခုပင်ထက်ကြပ်၊ မရပ်မနေ၊ ပြုကြပေလော” စသည်ဖြင့် ပါရှိလေသည်။ ကဝေသာရ ကျမ်းမှာလည်း ၎င်းနတ်ပင့် မန္တာန်ကြီးများ ပါရှိလေသည်။

ဒေသစာရီတော်မူပြီး ၂-ပါး။ ။ (၁) တုရိတ စာရိကာ။ ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါကို မြင်တော်မူသော အခါ ယူဇနာ ၁၀၀၊ ၂၀၀-ခရီးမျိုးကို တစောခြင်း လျင်မြန်စွာ ကြွသွားတော် မူခြင်းမျိုး၊ (၂) အ တုရိတ စာရိကာ။ မြို့ရွာ-နိဂုံး-အစဉ်အားဖြင့်- တနေ့-နည်းနည်း၊ နည်းနည်း- တကါ ဂုတ်- နှစ်ကါဂုတ်၊ တယူဇနာ- နှစ်ယူဇနာ စသည်ဖြင့် ဆွမ်းခံ လှည့်လည် ခြင်း လူအပေါင်းကို ချီးမြှောက်ခြင်း အလို့ငှါ ပြေးပြေး- နှေးနှေး-ကြွချီ တော်မူခြင်းမျိုး။

မှတ်ချက်။ ။ ဒေသစာရီတော်မူပြီးနှင့်စပ်၍ သုတ်သီလက္ခန္ဓာ။ ဋ္ဌ။ ၂၁၃- မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ။ ဋ္ဌ။ ၅၅။ သုတ္တန်ပတ်။ ဋ္ဌ။ ၅။ ၁၆၂။ သံယုတ္တ။ ဋ္ဌ။ တ။ ၃၁၀။ နေတ္တိ။ ဋ္ဌ။ ၂၂၉။ စသည်ကျမ်းတို့၌- အမျိုး ပေါင်းများစွာ လာရှိသေး၏။

ဒေသစာရီတော်မူပြီး ၃-ပါး။ ။ ဘုရားရှင်တို့၏ ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူပြီ ၃-ပါး။ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာမှ။

(၁) မဟာမဏ္ဍလ ဒေသစာရီ- သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၁-ရက်နေ့၌ ရဟန်းတော်များ ခြံရံကာ ထိုထိုမြို့ရွာနိဂုံးတို့သို့ တရားဓမ္မ ဟောပြ ဆုံးမတော် မူခြင်း။ ပစ္စည်း ၄-ပါး အလှူခံကာ ချီးမြှောက်တော် မူခြင်းတို့ဖြင့် ၉-လ တိုင်တိုင် လှည့်လည်တော်မူ၍ ဝါဆိုခါနီးလာမှ ဆင့်လျော်ရာ ကျောင်း၌ ဝါကပ်တော်မူခြင်းမျိုး။

(၂) မဇ္ဈိမ မဏ္ဍလ ဒေသစာရီ- ထပည့်ဆာဝက သံဃာတို့ ထမထ သီသနာ ဉာဏ်ရသေးသည်ဖြစ်၍ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ကျော် ၁-ရက်နေ့ကျမှ အထက်ပါ နည်းအတိုင်း ၈-လ တိုင်တိုင် လှည့်လည် ကြွချီတော်မူခြင်းမျိုး။

(၃) အန္တိမ မဏ္ဍလ ဒေသစာရီ- မျှတ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့ ထူနေ
နုသေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ဝါဆိုရာဌာန၌ပင် နတ်တော်လပြည့် ထိအောင်
ငုံလင့်တော်မူ၍ အထက်ပါနည်းအတိုင်း နတ်တော် လပြည့်ကျော်
၁-ရက်နေ့မှ စတင် ချီကြွတော်မူရာ ၇-လပတ်လုံး ဖြစ်လေသည်။

ဒေသစာရီ ရှည်ရှည် သွားရခြင်း၏ အကျိုး ၅-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ်(ခရီးရှည်
ဒေသစာရီ သွားရခြင်း အကျိုး ၅-ပါး)၌ ရှုပါ။

ဒေသနာဇော် ၃-ရပ်။ ။ သုတ်သီလကွန် ။ ၄။ ၁၇-၁၉-၌ အကျယ်ရှုပါ။
ပိဋကတ်သုံးပုံ၌ ဒေသနာအားဖြင့် ၃-ပါးပြား၏။ (၁) အာဏာ ဒေသနာ-
အမိန့် အာဏာတော်ကို အများအားဖြင့် ထည့်သွင်းပညတ်တော်မူသော
ဝိနည်း ပိဋကတော်၊ (၂) ဝေါဟာရ ဒေသနာ- ဝေါဟာရ ပါရဂူ
ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ဝေါဟာရကို အများဆုံး သုံး၍
ဟောကြားတော်မူသော သုတ္တန် ပိဋကတ်တော်၊ (၃) ပရမတ္ထ ဒေသနာ-
ပရမတ်တရားတို့ကို အဦးထား၍ ဟောကြားတော်မူသော အဘိဓမ္မာ
ပိဋကတော်။

ဒေသနာမျိုး ၂-ပါး။ ။ ဘုရားရှင် ဟောကြား ဆုံးမမှု အစဉ်နှစ်ပါး။
(၁) ပညတ္တိ ဒေသနာ- လူ့ နတ်၊ ရဟန်း၊ မိဘ၊ ဆရာ၊ ဘုရား စသော
အနက်ခြံနှင့် ၎င်းတို့၌ရှိသော ဂုဏ်ကိုပြု၍ ဟောသော ဒေသနာ၊ ၎င်း
ကိုပင် 'သမ္မုတိ ဒေသနာ' ဟုလည်း ခေါ်သေး၏။ (၂) ပရမတ္ထ ဒေသနာ-
စိတ် စေတသိက် ရုပ် နာမ်တို့ကိုပြု၍ ဟောသော ဒေသနာ။

ဒေါမနဿမျိုး ၂-ပါး။ ။ သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ။ ၃၁၈-၌ အကျယ်ရှုပါ။
(၁) ဂေဟသိတ ဒေါမနဿ- ကာမဂုဏ် ၅-ပါးနှင့်စပ်၍ အလိုမပြည့်သည့်
အခါစိတ်နှလုံးမသာယာမှု ဒေါမနဿမျိုးကို ခေါ်ဆိုသည်။ (၂) နေက္ခမ
ဒေါမနဿ- အိုးအိမ် သားမယား စသည် ပစ်ခွါ၍ ရဟန်းပြုလျက်
နေက္ခမလုပ်ငန်း သမထ ဘာဝနာ ဝိပဿနာတရားများကို အားထုတ်
ပွားများပါသော်လည်း ဈာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ တရားတို့ကို မရနိုင်ရှိ၍ ငိုကြွေး
မြည်တမ်းခြင်း စိတ်နှလုံး မသာယာမှုကို နေက္ခမ ဒေါမနဿဟု ခေါ်
ဆိုသည်။

(၃၀၀)

[ငဒါ။ ဒျ + န်။ ခွါ]

မှတ်ချက်။ ။နေက္ခမ ဒေါမနဿကား ကောင်းသော ဒေါမနဿမျိုး
ဖြစ်၍ အပါယ်လေးပါး မကျနိုင်ချေ။

ဒေါမာန်ပွားများ၊ ၁၄-ပါး၊ မျိုးစား ပုဂ္ဂိုလ် အဘယ်နည်း? ။ ၊ ၎င်းသရုပ်
ကို (အမျက်ကြီးငြား ၁၄-ပါး)ဟူသော သုတေသန၌ ပြခဲ့ပြီ။

ဒေါသ ၃-ပါး။ ။သလိပ်, သည်းခြေ, လေ, ဤသုံးပါးကို သတ္တဝါတို့၏
ကိုယ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သောကြောင့် ထိုထို ဆေးကျမ်းတို့၌ ဒေါသ
၃-ပါးဟု ခေါ်ဆိုရေးသားကြ၏။

[၅]

ဈာန် ၃-ပါး၊ ဂိတသွား၊ သိငြား ထံတျာ။ ။သိချင်းကြီး, သိချင်းခံ, သွဲ,
ပတ်ပျိုး, ကြီး, စသည် သိဆိုရာ၌။ (ပ) အာဒျန်၊ (၂) လျာဒျန်၊
(၃) နှာဒျန်၊ ၎င်းဒျန် ၃-ပါးဖြင့် ဂိတသွားတို့၌ အဟိုက်, အငင်, အသွဲ
အဖြတ်, ထည့်လျက် ကျူးရင့်သိဆိုပုံ နည်းကို ဆို၏။

[၆]

ဒွါဒရာသီ၊ ၁၂-လီ၊ ခေါ်မို့ လူတို့ထုံး။ ။ရာသီ ဆယ်နှစ်ပါးကို ဆိုသည်၊
၎င်းသရုပ် အဓိပ္ပာယ်ကို (ဆယ်နှစ်ရာသီ)မှာ ကြည့်ပါ။

ဒွါဒသရူပါ၊ သတ္တဝါ၊ ၁၂-ဖြာ ရုပ်ပုံ အဘယ်နည်း? ။ ။ရွှေဘုံ နိဒါန်းလာ
ဒွါဒသရူပ ဖေါင်ပုံမှ ယူဖြေသည်။ (၁) ခြင်္သေ့နှုတ်သီးနှင့် ၎င်းအမောက်၊
(၂) တိုးမြီးနှင့် ၎င်းလက်တဖက်, ခြေနှစ်ဖက်၊ (၃) ကိန္နရာလက်နှစ်ဖက်
ကနေဟန်၊ (၅) မြင်းနား နှစ်ဖက်၊ (၆) ဆင်စုယ် နှစ်ချောင်း၊
(၇) မကန်းနှာမောင်း၊ (၈) ကရဝိက်အတောင် နှစ်ဖက်၊ (၉) သမင်
ချို နှစ်ဖက်၊ (၁၀) ကျွဲချို နှစ်ဖက်၊ (ချိုနှစ်ထပ်) (၁၁) စာမရီ
လည်ဆံ၊ (၁၂) ငါးကြင်းအမြီး (တိုးမြီးနှင့် ၂-ထပ်။)

ဒွါရ ၃-ပါး။ ။အကုသိုလ်, ကုသိုလ် ၂-ပါး တို့၏ ဝင်ထွက် ကျရောက်
ဖြစ်ပေါ်ရာ ၃-ပါး။ (၁) ကာယ ဒွါရ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုသော ကောင်းမှု,
မကောင်းမှု ဖြစ်ပေါ်ရာ၊ (၂) ဝစီ ဒွါရ- ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူး

ပြောဆိုကြောင်း ကဲ့ရဲ့ကြောင်း ဖြစ်သောနှုတ်၊ (၃) မနော ဒွါရ-
မှန်းဆ၍ အာရုံပြုကြောင်းဖြစ်သော စိတ်။

ဒွါရ ၆-ပါး။ ။အာရုံတို့၏ ထွက်ဝင်ရာ အပေါက် ၆-ပါး ဟူလို။
(၁) စက္ခု ဒွါရ- မျက်စိ၊ (၂) သောတ ဒွါရ- နား၊ (၃) သာနု-
ဒွါရ-နှာခေါင်း၊ (၄) ဇိဝှါ ဒွါရ- လျှာ၊ (၅) ကာယ ဒွါရ- ကိုယ်၊
(၆) မနော ဒွါရ-စိတ်။

ဒွါရ ၉-ပေါက်။ ။ကိုယ်ခန္ဓာ၌ရှိသော မျက်စိ ၂-ပေါက်၊ နား ၂-ပေါက်၊
နှာခေါင်း ၂-ပေါက်၊ ပါးစပ်၊ ဝစ္စမဂ်၊ ပထာဝမဂ်၊ ပေါင်း ၉-ပေါက်ကို
ခေါ်သည်။

ဒွါရ ၁၀-ပေါက်။ ။၎င်း သရုပ်အဓိပ္ပာယ် (ယောက်ျား ဒွါရ ၁၀-ပေါက်) ၌
ကြည့်ပါ။

ဒွါရ ၁၃-ပေါက်။ ။၎င်း သရုပ်အဓိပ္ပာယ် (မိန်းမ ဒွါရ ၁၃-ပေါက်) ၌
ပြမည်။

ဒွေဝါစိက သရဏဂုဏ် ၂-ပါး။ ။(၁) ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ (၂) ဓမ္မံ သရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။ (တဖုဿနှင့် ဘလ္လိက-တို့ ဆောက်တည်သည်။)

ဒွေပဉ္စဝိညာဉ်-၁၀။ ။ကောင်း-မကောင်းမြင် စက္ခုဝိညာဉ်ဒွေ ၂-ခု။
ကောင်း-မကောင်းကြား၊ သောတဝိညာဉ်ဒွေ ၂-ခု။ ကောင်း-မကောင်း
နံ၊ သာနုဝိညာဉ်ဒွေ ၂-ခု။ ကောင်း-မကောင်းစား၊ ဇိဝှါဝိညာဉ်ဒွေ ၂-ခု။
ကောင်း-မကောင်းထိ၊ ကာယဝိညာဉ်ဒွေ ၂-ခု။ ပေါင်း ၁၀-ခု။ ဆယ်ပါး
ဖြစ်၏။

[ဝ]

ဓနိတ အက္ခရာ ၁၀-လုံး။ ။ကမ္မဝါစာဖတ်ရာ၌ အသံတင်းတင်း ပြင်းပြင်း
ထန်ထန် ရွတ်ရသော အက္ခရာမျိုး ၁၀-လုံး။ “ခ, ဃ, ဆ, ဈ, ည, ဗ, ထ,
ဓ, ဖ, ဘ,” တို့ဘည်း။

(၉၀၅)

[၈၄၆]

ဓမ္မကထိက အင်္ဂါ ၅-ပါး။ ။ ပဉ္စဂုံတ္ထရ ။ ပါ။ ၁၆၂ ။ ဌ။ ၅၅-၌ အကျယ် ရှပါ။ တရားဟောတိုင်း ဓမ္မကထိက မမည်နိုင်ချေ။

ဓမ္မကထိကမျိုး ၄-ပါးနှင့် ပရိသတ် ၄-စား။ ။ အဘိဓမ္မာ ပုဂ္ဂလပညတ် ။ ပါ။ ၁၄၈ ။ ဌ။ ၇၄-၌ အကျယ်ရှု။ တရားဟောဆရာ ၄-မျိုးနှင့် တရားနာ ပရိသတ် ၄-ပါး။ ပညာရှိ၊ မရှိ ခွဲခြားချက်။

- (၁) ဗာလ ဓမ္မကထိက၊ ဗာလ ပရိသတ်-အနည်းငယ်မျှလည်း ဟောကြား သေး၏။ အကျိုးစီးပွားနှင့်လည်း မယှဉ်။ တရားနာ ပရိသတ်ကလည်း နာကား နာယူ၏။ အကျိုးရှိ၊ မရှိ ဘာမျှမသိချေ။
- (၂) သဘာဝ ဓမ္မကထိက၊ ပဏ္ဍိတ ပရိသတ်-အနည်းငယ်သာ ဟောကြား ၏။ အကျိုးစီးပွားနှင့်ကား ယှဉ်၏။ တရားနာ ပရိသတ်ကလည်း အကျိုးရှိ၊ မရှိ သိလိမ့်မာ၏။
- (၃) ဗာလ ဓမ္မကထိက၊ ဗာလ ပရိသတ်-ရှည်ရှည်လျားလျား များများ လည်း ဟောကြား၏။ အကျိုးစီးပွားနှင့်လည်း မယှဉ်။ သူ့ ပရိသတ် ကလည်း အကြောင်း အကျိုး ဘာမျှ မသိ၊ စီးပွားရှိမဲ့လည်း နားမလည်။
- (၄) ပဏ္ဍိတဓမ္မကထိက၊ ပဏ္ဍိတပရိသတ်-အကျိုးစီးပွားနှင့် စပ်ယှဉ်သော တရားတို့ကို ရှည်ရှည်လျားလျား များများလည်း ဟောကြား၏။ ပရိသတ်ကလည်း ကြောင်းကျိုးဆင်ခြင် ဉာဏ်ပညာနှင့် ယှဉ်၍ နာတတ်၏။

ဓမ္မကထိကတို့ အသံ ဆွဲခွဲ ရှည်ငင် ဟောခြင်း အပြစ် ၅-ပါး။ ။ (၁) မိမိ အသံ၌ မိမိသာယာ နှစ်သက်ခြင်း၊ (၂) သူတပါးတို့ကလည်း တရား မမက် အသံကိုသာ သာယာတပ်မက်ကြခြင်း၊ (၃) ပညာရှိသူတို့ ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်မှုကို ခံရတတ်ခြင်း၊ (၄) အသံကောင်းမှု လုံ့လပြုရ၍ သမာဓိ ပျက်စီးခြင်း၊ (၅) နောက်နောက် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အတုလိုက် ဟောကြားမှု ကြောင့် သာသနာပျက်လွယ်ခြင်း။ ပဉ္စဂုံတ္ထရ ပါဠိတော် ၂၁၉ ။ ဌ။ ၇၀-၌ အကျယ်ရှုပါ။ ဤသို့ အသံရှည်စွာ ဆွဲငင်၍ မဟောရ-ဟု ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်ကလည်း ပညတ်ထားသည်။

ဓမ္မခန္ဓာ၊ ငှ-ပါးလော၊ ဝေဖြာ ခြားနားသိ။ ။ တရားတော်၏ ဂုဏ်အပေါင်း
 အစု ၄-ခု။ (၁) သီလက္ခန္ဓာ- သီလတည်းဟူသော ဂုဏ်အပေါင်း၊
 (၂) သမာဓိက္ခန္ဓာ- သမာဓိတည်းဟူသော ဂုဏ်အပေါင်း၊ (၃) ပညာက္ခန္ဓာ-
 ပညာတည်းဟူသော ဂုဏ်အပေါင်း၊ (၄) ဝိမုတ္တိခန္ဓာ- နိဗ္ဗာန်တည်းဟူ
 သော ဂုဏ်အပေါင်း။

ဓမ္မခန္ဓာပေါင်း (၈၄၀၀၀) ရှစ်သောင်းလေးထောင်။ ။ ဝိနည်းပါရာဇိက
 အဋ္ဌကထာ။ ပ-အုပ်။ ၂၃-၌ အကျယ်ရှု။ ပိဋကသုံးပုံ၌ ဘုရားဟော
 ဓမ္မခန္ဓာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်ရှိသည်ကို ဆိုသည်။ (၁) ဝိနည်း
 ပိဋကတော်၌ ဓမ္မခန္ဓာပေါင်း ၂၁၀၀၀ (နှစ်သောင်းတထောင်) ရှိသည်။
 (၂) သုတ္တန်ပိဋကတော်၌ ဓမ္မခန္ဓာပေါင်း ၂၁၀၀၀ (နှစ်သောင်းတထောင်)
 ရှိသည်။ (၃) အဘိဓမ္မာ ပိဋကတော်၌ ဓမ္မခန္ဓာပေါင်း (၄၂၀၀၀)
 လေးသောင်းနှစ်ထောင် ရှိသည်။ ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် ဖြစ်၏။

ဓမ္မခန္ဓာ၊ မြတ်အင်္ဂါ၊ ဇု-ဖြာ ဝေဘန်သိ။ ။ မူလပဏ္ဏာသ ။ ပါ။ ၁၈၆ ။ ဋ္ဌ။
 ဒု-အုပ်။ ၁၂-၌ ရှုပါ။ ပိဋက ၃-ပုံ၏ အင်္ဂါကိုးပါးကို စိတ်ဖြာ၍ သိထားပါ
 ဟူ၏။

- (၁) သုတ္တ-မဂ်လသုတ်, ခုဟနသုတ်, နာလကသုတ်, စသော သုတ်ဟူ၍
 အမည်ရသည့် ဓမ္မခန္ဓာများ။
- (၂) ဂေယျ-သ ဂါထာဝဂ္ဂ သံယုတ်, စသော ဂါထာများစွာတို့ ပါရှိသည့်
 သုတ်များ။
- (၃) ဝေယျာကရဏ- အဘိဓမ္မာပိဋက စသော ဂါထာ မပါရှိသည့်
 ဒေသနာတော် ဟူသမျှ။
- (၄) ဂါထာ-ဓမ္မပဒ, ထေရာဂါထာ, ထေရီဂါထာ, စသော ဂါထာ
 သက်သက်ဖြင့် ဟောတော်မူသည့် တရားဒေသနာတော်များ။
- (၅) ဥဒါန-နှစ်သက်ရွှင်ပျသည့် သောမနဿဉာဏ်နှင့် ယှဉ်လျက် ရွတ်ဆို
 ကျူးရင့်တော်မူသော “အနေက ဇာတိ သံသာရံ” စသည့် နှစ်ဆယ့်
 ရှစ်သုတ်တို့ကို ခေါ်သည်။

(၃၀၄)

[၈ + ၆]

- (၆) ဣတိဝုဿ်- “ဂုတ္တံ ဟေတံ အဂဝတာ” အစချီ၍ ဟောကြားတော်မူသော တရားတစ်ဆယ့်ရှစ် (၁၁၈) သုတ်တို့ကို ခေါ်ဆိုသည်။
- (၇) ဇာတက-အပဏ္ဍကဇာတ်, ဝေယန္တရာဇာတ်, စသော ငါးရာ့ငါးဆယ် ဇာတ်တို့ကို ဆိုသည်။
- (၈) အဗ္ဗူဟ ဓမ္မ- “စတ္တာရောမေ ဘိက္ခဝေ အဗ္ဗူတဓမ္မာ အာနန္ဒာတိ” အစရှိသော အံ့ချီးဘွယ်ရာနှင့် ယှဉ်၍ ဟောတော်မူသည့် တရားတော်ဟူသမျှ။
- (၉) ဝေဒလ္လ- မေးခြင်း ဖြေခြင်းဟူသော အမေး အဖြေ များဖြင့် ဝမ်းမြောက် ရှင်ယုခြင်းတို့ကို ရကြသည့် စူဠ ဝေဒလ္လသုတ်, မဟာ ဝေဒလ္လသုတ်, သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်, စသော တရားတော်များကို ဆိုသည်။

ဓမ္မတာ ၃၀။ ။ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာလာ ဘုရားရှင်ဟူသမျှတို့၏ ပြီး ပြည့်စုံ မြဲမြံသော သဘောတရား သုံးဆယ်ဟူ၏။ ၎င်းအကျယ်ကို (ဘုရားရှင်တို့ ဓမ္မတာ ၃၀) ဟူသော သုတေသန စကားရပ်၌ ရှုပါလေ။

ဓမ္မာဒါသ တရား ၄-ပါး။ ။၎င်း အကျယ် သံယုတ် ။ပါ။ တတိယအုပ်။ ၂၉၈-၌ ကြည့်ယူပါ။ (၁) မြတ်စွာဘုရား၊ (၂) တရားတော်မြတ်၊ (၃) သံဃာတော်မြတ်တို့၌ မတုန်မလှုပ် ကြည်ညိုလေးစားခြင်း၊ (၄) အရိယာတို့ နှစ်သက် မြတ်နိုးသော ၅-ပါးသီလကို အသက်ပမာ စောင့်စည်း လိုခြင်း ရှိနေခြင်း။

ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါမျိုး ၅-ပါး။ ။၎င်း၏ သရုပ် အဓိပ္ပါယ်ကို (ပဋိသမ္ဘိဒါ ၄-ပါး)၌ ကြည့်ပါ။

ဓမ္မိကဒါန အပြား ၃-ပါး။ ။ပရိဝါ ။ပါ။ ၂၄၅ ။ဋ္ဌ။ ၁၈၂-၌ အကျယ် ရှုပါ။ တရားနှင့် လျော်သော အလှူမျိုး ၃-ပါး။ (၁) သံဃဿ နိန္ဒံ သံဃဿေဝ ဒေတိ- သံဃာသို့ လှူရန် ညွတ်ပြီးသော ဝတ္ထုကို သံဃာအားပင် ပေးလှူခြင်း၊ (၂) စေတိယဿ နိန္ဒံ စေတိယဿ စ ဒေတိ- စေတီသို့ လှူရန် ညွတ်ပြီးသော ဝတ္ထုကို စေတီအားပင် ပေးလှူခြင်း၊ (၃) ပုဂ္ဂိုလဿ နိန္ဒံ ပုဂ္ဂိုလဿေဝ ဒေတိ- ပုဂ္ဂိုလ်လှူရန် ညွတ်ပြီးသော ဝတ္ထုကို ပုဂ္ဂိုလ်အားပင် ပေးလှူခြင်း။

ဓာတ် ၄-ရပ်ခေါ်၊ ပေဒင်ကျော်၊ မိန့်တော်မူ ဘုရား။ ။ပေဒင်အလိုအားဖြင့် ထင်ရှား ကျော်စောသော ဓာတ် ၄-ရပ်ကား။ (၁) သူရစ္စဓာတ်၊ (၂) ပါပဓာတ်၊ (၃) အမြိတ္တဓာတ်၊ (၄) ကောလိဓာတ်တို့ ဖြစ်ကြ၏။

ဓာတ် ၁၈-ပါး။ ။နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ် ။ပါ။ ၃၅၈ - ၃၆၀ ။ဋ္ဌ။ ၁၂၁ - ၁၂၅ ။ အကျယ်ရှု။ မိမိတို့ ဆိုင်ရာ သဘောကို ဆောင်ရွက်တတ်သော တရား ၁၈-ပါး၊ စက္ခုဓာတ်၊ သောတဓာတ်၊ သာနဓာတ်၊ ဇိပှါဓာတ်၊ ကာယဓာတ်၊ မနောဓာတ်၊ ရူပဓာတ်၊ သဒ္ဓဓာတ်၊ ဂန္ဓဓာတ်၊ ရသဓာတ်၊ (၁၀) ဖေါဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်၊ မနောဝိညာဏဓာတ်၊ စက္ခုဝိညာဏဓာတ်၊ သောတ ဝိညာဏဓာတ်၊ သာနဝိညာဏဓာတ်၊ ဇိပှါဝိညာဏ ဓာတ်၊ ကာယ ဝိညာဏဓာတ်၊ မေဗ္ဗဓာတ် (၁၈)။

ဓာတ် ကသိုဏ်းခေါ်၊ မျိုး ၄-ဘော်၊ ဖြေတော်မူ ဘုရား။ ။ပထဝီကသိုဏ်း၊ အာပေါကသိုဏ်း၊ ဝါယော ကသိုဏ်း၊ တေဇော ကသိုဏ်းတို့ကိုပင် ဓာတု ကသိုဏ်းဟု ခေါ်၏။ အကျယ် “ကသိုဏ်း ၁၀-ပါး”၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ဓာတ်ကြီး ၄-ပါး။ ။အဘိဓမ္မာ ကျမ်းလာ အများသုံး ထင်ရှား သိလွယ် သော ဓာတ်ကြီးများ။ (၁) ပထဝီဓာတ်-မြေ။ (၂) တေဇောဓာတ်-မီး။ (၃) အာပေါဓာတ်- ရေ။ (၄) ဝါယောဓာတ်- လေ။

ဓာတ်တော် ၂-ပါး။ ။(၁) မပြိုမကွဲနိုင်သော အသမ္ဘိန္ဒဓာတ်တော်မျိုး၊ (၂) ပြိုကွဲပျက်စီးကြသော သမ္ဘိန္ဒဓာတ်တော်မျိုး၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်မှ။

ဓာတ်တော် ၄-ပါး၊ ရွယ်အစား၊ ခြားနားရောင်ခြည် အဘယ်နည်း? ။ ။ ဓာတ်တော်တို့၏ အရွယ်အစားနှင့် အဆင်းအရောင်ဇာား အောက်ပါ အတိုင်း ဖြစ်ကြ၏။ (၁) မဟန္တာ မဂ္ဂမာသာစ- ဓာတ်တော် အကြီးစား ကား ပဲနောက်စေ့ ပမာဏရှိ၍၊ သုဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏာ- ရွှေရောင် အဆင်း ရှိကုန်၏။ (၂) မဇ္ဈိမာ ဘိန္ဒု တဏှုလာ- အသတ်စားကား မန်ကျိုးစေ့ ပမာဏရှိ၍၊ ဗဟုလ ဝဏ္ဏာ- မြတ်လေးငုံ အဆင်းရှိကုန်၏။ (၃) ဥဒ္ဓကာ သာယပ မဇ္ဈာ- အသေးစားကား မုန်ညင်းစေ့မျှ ပမာဏရှိ၍၊ မုတ္တ ဝဏ္ဏာ- ပုလဲရောင် အဆင်း ရှိကုန်၏။

ဓာတ်အော် ၇-ပါး၊ ခြတ်ကိယံစား၊ ချန်ထား အဘယ်နည်း? ။ ။မြတ်စွာ ဘုရား၏ သရီရိဓာတ်တော်များ အားလုံးကို ရေတွက်သော် ၇-ပါး ကျန်ရှိ

(၃၀၆)

[၁ + တ်။ ၁း။ ၉ + တ်]

နေကြောင်းနှင့် သိရ၏။ (က) စွယ်တော်ဇာတ် ၄-ဆူ၊ (ခ) ညှပ်ရိုးတော် ဇာတ် ၂-ဆူ၊ (ဂ) ဥက္ကလုံ မွေးရှင်တော်ဇာတ် ၁-ဆူ၊ ဖာလမ္ဘိန္ဒုမုနိ ၃-ပါး၊ (ဃ) အရိုးတော် ဇာတ်များစွာ၊ (င) အသားတော်ဇာတ် များစွာ၊ (စ) အသွေးတော် ဇာတ်များစွာ၊ (ဆ) ဆံတော်ဇာတ် များစွာ၊ သသမ္ဘိန္ဒုမုနိ ၄-ပါး၊ ပေါင်း ၇-ပါး။

ဇာတ်ဖို ၁၂-ပါး။ ။ အဂ္ဂိရတ် ဝေါဟာရ ‘အာကာသဒတ် ၁၂-ပါး’ ကိုပင် လုပ်ရတ်ဆရာတို့သုံးနှုန်းကြကုန်၏။ သရုပ်ကို (အာကာသ ၁၂-ပါး) ဌိ ပြခဲ့ပြီ။

ဇာတ်မ ၉-ပါး။ ။ လုပ်ရတ်ကျမ်းလာ ဝေါဟာရဖြစ်သည်။ အဂ္ဂိရတ်ဆရာ တို့ကား ဇာတ်မ ၉-ပါးဟု ဆိုက။ (၁) ဘော်၊ (၂) ဘင်၊ (၃) နာ၊ (၄) သံ၊ (၅) ဂျတ်၊ (၆) သွတ်၊ (၇) ဒန်၊ (၈) ကိတ်၊ (၉) သုတဟု နားလည်ကြကုန်၏။ အကျယ်ကို ‘လောကီသိပ္ပ ဝိဇ္ဇာဓရကျမ်း’ ဌိ ရှုလေ။

ဇားရေး ၃၇-မျိုး။ ။ နဝဒေ လူးတားမှ သုတေသန ပြုသည်။ ဇားချို၊ ဇားခင်း၊ မျက်နှာကာ၊ ဇားလှ၊ ဇားလျှိုး၊ မှောက်ထိုးရပ်၊ ရင်ခွဲ၊ အသား လှန်၊ ဇားခုတ်၊ ဇင်ယော်သုတ်၊ (၁၀) တဖက်ထိုး၊ ရွှေလှည်း၊ နောက် လှည်း၊ ရွှေနှုတ်မြက်ယာလှ၊ ရွှေနှုတ်မြက်ဝဲလှ၊ စွန်သုတ်၊ ပါးကပ်၊ ပန်းကုံး ဖြတ်၊ ဇားလှိုင်၊ ပန်းကုံးသီ၊ (၂၀) ဆက်ရက်ခွန်၊ မီးတိုင်ပြ၊ ပိုးချည်လွှား၊ သက်တင် ရေသောက်၊ ရွှေဘယက် လည်လျောက်၊ ဒေါင်းမြီးကာ၊ ကျားမြီးဆွဲ၊ ဇားရွက်၊ လက်ကောက်ဝတ်၊ မောင်းကပ်၊ (၃၀) ရွှေနှုတ် လည်လျောက်၊ နောက်လည်လျောက်၊ ဇားသွဲ၊ ဇားပြ၊ တဖက်နှုတ်၊ နှစ်ဖက်နှုတ်၊ နောက်လှည်း၊ (၃၇)။

[၇]

ဓုတ္တ ၃-ပါး၊ လွန်ကျူးခြား၊ ပျက်ပြားဥစ္စာ ပါးလားရာ။ ။ ဓုတ္တမျိုး ၃-ပါးကို လိုက်စား လွန်ကျူးသူများ ဥစ္စာဆုံးပါး၍ အပါယ် ၄-ပါးသို့ လားရသည် ဟူ၏။ (၁) သူရာ ဓုတ္တ-သေရည် သောက်ကြူးသူ၊ (၂) ဣတ္ထိ ဓုတ္တ-မိန်းမလိုက်စား ပျော်ပါးကြူးသူ၊ (၃) အက္ခ ဓုတ္တ-အလောင်းအစား ကစားကြူးသူ။

[၉]

(၃၀၇)

[၉]

ဓူတင် ၁၃-ပါး။ ။ မိလိန္ဒပဉ္စာ ၃၄၀-၌ အကျယ်ရှု။ ကိလေသာကို ခါတုက်
ကြောင်း ခေါင်းပါးစေခြင်း တရား ၁၃-ပါး။

- (၁) ပုံသုက္က ဓူတင်-ဂဟပထိ စိဝရံ ပဋိက္ခိပ္ပုပါမိ၊ ပုံသုက္ကလိကင်္ဂံ သမာဒိ
ယာမိ- ဒါယကာထို့ လူသော သင်္ကန်းကို စွန့်ပါ၏။ ပုံသုက္က
သင်္ကန်းကို ဆောက်တည်ပါ၏။
- (၂) တေစိဝရိကံ ဓူတင်- စတုတ္ထစိဝရံ ပဋိက္ခိပ္ပုပါမိ၊ တေစိဝရိကင်္ဂံ သမာဒိ
ယာမိ- လေးထည်မြောက် သင်္ကန်းကို စွန့်ပါ၏။ သုံးထည်သော
သင်္ကန်းကိုသာ ဆောက်တည်ပါ၏။
- (၃) ပိဏ္ဍပါတ် ဓူတင်- အတိရေကလာဘံ ပဋိက္ခိပ္ပုပါမိ၊ ပိဏ္ဍပါတိကင်္ဂံ
သမာဒိယာမိ- လာဘ်ပို လာဘ်လျှံကို ပယ်ပါ၏။ ဆွမ်းခံလို့ရသော
ဆွမ်းကို စားသောက်ပါ၏။
- (၄) သ ပဒါန ဓူတင်- လောလုပ္ပစာရံ ပဋိက္ခိပ္ပုပါမိ၊ သ ပဒါန စာရိကင်္ဂံ
သမာဒိယာမိ- လျှပ်ပေါ်လော်လီ အိမ်စဉ်ကျော်၍ ခံယူခြင်းကို
ပယ်ပါ၏။ အိမ်စဉ် မကျော် မလှုပ် ရပ်၍ရသော ဆွမ်းကို ဆောက်
တည်ပါ၏။
- (၅) ကေသနိကံ ဓူတင်- နာနာသန ဘောဇနံ ပဋိက္ခိပ္ပုပါမိ၊ ကောသ
နိကင်္ဂံ သမာဒိယာမိ- နေရာအထူးထူး၌ စားခြင်းကို ပယ်ပါ၏။
တထိုင် တနေရာတည်း၌ စားခြင်းကို ဆောက်တည်ပါ၏။
- (၆) ပတ္တပိုင် ဓူတင်- ဒုတိယတာဇနံ ပဋိက္ခိပ္ပုပါမိ၊ ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂံ သမာဒိ
ယာမိ- နှစ်ခွက်ပြောက်သော ဆွမ်း၊ ဟင်းကို ပယ်ပါ၏။ တခွက်
ထည်းနှင့်သာ ဆောက်တည်ပါ၏။
- (၇) ခလုပစ္ဆာ ဓူတင်- အတိရိတ္တ ဘောဇနံ ပဋိက္ခိပ္ပုပါမိ၊ ခလုပစ္ဆာကင်္ဂံ
သမာဒိယာမိ- အတိရိက္ခ ဝိနည်းကံ ဆွမ်းကို ပယ်ပါ၏။ ခလုပစ္ဆာ
ဓူတင်ကို ဆောက်တည်ပါ၏။

(၃၀၈)

[၉]

- (ဂ) အရညကင် ဓူတင်- ဂါမန္တ သေနာသနံ ပဋိက္ခိပ္ပုမိ၊ အရညိကင် သမာဒိယာမိ- ဂါမဝါသိ ကျောင်းသင်္ခမ်းကို ပယ်ပါ၏။ တောရ ကျောင်း၌ နေခြင်းကို ဆောက်တည်ပါ၏။
- (ဇ) ရုက္ခမူ ဓူတင်- ဆန္ဒံ ပဋိက္ခိပ္ပုမိ၊ ရုက္ခမူလိကင် သမာဒိယာမိ- အမိုး အကာရုံသော ကျောင်းကို ပယ်ပါ၏။ သစ်ပင်ရင်း၌ နေပါ၏။
- (ဇခ) အဗ္ဗောကာသိက ဓူတင်- ဆန္ဒု ရုက္ခမူလု ဓူတင်- ပဋိက္ခိပ္ပုမိ၊ အဗ္ဗော ကာသိကင် သမာဒိယာမိ- အမိုးအကာရုံသောကျောင်းနှင့် သစ်ပင် တို့ကို ပယ်ပါ၏။ လွင်တီးခေါင်၌ နေခြင်းကို ဆောက်တည်ပါ၏။
- (ဇသ) သုသာန ဓူတင်- န သုသာနံ ပဋိက္ခိပ္ပုမိ၊ သောသာနိကင် သမာဒိ ယာမိ- သုသာနံ မဟုတ်သော နေရာကို ပယ်ပါ၏။ သုသာန်၌ နေပါ၏။
- (ဇည) ယထာ သန္တတိ ဓူတင်- သေနာသန လောလုပ္ပံ ပဋိက္ခိပ္ပုမိ၊ ယထာ သန္တတိကင် သမာဒိယာမိ- နေရာကောင်း ကျောင်းကောင်း ရွေးချယ်မှုကို ပယ်ပါ၏။ ဖြစ်စဉ်အတိုင်း နေထိုင်ပါ၏။
- (ဇဃ) နိသင်္ဃ ဓူတင်- သေယျံ ပဋိက္ခိပ္ပုမိ၊ နေသဇ္ဇိကင် သမာဒိယာမိ- အိပ်ခြင်းကို ပယ်ပါ၏။ ထခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ စင်္ကြံသွားခြင်းကို ဆောက်တည်ပါ၏။

ဓူတင် တရား၏ ကျေးဇူးဂုဏ် ၂၈-ပါး။ ။ မိလိန္ဒပဉ္စာ ပါဠိတော်မှ ဓူတင်ကျင့်သူ၏ အကျိုးဂုဏ်များ ဖြစ်သည်။ (၁) သုဒ္ဓါဇီဝ-အသက်မွေး စင်ကြယ်၏။ (၂) သုခ ဖလ-ချမ်းသာကျိုး ရှိ၏။ (၃) အနု ဝဇ္ဇ-အပြစ် မရှိ။ (၄) န ပရ ဒုက္ခာပန-သူတပါးတို့အား ဒုက္ခမပေး။ (၅) အ, သ, ယ-ဘေး မရှိ။ (၆) အ, သ, မိဋ္ဌန-သူတပါးကို မနှိပ်စက်။ (၇) ကေန္တဝစိုက-အမှန် ကြီးပွား၏။ (၈) အ, ပရိဟာနိယ- ကုသိုလ်တရား မဆုတ်ယုတ်။ (၉) အ, မာယံ- မာယာစဉ်းလဲခြင်း မရှိ။ (၁၀) အာရက္ခာ-သေခြင်းကို စောင့်တတ်၏။ (၁၁) ပတ္တိတဒေ-တောင့်တတိုင်း ပေး၏။ (၁၂) သဗ္ဗ သတ္တ ဒမန-သတ္တဝါအားလုံးကို ဆုံးမတတ်၏။ (၁၃) သံဝရဟိတ-စောင့် စည်းသော အကျိုးရှိ၏။ (၁၄) ပဋိဂ္ဂဟ-လျှောက်ပတ်သော အကျင့်ဖြစ်၏။ (၁၅) အ, နိသိတ-ကိလေသာတို့ မမို့မကပ်နိုင်။ (၁၆) ဝိပ္ပမုတ္တ- ကိလေ

သာမု လှတ်၏။ (၁၇) ရာဂက္ခယ-ရာဂ ကုန်၏။ (၁၈) ဒေါသက္ခယ-
 ဒေါသ ကုန်၏။ (၁၉) မောဟက္ခယ-မောဟ ကုန်၏။ (၂၀) မာနဟာန-
 မာန် တက်မှုကို ပယ်၏။ (၂၁) ကု ဝိတက္ကစ္ဆေဒန-မိစ္ဆာဝိတက်ကို ဖြတ်၏။
 (၂၂) ကခါ ဝိတရဏ-ယုံမှားသင်္ကာမှ ကူးမြောက်၏။ (၂၃) ကောသဇ္ဇ
 ဝိဒ္ဓိသန-အပျင်းကို ပယ်ဖျောက်၏။ (၂၄) အရတိ ပဟာန- မမေ့လျော်
 ခြင်းကို ဖျောက်၏။ (၂၅) ခမန-သည်းခံတတ်၏။ (၂၆) အတုလ-အတုမရှိ
 မြတ်သော အကျင့်တည်း။ (၂၇) အပ္ပမာဏ-မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်ရှိ၏။
 (၂၈) သဗ္ဗဒုက္ခက္ခယ ဂမန-နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၏။

ဓူရ ၂-ပါး။ ။ ဓမ္မပဒ။ ဣ။ ပ-အုပ်။ ၅။ ၎င်း။ ဒု-အုပ်။ ၃၂၇။ ရဟန်းတော်
 များ လိုက်နာပြုကျင့်ရသော တာဝန် ၂-ပါး။ (၁) ဂန္ထ ဓူရ- စာပေ
 သင်ယူ ပို့ချ ရေးမှတ် ဟောပြောနေမှု။ (၂) ဝိပာဏနာ ဓူရ- ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ဘာဝနာ အားထုတ်နေမှု။

ဓူရ ၂-ပါး။ တနည်း။ ။ လောကုတ္တရာ မဂ်၊ ဖိုလ် ရယူရေး၌ ပြည့်စုံရမည့်
 ဟာဝန် ၂-ပါး ဟူလို့၊ ပုဂ္ဂလပညတ် အဋ္ဌကထာ ၄၄-၌ အကျယ်ရှုပါ။
 (၁) သဒ္ဓါဓူရ- ဗုဒ္ဓ၏ ဓမ္မ၌ ယုံကြည်မှု လုံးဝရှိခြင်း။ (၂) ပညာဓူရ-
 နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ် ပညာနှင့် ပြည့်စုံရမည်။

[န]

နံသင့် အက္ခရာမျိုး ၃၃-လုံး။ ။ အ-တနင်္ဂနွေနံ၊ က,ခ,ဂ,ဃ,င- တနင်းလာနံ၊
 စ,ဆ,ဇ,ဈ,ည- အင်္ဂါနံ၊ ဋ,ဌ,ဍ,ဎ,ဏ- တ,ထ,ဒ,ဓ,န- စနေနံ၊ ပ,ဖ,ဗ,
 ဘ,မ- ကြာသပတေးနံ၊ သ,ဟ- သောကြာနံ၊ လ,ဝ,ဠ- ဗုဒ္ဓဟူးနံ၊
 ယ,ရ- ရာဟုနံ။

နံသင့်လူမျိုး ၁၀၁-ပါး။ ။ ဗေဒင်ကျမ်းလာ နွေနှင့် လူမျိုး ယူပုံဖြစ်၏။
 (၁) တနင်္ဂနွေနံ-ယွန်း၊ (၂) တနင်းလာနံ-ရှမ်း၊ အင်္ဂါနံ-မွန်၊ တလိုင်၊
 (၄) ဗုဒ္ဓဟူး-ကတူး၊ (၅) ကြာသပတေး-မြန်မာ၊ (၆) သောကြာနံ-သက်၊
 (၇) စနေနံ-ကုလား၊ (၈) ရာဟုနံ-တရုတ်လူမျိုး။

နံသာမျိုး ၄-ပါး။ ။ (၁) ကုံကုမံ၊ (၂) လေးညှင်း၊ (၃) ကမ္ပည်း၊
 (၄) တောင်လုပ်၊ ဤကား မဂဓအဘိဓာန် အလိုတည်း။

(၃၁၀)

[နိဂုံး]

နံသာရုံ၊ နှာပါး။ ။ (၁) နံသာရုံ၊ (၂) နံသာရုံ၊ (၃) ကရုဏာ၊
(၄) အရတု၊ (၅) စွမ်း၊ ပိတောက်အရင်းတို့၌ အသွယ်လေ့သတိပုံ၊
သင်္ချာခြေတို့ကို နှိပ်၏။ အပူကို ငြိမ်းအောင်၏ဟု ဆိုသည်။

နံသာရုံ၊ ၁၀-ပါး။ ။ သာရတ္ထ သင်္ဂဟကျမ်းမှ။ (၁) ကာလာနုသာရီ
စသော အမြစ်နံသာ၊ (၂) စန္ဒကူး စသော အနှစ်နံသာ၊ (၃) ထင်းရွေး
စသော အကာနံသာ၊ (၄) သစ်ကြံပိုး စသော အခေါက်နံသာ၊ (၅)
သီးစသော အလွှာနံသာ၊ (၆) ပွဲလျက် စသော အရည်နံသာ၊ (၇) ကွမ်း
ရွက် စသော အရွက်နံသာ၊ (၈) ကံ့ကော် မာလာကျီကျူ စသော
အပွင့်နံသာ၊ (၉) ဇာဒိပိုလ် စသော အသီးနံသာ၊ (၁၀) အလုံးစုံ
အနံနှင့် ပြည့်စုံသော သက်န်းစသော ပင်စည်နံသာ။

နက္ခတ် ၂၈-လုံး။ ။ နက္ခတ္တနိတိ ကတ္တိကာဒိဟိ အဋ္ဌဝိသတိ နက္ခတ္တနိဟု
မဟာနိဒ္ဒေသ။ ပါ။ ၂၉၈။ ငွ။ ၂၆၆-၅ ဖွင့်ဆိုသည်။ ဤ၌ လုံးရေ ပုံသဏ္ဍာန်
ပါ နက္ခတ္တသျှကြကျမ်းမှ ၂၇-လုံး ယူပြလိုက်သည်။ လုံးရေ သဏ္ဍာန်အစုံ
နှင့် ကျမ်းစာမူရင်းအတိုင်း ပြလိုက်သည်။ (၁) အဿဝဏီ၊ ခြောက်လုံး
ညို၊ တူပြီ မြင်းခေါင်းဆို၊ (၂) ဘရဏီမှာ၊ သုံးလုံးသာ၊ ပမာခံလောက်လို့၊
(၃) ကြတ္တိကာကြယ်၊ ခုနစ်သွယ်၊ ကြက်ငယ်စုသလို၊ ဖျောက်ဆိတ်ကြယ်
ခေါ်၊ ၇-ဖေ၊ ယူသော် ကြတ္တိကာ၊ ဤ နက္ခတ် သုံးလုံးကား၊ ကျီး
တာရာနှင့် ယှဉ်၍ သွား၏၊ (၄) ဆယ်လုံးအညို၊ ရောဟဏီ၊ တူပြီ
ငါးကြင်းဆို၊ (၅) မိဂသီမှာ၊ သုံးလုံးသာ၊ ဝေါဟာ လိပ်ခေါင်းဆို၊
(၆) လိပ်လက်ခေါ်ကြ၊ အဒ္ဓရ၊ ဧက တလုံးဆို။ ဤနက္ခတ် သုံးလုံးကား၊
ဟင်္သာ တာရာနှင့် ယှဉ်၍ သွား၏၊ (၇) ပုဏ္ဏဗျသျှ၊ ငါးလုံးပြု၊ နှိုင်းတူ
သင်္ဘောလို့၊ (၈) ငှက်ချေးခံသွင်၊ ဆယ်လုံးမြင်၊ ခေါ်တွင် ဖုသျှဆို၊
(၉) အသလိဿ၊ လေးလုံးရ၊ တူမျှ ခက်ရင်းဆို၊ ဤနက္ခတ် ၃-လုံးကား၊
ပုဇွန် တာရာနှင့် ယှဉ်၍ သွား၏၊ (၁၀) ကြယ်မာဃမှာ၊ လေးလုံးသာ၊
တူစွာ သံကောက်ဆို၊ (၁၁) ပြုပ္ပါ ဘရဂဏီ၊ (၁၂) ဥတြာဘရဂဏီ၊
နှစ်လုံးစီ၊ တူညီညောင်စောင်းလို့၊ ဤနက္ခတ် ၃-လုံးကား ချိန်တာရာနှင့်
ယှဉ်၍ သွား၏၊ (၁၃) ဟဿဒမှာ၊ ငါးလုံးသာ၊ ပမာ လက်ဝါးလို့၊
(၁၄) စိတြမှာ၊ တလုံးသာ၊ ပမာ ပုလဲလို့၊ (၁၅) သွာဒိကာ၊ နှစ်လုံးစီ၊
စစ်၊ ကသိန္ဒြေ လို့လို့၊ ဤနက္ခတ် ၃-လုံးကား၊ ဆံကျင် ဝါးရာနှင့် ယှဉ်၍

သွား၏။ (၁၆) ဆယ့်လေးလုံးသာ၊ ဝိသာခါ၊ ပမာ ပတ်ဝိုင်းလို့၊ (၁၇) ဆယ့်ငါးလုံးရ၊ နုရာခ၊ နဂါးလည်ဆစ် လို့၊ (၁၈) ငါးလုံးမှန်လှ၊ ကြယ် ဇေဋ္ဌ၊ နဂါးချက် ခေါ်ဆို၊ ဤနက္ခတ် ၃-လုံးကား၊ တံငါ တာရာနှင့် ယှဉ်၍ သွား၏။ (၁၉) လေးလုံးမှန်လှ၊ ကြယ်မူလ၊ နဂါး မြီးဖျားဆို့၊ (၂၀) ပြုပ္ပာသဋ္ဌ၊ (၂၁) ဥကြာသဋ္ဌ၊ လေးလုံးမှန်၊ လှမ်းဟန် ဆင်မလို့၊ ဤနက္ခတ် ၃-လုံးကား ဆင် တာရာနှင့် ယှဉ်၍ သွား၏။ (၂၂) မောင်ရင် ဆိုင်းထမ်း၊ သုံးလုံးတန်း၊ ရောင်ရွန်း သရဝဏ်၊ သုံးလုံးမြားဟန်၊ သရဝဏ်၊ ရောင်လှူ ရွန်းစိုစို၊ (၂၃) အင်ကြင်းသီးသွင်၊ လေးလုံးမြင်၊ မည်တွင် ဓနသိဒ္ဓိ ဆို၊ (၂၄) သက္ကတိယျ၊ ခြောက်လုံးရ၊ တူမျှ ဆုံကြီးလို့၊ ဤနက္ခတ် ၃-လုံးကား ခြင်း တာရာနှင့် ယှဉ်၍ သွား၏။ (၂၅) ပြုပ္ပာဘဒြပိုက်၊ (၂၆) ဥတ္တရာဘဒြပိုက်၊ ခေါ်သမိုက်၊ မှတ်ပိုက် အင်းပျဉ်လို့၊ (၂၇) ကိုးလုံး အညီ၊ ရေဝတီ၊ တူပြီမြူးလို့လို့၊ ဤ ၃-လုံးမှာ၊ ဗျိုင်းတာရာ၊ သွားရာ ယှဉ်မြဲကို၊ နက္ခတ်တာရာ၊ ယှဉ်သွားလာ၊ ရံခါမကွဲပြီ၊ ကျမ်းသုတ္တရာ၊ ဤသို့လာ မှတ်ပါ များလှဗိုလ်။

နက်နဲခက်စွာ၊ ဂမ္ဘီရာ၊ ဇ-ဖြာ တရားမြတ်။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (ဂမ္ဘီရတရားကြီး ၄-ပါး) ဟူသော သုတေသန၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

နဂါးတို့၏ ပင်ကိုယ်အသွင် မစွန့်နိုင်ခြင်း ဒုက္ခမျိုး ၅-ပါး။ ။ ဓမ္မပဒ ဒု-အုပ်။ ၁၅၂၊ ၁၅၃။ ဝိနည်းမဟာဝါ ။ ပါ။ ၁၂၁ ။ ဋ။ ၃၀၄။ သုတ္တနိပါတ် ။ ပါ။ ၂၇၉ ။ ဋ။ ပ-အုပ်။ ၁၂-၁၃။ (၁) နဂါးအချင်းချင်း မေထုန်မှ ပြုသောအခါ၊ (၂) လုံးဂ အိပ်ပျော်သွားသောအခါ၊ (၃) ပဋိသန္ဓေ ယူစဉ်အခါ၊ (၄) အရေဟောင်းစွန့်ဆောအခါ၊ (၅) သေလွန်သောအခါ တို့၌ မူလနဂါး၏ ကိုယ်ခန္ဓာပင် ဖြစ်၏။

နဂါးမျိုး ၇-ပါး။ ။ ၎င်း အကျယ်ကို ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ် ။ ပါ။ ၂၀၂ ။ ဋ။ ၃၁၉။ အပဒါန် ။ ဋ။ မ-အုပ်။ ၂၆၇။ သုတ္တနိပါတ် ။ ပါ။ ၂၇၉ ။ ဋ။ ပ-အုပ်။ ၁၂-တို့၌ ရှုပါ။ ။ ဂဠုန်ငှက်ဘေးမှ ကင်းဝေးသော နဂါးများ ဟူလို့။ (၁) ပဏိတ တရာ-ဇလာဗဇ၊ ဂဗ္ဘသေယျက၊ ဥပပါတိက၊ ဟု ဆိုအပ်သော မိမိတို့ဇာတ်သဘောအားဖြင့် မြတ်သော နဂါးတို့လည်း တမျိုး၊ (၂) ကမ္မလဿ တရာ-နဂါးစစ်သူကြီး၊ စစ်ဗိုလ်မှူး၊ စစ်ဘုရင်များဖြစ်ကြသော

(၃၁.၂)

[န။ န + တ်]

ကမ္မလနဂါး၊ အဿတရ နဂါးတို့လည်း တမျိုး၊ (၃) ဓတရဋ္ဌာ-ဓတရဋ္ဌ မည်သော နဂါးဘုရင်တို့လည်း တမျိုး၊ (၄) သတ္တ သိဒ္ဓန္တရ ဝါသိနော-
တောင်စဉ်သိဒါ မဟာသမုဒ္ဓရာ၌ နေကြကုန်သော နဂါးတို့လည်း တမျိုး၊
(၅) ပထဝိဋ္ဌကာ-မြေအတွင်း၌ မှီတင်းပန်းအောင်းကာ နေလေ့ရှိကြကုန်
သော မြေအောင်းနဂါးတို့လည်း တမျိုး၊ (၆) ပဗ္ဗတဋ္ဌကာ-တောင်
ခေါင်း တောင်တွင်း၌ မှီတင်း နေထိုင်ကြကုန်သော တောင်တွင်းနဂါးတို့
လည်း တမျိုး၊ (၇) ဝိမာနဋ္ဌကာ-ဘောဂဝတီ နဂါးပြည်၌ ရွှေငွေဗိမာန်
စံအိမ်ပျံဖြင့် ဇိမ်ခံပျော်ပါး၍ နေကြကုန်သော နတ်နဂါးတို့လည်း တမျိုး။

နဂါးမျိုး ၁၁၂၄-ပါး၊ တနည်း။ ။အကျယ်ကို သာရတ္ထသင်္ဂဟကျမ်းနှင့်
ပကိစ္ဆက ဝိသဇ္ဇနာ ဒု-တွဲ၌ ရှုပါကုန်။ ကဋ္ဌမုခ၊ ပုတိမုခ၊ အင်္ဂုမုခ၊ သတ္တမုခ၊
ခေါ် နဂါးမျိုး လေးပါးကို ထည့်၊ ဒဋ္ဌဝိသ၊ ဒိဋ္ဌဝိသ၊ ဗုဋ္ဌဝိသ၊ ဝါတဝိသ၊
ခေါ် အဆိပ်မျိုး ၄-ပါးနှင့်မြောက် ၁၆-ပါး ရ၏၊ ၎င်းကိုထည့်၊ အာဂဒဝိသ
နောသောရဝိသ၊ နောအာဂဒဝိသ သောရဝိသ၊ အာဂဒဝိသစ သောရဝိသ၊
နောအာဂဒဝိသစ နသောရဝိသ၊ ခေါ် အဆိပ်မျိုး ၄-ပါးနှင့် ထပ်မြောက်
၆၄-ပါး ရ၏၊ ၎င်းကိုထည့် ယောနိမျိုး ၄-ပါးနှင့် မြောက် ၂၅၆-ပါး ရ၏၊
၎င်းကိုထည့် ရေနေ၊ ကြည်းနေ ၂-ပါးနှင့်မြောက် ၅၁၂-ပါး ရ၏၊ ၎င်းကို
ထည့်၊ ကာမရူပီ၊ အကာမရူပီ၊ ခေါ် စည်းစိမ်ရှိမဲ့ ၂-ပါးနှင့် မြောက်သော်
နဂါးမျိုးပေါင်း ၁၀၂၄-ပါး၊ ရ၏။

နဂိုရ်ဂြိုဟ် ၇-လုံး။ ။ “မိ၊ နိ၊ ဧ၊ လှ၊၊ နဂိုရ်ကျ” ဟူသော ဗေဒင်
လင်္ကာအရ “ကြာသပတေး၊ စနေ၊ တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး” ၎င်းဂြိုဟ်များ၌
သက်ရောက် ဂြိုဟ်စားမှု ယာယီမရှိ ပကတိဟု ဟောကြကုန်၏။

နတ် ၃-ပါး။ ။ အဘိဓမ္မာဝိဘင်း ။ ပါ။ ၄၃၇။ ၎င်း ။ ဋ။ ၅၀၀-၌ အကျယ်ရှု။
ကမ္ဘာသားတို့ ကိုးကွယ်အားထားရာ နတ်မျိုးအပြား ၃-ပါးဟူလို့။ (၁)
ဝိသုဒ္ဓိ နတ်-ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်ပြီးသော ဘုရား၊ ရဟန္တာနှင့် သံဃာ
တို့ကို ခေါ်သည်။ (၂) ဥပပတ္တိ နတ်- နတ်ပြည် ဗြဟ္မာပြည်တို့၌
ကိုယ်ထင်ရှားဖြစ်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို ခေါ်သည်။ (၃) သမ္မုတိ နတ်-
လူအပေါင်းတို့ အပေါ်၌ အုပ်ချုပ်၍ မင်းလုပ်နေသော ဘုရင် ဧကရာဇ်
တို့ကို ခေါ်သည်။ အကျယ်လိုမှု ဒီဃနိကာယ် သက္ကပဉ္စာသုတ် အဋ္ဌကထာ။
ဣတိဝုတ် အဋ္ဌကထာ ကျမ်းတို့၌ ရှုကြကုန်။

နတ် ၃-ပါး၊ တနည်း။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ဇိုင်းမျိုး ၃-ပါး) ဟူသော သုတေသန၌ ပြန်ရှုပါ။

နတ်ကြီး ၄-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ် အဓိပ္ပာယ်ကို (နတ်မင်းကြီး ၄-ပါး) ၌ ရှုပါ။

နတ်ကြီး ၅-ပါး။ ။ လောကီ မှော်ဆရာတို့ ပြောကြားရှုတ်ဆိုလေ့ ရှိကြသော နတ်ကြီး ၅-ပါး၊ ၎င်းကို မ, ကာရလောပ ဉာဏာလင်္ကာမှ ရာဇဂုရု ဆရာတော် ခင်ကြီးပျော်ရေး 'ကဝေသာရ ကျမ်းရင်း' မှ ယူသည်။
(၁) မဟာကပ္ပိန္နဲ နတ်- အရွှေကျွန်း အရပ်နေ၊ (၂) ကပ္ပစိန္တာ နတ်- အနောက်ကျွန်း အရပ်နေ၊ (၃) ကပ္ပနန္ဒာ နတ်- တောင်ကျွန်း အရပ်နေ၊ (၄) ဇေယျာကပ္ပ နတ်- မြောက်ကျွန်း အရပ်နေ၊ (၅) ရူဇေယျကပ္ပ နတ်- လေးကျွန်း ထိပ်ဗေ့ လယ်မဇ္ဈေနေ။

နတ်စစ်သူကြီး ၄-ယောက်။ ။ မြင့်မိုရ်တောင်ထိပ် ၄-မျက်နှာရှိ 'စတု မဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး ၄-ပါး' ကိုပင် သိကြားမင်း၏ နတ်စစ်သူကြီး ၄-ယောက်ဟု ခေါ်ဆိုကြ၏။

နတ်တမန်ခေါ်၊ တရားတော်၊ ၅-ဘော် သံဝေဂ။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ဒေဝဒူတ တရား ၅-ပါး) ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

နတ်တို့စည်းဝေးခြင်း အကြောင်း ၄-ပါး။ ။ သုဓမ္မာ သဘင်ကြီး၌ နတ်တို့ စည်းဝေးခြင်း အကြောင်း ၄-ပါးကို ဆိုသည်။ ၎င်း အဖြေ (တာဝတိံသာ သုဓမ္မာ၊ ၄-ဖြာ စည်းဝေးကြောင်း) ဟူသော သုတေသနရပ်၌ ကြည့်ပါ။

နတ်တို့ စုတေကြောင်း နိမိတ် ၅-ပါး။ ။ သုတ်မဟာဝါ ။ ၄။ ၂၀။ အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာ ၇၅-တို့၌ ရှုပါ။ နတ်များ စုတေခါနီး၌ ၎င်း နိမိတ် ၅-ပါး ထင်လာတတ်သည်။ (၁) နတ်ပန်း ညှိုးနွမ်းခြင်း၊ (၂) နတ်ဝတ်တန်ဆာ ညှိုးနွမ်းခြင်း၊ ကိုယ်အဆင်းမလှခြင်း၊ (၃) လက်ကတီး ကြားမှ ချွေးထွက်ခြင်း၊ (၄) နေရာ ဘုံဗိမာန်၌ မပျော်မွေ့ခြင်း၊ (၅) မျက်တောင်ခတ်ခြင်း။

နတ်တို့ စုတေခြင်းမျိုး ၄-ပါး။ ။ နတ်တို့သေရခြင်း အကြောင်း ၄-ပါး။ (၁) အာယုက္ခယ- သက်တမ်းစေ့၍ သေရခြင်း၊ (၂) ကမ္မက္ခယ- သက်တမ်း

(၃၁၄)

[န + တ]

မေ့မိ ကံကုန်၍ သေရခြင်း၊ (၃) အာဟာရကွယ်- စားချိန် မစားမိ၍ အာဟာရ ကုန်ပြတ်ပြီး သေရခြင်း၊ (၄) ကောပ- အမျက်ဒေါသ ထွက်လွန်းအားကြီး၍ သေရခြင်း။

နတ်နက္ခတ် ၉-လုံး။ ဗေဒင်။ ။မိမိတို့ ဇာတာခွင်၌ စန်းယှဉ်နက္ခတ်သည် ဤဖေ့ပြပါ နက္ခတ် ၉-လုံးတို့တွင် ပါဝင်နေပါက နတ်နက္ခတ်ဟု မှတ်လေ။ စန်းယှဉ်နက္ခတ်သည် ပါဠိ ဘတီ ပါရှိနေက ရွှေသို့တလုံးတိုး ယူရမည်ဟူ၏။ လက်ထပ်ထိမ်းမြားရေး၌ မိမိတို့ အချင်းချင်းသော်၎င်း၊ လူနှင့် နတ်သော်၎င်း လက်ထပ်ထိမ်းမြားနိုင်၏။ လူဟောကျ်ားသည် ဘီလူးနက္ခတ် မိန်းမနှင့် လက်မထပ်ရ သေတတ်သည်။ နတ်၊ လူ နက္ခတ်ပါ သော မိန်းမသည် ဘီလူးနက္ခတ်ပါသော ယောကျ်ားနှင့် လက်ထပ်နိုင် သည်။ အပြစ်မရှိ ကောင်း၏။ နတ် နက္ခတ် ယောကျ်ားသည် ဘီလူးနက္ခတ် မိန်းမနှင့် လက်ထပ်နိုင်၏။ အပြစ်မရှိချေ။ (၁) အဿဝဏီ၊ (၂) မိဂသီ (၃) ပုဏ္ဏပုဿ၊ (၄) ဖုဿ၊ (၅) အဿဒ၊ (၆) သွာဒိ၊ (၇) အနုရာဓ၊ (၈) သရဝဏီ၊ (၉) ရေဗတီ နက္ခတ်တို့ ဖြစ်၏။

နတ်ပြည် ၆-ထပ်။ ။နတ်တို့ ဧနရာ ဌာန ခြောက်ပါး။ (၁) စတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်၊ (၂) တာဝတိံသာ၊ (၃) ယာမာ၊ (၄) တုသိတာ၊ (၅) နိမ္မာနရတီ၊ (၆) ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တီ။

နတ်ပြည် ရောက်ဘူးသော လူသား ၄-ယောက်။ ။၎င်းသရုပ်(လူစင်စစ်က နတ်ပြည် ရောက်ဘူးသူ ၄-ယောက်) ဟူသော သုတေသန၌ ကြည့်ပါ။

နတ်ပြည်၌ မရကောင်းသော ကမ္မဋ္ဌာန်း ၁၂-ပါး။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ပ- အုပ်။ ၁၁၀။ အသုဘ ၁၀-ပါး၊ ကာယဂတာသတိ၊ အာဟာရေ ပဋိကုလသညာ တို့ ဖြစ်၏။ နတ်ပြည်၌ အာရုံငါးပါး ကာမဂုဏ်တရားတို့ လွှမ်းမိုးထား ရကား ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းများကို မရနိုင်ဟူ၏။

နတ်ဖြစ်ခြင်း အကြောင်း ၃-ပါး။ ။နတ်ပြည် ရောက်လိုသူများ ကျင့်ကြံရန် တရားသုံးပါး။ (၁) သစ္စံ ဘဏေ၊ အမှန်ကိုသာ ဆိုပြောရ၏။ (၂) န ကုဇ္ဈေယျ- အမျက်မထွက် စိတ်မဆိုးရ၊ (၃) အပ္ပမ္ဘိ ဒဇ္ဇာ- တောင်းခံ လာက နည်းနည်းဖြစ်ဖြစ် ပေးလှူရ၏။

နတ်မင်းကြီး ၄-ပါး။ ။ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး ၄-ပါးကို ဆိုလိုသည်။

(၁) အရှေ့အရပ်ကို အစိုးရသော တေရဋ္ဌ နတ်မင်းကြီး၊ (၂) အနောက် အရပ်ကို အစိုးရသော ဝိရူပက္ခ နတ်မင်းကြီး၊ (၃) တောင်အရပ်ကို အစိုးရသော ဝိရူဋ္ဌက နတ်မင်းကြီး၊ (၄) မြောက်အရပ်ကို အစိုးရသော ကုဝေရ နတ်မင်းကြီး။

မှတ်ချက်။ ။ ၎င်းတို့ကိုပင် “နတ်စစ်သူကြီး ၄ယောက်” ဟုလည်း ခေါ်သေး၏။

နတ်မျိုး ၂-ပါး။ ။ အတုလ ဝိဇ္ဇာမယ သိဒ္ဓိကျမ်းမှ။ (၁) ကမ္မသကနတ်-ဒါနု၊ သီလ၊ ဈာန်၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်တို့ကြောင့် ဖြစ်သော နတ်၊ ပြုဟောများ၊ (၂) ဂန္ဓာရီနတ်-ဆေး၊ အင်း၊ မန္တာန်၊ ပြဒါး၊ သံ၊ ကျောက်မျက် ရတနာ စသည်တို့ တန်ခိုးဖြင့် မြေလျှိုးမိုးပျံ နေကြသော ဝိဇ္ဇာဓိရ်များ။

နန်းမ ၃-ဆောင်။ ။ ဗုဒ္ဓဝင်၌ ထင်ရှားသော အလောင်းမြတ် သိဒ္ဓတ်ဘုရင် ၏ ရွှေနန်းသုံးဆောင် ဟူ၏။ (၁) ရမ္မ ခေါ် ဘုံ ၉-ဆောင်ရှိသော ရွှေနန်း ပြာသာဒ်တော်၊ (၂) သုဘ-ခေါ် ဘုံ ၅-ဆောင်ရှိသော ရွှေနန်း ပြာသာဒ် တော်၊ (၃) သုရမ္မခေါ် ဘုံ ၅-ဆောင်ရှိသော ရွှေနန်း ပြာသာဒ်တော်။

နန်းမတော်ကြီး ၄-ဆောင်။ ။ နန်းရ မိဖုရားကြီး ၄-ပါးကို အစွဲထား၍ နန်းမတော် ၄-ဆောင်ဟု ဝေါဟာရ ပြုကြကုန်၏။ အကျယ် (နန်းရ မိဖုရားမျိုး ၄-ပါး) ၌ ရှုလေ။

နန်းရ မိဖုရား၊ မျိုး ၄-ပါး၊ ခွဲခြား ရွှေနန်းတော်။ ။ မြန်မာဘုရင်တို့ ထုံးတမ်း စဉ်လာမှာ နန်းရ မိဖုရားကြီး ၄-ပါးနှင့် အဆောင်ရ မိဖုရား ၄-ပါးဟု ထားရိုးရှိသည်။ (၁) တောင်ညာစံဒေဝီ မဟေသီ မိဖုရားခေါင်ကြီး၊ တောင်နန်းမတော် မိဖုရားခေါင်ကြီး၊ (၂) မြောက်နန်းမတော် မိဖုရား၊ (၃) အလယ်နန်းမတော် မိဖုရား၊ (၄) အနောက်နန်းမတော် မိဖုရား။

နဘေစပ်ရိုး၊ နည်း ၈-မျိုး၊ ကျမ်းကိုး ပြပါလေ။ ။ အောက်ပါ နဘေ စပ်နည်း ရှစ်ပါးကို ကဗျာပွဲနည်း နိသျှည်ကျမ်း၌ ပြယုဂ်ဥဒါဟရုဏ်နှင့် အနုအလင်ပြဆို၏။ (၁) ရိုးရိုးနဘေစပ်နည်း၊ (၂) ပြန်ဂဟတ် နဘေစပ်၊ (၃) အဓိက နဘေစပ်၊ (၄) ရွက်ချပ် နဘေစပ်၊ (၅) ချိန်ခွင်ညာ

(၃၁၆)

[န န + ယ်]

နဘေစပ်၊ (၆) ရွှေသော်လည်ပြန် နဘေစပ်၊ (၇) တွေဆက် နဘေစပ်၊
(၈) နဘေ ပြန်စပ်နည်း။

နမော တဿ၊ ရှိခိုးကြ၊ ပုဂ္ဂထ ဂ-ယောက်။ ။ ပိဋကတ်တော် ကျမ်းလာ
“နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ” ဟု ဆို၍ ရှိခိုး
သော ပုဂ္ဂိုလ် ဂ-ယောက် ဟူလို။

- (၁) သိကြားမင်း။ သုတ်မဟာဝင်္ဂါ။ ပါ။ ၂၃၀။ ဋ။ ၃၃၃။
- (၂) ကောသလမင်းကြီး။ မဇ္ဈိမပဏ္ဍာသ။ ပါ။ ၃၁၄။ ဋ။ ၂၃၈။
- (၃) ဇာဏုသောဏိ ပုဏ္ဏားကြီး။ မူလပဏ္ဍာသ။ ပါ။ ၂၃၅။ ဋ။
ဒု-အုပ်။ ၁၀၂။
- (၄) ဗြဟ္မာယု ပုဏ္ဏားကြီး။ မဇ္ဈိမပဏ္ဍာသ။ ပါ။ ၃၄၁။ ဋ။ ၂၄၉။
- (၅) ဓနုဇ္ဇာနီ ပုဏ္ဏားမ။ မဇ္ဈိမပဏ္ဍာသ။ ပါ။ ၄၂၄။ ဋ။ ၃၀၇။
- (၆) အာရာမဒဏ္ဍ ပုဏ္ဏား။ ဒုကင်္ဂတ္ထရ။ ပါ။ ၆၈။
- (၇) ကာရဏပပါလီ ပုဏ္ဏား။ ပဉ္စင်္ဂတ္ထရ။ ပါ။ ၂၀၆-၂၀၈။ ဋ။ ၆၈။
- (၈) မဟိန္ဒမင်းကြီး။ ဓမ္မပဒ-ဋ။ ပ-အုပ်။ ၆၄-တို့၌ အကျယ်ရှု။ ။
ကျမ်းငယ်တစောင်၌ကား နတ်ကြီး ၅-ပါးက နမော၊ တပုဒ်၊ တဿ၊
တပုဒ်၊ စသည်ဖြင့် ရှိခိုးကြောင်းနှင့် လာသေး၏။ သာသနာဝင်
ကျမ်းတို့နှင့် မကိုက်ညီ။

နယ်ချဲ့တရား၊ မျိုး ဝါး၊ ရှောင်ရှား သူတော်စင်။ ။ “ပပဉ္စတရား ဝါး-ပါး”
ကိုပင် နည်းပရိယာယ်ဖြင့် နယ်ချဲ့တရားဟု ခေါ်ကြ၏။ သရုပ်ဒေတုတူပင်။

နယ်ခြားမြို့များ လုံခြုံရေးအင်္ဂါ ၇-ပါး။ ။ တိုင်းတပါးသား ရန်သူများ
မဝင်နိုင်ရန် ၎င်းအကျယ် သတ္တင်္ဂတ္ထရ။ ပါ။ ၄၇၈။ ဋ။ ၁၈၁-၌ ရှုပါ။
သရုပ်မှာ (မြို့တော်အင်္ဂါ ၇-ပါး) နှင့် ဆင်ဆင်တူ၏။ စက္ကူ ရှားပါးသော
ကြောင့် အကျယ်မပြနိုင်။

နယ ဝ-ထွေ၊ မြန်စာပေ၊ ယူလေ ရှေးထုံးမှီး။ ။ ကြိယာသုံးစွဲနည်း ဥပဒေ
သ၌ လာသော သဒ္ဓါဝေါဟာရ (၁) ဥဒ္ဓိဿ နယ- ကြိယာတွင် ဘိုက်ရိုက်
ညွှန်းပြသော နည်းမျိုး။ ပုံ- ဥဇနာပြောင်၊ ရွှေနန်းတောင်ထက်။

ထွန်းပြောင် သုံးလ ဟူသော ပလိပ်စား ချောင်း၌ ‘ထွန်းပြောင်’ ဟူသော ကြိယာပုဒ်သည် ဥဒ္ဒိသ နယ မည်၏။ (၂) သံသယ နယ-ကြိယာတွင် စိတ်၌သာ ထင်မှတ်၍ ယုံမှားဘူးဟု သုံးသော နည်းမျိုး၊ ပုံ-မဖြစ်လျှင် ကြေ၊ ဖြစ်လျှင်သေ၊ လူလေ အတတ်၊ အဂ္ဂိရတ် ဟူသော ဓာတ်ပြုလက်ာ်၌ ‘မဖြစ်လျှင်၊ ဖြစ်လျှင်’ ဟူသော ကြိယာပုဒ်တို့သည် သံသယ နယ မည်၏။ (၃) အာဏတ္တိ နယ ကြိယာတွင် စေခိုင်းခြင်း၊ တောင်တခြင်း၊ အလို ရှိခြင်း၊ တောင်ပန်ခြင်းတို့ဖြင့် သုံးသော နည်းမျိုး၊ ‘ပုံ-ကောင်းသော ဆန္ဒ၊ ဥဿာဟဖြင့်၊ နိစ္စမပျင်း၊ ကြီးကုန်မင်း ဟူသော ဘူရိဒတ်ဇာတ် ပေါင်း၌ ပါလည် ‘ကြီးကုန်’ ဟူသော ပုဒ်မျိုးသည် အာဏတ္တိ နယမည် ၏။ ဤသို့လျှင် ကဗျာလင်္ကာရေးစပ်ရာ၌ နည်း ၃-ထွေကို သိရာ၏။

နရည်း စရာ၊ တူရိယာ၊ ဖိ-ဖြာ မျိုးအပြား။ ။နရည်းစရာခေါ် တီးမျိုး၌ ပါဝင်သော တူရိယာ ဖိ-မျိုး၊ ‘ပတ်သာ၊ ပုံ၊ မောင်း၊ နှဲ၊ ကြေးနင်း၊ လင်းကွင်း’ ။

နဝင်္ဂသီလ။ ။အင်္ဂါ ၉-ပါးရှိသော သီလ-ဆောက်တည်ကောင်းပုံ အကျယ် ကို နဝင်္ဂတ္ထရ။ ပါ။ ၁၉၂။ ဋ္ဌ။ ၂၆၆-၌ ရှုပါ။ အင်္ဂါ ၉-ပါးရှိသော သီလ၊ ရှစ်ပါးသီလထဲ၌ “မေတ္တာ သဟဂတေန စေတသာ သဗ္ဗ ပါဏ ဘူတေသု ဖရိတွာ ဝိဟရန် သမာဒိယာမိ” အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ အပေါ်၌ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သောစိတ်ဖြင့် ပြန်နှံ၍ နေထိုင်ခြင်းကို ဆောက်တည်ပါ၏ ဟူသော သိက္ခာပုဒ် တပါးကိုထည့်၍ ၉-ပါး သီလဟု ခေါ်သည်။

မှတ်ချက်။ ။မေတ္တာ၏ ဆန့်ကျင်ဖက် ဒေါသထွက်ရ၊ ဒေါသစိတ် ဖြစ်က သိက္ခာပုဒ်ပျက်၏။ အမြဲမေတ္တာ ပွားနေရမည်ဟု မမှတ် လင့်၊ ကာယကံမေတ္တာ၊ ဝစီကံမေတ္တာလည်း မေတ္တာပင်။

နဝင်းအပြား ၁၈၈-ပါး။ ။၎င်းသရုပ်ကို (တရားရှုန်နဝင်း)၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

နဝင်းချော်၊ နဝင်းဆေးမျိုး ၉-ပါး။ ။အဂ္ဂိရတ် ဝေါဟာရ၊ ဓာတ်ကိုးပါး ဖြင့် ပြီးသော ဆေးဟူလို၊ ကန့်၊ ကျောက်ချဉ်၊ ဆား ၃-ပါး တလုံချက်၊ ယမ်း၊ လက်ချား၊ ဖောက်သာ ၃-ပါး တလုံချက်၊ ပရုပ်၊ ထုံး၊ ဆပ်ပြာ ၃-ပါး အဆုံချက်၊ ယင်း ၃-ပါး ၃-လီကိုပင် “နဝင်းဆေး၊ နဝင်းချော်” ဟု အဂ္ဂိရတ်ထမားတို့ ခေါ်ဝေါ်ဆုံးဖြတ်ကြ၏။

(၃၁၀)

[န]

နဝဒေးကြီး၊ ဘွဲ့ဂုဏ်မှီး၊ ကျော်ဟီး ၃-နာမာ။ ။ပဌမ နဝဒေးကြီး၏ “စစ်ကိုင်း ထောင်သင်း၊ စလင်းလကျာ၊ ပြည်မှာနဝဒေး” ဟူသော ဘွဲ့ထူး ဂုဏ်ထူးများ၏ အမည်တော် ၃-ပါးကို ဆိုသည်။

နဝဒေးခေါ်-ဘွဲ့အကျော်၊ ၄-ဘော် အင်္ဂါရပ်။ ။နဝဒေး- ပါဠိ “န- မဇ္ဈိ။ ဝဒေ-ဆိုဘွယ်ရာအပြစ်” ၎င်းဘွဲ့တံဆိပ် ခံရသူများကား အောက်ပါ အင်္ဂါ ၄-ပါးနှင့် ပြည့်စုံရမည်ဟူ၏ (၁) နိုင်ငံတော် အုပ်ချုပ်ကွပ်ကဲရေး၌ လိမ်မာရခြင်း၊ (၂) တရားဥပဒေ စီရင်ဆုံးဖြတ်ရေး၌ ကျွမ်းကျင်ရခြင်း၊ (၃) စစ်တိုက် စစ်ဆင် စစ်ဆုတ်ရေး၌ လိမ့်မာပါးနပ် ရဲရင့်ရခြင်း၊ (၄) ဆေး ဗေဒနှင့် ကဗျာလင်္ကာ သဒ္ဒါစာပေတို့၌ ပြောင်မြောက် ရခြင်း။

နဝရတ် ၉-ပါး၊ ဂုဏ်စွမ်းအား။ ။၎င်းသရုပ် အဓိပ္ပါယ်ကို အောက်ပါ လင်္ကာဖြင့် သိရ၏။ “နီလာစိန် ကြောင်၊ ထိန်ပြောင်ပတ္တမြား၊ မြသား၊ ဂေါမတ် ဥဿယား သန္တာ၊ ရတနာပုလဲ၊ ထူးကဲမွန်မြတ်၊ နဝရတ် ၉-ပါး၊ ကျော်ထင်ရှားသည်၊ မှတ်သားအစဉ်၊ ခေါ်ရှိုးတည်း” ။ နဝရတ် ၉-ပါး၊ ဂုဏ်စွမ်းအားထား၊ ပတ္တမြား ဘုန်းတောက်၊ မြကျောက် အေးချမ်း၊ စိန်စွမ်း ဂုဏ်ရောင်၊ ကြောင်ကား သိဒ္ဓိ၊ မဏိ နီလာ၊ မေတ္တာကဲချုပ်၊ ဂေါမတ် ခွန်အား၊ ဥဿယား ကျန်းမာ၊ သန္တာ ကြီးကဲ၊ ပုလဲ ကျက်သရေ၊ ကွန်ကွန်ဝေသည်၊ ကိုးထွေ့နဝရတ် စွမ်းရည်တည်း။

နဝရတ်ထား၊ ရုပ် ၉-ပါး၊ ကွင်းငြား လက်စွပ်ဝတ်။ ။အထက်ပါ နဝရတ် ကျောက် ၉-ပါးကို လက်စွပ် ကွင်းလိုသောသူသည် ပတ္တမြားကို အလယ် ထား၍ စိန်ကို ရှေ့တည့်တည့်က ထားပြီးလျှင်၊ ကွင်းသော ရတနာ ၇-ပါးကို အစဉ်အတိုင်း လကျော်ရစ်လှည့်၍ ကွင်းလေ၊ ဝတ်ဆင်သူအား ဘေးဥပါဒ်ကင်းရှင်း၍ ရန်အပေါင်းတို့ကို နိုင်နင်းမည်၊ ဘုန်းကျက်သရေ တက်နေပမာ မင်္ဂလာရှိမည်၊ လာဘ်သပ္ပကာ ပေါများမည် ဟူ၏။

နဝရူပါ၊ သတ္တဝါ၊ ၉-ဖြာ ရုပ်ပုံ အဘယ်နည်း? ။ ရွှေဘုံ နိဒါန်းလာ ‘နဝ ရူပဖေါင်’ ပုံမှ ယူပြေသည်။ (၁) ကရဝိက် နှုတ်သီးနှင့် လည်ဆံ၊ (၂) နှုတ်အဘို့၊ (၃) ငါးကြွင်းမြီး၊ (၄) ဆင်စွယ် နှစ်ချောင်း၊ (၅) မကန်း နှာမောင်း၊ (၆) ထမင်ချို နှစ်ဖက်၊ (၇) ကြက်တူရွေး အတောင်

[န။ နာ။ နာ + မ်]

(၃၁၉)

နှစ်ဘက်၊ (၁) တိုး လက်တဖက်၊ ခြေတဖက် အမြီး၊ (၉) မြင်းနား နှစ်ဖက်၊ လက်တဖက်၊ ခြေတဖက်။

နသတ်ကာရန်၊ ရှေးထုံးမှန်၊ ၉-တန် မြန်မာနည်း။ ။ မြန်မာ သင်ပုန်းကြီး ကျမ်းလာ စာစီစာကုံး ၃၆-ပါးသော ဌာနနှင့် ၆၄-ပါးသော ကာရန်ငယ် အသံတို့တွင် ပါဝင်သည့် ဝေါဟာရ။ ။ အန့်၊ အန့်၊ အနိုး၊ အိန့်၊ အိန့်၊ အိနိုး၊ အုန့်၊ အုန့်၊ အုနိုး” တို့ ဖြစ်ကြ၏။

[နာ]

နာနာဘဏ္ဍာ၊ ခိုးနည်းလာ၊ ၅-ဖြာ အဘယ်နည်း?။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ခိုးခြင်း ၂၅-ပါး)၌ ကြည့်ပါကုန်။

နာမ် ၁၀-ပါး ဆေး။ ။ အင်္ဂုရတ် ဝေါဟာရ။ ‘ယမ်း၊ ဆား၊ ဆပ်ပြာ၊ ဇဝက်သာ၊ ပရုပ်၊ ထုံး၊ ကျောက်ချဉ်၊ ကန့်၊ ဒုဋ္ဌာ၊ လက်ချား’ ယင်း ဆယ်ပါး လေးတူချက်သည့် ဆေးကို ဆို၏။ လုပ်ရတ်သမားတို့ သုံးကြ ကုန်၏။

နာမ်စားမျိုး ၄-ပါး။ ။ ဝါကျတစ်ခု၌ နာမ်ပုဒ်တို့ကို ထပ်ခါထပ်ခါ မသုံးရ အောင် နာမ်၏ အစား သုံးသော ပုဒ်မျိုးကို ဆိုသည်။

(၁) ပုဂ္ဂလ နာမ်စား- လူ၊ နတ်၊ ပြုဟွာ စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အစား သုံးသော ပုဒ်မျိုး၊ ပုံ- ‘ယောကျာ်းတဆူ၊ ထိုသ သူ့လျှင်၊ လူ၌သော် လဲ၊ လွန်ရခဲ၏၊ ဟူသော စတုဓမ္မသာရပျို့၌ ‘သူ’ ဟူသော ပုဒ်သည် ပုဂ္ဂလ နာမ်စား မည်၏။

(၂) အပစ္စာဂမ နာမ်စား- မိမိကိုယ်ကို တဖန်ပြန်၍ သုံးစွဲသော ပုဒ်မျိုး၊ ပုံ- ‘နင့် ကိုယ်ကို ပင်၊ နင်ဆင်ခြင်၊ ကြော ခြင် လျှော့ပါးစွာ’။ ဟူသော ခွဲထားသံပေါက်၌ ‘ကိုယ်ကို’ ဟူသော ပုဒ်သည် မိမိသို့ တဖန် ပြန်လာသောကြောင့် ‘သ ပစ္စာဂမ နာမ်စား’ မည်၏။

(၃) နိဒဿန နာမ်စား- နာမ်ပုဒ်တို့၏ အစား ညွှန်းပြု သုံးစွဲသော ပုဒ်မျိုး။ ပုံ- ‘ဤကား မကောင်း၊ ထိုကား ကောင်း၏၊ နောက် နှောင်းသောခါ၊ သိရစ်ပါလိမ့်’ ဟူသော ဂုဿပျို့၌ ‘ဤကား’

ထိုကား' ဟူသော ပုဒ်တို့သည် တစုံတခုသော နာမ်ပုဒ်တို့၏အစား
ညွှန်းပြသော နည်းအားဖြင့် သုံးရကား နိဒဿန နာမ်စား' မည်၏။

(၄) ပုစ္ဆာ နာမ်စား- နာမ်ကို အမေးနည်းအားဖြင့် သုံးသောပုဒ်မျိုး။
ပုံ- 'မည်သူဆိုညွှန်း၊ မတိုက်တုန်း၊ လိုထွန်းကျမ်းလက်' ဟူသော
ဘူရိဒတ်ပျို့ နိဂုံး၌၊ 'မည်သူ' ဟူသော ပုဒ်သည် မေးခွန်းအရာ၌
တည်သောကြောင့် 'ပုစ္ဆာနာမ်စား' မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ နာမ်စားကား ကဗျာလင်္ကာ၌ ၆-ပါးလည်း ရှိသေး၏။

နာမ် တေပညာ၊ အိမ္မော၊ ၅၃-ဖြာသိ။ ။ အဘိမ္မောသဘော နာမ် ၅၃-ပါး
ဟူ၏။ (က) စိတ် ဂစ္ဆ-ခုကို အာရမ္မဏ ဝိဇာနန သဘောတခုသာ ရသော
ကြောင့် နာမ်တပါး၊ (ခ) စေတသိက် ၅၂-ပါး၊ ပေါင်း ၅၃-ပါး ဖြစ်၏။

နာမ္ပိး ၅-ပါး။ ။ နာမ္ပိးအဝင် ဆေးပင်မျိုး ငါးပါးဟူလို။ (၁) နာဂ
မောက်၊ (၂) နာဂသိန်၊ (၃) နာဂမ၊ (၄) နာဂမိုင်း၊ (၅) နာဂထ။

မှတ်ချက်။ ။ နာဂမောက်ကို 'နာဂဆက်' ဟူ၍လည်း ခေါ်ကြသည်။

နာယကဂုဏ် ၆-ပါး။ ။ နာယက ပြုလုပ်သူတို့ လိုက်နာရမည့် ဂုဏ် ၆-ပါး
ဟူ၏။ (၁) ခမာ- သည်းခံခြင်းခေါ် ခန္တိတရားများ ထားရှိခြင်း၊
(၂) ဇာဂရိယ- အစစအရာရာမှာ သတိထက်ကြပ်ပါခြင်း နိုးကြားခြင်း၊
(၃) ဥဋ္ဌာန- ငယ်သားတို့ထက် ဆထက်များစွာ လွန်သာသော လုံ့လ
ရှိခြင်း၊ (၄) သံဝိဘာဂ- လျှောက်ပတ် လျှောက်ကန် တော်တန်သလို
ခွဲစိတ် ချီးမြှောက် ထောက်ပံ့ခြင်း၊ (၅) ဒယာ- သူတပါးအား ကိုယ်နှင့်
မခြား သနားကြင်နာရခြင်း၊ (၆) ဣက္ခနာ- အလုံးစုံသော အခွင့်အရေး
ကို တွေးတောမြော်မြင် ဆင်ခြင်ညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံရခြင်း၊ စုံစမ်းခြင်း။

နာယကပုဂ္ဂိုလ်၏ အသိညာဏ် ၅-ပါး။ ။ နာယက ရွှေဆောင် လုပ်သူသည်
ဤညာဏ်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံရမည် ဟူ၏။ (၁) အတ္တညူ- အကျိုးစီးပွား
ရှိမဲ့ကို သိရမည်၊ (၂) မဗ္ဗညူ- တရားကောင်းနှင့် ညီ မညီကို သိရမည်၊
(၃) မတ္တညူ- အတိုင်းအရှည်ကို သိရမည်၊ (၄) ကာလညူ- အချိန်အခါ
သင့် မသင့်ကို သိရမည်၊ (၅) ပရိသညူ- ပရိသတ် လူထု၏ စိတ်ထားကို
သိရမည်။

[နာ ။ နိ + ကံ ။ နိ]

(၃၂၁)

နာရီ ၂-ပါး၊ အချိန်များ၊ ခြားနားမည်သို့သိ။ ။ ဤ၌ စက်နာရီနှင့် မြန်မာ
နာရီ ယဉ်ပုံကို သိနိုင်ရန် ပြသည်။ (၁) တမောင်းခေါ် မြန်မာ တနာရီ
သည် စက် ၂၄-မိနစ် နှင့် ညီမျှ၏။ (၂) မြန်မာ ၂-နာရီ ဗီဇနာ
၃၀-သည် စက် တနာရီနှင့် ညီမျှ၏။ (၃) မြန်မာ တမိုင်နာသည် စက်
၂၄-စက္ကန့်နှင့် ညီမျှ၏။ (၄) မြန်မာ ၅-ခရာ သည် စက် ၂-စက္ကန့်နှင့်
ညီမျှ၏။

[နိ]

နိက္ခမပါရမိ၏ နှောင်ကြီး ၁၀-ဖွဲ့။ ။ ၎င်းသရုပ်ကား (အနှောင်အဖွဲ့ကြီး
၁၀-ပါး) နှင့် တူ၏။

နိကာယ် ၅-ရပ်၊ ပိဋကတ်၊ ကျမ်းမြတ် ထုတ်ဘော်ဖြေ။ ။ အပေါင်းအစု
ပေါင်းစုထားသော ကျမ်းစာ ငါးခု။ [က] ဒီသနိကာယ် ၃-ကျမ်း၊
သုတ္တန်မျိုး ပါဠိတော်များ။ (၁) သုတ်သီလက္ခန္ဓာ (၂) သုတ်မဟာဝါ၊
(၃) သုတ်ပါထေယျ။ [ခ] မဇ္ဈိမ နိကာယ် ၃-ကျမ်း၊ သုတ္တန်မျိုး
ပါဠိတော်များ။ (၁) မူလပဏ္ဏာသ၊ (၂) မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ၊ (၃) ဥပရိ
ပဏ္ဏာသ၊ [ဂ] သံယုတ္တနိကာယ် ၅-ကျမ်း၊ သုတ္တန်မျိုး ပါဠိတော်များ။
(၁) သင်္ဂါထာဝဂ္ဂ သံယုတ်၊ (၂) နိဒါနဝဂ္ဂ သံယုတ်၊ (၃) ခန္ဓဝဂ္ဂ
သံယုတ်၊ (၄) သဠာယတနဝဂ္ဂ သံယုတ်၊ (၅) မဟာဝဂ္ဂ သံယုတ်၊
[ဃ] အင်္ဂုတ္တရ နိကာယ် ၁၁-ကျမ်း၊ သုတ္တန်မျိုး ပါဠိတော်များ။ (၁)
ကေဂုတ္တရ၊ (၂) ဒုကဂုတ္တရ၊ (၃) တိကဂုတ္တရ၊ (၄) စတုကဂုတ္တရ၊
(၅) ပဉ္စဂုတ္တရ၊ (၆) ဆက္ကဂုတ္တရ၊ (၇) သတ္တဂုတ္တရ၊ (၈) အဋ္ဌဂုတ္တရ၊
(၉) နဝဂုတ္တရ၊ (၁၀) ဒသဂုတ္တရ၊ (၁၁) ကောဒသဂုတ္တရ။ [င] ခုဒ္ဒကနိကာယ်
သုတ္တန်မျိုး ၁၅-ကျမ်းနှင့် ဝိနည်း ၅-ကျမ်း၊ အဘိဓမ္မာ
၇-ကျမ်း ပါဠိတော်များ။ (၁) ခုဒ္ဒကပါဌ၊ (၂) ဓမ္မပဒ၊ (၃) ဥဒါန၊
(၄) ဣတိ ဝုတ္တက၊ (၅) သုတ္တန်ပါလာ၊ (၆) ဝိမာန ဝတ္ထု၊ (၇) ပေတ
လတ္ထု၊ (၈) ထေရ ဂါထာ၊ (၉) ထေရီဂါထာ၊ (၁၀) ပါဌ ဇာတက၊
(၁၁) မဟာ နိဒ္ဒေသ၊ (၁၂) ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်၊ (၁၃) အပဒါန၊ (၁၄)
ဗုဒ္ဓဝင်၊ (၁၅) စရိယာ ပိဋက၊ ဝိနည်း ၅-ကျမ်း ပါဠိတော်များ။
(၁) ပါရာဇိကဏ်၊ (၂) ပါစိတ်၊ (၃) မဟာဝါ၊ (၄) စူဠဝါ၊ (၅) ပရိဝါ

(က-၀၅) ၂၁

(၃၂၂)

[နိ + စံ။ နိ + ဝံ။ နိ + ဖံ]

အဘိဓမ္မာ ၇-ကျမ်း ပါဠိတော်များ။ (၁) ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ (၂) ဝိဘင်း၊
(၃) ပုဂ္ဂလပညတ်၊ (၄) ဓာတုကထာ၊ (၅) ကထာဝတ္ထု၊ (၆) ယမိုက်၊
(၇) ပဋ္ဌာန်း။

နိစ္စလ ရောင်ခြည်တော်မျိုး ၃-ပါး။ ။ဗုဒ္ဓ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်မှ အမြဲ
မပြတ်ထွက်နေသော ရောင်ခြည်တော် ၃-ပါး၊ ၎င်းအဓိပ္ပာယ် “ဗုဒ္ဓကိုယ်
တော်ရောင် ၃-ပါး”၌ ကြည့်ပါ။ (၁) အင်္ဂါရသ ရောင်ခြည်တော်၊
(၂) ဗျာမပုဘာ ရောင်ခြည်တော်၊ (၃) အသိတိပုဘာ ရောင်ခြည်တော်။

နိစ္စသီလမျိုး ၂-ပါး။ ။ရသေ့၊ ယောဂီနှင့် လူသူတော်တို့ အမြဲတစေ
စောင့်သုံး၍ နေနိုင်သော သီလမျိုး ၂-ပါး ဟူ၏။ (၁) ငါးပါးသီလ၊
(၂) ဆယ်ပါးသီလ။

နိပါတ်တော် ၂၂-ပါး။ ။ဘုရားဟော-ဇာတ်နိပါတ်တော်၏ အမည် ၂၂-ပါး၊
၎င်း သရုပ်ကို (ငါးရာ့ငါးဆယ်) ဟူသော သုစောသနပုဒ်၌ ရှုပါ။

နိဗ္ဗာန်မျိုးပြား၊ ၇-ပါး၊ ဖြေကြား မြတ်အရှင် ။ ။တဏှာမှ ထွက်မြောက်ရာ
အရပ်မျိုး ၇-ပါး။ (၁) ဒိဋ္ဌဓမ္မ နိဗ္ဗာန်-ဘုရား ရဟန္တာတို့ အသက် ထင်ရှား
ရှိစဉ် ခံစားအပ်သော နိဗ္ဗာန်၊ (၂) သမ္မဏယိက နိဗ္ဗာန်- ပရိနိဗ္ဗာန် စံပြီး
နောက် နိဗ္ဗာန်၊ (၃) သ ဥပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်-ဒိဋ္ဌဓမ္မ နိဗ္ဗာန်၏ပရိယာယ်၊
(၄) အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်-သမ္မဏယိက နိဗ္ဗာန်၏ ပရိယာယ်၊ (၅) သုညတ
နိဗ္ဗာန်-သင်္ခါရတို့မှ ကင်းဆိတ်သော နိဗ္ဗာန်၊ (၆) အနိမိတ္တ နိဗ္ဗာန်-သင်္ခါရ
နိမိတ်တို့မှ ကင်းစင်သော နိဗ္ဗာန်၊ (၇) အပ္ပဏိဟိတ နိဗ္ဗာန် တဏှာ
တောင့်တခြင်း ကင်းစင်သော နိဗ္ဗာန်။

မှတ်ချက်။ ။ထိုမှတပါးလည်း အမည်နာမ များစွာ ရှိသေး၏။

နိမ့်သံအပြား၊ ၁၈-ပါး၊ စပ်ငြား ကဗျာပြု။ ။သံရှည်ကို မစွန့်လွှတ်ဘဲ
တင်းမာ ပြတ်သားစွာ ရွတ်ဖတ်သီဆိုရသော အသံများ။ ၎င်းကိုပင် သံဖို့၊
ညာသံငယ်၊ ဝိသဇ္ဇနိသံ၊ စသည်ဖြင့် ခေါ်ဆိုကြသေး၏။ ‘အကျယ် ကဗျာ
ဖွဲ့နည်း နိဿည်းကျမ်း’၌ ရှုလေ။ (အား၊ အီး၊ ဦး၊ အေး၊ ဩး၊ အင်း၊
အည်း၊ အည်း၊ အန်း၊ အမ်း၊ အိန်း၊ အိမ်း၊ အုန်း၊ အုမ်း၊ အဲး၊ အောင်း၊
အိုင်း၊ အိုမ်း)တို့ ဖြစ်ကြ၏။

နိမိတ် ၃-ပါး၊ သေသူများ၊ ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်လာ။ ။ သေခါနီး၌ မိမိလားရာ
ဂတိအတွက် အချက်ပြပေးသော အာရုံနိမိတ်များ။ (၁) ကံနိမိတ်၊
(၂) ကမ္မနိမိတ်၊ (၃) ဂတိနိမိတ်၊ အဘိဓမ္မာဝိဘင်းပါဠိတော်။ ၁၄၂။ ၄။
၁၄၈-၌ အကျယ်ရှု။

နိမိတ် ၄-ပါး၊ ခွဲသိထား၊ တရား၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း။ ။ ဘာဝနာ၏ အကြောင်းဖြစ်
သော အာရုံ ၃-မျိုးကို ခေါ်ဆိုသော ဝေါဟာရ။

(၁) ပရိကမ္မ နိမိတ်-ပရိကမ္မဘာဝနာ၏ အာရုံကို ပရိကမ္မနိမိတ်၊ “မူလ
စီးဖြန်းသော အာရုံကို ခေါ်ဆိုသည်”။

(၂) ဥဂ္ဂဟ နိမိတ်- ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်း၍ စိတ်ထည်း၌ အတော်တည်ကြည်
လာသည့်အခါ၊ သို့မဟုတ် မူလ ပထဝီကသိုဏ်း စသည်ကို မျက်စိဖြင့်
မကြည့်တော့ဘဲ စိတ်ဖြင့်မှန်း၍ တန်းတန်းဖြောင့်ဖြောင့် ထင်ရှား
ပေါ်လွင်စွာ အာရုံကို ယူနိုင်သည့်အခါ ထိုစိတ်ဖြင့် ယူနိုင်သော
အာရုံကိုပင် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ဟု ခေါ်ဆိုသည်။

(၃) ပဋိဘာဂ နိမိတ်-ပဋိဘာဂ သဒ္ဓါကား အတူအတူ ဟူသော အနက်
ကို ဟော၏။ မူလစိစဉ်ထားသည်မှ တပါး အခြားသော အတူအပ
အာရုံ၊ သို့မဟုတ် မူလကသိုဏ်းဝန်းနှင့် တူစွာ စိတ်ထည်းမှာ
ထင်ပေါ်လာသော အာရုံကို ပဋိဘာဂနိမိတ် ခေါ်ဆိုသည်။

နိမိတ်ကြီး ၄-ပါး။ ။ သုတ်မဟာဝါ ။ ပါ။ ၁၈။ ၄။ ၄၆-၌ အကျယ်ရှု။
နိက္ခမပါရမီ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ (၁) သူအို၊ (၂) သူနာ၊ (၃) သူသေ၊
(၄) ရဟန်းတို့ကို ခေါ်ဆိုသည့် ဗုဒ္ဓဝင် ဝေါဟာရ။

နိမိတ်ခေါ်လာ၊ မျိုး ၃-ဖြာ၊ မြို့ရွာ ဆည်းလည်းဆို။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို
(ဆည်းလည်း ၃-လုံး) သုတေသန၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

နိမိတ်ဖတ် ပုဏ္ဏားတော် ၈-ယောက်။ ။ အလောင်းတော်မင်းသား ဖွားမြင်
ရာ၌ လက္ခဏာတော် နိမိတ်ဖတ် အထူးရွေးချယ်ခံ ပညာရှိပုဏ္ဏား
ရှစ်ယောက်။ (၁) ရာမပုဏ္ဏား၊ (၂) ဇေ၊ (၃) လက္ခဏ၊ (၄) မန္တိ၊

(၃၂၄)

[နိ]

(၅) ကောဏ္ဍည၊ (၆) ဘောဇ၊ (၇) သုယာမ၊ (၈) သုဒတ္တပဏ္ဍားတို့ ဖြစ်ကြ၏။ ဗုဒ္ဓဝံသ အဋ္ဌကထာ။

နိယတ ဗျာဒိတ် ရကြောင်း အင်္ဂါ ၈-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ် အဓိပ္ပါယ်ကို (ဗျာဒိတ်ရကြောင်း အင်္ဂါ ၈-ပါး)၌ ကြည့်ပါ။

နိယတ ဗျာဒိတ်ရ အလောင်းတော်တို့ မဖြစ်ကောင်းသော အရပ် ၄၁ နှစ် ၁၈-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ဗျာဒိတ်ရ အလောင်းတော်တို့ မဖြစ်ရာသော အရပ် ၁၈-ပါး)၌ ကြည့်ပါ။

နိယာမတရား ၅-ပါး၊ တနည်း ၁၅-ပါး။ ။ အမှတ် ၁-မှ ၅-အထိကို သုတ် မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ မဟာပဒါနသုတ်မှ ယူပြုသည်။ အဋ္ဌသာလိနီ။ ဋ္ဌ။ ၃၁၂-၌လည်း ရှုပါ။ မြဲသော အလေ့အကျင့် သဘောတရားတို့ကို ခေါ်ဆို သည်။ ဤ၌ ပညာရှိကြီးများ ထုတ်ဆိုရေးသားချက် တဆယ့် ငါးပါး ကိုသာ ပြသော်လည်း အတိအကျ မမှတ်အပ်၊ ထိုထက်ပို၍လည်း ကြံဆ ယူငင် နိုင်သေး၏။ ၎င်းကိုပင် “ကမ္ဘာနိယာမ တရားကြီး ငါးပါး” ဟု လည်း ခေါ်ဆိုကြ၏။

- (၁) စိတ္တ နိယာမ-စိတ်တို့၏ အစဉ်အတိုင်း ရှေ့စိတ် နောက်စိတ် ဖြစ်ပွား သော သဘောတရား။
- (၂) ကမ္မ နိယာမ- ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတို့၏ ကံနှင့် အလားတူစွာ ကမ္မဝိပါက်တရား ချမ်းသာ၊ ဆင်းရဲတို့ ဖြစ်ပွားခြင်းသဘော။
- (၃) ဗီဇ နိယာမ- သစ်စေ့ သစ်ညှန် စသည်တို့၏ မူလမျိုးရိုး ပင်ရင်းနှင့် အလားတူစွာ ပေါက်ခြင်းသဘော။
- (၄) ဥတု နိယာမ-ဆောင်း၊ နွေ့၊ မိုးဗန်ဥတုတို့၌ နှင်းကျခြင်း၊ ပူအိုက်ခြင်း၊ မိုးသားရွာခြင်းစသော အစဉ်မပြတ် အလားတူ ဖြစ်ခြင်းသဘော။
- (၅) ဓမ္မ နိယာမ-ရေတို့၏ နိမ့်ရာသို့ စီးဆင်းခြင်း၊ သစ်ညှန်တို့၏ ကောင်း ကင်သို့ ထိုးတက်ခြင်း၊ နေ လ ကြယ်တာရာ တို့၏ ထွန်းလင်း တောက်ပ လှည့်လည်ခြင်း စသော သဘောတရားစု။

- (၆) ကပ္ပ နိယာမ- ကမ္ဘာ၏ ပဌမတည်ထောင် ဖြစ်ပေါ်ပျက်စီး ပြုပြင် ပြောင်းလဲနေခြင်း သဘော။
- (၇) လိင်္ဂ နိယာမ- ထီး၊ မ သတ္တဝါတို့၏ အချင်းချင်း မတူ ထူးခြား သော အသွင်၊ အသံ သဘော။
- (၈) ပထဝီ နိယာမ- မြေ၏ ကည်ရာ မှီရာဖြစ်ခြင်း ခက်မာ ခိုင်ခန့်ခြင်း သဘော။
- (၉) အာပေါ နိယာမ- ရေ၏ နိမ့်ရာသို့ စီးဆင်းခြင်း၊ အေးမြခြင်း၊ ပျော့ ပျောင်းခြင်း သဘော။
- (၁၀) တေဇော နိယာမ- မီး၏ ပူလောင်ခြင်း၊ မြှိုက်ကျွမ်းခြင်း၊ ကြေညက် စေခြင်း၊ ရင့်ရော် ဆွေးမြေ့စေခြင်းနှင့် ချမ်းအေးခြင်း သဘော။
- (၁၁) ဝါယော နိယာမ- လေ၏ တွန်းကန် ထကြွ လှုပ်ရှား ဟောင့်ခိုင် ခြင်း သဘော။
- (၁၂) အာကာသ နိယာမ- ကောင်းကင်၏ ဟင်းလင်းပွင့်ခြင်း၊ ရေးခြစ်၍ မရခြင်း၊ အဆင်းအရောင် ရုပ်သွင် ကင်းခြင်း သဘော။
- (၁၃) သူရိယ နိယာမ- နေမင်း၏ အရောင်အဆင်းကို ပေးခြင်း၊ လက်ျာ ရစ် အမြဲလှည့်လည်ခြင်း၊ အရှေ့မှထွက်၍ အနောက်သို့ ဝင်ခြင်း သဘော။
- (၁၄) စန္ဒ တာရက နိယာမ- လနှင့် ကြယ်တာရာတို့၏ အလင်းရောင်ကို ပေးခြင်း၊ အမြဲလက်ျာရစ် လှည့်လည်၍ သွားခြင်း၊ အရှေ့မှထွက်ပြီး အနောက်သို့ ဝင်ခြင်း သဘော။
- (၁၅) ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ နိယာမ- ကုသိုလ် အကုသိုလ် တရားတို့၏ တခုဖြစ် လျှင် အခြားတခု ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း၊ သဘောတရား တခုချုပ်လျှင် အခြားတခု ချုပ်ငြိမ်းသွားသော သဘောတရားစုမျိုး။

နိရောဓသစ္စာ၏ အနက်သဘော ၄-ချက်။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (သစ္စာအနက် ၁၆-ချက်)၌ ရှုပါ။

(၃၂၆)

[နိ။ နိ]

နိရောဓ သမာပတ်၏ ပုဗ္ဗ ကရုဏာကြီး ၄-ပါး။ ။ နိရောဓသမာပတ် မဝင်စားမီ ရှေးဦးစွာ အမြဲပြုလုပ် ခိဋ္ဌာန်ရသော ပြုဘွယ်ကြီး လေးပါး ဟူ၏။
 (၁) သတ္တု ပက္ခောသန-မြတ်စွာဘုရားခေါ်လျှင် သိနိုင်ခြင်း၊ (၂) သံသ ပဋိမာနန-သံသာ တောင့်တလျှင် သိနိုင်ခြင်း၊ (၃) နာနာဗဒ္ဓ အဝိကော ပန- မိမိနှင့် စပ်သော သင်္ကန်း ပရိက္ခရာတို့ကို ရေ၊ မီး စသော ရန်သူများ မဖျက်ဆီးနိုင်ခြင်း၊ (၄) အဒ္ဓါန ပရိစ္ဆေဒ- ဝင်စားနေမည့် နေ့ရက်အချိန် ကို ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ခြင်း။

နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားနိုင်သူ ၂-မျိုး။ ။ စိတ်၊ စေတသိက်၊ စိတ္တဇရုပ် တို့ကို အခိုက်အတန့်အားဖြင့် ချုပ်စေကာ ချမ်းသာမှုကို ခံစားနိုင်သူ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်ကို ဆိုသည်။ (၁) ဈာနလာဘီ အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ် တယောက်၊ (၂) ဈာနလာဘီ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ် တယောက်။

မှတ်ချက်။ ။ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်နှင့် ပုထုဇဉ် ဈာန်ရ ပုဂ္ဂိုလ် တို့ကား နုသော သမာဓိရှိ၍ မဝင်စားနိုင်ဟူ၏။ ဈာန်သမာပတ် မရသူ အနာဂါမ် ရဟန္တာတို့လည်း မဝင်စားနိုင်ချေ။

နိသဇ္ဇ ဧဝါသမျိုး ၈-ပါး။ ။ မြတ်စွာဘုရားနှင့် သံဃာတော်များထံ ကပ်ရောက်ခစားသောခါ မနေအပ်သော အရပ်နေရာမျိုး ရှစ်ပါး၊ မသင့်တင့်သော အပြစ်သင့်သည် ဟူ၏။ သုတ္တန်နိပါတ် မင်္ဂလသုတ် အဋ္ဌကထာမှ သုတေသနပြုသည်။ (၁) အတိဒ္ဓရ- ဂေးလွန်းသော နေရာ၊ (၂) အစွာသန္ဓ- နီးလွန်းသော နေရာ၊ (၃) ဥပရိ ဝါတ-လေညာ လေတင်အရပ်၊ (၄) ဥန္နတ ပဒေသ- မြင့်လွန်းသော နေရာ၊ (၅) အတိ သမ္ပုခ- မျက်နှာနှင့် တည့်တည့်အရပ်၊ (၆) အတိ ပစ္ဆာ- နောက်ကျော တည့်တည့်အရပ်၊ (၇) ဩနတ- နိမ့်ကျလွန်းသော နေရာ၊ (၈) ပဿ- ဘေးတိုက် တည့်တည့်နေရာ။

[နိ]

နိလာအပြား၊ မျိုး ၄-ပါး၊ ခွဲခြား မဏိသျှတ်။ ။ မဏိသျှတ္တရကျမ်းလာ နိလာမျိုးလေးပါးကို တန်ဘိုးနှင့်တကွ ၎င်းကျမ်းရင်း လင်္ကာအတိုင်း ခွဲခြား၍ ထုတ်ပြလိုက်၏။ “လေးသွယ်နိလာ၊ ပြားကြရာတွင်၊ (၁) ‘နိလာ’

ခေါ်ဆို၊ အောက်မဲညိုပွင့်၊ ပန်းသို့ တင့်၏။ (၂) ထပ်ဆင့် ဒုတိယ၊
 'နီလ ကဏ္ဍိ'၊ ရှုဤလက္ခဏာ၊ အပြာတွင်ဖက်၊ ညိုညိုစွက်၏၊ အမျက်
 နှစ်ပါး၊ ဤကျောက်များကား၊ ကျပ်သားရွှေတိ၊ တင်လောက်ဘိမူ၊
 သိဂိပဉ္စ၊ ကျပ်ထိုက်စွတညို၊ (၃) 'ဣန္ဒနီလာ'၊ လက္ခဏာကား၊ သူရိယာ
 နေခြည်၊ ရောင်သို့တည်၏၊ ရွှေမည် တကျပ်၊ တင်လောက်လပ်မူ၊ သုံးကျပ်
 ရွှေကောင်း၊ ထိုက်ပေရောင်း၏၊ (၄) တကြောင်း 'ဥပ နီလာ'၊ သညာ
 ခေါ် ဆိုကြာညိုပွင့်ရောင်၊ တကျပ်ခေါင်မှာ၊ စိမြောင်သင့်စွာ၊ ထားလောက်
 ပါမူ၊ ရွှေသား နှစ်ကျပ်၊ အဘိုးပြတ်သည်၊ မချွတ်မှန်ဖြောင့် လှည့်
 သတည်း။ ။

နီဝရဏတရား ၆-ပါး။ ။ ဈာန် မဂ် ဖိုလ်စသော ကုသိုလ်တရားတို့ကို ပိတ်ပင်
 ကားသီး ကန့်ကွက်တတ်သော တရား ၆-ပါး။ (၁) ကာမစ္ဆန္တ နီဝဏ္ဏ-
 အာရုံငါးပါး၊ ကာမဂုဏ်တရားတို့ကိုသာ ခံစားလိုခြင်း လောဘ၊ (၂)
 ဗျာပါဒ နီဝဏ္ဏ- အမျက်ဒေါသ ပြစ်မှား ကြမ်းထမ်းခြင်း၊ (၃) ထိန
 မိဒ္ဓ နီဝဏ္ဏ- ထိုင်းမှိုင်း ငိုက်မျည်းခြင်း၊ (၄) ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စ နီဝဏ္ဏ-
 မတည်ကြည်သောစိတ်၊ ပျံ့လွင့်ခြင်း၊ ပူပန်ခြင်း၊ (၅) ဝိစိကိစ္ဆာ နီဝဏ္ဏ-
 ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် မိမိတို့ပြုလုပ်ရမည့် အကျိုးခံစားခွင့်
 ဈာန် မဂ်ဖိုလ်တရားတို့ကို သို့လော သို့လော ယုံမှားတွေးငောခြင်း၊
 (၆) အဝိဇ္ဇာ နီဝဏ္ဏ-အမှန်ကို မသိတတ်ခြင်း မောဟ။ ။

[နီ]

နုပွာ ၅၀၀၊ ဘုံရားလျာ၊ သညာ အမည်ထုတ်။ ။ ကျမ်းကြီး ကျမ်းခိုင်တို့၌
 ၎င်းတို့၏ အမည်နာမများကို မတွေ့ဘူးသေးပါ။ ရင့်မာ တကျိပ်ကား
 အနာဂတဝင်ကျမ်း၌ အမည်များနှင့်တကွ လာရှိ၏။ "ရင့်မာတကျိပ်၊
 နှင်းရာ၊ နောင်လာရှစ်သောင်း၊ ဘုံရားပေါင်း။ ဘုံရားပေါင်းနောက်၊
 တို့နှစ်ယောက်၊ တို့နှစ်ယောက်နောက်၊ ခင်ကြီးပေါက်" ဟု အရက်သမား
 စကားမျိုးလောက်ကိုသာ ကျွန်ုပ်တို့ ကြားမှတ်ရသေး၏။

နုသထိ ၁၀-ပါး။ ။ ၎င်း၏ သရုပ်အဓိပ္ပါယ် (အနုသထိ ဆလပ်ပါး) မှာ ပြခဲ့
 ပြီ။ ဤဝေါဟာရကား ကဗျာလင်္ကာအစပ်နှင့် စာပေဝါး မဝသ္မာတို့မှ
 ဖြစ်လာ၏။ အမှန်မှာ "အနုသထိ" သာ ဖြစ်သည်။

(၃၂၀)

[နှစ်နေ]

[နှစ်]

နှစ်နာမုျိုး ၁၈-ပါး။ ။ ကုဋ္ဌနှစ်နာမုျိုး ၁၈-ပါး၊ အမတသာဂရ ဆေးကျမ်းမှ အကျဉ်းယူပြသည်။ အကျယ် ၎င်း၌ ရှိပါလေ။ (၁) ကာပါလိက-ကိုယ်ရေး နှိ၊ ညို အဖုပေါက်၊ ကြမ်းခြောက်၍ အလွန်နာကျင်ခြင်း ဖြစ်၏။ (၂) သြဗုဗုရ- ကိုယ်ရေးနှိ၊ သဖန်းသီးဖုထ၊ အလွန်ယား၊ ဆံပင်အမွှေး ဖြော့တော့သော အဆင်းရှိ၏။ (၃) မဏ္ဍလ- ကိုယ်ရေးဖြူ နှိ၊ စေးထန်းထန်း အဖု အကွက်ထ၏။ (၄) ဣက္ခ ဇိဝှိ အနာဖြစ်ရာ၌ လျှာကဲ့သို့ ရှိ၏။ အတွင်း၌ ဝါညို ရှိ၏။ နာကျင်၏။ (၅) ပုဏ္ဏရိက- အရေသည် ကြာရွက် နုကဲ့သို့ စဉ်းငယ်နီ၍ ဖြူ၏။ (၆) သိမ်မ-အရေ ကြေးနီ အဆင်းကဲ့သို့ ရှိ၏။ ယား၏။ ခြောက်၏။ တစ တစ ပြန်နု၍ တက်၏။ (၇) ကာက- အရေ ချင် ခရွေးကဲ့သို့ ရှိ၏။ အတွင်း၌ ညို၏။ ဘေးနားနီ၏။ ခြောက်သွေ့ ကိုက်ခဲ နာကျင် ၏။ (၈) ဧကကုဋ္ဌ- ချွေးမထွက် ငါးတစ်ငါးတုံးကဲ့သို့ ကြီးစွာ ဖြစ်ပေါ် လာတတ်၏။ (၉) ဂဗစမ္မ- အရေသည် ဆင်ရေကဲ့သို့ ထူ၏။ (၁၀) ဒမ္မဒလ- ယား၏။ နီရောင် ရှိ၏။ အဖုတို့ဖြင့် ပြည့်၏။ အဖုပေါက်ကဲ့လျက် အဝတ် ပုဆိုးတို့ဖြင့် အထိ မခံနိုင်အောင် နာကျင်၏။ (၁၁) ကိဋ္ဌိဘ- ခြောက်သော အရောင် ရှိ၏။ ညိုမည်း၏။ ကြမ်းထော့၏။ (၁၂) ဝေပါဒိက- လက်ခြေ တို့၏ အရေသည် ကွဲယျက်ပေါက်ပဲ့ခြင်းသို့ ရောက်၏။ အလွန် နာကျင်၏။ (၁၃) အလသ-အရေ၌ များစွာ ယား၍ အဖုကြီးတွေ ပေါ်ပေါက် လာတတ်၏။ (၁၄) ဒဒ္ဒါ-အရေရှိလျက် ယားပြီး အဖုတို့ ထတတ်၏။ (၁၅) ပါမာ- ပူလောင်၏။ ယား၏။ သေးငယ်သော အနီဖု ကလေးများ ပေါ်ပေါက်လာတတ်၏။ (၁၆) ဝိပွေဝါဠက- အရေ၌ ညိုညိုနီနီ သေးငယ် သော အဖုကလေးတွေ ဖြစ်လာတတ်၏။ (၁၇) သတာရ- အရေ၌ နီနီ ညိုညိုအဖုကြီးတွေ ထတတ်၏။ (၁၈) ဝိဓိက- အရိုး အဆစ်တို့ကို ဆွေးမြေ့ ပြုတ်ပြုတ်စေ၏။

[နေ]

နေထွက်နာရီ၊ ၁၂-လီ၊ မြန်ပြည် ဘယ်လ ဘယ်ချိန်နည်း? ။ မြန်မာ ပြည်၌ နေထွက် နေဝင် အချိန်များကို အောက်ပါ လင်္ကာသွားအတိုင်း ပညာရှိများ စီစဉ်ထားခဲ့ကြ၏။ ဤ၌ စနေနံကို သုည ယူလေ။

လင်္ကာသွား	လ အမည်	နာရီ	မိနစ်
ကူး၊ သောင်း၊ နေထွက်	တာကူး	၆	၀၀
ဆုန်၊ ဖက်၊ မေနှင်း	ကဆုန်	၅	၅၀
ယုန်၊ မင်း၊ လှထွေ	နယုန်	၅	၄၀
ဆို့၊ ပေ၊ ဆယ်ထပ်	ဝါဆို့	၅	၃၀
ခေါင်၊ မတ်၊ လည်တို	ဝါခေါင်	၅	၄၀
လင်း၊ ပျို၊ ပျိုထွေး	တော်သလင်း	၅	၅၀
ကျွတ်၊ ငသွေး၊ ထွက်ထွက်	သီတင်းကျွတ်	၆	၀၀
မုန်း၊ သက်၊ အော်နေ	တန်ဆောင်မုန်း	၆	၁၀
နတ်၊ သေ၊ ချန်ထား	နတ်တော်	၆	၂၀
ပြာ၊ သား၊ စုတ်တံ	ပြာသို	၆	၃၀
တံ၊ ဟန်၊ ခေါ်ထု	တပို့တံ	၆	၂၀
ပေါင်း၊ ဟု၊ အတင်း	တပေါင်း	၆	၁၀

နေထွက်လင်းသည်၊ မြန်တွင်းပြည်သူ၊ မှတ်ယူသော်။

နေပြည်တော်မှာ၊ ငြိမ်ညောင်းသာ၊ ကျမ်းလာ သံ ၁၀-မျိုး။ ။ ၎င်းသရုပ်
(မြို့တော်သာယာ၊ ငြိမ်ညောင်းငြာ၊ ၁၀-ဖြာ အသံမျိုး) ဟူသော သုတေ
သန၌ ရှုပါလေ။

နေမင်း၏ ရန်သူမျိုး ၄-ပါး။ ။ ဝိနည်း စူဠဝါ။ ပါ။ ၄၉၂။ ဋ။ ၃၁၂-တို့၌
ရှုပါ။ နေ၏ အန္တရာယ်ကြီး လေးပါး။ (၁) ဆီးနှင်းမြူခိုး၊ (၂) မီးခိုး၊
(၃) မိုသ်းတိမ်၊ (၄) အသူရိန်တို့ ဖြစ်ကြ၏။

နေမင်း၏ ရန်သူမျိုး ၅-ပါး။ တနည်း။ ။ နေ၊ လ၊ တို့၏ အန္တရာယ် အညစ်
အကြေး ၅-ပါး ဟူ၏။ ။ သုတ်သီလက္ခန္ဓာ။ ဋ။ ၁၂၉။ (၁) မိုသ်းတိမ်
တိုက်၊ (၂) ဆီးနှင်း၊ (၃) မီးခိုး၊ (၄) မြူ၊ (၅) ရာဟု အသူရိန်။

နေရာ ၅-သွယ်၊ နန်းတော်ဝယ်၊ ဘယ်နှယ် ဘယ်သို့နည်း?။ ။ နန်းတော်
တွင်းရှိ မှူးမတ်တို့၏ နေရာ ၅-သွယ် ဟူလို၊ ၎င်းတို့ကို တော်၊ ဒူး၊ စနည်း၊
ကဝေါ၊ ဟု သိရာသည်။ ဤ အခေါ်အဝေါ်တို့မှာ ရာမညတိုင်းသားတို့

(၃၃၀)

[နေ။ နေ]

ဘာသာ ဖြစ်၏။ (၁) တော် နေရာ- ကွန်းစင် နေရာ၊ (၂) ဒူး နေရာ- သေဥ် မနေရာ၊ (၃) စနည်း နေရာ၊ (၄) သေဥ်ရံ နေရာ၊ () ဘဝေါ နေရာ- သေဥ်ထွေးနေရာ၊ အတွင်းဘဝေါ၊ အပြင်ဘဝေါ၊ အားဖြင့် နေရာ ငါးသွယ် ရှိ၏။

ထို့ကြောင့် “အမတ်ကြီးဟု၊ သီးသီးကျော်ထင်၊ တော်ဟုတွင်သား၊ ကွန်းစင်လုံးညို၊ ရွှေတိုင်မှီလျက်၊ နောက်ပြီနောက်တည်၊ ဒူး၊ စနည်က၊ နှစ်မည်ဘဝေါ၊ နတ်လော တွေးဘွယ်၊ မတံငါးသွယ်နှင့်၊”ဟု ပညာရှိတို့ စပ်ဆိုထား၏။

နေရောင်ခြည် ၇-မျိုး။ ။ နေရောင်ခြည် ဓာတ်တွင်ပါသော အဆင်းရောင် ခြည် ၇-မျိုး။ (၁) အနီရောင်၊ (၂) အဖြူရောင်၊ (၃) ညိုစိမ်းရောင်၊ (၄) အဝါရောင်၊ (၅) မောင်းမှိုင်းရောင်၊ (၆) ခရမ်းရောင်၊ (၇) ပြုံးပြက်ရောင်။

နေဝင်နာရီ၊ ၁၂-လီ၊ မြန်ပြည် ဘယ်လ ဘယ်ချိန်နည်း? ။ ။ ၎င်းအဖြေကား ၁၂-နာရီကို တည်၊ ထိုလ၏ နေထွက်နာရီနှင့် နတ်၊ အကြွင်း နေဝင်နာရီ ဖြစ်၏။

နေ နံမျိုး ၈-ပါး။ ။ တနင်္ဂနွေ နေ့နံ အစ- ရာဟု နေ့နံ အဆုံး၊ ၎င်းရှစ်ပါးကို ခေါ်သည်။

နေ့၌ အိပ်သင့်သောသူ ၁၇-ဦး။ ။ ဥတုဘောဇနကျမ်းမှ ဤသူများကား- ကျန်းမာရေးအတွက် နေ့ကိုအိပ်ရမည်။ (၁) အပင်ပန်းခံသူ၊ (၂) မေထုန် မှိုင်ပြီးစသူ၊ (၃) ခရီးပြင်းသွားသူ၊ (၄) ဆင်မြင်းတို့ ပန်းအောင်စီးသူ၊ (၅) ကိုယ်လက်နှမ်းနယ်သူ၊ (၆) ဝမ်းသက်သူ၊ (၇) ရင်ကျပ် ရင်ဘတ် နာ ရှိသူ၊ (၈) ပန်းနာရှိသူ၊ (၉) ရေငတ်နာရှိသူ၊ (၁၀) သက်လုံ ပျက်သူ၊ (၁၁) လေနာရှိသူ၊ (၁၂) ဓာတ် အားခွန် ကုန်ခန်းသူ၊ (၁၃) သလိပ် ကုန်ခန်းသူ၊ (၁၄) သူအို၊ (၁၅) သေအရက် များစွာ ယစ်သူ၊ (၁၆) အဇိဏ္ဏနာ ရှိသူ၊ (၁၇) ညဉ့်ကို မအိပ်ရသူ။

[နော + 'က်။ နော + င်]

(၃၄၁)

[နော]

နောက်ပစ်အနက်၊ ၃-ပါးထွက်၊ မိန်မြက် ပြေတော်မူ။ ။ ပဲနှင့်စလယ်၊ ပယ်၌
ဝယ်၊ တင့်တယ် နောက်ပစ်မှ။ ဟူသော ပရိဘာသာ အရ။ (၁) ငွေ တပဲ၊
နှစ်ပဲ၊ ဟူသောအနက်၊ (၂) ဆန် တစလယ်၊ ဟူသောအနက်၊ (၃) မြေ
တပယ်၊ နှစ်ပယ်၊ ဟူသော အနက်တို့၌ (ဝဲ၊ ဂ) ဟု နောက်ပစ်နှင့် ရေးရ၏။

နောက်ပစ်မျိုး ၃-ပါး။ ။ မြန်မာသင်ပုန်းကြီး ကျမ်းလာ ၃၆-ပါးသော
ဌာနတို့တွင် ပါဝင်သည့် စာစီစာကုံး ဥပဒေသ ဝေါဟာရ၊ “အဲ၊ အဲ့၊ အဲး”
တို့ဖြစ်၏။ (နောက်ပစ် ယသတ် သမာနဟော။)

နောင်တ တရားကြီး ၁၀-ပါး။ ။ လွန်ပြီးအမှုတို့ကို ပြန်တွေးကာ စိတ်
မအေးဘူးဟု အကြောင်းတရား ၁၀-ပါး၊ ဒွါဒသနိပါတ် ဇနသန္ဓဇာတ်
ပါဠိတော်မှ။

- (၁) ငယ်ရွယ်စဉ်အခါ ပစ္စည်း ဥစ္စာ မရှာ မဆည်းပူးခဲ့လျှင် အိုမင်းသော
နောင်အခါ၌ မရှိဆင်းရဲ မဲ့ပြာကျသောကြောင့် နောင်တ
ရတတ်သည်။
- (၂) ငယ်ရွယ်စဉ်အခါ ပညာသင်ကြားရန် အခွင့်အရေး ရပါလျက်
ပညာကို မသင်မကြား ဆိုးတေကာ ကျောင်းပြေး လုပ်သော
သူသည် ပညာမရှိခြင်းကြောင့် နောင်အသက်မွေးမှု ငြိုငြင် ဆင်းရဲ
သော အခါ နောင်တ ရတတ်သည်။
- (၃) ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲခြင်း၊ ကုန်းချောစကား ပြောကြား ရန်တိုက်
ခြင်းများ ပြုမိခဲ့လျှင် နောင်သေရာညောင်စောင်း၌ လျှောင်းစက်
ရသောအခါ နောင်တတရား ရတတ်သည်။
- (၄) သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်း၊ ကြမ်းကြုတ်ခြင်း၊ ယုတ်မာ ညစ်ညမ်း
သော အမှုတို့ကို ပြုခြင်း၊ သတ္တဝါများအား သနားမဖက် ရက်စက်
သည်ကို ပြုမိခြင်းတို့ကြောင့်လည်း နောင်သောအခါ နောင်တ
ရတတ်သည်။

- (၅) အဂမနိယ မသွားလာအပ်သော သူမယားနှင့်သွီးများကို သွားလာ ပေါင်းသင်း မှီဝဲဖျက်ဆီးမိခြင်းကြောင့်လည်း နောင်တတဖန် ပူပန် ရတတ်သည်။
- (၆) များစွာသော ပစ္စည်းဥစ္စာ ထမင်း အဖျော်တို့ ရှိပါလျက် ထိုစဉ် အခါက ဒါနမပြုမိလျှင် နောင်သောအခါ၌ နောင်တရတတ်သည်။
- (၇) ဥစ္စာအား၊ ကိုယ်အား၊ ဉာဏ်အား များစွာရှိပါလျက် အိမ်မင်းသော မိဘတို့ကို အသက်ရှိစဉ် အခါက မလုပ်ကျွေး မမွေးမြူ မိခဲ့လျှင် နောင်သောအခါ နောင်တရတတ်သည်။
- (၈) ပုဗ္ဗာစရိယ ဖြစ်၍ အဖန်တလဲလဲ ဆိုဆိုးမတတ်သော အလုံးစုံသော ဝတ္ထုကာမ အရသာတို့ကို ရှာကြံဆောင်ယူ၍ ကျွေးမွေး ပေးတတ် သော မိခင်၊ ဘခင်မြတ်ကို မထေမဲ့ ပြုမိလျှင် နောက်အခါ နောင်တ ရတတ်သည်။
- (၉) သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ဗဟုသုတသခင်ရဟန်းတော်အရှင် သူတော် စင်များ ထင်ရှားရှိပါလျက် မဆည်းကပ် မကိုးကွယ် မပေးလှူမိသူ သည်လည်း နောင်သောအခါ နောင်တ ရတတ်သည်။
- (၁၀) ငြိမ်သက် တည်ကြည်သောအကျင့် ခြိုးခြံသော အကျင့်သည် ကောင်းမြတ်၏ဟု သူတော်ကောင်းတို့ ဟောကြားခဲ့ပြီ၊ ဤသို့သော အကျင့်မြတ်တို့ကို ငါလည်း ရှေးက မကျင့်ခဲ့မိဟု နောင်သော အခါ နောင်တ ရတတ်သည်။

နောင်ပြင်ရန်ခက်၊ မျိုး ၅-ချက်၊ မိန့်မြွက် ' ညာရှင်။ ။ ဤ၌ စလေဆရာ ကား ရွှေသုံးပါးဖြစ်သော အိမ်ထောင်ပြု၊ ဘုရားတည်၊ ဆေးမင်ကြောင် ထိုးမှုတို့ကို ပြုသွား၏။ ကျောင်းလူ ကျောင်းထိုင်ပင့် ကိစ္စနှင့် စာချုပ် ရေးကိစ္စထည့်၍ ၅-ပါး ဖြစ်လာသည်။ ကျောင်းလူမှားလျှင် ဘုန်းကြီးနှင့် စကားများ နှင်ချလိုလည်း မသွား၊ အပါယ်သို့သာ လားတတ်ကြသည်။ စာချုပ်မှု ကိစ္စကား သာ၍ပင် ဆိုးချေ၏။ ထိုကြောင့် “အိမ်ထောင်မှု၊ ဘုရားတည်၊ ဆေးမင်ရည် စုတ်ထိုး၊ ကျောင်းထိုင်ပင့် မြတ်သံသာ၊ စာချုပ်ရာ ခက်တဲ့အမျိုး။ ဤ ၅-ခု သမ္ပဇဉ်၊ ဉာဏ်ယှဉ်ကာ ပြုကြမြော်ကိုး” ဟု ဆိုရိုးပြုကြသည်။

[နို့။ နို့ + င်။ နွား]

(၃၃၃)

[နို့]

နို့အရသာမျိုး ၅-ပါး။ ။ နွားနို့ စသည်မှ ဖြစ်ပေါ်သော အရသာ ဓာတ်များ။
(၁) ခိရ-နို့စိမ်း နို့ကျက်၊ (၂) ဒဓိ-မိန်ခဲ၊ (၃) ဋုက္က- ရက်တက်ရည်၊
(၄) နဂနိတ- တောပေး၊ ဆိဦး၊ (၅) သပ္ပိ-ထောပတ်။

နို့ထိန်း အင်္ဂါ ၉-ပါး။ ။ ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာမှာ ရှေးခါက ယခုကဲ့သို့ တိရစ္ဆာန်နို့ မျိုးဖြင့် မိမိတို့သားသွီးတို့ကို မမွေးမြူ၊ လူလူချင်း နို့ဖြင့်သာ မွေးမြူစေကြ၏။ ထို့ကြောင့် မိမိကလေးအား နို့ထိန်း တိုက်ကျေးမည့် သူမသည် “မမြင့်လွန်း၊ မနိမ့်လွန်း၊ မကြုံလွန်း၊ မဆူလွန်း၊ မမည်းလွန်း၊ မဖြူလွန်း၊ ရင်သားမရှည်လွန်း၊ မတိုလွန်း၊ ချောင်းဆိုးပန်းနာ မရှိ” သူ ဖြစ်စေရသည် ဟူ၏။

နိုင်ငံတော် ကျယ်ပြန့်မှု အကြောင်းကြီး ၈-ပါး။ ။ တိုင်းပကား ပြည်နယ် တိုးကျယ် ပြန့်ပွားခြင်း အကြောင်း အင်အား ရှစ်ပါး။ ။ ရာဇနိတိသျှကြ။ ။
(၁) စစ်၏ ဦးခေါင်းခေါ် စစ်သူကြီး ဗိုလ်ချုပ်ရှိခြင်း၊ (၂) စစ်၏ မျက်စိ ခေါ် ဟူရားတတ်နှင့် ဆရာဝန်များ ရှိခြင်း၊ (၃) စစ်၏ နား ခေါ် သူလျှိုကောင်းများ ရှိခြင်း၊ (၄) စစ်၏ အား ခေါ် ရဲမက် စစ်သည် ကောင်း များစွာ ရှိခြင်း၊ (၅) စစ်၏ ခံတွင်းခေါ် တမန်လိမ္မာများ ရှိခြင်း၊ (၆) စစ်၏ အစွယ်ခေါ် ဗိုလ်မှူး တပ်မှူး ရှိခြင်း၊ (၇) စစ်၏ ခြေ ခေါ် ကြည်း၊ ရေ၊ လေယာဉ်နှင့် ယာဉ်မောင်း သူရဲကောင်းများ ရှိခြင်း၊ (၈) စစ်၏ လက် ခေါ် လက်နက်ခဲယမ်း ရိက္ခာများစွာ ရှိခြင်း။

နိုင်လိုသူများ၊ ကျင့်ဆောင်ထား၊ ၅-ပါး မြတ်ဗေမ္မာ။ ။ ၎င်းကို (အောင် နိုင်ခြင်းတရား ၅-ပါး) ဟူသော သရုပ်၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

[နွား]

နွားလားကြီးမျိုး ၃-ပါး။ ။ (၁) နွားကောင်ရေ တရာတို့၏ အကြီး အမှူးသည် နွားလား “ဥသဘ” မည်၏၊ (၂) ကောင်ရေ တထောင်တို့၏ အကြီးအမှူးသည် နွားလား “နိုသဘ” မည်၏၊ (၃) အားလုံးသော

(၃၃၄)

[၈ + ၈]

နှားအပေါင်းတို့၏ အကြီးအမှူးသည် နှားလား “အာသဘ” မည်၏။
မူလယဏ္ဍာသ ။ပါ။ ၉၉ ။ဋ္ဌ။ ပ-အုပ်၊ ၃၃၂-၌ အကျယ်ရှုပါ။

[၈]

နှစ် အမျိုးအစား ၃-ပါး။ ။နက္ခတ် ဗေဒင်ကျမ်းတို့မှ၊ (၁) မဏ္ဍုက ဂတိကနှစ်-
ရက်ပေါင်း ၃၆၄-ရက်ကျမှ မိဿရာသီသို့ တနင်္ဂနွေ ရောက်လျှင် နေသည်
အသွားနှေးသောကြောင့် မဏ္ဍုက ဂတိကနှစ် ခေါ်သည်။ လဆန်း တိထိ
၁-ရက်၊ ၂-ရက်မှာ လမြင်ရ၏။ (၂) သီဟ ဂတိကနှစ်-ရက်ပေါင်း ၃၅၄-ရက်
နှင့် မိဿရာသီသို့ တနင်္ဂနွေ ရောက်လျှင် နေသည် ခုန်ကျော်၍ အသွားမြန်
သောကြောင့် သီဟ ဂတိကနှစ် ခေါ်သည်။ လဆန်း တိထိ ၄-ရက်၊ ၅-ရက်မှ
လမြင်ရ၏။ (၃) ယထာ ဂတိကနှစ်- ရက်ပေါင်း ၃၆၀- အပြည့်မှာ
မိဿရာသီသို့ တနင်္ဂနွေရောက်လျှင် နေသည် မနှေးမမြန် အပြောင့်
သွားသောကြောင့် ယထာ ဂတိကနှစ် ခေါ်သည်။ လဆန်း တိထိ ၃-ရက်မှာ
လမြင်ရ၏။ ဆေးဩဇာရှိသော နှစ်မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။တလ၏ အသံ ရက်ပေါင်း- ၃၀၊ မိဿစသော ဆယ့်နှစ်
ရာသီလျှင် အသံရက်ပေါင်း ၃၆၀-ကို အမြဲထား၍ နှစ်မျိုး
၃-ပါး ပိုင်းခြား၍ ပြသည်။

နှစ် အမျိုးအစား ၅-ပါး။ ။သုတေသီတို့အတွက် အချက်ကျ သိစေရန်
တွက်နည်းလင်္ကာပီ ဘော်ပြထားသည်။ ။လင်္ကာသံပိုင်ကား။ ကမ္ဘာ
ကပ္ပ၊ သာသန၊ သံဝစ်၊ တိထိ၊ နှစ်နှင့်။ သစ်သစ်သချံ၊ အသံမည်ထုတ်၊
သုဒ္ဓဒိန်သွား၊ နှစ်ငါးပါးတွင်၊ ပျက်ပွားတည်ထ၊ တပေါင်းစ၍၊ တိံသ
ဒိဝ၊ လဖြင့် ရေတုက်၊ အရက်ခြောက်ဆယ်၊ သုံးရာကြွယ်သား၊ ထိုဝယ်
နှစ်ကို၊ ကပ္ပဆို၏။ ထိုလည်းတကြောင်း၊ တပေါင်းကွယ်ပြည့်၊ ပါဠိပဒ၊
တန်ခူးစ၍၊ ခြောက်လ ခြောက်လ၊ ဝိသမနှင့်၊ သမဖြင့်အား၊ ငါးဆယ့်
လေးခါ၊ ရက်သုံးရာကား၊ သာသနာနှစ်၊ ဖြစ်၏ရင်း။ တပေါင်းလပြည့်၊
တန်ခူးပြည့်ဖြင့်၊ ဆယ်နှစ်လှည့်လည်၊ တိထိမည်၏၊ တလီဆိုဟယ်၊ သုံးဆယ်
အသံ၊ ဆယ်နှစ်ခါ၌၊ အသံသံဝစ်၊ ခေါ်မြဲနှစ်တည်း။ သက္ကရာဇ်ဦး၊
တန်ခူးတာတက်၊ ရက်၏အပ၊ ကြံခဲကြ၍၊ သုံးရာရက်ပါး၊ ခြောက်ဆယ်

ငါးနှင့်၊ ဆယ့်ငါးနာရီ၊ နှစ်ပါးချီလျက်၊ တဗီဇနာ၊ သုံးပြန်ကျတွင်၊ သုဒ္ဓဒိန္န၊ သံဝဇ္ဇရဟု။ သဒ္ဓမ္မပုည၊ ရှေ့ဆီမီး၊ စွယ်စုံကြီးတို့၊ ရှေးတီးတင့် နှိုင်း၊ ဆက်စဉ်လှိုင်း၍၊ သံပိုင်းမင်္ဂလာ၊ တင်ပြန်ရာသည်၊ မင်းသာပိုင်သ၊ စိုးမြန်းတည်း။

နှစ် အမျိုးအစား ၁၂-ပါး။ ။ခုနှစ်သက္ကရာဇ် အမည် ၁၂-မျိုး၊ ၎င်းတို့ကိုပင် “သင်္ကြန်မျိုး ၁၂-ပါး”ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။ သင်္ကြန်လက်ရိုးကျမ်း တို့မှ နည်းရရှိ ပြုလိုက်၏။ ရောက်ဆဲ သက္ကရာဇ်ကို တည်း၊ ၂-ခုနုတ်၊ ၁၂-ခု စား၊ ၁-ကြွင်းမူ ဇေယျနှစ်၊ ၂-ကြွင်းမူ ဝိသာခါနှစ်၊ ၃-ကြွင်းမူ ဇေဋ္ဌနှစ်၊ ၄-ကြွင်းမူ အာသဠိနှစ်၊ ၅-ကြွင်းမူ သရဝဏ်နှစ်၊ ၆-ကြွင်းမူ အဒြေနှစ်၊ ၇-ကြွင်းမူ အဿယုတ္တနှစ်၊ ၈-ကြွင်းမူ ကြတ္တိကာနှစ်၊ ၉-ကြွင်းမူ မိဂသီ နှစ်၊ ၁၀-ကြွင်းမူ ဖုသျှနှစ်၊ ၁၁-ကြွင်းမူ မာသနှစ်၊ ၁၂-ကြွင်းမူ ဖဂ္ဂဏနှစ်။

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဘုရား။ ။ဂေါတမ ဘုရားလောင်း ဗျာဒိတ် ခံယူသော ကမ္ဘာမှစ၍ ပွင့်တော်မူသော ဘုရားရှင်များ၏ အမည်တော်တို့ ဖြစ်သည်။

- (၁) တဏှက်ရာဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ ၇-ရက်၊ စရီးပင် (တောင်မရိုးပင်) ဗောဓိ၊ သက်တော် တသိန်း နေတော်မူ၏။
- (၂) မေဓင်္ဂရာဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ ၁၅-ရက်၊ ပေါက်ပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် ကိုးသောင်း။
- (၃) သရဏက်ရာဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ တလ၊ သခွတ်ပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် ရှစ်သောင်း။
- (၄) ဒီပင်္ကရာဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ ၇-ရက်၊ ညောင်ကြပ်ပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် တသိန်း။
- (၅) ကောဏ္ဍညဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ ဆယ်လ၊ ကြောင်လျှာပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် တသိန်း။
- (၆) မင်္ဂလာဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ ရှစ်လ၊ ကံ့ကော်ပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် ကိုးသောင်း။

(၃၃၆)

[၅ + ၆]

- (၇) သုမနဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ ဆယ်လ၊ ကံ့ကော်ပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် ကိုးသောင်း။
- (၈) ရေဝတဘုရား-ဒုက္ကရစရိယာ ၇-လ၊ ကံ့ကော်ပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် ခြောက်သောင်း။
- (၉) သောဘိတဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ ၇-ရက်၊ ကံ့ကော်ပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် ကိုးသောင်း။
- (၁၀) အနောမဒဿိဘုရား-ဒုက္ကရစရိယာ ဆယ်လ၊ဖောက်ကြံ့ပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် တသိန်း။
- (၁၁) ပဒုမဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ ရှစ်လ၊ ကြောင်လျာပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် တသိန်း။
- (၁၂) နာရဒဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ ၇-ရက်၊ ကြောင်လျာပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် ကိုးသောင်း။
- (၁၃) ပဒုမုတ္တရဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ ၇-ရက်၊ ထင်းရှူးပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် တသိန်း။
- (၁၄) သုမေဓာဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ ၁၅-ရက်၊ ထိန်ပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် ကိုးသောင်း။
- (၁၅) သုဇာတဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ ကိုးလ၊ ဝါးပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် ကိုးသောင်း။
- (၁၆) ပိယဒဿိဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ ခြောက်လ၊ ရေခတ်ပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် ကိုးသောင်း။
- (၁၇) အတ္တဒဿိဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ ရှစ်လ၊ စကားပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် တသိန်း။
- (၁၈) ဓမ္မဒဿိဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ ၇-ရက်၊ လိပ်ဆူးရွှေပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် တသိန်း။
- (၁၉) သိဒ္ဓတ္တဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ ဆယ်လ၊ မဟာလေကားပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် တသိန်း။

(၂၀) တိဿဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ ရှစ်လ၊ ပိတောက်ပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် တသိန်း။

(၂၁) ဖုဿဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ ခြောက်လ၊ သျှိသျှားပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် ကိုးသောင်း။

(၂၂) ဝိပဿီဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ ရှစ်လ၊ သခွတ်ပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် ရှစ်သောင်း။

(၂၃) သိခီဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ ရှစ်လ၊ သရက်ဖြူပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် ခုနစ်သောင်း။

(၂၄) ဝေဿဘူဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ ခြောက်လ၊ အင်ကြင်းပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် ခြောက်သောင်း။

(၂၅) ကကုသန်ဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ ရှစ်လ၊ ကုက္ကိုပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် လေးသောင်း။

(၂၆) ကောဏာဂုံဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ ခြောက်လ၊ ရေသဖန်းပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် သုံးသောင်း။

(၂၇) ကဿပဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ ၇-ရက်၊ ပညောင်ပင် ဗောဓိ၊ သက်တော် နှစ်သောင်း။

(၂၈) ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား- ဒုက္ကရစရိယာ ခြောက်နှစ်ကြာ၊ ညောင် ဗုဒ္ဓဟေပင်ရင်း၌ ပွင့်တော်မူသည်၊ သက်တော် ရှစ်ဆယ် နေတော် မူသည်။ ၎င်း အကျယ်ကို ဗုဒ္ဓဝံသ။ပ။၂၀၇။ဋ။၂၄၇။ အပဒါန် ။ဋ။ ပ-အုပ်။ ၅၄။ စရိယာပိဋက ။ဋ။ ၁၄-တို့၌ ရှုပါလော့။

နှစ်ဆယ့် ဝါးပါး၊ ဘေးကြီးများ၊ ဖြေကြား မြတ်အရှင်။ ၎င်း သရုပ်ကို (ဘေးကြီး ၂၅-ပါး)၌ ရှုပါ။

နှစ်ဆယ့်ရှစ်ရုပ်၊ စင်ဆွဲထုတ်၊ ြုလုပ် ရုပ်သေး သဘင်သော်။ ၎င်းသရုပ်ကို (ရုပ်သေးကပွဲ၊ ပါစမြဲ၊ ထုတ်ဆွဲ ၂၀-ရုပ် အဘယ်နည်း?) ဟူဆေး သုတေသန၌ ရှုပါ။

(၃၃၈)

[နှ + စံ။ နှ + တံ]

နှစ်ဆယ်လေးပစ္စည်း။ ။ ၎င်းသည် ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ဖြစ်၍ အာဂုံဆောင် ပြုပြီး နေ့စဉ်စည်းချ ရွတ်ဖတ်ပါက ရန်သူမျိုးငါးပါးမှ ကင်းလွတ်သည်။ ဟေတု ပစ္စယော၊ အာရမ္မဏ ပစ္စယော၊ အဓိပတိ ပစ္စယော၊ အနန္တရ ပစ္စယော၊ သမနန္တရ ပစ္စယော၊ သဟဇာတ ပစ္စယော၊ အညမည ပစ္စယော၊ နိဿယ ပစ္စယော၊ ဥပနိဿယ ပစ္စယော၊ ပုရေဇာတ ပစ္စယော၊ ပစ္ဆာဇာတ ပစ္စယော၊ အာသေဝန ပစ္စယော၊ ကမ္မ ပစ္စယော၊ ဝိပါက ပစ္စယော၊ အာဟာရ ပစ္စယော၊ ဣန္ဒြိယ ပစ္စယော၊ ဈာန ပစ္စယော၊ မဂ္ဂ ပစ္စယော၊ သမ္ပယုတ္တ ပစ္စယော၊ ဝိပုယုတ္တ ပစ္စယော၊ အတ္ထိ ပစ္စယော၊ နတ္ထိ ပစ္စယော၊ ဝိဂတ ပစ္စယော၊ အဝိဂတ ပစ္စယော တိ။

နှလုံးသွေးရောင်မျိုး ၆-ပါး။ ။ လူ၏ စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို လိုက်၍ဖြစ်ပေါ်သော သွေးရောင် ခြောက်ပါး။ (၁) ရာဂစရိုက် ထူပြောသူ၏ နှလုံးသွေးသည် ချိပ်ရည်ကဲ့သို့ နီမောင်းသော အဆင်းရှိ၏။ (၂) ဒေါသစရိုက် ထူပြော သူ၏ နှလုံးသွေးသည် ထောက်ရှာသီးမှည့်ကဲ့သို့ မည်းနက်သော အဆင်း ရှိ၏။ (၃) မောဟစရိုက် ထူပြောသူ၏ နှလုံးသွေးသည် သားဟင်းလျှာ ဆေးရည်ကဲ့သို့ ဖြော့တော့သော အဆင်းရှိ၏။ (၄) ဝိတက်စရိုက် ထူပြော သူ၏ နှလုံးသွေးသည် မဖြူမညို ပဲစဉ်းငုံအဆင်းကဲ့သို့ ဖြော့တော့သော အဆင်းရှိ၏။ (၅) သဒ္ဓါစရိုက် ထူပြောသူ၏ နှလုံးသွေးသည် မဟာ လှေကာပန်းအဆင်းကဲ့သို့ ဝါဝင်းကြည်လင်သော အဆင်းရှိ၏။ (၆) ပညာ စရိုက် ပြောသောသူ၏ နှလုံးသွေးသည် ပွတ်သစ်စပတ္တမြားကဲ့သို့ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော ရောင်ဆင်းရှိ၏။ (အဘိဓမ္မာနည်း)

နှုတ်ခမ်းရပ်မှာ ဖြစ်ပေါ်လာ၊ မြန်မာအက္ခရာ ၇-လုံး။ ။ ၎င်းသရုပ် (သြဇ္ဈေ အက္ခရာ ၇-လုံး)၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

နှုတ်မလုံသူမျိုး ၉-ယောက်။ ။ လျှိုဝှက်ဘွယ်တို့ကို မတိုင်ပင် မပြောကြား အပ်သူ ၉-ယောက်၊ ဟိတောပဒေသမ္ပ။ (၁) ရာဂ စရိုက်-ရာဂထူပြော သူ၊ (၂) ဒေါသ စရိုက်-ဒေါသကြီးသူ၊ (၃) မောဟ စရိုက်-တော့ဝေ ထိုင်းမိုင်းသူ၊ (၄) ဘိရုဏ-ကြောက်တတ်သူ၊ သတ္တိနည်းသူ၊ (၅) အာမိသ ဂရုဏ-လာဘ်လောဘ ထပ်မက်သူ၊ (၆) ဣတ္ထိ-မိန်းမ၊ (၇) သောဏ္ဍ- သေသောက်ကြူး ယစ်ထုပ်၊ (၈) ပဏ္ဍက-ပဏ္ဍုက်၊ (၉) ဒါရက-ကလေး သူငယ်။

[ဝ]

ပုံသုက္ကအပြား၊ မျိုး ၁၀-ပါး၊ ခွဲခြား ဖြေတော်မူ။ ။ ရဟန်းတော်များ ပုံသုက္က ကောက်ယူအပ်သော ပုံသုက္ကအဝတ်မျိုး ဆယ်ပါးကို ဝိနည်းပရိဝါမှ သုတေ သနပြုသည်။ (၁) သောသာနိကံ-သုသာန်၌စွန့်ပစ်ထားသော အဝတ်ပုဆိုး၊ (၂) ဥဗ္ဗုရခါယိတံ- ကြွက်ကိုက်၍ စွန့်ပစ်ထားသော ၎င်း၊ (၃) ဥပစိက ခါယိတံ-ခြစား၍စွန့်ပစ်ထားသော ၎င်း၊ (၄) အဂ္ဂိ ဒဗ္ဗံ-မီးလောင်၊ မီးပေါက် ၍စွန့်ပစ်ထားသော ၎င်း၊ (၅) ဂေါခါယိတံ-နွားခဲစား၍ စွန့်ပစ်ထားသော ၎င်း၊ (၆) အဇိကာ ခါယိတံ- ဆိတ် ခဲစား၍ စွန့်ပစ်ထားသော ၎င်း၊ (၇) အဘိသေကိယံ- အဘိသိက်ပွဲ၌ စွန့်ပစ်ထားသော ၎င်း၊ (၈) ထူပ စိဝရံ-စေတီပုထိုး၌ လူထားသော ၎င်း၊ (၉) ပါပဏိကံ- အိမ်ဈေးအနီး၌ စွန့်ပစ်ထားသော ၎င်း၊ (၁၀) ဘတ ပဋိယာ ဘတံ- သုသာန် လိုက်ပို့သူတို့ ပြန်လာသောအခါ အမင်္ဂလာဟု စွန့်ပစ်လိုက်သော အဝတ်ပုဆိုး။

ပကထိ သံ၊ ၁၈-တန်း၊ ဂိတံဆိုရိုး အဘယ်နည်း ?။ ။ ၎င်းသရုပ်သည် (တက်သံ ၁၈-ပါး) နှင့် တူ၏။

ဟင်္ဂါဏ်းစေတသိကံ ၆-ပါး။ ။ စိတ်တို့၌ ယှဉ်သင့်သလို သဘောတူရာစွန့် ပြီးပြမ်းယှဉ်သော စေတသိကံတရားစုများ ဟူ၏။ (၁) ဝိတက်-ယှဉ်ဘက် တရားစုကို အာရုံသို့ရှေးရှု တင်ပေးခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ (၂) ဝိစာရ- အာရုံကို အဖန်ဖန် သုံးသပ်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ (၃) အဓိမောက္ခ-ဆုံးဖြတ် ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ (၄) ဝိရိယ-ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ (၅) ပီတိ- နှစ်သက်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ (၆) ဆန္ဒ- အာရုံပြုလိုသော သဘောလက္ခဏာ ရှိ၏။

မင်္ဂလယ်ကြီး ၁၃-စင်း။ ။ ကမ္ဘာပေါ်၌ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော မင်္ဂလယ် ကြီးများကို ဆိုသည်။

- (၁) မြေထဲ မင်္ဂလယ်၊ စတုရန်းမိုင် (၁,၁၄၅,၁၀၀) ကျယ်၍ (၄,၆၈၈) ပေ ရေနက်သည်။
- (၂) ကာရီဘွယ် မင်္ဂလယ် စတုရန်းမိုင် (၁,၀၄၉,၅၀၀) ကျယ်၍ (၈,၆၈၅) ပေ နက်သည်။

(၃၄၀)

[၀ + ၆]

- (၃) တောင် တရုပ် ပင်လယ်၊ စတုရန်းမိုင် (၈၉၅, ၄၀၀) ကျယ်၍ (၅, ၄၁၉) ပေ နက်သည်။
- (၄) ဘဲရင်း ပင်လယ်၊ စတုရန်းမိုင် (၈၈၄, ၉၀၀) ကျယ်၍ (၅, ၀၇၅) ပေ နက်သည်။
- (၅) မက်ဆီကို ပင်လယ်ကွေ့၊ စတုရန်းမိုင် (၆၁၅, ၀၀၀) ကျယ်၍ (၄, ၈၇၄) ပေ နက်၏။
- (၆) အော့ဟော့စ်က ပင်လယ်၊ စတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၆၁၃, ၈၀၀) ကျယ်၍ (၂, ၇၄၉) ပေ နက်သည်။
- (၇) အရှေ့ တရုပ် ပင်လယ်၊ စတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၄၈၂, ၃၀၀) ကျယ်၍ (၆၁၇) ပေ နက်သည်။
- (၈) ဟပ်ဆန် ပင်လယ်အော်၊ စတုရန်းမိုင် (၄၇၅, ၈၀၀) ကျယ်၍ (၄၂၀) ပေ နက်သည်။
- (၉) ဂျပန် ပင်လယ်၊ စတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၃၈၉, ၁၀၀) ကျယ်၍ (၄, ၄၂၉) ပေ နက်သည်။
- (၁၀) ကပ္ပလီ ပင်လယ်၊ စတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၃၀၈, ၀၀၀) ကျယ်၍ (၂, ၈၅၄) ပေ နက်သည်။
- (၁၁) မြောက်ဖက် ပင်လယ်၊ စတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၂၂၂, ၁၀၀) ကျယ်၍ (၃၀၈) ပေ ရေနက်သည်။
- (၁၂) ပင်လယ်နီ၊ စတုရန်းမိုင် (၁၆၉, ၁၀၀) ကျယ်၍ (၁, ၆၁၁) ပေ နက်သည်။
- (၁၃) ဘော်လတစ် ပင်လယ်၊ စတုရန်းမိုင် (၁၆၃, ၀၀၀) ကျယ်၍ (၁၈၀) ပေ ရေနက်သည်။

ပစ္စည်း ၄-ပါး။ ။ သာသနာရေးကိစ္စ၌ သုံးစွဲနိုင်သော ပစ္စည်းမျိုး လေးပါး။

- (၁) ဆွမ်းပစ္စည်း- ဆွမ်း၊ ခဲဘွယ်၊ ဘောဇဉ်၊ ချိုချဉ် နို့ စသော ဝတ္ထုများ။
- (၂) ဆက်နိုးပစ္စည်း- ဝတ်ရုံ သုံးဆောင်ကောင်းလော သက်နိုး ၉-ထည်။

(၃) ကျောင်းပစ္စည်းကပ္ပိယကုဠိခေါ် ကျောင်းအမျိုးမျိုး၊ (၄) ဆေးပစ္စည်းကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ ဆေး အဖျော် အမျိုးမျိုး။

ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ မျိုး ၄-ဖြာ၊ စိတ်ဖြာ ဝေဖန်သိ။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (ဥစ္စာမျိုး ၄-ပါး) ဟူသော ဓနဗေဒ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ ကုန်ဆုံးရာ၊ ၃-ဖြာ အကြောင်းသိ။ ။ ၎င်း သုံးပါးတို့တွင် ဒါနမူဖြင့် ပြုစုကုန်ဆုံးခြင်းကား ပဌမ အမြတ်ဆုံးဟု မေ့ပဒနှင့် ဟိတောပဒေသ၌ ညွှန်းပြ၏။ (၁) ဒါန-သဒ္ဓါကြည့်ဖြူ ပေးလှူစွန့်ကြဲ၍ ကုန်ဆုံးခြင်း၊ (၂) ဘောဂ- မိမိကိုယ်တိုင် သုံးဆောင် ခံစား၍ ကုန်ဆုံးခြင်း၊ (၃) နာသ-မစားရက် မလှူရက် ရန်သူမျိုး ငါးပါးဖျက်၍ ကုန်ဆုံးခြင်း။

ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ် ၅-ပါး။ ။ ယောဂီသုမြတ်တို့ သောတာပတ္တိမဂ်ဖိုလ်ရပြီး နောက် ဆင်ခြင်ပုံမျိုး ငါးပါး။ (၁) ရှေးဦးစွာ မိမိရပြီးသည့် သောတာပတ္တိမဂ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း၊ (၂) ထိုနောက် ၎င်း၏ အကျိုးဖြစ်သော သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း၊ (၃) ထိုနောက် ထိုမဂ်ဖိုလ်တို့၏ အာရုံဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း၊ (၄) ထိုနောက် ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်သော ကိလေသာတို့ကို ဆင်ခြင်ခြင်း၊ (၅) ထိုနောက် ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် မပယ်ရသေးသည့် ကြွင်းကျန်သေးသော ကိလေသာတို့ကို ဆင်ခြင်ပြန်ခြင်း၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်ခြင်းငါးမျိုးကို ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် ငါးပါး ဟု ခေါ်သည်။

ပစ္စုပ္ပန်အခွန်တရားမျိုး ၂-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (အခွန် ၃-ပါး)၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ပစ္စုပ္ပန် အခွန်တရားမျိုး ၆-ပါး၊ တနည်း။ ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် နည်းအရ “သဋ္ဌာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါနိံ၊ ဘဝ” ၎င်း တရားခြောက်ပါး ဟူ၏။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ မျိုး ၃-ဖြာ၊ မိန့်မှာ ခွဲပြတော်မူဘုရား။ ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အပြား ၃-ပါးကို မေးသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်း သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမျိုးကဲ့သို့ပင်။ (၁) ပညာဓိက ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ-ပညာရွှေထား ပါရမီပွားသည်၊ (၂) သဒ္ဓါဓိက

(၃၄၂)

[ပ + ဦ]

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ-သဒ္ဓါရွှေထား ပါရမီပွားသည်၊ (၃)ဝိရိယာဓိက-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ-
ဝိရိယရွှေထား ပါရမီပွားသည်။

မှတ်ချက်။ ။မုံရွေးအမေး, ကျည်းကန် အဖြေ၌လည်း “ပညာ, သဒ္ဓါ၊
ဝိရိယာဟု၊ သုံးဝ သုံးဖြာ၊ ပစ္စေကာလည်း၊ ပြားပါသည်ပင်၊
ကျမ်း၌ထင်၏” ဟု ဖြေဆိုထားလေသည်။

ပဉ္စ ၅-ပါး။ ခေါ်ဆိုငြား၊ ဆေးများ ဖော်စပ်ရာ။ ။ဘယဆေး ဖော်စပ်
ရာ၌ ဆေးတပင်လုံးကို ခေါ်ဆိုသည်။ (၁) မူလ-အမြစ်၊ (၂) ခန္ဓ-ပင်
စည်၊ (၃) ပဏ္ဏ- အရွက်၊ (၄) ပုပ္ဖ- အပွင့်၊ (၅) ဖလ- အသီး။

ပဉ္စကုမ္ပါး ၅-ပါး။ ။ဘယဆေး ဝေါဟာရဖြစ်သည်၊ ပဉ္စ ကဋက ပါဠိပျက်။
(၁) ပိတ်ချင်းသီး၊ (၂) ပိတ်ချင်းမြစ်၊ (၃) စရို၊ (၄) ကန့်ချုပ်နီ၊
(၅) ချင်းခြောက်။

မှတ်ချက်။ ။ရသေ့ ငါးပါးတို့ ချီးမွမ်းသည်ကိုစွဲ၍ “ပဉ္စဂဏ-ပဉ္စဂူ” ဟု
လည်း ခေါ်သည်၊ လေ, သလိပ်, သည်းခြေကို နိုင်၏၊ အစာ
ကျေသည်။

ပဉ္စင်းအင်္ဂါ၊ မျိုး ၅-ဖြာ၊ ခံရှာ ရဟန်းမြတ်။ ။ပဉ္စင်းမြောက်ရန် ဦးပဉ္စင်း
ပြန်နိုင်ရန်အတွက် အောက်ပါ အင်္ဂါ ၅-တန်နှင့် ပြည့်စုံရမည် ဟူ၏။
(၁) ပတ္တု သမ္ပတ္တိ- ပဉ္စင်းလောင်း၏ အင်္ဂါပြည့်စုံမှု၊ (၂) ဥတ္တိ သမ္ပတ္တိ-
ဥတ်၏ ပြည့်စုံ ပီသမှု၊ (၃) ကမ္မဝါစာ သမ္ပတ္တိ- ကမ္မဝါ၏ ပြည့်စုံ ပီသမှု၊
(၄) သိမာ သမ္ပတ္တိ- သိမ်၏ ဝိပတ္တိကင်းစင် သမ္ပတ္တိဝင်မှု၊ (၅) ပရိသာ
သမ္ပတ္တိ-ရဟန်းပြုပေးသော သံဃာ့ပရိသတ်၏ ပြည့်စုံလုံလောက်စင်ကြယ်မှု။

ပဉ္စတား ဂြိုဟ် ၅-ပါး။ ။ဗေဒင်ကျမ်းလာ ဝေါဟာရ၊ အင်္ဂါအစ, စနေ, အဆုံး
ရှိသော ဂြိုဟ်ငါးလုံးကို ဆိုသည်။

ပဉ္စမက္ခရာ ၅-လုံး။ ။ဝင်ငါးပါးတို့တွင် ၅-လုံးမြောက်စီ ဖြစ်သော “င, ည, ဏ,
န, မ” အက္ခရာငါးလုံးကို ခေါ်ဆိုသည်။

ပဉ္စမူကြီး ၅-ပါး။ ။ဘယဆေး ဝေါဟာရ၊ သာရကောမုဒိကျမ်း၌ “ဥသျှစ်၊
ကြောင်လျှာ၊ ရမနေ့၊ သံသတ်၊ တပဆေး” ဤအမြစ် ငါးပါးကို
ပဉ္စမူကြီးဟု ခေါ်ဝေါ်ပညတ်လေသည်။ ဒဗ္ဗုဏကျမ်း၌ကား သံသတ်
အရာတွင် သခွတ်ကို ထည့်ယူနိုင်သည်ဟုလည်း မှာကြားထားသေး၏။

ပဉ္စမူကြီး ၅-ပါး၊ တနည်း။ ။“ပိတ်ချင်းမြစ်၊ ဆင်ခရမ်းမြစ်၊ သာလပြရဏီ
မြစ်၊ ပြဿပြရဏီမြစ်၊ ကနခိုမြစ်” ၎င်း ၅-ပါးကိုလည်း တနည်းယူကြသည်။

ပဉ္စမူငယ် ၅-ပါး။ ။ဘယဆေး ဝေါဟာရ။ (၁) ကြံနက်မြစ်၊ (၂) မြေဇာ
မြစ်၊ (၃) မြားမြစ်၊ (၄) ကိုင်းမြစ်၊ (၅) သမန်းမြစ်၊ ထိုပဉ္စမူငယ်
ငါးပါးတို့သည်ကား သည်းခြေနှင့်ယှဉ်၍ ဆီးချုပ်သောအနာကို နိုင်၏။

ပဉ္စရူပါ၊ ထတ္တဝါ၊ ၅-ဖြာရုပ်ပုံမျိုး။ ။ရွှေဘုံနိဒါန်း၌ ပဉ္စရူပဖေါင်တော်ကို
ပြုရာဝယ် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ပူး၏။ (၁) ဆင်နှာမောင်း၊ အစွယ်
နှစ်ချောင်း၊ (၂) နွားလဘို့၊ (၃) ငါးကြင်းအမြီး၊ (၄) တိုးချိုနှစ်ဖက်၊
လက်တဖက် တိုးအမြီး၊ ခြေတဖက်၊ (၅) မြင်းနား နှစ်ဖက်၊ လက်တဖက်၊
ခြေတဖက်တို့ဖြစ်၏။ ထိုပြင် သတ္တရူပါရုပ်၊ နဝရူပါရုပ် စသည်ရှိသေး၏။

ပဉ္စဝဂ္ဂီ ၅-ပါး။ ။ငါးယောက်အစုဟု အဓိပ္ပါယ်ရသည်။ ၎င်းတို့သည်
ဓမ္မစကြာတရားကို ဦးစွာ ကြားနာကြရသူများဖြစ်၍ ထိုငါးယောက်
တစုကို “ပဉ္စဝဂ္ဂီ” ဟူ၍၎င်း၊ “ဝဂ္ဂီ” ဟူ၍၎င်း၊ ထိုထိုကျမ်းဂန်တို့၌
လာကုန်၏။ (၁) ကောဏ္ဍည၊ (၂) ဝပ္ပ၊ (၃) ဘဒ္ဒိယ၊ (၄) မဟာနာမ၊
(၅) အထာဇိ။

ပဉ္စာတပ အကျင့်မျိုး ၅-ပါး။ ။ပဉ္စ-၅-ပါး၊ အာတပ- အပူ၊ အားထုတ်
ခြင်း၊ ကိလေသာ အစိုပျောက်အောင် နေပူကဲ့ကျဲ၌ လေးမျက်နှာက
မီးကြီး ၄-ပုံဖိုပြီး ထိုအလယ်၌ လူဝင်နေ၍ နေပူနှင့်တကွ အပူငါးမျိုးဖြင့်
ကျင့်စဉ်ကို ခေါ်သည်။

ပဉ္စာနန္ဒရိယ ကံမျိုး ၅-ပါး။ ။၎င်း သရုပ်ကို (အနန္ဒရိယကံ ၅-ပါး)၌
ဆိုခဲ့ပြီ။

ပဉ္စာစုမျိုး ၅-ပါး။ ။၎င်းသရုပ်အဓိပ္ပါယ်ကို (လက်နက်ကြီး ၅-ပါး)၌
ရူပါလေ။

(၃၄၄)

[၁ + ၉]

ပဉ္စာ ဗျာကရဏိယ တရား ၉-ပါး။ ။အမေး၊ အဖြေ စည်းကမ်း ဥပဒေ ကိုးချက်ကို ခေါ်သည်။ ၎င်း သရုပ်ကို (အမေး ၅-ထွေနှင့် အဖြေ ၄-ပါး) ဟူသော သုတေသန၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ပညတ်မျိုး ၆-ပါး။ ။မူလပဏ္ဏာသ ။ပါ။ ၄၈ ။ဋ္ဌ။ ပ-အုပ်၊ ၁၈၅။ ဥပရိ ပဏ္ဏာသ ။ဋ္ဌ။ ၂၀၇။ အနက်ကို သိစေတတ်သော သဒ္ဓပညတ် အပြား ၆-ပါးဟူ၏။ အမည်နာမကို ဆိုသည်။ (၁) ဝိဇ္ဇမာန ပညတ်- ပရမတ္ထ အားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ စသော အမည် ပညတ်မျိုး၊ (၂) အဝိဇ္ဇမာန ပညတ်- ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှား မရှိသော မြေ၊ တောင်၊ လူ၊ နတ်၊ ရဟန်း စသော အမည်ပညတ်မျိုး၊ (၃) ဝိဇ္ဇမာနေန အဝိဇ္ဇမာန ပညတ်- ထင်ရှားရှိ၍ ထင်ရှား မရှိသော 'ဆဋ္ဌာ ဘိည၊ ရဟန်း' စသည့် အမည်ပညတ်မျိုး၊ (၄) အဝိဇ္ဇမာနေန ဝိဇ္ဇမာန ပညတ်- ထင်ရှားမရှိ၍ ထင်ရှားရှိသော ဣတ္ထိ၊ သဒ္ဓေါ စသော အမည်ပညတ်မျိုး၊ (၅) ဝိဇ္ဇမာနေန ဝိဇ္ဇမာန ပညတ်- ထင်ရှားရှိသည် ဖြစ်၍ ထင်ရှားရှိသော စက္ခု၊ ဝိညာဏစသော အမည်ပညတ်မျိုး၊ (၆) အဝိဇ္ဇ မာနေန အဝိဇ္ဇမာန ပညတ်- ထင်ရှား မရှိသည်ဖြစ်၍ ထင်ရှားမရှိသော ဓုဇ၊ ပုတ္တော စသော အမည်ပညတ်မျိုး။

ပညာအပြား၊ ထို ၂-ပါး၊ မိန့်ကြား ဘိဓမ္မာ။ ။အပြားအားဖြင့် သိမှုမျိုး ၂-ပါး၊ ထို့ပြင်လည်း အမျိုးမျိုးပြားသေး၏။ (၁) ယထာဘူတ ပညာ- အဟုတ်သိ အမှန်သိ ကုသိုလ်စိတ် ကြိယာစိတ်တို့နှင့် ယှဉ်သော ပညာ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်၊ (၂) ဝဉ္စနာ ပညာ- သူတပါးအား လှည့်စားဉာဏ်၊ တဏှာ လောဘ ပြဋ္ဌာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ် အကုသလစိတ်ကံ သဘော။

ပညာအပြား မျိုး ၃-ပါး။ ။နေတ္ထိ။ပါ။၈။ဋ္ဌ။၅၃-၅၄-တို့၌ အကျယ်ရှုပါ။ (၁)စိန္တာမယ-ပညာ- ကြံစည်သဖြင့် သိအပ်သော အရာမျိုး၊ (၂) သုတ မယ ပညာ- သူ့တပါးထံမှ ကြား၍ သိသော အရာမျိုး၊ (၃) ဘာဝနာ မယ ပညာ- ပွားများသဖြင့် သိသော အရာမျိုး။

ပညာအပြား၊ မျိုး ၆-ပါး၊ တနည်း။ ။ဥပရိပဏ္ဏာသ ။ပါ။၇၅။၁၀၇။ဋ္ဌ။ ၅၆။ သုတ်ပါထေယျ။ပါ။၁၂၉။ဋ္ဌ။၁၁၃-တို့၌ အကျယ်ရှု။ (၁) မဟာ

[ပ + ဦး ။ ပ + ဦး]

(၃၄၅)

ပညာ၊ (၂) ပုထုပညာ၊ (၃) ဟာသပညာ၊ (၄) ဇဝနပညာ၊ (၅) တိက္ခပညာ၊ (၆) နိဗ္ဗေဓိကပညာ။

ပညာဉာဏ် အားနည်းခြင်း၏ အကြောင်း ၅-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ် (ဉာဏ်ပညာ အားနည်းခြင်း အကြောင်း ၅-ပါး) နှင့် တူ၏။

ပညာမျက်စိ၊ ၅-ပါးရှိ၊ သတိပြု၍ လင်း။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (စက္ခု ၅-ပါး) ဌ် ဆိုခဲ့ပြီ။

ပညာရခြင်း၏ အကြောင်း ၈-ပါး။ ။ ပညာတိုးပွားရခြင်း၏ အကြောင်း တရား ရှစ်ပါး။ (၁) ဝယ ပရိကာမ-အရွယ်ကိုးသဖြင့် ရ၏၊ (၂) ယသ ပရိကာမ- အခြံအရံကို ငဲ့သဖြင့် ရ၏၊ (၃) ပရိပစ္စ- မေးမြန်းခြင်းဖြင့် ရ၏၊ (၄) တိတ္ထဝါသ- ကြာမြင့်စွာ နေရခြင်းဖြင့် ရ၏၊ (၅) ယောနိသော မနုဿိကာရ- ဝေဘန်ကြံဆခြင်းဖြင့် ရ၏၊ (၆) သာကစ္ဆ-ဆွေးနွေး တိုင်ပင် ခြင်းဖြင့် ရ၏၊ (၇) သိနေဟူပသေဝန- ချစ်သူကို ပေါင်းသင်းခြင်းဖြင့် ရ၏၊ (၈) ပတိဂ္ဂူပ ဒေသာဝါသ- လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်း ဖြင့် ရ၏။

ပညာရှိတို့ နှစ်မြုပ်ကြောင်းမျိုး ၃-ပါး။ ။ (၁) မိုက်သောတပည့်ကို ပညာ သင်ကြား လက်သုံးထားခြင်း၊ (၂) အကျင့်ယုတ်သော မိန်းမနှင့် အိမ်ထောင် ပြုခြင်း၊ (၃) မသူတော်တို့နှင့် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်း။

ပညာရှိ လက္ခဏာ ၃-ပါး။ ။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်။ ပါ။ ၃၆၁။ ဋ္ဌ။ ဒု-အုပ်။ ၂၄၃။ နေတ္ထိ။ ပါ။ ၁၄၈။ ဋ္ဌ။ ၂၅၆-တို့၌ အကျယ်ရှိ။ (၁) သုစိန္တိတ စိန္တိ- ကောင်းသော အကြံကိုသာ ကြံစည်ခြင်း၊ (၂) သုဘာသိတ ဘာသိ- ကောင်းသော စကားကိုသာ ပြောဆိုခြင်း၊ (၃) သုကတ ကမ္မကာရိ- အပြစ်မရှိ ကောင်းစသာ အလုပ်ကိုသာ ပြုလုပ်လေ့ရှိခြင်း။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အင်္ဂါ ၁၂-ပါး၊ အခြင်းရာ ၂၀၊ အလွှာ ၄-ပါး၊ အစပ် ၃-ပါး၊ ဝဋ် ၃-ပါး၊ မူလ ၂-ပါး၊ ကာလ ၃-ပါး၊ သစ္စာ ၂-ပါး။ ။ ၎င်းအကျယ် အသွယ်သွယ်တို့ကို နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော် ၂၄၃-မှ ၃၅၁-အထိ အဋ္ဌကထာ ၁-မှ ၁၈-အထိ ကြည့်ရှုကြပါကုန်။

(၃၄၆)

[ပ + ဋ]

ပဋိပဒါမုနိ ၄-ပါး။ ။မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ရခြင်း၏ ကျင့်ရပုံ အတန်းအစား များ ခြားနားခြင်း ၄-ပါး။ (၁) သုခပဋိပဒါ ခိပ္ပါဘိညာ- ချမ်းသာစွာ ကျင့် လျှင်မြန်စွာရ၊ (၂) သုခ ပဋိပဒါ ဒန္တာဘိညာ- ချမ်းသာစွာကျင့် ကြာမြင့်မှရ၊ (၃) ဒုက္ခ ပဋိပဒါ ခိပ္ပါဘိညာ- ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ ကျင့် လျှင်မြန်စွာရ၊ (၄) ဒုက္ခ ပဋိပဒါ ဒန္တာဘိညာ- ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ ကျင့် ကြာမြင့်စွာသော နှစ်ကာလတို့မှ ရ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်။ပါ။ဂ။၂။၄။ပ။ပ။အုပ်။ ၂၇၁။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။ ပ-အုပ်။ ၈၃။ ဒု-အုပ်။ ၃၀၆-၃၀၇-တို့၌ အကျယ်ရူပါ။

ပဋိဘာနမုနိ ၃-ပါး။ ။ပဋိဘာနပုဂ္ဂိုလ် ၃-ပါး ဟုလည်း ကျမ်းဂန်တို့၌ ဇာရိသည့်။ (၁) ပရိယတ္တိ ပဋိဘာန- ပရိယတ်ကျမ်းကျင့် ပိဋကဉာဏ်မြင် ထိုးဖောက်နိုင်ခြင်းမျိုး၊ (၂) ပရိပုစ္ဆာ ပဋိဘာန-သဘော သဘာဝထွ ကို တိကျမှန်ကန်စွာ ဆုံးဖြတ်ပေးနိုင်ခြင်းမျိုး၊ (၃) အာဂမ ပဋိဘာန- မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြင့် ဆစွာလေးပါးကို ထိုးထွင်း သိမြင် သွားနိုင် သော ဉာဏ်မျိုး။

ပဋိသန္ဓာရမုနိ ၂-ပါး။ ။ရှင်၊ ရှင်ချင်း၊ လူ၊ လူချင်း၊ မင်း၊ မင်းချင်း၊ တဦး နှင့်တဦး၊ တနိုင်ငံနှင့် တနိုင်ငံ၊ မေတ္တာမပျက် အဆက်ဆက် ချစ်ခင်ချော မော ပြေပြစ် ညီညွတ်၍သွားရန် အဆက်အစပ် ပြုခြင်းများ၊ လက္ခဏမိဂ ဇာတ် အဋ္ဌကထာ။ (၁) ပစ္စယပဋိသန္ဓာရ- ပစ္စည်း ဥစ္စာဖြင့် စေ့စပ် ချောမော ပြေပြစ်အောင် လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ ပြုလုပ်မှု၊ (၂) ဓမ္မ ပဋိ သန္ဓာရ- တရားသော စကားဖြင့် အပြေအပြစ် ပြောဆိုမှု၊ သွန်သင်ဆုံးမ နည်းလမ်းပြမှု၊ အကြံဉာဏ်ပေးမှု ပြုလုပ်ခြင်း။

ပဋိသန္ဓေမုနိ ၄-ပါး။ ။ထိုထိုဘဝ၏ အမတည်နေရမှု ဖြစ်စဉ်မျိုး အပြား လေးပါး။(၁) ဥပပတ် ပဋိသန္ဓေ-ကိုယ်ထင်ရှား ဘွားကန် ဖြစ်ပေါ်လာ သော နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ ပြိတ္တာ ပဋိသန္ဓေမျိုး၊ (၂) သံသေဒဇ ပဋိသန္ဓေ- အညှိကိုစွဲ၍ အလွန်သေးငယ်စွာမှ တဖြည်းဖြည်း ကြီးပွားရသည့် ပိုးလောက်စသော ပဋိသန္ဓေမျိုး၊ (၃) အဏ္ဏဇ ပဋိသန္ဓေ- ဥခုံတွင်း၌ နေရသည့် ကြက်၊ ငှက် စသော ပဋိသန္ဓေမျိုး၊ (၄) ဇလာပုဇ ပဋိသန္ဓေ- မိခင်၏ သားအိမ်၌ နေရသော လူ၊ ခွေး စသည့် ပဋိသန္ဓေမျိုး။

မှတ်ချက်။ ။အဏ္ဏဇနှင့် ဇလာဗုဇကို ပေါင်း၍ ဂဗ္ဘသေယျက ပဋိသန္ဓေ ဟု ခေါ်သည်မှတ်။

ပဋိသန္ဓေ တည်ခြင်း အင်္ဂါ ၃-ပါး၊ ၇-ပါး၊ ၈-ပါး၊ ၉-နည်း။ ။ဂဗ္ဘသေယျက ပဋိသန္ဓေတည်နိုင်ပုံ အကြောင်းများ၊ ၎င်းအကျယ်ကို (ကိုယ်ဝန်တည် နိုင်ခြင်း အင်္ဂါ ၃-ပါး၊ ၇-ပါး၊ ၈-ပါး)၌ ရှုပါ။

ပဋိသမ္ဘိဒါ ဉာဏ် ရကြောင်း အင်္ဂါ ၈-ပါး။ ။၎င်း တရားတို့ကို ဆည်းပူး ပွားစီးရာ၏။ (၁) ပုဗ္ဗယောဂ- ရှေးဘဝ၌ ၎င်းဉာဏ်မျိုးစေ့ ထူထောင် ဆုတောင်း စိုက်ပျိုးခဲ့ခြင်း၊ (၂) ဗာဟုသစ္စ- အကြားအမြင် များခြင်း၊ (၃) ဒေသိယ ဘာသာ ဆေက- ဒေသအမျိုးမျိုးတို့၌ ပြော ကြားသော ဘာသာစကား အမျိုးမျိုးတို့ကို တတ်သိလိမ့်မာခြင်း၊ (၄) အာဂမ္မ-မြတ်စွာဘုရား၏ ပါဠိတော်ကို အာဂုံဆောင်ခြင်း၊ (၅) ပရိပုစ္ဆာ- ပါဠိတော် အဓမ္မတထာတို့၌ မေးမြန်းလေ့ရှိခြင်း၊ (၆) အဓိဂမ- ဈာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်တရားကိုရခြင်း၊ (၇) ဂုရု သန္နိဿယ-ဗဟုသုတပြည့်စုံသော ဆရာ့ထံပါး ၌ ဆည်းကပ်စောားခြင်း၊ (၈) မိတ္တ သမ္ပတ္တိ- ပညာရှိ မိတ်ဆွေကောင်းတို့ နှင့် ပြည့်စုံခြင်း။

ပဋိသမ္ဘိဒါမျိုး ၄-ပါး။ ။စတုကင်္ဂတ္ထရ ။ပါ။ ၄၇၉ ။ဋ္ဌ။ ၃၅၀-၌ အကျယ် ရှုပါ။ ဗုဒ္ဓဘုရားနှင့် ဆုပါရမီဖြည့်ပြီးသော သာဝကကြီးတို့၏ ခဲ့ခြား စိတ်ဖြာဉာဏ် လေးပါး။

- (၁) အတ္တ ပဋိသမ္ဘိဒါ-အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော အကျိုး တရားစု နိဗ္ဗာန်၊ ပါဠိတော်၏ အနုဏ်သဘော၊ ဝိပါက်စိတ်၊ ကြိယာ စိတ်၊ ၎င်း ငါးပါးတရားစု။
- (၂) ဓမ္မ ပဋိသမ္ဘိဒါ- အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းဟူသမျှ၊ အရိယာမဂ်လေးပါး၊ ပါဠိတော်အစဉ်၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ ၎င်း ငါးပါး တရားစု။

(၃၄၈)

[ပ + ၄။ ပ + ၈]

- (၃) နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါ- ဆိုခဲ့ပြီးသော အတ္တငါးမျိုး၊ ဓမ္မငါးမျိုးတို့နှင့် ဆိုင်ရာ သဒ္ဓါ၊ ပုဒ်၊ ပါဠိ ဆယ်ပါးတို့ကို ကျွမ်းကျင် နားလည်မှု။
- (၄) ပဋိဘာန ပဋိသမ္ဘိဒါ- ဆိုခဲ့ပြီး ဝဋ်သမ္ဘိဒါ ၃-ပါးလုံးကို ထူးထွေ ကွဲပြား ပိုင်းခြားဝေဘန်၍ သိသောဉာဏ်၊ ၎င်းကို “သဗ္ဗတ္ထက ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်” ဟုလည်း ခေါ်သည်။

ပဌမကမ္မရာ ၅-လုံး။ ။ဝင်ဂါးပါးတို့တွင် ပဌမဖြစ်သော ‘က, စ, ဇ, တ, ပ’ ၎င်း အကမ္မရာ ၅ လုံးကို သဒ္ဓါစည်းမျဉ်းအရ ခေါ်ဆိုသည်။

ပဏ္ဍိတ်မျိုး ၅-ပါး။ ။ဝိနည်းမဟာဝါ ။ပါ။ ၁၁၉ ။ဋ္ဌ။ ၂၉၇။ ယောက်ျား ကောင်း ယောက်ျားမြတ်၏ အရာမဝင် အသွင်ချိုတဲ့သူ ငါးမျိုး၊ ၎င်း ၅-ယောက်ကို ရဟန်းပြုမပေးရဟု ဝိနည်းတော်၌ ပညတ်၏။

- (၁) အာသိတ္တ ပဏ္ဍိတ်-သူဝါး၏ သုက်သွေးကို ပါးစပ်ဖြင့် စုပ်ယူ သွင်းမျိုရမှ မေထုန်ကို ပြုနိုင်သော ယခုကာလ ပန်းစုတ်ကုလားများ ကဲ့သို့ လူမျိုး။
- (၂) ဥဿယ ပဏ္ဍိတ်-သူတပါးတို့ သွားလာမှီဝဲ ပေါင်းဘော်နေသော မေထုန်မှုကို ချောင်းမြောင်းကြည့်ရှုရလျှင် မိမိ၏ ကိလေသာအပူ ငြူစူမှုငြိမ်းသော ပဏ္ဍိတ်တမျိုး။
- (၃) ဩပက္ကမိက ပဏ္ဍိတ်- သင်းကွပ် ထုတ်ပစ်ထား၍ ဝှေးစေ့မရှိသူကို ခေါ်ဆိုသည်။ နန်းတော်သူများနှင့် ဖောက်ပြား ပေါင်းဖော်လိုက် စိတ် မရှိရအောင် မိန်းမဆောင်ကိုင် အမတ်များ၏ ဝှေးစေ့ကို နှားများကဲ့သို့ သင်းကွပ်ထားသည်နှင့် တူသော သူမျိုး။
- (၄) ပက္ခ ပဏ္ဍိတ်- လဆန်းပက္ခ၌ဖြစ်စေ လဆုတ်ပက္ခ၌ဖြစ်စေ တပက္ခ တပက္ခ၌ ကာမအရာကို မအောင်အီး သည်းမခံနိုင်ဘဲ အထူးပိုက် ထကြွသောင်းကျန်းလျက် သံဝါသပြုရမှပင် ကျေနပ်နေနိုင်သော သူမျိုး။
- (၅) နပုံသက ပဏ္ဍိတ်- မိန်းမအင်္ဂါဇာတ် ယောက်ျားအင်္ဂါဇာတ် နှစ်မျိုးလုံးပင် အထင်အရှား လူတန်းစေ့ မရှိသူမျိုး။

ပကာမပြား၊ မျိုး ၃-ပါး၊ သိထား ပညာရှင်။ ။ ရှိခိုးခြင်း သုံးမျိုး ယူ၏။ တက်လှူနိုင်ငံရေးသမားတစ်ကား ၎င်း (ပကာမ) စကားကို ပကာမ အစည်းအစေး စသည်ဖြင့်” အလှူသုံးစား ပြုနေကြ၏။ (၁) ကာယ ပကာမ- ကိုယ်လက် အင်္ဂါတို့ဖြင့် ကိုင်းညွတ် ရှိကျိုး ရှိခိုးခြင်း တမျိုး၊ (၂) ဝစီ ပကာမ- နမာမိ၊ ဝန္တာမိ ရှိခိုးပါ၏ဟု တစုံတခုသော ဘာသာ စကားဖြင့် ရွတ်ဆို ရှိခိုးခြင်း၊ (၃) မနော ပကာမ-ကိုယ်နှုတ်မပါ စိတ် ဖြင့်သာ ရှိခိုးခြင်း။

ပဏိတ ဘောဇဉ်မျိုး ၉-ပါး။ ။ ဝိနည်းပါဠိတော်နှင့် အဋ္ဌကထာ၊ အောက် ပါ ပဏိတဝတ္ထုမျိုး တပါးပါးနှင့် ရောစပ်ထားသော ဆွမ်းမျိုးကို ပဏိတ ဘောဇဉ်ဟု ခေါ်သည်။ (၁) သပ္ပိ-ထောပတ်ဆွမ်း၊ (၂) နဝနိတ- ဆီဥဆွမ်း၊ (၃) တေလ ဆီဆွမ်း၊ (၄) မဇု-ပျားရည်ဆွမ်းဆွမ်း၊ (၅) ဖာနိတ- တင်လဲဆွမ်း၊ (၆) မစ္ဆ-ငါးသား ဒန်ပေါက်ဆွမ်း၊ (၇) မံသော ဒန- ဆိတ်, ကြက်, အမဲသား ဒန်ပေါက်၊ (၈) ခိရ-နို့သနားဆွမ်း၊ (၉) ဒဓိ-ဒိန်ခဲ နို့ ဓမ်း ဆွမ်းမျိုး။

ပတ္တမြား၏ ဂုဏ် ၃-ပါး။ ။ ပတ္တမြားရတနာ ဝတ်ဆင်သူ၌ ရနိုင်သော အကျိုး ဂုဏ် ၃-ပါး။ (၁) တစ္ဆိတံ ဒေတီ- မိမိအလိုကို ပေးတတ်၏၊ (၂) အ သောကံ ဒေတီ- ရှင်ပျ ကြည်လင်တတ်၏၊ (၃) တေဇတီ- အာဇာတန်ခိုး ထွန်းပ ခြင်းကို ပြုတတ်၏။

ပတ္တမြားမျိုး ၄-ပါး၊ ၂-နည်း။ ။ အချို့ ကျမ်းတို့၌ “ကြောင်ကျောက်” မျိုး ကို ပတ္တမြားရတနာထည်းသို့ သွင်း၍ ရေတွက်ကြကုန်၏။ ဤ၌ သရုပ်ကို (ကြောင်ကျောက်နှင့် ကြောင်မျက်ရွဲ) တို့၌ ပြန်ရှုပါကုန်။

ပတ္တမြားမျိုး ၆-ပါး။ ။ စွယ်စုံကျော်ထင်ကျမ်းမှ။ (၁) ဝဇီရက္ခန္ဓ- ရဲရဲခြင်း ခြင်းနိသော မောင်ခြည်ရှိသည်၊ (၂) ဂေါမူလာ- ခရမ်းပွင့် ဝတ်ဆံကဲ့သို့ အဆင်းရောင်ရှိသည်၊ (၃) ကွမ်းပြင်ရေ- ကွမ်းသွေးကဲ့သို့ အဆင်းငရုတ် ရှိသည်၊ (၄) မင်းသခ- သားစိမ်းတစ်နှင့် တူသော အဆင်းရောင်ရှိသည်၊ (၅) တေလိ- နီလည်း မနီလွန်း ခပ်ညိုညို ရှိသည်၊ (၆) ရှိန်းခိုး- ယုန်သွေး ပေါက်ကဲ့သို့ ခြင်းခြင်း ပြောက်ပြောက် ထိန်ထိန်တောက်လျက် ဆူးပန်း ပွင့် ခေါင်ရမ်းပွင့်နှင့်လည်း တူသည်။

(၃၅၀)

[ပ + ဇ]

ပတ္တမြား မျိုးမြား ၂၄-ပါး။ ။မိလိန္ဒပဉ္စာ ။ပါ။ ၁၂၂-၁၂၃-၌ အကျယ် ယူပါ။ ဝဇီရော- ဝဇီရစိန်, ဝရဇိန်, စိန် ရတနာ၊ မဟာ နီလော-မြညိုကြီး၊ ကြောင်မျက်နှက်ပြာ၊ ဣန္ဒနီလော-ကျောက်စိမ်း၊ သိကြားသက်တန်ဆောင် ကြောက်၊ မဟာရင်္ဂေ- မဟာရာကျောက်၊ မဟာရင် ပတ္တမြား၊ ဝေဠုရိ ယော- ဝင်သဝဏ်, ကြောင်မျက်ရွဲ၊ ပဒုမ ရာဂေါ- ပဒုမ္မာ အဆင်းရိုသော ပတ္တမြား၊ ဖုဿ ရာဂေါ- ဥဿဖယား, သခွါး ငဆစ်ဆောင် ပတ္တမြား၊ ကရတ္တဝါနော- ကရတ္တဝန်ခေါ် ပတ္တမြား, ကြတ္တဝန်၊ ပုလောကော- ပုလောကပတ္တမြား၊ ဝိမလော-ညစ်ကြေးစင်သော ပတ္တမြား၊ (၁၀) လောဟိ တင်ဂေါ- ပတ္တမြားနီ, ကျောက်နီ၊ ဖလိကော- ဖလ်မှန်ကျောက်မျက်၊ ပဝါဠော-သန္တာကျောက်မျက်၊ ဇောတိရသော-ကျောက်စုန်း, ဇောတရသ် ကျောက်၊ ဂေါမုတ္တကော- ဂေါမုတ်, ဂေါမုတ်ကျောက်၊ ဂေါမေဒကော- ဂေါမြိတ်, ဂေါမိတ်ကျောက်၊ သောဂန္ဒိကော- ကြာသိမ်သွေးဆောင် ပတ္တမြား၊ မုတ္တာ- ပုလဲမျိုးရှစ်ပါး၊ သင်္ခေါ- ရေသင်းကြီး, အရောင် တောက်ပသော သင်္ခကျောက်၊ အဉ္စန- မူလော- ကျောက်မျက်စဉ်း မျက်စဉ်းကျောက်၊ (၂၀) ရာဇဝဇ္ဇော-အရောင်လည်သောမင်းသုံးပတ္တမြား၊ အမတ် သုတော- အမြိုက်ကျောက်, အမရခေါ် မြတမျိုး၊ ပံယတော- ပယင်းကျောက်မျက်၊ ဗြဟမဏိ- ကြီးသော ပတ္တမြား, ဗြဟမီကျောက်၊ (၂၄) ဣတိ ဣမေ စတုဝိသဘိ- ဤ ၂၄-ပါးတို့သည်၊ မဏိနာမ- ပတ္တမြားတို့မည်ကုန်၏။

ပတ်လုံး ၂၂-လုံး။ ။ဆိုင်းဝိုင်းကြီး အတွင်း၌ သုံးသော ပတ်လုံးမျိုး ၂၂-လုံး ဟူ၏။ ဗယ်မှ ညာသို့ အစဉ်အတိုင်း ယူလေ၊ ဒုန်းခဲကြီး, လက်သံ, တဆစ်လုံး ဘယ်တျော့, ဘယ်တေး, ဒူးလုံး, တေးလက်, တျာလက်, ပတ်စာတပ်, ငါးပေါက်လုံး၊ (၁၀) လေးပေါက်လုံး, သုံးပေါက်လုံး, နှစ်ပေါက်လုံး, သံကုန်ဖျား, တျောဖျား, ခြောက်ပေါက်ဖျား, ငါးပေါက် ဖျား, လေးပေါက်ဖျား, သုံးပေါက်ဖျား, နှစ်ပေါက်ဖျား၊ (၂၀) သံကုန်ညွန့်, ကြူသ ဆူသံ၊ ပေါင်း ၂၂-လုံး ဖြစ်၏။

ပတ္တနာမျိုး ၂-ပါး။ ။ဆုတောင်းခြင်း, တောင့်တခြင်း ၂-ပါး။ (၁) တဏှာ ပတ္တနာ- လောကီချမ်းသာ ဘဝ၏ ကောင်းစားရေးကို တောင့်တခြင်း၊ (၂) ဆန္ဒ ပတ္တနာ- ဘဝ၏လွတ်ရာ နိစ္စသုခ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာနဓာတ်ကို တောင့်တခြင်း။ မူလပတ္တဗ္ဗသ ။ပါ။ ၅ ။ဋ္ဌ။ ပ-အုပ်။ ၄၃-၌ အကျယ်ရှု။

ပထဝီဓာတ်မျိုး ၂-ပါး။ ။ မြေထပ် မြေလွှာမျိုး ၂-ပါး။ (၁) သိလာ ပထဝီ-ယခုလက်ရှိ ရွှံ့မြေ၏ အောက်ထပ်၌ရှိသော ကျောက်မြေထု (၂) ပံ့သု ပထဝီ- သိလာမြေထက်၌ ရှိသော မြေစိုင် မြေခဲ မြေမှုန့်စု။

ပထဝီဓာတ်မျိုး ၄-ပါး။ ။ အရည်၊ အပြော့၊ အမှုန့်၊ အခဲ စသော ဓာတ်သဘော အပြား သုံးပါး။ (၁) သာဓာရဏ ပထဝီ- ဆီမီးလျှံထဲ၌၎င်း၊ တိုက်ခတ် နေသော လေထဲ၌၎င်း၊ ပါရှိသည့် မြေဓာတ်သဘောနု အမှုကလေး တမျိုး၊ (၂) ပံ့သု ပထဝီ- ပြော့ပြော့ မြေမှုန့်နှင့် အစိုင်အခဲ ဖြစ်သော မြေကိုခေါ်သည်။ (၃) သိလာ ပထဝီ- ကျောက်စိုင်၊ ကျောက်ခဲ၊ ကျောက်တောင်တို့ကို ခေါ်ဆိုသည်။

ပထဝီဓာတ်မျိုး ၂၀။ ။ မူလပဏ္ဏာသ ။ ပါ။ ၁၉၇။ ဋ။ ဒု-အုပ်။ ၃၇။ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌ ပထဝီဓာတ်လွန်ကဲ၍ မာခဲသော ရုပ်ပေါင်း ၂၀၊ ကေသာ- ဆံပင်၊ လောမာ- မွေးညှင်း၊ နခါ- ခြေသည်း လက်သည်း၊ ဒန္တာ- သွား၊ တစော- အရေ၊ မံသ- အသား၊ နာရ- အကြော၊ အဠိ- အရိုး၊ အဠိမိဉ္ဇ- ရိုးတုင်း ခြင်ဆီ၊ ဝက္က- အညှို့၊ (၁၀) ဟဗယံ- နှလုံး၊ ယကနံ- အသည်း၊ ကိလောမကံ- အမြှေး၊ ပိဟကံ- အဖျဉ်း၊ အရွတ်၊ ပပ္ဖါသံ- အဆုတ်၊ အန္တံ- အူမ၊ အန္တဂုဏံ- အူသိမ်၊ ဥဒရိယံ- အစာသစ်၊ ကရိသံ- အစာဟောင်း၊ မတ္တလုဂံ - ဦးနှောက်၊ (၂၀) ။

ပဒ ဒေါသမျိုး ၈-ပါး။ ။ စာစိဖွဲ့ကုံးရာ၌ ရှောင်ကြဉ်ရမည့် ဥပဒေသရှစ်ချက်။ (၁) ဝိရုဒ္ဓတ္ထန္တရ ဒေါသ- ဆန့်ကျင်ဘက် အနက်တပါး ရှိသော သုံးနှုန်းမှု၊ (၂) အမုတ္တ ဒေါသ- မတန်ရာသော ဂုဏ်ကြီးဖြင့် ချီးကျူးသုံးနှုန်းမှု၊ (၃) ကိလိဋ္ဌ ဒေါသ- လိုရင်းအနက် သိနိုင်ခက်သော ပုဒ်ပါဠိမျိုး၊ (၄) ဝိရောဓိ ဒေါသ- အများသုံးနှင့် ဆန့်ကျင်ခေါ်ဝေါ် သုံးနှုန်းမှု၊ (၅) နေယျ ဒေါသ- ပုဒ်တပါးကို ဆောင်ယူဖြည့်စွက်မှ လိုရင်းအနက် သိရမှု၊ (၆) ဝိသေသနာပက္ခ ဒေါသ- ငဲ့စရာ၊ ဝိသေသနပုဒ်များ လိုနေမှုအဖြစ်၊ (၇) ဟိနတ္ထက ဒေါသ- ကြီးမြတ်သော ဂုဏ်ကြီးကို သေးငယ်သော ဂုဏ်ကလေး၌ သုံးနှုန်းထားခြင်းမျိုး၊ (၈) အနတ္ထက ဒေါသ- အနက် အထူးမရှိ၊ ပုဒ် ကာရန် ပြည့်ရုံမျှ ထည့်သွင်းစီကုံးမှု။

ပဒုမာမျိုး ၅-ပါး။ ။ ပဒုမာ ခေါ် ကြာမျိုးငါးပါး၊ ဤ၌ အချို့ ပဒုမာ မျိုးကား ဘုရားလောင်း ပဋိသန္ဓေနေချိန်၊ ဖူးတော်မူချိန်၊ ဘုရား

(၃၅)

[ပ + န်း]

ဖြစ်ချိန်တို့၌သာ ပွင့်ကြ ပေါက်ကြ၏။ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ် အဋ္ဌကထာမှ။
 (၁) ခန္ဓ ပဒုမာ- တပင်တရိုး တပွင့်ချင်းသာ ပွင့်သော ပဒုမာမျိုး၊ (၂)
 သာခ ပဒုမာ- ခက်လက် ဝေဆာ ပဒုမာမျိုး၊ (၃) ဒဏှက ပဒုမာ-အရိုး
 မာ၍ ကျောက်ဖျာကိုပင် ခွဲထွက် ထိုးဖောက်နိုင်သော ပဒုမာမျိုး၊ (၄)
 လတာ ပဒုမာ- နွယ်မျိုး ပဒုမာ၊ သစ်ပင်ကြီးတို့၌ နွယ်တက်၍ ပွင့်၏။
 (၅) အာကာသ ပဒုမာ- ကောင်းကင်၌ တွဲလွဲဆွဲနေသော နတ်ပန်း
 ပဒုမာမျိုး။

ပဓာနတရားမျိုး ၄-ပါး။ ။ စတုကင်္ဂတ္ထု မှ ။ ပါ။ ၂၂၂။ ၂၆၀-၌ အကျယ်
 ရှုပါ။ ။ ဆင်းရဲဘေးမှ ကျွတ်လွတ်လိုသူတို့ အားထုတ်ခြင်းတရားကြီး ၄-ပါး။ ။
 (၁) သံဝရ ပဓာန- ဣန္ဒြေ စောင့်စည်းမှု၌ အားထုတ်ခြင်း၊ (၂) ပဟာန
 ပဓာန- အကုသိုလ်စုတို့ကို ပယ်မှု၌ အားထုတ်ခြင်း၊ (၃) ဘာဝနာ ပဓာန-
 မေတ္တာတရားတို့ကို ပွားများအားထုတ်ခြင်း၊ (၄) အနုရက္ခ ပဓာန-
 သမာဓိ နိဗ္ဗိတိအာရုံကို စောင့်စည်းခြင်း၊ ထိုထို အာရုံတို့ကို အစဉ်
 စောင့်မှု၌ အားထုတ်ခြင်း။

ပဓာနိယကံ တရား ၅-ပါး။ ။ သုတ်ပါထေယျ ။ ပါ။ ၁၉၈ ။ ၂၂၂။
 ပဉ္စကံတ္ထရ ။ ပါ။ ၅၇။ ၂၆။ ၂၆-တို့၌ အကျယ်ရှုပါ။ ။ သမထ၊ ဝိပဿနာ
 အားထုတ်သူတို့ ရှိထားရမည့် အင်္ဂါ ၅-ပါး။ ။ (၁) သဒ္ဓါ-ရတနာသုံးပါး
 ဂုဏ်တော်၌ ယုံကြည်သက်ဝင်ခြင်း၊ (၂) အပ္ပ ဗာတော-ကျန်းမာသန်စွမ်း
 ခြင်း၊ (၃) အ သဋ္ဌတာ- စိတ်သဘောထား ဖြောင့်စင်းတော်တည့်ခြင်း၊
 (၄) အာရဒ္ဓ ဝီရိယတာ- အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံကာ ကြီးပမ်းအားထုတ်မှု၊
 (၅) ဥဒယတ္ထဂါမိနိပညာ- ရုပ်၊ နာမ်တို့၏ ဖြစ်ပျက်မှုကို သိမြင်နိုင်သော
 ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံခြင်း။

ပန်းပေါင်းရုံညို၊ ပွင့်တံချို၊ မျိုးမည် ၁၂၀။ ။ ပုဂံ ဝန်ထောက်မင်း ဦးတင်
 ထံမှ ရေးမှတ်ရထားသည်။ မြန်မာဘုရင်များ လက်ထက် နန်းတွင်းသူနှင့်
 သားတော် သမီးတော်တို့ အလွယ်တကူ သိခေါ်နိုင်ကြစေရန် ပန်းမျိုး
 အမည်နှင့် အပွင့်ပုံ ပုံစံတို့ကိုပါ စုဆောင်းပန်းချီ ရေးဆွဲ ပေးထားသည်။
 ကံ့ကော်ပန်း၊ ဇရည်ပန်း၊ မြစ်ကင်းပန်း၊ လောင်းပန်း၊ စပယ်ပန်း၊ ဒါရူ
 မျိုး၊ ဇလပ်ပန်း၊ တတိုင်းရွှေမျိုး၊ ပန်းထိပ်ငို၊ ထပ်တထုပန်း (၁၀)၊ ဂန္ဓမာ၊
 အောက်ပါညို၊ လဲပန်း၊ အယ်ရွတ်တထိပန်း၊ ပန်းသုန်းပန်း၊ ခေါင်ရမ်း၊ နင်းမန်း။

နေကြာ၊ စွယ်တော်၊ ပုန်းညက် (၂၀)၊ စံကား၊ ဖက်သွတ်၊ ခတ္တာ၊
 ပန်းသွန်း၊ ယုဇန၊ ဂမုန်းအင်၊ သုံးပန်လှ၊ မလ္လာနီ၊ အောက်မဲဖြူ၊ ရွှေနှယ်၊
 (၃၀)၊ ဒွန်သလက်၊ ဆတ်သဝါ၊ အာသာဝတီ၊ အင်ကောလ၊ အိမ်လုံး
 ချမ်းသာ၊ ဇီဇဝါ၊ ပန်းသွန်း၊ မိုးစေ့၊ ထင်းရှူး၊ ဗျာပါပြေပန်း (၄၀)၊
 ကြက်ရုံး၊ သရက္ခံ၊ သင်းခွေ၊ နော်ဇာ၊ သစ္စာ၊ သစ်ခွ၊ ပန်းညို၊ ကွမ်းသီး
 ပန်း၊ လက်တော်ကုံး၊ တောင်တော်ပန်း (၅၀)၊ ဆိတ်ဖလူး၊ ဒေါရင်း၊
 အုန်းပန်း၊ လက်တံရှည်၊ လက်တံတို၊ မြတ်လေး၊ ရွှေဝါ၊ ကြက်မောက်၊
 သဇင်၊ ခရား (၆၀)၊ ဇလတ္တာပန်း၊ ကက္ကရီပန်း၊ ထင်ရှားပန်း၊ ဆတ်သွား၊
 နှင်းဆီ၊ မီးမလောင်၊ ရေခဲမိုး၊ ကြာညို၊ ခွန်နှစ်မည်၊ သရဖီပန်း
 (၇၀)၊ နေဇာပန်း၊ မရမ်းကြောင်ပန်း၊ ကြာခေါင်းလောင်း၊ သပြေ၊
 တရုတ်စံကား၊ ခွါညို၊ စံကားစိမ်း၊ ရွှေခွက်ပန်း၊ ဂမုန်းပန်း၊ ပိတောက်
 (၈၀)၊ အင်ကြင်း၊ ဆတ်သွားပန်း၊ ပရဝါပန်း၊ ဖယောင်းပန်း၊
 ဒေါက်ဒလိပ်ပန်း၊ နန်းလုံးကြိုင်ပန်း၊ တောင်ဇလပ်ပန်း၊ ကြာပုဏ္ဏရိုက်ပန်း၊
 မောင်မခေါ်ပန်း၊ ပေါက်ပန်း (၉၀)၊ ကက္ကရူပန်း၊ ခံစပ်ပန်း၊ ပဒုမ္မာ၊
 တောင်လုံးကျော်၊ ရင်ခတ်၊ မဉ္ဇူပန်း၊ သော်ကပန်း၊ ငှက်ကလေးပန်း၊
 ပျဉ်းဖြူပန်း (၁၀၀)၊ လယ် ခေါင်ရမ်းပန်း၊ ဘိန်းနွဲ့ပန်း၊ မဟာ လှေကား
 ပန်း၊ မျက်နှာပန်း၊ ဇွန်ပန်း၊ စူကာပန်း၊ ကြာဖြူ၊ ကြာတံဆိပ်၊ မရိုးပန်း၊
 မောက်ခိတောပန်း (၁၁၀)၊ ဦးဆောက်ပန်း၊ ဗျာပါယူပန်း၊ လွမ်းမတပန်း၊
 ကြာနီ၊ ပန်းအိ၊ ရင် ကမ်းပန်း၊ မယားကြီးပန်း၊ ယင်းမာပန်း၊ ဒဝယ်မှိုင်း
 ပန်း၊ အနန်းပန်း (၁၂၀)။

ပန်းပွင့်မာလာ၊ တတ်သိပ္ပါ၊ လူ့ရွာ ၁၂-ပွင့်။ ။ဘုရားမတင်၊ နတ်မတင်၊
 လူတင် ပန်းဆယ်ပွင့်၊ အနုပညာရပ်များ။ (၁) ပန်းထိမ်- လက်ကောက်
 လက်ကြပ် စသည် ပြုလုပ်သော အတတ်၊ (၂) ပန်းဘဲ- တံစည်း၊ စူး၊
 ဆောက်၊ ပေါက်တူး စသည် ပြုလုပ်မှု အတတ်၊ (၃) ပန်းပု- အပြောက်ထု၊
 ရုပ်လုံးပေါ် အတတ်၊ (၄) ပန်းချီ- မင်ဆေးရေးမှု အတတ်၊ (၅) ပန်းရန်-
 အုတ်၊ ကျောက်စီမှု အတတ်၊ (၆) ပန်းတဉ်း၊ ပန်းတင်း- ကြေးစည်
 ခေါင်းလောင်းသွန်းမှု အတတ်၊ (၇) ပန်းတော့- အင်္ဂိတေပန်းလှီး အတတ်
 ပညာ၊ (၈) ပန်းတမော့- ကျောက်ဆစ်၊ ကျောက်ရုပ်ထု အတတ်ပညာ၊
 (၉) ပန်းပွတ်- ပွတ်ခံသမား အတတ်ပညာ၊ (၁၀) ပန်းယွန်း- ယွန်းပြောက်
 ယွန်းထည် ပြုလုပ်မှု အတတ်ပညာ။

(၃၅၄)

[ပ + န်း ။ ပ + ဗ ။ ပ + ယ်]

မှတ်ချက်။ ။ ပန်းကျာ၊ ပန်းချာခေါ် ဂီတပညာနှင့် ပန်းရွဲခေါ် ရွဲသွေး
ကျောက်သွေး အတတ်တို့ထည့်၍ ၁၂-ပါးရှိကြောင်းနှင့် ပညာရှိ
တို့ ယူကြသေး၏။

ပန်းမျိုး ၅-ပါး၊ ဖော်စပ်စား၊ ဆေးများအားဘုရင်။ ။ ၎င်းတို့ကို အမှုန်
ပြု၍ အစားအစာ၌ ထည့်ခတ်စားက အားတိုးသည်ဟူ၏။ (၁) ပန်းဥ၊
(၂) ပန်းနု၊ (၃) ပန်းရင်း၊ (၄) ပန်းမ၊ (၅) ပန်းလဲတို့ ဖြစ်၏။

ပန်းမြတ်မာလာ၊ ဂွ-ဖြာ၊ နန်းလျာ တော်ဝင်သုံး။ ။ မင်းစဉ် နန်းသုံးဖြစ်
သော ပန်းမြတ် ဂွ-ပါးဟူ၏။ ၎င်းကို ရှေးဟောင်းလင်္ကာ အတိုင်း ပြလိုက်
သည်။ “အဂ္ဂဇေယျ၊ ပ သ အောင်ပန်း၊ ရွှေနန်း မင်းသုံး၊ ဒန်း၊ အုန်းညွန့်
ညို၊ ကုက္ကို၊ နေဇာ၊ မာလာချယား၊ ပတ္တမြားညွန့်ထီး၊ သပြေသီးဟု၊
ပန်းကြီး အမြတ်၊ ခုနစ်ရပ်” ။

ပန်းလှရကျိုး ၅-ပါး။ ။ ဤကား အကျိုးများစွာတို့တွင် ထူးခြားသော
အကျိုးငါးပါးဟုသာ မှတ်ရာ၏။ (၁) လှပသန့်ရှင်းသော ရုပ်အဆင်း
အင်္ဂါရှိခြင်း၊ (၂) သင်းပျံ့မွှေးကြိုင်သော ကိုယ်ယန်ရှိခြင်း၊ (၃) နတ်လူတို့
ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်း၊ (၄) ကျော်စောသတင်း ပျံ့နှံ့ခြင်း၊ (၅) ကိုယ်စိတ်
ချမ်းသာ ရှင်လန်းခြင်း။

ပပဇ္ဇတရား ၃-ပါး။ ။ သုတ်မဟာဝါ။ ပါ။ ၇ ။ ဋ။ ၁၈-၌ အကျယ်ရှုပါ။
သံသရာကို ချဲ့ထွင်တတ်သော တရားသုံးပါး။ (၁) တဏှာ- လိုချင်
နှစ်သက် စွဲလမ်း တွယ်ဟာမှု သဘော၊ (၂) မာန- ဆရာမတား ထောင်
လွှား မော်ကြားမှု သဘော၊ (၃) ဒိဋ္ဌိ-အယူအစွဲ မှားယူမှု သဘော။

ပဗ္ဗဇ္ဇပြား၊ မျိုး ၃-ပါး၊ ခွဲခြား စိတ်ဖြာသိ။ ။ သုတ် မဟာဝါနှင့် ဝိနည်း
မဟာဝါ အဋ္ဌကထာတို့၌ လာရှိ၏။ (၁) ဘိက္ခု၊ ပဗ္ဗဇ္ဇ- ရဟန်းပဉ္စင်း၏
အဖြစ်၊ (၂) သာမဏေရ ပဗ္ဗဇ္ဇ-ရှင်သာမဏေ၏ အဖြစ်၊ (၃) ဣသိ ပဗ္ဗဇ္ဇ-
ရသေ့၏ အဖြစ်။

ပယ်မျိုး ၂-ပါး၊ မြေကွက်ခြား၊ မှတ်သား သိစရာ။ ။ အတိုင်း အရှည်
ပမာဏ၊ ‘ကရိသ’ ဟူသောပါဠိ၏ မြန်မာပြန် ‘ပယ်’ သည်။ (၁) ဆင်းရဲ
သား ပယ်၊ (၂) မင်း ပယ်ဟု ၂-မျိုးရှိရာ၊ ယခုခေတ် ပေ လက်မဖြင့်
၁၈-လက်မကို တတောင်ယူ၍ ထို ၇-တောင်ကို တတာဟု အမှတ်လျက်ပြု

၂၅-တပတ်လည်ရှိ အကွက်တစ်ခုကို ဆင်းရဲသား တပယ်ဟု ခေါ်စေလေသည်။ ထိုဆင်းရဲသား တပယ်သည် ခုနစ်တောင်တာ ပတ်လည်ပေါင်း ၆၂၅ (၀၁) တာကွက်ပေါင်း ၆၂၅-ကွက်မျှ ရှိလေသည်။ မင်းပယ်မှာ ဆင်းရဲသားပယ်၏ နှစ်ဆဖြစ်လေသည်။

ပယောဂအပြား မျိုး ၄-ပါး။ ။ ရောဂါဖြစ်ခြင်းအကြောင်း သို့မဟုတ် ယှဉ်စပ်ခြင်း လေးပါး။ (၁) သွေးပယောဂ၊ (၂) လေပယောဂ၊ ဤကား ဓာတ်ဗိဇ္ဇာဆရာတို့ အလို၊ (၃) ဝိဇ္ဇာမယ ပယောဂ၊ (၄) ဣဒ္ဓိမယ ပယောဂ၊ ဤကား မှော်ဝိဇ္ဇာ အောက်လမ်းဆရာတို့ အလို။

ပယောဂမျိုး ၆-ပါး။ ။ ကမ္မပထမြောက်ရန် လုံ့လ အားထုတ်မှု ၆-ပါး။ (၁) သာဟတ္ထိက ပယောဂ- ကိုယ်ထိ လက်ရောက် အားထုတ် လုပ်ကိုင်မှု၊ (၂) အာဏတ္ထိက ပယောဂ- နှုတ်ဖြင့်၎င်း၊ စိတ်ဖြင့်၎င်း၊ အရိပ်နိမိတ်ဖြင့်၎င်း ခိုင်းစေမှု၊ (၃) နိဿဂ္ဂိယ ပယောဂ- လေး၊ သေနတ်၊ အမြောက် လက်နက်တို့ဖြင့် ပစ်ခတ်သတ်ဖြတ်မှု၊ (၄) ထာဝရ ပယောဂ- အမြဲ ထာဝရ တည်ထား ပြုလုပ်စေသော ကျုံး၊ တွင်း၊ ချောက် စသော ပယောဂမျိုး၊ (၅) ဝိဇ္ဇာမယ ပယောဂ-အတတ်ပညာ အင်းအိုင် လက်ဖွဲ့ စသည်တို့ဖြင့် ပြုလုပ်မှုမျိုး၊ (၆) ဣဒ္ဓိမယ ပယောဂ-ကံ၏အကျိုး ဣဒ္ဓိ ဟု ခေါ်သော တန်ခိုးတို့ဖြင့် ပြုလုပ်မှုမျိုး။

မှတ်ချက်။ ။ ဤ ၆-ပါးကား အများအားဖြင့် အကုသိုလ် ပါဏာတိ ပါတ၌ ပြုသော်လည်း ကုသိုလ် အရာ၌လည်း ဖြစ်သလို ယှဉ်သင့်သေး၏။

ပရဝါရ၊ ကံထိုက်ကြ၊ မိန်းမ ၁၂-ဖြူ။ ။ ၎င်း သုတေသနရပ်ကို (အုပ်ထိန်း ခြင်းရှိသော မိန်းမမျိုး ၂၀) ၌ သီးခြား ရှင်းပြခဲ့ပြီ။

ပရမတ္ထ တရား ၄-ပါး။ ။ 'စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်၊ နိဗ္ဗာန်' ၎င်း ၄-ပါးကို ဖောက်မပြန် မြတ်သောကြောင့် ပရမတ် ခေါ်သည်။

ပရိက္ခရာ ၈-ပါး။ ။ ဝိနည်း ပါရာဇိက ။ ၄။ ပ-အုပ်။ ၂၀၅။ ရဟန်းတော် များ၏ အသုံးအဆောင်မျိုး ၈-ပါး။ (၁) ပတ္တ-သပိတ်၊ (၂) (၃) (၄)

(၃၅)

[၀]

တိစိဝရိက်-သင်္ကန်း-၃-ထည်၊ (၅) ကာယ ဗန္ဓန-ခါးပန်းကြိုး၊ (၆) ဝါဆိုက-
သင်္ကန်းခါး၊ (၇) သူစိ-အပ်၊ အပ်ချည်၊ (၈) ပရိသာဝန-ရေစစ်။

ပရိက္ခရာ ၁၂-ပါး။ တနည်း။ ။ အထက်ပါ ပရိက္ခရာ ၈-ပါး၌။ (၁) စမ္မ
ခဏ္ဍ-သားရေနှယ်၊ (၂) ဥပါဟန-ဘိနပ်၊ (၃) ဗီဇနီ-ယပ်တောင်၊
(၄) ဆတ္တ-ထီး၊ ၎င်း ၎င်း-ပါးထည့်၍ ၁၂-ပါး ဖြစ်၏။

ပရိက္ခရာပိုင်သူ ၄-ပါးနှင့်၊ သုံးဆောင်နည်း ၄-မျိုး။ ။ (၁) သက္ကသန္တက
ပရိက္ခရာ-ပုဂ္ဂလိက ရဟန်းပိုင်၊ ရက္ခိတဗ္ဗ၊ ဂေါပိတဗ္ဗ၊ မမာယိတဗ္ဗ နည်းတို့
ဖြင့် သုံးဆောင်နိုင်၏။ (၂) သံသိက ပရိက္ခရာ-ရက္ခိ၊ ဂေါပိ၊ မမာယိတို့ဖြင့်
ဆိုင်၏။ ကိယံမပိုင်ရ၊ (၃) စေတီယ သန္တက ပရိက္ခရာ- ရက္ခိ၊ ဂေါပိ
နှစ်ပါးနှင့်သာ ဆိုင်၏။ (၄) ပရသန္တက ပရိက္ခရာ- အထက်နည်း ၄-ပါး
တို့နှင့် လုံးဝမဆိုင်၊ သူပိုင် ပရိက္ခရာသာ ဖြစ်၏။

ပရိညာမျိုး ၃-ပါး။ ။ မူလပဏ္ဏာသ။ ဣ။ ပ-အုပ်။ ၃၀။ (၁) ဉာတပရိညာ-ပရမတ္ထ
ရုပ်၊ နာမ်၊ ဓမ္မတို့၏ သဘောတရားကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်း၊ (၂) တိရဏ
ပရိညာ-ထိုရုပ်နာမ် သင်္ခါရ တရားစုကို အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဟု လက္ခဏာရေး
သုံးပါးဖြင့် ပိုင်းခြားသိမြင်မှု၊ (၃) ပဟာန ပရိညာ- ကိလေပယ်သတ်
မဂ် ၄-ရပ်ဖြင့် နိဗ္ဗာနဓာတ်ကို တတ်တတ်ထင်ထင် သိမြင်မှု။

ပရိတ်ကြီး ၁၁-သုတ်။ ။ ပတ်ဝန်းကျင် ဘေးရန်ကို ကာကွယ်ပေးတတ်သော
တရားတော် ၁၁-သုတ်။ (၁) မင်္ဂလသုတ်၊ (၂) ရတနသုတ်၊ (၃)
မေတ္တသုတ်၊ (၄) ခန္ဓသုတ်၊ (၅) မောရသုတ်၊ (၆) ဝဋ္ဋသုတ်၊
(၇) ဇေဂ္ဂသုတ်၊ (၈) အာဠာနာဠိယသုတ်၊ (၉) အင်္ဂုလိမာလသုတ်၊
(၁၀) ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်၊ (၁၁) ပုဗ္ဗဏှသုတ်။

ပရိတ်နာသုတ်၏ အင်္ဂါ ၃-ပါး။ ။ ပရိတ်တရားနာသုတ်တို့ဖက်က ပြည့်စုံကြရမည့်
အင်္ဂါ ၃-ပါး ဟုလို၊ ၎င်းသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံမှ ချေးညွှန်ကို ရေနှင့်ဆေး
ပစ်သည့်အလား ဘေးရန်များကို ဝားမြစ် ပျောက်ကင်း စေနိုင်သည်။
(၁) အားကြီးလွန်ကဲသော မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံခေါ် 'ကမ္မာဝရဏ'
မရှိခြင်း၊ (၂) မှားသော အယူ 'မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ' ခေါ် 'ကိလေသာဝရဏ'
မရှိခြင်း၊ (၃) ပရိတ်တော်ကို မရှိသေ မလေးစား မယုံကြည်ခြင်း၊
'အ သဒ္ဓဟနတာ' မရှိခြင်း။

ပရိတ်ရွတ်သူ၏ အင်္ဂါ ၃-ပါး။ ။ သုတ်ပါထေယျ ။ ပါ။ ၁၆၄ ။ ဌ။ ၁၅၀ ။
 ပရိတ်ရွတ်ဖတ် သရဏ္ဍာယ်သူတို့ ဖက်က ၎င်း အင်္ဂါ ၃-ပါးနှင့် ပြည့်စုံမှ
 ဘေးရန်တားကျိုး တန်ခိုး ထက်မြက်မည်။ (၁) မိမိ ရွတ်ဖတ်သော
 ပရိတ်တော်၏ အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို သိရခြင်း၊ (၂) ပရိတ်တော်၏
 ပါဠိ၊ ပုဒ်၊ ဗျည်း၊ အက္ခရာ၊ ဌာန်၊ ကရိုဏ်းတို့ကို ကျန မှန်ကန်စွာ
 ရွတ်တတ် ရခြင်း၊ (၃) ပရိတ်နာသု အပေါ်၌ လာဘ်စသည် မငဲ့ဘဲ
 တကဲ့ ကောင်းမြတ် စင်ကြယ်သော မေတ္တာစေတနာ သားရှိမခြင်း။

ပရိနိဗ္ဗာန်မျိုး ၃-ပါး။ ။ ဥပရိပဏ္ဍာသ။ ဌ။ ၈၁-၌ အကျယ်ရှု။ ဘုရားသခင်၏
 ပရိနိဗ္ဗာန် ၃-ပါး။ (၁) ကိလေသ ပရိနိဗ္ဗာန်-ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌ ကိလေသ
 ငြိမ်းချမ်းခြင်း၊ (၂) ခန္ဓ ပရိနိဗ္ဗာန်-ကုသိနာရုံ၌ ခန္ဓာတော်ငြိမ်း ခန္ဓာ
 ဓာတ်သိမ်းခြင်း၊ (၃) ဓာတု ပရိနိဗ္ဗာန်- သာသနာတော် ကွယ်သော
 အခါ ဓာတ်တော် မေ့တော်တို့ စုရုံး၍ ဗောဓိမဏ္ဍိုင် နေရာ၌ တေဇော
 ဓာတ် လောင်၍ ကွယ်ငြိမ်းခြင်း။

ပရိဘောဂမျိုး ၄-ပါး။ ။ မဇ္ဈိမပဏ္ဍာသ။ ပါ။ ၃၀၈ ။ ဌ။ ၂၃၆။ ဝိသဒ္ဓိမဂ်
 ပ-အုပ် ၄၁-တို့၌ ရှုပါ ရဟန်း သာမဏေတို့အတွက် ပစ္စည်းသုံးဆောင်
 မှုမျိုး လေးပါး။ (၁) ထေယျ ပရိဘောဂ-သိက္ခာသီလမရှိဘဲ ပစ္စည်း
 လေးပါးကို သုံးဆောင်ခြင်း၊ ‘သူခိုး’၊ (၂) ဣဏ ပရိဘောဂ- ပစ္စဝေက္ခကာ
 မဆင်ခြင် ပုတီးမစိပ်ဘဲ သုံးဆောင်ခြင်း၊ ‘အကြေး’၊ (၃) ဒါယဇ္ဇ ပရိ
 ဘောဂ- သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ၇-ယောက်တို့ သုံးဆောင်ခြင်း၊ ‘အမွေခ’၊
 (၄) သာမိ ပရိဘောဂ-ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ သုံးဆောင်ခြင်း၊ ‘ပိုင်ရှင်’။

ပရိယတ္တိ၏ အင်္ဂါ ၉-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ် (ဓမ္မက္ခန္ဓာ၊ မြတ်အင်္ဂါ၊ ၉-ဖြာ
 ဝေဘန်သိ) ၌ ရှုပါ။

ပရိယတ္တိ သင်ယူနည်းမျိုး ၃-ပါး။ ။ တရားနာခြင်း စာပေ သင်ကြားခြင်း
 အပြား ၃-ပါး၊ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ။

(၁) အလဂဗ္ဗူပမာ ပရိယတ္တိ- မြေဖမ်းနည်းမတတ်၍ မြေကိုက်သေသော
 ဥပမာ၊ မိမိတတ်ရှိသော စာပေ ပညာဖြင့် သူတပါးအား နှိပ်နင်း
 ရန်၊ တပါးရန်ကို ကာကွယ်ရေး ဟူသော သဘောထားဖြင့်

သင်ယူခြင်းမျိုး၊ အကျိုးလုံးဝမရှိ၊ အပါယ် ၄-ပါး အစာသာ ဖြစ်၏။

- (၂) နိဿရဏတ္တ ပရိယတ္တိ- ဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်ရေးကို ရှေးရှု၍ သင်ကြားခြင်းမျိုး၊ အကျိုးရှိ၏။ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် ရ၊ ရောက်နိုင်၏။
- (၃) ဘဏ္ဍာဂါရိက ပရိယတ္တိ-ဘဏ္ဍာတိုက်စောင့် ဘဏ္ဍာစိုးပမာ စာပေ ပရိယတ္တိတွေ မပျောက်ပျက်ရလေအောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် သော သင်နည်းမျိုး၊ ကိုယ်ကျိုးမရှိ၊ မဂ်၊ ဖိုလ် မရနိုင်။

ပရိသတ် ၄-ပါး။ ။ စတုကဂုံတ္ထရ။ ပါ။ ၄၀၄။ ဋ္ဌ။ ၃၂၄။ လူထုစုဝေးပွဲသဘင် အစု လေးပါး။ (၁) ဘိက္ခု-ရဟန်းယောက်ျား ပရိသတ်၊ (၂) ဘိက္ခုနီ-ရဟန်းမိန်းမ ပရိသတ်၊ (၃) ဥပါသကာ-သီတင်းသည်ယောက်ျားပရိသတ်၊ (၄) ဥပါသိကီ-သီတင်းသည် မိန်းမ ပရိသတ်။

ပရိသတ် ၄-ပါး၊ တနည်း။ ။ (၁) လူ့ပရိသတ်၊ (၂) နတ်ပရိသတ်၊ (၃) ဗြဟ္မာပရိသတ်၊ (၄) ရဟန်း၊ ပရိသတ်။

ပရိသတ် ၈-ပါး။ ။ အဋ္ဌကုံတ္ထရ။ ပါ။ ၁၂၇။ ဋ္ဌ။ ၂၄၆။ (၁) ခတ္တိယပရိသာ-မင်း၊ ပရိသတ်၊ (၂) ဗြာဟ္မဏ ပရိသာ- ပုဏ္ဏား၊ ပရိသတ်၊ (၃) ဂဟပတိ ပရိသာ- သူကြွယ် သူဋ္ဌေး၊ ပရိသတ်၊ (၄) သမဏ ပရိသာ- ရဟန်း ပရိသတ်၊ (၅) စာတု မဟာရာဇိက ပရိသာ- စတု မဟာရာဇ်နတ်၊ ပရိသတ်၊ (၆) တာဝတိံသာ ပရိသာ- တာဝတိံသာနတ်၊ ပရိသတ်၊ (၇) မာရ ပရိသာ- မာရ်မင်း၊ ပရိသတ်၊ (၈) ဗြဟ္မ ပရိသာ- ဗြဟ္မာ၊ ပရိသတ်။

ပရိသတ် ကြောက်ရွံ့သော ပုဂ္ဂိုလ် ၅-ယောက်။ ။ နေရိသတ်ထဲ မတိုးမဝင် မပြောမဆိုဝံ့ခြင်းမျိုး ၅-ပါး ဟူ၏။ ပဉ္စကုံတ္ထရ ပါဠိတော် ၁၆၁-၌ အကျယ်ရှိ။ (၁) အသဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်၊ (၂) ဒုဿီလ-အကျင့်သီလ ပျက်နေသူ၊ (၃) အပုသုတ- အကြား၊ အမြင်နည်းသူ၊ (၄) ကုသိတ- အပျင်းထူသူ၊ (၅) န ပညာ- ဉာဏ်ပညာ မရှိသူ။

ပလ္လင် ၈-ခန်း။ ။ မြန်မာဘုရင် အဆက်ဆက်တို့ အသုံးပြုတော်မူသည့် ပလ္လင်တော်များ။ (၁) သီဟာသန ပလ္လင်- နန်းဦး ပြာသာဒ်ဆောင် တော်တွင် မင်းတို့ ပူဇော်ခံရန် ရမနေသား၊ ခြင်္သေ့ရုပ်ခံ၊ (၂) ဟံသာသန

ပလ္လင်- ဇေတဝန်ဆောင်တော်တွင် ဘုရင်မင်းမြတ်တို့ ရတနာသုံးပါး ပူဇော်ရန် သင်္ကန်းသား၊ ဟင်္သာရုပ်ခံ၊ (၃) သင်္ခါသန ပလ္လင်-ပေါင်းတော် ဆောင်တွင် မင်းတို့ တရားစကား နာခံရန် သရက်သား၊ ခရုသင်းရုပ်ခံ၊ (၄) ဘမရာသန ပလ္လင်- မှန်နန်းဆောင်တွင် မင်းတို့ စက်တော်ခေါ်ရန် ကရဝေးသား၊ ပိတုန်းရုပ်ခံ၊ (၅) ဂဇာသန ပလ္လင်-မြဲတိုက်တော်ဆောင် တွင် မင်းတို့ ချီးမြှင့် နှိမ့်ချရန် စံကားသား၊ ဆင်ရုပ်ခံ၊ (၆) မဋ္ဌရာသန ပလ္လင်- မြောက်စမုခံ ဆောင်တော်တွင် မင်းတို့ ဆင်မြင်း သိမ်းမြန်းရန် ပေါက်သား၊ ဥဒေါင်းရုပ်ခံ၊ (၇) မိဂါသန ပလ္လင်- တောင်စမုခံဆောင် တော်တွင် မင်းတို့ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးရန် သားရုပ်ခံ၊ ရေသဖန်းသား၊ (၈) ပဒုမာသန ပလ္လင်- အနောက် ပဲ့တက်ဆောင်တော်တွင် မင်းမိန်းမတို့ ပူဇော်ခံရန် ပိန္နဲသား၊ ကြာပွင့်ခံ၊ “ကျက်ရန်လင်္ကာ၊ ဤသို့လာ၏၊ ရှစ်ဖြာပလ္လင်၊ ထုံးတမ်းစဉ်မှာ၊ သီဟာ၊ ရမနေ၊ ဟံသေ၊ သင်္ကန်း၊ ထီးနန်း မပျက်၊ သံရက်၊ ခရု၊ တခု ပိတုန်း၊ ကရဝေးသုံးသည်၊ နန်းလုံးချီးမြှောက်၊ သို့ကလောက်မောက်မို၊ ပေါက်ကို၊ ဥဒေါင်း၊ ထုံးဟောင်းမမှာ၊ စံကား ဟတ္ထိ၊ မည်ရှိမလဲ့၊ ပိန္နဲ၊ ပဒုမာ၊ မိဂါ၊ ရေသဖန်း၊ ဤ မှစ်ခန်းသည်- စံမြန်း ပလ္လင် နေရာတည်း”။

ပလ္လင် ရှစ်ရပ် ၉-ခန်း။ တနည်း။ ။လွှတ်တော်၌ ဇေတဝန်ဆောင်ခေါ် နောက်က ဆောင်မကြီး၌လည်း ဘုရင်မင်းမြတ်ကိုယ်တိုင် လွှတ်တက်သော အခါ စံမြန်းရန် “သီဟာသန ပလ္လင် ခြင်္သေ့ခံ ဥကင်နှင့်တကွ” ခမ်းနားစွာ တည်ထားရသေး၏။ ပလ္လင် အမျိုးအစားမှာ ရှစ်ရပ်သာ ရှိသော်လည်း ထားသောနေရာကား ကိုးခန်း ကိုးဌာန ရှိသည်ဟု မှတ်၊ ထို့ကြောင့် “ဗောဓိညွန့်ရှင်၊ ဆုကြီးဆင်လျက်၊ ပလ္လင်ကိုးဆင့်၊ ဥကင်ဘွင့်၍” ဟူသော မဃဒေဝလင်္ကာ ဘုန်းတော်ဘွဲ့ခဏ်း၌ ဆိုထားလေပြီ။

ပလ္လင် ၆-ပါး၊ ပိုင်သူများ၊ မျိုးဘား ဘယ်သူနည်း? ။ ။ပလ္လင်မျိုး ၆-ပါးကို ပိုင်သူ ထိုင်သူတို့ ဟူ၏။ (၁) ကမလာသန ပလ္လင်-ကြာပလ္လင် ဗြဟ္မာမင်းတို့ ထိုင်သည်၊ (၂) ဒိဗ္ဗာသန ပလ္လင်-နတ်မင်းတို့ ထိုင်သည်၊ (၃) ရာဇ ပလ္လင်- လူမင်းတို့ ထိုင်သည်၊ (၄) အဋ္ဌ ကရန ပလ္လင်- တရားသူကြီးတို့ ထိုင်သည်၊ (၅) ဓမ္မာသန ပလ္လင်-ဓမ္မကထိကတို့ ထိုင်သည်၊ (၆) အပရာဇိတ ပလ္လင်-မြတ်စွာဘုရားသခင် ထိုင်ရာ။

(၃၆၀)

[ပ + လ်]

ပလ္လင်လုပ်ရာ၊ မြင့်တောင်ထွာ၊ ၃-ဖြာ ပိုင်းမှတ်သား။ ။ ရွှေဘုံနိဒါန်း၌ အောက်ပါအတိုင်း သုံးမျိုးလာရှိ၏။ (၁) မဟာ ပလ္လင်မျိုး- ၁၆-တောင် အမြင့်ရှိ၏။ (၂) မဇ္ဈိမ ပလ္လင်မျိုး- ၈-တောင် အမြင့်ရှိ၏။ (၃) စူဠ ပလ္လင် မျိုး- ၄-တောင် အမြင့်ရှိ၏။

ပလာမျိုး ၃၇-ဆင်။ ။ ရှေးသုံး မြန်မာ ထမီ၊ ပုဆိုး၏ အမည်၊ ၎င်းပလာ မှာ အောက်ပါအတိုင်း အဆင်ပေါင်း ၃၇-မျိုး ရှိကြောင်း သိရ၏။ စောင်းတော်ပိုက်၊ လေးပွင့်ဆိုင်၊ ပေါင်တူစင်း၊ ပေါင်ဖိုပေါင်မ၊ ရဲစင်း၊ တကြောင်းထိုး၊ လောကဓာတ်၊ နဒါ၊ နဒါအံကွဲ၊ ပတိမ်းဆင်(၁၀)၊ နှစ်ကိုယ် တွေ၊ ဆောင်တော်ကူး၊ ရွှေဘိုရိုး၊ ရွှေဘိုနန်းသိမ်း၊ ရွှေဘိုထိပ်တင်၊ တိမ်ခိုး ဆင်၊ ကွက်တုံး၊ စလယ်စင်း၊ အဝါစင်း၊ လိမ်မော်စင်း၊ (၂၀) လိမ်မော် ကွက်၊ ရံကွက်၊ အဝါကွက်၊ နှစ်ထပ် လောကဓာတ်၊ လောကဓာတ် အံဆွဲ၊ သံပတ်ဆင်၊ ငွေပန်းဆင်၊ ဒေဝီဆင်၊ ကျောက်စိမ်းဆင်၊ မုရမ်းစင်း(၃၀)၊ ဒေါနစင်း၊ ဘုံဘိုင်ဆင်၊ ရာသက်ပန်း၊ အဖြူကွက်၊ ပူးညိုဆင်၊ ပတ္တမြားဆင်၊ ဖရဲညဆင်(၃၇)။

ပလိဗောဓကြီး ၁၀-ပါး။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၊ ပ-အုပ်၊ ၈၆။ သမထ၊ ဝိပဿနာ နှစ်ဖြာသောလမ်း စခန်းဖြင့် ထွက်လမ်းကိုရှာသော ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ် တို့၏အနှောက်အရှက်ဖြစ်၍ ဖြတ်ပယ်စွန့်ပစ်ရာသော တရားမျိုး ၁၀-ပါး။ (၁) အာဝါသ- ကျောင်း၊ အိပ်ရာနေရာ၊ အာရာမ၊ (၂) ကုလ-အလုပ် အကျွေး ပစ္စည်းလေးပါး ဒါယကာ၊ (၃) လာဘ- ပစ္စည်းလေးရပ် လာဘ်သပ္ပကာ၊ (၄) ဂဏ-ဂိုဏ်းသံဃာ အပေါင်းအဖော်၊ (၅) ကမ္မ- နဝကမ္မဓေ၊ အမှုသစ်၊ (၆) အဗ္ဗါန- ခရီးသွားခြင်း၊ (၇) ဉာတိ- သာသနာ့မျိုးဆွေ၊ အိမ်မျိုးဆွေ၊ (၈) အာဗာဓ- မကျန်းမာခြင်း၊ အနာ ထေဂါ၊ (၉) ဂန္ထ- သင်ကြားပို့ချ၊ ကျက်မှတ်ရေးပြုဆဲ ကျမ်းဂန်၊ (၁၀) ဣဒ္ဓိ-ဝိပဿနာကို နှောက်ရှက် ဖျက်ဆီးတတ်သော ပုထုဇန်တန်ခိုး။

ပ ဝဂ် ၅-လုံး။ ။ ဗျည်း ၃၃-လုံးတို့တွင် “ပ, ဖ, ဗ, ဘ, မ” ၎င်း ၅-လုံး ထစု ကို ဆိုသည်။

ပဝါရဏာမျိုး ၇-ပါး။ ။ ရဟန်းတော်များ အချင်းချင်း ဖိတ်ကြား လောင်း ပန်မှု ပြုခြင်း ၇-မျိုး။ (၁) သံဃ ပဝါရဏာ- ငါးပါး၊ ငါးပါးထက် များသော သံဃာတော်တို့ တသိမ်တည်း၌ စုဝေး၍ ပြုခြင်း၊ (၂) ဂဏ

ပဝါရဏာ ၂-ပါး၊ ၃-ပါး၊ ၄-ပါး အထိ တစုတည်းပြုသော ပဝါရဏာ၊
 (၃) ပုဂ္ဂလ ပဝါရဏာ- အဖော်မရှိ တပါးတည်းပြုသော ပဝါရဏာ၊
 (၄) တေဝါစိက ပဝါရဏာ- ၃-ကြိမ် ၃-ခေါက်ဆို၍ တပါးချင်းပြုသော
 ပဝါရဏာ၊ (၅) ဒွေဝါစိက ပဝါရဏာ- တစုတခုသော အန္တရာယ်
 ကြောင့် ၃-ကြိမ်ဆိုချိန်မရ၊ ၂-ကြိမ်သာ ဆို၍ပြုသော ပဝါရဏာ၊ (၆)
 ကေဝါစိက ပဝါရဏာ- ထို့အတူ တကြိမ်တခေါက်သာဆို၍ ပြုသော
 ပဝါရဏာ၊ (၇) သမာန ဝဿိက ပဝါရဏာ- ဝါတူချင်း ပေါင်း၍
 ငါးပါးတတွဲ၊ ဆယ်ပါးတတွဲ စသည်ဖြင့် ဆို၍ပြုသော ပဝါရဏာမျိုး။

မှတ်ချက်။ ။ နေ့ကိုလိုက်၍လည်း စာတုဒ္ဒသိ စသည် ပြားသေး၏။

ပဝိဝေကတရား ၃-ပါး။ ။ ကာယ ပဝိဝေက၊ စိတ္တ ပဝိဝေက၊ ဥပဓိ ပဝိဝေက၊
 ၎င်းအကျယ် (ပိဝေကတရား ၃-ပါး)၌ ရှုပါ။

ပ, သတ် ကာရန်၊ ရေးထုံးမုန်၊ ၃-တန် မြန်မာ့နည်း။ ။ ကာရန်ငယ် အသံ
 ၆၄-ပါးနှင့် မြန်မာသင်ပုန်းကြီး ကျမ်းလာ ၃၆-ပါးသော ဌာနတို့တွင်
 ပါဝင်သည့် စာစီစာကုံး ဥပဒေသ ဝေါဟာရ 'အပ်, အိပ်, အုပ်' တို့
 ဖြစ်ကြ၏။

ပသာဒရုပ် ၅-ပါး။ ။ ကိုယ်ခန္ဓာ အတွင်းရှိ အကြည်ဓာတ်ရုပ် ၅-ပါး။
 (၁) စက္ခု ပသာဒ- မျက်စိအကြည်၊ (၂) သောတ ပသာဒ- နား
 အကြည်၊ (၃) ဃာန ပသာဒ နှာခေါင်းအကြည်၊ (၄) ဇိဝှါ ပသာဒ-
 လျှာအကြည်၊ (၅) ကာယ ပသာဒ- ကိုယ်အကြည်။

ပဟာန်အပြား မျိုး ၅-ပါး။ ။ ဓမ္မသင်္ဂဏီပါဠိတော် ၂၀၈။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ
 ၃၈၆။ ပဋိသမ္ဘိဒါမင်္ဂါ ၁၃၇။ ဌ။ ဒု-အုပ်။ ၅၂။ ကီလေသာ အယုတ်
 တရားစုကို ပယ်မှုငါးပါး။ (၁) တဒဂံ ပဟာန်- ကာမကုသိုလ် တရား
 စုဖြင့် ပြုဆဲခဏ၌ ပယ်ခြင်း၊ (၂) ဝိက္ခမ္ဘန ပဟာန်- မဟာဂ္ဂုတ်ကုသိုလ်
 စုဖြင့် ခေါင်းပါးအောင် ပြုခြင်း၊ (၃) သမုစ္ဆေဒ ပဟာန်- မဂ်ကုသိုလ်
 စုဖြင့် အပြတ်ပယ်ခြင်း၊ (၄) ပဋိပဿမိ ပဟာန်- ဖိုလ်တရားစုဖြင့် ငြိမ်း
 အေးမှု ပြုခြင်း၊ (၅) နိဿရဏ ပဟာန်- ပရိနိဗ္ဗာန ဓာတ်ဖြင့် ဖြတ်တောက်
 ထွက်မြောက်သွားခြင်း။

(၃၆၂)

[ပ ။ ပါ]

မဟာန ဝိနည်းမျိုး ၅-ပါး။ ။ သုတ္တနိပါတ် ။ ပါ။ ၂၇၉ ။ ဋ။ ပ-အုပ် ။ ဂ။
စူဠနိဒ္ဒေသ ။ ဋ။ ၇၂-တို့၌ အကျယ်ရှုပါ။ မဟာန ဝိနယောပိ တဒ္ဒကံ မဟာနံ၊
ဝိက္ခမ္ဘန မဟာနံ၊ သမုစ္ဆေဒ မဟာနံ၊ ပဋိပဿဓိ မဟာနံ၊ နိဿရဏ
မဟာနန္တိ ပဉ္စဝိဓော၊ အနက် အထက် မဟာနနည်းအတိုင်း။

ပဟိုရ် ၄-ပါး၊ ချိန်ပိုင်းခြား၊ မှတ်သား စည်နာရီ။ ။ ရှေး မြန်မာ စံတော်
ချိန်တွင် နေ့ ၄-ပဟိုရ် ညဉ့် ၄-ပဟိုရ်ဟု နေ့ညဉ့် တီထီ တရက်တွင်
ဂ-ပဟိုရ်ပိုင်းခြား သတ်မှတ်ထားသည်။ ၁-ပဟိုရ်လျှင် စည်တကြိမ်ကျစီ
၁၁-ချက်၊ ၂၂-ချက်၊ ၃၃-ချက်၊ ၄၄-ချက်အားဖြင့် တီးသည်။ ၁-ပဟိုရ်
သည် စက် ၃-နာရီ အချိန်နှင့် ညီမျှသည်။ စက်နာရီ အချိန်နှင့် ပဟိုရ်
ချိန်တို့ ယှဉ်ပုံမှာ—

	စက်နာရီ	ပဟိုရ်
(၁)	နံနက် ၉-နာရီ	နေ့ ၁-ပဟိုရ်
(၂)	မွန်းတည့် ၁၂-နာရီ	နေ့ ၂-ပဟိုရ်
(၃)	ညနေ ၃-နာရီ	နေ့ ၃-ပဟိုရ်
(၄)	ညနေ ၆-နာရီ	နေ့ ၄-ပဟိုရ်
(၅)	ညဉ့် ၉-နာရီ	ညဉ့် ၁-ပဟိုရ်
(၆)	သန်းခေါင် ၁၂-နာရီ	ညဉ့် ၂-ပဟိုရ်
(၇)	သန်းလွဲ ၃-နာရီ	ညဉ့် ၃-ပဟိုရ်
(၈)	နံနက် ၆-နာရီ	ညဉ့် ၄-ပဟိုရ်

ပဟိုရ် ၈-ပါး၊ ထရက်ထား၊ ခြားနား နာရီ အသို့နည်း? ။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို
(ပဟိုရ် ၄-ပါး၊ ချိန်ပိုင်းခြား၊ မှတ်သား စည်နာရီ) ၌ ရှုပါလေ။

[ပါ]

ပါဠိဟာရိယမျိုး ၃-ပါး။ ။ သုတ်သီလက္ခန္ဓ် ။ ပါ။ ၂၀၆ ။ ဋ။ ၃၂၁။ အင်္ဂုတ္တရ
တိကနိပါတ်။ ။ နံပါတ် ၁-နှင့် ၂-ကို မြတ်စွာဘုရား တားမြစ်တော်မူသည်။

နံပါတ် ၃-နှင့်သာ ဗုဒ္ဓသာသနာပြုရေး၌ ခွင့်ပြုတော်မူသည်။ ဤဖော်ပြ
 ပါတို့ကား- ဂုဏ်တော် ၉-ပါးတွင် "သတ္တာ" ဂုဏ်တော်၌ အကျမ်းဝင်သော
 တန်ခိုးတော် ၃-ပါးကို ဆိုသည်။ (၁) ဣဒ္ဓိ ပါဠိဟာရိယ- တန်ခိုးအကြီး
 ဆုံး နတ်ဗြဟ္မာတို့ထက် ပိုမိုလွန်ကဲသောတန်ခိုးတော်ရှင်အဖြစ်စွမ်းနိုင်ခြင်း
 (ဣဒ္ဓိဝိဓ)၊ (၂) အာဒေသနာ ပါဠိဟာရိယ- သတ္တဝါတို့၏ ကြံစည်
 စိတ်ကူးဆင်ခြင်မှု ဟူသမျှကို သိမြင်ထုတ်ဘော် ပြောကြားတော်မူခြင်း၊
 (စေတောပရိယ)၊ (၃) အနုသာသန ပါဠိဟာရိယ- ဤသို့ကျင့် ဤသို့ကြံ
 စသည်ဖြင့် ဟောကြားဆုံးမကာ သတ္တဝါတို့၏ စိတ်ဓာတ်ကို ဈာန်, မဂ်,
 ဖိုလ်တိုင်အောင် ကြည့်ညှတ်လာစေခြင်း။

ပါဏာတိပါတ အင်္ဂါ ၅-ပါး။ ။ သတ်မှုကံမြောက် ဆုံးဖြတ်ချက်အကြောင်း
 ငါးပါး၊ ၎င်း အင်္ဂါ ၅-ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံက ထိုသိက္ခာပုဒ် ပျက်၏။
 (၁) ပါဏ-သက်ရှိသတ္တဝါဖြစ်ခြင်း၊ (၂) ပါဏသညိတ- သက်ရှိသတ္တဝါ
 ဟု မှတ်သိခြင်း၊ (၃) ဘာတ စိတ္တ-သတ်လိုသောစိတ်ရှိခြင်း၊ (၄) ဥပက္ကမ-
 လုံ့လပြုခြင်း၊ (၅) မရဏ- ထိုလုံ့လကြောင့် သေခြင်း။

ပါဏာတိပါတ၏ ပယောဂမျိုး ၈-ပါး။ ။ ပါဏာတိပါတကံ ဖြစ်နိုင်ခြင်း၏
 အကြောင်းတရားမျိုး ရှစ်ပါး၊ ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာမှ။ (၁) ဥဒ္ဓိဿ
 ပယောဂ-သတ္တဝါကို ရည်မှတ်၍ သတ်ဖြတ် ထိုးခုတ်ခြင်း၊ (၂) အနုဒ္ဓိဿ
 ပယောဂ- သတ္တဝါတစ်ခုခုကို ရည်မှတ်ခြင်းမရှိဘဲ ဘာကောင်သေသေဟု
 ပစ်ခတ် ထိုးခုတ်လိုက်ခြင်းမျိုး၊ (၃) သာဟတ္ထိက ပယောဂ- ကိုယ်တိုင်
 သတ်ပုတ် ထိုးခုတ်ခြင်း၊ (၄) အာဏတ္တိက ပယောဂ- သူတပါးကို စေခိုင်း
 ခြင်း၊ (၅) နိဿဂ္ဂိယ ပယောဂ- အဝေး၌ နေသော သတ္တဝါကို မြှား, လှံ,
 သေနတ် စသည်ဖြင့် ပစ်ခတ်ခြင်း၊ (၆) ထာဝရ ပယောဂ- အမြဲတည်နေ၍
 သေစေနိုင်သည့် တွင်းတူးထားခြင်း, ဆေးဝါး အစီအရင်ထားခြင်း, စသည့်
 အရာမျိုး၊ (၇) ဝိဇ္ဇာမယ ပယောဂ- ဓာတ်ရိုက်, ဓာတ်ဆင်, ဂါထာ
 မန္တရား, စသော အစီအရင်တို့ဖြင့် သေအောင်ပြုခြင်း၊ (၈) ဣဒ္ဓိမယ
 ပယောဂ- မိမိ ကမ္မဇိဒ္ဓိတန်ခိုးဖြင့် သတ္တဝါတို့ကို သေစေခြင်း။

ပါဏာတိပါတကံ၏ မကောင်းကျိုး ၂၃-မျိုး။ ။ ပါဏာတိပါတ သူ့သက်
 သတ်သူတို့ ခံစားတွေ့ကြုံရသော မကောင်းကျိုးများသည် ပိဋကပါဠိတော်

တို့၌ သင်္ချာအမျိုးမျိုးဖြင့် လာရှိသော်လည်း ဤ၌ အလုံးစုံပါဝင်သည့် ခုဒ္ဒကပါဌ အဋ္ဌကထာလာ သင်္ချာ ၂၃-ပါးကို ဆိုလေသည်။ သိလွယ် နိုင်ရန် မြန်မာဘာသာ သက်သက်ဖြင့် ပြလိုက်၏။ (၁) ကိုယ်အင်္ဂါချို့တဲ့ခြင်း၊ (၂) လုံးရပ်နေထား အချိုးအစား မကျခြင်း၊ (၃) နှံ့နှေးလေးဖင့်ခြင်း၊ (၄) ခြေ လက် ဖဝါး မညီခြင်း၊ (၅) မလှပ မတင့်တယ်ခြင်း၊ (၆) အရေ အဆင်း မပြောင်ဝင်းခြင်း၊ (၇) အသားအရေ ကြမ်းတန်းခြင်း၊ (၈) ကြောက်ရွံ့တတ်ခြင်း၊ (၉) ခုန်းအားဗလ မရှိခြင်း၊ (၁၀) စကားပြေပြစ်စွာ မပြောတတ်ခြင်း၊ (၁၁) ချစ်ခင်သူ မရှိခြင်း၊ (၁၂) မိမိပရိသတ် အကြိမ်ကြိမ် ပျက်စီးခြင်း၊ (၁၃) ထိတ်လန့်တတ်ခြင်း၊ (၁၄) လက်နက် အဆိပ်ဘေး သင့်တတ်ခြင်း၊ (၁၅) သူများပယောဂကြောင့် သေရခြင်း၊ (၁၆) တွေဝေမိုက်မဲခြင်း၊ (၁၇) ခြေရပ်ရိသတ် နည်းပါးခြင်း၊ (၁၈) ရွံ့စရာကောင်းသော ရုပ်အဆင်းရှိခြင်း၊ (၁၉) ကုန်းကော့သော ကိုယ်ရှိခြင်း၊ (၂၀) ကြောင့်ကြ စိုးရိမ်မှုများခြင်း၊ (၂၁) ဘေးရန် များခြင်း၊ (၂၂) ချစ်ခင်သော သားသမီးတို့နှင့် ကွေကွင်းရခြင်း၊ (၂၃) အသက်တိုခြင်း။

ပါတိမောက် ၂-မျိုး။ ။ဥဒါန်း ။ပါ။ ၁၃၈ ။ဋ္ဌ။ ၂၇၁-၌ အကျယ်ရှု။
 (၁) သြဝါဒ ပါတိမောက်- သဗ္ဗပါပဿ အကရဏံ စသော သြဝါဒကထာ၊ (၂) အာဏာ ပါတိမောက်- ဝိနည်း ပညတ်တော် သိက္ခာပုဒ်များ။

ပါဓရက် လေမျိုး ၈-ပါး။ ။သွက်ချာပါဒ ရောဂါ ဖြစ်စေတတ်သော လေမျိုး ၈-ပါးဟူ၏။ ၎င်း သရုပ်ကို လေမျိုး-၈၀ (က) ပုဒ်၌ ရှုလေ။

ပါပဂြိုဟ် ၄-လုံး။ ။ဆိုးသမ်း ယုတ်မာသော ဂြိုဟ်၊ သို့မဟုတ် နေမပေါ်ထွက်လာသောကြောင့် အရိန်အခိုး ပူပြင်းသော သဘောရှိသည့် ဂြိုဟ်ဟု ဗေဒင်ကျမ်းများ၌ ဆိုကြကုန်၏။ လောကဒိပသာရကျမ်းတွင် 'ပါပလေးချက်၊ နေဂထုဂ်၍၊ ရိန်စက် ပူခြင်း၊ အခိုးပြင်း၏' ဟု ဆိုထားလေပြီ။
 (၁) တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်၊ (၂) အင်္ဂါဂြိုဟ်၊ (၃) စနေဂြိုဟ်၊ (၄) ဧရာဂြိုဟ်။

ပါရဂူကြီး ၆-မျိုး။ ။၎င်း အကျယ် စိတ်ဝင်စားဘွယ်တို့ကို သုတ္တနိပါတ် ။ပါ။ ၃၀၄ ။ဋ္ဌ။ ပ-အုပ်။ ၂၀၆။ မဇ္ဈိမ ပဏ္ဏာသ။ပါ။ ၃၄၅ ။ဋ္ဌ။ ၂၇၁-တို့၌

ရွာပါ။ (၁) ပရိညာပါရဂူ၊ (၂) ပဟာနပါရဂူ၊ (၃) ဘာဝနာပါရဂူ၊
(၄) သစ္စိကိရိယာပါရဂူ၊ (၅) သမာပတ္တိပါရဂူ၊ (၆) အဘိညာ
ပါရဂူ။

ပါရမီ ၁၀-ပါး။ ။မူလပဏ္ဏာသ။ပါ။ ၇ ။ဋ္ဌ။ ပ-အုပ်။ ၄၇။ သုတ်သီလက္ခန္ဓာ
။ဋ္ဌ။ ၆၀။ သုတ်မဟာဝါ။ဋ္ဌ။ ၂၄၄-တို့၌ အကျယ်ရှုပါ။နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်သို့
ရောက်ကြောင်း အကျင့်မျိုး ဆယ်ပါး။ (၁) ဒါနပါရမီ-လှူဒါန်း
ပေးကမ်း စွန့်ကြဲခြင်း၊ (၂) သီလပါရမီ- ငါးပါး၊ ရှစ်ပါး၊ ဆယ်ပါး
စသော သီလကို ဆောက်တည် သိမ်းဆည်းခြင်း၊ (၃) နိက္ခမပါရမီ-
အိမ်ရာခွါရှောင် ရသေ့ရဟန်းဘောင်သို့ ကပ်ရောက်ခြင်း၊ (၄) ပညာ
ပါရမီ- ပညာကို ဆည်းပူးရှာဖွေ တိုးပွားစေခြင်း၊ (၅) ဝီရိယပါရမီ-
မတုန်မဆုတ် အားထုတ်သော ဗွဲ့နပ်ဖြင့် ရဲရဲရွတ်ရွတ် ကြိုးစားခြင်း၊
(၆) ခန္တီပါရမီ- သည်းခံခြင်း၊ (၇) သစ္စာပါရမီ- မှန်ကန် ဖြောင့်မတ်
စွာ ပြောဆို လုပ်ကိုင်ခြင်း၊ (၈) မေတ္တာပါရမီ- ကပ္ပါသားများကို မိမိနှင့်
တသားတည်း ချစ်ခြင်း၊ (၉) အဓိဋ္ဌာနပါရမီ- အပြစ်ကင်းသော အရာ၌
စိတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ဆုံးဖြတ်သည့် အားလျော်စွာ လုပ်ကိုင်ခြင်း၊
(၁၀) ဥပေက္ခာပါရမီ- သူစိမ်း သူကျက် ငဲ့ကွက်မရွေး ချမ်းသာ ဆင်းရဲ
သော အရေး၌ စိတ်တေးကြံစည်ခြင်းမပြု အလယ်ကြားရှု၍ နေခြင်း။

ပါရမီ အပြား ၃၀။ ။ဤ၌ သုံးဆယ်ဖြစ်စေရန် အထက်ပါ ဆယ်ပါးကို
တပါး တပါးလျှင်။ (၁) ရိုးရိုး ပါရမီ-ကိုယ်ခန္ဓာမှ အပဖြစ်သော အရာ
များအတွက် မငဲ့ကွက်မှု၊ (၂) ဥပပါရမီ- ကိုယ်အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်း
ခြေလက် မျက်စိထို့အတွက် မငဲ့ကွက်မှု၊ (၃) ပရမတ္ထပါရမီ-ကိုယ်အသက်
ကိုပင် မငဲ့ကွက်မှု၊ ၎င်း ၃-ပါးနှင့် မြောက်သော် ပေါင်း ပါရမီ-၃၀
ဖြစ်၏။

ပါရာဇိက ၄-ပါး။ ။ရဟန်းတော်များ ၎င်းတို့ဘဝမှ ဆုံးရှုံးမှုကြီး ၄-ပါး။
(၁) ပဌမပါရာဇိက-အဗြဟ္မစရိယ အမှုကို ပြုခြင်း၊ (၂) ဒုတိယပါရာဇိက-
လူဇာတ် ပစ္စည်းကို ငါးကျပ်တန်မှစ၍ ခိုးယူမှု၊ (၃) တတိယပါရာဇိက-
လူဇာတ် ဖြစ်သူကို သတ်ခြင်း၊ (၄) စတုတ္ထပါရာဇိက- ဈာန် မဂ် ဖိုလ်
မရဘဲရန်ဟု လိမ်ပြောမှု။

(၃၆၆)

[ပါ။ ဝိ]

ပါရာဇိက ၂၄-ပါး။ တနည်း။ ။အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ် ၁၁-ယောက်၊ ရဟန်း
ယောက်ျား ပါရာဇိက ၄-ပါး၊ ရဟန်းမ ပါရာဇိက ၄-ပါး၊ စုတ်မှီအောင်
ရှည်သော အင်္ဂါဇာတ်ရှိသူ၊ အင်္ဂါဇာတ်ကို စုတ်မှီအောင် ခါးပျော့
သောသူ၊ ဘိက္ခုနီမ လှလှကံ၊ သူတပါး အင်္ဂါဇာတ်ကို စုတ်သောရဟန်း၊
သူတပါးအင်္ဂါဇာတ်ကို ဖင်ထဲဝင်အောင် ဖိထိုင်သော ရဟန်း။

ပါလိကော ၄၅။ ။၎င်း ဝေါဟာရ သင်္ချာကို မှော်ပညာကျမ်းတို့၌ “ဥုံ
ဘုရားဟူက မောက္ခလူ ၂၄၊ တရားဟူက ပါလိကော ၄၅၊ သံဃာဟူက
သံချပ်ဝတ် ၃၇” စသည်ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို အကွယ်အကာယူရာ၌ အသုံးချ
နည်းများအတွက် တွေ့ဘူး၏။

မှတ်ချက်။ ။ဘုရင့်နောင်စသော စစ်သူကြီးတို့ ဆောင်းသည့် ဦးထုပ်ကို
မောက္ခလူခေါ်၏။ ၎င်း မောက္ခလူ သဖွယ် လှိုင့်သော ၂၄-
ပစ္စည်းနှင့်ကိုယ်၌ စည်းချသည်ကို “မောက္ခလူ ၂၄” ဟု ဆိုသည်။
ထိုအတူ ၄၅-ဝါ ကာလပတ်လုံး ဟောတော်မူသော တရားတော်
များနှင့် ပါလိကော သဖွယ် ကိုယ်၌ ဆင်မြန်း ကာရံသည်ကို
“ပါလိကော ၄၅” ဟု ဆိုသည်။ ထိုအတူ ဗောဓိပက္ခိယတရား
၃၇-ပါးနှင့် သံချပ်ဝတ်သဖွယ် ကိုယ်၌ ဝတ်ဆင်ထားမှုကိုပင်
“သံချပ်ဝတ် ၃၇” ဟု သိလေ။

[၈]

ပိဋက ၃-ပုံ။ ။သုတ်သီလက္ခန္ဓ် ။ဋ္ဌ။ ၁၇- ၁၉။ ၌ အကျယ်ရှု။ မြတ်စွာ
ဘုရား၏ တရားတော် အမျိုးအမည် သုံးပါး။ (၁) သုတ္တန္တ ပိဋက၊
(၂) ဝိနယ ပိဋက၊ (၃) အဘိဓမ္မာ ပိဋက။

ပိဋကလော်၏ နက်နဲခြင်း ၄-ပါး။ ။ပိဋက ၃-ပုံတို့တွင် တပါး ဟပါးသော
ပိဋက၌ နက်နဲခြင်းအပြား လေးပါး။ (၁) ဓမ္မ ဂမ္ဘီရ-ပါဠိတော်၏ နက်နဲ
ခက်ခဲခြင်း၊ (၂) အတ္ထ ဂမ္ဘီရ-ထိုပါဠိ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်များ နက်နဲ
ခက်ခဲခြင်း၊ (၃) ဒေသနာ ဂမ္ဘီရ-နှလုံးပိုက်၍ သိုက်မြိုက် ဟောကြားတော်
မူအပ်သော ဝစီဘေဒသဒ္ဒါအစဉ်၏ ခက်ခဲနက်နဲခြင်း၊ (၄) ပဋိဝေဓ

(၃၆၈)

[၆]

သော်၎င်း၊ နိဿရဏတ္ထ ပရိယတ္တိသော်၎င်း ဖြစ်ရာ၏။ ဘဏ္ဍာ
ဂါရိက-ပရိယတ္တိကား မဖြစ်နိုင်ဟု မှတ်ရာသည်။

သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ၇-ယောက်တို့၏ သင်ယူနည်းကား နိဿရဏတ္ထ-
ပရိယတ္တိသင်ယူနည်းသာ ဖြစ်၏။ ရဟန္တာတို့ 'သင်ယူနည်းသည်
ဘဏ္ဍာဂါရိက သင်ယူနည်း အစစ်ဖြစ်၏။ မင်းဘဏ္ဍာစိုးသည်
ရတနာတို့ကို ထိန်းသိမ်း၍ မင်းလိုသောအခါ ထုတ်ပေးရသလို
ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့ သည်လည်း သင်ယူထိန်းသိမ်းကြကုန်
လျက် ဝေနေယျတို့အား ပေးသင့်သောအခါ ထုတ်ဖော်
ဟောကြား ပေးသနားတော် မူကြကုန်၏ဟု မှတ်ရာသည်။
ဝိနည်း ။ဋ္ဌ။ပ။ ၁၉။ ၂၀ ။ဗိ။ဋ္ဌ။ ပ။ ၂၁။ မ။ဋ္ဌ။ ဒု- ၁၃။
အဘိ။ဋ္ဌ။ပ။ ၁၉။ သာရတ္ထ။ပ။ ၈၁။ ထို့၌ ကြည့်ပါကုန်။

ပိဋကသင်္ချာ၊ ရေတွက်ရာ၊ ၁၀-ဖြာဂဏန်း အသို့နည်း?" ။အဖြေကား
ဂဏန်းနှင့်တွဲ၍ ဖော်ပြထားသော အောက်ပါ အက္ခရာတို့ ဖြစ်ကုန်၏။
+ ခေါ် ကြက်ခြေ ၂-လုံးပြကား သက္ကတကျမ်းလာ ရေပမ္ပားဖြစ်၍
ပြန်မာအက္ခရာနှင့် မဆိုင်ဟု မှတ်၊ အက္ခရာသင်္ချာ ယူနည်း ဂါထာ၊
ကာဒိ၊ ဋ္ဌာဒိ၊ ယကာရာဒိ၊ နဝသင်္ချာ ပကာသိတာ။
ပ, ကာရာဒိ ပဉ္စသင်္ချာ၊ သညာနာမ ည, န, သရာ။

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၀
က	ခ	ဂ	ဃ	င	စ	ဆ	ဇ	ဈ	ည
ဋ	ဠ	အ	ဓ	ဏ	တ	ထ	ဒ	ဓ	န
ပ	ဖ	ဗ	ဘ	မ
ယ	ရ	လ	ဝ	+	+	သ	ဟ	ဋ	အ

ပိဋကပါစာကံ၏ အင်္ဂါ ၄-ပါး။ ။ချစ်သူနှစ်ဦး ကဲ့အောင် ကုန်းတိုက်ပေးမှု
အင်္ဂါ လေးပါး။ (၁) ဘိန္ဒုတဗ္ဗ ပုဂ္ဂလ-အခွဲ အတိုက် ခံရသူ၊ (၂) တပျာရ
ပိယ ကဗျတာ- မိမိကို ချစ်စေလို၍ ကွဲပြားမှုကို ရှေးရှုခြင်း အဖြစ်၊
(၃) ဝါယာမလုံ့လပြုခြင်း၊ ရန်တိုက်ခြင်း၊ (၄) ဇာနန- မိမိရန်တိုက်
ပြောဆိုအပ်သူက မိမိစကားကို သိနားလည်ခြင်း။

[ပိ + ပု]

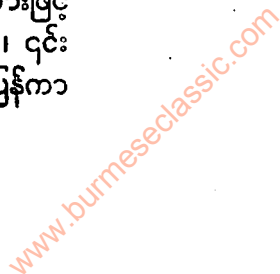
(၃၆၉)

ပိသုဏဝါဝာ ကံ၏ မကောင်းကျိုးမျိုး ၇-ပါး။ ။ ပိဋကတ်တော်တို့မှ ရသလောက် ဝေါင်း၍ ပြလိုက်သည်။ တကျမ်းတဖွဲ့တည်း၌ စုပုံလျက် မရှိပေ။ (၁) အပယ်လေးပါးသို့ လားခြင်း၊ (၂) ချစ်သူတို့နှင့် ကွေကွင်းခြင်း၊ (၃) မိတ်ဆွေခြေရံ နည်းပါးခြင်း၊ (၄) သူတော်ကောင်း တရား၌ သဒ္ဓါပျက်တတ်ခြင်း၊ (၅) သူတပါးတို့ လုံ့လကြောင့် သေရခြင်း၊ (၆) လူများ၏ အမုန်းကိုခံရခြင်း၊ (၇) စိတ် ညစ်ညူး စိုးရိမ်ရခြင်း။

ပိတိအပြား မျိုး ၅-ပါး။ ။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ။ ပါ။ ၄၀။ ဋ။ ပ-အုပ် ၁၆၉။ ကိုယ်စိတ် နှစ်ပါးကို နှစ်သက်ပြည့်စုံပြီး ပွားတိုး ရှင်လန်းစေတတ်သော သဘော လက္ခဏာ ၅-ပါး။ (၁) ခုဒ္ဓကာ ပိတိ-ကြက်သီး မွေးညှင်း ထရုံမျှ နှစ်သက် ရှင်ပျံခြင်းမျိုး၊ (၂) ခဏကာ ပိတိ-လျှပ်စစ်ပြက်သက်သို့ ခဏခြင်းဖြစ်၍ ခဏခြင်းပျက်သော နှစ်သက်ခြင်းမျိုး၊ (၃) သြက္ကန္တိက ပိတိ- ဒီလှိုင်းကြီးများ အိမ်းလှမ်းမိုးသွားဘိသကဲ့သို့ ကိုယ်လုံး၌ လှမ်းဖုံး သက်ရောက်လာသော ပိတိမျိုး၊ (၄) ဥဗ္ဗေဂါ ပိတိ-နှစ်သက်ခြင်းအဟုန် ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို အထက်သို့ ကြွတက် လှင့်မြောက် သွားစေနိုင်သော ပိတိမျိုး၊ (၅) ဖရဏာ ပိတိ- တကိုယ်လုံးကို ဖိမ့် ဆိမ့် အိမ်သွားအောင် တစိမ့်စိမ့်ကြာမြင့်စွာ ပြန်နှံ့၍ တည်နေသော ပိတိမျိုး။

[ပု]

ပုံ ၃၁-လုံးတို့ အမည်များ။ ။ သတ္တဝါတို့ နေရာဘုံ ၃၁-ကို အကြောင်းပြု ကာ ဆိုင်းဝိုင်း၌ ပုံ ၃၁-လုံးကို ပြုလုပ်စီမံကြောင်းနှင့် မှတ်သားမိဘူး၏။ ဤ၌ ဓလေ့ရိယာ၏ သံမှန် ၂၁-ပေါက်ကို မူလအခြေခံထား၍ ဆိုင်းဝိုင်း၌ ပုံ ၂၁-လုံး သွင်းစီကာ စိုင်းအပြင်၌ ၁၀-လုံးထားလျက် ပေါင်း ၃၁-လုံးဟု မှတ်ရာသည်။ ၎င်းတို့အမည်များမှာ။ (၁) တပေါက်ကဲမှ (၇) ၇-ပေါက်ကဲ အထိ ၇-လုံး၊ (၈) တေးလုံး၊ (၉) တျောလုံး၊ (၁၀) ခူးလုံး၊ (၁၁) ခုန်းလုံး၊ ၎င်း ၄-လုံးကို ပကတိ ၄-လုံး ခေါ်၏။ ဤ ၄-လုံးကိုပင် ဗယ်ညာအားဖြင့် (၁၂) ဗယ်တေး၊ (၁၃) ညာတေး၊ (၁၄) ဗယ်တျော၊ (၁၅) ညာတျော၊ (၁၆) ဗယ်ခူး၊ (၁၇) ညာခူး၊ (၁၈) ဗယ်ခုန်း၊ (၁၉) ညာခုန်းအားဖြင့် ၈-လုံး ပြထားပြီးနောက် (၂၀) အံထပ် သံမှန်၊ (၂၁) မြင်းစိုင်း၊ ၎င်း ၂၁-လုံးကို ဆိုင်းဝိုင်း၌ သွင်း၍ တီးစဉ်၊ ဝေဘန်ညဏ် ကျယ်လာပြန်ကာ

(၃၇၈)

[ပု + ဂ]

ဘု ၃၁-နှင့် အသံတူပြုပြီး ၆-လုံးတတ်, စည်တို့ စခွန်, ပတ်မကြီး, မတ်တော, ဤ ဆယ်လုံးကို ထွင်ပြန်၍ ပေါင်း ပုံ ၃၁-လုံး ဖြစ်လာသည် ဟူ၏။

ပုဂ္ဂလိက ဒါနမျိုး ၁၄-ပါး။ ။ဒက္ခိဏဝိဘင်္ဂသုတ် ပါဠိတော်၌ မြတ်ဘုရား ဟောကြားတော်မူသည်။ (၁) ဘုရားသခင်အားပေးလှူခြင်း၊ (၂) ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါအား ပေးလှူခြင်း၊ (၃) အရိယာပုဂ္ဂိုလ် ရှစ်ယောက်အား ပေးလှူ ခြင်း၊ (၄) သာသနာပကာလ ဈာန်, အဘိညာဏ်ရသော ရသေ့တို့အား ပေးလှူခြင်း၊ (၅) အကျင့်သီလ ရှိသော ပုထုဇန် “လူ့ ရှင်, ရဟန်း” တို့အား ပေးလှူခြင်း၊ (၆) အကျင့်သီလ မရှိသော လူ (ဒုဿိလ) အား ငပေးလှူခြင်း၊ (၇) တိရစ္ဆာန်တို့အား ပေးလှူခြင်းမျိုး။

ပုတ်ချက်။ ။ရဟန်း ဒုဿိလသည် အလှူခံ- တကျိပ်လေးပါးထည်း၌ မပါဟု အချို့က မှတ်ချက်ချ ပြောဆိုကြ၏။

ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ၃-ပါး။ ။ပုဂ္ဂိုလ် အမျိုးအစား ၃-ပါးဟူ၏။ (၁) သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ၇-ယောက်- မဂ်ပုဂ္ဂိုလ် ၄-ယောက်၊ အောက်ဖိုလ် ပုဂ္ဂိုလ် ၃-ယောက်၊ (၂) အသေကပုဂ္ဂိုလ်-ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၊ (၃) နေဝသေက္ခာ နာသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်- အရိယာ ၆ ဘိသုများ။

ပုဂ္ဂိုလ် ၄-မျိုး။ ။တရားဓမ္မနှင့်စပ်၍ ပြားသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး လေးပါး၊ ပုဂ္ဂလပညတ် ပါဠိ- မှ။ (၁) ဥက္ကာဋိ တညူ ပုဂ္ဂိုလ်- အကျဉ်းမျှ ဟောသော်လည်း လွယ်ကူစွာသိ၍ ကျွတ်သူ၊ (၂) ဝိပဉ္စိ တညူ ပုဂ္ဂိုလ်- အကျယ်ချဲ့ထွင်၍ ဟောသည်ကို အကျယ်သိ၍ ကျွတ်သူ၊ (၃) နေယျ ပုဂ္ဂိုလ် တရားတော်ကို အရဆောင်၍ ကျင့်သူ ကျွတ်ထိုက်သူ၊ (၄) ပဒ ပရမ ပုဂ္ဂိုလ်- ပုဂံမျှကိုသာ သိသူ ထိုးထွင်း၍ မသိသူ သည်ဘဝတွင် တရားထူး မရနိုင်သူ။

ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးပြား တကျိပ်နှစ်ပါး။ ။ကမ္မာပေါ်ရှိသမျှ ကမ္မာသူ ကမ္မာဘား ပုဂ္ဂိုလ်များကို အဘိဓမ္မာနည်းဖြင့် ရေတွက်သော် အောက်ပါ တကျိပ် နှစ်ပါးထက် ပို၍မရချေ။ (၁) ဒုဂ္ဂတိ အဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်ခေါ် အပါယ် သားများ၊ (၂) သုဂတိ အဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်ခေါ် ပဋိသန္ဓေက အ, ထိုင်း, ကန်း, စောင်း, ဆွံလာသူ အောက်တန်းလူများ၊ (၃) ဒွိဟိတ် ပုဂ္ဂိုလ်ခေါ်

[ပု + ဂ် ။ ပု + ဖ် ။ ပု + ဉ်] (၃၇၁)

အလယ်တန်းစား လူနတ်များ၊ (၄) တိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်ခေါ် အထက်တန်း စား လူနတ် ဗြဟ္မာများ၊ (၅) သောတာပတ္တိမဂ် ပုဂ္ဂိုလ်၊ (၆) ၎င်း ဖိုလ် ပုဂ္ဂိုလ်၊ (၇) သကဒါဂါမိ မဂ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ (၈) ၎င်း ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ (၉) အနာဂါမိ မဂ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ (၁၀) ၎င်း ဖိုလ် ပုဂ္ဂိုလ်၊ (၁၁) အရဟတ္တမဂ် ပုဂ္ဂိုလ်၊ (၁၂) ၎င်း ဖိုလ် ပုဂ္ဂိုလ်။

ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးပြား၊ ၁၂-ပါး၊ ၄-ပါး မသေသူ။ ။မဂ်ပုဂ္ဂိုလ် ၄-ယောက်ကား အဘယ်အခါမှ သေသည် မရှိပေ။

ပုဂ္ဂိုလ်လွန်ကဲကြီး ၄-မျိုး။ ။(၁) သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့တွင် ဘုရား ရှင်သည် လွန်ကဲကြီးမြတ်ဆုံး၊ (၂) ကာမဂုဏ်ခံစားသူတို့တွင် မန္တာတု စကြာမင်းကြီးသည် အလွန်ကဲဆုံး၊ (၃) အကြီးအမှူးလုပ်ချင်သူတို့တွင် မာရ်နတ်ကြီးသည် အလွန်ကဲဆုံး၊ (၄) ကိုယ်ခန္ဓာ ကြီးသူတို့တွင် ရာဟု အသူရိန်ကြီးသည် အလွန်ကဲဆုံး။ စတုကဂုံတ္ထရ ။ပါ။ ၃၂၄ ။၄။ ၂၆၁-၌ အကျယ်ရှု။

ပုစ္ဆာ ၅-ပါး၊ မေးပုံများ၊ ခွဲခြား ဝေဘန်သိ။ ။၎င်း သရုပ်ကို “အမေး ၅-ထွေ” ဟူသော သုတေသနရပ်၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ပုညကြိယာဝတ္ထု ၁၀-ပါး။ ။ဣတိဝတ် ။၄။ ၁၉၁-၌ အကျယ်ရှုပါ။ ကုသလ ကမ္မပထ တရားဆယ်ပါး၊ သုခရိုက် ဆယ်ပါးလည်း ခေါ်သည်။ (၁) ဒါန- သဒ္ဓါကြည်ဖြူ ပေးလှူခြင်း၊ (၂) သီလ-ကာယ ဝစီ၊ ခုနစ်လီဒစရိုက် ကိုယ်၌ မယှဉ်၊ ကောင်းစွာကြည့်ခြင်း၊ (၃) ဘာဝနာ-သမထ၊ ဝိပဿနာ ဘာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းပွားများခြင်း၊ (၄) အပ စာယန-သုံးပါး ရတနာ၊ ဆရာ မိဘ၊ ဂုဏ်ဝန် အစရှိသော သူတို့အား ရှိသေရခြင်း၊ (၅) ဝေယျာဝစ္စ-ကုသိုလ် ဖြစ်ဖွယ် မှုကြီးငယ်ကို သည်ပိုးရွက်ဆောင်ရခြင်း၊ (၆) ပတ္တိဒါန-မိမိပြုရ ကုသလကို အမျှပေးဝေရခြင်း၊ (၇) ပတ္တာနုဓမာဒနာ- သူတပါးပြု မြတ်ကောင်းမှုကို သာဓုနုမော် ကောင်းချီးခေါ်ရခြင်း၊ (၈) ဓမ္မ သပန- ဘုရားစရောင်း သူတော်ကောင်းတို့ တရားကို ကြားနာရခြင်း၊ (၉) ဓမ္မ ဒေသနာ-ဘုရားစရောင်း သူတော်ကောင်းတို့ တရားကို ကောကြားရခြင်း၊ (၁၀) ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မ- အထက်ပါ အမှု ကိုးတန်သည် ကေန့်ချမ်းသာ၏ဟု ဖြောင့်မှန်စွာ အယူကို ယူခြင်း။

ပုဏ္ဏမိနကွတ် ၁၃-လုံး။ ။ ဤ၌ အင်္ဂုတ္တိုရ် အဋ္ဌကထာလာ ၁၃-ပါး သရုပ်ကို သာရည်၍ ၁၃-လုံးဟု ပြသည်။ အခြား ရာဇမတ္တဏ်ကျမ်းလာ နကွတ်စု စသည်လည်း များစွာ ရှိသေး၏။ ပြည့်ဖြိုးဝန်းစက်သော လပြည့်နေ့ညဉ့် လမင်းနှင့်ယှဉ်သော နကွတ်ကို ခေါ်သည်။ (၁) စိဟြနကွတ်- တန်ခူး လပြည့်နေ့ညဉ့် စန်းနှင့်ယှဉ်သည်။ (၂) ဝိသာခါနကွတ်- ကဆုန်လပြည့်နေ့ညဉ့် ၎င်း။ (၃) (၄) ဇေဋ္ဌနကွတ်- မူလနကွတ် ၂-လုံး-နယုန်လပြည့်နေ့ညဉ့် ၎င်း။ (၅) ဥတ္တရာသဋ္ဌ နကွတ်- ဝါဆိုလပြည့်နေ့ညဉ့် ၎င်း။ (၆) သရဝဏ် နကွတ်- ဝါခေါင်လပြည့်နေ့ညဉ့် ၎င်း။ (၇) ဘဒြနကနကွတ်- ဟော်သလင်း လပြည့်နေ့ညဉ့် ၎င်း။ (၈) အထဝဏီနကွတ်- သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ညဉ့် ၎င်း။ (၉) ကြတ္တိကာနကွတ်- တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ညဉ့် ၎င်း။ (၁၀) မိဂသီနကွတ်- နတ္တော်လပြည့်နေ့ညဉ့် ၎င်း။ (၁၁) ဖုသျှနကွတ်- ပြာသို လပြည့်နေ့ညဉ့် ၎င်း။ (၁၂) မာသနကွတ်- တပို့တွဲလပြည့်နေ့ညဉ့် ၎င်း။ (၁၃) ဖဂ္ဂုနီနကွတ်- တပေါင်းလပြည့်နေ့ညဉ့် စန်းနှင့်ယှဉ်သည်။

ပုဏ္ဏားမျိုး ၄-ပါး ။ ဒေါနသုတ် နိပါတ်တော်လာ၊ ၎င်းတို့၏ အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို အောက်ပါ “မဆဒေဝလင်္ကာသစ်” စကားဖြင့် ထင်ရှားစေအံ့။ (၂ ပုဒ်)။ “ထိုမှတသွန်၊ ကြာမြင့်လွန်၍၊ ကာလန္တရ၊ ယခုကျအောင်၊ ကာလအ... ။ ရက်ခဲလာသော်၊ ကမ္ဘာဦးက၊ ဖြစ်သမျှကို၊ အစပိုင်ပိုင်၊ မသိနိုင်ကြာင့်၊ လက်ကိုင်တခု၊ ကျမ်းစာပြု၍၊ သုတိတပေါ၊ ဝေန် ဝေသာသား၊ တကောအင်္ဂါ၊ ညီညွတ်စွာဟု၊ မင်းမှာမခ၊ ကမ္မကရာ၊ စေပါ မနှံ၊ အလှူခံ၍၊ ကောင်းကြံ ကောင်းကျင့်၊ အသင့်သဘော၊ ဟောပြော ဗေဒင်၊ သက်မွေးစင်သား၊ နှယ်ဝင်မြတ်လှ၊ (၁) ပြာဟူဏရိ၊ ရဲကိုးရဲကား၊ ရဲခွန်အားနှင့်၊ ခစားမင်းထံ၊ မင်းကြံမင်းတု၊ မင်းမှုကိုစွ၊ ရွက်ဆောင်ကြသား၊ (၂) ခတြရိ၊ ရောင်းမျိုးဝယ်မှု၊ ယာလယ်စုနှင့်၊ လုပ်ပြုကုန်သည်၊ အတည်တကျ၊ သက်မွေးကြသား၊ (၃) ဗိသျှအရိ၊ နှမ်းညှိုးဝမ်းစားဆင်းရဲစွာနှင့်၊ စေပါခံထ၊ လုပ်ကိုင်ရသား၊ (၄) သုဒြရိ၊ လေးမျိုး ပုဏ္ဏား၊ နောက်မှပွား၍၊ ထင်ရှားလူဝယ်၊ ဆင်စလွယ်နှင့်၊ စင်ကြယ်ကျင့်ဝတ် သိက္ခာတည်း။” (၂၇၁ ပုဒ်) “အာနိသံသာ၊ ထူးဂုဏ်ဝါနှင့်၊ သိက္ခာကျင့်ဝတ်၊ တင်ဆောင်မှတ်သည်၊ မျိုးဇာတ်စင်ကြယ်၊ ဆင်စလွယ်လည်း၊ ကိုးသွယ် ပြာဟူဏ၊ ခြောက် ခတြနှင့်၊

ဗိဿုသုံးမျှ၊ သုဒြမူကား၊ မတူ လက္ခဏာ၊ မတင်ရာဟည်”ဟု မိန့်ဆို ထားလေသည်။

ပုဏ္ဏားမျိုး ၉-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ် အဓိပ္ပါယ်ကို ဓမ္မသတ်ကျမ်းမှ ယူသည်။

- (၁) မယားမနေ ဥစ္စာမစု တော၌နေ၍ အလှူခံစားသော ‘ဗြဟ္မစာရီ’ ပုဏ္ဏားမျိုး၊
- (၂) အိမ်ထောင် မယားသားနေ၍ သူ့အလှူကို ခံစားသော ‘ဗြဟ္မဏ’ ပုဏ္ဏားမျိုး၊
- (၃) ဗြဟ္မဏ ပုဏ္ဏားမျိုးမှ မင်းကေရာဇ် ဖြစ်လာသော ‘ခတ္တိယ’ ပုဏ္ဏားမျိုး၊
- (၄) ကုန်သွယ်၍ သားမယားတို့ကို ကျွေးမွေးလျက် အလှူလည်းခံသော ‘ဒယ’ ပုဏ္ဏားမျိုး၊
- (၅) သားမယားနှင့် နေ၍ အလှူမခံ လယ်လုပ်စားသော ‘ဗိဿု’ ပုဏ္ဏားမျိုး၊
- (၆) ဗိဿု မျိုးတွင် အမျိုးကို အစဉ် စောင့်သော ‘ရက္ခိတ’ ပုဏ္ဏားမျိုး၊
- (၇) ကြမ်းကြုတ်သော အလေ့ရှိသည့် ‘ဘာရဒွါဇ’ ပုဏ္ဏားမျိုး၊
- (၈) ဘာရဒွါဇမျိုးမှ အကျင့်ပျက်၍ ယုတ်မာသောကြောင့် အမျိုးကောင်းတို့က နှင်ထုတ်ထားသော ‘စဏ္ဍာလ’ ပုဏ္ဏားမျိုး၊
- (၉) ပုဏ္ဏားမျိုးဇာတ်မှ ထွက်၍ သား မယားကို စွန့်ခွါလျက် ကျင့်သော ‘တပသီ’ ပုဏ္ဏားမျိုး။

ပုထုဇန် ၂-မျိုး။ ။ နိဒါနဝဂ္ဂ သံယုတ်။ ဋီ။ ၉၀-၌ အကျယ်ရှု။ အကန်းနှင့် အကောင်း ခြားနားမှု။ (၁) ကလျာဏပုထုဇန်- ခန္ဓာ, အာယတန, ဓာတ်, သစ္စာ ကိုကို သိ၍ ကောင်းသော ပုထုဇန် တမျိုး၊ (၂) အန္ဓုပုထုဇန်- ခန္ဓာ, အာယတန, ဓာတ်, သစ္စာတို့ကို မသိမူ၍ အကန်းနှင့်တူသော ပုထုဇန်ဟု ၂-မျိုးမှတ်ရာသည်။

ပုထုဇန် ၄-ယောက်။ ။ အရိယာမှ သီးခြားဖြစ်သူ, ကိလေသာကို များစွာ ဖြစ်စေတတ်သူ ၄-ယောက် ဟူလို။ (၁) ဒုဂ္ဂတိအဟိတ် ပုထုဇန်- အပါယ် ၄-ဘုံသားများ၊ (၂) သုဂ္ဂတိအဟိတ် ပုထုဇန်- လူ့ဘုံ၌ ငကန်း, ငဆွန့်, ငအ, ငထိုင်းများ၊ (၃) ဒွိဟိတ် ပုထုဇန်- ကာမသုဂ္ဂတိ ၇-ဘုံသားများ၊ (၄) တိဟိတ် ပုထုဇန်- အထက်တန်းစား လူ့ နတ်, ဗြဟ္မာများ။

ပုထုဇန် ဝေါဟာရမျိုး ၄-ပါး ။ သံဂီတိသုတ်၌ လာရှိသည်ကား ဝစီဒုစရိက် ၄-ပါးကို အပန်ပန် ပြောကြား သုံးနှုန်းခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ပုဒ် ၃-ပါး။ ။ စာရေးရာ၌ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော ပုဒ်များ။ (၁) ကေကွရပုဒ်- အကွရာ တလုံးတည်းဖြင့် တပုဒ်

(၃၇၄)

[ပု + ဖ။ ပု]

ဖြစ်သော သဒ္ဒါ။ ပုံ-လူ၊ နတ်၊ ခွေး၊ ဝက်၊ ကြက် စသည်၊ (၂) အနေက-
ကွမုပုဒ်- အကွရာလုံး များစွာပေါင်းမှ တပုဒ်ဖြစ်သော သဒ္ဒါ။ ပုံ-ဗြဟ္မာ၊
ကရင်နီ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ စသည်၊ (၃) အနေက ပဒ ပုဒ်- ပုဒ်ပေါင်းများ
စွာကို တပုဒ်တည်းသာ ယူသော သဒ္ဒါမျိုး။ ပုံ-စားစား သောက်သောက်၊
ပြောပြောဆိုဆို စသည်၊ ထို့ပြင်လည်း ပုဒ်အမျိုး အစား များစွာ
ရှိသေး၏။

ပုဗ္ဗပယောဂါ၊ ခိုးနည်းမှာ၊ ၅-ဖြာ အဘယ်နည်း?။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (ခိုးခြင်း
၂၅-ပါး)၌ ရှုပါကုန်။

ပုရောဟိတ်ခေါ်၊ ပညာကျော်၊ ၃-ဘော်အင်္ဂါသိ။ ။ ကျက်မှတ်ရ လွယ်စေ
ရန် စာဏကျပျို့ လာအတိုင်း ထုတ်ပြလိုက်သည်။ (၁) အရံခြောက်အင်၊
ကျမ်းဗေဒင်ကို၊ ကျမ်းကျင် လွန်တတ်၊ (၂) မန္တန်ရွတ်နှင့်၊ ဓာတ်မြတ်
တရား၊ စိတ်ဝင်စားလျက် (၃) အများသတ္တဝါ၊ အေးမေတ္တာဖြင့်၊ ချမ်းသာ
စေကြောင်း၊ နှလုံးကောင်းနှင့်၊ ဆုတောင်း မင်္ဂလာ၊ ပြုခြင်းသာဟု၊ အင်္ဂါ
သုံးသွယ်၊ စုံပြည့်ကြွယ်မှ၊ လူဝယ်ပဏ္ဍိတ်၊ ပုရောဟိတ်ဟု၊ ဘိသိက်ဆရာ၊
မည်ပေးရာသည်၊ ကောင်းစွာ မှတ်ကြ အမြဲတည်း။

ပုလဲ မျိုး ၈-ပါး။ ။ ဤ၌ ပိုမိုထင်ရှားစေရန် သာရတ္ထသင်္ဂဟ၊ တေရသကဏ
ဒွိကာတို့လာတိုင်း ပါဠိအနက်တွဲ၍ ပြလိုက်သည်။ (၁) ဟတ္ထိကုမ္ပုံ-
ဆင်ဦးကင်း၌ ဖြစ်သော ပုလဲ၊ ရွှေရောင်အဆင်း၊ (၂) ဝရာဟဒ ငြှ-
က်စွယ်၌ ဖြစ်သော ပုလဲ၊ ဝက်စွယ်အဆင်း၊ (၃) ဘူဇင် သီသံ-
မြေဦးခေါင်း၌ ဖြစ်သော ပုလဲ၊ စိမ်းညိုတောက်ပသည်၊ (၄) ဝလာဟကံ-
တိမ်ဘိုက်၌ ဖြစ်သော ပုလဲ၊ နတ်သုံး ရတနာမျိုး၊ အလွန်လင်း၏၊ (၅)
သခေါ- ခရုသင်း၌ ဖြစ်သော ပုလဲ၊ ၎င်း အဆင်းရောင်ရှိ၏၊ (၆) သိပ္ပိ-
ယောက်သွား၌ဖြစ်သော ပုလဲ၊ အဆင်းရောင် အထူးထူးရှိ၏၊ (၇) ဝေဠု-
ဝါး၌ဖြစ်သော ပုလဲ၊ သပျစ်သီးစိမ်းရောင် အဆင်းရှိ၏၊ (၈) မစ္ဆ သိရော-
ငါးဦးခေါင်း၌ ဖြစ်သော ပုလဲ၊ ငါးဖယ်ကျောက်ကုန်း အဆင်းရှိ၏၊
ဣတိ-ဤသို့ဆိုတိုင်း၊ မုတ္တ ယောနိယော- ပုလဲမျိုးတို့သည်၊ အဋ္ဌ-ရှစ်မျိုး
ရှိကုန်၏။

ပုသိမ် ၃၂-မြို့။ ။ ရွှေတိုက်ဝောက် စာရင်း ပုရပိုက်မှ၊ ယခု အမည်ကို နောက် ဆက်ကော်မာနှင့် ပြထား၏။ ကျိုက်စတည်မြို့ ပံ့ဦးကြီး၊ ကျိုက်သရဲမြို့ 'မော်တင်'၊ ကျိုက်ခရဲမြို့ 'ဘုရားလှ၊ ကျိုက်ထူး၊ ကျိုက်ထူပါရုံ ကမ်းဖြူမြို့ 'မြစ်တရာ'၊ ကျိုက်လေဘမော်မြို့၊ ကျိုက်ပဒေါမြို့ 'ပန်းမဝတီ'၊ ကျိုက်အမွန်မြို့ 'ဆိပ်ကြီး'၊ ကျိုက်ဝုန်မြို့ 'ကျိုက်တုံးကံကြီး'၊ ကျိုက်လေထော်မြို့ 'မြောင်းမြ မြို့ဟောင်း'၊ ကျိုက်မိမြို့ 'သစ်ရောင်းချောင်း'၊ (၁၀) ကျိုက်ခေမြို့ 'တကောင်း'၊ ကျိုက်ပိမြို့ 'ကျိုက်တရော်၊ ကျိုက်ပျော်'၊ ကျိုက်မော်ခေ ထလျော်မြို့ 'ယောင်လုံ'၊ ကျိုက်သထော်မြို့ 'ရေကြည်ပန်းတော့'၊ ကျိုက်ပတီ သာရဝေမြို့ 'မြို့ကွင်း'၊ ဘုရားကြီးသံသေတန်ခွန်မြို့ 'ဒုမ္မိ'၊ ကျိုက်တုံလုံတော့ မြို့ 'မြန်အောင်'၊ ကျိုက်ပြိုင်တောင်မြို့ 'အင်္ဂပူ၊ အတ်ဖို'၊ ကျိုက်ငူသုနန္ဒမြို့ 'မန်းကြာ'၊ ကျိုက်တောင်တော်မြို့ 'ပန်းတော့ကြီး'၊ (၂၀) ကျိုက်မင်း ပတော့မြို့ 'ကျောက်ချောင်းကလေး'၊ ကျိုက်အဝုန် ကျိုက်တုံးမြို့ 'ဘိုးတော် ဘုရားကြီး'၊ ကျိုက်ခရဲဂဟေန်မြို့ 'ခေန်'၊ ကျိုက်သတော့မြို့ 'ဘုရားကုန်း'၊ ကျိုက်ခတော်တုံမြို့ 'ထန်းပူး'၊ ကျိုက်ခရဲထော်၊ ကျိုက်ဖြူမြို့ 'သိမ်ချောင်း၊ သာပေါင်း'၊ ကျိုက်နံကလံ တနပဝေရီမြို့ 'ကျောက်ချောင်းကြီး'၊ ကျိုက်တည်မှဋ္ဌော-သမြင်တုံးမြို့ 'ပန်းတနော်'၊ ကျိုက်သလွန်မွန် 'ဝေဂါင်းဖြူ မြို့ ခန့်ဖြူမြို့'၊ ကျိုက်အနန္ဒပူရမြို့ 'ဟင်္သာတ'၊ (၃၀) ဟင်္သာတမြို့၊ ပုသိမ်မြို့မ (၃၂)။

မှတ်ချက်။ ။ အချို့ စာမူတို့၌ ဟင်္သာတမြို့ မပါ။ ၃၁-မြို့သာ ရှိ၏။

ပူဇော်ခြင်းများ၊ မျိုး ၂-ပါး၊ ခြားနား ဝေဘန်သိ။ ။ ရံသေစွာ ကျင့်ကြံ လုပ်ကျွေး ပေးကမ်းခြင်း ၂-မျိုး၊ ပရိနိဗ္ဗာနသုတ် အဋ္ဌကထာ။ (၁) အာမိသ ပူဇာ-ပစ္စည်းဝတ္ထုဖြင့် လုပ်ကျွေးပေးကမ်းခြင်း၊ (၂) ခမ္မ ပူဇာ- တရားတော်မြတ်ကို ကိုယ်တိုင်လိုက်နာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခြင်း။

ပူဇော်ခံထိုက်သူ ၁၁-ယောက်။ ။ အပူဇော်ခံထိုက်သူမျိုး ၁၁-ပါး၊ သုတ္တ နိပါတ် အဋ္ဌကထာမှ။ (၁) သမ္မာ သမ္ပုဒ္ဓ-သဗ္ဗညုဘုရားသခင်၊ (၂) ပစ္စေက- ဗုဒ္ဓါ- ဘုရားငယ် တမျိုး၊ (၃) အရိယာသာဝက- အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်

(၃၇၆)

[ပေ]

တကွ ၎င်းတို့၏တပည့် သရဏဂုဏ်၊ သီလရှိသူ လူ့ ရဟန်း စသည်၊
(၄) မာတာ- မွေးသမိခင်၊ (၅) ပိတာ- မွေးသဖခင်၊ (၆) ဘာတု-
အစ်ကိုကြီး၊ (၇) ဘဂိနီ-အစ်မကြီး၊ (၈) သယုရ-ယောက္ခမ ယောက္ခိဉ္ဇာ-
သူ၊ (၉) သဿု- ယောက္ခမ မိန်းမသူ၊ (၁၀) သာမိ ဘာကာ- လင်မိ-
အစ်ကို၊ (၁၁) သာမိ ဘဂိနီ-လင်၏ အစ်မ။

မှတ်ချက်။ ။အချို့ဆရာတို့ကမူ 'ခင်ပွန်းကြီး ၁၀-ပါး'ကိုလည်း ပူဇော်
ခံထိုက်သူများဟု ယူကြကုန်၏။ သင့်သည်ချည်းမှတ်။

[ပေ]

ပေမတရားမျိုး ၂-ပါး။ ။ချစ်ခြင်းသဘောတရား ၂-ပါး။ (၁) တဏှာပေမ-
တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာကို ရွှေထား၍ ကိလေသာချစ် ချစ်ခြင်း၊
ညစ်ညမ်းသော အချစ်သဘောတရားမျိုး၊ (၂) ဂေဟသိတပေမ- ၅၂၈
သွယ် မေတ္တာကို အဦးထား၍ မေတ္တာချစ် ချစ်ခြင်းမျိုး။ မိမိအိမ်သား
သမီးသားနှင့် မိဘဆွေမျိုးများကိုချစ်သော အချစ်သဘောတရားမျိုး။

ပေမတရားမျိုး ၃-ပါး။ ။ချစ်ခြင်းဆိုတဲ့ အချစ်သဘောကို ဗုဒ္ဓသာသန
မဟာဗုဒ္ဓဝင်။ ပ-တဲ့။ ပ-ပိုင်းအုပ်။ ငွေ- မျက်နှာ၌ ရှုလေ။ (၁) တဏှာ
ပေမ၊ ဖို-မတို့ ချစ်ကြိုက်ခြင်းသဘာဝကို ဆိုသည်။ (၂) ဂေဟသိတ ပေမ၊
မိဘနှင့်-သားသမီး၊ ညီ-ကို မောင်နှမတို့ အချင်းချင်း ချစ်ခင်ကြခြင်းမျိုး
ကို ခေါ်ဆိုသည်။ ဤ ၁-နှင့် ၂-တို့ကား တရားကိုယ်အားဖြင့် လောဘ
တဏှာသာ ရသည်ဟူ၏။ (၃) မေတ္တာ ပေမ-သူတပါးတို့၏ ချမ်းသာမှု
သူ့ကို လိုလားစွာ ကိုယ်-နှုတ်-စိတ်တို့ဖြင့် ချမ်းသာသူ ဆင်းရဲသူ မရွေးပဲ
ချမ်းသာစေမှု ပြုလုပ်ပေးခြင်းမျိုးကို မေတ္တာစစ်ဟု ခေါ်ဆိုသည်။ မေတ္တာ
ပေမ ဟူ၏။ အဒေါသ- ကုသိုလ်စေတသိက်။

ပေယျာလပြား၊ မျိုး ၄-ပါး၊ ကျမ်းအား မည်သို့ ထိုးသနည်း?။ ။
သဒ္ဓသာရတ္ထ ဇာလိနီခေါ် သဒ္ဓါငယ်ကျမ်း၌ကား ပေယျာလမျိုး ၄-ပါး
လာရှိ၏။ သို့သော် ထိုးနှံပုံနည်း မသေချာ ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့
ကား အောက်ပါ ပေါ်ရာဇိက ဂါထာလာ ထိုးနှံပုံနည်းကို ဧ- ခုံး
ပြု၏။ ပေယျာလ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ပြဆိုပြီးသား သဒ္ဓါအနက်တို့ကို

စောင့်ခြင်းငှါ၊ ဝိပဇာနီ ဝှံ့၌ ခြိမ်းငှါ စွမ်းနိုင်လော့ အမှတ်လက္ခဏာ များ ဟူ၏။

“ပါတုံ အလင်္ဂ ဝေယျာလံ၊ ဝိဇ္ဇာရေတုံ အလံ ထဝါ။

အာဒိမဇ္ဈန္တ သဗ္ဗတ္ထ၊ ပ,ယ,လ,ကမ ပေယျာလံ။”

၎င်းဂါထာအရ သိထိုကျမ်းဝန် တို့၌ ကျမ်းပြုအရှင် ပညာသျှင်တို့သည် စ,လယ်,ဆုံး, အားလုံး, ၄-မျိုးခွဲ၍ ထိုးနှံကြကုန်၏။ ဤ၌ အများသိ လွယ်ကူစေရန် မဲဇာတောင်ခြေ ရတု ၃-ပိုဒ်ကို ပုံစံထုတ်၍ ပြဆိုသွားအံ့။

(၁) အာဒိပေယျာလမ္ပိ- ပ,ထိုးနှံကြ၏။ ပုံ-(ပ) ရွှေပြည်ဌာန ဝေးသော ကြောင့်။ အစမှနေ၍ ဖော်လောဟူ၏။ (၂) မဇ္ဈေ ပေယျာလမ္ပိ- ယ, ထိုးနှံကြ၏။ ပုံ- မဲဇာတောင်ခြေ (ယ) ရွှေပြည်ဌာန ဝေးသော ကြောင့်။ အလယ်စာသားများကိုဖော်လောဟူ၏။ (၃) အန္တ ပေယျာလ မ္ပိ- လ, ထိုးနှံကြ၏။ ပုံ- မဲဇာတောင်ခြေ(လ) အဆုံးတိုင်အောင် ဆက်၍ ဖော်လောဟူ၏။ (၄) သဗ္ဗတ္ထကပေယျာလမ္ပိ- ပေ, သို့မဟုတ် ‘ပေယျာလ’ ဟု ထိုးနှံကြ၏။ ပုံ- ထက်ဝဲသန္ဓေအမတ်ကြီးသည် မဲဇာတောင်ခြေမှနေ၍ ဝမ်းနည်းကြည်ကဲ့ဘွယ် ဖြစ်သော ဤရတု ၃-ပိုဒ်ကို ဆက်သလိုက်ရာ စာတော်အမတ်များက (ပေ) ဤသို့ ဖတ်ဆိုပြီးသည်နှင့် အမတ်ကြီးဖား ပြန်ခေါ်ရန် အမိန့်တော်မြတ် မှတ်လေသတည်း။ ဤနေရာ၌ ရတု ၃-ပိုဒ် လုံးကို ဖော်ဆိုရမည် ဟူ၏။

မှတ်ချက်။ ။ သဒ္ဒ သာရတ္ထ ဇာလိနီ ဆရာ့အလို မဇ္ဈေ ပေယျာလကို ‘လ’ သို့မဟုတ် ‘လ’ ထိုးရန် ညွှန်ကြားထားသေး၏။

[၁]

ပဲနင်းအရာ၊ အင် ၉-ဖြာ၊ လိမ္မာ ကျမ်းကျင်သီ။ ။ ပဲနင်းဟူသည် ပေါရာဏ စကားဖြစ်၍ လှေသူကြီး၊ သင်္ဘောမာလိန်, ကို ခေါ်ဆိုသည်။ ပုင်းသရုပ်ကို (လှေသူကြီး အင်္ဂါ ၉-ပါး)၌ ဆိုအံ့။

[ပေါ]

ပေါက်မျိုး ၄-ပါး။ ။ ပြည်ထဲအရေး၊ ပေါက်နှင့်ကျေးသို့၊ မင်းရေးအဖွယ်၊ တစ်ထောင်နှယ်၊ တကယ်အသိခက်၊ ပေါက်မျိုး ၄-ပါးကို နေမိဘုံခန်း

(၃၇၀)

[ပေါ။ ပိုး]

စာပိုဒ်ရေ ၂၀-၌ ရှာဖွေကြည့်ရှုပါလော့ (စာဖတ်ပျင်းက လူဖျင်း၊ လူအ၊
ဖြစ်တတ်သည်။)

ပေါကြီး ၃-ပါး။ ။ကျေးဇူးရှင် လယ်တီ ဆရာတော်ဘုရားကြီး အမြဲ
ဟောကြားလေ့ရှိသော ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ တရားတော်ဖြစ်သည်။ “ဥစ္စာ
ပေါမူ၊ ကုသိုလ်ပေါရာ၊ ပညာပေါများ၊ ပေါသုံးပါးကို၊ မနားမနေ၊
ကြိုးစားလေ” ဟူ၏။

[ပိုး]

ပိုးမျိုး ၈၀။ ။ပိဋကတ်တော်တို့တွင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။ ပ-အုပ်။ ၁၇၉။ ၂၂၇။
၂၅၀။ အဘိဓမ္မာ'ဝိဘင်း အဋ္ဌကထာ ၃၁-တို့၌ ရှုပါ။ စွယ်စုံကျော်ထင်
အဖြေကျမ်းတွင် ခန္ဓာကိုယ်၌ ပိုးမျိုးရှစ်ဆယ်တို့ နေကြပုံနှင့် အမည်များကို
ဤသို့ဆိုသည်။ ဤ၌ ဥပလက္ခဏနည်းမျှသာ ပြသည်။ တမျိုးတမျိုး၌
မျိုးကွဲအဆယ်အပွား များစွာ ရှိသေးကြောင်းကိုလည်း သိရ၏။ စလ၊
ပိဂ်လ၊ ဤပိုး ၂-မျိုးကား ဆံရင်းဦးရေကို မှီနေစားသောက်၏။ ဥက္ကမ၊
အန္တောဥက္ကမ၊ ဤပိုး ၂-မျိုးကား ဦးနှောက်၌၎င်း၊ နှာရူမုခ၊ ဒန္တမုခ၊
မံသတာ၊ ဤပိုး ၃-မျိုးကား မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်းတို့၌၎င်း၊ ကာမုခ၊
အပ္ပတိဘယ၊ အပေါလ၊ ဤပိုး ၃-မျိုးကား လျှာ၌၎င်း၊ စာရန္တ၊ စာရုဏ၊
ပန္နက၊ ဤပိုး ၃-မျိုးကား သွားရင်း၌၎င်း၊ လေဟ၊ ဆဝ၊ ဆဝဋ္ဌ၊ ဤပိုး
၃-မျိုးကား ခြေသည်း လက်သည်း၊ အရေလွှာ၊ အကြောတို့၌၎င်း၊ တုလနု၊
ရတ္တ၊ လောဟိတ၊ ဤပိုး ၃-မျိုးတို့ကား အသားစိုင် အကြောစိုင်တို့၌၎င်း၊
ဝေရမ္မ၊ မဟာဝေရမ္မ၊ ဤပိုး ၂-မျိုးကား လည်ချောင်း၌၎င်း၊ တုလနု၊
ရတ္တာ၊ လောဟိတာ၊ ဤပိုး ၃-မျိုးကား ရိုးတွင်းခြင်ဆီ၌၎င်း၊ ဝတာ၊
ဝဂ္ဂုဝတာ၊ ဤပိုး ၂-မျိုးကား အညှို့၌၎င်း၊ ဒန္တ၊ မဟာဒန္တ၊ ရောဟိတ၊
မဟာရောဟိတ၊ ဤပိုး ၄-မျိုးကား ဟဒယဝတ္ထုခေါ် နှလုံးသား၌၎င်း၊
ဝရုဏ၊ တဏှ၊ သီဝလ၊ မဟာသီဝလ၊ ဤပိုး ၄-မျိုးကား အသည်း၌၎င်း၊ အဋ္ဌိ
ဝိဓ၊ အဒဋ္ဌသဒ္ဓ၊ အဋ္ဌိသီဝလ၊ အဋ္ဌိသင်္ဂါ၊ မုဋ္ဌ၊ မုဋ္ဌသီဝရ၊ ဤပိုး ၆-မျိုးကား
အဖျဉ်း သရက်ရွက်၌၎င်း၊ သေတ၊ လောဟိတ၊ ကာလ၊ ကာလသီရ၊ စူကာ၊
မဟာစူကာ၊ ဤပိုး ၆-မျိုးကား ကုလားအုပ်၊ ဆောင်ထပ်ခေါ်အဆုတ်၌
၎င်း၊ စူရန္တ၊ မဟာစူရန္တ၊ သိပ္ပ၊ မဟာသိပ္ပ၊ အန္တဝရ၊ ပက္ကာဝရ၊ ဤပိုး

၆-မျိုးကား ဒူးတွင်း၌၎င်း၊ လဇ္ဈဝ၊ မဟာလဇ္ဈဝ၊ ဩဇဝ၊ သိဉ္ဇိဝ၊ ဤပိုး
 ၄-မျိုးကား အစာသစ်၊ အစာဟောင်း အိမ်တို့၌၎င်း၊ နိုလ၊ ပိတ၊ ဥဒ္ဒာ၊
 ဒါနဝါ၊ အသမုခ၊ ဝဟနု၊ ဗဟိဒ္ဓ၊ ဟနဝ၊ မုဉ္ဇိခါဒ၊ ဝိသာလ ဟလမုခီ၊
 ဤပိုး ၁၀-မျိုးကား သည်းခြေ၊ သလိပ်၊ ပြည်၊ သွေး၊ ချွေး၊ အဆီခဲ၊
 မျက်ရည်တို့၌၎င်း၊ အတိမုခ၊ ဇာလာမုခ၊ ဤပိုး ၂-မျိုးကား နှလုံးသွေး၌
 ၎င်း၊ ကရ၊ ကရန္တ၊ ကရဏိယ၊ ကံဟက၊ ဟက္ကက၊ ဤပိုး ၅-မျိုးကား
 ကိုယ်၏ အရွေ့ပိုင်း၌၎င်း၊ လောဟမုခ၊ မဟာလောဟမုခ၊ အာလာ
 လောဟမုခ၊ မဟာအာလာလောဟမုခ၊ နှာရု၊ ဤပိုး ၅-မျိုးကား
 ကိုယ်၏ အနောက်ပိုင်း၌၎င်း၊ စဏ္ဍ၊ စဏ္ဍသိရ၊ ဝေဇိဏ္ဍ၊ ဇိဏ္ဍသီဝရ၊
 ပုထုလ၊ ဤပိုး ၅-မျိုးတို့ကား အောက်ပိုင်း ကိုယ်၌၎င်း မှီတင်း စား
 သောက်လျက် ရှိကြကုန်၏။

[၅]

ပျားရိသုပျား၊ ပြစ် ၆-ပါး၊ ခံစား ဆင်းရဲစွာ။ ။ ၎င်း သရုပ်ကား (အပျင်း
 ထူသူတို့ ဆင်ခြေ ၆-ပါး) နှင့် တူ၏။

ပျားမျိုး ၆-ပါး၊ ဆေးကျမ်းများ၊ ခွဲခြား ကျိုးပြစ်ပြ။ ။ (၁) ပျားကြီးမျိုး-
 ကြောင်ကျားသော အဆင်းရှိသည့် တော ယင်ကောင်ကြီးနှင့် တူသော
 ပျားကောင်ကြီးမျိုး၊ ဘာဝပုကာသ ကျမ်း၌ ‘မက္ခိက’ မည်၏ဟု ဆိုသည်။
 သုဿတကျမ်း၊ ရာဇ ဝလ္လဘကျမ်း၊ ရာဇနိဗ္ဗာန်ကျမ်းတို့၌ကား ဤပျား
 ကြီးမျိုးသည် ‘ပုတ္တိက’ မည်သည်ဟု ဆိုကုန်၏။ ပါဠိ အဘိဓာန်၌ ဣန္ဒြိရီဟု
 ဆိုလေသည်။ အရည် နှမ်းဆီ အဆင်းရှိ၏။ (၂) ပျားလတ်မျိုး-ယင်းပျား
 ဟူ၍လည်း ခေါ်ဆိုသည်။ ထိုပျားမျိုးကား နေရာတကာ တွေ့မြင်နိုင်
 လေသည်။ ရာဇဝလ္လဘ ကျမ်း၌ကား ၎င်းကို ‘မက္ခိက’ မည်၏ဟု ဆိုသည်။
 ၎င်းအရည်ကား ဆီအဆင်းနှင့်တူ၏။ (၃) ပျားငယ်- ယင်းပျားငယ် ဟူ၍
 လည်း ခေါ်ဆိုသည်။ ၎င်းအရည်ကား ညိုပြာပြာရှိ၍ ပျားကြီးရည် ထက်
 ပျစ်၏။ ခုဒ္ဒ၊ ခုဒ္ဒဇန္တ၊ မဓုခုဒ္ဒ၊ (၄) သစ်ခေါင်းပျား- သစ်ခေါင်း
 အတွင်း၌ အိမ်ဖွဲ့၍နေသော ပျားတမျိုး၊ ထိုပျားရည်သည် အချို၊ အချဉ်၊
 အခါးဟူ၍ သုံးပါးရှိသည်တွင် အချိုရည်သည် ထောပတ်နှင့် အဆင်း
 သဏ္ဍာန် အပျစ်အခဲ အလုံးစုံတူ၍ ၎င်းကို ‘ပုတ္တိက’ ခေါ်သည်ဟု

(၃၀၀)

[ပျူ ။ ပြ + င ။ ပြ + ည]

ဘာဝပုကသ ကျမ်း၌ ဆိုလေသည်။ ရာဇဝလ္လဘ စသော ကျမ်းတို့မှာ ကား သစ်မေ ငါးပျားကို 'ဒါလ' ဟု ဆိုကုန်၏။ ပါဠိအဘိဓာန် ကျမ်း၌ ကား 'ဩဒ္ဓါလက' ဟု ဆို၏။ သို့သော် ဩဒ္ဓါလက သဒ္ဓါကား မြေပျားဟောသာ ဖြစ်လေသည်။ (၅) မြေပျား- ညိုဝါသော အဆင်းရှိသည့် အလွန် သေးငယ်သော ပျားကလေးတမျိုး၊ ၎င်းတို့သည် အများအားဖြင့် တောင်ပို့ ခေါင်း၏ အလယ်၌ ပျားအုံပြု၍ နေတတ်ကြလေသည်။ ၎င်းတို့ကို 'ဥဒ္ဓါလက=ဩဒ္ဓါလက' ပျားမျိုးဟု ဆေးကျမ်းတို့၌ ဆိုကုန်၏။ ၎င်းအရည်သည် ညိုဝါ၍ အဆင်းရှိ၏။ ချို၏။ အာရုံကြောကို ထကြွစေ တတ်၏။ နှုနာ အဆိပ်တို့ကို နိုင်၏။ (၆) ပျားပိတုန်း- ပိတုန်းနှင့်တူ၍ ပိတုန်းအောက် ငယ်သည့် ပျားကောင် တမျိုးကို 'ဘမရ' ခေါ်သည်။ ၎င်းတို့၏ အရည်ကား ဖလံတုံးကဲ့သို့ ဖြူစင်သန့်ရှင်း၍ ထောပတ်ကဲ့သို့ ပျစ်ခဲစွာရှိ၏။ ၎င်းကိုပင် 'တရုတ်ပျား' 'ပန်းသင်းပျား' ဟူ၍လည်း ခေါ်ကြသေး၏။

ပျူ ၁၂ ပြည်ထောင်။ ။ ပျူသမိုင်း မှတ်တမ်းများအဆို။ (၁) အေလိုပျူ၊ ၎င်းတို့ မြို့တော်များမှာ တကောင်း၊ ငဆောင်ချမ်း၊ (၂) ဟန်လင်းပျူ၊ ဟန်လင်းမြို့တော်၊ (၃) ကချင်ပျူ၊ ငမန္တာ- မိုးကောင်း မြို့တော်၊ (၄) ချင်းပျူ၊ ဖလမ်း၊ တီးတိန်မြို့တော်၊ (၅) အစိရီပျူ၊ ဓညဝတီမြို့တော်၊ (၆) မြန်မာပျူ၊ တောင်တွင်းဂေ၊ ကျောက်ပန်းတောင်း၊ ယုန်လွတ်၊ သီရိပစ္စယာ၊ ပုဂံ၊ တမ္ပဝတီမြို့တော်များ၊ (၇) ကံဖိုးစပျူ၊ မိုင်းခုံမြို့တော်၊ (၈) ကိုင်းရယ်ပျူ၊ ကိုင်းရယ်- ကိုင်းတုံ မြို့တော်များ၊ (၉) ကလောက် ဂေးပျူ၊ ကလောက်ဂေး- သထုံမြို့တော်များ၊ (၁၀) တိမ်မယ်ပျူ၊ တိန်မယ်၊ ပဲခူးမြို့တော်များ (၁၁) မော်ဇာပျူ၊ မော်ဇာမြို့တော်၊ (၁၂) တနင်္သာပျူ၊ ထားဝယ်မြို့တော်။

[၆]

ပြင်ရန် ၅-ချက်၊ အလွန်ခက်၊ နောင်တွက် ပုပန်စရာ။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (နောင်ပြင်ရန်ခက်၊ မျိုး ၅-ချက်) ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။
ပြည်ကြီးအင်္ဂါ၊ ၇-ဖြာ၊ ရာဇာပိုင်းခြားသံ။ ။ ၎င်း သရုပ်အဓိပ္ပါယ်ကို (မြို့၏ အင်္ဂါ ၇-ပါး) ၌ ကြည့်ပါ။

ပြည်ကြီး ၂၀။ ။မဂဓ အဘိဓာန် ကျမ်းလာ ဘုရား လက်ထက်တော်ရှိ
ပြည်ကြီးမြို့တော်ကြီး နှစ်ဆယ်။ဗာရာဏသီပြည်၊ သာဝတ္ထိပြည်၊ ဝေသာ
လီပြည်၊မိခိလာပြည်၊ အာဠဝီပြည်၊ကောသမ္ပိပြည်၊ဥဇ္ဇေနီပြည်၊ တက္ကသိုလ်
ပြည်၊ စမ္မာပြည်၊ သာဂလပြည်၊ (၁၀) သံသုမာဂိရီပြည်၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊
ကပိလဝတ်ပြည်၊ သာကေတပြည်၊ ဣန္ဒပတ္တပြည်၊ ဥက္ကဋ္ဌပြည်၊ ပါဠိလိပုတ်
ပြည်၊ စေတုတ္တရာပြည်၊ သံကဿပြည်၊ ကုသိနာရံပြည် (၂၀) ။

ပြည်ကြီး ၂၁-ပြည် ။ ။မဟာဝင်ဋီကာလာမဟာသမ္မတမင်းမှစ၍ (၃၃၄၅၆၉)
သုံးသိန်း သုံးသောင်း လေးထောင် ငါးရာ ခြောက်ကျိပ် ကိုးယောက်သေ
မင်းတို့၏စံရာ နေပြည်တော်များ ဟူ၏။ ကုသဝတီပြည်၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊
မိခိလာပြည်၊ ဗာရာဏသီပြည်၊ ကပိလဝတ်ပြည်၊ ဟတ္ထိပူရပြည်၊ ကေစကျ
ပြည်၊ ဝဇီရမုတ္တိပြည်၊ မဓရပြည်၊ အဋ္ဌိပူရပြည်၊ (၁၀) ဣန္ဒပတ္တနဂိုရ်ပြည်၊
ကောသမ္ပိပြည်၊ ကဏ္ဍဂေါစ္စပြည်၊ ရောဇနပြည်၊ စမ္မာပြည်၊ တက္ကသိုလ်
ပြည်၊ ကုသိနာရံပြည်၊ တမလိတ္တိယပြည်၊ ကပိလဝတ်ပြည်၊ ကောလိယပြည်၊
(၂၀) ဒေဝဒဟပြည် (၂၁) ။

ပြည်ကြီးရတနာ၊ အင် ၉-ဖြာ၊ ရာဇာသိတော်မူ။ ။၎င်း သရုပ်ကို (တိုင်းပြည်
ရတနာ၊ ပြည့်စုံရာ၊ ၉-ဖြာ နဝရတ်) ဟူသော သုတေသန၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ပြည်တော် အင်္ဂါ၊ ၇-ဖြာ၊ ရာဇာ မင်းတို့သ်။ ။၎င်း သရုပ်ကို (မြို့တော်၏
အင်္ဂါ ၇-ပါး။ ၂-နည်း) ဟူသော သုတေသန၌ ကြည့်ပါလေ။

ပြည်တော်သာမူ၊ ကြောင်း ၁၀-ခု၊ လူထုဆင်ခြင်ရာ။ ။(တိုင်းပြည်အေးမှု
ကြောင်းဆယ်ခု) ဟူသော စကား၌ ၎င်းသရုပ်အဓိပ္ပာယ် ပြခဲ့ပြီ။

ပြည်ထောင်စုသား၊ လူမျိုးများ၊ မှတ်သား ၄၉။ ။ပြည်ထောင်စု မြန်မာ
နိုင်ငံတော်၌ နေထိုင်ကြသော တိုင်းရင်းလူမျိုး အပြားကို ဆိုသည်။ ဤ၌
ရှေးဟောင်းရာဇဝင်လာ ဆိတ်သုဉ်းလေပြီးသော လူမျိုးများနှင့် နောက်
ပေါ် စာအုပ်စာတမ်း မှတ်သားချက်တို့တွင် ပါဝင်တွေ့ရှိရသော လက်ရှိ
ပြည်ထောင်စုသား သူမျိုးများကိုပါ ရေတွက် ဖော်ပြလိုက်သော်လည်း
များစွာ ကျန်ရှိပေသေး၏။ (၁) ချင်းလူမျိုး- မြောက်ပိုင်းချင်းများကား

ချင်းတောင်နှင့် အထက်ချင်းတွင်းခရိုင်၌ နေကြ၍ အလယ်ပိုင်းချင်းနှင့် တောင်ပိုင်းချင်းတို့ကား ပခုက္ကူ၊ စစ်တွေ၊ ခရိုင် ချင်းတောင်နှင့် တောင် ဘက်ရှိ တောင်တန်းတစ်ခု၌ နေထိုင်ကြ၏။ ချင်း မျိုးကွဲ များစွာရှိကြောင်း ကိုလည်း သိရသေးသည်။ (၂) ကမိ လူမျိုးနှင့်၊ (၃) မြို့ လူမျိုး-ရခိုင် ပြည် မြောက်ပိုင်း၌ နေကြသည်။ (၄) ကဒူး လူမျိုး- ကသာနှင့် အထက် မြန်မာပြည် အထက် ချင်းတွင်းခရိုင် တလျှောက်၌ နေကြသည်။ (၅) ကချင် လူမျိုး- အထက်မြန်မာပြည်နှင့် ရှမ်းပြည်နယ် မြောက်ဖက် အကျ ဆုံးသော အရပ်တို့၌ နေကြသည်။ (၆) မဂ္ဂ လူမျိုး၊ (၇) လရီ လူမျိုး၊ (၈) ဇီ လူမျိုး- မြန်မာပြည်နှင့် ရှမ်းပြည် မြောက်ဖက်စွန်း မြစ်ကြီးနား ခရိုင်နှင့် အခြားခရိုင် များ၌ နေကြသည်။ (၉) လိရှော၊ သို့မဟုတ် လိဆော လူမျိုး-သံလွင် တောင်ခြား၊ ရွှေလီနှင့် ဧရာဝတီအတွင်းရှိ တောင် များ၊ အထက်မြန်မာပြည်နှင့် ရှမ်းပြည် အရှေ့မြောက်ဖက်စွန်း၌ နေကြ၏။ (၁၀) လာဟူ၊ သို့မဟုတ် မုဆိုး လူမျိုး၊ (၁၁) နန်း၊ သို့မဟုတ် ရဝင်း လူမျိုး- ကချင်ပြည်နယ် မြောက်ပိုင်း၌ နေထိုင်ကြသည်။ (၁၂) ကော၊ သို့မဟုတ် အခ လူမျိုး-ကျိုင်းတုံနှင့် မဲခေါင်နယ် အရှေ့ဖက် နယ်တလျှောက် ၌ နေကြသည်။ (၁၃) ပလောင် လူမျိုး-ရှမ်းပြည်နှင့် မိုးကုတ်နယ်တလျှောက် ၌ နေကြသည်။ (၁၄) ရိယန်းလူမျိုး-တောင်ပိုင်း ရှမ်းပြည်နယ်၏ အရှေ့ မြောက်ဖက်၌ နေကြသည်။ (၁၅) ဝ လူမျိုး- ရှမ်းပြည်နယ်၏ အရှေ့ပိုင်း တရုတ်ပြည်နယ်ခြားအနီး၌ နေထိုင်ကြသည်။ (၁၆) ကရင်လူမျိုး-အောက် ဗမာပြည်၏ အရှေ့ဖက် တောင်ဖက် ရှမ်းပြည်နယ်၏ အနောက်ဖက်နှင့် တောင်ဖက်တလျှောက်၌ နေထိုင်ကြသည်။ ၎င်းတို့လည်း မျိုးပြားများစွာ ရှိသေး၏။ (၁၇) တောင်သူ၊ သို့မဟုတ် ပအိုလူမျိုး၊ အောက်မြန်မာပြည်သို့ ခရိုင်နှင့် တောင်ပိုင်းရှမ်းပြည်နယ် အချို့ တွင် နေထိုင်ကြသည်။ (၁၈) ဆလုံ လူမျိုး-မြိတ်ကျွန်းစု၌ နေကြသည်။ (၁၉) ကယား၊ သို့မဟုတ် ကရင်နီ လူမျိုး- ကယားပြည်နယ်၌ နေကြသည်။ (၂၀) ရှမ်းလူမျိုး၊ (၂၁) မိုင်းသာလူမျိုး၊ (၂၂) ဒရယ်လူမျိုး၊ (၂၃) ရခိုင် လူမျိုး- ရခိုင်းတိုင်းနယ်၌ နေကြသည်။ (၂၄) မြန်မာ၊ (၂၅) ထားဝယ် လူမျိုး- တနင်္သာရီ ကမ်းရိုးတလျှောက်၌ နေကြ၏။ (၂၆) ယော လူမျိုး- ပခုက္ကူခရိုင် အနောက်မြောက်ရှိ ယောနယ် တလျှောက်၊ (၂၇) ဒနု လူမျိုး၊ (၂၈) ယပိန်း၊ ဇပိန်း၊ သို့မဟုတ် ကွေ လူမျိုး၊ (၂၉) ဖုန်လူမျိုး၊ (၃၀) အင်းသား လူမျိုး။

[ပြ + ည် ။ ပြ + ည့်]

(၃၈၃)

(၃၁) တောင်ရိုး လူမျိုး၊ (၃၂) ဒိုင်နက် လူမျိုး၊ (၃၃) ပဒေါင်း လူမျိုး-
မြန်မာဆက်များ၊ အများအားဖြင့် ရှမ်းပြည် တောင်တန်းတလျှောက်မှာ
နေထိုင်ကြသည်၊ (၃၄) မွန်လူမျိုး၊ (၃၅) ကမု လူမျိုး၊ (၃၆) ယအိုလူမျိုး၊
(၃၇) မိအိုလူမျိုး၊ (၃၈) ဒနော လူမျိုး- မွန် ခမာဆက် လူမျိုးများ၊
ရှမ်းပြည်နယ် မြောက်ပိုင်း၌ နေထိုင်ကြသည်၊ (၃၉) နာဂ လူမျိုး- နာဂ
တောင်တလျှောက်၊ (၄၀) ကုကီ လူမျိုး၊ (၄၁) ကသည်း လူမျိုး၊ (၄၂)
ကမန် လူမျိုး- အထက်ချင်းတွင်းနယ် တောင်ရိုး ကောင်ကြားတို့၌
နေထိုင်ကြသည်၊ (၄၃) ဂျင်းဖော၊ သို့မဟုတ် သိန်းဖော လူမျိုး၊ (၄၄)
ခမင် လူမျိုး၊ (၄၅) ခန့် လူမျိုး- ကချင်ပြည်နယ်၌ နေထိုင်ကြသည်၊
(၄၆) ခေါင်းတို လူမျိုး- တောင်တန်း နယ်သားများ၊ (၄၇) ပျူ လူမျိုး၊
(၄၈) ကမ်းယံ လူမျိုး၊ (၄၉) သက် လူမျိုး- ရှေးဟောင်း မြန်မာ
လူမျိုးများ။

ပြည်ရွာအပြား၊ မျိုး ၆-ပါး။ ။ဝိနည်း ပိဋကတ်တော်မှ။ (၁) ရဋ္ဌ-မင်းအစိုးရ
တခု၏ အာဏာစက်နွံရာ ဗိုင်းနိုင်ငံ၊ (၂) ပုရီ- မင်းအိမ် နန်းတော်တည်ရာ
နေပြည်တော်၊ (၃) နဂရ- အောက်ဆုံး မြို့အုပ် မြို့ပိုင်ရုံးရို၊ ဈေးရှိသော
မြို့၊ (၄) ဇနပဒ- ခရိုင်ဝန်မင်းတပိုင်၊ သို့မဟုတ် တိုင်းမင်းကြီးတပိုင်
ခရိုင်စု ဇနပုဒါ၊ (၅) ဂါမ-ဈေးရှိသောရွာကြီး၊ (၆) နိဂမ-ဈေး မရှိသော
ရွာငယ်၊ နိဂုံး။

ပြည်ရွာပျက်မှု၊ ကြောင်းဆယ်စု။ ။မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၄၇-ခုနှစ်၊ ဒုတိယ
ဝါဆိုလဆန်း ၁၅-ရက်နေ့ ဘိုးတော်ဘုရားထံ ဆက်သွင်းသော စာ၊
“တိုင်းပြည်ပျက်ရာ- လက္ခဏာကား။ (၁) ဒေဝါ ပဗ္ဗုန်၊ ရွာဟုန်တိမ်း
စောင်း၊ (၂) ကန်ချောင်း ခန်းခြောက်၊ (၃) မိုးပေါက် မညီ၊ (၄) ရာသီ
နက္ခတ်၊ သမသတ်သွား၊ (၅) ဂြိုဟ်ကား ထို့တူ၊ (၆) လူမှာ မုသား၊
(၇) ရဟန်းများလည်း၊ တရားမလျော်၊ ကြမ်းချော်ခက်ထန်၊ (၈) မမှန်
တောင်းတင်း၊ (၉) မင်းနှင့် အမတ်၊ ညီညွတ် ရောရှက်၊ ပေါင်းဖက်
ဟောရမ်း၊ (၁၀) ထုံးတမ်းအလှူ၊ ရှေးညွန့် စကား၊ ဤဆယ်ပါးသည်၊
ဖောက်ပြားအင်္ဂါ ပြည်ရွာ ပျက်မည့် အကြောင်းတည်း။”

ပြည့်စုံ လက္ခဏာ၊ ၇-ဖြေ၊ ချမ်းသာ မြင့်မြတ်ကြောင်း။ ။ယောက်ျား
မြတ်တို့၏ လက္ခဏာတွင် သတ္တဿဒ ခေါ် ဖြိုးမောက်ရမည့် ဌာန

(၃၈၄)

[ပြောပြ]

ရုနစ်ပါးကို ဆိုသည်။ မဟာပဒါနသုတ် အဋ္ဌကထာမှာ (က) ပခုံး ၂-ဖက် (ခ) လက်ဖမ်း ၂-ဖက် (ဂ) ခြေဖမ်း ၂-ဖက် (ဃ) လည်ကုတ် ၁၊ ပေါင်း ၇-ပါး။

ပြစားပျိုး ၆-ပါး။ ။ ဓာတုပဋိသန္ဓေကျမ်းမှ ဖြစ်ရာ အရပ်နှင့်တကွ အကျယ်ကိုလိုမှု သဗ္ဗဓာတုက ဝိဇ္ဇာဓရ ပကာသနီကျမ်းမှာ ရှုလေ၊ ထွက်ရပ် လမ်းအတွက်။ (၁) သောမလ သုက္ကပါရဒ- စိန်ဖြူဦးနှောက်မှ ဖြစ်သော ပြဒါး၊ (၂) သေလ ဟလိဒ ပါရဒ- ကျောက်ဆေးဒန်းမှ ဖြစ်သော ပြဒါး၊ (၃) ဘူမျှ ဇာတ ပါရဒ- မြေမှဖြစ်သော- မြေအောင်းပြဒါး၊ (၄) သိန္နရ သုက္ကပါရဒ- ဟင်းရိုင်းဖြူမှ ဖြစ်သောပြဒါး၊ (၅) သရဇာတ ပါရဒ- အိုင်မှဖြစ်သော သယံပြဒါး၊ (၆) ပုပ္ဖ နာဂဇ ပါရဒ-တောင် သလံပွင့်မှ ဖြစ်သော ပြဒါး။

ပြစားပျိုး ၆-ပါး။ တနည်း။ ။ ဤ ၆-ပါးကား ကဿသိဒ္ဓိ၊ ဓနသိဒ္ဓိ လမ်းတို့ အတွက်မျှသာ တန်ခိုးသတ္တိရှိ၏။ ထွက်ရပ်လမ်းကို မဖြစ်စေနိုင်။ (၁) ရတ္တ သိန္နရ ပါရဒ- ဟင်းရိုင်းနီမှ ထွက်သောပြဒါး၊ (၂) ဟရိ တာလ ပိတ ပါရဒ- ဆေးဒန်း ရွှေဝါမှ ထွက်သောပြဒါး၊ (၃) အဿ ဒန္တ သောမလ ပါရဒ- စိန်နီမြင်းသွားမှ ထွက်သော ပြဒါး၊ (၄) သရဝါတ ပါရဒ- သယံ လေပုန်းသံမှ ထွက်သော ပြဒါး၊ (၅) ဝဗ္ဗိကာရ ပါရဒ- တောင်ပိုခြံသံမှ ထွက်သောပြဒါး၊ (၆) ပုတိဘက္ခ ပါရဒ- အပုပ်မှစား၍ ထွက်သောပြဒါး။

မှတ်ချက်။ ။ ၎င်းတို့ကို ဖမ်းနည်း ချုပ်နည်း သတ်နည်း ကြိုးဖေါနည်း ပြာရိုက်နည်း တက်လမ်း အသီးသီးကို သိလိုက 'ပါရဒ ဘေသဇ္ဇ ဝိဇ္ဇာဓရ' ကျမ်းမှာ ရှုပါလေ။

[ပြောပြ]

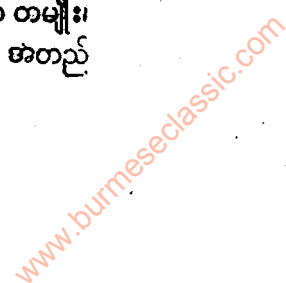
ပြာသာဒ်နန်းမ ၃-ဆောင်။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (နန်းမ ၃-ဆောင်) နှ့် ရှုပါ။

ပြာဋိဟာပြာ၊ မျိုး ၃-ပါး၊ ဆုစားဟောတော်မူ။ ။ ၎င်းသရုပ် (ပါဠိဟာရိယ မျိုး ၃-ပါး) နှ့် ဆိုခဲ့ပြီ။

[၆]

ပြိတ္တာ ၄-မျိုး။ ။ သာသနာတော်ဝင် အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့၌ လာသည်။
 (၁) ပရ ဒတ္တပ ဇီဝိတ ပြိတ္တာ- သူတပါးတို့ ပေးမှ စားသောက်ရသော ပြိတ္တာမျိုး၊ သူတပါးကို မှီ၍ အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းရှိ၏၊ (၂) ခုပွဲ ပါသိက ပြိတ္တာ- မစားမသောက်ရဘဲ ငတ်ပြတ် နှိပ်စက်ခြင်း ခံရသော ပြိတ္တာမျိုး၊ (၃) နိဇ္ဈာမ တဏှိက ပြိတ္တာ- တကိုယ်လုံး ပူလောင်ခြင်းကို အမြဲမပြတ် ခံစားနေရသော ပြိတ္တာမျိုး၊ (၄) ကာလ ကဋိကာ ပြိတ္တာ- အသူရကာယ်ဟူ၍ သီးခြားခေါ်ဝေါ်အပ်သော ပြိတ္တာတမျိုး။

ပြိတ္တာ ၁၂-မျိုး။ တနည်း။ ။ ဆဂတိဒီပနိကျမ်း၊ လောကပညတ္တိကျမ်း တို့မှ။ (၁) ဝန္တာသ ပြိတ္တာ- ငတ်ပြတ်ဆာလောင် ဖွတ်သိပ်လှသဖြင့် သူတပါးတို့၏ ချွဲကန်း၊ သလိပ်၊ တံတေး၊ အန်ပတ်၊ နှပ် တို့ကိုသာ ကောက်ယူ စားသောက်နေရသော ပြိတ္တာမျိုး၊ (၂) ကုဏပါသ ပြိတ္တာ- လှကောင်ပုပ်၊ ခွေးကောင်ပုပ်၊ မြွေကောင်ပုပ် စသော အကောင်ပုပ်တို့ ကိုသာ စားသောက်နေရသည့် ပြိတ္တာမျိုး၊ (၃) ဂုဏ ခါးက ပြိတ္တာ- မစင် ဘင်ပုပ်တို့ကိုသာ စားသောက် နေရသော ပြိတ္တာမျိုး၊ (၄) ဝေဂိ ဇာလမုခ ပြိတ္တာ- ခံတွင်းမှ မီးလှံလွက်၍ မီးကျိုး မီးခဲတို့ကိုပင် စားသောက် နေရသော ပြိတ္တာမျိုး၊ (၅) သုစိ မုခ ပြိတ္တာ- ကိုယ်လုံး ကြီးထွား၍ လည်ပင်းရှည်ပြီးလျှင် ခံတွင်းကား အပိတ်ဖုံးပေါက်မျှသာ ရှိသောကြောင့် ရသောအစာကို နားပေါက် နှာခေါင်းပေါက်တို့က သွတ်သွင်းစားသောက် ရသော ပြိတ္တာမျိုး၊ (၆) တဏှာနိက ပြိတ္တာ- ရေ အလွန် ဖွတ်သိပ် ခြင်းဖြင့် ဆင်းရဲခဲနေရသော ပြိတ္တာတမျိုး၊ (၇) သုနိဇ္ဈာမက ပြိတ္တာ- ဒီးလောင်ငတ်နှင့်တူသော ကိုယ်ရှိ၍ ဆိုးဝါးသော ရုပ်အမင်၊ မကောင်း သော ယန္တရက်သော ပြိတ္တာမျိုး၊ (၈) သတ္တကံ ပြိတ္တာ- ထူးထူး၊ ငါးမျှားချိတ်သွားနှင့် တူသောလက်သည်းတို့ဖြင့် မိမိကိုယ်အာဂီ၊ ကို၊ ကုတ်ဖွဲ ၍ အသား အသွေးတို့ကိုသာ စားသောက်ရသည့် ပြိတ္တာမျိုး၊ (၉) ပဗ္ဗတကံ ပြိတ္တာ- တောင်ပမာဏ ရှိသော ကိုယ်မှ နေ့ညဉ့်မပြတ် အခိုးထွက်နေသော ပြိတ္တာတမျိုး၊ (၁၀) အဂေရ ပြိတ္တာ- စပါးကြီးမြေနှင့်တူသော ကိုယ်ဖြင့် နေ့ညဉ့်မပြတ် လှည့်လည် သွားလာ၍ ဒုက္ခခံနေရသော ပြိတ္တာ တမျိုး၊ (၁၁) ဝေမာနိက ပြိတ္တာ- ဒုက္ခတလှည့်၊ သုခတလှည့် စက်လည်၍ အတည်

(၃၈၆)

[မြိ + တ် ။ ပွဲ]

မကျ ခံစားနေရသော ပြိတ္တာမျိုး၊ (၁၂) မဟိန္ဒိက ပြိတ္တာ- ပြိတ္တာတို့ အပေါ်၌ ကြီးမှူးနိုင်သော တန်ခိုးအာဏာ ရှိသော်လည်း ထမင်းအဖျော် တို့ကိုကား မစားမသောက်ရသော ပြိတ္တာမျိုး။

မှတ်ချက် ။ ။ဝိနည်းပိဋက စသည်တို့၌လည်း ထိုထို ပြိတ္တာတို့၏ အသွင် အပြင် နေရပ်ဌာန အစားအစာတို့ကို စွဲ၍ မျိုးကွဲများစွာ လာသေး၏။

ပြိတ္တာတို့ ရရှိခံစားရသော ကုသိုလ်အင်္ဂါ ၃-ပါး။ ။ သေသူတို့ကို ရည်ညွှန်း၍ ပြုလုပ်သော ကုသိုလ်၏ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ရရောက်နိုင်ပုံများ၊ အကျယ် ပေတဝတ္ထု။ ၄။ ၂၅-၌ ရှုပါ။ (၁) ကောင်းမှုရှင်တို့က သေသူတို့ အား ရည်ညွှန်း၍ (အမည်ခေါ်ကာ) အမျှပေးဝေမှု ပြုခြင်း၊ (၂) အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်၏ သီလဂုဏ် အကျင့်သိက္ခာ ပြည့်စုံခြင်း၊ (၃) ပြိတ္တာတို့၏ ဝမ်းမြောက်စွာ သာဓု ခေါ်နိုင်ခြင်း။

[၃]

ပွဲလမ်းသဘင်၊ မျိုး ၆-အင်၊ ကြူးလျှင် အပြစ်ရ။ ။ သုတ်ပါထေယျ ။ ပါ။ ၁၄၈။ ၄။ ၁၂၉။ သိင်္ဂါလသုတ်၌ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်စီးကြောင်း ခြောက် ပါးတွင် တပါး အပါအဝင် အဖြစ်ဖြင့် ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခဲ့သည့် ပွဲသဘင်မျိုး ခြောက်ပါးကို ဆိုသည်။ (၁) ကပွဲသဘင်၊ (၂) သီချင်း ဆိုပွဲသဘင်၊ (၃) တီးဝိုင်းစုံသဘင်၊ (၄) စစ်ထိုး၊ ကြက်တိုက်၊ နွားပွဲ၊ မြင်းပွဲ စသောသဘင်၊ (၅) ခွက်ခွင်း လက်ခုပ်ဝိုင်းသဘင်၊ (၆) အိုးစည် ဒိုးပတ် တီးဝိုင်းသဘင်၊ ၎င်းသဘင် ၆-ပါးကို မေးမြန်း သွားလာ ပျော်ကြူး နေသူအား မရသေးသော စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို မရနိုင်ကုန်၊ ရပြီးသော စည်းစိမ်ဂုဏ်သိရှိတို့လည်း ကုန်ခန်း ပျက်စီးတတ်ကုန်၏။

ပွဲလျက်မျိုး ၅-ပါး။ ။ ဆေးအဘိဓာန်မှ။ (၁) ကဏယ- ပွဲလျက်နီ၊ (၂) မဟိ သာချ- ခွဲကျိကျိ၊ ကျဲချိအဆင်းရှိပွဲလျက်၊ (၃) ဇလာက ပွဲလျက် ညှိစိမ်း၊ (၄) ကဇလာဘ- ပွဲလျက် နက်၊ (၅) ကုမုဒ- ပွဲလျက် ကြာဖြူ။

[၅]

•ဖက်မျိုး ၆-ပါး၊ ကုန်သည်များ၊ ခွဲခြား အက္ခရာ။ ။ရမ်းပြည်မှလာသော သနပ်ဖက်မျိုး ၆-ပါးကို အက္ခရာ ၆-လုံးဖြင့် မှတ်၍ ပြသည်။ ခ ဖက်၊ ခေါင်ဖက်၊ က ဖက်၊ ရွက်ကြီး၊ လ ဖက်၊ ရွက်လတ်၊ စ ဖက်၊ စကဖက်၊ ဝ ဖက်၊ ရွက်ဝိုင်း၊ သ ဖက်၊ ရွက်သေး။

ဖရူသဝါစာ အင်္ဂါ ၃-ပါး။ ။ ၎င်းဒုစရိုက်ကံ မြောက်နိုင်သော အင်္ဂါ ၃-ပါး။ (၁) ကောပ- စိတ်ဆိုးအမျက်ထွက်ခြင်း၊ (၂) ဥပကုဋ္ဌ- ဆဲရေးတိုင်းထွာ ခံရသူ၊ (၃) အက္ခောသန-ဆဲရေးခြင်း၊ ကြမ်းတန်းစွာဆိုခြင်း။

ဖရူသဝါစာကံ၏ မကောင်းကျိုး ၅-ပါး။ ။ အပျောအဆို ကြမ်းကြုတ်သူတို့ ရရှိခံစားရသော မကောင်းကျိုးများ။ (၁) င ခဲ့ တိမ်စွာန်၊ ပြတ္တာသိန္နိ ဖြစ်ရခြင်း၊ (၂) သတ္တဝါများ၏ အမုန်းကို ခံရခြင်း၊ (၃) မိမိစိတ်ကို မကြည်လင်စေခြင်း၊ (၄) အကဲ့ရဲ့ခံရခြင်း၊ (၅) အသံ ကြမ်းတန်း ပျက်စီးခြင်း။

ဖလဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ် ၄-ယောက်။ ။ ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ် ၄-ယောက်ဟူ၏။ (၁) သောတာ ပတ္တိ ဖလဋ္ဌာန်၊ (၂) သကဒါဂါမိ ဖလဋ္ဌာန်၊ (၃) အနာဂါမိ ဖလဋ္ဌာန်၊ (၄) အရဟတ္တ ဖလဋ္ဌာန်။

ဖလသမာပတ်မျိုး ၃-ပါး။ ။ ဖိုလ်ဝင်စား မျိုး ၃-ပါး။ (၁) မဂ္ဂါနန္ဒရ ဖလ သမာပတ္တိ- မဂ်၏ အခြားမဲ့၌ ဖြစ်သော ဖလသမာပတ်၊ (၂) ဝဋ္ဌဉ္စန ဖလ သမာပတ္တိ- စိတ်၊ စေတသိက်၊ စိတ္တဇရုပ်တို့ကို ခေတ္တငြိမ်းအေးစေ၍ သုခရေး 'သက်သက်' သုံးသပ်ခံစားနေသော ဖလသမာပတ်၊ (၃) အာယု သင်္ခါရ ဖလ သမာပတ္တိ- 'အာယုပါလန'လည်းဟူ- သက်ထိန်းသက်စောင့် ဖလသမာပတ်၊ ခိုးသားရိုက်စဉ် ရှင်မောဂ္ဂလာန်ဝင်စားသော ဖလသမာ ပတ်မျိုးကို ဆိုလိုသည်။

[၅၁]

ဖာလာမျိုး ၅-ပါး။ ။ ဆေးကျမ်း ဝေါဟာရများ။ (၁) ဖာလာသီး၊ (၂) ဖာလာနဖိတ်၊ (၃) တူလာနဖာ၊ (၄) စူလာနဖာ၊ (၅) ဖာလာ ပတိ။

(၃၈၈) [ဖုံ။ ဖို + လ်။ ဖော + င်း။ ခဖျာ်။ ဖြ + ဝ်]

[ဖုံ]

ဖုံအခင်းမျိုး ၅-ပါး။ ။ရဟန်းတော်များ ဝိနည်းပညတ်တော်က ခွင့်ပြုသည့် (ဘုံလျှိုမျိုး ၅-ပါး)ကို ခေါ်သည်။ အကျယ် (ဘုံလျှိုမျိုး ၅-ပါး)၌ ကြည့်ပါကုန်။

[ဖို]

ဖိုလ် ၄-တန်။ ဖိုလ်တရား ၄-ပါး။ ။လောကုတ္တရာ ဝိပဿနာစိတ်လည်း ဟူ၏။ (၁) သောတာပတ္တိ ဖိုလ်စိတ်၊ (၂) သကဒါဂါမိ ဖိုလ်စိတ်၊ (၃) အနာဂါမိ ဖိုလ်စိတ်၊ (၄) အရဟတ္တ ဖိုလ်စိတ်။

ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ် ၄-ယောက်။ ။၎င်းသရုပ် အဓိပ္ပာယ် (ဖလဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ် ၄-ယောက်)နှင့် တူ၏။

ဖိုလ် ဝင်ခားခြင်းမျိုး ၃-ပါး။ ။၎င်းသရုပ် အဓိပ္ပာယ် (ဖလသမာပတ် ၃-မျိုး)နှင့် အတူတူပင် ဖြစ်၏။

ဖောင်းဝတ်မြင်းမြား၊ မျိုး ၁၀-ပါး၊ မိန့်ကြား အသံကြန်။ ။သကုဋ္ဌဘာသာ အသံကြန့်ကျမ်း၌ ဖောင်းဝတ်မွေး မြင်းဆယ်မျိုးကို ဤသို့ပြထားသည်။ (၁) ဖောင်းဝတ်ညို၊ (၂) ဖောင်းဝတ်ဖြူ၊ (၃) ဖောင်းဝတ်ပြောက်၊ (၄) ဖောင်းဝတ်ပြာ၊ (၅) ဖောင်းဝတ်မဲ့၊ (၆) ဖောင်းဝတ်ခြောက်၊ (၇) သမင်ဝမ်း၊ (၈) ဖောင်းဝတ်နီ၊ (၉) သင်းခွေ၊ (၁၀) ဗယ်လင်း။

[ဖျ]

ဖျော်ရည် ၈-မျိုး။ ။၎င်းသရုပ် (အဖျော် ၈-ပါး)၌ ရှုပါ။

[ဖြ]

ဖြစ်တော်မူပေါင်းမှာ၊ လောင်းမြတ်စွာ၊ တရာ သုံးဆယ့်ခြောက်။ ။ဘုရား အလောင်း၏ ပါရမီခန်းဝယ် တိရစ္ဆာန်ဘဝ၌ ထင်ရှားသော ဇာတ်တော်၏ ဝတ္ထုပေါင်း ၁၃၆-ပါးကို ရှေးပညာရှိများ စပ်ဆိုထားခဲ့သော ဤဘုရား

ရှိခိုးလင်္ကာဖြင့် သိရာ၏။ “ဩကာသ ဩကာသ ဩကာသ ဗုဒ္ဓကံရ၊
လောင်းမြတ်လှသည်၊ အစကြီးကြာ၊ ဆယ့်ခြောက်ခါနှင့်၊ ဟင်္သာ ကိုးဖြစ်၊
ခြောက်ဖြစ်ကား ခို၊ ကျီးညို သုံးခါ၊ သံသာကျူးထိပ်၊ ကရဝိက် ငါး၊
လေးကားကိန္နရီ၊ စာမရိဆယ့်ငါး၊ မျောက်ကားတဆယ်၊ ဆင်ဝယ်ဆယ့်တစ်၊
နှားဖြစ် ဆယ့်လေး၊ ကေး သိန္ဓဝ၊ ကျွဲ အဋ္ဌနှင့်၊ သံမြသာညောင်း၊
ဥဒေါင်း နှစ်ခါ၊ သလိကာ သတ္တ၊ ဒွါဒသ ကြက်၊ ဝက်ကား ဆယ့်သုံး၊
ပေါင်းရုံးများစွာ၊ တရာသုံးဆယ်၊ ခြောက်ဖြစ်ဝယ်ကို၊ အန္တရာယ်မရှိ၊
ဘေးမထိသည်၊ မုန့်မြတ်လောင်း၊ ဖြစ်တော်ပေါင်းဟု၊ အောက်မေ့သဒ္ဓါ၊
ကြည်ညိုစွာဖြင့်၊ ခါခါမြတ်နိုး၊ လက်စိုမိုးကော၊ ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။”

မှတ်ချက်။ ။ အလောင်းတော်မြတ်၏ ထင်ရှားသည့် တိရစ္ဆာန်ဘဝတွေ
များစွာကျန်ရှိသေးကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ လက်ရှိ ပိဋကတော်
ဖြင့် သိသာ၏။ ဤရှေးဟောင်း လင်္ကာကား ဘာကိုရည်စူးသည်
မသိရပေ။

[ဖွား]

ဖွားဘက်တော် ၇-ပါး။ ။ သုတ်မဟာဝါ။ ။ ၁။ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်နှင့် အတူ
ဖွားမြင် ပေါ်ပေါက်လာကြသော အရာဝတ္ထု ၇-ပါး။ “အာ၊ ဗော၊ ကာ၊
ယ၊ ဆန်၊ ရွှေ၊ ကဏ်” ထို့ပင်တည်း။ (၁) အာ- အာနန္ဒာထေရ်၊ ဘုရား
ညီတော်၊ (၂) ဗော-ဗောဓိပင်၊ (၃) ကာ-ကာလဒါယိထေရ် (သို့မဟုတ်)
အမတ်၊ (၄) ယ-ယသောဓရာဒေဝီ၊ (၅) ဆန်-ဆန္ဒထေရ်၊ သို့မဟုတ်
အမတ်၊ (၆) ရွှေ-ရွှေအိုးကြီးလေးလုံး၊ (၇) ကဏ်-ကဏ္ဍကမြင်းပြူတော်။

မှတ်ချက်။ ။ ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာ၌ အရှင်အာနန္ဒာထေရ်မြတ်ကို ဖွားဘက်
တော် တပါးအဖြစ်ဖြင့် ပြဆို၏။ ထိုမှတစ်ပါး အရှင်အာနန္ဒာ
အစား “အာရောဟဏ ဟတ္ထိ” ဟူ၍ မင်္ဂလာစီးတော်ဆင်ကို
ဖွင့်ပြသောကျမ်းများလည်း ရှိသေး၏။

ဖွားသစ်စကို၊ စကားဆို၊ ပုဂ္ဂိုလ် ၅-ယောက် အဘယ်နည်း? ။ ။ ၎င်း သရုပ်
ကို (မွေးဖွားစကို၊ စကားဆို) ဟူသော သရုပ်၌ ရှုပါ။

(၃၉၀)

[ဗ]

[ဗ]

ဗမာ ၇-မျိုး။ ။ ၎င်း၏ သရုပ် အဓိပ္ပာယ် (မြန်မာ ၇-မျိုး) သုတေသန၌ ကြည့်ပါ။

ဗလ ၅-တန်း၊ လူထုထံ၊ အပ်နှံ အစိုးရ။ ။ နိုင်ငံတော် တိုးတက်ကြီးပွား စည်ကားသာယာရေးအတွက် အရေးကြီးသော အားအင် ငါးပါး။
(၁) ကာယ ဗလ-ကိုယ်လက် သန်မာထွားကြိုင်း ဖွံ့ဖြိုးမှု၊ ကျန်းမာရေး၊
(၂) ဉာဏ ဗလ-ဗဟုသစ္စ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ သိပ္ပံပညာ ပြည့်စုံစွာရှိမှု၊ (၃) ဘောဂ ဗလ-ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာရွှေငွေ အထွေထွေသော ပြည့်တွင်းထွက် ကုန် ပေါများမှု၊ (၄) စာရိတ္တဗလ-ယဉ်ကျေးမှု၊ ကိုယ်ကျင့်တရား ကောင်းမွန် မြင့်မြတ်မှု၊ (၅) မိတ္တ ဗလ-မိတ်ဆွေနှင့် မဟာမိတ်နိုင်ငံများ ပေါများမှု။

ဗလ ၉-တန်း။ ။ ဆန့်ကျင်ဘက်တို့ကြောင့် မတုန်လှုပ်တတ်ကုန်သော ဗိုလ်ထိုက် သည့် တရား ၉-ပါး။ (၁) သဒ္ဓါ ဗလ၊ (၂) ဝီရိယ ဗလ၊ (၃) သတိ ဗလ၊ (၄) သမာဓိ ဗလ၊ (၅) ပညာ ဗလ၊ (၆) ဟိရီ ဗလ၊ (၇) ဩတ္တပ္ပ ဗလ၊ (၈) အဟိရီ ဗလ- အရှက်တရားမရှိသူ၊ (၉) အနောတ္တပ္ပ ဗလ- အကြောက် တရားမရှိသူ။

ဗလိ ၅-ဖြာ၊ ရှိစသော၊ ထိုက်နာ ပူဇော်ကြ။ ။ ပဉ္စဂုတ္တရ။ ။ ၃၉ ။ ၄။ ။
၂၂-၌ အကျယ်ရှိ။ ချမ်းသာတရား တိုးပွားစည်ပင် အောင်မြင်မှုရရှိရေး အတွက် ပူဇော်ပသမှုမျိုး ၅-ပါး။ (၁) ဉာတိ ဗလိ-မျက်မှောက်ရှိ ကိုယ် လူမျိုးနှင့် သားချင်းမိတ်ဆွေများအား တတ်နိုင်သမျှ ကြည့်ရှုမ၊ စ ပေးကမ်း ချီ မြှင့်မှု၊ (၂) အတိထိ ဗလိ-လာရောက်ကြသော ဧည့်သည်များအား ကျွေးမွေးပေးကမ်း လှူဒါန်းစောင့်ရှောက် ပြုစုမှု၊ (၃) ပုဗ္ဗပေတ ဗလိ- ဘဝတပါး ကွယ်လွန်သွားကြကုန်သော မိဘဆွေမျိုးတို့ကို ရည်စူး၍ ကောင်းမှု ကုသိုလ်ပြုလုပ်ကာ အမျှပေးဝေမှု၊ (၄) ဓုဇ ဗလိ-ကိုယ်နိုင် နိုင် တော် ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် အစိုးရအဖွဲ့က ချမှတ်ပညတ် ပေးထားသော အုပ်ချုပ်မှု နည်းဥပဒေ အရပ်ရပ်တို့ကို ရိုသေလိုက်နာ ကျင့်ကြံမှုနှင့် အခွန် အတုတ်များ ပေးဆက်မှု၊ (၅) ဧဝ ဗလိ-လောကပါလ သာသနာ တော်စောင့် နတ် စသည်တို့အား ပူဇော်ပသ အမျှပေးဝေမှု။

မဟိုရ် ဂ-ပါး။ ။ မှတ်ချက်-မဟိုရ်မဟုတ် “ပဟိုရ်” ဟုသာ မှတ်ရမည်။ ၎င်း သရုပ် (ပဟိုရ် ဂ-ပါး) ၌ ရှိပါ။ အမှားကို မသုံးရန် ဖော်ပြသည်။

[၁၁]

ဗာရာဏသီ၊ မြို့ရွှေပြည်၊ ၅-မည်ဘတ်လာ ဘဇာနည်း? ။ ။ စရိယပိဋက အဋ္ဌကထာ အလိုတော်နှင့် ဖြေကြားသည်။ (၁) ဥဒယဘဒ္ဒဇာတ်၌ သုရုန္ဒနပြည်ကြီး၊ (၂) စူဠသုတသောမဇာတ်၌ သုဒဿန၊ (၃) သောဏနန္ဒ ဇာတ်၌ ဗြဟ္မဝဇ္ဇန၊ (၄) ဣန္ဒြဟာလဇာတ်၌ ပုပ္ဖဝတီ၊ (၅) ယုဒ္ဓဗ္ဗယဇာတ်၌ ရမ္မနဂရ။

မှတ်ချက်။ ။ ဤအမေးကား ‘သုရုန္ဒန၊ စသည်ငါးပါး၊ မည်ပြား ရှေးခါ၊ ကျော်စောစွာသား၊ ဗာရာဏသီ’ ဟူသော သံဝရ ပျို့နှင့်တကွ ‘သုရုန္ဒန၊ နာမပညတ်၊ သုဒဿန၊ ဗြဟ္မဝဇ္ဇန၊ ပုပ္ဖဝတီ၊ သညီခေါ်ထွေ၊ ရမ္မေ နဂရ၊ တွင်ထင်၊ ငါးဖြာ၊ ပြည်ဗာရာ ကို’ ဟူသော အာဒါသမုခ ပျို့လှ စကားရပ်တို့မှ ထုတ်မေး ခြင်း ဖြစ်၏။

ဗာရာဏသီ၊ ရှေးအမည်၊ ၆-လိ အဘယ်နည်း? ။ ။ ဤပုစ္ဆာကား စန္ဒကုမာရ ဇာတ်၌ မင်းပူးဆရာတော် ဦးဩဘာသ စကားချပ် သွင်းထားသည့် အောက်ပါ အမည် ၆-ပါးကို ရည်စူးဟန် တူ၏။ ဗာရာဏသီပြည်သည်။ (၁) ဥဒယဘဒ္ဒဇာတ်၌ သုရုန္ဒနမည်၏။ (၂) စူဠသုတသောမဇာတ်၌ သုဒဿန မည်၏။ (၃) သောဏဒဏ္ဍဇာတ်၌ ဗြဟ္မဝဇ္ဇနမည်၏။ (၄) စန္ဒကုမာရ ဇာတ်၌ ပုပ္ဖဝတီမည်၏။ (၅) ယုဒ္ဓဇာတ်၌ ရမ္မမည်၏။ (၆) သင်္ခါဗြဟ္မဇာတ်၌ မောဠိနီပြည် မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ ၎င်းကို ရည်၍ သံဝရပျို့၌ ‘သုရုန္ဒန၊ စသည် ၆-ပါး၊ မည်ပြား ရှေးခါ၊ ထင်ရှားစွာသား၊ ဗာရာဏသီ၊ ပုရိဝရ၊ ရွှေပြည်မတွင်’ ဟု အရှင် ရဋ္ဌသာရဆရာ စပ်ဆိုတော်မူ၏။ ဤ၌ အချို့ စာပေ တို့ဝယ် ‘သုရုန္ဒန၊ စသည် ငါးပါး၊ မည်ပြားရှေးခါ’ ဟု ပါရှိ သည်လည်း တွေ့ရသေး၏။

ဗာလ လက္ခဏာ၊ အင် ၃-ဖြာ၊ မိန့်မှာ မြတ်ဗုဒ္ဓ။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (လူမိုက် လက္ခဏာ၊ အင် ၃-ဖြာ) ဟူသော သရုပ်၌ ရှိပါလေ။

(၃၉၂)

[ဝိ : ဗ + န]

[၉]

ဗီဇဂါမ်မျိုး ၅-ပါး။ ။ဝိနည်း ပါစိတ်။ပါ။ ၅၂ ။ဋ္ဌ။ ၂၇-၌ အကျယ်ရူ။
ဝိနည်းတော်လာ ရဟန်းတို့ မကပွိဘဲ မဘုဉ်းပေး မခူးယူ မဖျက်ဆီး
ရသော မျိုးစေ့ဗီဇ ၄-ပါး။ (၁) ဗီဇ ဗီဇ- အောင်မြင်သော သစ်စေ့
ဟူသမျှ၊ (၂) ခန္ဓဗီဇ- ချိုးဖြတ်၍ စိုက်လျှင် ပေါက်ကောင်းသော
ပင်စည် အကိုင်အခက် ဟူသမျှ၊ (၃) မူလဗီဇ- နန္ဒင်း၊ ချင်း စသော
ဥ၊ မြစ် မျိုးစေ့ ဟူသမျှ၊ (၄) ဖဋ္ဌ ဗီဇ- ကြံစသော အဆစ်မျိုးစေ့
ဟူသမျှ၊ (၅) အဂ္ဂဗီဇ-ကွမ်း စသော အညွန့်ကိုစိုက်ရသည့် မျိုးစေ့ဟူသမျှ။

[၃]

ဗုဒ္ဓအပြား မျိုး ၄-ပါး။ ။သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် အဋ္ဌကထာ ၂၄။ တတ်သိ
လိမ္မာ သူကြီး ၄-ယောက်ဟူ၏။(၁) သုတ ဗုဒ္ဓ- အကြားအမြင်များ၍
ကျမ်းဂန်၌ လိမ္မာသောသူ၊ (၂) စတု သစ္စ ဗုဒ္ဓ- သစ္စာ လေးပါးကို
သိပြီးသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၊ (၃) ပစ္စေက ဗုဒ္ဓ- သူများကို မသိစေနိုင်၊
မိမိတကိုယ်တည်းသာ ဆရာမရှိ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော
သီးခြားသိပုဂ္ဂိုလ် ဘုရားငယ်၊ (၄) သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ- အလုံးစုံ သိတော်မူ
ပြီးသည့် အတုမရှိသော ဘုရားသခင် မြတ်ရှင်ပင်။

ဗုဒ္ဓကိစ္စတော် ၅-ပါး။ ။စိတ်ဝင်စား ကြည်ညိုဘွယ် အကျယ်ကို သဂါထာ
ဝဂ္ဂသံယုတ် ။ဋ္ဌ။ ၂၂၄-၌ ရှုပါ။ လောကသား ကပ္ပိသားတို့အတွက်
အကျိုးရှိ ချမ်းသာရေးကိုသာ ရှေးရှုသော ကိစ္စကြီးတို့ဟူ၏။ (၁) ပုရေ
ဘတ္တ ကိစ္စ- နံနက်ခင်း လုပ်ငန်းစု၊ (၂) ပစ္ဆာ ဘတ္တ ကိစ္စ- ဆွမ်းစားပြီး
ချိန်မှ ညနေခင်းထိ လုပ်ငန်းစု၊ (၃) ပုရိမ ယာမ ကိစ္စ- ညဉ့်ဦးယံ
လုပ်ငန်းစု၊ (၄) မဇ္ဈိမ ယာမ ကိစ္စ- သန်းခေါင်ယံ လုပ်ငန်းစု၊ (၅)
ပစ္ဆိမ ယာမ ကိစ္စ- မိုးသောက်ယံ လုပ်ငန်းကိစ္စများ။

ဗုဒ္ဓကိစ္စတော် ၅-ပါး၊ တနည်း။ ။(၁) နေ့ကိုကား-လူ၊(၂)ညမူ ရှေးယာမ်၊
သမဏ်တည်း၊ (၃) လယ်ယာမ် ရွှေဖျား၊ နတ်အများတို့၊ ပြန်သွားတခါ၊
မြဟွာလာရောက်၊ (၄) နောက်ယာမ် စက်လျောင်း၊ ညောင်းပန်းဖြေ

ဖျောက်၊ (၅) နောက်ပိုင်းရောက်ကာ မြားမြောက် ဝေနေ၊ ကြည့်ရှု
လေသည်၊ ပရမေကိစ္စ ငါးပါးတည်း။

ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်ဆောင် ၇-ပါး။ ။ ဤ၌ သီရိ ဘုန်းတော်တွင် ပါဝင်ထင်ရှား
သော ဆောင်လှုံတော် များကိုသာ ဆိုသည်။ ထိုမှတစ်ပါး အရာမက
များသော ဆောင်လှုံတော်တွေလည်း ရှိသေး၏။ (၁) အင်္ဂါရသ ပဘာ-
တန်ခိုးယမိုက် ပြာဋိဟာ မပြတ် ပကတိသော ကိုယ်တော် အလုံးမှ
အမြဲအစဉ် ပြီးပြီးပြန် ထွက်နေသော ဆောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ်၊
(၂) ဗျာမပွဘာ-ပကတိ ကိုယ်တော်မြတ်မှ အမြဲမပြတ် မှ-တောင်ပတ်
လည်အတွင်း၌ ဝန်းဝိုင်း တည်ထွန်းနေသော အတွင်း ဆောင်ခြည်တော်၊
(၃) အသိတိပွဘာ- အတွင်းဆောင်ခြည်တော်၏ အပြင်ဘက်မှ အတောင်
ရှစ်ဆယ် အရပ်တိုင်အောင် ထက်ဝန်းကျင် ဝန်းဝိုင်း ထွန်းပနေသော
ဆောင်ခြည်တော်၊ (၄) ကေတု မာလာ ပဘာ-ဆောင်လှုံတော် ခေင်
ဦးခေါင်းတော်ထက်မှ ထွက်ပ ထွန်းတောက်သော ဆောင်ခြည်တော်၊
(၅) ဥဏ္ဏာ ပဘာ-ဥဏ္ဏလုံ မေ့ရှင်တော်မှ ထွက်မြူး ကွန့်ကြဲသော ဆောင်ခြည်
တော်၊ (၆) ဒါဌာ ပဘာ-နှုတ်တော် ဖွင့်ခိုက် စွယ်တော်မြတ် လေးဆူမှ
ထွက်မြူး ကြွမြန်းသော ဆောင်ခြည်တော်၊ (၇) အနန္တ ပဘာ-ရတနာဘရ
တိုက်ခန်း၌ ပဋ္ဌာန်းကျမ်းမြတ်ကို သုံးသပ် ဆင်ခြင်တော်မူသောအခါ၊
တန်ခိုးပြာဋိဟာတို့ကို ပြတော်မူသောအခါ စသည်တို့၌ အရပ်ဆယ်မျက်နှာ
လုံး ပိတ်ဖုံး၍ ထွက်ကြွသည့် အဆုံးမရှိသော ဆောင်ခြည်တော် ၆-သွယ်။

ဗုဒ္ဓစက္ခုတော် ၅-ပါး။ ။ (၁) ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ (၂) မေဗ္ဗစက္ခု၊ (၃) ဉာဏစက္ခု၊
(၄) သမန္တစက္ခု၊ (၅) ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ အကျယ် အဘိဓမ္မာ မေဗ္ဗသင်္ဂဏီ
အဋ္ဌကထာ ၃၄၄-၌ ရှုပါ။

ဗုဒ္ဓညာဏ်တော် ၁၄-ပါး၊ တနည်း။ ။ ဘုရားမြတ်၏ ဉာဏ်တော် ၁၄-ပါးကို
ပဋိသမ္ဘိဒါမင် ပါဠိတော်။ '၁၂၇-၌။ (၁) မုက္ခသစ္စာဉာဏ်၊ (၂) သမုဒယ
ဉာဏ်၊ (၃) နိရောဓဉာဏ်၊ (၄) မဂ္ဂသစ္စာဉာဏ်၊ (၅) အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ
ဉာဏ်၊ (၆) ဓမ္မပဋိ (၇) နိရုတ္တိ (၈) ပဋိဘာန ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်၊
(၉) တုန္ဒိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်၊ (၁၀) အာသယာနုသယ၊ (၁၁)
ယမကပါဋိဟာရိယ၊ (၁၂) မဟာကရုဏာသမာပတ္တိ၊ (၁၃) သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်၊ (၁၄) အနာဝရဏဉာဏ်တော်ဟု လာရှိသည်။

(၃၉၄)

[၃ + ၆]

သုတ်ပါထိက ဋီကာ။ ၅၄-၌။ မဂ်ဉာဏ်လေးပါး။ ဖိုလ်ဉာဏ်လေးပါး။
အသာဓာဏဉာဏ်တော် ခြောက်ပါးအားဖြင့် ၁၄-ပါးဟု ဆိုထားသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ ဝင်သူမှ၊ ၅-ဒွာ ယုံကြည်ချက်။ ။ ၎င်းယုံကြည်ချက် ငါးပါး
နှင့် ပြည့်စုံမှ ဗုဒ္ဓသာသာဝင် အစစ် ဖြစ်ကြောင်းကို သာသာရေးစာပေ
တို့၌ ဆိုကုန်၏။ (၁) ဗုဒ္ဓ သဒ္ဓဟန-ဘုရား၌ ယုံကြည်ခြင်း၊ (၂) ဓမ္မ
သဒ္ဓဟန-ဘုရား၏ တရားတော်၌ ယုံကြည်ခြင်း၊ (၃) သံဃ သဒ္ဓဟန-
ဘုရား၏ တပည့်သား သံဃာတော်၌ ယုံကြည်ခြင်း၊ (၄) ကမ္မ သဒ္ဓဟန-
ကောင်းကို ဆိုးကံ၊ ခေါ် ကံတရား၌ ယုံကြည်ခြင်း၊ (၅) ကမ္မ ဖလ
သဒ္ဓဟန-ထိုကံ ၂-ပါး၏ ကောင်းကျိုး၊ ဆိုးကျိုး ရမှုကို ယုံကြည်ခြင်း။

ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ ဝင်သူမှ၊ ဂ-ဖြာအင်္ဂါ အဘယ်နည်း?။ ။ မဂ္ဂင် ဂ-ပါးကိုပင်
ဗုဒ္ဓသာသာဝင်တို့ လိုက်နာကျင့်ကြံရသော အင်္ဂါရစ်ပါးဟု သိပါလေ။

ဗုဒ္ဓဘုရား၊ အား ဆယ်ပါး၊ ထင်ရှား မိန့်တော်မူ။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (အား
တော် ၁၀-ပါး)၌ ရှုပါလေ။

ဗုဒ္ဓဘုရား၊ မျိုး ၃-ပါး၊ ကွာခြား ပါရမီ။ ။ ၎င်း ပုစ္ဆာ၏ သရုပ်ကို (ဘုရား
အပြား မျိုး ၃-ပါး)၌ ထင်ရှားပြမည်။

ဗုဒ္ဓဘူမိကြီး ၄-ပါး။ ။ ဘုရားဖြစ်နိုင်ရန် အကြောင်း ၄-ပါးဟူ၏။ အင်္ဂုတ္တရ
အဋ္ဌကထာ ။ ဒု။ (၁) ဥဿာဟ-လွန်ကဲသော လုံ့လ၊ အားထုတ်မှု၊ (၂)
ဥမင်္ဂ-လွန်ကဲသော ပညာ၊ သမ္မဇဉ်၊ (၃) အဝတ္ထာန- အဓိဋ္ဌာန်ချက်၊ စိတ်
ပြဋ္ဌာန်းမှု၊ (၄) ဟိတ စရိယ-မေတ္တာဘာဝနာစသည့် စရိယ ၃-ပါး။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၊ ဝါဆိုရာ၊ ဌာနာ-၁၇ အဘယ်နည်း?။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (ဝါတော်
ဆိုရာ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓါ) ဟူသော ပုစ္ဆာ၌ ရှုပါ။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၊ ချီးမွမ်းရန်၊ ၃-တန် ကျမ်းမှာရှိ။ ။ အင်္ဂုတ္တိရ် သိဟသုတ်လာ။

(၁) စရိယ ဝတ္ထုလေးဆချေနှင့် ကမ္မာတသိန်း ကာလပတ်လုံး လူတကာ
တို့ ပြုနိုင်စွမ်းလှစွာသော စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး ပါရမီသုံးဆယ်

တို့ဖြင့် ဒုက္ခရစရိယာမှု ပြုခဲ့ပုံတွေကို ချီးကျူး ကြည်ညိုလို့ မကုန်နိုင်မှတ်။

- (၂) သရီရ ဝဏ္ဏသုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော လက္ခဏာတော်ကြီး ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ် ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ်တို့ဖြင့် လှပတင့်တယ် သပ္ပာယ်တော်မူပုံတို့ကိုလည်း ချီးကျူးလို့ မကုန်နိုင်မှတ်။
- (၃) ဂုဏ ဝဏ္ဏအတိုင်းမသိသော ဘုန်းတော် ကံတော် ဉာဏ်တော်တန်ခိုးတော် ကျေးဇူးတော်တို့၏ ဂုဏ်ကိုလည်း ချီးကျူး၍ မကုန်နိုင်မှတ်။ ကြည်ညိုစရာတွေ သို့ကလောက် များပြားတော်မူပါပေ၏။

ဗုဒ္ဓဝစနမျိုး ၃-ပါး။ ။ဘုရားသခင် ဟောပြောတော်မူခြင်း စကားအစဉ် ၃-ပါး ဟူ၏။ (၁) ပဌမ ဗုဒ္ဓဝစန- ဘုရားရှင် ရွှေဦးစွာ ဆင်ခြင်တော်မူသော 'အနေက ဇာတိ သံသာရံ' စသည့် ဥဒါန်း စကားတော်၊ (၂) ပဋိမ ဗုဒ္ဓဝစန-ဘုရားသခင်၏ နောက်ဆုံး ဟောကြားတော်မူခဲ့သည့် 'ဟန္တဒါနိ' ဘိက္ခဝေ အာမန္တယာမိ ဝေါ.ဝယ ဓမ္မာ သခါရာ အပ္ပမာဒေန သမ္ပာဒေထ' ဟူသော စကားတော်၊ (၃) မဇ္ဈိမ ဗုဒ္ဓဝစန-၎င်း စကားတော် နှစ်ပါးမှ တပါး ၄၅-ဝါ ကာလပတ်လုံး ဟောကြားတော်မူသော ဒေသနာတော်အစုစု။

ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ၊ နဝမ၊ ခဏ ၉-ချက်မြောက်။ ။ဘုရားသာသနာလျှင် ၉-ခုမြောက်သော ခဏ။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ နဝမ ခဏလည်း ခေါ်၏။ လိုရင်းအဓိပ္ပါယ်ကား ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါးမှ လွန်မြောက်ရာ ဘုရားသာသနာလျှင် ၉-ခုမြောက် ဟူ၏။

ဗေဒင် ၄-ပုံ။ ။ကာလသုံးပါး၌ ဖြစ်ပျက်မှု သဘောတရားများ ဟောကြားသောကျမ်းစာစု။(၁) သာမ-နေ့လ တို့၏ သွားရာလမ်းကို ၁၂-ရာသီခွင်ပြု၍ မည်သည့် ရာသီခွင်၌ မည်သည့်ဂြိုဟ် ရပ်တန့်နေသည်ကို ကြည့်ပြီးလျှင် အသာ လိတ္တာ၊ ကြင်း၊ နဝင်း စသည်တို့ဖြင့် ဝေဘန်လျက် ကောင်း၊ မကောင်းကို ဟောသောဗေဒင်ကျမ်း၊ (၂) ယဇု-မိမိတို့အပေါ်၌ ရောက်ဆဲ ရောက်

လတ်ဖြစ်သော ဘေးရန်အပေါင်းတို့မှ လွတ်ကင်း ပပျောက်ရန် ကြိုက်နှစ်သက် စသည်တို့အား ပူဇော်ပသသောနည်း ယတြာပြုသော နည်းတို့ကို ပြသော ဗေဒင်ကျမ်း၊ (၃) ဣသျှု- နေ့၊ လ ကြတ်ခြင်း၊ နက္ခတ်၊ တာရာတို့ အသွားမမှန် ခြင်းကြောင့် ဘေးဥပဒ်ဖြစ်တတ် ပျက်တတ်ခြင်းကို ပြသော ဗေဒင်ကျမ်း၊ (၄) အတပုန- သတ္တဝါတို့အား သေကြေ ပျက်စီးပူပန် အောင်၊ မီးလောင်၊ လေတိုက်၊ မိုးခေါင်၊ ရေကြီးအောင်နှင့် ဆင်းရဲမှု အမျိုးမျိုးပြုလုပ်စီရင်နည်းတို့ကို ပြသော ဗေဒင်ကျမ်း။

မှတ်ချက်။ ။ ၎င်းနံပါတ် ၄-ကို အာထဗ္ဗဏ ရသေ့ စုဆောင်း စီရင် သောကြောင့် 'အာထဗ္ဗဏ' ခေါ်ကြောင်းနှင့် သက္ကဋကျမ်း ဟောင်းတို့၌ ဆိုကြ၏။

[ဗော]

ဗောဇ္ဇင် ၇-ပါး။ ။ မဟာဝဂ္ဂ သံယုတ် ။ ပါ။ ၆၀။ ဋ။ ၁၇၈-၌ အကျယ်ရှု။
ဗောဓိဿ+အင်္ဂါ=ဗောဇ္ဇင်္ဂါ 'ဗောဓိဿ- သစ္စာလေးပါး တရားအပေါင်း ကို သိခြင်း မဂ်၊ ဖိုလ် ဉာဏ်၏။ အင်္ဂါ- အကြောင်းတို့တည်း။ ဝါ၊ အစိတ် အပိုင်းတို့တည်း။ ဗောဇ္ဇင်္ဂါ- သစ္စာလေးပါး သိကြောင်း မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်၏ အကြောင်း။ သို့မဟုတ် အစိတ်အပိုင်းဖြစ်သော တရား ၇-ပါး၊ ၎င်းတို့ကို ပွားစီးစေရသည် ဟူ၏။ (၁) သတိ သမ္မောဇ္ဇင်- အောက်မေ့ခြင်း မဂ်ဖိုလ်ဉာဏ် အစိတ် 'သတိ စေတသိက်'၊ (၂) မေဗ္ဗ ဝိစယ သမ္မောဇ္ဇင်- တရား စိစစ်ခြင်း မဂ်၊ ဖိုလ် ဉာဏ်အစိတ် 'ပညာ စေတသိက်'၊ (၃) ဝီရိယ သမ္မောဇ္ဇင်- လုံ့လစိုက်ခြင်း မဂ် ဖိုလ်ဉာဏ်အစိတ် 'ဝီရိယ စေတသိက်'၊ (၄) ပီတိ သမ္မောဇ္ဇင်-နှစ်သက်ခြင်း မဂ် ဖိုလ် ဉာဏ်အစိတ် 'ပီတိ စေတသိက်'၊ (၅) ပဿဒ္ဓိ သမ္မောဇ္ဇင်- အေးမြခြင်း မဂ် ဖိုလ်ဉာဏ် အစိတ် 'ကာယ၊ စိတ္တ ပဿဒ္ဓိ စေတသိက်'၊ (၆) သမာဓိ သမ္မောဇ္ဇင်- စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်း မဂ်ဖိုလ်ဉာဏ် အစိတ် 'ဧကဂ္ဂတာ စေတသိက်'၊ (၇) ဥပေက္ခာ သမ္မောဇ္ဇင်- လျစ်လျူရှုခြင်း မဂ်ဖိုလ်ဉာဏ်အစိတ် 'တကြ- မဇ္ဈတ္တတာ စေတသိက်' ။

ဗောဓိပက္ခိယတရား ၃၇-ပါး။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၊ ဒု-အုပ်၊ ၃၁၈-၌ အကျယ်ရှု။
ဗောဓိ- သစ္စာလေးပါးကို ကောင်းစွာ သိတတ်သော အရိယာမဂ်၏။

ပက္ခိယ- အသင်းအပင်း အဖော်သဟဲဖြစ်သော တရားစုများ၊ မဂ်ဉာဏ်၏ ဘက်တော်သား၊ မဂ်ဉာဏ်၏ အကျိုးကို ရွက်ဆောင်ပေးသောတရား ၃၇-ပါးဟူလို။ (က) သတိပဋ္ဌာန် ၄-ပါး၊ (ခ) သမ္မပ္ပဓာန် ၄-ပါး၊ (ဂ) ဣဒ္ဓိပါဒ် ၄-ပါး၊ (ဃ) ဣန္ဒြေ ၅-ပါး၊ (င) ဗိုလ် ၅-ပါး၊ (စ) ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါး၊ (ဆ) မဂ္ဂင် ၈-ပါး၊ ပေါင်း ၃၇-ပါး။

ဗောဓိမျိုး ၃-ပါး။ ။ သမ္မောဓိလည်း ဟူ၏။ ထေရဂါထာ ။ ၄။ ၈။ သစ္စာ တရားစုကို သိခြင်းနည်း ၃-ပါး။ (၁) သမ္မာ သမ္မောဓိ- ဆရာမရှိ မိမိကိုယ် တိုင် သစ္စာလေးပါးကို သိ၍ သူတပါးတို့အားလည်း သိစေတော်မူတတ် သော မြတ်စွာဘုရား၊ (၂) ပစ္စေက ဗောဓိ- ဘုရားမှ အသီးအခြားဖြစ် သော ဘုရားငယ်တမျိုး၊ (၃) သာဝက ဗောဓိ- ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားများ။

ဗောဓိမျိုး ၃-ပါး၊ တနည်း။ ။ ဘုရားသခင်၏ ဝါတော်ဖြင့် ပိုင်းခြားမှု ဝေါဟာရ၊ မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ။ (၁) ပဌမဗောဓိ- ဝါတော် ၂၀-ထိ၊ (၂) ဒုတိယဗောဓိ- ၂၁-ဝါမှ ၃၅-ဝါထိ၊ (၃) တတိယဗောဓိ- ၃၆-ဝါမှ ၄၅-ဝါထိ။

ဗောဓိမျိုး ၃-ပါး၊ တနည်း။ ။ သာရတ္ထ ဒီပနီ ဆရာ့အလို၊ ဗောဓိ ၃-ပါးလုံး ၁၅-ဝါစီ အညီအမျှယူ၍ သုံးပါးပေါင်းသော် ၄၅-ဝါ၊ သက်တော် ရှစ်ဆယ်စေ့လျှင် မိမိကိုစွဲကို တခုမကျန် ကုန်စင်ပြီးစေလျက် မဟာ သက္ကရာဇ် ၁၄၈- ခုနှစ်ဝယ် ငါတို့တတွေကို စွန့်ပယ်၍ နိဗ္ဗာန်လမ်းသို့ စံမြန်းတော်မူခြင်းကိုပင် ဗောဓိ ၃-ပါး ငြိမ်းခြင်းဟူ၏။

ဗောဓိမျိုး ၅-ပါး။ ။ တရားထူး တရားမြတ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်သူ ငါးပါး။ (၁) သမ္မာ သမ္မောဓိ ၃-မျိုး၊ (က) ပညာဓိက သမ္မာ သမ္မောဓိ- လေးသင်္ချေနှင့် ကပ္ပါတသိန်း ပါရမီဖြည့်မှ ရနိုင်သည်၊ (ခ) သဒ္ဓါဓိက သမ္မာသမ္မောဓိ- ရှစ်သင်္ချေနှင့် ကပ္ပါတသိန်း ပါရမီဖြည့်မှ ရနိုင်သည်၊ (ဂ) ဝီရိယာဓိက သမ္မာသမ္မောဓိ- တဆယ့်ခြောက်သင်္ချေနှင့် ကပ္ပါတသိန်း ပါရမီဖြည့်မှ ရနိုင်သည်၊ (၂) ပစ္စေက ဗောဓိ- နှစ်သင်္ချေနှင့် ကပ္ပါ တသိန်း ပါရမီဖြည့်မှ ရနိုင်သည်၊ (၃) အဂ္ဂ သာဝက ဗောဓိ- ၁-သင်္ချေ နှင့် ကပ္ပါတသိန်း ပါရမီဖြည့်မှ ရနိုင်သည်၊ ရင်သာရိပုတ္တရာ၊ ရှင်မောဂ္ဂ

(၃၉၈)

[ဝို + လ်။ ဗျ + ဉ်။ ဗျ + ည်း]

လာန် တို့လို အစား၊ (၄) မဟာ သာဝက ဗောဓိ- ကပ္ပိတသိန်း ပါရမီ ဖြည့်မှု ရနိုင်သည်။ ညီတော်အာနန္ဒာ၊ သားတော်ရာဟုလာ၊ ရှင်မဟာ ကဿပကြီးတို့လို၊ (၅) ။ကတိ သာဝက ဗောဓိ- ကပ္ပိ အပိုင်းအခြား မရှိ ပါရမီ ဖြည့်ရသော သာမည ရဟန္တာ အစားမျိုး။

[ဝိုလ်]

ဝိုလ် ၅-ပါး။ ။မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်။ပါ။ ၂၁၀ ။ဋ္ဌ။ ၂၇၁။ ပိဋကတ်တော်၌ ဗလ-ခေါ် ဝိုလ်နှင့်စပ်၍ နည်းပေါင်းများစွာ လာရှိသည်။ အဘိဓမ္မာ၌ ဝိုလ်တပ်သော သဘောတရားများ၊ ကောင်းမှုကုသိုလ် ပြုသောအခါ ထိုငါးပါးကို ဝိုလ်တင်ထားရမည် ဟူ၏။ (၁) သဒ္ဓါ ဝိုလ်၊ (၂) ဝီရိယ ဝိုလ်၊ (၃) သတိ ဝိုလ်၊ (၄) သမာဓိ ဝိုလ်၊ (၅) ပညာ ဝိုလ်။

ဝိုလ် ၉-ပါး၊ တနည်း။ ။ဝိုလ်ထိုက်၊ ဝိုလ်ဆွဲသော ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် တရားစုများ၊ ၎င်းသရုပ် အဓိပ္ပာယ် (ဗလ ၉-တန်)နှင့် တူ၏။

[ဗျ]

ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိ ၁၀-ပါး။ ။မူလပဏ္ဏာသ။ဋ္ဌ။ ဒု-အုပ်၊ ၁၀၀။ ဝိနယသင်္ဂဟ ။ဋ္ဌ။ ၃၉၇။ ကဗျာလင်္ကာ၊ သီချင်း ဂီတများနှင့် ကမ္မဝါ၊ ဥတ်၊ သရဏဂုံ ရွတ်ဖတ်ရာ၌ အက္ခရာတို့၏ သံတို့၊ သံရှည်၊ သံပြင်း၊ သံလျော့ စသော အပြား ဆယ်ပါးကို သိရှိထားမှု ဥပဒေရပ်များ။ (၁) သိထိလ-လျော့လျော့ညှင်းညှင်း ရွတ်ရသော အက္ခရာ၊ (၂) ဓနိတ- တင်းတင်း ရွတ်ရသော အက္ခရာ၊ (၃) ဒီဃ-သံရှည် ရွတ်ရသော အက္ခရာ၊ (၄) ရဿ-သံတို ရွတ်ရသော အက္ခရာ၊ (၅) ဂရုက- သံလေးရွတ်ရသော အက္ခရာ၊ (၆) လဟုက- သံပေါ့ ရွတ်ရသော အက္ခရာ၊ (၇) နိဂ္ဂဟိတ-ကရိုဏ်းကို နှိပ်၍ ရွတ်ရသော အက္ခရာ၊ (၈) သမ္ပန္န-ပုဒ်ကိုစပ်၍ ချောမောပြေပြစ်စွာ ရွတ်ရခြင်း၊ (၉) ဝ ဝတ္ထိတ-ပုဒ်ကိုဖြတ်၍ ပြတ်ပြတ်သားသား ရွတ်ရခြင်း၊ (၁၀) ဝိမုတ္တ- ကရိုဏ်းကို လွတ်၍ ဖွင့်၍ ရွတ်ရခြင်း။

ဗျည်း ၃၃-လုံး။ ။အနက်ကို မှတ်ကြောင်းဖြစ်သော ပါဠိမြန်မာ သင်္ကေတ များ ၃၃-လုံး။ “က,ခ,ဂ,ဃ,င,စ,ဆ,ဇ,ဈ,ည,ဋ,ဌ,ဍ,ဎ,ဏ,တ,ထ,ဒ,ဓ, န,ပ,ဖ,ဗ,ဘ,မ,ယ,ရ,လ,ဝါသ,ဟ,ဋ္ဌ,အ” ဗျည်း ဟူ၏။

ဗျည်း ၃၅-လုံး။ ။ ဤ၌ ဗျည်း ၃၅-ဟု မြန်မာမှု အလို ခေါ်ဆိုပြောကြား
နေကြသေးသည်ကား “အဲဒဲး၊ အား” ဗျည်း ၂-လုံးကိုပါ ထည့်သွင်း ရေတွက်
ကြကုန်၏။

ဗျာဘိ၊ စာရိဘာဝမျိုး ၃၃-ပါး။ ။ ဇာတ်၊ ဝတ္ထုတို့၌ ပါရှိ စေရမည့် ဌာယိ
ဘာဝ ၉-ပါးမှ ပေါက်ဖွားလာသော ဖြစ်လွယ်ပျက်လွယ် ထူးခြားချက်
စာပေအလင်္ကာ သဘောစုများ။ နိဗ္ဗေဒ-ငြီးငွေ့ခြင်း၊ တက္က-ကြံစည်ခြင်း၊
သင်္ကာ-ယုံမှားခြင်း၊ သမ-ပင်ပန်းခြင်း၊ သန္တီးငြိ-ရောင်ရဲခြင်း၊ ဇဋ္ဌတာ-
မိုင်တွေခြင်း၊ မှိန်းခြင်း၊ ဒိနတာ-တကိုယ်တည်း ဆင်းရဲရဲခြင်း၊ ဥဂ္ဂ-ကြမ်း
ကြုတ်ခြင်း၊ အလသ-ပျင်းရိခြင်း၊ သုတ္တ-အိပ်စက်ခြင်း၊ (၁၀) တာသ-
ထိတ်လန့်ခြင်း၊ ဂိလာန-အားမရှိခြင်း၊ ဥဿက္က-လုံ့လရှိခြင်း၊ ဟရိသ-
ကြည်ညိုခြင်း၊ သတိ-အောက်မေ့ခြင်း၊ ဣဿာ-ငြူစူခြင်း၊ ဝိသဒ-မလှုပ်
ခြင်း၊ နှမ်းနယ်ခြင်း၊ အဗဟိတ္တ-ဣန္ဒြေဟန် ကိုယ်လက် စောင့်စည်းခြင်း၊
ဓိတိ-တည်ကြည်ခြင်း၊ သမာဓိ၊ ဂဗ္ဗ-မာန်မှုခြင်း၊ (၂၀) အပ မာရ-
တက်ခြင်း၊ ဝက်ရှူးပြန်ခြင်း၊ မရိသ-သည်းမခံခြင်း၊ ဒေါသ၊ မဒ-စည်းစိမ်
ယစ်ခြင်း၊ မတိ-အသိ အမြင် ဉာဏ်ပညာ၊ ဥမ္မာဒ-ရှူးသွပ်ခြင်း၊ မောဟ-
မိုက်မဲတွေဝေခြင်း၊ ဝိပောဓ-မအိပ်စက်နိုင်ခြင်း၊ နိဒ္ဒါ-အိပ်ပျော်ခြင်း၊
အိပ်ငိုက်ခြင်း၊ အာဝေဂ- မျက်စိတွေဝေခြင်း၊ စိတ်ထင် မှားခြင်း၊
သဗိဋ္ဌ-ရှက်ခြင်း၊ (၃၀) မရဏ-သေခြင်း၊ သစပလျ-လျှပ်ပေါ်လော်
လည်ခြင်း၊ ဗျာဓိ-ဖျားနာခြင်း၊ အနာရောဂါ (၃၃)။

ဗျသနတရား ၅-ပါး။ ။ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ် ။ ပါ။ ၃၈၈။ ဌ။ ၁၄၆။ ပျက်စီး
ခြင်း တရား ၅-ပါး၊ ထို ၅-ပါးတို့တွင် အမှတ် ၁, ၂, ၃ တို့ကြောင့်
သတ္တဝါတို့အား အပါယ်လေးပါးသို့ မလားရောက်စေကုန်၊ သီလ ဗျသန၊
ဒိဋ္ဌိ ဗျသန၊ နှစ်ပါးကြောင့်ကား သတ္တဝါတို့ အပါယ်လေးပါးသို့ လား
ရောက်ကြကုန်၏။ (၁) ဉာတိ ဗျသန-ဆွေမျိုးပျက်စီးခြင်း၊ (၂) ဘောဂ
ဗျသန-စီးပွားဥစ္စာ ပျက်စီးခြင်း၊ (၃) ရောဂ ဗျသန- အနာရောဂါ
နှိပ်စက်၍ ပျက်စီးခြင်း၊ (၄) သီလ ဗျသန- ကောင်းသော အကျင့်
အလေ့ သီလပျက်စီးခြင်း၊ (၅) ဒိဋ္ဌိ ဗျသန-ကောင်းမွန်သော ဘာသာအယူ
ပျက်စီးခြင်း။

(၄၈၀)

[ဗျာ]

ဗျာဒိတ်ရ အလောင်းစတတ်တို့ မဖြစ်ရာသော အရပ် ၁၈-ပါး။ ။နိယတ ဗျာဒိတ် ခံယူပြီးသော ဘုရားအလောင်းတို့ မဖြစ်ကောင်းတော့သော အကြောင်းဌာနများ- (၁၈)ပါး ဟူ၏။ အကျယ်ကို ဗုဒ္ဓဝံသအဋ္ဌကထာ ၃၁၆။ သုတ္တန်ပါတ်။၉။ ပ-အုပ် ။၄၅။ အဋ္ဌသာလိနီ။ ၇၁-တို့၌ ရှုပါကုန်။

(၁) န ဇစ္စန္ဒ-ပဋိသန္ဓေမှ မကန်းခြင်း၊ (၂) န ဇစ္စ ဗေရ-ပဋိသန္ဓေမှ နားမပင်းခြင်း၊ (၃) န ဥမ္မတ္တက-မဂ္ဂး မပေါ်မသွပ်ခြင်း၊ (၄) န လေ မူဂ-အရိယိုခြင်းမရှိ၊ (၅) န ပိဓ သိပ္ပိ-မဆွန့် မအခြင်း၊ (၆) န မိလက္ခဏာတိ-မိလက္ခဏာမျိုး၌ မဖြစ်ခြင်း၊ (၇) န ဒါသိ-ကျွန်မဝမ်း၌မဝင်၊ (၈) န နိယတ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ-၎င်းအယူဝါဒ မရှိ၊ (၉) န လိင် ပရိဝတ္တန-လိင်အသွင် မပြန်ခြင်း၊ (၁၀) န ပဉ္စာနန္ဒရိယ ကမ္မ-၎င်းကံများ မပြုခြင်း၊ (၁၁) န ကုဋ္ဌိက-နန္ဒာ ဖြစ်တော်မမူခြင်း၊ (၁၂) န တိရစ္ဆာန ယောနိယံ ဝဋ္ဌကတော-တိရစ္ဆာန်မျိုး၌ ၎င်းအောက် အငယ် ဆင်ထက် အကြီး ဖြစ်တော်မမူခြင်း၊ (၁၃) န ခုပ္ပိပါသိက၊ နိဇ္ဈာမတဏှိကပေတ၊ ကာလကဋိက သူရေသု-ခုပ္ပိပါသိကပြိတ္တာ၊ နိဇ္ဈာမတဏှိကပြိတ္တာ၊ ကာလကဋိက အသုရာမျိုးတို့၌ မဖြစ်ခြင်း၊ (၁၄) န အဘိစိနိရယ လောကန္တရေသု-အဘိစင်ဂဲ လောကန္တရိက် ငရဲတို့၌ မဖြစ်ခြင်း၊ (၁၅) ကာမာဝစရေ န မာရေ- ကာမာဝစရေ နတ်တို့တွင် မာရ်နတ် မဖြစ်ခြင်း၊ (၁၆) န အသညိတသဒ္ဓါဝါသ ဘဝေသု-ရူပဘုံတွင် အသညသတ် သုဒ္ဓါဝါသ ဘုံတို့၌ မဖြစ်ခြင်း၊ (၁၇) န အရူပ ဘဝေသု-အရူပဘဝတို့၌ မဖြစ်ခြင်း၊ (၁၈) န အည စက္ကဝါဠ-ဤစကြဝဠာ မှ တခြားသော စကြဝဠာတို့၌ ပြောင်း၍ ဖြစ်တော်မမူခြင်း။

ဗျာဒိတ်ရကြောင်း အင်္ဂါ ၈-ပါး။ ။ဥပရိပဏ္ဍာသ ။၉။၈၆။ ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ ၁၂၇။ ဗုဒ္ဓလောင်းလျာတို့ နိယတ ဗျာဒိတ် ရခြင်း၏ အကြောင်းအင်္ဂါ ၈-ပါး။ (၁) မနုဿဇာတိ-လူ့ဘုံ လူ့ ရပ် လူတို့ဇာတ်မှ လူကဖွားလစ် လူသားစစ်စစ် ဖြစ်ရခြင်း၊ (၂) လိင် သမ္ပတ္တိ-ပဏ္ဍုက်မျိုး ၅-ပါးတွင် မဝင်မပါ သမ္ဘာထူးလစ် ယောကျ်ားအစစ် ဖြစ်ရခြင်း၊ (၃) ဟေတု-ထိုဘဝနှင့်အားထုတ်သွားလျှင် နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်ကိုရနိုင်လောက် သော စွမ်းအား အကြောင်းရှိခြင်း၊ (၄) သတ္တာရ ဒဿန-မြတ်စွာဘုရား သခင်တို့ကို ကိုယ်တိုင်မျက်မှောက် ဖူးတွေ့ရခြင်း၊ (၅) ပဗ္ဗဇာ- အိမ်မှ

(၄၀၂)

[၆ + ၆]

ဝေရမဏိ၊ (၂) အဒိန္နဒါနာ ဝေရမဏိ၊ (၃) မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိ၊
(၄) သုရာမေရယ မဇ္ဇ ပမာဒဋ္ဌာနာ ဝေရမဏိ၊ (၅) အဗြဟ္မစရိယာ
ဝေရမဏိ။

ဗြဟ္မစရိယတရား ၄-ပါး။ ။ဗြဟ္မစရိတရား လေးပါး၊ မြတ်သော အကျင့်
၄-မျိုးဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ (၁) မေတ္တာ- မိမိကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်ခြင်း၊
(၂) ကရုဏာ-ဆင်းရဲသူကို သနားခြင်း၊ (၃) မုဒိတာ- ချမ်းသာသူ
အတွက် ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ (၄) ဥပေက္ခာ-ဆင်းရဲ ချမ်းသာ ထိုနှစ်ဖြာတို့၏
အကြား၌ စိတ်ဓာတ်ကို ထားခြင်း၊ သောကကင်းဝေး နေနိုင်ရေးတရား။

ဗြဟ္မစရိယတရား ၁၀-ပါး။ ။၎င်း၏ သရုပ်အဓိပ္ပာယ် (သုစရိတ် တရား
၁၀-ပါး) နှင့် အတူတူပင် ဖြစ်၏။

ဗြဟ္မစရိယ ပဉ္စမက သီလ။ ။ဗြဟ္မစရိယ ကောမာရသီလ ကိုပင် အချို့ နေရာ
၌ 'ဗြဟ္မစရိယ ပဉ္စမကသီလ' ဟူသော အမည်ဖြင့် လာရီ၏၊ အဓိပ္ပာယ်
အတူတူပင်။

ဗြဟ္မစရိယ၊ မေထုနာ၊ ၄-ဖြာ ကိစ္စသိ။ ။မေထုန်မှ ကြည့်ရှောင်ခြင်းကိစ္စ
၄-မျိုး ဟူ၏။ (၁) မေထုန ဝိရတိ ဗြဟ္မစရိယ-လူပုဂ္ဂိုလ်တို့ အဗြဟ္မစာရီ
သိက္ခာပုဒ် ဆောက်တည်ခြင်း၊ (၂) သမဏ ဓမ္မ ဗြဟ္မစရိယ-ရဟန်းတော်
တို့ ဝိနည်းတရားလာ ပဌမ ပါရာဇိက၊ (၃) သာသန ဗြဟ္မစရိယ-ဗုဒ္ဓ
အဆုံးအမ ခံယူသူအားလုံးတို့ မေထုန်မှ လိုက်နာ ကြည့်ရှောင်မှု၊ (၄) မဂ္ဂ
ဗြဟ္မစရိယ-အရိယာမဂ်ဖြင့် မေထုန်မှအကျင့်ယုတ်တို့ကို လုံးဝ ပယ်ဖြတ်မှု။

ဗြဟ္မစရိယ၊ ယင်းသဒ္ဓါ၊ ၁၀-ဖြာ အနက်ဟော။ ။အဘိဓာန် ကျမ်းလာ
ဗြဟ္မစရိယ သဒ္ဓါ၏ အနက် ဆယ်ချက်ကို ဆိုသည်။ (၁) ဒါနသ္မိ-အလှူ
ဒါန၌ ၎င်း၊ (၂) အပ္ပမညာသု-အပ္ပမညာ တရား ၄-ပါးတို့၌ ၎င်း၊
(၃) သာသနေ-ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမတော်၌၎င်း၊ (၄) မေထုနာရတိယံ-
မေထုန်မှ ကြည့်ခြင်း၌ ၎င်း၊ (၅) ဝေယျာဝစ္စေ-ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်၌၎င်း၊
(၆) သ ဒါရတုဋ္ဌိယံ-မိမိမယားဖြင့် သာ တင်းတိမ်မှု၌ ၎င်း၊ (၇) ပဉ္စသီလေ-
ငါးပါးသီလ၌ ၎င်း၊ (၈) အရိယမဂ္ဂေ- အရိယာမဂ်၌ ၎င်း၊ (၉)
ဥပေါသထဂေါ-ဥပုသ်သီလ အင်္ဂါ၌ ၎င်း၊ (၁၀) ဓိတိယံ-လုံ့လ ဥဿာဟ
၌၎င်း ဖြစ်၏။

ဗြဟ္မဏခေါ်၊ အင် ၃-အဘ်၊ မိန့်တော်မူ ဘုရား။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို တတိယ နံမော်ဆရာတော်ဘုရား၏ 'တပေါ၊ သုတိ၊ ယောနိ၊ ဟူသည်၊ သို့အင် တည်မှ၊ အမည် ဗြဟ္မဏ၊ ဟူစရသို့၊ ဗုဒ္ဓသည်းချာ၊ တော်တို့မှာလည်း၊ အင်္ဂါ သုံးတန်း၊ ဂုဏ်တန်ခွန်ကို၊ စိုက်ဝန်စွင့်စွင့်၊ လွှားစတင့်မှ၊ သမဏတည့် ဟူသော ဆုံးမစာဖြင့်သိ။ တပေါ၊ သုတိ၊ ယောနိ၊ တို့၏ အဓိပ္ပါယ် အဖွင့်ကား၊ တပေါ- မြတ်သော အကျင့်တရားရှိခြင်း၊ သုတိ- ဗေဒင်ကျမ်းအတတ်၊ အကြားအမြင် များခြင်း၊ ယောနိ-ဗြဟ္မဏမျိုးဖာတ် စစ်ခြင်း။

ဗြဟ္မဏအစစ်ဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါ ၇-ပါး။ ။ အပေါလ-သတ္တဟ ဟုံဟုံကံပုဏ္ဏား မေးလျှောက်ခန်း၌ ရှုပါ။ (၁) ဗာဟိတ ပါပဓမ္မော-မကောင်းမှုကို အပ ဖြုပြီးဖြစ်ခြင်း၊ (၂) နိဟုံဟင်္ဂော-တဟုန်းဟုန်း မာန်မှုမူမူ ကင်းစင်ခြင်း၊ (၃) နိက္ကသာဝေါ-ကိလေသာ အစွန်းအငြိမ့် ကင်းစင်ခြင်း၊ (၄) ယတတ္ထော- သီလစောင့်ထိန်း၍ သမထ ဝိပဿနာ နှစ်ဖြာမသာအကျင့် ရှိခြင်း၊ (၅) ဝေဒန္တဂူ-အရဟတ္တဖိုလ် (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရရောက်ပြီးခြင်း၊ (၆) စုသိတ ဗြဟ္မ စရိယ- မှန်ကန်သော မင်္ဂအကျင့်ကို ကျင့်သုံးပြီးပြီ၊ (၇) ဥဿဒါ နတ္ထိ- ရာဂ ဒေါသ မောဟ မာန ဒိဋ္ဌိဟူသော ဥဿဒတရား ငါးပါးမရှိခြင်း၊ ဤတရားခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသူကို ဗြဟ္မဏဟု ခေါ်သည် ဟူ၏။

ဗြဟ္မ ဝိဟာရတရား ၄-ပါး။ ။ ဗြဟ္မာမင်းတို့၏ နေခြင်း ကျင့်ခြင်း တရား လေးပါး။ သရုပ် ဗြဟ္မစိုရ်နှင့် တူ၏။

ဗြဟ္မာ ၂၀။ ။ ဗြဟ္မာဘုံ နှစ်ဆယ် ဟူ၏။ (က) ရူပဗြဟ္မာ ၁၆-ဘုံ၊ (ခ) အရူပဗြဟ္မာ ၄-ဘုံ၊ ပေါင်း ၂၀-ကို ခေါ်သည်။

ဗြဟ္မာစွဲ ဝါဒကြီး ၄-ပါး။ ။ ထာဝရဘုရား ခေါ် ဗကဗြဟ္မာကြီး၏ မိစ္ဆာ ဝါဒကြီး လေးပါး၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ် အဋ္ဌကထာမှ။ (၁) ထာဝရ မြဲနေ၏ဟု ယူခြင်း၊ (၂) မဟာဗြဟ္မာဘုံ၊ သို့မဟုတ် ကောင်းကင် ဘုံမှ တပါး ကျွတ်လွတ်ရန် မရှိဟု ယူခြင်း၊ (၃) လောကကို ဗြဟ္မာခေါ် ထာဝရဘုရား ဖန်ဆင်းသည်ဟု ယူခြင်း၊ (၄) မဟာဗြဟ္မာကြီးပင် တာဝရဘုရားနှင့်ဟု ယူခြင်း။

(၄၀၄)

[ဗြ + ဟ်။ အ။ ဘ + ယ်]

ဗြဟ္မာမင်း ဦးခေါင်းပိုက် နတ်သွီး ၇-ပါး။ ။လောကီဗေဒင် သက္ကရာဇ်၊ သင်္ကြန်၊ အတ္ထုပ္ပတ်တို့၌လာသည့် ဗြဟ္မာမင်းကြီး၏ ဦးခေါင်းကို တနှစ် တကြိမ် အလှည့်ကျ ပိုက်ထားရသော နတ်သွီးများဟူ၏။ ၎င်းကိုပင် သက္ကရာဇ် ဦးခေါင်းလည်း ခေါ်သေး၏။ (၁) နန္ဒာ နတ်သွီး၊ (၂) ကညာ နတ်သွီး၊ (၃) ဓံသီ နတ်သွီး၊ (၄) ဂေါရဿာ နတ်သွီး၊ (၅) မဟော ရကာ နတ်သွီး၊ (၆) ပြောက်ကာ နတ်သွီး၊ (၇) ရဿကာ နတ်သွီး။

ဗြဟ္မာမျိုး ၄-ပါး။ ။ရုပ်၊ နာမ်နှင့် အကျင့်တရားလိုက်၍ အမျိုး ၄-ပါး ဖြစ်သည်။ (၁) ရူပ ဗြဟ္မာ- ရုပ်၊ နာမ် ၂-ပါးရှိသည်၊ (၂) အရူပဗြဟ္မာ- နာမ်သက်သက်သာ ရှိသည်၊ (၃) အသညသတ် ဗြဟ္မာ- ရုပ်သက်သက် သာ ရှိသည်၊ (၄) သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာ- အရိယာ သက်သက်သာ ရှိသည်။

[ဘ]

ဘကြီးတော်ခေါ်၊ မင်းမြတ်ကျော်၊ မည်တော် ၆-ပါးလာ။ ။ကုန်းဘောင် မင်း ၁၁-ဆက်တွင် ၇-ဆက်မြောက် မင်းတရားကြီးဖြစ်၍ ရာဇဝင်တို့၌ အောက်ပါ အမည်တော် ၆-ပါးတို့နှင့် ထင်ရှားခဲ့လေသည်။ (၁) ဘကြီးတော်ဘုရား- ပုပ်မင်းနှင့် မင်းတုန်းမင်းတို့၏ဘကြီးတော် ဖြစ်သော ကြောင့် တည်း၊ (၂) စစ်ကိုင်းမင်း- မင်းသားငယ် ဘဝက စစ်ကိုင်းမြို့ကို စားရသောကြောင့် တည်း၊ (၃) နောင်တော်ကြီး- သာယာဝတီမင်း ခေါ် ကုန်းဘောင်မင်းလည်း ခေါ်သည့် ရွှေဘိုမင်းကြား၏ နောင်တော် ဖြစ်သောကြောင့် တည်း၊ (၄) ဖလ်နန်းရှင်၊ မှန်နန်းရှင်- နန်းတော်ကြီး၌ ဖလ်၊ မှန်တို့ အလွန်များသောကြောင့် တည်း၊ (၅) ရတနာပူရ စတုတ္ထမြို့တည် နန်းတည် မင်းကြားကြီး၊ (၆) ဆင်ဖြူရှင်- နန်းစံ ၁၈-နှစ် တိုင်တိုင် ဘုန်းတန်ခိုးကြီးလျက် ဆင် ရတနာများစွာ အက်သခံရသော ကြောင့် တည်း။

ဘယ်သံခေါ်လှစံ၊ မျိုး ၁၈၊ ဝါ၊ ဂီ၊ နှစ်၊ မှာသုံး။ ။ကဗျာလင်္ကာရွတ်ဖတ် ရာ၌ သာသာအေးအေး အားထုတ်မှု များများ မပေးရဘဲ ရွှေရွက်လေး ရွတ်ဆိုရသော အသံမျိုးကို “ဘယ်သံ၊ သက်သံ၊ ချသံ၊ အောက်သံ၊ သံမ၊ အောက်မြင့်သံ” စသည် ခေါ်ကြ၏။ အကျယ် ကဗျာဖွဲ့နည်း နိဿည်း

ကျမ်း၌ ရှုလေ၊ “အ၊ ဣ၊ ဥ၊ ဧ၊ ဩ၊ အိ၊ အိ၊ အည့်၊ အန့်၊ အမ့်၊ အိန့်၊ အိမ့်၊ အုန့်၊ အုမ့်၊ အယ့်၊ အောင့်၊ အိုင်၊ အိုင်” တို့ဖြစ်ကြ၏။

ဘဝ ၂-ပါး။ ။ အဘိဓမ္မာ ဝေါဟာရ။ (၁) ကမ္မ ဘဝ- ပြုလုပ်သမျှ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတို့၏ စေတနာများ၊ (၂) ဥပပတ္တိ ဘဝ- ထိကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံတို့ကြောင့် နောက်ဘဝ၌ ဖြစ်သော ပဋိသန္ဓေ ဝဲညာဉ် ကမ္မဇရုပ်များ။

ဘဝ ၃-ပါး။ ။ တိကဂ်တ္တရ ။ ပါ။ ၂၂၄ ။ ငွ။ ၂၀၄။ ဘဝသုံးစုံ ဘုံသုံးဘုံ ဘဝသုံးရပ် ဘုံသုံးထပ်လည်း ဟူ၏။ (၁) ကာမ ဘဝ- ကာမ ပဋိသန္ဓေ ၁၀- ဟူသော ဝိပင်္က၊ ခန္ဓာ၊ ကဋတ္တာရုပ်များ၊ (၂) ရူပ ဘဝ- ရူပ ပဋိသန္ဓေ ၆- ဟူသော ဝိပင်္က၊ ခန္ဓာ၊ ကဋတ္တာရုပ်များ၊ (၃) အရူပ ဘဝ- အရူပ ပဋိသန္ဓေ ၄- ဟူသော ဝိပင်္ကခန္ဓာ။

ဘဝ ၃-ပါး။ ။ တနည်း။ ။ အမြတ်ဖြစ်သော လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝ၊ ဗြဟ္မာ့ဘဝ၊ ကိုလည်း အချို့နေရာ၌ ယူနိုင်၏။

ဘဝကြီး ၉-ပါး။ ။ အဘိဓမ္မာဝိဘင်း ပါဠိတော် ၁၄၃။ ငွ။ ၁၇၄။ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံတို့၏ အကျိုး ဖြစ်သော ဘဝအပြားကို ခေါ်ဆိုသည့် အဘိဓမ္မာနည်း။ (၁) ကာမ ဘဝ- ကာမဝိပင်္ကစိတ္တုပ္ပါဒ်နှင့် ကမ္မဇရုပ်များ၊ (၂) ရူပ ဘဝ- ရူပ ဝိပင်္က ၅-ခု၊ စက္ခုသောတ၊ သမ္မုဒ္ဓိဋ္ဌိန်းဒွေး၊ သန္တီရဏ ၃-ခု၊ ဝိရတိ ကြည်သော စေတသိက် ၃၅-ပါး၊ ဘာဝရုပ်၊ ဃာနု၊ ဇီဝါ၊ ကာယ ကြည်သော ကမ္မဇရုပ်များ၊ (၃) အရူပ ဘဝ- အရူပ ဝိပင်္က စိတ္တုပ္ပါဒ်၊ (၄) သညာ ဘဝ- နေဝသညာ နာသညာ ယတနစိတ် ကြည်သော လောကီ ဝိပင်္က စိတ္တုပ္ပါဒ်နှင့် တကု ကမ္မဇရုပ်များ၊ (၅) အသညာ ဘဝ- ဇီဝိတ နဝက ရုပ်ကလာပ်၊ (၆) နေဝသညာ နာသညာ ဘဝ- နေဝသညာ နာသညာ ယတန စိတ္တုပ္ပါဒ်၊ (၇) ကေဝေါကာရ ဘဝ- ဇီဝိတနဝက ရုပ်ကလာပ် ‘ခန္ဓာတပါးတဝ’၊ (၈) စတုဝေါကာရ ဘဝ- အရူပဝိပင်္က စိတ္တုပ္ပါဒ် ‘ခန္ဓာ ၄-ပါး တဝ’၊ (၉) ပဉ္စ ဝေါကာရ ဘဝ- ကာမဝိပင်္က ရူပဝိပင်္က၊ စိတ္တုပ္ပါဒ်နှင့် ကမ္မဇရုပ်စု ‘ခန္ဓာ ၅-ပါး တဝ’။

(၄၀၆)

[၁]

ဘဝင် ၃-ပါး။ ။အနုဋီကာလာ ဝေဟပ္ပိလ်ဘုံ၊ အကနိဋ္ဌဘုံ၊ နေဝသညာ နာသညာယတန ဘုံတို့၏ အမည် ၃-မျိုး၊ ဘဝ၏ အမြင့်ဆုံး ဘုံဌာနများ ဟူ၏။ (၁) ဝေဟပ္ပိလ်ဘုံကို ပုထုဇဉ်တို့၏ ဖြစ်ရာ ဖြစ်သောကြောင့် ‘ပုထုဇဉ်ဘဝင်’၊ (၂) အကနိဋ္ဌဘုံကို အရိယာတို့၏ ဖြစ်ရာ ဖြစ်သော ကြောင့် ‘အရိယာဘဝင်’၊ (၃) နေဝသညာ နာသညာယတနဘုံကို ပုထု အရိယာ နှစ်ဖြာသောသူတို့၏ ဖြစ်ရာဖြစ်သောကြောင့် ‘သဗ္ဗဘဝင်’ဟုမှတ်၊ ၎င်းကိုပင် ‘ဘူမိဘဝင်’ဟုလည်း ခေါ်၍ ဘဝင်မျိုး ၄-ပါး မှတ်ရာ၏။

ဘဝင် ၃-ပါး၊ တနည်း။ ။ဝေဟပ္ပိလ်ဘုံ၊အကနိဋ္ဌဘုံ၊နေဝသညာနာသညာ ယတနဘုံ၊ ၎င်းဘုံသုံးပါးသို့ ရောက်သော အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် တခြားဘုံဘဝသို့ မသွားတော့ပဲ ထို ၃-ဘုံ၌ပင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံသောကြောင့် ဘဝ၏ အထွတ်အထိပ် အဆုံး ဘဝင်ဟု သမ္မေဟာဝိနောဒနီ အဋ္ဌကထာ၌ ဆို၏။

ဘဝင်လေမျိုး ၁၂-ပါး။ ။ရင်ကို အများဆုံး ဒုက္ခပေးတတ်သောလေမျိုး၊ ၎င်းသရုပ် (လေမျိုး ၈၀) [၈] ပို၍ ရှုပါလေ။

ဘဝင်မြင့်ကြောင်း တရား ၉-ပါး။ ။ဇိနိယစ် မာန်တက်ခြင်း တရားများ ဟူ၏။ အကျယ် ထုတိဝုတ္တက ။ပါ။၂၇၀။ဋ္ဌ။၃၂၅ နှင့် ပဉ္စဂုံတ္တရ ။ပါ။ ၆၃။ ဋ္ဌ။ ၂၈- စသည်တို့၌ ရှုပါ။ (၁) ဇာတိ မဒ- ဇာတိကိုစွဲ၍ မာန်တက်၊ (၂) ဂေါတ္တ မဒ- မျိုးနွယ်ကိုစွဲ၍ (၃) သိပ္ပ ပဒ- အတတ် ပညာကိုစွဲ၍ (၄)အာရောဂျ မဒ-အနာရောဂါကင်းမှုကိုစွဲ၍ (၅)ယောဗ္ဗ မဒ-အရွယ် ပျိုနုခြင်းကိုစွဲ၍ (၆) ဇီဝိက မဒ- အသက် ရှည်ခြင်းကိုစွဲ၍ (၇) ပဏ္ဏ (ရူပ) မဒ-အဆင်းလှခြင်းကိုစွဲ၍ (၈) သောဘဂ္ဂ မဒ-ဘောဂ ပေါကြွယ် တင့်တယ်မှုမျိုးကိုစွဲ၍၊ (၉) ပရိဝါရ မဒ-ကျော်စောသတင်း ခြံရံများခြင်းကိုစွဲ၍ ဘဝင်မြင့် မာန်တက်ခြင်း၊ ၎င်းမာန်တက်ခြင်း ဘဝင် မြင့်ခြင်းတို့ကို ရှောင်ရှားရမည်ဟု ဘုရားရှင် ဟောကြား ဆုံးမတော် မူသည်။

[အာ]

(၄၀၇)

[အာ]

ဘာဝ ၃-ပါး၊ ကွေကွင်းငြား၊ လူသား စည်းစိမ်ပါ။ ။နာနာဘာဝ၊ ဝိနာ
ဘာဝ၊ အညထာဘာဝ၊ တို့၏ ကွေကွင်းကွဲကွဲရပုံ အပေါ့ယံစုံနှင့် သရုပ်
လို့ကို (ကွေကွင်း ကွဲကွဲခြင်း ဘာဝတရားမျိုး ၃-ပါး) ဟူသော သုတေ
သနာကို ဆိုခဲ့ပြီ။

ဘာဝနာ ၂-ပါး။ ။ကုသိုလ်စိတ်ကို တိုးတက်ပွားများစွာ ဖြစ်စေတတ်သော
တရားသဘော ၂-ပါး။ (၁) သမထ ဘာဝနာ- ဈာန်ရမှုလုပ်ငန်းစု တရား
နည်းများ၊ (၂) ဝိပဿနာ ဘာဝနာ- နိဗ္ဗာန်ရမှု လုပ်ငန်းစု ဆိုင်ရာ
လက္ခဏာများ။

ဘာဝနာ ၃-ပါး။ ။သတ္တဝါတို့သန္တာန်၌ ပွားများစေရမည့် တရားသုံးပါး။ ။
(၁) ပရိကမ္မ ဘာဝနာ-တစုံတခုသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အာရုံပြု၍ အထက်
အထက် ဘာဝနာသို့တက်ရန် ရှေးဦးစွာ စတည် စီးဖြန်းမှု၊ ပွားများစေမှု
အခြေပြုအင်မြစ်ဖြစ်သော ဘာဝနာ၊ (၂) ဥပစာရ ဘာဝနာ-အိမ်၏ အနီး
အပါး ဖြစ်သော အရွှေအရပ်ကို အိမ်ရွှေဥပစာ ခေါ်သကဲ့သို့ အပွနာ
ဘာဝနာ၏ အနီးအပါး ဖြစ်သော ဈာန်၏ 'ရွှေနားက' ဘာဝနာ၊
(၃) အပွနာဘာဝနာ-ဥပစာရ ဘာဝနာထက် ခိုင်မြဲ၍ လွန်ကဲ ထူးမောက်
စွာ အာရုံ၌ တည်နေသော ဈာန်တရားများ။

ဘာဝနာ ၄၀။ ။ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်။ပါ။၄၁။ဋ္ဌ။ဒု-အုပ် ၃၁၆-၌ အကျယ်ရှု။
မိမိတို့ ခန္ဓာကိုယ်၌ အဖန်တလဲလဲ ပွားများသုံးသပ် ဆင်ခြင်ဘွယ်
လေးဆယ်။ အနိစ္စတော- မမြဲတတ်သောကြောင့်၎င်း၊ ဒုက္ခတော-ဆင်းရဲ
တတ်သောကြောင့်၎င်း၊ ရောဂတော- အနာ များတတ်သောကြောင့်၎င်း၊
ဂန္ဓတော- ပုပ်စပ် နံစော်တတ်သောကြောင့်၎င်း၊ သလ္လတော-ကိလေသာ၌
ငြိတတ်သောကြောင့်၎င်း၊ အာဗာဓတော-အနာနိပ်စက်ဟတ်သောကြောင့်
၎င်း၊ ဝယတော-ပျက်တတ်သောကြောင့်၎င်း၊ ဝယ လောကတော-လောက
သုံးပါး၌ ပျက်တတ်သောကြောင့်၎င်း၊ စုတိတော-ခန္ဓာဝန်ကို စွန့်တတ်
သောကြောင့်၎င်း၊ ဥပ္ပဒ္ဓဝ တော-ဥပ္ပဒ္ဓဝေါ နှိပ်စက်တတ်သောကြောင့်
၎င်း၊ (၁၀) ဘယတော ဘေး ဖြစ်တတ်သောကြောင့်၎င်း၊ အဘိ
ရူပိတော- အလွန် ကြောက်တတ်သောကြောင့်၎င်း၊ ဥပသဂ္ဂတော-ကပ်၍

စီရင် တတ်စသာကြောင့်၎င်း၊ စလတော- တုန်လှုပ်တတ်သောကြောင့်
 ၎င်း၊ ပဘင်္ဂတော များသောအားဖြင့် ပျောက်ပျက် တတ်သော
 ကြောင့်၎င်း၊ အ ခုဝတော- မမြဲတတ်သောကြောင့်၎င်း၊ အ တာဏ
 တော- ကိုးကွယ်ရာ မရှိသောကြောင့်၎င်း၊ အ လေနတော- ပုန်းအောင်း
 ရာ မရှိသောကြောင့်၎င်း၊ အ သရဏတော- ဆည်းကပ်ရာ မရှိသော
 ကြောင့်၎င်း၊ အာသဝတော- အာသဝတရား၏ အာရုံဖြစ်တတ်သော
 ကြောင့်၎င်း၊ (၂၀) တုစ္ဆတော-အချည်းနှီး ဖြစ်တတ်သောကြောင့်၎င်း၊
 သုညတော- ဆိတ်သုဉ်းတတ်သောကြောင့်၎င်း၊ အနတ္တတော- ကိုယ်မဟုတ်
 သောကြောင့်၎င်း၊ အာဒိနဝတော- အပြစ်ဖြစ်တတ်သောကြောင့် ၎င်း၊ ဝိပရိ
 ဏာမဓမ္မတော- အသစ်ဖောက်ပြန်တတ်သောကြောင့်၎င်း၊ အ သာရတော-
 အနှစ်မရှိသောကြောင့်၎င်း၊ အလ္လ မူလကတော- ပျက်ခြင်းလျှင်အရင်းရှိ
 သောကြောင့်၎င်း၊ ဝဠုနတော- သတ်၍ပြုတ်တတ်သောကြောင့်၎င်း၊ ဝိဘဝ
 တော- ဘဝ အထူးသို့ အဖန်ဖန်ပြောင်းတတ်သောကြောင့်၎င်း၊ သံဝဇ္ဇ
 ဏတော- သင်းချိုင်း၌ ဖြစ်တတ်သောကြောင့် ၎င်း၊ (၃၀) သံခေတ္တတော-
 အခိုက်အတန့်မျှ ဖြစ်တတ်သောကြောင့်၎င်း၊ အာမိသတော- အစာကို
 မှီတတ်သောကြောင့်၎င်း၊ ဇာတိ ဓမ္မတော- ပဋိသန္ဓေ နေတတ်သော
 ကြောင့်၎င်း၊ ဇရာ ဓမ္မတော- အိုတတ်သောကြောင့်၎င်း၊ မရဏ ဓမ္မတော-
 သေတတ်သောကြောင့်၎င်း၊ သောက ဓမ္မတော- စိုးရိမ်တတ်သောကြောင့်
 ၎င်း၊ ပရိဒေဝ ဓမ္မတော- ငိုကြွေးတတ်သောကြောင့်၎င်း၊ ဥပါယာသ
 ဓမ္မတော- ရှိုက်ငင် တက်ချက် ပင်ပန်း တတ်သောကြောင့်၎င်း၊ သံကိလေ
 သိက ဓမ္မတော- ညစ်ညူး တတ်သောကြောင့်၎င်း၊ နိဿရဏဓမ္မတော-
 လည်းလျောင်းရာ မရှိသောကြောင့်၎င်း။ (၄၀) မကောင်းတည်း။

ဘာဝရုပ် ၂-ပါး။ ။ အထီး, အမ ဖြစ်ဘို့ရာ အကြောင်းခံ ဖြစ်သောရုပ် ၂-ပါး၊
 ၎င်း သရုပ်ကို (ရုပ် ၂၀-ပါး) ၌ ကြည့်ပါကုန်။

ဘာသာကြီး ၆-ပါး။ ။ ကပ္ပါပေါ်၌ ဘာသာပေါင်း များစွာရှိသော်လည်း
 ထင်ရှားသော အယူဝါဒ ဘာသာကြီးမျိုး ၆-ပါး။ (၁) ရေဗ္ဗယာန်
 ဘာသာ (၂) ဂျှိုင်း ထာသာ၊ (၃) မုစ္ဆဘာသာ၊ (၄) မဟာမေဓင်
 ဘာသာ၊ (၅) တိန္ဒူ ဘာသာ၊ (၆) တိဗရူ ဘာသာ။

ဘာသာစကား ၁၀၁-ပါး။ ။ လူ့မျိုး ၁၀၁-ပါးနှင့် ဆင်ဆင်ရှိသည်။ ပဋိသမ္ဘိဒါ မဂ်။ ၉။ ပ- အုပ်။ ၇။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဒု-အုပ်။ ၇၂-တို့၌ ဘာသာစကားမျိုး ပေါင်း ၁၀၁-ပါးရှိကြောင်း စသည်လာ၏။ ဤ၌ စကားမျိုးပေါင်း ၁၀၁-ပါး ရှိလျှင် လူ့မျိုးလည်း ၁၀၁-ပါး ရှိရပေမည်ဟူ၏။

ဘာသာတရား၌ ကိုးစားဆည်းကပ်ခြင်း အကြောင်းရင်း ၃-ပါး။ ။ စတုတ္ထ အမျိုးကား အမြတ်ဆုံး။ (၁) ဉာတိ- တို့အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သော ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာဟူသော သဘောထားဖြင့် ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ခြင်း၊ (၂) ဘယ- ဘေးရန်တို့ကို ကြောက်သောကြောင့် ကိုးစားဆည်းကပ် ခြင်း၊ (၃) အာစရိယ- ငါ့အား တစုံတခုသော အတတ်ပညာကို ပေးသူဟု ကျေးဇူးတင်အပ်သော ဆရာအမှတ်ဖြင့် ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ခြင်း၊ (၄) ဒက္ခိဏေယျ- လောကသုံးပါး၌ မြတ်သောတရား၊ အကျင့်သီလများရှိ၍ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်သူဟု စိစစ်ဝေဖန်ပြီး ကိုးကွယ်စားခြင်း။

ဘာသာတရား၌ ကိုးစားဆည်းကပ်ခြင်း အကြောင်းရင်း ၄-ပါး ဆနည်း။ ။ (၁) ဘယ- ဘေးကြောင့် ကိုးစား ဆည်းကပ်ခြင်း၊ (၂) လာဘ- ရအံ့ သော လာဘ်သပွဲကားကို မြှော်ခေါ်၍ ကိုးကွယ်ခြင်း၊ (၃) ကုလ- ရုဏ် ကျေးဇူးအစစ်ကို မသိ မဝေဖန်ဘဲ မျိုးရိုးစဉ်အတိုက် ကိုးကွယ် ဆည်းကပ် လာ၍ ကိုးကွယ်ခြင်းမျိုး၊ (၄) ဒက္ခိဏေယျ- ဒက္ခိဏေယျ ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် မှန် မမှန် မိမိညွှန်ဖြင့် စိစစ်ဝေဖန်ပြီးမှ ကိုးကွယ်ခြင်း၊ ၎င်း ၄-နံပါတ် သာ အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။

ဘာသာသဒ္ဓါ၊ ဟောချက်လာ၊ ၄-ဖြာ အနက်မျိုး။ ။ ဘာသာ ဟူသော သဒ္ဓါ၏ ဟောစွမ်းနိုင်သော အနက်မျိုး လေးပါး။ (၁) စကားဟူသော အနက်၊ ပုံ- မြန်မာဘာသာ၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာ၊ ဟိန္ဒူဘာသာဟူသော စကားရပ်၌ပါသော ဘာသာသဒ္ဓါသည် “စကား” ဟူသော အနက်၌ ဖြစ်၏။ (၂) အလေ့အလာ ဟူသောအနက်၊ ပုံ- ကိုယ်ဘာသာ ကိုယ်နေ၊ လူ့ဘာသာ သူ့နေ ဟူရာ၌ မှတ်၊ (၃) အားမထုတ်ခြင်း ဟူသောအနက်၊ ပုံ- ဘာသိဘာသာနေသည် ဟူရာ၌ မှတ်၊ (၄) အယူဝါဒ ဟူသောအနက်၊ ပုံ- ခရစ်ယာန်ဘာသာ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ မိုဟာမေဒင်ဘာသာ စသည်တို့၌ ပါသော ဘာသာသဒ္ဓါသည် အယူဝါဒဟူသော အနက်ကို ဟော၏။

(၄၁၀)

[အိ + က် ။ အိ + န်း ။ အိ]

[အိ]

ဘိက္ခုနီများ။ ခုန-ပါး။ ထားခြား ဇတဝင်။ ။ ၎င်း 'သရုပ်ကို ဇတဝင်ရ ရဟန်းမိန်းမ ၁၃-ပါး'၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ဘိန်းမျိုး ၅-ပါး။ ။ ဝိနောဆေးကျမ်း ဝေါဟာရ။ (၁) အခေါက်မှ ဖြစ်သော ဘိန်းသည် ညှိသောအဆင်း ဖန်ခါးသော အရသာ ရှိ၏။ (၂) အစေးမှ ဖြစ်သောဘိန်းသည် မည်းနက်သောအဆင်း စပ်သော အရသာ ရှိ၏။ (၃) အရွက်မှ ဖြစ်သော ဘိန်းသည် စိမ်းပြာသောအဆင်း ချဉ်စပ်စသာ အရသာ ရှိ၏။ (၄) အပွင့်မှ ဖြစ်သော ဘိန်းသည် ရှေ့ဝါသောအဆင်း ဖန်သော အရသာ ရှိ၏။ (၅) အသီးမှ ဖြစ်သော ဘိန်းသည် နီသော အဆင်း ချိုခါးသော အရသာ ရှိ၏။ ၎င်းဘိန်း ငါးမျိုးလုံးသည် မူးယစ် ထိုင်းမှိုင်း လေးတွဲ စေသော တန်ခိုးသတ္တိ ရှိသည်ချည်း ဖြစ်၏။

ဘိသိက်ဆရာ၊ လုပ်သူမှာ၊ ၃-ဖြာ အင်္ဂါရှိ။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ပုဇောဟိတ် ၏ အင်္ဂါ ၃-ပါး)၌ ကြည့်လေ။

ဘိသိက် မျိုးပြား ၁၈-ပါး။ ။ မြန်မာမင်း အုပ်ချုပ်ပုံ စာတန်းမှ။ (၁) ခတ္တိယဘိသိက်၊ (၂) ရာဇဘိသိက်၊ ၎င်း ၂-မျိုးကား မင်းမြှောက် သော ဘိသိက်၊ (၃) သကလာ ဘိသိက်-တိုင်းပြည် သာယာစေရန် ခံသော ဘိသိက်၊ (၄) ဝိဇယာ ဘိသိက်၊ (၅) ဇေယျာ ဘိသိက်- ၎င်း ၂-မျိုးကား စစ်အောင်ရန် ခံသော ဘိသိက်၊ (၆) သိရိပဝေသန ဘိသိက်- ကျက်သရေတိုးစေရန် ခံသော ဘိသိက်၊ (၇) မဟာဘိသိက်- စီးပွား ချမ်းသာ တိုးစေရန်ခံသော ဘိသိက်၊ (၈) မင်္ဂလာ ဘိသိက်-ဆင်ရတနာ သိမ်းသည့်အခါ ခံသော ဘိသိက်၊ (၉) ဝိဝါဟ ဘိသိက်-ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ လက်ထပ်သောအခါ ခံသော ဘိသိက်၊ (၁၀) ဒွါရာ ဘိသိက်- နန်းသိမ်း သည့်အခါ ခံသော ဘိသိက်၊ (၁၁) အာယုဗိဇာ ဘိသိက်- အသက် ရှည်စေရန် ခံသော ဘိသိက်၊ (၁၂) ဥပရာဇာ ဘိသိက်-အိမ်ရှေ့မင်းဖြစ်သည့် အခါ ခံသော ဘိသိက်၊ (၁၃) မဟေသီ ဘိသိက်- မိဖုရား မြှောက်သည့် အခါ ခံသော ဘိသိက်။

မှတ်ချက်။ ။ အချို့ "မုဒ္ဒါဘိသိက်" ပါ ထည့်၍ ၁၄-ပါး ပြုကြ၏။

[၁၆၅]

(၉၁၁)

[၁၆]

ဘီလူးနက္ခတ် ၁၀-လုံး။ ။ ဗေဒင်ကျမ်းမှ။ (၁) ကျတ္တိကာ၊ (၂) ဝိသာခါ၊
(၃) ပြုပ္ပါသံ၊ (၄) စိတြ၊ (၅) မူလ၊ (၆) မာဿ၊ (၇) ဇေဋ္ဌ၊
(၈) အဿလိဿ၊ (၉) သတ္တဘိဿ၊ (၁၀) နေသိဒ္ဓ။

ဘီလူး စစ်မှန်ကြောင်း အင်္ဂါ ၄ပါး။ ။ စရိယာပိဋက ။ ဋ္ဌ။ ခံဝေ-၌
အကျယ်၌။ (၁) မျက်တောင် မခတ်၊ (၂) နီရဲသော မျက်စိ၊
(၃) ကြောက်လန့်ခြင်း မရှိ၊ (၄) အရိပ် မထင်။

[၁၇]

ဘုရားတကာ၊ မစ္ဆန္တရာ၊ ၄-ဖြာ ရပ်ဌာန။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (အ ဝိဇယိတ
ဌာနကြီး ၄-ပါး)၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ဘုရားပွင့်မှသာ လူရှိသော ဘုံ ၅-ပါး။ ။ သဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာ ငါးဘုံကို
ဆိုသည်။ ထိုဘုံတို့၌ အခါခပ်သိမ်း ပုဂ္ဂိုလ်ရှိမနေ၊ ကမ္ဘာ တသောင်း
ခြောက်ထောင်အတွင်း၌ ဘုရားပွင့်မှသာ ထိုဘုံ၌ ဗြဟ္မာရှိသည် ဟူ၏။
အနာဂါမ်များသာ ရောက်ကောင်းသောကြောင့်တည်း။

ဘုရားဖြစ်ရန်၊ ကြောင်း ၄-တန်၊ လမ်းမှန် အဘယ်နည်း?။ ။ ၎င်းသရုပ်
(ဗုဒ္ဓဘူမိ ၄-ပါး)နှင့် တူ၏။

ဘုရားမတင်၊ နတ်မတင်၊ လူတွင် ပန်း ၁၀-ပွင့်။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ပန်းပွင့်
မာလာ၊ တတ်သိပ္ပ၊ လူရွာ ၁၂-ပွင့်)ဟူသော သရုပ်၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ဘုရားမျက်စိ၊ ၅-ပါးရှိ၊ လင်းဘိ ဂုဏ်ရောင်ရှိန်။ ။ ၎င်းသရုပ်ကား (စက္ခု
၅-ပါး)နှင့် တူ၏။

ဘုရားရုပ်ရည်၊ လှပျိုကြည်၊ ၂-လိ အခါထူး။ ။ မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်
တော်ရုပ်ရည် အလွန်အမင်း လှပသန့်ရှင်း ကြည်လင်ထွန်းပသော အခါ
သမယ နှစ်ပါးကို ဆိုသည်။ မဟာပရိနိဗ္ဗာန သုတ်မ။ (၁) အတုမရှိ

အမြတ်ဆုံးသော သမ္မာသမ္မောဓိဉာဏ်ကို ရတော်မူသော- ညဉ့်အခါနှင့်၊
(၂) အနုပါဒိသေသဓာတ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူသော ညဉ့်အခါတို့
ဖြစ်၏။

ဘုရားရှင်တို့၏ ဓမ္မတာ ၃၀။ ။ ဘုရားရှင်တိုင်း ပြုရိုးဖြစ်စဉ်သဘောစာရား
၃၀-ဟူ၏။ ပါဠိလိုမူ မဟာပဒါနသုတ်နှင့် ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာ၌ ယူပါ။
ပစ္စိမဘဝိက သားဖြစ်သော အလောင်းတော်များသည် မယ်တော်ဝမ်း
တွင်သာ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း၊ မယ်တော်ဝမ်း၌ တင်ပလွှင်ခွေလျက် ရှေ့သို့
မျက်နှာပြု နေတော်မူခြင်း၊ မယ်တော်သည် အလောင်းတော် မြတ်ကို
ရပ်လျက် ဖွားမြင်ရခြင်း၊ တောအရပ်၌သာ ဖွားမြင်ရခြင်း၊ ဖွားသစ်စအခါ
ဒသ ဒိသာကို ကြည့်လျက် မြောက်ဖက်သို့ ခုနစ်ဖဝါး လှမ်းပြီး သီဟနာဒ
သံဖြင့် ကြုံးဝါးတော်မူခြင်း၊ သူအို နာ၊ သေ၊ ရဟန်း၊ လေးခန်းသော
နိမိတ်ကိုမြင်ပြီး သားကြီးသူရသ တယောက်ရမှ တောထွက်တော်မူခြင်း၊
အရဟတ္တဇေ ခေါ် ကြာသင်္ကန်းတော်ဖြင့် ရဟန်းအသွင်ကို ယူပြီးမှ ဒုက္ကရ
စရိယာကို အနည်းဆုံး ၇-ရက် ကျင့်ရခြင်း၊ ဘုရားဖြစ်မည့်နေ့၌ နို့သနာ
ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော် မူရခြင်း၊ မြက်အခင်း ပေါ်၌သာ သဗ္ဗညု
အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခြင်း၊ ဗောဓိပလ္လင်ပေါ်၌ အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်း
ကို စီးဖြန်း ပရိတ် ပြုတော်မူခြင်း၊ (၁၀) မာရ်စစ်သည်ကို အောင်
တော်မူခြင်း၊ ဗောဓိပလ္လင်ထက်၌သာ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး အစထား၍ ဆအသာ
ဓာရဏ စသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးတို့ကို ရတော်မူခြင်း၊ ဗောဓိပင်၏
အနီးအနား သတ္တဌာနများ၌သာ ၄၉-ရက် နေတော်မူခြင်း၊ တရားဟော
တော်မူရန် ဗြဟ္မာမင်းက တောင်းပန်ရခြင်း၊ ဣသိပတန မိဂါ ၁၃၂၅၌သာ
မမ္မစကြာ ဟောတော်မူခြင်း၊ တပို့တွဲလပြည့်၌သာ ဘင်္ဂါလေးပါးရှိသော
အစည်းအဝေးကြီး၌ ပါတိမောက် ပြတော်မူခြင်း၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်
၌သာ နိဗ္ဗဒ္ဓါသ်၊ ပြုတော်မူခြင်း၊ သာဝဏ္ဏိပြည် မြို့တံခါး၌ တန်ခိုး
ပြာဋိဟာ ပြတော်မူခြင်း၊ တာဝတိံသာ၌သာ အဘိဓမ္မာ ဟောတော်
မူခြင်း၊ သင်္ကံသာနဂိုရ်ပြည် မြို့တံခါးသို့သာ တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ ဆင်း
သက်တော်မူခြင်း၊ (၂၀) ဖလသမာပတ်ကို မပြတ် ဝင်စားတော်မူခြင်း၊
နံနက်အခါ ညဉ့်အခါတို့၌ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို ကြည့်တော်မူခြင်း၊
အကြောင်းဝတ္ထုပေါ်လျှင် ဝိနည်းဥပဒေကို ပညတ်တော်မူခြင်း၊ အတ္ထုပ္ပတ်

ဖြစ်လတ်သော် ဇာတ်တရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူခြင်း၊ ဆွေတော် မျိုးတော်တို့ အစဉ်အဝေး၌ ဗုဒ္ဓဝင်တရားတော်ကို ဟောကြားခြင်း၊ အာဂန္တုရဟန်းတို့နှင့် ပဋိသန္ဓာရ ပြုတော်မူခြင်း၊ ဒါယကာတို့ ပင့်၍ ဝါဆိုတော်မူသောအခါ ဝါကျတ်လျှင် ဒါယကာတို့အား ပန်ကြားပြီးမှ ကြသွားတော်မူခြင်း၊ အခါငါးပါးတို့၌ ဗုဒ္ဓကိစ္စငါးပါးကို ပြုတော်မူ ခြင်း၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုမည့်နေ့၌ သားပြုမ်းဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူခြင်း၊ ကုဋေနှစ်သန်း လေးသိန်းသော လမာပတ်တို့ကို ဝင်စားတော်မူပြီးမှ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူခြင်း (၃၀)။

ဘုရားအပြား မျိုး ၃-ပါး။ ။စရိယာပိဋက အဋ္ဌကထာ။ ၃၂၀။ သဗ္ဗညု ခေါ် တရားအားလုံးကို ဆရာမရှိ ကုန်အောင်စုံ သိတော်မူသော ဘုရား ကြီးမျိုး ၃-ပါး။ (၁) သဒ္ဓါဓိကဘုရား-သဒ္ဓါရွှေရှု၍ ဘုရားပြုလမ်းစဉ်ကို ကျင့်သုံးလေ့လာတော်မူသည်။ ရှစ်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ပါရမီဖြည့်ရ ၏။ (၂) ပညာဓိက ဘုရား-ပညာရွှေထား၍ ဘုရားဖြစ်ကြောင်း တရား တော်များကို ဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူးသည်။ လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ပါရမီဖြည့်ရ၏။ (၃) စိရိယာဓိက ဘုရား-စိရိယလုံ့လကို ရွှေထား၍ ပါရမီ တော်များကို ကြီးစားအားထုတ်တော်မူသည်။ ၁၆-သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာ တသိန်း ပါရမီဖြည့်ရ၏။

ဘုရား ၅-ဆူ။ ။ဤကမ္ဘာ၌ ပွင့်တော်မူကြသော ဘုရားများဖြစ်သည်။ ၎င်း ကိုပင် အင်း အိုင် တို့၌ “သံ၊ ဂုံ၊ ပ၊ မ၊ အ” ဟု ရေးသုံးကြကုန်၏။ (၁) ကကုသန် မြတ်စွာဘုရား၊ (၂) ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရား၊ (၃) ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၊ (၄) ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၊ (၅) အရိမေတ္တေယျ မြတ်စွာဘုရား။

ဘုရား ၇-ဆူ။ ။ယခုလက်ရှိ နတ်ဗြဟ္မာတို့ မှီလိုက်သော ဘုရားရှင်များ ဖြစ်၍ ဘုရား ၇-ဆူဟု ခေါ်သည်။ “ဝိပဿီ၊ သိခီ၊ ဝေဿဘူ၊ ကကုသန်၊ ကောဏာဂုံ၊ ကဿပ၊ ဂေါတမ။”

ဘုရား ၉-ဆူ ပူဇော်ပွဲ။ ။၎င်း ပူဇော်ပွဲကား ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ ပ-အုပ် ၄၂၃။ အာယုဝစုန ကုမာရ ဝတ္ထုမှ စတင်ဖြစ်ပေါ်လာဟန်ရှိကြောင်း

(၄၁၄)

[၁]

ပညာရှိများ ယူဆကြ၏။ ယခုလူတို့ကား ဘုရားရှင်အမှူးထား၍ နေဟန္တာ ရှစ်ပါးနှင့် တကွ ကြိုက်ကြီး ၉-လုံးတို့ကို ပူဇော်ပသမှု လောကီရေးဘက်၌ ပြုကြသည်။ (၁) ဘုရားသခင်၊ အလယ်အရပ်၌ ဗောဓိပင်ကို ရည်စူး၍ ထားသည်။ (၂) ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဗုဒ္ဓဟူးသား၊ တောင်အရပ် လက်ျာဘက်က နေသည်။ (၃) ရှင်မောဂ္ဂလာန်၊ သောကြာသား၊ မြောက်အရပ် လက်ဝဲဘက်က နေသည်။ (၄) ရှင်ဥပါလီ၊ စနေသား၊ အနောက်တောင် အရပ်က နေသည်။ (၅) ရှင်ရာဟုလာ၊ တနင်္ဂနွေသား၊ အရှေ့မြောက် အရပ်က နေသည်။ (၆) ရှင်အာနန္ဒာ၊ ကြာသပတေးသား၊ အနောက် မျက်နှာအရပ်က နေသည်။ (၇) ရှင်ကောဏ္ဍည၊ တနင်းလာသား၊ အရှေ့ အရပ်က နေသည်။ (၈) ရှင်ရေဝတ၊ အင်္ဂါသား၊ အရှေ့တောင်ထောင့် အရပ်က နေသည်။ (၉) ရှင်ဂဝဗ္ဗတိ၊ ရာဟုသား၊ အနောက်မြောက်ထောင့် အရပ်က နေသည်။

ဘုရားဂုဏ်တော် ၉-ပါး။ ။ ဗုဒ္ဓနှင့်စပ်၍ ဂုဏ်တော်အနန္တ ရှိသော်လည်း ပိဋကတ်တော်၌ ထင်ရှား၍ လူအများ အသိအမှတ်ပြု ရှိခိုးကြသော ဂုဏ်တော် ၉-ပါး ဟူ၏။ (၁) အရဟံ ဂုဏ်တော်- လူ့ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါဟူသမျှတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံယူထိုက်သော ဂုဏ်။ (၂) သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓ ဂုဏ်တော်- တရားအပေါင်းကို ကောင်းမွန်စွာ သိတော်မူသော ဂုဏ်။ (၃) ဝိဇ္ဇာ စရဏ သမ္ဗန္ဓ ဂုဏ်တော်- နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ဝိဇ္ဇာစရဏ တရားပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဂုဏ်။ (၄) သုဂတ ဂုဏ်တော်- ကမ္ဘာသားတို့ ချမ်းသာရေးအတွက် ကောင်းစွာ ကြွလာခြင်း နိဗ္ဗာန်သို့ ကောင်းစွာ ကြွသွားတော်မူခြင်း ဂုဏ်။ (၅) လောကဝိဒ္ဓ ဂုဏ်တော်- လောကဓာတ် အနန္တ၌ ဖြစ်ရှိသမျှတို့ကို ကုန်အောင် စုံအောင် သိတော် မူသော ဂုဏ်။ (၆) အနုတ္တရာ ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ ဂုဏ်တော်- မယဉ်ကျေး သော လူကြမ်း၊ နတ်ဆိုး၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးတို့ကို ယဉ်ကျေးလိမ္မာစေ ရန် အတုမဲ့ ဖြစ်သော ဂုဏ်။ (၇) သတ္တာ ဒေဝ မနုဿာနံ ဂုဏ်တော်- လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ ဟူသမျှတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော ဂုဏ်။ (၈) ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်- သစ္စာလေးပါး အမှန်တရားတို့ကို သူတပါးတို့အား တွဲပြားစွာ သိစေတော်မူတတ်သော ဂုဏ်။ (၉) ဘဂဝါ ဂုဏ်တော်- သူမတူ အောင် ဘုန်းတော်ရှင် ဖြစ်သော ဂုဏ်။

ဘုရားဂုဏ်တော် ၁၀-ပါး၊ တနည်း။ ။ဂုဏ်တော် ဆယ်ပါးကို ယူရာ၌ အထက်ပါဂုဏ်တော်ကိုးပါးတွင် ၆-နံပါတ် ဂုဏ်တော်ကို (၁) အနုတ္တရော အတုမရှိသော ဂုဏ်တော်၊ (၂) ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ- ဆုံးမထိုက်သူကို ဆုံးမတတ်သော ဂုဏ်တော်ဟု နှစ်ခုခွဲလိုက်ခြင်းဖြင့် ဂုဏ်တော် ဆယ်ပါး ဖြစ်၏။ နည်းမျှသာ မှတ်ရာ၏။ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဟုသာ ရှင်လူအများတို့ အသိအမှတ် ပြုကြသည်။

ဘုရားပွင့်ရာ၊ ၅-ကမ္ဘာ၊ ကျမ်းလာ မည်းသို့ရှိ?။ ။ဂင်သရုပ် (ကမ္ဘာအပြား မျိုး ၆-ပါး)၌ ရှုပါ။

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ခရီးဦးကြိုပြု၍ ချီးမြှောက်ခံရသူ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီး ၇-ယောက်။ ။မူလပဏ္ဏာသ ။ဋ္ဌ။ ဒု-အုပ်။ ၄၂။ (၁) အရှင်မဟာကဿပ ထေရ်၊ (၂) မဟာကပ္ပိနထေရ် (၃) အနုရုဒ္ဓါထေရ်၊ (၄) ကောဋိကဏ္ဍ သောဏထေရ်၊ (၅) ဝနဝါသိ တိဿ သာမဏေ၊ (၆) ရေဝတ သာမဏေ၊ (၇) ပဏ္ဍုသတ်မင်းကြီး။

ဘုရားလောင်းစစ် ဖြစ်ထိုက်သူ၏ အင်္ဂါ ၈-ပါး။ ။ဂင်း သရုပ်အကျယ်ကို (ဗျာဒိတ်ရကြောင်း အင်္ဂါ ၈-ပါး)၌ ကြည့်ပါ။

ဘုရားသခင်အား အန္တရာယ် မပြုနိုင်ခြင်း ၄-ပါး။ ။ဝိနည်း ပါရာဇိကဏ် ။ဋ္ဌ။ ပ-အုပ်။ ၁၄၇-၌၊ အကျယ်ရှု။ (၁) မြတ်စွာဘုရားတို့အား ရည်မှတ် ၍ ဆောင်ယူလာသော ပစ္စည်းလေးပါးကို မည်သူမျှ အန္တရာယ်မပြုနိုင် ချေ၊ (၂) ဘုရားရှင်တို့၏ အသက်တော်ကို မည်သူမျှ အန္တရာယ်မပြုနိုင် ချေ၊ (၃) ဘုရားရှင်တို့၏ လက္ခဏာတော် ကြီး-ငယ်တို့ကို မည်သူမျှ အန္တရာယ် မပြုနိုင်ချေ၊ (၄) မြတ်စွာဘုရားသခင်တို့၏ သဗ္ဗညုတဉာဏ် တော်ကို မည်သူမျှ အန္တရာယ် မပြုနိုင်ချေ။

မှတ်ချက်။ ။ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာ၌ အထက်ပါ ၁။၂။၃။ တို့နှင့်- အရတူ ကောက်ယူလျက်၊ ၄-အချက်၌ မြတ်စွာဘုရားသခင်တို့၏ ရောင်ခြည်တော်တို့ကို မည်သူမျှ လွှမ်းမိုး မှေးမှိန်အောင် အန္တရာယ်မပြုနိုင်ချေ ဟု ပါရှိသည်။

(၄၁၆)

[ဘု။ ဘု + န်း။ တံ]

ဘုရားသခင်၏ ခြေတော်ရာ ၃-ဆူ။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (စေတီပါဒ ၃-ဌာန)၌ ရှုပါ။

ဘုန်းတော် ၆-ပါး၊ မြတ်ဘုရား၊ ထင်ရှား ဘဝဂ်တုန်။ ။ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏အတွက် သက်သက်ဖြစ်သော ဘုန်းတော်များ။ (၁) ဣဿရိယ ဘုန်းတော်- ကိုယ်ကော်ကို အဏုမြူပမာဏ၊ သို့မဟုတ် စကြဝဠာပြည့်အောင် စသည် ပန်ဆင်းတော်မူနိုင်ခြင်း၊ (၂) ဓမ္မ ဘုန်းတော်- ပညာ ဉာဏ် ကြီးခြင်း၊ (၃) ယသ ဘုန်းတော်- အခြံအရံ များခြင်း၊ ကျော်စောခြင်း၊ (၄) သီရိ ဘုန်းတော်- ကျက်သရေ မင်္ဂလာ အဖြာဖြာတို့ဖြင့် တင့်တယ်တော်မူခြင်း၊ (၅) ကာမ ဘုန်းတော်- ကိုယ်တော်မြတ်၏ အလိုတော် ခပ်သိမ်းကို ပြီးငြိမ်း စေနိုင်ခြင်း၊ (၆) ပယတ္တ ဘုန်းတော်- အား၊ လုံ့လတော်နှင့် ပြီးပြည့်စုံ တော်မူခြင်း။

ဘုံ ၃-ပါး။ ။ သတ္တဝါတို့၏ ကျင်လည်ရာဖြစ်သော ဘုံ ၃-၏ အကျဉ်း ၃-ပါး၊ ကာမဘုံ၊ ရူပဘုံ၊ အရူပဘုံကို ခေါ်သည်။ တနည်း၊ လူ့ဘုံ၊ နတ်ဘုံ၊ ဗြဟ္မာ့ဘုံဟူ၏။

ဘုံ ၄-ပါး။ ။ ချမ်းသာ၊ ဆင်းရဲ၊ လုပ်ငန်းစဉ် ဉာဏ်အမြင်ကို စွဲ၍ ၄-မျိုး ကဲ့သည်။ (၁) သုခ ဘုံ- နတ်ဘုံ၊ ဗြဟ္မာ့ဘုံ၊ နိဗ္ဗာန်တို့သည် ချမ်းသာ တို့ဖြင့် ထုံမွမ်းအပ်လေသောကြောင့် သုခဘုံ မည်၏။ (၂) ပဋိဝေဓ ဉာဏ ဘုံ- ဗုဒ္ဓဘုံ သာဝကဘုံတို့သည် တရားထူး တရားမြတ်တို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိရာဖြစ်သောကြောင့် ပဋိဝေဓ ဉာဏ ဘုံ မည်၏။ (၃) ကမ္မ ဘုံ- လူ့ဘုံ သည် ဉာဏ်နှင့် ဝီရိယ၊ ယှဉ်တွဲကာ ကောင်း၊ မကောင်းမှုခေါ် ကိစ္စ လုပ်ငန်း အဝဝတို့ဖြင့် ရှုပ်ထွေး ပေလိ၍ နေသောကြောင့် ကမ္မဘုံ မည်၏။ (၄) ဒုက္ခ ဘုံ- ဒုဂ္ဂတိသား အပါယ်သားတို့ကား ဆင်းရဲခြင်းများနှင့်သာ အချိန်ကုန်ကြသောကြောင့် ဒုက္ခဘုံမည်၏။

ဘုံ ၃၁။ ။ ကာမ ၇-ဘုံ၊ ရူပ ၁၆-သံ၊ အရူပ ၄-ဘုံပေါင်း ၃၁-ဘုံ ဖြစ်၏။

ဘုံစဉ်စံ ၇-ဦး။ ။ သာသနာတော်ကျမ်းတို့၌ ဘင်ရှားသော သံသရာစံသူ ၇-ယောက်ဟူလိ။ (၁) အနာထပိဏ်၊ ကျောင်းဒကာ၊ (၂) ဝိသာခါ-

[ဘူ။ ဘေ။ ဘေး]

(၄၁၇)

ကျောင်း အမ၊ (၃) ဂန္ဓမာ နတ်သား၊ (၄) နာဂဒတ္တ၊ (၅) မဟာဗုဒ္ဓ၊
(၆) စူဠဗုဒ္ဓ၊ (၇) နေကဝဏ္ဏ။

မှတ်ချက်။ ။၁-၂-တို့ကား ထင်ရှား၏၊ ၃-၄-၅-၆-၇-ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား အတော်
အကြံ အပြော အဟော နည်းပါးသည်၊ စာပေကို လိုက်စား
ရှာဖွေ လေ့လာရာသည်၊ ပိဋကတော် အနိဂ္ဂာပေဇေလိရာ
ကျမ်းညွှန်းမှ မပြုဟု မှတ်ရာသည်။

ဘုံလျှိုမျိုး ၅-ပါး။ ။ ရဟန်းတော်များ ခင်းအိပ်ရန် ခွင့်ပြုထားသော ဖုံမျိုး
၅-ပါး။ ။ ဝိနည်း စုဋ္ဌဝါ ။ ပါ။ ၂၉၅။ ၄။ ၆၀။ (၁) ဥဏ္ဍာဘိသီခားမွေး
ဖြင့်ပြုအပ်သော ဘုံလျှို။ (၂) စောဋ္ဌ ဘိသီ-ပုဆိုးဖြင့် ပြုအပ်သော ဘုံလျှို။
(၃) ဝါက ဘိသီ-လျှော်မျိုးဖြင့် ပြုအပ်သော ဘုံလျှို။ (၄) တိဏ
ဘိသီ-မြက်မျိုးဖြင့် ပြုအပ်သော ဘုံလျှို။ (၅) ပဏ္ဏ ဘိသီ-သစ်ရွက်
မျိုးဖြင့် ပြုအပ်သော ဘုံလျှို။

[ဘူ]

ဘူတရုပ် ၄-ပါး။ ။ ၎င်း၏ သရုပ် အဓိပ္ပာယ်ကို (ရုပ်တရား ၂၈-ပါး) ၌
ကြည့်ပါ။

ဘူမဋ္ဌ ၇-ဘုံ။ ။ အပါယ် ၄-ဘုံ၊ လူ့ဘုံ၊ တေ မဟာရာဇ်ဘုံ၊ တာထေဇ်ဇာ
ဘုံတို့ကား မြေပြင်၌ ထည်နေကြသောကြောင့် ဘူမဋ္ဌဘုံ မည်၏။

[ဘေ]

ဘေဥပပါယ်၊ နည်း ၃-သွယ်၊ ကျမ်းဝယ် အယ်ချိနည်း၃။ ။ အပရကောသ
ဋီကာ ဥပပါယ် ၄-ပါး အပွင့်၌ ဤသို့ဆိုသည်။ (၁) ချစ်ခြင်းကို ကွဲပြား
ပျက်စီးအောင် ပြုခြင်း၊ (၂) လက်နက်ဗိုလ်ပါ အင်အားပြု၍ လှုပ်မိုး
ခြင်း၊ (၃) နှုတ်စကား၊ စာများဖြင့် ခြိမ်းချောက်ခြင်း။

ဘေးကြီး ၂၅-ပါး။ ။ အဘိဓမ္မာ သမ္မောဟဝိနောဒနီ အဋ္ဌကထာ။ ၄၇၇။
၄၈၄။ ၄၈၇။ ပဉ္စပဏ္ဍိတ်။ ၄။ ၂၆။ မိလိန္ဒပဉ္စပ။ ပါ။ ၁၉၄-၀၅၅ လာရီသည်။
၂၅-ပါးသော ဘေးဘျမ်းမျိုး၊ များသောအားဖြင့် ကျေးဇူးရှင်အယ်ပါ။

(၄၁၈)

[ဘော။ ဘွား။ ဘွဲ]

ကို ပြစ်မှားသူတို့ ခံရတတ်သည်။ ဆွေမျိုးတို့၏ ပျက်စီးသော ဘေး၊
ရောဂါ ပေဒနာ နှိပ်စက်ခြင်း ဘေး၊ ဥစ္စာ ပျက်စီးခြင်း ဘေး၊ သီလ
ပျက်စီးခြင်း ဘေး၊ အယူ ပျက်စီးခြင်း ဘေး၊ မင်း ဘေး၊ ခိုးသူ ဘေး၊
ရန်သူ ဘေး၊ ငတ်မွတ်သော ဘေး၊ မီး ဘေး၊ (၁၀) ရေဘေး၊ လှိုင်းတံပိုး
ဘေး၊ ရေဝဲ ဘေး၊ မိကျောင်း ဘေး၊ မကာရိုး ငါးရဲ ဘေး၊ မိမိကိုယ်ကို
နှောင်တ ပူပန်ခြင်း ဘေး၊ သူတထူး စွပ်စွဲခြင်း ဘေး၊ နှုတ်ဒဏ် လက်ဒဏ်
ကြေးဒဏ် သင့်သော ဘေး၊ မကောင်းသော အဖြစ်သို့ လားယူသော
ဘေး၊ ပရိသတ်အလယ်၌ ရှက်ရွံ့သော ဘေး၊ (၂၀) သူတပါးကို အဗို
ပြု၍ အသက်မွေးရသော ဘေး၊ ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်း ဘေး၊ အိုရခြင်း
ဘေး၊ နာရခြင်း ဘေး၊ သေရခြင်း ဘေး၊ (၂၅)။

[ဘော]

ဘောဇဉ်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး ၅-ပါး။ ။ ထမင်းစသည်၏ ကျေးဇူးဂုဏ်အကျိုး
၅-ပါး။ (၁) အသက်ရှင်စေခြင်း၊ (၂) အဆင်းလှစေခြင်း၊ (၃) အား
တိုးပွားစေခြင်း၊ (၄) ပူပန်ခြင်းကို ငြိမ်းစေခြင်း၊ (၅) ဆာလောင်ခြင်း
ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း။

ဘောဇဉ်မျိုး ၅-ပါး။ ။ ဝိနည်းပါစိတ်။ ။ ပါ။ ။ ၁၁၁။ ။ ဣ။ ။ ဂဇ။ ။ ရဟန်းတော်
များအတွက် စားဘွယ်ဟု ပညတ်သော အရာငါးပါး။ (၁) ထမင်း၊
(၂) မုယောမုံ၊ (၃) မှုံလုံး၊ (၄) ငါး၊ (၅) အမဲ။

[ဘွား]

ဘွားဘက်တော် ၇-ဖယာက်။ ။ သိဒ္ဓတ္ထအလောင်းတော်နှင့် အတူမွေးဖွား
ဖြစ်ပေါ်ဘက်၊ အာနန္ဒာ၊ ဗောဓိပင်၊ ကာလုဒါယီ အမတ်၊ ယသောဓရာ၊
ဆန္ဒ အမတ်၊ ရွှေအိုးကြီး ၄-လုံး၊ ကဏ္ဍက မြင်း။

[ဘွဲ]

ဘွဲထူး ဂုဏ်ရည် ၁၁-မျိုး။ ။ ဘွဲထူး ဂုဏ်မည်နှင့် စပ်၍ ပုဂံဝန်ထောက်
ဦးတင်ထံ မေးမြန်းရာ (၁၅-၄-၄၁) နေ့စွဲနှင့် အောက်ပါအတိုင်း အဖြေ
ပေးလိုက်သည်။ ဗဟုသုတအတွက် မူရင်းအတိုင်း ဖော်ပြလိုက်၏။ ဘွဲ၏

အကြောင်းကို စုံလင်စွာ ပြဆိုအံ့၊ ညီတော် သားတော် ဖြစ်သော အိမ်ရှေ့မင်း၊ မင်းသားကြီး၊ မင်းသားလတ်၊ မြင်းမူး မင်းသားမှ တပါး အဂ္ဂမဟာသေနာပတိ ဝန်ရှင်တော်မင်းကြီးကစ၍ မှူးတော် မတ်တော်တို့ အား ပေးတော်မူသော ဘွဲ့ အနိမ့် အမြင့် အဆင့်ဆင့် ရှိသည်မှာ အောက် ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။ (၁) အမြင့်ဆုံး သတိုးဘွဲ့- သတိုးသုဓမ္မ မဟာ သက်တော်ရှည် စသည်၊ (၂) ၎င်းအောက် မင်းကြီးဘွဲ့- မင်းကြီး ဇေယျဂါမဏိ စသည်၊ (၃) ၎င်းအောက် မဟာဘွဲ့- မဟာ မင်းထင် ရာဇကျော် စသည်၊ (၄) ၎င်းအောက် မင်း ၃-ထပ်ဘွဲ့- မင်းမဟာ မင်းထင် မင်းခေါင် စသည်၊ (၅) ၎င်းအောက် မင်း ၂-ထပ်ဘွဲ့- မင်းထင်မင်းလှသင်္ခယာ စသည်၊ (၆) ၎င်းအောက် မင်းတပ်ဘွဲ့- မင်းထင် ကျော်သူ စသည်၊ (၇) ၎င်းအောက် နေမျိုးမင်းတပ်ဘွဲ့-နေမျိုးမင်းထင် သိခံသူ စသည်၊ (၈) ၎င်းအောက် နေမျိုးဘွဲ့- နေမျိုးသိဒ္ဓိရာဇာ စသည်၊ (၉) ၎င်းအောက် နော်ရတာဘွဲ့- စည်သူနော်ရတာ၊ လက်ဝဲနော်ရတာ စသည်၊ (၁၀) ၎င်းအောက် ရွှေတောင်ဘွဲ့- နုရာရွှေတောင် စသည်၊ (၁၁) အနိမ့်ဆုံး အမည်ပျောက်ဘွဲ့- ပျံ့ချီရာဇာ၊ ရဲထွန်ပျံ့တင်၊ ရန်အောင် စက်၊ စက္ကပျံ့ချီ၊ လက်ဝဲသုန္ဒရ စသည်။

[မ]

မကြံစည်အပ်သော တရား ၄-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ် (အစိန္တေယျ ၄-ပါး) ၌ ရှိ။

မကြီးရာသည်၊ ၁၀-ပါးမည်၊ လောကီလောကုတ် အဘယ်နည်း?။ ။ “မကြီး ရာသည်၊ ဆလ်ပါး မည်ကား” ဟူသော လင်္ကာဖြင့် စိန္တကျော်သူ ဦးဩဇာ ဩဝါဒထူးပျို၌ လောကီရေးရာ ကြီးပွား ယဉ်ကျေးမှုအတွက် မိန့်မြှောက်ထားသည်ကို သင်ကြားရ ဘူးသည်၊ အကျယ်ကို ၎င်းပျို၌ ရှုပါကုန်။

မကြောက်သင့်သည်ကို ကြောက်နေသော သတ္တဝါမိုက် ၄-ဦး။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (အမိုက်ကောင်ကြီး ၄-ဦး) ၌ ရှုပါ။

မဂ် ၃-ပါး။ ။ မေထုန်မှ ပြုကျင့်သွားလာရန် လမ်းပေါက်မျိုးကို ဆိုသည်၊ ဖုဟန်းတော်များ ထိုမဂ် ၃-ပါးတွင် မေထုန်မှပြုက ပါရာဇိက ကျ၏။

(၄၂၀)

[မ + ဂ]

(၁) မုခမဂ်-ပါးစပ် ခံတွင်း၊ (၂) ပဿာဝမဂ်- ကျင်ငယ် သွားရလမ်း၊ မိန်းမ အင်္ဂါဇာတ်၊ (၃) ဝစ္စမဂ်-ကျင်ကြီး သွားရလမ်း၊ စအို။

မဂ် ၃၀၊ တနည်း။ ။ပါရာဇိက ။ပါ။ ၃၄။ ၃၅။ ၎င်း ။ဋ္ဌ။ ၂၂၅။ ကခါ ၁၀၉-တို့၌ အကျယ်ရှု။ အဗြဟ္မစာရီ သိက္ခာပုဒ်အရ မေထုန်မှ မပြုရသော ကာမလမ်းနှစ် မဂ်ပြားသုံးဆယ်၊ (က) လူယောက်ျား၌ မုခမဂ်၊ ဝစ္စမဂ် ၂-ပါး၊ (ခ) နတ်ယောက်ျား၌လည်း ၎င်း ၂-ပါး၊ (ဂ) တိရစ္ဆာန် ယောက်ျား၌လည်း ၎င်း ၂-ပါး၊ (ဃ) လူမိန်းမ၌ မုခမဂ်၊ ပဿာဝမဂ်၊ ဝစ္စမဂ် ၃-ပါး၊ (င) နတ်မိန်းမ၌လည်း ၎င်း ၃-ပါး၊ (စ) တိရစ္ဆာန် မိန်းမ၌လည်း ၎င်း ၃-ပါး၊ (ဆ) လူဥာတောဗျည်း၌လည်း ၎င်း ၃-ပါး၊ (ဇ) နတ်ဥာတောဗျည်း၌လည်း ၎င်း ၃-ပါး၊ (ဈ) တိရစ္ဆာန်ဥာတော ဗျည်း၌လည်း ၎င်း ၃-ပါး၊ (ည) လူနပုံး၌ မုခမဂ်၊ ဝစ္စမဂ် ၂-ပါး၊ (ဋ) နတ်နပုံး၌လည်း ၎င်း ၂-ပါး၊ (ဌ) တိရစ္ဆာန်နပုံး၌လည်း ၎င်း ၂-ပါး၊ ပေါင်း ၃၀-ဖြစ်၏။

မဂ္ဂင် ၈-ပါး။ ။သောတာပန် စသည် ဖြစ်ကြောင်းတရား အစိတ် ၈-ပါး ဟူ၏။ ဤ၌ မှားယွင်းသော စကားနှင့် အလုပ်အကိုင်ဟူသမျှတို့မှ ရှောင် ကြဉ်ခြင်းကိုပင် မှန်ကန်သောတရားဟု သိရ၏။ (၁) သမ္မာဒိဋ္ဌိ-မှန်ကန် သော ရှုမြင်ခြင်း၊ (၂) သမ္မာသင်္ကပ္ပ-မှန်ကန်စွာ ကြံစည်ခြင်း၊ ၎င်း ၂-ပါး ကား ပညာစခန်းတည်း၊ (၃) သမ္မာဝါစာ- မှန်ကန်စွာ ပြောဆိုခြင်း၊ (၄) သမ္မာကမ္မန္တ-မှန်ကန်စွာ ပြုလုပ်ခြင်း၊ (၅) သမ္မာအာဇီဝ-မှန်ကန်စွာ အသက်မွေးခြင်း၊ ၎င်း ၃-ပါးကား သီလစခန်းတည်း၊ (၆) သမ္မာဂါယာမ- မှန်ကန်စွာ လုံ့လထုတ်ခြင်း၊ ၎င်းကား ဝါလ သမာဓိ ပညာ စခန်းတည်း၊ (၇) သမ္မာသတိ-မှန်ကန်စွာ အောက်မေ့ခြင်း၊ (၈) သမ္မာသမာဓိ-မှန်ကန် စွာ စိတ်တည်တံ့ခြင်း၊ ၎င်း ၂-ပါးကား သမာဓိစခန်းတည်း။

မဂ္ဂင် ၁၀။ ။ငင်း အကျယ် ပွားပုံကို ဥပရိပဏ္ဏာသ ပါဠိတော် ၁၁၆။ အဋ္ဌကထာ ၉၂-၌ ရှုပါ။

မဂ္ဂဋ္ဌာန် ၄-ယောက်။ ။မဂ်ပုဂ္ဂိုလ် လေးယောက်လည်း ခေါ်သည်။ (၁) သောတာပတ္တိ မဂ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ (၂) သကဒါဂါမိ မဂ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ (၃) အနာဂါမိ မဂ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ (၄) အရဟတ္တ မဂ်ပုဂ္ဂိုလ်။

(၄၂၂)

[မ + င]

ခေါင်းပါးစွာ တော်သလင်းနှင့်၊ သားပုတ္တာ ခြွေရုံ ကင်းပါလိမ့်၊ ကွင်း
ရှောင်ကြ လနထွေ။ ပြာသိုမှာ ဥစ္စာယွင်းပါလို့၊ ကေ့ကွင်းကြ တပေါင်း
နော်၊ မလျော်တဲ့ ခြောက်လ။ ကြွင်းမာသေ၊ ထိမ်းမြားပါလေတော့၊
ရံခြွေရွှေ ဆန်စပါးရယ်တို့၊ ပေါများ ကုံလုံသို့၊ လူ့ဘုံမှာ အိုအောင်
ပေါင်းရကွယ်မယ်၊ ကျောင်းကြီး အမ။

မင်္ဂလာတရား ၁၂-ပါး။ ။ ၎င်း၏ သရုပ်အဓိပ္ပာယ်ကို (လောကီမင်္ဂလာ
၁၂-ပါး) ဟူသော သုတေသန၌ ကြည့်ပါ။

မင်္ဂလာတရား ၃၈-ပါး။ ။ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသား သတ္တဝါအားလုံးတို့အား
ချမ်းသာကိုပေးတတ်သော တရား ၃၈-ပါး။ (၁) အသေဝနာစ ဗာလာနံ-
သူမိုက်ကို မဆည်းကပ်ခြင်း၊ (၂) ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ- ဉာဏ်ပညာ
ရှိသူတို့ကို ပေါင်းသင်းခြင်း၊ (၃) ပူဇာစ ပူဇနယျာနံ- ပူဇော်ထိုက်
သောသူတို့ကို ပူဇော်ခြင်း၊ (၄) ပဋိရူပ ဒေသာဝါသ-သင့်လျော်ကောင်း
မြတ်ရာ၌ နေခြင်း၊ (၅) ပုဗ္ဗေစ ကတ ပုညတာ-မဆွက ကောင်းမှု
ကုသိုလ်ကို ပြုခဲ့ဘူးခြင်း၊ (၆) အတ္တသမ္မာ ပဏီဓိ- ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာကို
ကောင်းစွာ ပြုပြင်ထားခြင်း၊ (၇) ဗာဟုသစ္စ-အကြားအမြင်ပညာများ
သူ ဖြစ်ခြင်း၊ (၈) သိပ္ပမင်္ဂလာ-အပြစ်ကင်းသည့် စက်မှုလက်မှု အတတ်
မျိုးစုံ တတ်ထားခြင်း၊ (၉) ဝိနယ သုသိက္ခိတ- ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ
ကိုယ်ကျင့်ဝိနည်းကို ကောင်းစွာ သင်ယူခြင်း၊ (၁၀) သု ဘာသိတဝါစာ-
အင်္ဂါလေးပါးရှိသော စကားကို ပြောဆိုတတ်ရခြင်း၊ (၁၁) မာတာပိတု
ဥပဋ္ဌာနံ- မိဘ ၂-ပါးအား စင်စစ် လုပ်ကျွေး မွေးမြူခြင်း၊ (၁၂)
ပုတ္တဒါရဏ သင်္ဂဟ- သားမယားတို့အား စွမ်းနိုင်သလောက် ကျွေးမွေး
ထောက်ပံ့ခြင်း၊ (၁၃) အနာကုလ ကမ္မန္တ-ချို့ယွင်းမှုမရှိ မိမိတတ်သိ
လိမ်မာပြီးသော အလုပ်ကို ကာလ ဒေသအလိုက် ထိုက်သလို လုပ်ရခြင်း၊
(၁၄) ဒါန မင်္ဂလာ- ပေးကမ်းစွန့်ကြဲ လှူဒါန်းခြင်း၊ (၁၅) ဓမ္မ စရိယ-
ကုသလကမ္မပထ တရားဆယ်ပါးကို ပြုလုပ်ခြင်း၊ (၁၆) ဉာတကာနဉ္စ
သင်္ဂဟ-ဆွေမျိုးတို့ကို တတ်နိုင်သလောက် ချီးမြှောက် ထောက်ပံ့ခြင်း၊
(၁၇) အနဝဇ္ဇ ကမ္မ- နောင်သံသရာရေး၌ အပြစ်ဘေးမကျ ပကတိသုခုကို

ရနိုင်သည့် ငါးပါး၊ ရှစ်ပါး စသော သီလများနှင့် အများကောင်းကျိုး စေတနာဝန်ထမ်း အလုပ်များကို လုပ်ရခြင်း၊ (၁၈) အာရတိ-မကောင်း မှုကို စိတ်ဖြင့် ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်း၊ (၁၉) ဝိရတိ- မကောင်းမှုမှ ကိုယ်နှုတ် နှစ်ပါးဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ရခြင်း၊ (၂၀) မဇ္ဇပါန သံယမ-သေရည် အရက် သောက်စားမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်း၊ (၂၁) အပ္ပမာဒ ဓမ္မ ကောင်းမှု တို့၌ မဒမုမလျော့ခြင်း၊ (၂၂) ဂါရဝ- ရိုသေထိုက်သူကို ရိုသေခြင်း၊ (၂၃) နိဝါတ-မာနမထား နှိမ့်ချရိုသေသော စိတ်ပျားရှိခြင်း၊ (၂၄) သန္တုဋ္ဌိ-ရသမျှနှင့် ရောင်ရဲတင်းတိမ်ခြင်း၊ (၂၅) ကတညူတာ-သူပြုဘူး သော ကျေးဇူးကို ပြန်၍သိခြင်း၊ (၂၆) ကာလေန ဓမ္မဿဝန-သင့်လျော် ထု အခါ၌ သူတော်ကောင်းတရားကို နာကြားရခြင်း၊ (၂၇) ဝန္တမင်္ဂလာ- နေရာတိုင်း၌ သည်းခံရခြင်း၊ (၂၈) သောဝစဿတာ- ဆိုဆုံးလွယ်ကူသူ ဖြစ်ရခြင်း၊ (၂၉) သမအဒဿန- အရိယာသံသာတော်များကို ဖူးတွေ့ ရခြင်း၊ (၃၀) ကာလေန ဓမ္မသာကစ္ဆ- လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ တရား စကား ဆွေးနွေးမေးမြန်းရခြင်း၊ (၃၁) တပ မင်္ဂလာ- မကောင်းကြံ မကောင်းပြု မကောင်းဆို မဖြစ်နိုင်စေရန် သတိနှင့် ဝီရိယ တရား အစဉ် ထားခြင်း၊ (၃၂) မြဟ္မစရိယ-မြတ်သော အကျင့်ရှိရခြင်း၊ (၃၃) အရိယာ သစ္စာန ဒဿန-သစ္စာလေးပါးကို မင်္ဂတရားဖြင့် သိမြင်ရခြင်း၊ (၃၄) နိဗ္ဗာန သစ္စိကိရိယ- အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်း၊ (၃၅) ဗုဒ္ဓဿ လောက ဓမ္မေဟိ စိတ္တံ ယဿ န ကမ္မတိ-လောကဓံတရာ ရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့ရသော်လည်း စိတ်တုန်လှုပ်မှု မရှိခြင်း၊ (၃၆) အဒသာက- ဇိုးရိမ် ကြောင့်ကြမှု မရှိခြင်း၊ (၃၇) ဝိရဇ-ရာဂစသော ကိလေသာမြူ မရှိခြင်း၊ (၃၈) ခေမ မင်္ဂလာ-ကြောက်ထိတ်လန့်မှု ဘေးမရှိခြင်း။

မင်္ဂလာပန်း ၇-ပွင့်။ ။မင်္ဂလာအောင်ပွဲ သဘင်၌ ယတြာပန်း ၇-မျိုး။ ထတို့သား သတို့သမီးတို့ ထိမ်းမြားသော နေ့သည် တနင်္ဂနွေနေ့ ဖြစ်မှု ကံကော်ပန်းကို ပန်ဆောင်ကြရာသည်၊ တနင်းလာနေ့ ဖြစ်မှု နှင်းဆီပန်း၊ အင်္ဂါနေ့ဖြစ်မှု ဇလပိပန်း၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ဖြစ်မှု စပယ်ပန်း၊ သပြေပန်း၊ ကြာသပတေးနေ့ဖြစ်မှု သီး၊ သံသတ်ပန်း၊ သောကြာနေ့ ဖြစ်မှု ဒန်းပန်း၊ နှင်းပန်း၊ စနေနေ့ဖြစ်မှု အုန်းပန်း၊ ဤသို့လျှင် မိမိတို့၏ အညွန့်နှင့် ပန်းများကို ပန်ဆင်၍ မင်္ဂလာမှုပြုကြကုန်ရာသည်။ (ဗေဒင်)

မင်း ၄-ပါး ဆေး။ ။စိန်, ဆေး, ကန့်, ဟင်း, ခေါ် ဓာတ် ၄-ပါးဆေးကို အင်္ဂါရတ်ကျမ်းတို့၌ မင်း ၄-ပါးဆေး ခေါ်သည်။

မင်းကေရာ၊ သတ္တိမှာ၊ ဥ ဖြာရှိ၏ အသို့နည်း?။ ။ ‘မန္တာ၊ ဥဿာဟ၊ ပဘာဝဟ၊ ရာဇသတ္တိ၊ ၃-ပါးရှိ၏’ ဟူသော စကားအရ ဖြစ်သည်။ (၁) မန္တ သတ္တိ- ပညာရှိတို့နှင့် အစစ တိုင်ပင် နှီးနှောမှု၊ (၂) ဥဿာဟ သတ္တိ- ရိက္ခာ သက်နက်, စစ်သား ရှာမှီးမှု၊ (၃) ပဘာဝ သတ္တိ- စိမ်း ကျက် မရွေး ပြစ်ပေး ဆုံးမမှု။ ၎င်း ၃-ပါး အပြည့်အစုံ ရှိထားရမည်။

မင်းကျင့် တရား ၁၀-ပါး။ ။ သုတ်ပါထေယျ။ ပါ။ ၅၀ ။ ဥ။ ၃၄။ မဟာ ဟံသဇာတ်နှင့် နန္ဒိယဇာတ် အဋ္ဌကထာတို့၌လည်း ပါရှိသည်။ မင်းကောင်း မင်းမြတ်တို့ ကျင့်ဝတ် ၁၀-ပါး ဟူ၏။ (၁) ဒါန- အလှူပေးခြင်း၊ (၂) သီလ- ငါးပါးသီလ ဆယ်ပါးသီလကို ဆောက်တည်ခြင်း၊ (၃) ပရိစာဂ- ပေးကမ်း ချီးမြှင့် စွန့်ကြဲခြင်း၊ (၄) မုဒုက- ကိုယ် နှုတ် နူးညံ့သိမ်မွေ့ ရခြင်း၊ (၅) ဥပေါသထ- အဋ္ဌင်္ဂသီလ စောင့်သုံးခြင်း၊ (၆) အက္ကောဓ- အမျက် မထွက်ရခြင်း၊ (၇) အ ဝိပေဓ- ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူတို့နှင့် မဆန့်ကျင်ခြင်း၊ (၈) အဝိဟိ သန- ပြည်သူလူထုတို့ကို အခွန် အတုတ် အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် မညှဉ်းဆဲခြင်း၊ (၉) ခန္တိ- သည်းခံရခြင်း၊ (၁၀) သမ္မာ ပဋိပန္န- ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်စွာ ကျင့်ခြင်း။

မင်းခမ်းတော်မှာ၊ ၁၃-ဖြာ၊ ဝဲယာ ဆောင်ယောင်ကျင်း။ ။ မင်းနန်း မင်းခမ်း၌ အဆောင် အယောင်တော်များ ခင်းကျင်းရာဝယ် လက်ဝဲ ၁၃-ပါး၊ လက်ျာ ၁၁-ပါးကို ဆိုသည်။ ၎င်း၏ သရုပ်ကို အောက်ပါ ရွှေဘုံ နိဒါန်းလာ လင်္ကာ ၂ ရပ်ဖြင့် သိရ၏။ (က) လင်္ကာတော်က၊ ရှေ့လော် သိင်္ဂါ၊ မျက်စိမြှာသား၊ ရတနာသန်လျက်၊ လှံလက်လျှပ်လျှပ်၊ သားမြီး ယပ်နှင့်၊ ထက်ချပ်မကွာ၊ ရတနာ ပန်းတောင်း၊ ခြူးပေါင်းပုလဲ၊ သန္တာဆွဲ လျက်၊ ရဲရဲရောင်တက်၊ ကွမ်းခွက်ရှစ်ထောင့်၊ ထို့ကြောင့်ပရွှေ၊ ခြေသေခံ လျက်၊ ကွမ်းခွက်ရတနာ၊ စလင်းကြာနှင့်၊ သိင်္ဂါရွှေမုည့်၊ ကွမ်းထည့်ကျပ်မှာ ကျပ်လျှားစလား၊ သီဟခံထား၊ ကရားတကောင်း၊ ထိုနှောင်းမြူတာ၊ ရေပြည့်စွာတည့်၊ ထီးမှာလေးဆူ၊ စိုက်ထူကြားကြား၊ ယပ်မားချပ်လျက်၊ ရောင်ခြည်ရွက်သည်၊ ပြိုးပြက် ထိန်ထိန် လင်းလင်းတည်း။ (ခ) လက်ဝဲ

တော်က၊ ရွှေလှော် လှံဝါ၊ မျက်စိမြွာသည်၊ ရတနာဘိနပ်၊ သပ်သပ်
တောင်ဝေး၊ ရောင်ပြေးဝိုးဝါး၊ လက်တတ်ကြားနှင့်၊ နဂါးကွမ်းခွက်၊
စဉ်လျက် သလပ်၊ လျှပ်လျှပ်ဝင်းဝါ၊ မကွာတသီး၊ ကွမ်းလောင်းကြီးကား၊
အပြီးဆိုဘွယ်၊ ကွမ်းလောင်းငယ်နှင့်၊ တင့်တယ်လှစွာ၊ ရတနာ ဖလာ၊
ကရားထိုနှောင်၊ သလင်းမြောင်လှ၊ လှံရောင်ရတနာ၊ သစ်တိုင်ပါရှ်၊
မြူတာရေချမ်း၊ ပြည့်ဖြိုးလျှမ်းသည်၊ မင်းခမ်း မည်သား၊ ထီးလေးပါးနှင့်၊
အကြား အကြား၊ ယပ်မားချပ်လျက်၊ စဉ်ဆက်စုံညီ၊ ဆယ့်သုံးစီတည့်၊
နှစ်လီပေါင်းမြောက်၊ နှစ်ဆယ့် ခြောက်လျှင်၊ အံ့လောက် ထူးဆန်း၊
ရွှေတော်ထွန်းသည်၊ ရောင်ရွန်းပြောင်ပြောင် ဝင်းဝင်းတည်း။

မင်းဆက် ၅-သွယ်၊ ရှင်ဘို့မယ်၊ နန်းလယ်တင့်သည်သာ။ ။ဤသရုပ်ကား
ကဝိလက္ခဏာ ဒီပနီကျမ်းလာဖြစ်၍ ထိုမှပင် ယူဖြေလိုက်သည်။ (၁)
ဘုရင်မင်းခေါင်၊ (၂) သားတော် သီဟသူ၊ (၃) မင်းလှငယ်၊ (၄) ကလေး
ကျေးတောင်ညိုမင်း၊ (၅) မိုးညှင်းမင်းတရားကြီး၊ ထိုမင်းငါးဆက်တို့
မိဖုယားမြောက်ခြင်းကို ခံရသည့် ရှင်ဘို့မယ်ဟု ဆိုလေသည်။

မင်းတို့ အား ၅-ပါး။ ။တိုင်းနိုင်ငံကို အုပ်ချုပ်၍ မင်းလုပ်သူတို့၌ ရှိထား
ရမည့် ဗလငါးပါးကို ဆိုသည်။ (၁) ဗာဟု ဗလ- လက်ရုံး၊ လက်နက်၊
စစ်သည် အင်အား၊ (၂) ဘောဂ ဗလ- စားနပ်ရိက္ခာ ရွှေ ငွေ ရတနာ
ဆင်မြင်း ဥစ္စာအား၊ (၃) အမစ္စ ဗလ- အမတ် လိမ်မာများ အင်အား၊
(၄) အဘိဇစ္စ ဗလ- အမျိုးမြတ် သန့်ရှင်းခြင်းအား၊ (၅) ပညာ ဗလ-
ညဏ် ပညာရှိခြင်း အင်အား။

မင်းတို့ဆင်ရာ၊ ရတနာ၊ ဖြူဖြာ နဝရတ်။ ။ဤ၌ ကာမဏ္ဍကီကျမ်းလာ
မင်းတို့ ကျင့်သုံးလိုက်နာ ဆောင်ရွက်ရမ္မိ ဖြစ်သော တိုင်းပြည် ရတနာ
ကိုးပါးကို ဆိုသည်။ ၎င်းအဖြေ (တိုင်းပြည်ရတနာ၊ ပြည့်စုံစွာ၊ ဖြူဖြာ
နဝရတ်) ဟူသော သရုပ်၌ ရှိပါ။

မင်းတို့ မမေ့အပ်သော အရပ်မျိုး ၃-ပါး။ ။ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် အစိုးရတို့
မမေ့အပ်သော အရပ် ၃-ပါး၊ တိကနိပါတ် အင်္ဂုတ္တိုရ်၌ ဟောသည်။

(၄၂၆)

[မ + ဇ်]

(၁) အဘိဇာတ ဌာန- မွေးဖွားရာ အရပ်၊ (၂) အဘိဇာတ ဌာန၊
ဘိသိက်ခံရာ သစ္စာခံယူရာ အရပ်၊ (၃) ဇယ ဌာန- ရန်အောင်ရာ အရပ်။

မင်းတိုင်း ၁၂-မူ။ ။ ဤ၌ 'မင်းတိုင်း' ဆိုသည်ကား ဘုရင်မင်းမြတ်တို့
ကောက်ယူသော အခွန်အတုတ်ကို ဆိုသည်။ ယင်း အခွန်အတုတ်ကို
အောက်ပါပစ္စည်းတို့ အပေါ်၌ ကောက်ခံလေ့ရှိသည်။ (၁) တမာစေး၊
(၂) လျှော်၊ (၃) အုံတုံခေါက်၊ (၄) ဥညှစ်သီး၊ (၅) တင်လဲ၊
(၆) မရိုးမီးသွေး၊ (၇) စာရေးရန် ထန်းပွား၊ (၈) မန်ကျည်းမှည့်၊
(၉) ရေနံ၊ (၁၀) အင်တုံး၊ (၁၁) လဲဝါ၊ (၁၂) ကျွဲကော်၊ ယင်းအခွန်အတုတ်
တို့မှ ဇာတ်တော် စင်တော်ကြီးသားများနှင့် အခြား အမှုထမ်း အရာထမ်း
များကို လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ပေးလေ့ရှိသည်။

မင်းပေါင်း ၁၀-ပါး ဆေး။ ။ ၎င်းကို လောကီသဗ္ဗသိဒ္ဓိသျှို၊ ဆေးကြီး ဟူ၍
၎င်း၊ တတိယ သူရဿတီဆေး ဟူ၍၎င်း အဆိုရှိသည်။ (၁) ဗြဟ္မာမင်း-
ဆေးဥတလုံး၊ (၂) သိကြားမင်း- နန္ဒင်းမင်း၊ (၃) ပိဿနိုးမင်း- ငွေပန်း
မင်း၊ (၄) စကြာဝတေးမင်း- တိလက်သာ၊ (၅) မိုးမင်း- ဂမုံးရွှေဝါကြီး၊
(၆) လေမင်း- ဂမုံးရွှေဝါငယ်၊ (၇) ဂုံမင်း- ဂုံမင်းပင်၊ (၈) သက်ငယ်
မင်း- သမန်းမြက်၊ (၉) လမင်း- ဂမုံးလဝင်း၊ (၁၀) ကျက်သရေမင်း- ဂမုံး
ပေါင်း- ဂမုံးကျက်သရေဆောင်လည်းဟူ၏။ ၎င်းတို့ကိုပေါင်း၍ မင်းမြောက်
တန်ဆာ ငါးပါးနှင့်ပြင် "ဥံ သဗ္ဗရာဇာ ပိယံ မမ" ဟူသော မန္တန်နှင့်
(၁၀၀၀-စုတ်၊ သမ္မုဒ္ဒေ ၁၀၈-စုတ်) စကြာဝတေးပင်းပုံ ထု၍ ဆောင်အကျိုး
အနန္တ ဟူ၏။

မင်းပေါင်း ၁၀၁-ပါး။ ။ ဤ၌ တရားတပါးသော ထီးဆောင်းမင်း တို့၏
အမည်ကို ငမ္မုတံဆိပ်ကျမ်းလာ လူမျိုး တရားတပါးကို အကြောင်းပြု၍
ကိုယ်လူမျိုးနှင့် ကိုယ်မင်းဖြစ်ရကား မင်းမျိုးပေါင်း "ရားတပါး" ဟု
ဆိုလိုရိပ်ရှိသည်။

မင်းမျိုးအပြား၊ ၇-ပါး၊ ခွဲခြား ဝေဘန်သိ။ ။ ဤ၌ မင်း ဟူသော မြန်မာ
အဘိဇာန်ပုဒ်သည် စကြာမင်းမှ စ၍ ရွာစား၊ ရွာသူကြီး တိုင်အောင်
သက်ဆိုင်လေရကား ဝိနည်းပါဠိတော် အဋ္ဌကထာတို့၌ လာသည့် မင်းမျိုး

၇-ပါး အပြားကို သိထားရ၏။ (၁) ပထမဗျာ ရာဇာ-မြေ အလုံးစုံကို အစိုးရသည် စကြာမင်းကဲ့သို့သော မင်း၊ (၂) ပဒေသ ရာဇာ-တရုသော ကျွန်းတွင် တစိတ်တဒေသကို အစိုးရသော မင်း၊ (၃) မဏ္ဍလိက ရာဇာ-ကျွန်းတခုတွင် တမြို့နှစ်မြို့ကို စားရသော မင်း၊ (၄) အန္တရ ဘောတိကာ ရာဇာ-မင်းနှစ်ပါးတို့၏ အကြားတွင် နှစ်ရွာ သုံးရွာ၏ အရင်ဖြစ်သော မင်း၊ (၅) အက္ခဒယ ရာဇာ-ဓမ္မသဘင်ရုံးတော်၌နေ၍ အပြစ်အားလျော် စွာ လက်ခြေ စသည် ဖြတ်၍ ဆုံးမတတ်သော တရားစီရင်ရသည့် တရားသူကြီး မင်း၊ (၆) မဟာမတ္တ ရာဇာ-ထိုထို ရွာ နိဂုံးစသည်တို့၌ နေ၍ မင်း၏စိတ်ကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်တတ်သော ဘုရင်ခံ၏ ရာထူး ဌာနရှိသူ အမတ်ကြီးမင်း၊ (၇) ယေဝါ ပန ရာဇာ- မင်းတို့ကို အမှီပြု၍ ၎င်း၊ မိမိ၏ ဝီရိယကို အမှီပြု၍ ၎င်း သတ်ဖြတ်ခွဲစိတ်ခြင်းကို ပြုလုပ်စီရင် တတ်သော မင်း။

မှတ်ချက်။ ။ ဤ ဘော်ပြပါ မင်းတို့တွင် ‘ရဟန်းမှာ သိက္ခာ၊ မင်းမှာ ဘိသိက်’ ဟု ဓညဝတီအရေးတော်ပုံ စကားကျမ်းတို့၌ ဆိုသော ကြောင့် ထီးဖြူဆောင်းခြင်း စသော မင်းမြောက်တန်ဆာ ငါးပါးတို့ကို ဆင်ယင်သုံးစွဲလျက် သုံးပါးသော ရာဇဘိသိက် ကို ခံသောမင်းကိုသာ မင်းဟူ၍ ယူသင့်သည်။ သို့ရာတွင် ရာဇဝင်၏ အရာ၌သာ မင်းမြောက်တန်ဆာနှင့် ရာဇဘိသိက် ခံသောမင်းကို မင်းဟု ယူရသည်။ အခြား ဓနုရာတို့၌ကား မင်းတိုင်းလည်း အဘိသိက် ခံသည် မဟုတ်သောကြောင့် သင့်သလို ယူကြကုန်။

မင်းမျိုးစိုးနွယ်၊ ဆင်စလွယ်၊ ဂ-သွယ် မျိုးအပြား။ ။ ရာထူး ဂုဏ်ရည် အလိုက် ခြားနားကာ စလွယ်မျိုး ရှစ်ပါး ထားရှိကြောင်းနှင့် သိရ၏။ (၁) ဘုရင် မင်းမြတ်များကား ၂၄-သွယ်ရှိ စလွယ်ကိုသာ ဆင်မြန်းကြသည်။ (၂) ဥပ ရာဇာတို့က ၂၁-သွယ်ဆင်သည်။ (၃) မင်းညီမင်းသားတို့က ၁၈-သွယ် ဆင်သည်။ (၄) မဟာမျိုးနွယ်တို့ကား ၁၅-သွယ်ရသည်။ (၅) အဂ္ဂမဟာ သေနာပတိ တို့ကား ၁၂-သွယ် ဆင်ရသည်။ (၆) မှူးမတ်ကြီးတို့ကား ကိုးသွယ် ဆင်ရသည်။ (၇) မှူးမတ်လတ် တို့ကား ၆-သွယ် ရ၏။ (၈) မှူးမတ်ငယ်တို့ကား ၃-သွယ်သာ ရသည်ဟူ၏။

(၄၂၇) [မ + ငါး။ မ။ မ + ဖ်။ မ + င်]

မင်းမြောက်ဆန်ဆာ ၅-ပါး။ ။ဝိနည်း ပါရာဇိက။ဋ္ဌ။ ပ-အုပ်၊ ၅၆။ ဘုရင်
မင်းမြတ်တို့၏ အဆောင် အယောင်တော် ၅-ပါး။ (၁) ခုဂ္ဂ-သန်လျက်၊
(၂) ဆတ္တ- ထီးဖြူ၊ (၃) ဥတိသ- သင်းကျစ်၊ (၄) သုဝဏ္ဏ ပါဒက-
ရွှေခြေနင်း၊ (၅) ဝါဠု ဗိဇန- သားမြီးယပ်။

မစည်ကားအပ်သော အရပ်မျိုး ၉-ပါး။ ။မင်းစိုးရာဇာနှင့် တိုင်းသူပြည်
သားတို့တရားမစောင့် ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော အခါမျိုး၌ အောက်
ပေါ်ပြုပါနေရာသုံးပါးတွင် လူစည်ကား၏။ (၁) ဝိနိစ္ဆယ သာလာ-
တရားစီရင်ရာ ရုံးတော်၊ (၂) ဆုသာန-သုသာန် သင်းချိုင်း၊(၃) ဗန္ဓနာ
ဂါရ-လူဆိုးတို့ကို ချုတ်နှောင်ရာ ထောင်။

မစ္ဆရိယတရား ၅-ပါး။ ။ပဇ္ဇဂုံတ္တရ ။ပါ။ ၁၂၂ ။ဋ္ဌ။ ၄၅။ ဝန်တိုမှု မလို
မှန်းထားခြင်း မျိုးငါးပါး။ (၁) အာဝါသ မစ္ဆရိယ- အိမ်၊ ကျောင်း၊
တိုက်တာ နေရာထိုင်ခင်းတို့၌ ဝန်တိုခြင်း၊ (၂) ကုလ မစ္ဆရိယ- မိမိ
ဆွေမျိုး ဉာတိ တပည့်တကာ တကာမတို့ သူများထံ ဆက်ဆံ ပေါင်းသင်း
ကြည်ညိုမှုကို ဝန်တိုခြင်း၊ (၃) လာဘ မစ္ဆရိယ-ပစ္စည်း လာဘ်လာဘ၌
ဝန်တိုခြင်း၊ (၄) ဝဏ္ဏ မစ္ဆရိယ- ကိုယ် အဆင်၊ ဂုဏ်သတင်း၌ ဝန်တိုခြင်း၊
(၅) ဓမ္မ မစ္ဆရိယ- မိမိ တတ်သိလိမ့်မာသော အတတ်ပညာ၌ ဝန်တိုခြင်း။

မဇ္ဈိမစင်္ဂါ၊ စေသတော်၊ မုတ်သော်နယ်ခြား၊ ၅-မျိုး ထားရှင့်။ ။ဘုရားရှင်တို့
ပွင့်တော်မူရာ တောင်ကျွန်း၏ အလယ်ဗဟိုဌာန နယ်မြေသတ်မှတ်ချက်
ငါးရပ်ကို ဆိုသည်။ (၁) အရှေ့လားသော် ဇင်္ဂလ နိဂုံး၊ (၂) အရှေ့
တောင်လားသော် သလ္လဝတီ မြစ်၊ (၃) တောင်လားသော် သေတကဏ္ဍီ
နိဂုံး၊ (၄) အနောက် လားသော် ထုနုပုဏ္ဏားရွာ၊ (၅) မြောက်လားသော်
ဥသိရဒ္ဒဗတောင်။

မှတ်ချက်။ ။အဝန်းအကျယ် ယူဇနာ ကိုးရာရှိသည် ဟူ၏။

မဇ္ဈိမနိကာယ် ၉-ကျစ်။ ။၎င်းသရုပ်ကို (နိကာယ် ၅-ရပ်) [၁] ပိုဒ်မှာ
ကြည့်ပါ။

မတင့်တယ်ရာဆည်မျိုး ၄-ပါး။ ။ဤ၌ မှတ်ကျက်လွယ်ကူရန် စာဏကျပျို့မှ
ထုတ်ပြလိုက်သည်။ (၁) အဝတ်မပါ၊ ဆင်တန်ဆာကား၊ သပြာလှေနှိုက်၊

တသိန်းထိုက်လည်း၊ မကြိုက်စဘွယ်၊ မတင့်တယ်တည့်၊ (၂) ဆီထောပတ်
များ၊ မပ ဩားသည့်၊ စားအစာမှာ၊ ရသာမကြွယ်၊ မတင့်တယ်တည့်၊ (၃)
ပျိုရွယ်လှစွာ၊ မယ်ကညာလည်း၊ ရင်မြှာနှစ်စုံ၊ ပန်းအင်္ဂုတို့၊ နှမ်းကျိုမလှ၊
လျော့လျည်းကျမှု၊ မိုးက သက်လာ၊ ဖြစ်တံပါလည်း၊ အင်္ဂါချိုငယ်၊
မတင့်တယ်တည့်၊ (၄) နက်ကျယ် လိမ်မာ၊ တတ်ပညာလျှင်၊ မပါကင်းဝေး၊
အသက်မွေးလည်း၊ သိမ်သေးမဖွယ်၊ မတင့်တယ်တည့်။

မတင့်တယ်သော အရာ ၃-မျိုး။ ။ဇာတ် အဋ္ဌကထာ၊ ပ-အုပ်၊ ၃၂၅။
(၁) ရေမရှိသော မြစ်၊ (၂) မင်းမရှိသော တိုင်းပြည်၊ (၃) လင်မရှိသော
မိန်းမ။

မတင်းတိမ် မရောင့်ရဲနိုင်သော အရာကြီး ၃-မျိုး။ ။၎င်း သရုပ် (မရောင့်ရဲ
မတင်းတိမ်နိုင်သော အရာကြီး ၃-မျိုး)၌ ရှုပါ။

မတားမြစ်အပ်သော အရာမျိုး ၅-ပါး။ ။အန္တရာယ်ပြုစေ၍ လောကရေး
အားဖြင့် ခွင့်ပေးရသည်။ (၁) ကျင်ကြီး စွန့်လိုခြင်း၊ (၂) ကျင်ငယ်
စွန့်လိုခြင်း၊ (၃) လေ သက်လိုခြင်း၊ (၄) ငတ်မုတ် ဆာလောင်၍ စားလို
ခြင်း၊ (၅) အိပ်လိုခြင်း။

မတိုင်ပင်အပ်သူမျိုး ၈-ယောက်။ ။မိလိန္ဒပညာ။ ပါ။ ၉၉။ ထိုသူတို့နှင့်တိုင်ပင်
သော် အကျိုးစီးပွား ပျက်တတ်သည် ဟူ၏။ စပ်တူ စပ်ဖက်မလုပ်ရာ။ (၁)
ရာဂ စရိတ်- ရာဂ ထူပြောသူ၊ (၂) ဒေါသ စရိတ်- ဒေါသအမျက်
ထွက်လွယ်တတ်သူ၊ (၃) မောဟ စရိတ်- မိုက်မဲ တွေဝေသူ၊ အကြံတုံး
ညက်တုံးသူ၊ (၄) မာန စရိတ်- မာန်မာန ကြီးသူ၊ လူမော်လူကြွား၊ (၅)
လူခွဲ-လောဘ ရမ္မက် ကြီးသူ၊ (၆) အလသ- ပျင်းရိသူ၊ (၇) ကေစိန္တီ-
ဟယောက်တည်း ကျိတ်၍ လုပ်တတ်သူ၊ (၈) ဗာလ- လူမိုက် လူရမ်း
လူတစောက်ကန်း။

မတိုင်ပင်အပ်သော အရပ်မျိုး ၈-ပါး။ ။မိလိန္ဒပညာကျမ်း ၉၉-မှ။
(၁) ဝိသမ ဌာန-မညီမညွတ်သော အရပ်၊ အကျိုးဖရိဖရဲ ဖြစ်တတ်၏။
(၂) သဘာယ ဌာန-ကပွဲသက်င် စေည့်အရပ်၊ တုန်လှုပ်၏။ နှလုံးပူပန်
၏။ (၃) အတိ ဝါတ ဌာန-အလွန် လေထန်သော အရပ်၊ အသံကို

(၄၃၀)

[မ။ မ + န်။ မ + န်း]

နှိပ်စက်၏။ (၄) ပတိ ဆန္ဒ ဌာန-ဖုံးလွှမ်းသော အရပ်၊ သူတပါးနားထောင် တတ်၏။ (၅) ဒေဝ ဌာန-နတ် နေရာ အရပ်၊ အကျိုးစီးပွား နှောင့်နှေး တတ်၏။ (၆) ပထ ဌာန-ခရီးလမ်းအရပ်၊ စီးပွား မဖြစ်နိုင်၊ (၇) သင်္ဂါမ ဌာန-စစ်မြေပြင် အရပ်၊ တုန်လှုပ်တတ်၏။ (၈) ဥဒက တိတ္ထ- ရေဆိပ် ရေခပ်ရာ အရပ်၊ ထင်ရှား ပေါ်လွယ်တတ်၏။

မထေမဲ့မြင်ပြု ခံရသူမျိုး ၅-ယောက်။ ။ ၎င်း သရုပ် (အထင်မြင်သေး ခံရသူ မျိုး ၅-ယောက်) ၌ ရှုပါ။

မထေမဲ့မြင်ပြုခြင်း ခံရတတ်သူ ၁၀-ယောက်။ ။ မိလိန္ဒပဉ္စာ။ ၂၀၅-၌ အကျယ်ရှု။ (၁) လင်ကွာ လင်သေ မိန်းမ၊ (၂) အင်အားဗလနည်းသူ၊ (၃) ဆွေမျိုး မိတ္တ ကင်းမဲ့သူ၊ (၄) အစားအသောက် ကြီးသူ၊ (၅) မကောင်း ယုတ်မာသော မိတ်ဆွေနှင့် ပေါင်းသူ၊ (၆) ပစ္စည်းဥစ္စာ မရှိသူ၊ (၇) ကိုယ်ကျင့်သီလ မရှိသူ၊ (၈) ကိစ္စကြီးငယ်၌ မေ့လျော့ တတ်သူ၊ (၉) အနာရောဂါ ထူပြောသူ၊ (၁၀) ဝီရိယမရှိ အပျင်း ထူသူ။

မန္တလေးမြို့တည်၊ ၇-လီ၊ စုံညီ တပြိုင်နက်။ ။ သက္ကရာဇ် ၁၂၂၁-ခုနှစ် (အုတ်ကျစ်ကျော်၊ မန္တလေး) ၌ မန္တလေးရတနာပုံ နေပြည်တော်ကြီးကို တည်ထောင် ဖန်ဆင်းသောအခါ 'မြို့တော်၊ ကျုံးတော်၊ စေတီဇော်၊ သိမ်ကော်၊ ကျောင်းတော်၊ ပိဋကတ်တိုက်တော်၊ သုဓမ္မာဇရပ်တော်' ၎င်း ခုနစ်ဌာနတို့ကို တပြိုင်နက်တည်း အုတ်မြစ်ချ၍ တည်ဆောက်သည် ဟူ၏။

မန်းအောင်မြေချာ၊ လောင်းမြတ်စွာ၊ ၆-ခါ ဇာတ်ဘဝ။ ။ အလောင်းတော် မြတ် နှစ်ဥာခါဝယ် မန္တလေးတောင်ခြေ အောင်မြေအရပ်၌ 'ခြေသုံးမင်း၊ ဆင်မင်း၊ ဆတ်မင်း၊ ငှဲမင်း၊ ဖွတ်မင်း၊ မုဆိုးသား' ဟူသော ဇာတ်ဘဝတို့ ဖြင့် ကျင်လည် ကျက်စားခဲ့ဘူးကြောင်းများဖြင့် ကဝိလက္ခဏာဒီပနီကျမ်း နိဒါန်း၌ မိန့်ဆိုထားလေသည်။

မန်းမြို့တော်တည်၊ ၇-လီ၊ တူညီ ပန္နက်ချ။ ။ ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် မင်းတုန်း မင်းတရားကြီးသည် ၁၂၂၁-ခုနှစ် မန္တလေး နန်းမြို့တော်သစ်ကြီး ဘည် ဆောက်သောအခါ။ (၁) မြို့တော်၊ (၂) ကျုံးတော်၊ (၃) မလောကမာရဇိန် စေတီတော်၊ (၄) သိမ်တော်ကြီး၊ (၅) သဓမ္မာဇရပ်တော်ကြီးများ။

(၆) အတူလဝေယန် ကျောင်းတော်ကြီး၊ (၇) ပိဋကတိုက်တော်၊
ဤ ၇-ဌာနကို ရွှေမြို့တော်တည်သည်နှင့် တပြိုင်နက် တချိန်တည်း ပနွက်
ချကာ တည်တော်မူခဲ့လေသည် ဟူ၏။

မနသိကာရတရား ၂-ပါး။ ။သံယုတ်ပါဠိတော် တတိယအုပ်။ ၇၆-၌
အကျယ်ရှုပါ။ (၁) ယောနိသော မနသိကာရ- ပညာဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍
အမှန်တရားများကို အမှန်အတိုင်း ရှုမှတ်သိမြင်ခြင်း၊ (၂) အယောနိသော
မနသိကာရ- အမှန်တရားကို အမှားဖြင့် သိမြင်ကြည့်ရှု မှတ်သားလျက်
ထိုအမှားတရားစုကိုပင် အမှန်ဟု မှတ်ယူစွဲသိနေခြင်း။

မနသိကာရမျိုး ၃-ပါး၊ တနည်း။ ။၎င်း သုံးပါးကား အာရုံ၊ ဝီထိ၊ ဇော တို့၏
သဘောမျှဖြစ်၍ အနုစိတ်ကို အကုန်ရဋ္ဌိကာ၌ ရှုလေ။

မနေအပ်သော အရပ်မျိုး ၅-ပါး။ ။ဤ၌ ကျက်မှတ်၍ လွယ်ကူစေရန်
စာဏကျပျံ့မှု ထုတ်ပြုလိုက်သည်။ မနေအပ်ရာ အရပ်မှာကား။ (၁)
ဥစ္စာစုဝေး၊ မြတ်သေဌေးနှင့်၊ (၂) ဆေးကုလိမ်မာ၊ ဆေးဆရာတည့်၊
(၃) စုံလာ ဆယ်အင်၊ ရှင်ဘုရင်ဟု၊ (၄) ရေလျှင်တည်ကြောင်း၊ မြစ်နှင့်
ချောင်းတည့်၊ (၅) မကောင်း၊ ကောင်းသော၊ အတတ်ဟောသည့်၊ သဘော
မြင့်မြတ်၊ ဗေဒင်တတ်ဟု၊ လျှောက်ပတ်ဘွယ်ရာ၊ ဤငါးပြာတို့၊ ကောင်းကွာ
မဲ့ထ၊ ရပ်ဒေသကား၊ မုချဆတ်ဆတ်၊ မနေအပ်တည့်။

မှတ်ချက်။ ။အမှတ် ၄-အရ ရထားသင်္ဘောလမ်း မဲ့ကိုယူ၊ ဟိတော
ပဒေသ၌ ၄-ပါးလား၏။

မနောကံ ၃-ပါး၊ မနောဓုစရိုက် ၃-ပါး။ ။၎င်း၏ သရုပ်ကို (ဒုစရိုက်ဆယ်ပါး)
မှာ ထင်ရှားစွာ ပြခဲ့ပြီ။

မဗေလ္လာအပ်သော ဒါနမျိုး ၅-ပါး။ ။အပြစ်ရှိသော အကုသိုလ်အလှူမျိုး
၅-ပါး ဟူ၏။ ပရိဝါပါဠိတော် ၂၃၁ ။၉။ ၁၇၃-၌ အကျယ်ရှုပါ။
၎င်း၏ အကျိုးလောကား- အပါယ်လားကြောင်းသာဖြစ်၍ “အပါယ်
ဂမနိက ဝါန” မျိုး ငါးပါး ဟူ၍လည်း ပိဋကတော်၌ လာရှိသည်။ အဆို
အတီး ပဲ့သဘင်ပါသော အလှူ ရှင်များ သတိထားကြစေရာ။ (၁) မဇ္ဇ

(၄၃၂)

[မ။မ + ယ်]

ဒါန-သေရည်၊ အရက်၊ ဘိန်းစသည် ယစ်မျိုးအလှူ၊ (၂) သမဇ္ဇ ဒါန-
ဇာတ်၊ ရုပ်သေး၊ အငြိမ့်စသော အဆုံအတီး ကချေသည် သဘင်အလှူ၊
(၃) ဣတ္ထိဒါန-ကာမမူအတွက် အလိုဖြည့်ကြစေရန် မိန်းမအလှူ၊ (၄)
ဥဿာ ဒါန-နွားမတို့ အလယ်၌ ထယ်ဝါခန့်ညားသော နွားလား နွားသိုး
ကြီးတို့ကို ပေးလှူခြင်း၊ (၅) စိတ္တ ကမ္မ ဒါန-ကြည့်လိုက်လျှင် ကာမဂုဏ်
စိတ်တွေ တဖွားဖွားဖြစ်လာနိုင်အောင် ဆန်းကြယ်လှပစွာ ပြုစုရေးသား
ထားသော သုခုမ အနုပညာ ပန်းချီကားချပ်များ။

မပေးလှူအပ်သော စါနမျိုး ၁၀-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (အပါယ်လားကြောင်း
အလှူမျိုး ၁၀-ပါး) ၌ ပြပြီးပြီ။

မပေးနိုင်ခြင်းအကြောင်း ၁၆-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (သတိရခြင်း၏အကြောင်း
၁၆-ပါး) ၌ ရှုပါလော။

မယ်ကမ္ဘာ၁၆၊ မိန်းမကျော်၊ ၄-ဘော် ကျမ်းဂန်ထွက်။ ။ ၎င်း သရုပ်
(တော်ဝင်သူ ၄-ယောက်) ဟူသော သုတေသန၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

မယ်သွဲ့ရွေးချယ်၊ လှနတ်မယ်၊ ၆-သွယ် အင်္ဂါစစ်။ ။ ထိုထို မြို့၊ ရွာ၊
တိုင်း၊ နယ် တို့၌ အလှူမယ် ရွေးကာ သွဲ့ပေးကြရာတွင် ရှေးဦးစွာ
အလှူလက္ခဏာ ၆-ပါးကို စိစစ်ရမည် ဟူ၏။ ၎င်းသရုပ် (အပြစ် ၆-ပါး၊
ကင်းစင်ငြား၊ လှထွား ပျိုသူဇာ) ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

မယား ၅-ပါး၊ ပယ်စွန့်ထား၊ မိန့်ကြား ဓမ္မသတ်။ ။ ကွာစွန့် အပ်သော
မယားမျိုး ၄-ပါး ဟူ၏။ ရွှေ ၃-ပါးကို မကွာလိုကလည်း နေနိုင်သည်။
ကဝိလက္ခဏာဒီပနီကျမ်းမှ။ (၁) မြှိုသောမယား၊ ရှစ်နှစ် ငံ့စောင့်ရမည်။
(၂) သွိုးမိန်းမသာ ဖွားသော မယား၊ ရှစ်ယောက် ဆယ်ယောက်အထိ
မွေးအောင် စောင့်ငံ့ရမည်။ (၃) နှုသောမယား၊ ကွာလိုက ကွာစေ။
(၄) လင်စောင် မျောက်မ ထားသော မယား၊ (၅) အမျိုးတို့၏
အကျင့်တရားကို ဖျက်သော မယား။

မယား အပြား ၇-ပါး။ ။ သတ္တဂုံတ္ထရပါဠိတော်။ ၄၆၆ ။ ၄၇၇။
ဇာတ်ပါဠိတော်။ ၁-အုပ်။ ၇၈ ။ ၄၇၇။ ၃၁၃-ဗျို့၌ အကျယ်ရှုပါ။

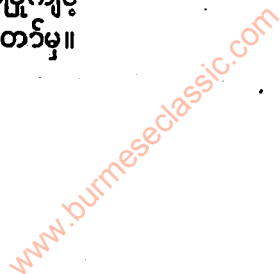
၎င်းသရုပ်ကို မဆဒေဝ လင်္ကာစကားရုပ်ဖြင့် သိရာ၏။ ‘မယားခုနစ်မျိုး၊ ရှိမြဲရိုးတွင်၊ သူခိုး အရှင်၊ လူသတ်သွင်သို့၊ အကြင်မယား၊ လား၏ ငရဲ၊ အမြဲမှတ်ဘိ၊ အမိတမျှ၊ နှမ မယုန်း၊ ခင်ပွန်းတသွယ်၊ ကျွန်နွယ်လေးဖြာ၊ မယားမှာကား၊ နိမ္မာနတ်ပြည်၊ လားမြဲမည်၏၊ ယင်းသည်လေးသွယ်၊ မယားဝယ်လည်း၊ ကျွန်နွယ်အလား၊ ထိုမယားမူ၊ ယောက်ျားဆုပန်း၊ နိဗ္ဗာန်ဆုကောင်း၊ တောင်းကမလွတ်၊ မချွတ်တူတည်၊ ပြည့်မြဲမည်၏။’

မယားအရာ၊ မြောက်ကြောင်းမှာ၊ ၁၀-ဖြာ ကျမ်းအထွက်။ ။ ‘ခနုက္ကိတာ ဒယော ဒသ ဘရိယာ’ ဟူသော ဇောရသကဏိ ဋီကာပါဠိအရ မယား အရာ မြောက်ခြင်း၏ အကြောင်း ဆယ်ပါးကို သိရာ၏။ ၎င်းအကျယ်ကို (အုပ်ထိန်းခြင်းရှိသော မိန်းမ ၂၀) သရုပ်တွင် နံပါတ် ၁၁-မှ စ၍ ကြည့်ရှုပါလေ။

မယားခိုး အပြား ၇-ပါး။ ။ မယားခိုးမှု စီရင်ရာ၌ မနုဗ္ဗသတ်အလို အောက်ပါ ခုနစ်ပါးကို ပြသည်။ (၁) ဟတ္ထဂ္ဂါဟ-လက်စသည် ကိုင်တွယ် သုံးသပ်ခြင်း၊ (၂) ဆရ ပတ္တ-လင်မရှိခိုက် အိမ်သို့ သွားယောက်ခြင်း၊ (၃) ဂယုဋ္ဌာန-လုံခြုံသောအရပ်၌ ကာမနှင့်စပ်သော စကားတို့ကို ဆိုခြင်း၊ (၄) သလ္လာပ-ကာမဂုဏ်ဖြင့် ဖြောင်းဖြဲ ပြောဆိုခြင်း၊ (၅) သေနိ-တင်းတိမ် ခြင်ထောင်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခြင်း၊ (၆) ဒွါရ-တိုက်တံခါး အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခြင်း၊ (၇) သေယျ-အိပ်ရာခန်းသို့ ဝင်ရောက်ခြင်း။

မယားမြတ် ၈-ယောက်။ ။ လောကီကျမ်းလာ ၂ပဒေသ။ (၁) ထမင်း စားသောအခါ မိခင်ကဲ့သို့ ပြုစုလုပ်ကျွေးတတ်သော မယား၊ (၂) လင်ကို အဝတ်အစား ပြုပြင်ဆင်ယင်၍ ပေးတတ်သော မယား၊ (၃) လင်ကို ပကတိအခါ၌ မောင်ကဲ့သို့ ရိုသေ ရှက်ကြောက်တတ်သော မယား၊ (၄) လင်ကို ကျွန်မသဖွယ် လုပ်ကျွေးတတ်သော မယား၊ (၅) ဘေးရန် ရှိသောအခါ အတိုင်အပင် ရသော မယား၊ (၆) ကာမကိုစွန့် လင်၏ မွေ့လျော်ဘွယ်ကို ပြုကျင့်တတ်သော မယား၊ (၇) အရောင်အဆင်း၏ တင့်တယ်လှပခြင်းကို ပြုပြင် ဖီးလိမ်းတတ်သော မယား၊ (၈) လင်၏ အလို၌ သည်းခံနိုင်သော မယား။

မယားမြတ်တို့ အကျင့်လက္ခဏာ ၆-ပါး။ ။ မိန်းမမြတ်တို့ လိုက်နာပြုကျင့် ခြင်း အလေ့မြတ် ၆-ပါး ဟူ၏။ မဟာသုဒဿနသုတ် ပါဠိတော်မှ။

(၄၇၄)

[၈]

(၁) ပုဗ္ဗဋ္ဌာယိ-ရှေးဦးစွာ အိပ်ရာမှ ထလေ့ရှိခြင်း၊ (၂) ပစ္စာ နီပါတီ-
နောက်မှ အိပ်လေ့ရှိခြင်း၊ (၃) ကိကာရ ပဋိဿာဝိဏီ- ပြုလုပ်ပေးရန်
လင့် အသံစကားကို အသင့် နှာခံလေ့ရှိခြင်း၊ (၄) မနာပ စာရီ-နှစ်ခြိုက်
ဘွယ်ကို ပြုလေ့ရှိခြင်း၊ (၅) ပိယ ဝါဒီနီ- ချစ်ဘွယ်စကားကို ဆိုလေ့
ရှိခြင်း၊ (၆) မနုသာပိ နော အဘိစာရီ-ယောကျ်ားတပါးကို စိတ်ဖြင့် မှု
မကြံစီ မလွန်ကျူး နေလေ့ရှိ၏။

မယားဝတ် ၅-ပါး။ ။ အိမ်ထောင်ရှင်ခေါ် မယားလုပ်သူတို့ ပြုကျင့်ရမည့်
ဝတ်ငါးပါး။ (၁) အိမ်တွင်းမှ ပြုဘွယ်တို့ကို မေ့ငှစွာ ပြုလုပ်ရခြင်း၊
(၂) လင်ရှာ၍ရသော ပစ္စည်းဥစ္စာကို ဝုဆောင်းမိအောင် သိမ်းတတ်ရခြင်း၊
(၃) မိမိလင်မှ တပါးယောကျ်ားကို မတပ်မက် မနှစ်သက်ရခြင်း၊ (၄) မိမိ
ဆွေမျိုး လင်၏ဆွေမျိုးတို့ကို လျော်သလို ပေးကမ်းဖြန့်ခွဲရခြင်း၊ (၅)
အပျင်းမထူ အိမ်သူပြုလှစွာ နေထိုင်ရခြင်း။

မရဏတရား ၃-ပါး။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။ ပ-အုပ်။ ၂၂၂။ (၁) သမ္မုတိ မရဏ-
မောင်ဖြူ သေပြီ၊ မကြူသေပြီ စသည်မျိုး၊ (၂) ခဏိက မရဏ- ရုပ်နာမ်
ဓမ္မတို့ မပြတ် ပျက်စီးနေမှု၊ (၃) သမုစ္ဆေဒ မရဏ- ရုပ်နာမ်ဓမ္မတို့၏
နောက်ဆုံး ပျက်စီးခြင်း ပရိနိဗ္ဗာန။

မရိုသေတတ်သူမျိုး ၁၂-ယောက်။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (ရိုသေထိုက်သူအား
မရိုသေသူ ၁၂-ဦး)၌ ရူပါ။

မရောင့်ရဲ မတင်းတိမ်နိုင်သော အရာကြီး ၃-မျိုး။ ။ မူလပဏ္ဏာသ ။ ဋ္ဌ။
ဒု-အုပ်။ ၄၅။ ဘယ်အခါမျှ ပေးလို့ ဖြည့်လို့ ဖို့လို့ ပြည့်စုံအားရမှု မရှိနိုင်
ဟူ၏။ (၁) အဂ္ဂိခန္ဓော- ဟုန်းဟုန်းလောင်ငြီး မီးပုံကြီး၊ (၂) သမုဒ္ဓေါ-
သမုဒ္ဓရာ ပင်လယ်၊ (၃) မဟိစ္ဆော- အလိုလောဘ ကြီးမားလွန်းသူ။

မရောင်းကောင်းသော ကုန်စည်မျိုး ၅-ပါး။ ။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ ရှောင်ကြဉ်
ဖယ်ရှား အပြစ်ရသော ရောင်းကုန်ငါးပါး။ (၁) သတ္တ ဝါဏီဇ္ဇ- အများ
သေကြောင်း လက်နက်ပေါင်း အမျိုးမျိုး၊ (၂) သတ္တ ဝါဏီဇ္ဇ- ဆင်၊
မြင်း၊ လူ စသော အစေခံ သတ္တဝါအပေါင်း၊ (၃) မံသ ဝါဏီဇ္ဇ- အသား

စားကြောင်း ကြက်၊ ငှက်၊ ဝက်၊ ငါး၊ စသော သားကောင်အပေါင်း၊
(၄) မဇ္ဇိမဇီဝ-သေရည်အရက်မျိုး ဟူသမျှ၊ (၅) ဝိသ ဝါဏိဇ-အများ
သေကြောင်း အဆိပ်ပေါင်း ဟူသမျှ။

မရိမသေ အပြုခံရသူ ၁၀-ယောက်။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (မထေမဲ့မြင် အပြုခံရသူ
၁၀-ယောက်) ချီ ရှုပါ။

မရှက်ရာသည် ၄-ပါး။ ။ လွယ်ကူစွာ ကျက်မှတ်နိုင်ရန် စာဏကျပျို့မှ
ထုတ်ပြုလိုက်သည်။ (၁) ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ ရစိမ့်ငါးလျှင်၊ သွားလာလည်းပြု၊
ရောင်းဝယ်မှုတည်း၊ (၂) တခုခုသာ၊ တတ်ပညာကို၊ လိုရာကပ်ချဉ်း၊
သင်ကြား ခြင်းနှင့်၊ (၃) မကင်းနိုင်ရာ၊ လူတကာတို့၊ အစာစားခြင်း၊
ပရွက်လျင်းနှင့်၊ (၄) ပေါင်းသင်း မေထုန်၊ ကာမဂုဏ်ဟု၊ မြူးခွန်ပျော်ပါး၊
ကိုယ်မယားနှင့်၊ လင်သားချင်းချင်း၊ ခံစားလျင်းသော်၊ ရှက်ခြင်း စွန့်ရ၊
မှန်မချတည်း။

မလွှားရာသား၊ မျိုး ၁၀-ပါး၊ ကျမ်းကား အဘယ်နည်း?။ ။ ဤ၌ “မလွှား
ရာသည်၊ ဆယ်ပါးမည်ကား” ဟူသော လင်္ကာဖြင့် စိန္တကျော်သူ ဦးဩရေး
ဩဝါဒထူးပျို့ တွင် တွေ့မြင် ဖတ်ရှုဘူး၏။

မ သတ်ကာရန်၊ ရေးထုံးမှန်၊ ၉-တန် မြန်မာမှု။ ။ ကာရန်ငယ် အသံမျိုး
၆၄-ပါးနှင့် ၃၆-ပါးသော ဌာနတို့တွင် ပါဝင်သည့် ဝေါဟာရ၊ အမ်၊ အမ်၊
အမ်း၊ အိမ်၊ အိမ်၊ အိမ်း၊ အုမ်၊ အုမ်၊ အုမ်း။

မှတ်ချက်။ ။ များသောအားဖြင့် မ၊ သတ်နှင့် နိဂ္ဂဟိတ်ခေင် လေးသေး
တင်တို့ကား တူသော သတ်ပုံကာရန် ရှိကြ၏။

ပသာ ချရာ၊ ဈာပနာ၊ ၃-ဖြာ ပျိုးအံပြား။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (ဈာပနမျိုး
၃-ပါး) ဟူသော သုတေသန၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

မသူတော် တရား၊ ၇-ပါး၊ ရှောင်ရှား တိုင်းပြည်သူ။ ။ သူယုတ်မာတို့၏
အကျင့်တရား ၇-ပါး၊ ခုဒ္ဒကဝတ္ထု ဝိဘင်းပါဠိတော်မှ။ (၁) အ သဒ္ဓေါ-
သဒ္ဓါတရားမရှိ၊ (၂) အ ဟိရိကော- မကောင်းမှု၌ မရှက်တတ်။

(၄၃၆)

[၈]

(၃) အနှောတ္တပ္ပိယုတ်မာမ္ဘ၌ မကြောက်တတ်၊ (၄) အပုသုတော-အကြား အမြင် လိမ်မာမှု နည်း၏၊ (၅) ကုသိတော- ပျင်းရိ၏၊ (၆) မုဋ္ဌဿတိ- သဘိမုဋ္ဌ၏၊ (၇) ဒုပညော- ပညာမရှိ။

မဇသဘူဆိုး၊ ၄-ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဖြေဆို မိန့်တော်မူ။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ပြား ၁၂-ပါး) ဟူသော ပုစ္ဆာ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

မဟာလ္လတာ တန်ဆာမျိုး ၂-ပါး။ ။ မင်းမိဖုယား၊ ကတော်မြတ်၊ များ၏ ဝတ်ရုံတော် ၂-မျိုး၊ မဟာလ တာ၊ ဟုလည်း ခေါ်၏။ (၁) ဥက္ကဋ္ဌ ဟကင်စိုက် မဟာလ္လတာ တန်ဆာ တမျိုး၊ (၂) မဟာလ္လတာ တန်ဆာရိုးရိုး တမျိုး။

မဟာကပ်ခေါ်၊ ၄-ဘော်အင်္ဂါ၊ ဖြေဆိုပါ။ ။ အောက်ပါ အသင်္ချေယျ ၄-ကပ်ကို မဟာကပ်၏ အင်္ဂါလေးပါးဟု သိရာ၏။ ဤ အသင်္ချေယျ လေးကပ်တို့ကား အချိန်ကာလအားဖြင့် ညီမျှသော ပမာဏရှိကြကုန်၏။ ဤလေးကပ်သည် မဟာကပ် တကပ်မည်၏။ (၁) သိဝဏ္ဏ အသင်္ချေယျကပ်- ကပ္ပပါပျက်မိုဏ်းကြီး ရွာသည်ကစ၍ ကပ္ပပါလောကဓာတ်ကြီးတခုလုံးဘာမျှ မရှိဟင်းလင်းပြင်ကြီး ဖြစ်သည် တိုင်အောင် ပျက်ဆဲကပ်ကာလ တမျိုး၊ (၂) သိဝဏ္ဏဌာယီ အသင်္ချေယျကပ်- ဟင်းလင်းပြင်ကြီး ဖြစ်သည်ကစ၍ ကပ္ပပါပျက်မိုဏ်းကြီး ရွာသည်တိုင်အောင် အပျက်ကြီးအတိုင်း တည်နေသော တည်ဆဲကပ်ကာလ တမျိုး၊ (၃) ဝိဝဏ္ဏ အသင်္ချေယျကပ်- ကပ္ပပါပျက်မိုဏ်းကြီး ရွာသည်က စ၍ နေ့၊ လ၊ နက္ခတ် ပေါ်သည် တိုင်အောင် ကပ္ပပါ ဖြစ်ပြီး၍ တည်ဆဲကပ်ကာလ တမျိုး၊ (၄) ဝိဝဏ္ဏဌာယီ အသင်္ချေယျကပ်- နေ့၊ လ၊ နက္ခတ်ပေါ်သည်က စ၍ ကပ္ပပါပျက်မိုဏ်းကြီး ရွာသည်တိုင် အောင် တည်ဆဲကာလ ကမျိုး။

မဟာပဉ္စကုမျိုး ၅-ပါး။ ။ ဗိန္ဒောဆေးကျမ်း ဝေဟာရ။ (၁) ဥသျှစ်မြစ်၊ (၂) သခွတ်မြစ်၊ (၃) ကြောင်လျှာမြစ်၊ (၄) ရမနေမြစ်၊ (၅) တပ ဆေးမြစ်၊ ၎င်းအကျိုး... လေကို ဖြောင့်စေ၏၊ ဝမ်းကို ကောင်းစေ၏၊ အပူကို ငြိမ်းစေတတ်၏။

မဟာပဒေသမုနိ ၄-ပါး။ ။ အကျယ်ဝန်းဆုံးသော တရား၏ နေ့စဉ်
နည်းဥပဒေကြီး လေးပါး။ သို့မဟုတ် ကြီးမြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များအား
ညွှန်ကြားချက်၊ သာသနာတော်၌ အမှုဖြစ်ပွားလာလျှင် ယင်းလေးပါးဖြင့်
ညွှန်ကြားဆိုပြောတိုင်း လက်မခံ အတည်မပြုရ၊ ဟုတ် မဟုတ် စိစစ်ညှိနှိုင်း
ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ရမည် ဟူ၏။

- (၁) ဗုဒ္ဓေါပဒေသ-ဘုရားထံမှ ကြားနာရသော တရားဟု ဘုရားအား
ညွှန်ကြားခြင်း။
- (၂) သံဃာပဒေသ- သံဃာထံမှ ကြားနာ မှတ်သားရသော တရားထု
သံဃာအား ညွှန်ကြားခြင်း။
- (၃) သမ္မဟုလာ ထေရုပဒေသ-ဂိုဏ်းထံမှ ကြားနာ မှတ်သားရသော
တရားဟု ဂိုဏ်းအား ညွှန်ကြားခြင်း။
- (၄) ဧက ထေရုပဒေသ- သက်ဝင်ယုံကြည် ခံတည်ထိုက်သော ထေရ်ကြီး
တပါးထံမှ ကြားနာ မှတ်သားရသော တရားဟု ပုဂ္ဂိုလ်အား
ညွှန်ကြားခြင်း၊ ဤကား သုတ်မဟာဝါ အလို။

မဟာပဒေသမုနိ ၄-ပါး၊ တနည်း။ ။ ဝိနည်း မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ။

- (၁) အပဋိက္ခိတ္တ အကပ္ပိယ-မပယ်မြစ်ခဲ့သော မအပ်သော ဝတ္ထု။
- (၂) အပဋိက္ခိတ္တ ကပ္ပိယ-မပယ်မြစ်ခဲ့သော အပ်သော ဝတ္ထု။
- (၃) အန နုညာတ အကပ္ပိယ-ခွင့်မပြုခဲ့သော မအပ်သော ဝတ္ထု။
- (၄) အန နုညာတ ကပ္ပိယ-ခွင့်မပြုခဲ့သော အပ်သော ဝတ္ထု။

မဟာပဒေသမုနိ ၄-ပါး၊ တနည်း။ ။ သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ။ (၁)
သုတ္တ-ဘုရားဟော သံဂါးကနာဝင် ပါဠိတော်များ၊ (၂) သုတ္တာနုလောမ-
အဋ္ဌကထာ ဋီကာများ၊ (၃) အာစရိယဝါဒ-ဆရာသမားတို့၏ ခိုင်လုံသော
အယူအဆ၊ (၄) အတ္တနော မတိ- မိမိ၏ ဟုတ်မှန်စွာ ဝေဘန်ယူဆမှု
သဘော။

(၄၃၈)

[၈]

မဟာပုရိသ လက္ခဏာတော် ၃၂-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (လက္ခဏာတော်ကြီး ၃၂-ပါး)၌ ရှုပါလေ။

မဟာဘိညာပတ္တ ပုဂ္ဂိုလ် ၄-ပါး။ ။ တစ်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်းအတွင်း ဆင်ခြင်အောက်မေ့ သိမြင်နိုင်သော တန်ခိုးရှင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ၄-ပါး၊ ဘုရား တဆူ၌ ၄-ဦးစီသာ ပေါ်သည်။ ငါတို့ဘုရား လက်ထက်တော်၌ အရှင် သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်၊ ဘဒ္ဒကစ္ဆရာထေရီခေါ် ယသောဓရာ၊ အရှင်ဗာကုလမထေရီတို့ ဖြစ်ကြ၏။ ကေဂုံတ္တရာ အဋ္ဌကထာ ၂၇၆၊ အခြား သော တန်ခိုးကြီး ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား ကမ္ဘာတသိန်းသာ သိမြင်နိုင်ကြသည်။

မဟာဘုတ်ကြီး ၄-ပါး။ ။ အကြောင်းညီညွတ်က ကြီးကျယ်ပွားများခြင်းသို့ ရောက်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်သော သတ္တိရှိသည့် ရုပ်ဓာတ်ကြီး ၄-ပါး ကို ခေါ်ဆိုသည်။ (၁) ပကဝီခေါ် မြေဓာတ်-အလုံးစုံသော ရုပ်ဟူသမျှ တို့၏ ထောက်တည်ဖွဲ့စည်း လောင်မြိုက်ရာ ဝတ္ထု၊ ခက်မာသော သဘော လက္ခဏာ ကလေး၊ (၂) အာပေါခေါ် ရေဓာတ်- ပြန့်နှံ့ ဖွဲ့စည်းတတ် သော သဘောလက္ခဏာ ကလေး၊ (၃) တေဇောခေါ် မီးဓာတ်-အငွေ့၏ အဖြစ် သဘောလက္ခဏာ ကလေး ပူ မှေ၊ (၄) ဝါယောခေါ် လေဓာတ်- တုန်လှုပ် ရွေ့ရှား ထောက်ကန်ခြင်း သဘောလက္ခဏာ ကလေး။

မဟာလတာ၊ ဆင်တန်ဆာ၊ ၂-ဖြာ မျိုးစွဲသိ။ ။ ၎င်း သရုပ် အဓိပ္ပာယ်ကို (မဟာလတာမျိုး ၂-ပါး)၌ ပြခဲ့ပြီ။

မဟာလတာ၊ ဆင်မြန်းကာ၊ ၃-ဖြာ မိန်းမမြတ်။ ။ ဓမ္မပဒ။ ၄။ ပ-အုပ် ၂၆၀။ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်အတွင်း လူ့နယ်မြေပြင်၌ မဟာလတာ တန်ဆာကို ဆင်မြန်းရသူ သုံးယောက်သာ ရှိ၏။ (၁) ဝိသာခါ သူဌေးသမီး၊ (၂) ဗန္ဓုလစစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကတော် မလ္လိကာ၊ (၃) ဗာရာဏသီ သူဌေးသမီး။

မှတ်ချက်။ ။ ဆင်ပြောင် ငါးစီးအား ဆောင်နိုင်သူတို့သာ ယင်းတန်ဆာ ကို ဝတ်ရုံဆင်မြန်းနိုင်သည့် ဟူ၏။

မဟာသာလမျိုး ၃-ပါး။ ။ သုတ်မဟာဝါ၊ ပါ။ ၁၂၁။ ၄။ ၁၇၈။ ၂၅၁ အနှစ်နှင့် ပေါများပြည့်စုံသော သူဌေးကြီးများ၏ အမျိုးအပြား။

(၁) ခတ္တိယ မဟာသာလမုနိ-မိမိတို့ သုံးသည်ထက် ပိုနေသော ငွေကုဋေ ရာ, ထောင်, မြေ၌ မြုပ်ထားရသည့် သူဌေးကြီးများ၊ (၂) ဗြာဟ္မဏ မဟာ သာလမုနိ- အပိုငွေ ကုဋေရှစ်ဆယ်အထက် မြေမြုပ်ထားရသော ခနရှင် ကြီးများ၊ (၃) ဂဟပတိ မဟာသာလမုနိ- အပိုငွေ ကုဋေလေးဆယ် အထက် မြေမြုပ်ထားရသော ခနရှင်ကြီးများ။

မဟာသာဝက ရှစ်ကျိပ်။ ။ ၎င်းတို့၏ သရုပ် အမည်တော်များကို (လကျှာ တော်ရံ-လေးကျိပ်၊ လက်ဝဲတော်ရံ လေးကျိပ်) ၌ ရှုပါ။ ၎င်းတို့အကျယ်ကို အင်္ဂုတ္တရ ။ ပါ။ ပ-အုပ်။ ၂၃-မှ ၂၆။ ၎င်း အဋ္ဌကထာ။ ပ-အုပ်။ ၉၆။ ၂၆၀။ ၎င်း ဋီကာ၊ တတိယအုပ်။ ၁၁၈-တို့၌ ကြည့်ပါ။

မှတ်ချက်။ ။ မဟာသာဝက အစစ်မှာ ၇၈-ပါးသာရှိ၏။ အဂ္ဂသာဝက ၂-ပါးနှင့်မှ ရှစ်ကျိပ်ပြည့်သည်။

မာန်တက်ခြင်း မျိုး ၃-ပါး။ ။ အဘိဓမ္မာ ဝိဘင်္ဂပါဠိတော် ၃၆၆။ ၎င်း အဋ္ဌကထာ သမ္မောဟဝိနောဒနိ ၄၆၇ ၌ အကျယ် ၉-ပါးရှိ။ ငါတကားဟု ထောင်လွှား မှတ်ထင်တတ်သော အကြောင်း ၃-ပါး။ (၁) သေယျ မာန်-ဂုဏ်, ဇာတ်, ပညာ, ဥစ္စာ, အဆင်း, သားချင်း, ရွှေရံစသည်အားဖြင့်သူ ထက် မြတ်၏ဟု မှတ်ထင်ခြင်း၊ (၂) သဒိသ မာန်-ထိုထို ဂုဏ် သိရှိ ဥစ္စာ စသည်၌ သင်းတို့နှင့်ငါ အတူတူသာဟု မှတ်ထင်တတ်ကြခြင်း၊ (၃) ဟိနု မာန်- ငါက သင်းတို့အောက်က လူဖြစ်သော်လဲ ဘာ အရေးစိုက်ရမလဲဟု မထင်လွှားမူမျိုး။

မာန်တက်ခြင်းမျိုး ၃-ပါး၊ တနည်း။ ။ အထက် နည်းနှင့် သဘောတူ သဒ္ဓါကဲ့ မျှသာ ထူးသည်။ (၁) ဇာတိ မာန်- မျိုးဇာတ်ကို စွဲ၍ တက်ခြင်း၊ (၂) ဂေါတ္တ-မာန်- အဆက်အနွယ်ကို စွဲ၍ တက်ခြင်း၊ (၃) ဣဿရိယ မာန်-အစိုးရမှု စည်းစိမ်ချမ်းသာမှုကို စွဲ၍ တက်ခြင်း။

မာန်တက်ခြင်းမျိုး ၉-ပါး။ ။ အထက်ပါ မာန်တက်ခြင်း ၃-ပါးတို့တွင် တပါး တပါး၌ ပဏိတမာန်, မဇ္ဈိမမာန်, ဟိနုမာန်ဟု ၃-ပါးစီ ပြားပြန် ရကား မာန်တက်ခြင်း ၉-ပါးဖြစ်၏။ ခုဒ္ဒကဝိဘင်း ပါဠိတော်။

(၄၄၀)

[မာ + န် ။ မာ]

မာန်ယစ်ခြင်း ၃-ပါး။ ။ မာန်မူခြင်း၊ မာန်ယစ်မှုခြင်း၏ အကြောင်း ၃-ပါး။

(၁) အာရောဂျ မဒ-ရောဂါကင်းစင် ကျန်အာခြင်းလျှင် မာန်ယစ်ခြင်း၊

(၂) ယောဗ္ဗန မဒ- အားအင်ပြုံးကြွယ် အရွယ်၏ လျောက်ပတ် တင့်တယ်

ခြင်းဖြင့် မာန်ယစ်ခြင်း၊ (၃) ဇာတိ မဒ- မျိုးဇာတ် ဂုဏ်ရည်ကိုစွဲ၍

မာန်ယစ်ခြင်း။

[မာ]

မာနုမျိုးပြား၊ ထို ၄-ပါး၊ မိန့်ကြား ကျမ်းဗေဒင်။ ။ မာသမျိုး ၄-ပါးကိုပင်

အချို့ ဗေဒင်ကျမ်းတို့၌ 'မာနုမျိုး ၄-ပါး'ဟု ရေးသားခေါ်ဝေါ်ကြ၏။

အနက်အဓိပ္ပာယ် အတူတူပင် မှတ်လေ။ အကျယ် (မာသ)၌ ရှုပါ။

မာယာ ၃-ခွင်၊ အမြဲယှဉ်၊ ဆုရင် စစ်သူကြီး။ ။ ၎င်း သရုပ် (စဉ်းလဲရခြင်း

မျိုး ၃-ပါး)၌ ရှုပါလေ။

မာယာ ၄၀၊ မူမျိုးကြွယ်၊ ပျိုမယ်ဣတ္ထိယ။ ။ ဇာတ်ပါဠိတော် ဒု-အုပ်၊ ၁၂၁။

အဋ္ဌကထာ၊ ပဉ္စမအုပ်၊ ၄၆၇-နှင့် ၄၇၀။ ၄၇၁။ တို့၌ ရှုပါ။ မိန်းမတို့သည်

မိမိတို့ကို တပ်နှစ်သက်စေရန် အတွက် ယောက်ျားတို့အပေါ်၌ လှည့်ပတ်

ဖြားယောင်းခြင်းမျိုး ၄၀-ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

(၁) ဝိဇမ္ဗတိ- ယောက်ျားကိုမြင်လျှင် ငါဤသို့ ပြုငြားအံ့၊ ငါ့အား တပ်နှစ်သက် လိမ့်မည်ဟု ယောက်ျားအပါး၌ ရပ်လျက် ကိုယ်လက် ဆန့်သော အမှုအရာကို ပြု၏။

(၂) ဝိနမတိ- ဤငါပြုသော အမှတ်ဖြင့် အခွင့်ရသည် မရသည်ကို ယောက်ျားသိလိမ့်မည်ဟူ၍ မူလက ချိန်းချက်ထားသည်ဖြစ်စေ မထားသည်ဖြစ်စေ တစုံတခုသော ဝတ္တုကို မြေမှကြွအောင် ပြုသကဲ့သို့ မိမိ၏ကိုယ်လက်ကျောပြင်ကို မြင်အောင် ညွတ်ရောင်ပြု၏။

(၃) ဝိလာသတိ- သွား၊ လာ၊ အိပ်၊ ထိုင်၊ လျောင်းပုံတို့ဖြင့်၎င်း၊ သို့မဟုတ် အထင်အတယ် တန်ဆာဆင်ခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ယောက်ျားများစွဲမက်အောင် စံပယ်ပျောင်းပျသော အခြင်းအရာကို ပြု၏။

- (၄) ဝိလဇ္ဇတိ- ရှက်စနိုးယောင်ပြုလျက် အဝတ်ဖြင့် ကိုယ်လက်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း နံရံတိုင်စသည်တို့ကို မှီကပ်၍နေခြင်း စ သည်ဖြင့် ရှက်ယောင်ဆောင်၏။
- (၅) နခေန နခံ ဗန္ဓေတိ- ခြေသည်းကို ခြေသည်းချင်း၊ လက်သည်းကို လက်သည်းချင်း ခြစ်၍ လှည့်ဖြား၏။
- (၆) ပါဒေန ပါဒံ အက္ကမတိ-ခြေဖွားတခုဖြင့် ခြေတံခုကို နင်း၏။
- (၇) ကဋ္ဌေန ဝိလေခတိ-သစ်သား တုတ်ချောင်းဖြင့် မြေကိုခြစ်ရေး၏။
- (၈) ဒါရကံ ဥလ္လသံတိ- ကလေးသူငယ်ကို ချီ၍မြှောက်၏။
- (၉) ဥလ္လသံပေတိ-သူတပါးကို တိုက်တုန်း၍ သူငယ်ကို မြှောက်စေ၏။
- (၁၀) သိသံတိ- သူငယ်ကို နမ်း၏။
- (၁၁) သိသံပေတိ-မိမိကို နမ်းခိုင်း၏။
- (၁၂) ကိဋ္ဌတိ-သူငယ်ကို ကစား၏။
- (၁၃) ကိဋ္ဌာပေတိ- သူငယ်ကို ကစားစေ၏။
- (၁၄) စုမ္ပတိ-သူငယ်ကို ဖက်ယမ်း၏၊ စုတ်၏။
- (၁၅) စုမ္ပာပေတိ-သူငယ်ကို ဖက်ယမ်းစေ၏၊ စုတ်စေ၏။
- (၁၆) ဘုဉ္ဇတိ-သူငယ်၏ မှဲ့စသည်ကို ယူ၍စား၏။
- (၁၇) ဘုဉ္ဇာပေတိ-သူငယ်ကို စားစေ၏။
- (၁၈) ဒဒါတိ- သူငယ်အား တစုံတခုကို ပေး၏။
- (၁၉) အာယာစတိ-တဖန်ပြန်၍ တောင်း၏။
- (၂၀) အနု ကဓေတိ- သူငယ်နှင့် အတူလိုက်၍ ပြု၏။
- (၂၁) ဥစ္စံ ဘာသတိ-ယောက်ျားအား မြင့်သောအသံ နှစ်သက်ဖွယ်သော စကား ချီးမွမ်းသောစကားကို ဆို၏။

(၄၄၂)

[၈၁]

- (၂၂) နိစ္စံ ဘာသတိ-ယောကျ်ားအား ညှင်းညှင်းသောအသံ၊ မနှစ်သက် ဖွယ်သော စကား၊ နှိမ့်ချသောစကားကို ဆို၏။
- (၂၃) ဝိစ္စံ ဘာသတိ- ပရိသတ်အလယ်၌ သီချင်းစသည်ကို ထင်စွာဆို၏။ ပတိဝိစ္စံ ဘာသတိ- ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ ကခြင်း သီခြင်း စသည်ဖြင့် ဖြားယောင်း၍ ပြောဆို၏။
- (၂၄) နုစွေန ဂီတေန ဝါဒီတေန ရောဒီတေန ဝိလာသီတေန ဝိဘူသီ တေန ဇက္ခတိ-ကခြင်း သီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်း ငိုခြင်း စမွယ်ခြင်း တန်ဆာဆင်ခြင်း ပြင်းစွာရယ်ခြင်းဖြင့် နိမိတ်အမှတ်ကို ပြ၏။
- (၂၅) ပေက္ခတိ-စောင်းငဲ့၍ ကြာကြည့် ကြည့်၏။
- (၂၆) ကဋိ စာလေတိ-ခါး တင်ပါးကို နိမ့်တုံမြင့်တုံ ပြ၏။
- (၂၇) ဂုယု ဘဏ္ဍကံ- လျှို့ဝှက်အပ်သော ကိုယ်အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းကို လှုပ်၏။
- (၂၈) ဥရု ဝိဝရတိ-ပေါင်ကို ဖွင့်ဖော်၏။
- (၂၉) ထနံ ဒသေတိ- နို့သားမြတ်ကို ပြ၏။
- (၃၀) ဥရု ပိဒဟတိ-ပေါင်ကိုဖုံး၏။
- (၃၁) ကစ္ဆံ ဒသေတိ-လက်ကတီး(ဂျိုင်ကြား)ကို ဖော်ပြ၏။
- (၃၂) နာဘိ ဒသေတိ-ချက်ကို ဖော်ပြ၏။
- (၃၃) အက္ခိနိ ခဏတိ-မျက်စိကို မှိတ်၏။
- (၃၄) ဘမုံ ဥက္ခိပတိ-မျက်ခုံးချို၏၊ မျက်စပစ်၏။
- (၃၅) ဩဠံ ပလိက္ခတိ-နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်၏။
- (၃၆) ဇိဝံ နိလ္လာပေတိ-လျှာကို ထုတ်၏။
- (၃၇) ဒုဿံ မုဉ္ဇတိ-ထမိကို ကျွတ်အောင် ပြ၏။
- (၃၈) ဒုဿံ ပတိဗန္ဓတိ-ထမိကို ပြင်၍ဝတ်၏။

(၃၉) သီသံ မုဉ္ဇတိ-ဆံထုံးကို ဖြေ၏။

(၄၀) သီသံ ဗန္ဓတိ-ဆံကို ပြန်ထုံး၏။

မာရ် ၅-ပါး။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၊ ယ-အုပ်၊ ၂၀၄။ အပါမ္ဘိနိ ။ဋ္ဌ။ ပ-အုပ်-၁၁။ နှောင်ရှက်ဆီးတားမှု ငါးပါး။ (၁) ရှေ့ပလ္လင်အတတ်မြတ်ကို စစ်တပ်နှင့် တိုက်လှသော မာရ်နတ်သားကို ဒေဝပုတ္တမာရ် ခေါ်သည်။ (၂) ကိလေသာ ၁၀-ပါး၊ သို့မဟုတ် ၁၅၀၀ ကိလေသာကို 'ကိလေသာမာရ်' ခေါ်သည်။ (၃) ဘဝသစ်အဖို့ ပစ်ချစီမံ ပြုပြင်တတ်သောကံကို 'အဘိသင်္ခါရမာရ်' ခေါ်သည်။ (၄) ရဟန္တာ မဖြစ်မီအတွင်း ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတို့၏ စီမံပစ်ချရာ ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ရလတံ့သော ခန္ဓာငါးပါးကို 'ခန္ဓမာရ်' ခေါ်သည်။ (၅) သေရခြင်းသဘောကို 'မစ္စုမာရ်' ခေါ်သည်။

မာရ်စစ်သည် ၁၀-ပါး။ ။ဣတိဝုတ် ။ပါ။ ၂၂၂။ဋ္ဌ။ ၁၆၄။ ကုသိုလ်မှု၌ တိုက်ဖျက်လေ့ ရှိသော မာရ်နတ်၏ စစ်သည်တော် ဆယ်ယောက်။ (၁) ကာမ ရာဂ-ကာမဂုဏ်၌ တပ်မက်မှု၊ (၂) အရတိ-ကောင်းမှု၌ မမေ့ပျော်မှု၊ (၃) ခုပ္ပိပါသ-ဆာလောင် မှတ်သိပ်တတ်မှု၊ (၄) တဏှာ-ဆာလောင်သော အရာကို ရှာမှီးခြင်း၊ (၅) ထိန မိဒ္ဓ-ငိုက်မည်း အိပ်ချင်ခြင်း၊ ကောင်းမှု၌ စိတ်အား လျော့ကျခြင်း၊ (၆) ဘိရု-ကြောက်ခြင်း၊ (၇)ဝိစိကိစ္ဆာ-ယုံမှား သံသယဖြစ်ခြင်း၊ (၈) မက္ခ၊ထမ္မ-ကျေးဇူးမဲ့ပြုခြင်း၊ ခက်ထန်ခြင်း၊ (၉) လာဘ၊ သိလောက၊ သက္ကာရ၊ မိစ္ဆာလဒ္ဓ-မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံယုတ်မာသော လာဘ်၊ ကျော်စော ပူဇော်ခံမှုမျိုး၊ (၁၀) အတ္တ၊ ကံသန၊ ပရဝတ္တန- ကိုယ်ကိုမြောက်၊ သူ့ ကိုနိမ့်မှု သဘောယုတ်။

မာလိန်မှူး အင်္ဂါ ၉-ပါး။ ။၎င်း သရုပ်ကို(သဘောသူကြီး အင်္ဂါ ၉-ပါး)၌ ရှုပါ။

မာသမျိုး ၃-ပါး။ ။ဗေဒင်ကျမ်းသုံး ဝေါဟာရ ဖြစ်သည်။ ၎င်းကိုပင် 'လ မျိုး ၃-ပါး' ဟုလည်း ခေါ်သေး၏။

(၁) သူရိယ မာသ-မိဏ္ဍ ပြုဿစသော ၁၂-ရာသီကို ခေါ်သည်။ တနည်း တနင်္ဂနွေ ငြိုဟ်မင်း ရပ်တည်ခြင်းကို အစွဲပြု၍ ခေါ်သော လ၊

မိစ္ဆာစိဉ္စိ ဖြစ်ကြောင်း ၂-ပါး။ ။ (၁) ပရတောဘောသ-သူတပါးထံမှ မမှန်သောတရားများကို ကြားနာခြင်း၊ (၂) အယောနိသော မနသိကာရ-ပညာညက်မယှဉ် မဆင်ခြင်ဘဲ အမှားကိုစွဲ၍ ယူထားခြင်း။ ဒုကရုံတ္တရ ။ပါ။ ၈၆။၄။၅၇။

မိစ္ဆာစိဉ္စိ ၆၂-ပါး။ ။ သုတ်သီလက္ခန္ဓာ ဗြဟ္မဇာလသုတ်၊ ၎င်းသရုပ် (ခြောက်ဆယ်နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာစိဉ္စိ) ၌ ရှုပါ။

မိစ္ဆာဝိတက်မျိုး ၉-ပါး။ ။ သီတင်းသည်တို့အတွက် သီလညှိုးနွမ်းကြောင်း ဝိတက်မျိုး ၉-ပါး။ (၁) ကာမ ဝိတက်- ကာမဂုဏ်၌ ကြံစည်မေ့လျော့ခြင်း၊ (၂) ညာတိ ဝိတက်-ဆွေမျိုးအတွက် ကြံစည်မှုမျိုး၊ (၃) ဇနပဒ ဝိတက်- တိုင်းပြည် ဇနပုဒ်အတွက် ကြံစည်ချက်များ၊ (၄) အ မရဏ ဝိတက်- မနာ၊ မဒိ၊ မသေလိုခြင်း၊ (၅) အနဝညာတ ဝိတက်- မထေမဲ့ ပြုရန်၊ (၆) လာဘ ဝိတက်- လာဘ်ပစ္စည်းရေး၌၊ (၇) သက္ကာယ ဝိတက်- စွဲလမ်းမှု တပ်နှစ်သက်မှု၌၊ (၈) ကိတ္တိ ဝိတက်- ကျော်စောလိုမှု၌၊ (၉) ဂေဟသီတ ဝိတက်- အိုးအိမ်ကိုမှီ၍ ကြံစည်ခြင်းမျိုး။

မိတ်ဆွေ၏ အပြစ် ၇-ပါး။ ။ ဤ အပြစ် ၇-ပါးတွင် တပါးပါး ရှိသူကို မိတ်ဆွေ မဖွဲ့အပ်ချေ၊ဟိတောပဒေသ။ (၁) ရဟဿဘေဒ-လျှိုဝှက်သိုသိပ် အပ်သော အကြောင်းအချက်ကို ထုတ်ဖော် ပွင့်ချခြင်း၊ (၂) ယာစန-အတောင်းအရမ်းများခြင်း၊ (၃) နိဋ္ဌရ-ကြင်နာမဖက် ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်ခြင်း၊ (၄) စလစိတ္တ-စိတ်ဓာတ်မတည်ခြင်း၊ (၅) ကောဓ-ဒေါသ ကြီးခြင်း၊ (၆) နိသစ္စ-မဖြောင့်မှန်ခြင်း၊ (၇) ဇုတ-လောင်းတမ်းကစား အပျော်အပါးများခြင်း။

မိတ်ဆွေကောင်း အင်္ဂါ ၇-ပါး။ ။ ၎င်း၏ သရုပ် အဓိပ္ပါယ်ကို (ခင်ပွန်းကောင်း အင်္ဂါ ၇-ပါး) ၌ ပြခဲ့ပြီ၊ ဥဒါန်း အဋ္ဌကထာ။

မိတ်ဆွေမျိုး အပြား ၃-ပါး။ ။ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်။ပါ။ ၁၃၂။၄။ ၂၃၅။ ဤမိတ်ဆွေမျိုး ၃-ပါးတွင် အစဉ်အတိုင်း တပါးထက်တပါး ပိုမိုရင်းနှီးမှု ရှိသည် ဟူ၏။ (၁) သန္နိဋ္ဌ မိတ်ဆွေ- အချင်းချင်း တွေ့ကြုံသွားလာ

- (၂) သင်္ခါ မိန်းမမျိုး- အသားညိုညက်, ကိုယ်ယနံ့ကား ငရုတ်ပန်းနံ့ ပျံ့ပျံ့သင်းသင်းရှိ၏၊ ရသာချဉ်၏၊ ဟင်္သာမကဲ့သို့ သွားလာ၏၊ လက်ချောင်းကြီး၏၊ မျက်နှာထူ လည်ကုတ်တို ရင်ကြားစေ့, ဆံပင်နီ ရှိတတ်သည်။ ကျားကဲ့သို့ ကြည့်တတ်သည် ဟူ၏။
- (၃) စိတြနီ မိန်းမမျိုး- ဝါရွှေဝင်းသော အသားရောင်ရှိ၏၊ ကိုယ်ယနံ့ကား ကျင်ငယ်နံ့ ကဲ့သို့ရှိ၏၊ ရသာဖန်ဖန်ရှိ၏၊ ဒိန်ညင်း ငှက်ကဲ့သို့ သွားလာတတ်၏၊ ကျီးကန်းကဲ့သို့ ကြည့်တတ်၏၊ ရင်ကုန်း တင်ကျယ်၏၊ ချက်နက်, ဖမိုးမိုး လက်မေးရည်, လက်သည်းအိမ်တို့၌ ဒူးဆစ်အောက်ပိုင်း တိုတတ်သည်။ ဆန်းကြယ်စွာ ပြင်ဆင်ဝက်စား တတ်သည် ဟူ၏။
- (၄) ဟတ္ထိနီ မိန်းမမျိုး- အသားနီ ပန်းရောင် ကိုယ်ယနံ့ညှိဟောင်ဟောင် အရသာ စပ်ရှားရှား ဆင်ကဲ့သို့သွားခြင်းများ, ယင်ကောင်ကဲ့သို့ ကြည့်ခြင်းအလားရှိ၏။ ဝမ်းပြင်း ပိုက်ကျယ် သားမြတ်ရှည်တံ့၍ ခေါင်းသီးကြီး၏ ဆင်ကောက်၍ မေးရိုးကြီးကြီးရှိတတ်သည် ဟူ၏။

မိန်းမ ၂၀၊ အုပ်ထိန်းကွယ်၊ ရှောင်ဘွယ် မေထုန်မူ။ ။၎င်းပြုဿနာ အဆုံး အဖြတ် မူကျယ်ကို (အုပ်ထိန်းခြင်းရှိသော မိန်းမမျိုး ၂၀) ၌ ပြန်ကြည့် ပါလေ။

မိန်းမဂြိုဟ် ၄-လုံး။ ။ ရွှေ, ခါး, သီ, ထ, ဂြိုဟ်ပိန်းမ ဟူသော လင်္ကာအရ၊ ရာဟုဂြိုဟ်, တနင်းလာဂြိုဟ်, သောကြာဂြိုဟ်, စနေဂြိုဟ်တို့ကို ဆို၏။

မိန်းမတို့အပြစ် ၆-ပါး။ ။ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် ။ ၄။ ၂၅၉။ (၁) အရပ် ရှည်လွန်းသော မိန်းမ၊ (၂) အရပ်ပုလွန်းသူ၊ (၃) အသားဖြူလွန်းသူ၊ (၄) အသားမည်းလွန်းသူ၊ (၅) ဝလွန်းသူ၊ (၆) ပိန်လွန်းသူ ဟူ၏။

မိန်းမတို့၏ အပြစ် ၇-ပါး တနည်း။ ။ များသောအားဖြင့် မိန်းမတို့မှာ ဖြစ်တတ်ကြောင်းကို ဟိတောပဒေသကဆို၏။ (၁) အသတျ-ဖောက်ပြန် မှားယွင်း, မိစ္ဆာစာရ အကျင့်မျိုးကို ပြုတတ်ခြင်း၊ (၂) သာလသာ-မစူးစမ်းမဆင်ခြင်, အမှုကိစ္စကို အဆောတလျင်ပြုတတ်ခြင်း၊ (၃) မာယာ-ကောက်ကျစ်မတည်, လိမ်လည်လှည့်ဖြား တတ်ခြင်း၊ (၄) မစ္ဆရိယ-

(၄၄၈)

[၆ + န်း]

ဝန်တိုမိစ္ဆာ များစွာ ဖြစ်တတ်ခြင်း၊ (၅) အထိလုဒ္ဓ- တဏှာရာဂ၊ လောဘ ရမ္မက် ထက်မြက်ဖိစီး လွန်အားကြီးခြင်း၊ (၆) နိဂ္ဂုဏတုံ- ခမ်းနားကြီး ကျယ်သော ပြုလုပ်ဖွယ်တို့၌ ရေလည်စွာ မသိမလိမိမာခြင်း၊ (၇) အသော စတုံ- အတွင်း ပြင်ပ နှစ်ဌာနဝယ် မစင်ကြယ် မသန့်ရှင်းခြင်း။

မိန်းမတို့ အပြစ် ၉-ပါး။ ။ပဉ္စဂုံတ္တရ ။ပါ။ ၂၂၇-၂၂၈-နှင့် ။၄။ ၈၂-လာ ၂-နည် ပေါင်း ပြထားသည်။ (၁) အ သစ်-မစင်ကြယ်ခြင်း၊ (၂) ဒုဂန္ဓ- မကောင်းသော အနံ့ရှိခြင်း၊ (၃) သ ဘိရူး- အအိပ်ကြီးခြင်း၊ (၄) သ ပဋိဘယ- ကြောက်လန့်တတ်ခြင်း၊ (၅) ကောဓန- အမျက်ထွက်လွယ် ခြင်း၊ (၆) ဥပနာဟ- ရန်ငြိုးဖွဲ့တတ်ခြင်း၊ (၇) ဘောရဝိသ- ရာဂထူထပ် ခြင်း၊ (၈) ဒုဇိဝု-လျှာနှစ်ခွဲရှိခြင်း၊ (၉) မိတ္တဒုဗ္ဗိ-မိတ်ပျက်လွယ်တတ်ခြင်း။

မိန်းမတို့ အလှဂုဏ်အင်္ဂါ ၆-ပါး။ ။မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်။၄။ ၂၅၉။ (၁) မဖြူ၊ (၂) မညို၊ (၃) မနိမ့်၊ (၄) မမြင့်၊ (၅) မပိန်၊ (၆) မဝ၊ ဤ ၆-ဌာန ညီမျှစွာရှိခြင်း။

မိန်းမတို့အား ၅-ပါး။ ။သဠာယတန သံယုတ် ။ပါ။ ၄၀၃-၄၄၆။၄။ ၁၂၆။မာတုဂါမတို့ မာန်တက်ကြောင်း အား ၅-ပါး။ (၁) ရှူဗလ- အဆင်းအသွင် လှခြင်း၊ (၂) ဘောဂဗလ- ပစ္စည်းဥစ္စာ ပေါများခြင်း၊ (၃) ဉာတိဗလ- ဆွေမျိုးတောင့်ခြင်း၊ (၄) ပုတ္တဗလ-သားရတနာရှိခြင်း၊ (၅) သီလဗလ- ကိုယ်ကျင့်သီလရှိခြင်း။

မှတ်ချက်။ ။ဉာတိဗလ အစား “လိမိမာခြင်းနှင့် မပျင်းရိခြင်း”ကို ထည့်၍လည်း သဠာယတန၌ ဟောသေး၏။

မိန်းမတို့ ဆွဲငင်ဓာတ် ၈-ပါး။ ။ယောကျ်ားတို့ကို စွဲမက်အောင် ပြုမှုခြင်း မာဟာငယ် ၈-ပါး ဟူလို၊ မာယာ ၄၀-မှ။ (၁) သိတံ- ချိုပြုံးသော မျက်နှာပေး၊ (၂) ဟာသ-ညှင်းညှင်း သာသာ ရယ်သီ၊ (၃) ဘယ- ကြောက်လန့်ထိတ်ဟန်ပြု၊ (၄) လဒ္ဓ-ရှက်ဟန် အသွင်ပြု၊ (၅) မန္ဒဝါစာ- မကြားတကြား ပြောသောစကားသံ၊ (၆) အဒေက္ခဏာ-မျက်နှက်တောင့် ကပ်၍ ကြည့်ခြင်းမျိုး၊ (၇) ရုဒ-ကျူကျူ ကြာကြာ ရှိက်သံ၊ ငိုသံပေး ခြင်း၊ (၈) ဤသံကလဟ-စကားပြန်ရရန် မခံချင်စရာကို စိတ်မဆိုးအောင် ဆွဲပေး ပြောဆိုခြင်းမျိုး၊ မာယာ ၄၀-၏ အစိတ်အပိုင်းမျှသာ ဖြစ်သည်။

မိန်းမတို့ ပျက်စီးခြင်း ကြောင်းရင်း ၉-ပါး။ ။လောကနီတိ အပွင့်မှ။

- (၁) မိမိစာယောက်တည်း လှည့်လည် သွားလာ နေထိုင်ခြင်း၊ (၂) လင်ကိုပစ်ထား မိဘနေအိမ်သွား၍ များစွာနေတတ်ခြင်း၊ (၃) လူများစွာ စည်းဝေးသော အရပ်သို့ သွားလာ ထွက်ဝင်တတ်ခြင်း၊ (၄) ပွဲလမ်း၊ သဘင် အပျော်အရွှင် လိုက်စားတတ်ခြင်း၊ (၅) ယောက်ျား ပုဂ္ဂိုလ် တို့နှင့် ပူးကပ် ရောဝင်စွာ နေတတ်ခြင်း၊ (၆) အမြဲပြုဘွယ် အလုပ်အကိုင် မရှိ ပျင်းရိနေခြင်း၊ (၇) လင်ယောက်ျား အိုမင်း၍ ကာမမု၍ မစွမ်းနိုင်ခြင်း၊ (၈) လင်ယောက်ျားနှင့် ၃-၄ လ ကင်း၍ နေခြင်း၊ (၉) ဝတ်စား ဘွယ်ရာ ဥစ္စာချို့တဲ့ခြင်း။

မိန်းမတို့ ဖောက်ပြန် ပျက်စီးကြောင်း တရား ၁၃-ပါး၊ တနည်း။ ။ဟိတော

- ပဒေသ ကျမ်းမှ။ (၁) သ ပဋ္ဌာန-ကိစ္စတိုင်း၌ ကိုယ်တိုင် စိုးမိုးလုပ်ကိုင် အာဏာပိုင် ပြဋ္ဌာန်းမှု ရနေခြင်း၊ (၂) ပိတု မနိရ နိဝသန-အာနန္ဒသာ ကြာမြင့်စွာ အင်အားခံ၍ နေရခြင်း၊ (၃) ယာတြောဿဝ အင်္ဂတိ-အထူးစီစဉ်သော ပျော်ပွဲသဘင်တို့၌ ပါဝင်ဆင်နွှဲခြင်း၊ (၄) ပုရိသ သနိဓိ ဂေါဠိ- ယောက်ျားတို့နှင့် ဝိုင်းဖွဲ့ရယ်မော တသောသော နေထိုင်ခြင်း၊ (၅) အ နိယမဝါသ- အိမ်တကာ လျှောက်လည်၍ နေခြင်း၊ (၆) ဝိဒေ သဝါသ- တမြို့တရွာ တနယ် တရပ်သို့ အမြဲမတည် တယောက်တည်း လှည့်လည်နေထိုင်ခြင်း၊ (၇) သ ကုလဇူ သံသဂ္ဂ-လော်လီ သော့သွမ်း သော မိန်းမရမ်းတို့နှင့် အတူ ပေါင်းသင်း နေထိုင်ခြင်း၊ (၈) နိဇာယ ဝုတ္တိ ဗျသန-သက်မွေးဝမ်းကျောင်း ကောင်းသောလုပ်ငန်း၏ မကြာခဏ ပျက်စီးဆုတ်ယုတ်ခြင်း၊ (၉) ပတိ ဝုဒ္ဓက-လင်ယောက်ျား၏ သက်ကြီး ရွှင်းယို အရွယ်အိုခြင်း၊ (၁၀) ဣသိတ-လင်ဖြစ်သူက အချောင်မယား အမြှောင်ထား၍ ပျော်ပါးကာ နေခြင်း၊ (၁၁) ပဝါသန-လင်ဇယာကျား နှင့် ကွေကွင်းကွဲကွဲ ကြာမြင့်စွာ နေရခြင်း၊ (၁၂) ပါန- သေအရက် သောက်ခြင်း၊ (၁၃) သပ္ပ-ယောက်ျားတပါးနှင့် ပျော်ပါး ပေါင်းဖက် ရသည်ဟု အိပ်မက်ခါ လွန်မင်းစွာ အိပ်ခြင်း။

မိန်းမတို့ မရကောင်းသော အလှူထူးကြီး ၅-ပါး၊ တနည်း ၆-ပါး။ ။ ဥပရိပဏ္ဍာသ။ ပ။ ၁၁၁။ ဣ။ ၈၆။ မိန်းမသားဇာတ် အဖြစ်ဖြင့် မရကောင်း

(၄၅၀)

[မိ + န်း]

မဖြစ်ကောင်းသော ဘဝကြီး ငါပါး ဟူ၏။ (၁) သမ္မာ သမ္မုဒ္ဓ-ဘုရားဘဝ အဖြစ်၊ (၂) စက္ကဝတ္ထိ ရာဇာ-စကြဝတေးမင်းကြီး၊ (၃) မဟာ ဗြဟ္မာ-ဗြဟ္မာမင်းကြီး၊ (၄) သက္ကော-သိကြားမင်းကြီး၊ (၅) မာရော-မာရ် နတ်မင်းကြီး။

မှတ်ချက်။ ။ ဟေိဘိက္ခု ရဟန်းမဘဝကိုလည်း မရကောင်းချေ။

မိန်းမတို့ မရောင်ရဲနိုင်ခြင်း တရား ၄-ပါး။ ။ များသော အားဖြင့် ရှိတတ်ကြောင်းကို နိတိကျမ်း၌ ဆိုသည်။ (၁) မေထုနေ- မေထုန်မှု၌၎င်း၊ (၂) ဓနေ-ဥစ္စာစည်းစိမ် ရမှု၌၎င်း၊ (၃) ပုတ္တေ- သားဖွားရေး၌၎င်း၊ (၄) အလင်္ကာရေ-တန်းဆာဆင်ဝတ်ရေး၌၎င်း။

မိန်းမတို့ မာန်တက်ခြင်း အကြောင်း ၅-ပါး။ ။ မာတုဂါမ သံယုတ်လာ အထက်ပါ (မိန်းမတို့၏ အား ငါးပါး)ကိုပင် ဆိုသည်။

မိန်းမတို့ လော်လည်ခြင်း ၅-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ် (လော်လီ ၅-ထွေ)၌ ရှုပါ။

မိန်းမတို့ သတ္တိ ၄-ပါး။ ။ ကျက်မှတ်ရ လွယ်ကူစေရန် စာဏကျပျို့လာ အတိုင်း ထုတ်ပြလိုက်သည်။ မိန်းမဟူသည်၊ ဤမျိုးမည်ကား၊ လူရည် တင့်ထွား၊ ဖိုယောကျ်ားထက်။ (၁) အစား နှစ်ပြန်၊ (၂) ဉာဏ်မှာ လေးဆ၊ (၃) လုံ့လခြောက်ပုံ၊ (၄) ကာမဂုဏ် ရှစ်၊ လွန်၍ဖြစ်၏၊ အနှစ်ပညာ၊ ရွှေသွားကာဖြင့်၊ လူ့ရွာလောက၊ ဆက်ဆံကြလော့။

မိန်းမရွှါရ ၁၃-ပေါက်။ ။ အမတ သာဂရ ဘေသဇ္ဇ တျမ်းကြီးမှ။ (က) မျက်စိ ၂-ပေါက်၊ (ခ) နား ၂-ပေါက်၊ (ဂ) နှာခေါင်း ၂-ပေါက်၊ (ဆ) နို့သားမြတ် ၂-ပေါက်၊ (င) ကျင်ငယ်ပေါက်၊ (စ) ကျင်ကြီးပေါက်၊ (ဆ) ငယ်ထိပ်ပေါက်၊ (ဇ) သားအိမ်တိုက်ခန်းပေါက်၊ (ဈ) ပါးစပ်ပေါက်၊ ပေါင်း ၁၃-ပေါက် ဖြစ်၏။

မိန်းမများသော ဆက်ဆံရှုာ ၅-ဖြာ အာဝေဏီ။ ။ ၎င်းသရုပ် (အာဝေဏီက ဒုက္ခ ၅-ပါး)ဟူသော သုတေသန၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

မိန်းမမြတ် ကျတ်ဝတ် ၅-ပါး။ ။ ဣတ္ထိသျှတြမှ ယူပြလိုက်သည်၊ မဟာ သုဒဿနသုတ် ၌လည်း ဤနည်း နှင်နှင် လာ၏။ (၁) လုပ်ငန်းကိစ္စ

ရပ်တို့၌ လင်နှင့်တိုင်ပင်ကာ စိတ်သဘော တူညီမှု ယူ၍ ပြုလုပ်ခြင်း၊
(၂) လင်အိပ်မှ အိပ်ရခြင်း၊ အိပ်ရာဝင် နင်းနှိပ်ပေးရခြင်း၊ (၃) လင်မထမိ
ထရခြင်း၊ (၄) လင်မြတ်နိုး နှစ်သက်မှုတို့ကို လိုက်နာပြုမှု ကျင့်ကြံရခြင်း၊
(၅) လင်နှင့်ပြောဆိုရာ၌ ပြုံးချိုသောမျက်နှာ သာယာသော အသံများ
အမြဲထားရှိရခြင်း။

မိန်းမမြတ်တို့ ဂုဏ်အင်္ဂါ ၉-ပါး။ ။မိန်းမမြတ်များ လိုက်နာကျင့်သုံးသော
ဝတ္တရားကိုးပါး ဟူ၏။ သာမုန္တိက ကျမ်းမှ။ (၁) အိမ်တွင်းမှ သန့်ရှင်း
ရေး ပြုလုပ်စီမံတတ်ရခြင်း၊ (၂) ကိုယ့်လင်မှတစ်ပါး အခြားယောက်ျား
သို့ စိတ်မျှ မကူးခြင်း၊ (၃) လင်ရှာရသောဥစ္စာကို သိမ်းဆည်းတတ်ရ
ခြင်း၊ (၄) လင်၏ပျေးဦးစွာ အိပ်ရာမှ ထရခြင်း၊ (၅) လင်အိပ်ပြီးမှ
အိပ်ရခြင်း၊ (၆) လင်၏ စီမံတိုင်ပင်မှုကို ခံယူကူညီရခြင်း၊ (၇) လင်အလို
အကြိုက်ကို သိတတ် ပြုတတ်ရခြင်း၊ (၈) ပြုံးသောမျက်နှာ ချိုသာသော
စကား ရှိရခြင်း၊ (၉) အပူအအေးနှင့် လျော်စွာ လင့်အား ဝတ်ဆင်ပေး
တတ်ရခြင်း။

မိန်းမမြတ်ဖြစ်ကြောင်းတရား ၄-ပါး။ ။မိန်းမမြတ် ဖြစ်နိုင်ရန် ကိုယ်ကျင့်
တရားလေးပါး၊ ကောသလမင်းကြီးအား ဘုရားဟောသည်။ (၁) သီလ
ဝတီ-အကျင့်သီလ ထူခြေသိက္ခာရှိခြင်း၊ (၂) မေဓာဝိနီ- အမြော်အမြင်
ဆင်ခြင်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ (၃) သဿုဒေဝါ-ယောက်ျားမကို အိမ်ဦးနတ်
ကဲ့သို့ ဆည်းကပ်ခြင်း၊ (၄) ပတိဗ္ဗတာ-လင်ကို ရိုသေ ယုယ မြတ်နိုးခြင်း။

မိန်းမလူသာ။ ဘွဲ့ပုံထား၊ ဆယ်ပါး တေဒဂ်။ ။၎င်း သရုပ် (တေဒဂ်ရသူ
လူမိန်းမ ၁၀-ယောက်)၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

မိဖုယားကြီးမျိုး ၄-ပါး။ ။၎င်း တို့၏ သရုပ်အဓိပ္ပါယ်ကို အောက်ပါ
မဆဒေဝလင်္ကာသစ် စကားဖြင့် ထင်ရှားစေသည်။ ‘ရွှေထီးပြောင်ပြောင်း၊
နန်းဆောင်ဆေ့ဆက်၊ မြောက် တောင်၊ အနောက်၊ အလယ်မြောက်
၍၊ မလေးယောက် မိဖုယား၊ အကြီးထားမှ’ ။အကျယ်ကို (နန်းရမိဖုယားမျိုး
၄-ပါး) မှာ ကြည့်ရလ။

(၄၅၂)

[မိ။ မိ]

မိဖုယားပြား၊ မျိုး ဂ-ပါး၊ ခြားနား ဝေတန်သိ။ ။ (နန်းမုမိဖုယားကြီး
၄-ယောက်)နှင့် (အဆောင်ရ မိဖုယား ၄-ယောက်) ပေါင်း ရှစ်ယောက်ကို
ဆိုသည်။ အကျယ်ကို ဆိုင်ရာ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

မိ, ဘ, ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး။ ။ မကောင်းမြစ်တား၊ ကောင်းရာညွှန်လတ်၊ အတတ်
သင်စေ၊ ပေးဝေရင်းနှီး၊ ထိမ်းမြားပြီးလျှင်၊ ဝတ် ၅-အင်၊ ဖခင်မယ်တို့
တာ။ သုတ်ပါထေယျ ။ ပါ။ ၁၅၄ ။ ဋ။ ၁၉၁။

မိဘတို့ သားသမီးရလိုကြောင်း ၅-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ် (သားသမီးရလိုခြင်း
အကြောင်း ၅-ပါး) ၌ ရှုပါ။

[၈]

ပိတာ ဂ-မျိုး။ ။ ဤ၌ ထင်ရှားစေရန် ကိလိုမိတာကစ၍ ဘော်ပြသည်။
ကိလိုမိတာ ကား- ပြင်သစ်ဘာသာစကား ဖြစ်သည်။ မြန်မာလိုဆိုမှု
ကိလိုကား (၁၀၀၀) မိတာကား အတိုင်းအရှည်တခုဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။
မိတာပေါင်း (၁၀၀၀) တထောင်ရှည်၏ ဟု ဆိုလိုသည်။ ကိလို ဆိုသော
စကားလုံးမှာ ပါဠိဘာသာ “သဟဿ” ဆိုသော စကားလုံးနှင့် ဆက်သွယ်
လျက်ရှိကြောင်းကို အင်္ဂလိပ် အဘိဓာန်၌ ပြ၏။ အတိုင်းအရှည်ကို သုံးရာ၌
မြန်မာတွင် တောင်၊ တာ၊ လက်သစ်၊ အင်္ဂလိပ်တွင် လက်မ၊ ပေ၊
ကိုက်၊ စသည်တို့ကို မူတည်ရဘိသကဲ့သို့ ပြင်သစ်ပြည်၌ အသုံးပြုသည့်
“မက်ထရစ်” နည်းတွင် မိတာ ဟူသော အရှည်ကို မူတည်ကြသည်။
မိတာတခုသည် ၃-ပေ ၃-လက်မ ၅-ပဲသာသာရှိ၏။ တနည်း ၃-ပေ ၃ ခွဲ
လက်မ၊ တနည်း ၃၉.၃၇ လက်မရှိ၏ဟု မှတ်ရာသည်။ ပြင်သစ်ပြည်
ပါရစ်မြို့တော်၌ “ဗြူရီဒီအချီ” ခေါ် ဘဏ်တိုက်ကြီးတွင် ၁-မိတာရှည်သော
သတ္တုချောင်းတခုကို အများပြည်သူတို့ စံနမူနာအတွက် ကားရှိလေသည်။
၎င်းမိတာသုံးနည်းစံနစ်ကို အင်္ဂလိပ်၊ အမေရိက၊ ရုသျှ၊ တို့မှတပါး ကျန်သော
ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများအားလုံးလိုပင် အသုံးပြုကြ၏။

- မိတာ၏ အမျိုးအစား ရှစ်ပါးကား။ (၁) မိလိမိတာ၊ (၂) စင်တီမိတာ၊
- (၃) ဒယ်စီမိတာ၊ (၄) မိတာ၊ (၅) ဒေကာမိတာ၊ (၆) ဟက်တိုမိတာ၊
- (၇) ကိလိုမိတာ၊ (၈) မရီးယားမိတာ ဟူ၍ ရှစ်မျိုးရှိလေသည်။

အရက် ၄-မိတာ'ခေါ် ၁-မိတာသည် ၃-ပေ ၃ ခွံ လက်မရှိကြောင်းအစီ
ပြဆိုခဲ့ပြီဖြစ်၍ ၎င်းတို့ကို ရေတွက်လိုသော် အငယ်ဆုံး 'မိလီမိတာ' မှ အကြီး
ဆုံး 'မရီးယားမိတာ' အထိ ဆယ်အစားသွားရသည်ချည်း မှတ်လေး (မိလီ
မိတာ တဆယ်သည် စင်တီမီတာတခု စင်တီမီတာတဆယ်သည် အယ်မီတာ
တခုဟု ဆိုလေသည်။) ထို့ကြောင့် ကီလိုမီတာတခုကို အင်္ဂလိပ်သုံး မိုင်
၅၂ လုံး နည်းနှင့်တွက်သော် ၅-မီလုံ၊ ကိုက်ပေါင်း (၁၁၀၀) နီးပါးရှိ
ကြောင်း တွေ့ရ၏။

မီး ၃-ပါး။ ။ သက်ဆိုင်သူတို့အား ကောင်း၊ ဆိုး၊ နှစ်မျိုးကို ပေးထုတ်သော
မီးသုံးပါး ဟူ၏။

(၁) အာဟုနေယျဂိုမီးခေါ် ဆရာ မိဘနှစ်ပါး၊ တပည့် သားသမီးတို့၏
ပူဇော် သက္ကာရကို ခံထိုက်သော ကျေးဇူးရှင် ဆရာမိဘ နှစ်ပါးအား
ပြစ်မှား ဆန့်ကျင်သော သားသမီးတို့သည် အပါယ်ငရဲ၌ ဆင်းရဲ
လောင်ကျွမ်း တတ်သောကြောင့် မီး ခေါ်သည်။

(၂) ဂဟ ပတဂိုမီးခေါ် လင်ယောကျ်ား၊ အိမ်ရှင် လင်ယောကျ်ားသည်
မယားဖြစ်သူ၏ အိပ်ရာဝတ်စားတန်ဆာများကို ဖြစ်စေတတ်သဖြင့်
ကျေးဇူးရှင်ကြီးပင် ဖြစ်၏။ ထိုကျေးဇူးရှင် လင်ဖြစ်သူကို ကျူးလွန်
ပြစ်မှား မရှိသေသော မယားသည် အပါယ်ငရဲသို့ ကျရောက်
လောင်ကျွမ်း ဆင်းရဲရသည်ဖြစ်၍ လင်ကို မီးခေါ်သည်။

(၃) ဒက္ခိဏေယျဂိုမီးခေါ် ရဟန်း သံဃာ၊ ရဟန်းသံဃာတော် အရှင်
မြတ်တို့သည် ကောင်းသော အကျင့် သီလ သိက္ခာသမာဓိတို့နှင့်
ပြည့်စုံသောကြောင့် လူတို့၏ လုပ်ကျွေးပေးလှူ ပူဇော်ခြင်းကို
ခံထိုက်ရကား ပြစ်မှားလွန်ကျူးသူ အပေါင်းတို့သည် အပါယ်ငရဲသို့
ကျရောက်လောင်ကျွမ်း ဆင်းရဲရသည်ဟူ၏။ ထို့ကြောင့် မီးခေါ်
သည်။

မီး ၁၁-ပါး။ ။ သတ္တဝါတို့ကို လောင်ကျွမ်းပျက်စီး ဆင်းရဲစေတတ်သော
တရား ၁၁-ပါး သဒုရတ္တဒီပနီဋီကာ ဒု မှ။ (၁) ရာဂ မီး- အလိုရမ္မက်။

(၄၅၄)

[မီး။ မှ + နှံ]

(၂) ဒေါသ မီး- ပြစ်မှားပုတ်ခတ်၊ (၃) မောဟမီး- အမှန်မသိ၊ (၄) ဇာတိ မီး- ပဋိသန္ဓေနေ၊ (၅) ဇရာ မီး-အို၊ (၆) မရဏ မီး- သေ၊ (၇) သောက မီး- စိုးရိမ်ပူပန်ဆွေး၊ (၈) ပရိမဒေဝ မီး- ငိုကြွေးရှိုက်ငင်၊ (၉) ဒုက္ခ မီး- ကိုယ်ဆင်းရဲ၊ (၁၀) ဒေါမနဿ မီး- စိတ်ဆင်းရဲ၊ (၁၁) ဥပါယာသ မီး- ဆို့တက်မေ့မျောသွားခြင်း။

မီးလှုံခြင်း အပြစ် ၅-ပါး။ ။ ပဉ္စဂုံတ္တရ ပါဠိတော်မှ။ (၁) အ စက္ခုသော- မျက်စိနှင့် မသင့်၊ (၂) ဗုဗ္ဗဏ္ဍ ကရဏော- အဆင်းမလှ ပြုတတ်၏၊ (၃) ဒုဗ္ဗလ ကရဏ- အင်အားနည်းအောင် ပြုတတ်၏၊ (၄) သင်္ဂဏိကာရာမ ဗန္ဓန- မိတ်ဖွဲ့ပျော်ပါး ချိန်ဆုံးပါးခြင်း၊ (၅) တိရစ္ဆာနကထာနိ ပဝတ္တိ- မဂ်ဖိုလ် ဖိလာစကားတို့သာ များစွာဖြစ်ခြင်း။

မီးသတ်ကျင့်ဝတ် ၁၀-ပါး။ ။ မီးသတ်အဖွဲ့ဝင်သားများ လိုက်နာ ကျင့်ကြံ ကြရမည့် ဝတ်တရားဆယ်ပါး၊ မီးသတ်ကျင့်ဝတ် ဥပဒေကျမ်းမှ။ (၁) စည်းကမ်း သေဝပ်ရခြင်း၊ (၂) သူရသတ္တိ ရဲရင့်မှု ရှိရခြင်း၊ (၃) သနား ကရုဏာ ရှိရခြင်း၊ (၄) ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့ရခြင်း၊ (၅) လျင်မြန် ဖျတ်လတ်ရခြင်း၊ (၆) စိတ်ထား တည်ကြည်ရခြင်း၊ (၇) ဝတ္တရား ကျေပြန်ရခြင်း၊ (၈) သစ္စာ ရှိရခြင်း၊ (၉) ညီညွတ်စည်းလုံးစွာ ရှိရခြင်း၊ (၁၀) ကျမ်းမာ သန်စွမ်းရခြင်း။

[မှ]

မုဋ္ဌော ၉-ဆူ၊ တည်တော်မူ၊ စည်သူ မင်းလောင်းမြတ်။ ။ အလောင်း စည်သူမင်းကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်ရာ မလေးကျွန်းမှ သိကြားနတ်တို့ ဆက်လိုက်သော သရက္ခနှင့် ခေတီ သာရဂန္ဓ နှံသာသစ်ကို ပုဂံသို့ ဆိုက်ရောက် သောအခါ 'မုဋ္ဌိ' ခေတီ လက်တဆုပ်ပမာဏစီ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် ၉-ဆူ ထုတော်မူ၍ ဇေတီပုထိုး တည်ထား ကိုးကွယ်တော်မူကြောင်းနှင့် သိရ၏။ ဤ၌ မုဋ္ဌိ ပါဠိမှ မုဋ္ဌော ဖြစ်လာကာ လက်တဆုပ်ပမာဏကို ခေတီဆို ကြောင်း မှတ်ရ၏။

အတွင်းမုဋ္ဌော ၉-ဆူ။ (၁) စကြံ မုဋ္ဌော၊ (၂) ဆီးတော မုဋ္ဌော၊ (၃) သစ္စာရ မုဋ္ဌော၊ (၄) ဆည်းလည်း မုဋ္ဌော၊ (၅) ရွှေဟောင်ဦး

[မှ။ မှ + တ်။ မှ + ခ်]

(၄၅၅)

မုဋ္ဌော (၆) တောင်ငယ်လေးမျက်နှာ မုဋ္ဌော (၇) လမ်းလွဲ မုဋ္ဌော
(၈) နံကိုင်း မုဋ္ဌော (၉) ဂူနီ မုဋ္ဌော။

အပြင်မုဋ္ဌော ၉-ဆူ။ (၁) ပြင်စကြံ မုဋ္ဌော (၂) ရန်အောင်မြင် မုဋ္ဌော
(၃) သမာန် မုဋ္ဌော (၄) ကန်တော်အောက် မုဋ္ဌော (၅) ရှားတော
မုဋ္ဌော (၆) ပုည မုဋ္ဌော (၇) ငှက်မြတ်နား မုဋ္ဌော (၈) ပဲခဲမုဋ္ဌော
(၉) ချောက်ဘုရားလှ မုဋ္ဌော။

မှတ်ချက်။ ။ ဤ၌ အမည်နှင့် နေရာဌာနတို့ကို အမျိုးမျိုး အဆိုရှိကြ
၏။ ပညာရှိများထံ အမှန်မူ၍ ယူကြပါကုန်။

မုဆိုးမျိုး ၃-ပါး။ ။ ပါဏာတိပါတ်ဖြင့် သက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုသူ
လူကြမ်းကြီး ၃-ဦး။ (၁) မာဂဝိက- သားမုဆိုး၊ သားသတ်သမား၊
(၂) သာကုဏိက-ငှက်မုဆိုး၊ ကြက် ငှက်သတ်သူ၊ (၃) ကေဝဠု-ရေမုဆိုး၊
တံငါ, အင်းသားကြီးများ။

မုတ္တမ ၃၂-မျိုး။ ။ မွန်တိုင်း ၃-ရပ်တွင် မုတ္တမ မဏ္ဍလခေါ် သထုံတိုင်း၏
မြို့များ။ ကော့ပိန်, ကျိုင်း, ဇွယ်ယ, ကျိတ်, အောင်သို့, မြဝတီ, ပေါင်,
သဇိုင်, ထားကျိုင်, လှိုင်းသွဲ၊ (၁၀) မော်လမြိုင်, အထရုံ, ဝယ်ယော်,
ပါခဂူ, လမိုင်း, ရေး, ဘီလူးကျွန်း, ဓရယ်, ဇရာ, ကွန်း၊ (၂၀) ဇမိ, လကွန်း
ပျည်း, မြိုင်, အလှိုင်, ယင်းငြိမ်း, ကော့, တိုဝန်း, အိပျစ်, အိပဲ, တိုက်ကလား၊
(၃၀) ယင်အုံ၊ ဘုံဂမိ (၃၂) တို့တည်း။

မုဒ္ဒအက္ခရာ ၇-လုံး။ ။ လျှာဖျားထိပ်ကလေးဖြင့် အာပောက်ကို ထိ၍
ရွတ်ဆိုရသော အက္ခရာမျိုး ၇-ပါး။ “ဋ, ဌ, ဒ, ဓ, ဏ, ဖ, ဏ”

မုနိအပြား၊ မျိုး ၆-ပါး၊ ဝပ်တွား တောင်းဆူယူ။ ။ သူတော်ကောင်း သူပြတ်
လောင်း ခြောက်ပါး၊ စူဠနိဒ္ဒေသ ပါဠိတော် ၇၄။ (၁) အာဂါရ မုနိ-
သာသနာတော်၏ အဆုံးအမခံသူ လူနှင့် ပဒေသုရာဇ်, ကေရာဇ်စသော
မင်းများ၊ (၂) အနာဂါရမုနိ-ပုထုဇဉ် သီလဝန္တရဟန်း၊ (၃) သေက္ခ
မုနိ- အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ် ကျင့်ဆဲ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ၇-ယောက်၊

(၄၅၆)

[မှု။ မှု။ မေ + တ်]

- (၄) အသေကမုနိ-ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၊ (၅) ပစ္စေက မုနိ-ဘုရားငယ် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊
- (၆) မုနိ မုနိ-မုနိတို့၏အသျှင် ဘုရားသခင်။

မုသာဝါဒ အင်္ဂါ ၄-ပါး။ ။ လူများ မုသာဝါဒသိက္ခာပုဒ် ပျက်စီးခြင်းအင်္ဂါ ၄-ပါး၊ ၎င်း အင်္ဂါ ၄-ပါးနှင့်ပြည့်စုံမှ သိက္ခာပုဒ်ပျက်သည်။ (၁) အတထ-မမှန်သော ဝတ္ထု၊ (၂) ဝိသင်္ဂါဒ စိတ္တ-မှားယွင်းစေလိုသော စိတ်၊ (၃) တဇ္ဇ ဝါယာမ-ထိုစိတ်အားလျော်သော ကိုယ် နှုတ် လုံ့လပြုခြင်း၊ (၄) တဒတ္ထ ဇာနန-သူလိမ်တိုင်း သိရှိ ယုံကြည်ခြင်း။

မုသာဝါဒ ကံ၏ မကောင်းကျိုး ၁၆-ပါး။ ။ မဟုတ်မမှန် လိမ်ညာ ပြောသူတို့ ရရှိ ခံစားရသော အပြစ်မျိုး ဆယ်ငါးပါး ဟူ၏။ ခုဒ္ဒကပါဌ အဋ္ဌကထာမှ။ (၁) မကြည်ညိုဖွယ်ရာ ရုပ်ဆင်းရှိခြင်း၊ (၂) သွား မညီမညွတ် ရှိခြင်း၊ (၃) နား မချမ်းသာသော အသံ ရှိခြင်း၊ (၄) ဝလွန်း ဆူလွန်းခြင်း၊ (၅) ပိန်လွန်း သေးလွန်းခြင်း၊ (၆) နိမ့် ပုလွန်းခြင်း၊ (၇) မြင့် ရှည်လွန်းခြင်း၊ (၈) ကြမ်းတန်းသော အသားအရေ ရှိခြင်း၊ (၉) ခံတွင်းပါးစပ် ပုပ်ညှီခြင်း၊ (၁၀) ဆွံ့အ တုန်လှုပ်ခြင်း၊ (၁၁) သူတပါးတို့ မယုံကြည်ခြင်း၊ (၁၂) တိုသော လျှာ၊ စကားမပြီ ရှိခြင်း၊ (၁၃) လျှပ်ပေါ်တတ်ခြင်း၊ (၁၄) မိုက်မဲ တွေဝေခြင်း၊ (၁၅) ဉာဏ် ပညာ နည်းပါးခြင်း၊ (၁၆) ကြောက်ရွံ့ တတ်ခြင်း။

[မှု]

မူလ ၂-ပါး။ ။ ပိဋကဇောလာ ဒုက္ခအကြောင်းရင်း အမြစ် ၂-ပါး။ (၁) အဝိဇ္ဇာ-ဆင်းရဲတာ အမှန်ကို ချမ်းသာဟု အမှားသိနေခြင်းသဘော။ (၂) တဏှာ- ကာမဂုဏ်တရား၌ သာယာ၊ ဝေဓဇ်၊ လိုချင်၊ တပ်မက်၊ ဆာလောင်ခြင်း သဘော။

မူလသံကား ၁၈-ပါး၊ စပ်ငြား ကဗျာ အဘယ်နည်း? ။ ၎င်း သရုပ် (တက်သံ ၁၈-ပါး) နှင့် တူ၏။

[မေ]

မေတ္တာအကျိုး ၁၁-ပါး။ ။ ပဋိသန္ဓိဒါမင်္ဂါပါ။ ၃၁၃။ ၄-အုပ် ၂၀၇။ မေတ္တာ တရား ပွားများသူတို့ မျက်နှာမှာ ခံစားရသော အကျိုး ၁၁-ပါး။

(၁) ချမ်းသာစွာ အိပ်ခြင်း၊ (၂) ချမ်းသာစွာ နိုးရခြင်း၊ (၃) မကောင်းသော အိပ်မက်ကို မမြင်မက်ရခြင်း၊ (၄) လူတို့ ချစ်နှစ်သက်ခြင်း၊ (၅) နတ်တို့ မြတ်နိုးခင်မင်ခြင်း၊ (၆) နတ်တို့ စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ (၇) မီး အဆိပ်လက်နက် မသင့်နိုင်ခြင်း၊ (၈) စိတ်လျင်မြန်စွာ တည်ကြည်ခြင်း၊ (၉) မျက်နှာရုပ်ဆင်း ကြည်လင် ရှင်ပြုခြင်း၊ (၁၀) မတွေ့ဝေဘဲ သေရခြင်း၊ (၁၁) သေသောအခါ ဗြဟ္မာပြည်သို့ လားရခြင်း။

မေတ္တာမျိုး ၂-ပါး။ ။ သတ္တဝါများအပေါ်၌ ချစ်ခင်နာလိုစိတ် ပွားတိုးစေသောတရား ၂-ပါး။ ။ (၁) မေတ္တာစစ်- အဒေါသ ပုဗ္ဗင်္ဂမ မေတ္တာ၊ သတ္တဝါများအပေါ်၌ ချစ်ခင်နာလို စွတ်စိုစေးကပ်တတ်သော 'အဒေါသ စိတ္တုပ္ပါဒ်'၊ (၂) မေတ္တာတု- သားချစ် မယားချစ် မိဘချစ် ဆရာချစ် ဆွေမျိုးချစ်ထည့် မခွဲနိုင်သော အချစ်များ၊ ဂေဟသိတပေမခေါ် အိမ်၌ မှီကော အချစ်မေတ္တာတု မေတ္တာယောင်မျိုး 'တဏှာပေမ'သာဖြစ်၏။

မေတ္တာမျိုး ၉-ပါး။ ။ မူလပဏှာသ ။ ပါ။ ၂၆၇။ င္ဍ။ ဒု- အုပ်။ ၁၄၂။ ချစ်ခင်စွာ ကူညီပွားစီးပေးမှုမျိုး သုံးပါး။ ။ (၁) ကာယကံ မေတ္တာ- သတ္တဝါ အပေါင်းတို့ ချမ်းသာကြောင်းအတွက် ကိုယ်အားဖြင့် ဝိုင်းဝန်းစောင့်ရှောက် ကူညီပေးမှု၊ ကိုယ်ဖြင့် အရိုအသေပေးမှု၊ (၂) ဝစီကံ မေတ္တာ ချစ်ခင်သော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် နှုတ်ကမြက်ဆို ပြောကြားခြင်း၊ (၃) ဗေဒနာကံ မေတ္တာ- သတ္တဝါအပေါင်းအား ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းပါစေဟု စိတ်ဖြင့် အောက်မေ့ပွားများခြင်း။

မေတ္တာမျိုး ၅၂၀-ပါး။ ။ ၎င်း၏ သရုပ်အဓိပ္ပာယ် အကျယ် (ငါးရာ့နှစ်ဆယ် ရှစ်သွယ် မေတ္တာ)၌ ပြခဲ့ပြီ။

မေတ္တာရှေ့သွားဖြင့် အောင်ခြင်း ဝတ္ထုကြီး ၄-ပါး။ ။ မေတ္တာ အစွမ်းဖြင့် အောင်မြင်ခြင်းတို့ကား ပိဋကတော်၌ များစွာရှိသော်လည်း ၎င်း ၄-ပါးဖြင့် ထင်ရှားပေါ်လွင်စေလိုက်သည်။ (၁) ဥတေန မင်းကြီးကို သာမာဝတီ အောင်မြင်ခြင်း၊ (၂) ဆီပူလောင်းသူ သီရိမာကို ဥတ္တရာအောင်မြင်ခြင်း၊ (၃) နာဠာဂိရိဆင်ကို ဘုရားမြတ် အောင်တော်ပူခြင်း၊ (၄) အာဠာဝက ဘီလူးကို မြတ်ဘုရား အောင်တော်ပူခြင်း။

(၄၅၇)

[၈၄]

မေထုန် ၂-ပါး၊ မျိုးအပြား၊ ခွဲခြား မိန့်ဆိုဘိ။ ။(၁) မေထုန်ကြီး-မိန်းမ၊
ယောက်ျား၊ ကာယကံမြောက် အင်္ဂါဇာတ်ချင်းချင်း သွားလာမှီဝဲခြင်း
မျိုး၊ (၂) မေထုန်ငယ်-မိန်းမ၊ ယောက်ျား ရသေ့ စိတ်ဖြေအားဖြင့်
ကိုယ်လက်သုံးသပ် ပြုမှုသာယာမှုမျိုး။

မေထုန်ငယ် ၇-ပါး။ ။သတ္တဂုံတ္တရ။ပပါ။ ၄၃၇။ဋ။ ၁၆၇-၌ အကျယ်ရှု။
အဗြဟ္မစရိယ သိက္ခာပုဒ်တော်၏ ညှိုးနွမ်းပေါက်ကြားမှုမျိုး ၇-ပါး၊
မိန်းမ၊ ယောက်ျား ၂-ဦးလုံး အတွက် အပြန်အလှန် ယူရမည်။
(၁) မာတုဂါမ၏ ပွတ်တိုက်ဆုပ်နယ် နိပ်နင်းပေးမှု၌ သာယာခြင်း၊
(၂) မာတုဂါမနှင့် ပြုံးကာ ရယ်ကာ တို့ကာ ဆိတ်ကာ မနရသည်ကို
သာယာခြင်း၊ (၃) မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ အားပေးတရ ကြည့်ရှုနေမှုကို
သာယာခြင်း၊ (၄) မျက်ကွယ်ရာ အနီးအနားက ၎င်းတို့၏ ပြောခံ ဆိုသံ
ရယ်သံကိုကြား၍ သာယာစွာ နားစိုက်ထောင်ခြင်း၊ (၅) ရှေးအခါက
မာတုဂါမနှင့် ပျော်ပျော်ကြီး ပြုမှုနေထိုင် ကျင့်ကြံမှု မျိုးစုံကို တွေးတော
အောက်မေ့ သာယာခြင်း၊ (၆) သူတပါးတို့ ပြုမှုကျင့်ကြံ ခံစားနေမှုကို
မြင်ရ၍ သာယာခြင်း၊ (၇) ယခု ဘဝ ပြုစုအားထုတ်ရသော သီလ
ကုသိုလ်ကြောင့် နောက်ဘဝ၌ နတ်မင်းကြီးဖြင့်ပြီး နတ်သမီး နတ်သား
များစွာတို့နှင့် ပျော်ပါးရန် မြော်လင့်လျက် သာယာနေခြင်း

မေထုန် ပြုဘွယ် မဂ် - ၃၀။ ။၎င်း သရုပ် (မဂ် ၃၀၊ တနည်း) ၌ ပြခဲ့ပြီ။

မေထုန် မမှီဝဲအပ်သော မိန်းမမျိုး ၁၄-ပါး။ ။ထို ဆယ့်လေးယောက်တို့တွင်
အချို့ကား ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက်စေ၍ အချို့ကား ဘာသာတရားနှင့်
လောကဝတ် ဥပဒေများက တားမြစ်၍ အပြစ်ရှိသည်။ အမရိတ ဘေသဇ္ဇ
ကျမ်းမှ၊ ဥတုလာနေသူ၊ အလိုမရှိသူ၊ ညစ်နွမ်း မသန့်စင်သူ၊ မချစ်ခင်သူ၊
ပြည့်တန်ဆာမ၊ အရွယ်ကြီးရင့်သူ၊ ရောဂါသည်မ၊ ကိုယ်အင်္ဂါချို့တဲ့သူ၊
ကိုယ်ဝန်ဆောင်မ၊ ရန်သူမှ အင်္ဂါဇာတ်၌ အနာရှိသူ၊ လင်ရှိသူ၊ မာတု-
ရက္ခိတ စသည်ရှိသူ၊ သီလရှင်မ။

မေထုန် မှီဝဲလွန်မှု အပြစ် ၈-ပါး။ ။ကာမသျှတြကျမ်း။ (၁) ဘုန်းကံ
ယုတ်လျော့ခြင်း၊ (၂) ဉာဏ်ပညာ ယုတ်လျော့ခြင်း၊ (၃) ခွန်အားဗလ

[မေ။ မေး။ မော။ မော + ကံ]

(၄၅၉)

ယုတ်လျော့ခြင်း၊ (၄) အသား၊ အရေ၊ ဦးခေါင်း၊ ပူလောင်ခြင်း၊ (၅) အရောင်အံ့ဆင်း ဖျော့တော့ ပျက်စီးခြင်း၊ (၆) ချောင်းဆိုးသွေးပါ အဆုပ်နာ မြစ်ချောက်ရောဂါ စွဲကပ်တတ်ခြင်း၊ (၇) အပြင်အပရောဂါ လွယ်ကူစွာ ကူးစက်နိုင်ခြင်း (၈) အသက်တိုခြင်း။

မေရယမျိုး ၅-ပါး။ ။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေလျော့စေတတ်သော အရက်မျိုး ၅-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ် (အရက်မျိုး ၅-ပါး) မှာ ကြည့်ပါ။

မေးမြန်းခြင်းရာ၊ ကြောင်း ၅-ဖြာ၊ ပုစ္ဆာ ၅-ပါး မှတ်။ ။ အမေးပုစ္ဆာပြုခြင်း အကြောင်း ၅-မျိုး။ (၁) မန္တ မောမူဟတ္တာ-ထိုထိုင်း တွေဝေခြင်းကြောင့် မေးခြင်း၊ (၂) ပါပိစ္ဆ ဣစ္ဆာပကတ-လူတဖက်သားအား နှိမ်နင်းနှိပ်စက် လိုသော အလိုဆိုး ယုတ်မာစိတ်ကြောင့် မေးခြင်း၊ (၃) ပရိဘဝ- မာန တရားဖြင့် သူတပါးအား မထေလေးစား ပြုလိုသောကြောင့် မေးခြင်း၊ (၄) အညာတု ကာမ- မိမိ ကိုယ်တိုင် အဟုတ်အမှန် သိလိုသောကြောင့် မေးခြင်း၊ (၅) ဇာနေတု ကာမ- သူတပါး မသိသောအရာကို မှန်ကန် ကျနစွာ သိစေရန် ဖြေကြားလိုသောကြောင့် မေးခြင်း။

[မော]

မောနေယျတရားမျိုး ၃-ပါး။ ။ ရဟန်းမုနိ၏ အဖြစ်ကိုပြုတတ်သော တရား အပြား ၃-ပါးဟူ၏။ သံဂီတိသုတ်မှ။ (၁) ကာယမောနေယျ- ကာယ ဒုစရိုက်မှ စင်ကြယ်ခြင်း၊ (၂) ဝစီ မောနေယျ- ဝစီဒုစရိုက်မှ သန့်ရှင်းခြင်း၊ (၃) မနော-မောနေယျ- မနောဒုစရိုက်မှ ရှောင်ရှားခြင်း။

မောနေယျ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ၃-ပါး။ ။ တိကင်္ဂုတ္တရ။ ပါ။ ၂၇၆။ ဋ္ဌ။ ၂၃၅။ ခြိုးခြံ ဆင်းရဲစွာ ကျင့်၍ မဂ် ဖိုလ် ရှာမှီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီး ၃-မျိုး။ (၁) ဥက္ကဋ္ဌ မောနေယျ- ၇-လသာ အသက်ရှည်သည်၊ (၂) မဇ္ဈိ မောနေယျ- ၇-ရက် သာ အသက် ရှည်သည်၊ (၃) မုဒု မောနေယျ- ၁၆-ရက်သာ အသက် ရှည်သည်။

မောက်ကလူ ၂၄။ ။ ၎င်း ဝေါဟာရ သရုပ်ကို (ပါလီကွေး ၄၅) ၌ ပြန်ရှုပါ။

(၄၆၀) [မော + က်။ မော်။ မို + သ်း]

မောက်ချအကွရာ၊ ရေးထုံးလာ၊ ၆-ဖြာ မြန်မာမှု။ ။မြန်မာစာပေ ရေးသား
ရာ၌ ရေးချ နှစ်မျိုးရှိသည်တိုင် (ခ,ဂ,င,ဒ,ပ,ဝ) ၎င်းဗျည်း ၆-လုံးကို
အာ,ဩ,သရ ၂-လုံးတို့နှင့် ယှဉ်တွဲသောအခါ -၊-၊-၊ ဤသင်္ကေတရှိ
မောက်ချပုံတို့နှင့်သာ တွဲရမည်။ -၊-၊-၊ ဤသင်္ကေတရှိ ဝိုင်းချပုံတို့နှင့်
တွဲစပ်ရေးရာ ဟူ၏။ ပုံ- ဒါ,ပါ,ခါ,ငါ,ဝါ,ဂါ။

မော်ကတော်ခေါ်၊ ကဝေကျော်၊ ငှ-ဘော် မိနတ်ဝန်။ ။၎င်း သရုပ်ကို
(ကတော်ကြီး ငှ-ပါး)၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

[မို]

မိုသ်း ငှ-ပါးနှင့် ပုဂ္ဂိုလ် ငှ-စား။ ။မိုသ်းလေးပါးနှင့် ပမာပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်
ငှ-စား ခဲ့ပြခြင်း။ (၁) ဂဇိတာ နော ဝသိတာ- ခြိမ်းကားခြိမ်း၏ မရွာ
သောမိုသ်း၊ ဘာသိတာ နော ကတ္တာ- အပြောကား ကြီး၊ အလုပ်မပါသူ
'လူယုတ်မာဟူ၏။ (၂) ဝသိတာ နော ဂဇိတာ-မခြိမ်းဘဲ ရွာသောမိုသ်း၊
ကတ္တာ နော ဘာသိတာ-အပြောမဟုတ် အလုပ်သမားသက်သက်၊ (၃) ဂဇိ
တာ စ ဝသိတာ စ-ခြိမ်းလည်းခြိမ်း ရွာလည်းရွာသောမိုသ်း၊ ဘာသိတာစ
ကတ္တာစ-အပြောနှင့် အလုပ်ညီသူ၊ (၄) နေဝဂဇိတာ နော ဝသိတာ-
ခြိမ်းလည်းမခြိမ်း ရွာလည်းမရွာ၊ နေဝဘာသိတာ နော ကတ္တာ-
ပြောလည်းမပြော လုပ်လည်း မလုပ်သူ။ စတုကင်္ဂတ္ထရမ။

မိုသ်းကြီးမျိုး ၉-ပါး။ ။သုတ်မဟာဝါ ။ပါ။၁၀၉။ဋ္ဌ။၁၆၀။ မိုသ်းကြီး
ပစ်ခြင်းမျိုး ၉-ပါး ဟူ၏။ (၁) အ သညာ- အသိမမြည်ဘဲ ကျသော
မိုသ်းကြီး၊ (၂) ဝိစက္ကာ-တူးရှင်း ပုဆိန် ပဲခုပ်များကဲ့သို့ အသွားတဖက်သာ
ရှိသော မိုသ်းကြီး၊ (၃) သတေရာ-ရယ်သကဲ့သို့ ကျသော မိုသ်းကြီး၊
(၄) ဂဂ္ဂရာ-ဂျက်ဂျက်မြည်လျက် ကျသော မိုသ်းကြီး၊ (၅) ကပိသိသာ-
မျောက်မျက်နှာ မျော်သကဲ့သို့ ကျသော မိုသ်းကြီး၊ (၆) မစ္ဆ ဝိလောံ
ဠိကာ-ငါးမြူးသကဲ့သို့ ကျသော မိုသ်းကြီး၊ (၇) ကုက္ကုဒ္ဓကာ-ကြက်တောင်
ဖြန့်သကဲ့သို့ ကျသော မိုသ်းကြီး၊ (၈) ဒဏ္ဍ မဏိကာ- ထွန်တုံးကဲ့သို့
ကျသော မိုသ်းကြီး၊ (၉) သုက္ခာသနီ-မိုသ်းပင်ရွာသော်လည်း အလျှံနှင့်
တကွဖြစ်၍ ရေမစွတ်သော လောင်မီးမိုသ်းကြီး။

[မို + သ်း။ ဗျ + က်]

(၄၆၁)

မိုးချုပ်ညဉ့်ခါ၊ လည်သူမှာ၊ ဖဲ-ဖြာ အပြစ်ရ။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (အာဇာနည်၏ လည်သူမှာ၊ ဖဲ-ဖြာ အပြစ်ရ) ဟူသော သုတေသန၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

မိုသ်းမရွာခြင်း-အကြောင်း ၅-ပါး။ ။ မိုသ်းခေါင်ခြင်း အကြောင်းတရား ၄-ပါး။ ။ ဝလာဟကသံယုတ်။ (၁) ဥပရိ အာကာသေ တေဇောဓာတု ကပ္ပတိ- အထက်ကောင်းကင်၌ တေဇောဓာတ် ပျက်၍ မရွာခြင်း၊ (၂) ဝါယောဓာတု ကပ္ပတိ- ဝါယောဓာတ်ခေါ် လေတိုက်ခြင်း ပျက်၍ မရွာခြင်း၊ (၃) ရာဟု အသုရိန္ဒော-ရာဟုခေါ် အသုရိန်နတ်ကြီး လက်စွဲ ဖြင့်ခံ၍ သမုဒ္ဒရာသို့ သွန်ပစ်သောကြောင့် မရွာခြင်း၊ (၄) ဝဿ ထောဟကဒေဝါ ပမတ္တာ- မိုသ်းနတ်သားတို့ မေ့လျော့မှုကြောင့် မရွာခြင်း၊ (၅) မနုဿ အဓမ္မိကာ- မင်းနှင့် လူတို့ တရားမစောင့် ကောက်ကျွတ် သုတ်မာမှုကြောင့် မရွာခြင်း။

မိုသ်းရွာခြင်း အကြောင်း ၈-ပါး။ ။ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်။ ဋ္ဌ။ ၂၂။ မိုသ်းရွာစေ တတ်သော အကြောင်းတရား ၈-ပါး။ ။ (၁) နဂါးတို့၏ အာနုဘော်ကြောင့် ရွာခြင်း၊ (၂) ဂဠုန်တို့၏ အာနုဘော်ကြောင့် ရွာခြင်း၊ (၃) နတ်တို့၏ အာနုဘော်ကြောင့် ရွာခြင်း၊ (၄) သစ္စာစကားကြောင့် ရွာခြင်း၊ (၅) ဥတု အစွမ်းကြောင့် ရွာခြင်း၊ (၆) မာရ်နတ် လှည့်ပတ်သောကြောင့် ရွာခြင်း၊ (၇) တန်ခိုးကြီးသူတို့ အာနုဘော်ကြောင့် ရွာခြင်း၊ (၈) ကမ္မာ ပျက်လိုသောကြောင့် ရွာခြင်း။

[ဗျ]

ပျက်ကြုတ်တရားမျိုး ၉-ပါး၊ တနည်း ၁၀-ပါး။ ။ ၎င်း၏ သရုပ်အဓိပ္ပာယ်ကို (ရန်ငြိုးဖွဲ့ကြောင်း- ၉-ပါး၊ ၁၀-ပါး)၌ ကြည့်ပါ။

ပျက်ငြိုးမာန်ထား နည်း ၉-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ် (ရန်ငြိုးဖွဲ့ကြောင်း တရား ၉-ပါး)၌ ရှိပါ။

(၄၆၂) [မျ + က်။ မျိုး။ မျော + က်]

မျက်စိအပြား မျိုး ၃-ပါး။ ။ တူတိုဝတ်။ ပါ။ ၂၃၀။ ၁၉၆။ (၁) မံသ စက္ခု-
အသား မျက်စိ။ (၂) ဒိဗ္ဗ စက္ခု- နတ်မျက်စိနှင့်တူသော တန်ခိုးမျက်စိ။
(၃) ပညာ စက္ခု- ပညာဉာဏ် အမြင်။

မျက်စိ ၅-ပါး၊ မြတ်ဘုရား၊ ပိုင်းခြား ကိုယ်တိုင်သိ။ ။ ၎င်း သရုပ်ကား
(စက္ခု ၅-ပါး) ဟူသော သရုပ်နှင့် တူ၏။

မျက်မာန်ကြီးခြား၊ ၁၄-ပါး၊ မျိုးစားပုဂ္ဂိုလ် အဘယ်နည်း?။ ။ ၎င်းသရုပ်
ကို (အမျက်ကြီးခြား ၁၄-ပါး) ဟူသော သုတေသန၌ ရှုပါ။

မျက်ရွဲမဏိ၊ ခေါ်ဆိုဘိ၊ စတုဝိသတိ အဘယ်နည်း?။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို
(ပတ္တမြားမျိုးပြား၊ ၂၄-ပါး) ဟူသော သုတေသန၌ ရှုပါ။

[မျိုး]

မျိုး ၇-ဆက်၊ အောက်အထက်၊ စဉ်ဆက် စပ်၍ယူ။ ။ မင်္ဂလသုတ်ပျို့ ဒွိကာ
အလို မိမိမှ အောက်သို့ ရေတွက်သော် “မျိုး ၇-ဆက်” ဟု ခေါ်၏။
၎င်းအကျယ် (ဆွေ ၇-ဆက်၊ မျိုး ၇-ဆက်) ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

မျိုးစေအပြား၊ မျိုး ၅-ပါး၊ မိန့်ကြား ဝိနည်းတော်။ ။ ၎င်း၏ သရုပ်
အဓိပ္ပာယ်ကား (ဗိမေျိုး ၅-ပါး) နှင့် တူ၏။

မျောက်ဥအပြား၊ မျိုး ၆-ပါး၊ ခွဲခြား ဆေးကျမ်းလော။ ။ ဥတုဘောဇန
ကျမ်းလော ဖြစ်၏။ (၁) ပိဏ္ဍာ လုက- ပလောပိနံခေါ် မျောက်ဥတမျိုး၊
(၂) ကထာလုက- သန်သင်းထောက်ခေါ် မျောက်ဥတမျိုး၊ (၃) နန္ဒီ
လုက- ဖြူသော မျောက်ဥမျိုး၊ (၄) ဟတ္ထာလုက- ဆင်စွယ်ကဲ့သို့ ပျဉ်သော
မျောက်ဥမျိုး၊ (၅) ဣတ္ထာလုက- တက်လာဥခေါ် မျောက်ဥတမျိုး၊
(၆) ဓုတ္တာလုက- မျောက်ချိပ်။

[မြ + က် ။ မြ + င်း]

(၄၆၃)

[၆]

မြက်ကြီးမျိုး ၇-ပါး။ ။ မြက်မင်းမျိုးလည်း ဟူ၏။ ဆေးကျမ်းလာ ဝေါဟာရ အပေါင်းစကား။ (၁) ဟိန္ဒူလ- ခန့်ပင်၊ (၂) တာလ- ထန်းပင်၊ (၃) ခဇူရ-သင်ပေါင်းပင်၊ (၄) နာဠိကေရ-အုန်းပင်၊ (၅) ကေတကီ- ဆတ်သွားပင်၊ (၆) တာဠိ-ပေပင်၊ (၇) ပူဂ- ကွမ်းသီးပင်။

မြက်ပဉ္စမူမျိုး ၅-ပါး။ ။ ဆေးကျမ်းလာဝေါဟာရသည်မြေကြောင့်ဖြစ်သော ဆီးရောဂါကို ပျောက်စေ၏။ (၁) ကဏ္ဍုတ္တ မူလ-ကြံ့ခိုင်မြစ်၊ (၂) ကုသ မူလ-သမန်းမြက်မြစ်၊ (၃) သဒ္ဓလ မူလ-မြေဇာမြစ်၊ (၄) ကိစက မူလ- ကိုင်းမြစ်၊ (၅) ဘဒ မူလ- မြားမြက်မြစ်။

မြက်မင်းမျိုး ၇-ပါး။ ။ ဤသစ်ပင် ၇-မျိုးသည် တိဏာရာဇာခေါ် မြက်မင်း မျိုးဖြစ်၍ ဒန်ပူမစားကောင်းဟု လောကီကျမ်းတို့၌ မှာဆိုထားကြကုန်၏။ ၎င်း၏ သရုပ်ကား (မြက်ကြီးမျိုး ၇-ပါး) နှင့် တူ၏။

မြင်းမိုရ်အာလိန်၊ ရန်ကိန်မိ၊ စောင့်ချိန် ထို ၅-ဆင့်။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (အာလိန် ၅-ဆင့်) ဟူသော သုတေသန၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

မြင်းမိုရ်ရောင်များ၊ မျိုး ၄-ပါး၊ မှတ်သား စာပေဝင်။ ။ သုတ်ပါထေယျ ။ ပါ။ ၁၆၁။ ၄။ ၁၄၆။ မြင်းမိုရ်တောင်၏ ရောင်ခြည် ၄-ပါး။ (၁) ၎င်း၏ တောင်ဖက်ပိုင်း ဒေသသည် ပတ္တမြားညိုအတိ ပြီး၏၊ (၂) မြောက်ဖက်ပိုင်း ဒေသသည် ရွှေအတိ ပြီး၏၊ (၃) အရှေ့ဖက်ပိုင်း ဒေသသည် ငွေအတိ ပြီး၏၊ (၄) အနောက်ဖက်ပိုင်း ဒေသသည် ဖလ်အတိ ပြီး၏။

မှတ်ချက်။ ။ ထို ပတ္တမြား၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ဖလ် တို့၏ အရောင်သည် မိမိတို့ မျက်နှာမှထု ကျွန်းကြီး လေးကျွန်း၊ သမုဒ္ဓရာ လေးစင်း၊ တော၊ တောင်၊ ရေ၊ မြေတို့ အပေါ်သို့ ထွန်းပ လွှမ်းမိုးနေကြောင်း လျှောက်ဆို၍ ဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့နေရာ တောင်ကျွန်း ၏ “မြေရောင်သွန်အသာ လျှန်း” ဟု မှဲ့ဆို သိကုံးကြကုန်၏။

(၄၆၄)

[မြ + ဇး]

မြင်းခင်းစီးရိုး ၃၇-မျိုး။ ။ ရှေးမြန်မာ ဘုရင်မင်းမြတ်တို့ လက်စက်တော်က ပြာသိုလ မြင်းခင်းပဲ့သတင်၌ မြင်းရေးပြ အလှ မြင်းစီးနည်း ၃၇-ပါးကို ဆိုသည်။ ထိုနည်းများကို မသဒေဝ လင်္ကာ အပိုဒ်ရေ ၃၃၆-ဖြင့် ပြဆိုအံ့။

‘လွတ်နန်းပင်ပြင်၊ ရွှေတော်ခွင်ဝယ်၊ ဆင်ကို ဆင်ချင်း၊ မြင်းလည်း မြင်း နှင့်၊ စီးနင်း မောင်းနှင်၊ စက်တော်တင်၍၊ နတ်သွင်ရွှေကိုယ်၊ ရွယ်ပျိုရွှသင့်၊ ဘုန်းပွင့်ပွင့်ဖြင့်၊ သက်တင့်ရေသောက်၊ ပြန်ခေါက်ဝဲကာ၊ ဗြဟ္မာလက် လှမ်း၊ ရွှေကွမ်းရုံတက်၊ မပျက်ဟန်လှ၊ သိကြာတန်ဆောင်၊ ဂဠုန်တောင် နှင့်၊ စွန်တောင်ပြန်လေ့၊ ခြသေ့တန်းဆွဲ၊ ကိုယ်တော်နှံ၍၊ ပယ်ခွဲ ပယ်စိတ်၊ ဝါကြိတ် ခိုနန်း၊ စောင်းရန်းသမက်၊ လက်ဆက်ကြာဖူး၊ ဆင်ထူး ပုခက်၊ နွယ်ထွက် နွယ်ဝင်၊ အုန်းပင် ရေသွန်း၊ လေးကျွန်းမှန်ကူ၊ တမုတင့်လွန်၊ ရွှေတန်ခွန်ယောင်၊ တန်ဆောင်ဘုံနန်း၊ ထူးဆန်း ရှစ်မြောင့်၊ ရှစ်ထောင့် ပုံကွဲ၊ စွန်ဝဲ စွန်သုတ်၊ သမုတ်ကျယ်ချဲ့၊ စချီဘွဲ့သား၊ သုံးဆယ်ခုနစ်မျိုး၊ ရှေးသတိုးတို့၊ စီးရိုးစုံပေါင်း၊ ပြန်လှန်ပြောင်းလျက်၊ အဲမောင်းဝင်းချီ၊ ရှုဘွယ်အိမ် ။

မြင်းဇာတ်အပြား၊ မျိုး ၁၀-ပါး၊ ထင်ရှား အသကြန့်။ ။ မြင်းတို့၏ မျိုးဇာတ်များကို သက္ကဒ အသကြန့် ကျမ်းကြီး၌ အကျယ်လာသော်လည်း ဤ၌ အကျဉ်းမျှ ပြဆိုထားသည်။ (၁) သိန္ဓောမျိုး- မန်ကျည်းစေ့ရောင် ခြေလေးဘက် မည်းနက်၏။ (၂) သုဝဏ္ဏသာမမျိုး- ရွှေစင်တုနိုင်းလည်း ခေါ်၏။ ရွှေဝါရောင် အဆင်းရှိသည်။ (၃) အာကာသ ဘိန္နုမျိုး- ကောင်းကင်ခွဲမျိုးလည်းဟူ၊ ကိုယ်လုံး ဆွတ်ဆွတ်ဖြူ။ (၄) ဝလာဟကမျိုး- တိမ်တိုက်ပျံမျိုးလည်းဟူ၏။ တိမ်ပြာရောင်အဆင်း။ (၅) ဝလာဟကသိမ် မျိုး- ရောင်စုံပြုံးပြက်ရှိသည်။ (၆) လောမျိုး- ခြေလေးဖက်ကြီး၍ မျက်လုံး ငယ်သည်။ (၇) လိုမျိုး- သေးငယ်ကျစ်လှီ၍ တောင့်ခိုင်သည်။ (၈) ပေမျိုး- ခြေ နှာယောင်တို၍ ကိုယ်နှင့် အမြီး ရှည်လျားသည်။ (၉) ပုစဉ်းမျိုး- ခြေလေးဘက် အမြီးရှည်၍ ကိုယ်ထည်တိုသည်။ (၁၀) မြည်းမျိုး- နံကိုင်း သည် နားရှက်ကြီးသည် ခြေတိုသည် အသံကျယ်လောင်သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤကား ရှေးဟောင်းမျိုးများဖြစ်၏။ ယခုခေတ် စပ်မြင်း မျိုးပေါင်းလည်း များစွာရှိသေးသည်။

မြစ်ကြီး ၅-သွယ်၊ မွေစလျော်ဘွယ်၊ ဘယ်ဝယ် အမည်များ။ ။ မရွှိမပဏ္ဍာသ
 ။ ၂၅။ (၁) ဂင်္ဂါ-ဂင်္ဂါမြစ်၊ (၂) အစိရဝတီ- အစိရဝတီမြစ်၊ (၃)
 ယမုနာ- ယမုနာမြစ် (၄) သရဘူ- သရဘူမြစ်၊ (၅) မဟိ- မဟိမြစ်။

မြစ်ကြီး ၁၀-စင်း။ ။ မိလိန္ဒ-ပဉ္စာမှ။ (၁) ဂင်္ဂါ၊ (၂) ယမုနာ၊ (၃)
 အစိရဝတီ၊ (၄) မဟိ၊ (၅) သရဘူ၊ (၆) သိန္ဓု၊ (၇) သရဏတီ၊
 (၈) ဝေတကြွေတီ၊ (၉) ဝိတသာ၊ (၁၀) စန္ဒတာဂ။

မြစ်ကြီးမျိုး ၄-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ် (ဂင်္ဂါမျိုး ၄-ပါး) ဌ် ရှုပါ။

မြစ်ငယ် ၅၀၀။ ။ အနောက်တတ်အိုင်ကြီး၏ တောင်မျက်နှာ ကာဠတောင်ကို
 ဖောက်ထွင်း၍ သုံးဂါဝတ်ရှိသော နွားခံတွင်းပြန်ပေါက်မှ ထိုးထွက်လာ
 သည့် ရေအယဉ်သည် အသီးအသီး ကာဆီး၍ထားသော တောင်အထပ်
 နှစ်တို့အောက်သို့ ငုပ်ချည်တလှည့် ပေါ်ချည်တခါနှင့် စီးဆင်းလာရာ
 နောက်ဆုံး ကျောက်ဖျာကြီးပေါ်ကျရာမှ လက်ငါးချောင်းပမာ ငါးဖြာ
 ငါးသွယ် ကဲ့လဲ့စီးသွားကြပြန်၏။ ငါးဖြာငါးသွယ် စီးသွားသော ရေ
 အယဉ်မြစ်ကြီးတို့သို့ တဖြာတဖြာ၌ လက်ဝဲ၊ လက်ရ၊ ရေအယဉ် မြစ်ငယ်
 တရာစီ သီးခြား စီးဝင်ကြပြန်ရာ မြစ်ငယ် ငါးရာ ရှိသည်ဟူသတတ်။

မြစ်မျိုး ငါးပါး၊ သူငယ်များ၊ သင်ကြား ပထဝီ။ ။ ဝေါဟာရ အားဖြင့်
 ထင်ရှားသော ပထဝီဝင်မြစ်များ။ (၁) မြစ်ဆုံ-မြစ်နှစ်ခုပေါင်းဆုံ၍ တခု
 တည်း ဖြစ်သွားသော နေရာကို “မြစ်ဆုံ” ဟု ခေါ်သည်။ (၂) မြစ်ခွဲ-
 မြစ်နှစ်ခု ခွဲသည့် နေရာကိုသော်၎င်း၊ မြစ်ကြီးမှ ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာထဲသို့
 ခွဲထွက် စီးဝင်နေသော ချောင်းကြီးကိုသော်၎င်း “မြစ်ခွဲ” ဟု ခေါ်သည်။
 (၃) မြစ်လက်တက်- မြစ်မကြီးအတွင်းသို့ စီးဝင် ပေါင်းဆုံလာသော
 ချောင်းငယ်၊ မြစ်ငယ်ကလေးများကို “မြစ်လက်တက်” ဟု ခေါ်သည်။
 (၄) မြစ်ဝကျွန်းပေါ် မြစ်တခုသည် အပ၌ မြစ်ခွဲကလေးပေါင်းများစွာ
 နှင့် ပင်လယ်ထဲသို့ စီးဆင်းသော သုံးထောင့်ပုံ ကျွန်းမြေအရပ်ကို “မြစ်ဝ
 ကျွန်းပေါ်” ဟု ခေါ်သည်။ (၅) မြစ်မကြီး- ကြီးကျယ် ရှည်လျား၍
 ပင်လယ်ကဲအရောက် စီးဆင်းသွားသော မြစ်ကို “မြစ်မကြီး” ခေါ်သည်။

(၄၆၆)

[မြ + တ် ။ မြ + န်]

မြတ်နိုး ချစ်ခင်ရာသော အင်္ဂါ ၆-ပါး။ ။ အမြဲအစဉ် ချစ်ခင်မြတ်နိုးခံရသူ၏ အင်္ဂါ ၆-ပါး၊ ဟိတောပဒေသ။ (၁) ပသန္နမုခ- ချိုသာကြည်လင် မျက်နှာရွှင်ကာ တွေ့ဆုံလာခြင်း၊ (၂) ဝိမလဒိဋ္ဌိ-မုန်းစိတ်မရှိ ပကတိ ကြည်လင်စွာ ကြည့်ရှုခြင်း၊ (၃) ကထာနုရာဂ-ပြောကြားသောစကားကို အားပါးတရနားထောင်ခြင်း၊ (၄) မရဝဂါဏီ-ချိုသာနူးညံ့စွာ ပြောဆို မြှက်ကြားခြင်း၊ (၅) အဓိက သိနေဟ- လွန်ကဲခင်မင် ချစ်ကြင်လေးမြတ် ခြင်း၊ (၆) သမ္ဘမ ဒဿန-အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် မပြတ်ကြည့်ရှု ထောက်ပံ့ ပြုခြင်း။

မြန်မာ ၇-မျိုး၊ မော်ကွန်းထိုး၊ ခေါ်ရိုး ၂-နည်းပြ။ ။ ရှေးအခါက ထင်ရှား သော မြန်မာလူမျိုးများ။ (၁) မြန်မာ၊ (၂) တောင်သူ၊ (၃) ပျူ၊ (၄) ကမ်းယံ၊ (၅) ယော၊ (၆) ရခိုင်၊ (၇) ထားဝယ်တို့ ဖြစ်ကြ၏ဟု ဇေမ္မုတံဆိပ်ကျမ်း၌ လာသည်။

မြန်မာ ၇-မျိုး၊ တနည်း။ ။ “သက်နှင့် ရခိုင်၊ နှိုင်းပြိုင်တောင်သူ၊ ပျူ၊ ကမ်းယံ၊ ယော၊ ထားဝယ် နေ့ကာ၊ မျိုးသတ္တဟု”၊ ရှေးဟောင်းလင်္ကာများ စပ်ဆို ထားသေး၏။

မြန်မာစာပေ၊ ရေးသားလေ၊ ၅-ထွေ နိသျည်း။ ။ မြန်မာစာပေ ရေးသား ဆု၌ မှီရာ နည်း ၄-ပါးကို ဆိုသည်။ (၁) ရိုးရိုးရေးနည်း-မိမိတို့ ရွာသုံး စကားအတိုင်း ဝါကျပြု၍ ရေးခြင်းမျိုး၊ (၂) စကားပြေ ရေးနည်း- မင်းပူးဆရာတော် ဦးဩဘာသ၏ ဇာတ်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ ရေးနည်းမျိုး၊ (၃) လင်္ကာသွား ရေးနည်း-ရတု၊ ရကန်၊ အဲ၊ အဏ်၊ ချောင်း၊ ပျို့၊ ဦးပုည၏ ပြဇာတ် ရေးနည်းမျိုးနှင့် ပိဋကသွားခေါ် ဦးပုည တရားစာရေးနည်းမျိုး၊ (၄) လင်္ကာကြား စကားပြေညွှပ်၍ ရေးနည်း- ဩဘာစာ၊ မေတ္တာစာနှင့် ဖိတ်စာအချို့ လင်္ကာသွားညွှပ်၍ ရေးနည်းမျိုး၊ (၅) ဂီတသွား ရေးနည်း- မဟာဂီတပါ သီချင်းများနှင့် ကာလပေါ် သီချင်းများ ရေးနည်းမျိုး၊ အောက်ပါ ၄-ပါးကို မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု အနုစာပေ ရေးနည်းဟု ခေါ်၏။

မြန်မာစာလုံး၊ ရေးထုံး ၅-ဖြာ၊ သိမှတ်ရာ၏။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (စာလုံး ၅-မျိုး ရေးရိုးစဉ်လာ) ဟူသော သုတေသနပုဒ်၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

မြန်မာတိုင်းသား၊ လူမျိုးများ၊ အပြား ၄၉။ ။ ၎င်း၏ ရှင်းတမ်း သရုပ်ကို (ပြည်ထောင်စုသား၊ လူမျိုးများ) ဟူသော ပြဿနာ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

မြန်မာနိုင်ငံ၌ ကျင်းပလေ့ရှိသော နေ့ထူးကြီး ၉-မျိုး။ ။ (၁) လွတ်လပ်ရေး နေ့-ဇန္နဝါရီလ ၄-ရက်၊ (၂) တော်လှန်ရေးနေ့- မတ်လ ၂၇-ရက်၊ (၃) တောင်သူလယ်သမားနေ့- မတ်လ ၂-ရက်၊ (၄) အလုပ်သမားနေ့- မေလ ၁-ရက်၊ (၅) အာဇာနည်နေ့- ဇူလိုင် ၁၉-ရက်၊ (၆) ပြည်ထောင်စုနေ့- ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၂-ရက်၊ (၇) အမျိုးသားနေ့- တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ် ၁၀-ရက်၊ (၈) ကရင်အမျိုးသားနေ့- ပြာသိုလဆန်း ၁-ရက်၊ (၉) ရှမ်း အမျိုးသားနေ့- ဖေဖော်ဝါရီလ ၇-ရက်နေ့။

မှတ်ချက်။ ။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ မြန်မာမှု- ကိစ္စဖြစ်သော်လည်း မြန်မာ-လ၊ ရက်၊ နှင့် သုံးသည်ကား (၁) အမျိုးသားနေ့နှင့် (၂) ကရင်အမျိုး သားနေ့သာ ဖြစ်သည်ကို သတိပြုစေရာ။

မြန်မာသရ၊ ရေးထုံးပြ၊ မှတ်ကြ ၁၁-လုံး။ ။ မြန်မာမှုအားဖြင့် သဒ္ဒါဖြူဟာ ကျမ်း စသည်တို့အလို ထိုဆယ့်တစ်လုံးကို ဆို၏။ သို့သော် ရေးနည်း အားဖြင့် ဆရာစဉ် ဂိုဏ်းစဉ် ခြားနားကာ ၄-နည်းမျှ ပြားလေသည်။ (၁) အ, အာ, အိ, အီ, အု, အူ, အေ, အဲ, -အော, အော်, အို။ (၂) အ, အာ, ဣ, ဤ, ဥ, ဦ, ဧ, အဲ, ဩ, ဩော်, အို။ (၃) အ, အာ, ဣ, ဤ, ဥ, ဥ, ဧ, အဲ, ဩ, ဩော်, ဦ။ (၄) -, --, ဝ, ဝိ, ဝိ, ဝိ, ဝိ, ဝိ, ဝိ, ဝိ, ဝိ, ဝိ။

မြန်မာဦးစွန်း၊ ၅-မျိုး ထွန်း၊ ပြညွှန်း ထုံးနည်းနာ။ ။ မြန်မာ လူမျိုးတို့ ဦးစွန်းဆံပင် အထုံးအမြိတ် ငါးပါးကို ဆိုသည်။ (၁) သျှောင်ထုံး- ထိပ်လယ်ထုံးအမျိုးမျိုး၊ (၂) ကြက်တောင်စည်း- အပေါ်သို့ထောင်စည်း ထားသည်၊ (၃) ပေါက်ချပ်-ခေါင်းပေါင်း၊ မကိုဋ်, စည်းပုံ၊ (၄) ဦးစွန်း- ဆံပင်ဖါးလျားချ နောက်တွဲပန်၊ (၅) မိန်းမထုံး-ဆံထုံး ၇-မျိုး။ ။ ၅၅-မျိုး စသည်တို့ ထုံးပုံနည်းများရှိသေး၏။

(၄၆၈)

[မြ + န်]

မြန်မာ့တိုင်းကြီး ၃-ရပ်။ ။ ရာဇဝင်၌ ထင်ရှားသော တိုင်းကြီး ၃-တိုင်းကို ပိုင်းခြားယူငင်ပုံ။ (၁) သုနာပရန္တတိုင်း- ရောဝတီမြစ် လကျောဖက်ကမ်းရှိ နယ်ပယ်ဌာနများကို ခေါ်သည်။ တနည်း- စက္က၊ စလင်း၊ ဖေါင်းလင်း စသော ပြည်ကြီးတို့တည်ရာ ရောဝတီမြစ် အနောက်ဖက် တောင်ဖက်အရပ် ဒေသများကို ခေါ်ဆိုသည်။ (၂) တမ္ပဒီပတိုင်း- ရောဝတီမြစ်၏ လက်ဝဲ ဖက်ကမ်းရှိ နယ်ပယ်ဌာနများကို ခေါ်သည်။ တနည်း- ပုဂံ၊ ပင်းယ၊ အင်းဝ၊ မန္တလေး စသော ပြည်ကြီးတို့တည်ရာ ရောဝတီမြစ်၏ အရှေ့ဖက် ဒေသကို ခေါ်ဆိုသည်။ (၃) ကမ္ဘောဇတိုင်း- အရှေ့ရိုးမ တလျှောက်ကို ခေါ်သည်။ တနည်း- ရှမ်းနယ်များကို ခေါ်ဆိုသည်။

မြန်မာ့တိုင်းကြီး ၉-တိုင်း။ ။ နိုင်ငံတော် အုပ်ချုပ်ရေး လွယ်ကူစေရန် အတွက် ၉-တိုင်း ဌာနခွဲကာ တိုင်းမင်းကြီးများကို ခန့်ထားလေသည်။ (၁) ချင်းဝိသေသတိုင်း- ချင်းတောင်၊ ရခိုင်တောင်တန်းနယ်များ ပါဝင်၍ ဖါလုံမြို့တွင် ရုံးစိုက်သည်။ (၂) ကော်သူးလေ အထူးတိုင်း- သံလွင်ခရိုင် အပါအဝင် ဖါပွန်မြို့၌ ရုံးစိုက်သည်။ (၃) တနင်းသာရီတိုင်း- တောင်ငူ၊ သထုံ၊ မော်လမြိုင်၊ ထားဝယ်၊ မြိတ်ခရိုင်တို့ ပါဝင်သည်။ (၄) ရောဝတီတိုင်း- ပုသိမ်၊ ဟင်္သာတ၊ မြောင်းမြ၊ မအူပင်၊ ဖျာပုံခရိုင်တို့ ပါဝင်သည်။ (၅) ရခိုင်တိုင်း- ပလက်ဝ၊ စစ်တွေ၊ ကျောက်ဖြူ၊ သံတွဲခရိုင်တို့ ပါဝင်သည်။ (၆) ပဲခူးတိုင်း- ပဲခူး၊ အင်းစိန်၊ သာယာဝတီ၊ ပြည်၊ ရန်ကုန်ခရိုင်တို့ ပါဝင်သည်။ (၇) မကွေးတိုင်း- မကွေး၊ သရက်၊ မင်းဘူး၊ ပခုက္ကူ၊ ကန်ပလက်ခရိုင်တို့ ပါဝင်သည်။ (၈) မန္တလေးတိုင်း- မန္တလေး၊ ကျောက်ဆည်၊ ရမည်းသင်း၊ မိတ္ထီလာ၊ မြင်းခြံခရိုင်တို့ ပါဝင်သည်။ (၉) စစ်ကိုင်းတိုင်း- စစ်ကိုင်း၊ ရွှေဘို၊ ကသာ၊ မော်လိုက်၊ မုံရွာ ခရိုင်တို့ ပါဝင်သည်။ (လွတ်လပ်ရေး ဖ-ဆ-ပ-လ ခေတ်မှ) ။

မြန်မာ့တိုင်းနှင့် ပြည်နယ် ၁၄-ခု။ ။ ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် လက်ထက်၌ ဤသို့ ခွဲခြား သတ်မှတ်ထားသည်။

- (၁) ရန်ကုန်တိုင်း- တိုင်း၏ မြို့တော်သည် ရန်ကုန်မြို့ ဖြစ်သည်။
- (၂) ပဲခူးတိုင်း- တိုင်း၏ မြို့တော်သည် ပဲခူးမြို့ ဖြစ်သည်။
- (၃) ရောဝတီတိုင်း- တိုင်း၏ မြို့တော်သည် ပုသိမ်မြို့ ဖြစ်သည်။

- (၄) တနင်္သာရီတိုင်း- တိုင်း၏ မြို့တော်သည် ထားဝယ်မြို့ ဖြစ်သည်။
- (၅) မန္တလေးတိုင်း- တိုင်း၏ မြို့တော်သည် မန္တလေးမြို့ ဖြစ်သည်။
- (၆) စစ်ကိုင်းတိုင်း- တိုင်း၏ မြို့တော်သည် စစ်ကိုင်းမြို့ ဖြစ်သည်။
- (၇) မကွေးတိုင်း- တိုင်း၏ မြို့တော်သည် မကွေးမြို့ ဖြစ်သည်။
- (၈) ကရင်ပြည်နယ်- ပြည်နယ်၏ မြို့တော်သည် ဘားအံမြို့ ဖြစ်သည်။
- (၉) ကယားပြည်နယ်-ပြည်နယ်၏ မြို့တော်သည် လွယ်ကော်မြို့ဖြစ်သည်။
- (၁၀) ကချင်ပြည်နယ်-ပြည်နယ်၏မြို့တော်သည် မြစ်ကြီးနားမြို့ ဖြစ်သည်။
- (၁၁) ချင်းပြည်နယ်- ပြည်နယ်၏ မြို့တော်သည် ဟားခါးမြို့ ဖြစ်သည်။
- (၁၂) မွန်ပြည်နယ်- ပြည်နယ်၏ မြို့တော်သည် မော်လမြိုင်မြို့ ဖြစ်သည်။
- (၁၃) ဂျပန်ပြည်နယ်- ပြည်နယ်၏ မြို့တော်သည် စစ်တွေမြို့ ဖြစ်သည်။
- (၁၄) ရှမ်းပြည်နယ်- ပြည်နယ်၏ မြို့တော်သည် တောင်ကြီးမြို့ ဖြစ်သည်။

မြန်မာ့ရိုးရာ၊ ရေးထုံးလာ၊ ၃၅-ဖြာ ဗျည်း။ ။မြန်မာမှု အလိုအားဖြင့် သဒ္ဒါဗျူဟာကျမ်း၊ ဝေါဟာရတ္ထ ပကာသနီကျမ်း၊ လယ်တီသင်ပုန်းကြီး သံခိပ်ကျမ်းတို့ အသို့ အောက်ပါ ၃၅-လုံးတို့ ဖြစ်၏။ က,ခ,ဂ,ဃ,င,စ,ဆ,ဇ,ဈ,ည,ဋ,ဌ,ဍ,ဎ,ဏ,တ,ထ,ဒ,ဓ,န,ပ,ဖ,ဗ,ဘ,မ, ယ, ရ, လ, ဝ, သ,ဟ,ဋ, ဌ, ဍ, ဎ, -း။

မြန်မာ့ရှေးရိုးအက ၁၂-မျိုး။ ။(၁) ဗောင်းတော် အက၊ (၂) မှန်တော်ရှု အက၊ (၃) ပန်းစိုက် အက၊ (၄) သားပိုက် အက၊ (၅) ကျောက်ကောက် အက၊ (၆) ဆံတော်သိမ်း အက၊ (၇) ဖျင်းချင် အက၊ (၈) ဖျင်း ဖျတ် ဖျတ် အက၊ (၉) ချွတ်ကြီး အက၊ (၁၀) ချွတ်ငယ် အက၊ (၁၁) ထပိ အက၊ (၁၂) ကရောင်း အက။

မြဲမျိုး ၆-ဖြာ၊ ရတနာ၊ မိန့်ပွာ မဏိသျှတ်။ ။မဏိသျှတ် ကျမ်းလာ မြဲကျောက်ရတနာမျိုး ခြောက်ပါး။ (၁) သာခွါ- အလင်းရောင်ရှိသော စိမ်းနုသွေး၊ (၂) ကက္ကရာ-သခွါးခွံရောင် ပြောင်စိမ်းစိမ်းရင့်၊ (၃) မူလီ- မွဲခြောက်သော စိမ်းရောင်သွေး၊ (၄) ဝင်သဝတ်-ထွန်းဝင်းသော စိမ်းရောင် သွေး၊ (၅) ကိတ္တပတ်-ရွှေပိုးကောင် လည်ကုပ်ညှာ အဆင်း။

(၄၇၀)

[မြန် ။ မြား]

မြန်မြန်သွားရန် မလျော်သူ ၄-မျိုး ။ ။လျင်မြန်စွာ သွားခြင်းငှါ မတင့်
မလျောက်ပတ် ဟူ၏ ။ ဓမ္မပဒ ။ ငွေ ။ ပ-အုပ်၊ ၂၄၆ ။ (၁) အဘိသိက်
သွန်းဆဲ သွန်းပြီးသော မင်း၊ (၂) ကကြိုးတန်ဆာ ဆင်ယင်ထားသော
မင်္ဂလာဆင်တော်၊ (၃) ရသေ့၊ ရဟန်း၊ (၄) မိန်းမ ။

[မြာ]

မြားရေး ဖိ-ပါး၊ သရုပ်ပြား၊ ပိုင်းခြား ဝေဘန်သိ ။ ။ထိုထို ထုဇဝင် မဟာဝင်
နိပါတ်တော်တို့၌ လေးပစ်ကစား လေးကင်ပွဲများ ကျင်းပသောအခါ
မိမိတို့လေးဖြင့် ပစ်လိုက်သော မြား၏ ဆန်းကြယ်သော အရေးအခင်း
ဖိ-ပါးကို ခေါ်ဆိုသည်။ ‘ဇေတကုမ္မာ ပြဇာတ်လာ’ ။

(၁) ဝဇီရဟတ်၊ လက်ရုံးတန်ဆောင်၊ စက်ဘုန်းရောင်နှင့်၊ သက်ဆုံး
အောင်ငှက်ဘီလူးကို၊ မထားဘူး သတ်တောမည် ။ နတ်ယန္တရား၊
အဖြောင့်တမျဉ်း၊ တောင်တွင်သွင်းသည်၊ စိန်စဉ်းသွား ။ အင်း
ဇယားကျ၊ မြားရေးကို ပြုရလျှင်၊ လက်မ တတွက်၊ လျှပ်တပြက်
တွင်၊ မြားချက် တထောင်၊ သွားလျက်ဆောင် ။ တောင်ဝင်ပတ်၊
တထောင် အကောက်၊ ချောင် တရှောက်မှာ၊ ကြောင်၊ မျောက်၊
ယုန်ဝပ်စေတော့၊ လွတ်ရမည် မမှတ်နှင့်၊ ထပ်၍ကျသော “ဝက်
ဝေဒီ” မြားရေးလည်း တပါး ။

(၂) မြားပြာသာဒ် ဝေ၊ ပတ်ပတ်ခွေတဲ့၊ နေဝန်း လဝန်း၊ လေးကျွန်း
ပုံစံ၊ ရေကန် ရေတွင်း၊ ပုံးတောင်းစကြာ၊ သက်ဆင်းလာသို့၊ မြား
ဖြာခြင်း၊ ယင်းကို စက္က၊ ခွေဘိအရေး၊ ဝေဒီ ပေးတဲ့၊ မြားရေးပြ ။

(၃) ဝေသဝဏ္ဏော၊ ရွှေလှံအဖျား၊ သန်လျက်သွားကို၊ မြားမကော ။
ဇောဗိသကွက်၊ တာသွင်းစက်ကို၊ တချက်မလဲ့၊ ချိန်တူ အစက်၊
မြူမကွက်၊ ထက်ဝက်ခွဲ၊ စွဲအောင် ပစ်နိုင်သော “ခဂ္ဂဝေဒီ” မြား ။
တပါးကေစိ၊ ကဗျည်းတဆူ၊ တနည်းမူ၊ အယူရှိသည်မှာ၊ မိဂါသန၊
သရဘသား၊ သေနီဟု၊ သုံးလီပြား၊ မြီးဖျားသေးမျှင်၊ မွေးတပင်ကို

လက်စင်အစွဲ၊ တမုဉ်းဆွဲ၍၊ မလှူအောင် ပစ်နိုင်သော “ဝါလဝေဒီ” မြား။

(၅) မိုက်မွေးသန်းခေါင်၊ မိုးမှောင်ကျနယ်၊ လ ကွယ်အမှန်၊ ကောင်းကင် ထက်က၊ ငှက်မည်သံကို၊ နာခံ ပစ်ချနိုင်သော “သဒ္ဒဝေဒီ” မြား။

(၆) လိပ်ငါး၊ မိကျောင်း၊ ရေအောင်းသတ္တဝါ၊ မငြိမ်မသက်၊ အရှိန် ယက်တွင်း၊ မြားချက်ပါအောင်၊ မဟာသရဘင်္ဂ ဇာတ်ကိုစွဲ၍၊ ရေဝဲ ကို အဖြောင့်ကျသော “ဥဒကဝေဒီ” မြား၊ လေးပါး၊ ငါးပါး၊ ခြောက်ပါးခြင်းရာ၊ ဆက်ရှေးမပြတ်၊ လေးအတတ်ကို၊ ကမ်းခတ်၍ လာခဲ့တယ်၊ ငါ့ဟဲ့ယောကျ်ား၊ ဇော တရုတ်မင်း၊ ဘယက်တွင်းက၊ သက်သွင်းလို့ ဖွားသူမို့၊ သိကြားလက်ချိန်၊ လေးရန်ဒီမိနှင့်၊ ဇိဝိန် ဖြတ်တော့မည်၊ တောင်ထပ်၍ တော့အုပ်၊ သမုဒ်မှာ ခိုနိုင်ခို၊ မြင်းမိုရ်မှာ ပုန်းနိုင်ပုန်း၊ ဝန်းလုံးစက္ကဝါ၊ ဆယ်မျက်နှာတွင်၊ စိန္တာ မုနီ၊ မနော မယိဇ္ဈိ၊ ဣစ္ဆိတ မြား၊ စိန်စဉ်းသွားကို၊ မထားဘူး လွတ်လိုက်မည်၊ ဝသဝတ္တိ ဘုံဆုံးအောင်၊ မီးဟူးဟူး တောက်ရော လဟယ်။

မြားရေး ၁၂-ပါး၊ တနည်း။ ။ မြားပစ်နည်း တဆယ့်နှစ်မျိုး ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာ။ (၁) သရပဋိဗာဟန- မြားကို မြားချင်း ခတ်မိအောင် ပစ်နည်း၊ (၂) စက္ကမိဝ- မြားပတ်လည် လက်ထဲသို့ ဝင်လာအောင် ပစ်နည်း၊ (၃) သရလဋ္ဌိ-မြားနှယ်ကဲ့သို့ ကျအောင် ပစ်နည်း၊ (၄) သရ ရဠာ-ကြိုးကဲ့သို့ကျအောင် မြားကို ပစ်နည်း၊ (၅) သရဝေဒီ-မြားကို မြား ချင်း ထွင်း၍ သွားအောင် ပစ်နည်း၊ (၆) သရပါသာဒ-မြားပြာသာဒ် ကဲ့သို့ ကျအောင် ပစ်နည်း၊ (၇) သရမဏ္ဍပ- မြားမဏ္ဍပ်ကဲ့သို့ ကျအောင် ပစ်နည်း၊ (၈) သရသေဝါက- မြားစောင်းတန်း ကဲ့သို့ ကျအောင် ပစ်နည်း၊ (၉) သရပါကာရ- မြားတံတိုင်း ကဲ့သို့ ကျအောင် ပစ်နည်း၊ (၁၀) သရပေါက္ကရဏီ-မြားလေးထောင့်ကန်ကဲ့သို့ ကျအောင် ပစ်နည်း၊ (၁၁) သရပဒုမာ- ပဒုမာကြာပွင့် ကဲ့သို့ ဖြစ်အောင် ပစ်နည်း၊ (၁၂) သရဝဿက-မြားမိုဗ်းရှာသကဲ့သို့ ကျအောင် ပစ်နည်း။

(၄၇၂)

[၈၂၀]

[၈၂]

မြို့ပျိုး ၅-ပါး။ ။ တွန်းကန် လှုပ်တက်တတ်သော ဓာတ်သဘော ငါးပါး။

(၁) ပရဗာဏုမြူ-နတ်မျက်စိဖြင့် မြင်ကောင်းသော ကောင်းကင်၌ လွင့်
သွားနေသည့် မြို့မှုန်ငယ် ကလေးမျိုး၊ (၂) အဏုမြူ-ပရမာ ဣမြူ ၃၆-လုံး
ခန့် ပမာဏ နေရောင်ခြည် လင်းထိုးသည့် အပေါက်ငယ်၌ သွားလာ လွင့်
မြူးနေသော မြို့မှုန်မျိုး၊ (၃) တဇ္ဇာရီမြူ- အဏုမြူ ၃၆-လုံးခန့် ပမာဏ
လူစသည် သွားလာသောအခါ လွင့်ထသည့် မြို့မှုန်မျိုး၊ (၄) ရထရေဏုမြူ-
တဇ္ဇာရီမြူ ၃၆-လုံးခန့် ပမာဏ ရထား၊ လှည်းတို့ သွားလာသောအခါ
လွင့်ထသည့် မြို့မှုန်မျိုး၊ (၅) လိက္ခာမြူ-ရထရေဏုမြူ ၃၆-လုံးခန့် ပမာဏ
လူတို့၏ လက်ခြေ၌ ကပ်သည့် မြို့မှုန်မျိုး။

မှတ်ချက်။ ။ ၎င်း ၇-လုံး သန်းဥက္ကောင်း တလုံး၊ ၎င်း ၇-လုံး စပါး
တလုံး၊ ၎င်း ၇-လုံးကို တလက်သစ်၊ ၁၂-လက်သစ်- တထွာ၊
နှစ်ထွာ-တတောင်၊ လေးတောင်-တလံ ဟု ဘာဖွဲ့ကြလေသည်။

[၈၂၁]

မြေကြီးလှုပ်ခြင်း အကြောင်း ၉-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (ငလျင်လှုပ်ခြင်း
အကြောင်း ၉-ပါး)၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

မြေခံရက် ၁၆-ပါး။ ။ မြေခံ ရွေးနည်း ဟူ၏။ ၎င်းကို အောက်ပါလင်္ကာ
ဖြင့် သိပါ။ “လောကီလူများ၊ အမျိုးသားတို့၊ သိထားစေရန်၊ မြေခံကျမ်း
မှတ်၊ ဇရပ်အိမ်ကျောင်း၊ ဆောက်တုံရှောင်းသော်၊ နုတ္တော်၊ ခေါင်၊ ကြွေး၊
ပြာ၊ ကူး၊ ဆုန်၊ ပေါင်း၊ ဆောက်ကောင်း ခြောက်လ၊ မှတ်ကုန်ကြလေ့။
ဆန်းထ စင်စစ်၊ နှစ်၊ သုံး၊ ငါး၊ ခွန်၊ ကောင်းမွန် တဆယ်၊ ၁၃-သွယ်ရေး၊
ဆယ့်လေး၊ ဆယ့်ငါး၊ ဆန်းငြားမှန်သစ်၊ ရက်ကောင်းဖြစ်၏။ ။ လဆုတ်
ဖြစ်မှု၊ တစ်၊ လေး၊ ခြောက်၊ ရှစ်၊ ကိုး၊ ဆယ့်နှစ်ရေး၊ ဆယ့်လေး၊ ဆယ့်ငါး၊
နောက်ဆင့်၊ ကြွက်၊ ပူးရက်ကို ရှောင်း၊ အကျိုးဆောင်သည်၊ ကောင်း
ဘာကင် ဆန်း၊ ဆုတ် မြေခံတည်း။

[ဝမ်းနိုး]

(၄၇၃)

မြေမျှော်ရသူ ၅-ယောက်။ ။မိလိန္ဒပညာ ပါဠိတော်။ ၁၀၈။ ဂေါတမဘုရားရှင် သာသနာတော် အတွင်း၌ အရှင်လတ်လတ် မြေမျှော်သွားသူ ငါးယောက်။
(၁) မဒဝဒတ် ရဟန်း၊ (၂) စိဉ္ဇမာန မိန်းမယုတ်၊ (၃) သုပ္ပဗုဒ္ဓ သာကီ ဝင်၊ (၄) နန္ဒက ဘီလူး၊ (၅) နန္ဒမည်သော လူလင်။

မြေမျှော် ၅-ပါး။ ။လယ် ယာ ဥယျာဉ် အိမ်ရာ ကျောင်းရာ စသည်တို့၌ ရွေးချယ် စိစစ် ကြရာသည်။ ပထဝီသျှတမြေ။ (၁) အဆင်းပြုငြား၊ မြေ ပုဏ္ဏား၊ စီးပွားဖြစ်တတ်စွာ။ မြေမင်းပုဏ္ဏား၊ ကျောင်းအိမ်များ၊ ဆောက် ထား ဇရပ်ပါ။ (၂) အဆင်းနီလွင်၊ မြေ ဘုရင်၊ မင်းလျှင် ဖြစ်ထတ်ပါ။ မြေဘုရင်မှာ၊ နန်းတော်ရာ၊ ချုပ်ခြာ မင်းစိုးမှာ၊ (၃) အဆင်းနက်က၊ မြေ ဒါသ၊ ဒုက္ခဘေးတွေ့ရာ။ မြေ ဒါသမှာ၊ ဥယျာဉ်ပါ။ လယ်ယာ လုပ်ကိုင်ရာ၊ (၄) အဆင်းဝါဘိ၊ မြေ ပကတိ၊ သုခိ အဝေရာ။ မြေပကတိ မှာ၊ ရဟန်းသာ၊ နေရာလျော်လှပါ။ (၅) အဆင်းပြာလှ၊ ကေသပံ၊ နိုင်ဝံတည်ထောင်ရာ။

[၆]

မြို့၏အစာ ၄-ပါး။ ။တိုင်း နိုင်ငံတော် မြို့ကြီးများ၌ ထိုလေးပါး ပေါများ စွာ ရှိရမည်ဟု ဆိုလေသည်။ (၁) ပါထေယျ-ဆန်၊ စပါး၊ စားနပ်ရိက္ခာ၊ (၂) ဗိဇ-မျိုးစေ့အစုံ၊ (၃) တေလာဒိ- ဆီဦး ထောပတ် ဆေးဝါးစုံ၊ (၄) ကဋ္ဌဒက-မြက်၊ ထင်း၊ ရေ။

မြို့တော်၏ အင်္ဂါ ၇-ပါး။ ။နိုင်ငံ၏မြို့တော် သို့မဟုတ် မင်းနေပြည်၌ ရိုထား ရမည့် အရာများ၊ သတ္တုတ္တရ ပါဠိတော်။ (၁) ရန်သူတို့ ဖျက်နိုင်ခက် သည့် ခိုင်ခံ့သော တံတိုင်းမြို့ရိုးတံခါး၊ (၂) နက်ကျယ်သည့် ကျုံးပြောင်း၊ (၃) ကျယ်သော သူရဲပြေးပစ်ပေါက်၊ ကာပါ၊ ကတုတ်၊ (၄) ထက်မြက် ပြင်းထန် စူးရှသည့် လက်နက် ခဲယမ်း မီးကျောက် အများအပြား၊ (၅) ရဲမက်မိုလ်ပါ စစ်သည် ယာဉ်ရထား အများ အပြား၊ (၆) လိမ်မာ ပါးနပ် သော တံခါးစောင့် ကင်းတပ်၊ (၇) မြင့်သော မြို့တံတိုင်း။

(၄၇၄)

[မြို့၊ မြို့ + င် ။ မှ + န်]

မြို့တော်၏ အင်္ဂါ ၇-ပါး ထုတ်ပေး။ ။ ရာဇနိတိမှ။ (၁) တုရုဇ်မင်းမြတ်၊ သို့မဟုတ် သမ္မတ ရှိရခြင်း၊ (၂) တရားသူကြီး အမတ်များ၊ (၃) မဟာမိတ် မင်းများ၊ ၎င်းတို့၏ သံကြီး တမန်ကြီးများ၊ (၄) ရတနာဆယ်ပါး စပါး ဘဏ္ဍာများ၊ (၅) ခိုင်လုံသောတံခါး မြို့ရိုး ဟံတိုင်း ကျုံးမြောင်းများ၊ (၆) ပိုင်နက်တိုင်းကား စည်ကား ကျယ်ပြန့်ခြင်း၊ (၇) စစ်တပ်အင်အား နှင့် ပြင်းထန်သောလက်နက် ခဲယမ်း မီး ကျောက်အစုံ ပေါများ တောင့် တင်းခြင်း။

မြို့တော်သာယာ၊ ငြိမ်ညောင်းငြိမ်၊ ၁၀-ဖြာ အသံမျိုး။ ။ နေပြည်တော်ထို့၌ မစဲမဆိတ်သော အသံ ဆယ်ပါးကို ရှိသည်၊ ၎င်း ဆယ်ပါးကို မဟာ ပရိနိဗ္ဗာနသုတ်၌ “ဆင်သံ၊ မြင်းသံ၊ ရထားသံ၊ စည်ကြီးသံ၊ မုရိုးစည်သံ၊ စောင်းငြင်းသံ၊ သီချင်းသံ၊ ခရုသင်း၊ နှဲ၊ ပြေ၊ ခရာသံ” ကြေးနင်း ခွက်ခွင်း သံ၊ စားကြပေါ၊ သောက်ကြပေါ ဟူသော အသံများဟု မိန့်ဆိုထားသည်။

မြို့ပြည်ရွာများ၊ မျိုး ၆-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ်အဓိပ္ပာယ်ကို (ပြည်ရွာ အပြား၊ မျိုး ၆-ပါး) ၌ ပြခဲ့ပြီ။

မြိုင်ကြီး ၈-သွယ်၊ ကဗျာဝယ်၊ ဆန်းကျယ် အမည်များ။ ။ တောဟေဝန်၏ ပရိယာယ်မျိုး ၈-ပါး။ (၁) မြိုင်-စိမ့်စမ်း သစ်ပင်တို့ဖြင့် မြိုင်ဆိုင်သော တောမျိုး၊ (၂) ဂနိုင်း-အလွန်နက်နဲ ထူထပ်သော တောကြီးမျိုး၊ (၃) ရဂုံ- သာမောဘွယ်ကောင်းသော သာမန် တောကလေးမျိုး၊ (၄) စုံ-ဤတောမှ ထိုတောတိုင်အောင် လမ်းခရီးရှိသည့် တောတန်းမျိုး၊ (၅) ခင်တန်း-ခြုံငယ် ခြုံကြီးတို့ဖြင့် စိတန်း နိမ့်မြင့်လျက် ပေါက်သောတောမျိုး၊ (၆) ပြား-ရွှံ့ညွန် ထူပြောသော တောတမျိုး၊ (၇) အင်တိုင်း-ကျောက်ကုန်း ကျောက်စရစ် ထူပြော၍ မြက်ခြောက်သစ်ပင် နှောသည့် တောတမျိုး၊ (၈) စေးပျစ်- စည်းရိုးသစ်ပင် ထူထပ်သော တော။

[၈]

မွန်တိုင်း ၃-ရပ်။ ။ ကလျာဏီ ကျောက်စာမှ ယာသနာတော် ၂၀၀၂-ခုနှစ်၊ သက္ကရာဇ် ၈၂၀-ရောက်သောအခါ ဟံသာဝတီပြည်ကြီးဝယ် မွေစေတီ

[မှ + န် ။ မွေး ။ မှူး]

(၄၇၅)

အမည်တွင်သော ရာမာဓိပတိမင်းသည်... (၁) တံသာဝတီ မဏ္ဍလ
ပဲခူးတိုင်း၊ (၂) ကုသိမ မဏ္ဍလ- ပုသိန်တိုင်း၊ (၃) မုတ္တမ မဏ္ဍလ-
သထုံတိုင်းတည်းဟူသော မွန်တိုင်း ၃-ရပ်ကို အုပ်ကွပ်ပိုင်ထားလျက် တရား
နှင့်အညီ မင်းပြုသတည်း။

မွန်မျိုး ၃-ပါး။ ။ သာသနာလင်္ကာရစာတန်းမှ။ (၁) မွန်တိ၊ (၂) မွန်စ၊
(၃) မွန်ည။

မွန်မျိုး ၄-ပါး။ ။ မွန်တ၊ မွန်ညန်၊ မွန်နန်၊ မွန်သိ၊ မှတ်ဘိလေရိုး၊ တလိုင်းမျိုး
တည့်။ (ဇမ္ဗူ. တံဆိပ်ကျမ်းမှ)

မွေးစားသားမျိုး ၂-ပါး။ ။ (၁) ရပ်သိ ရွာသိ ထင်ထင်ရှားရှား အမေ့ခံ
အမွေစား မွေးစားခြင်းမျိုးကို ကိတ္တိမ မွေးစားခြင်းဟု ခေါ်ဆိုသည်။
(၂) သနား၍ ကောက်ယူ မွေးစားခြင်းမျိုးကို အပတိဋ္ဌ မွေးစားခြင်း
ခေါ်သည်။ ကိတ္တိမ မွေးစားခြင်းက အပတိဋ္ဌ မွေးစားခြင်းထက် သာ၍
ခိုင်မာသည်။ အပတိဋ္ဌ မွေးစားခြင်း ခံရသောသူသည် မွေးစားသော
မိဘများနှင့် ခွဲခွါသွားလျှင် ထိုမွေးစားသော မိဘတဦးဦးနှင့် မူလက
တစုံတရာ ဆွေမျိုးမတော်ခွဲသော်- ဆွေမျိုးဆက် ပြတ်လေသည် ဟူ၏။
ဓမ္မသတ်ပေါင်းချုပ် ပဌမတွဲ ပုဒ်မ ၁၉၉- ၂၀၀၊ သားရင်း သမီးရင်းနှင့်
ကိတ္တိမမွေးစားသော သားသမီးမရှိမှသာ မွေးစားသော မိဘများနှင့်
အတူနေ အပတိဋ္ဌ သားသမီးများ အမေ့ ဆိုင်သည် ဟူ၏။

မွေးဖွားစကို၊ စကားဆိုပုဂ္ဂိုလ် ၄-ယောက် အဘယ်နည်း? ။ (၁) ဝေဿန္တရာ
ဇာတ်တော်လာ ဝေဿန္တရာ မင်းသား၊ (၂) မဟောသဇာတ်တော်
လာ မဟောသဇာ အမှတ်၊ (၃) ဗုဒ္ဓဝင်ကျမ်းလာ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရ မင်းသား၊
(၄) အဗ္ဗဋ္ဌဇာတ်လာ ဥက္ကာကမင်းကြီး၏ ဒိသားခေါ် ကျွန်မမှမွေးဖွား
သော 'ကဏှ'၊ ၎င်းကိုစွဲ၍ ကဏှာယနအနွယ် ပုဏ္ဏားမျိုး ဖြစ်လာသည်။

[မှ]

မွှေမတ်တို့ဂုဏ် အင်္ဂါ ၈-ပါး။ ။ အမတ်ကြီးတို့၌ ပြည့်စုံရမည့်ဂုဏ်အင်္ဂါ
ရှစ်ပါး။ (၁) ဗာဟုဏုတော- အမြင်အကြွေး များခြင်း၊ (၂) သီလ-

(၄၇၆)

[မူး။ ဓမ္မာ။ ယ + ဝ]

ဝဇ္ဇော- သီတင်းသီလ ရှိရခြင်း၊ (၃) သူရော- ရဲစွမ်းသတ္တိ ရှိရခြင်း၊
(၄) မဟုဿာဟော- လုံ့လထကြွ ရှိရခြင်း၊ (၅) အက္ခဝိဓော- မှုခင်းကိစ္စ
ပြီးမြောက်ရေးကို စစ်ဆေး လေ့လာရခြင်း၊ (၆) ဗလဓရော- ကိုယ်အား
ဉာဏ်အား ဗလနှစ်ပါးရှိရခြင်း၊ (၇) ဓိတိမာ- အဂတိ ၄-ပါး မလိုက်စားရ
မမှားရခြင်း၊ (၈) ဝုဇုဝိလာသော- ခန့်ညားရိုသေဘွယ်သော ရုပ်ဆင်း
ကိုယ်ဝါရှိရခြင်း။

မူးမတ်မျိုးပြား၊ ၁၄-ပါး၊ မိန့်ကြား အဘိဓာန်။ ။၎င်း သရုပ်ကို (အမတ်မျိုး
၁၄-ပါး) ခွဲ ရှုပါလေ။

မော်ပညာမျိုး ၆-ပါး၊ ၆-လီ။ ။မော်ပညာ အတန်းအစား ဂိုဏ်းပေါင်း
မည်မျှပင် များစေကာမူ မဟေသရကျမ်း၊ ကဝေသာရကျမ်း၊ သရဘူကျမ်း
စသော ကျမ်းကြီးတို့၌။ (၁) ဆေး မော်၊ (၂) ရုက္ခမူ မော်၊ (၃)
အင်း မော်၊ (၄) ပထမ မော်၊ (၅) စမ မော်၊ (၆) သမာဓိ မော် ဟူ၍
၆-ဆူမျှ လာရှိလေသည်။ ထိုမော်ကြီး ၆-ဆူမှတစ်ပါးလည်း မိမိတို့နှစ်သက်ရာ
ဂိုဏ်းဆရာကြီးများ၏ ယူဆချက်အရ ဂိုဏ်းခွဲမော် ဟူ၍ ၆-ဆူရှိပြန်သည်
ကား။ (၁) ရုက္ခစိုး မော်၊ (၂) အဋ္ဌာရသ မော်၊ (၃) ပိဋက မော်၊
(၄) မဟိဒ္ဓိ ဝိပဿနာ မော်၊ (၅) ဒေဝရာသီ မော်၊ (၆) ဒေဝိသူရထတီ
မော် ဟု ခြောက်ပါး ပြားပြန်၏။

[ယ]

ယစ်မျိုး ၅-ပါး၊ ရှောင်ကြဉ်ခြား၊ စီးပွားချမ်းသာရာ။ ။ဝေါဟာရ
အားဖြင့်သာ 'ယစ်မျိုးငါးပါး' ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသော်လည်း အမှန်မှာ
မူးယစ်စေတတ်သော သေရညဲအရက်ဟူသမျှ ယစ်မျိုးချည်းပင် မှတ်လေ။
(၁) ဘိန်း- လှော်ခဲ၊ ဘိန်းဆီ၊ ဘိန်းဖြူ၊ ပြောင်းချေးစသည်၊ (၂) ဘင်း-
ဆေးခြောက်၊ (၃) ကဇော်- ဆေးရည်မျိုး ငါးပါး၊ (၄) လှော်ဇာ-အခဲ
အဖတ်၊ (၅) အရက်- မေရယမျိုး ငါးပါး။

ယစ်မျိုး ၁၀-ပါး၊ ကျမ်းဂန်များ၊ လာခြား အဘယ်နည်း?။ ။ဤ၌
သူရာမျိုး ငါးပါး၊ မေရယမျိုး ငါးပါး၊ ပေါင်း ဆယ်ပါးကိုပင် ယစ်မျိုး
ဆယ်ပါးဟု ကဗျာလင်္ကာဆရာတို့ စပ်ဆို သီကုံးကြလေသည်။

ယဇ်ကြီး ၅-ပါး၊ ပူဇော်ခြင်း၊ ပုဏ္ဏားညစ်တို့ ညာဏ်။ ။ ယုတ်မာသော မိစ္ဆာ အယူ ပူဇော်ခြင်း ငါးပါး။ (၁) အဿ မေဓ- အဆင်း ငါးပါးရှိသော မြင်းကို သတ်၍ ယဇ်ပူဇော်ရမည်။ ပုဏ္ဏားတို့ကိုလည်း များစွာ ပေးလှူ ရမည် ဟူ၏။ အချို့ ကျမ်းစာများမှာ 'သဿမေဓ'ဟု ရှိကြ၏။ မမှန်၊ ပါဠိပျက်ဖြစ်သည်။ အမှန်ကား 'အဿမေဓ- အဿ မြင်း+မေဓ-သတ်ခြင်း၊ (၂) ပုရိသ မေဓ-ယောက်ျားကို သတ်၍ ယဇ်ပူဇော်ရမည်။ ပုဏ္ဏားတို့ကို လည်း များစွာ လှူဒါန်းရမည် ဟူ၏။ (၃) သမ္မာ ပါသ-ယဇ်ပူဇော်ရန်နှင့် ပုဏ္ဏားတို့ကို လှူဒါန်းရန် ဥစ္စာဝစ္စည်းတို့ကို လည်း ရထားတို့ဖြင့် များစွာ တင်လျက် သူရသဒိ မြစ်ကြီးထဲသို့ ဆင်း၍ ငုပ်ရာ အရပ်သို့ သွားရောက် ပြီးလျှင် ဝန်စုကို တိုက်ဆောင်ခဲ့သော လှည်းထမ်းပိုးကျည်း ကန့်လန့် ကျည်ကို ချွတ်၍ သူရသဒိ မြစ်ညာကို ဆန်လျက် ပစ်ရမည်။ ၎င်းကျရာ အရပ်၌ ယဇ်တိုင်စိုက်၍ ယဇ်ပူဇော်ရမည် ဟူ၏။ သမ္မာ သဒ္ဓါ- ထမ်းပိုး ကျည်း ကန့်လန့်ကျည်ဟော၊ ပါသ သဒ္ဓါ- ပ၊ ရှေးရှိသော အသဓာတ်- ပုတ်လတ်ခြင်းဟော၏။ (၄) ဝါဇပေယျ-ကောင်းလှစွာသော ထောပတ်ကို ပုဏ္ဏားတို့အား တိုက်ကျွေး၍ ယဇ်ပူဇော်ရခြင်း၊ အချို့ ကျမ်း၌ 'ဝါစာ ပေယျ'ဟု ရှိတတ်၏။ ဝါဇ သဒ္ဓါ- ထောပတ်ဟော၊ ပေယျ သဒ္ဓါ-သောက် ခြင်းဟော မှတ်လေ။ (၅) နိရဂ္ဂဋ္ဌ-တံခါးကျည်၊ မင်းတုပ် မရှိရဟူ၏။ ယဇ်ပူဇော်လိုသောသူသည် မိမိအိမ်ရှိ ပစ္စည်းတို့ကို တံခါး ဟင်းလင်းဖွင့်၍ ပုဏ္ဏားတို့အား အလိုရှိရာ အပိတ် အတားမရှိ ယူစေရမည် ဟူ၏။

မှတ်ချက်။ ။ ဥက္ကာကရာဇ် မင်းကြီး လက်ထက်၌ ထိုဆိုးယုတ်မာသော ပုဏ္ဏားတို့က ရှေးမင်း စဉ်ဆက် မပျက် သုံးသပ် ခဲ့ကြသော- 'သင်္ဂဟတရား ၄-ပါး'ကို ပုဒ်ပါဠိ အဓိပ္ပာယ် ဖျက်ဆီးလျက် တမျိုးညာဏ်လွင်ကာ ၎င်း ယဇ်ကြီး ၅-ပါးကို ရေးတင် ဆက် လျှောက်ကြကြောင်းနှင့် သုတ္တနိပါတ် ဗြဟ္မဏဓမ္မိကသုတ်၌ လာရှိ၏။

ယထာဘူတညာဏ် ၁၀-ပါး။ ။ အဟုတ်အမှန်ကို ရှုဆင်ခြင်ရသော ညာဏ် ၁၀-ပါး ဟူ၏။ ၎င်း သရုပ် (ဝိပဿနာညာဏ် ၁၀-ပါး) နှင့် တူ၏။

(၄၇၈)

[ယာ။ယာ + ဦ]

ယာဂုံအကျိုး ၅-ပါး။ ။ပဉ္စဂုံတ္ထရပါဠိတော် ၂၁၈ ။ဋ။ ၇၀-၌ ဘုရား ဟောတော်မူသည်။ (၁) ခုဉ္စံ ပတိ ဟနတိ-ဆာလောငြင်းကို ပယ်စေ၏။ (၂) ဝိပါသ ပတိ ဝိနေတိ- မှတ်သိပ်ခြင်းကို ပယ်စေ၏။ (၃) ဝါတံ အနုလောမေတိ- လေကို အောက်သို့ သက်စေ၏။ (၄) ဝတ္တိံ သောဓေတိ- ဆီးအိမ်စည်ပေါင်းကို သုခ်သင်ရှင်းလင်း၍ ဆီးကိုရှင်စေ၏။ (၅) အမာဝ သေသံ ပါစေတိ- မကြေမကျက်သေးသော အစာသစ် အကြွင်းအကျန်ကို ကြေကျက်စေတတ်၏။

ယာဂုအကျိုး ၁၀-ပါး၊ တနည်း။ ။အထက်ပါ ငါးပါးကား အကျိုးရင်း များ ဖြစ်၏။ ဤငါးပါးကား အကျိုးဖျား ဟူ၏။ ဝိနည်း မဟာဝါ ပါဠိတော်နှင့် သာရဋ္ဌသင်္ဂဟ အဋ္ဌကထာ။ (၁) အာယု- အသက်ရှည် ခြင်း၊ (၂) ဝဏ္ဏ အဆင်းလှခြင်း၊ (၃) သုခ- ချမ်းသာခြင်း၊ (၄) ဗလ- ခွန်အား မလရှိခြင်း၊ (၅) ပညာ ဉာဏ်ပညာကြီးခြင်း။

ယာဉ်မျိုး ၂-ပါး၊ လ, နေသွား၊ ချွဲခြား လမ်းမှန်သိ။ ။နေမင်း၏ ထွက်လမ်း ဝင်လမ်း လှည့်လည်သောလမ်း ၂-ပါးကို ခေါ်သည်။ (၁) ဒက္ခိဏ ယာဉ်- တနင်္ဂနွေပြိုဟ်ခေါ် နေမင်းသည် ဝါဆိုလဆန်း ၁၅-ရက် ညဉ့် ၂-ချက်တီး ကျော် အချိန်ကစ၍ မြောက်ဖက်စွန်းမှသည် တောင်ဖက်သို့ တစ တစ ယိမ်းထွက်လာရာ ပြာသိုလပြည့်နေ့ ညဉ့် ၂-ချက်တီး အချိန်ထိအောင် တောင်လမ်းခရီး တောင်ယာဉ် စီးသောကြောင့် ဒက္ခိဏယာဉ် ခေါ်သည်။ (၂) ဥတ္တရယာဉ်- နေမင်းသည် ပြာသိုလ ပြည့်နေ့ ညဉ့် ၂-ချက်တီးကျော် အချိန်မှစ၍ တောင်ဖက်ဖျားစွန်းမှသည် မြောက်ဖက်သို့ တစတစ ယိမ်းဝင် လာရာ ဝါဆိုလဆန်း ၁၅-ရက်နေ့ ညဉ့် ၂-ချက်တီးချိန်ထိအောင် မြောက် လမ်းခရီး မြောက်ယာဉ်စီးသောကြောင့် 'ဥတ္တရယာဉ်' ဟု ခေါ်ဆိုကြ ကုန်လည်။

ယာဉ်မျိုး ၃ ပါး၊ ထီးဖြူများ၊ စိုက်ထား ၄-ဆူ အဘယ်နည်း? ။ ။၎င်း သရုပ် ကို (ထီးဖြူတော် ၄-စင်း၊ တနည်း) ၌ ရှုပါ။

ယာနိက ၂-ပါး။ ။(၁) သမထ ယာနိက-ချာန် အဘိညာဉ် တရားကို ရစေနိုင်သော ပညတ်အာရုံ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားစု ဟူသမျှ၊ (၂) ဝိပဿနာ

ယာနိက-ပညတ်မဗက် ရုပ်နာမ်သက်သက်၏ ဖြစ်ပျက်မှု အနိစ္စလက္ခဏာ ဖြင့် ဖျတ်ရှုပွားများ၍ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ အစစ်ကို ပေးတတ်သောလရားစု။

ယာယီ ဂြိုဟ် ၄-လုံး။ ။ကျော်၊ စံ၊ သိန်း၊ ရီ၊ ဂြိုဟ်ယာယီ ဟူသော လင်္ကာ အရ “တနင်းလာ၊ အင်္ဂါ၊ သောကြာ၊ ရာဟုဂြိုဟ်” တို့၌ သက်ရောက်၊ ဂြိုဟ်အိပ်မှု ထိုသူယာယီများအံ့ဟု ဗေဒင်ကျမ်း၌ လာသည်။

ယုံမှားခြင်း ၈-ပါး။ ။ဘုရားစသည်တို့၌ သို့လော သို့လော တွေးတော မယုံသင်္ကာမှု ရှစ်ပါး၊ တေရသကဏ္ဍိကာဒုနှင့် နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော် ဒသဗလသုတ်။ (၁) ဗုဒ္ဓေ ကမ်တိ-ဘုရား၌ ယုံမှားခြင်း၊ (၂) ဓမ္မေ ကမ်တိ- တရား၌ ယုံမှားခြင်း၊ (၃) သံစေ ကမ်တိ-သံဃာ၌ ယုံမှားခြင်း၊ (၄) သိက္ခာယ ကမ်တိ-အကျင့်သိက္ခာ၌ ယုံမှားခြင်း၊ (၅) အတိတ မဒ္ဒါနိ- ရှေးအတိတ်စွန်း၌ ယုံမှားခြင်း၊ (၆) အနာဂတ မဒ္ဒါနိ-နောင် အနာဂတ် စွန်း၌ ယုံမှားခြင်း၊ (၇) အတိတာနာဂတ မဒ္ဒါနိ- အတိတ် အနာဂတ် ၂-စွန်း၌ ယုံမှားခြင်း၊ (၈) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေ ကမ်တိ-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရား တော်၌ ယုံမှားခြင်း။

ယုံမှားခြင်း ၁၆-ပါး။ ။ဝိစိကိစ္ဆာဖြစ်ပုံ အခြင်းအရာ ၁၆-ပါးလည်း ဟူ၏။ စူဠနိဓ္ဒေသ ။ဋ္ဌ။ ၉၄။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။ ဒု-အုပ်။ ၂၃၄-တို့၌ အကျယ် ရှုပါကုန်။ အတ္တစွဲရှိနေသူတို့ ကာလ ၃-ပါး၌ သို့လော သို့လော ယုံမှားခြင်းဖြစ်ပုံ ၁၆-ပါး။ လွယ်ကူ၍ ကျဉ်းစေရန် မြန်မာသက်သက် ပြုလိုက်သည်။ (၁) ငါသည် ရှေးအတိတ်ကာလက ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီလော၊ (၂) မဖြစ်ခဲ့ဘဲများ နေချော့သလား၊ (၃) ဖြစ်ခဲ့ဘူးလျှင် ဘယ်အမျိုးဇာတ်မှာများ ဖြစ်ဘူးခဲ့ ပါလိမ့်၊ (၄) ဘယ်ပုံသဏ္ဍာန်ဖြင့် ဖြစ်ခဲ့ပါလိမ့်၊ (၅) ငါသည်လွန်ခဲ့တဲ့ တတိယ ဘဝက ဘယ်ဇာတ် ဘယ်ပုံ ဖြစ်ခဲ့ပြီ၊ နောက် ဒုတိယ ဘဝ ကျတော့ ဘယ်လိုများ ဖြစ်ခဲ့ပါလိမ့်။

မှတ်ချက်။ ။ဤကား အတိတ်ကြောင်းအတွက် ယုံမှားခြင်း ငါးချက် တည်း။ အနာဂတ် အတွက်၌လည်း အတိတ်နည်းအတိုင်းပင် ယလေ၊ ပေ၎င်း ဆယ်ပါး ဖြစ်၏။

(၄၈၀)

[ယု + ဂ်]

- (၁၁) ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ယခု ငါဟာ ငါဟုတ်မှ ဟုတ်ပါလေရဲ့လား၊
- (၁၂) ငါမဟုတ်ဘဲများ ရှိလေသလား၊ (၁၃) ဇာတ်အဆူဆူ ငါဘယ်သူများဖြစ်ပါလိမ့်၊ (၁၄) ဘယ်ပုံဟန်ပန် ဘယ်သဏ္ဍာန်ဖြင့် ငါဖြစ်ပါလိမ့်၊
- (၁၅) ငါဖြစ်နေတဲ့ ငါဟာ ဘယ်ဘုံဘယ်ဘဝကများ လာပါလိမ့်၊
- (၁၆) ငါခေါ်တဲ့ သတ္တဝါဟာ ဘယ်ဘုံဘဝကိုများ ကူးသွားရလိမ့်ဦးမည်နည်း၊ ၎င်း ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ ယုံမှားခြင်း ဖိ-ပါးနှင့် ပေါင်းသော် ၁၆-ပါး ဖြစ်၏။

ယုဂ် ၄-ပါး။ ။ သူတော်တရားနှင့် ယှဉ်သော ကာလကြီး ၄-ပါး။

- (၁) ကတယုဂ် ဆန်းသော ၁၇၂၈၀၀ နှစ်ကာလ၊ လူအပေါင်းတို့သည် အခြေ ၄-ချောင်း ထောက်နေဘိသကဲ့သို့ သစ္စာကတိ တည်ကုန်၏။ ကတညတ ကတဂေဒီ- ရှိကုန်၏။ သူကြီးမိဘ ရိုသေကုန်၏။ တရားစောင့်ကုန်၏။
- (၂) တြေတယုဂ် ဆန်းသော ၁၂၉၆၀၀-နှစ်ကာလ၊ အခြေ ၃-ချောင်းသာ ထောက်၍ တချောင်းသောခြေ ကျိုးပျက်သကဲ့သို့ သူတော်ကောင်း ၃-စု သူယုတ်မာ တစု ဖြစ်ပေါ်၍ လာချေပြီ။
- (၃) ဒွါပဏုယုဂ် ဆန်းသော ၈၆၄၀၀-နှစ်ကာလ၊ ခြေ ၂-ချောင်းသာ ထောက်နေသကဲ့သို့ သူတော်ကောင်း ၂-ပုံ၊ သူယုတ်မာ ၂-ပုံ ဖြစ်၍ လာချေပြီ။
- (၄) ကလိယုဂ် ဆန်းသော ၄၃၂၀၀-နှစ်အခါ၊ အခြေ ၃-ချောင်း ကျိုးပျက်၊ တချောင်းဖြင့်သာ ထောက်တည်၍ နေရသကဲ့သို့ တရားမစောင့်သော သူယုတ်မာ ၃-စု၊ တရားစောင့်သော သူတော်ကောင်း တစု ဖြစ်၍ လာချေပြီ။ ဤ ယခုငါတို့ဖြစ်ရာ ခေတ်ကား ကလိယုဂ် ခေတ်ကြီးဖြစ်၍ သူယုတ်မာ ပေါများလှ၏။

ယုဂ် ၅-ပါး။ ။ သာသနာတော်နှစ် အပိုင်းအခြားကာလနှင့် ယှဉ်ခြင်း ၅-ပါး ဟူလို့။ (၁) ဝိမုတ္တိ ယုဂ်- ပိပဿနာ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်နှင့်ယှဉ်သော အချိန်ကာလ အပိုင်းအခြား၊ (၂) သမာဓိ ယုဂ်- စုမန် သမာဓိသုဝတကဏ္ဍနှင့်

[ဇယာ + က်]

(၄၇၁)

ယှဉ်အောင်အချိန်ကာလ၊ (၃) သီလ ယုဂ်-သီလနှင့်သာ ယှဉ်မှီသော အချိန်
ကာလ၊ (၄) သုတ ယုဂ်-ဗဟုသုတမျှသာ ရှိတော့သော အချိန်ကာလ၊
(၅) ဒါန ယုဂ်-ပေးကမ်း စွန့်ကြဲခြင်း မျှလောက်သာ ရှိတော့သော
ကာလ။

မှတ်ချက်။ ။ တိသနိပါတ် ဖုဿထေရဂါထာ အဋ္ဌကထာမှ ယူသည်။
၎င်း၌ နှစ်အပိုင်းအခြားနှင့် ဝေဘန်၍ မပြပေ။

[ဇယာ]

ယောက်ျားအပြား၊ မျိုးလေးပါး၊ မိန့်ကြား သျှတြ။ ။ ပုရိသသျှတြမှ။

- (၁) အထက် မည်သော ယောက်ျား မျိုးသည် ပန်းရင်းနံ့ ကဲ့သို့သော
ကိုယ်နံ့ရှိ၏၊ လက်ဖဝါး ခြေဖဝါး နူးညံ့၏၊ လက်ချောင်းခြေချောင်း
ရှည်၏၊ ရင်ကျယ်၏၊ ချက်နက်၏၊ အအိမ်၌ ကိန်းသော လိင်ရှိ၏၊
အရသာ ဆိမ့်၏၊ မွေးတိုင်းတခု၌ မွေးညင်း တပင်စီ ပေါက်၏၊
သူတပါးကို သနားတတ်၏၊ သီလစောင့်၏၊ ဖြောင့်မတ်တည်ကြည်
၏၊ အင်အားတန်ခိုးရှိ၏၊ ဆံ့၊ မုတ်ဆိတ်၊ လက်ကတီးမွေး၊ ဣန္ဒြေမွေး
ရှည်၏၊ နိမိတ် ရှည်စွာအဆုံး လက်လေးသစ်မျှသာ ရှိ၏။
- (၂) မြိမည်သော ယောက်ျားမျိုးကား စကားများ၏၊ သည်းခံတတ်၏၊
သနားတတ်၏၊ ဆရာမိဘကို ရိုသေတတ်၏၊ မကဲ့ရဲ့တတ်၊ ပြေပြစ်
ချစ်ဘွယ်သော စကားကို ဆိုတတ်၏၊ ပညာကို ခင်မင်တတ်၏၊
ကိုယ်အနံ့ကား မေ့ရည်နံ့ကဲ့သို့ ရှိ၏၊ ကိုယ်အရသာ ဖန်၏၊ ဣန္ဒြေ
ကား ရှည်စွာအဆုံး လက်ရှစ်သစ်သာ ရှိ၏။
- (၃) ပြိဿဘ ယောက်ျားမျိုးကား ကိုယ်အသားတင်းမာ၏၊ ဆူသော
အရသာကို စားတတ်၏၊ သီချင်းကို လိုလား၏၊ လောဘရမ္မက်
ကြီး၏၊ သူ့သွေး သူ့မယားကို လွန်ကျူး ပြစ်မှားတတ်၏၊ အသံ
ကောင်း၏၊ မေထုန်ကြီး၏၊ သူတပါးကို ကဲ့ရဲ့ငြုစုတတ်၏၊ ကိုယ်
ယနံ့ကား ပျားနံ့ကဲ့သို့ရှိ၏၊ အရသာ ချို၏၊ ဣန္ဒြေ ရှည်စွာအဆုံး
လက်ဆယ်သစ်သာ ရှိ၏။

(၄၈၂)

[ယော + တ်]

(၄) အသွ မည်သော ယောကျ်ားမျိုးကား ကိုယ့်ပစ္စည်းကို ခင်မင်၏။ သူ့ပစ္စည်းကို လိုချင်တတ်၏။ များစွာသော မကောင်းမှုတို့ကို ပြုကျင့်တတ်၏။ သူ့သားမယားကို ပြစ်မှားတတ်၏။ သစ္စာမရှိ။ သူ့ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို မသိတတ်။ မုသားဆိုတတ်၏။ ဆူဖြိုးသောကိုယ် ရှိ၏။ လက်ကတီးမွေး၊ ဣန္ဒြေမွေး ရှည်၏။ အရှက် အကြောက် နည်း၏။ အထူးထူးသော အရသာကို ကြိုက်တတ်၏။ အင်္ဂါဇာတ် အလုံးကြီး၏။ ကိုယ်နို့ ညှိ၏။ ဝမ်းပူ၏။ ဝမ်းပိုက်၌ အရေးအကြောင်း မရှိ။ အင်္ဂါဇာတ် ၁၄-သစ်မျှ ရှည်၏။

ယောကျ်ားဂြိုဟ် ၄-ထုံး။ ။ တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ ၎င်းဂြိုဟ် ၄-လုံးကို 'လောင်း၊ အံ၊ ပြု၊ ငြား၊ ဂြိုဟ်ယောကျ်ား' ဟု ဆိုကြ ကုန်၏။

ယောကျ်ားတို့ အတတ်၊ ၁၈-ရပ်၊ သိမှတ် သင်ကြားရာ။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (အဋ္ဌာရသ သိပ္ပံမျိုး ၃-နည်း) ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ယောကျ်ားရွာရ ၁၀-ပေါက်။ ။ အမတသာဂရ ဆေးကျမ်းကြီးမှ ယူပြသည်။
(က) နှာခေါင်း ၂-ပေါက်၊ (ခ) နား ၂-ပေါက်၊ (ဂ) မျက်စိ ၂-ပေါက်၊
(ဃ) ပါးစပ်ပေါက်၊ (င) ကျင်ငယ်ပေါက်၊ (စ) ကျင်ကြီးပေါက်၊
(ဆ) ငယ်ထိပ်ပေါက်။

ယောကျ်ားများသာ၊ မွေ့လျော်ရာ၊ ဘုမ္မာ ၁၅၊ အဘယ်နည်း?။ ။ ဤပုစ္ဆာ ကား ဣတ္ထိဘာဝနှင့် မရှိကောင်းသော မြဟွာများကို ရည်ဟန်တူသည်။ သတိပြုရန်ကား ယောကျ်ား၏ နိမိတ်လည်းရှိသည် မဟုတ်ကြ။ အဖြေကား 'အရူပ ၄-ဘုံနှင့် အသညသတ်ဘုံ ကြည့်သော ရူပ ၁၅-ဘုံရှိ မြဟွာများ ပင်တည်း။

ယောကျ်ားမြတ်တို့ အား ၅-ပါး။ ။ ယောကျ်ားမြတ်တို့၌ ရိုထားကြရမည့် ဗလငါးတန်း၊ ထိုငါးပါးတို့တွင် တဆင့်ထက်တဆင့် အစဉ်အတိုင်းမြတ်၍ ပညာအားသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း ဒီဃာဝု သတို့သားအား ဘုရား

[ဝေဖာ + က်။ ယော]

(၄၈၃)

ယောတော်မူသည့်။ (၁) ဗာဟု ဗလ-လက်ရုံးအား၊ ကိုယ်လက် သန်မာ
ထွားကျိုင်းခြင်း။ (၂) ဘောဂ ဗလ-ရွှေငွေရတနာ လယ်ယာစပါး စသည့်
ပစ္စည်း ဥစ္စာများ။ (၃) အမစူ ဗလ-မှူးမတ်ရာထူး အာဏာထူးများ။
(၄) အဘိဇ ဗလ-ဆွေမျိုး မိတ်သက်ဟအား။ (၅) ပညာ ဗလ-ဗာဟု
သစ္စ သိပ္ပပညာအား။

ယောကျ်ားမြတ်တို့ လက္ခဏာ ၃၂-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ်မှာ (လက္ခဏာတော်
ကြီး ၃၂-ပါး) နှင့် အတူ ဖြစ်၏။

ယောကျ်ားလူမောက်၊ ပေါင်း ၁၀-ယောက်၊ ဆွဲမြောက် တေဒဂ်။ ။
၎င်း သရုပ်ကို (တေဒဂ်ရ လူယောကျ်ား ၁၀-ယောက်) ဌ် ဆိုခဲ့ပြီ။

ယောကျ်ားသားတို့၏ အပြစ် ၆-ပါး။ ။ ယောကျ်ားမြတ်တို့ ရှောင်ကြဉ်
အပ်သော တရား ၆-ပါး၊ ဟိတောပဒေသမူ။ (၁) နိဗ္ဗ-အအိပ် စုံမက်
ခြင်း။ (၂) တန္တိ-လုပ်ငန်းရပ်၌ အလိုမသန် နှေးကန်ဖင့်လေး အေးစက်
ထိုင်းမှိုင်းခြင်း။ (၃) အယ-သတ္တိ ညံ့ဖျင်း ကြောက်ရွံ့တတ်ခြင်း။ (၄)
ကောဓ-သည်းညည်းမခံ ဒေါသထန်ခြင်း။ (၅) အာလသျှ-အပျင်းထူခြင်း။
(၆) ဒိဿသုတ္တ- အချိန်ဖင့်လေး ပြီးစီးမှု နှောက်နှေးအောင် လုပ်ဆောင်
နေခြင်း။

ယောဂတရား၊ မျိုး ၄-ပါး၊ သိထား ဘိဓမ္မာ။ ။ သတ္တဝါတို့ကို ဝဋ် ဒုက္ခဋ္ဌိ
အမြဲမြတ် ယှဉ်စပ် စေတတ်သော တရားလေးပါး။ (၁) ကာမ ယောဂ-
ကာမဂုဏ် ငါးပါးကို လိုလားတောင့်တ တပ်မက်တတ်သော လောဘ
ဟူသမျှ။ (၂) ဘဝ ယောဂ- လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝ၊ စသော ထိုထိုဘဝ
အမျိုးမျိုး၌ သာယာ နှစ်သက်တတ်သော လောဘ။ (၃) ဒိဋ္ဌိ ယောဂ-
လောက၌ ဘာသာအမျိုးအစားတွေ ရာထောင်မက များပြားသော်လည်း
ဘာသာမှန် တရားကား တပါးသာ ရှိ၏။ ထိုဘာသာမှန် တရားကို
ချန်ထား၍ ဘာသာမှားထို့ကို စွဲလမ်းကိုးကွယ်မှု ဒိဋ္ဌိ။ (၄) အဝိဇ္ဇာ ယောဂ-
အမှားအမှန်ကို ဝေဘန် ခွဲခြား၍ မသိတတ်သော မောဟတရား။

ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ အင်္ဂါ ငါးပါး။ ။ တရားအားထုတ်သူတို့ အင်္ဂါငါးပါး၊
၎င်း သရုပ် အဓိပ္ပာယ်ကို (ပဓာနိယဂ် တရား ငါးပါး) ဌ် ကြည့်ပါ။

(၄၇၄)

[ယော။ ယိုး]

ယောဂီ၏ လက်နက်ကြီး ၅-ပါး။ ။ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် ။ ပါ။ ၅။ ၈၉။ ၁၅၅။

- (၁) မေတ္တာတရားထားရှိခြင်း၊ (၂) ကရုဏာ- ဆင်းရဲသူအား သနားရခြင်း၊ (၃) ကာယ ဝိဝေက- အပေါင်းအဖော်တို့မှ ကင်းဆီမ်းခြင်း၊ (၄) စိတ္တဝိဝေက- ကိလေသာစိတ် ကင်းဆီတ်ခြင်း၊ (၅) ဥပဓိ ဝိဝေက- ဥပဓိတရား ၄-ပါးမှ ကင်းဆီတ်ခြင်း

ယောဂီရန်သူ၊ ၁၀-ပါးဟူ၊ လွတ်သူ မာရ်နတ်ယုတ်။ ။ ပဓာန လုပ်ငန်း၏ ရန်သူများ ဖြစ်သောကြောင့် ၎င်းကိုမာရ်နတ်၏ စစ်သည်တော် ၁၀-ပါးဟု ခေါ်ဝေါ်ပြောကြားလေ့ ရှိကြ၏။ သရုပ် (မာရ်စစ်သည် ၁၀-ပါး) ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ယောနိအပြား၊ မျိုး ၄-ပါး၊ ခွဲခြား သန္ဓေယူ။ ။ မူလပဏ္ဏာသ ။ ပါ။ ၁၀၅။

- ၈၉။ ပ-အုပ်။ ၃၄၁။ ပဋိသန္ဓေ နေကြရသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး လေးစားဟူ၏။
- (၁) သြပပါတိက ယောနိ- ဥပပတ် ပဋိသန္ဓေ ကိုယ်ထင်ရှားဖြစ်မျိုး၊
- (၂) သံသေဒဇ ယောနိ- အညှိစွဲ ပဋိသန္ဓေ၊ ပိုး၊ လောကလန်း စသည်၊
- (၃) အဏ္ဏဇ ယောနိ- ဥထံ၌ ပဋိသန္ဓေ၊ ကြက်၊ ငှက် စသည်၊ (၄) ဇလာဗုဇ ယောနိ- အမိသားအိမ်၌ ပဋိသန္ဓေ၊ လူ၊ ခွေး၊ စသည်၊ ၎င်းကိုပင် “ဂဗ္ဘသေယျ”လည်း ခေါ်၏။

[ယို]

ယိုးဒယား ၁၂-ခန်း။ ။ ပြင်စည်မင်းသားရေးသော သုခုမ အနုပညာ မဟာဂီတ ၁၂-ခန်းဟူ၏။ (၁) ရွှေတညာ ဂီတကို ‘ဖရံတင်’ ခေါ်သည်၊ (၂) နှင်းယွန်းသာဟေမန် ဂီတကို ‘ခက်မုန်’ ခေါ်သည်၊ (၃) တောတောင်စွယ် ဂီတကို ‘ခမိန်’ ခေါ်သည်၊ (၄) တောမြိုင်ခြေလမ်း ဂီတကို ‘ထနောက်’ ခေါ်သည်၊ (၅) ပန်းမြိုင်လယ် ဂီတကို ‘ဖျင်းခြား’ ခေါ်သည်၊ (၆) ခိုင်ပန်းစုံ ဂီတကို ‘ထပ်တွန့်’ ခေါ်သည်၊ (၇) မှော်ရုံဟေဝန် ဂီတကို ‘ချွတ်ချုံ’ ခေါ်သည်၊ (၈) မှိုင်းမှိုပြာညို ဂီတကို ‘ငုင်စံ’ ခေါ်သည်၊ (၉) လှမ်းပိုအောင် ဂီတကို ‘ချူခြာ’ ခေါ်သည်၊ (၁၀) ဆန်းနွေဦး ဂီတကို ‘ကပီ’ ခေါ်သည်၊ (၁၁) တလိုင်း စိန်ချယ်ညီလင်း

[၇]

(၄၇၅)

ဂီတကို 'အလှေမေ့' ခေါ်သည်။ (၁၂) ဝေဇယန္တော ဂီတကို 'မဟိုရ်သီ' ခေါ်သည်။

[၈]

ရံ ၃-ရွှေ။ ။ နန်းတော်တွင်း၌ မင်းမိဖုယား သားတော် သမီးတော်များကို ခစားပျော်ဖြေရသော ရံရွှေတော်မျိုး ၃-စား၊ တော်ဝင်သူ ကညာပျို များကို ခေါ်ဆိုသည်။ (၁) ရံရွှေတော်ငယ်- ဂေါရီ၊ နှင့် ကညာ၊ ခေါ်သော ရံရွှေမယ်များ၊ (၂) ရံရွှေတော်လတ်- ကုမာရီ၊ နှင့် သွေးစုန်း၊ ခေါ်ရံရွှေမယ်များ၊ (၃) ရံရွှေတော်ကြီး- မျက်မည်း၊ နှင့် မျက်ဝန်း၊ ခေါ်ရံရွှေမယ်များ။

၎င်းကိုရည်၍ မဃဒေဝလင်္ကာ၌ “ဂေါရီကား ရှစ်၊ ဆယ်နှစ် ကညာ၊ ဆယ်နှစ် မှာမူ၊ ကုမာ ခေါ်ထုံး၊ ဆယ်သုံးနှစ်မယ်၊ သွေးစုန်းရွယ်နှင့်၊ တသွယ်ပိုင်းခြား၊ ဆယ်ငါး မျက်မည်း၊ ကြည်းကြည်း ကြည်ရွှန်း၊ နှစ်ဆယ် ဆန်းက၊ မျက်ဝန်းမည်လွင်၊ ဤမျှလျှင်သား၊ တော်ဝင် ရွယ်ကောင်း၊ နတ်မယ်ပေါင်းတို့” ဟု စပ်ဆိုဟားလေသည်။

ရံ ၃-ရွှေ၊ တနည်း။ ။ မန္တလေး ကုန်းဘောင်ဆက် ရာဇဝင်ကျမ်းပြု ဦးမောင်မောင်တင် ထံ 'ညဉ့်သုံးယာမခါ၊ လေပြည်လာ' ပတ်ပျိုး၌ ပါသည် 'သုံးရွှေကြော့ရင်' ကို ဖျာပုံမြို့ မြန်မာစာပေ ကြီးပွားရေးအသင်း အတွင်းရေးမှူး ဆရာဇွဲက မေးမြန်းသောအခါ 'သုံးရွှေကြော့ရင်' ဆိုသော စကားမှာ အရွယ်သုံးပါး ပိုင်းခြားခယ်မ်းထမ်းရွက်ရသော ရံရွှေတော်တို့၏ အသျှင်ဟု ဆိုလိုသည်။ အကျယ်ကို လင်းလျှင်၊ သုံးရွှေဆိုသည်မှာ အရွယ် သုံးပါးကို ပိုင်းခြားပြီးလျှင် ၁၃-နှစ်ရွယ်ထိ ကြက်တောင်၊ ပေါက်ချိုက်၊ ညွန့်ကိုက်၊ ဆံစည်း၊ စုလည်း၊ မြူကိုး၊ ဖြစ်သည့် အပျိုမတ်များက တရွှေ၊ ၎င်းအထက် အသက် ၁၈-ရွယ်ထိ အပျိုတော်များက တရွှေ၊ ၎င်းအထက် အသက်ကြီးသော အပျိုတော် အထိန်း အယ အချီတော်များက တရွှေ ဖြစ်သဖြင့် ပေါင်း ၃-ရွှေ ရှိသည်ဟု ဖြေဆိုထားသည်ကို ၎င်း မူအတိုင်း ထည့်သွင်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

(၄၈၆)

[၅၂၅ + ၆၂၅]

ရကင်သံ ၃၇-ချင်း။ ။ (၀၁) ဂီ၊ ဂီ၊ နှစ်တို့အတွက် တောင်ဘီလာ မှတ်စု။
 အချိုကြီးသံ၊ အချိုငယ်သံ၊ ဆရာတောင်းသံ၊ ဆရာပန်သံ၊ ဆရာညွှန်းသံ၊
 အတွင်းတီးပြေသံ၊ အပြင်တီးပြေသံ၊ ဆင်ဖြူရေချသံ၊ ရွှေပလ္လင်တည်သံ၊
 ဗောဓိရွက်သံ၊ (၁၀) ဇမ္ဗူသပြေသီးကြွေသံ၊ ငါးကြင်းမြီးခတ်သံ၊
 ခရုသင်းသံ၊ ခွက်ခွင်းသံ၊ ဘီလူးဝမ်းစည်ကြိုးသံ၊ မြစ်တွေးလန်တူန်သံ၊
 မြစ်တွေးငှက်တူန်သံ၊ သိကြားအုပ်ဆောင်းသံ၊ သိကြားခလုပ်သံ၊
 သိကြားရေကန်တင်သံ၊ (၂၀) သိကြားလောက်ပစ်သံ၊ ကင်းပတ်ကြီးသံ၊
 ကင်းပတ်ငယ်သံ၊ သပြေလားသံ၊ ထုံးကိုးတံသံ၊ မျောတ်မင်းဦးသံ၊
 မိတ္ထိလာကန်ပေါက်သံ၊ ပြုံးကာရယ်ရွှင်သံ၊ နောက်မြင်းလှသံ၊ ကသး
 ဝန်းလည်သံ၊ (၃၀) ပွင့်လှရွှေဝါသံ၊ လှလင်ပြန်တော့စည်သံ၊
 လင်္ကာကုန္တီသံ၊ မြင်းလှစာတောင်းသံ၊ မြင်းလှခွါသံ၊ တငါမ အဲချင်းသံ၊
 စကြာမင်း ဘိသိက်မြောက်သံ၊ ပေါင်း ၃၇-သံ ဖြစ်၏။

ရင့်မာ တကျိပ်။ ။ အနာဂတဝင် ကျမ်းမှ၊ ပါရမီ ရင့်မာပြီးကြသော
 ဘုရားအလောင်းတော်များ။ ဘုရားဆုပန်၊ ရင့်မာ သံ၊ ကေနံမှတ်ကွဲ့၊
 တကျိပ်တဲ့၊ (၁) ရှေးဦးအစ၊ မိတေယျ၊ သိကြလေကွဲ့၊ အလောင်းတဲ့၊
 (၂) ရာမ မင်းကောင်း၊ ဆုပန်တောင်း၊ တကြောင်းမှတ်ကွဲ့၊ အလောင်းတဲ့၊
 (၃) ကောသလမင်း၊ ကျော်သံပြင်း၊ မယွင်းဘူးကွဲ့၊ အလောင်းတဲ့၊ (၄)
 အဘိဘူ နတ်၊ ကျော်နွံစပ်၊ သိတတ်စေကွဲ့၊ အလောင်းတဲ့၊ (၅) အသုရိန်
 နတ်၊ ခေင်္ဂါပညတ်၊ သိတတ်စေကွဲ့၊ အလောင်းတဲ့၊ (၆) ဒီသသောဏီ၊
 ပုဏ္ဏားမည်၊ အညီမှတ်ကွဲ့၊ အလောင်းတဲ့၊ (၇) ဝင်္ဂိက ဆို၊ ပုဏ္ဏားပျို၊
 အိုအောင်မှတ်ကွဲ့၊ အလောင်းတဲ့၊ (၈) ဧရိဒေယျခေင်္ဂါ၊ ပုဏ္ဏားကျော်၊
 ပျော်ပျော်မှတ်ကွဲ့၊ အလောင်းတဲ့၊ (၉) နာဠာဂိရိ၊ ဆင်ဟတ္ထိ၊ သိကြ
 လေကွဲ့၊ အလောင်းတဲ့၊ (၁၀) ပလလဲဆင်၊ အမည့်တိုင်၊ ထင်ထင်မှတ်ကွဲ့၊
 အလောင်းတဲ့။

ရည်မှတ်၍သတ်၊ ကံမြောက်လတ်၊ ၆-ရပ် အင်္ဂါသိ။ ။ ပါဏာတိပါတကံ၏
 ပယောဂ ရှစ်မျိုးတွင် ဥဒ္ဓိဿ ပယောဂ၏ အင်္ဂါ ၆-ပါးကို ဆိုသည်။
 ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာမှ။ (၁) ဝတ္ထုကို မှတ်၍ သတ်ခိုင်းခြင်း၊
 (၂) အချိန်ကာလကို မှတ်၍ သတ်ခိုင်းခြင်း၊ (၃) အရပ် ဧဒေသကို မှတ်၍

သတ်ခိုင်းခြင်း၊ (၄) ထားလှုံစသည့် လက်နက်မျိုးကို မှတ်၍ သတ်ခိုင်းခြင်း၊ (၅) ထိုင်ခြင်း၊ သွားခြင်း၊ စသည် ဣရိယာပုတ်ကို မှတ်၍ သတ်ခိုင်းခြင်း၊ (၆) သတ်ပုံ သတ်နည်းကို ဘယ်ပုံသတ်ရမည်ဟု ပြောပြပုံကို မှတ်၍ သတ်ခိုင်းခြင်း။ ဤခိုင်းစေချက်တို့မှ လွတ်၍သတ်လျှင် ကံမမြောက်ပေ။

ရတနာ ၃-ပါး။ ။ သုတ္တနိပါတ်။ ပါ။ ၃၀၂။ ၄။ ပ-အုပ်။ ၂၆၃-၌ အကျယ်ရှုပါ။ လောက၌ အမြတ်ဆုံး အကောင်းဆုံး ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာရတနာကို ရတနာသုံးပါးဟု ခေါ်မှတ်ကြ၏။

ရတနာ ၇-ပါး။ ။ လူတို့ အသုံးအဆောင် ဖြစ်သော လောကီရတနာ ၇-ဖြာ။ (၁) သုတ္တ-ရွှေ၊ (၂) ရတ-ငွေ၊ (၃) မုတ္တာ-ပုလဲ၊ (၄) မဏိ-ပတ္တမြား၊ (၅) ဝေဠုရိယ-ကြောင်မျက်ရွှေ၊ (၆) ဝဇီရ-စိန်၊ (၇) ပဝါဠ-သန္တာ။

ရတနာ ၉-ပါး။ ။ နဝ ရတနာ ခေါ် “နဝရတ် ၉-ပါး” ကိုပင် “ရတနာ ၉-ပါး”ဟု မှတ်လေ။ အကျယ် (နဝရတ် ၉-ပါး)၌ ရှုပါ။

ရတနာ ၁၀-ပါး။ ။ ဝိနည်းပါဠိတော် ပါစိတ် ရတနဝဂ်-၂၁၂။ ၄။ ၁၅၂-မှ။ (၁) မုတ္တာ-ပုလဲ၊ မဏိ-မြ၊ ပတ္တမြားစိမ်း၊ ဝေဠုရိယ-ကြောင်မျက်ရွှေ၊ သင်္ခ-ခရုသင်း၊ သီလာ-ကျောက်သလင်း၊ ပဝါဠ-သန္တာ၊ ရတ-ငွေ၊ ဇာတရူပ-ရွှေ၊ လောဟိတဂံ-ပတ္တမြားနီ၊ မသာရဂံ-ပတ္တမြားပြောက်။ (၁၀)

ရတနာ ကျောက်များ၊ အမြတ်ထား၊ မျိုးပြား ၂၄။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (ကျောက်မြတ် ရတနာမျိုး ၂၄-ပါး)၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ရတနာ ၆-ပါး။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဒု-အုပ်။ ၂၅၆။ ဤ၌ ကျဉ်းကျဉ်းနှင့် လွယ်ကူစေရန် နက္ခတ်အလို သူရိယမာသ အလိုတို့ကို မမတ်မြတ် စန္ဒမာသ အလို အားဖြင့်သာ ယှဉ်တွဲ၍ ပြလိုက်သည်။

(၁) သင်္ခရ-သိင်္ခရ ရတနာပြာသိုလဆန်း ၁၅-ရက် ည၌ ၂-ချက်တီးကျော် အချိန်မှစ၍ တပေါင်းလဆန်း ၁၅-ရက် ည၌ ၂-ချက်တီး အထိကို ဆိုသည်။

(၄၇၇)

[၅]

- (၂) နိန္ဒရ-ဝသန္တ ရတု၊ တပေါင်းလဆန်း ၁၅-ရက် ညဉ့် ၂-ချက်တီး ကျော်ကစ၍ ကဆုန်လပြည့်နေ့ ညဉ့် ၂-ချက်တီး အတိ။
- (၃) ဂိဓ္ဓန္တ-ဂိမု ရတု၊ ကဆုန်လဆန်း ၁၅-ရက် ညဉ့် ၂-ချက်တီးကျော်မှ စ၍ ဝါဆိုလပြည့်နေ့ ညဉ့် ၂-ချက်တီး ချိန်ထိ။
- (၄) ဝဿန္တ-ဝဿာန ရတု၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့ ညဉ့် ၂-ချက်တီးကျော်မှ စ၍ တော်သလင်းလဆန်း ၁၅-ရက် ညဉ့် ၂-ချက်တီး ချိန်ထိ။
- (၅) သာရဒ-သရဒ ရတု၊ တော်သလင်းလပြည့်နေ့ ညဉ့် ၂-ချက်တီး ကျော်မှစ၍ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၁၅-ရက် ညဉ့် ၂-ချက်တီး ချိန်ထိ။
- (၆) ဟေမ-ဟေမန္တ ရတု၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ ညဉ့် ၂-ချက်တီး ကျော်မှစ၍ ပြာသိုလဆန်း ၁၅ ရက် ညဉ့် ၂-ချက်တီး ချိန်ထိကို ခေါ်ဆိုသည်။

ရတုကဗျာအပြား မျိုး ၄-ပါး။ ။ ရတုလင်္ကာ အမျိုးအစား လေးပါးဟူ၏။

- (၁) ကေပုဒ်ရတု- တပုဒ်တည်းနှင့် အဓိပ္ပာယ် ကြောင်းခြင်းရာ ကုန်စုံအောင် ရေးသား စပ်ဆိုထားသော ရတုမျိုး၊ (၂) အဖြည့်ခံရတု- ပုဒ်စုံရတု ဖြစ်ရမည့်အစား နောင်ခါ ဖြည့်စွက်ရေးသားကြရန်အတွက် ၂-ပုဒ်သာ ရေးသားထားသော ရတုမျိုး၊ (၃) ပုဒ်စုံရတု ၃-ပုဒ်ဖြင့် ပြီးပြည့်စုံအောင် ရေးသားစပ်ဆိုထားသော ရတုမျိုး၊ 'မေတောင်ခြေတို့လို'
- (၄) ပုဒ်များရတု-ပုဒ်စုံမျှ မကတော့ဘဲ ၄,၅,၆,၇,၈ ပုဒ် စသည်ဖြင့် စပ်ဆိုထားသော ရတုမျိုး၊ ချီ၊ ချ၊ ညီညီ၊ မညီညီ၊ စပ်ဆိုနိုင်သည်။

ရတုကဗျာ ချီ၊ ချ၊ နည်းမျိုး ၂၅-ပါး။ ။ ကဗျာဗန္ဓုသာရကျမ်းမှ နည်းရရှိမျှ ယူပြသည်။

- (၁) ထူးဆန်းထွေလာ ၃-ပုဒ်လုံး၌ ရှည်တို ချီ၊ ချ မတူကြသော ဖွဲ့စီကုံးနည်း၊ (၂) ညွှန်ရှင်- အသတ်ရှိသော စာလုံးဖြင့်သာ ချခြင်း၊ (၃) ပေါက်ပြ- အသတ် ပါ၊ မပါ၊ အကွာထုတို့ဖြင့် အချီ၊ အချ မျှ၍ ကုံးဖွဲ့ခြင်း၊ (၄) ငုံ့ဖူး-၍ ဟူသော အကွာ မပါစေဘဲ ချီ၊ ချခြင်း၊ (၅) ပုလဲသွယ်-အသတ်အကွာနှင့် ၍-ဟူသော အကွာ အချီ၊ အချ၊ မှာ

ပါခြင်း၊ (၆) လည်ကုပ်ချိ-ရွှေပုဒ်၏ ဒုတိယပါး တတိယပါးတို့တွင် တခုခုသေပါဒ်၌ အက္ခရာကို၎င်း၊ အဓိပ္ပာယ်ကို၎င်း ယူ၍ လည်ကုပ်တွင် ချီခြင်း၊ (၇) အဖျားကောက်- ရွှေပုဒ်၏ အချတွင်ပါသော အက္ခရာ အဓိပ္ပာယ်တို့ကို ယူချီခြင်း၊ (၈) ရွှေလောင်းယုံ-က,ခ,တ,ယ,ပ,ရ,မ, ၎င်း အက္ခရာ ၇-လုံးတို့ဖြင့် ချီချီခြင်း၊ (၉) သော်တာဆောင် - ဟ, အက္ခရာ ရှောင်ရှားပြီး အသတ်တူ ကာရန်တူ အသံတူတို့ဖြင့် ချီခြင်း၊ (၁၀) ကက္ကုဆူး-ချီ,ချ ၃-ပိုဒ်လုံး၌ အချီ,အချ မညီထားခြင်း၊ (၁၁) နေဆောင် ခြည်ပြေး- က,တ,ထ, ဟူသော အက္ခရာ ၃-လုံးတို့တွင် တလုံးလုံးဖြင့် ချီခြင်း၊ (၁၂) ဖျောက်ဆိပ်လလယ်-ဝဏ္ဏ တလုံးလုံး အကြားတွင်ပါ၍ အသတ်ရှိသော အက္ခရာဖြင့်သာ ချီခြင်း၊ (၁၃) ညွန့်ဟုံ-ဝသတ် အက္ခရာ များ၍ ချီခြင်း၊ (၁၄) ခိုင်ညွန့်ခက်ဖြာ- ၇-လုံးဖြင့် အဆုံးချီခြင်း၊ (၁၅) မဏိဆံကျင်- ၉-လုံးဖြင့် အဆုံး ချီခြင်း၊ (၁၆) အာသာဝတီဝတ်ဆံ- ၁၀-လုံးဖြင့် ချီခြင်း၊ (၁၇) မဏိဦးပြည်း- ၁၅-လုံးဖြင့် ချီခြင်း၊ (၁၈) ဇော်တခိုင်လုံး- ၁၉-လုံးဖြင့် ချီခြင်း၊ (၁၉) မပြတ်ကေသာ- ၂၅-လုံးဖြင့် ချီခြင်း၊ (၂၀) ဇေယျသပြေသီးမှည့်- ၃၅-လုံး အဆုံးချီခြင်း၊ ထို့ထက် လွန်၍ မချကောင်းချေ၊ (၂၁) ချိန်ခွင်လျှာ-ပဌမနှင့် တတိယပိုဒ်တို့မှာ သံတူချ၍ ဒုတိယပိုဒ်မှာ သံကွဲချခြင်း၊ (၂၂) ဘီလူးရယ်- သရူပ, သဝဏ္ဏ အက္ခရာ အသတ်,အသံ စသည်တို့ကို မတူလုံးလုံးပြု၍ စီကုံးခြင်း၊ (၂၃) စာကျိုး-ငသတ်,ညသတ်, တသတ်, ပသတ်, နသတ်, မသတ်တို့ကို စပ်ခြင်း ချီ,ချီခြင်း၊ (၂၄) စာဆန်း-ကဝိမပိသ, ကဗျာဥပဒေမရှိသည့် ခေတ်ဆန်း စာပေ ဟူသမျှ၊ (၂၅) စာထုံး-စာကျိုးကိုပင် ခေါ်ဆိုသည်။

ရတုစပ်ရာ၊ နည်း ၆-ဖြာ၊ ကျမ်းလော အဘယ်နည်း။ ။ ရတုစပ်နည်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကျမ်းပေါင်း များစွာ လာရှိကြသော်လည်း ဤ၌ ကဗျာဗန္ဓု သာရကျမ်း၌ လာသည်ဟု ဖြေဆိုပါအံ့။ ၎င်းပုံစံကို (အစပ် ၆-ပါး) ၌ ပြန်ရှုလေ။

ရတုပိုဒ်စုံမျိုး ၅-ပါး။ ။ ပိုဒ်စုံ စပ်ပုံ နည်းမျိုး ၄-ပါးကို ဆိုသည်။ ပိုဒ်စုံ ဆိုသည်ကား ၃-ပုဒ်ကို ဆို၏။

(၅၅၀)

[၇။ ၇ + နံ]

- (၁) ရိုးရိုးပိုဒ်စုံ- အစပ် ၆-ပါး၌ ဖြစ်သလို ထည့်သွင်း စပ်ဆိုသွားသော ပိုဒ်စုံ ရတုများ။ ပုံ- မဲဇာတောင်ခြေ- တို့လို။
- (၂) သတ်စေ့နှက်၊ ခု-ချက်ညီ ပိုဒ်စုံ- ကာရန် ခု-ချက်လုံးကို ညီညွတ်စွာ ခု-ပုဒ်လုံး၌ မချွတ်အောင် စပ်ဆိုသွားသော ရတုပိုဒ်စုံများ။ ပုံ- ဒု နဝဒေးဆို 'ညွန့်လမ်းရွှေဝါ' တို့လို။
- (၃) စကြာလည် ပိုဒ်စုံ- စကြာများလည်သလို မိမိ၏ အချိပိုဒ်နှင့်ပင် အဆုံး၌ ထပ်၍ချသော ပိုဒ်စုံမျိုး။ ပုံ၊ ရခိုင် မိညိုဆို 'နန်းတွင်းမိညို၊ ကျွန်ုပ်ဆိုသား (ဃ) နန်းတွင်းမိညိုသာ တကား' တို့လို။
- (၄) ကိုယ်တွင်းပြည့် ပိုဒ်စုံ-ကိုယ်နှင့်တူသော အလည်ပိုဒ် အားလုံးတို့၌ ပဌမ ပိုဒ်၏ သတ်ပုံကာရန်အတိုင်း မချွတ်လိုက်ယူ စပ်ဟပ် ရသော ပိုဒ်စုံမျိုး။ ပုံ- ရှင်ရဋ္ဌသာရဆို (က) မြသွယ်ရောင်လှုံ၊ ကုံး၍ပန် လျက်၊ ဝင်းစံကြွရွက်၊ ဖူးသစ်ထွက်သော် (ဃ)။ (ခ) လှသွယ် ခေါင်စံ၊ သုံးရွှေရံလျက်၊ မင်းစံ ရွှေညက်၊ ဦးသစ်ခက်သော် (လ)။ (ဂ) မြရွယ်တောင်ရံ၊ ရုံးတော့စံလျက်၊ တင်းသံစေခက်၊ ကြူးနှစ်သက် သော် (လ) အပိုဒ်ရှိသမျှ ဤနည်းစပ်။
- (၅) တောင်ထဲတွန့် ပိုဒ်စုံ-ပိုးတောင်ထဲ တွန့်သလို ကောက်ကျွဲ တွန့်လိမ် ကာ ၄-လုံး တမျိုး၊ ၅-လုံး တခါ၊ စပ်ဆို သီကုံးသွားသော ပိုဒ်စုံမျိုး။ ပုံ- ရှင်ရဋ္ဌသာရဆို 'ဒေဝစွရာ၊ ပြင်လျာ သင့်တင့်ယောင်၊ ရွှေကြက်တောင်ဝယ်၊ လှခေါင်တင့်မျိုးလွတ် (ဃ) ရွှေရင်ဖုံးတုံ မဖုံးတုံ' တို့လို။

ရတုမျိုး ၃-ပါး။ ။ ဥတုမျိုး ၃-ပါးကိုပင် အချို့ စာပေတို့၌ 'ရတု' ဟူသော ဝေါဟာရဖြင့် ရေးသုံးကြကုန်သည်။ သဘော အတူပင် မှတ်ပါ။

ရန်အောင်မြင်ရာ၊ နည်း ၆-ဖြာ၊ သိပါ အစိုးရ။ ။ ဇာတ် ။ ပါ။ ပ-အုပ်။ ၁၃၁-။ ဣ။ တတိယအုပ်။ ၁၉၁-စသည်တို့၌လည်း ပါရှိသည်။ ။ ဗုဒ္ဓဇာတ်မှ။ ရန်သူများကို အောင်နိုင်မှု နည်းပရိယာယ် ၆-ပါး။ (၁) စားနှပ်ရိက္ခာ ခဲယမ်းမီးကျောက် လက်နက် စစ်သည်ဗိုလ်ပါတို့ တောင်တင်းပြည့်စုံခြင်း။

(၂) ပရိတ်တော်နှင့် မန္တရားမန္တန်တို့ကို ရွတ်ဖတ်ခြင်း၊ (၃) ပညာရှိတို့နှင့် တိုင်ပင်ခြင်း၊ (၄) ရုတ်ဖွယ်စကားကို ပြောဆိုခြင်း၊ (၅) လက်ဆောင်ပဏ္ဏာတော်ကို ပို့ဆက်ခြင်း၊ (၆) အမျိုးအနွယ် ဆက်စပ်ခြင်း၊ မိတ်ဖွဲ့ခြင်း။

ရန်ငြိုးပြေကြောင်း တရား ၅-ပါး။ ။ရန်သူအပေါ်၌ ရန်ငြိုးပြေစရာ တရားငါးပါး။ (၁) မေတ္တာ ဘာဝေတဗျာ- ရန်သူ၌ မေတ္တာပွားပါ။ (၂) ကရုဏာ ဘာဝေတဗျာ- ရန်သူကို သနားညွှတ်ပါ။ (၃) ဥပေက္ခာ ဘာဝေတဗျာ- လျစ်လျူ ရှုလိုက်ပါ။ (၄) အသတိ မနသိကာရေ- မေ့ပျောက်ပစ်လိုက်ပါ။ (၅) ကမ္မဿ ကတာ အဓိဋ္ဌာတဗျာ- သူပြုသမျှအမှု သူ့ကံနှင့်သူ ဖြစ်ပါစေတော့ ဟူသော သဘောထားလိုက်ပါ။

ရန်ငြိုးပြေကြောင်း တရား ၉-ပါး၊ ၁၀-ပါး။ ။နဝဂ်တ္တရ ပါဠိတော်။ ၂၀၈။ ဋ္ဌ။ ၂၇၆။ ဒသဂ်တ္တရပါဠိတော်။ ၃၇၅။ ဋ္ဌ။ ၃၂၄-၌ အကျယ်ရှုပါ။ အာသာတဝတ္ထု ဆယ်ပါးလည်း ခေါ်၏။ ဒေါသဖြစ်ရန် နီးစွာသော အကြောင်းတို့တည်း။ (၁) မိမိစီးပွားမဲ့ကို ယခုပြုနေသူ၊ (၂) ရှေးကပြုခဲ့ဘူးသူ၊ (၃) နောင်ခါပြုမည့်သူ၊ (၄) မိမိချစ်သူ စီးပွားမဲ့ကို ယခုပြုနေသူ၊ (၅) ရှေးက ပြုခဲ့ဘူးသူ၊ (၆) နောင်ခါ ပြုမည့်သူ၊ (၇) မိမိမုန်းသူ၏ စီးပွားဥစ္စာ ယခုတိုးတက်နေခြင်း၊ (၈) ရှေးက တိုးတက်ခဲ့ခြင်း၊ (၉) နောင်လည်း တိုးတက်အံ့ဖြစ်ခြင်း၊ (၁၀) မိုဗ်းရွာလွန်း၊ နေပူလွန်း၊ လေတိုက်လွန်း၊ မရွာ၊ မပူ၊ မတိုက်၊ လသာ လမသာခြင်း၊ ခလုပ်တိုက်မိခြင်းတို့၌ အရာမဟုတ်ဘဲလျက် အမျက်ထွက်ခြင်းဟူသော အဋ္ဌာန ကောပ။

ရန်ငြိုးမျက်ထား၊ အပြစ်များ၊ ၅-ပါး မကောင်းသင့်။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (အမျက်ပွားများ၊ ပြစ်တရား၊ ၅-ပါး ကျမ်း၌ဆို) ဟူသော သုဒေသန၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ရန်လည်း မဆိုင်း မပြိုင်တရား၊ မျိုး ၁၀-ပါး၊ ရှောင်ရှားစရာ အဘယ်နည်း?။ ။ ဤ၌ အမေးပုစ္ဆာပြုသူက ဆယ်ပါးသာ မေးထားသော်လည်း ဩဝါဒထူးပျို၌ ၁၁-ပါးမျှ လာရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းပျို စာမူအတိုင်း ပင် ပြေဆိုလိုက်အံ့။ ရန်မပြုရာ ဆယ်တစ်ရာကား -

(၄၉၂)

[၇ + န်]

- (၁) အာဏာထန်ပြင်း၊ စိုးမင်းတို့အား၊ ရန်ပြုမှားသော်၊ နှောင်ထားပျက်ခတ်၊ ဘေးတွေ့တတ်၏။
- (၂) မှူးမတ်စစ်ကဲ၊ သူရဲဗိုလ်မှူး၊ တပ်မှူးစစ်ကွပ်၊ စစ်ကြပ်မှုထမ်း၊ ရာထမ်းတို့အား၊ ရန်ပြုမှားသော်၊ ကြေထွားရိပွတ်၊ ကွပ်ညှပ်ပြင်း၍၊ ချည်နှောင်တွေ့၏။
- (၃) နောက်ရွှေမြင်သီး၊ သူကြီးကြေးကိုင်း၊ မြေတိုင်စချီ၊ အစီအရင်၊ ရွာရှင်တို့အား၊ ရန်ပြုမှားသော်၊ ရပ်ခြားမြေရွှေ၊ နှင်ထုတ်တွေ့၏။
- (၄) ညဉ့်နေ့ခတ်လည်၊ ရာဇာစည်နှင့်၊ မောင်းသည်တို့အား၊ ရန်ပြုမှားသော်၊ ထိပါးမျက်ငွေ၊ ဆင်းရဲတွေ့၏။
- (၅) သိမ်မွေ့အာစာ၊ ခေမာရည်မှန်း၊ ရဟန်းတို့အား၊ ရန်ပြုမှားသော်၊ လေးပါးပါယ်ငွေ၊ ဆင်းရဲတွေ့၏။
- (၆) အလှေဘာသာ၊ ယုတ်မာကျင့်ရိုး၊ ကျွန်ဆိုးတို့အား၊ ရန်ပြုမှားသော်၊ လေးစားမထေ၊ မရိုသေလျှင်၊ ပြုလေတုံ၍၊ ကြံစည်မေ့၏။
- (၇) ရေမြေတံခွန်၊ မင်းကျွန်တို့အား၊ ရန်ပြုမှားသော်၊ လှည့်ပြားပတ်ကွေ့၊ ကုန်းတိုက်တွေ့၏။
- (၈) ကြီးလှေဂုဏ၊ မိဘတို့အား၊ ရန်ပြုမှားသော်၊ စကားလောင်ဝေ့မှုရာတွေ့၏။
- (၉) ရွှေငွေအတိ၊ နက်ကျိပြင်အေး၊ သူဌေးတို့အား၊ ရန်မှုမှားသော်၊ တရားပြု၍၊ အလျော်တွေ့၏။
- (၁၀) ကောဇ်စေ့မဟုတ်၊ သူယုတ်တို့အား၊ ရန်ပြုမှားသော်၊ စကားစမည်၊ အရှည်အတို၊ မရိုမသေ၊ အထွေထွေလျှင်၊ ပလွေလွင့်၍၊ ကဲ့ရဲ့တွေ့၏။
- (၁၁) ချမ်းမြေ့ယှဉ်မှီး၊ အိမ်နီးချင်းအား၊ မုန်တွေ့မှားသော်၊ ရွာသားရွာသူ၊ ဦးမည်းဖြူတို့၊ ငြူစုစောင်းမဲ၊ ငြီးငွေ့မြသည်၊ ဆိုဆဲခံရ မှန်မုချ။

[၇ + န် ။ ၇ + ပ်]

(၄၉၃)

ရန်သူမျိုး ၄-ပါး။ ။ ဤ၌ ကျစ်မှတ်ရ လွယ်ကူစေရန် စာဏကျပျို့မှ ယူပြုလိုက်သည်။

- (၁) မွေးသည့်ဘခင်၊ ကျေးဇူးရှင်လည်း၊ ကြွေးတင်အောင်သာ၊ ပြုလုပ် ပါမူ၊ သေချာစိစစ်၊ ရန်သူဖြစ်၏။
- (၂) အချစ်ဖိုအင်၊ မွေးမိခင်လည်း၊ ပျော်ရွှင်မိုက်မှား၊ လင်ငယ်ထားမူ၊ မှတ်သားစင်စစ်၊ ရန်သူဖြစ်၏။
- (၃) မေတ္တာဆပွား၊ ချစ်မယားလည်း၊ အများငေးမျှ၊ အလွန်လှမှု၊ မှတ်ကြစင်စစ်၊ ရန်သူဖြစ်၏။
- (၄) ရင်နှစ်ခေါ်ငြား၊ သွီးသားလည်း၊ သင်ကြားပညာ၊ ကင်းမဲ့ပါမူ၊ မှတ်ရာစင်စစ်၊ ရန်သူဖြစ်၏။

ရန်သူမျိုး ၅-ပါး။ ။ ပဉ္စကံတ္ထရ။ ပါ။ ၂၂၆။ ထေရီဂါထာ ။ ပ။ ၄၃၃ ။ ဋ။ ၂၉၆။ ပေါတန်စွာ မပြုကျင့်ရသော အရာငါးပါး။ (၁) ရေ ရန်သူ၊ (၂) မီး ရန်သူ၊ (၃) မင်း ရန်သူ၊ (၄) ခိုးသား ထားပြု ရန်သူ၊ (၅) မလို မုန်းတီးသူ ရန်သူ။

ရပ်ပြစ် ၈-ပါး။ ။ အဋ္ဌကုဏခေါ် နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ် မရကောင်းသော အရပ် ဋ္ဌန ရှစ်ပါး ယူ၏။ ဇိနာလင်္ကာရဋ္ဌိကာ။ (၁) ပစ္စန္ဒဇော-ဗုဒ္ဓသာသနာ တော် မတည်မရှိသော ပစ္စန္ဒရစ်အရပ်၊ (၂) အဂ္ဂပိနော- နာမ်သာရှိ၍ ရုပ်မရှိသော အဂ္ဂပ ၄-ဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်း၊ (၃) ဝိတ လိင်္ဂေါ- ပဋိသန္ဓေ အားဖြင့် အင်္ဂါ ချို့တဲ့သော သူဖြစ်ခြင်း၊ (၄) အသညဇော- ရုပ်သာရှိ၍ နာမ်မရှိသော အသညသတ်ဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်း၊ (၅) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ-နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မျိုး ဖြစ်ခြင်း၊ (၆) ပေတော- ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်း၊ (၇) တိရစ္ဆာနော- တိရစ္ဆာန်ဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်း၊ (၈) နေရယိကော- ငရဲဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်း။

ရပ်ပြစ် ၈-ပါး။ တနည်း။ ။ အင်္ဂုတ္တရ ။ ပါ။ ၆၀။ ဋ။ ၄၄။ သုတ်ပါထေယျ ။ ပါ။ ၂၄၈။ ဋ။ ၂၄၆။ ဝိမာနဝတ္ထု ။ ဋ။ ၁၁၇။ ဤပြုလုပ်တုံကား သမာနဝါဒ ဆရာတို့အလိုတည်း။ သာသနာတိုင်း အခါမျိုး၌။ (၁) ငရဲဘုံ၌ ဖြစ်သောသူ၊

(၄၉၄)

[၄ + ပ်။ ၄ + ယ်]

(၂) တိရစ္ဆာန်ဘုံ၌ ဖြစ်သောသူ၊ (၃) ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်သောသူ၊ (၄) အသည်သတ်ဘုံ၊ အဂ္ဂပဘုံတို့၌ ဖြစ်နေသူ၊ (၅) မဇ္ဈိမတိုက် ဘုရား ပွင့်ခိုက်၌ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ချို့တဲ့စွာ လူဖြစ်နေသူ၊ (၆) မဇ္ဈိမတိုက် ဘုရားလက်ထက်၌ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ တည်နေသူ ဖြစ်လျက် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ယူနေသူ၊ (၇) ပစ္စန္ဒရင့်ခေါ် သာသနာမဲ့ရာ အရပ်မျိုး၊ (၈) ဗုဒ္ဓသည် ခေါ် သုညကမ္ဘာ၌ မဇ္ဈိမတိုက်သားစု။

ရပ်ပြစ် ဇု-ပါး၊ တနည်း။ ။ ထိုဂ-ပါးတို့တွင် “အသူရကာယ်ဘုံ” ထည့်၍ (နဝအက္ခဏေ) ဟု သုတ်ပါကိက။ ၂၁၉-၌ လာရှိသည်။

ရယ်ခြင်း ဝ-ပါး၊ လူအများ၊ တရားရစေမှု။ ။ စာဆိုတော်ကြီး စိန္တကျော်သူ ဘွဲ့ခံ ဦးဩ၏ ဩဝါဒထူးပျို စာပိုဒ်ရေ ၁၅-မှ ရယ်ခြင်း သုံးပါးကို ပိုင်ဆိုင်သူတို့အတွက် တရားရရန် ပြဆိုလိုက်သည်။

(၁) မယားသယ် မယ်ခြင်း၊ ချစ်လိုမညီး၊ ဇနီးအိမ်ရှင်၊ မိမိလင်သည်၊ ချစ်ခင်သောအား၊ သမီးသားကို၊ ပိုက်ဖျားအားရမ်း၊ ချီရွတ်နမ်း သော်၊ မယ်ဝမ်းကမေး၊ သူများသွေးကို၊ အလေးတမြတ်၊ သင့်သား မှတ်၍၊ လည်ပတ်ဖက်ချီ၊ နမ်းလေပြီဟု၊ မထည်မလေး၊ အသွမ်း သွေး၍၊ အဝေးမျက်ကွယ်၊ မယားရယ်၏။

(၂) မြေ လယ်ယာက ရယ်ခြင်း၊ ငါ့လယ် ငါ့ယာ၊ ငါ့မြေတာဟု၊ ဥစ္စာ ခင်မင်၊ ပြန်ဆိုလျှင်လည်း၊ အရှင်မဲ့ပါ၊ ငါတို့မှာမူ၊ ကမ္ဘာမကျေ၊ မခြင်းနေ၏၊ မသွေယွင်းယို၊ သစ်တို့ကိုယ်မျှ၊ လို့ မပိုင်ဘဲ၊ ဘွယ်သရဟု၊ ပြောင်ဖြသောနှယ်၊ မြေကရယ်၏။

(၃) ရွှေ ငွေ ရတနာက ရယ်ခြင်း၊ ငါ့စိန် ငါ့ရွှေ၊ ငါ့ကြေးငွေဟု၊ စိတ်စေ ကြည်သာ၊ ဆိုပြန်ပါလည်း၊ ကြမ္မာဆော်တိုက်၊ ကောင်းတော် ခိုက်မို့၊ အိမ်ဆိုက်မျှသာ၊ တည်းခိုပါရှင်၊ ငါးဖြာရန်သူ၊ ယူလည်း တို့ပါ၊ သေမင်းခွါလည်း၊ သင့်ရာ အလျောက်၊ ငါတို့ခရာကံသည်၊ တို့သခင်လျှင်၊ ဖြစ်ချစ်လွန်းလှ၊ လွန်မင်းစွဟု၊ ဒေါသချီးရယ်၊ ရွှေ ငွေ ရယ်သည်၊ သုံးသွယ်ရယ်ဆေး၊ ပြက် သွယ် သွေး။

ရယ်ခြင်း ၆-ပါး၊ မျိုးအပြား၊ မိန့်ကြား ဘိဓမ္မာ။ ။ ၎င်း ခြောက်ပါး၌
 ၂-ပါးစီ၊ အစဉ်အတိုင်း သူမြတ် ရယ်ခြင်း၊ သူလတ် ရယ်ခြင်း၊ သူယုတ် ရယ်
 ခြင်းဟု ဆိုပါလေ။ (၁) သိတ- မျက်စိပွင့်ရုံမျှ ပြုံးခြင်း၊ (၂) ဟသိတ-
 သွားအနည်းငယ် ပေါ်ရုံမျှ ပြုံးခြင်း၊ (၃) ဝိဟသိတ- အသံသာ ညွှင်းစွာ
 ထွက်ရုံမျှ ရယ်ခြင်း၊ (၄) ဥပ ဟသိတ- ပခုံးဦးခေါင်း လှုပ်အောင် ရယ်
 ခြင်း၊ (၅) အပ ဟသိတ- မျက်ရည်ထွက်အောင် ရယ်ခြင်း၊ (၆) အတိ
 ဟသိတ- လက်၊ ခြေ၊ ကိုယ် ကို ပစ်ယိမ်း၍ ရယ်ခြင်း။

ရယ်ဘွယ် ၁၀-ပါး၊ ကဝိများ၊ မိန့်ကြားကဗျာ အဘယ်နည်း?။ ။
 စိန္တကျော်သူ ဦးဩရေး ဩဝါဒထူး ပျို့ကဗျာ၌ ဤသို့ဆို၏။ (၁)
 ဆယ်ပါးရယ်ဘွယ်၊ မှတ်ကြောင်း သွယ်ပိမ့်၊ ဉာဏ်ကျယ် ပါလျက်၊ ပဲ့လယ်
 ချက်ဝယ်၊ နှုတ်ထွက် ယွင်းပါး၊ ဖွင့်ဆိုမှားအံ့၊ (၂) ခစား သူ့မှာ၊
 သူလိုရာသို့၊ လိုက်နာရလျက်၊ မာနတက်အံ့၊ (၃) လက္ခဏာမဲ့၊ ချို့တဲ့ဥစ္စာ၊
 ဆင်းရဲစွာလျက်၊ ကာမဂုဏ်မူ၊ လုံ့လပြုအံ့၊ (၄) ပြီးထုထပ်ပွား၊ ဥစ္စာများ
 လျက်၊ မိုက်အား ဖုံးလွှမ်း၊ မပေးကမ်းဘဲ၊ ဒါန နည်းအံ့၊ (၅) ငြိမ်းချမ်း
 သာမာ၊ နေရပါလျက်၊ သူ့မှာမှီနေ၊ ခစားလေအံ့၊ (၆) သားရေ
 လျော့ပါး၊ အံ့လှည့်ငြားလျက်၊ တရားမဂ်ဖိုလ်၊ မမိခိုအံ့၊ (၇) ရန်ဖြို
 ပယ်လှစ်၊ ပြည့်ရှင်ဖြစ်လျက်၊ မူညစ်ဆိုးနွမ်း၊ မှူးမတ်သွမ်းနှင့်၊ ချစ်ကျမ်း
 ဝင်ဝင်၊ ရေးတိုင်ပင်အံ့၊ (၈) သန့်စင်နွယ်ဓာတ်၊ မျိုးရိုးမြတ်လျက်၊
 အတတ်မသင်၊ နားဝင် မကျမ်း၊ လော်လီသွမ်းအံ့၊ (၉) မနွမ်းဂုဏ်အင်၊
 ယောက်ျားစင်လျက်၊ ချစ်ခင်စိုးပိုင်၊ မယားနိုင်အံ့၊ (၁၀) သုံးဆိုင်ဗေဒင်၊
 ကုန်စင်မြောက်မြား၊ ထုံးနွယ်ထူးသည်၊ ပုဏ္ဏားဖြစ်လျက်၊ အကျင့်
 ပျက်အံ့၊ ကန့်ကွက်ခြားနား၊ ဤဆယ်ပါးကို၊ အမှားလူတင်၊ ရယ်ဘွယ်
 ထင်သည်၊ သည့်ပြင်ရယ်ဆေး ရမည်ဝေး။

ရသ ၆-ပါး၊ ၇-ပါး၊ ၉-ပါး၊ တနည်း။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (အရသာ ၆-ပါး။
 ၇-ပါး။ ၉-ပါး)၌ ရှုပါ။

ရသမျိုး ၃-ပါး။ ။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ။ ပါ။ ၂၇၀ ။ ဋ္ဌ။ ပ-အုပ်။ ၁၇၃။
 (၁) ဓမ္မရသာ- မဂ်-၄-ပါး။ (၂) အတ္တရသာ- ဖိုလ် ၄-ပါး၊ (၃) ဝိမုတ္တိရသာ-
 နိဗ္ဗာန်။

(၄၉၆)

[၇ + သံ။ ၇]

ရသာ သရ၊ ၃-လုံးဖြူ သန္ဓေ ဥပဒေ။ ။ မျက်စိတမှိတ် လျှပ်တပြက်ခန့်မျှ
တို့အားအသိ တမတ္တဉာဏာလမျှ အသက်ရှိသော (အ၊ ဣ၊ ဥ) ၎င်း
သုံးလုံးကို ဆိုသည်။

ရသေ့မျိုး ၈-ပါး။ ။ သုတ္တန်ပီတိ ။ ငွေ။ ပ-အုပ်။ ၃၁၀။ သာသနာတော်
တိုင်း၌ ရသေ့မဝတ်ကောင်းချေ၊ ရသေ့ဝတ်သောသူသည် သာသနာတော်
ကို ဖျက်ဆီးသူ မည်ကြောင်းနှင့်သဋ္ဌာယတနသံယုတ်။ ပါ။ ၅၁၈။ ငွေ။ ၁၄၅။
သုတ်သီလကုန် ။ ပါ။ ၄၉ ။ ငွေ။ ၂၄၀-တို့၌ သေချာစွာ ဟောထားတော်
မူသည်။ (၁) သပုတ္တ ဘရိယ ရသေ့- ပစ္စည်းဥစ္စာ စုဆောင်း၍ သား မယား
နှင့် နေသော ရသေ့၊ (၂) ဥစ္စာစရိယ၊ ရသေ့- ကောက်သင်း ကောက်၍
စားရသော ရသေ့၊ (၃) အဂ္ဂိပက္ကိက ရသေ့- ဆန်၊ ပဲ၊ အလှူခံ၍ ချက်စား
သော ရသေ့၊ (၄) အသာမပိက ရသေ့- ကျက်ပြုံး ထမင်း ဟင်းကို
ခံစားသော ရသေ့၊ (၅) အသ္မ မုဋ္ဌိက ရသေ့- သစ်ခေါက်ခွံကို ခွါစား
သော ရသေ့၊ (၆) ဒန္တဝက္ကလိက ရသေ့- မိမိသွားဖြင့်သာ ကိုက်ခွါစား
သော ရသေ့၊ (၇) ပဝတ္ထဖလ ဘောဇန ရသေ့- သစ်သီး သစ်ရွက်တို့ကို
ချွေဆွတ်၍ စားရသော ရသေ့၊ (၈) ပဏ္ဍုပလာသိက ရသေ့- အလိုလို
ကျွေကျလာသော ရွက်၊ ပွင့်၊ သီး တို့ကိုသာ စားသော ရသေ့မျိုး။

ရဟန္တာတို့ မပြုစော့စသော တရား ၅-ပါး။ ။ ဘယ်အခါမှ စေတနာနှင့်
မပြုသော ကရားငါးပါးဟူ၏။ (၁) ပါဏာတိပါတ၊ (၂) အဒိန္နာဒါန၊
(၃) မေထုနဓမ္မ၊ (၄) မုသာဝါဒ၊ (၅) သန္နိကာရက- ခဲဘွယ်၊
ဘောဇဉ်ကို နောက်နေ့အတွက် သိုမှီး၍ စားခြင်းမျိုး။

ရဟန္တာမျိုး ၂-ပါး။ ။ ဈာန်အစေး ရှိ မဲ့ အားဖြင့် ပြားသည်။
(၁) သုက္ကဝိပဿက ရဟန္တာ-ဈာန်၊ အဘိညာဏ်၊ တန်ခိုးမရှိ ပကတိ
သူလို ငါလိုနေသော ရဟန္တာ၊ (၂) ဈာနလာဘီရဟန္တာ-ဈာန်၊ အဘိညာဏ်
တန်ခိုးရှင် ရဟန္တာ။

ရဟန္တာမျိုး ၆-ပါး၊ တနည်း။ ။ ရဟန္တာ အမျိုးအစား ၆-ပါး။ (၁) သဒ္ဓါ
ဝိပုတ္တ ရဟန္တာ- လွန်ကဲသော သဒ္ဓါဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်ကင်းသော
ရဟန္တာ၊ (၂) ပညာဝိပုတ္တ ရဟန္တာ- လွန်ကဲသော ပညာဖြင့် ကိလေသာမှ

လှုပ်ကင်းစသာ ရဟန္တာ၊ (၃) ဥဘတောဘာဂ ဝိမုတ္တ ရဟန္တာ-ဗလကံ
ဝိဇ္ဇာ အဘိညာဉ်မပါ ယဒ္ဓါ၊ ပညာ ၂-ပါးဖြင့်သာ ကိလေသာမှ လှုပ်ကင်း
သော ရဟန္တာ၊ (၄) တေဝိဇ္ဇ ရဟန္တာ- ဝိဇ္ဇာ ၃-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော
ရဟန္တာ၊ (၅) ဆဋ္ဌာဘိည ရဟန္တာ- အဘိညာဉ် ၆-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော
ရဟန္တာ၊ (၆) ပဋိသမ္ဘိဒါ ပတ္တ ရဟန္တာ-ပဋိသမ္ဘိဒါ ၄-ပါးသို့ ဆိုက်ရောက်
သော ရဟန္တာ။

ရဟန္တာမျိုး ၁၂-ပါး၊ တခုည်း။ ။ သုတ္တန်ပါတ် ။ ဋ္ဌ။ ပ-အုပ်။ ၂၇၂။ ခုဒ္ဒက
ပါဌ ။ ဋ္ဌ။ ၁၅၃-၅ အကျယ်ရှုပါ။ (၁) သုညတ ဝိမောက္ခ ရဟန္တာ၊
(၂) အနိမိတ္တ ဝိမောက္ခ ရဟန္တာ၊ (၃) အပဏိဟိတ ဝိမောက္ခ ရဟန္တာ၊
၎င်း ၃-ပါးကို ပဋိပဒါ ၄-ပါးနှင့် မြှောက် ရဟန္တာ ၁၂-မျိုး ဖြစ်၏။

ရဟန်းအပြား၊ မျိုး ၈-ပါး၊ ခွဲခြား သိတော်မူ။ ။ ဝိနည်းပါရာဇိက ။ ပါ။
၂၇ ။ ဋ္ဌ။ ပ-အုပ်။ ၂၀၆။ ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်က စ၍ ယနေ့တိုင်
အောင် ဖြစ်လာကြသော ရဟန်းမျိုး အပြား ၈-ပါး။

- (၁) ဧဟိ ဘိက္ခုပသမ္ပဒါ-ဘုရားရှင်က ရဟန်း လာလှည့်ဟု ခေါ်ဆဲဉ်
အလိုအလျောက်ပြီးသော ရဟန်းမျိုး။
- (၂) သရဏ ဂမနူပသမ္ပဒါ- သရဏဂုံ ခံယူဆောက်တည်ရုံဖြင့် ပြီးသော
ရဟန်းမျိုး။
- (၃) ဩဝါဒ ပဋိဂ္ဂဟဏူပသမ္ပဒါ-ဤပုံ ဤနည်းဖြင့် ကျင့်ဟု ဆုံးမခြင်း
ဖြင့် ပြီးသော ရဟန်းမျိုး။
- (၄) ပညာ ဗျာကရဏူပသမ္ပဒါ- သောပါက ထေရ်ကဲ့သို့ ပြဿနာဖြေဆို
၍ ဘုရားခွင့်ပြုသဖြင့် ပြီးသော ရဟန်းမျိုး။
- (၅) ဂရမ္မေ ပဋိဂ္ဂဟဏူပသမ္ပဒါ- ဂရုဓံကို ဝန်ခံချက် ထားခြင်းဖြင့်
ပြီးသော ရဟန်းမျိုး။
- (၆) ဒူဟေနူပသမ္ပဒါ- အမုကောသိလေ မည်သော ပြည့်တန်ဆာမကဲ့သို့
တမန်စေလွှတ်ခြင်းဖြင့် ပြီးသော ရဟန်းမျိုး။

(၄၉၈)

[၅]

- (၇) အဋ္ဌဝါစိကူပသမ္ပဒါ-ဘိက္ခုနီမများထံ ၄-ကြိမ်, ဘိက္ခုယောကျ်ားများထံ ၄-ကြိမ်အားဖြင့် ရှစ်ကြိမ်သော ဥတ်, ကမ္မဝါစာဖြင့် ပြီးသော ရဟန်းမျိုး။
- (၈) ဥတ္တိစတုတ္ထ ကမ္မူပသမ္ပဒါ-ဥတ်နှင့်တကွ လေးကြိမ်မြောက်သော ကမ္မဝါစာဖြင့် ပြီးသော ရဟန်းမျိုး။

ရဟန်းကောင်းတို့ အသွင်မူရာဂုဏ် ၂၂-ပါး။ ။ ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်သော ပုထုဇဉ်ရဟန်းတို့ အသွင်မူရာ ဂုဏ် ၂၂-ပါး၊ ဖူးမြင်ရသူတို့ စိတ်ထဲ၌။

(၁) သေက္ခပဂ္ဂိုလ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း၊ ရဟန္တာဟု ထင်မှတ်ခြင်း၊ အရိယာတို့နှင့် တူသော အကျင့်ရှိခြင်း၊ တူသော နေထိုင်ခြင်း ရှိခြင်း၊ တူသော ဣန္ဒြေရှိခြင်း၊ တူသော ဆင်းရဲခြင်း ရှိခြင်း၊ တူသော သည်းခံခြင်းရှိခြင်း၊ တကိုယ်ထီးတည်း အကျင့်ရှိခြင်း၊ တကိုယ်ထီးတည်း မွေ့လျော်ခြင်း၊ တယောက်ထီးတည်း ကျိန်းအောင်းခြင်း၊ (၁၀) မကောင်းမှုမှ ရှက်ခြင်း၊ မကောင်းမှုမှ လန့်ခြင်း၊ သမ္မုအကျင့်ကို အားထုတ်ခြင်း၊ ကုသိုလ်၌ မမွေ့လျော့ခြင်း၊ သက်လွတ်ခြင်းကာမမှ ဖိကြဉ်ခြင်း၊ ပါဠိကို သင်ယူခြင်း၊ အဋ္ဌကထာ သင်ယူခြင်း၊ သီလ, သမာဓိ, ပညာဂုဏ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း၊ ကင်းသော တပ်မက်မှုရှိခြင်း၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်း၊ (၂၀) ဖန်ရည်စွန်းသော သက်န်းကိုဆောင်ခြင်း၊ ဦးပြည့် ဦးခေါင်းရှိခြင်း။ (၂၂)

ရဟန်းကောင်းများ၊ ထို ၆-ပါး၊ ဖွဲ့ငြား မိတ်ဆွေ မပြုရာ။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (ဆွမ်းမခံရာသည့် ဌာန ၆-ပါး) ဟူသော သုတေသန၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ရဟန်းကျောင်းများ၊ မျိုး ၁၀-ပါး၊ ခြားနား မည်သို့နည်း? ။ ရဟန်းတော်များ၏ ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်းသစ်မိန်းကို သာမညပလသတ်၌ ဤသို့ပြု၏။

(၁) ဝိဝိတ္ထ သေနာသန- အမိုး အကာ အနင်းတို့ဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ ဆောက်လုပ်သောကျောင်း၊ (၂) အရည-တောရကျောင်း- ရွာနီးချုပ်စပ် တောငယ်မျိုး၊ (၃) ရုက္ခမူလ-သစ်တပင်ရင်း ဝါးတပင်အောက်၊ (၄) ပဗ္ဗတ-တောင်ပေါ်တောင်စောင်း တောင်သာယာ၊ (၅) ကန္တရ-ချောက် ချောင် သာယာသော ကမ္ဘားရံ၊ (၆) ဂီရိ ဂဟ- တောင်ခေါင်း ဥမင်လိုက်ဂူ၊ (၇) သုသာန-သင်းချိုင်း သုသာန်၊ (၈) ဝနပတ္ထ-တောအုပ် တောနက်

ရွာဝေးခေါင်ခေါင် တောကြီး၊ (၉) အဗ္ဗော ကာသ-လွင်ပြင် လဟာပြင်၊
(၁၀) ဖိလာလ ပုဉ္ဇ-ကောက်ရိုးပုံ မြက်ပုံ ၎င်းအုံသော ကျောင်း။

ရဟန်းဆိုး စုယီလတို့၏ ကျေးဇူးဂုဏ် ၁၀-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (ဒုယီလ
ရဟန်းတို့ ကျေးဇူးဂုဏ် ၁၀-ပါး) ခွဲ ဆိုခဲ့ပြီ။

ရဟန်းဆိုးများ၊ ရှာမှီစား၊ အား ၂၁။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (အနေသန တရား
၂၁-ပါး) ခွဲ ဆိုခဲ့ပြီ။

ရဟန်းတို့၏ စက္ခု ၅-ပါး။ ။ ရဟန်းတော်များ ခံစားရသည့် ဆင်းရဲခြင်း
ငါးပါး။ (၁) စိဝရ အသန္တုဋ္ဌ- ရရှိ ရရှိနေသော သက်န်းဖြင့် မရောင်ရဲ
နိုင်သော ရဟန်း၊ (၂) ပိဏ္ဍပါတ အသန္တုဋ္ဌ- ရရှိ ရရှိနေသော ဆွမ်းဖြင့်
မရောင်ရဲနိုင်သော ရဟန်း၊ (၃) သေနာသန အသန္တုဋ္ဌ- ရရှိပြီးသော
ကျောင်းအိပ်ရာနေရာဖြင့် မရောင်ရဲနိုင်သော ရဟန်း၊ (၄) ဘောသဇ္ဇ
အသန္တုဋ္ဌ- လက်ရှိဆေးဖြင့် မကျေနပ်သေးခြင်း၊ (၅) ဗြဟ္မစရိယ
အနုဘိရတ- ရဟန်းကျင့်ဝတ်၌ မပျော်ပိုက် မကျင့်ကြံနိုင်ခြင်း။

ရဟန်းတို့၏ သီလကြီး ၄-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (သီလကြီးမျိုး ၄-ပါး) ခွဲ
ရှုပါ။

ရဟန်းတို့ မကျက်စားကောင်းသော အိမ် ၆-ပါး။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ။ ပ။ ၁၇။
ဝိနည်း မဟာဝါ ။ ပါ။ ၉၉ ။ ဌ။ ၂၇၃။ (၁) ဝေသိယ ဂေါစရ-
ပြည့်တန်ဆာအိမ်၊ (၂) ဝိဓဝါ ဂေါစရ- မုဆိုးမချည်း နေသောအိမ်၊
(၃) ထုလ္လကုမာရီ ဂေါစရ- အပျိုကြီး အပျိုဟိုင်းချည်း နေသောအိမ်၊
(၄) ပဏ္ဍကဂေါစရ-ပဏ္ဍုက် အိမ်၊ (၅) ဘိက္ခုနီ ဂေါစရ- ဘိက္ခုနီမဋ္ဌာန်၊
(၆) ပါနာဂါရ ဂေါစရ-သေတင်းကုပ်၊ ဘုံဆိုင်၊ ၎င်း ၆-ဌာနသို့ မိတ်ဆွေ
ခင်ပွန်းဖွဲ့၍ သွားလာလည်ပတ်ခြင်းကို မပြုရာ၊ ပြုသော် ဒုက္ကဋ္ဌိ အာပတ်
သင့်၏။

ရဟန်းတော်များ၊ မအပ်ငြား၊ ၉-ပါး သီးဖျော်ရည်။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို
(အသီးကြီး ၉-ပါး) ဟူသော သုတေသန၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ရဟန်းတော်များ၊ ရှိမခိုးကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ် ၂၅-ယောက်။ ။ ၎င်း သရုပ်
ကို (အဝန္တိယ ပုဂ္ဂိုလ် ၂၅-ပါး) ခွဲ ဆိုခဲ့ပြီ။

(၅၀၁)

[၅]

ရဟန်းတို့ မစားကောင်းသော အသားကြီး ၁၀-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို
(အသားကြီး ၁၀-ပါး)၌ ရှုပါ။

ရဟန်းတို့ မဓမ္မအပ်သော အချိန်ကာလနှင့် အရပ်မျိုး ၃-ပါး။ ။ (၁) ရဟန်း
ဖြစ်ရာသိပ်၊ အချိန်ကာလ၊ (၂) ပဌမမင်္ဂလာရသော အရပ်၊ အချိန်ကာလ၊
(၃) ရဟန္တာဖြစ်သော အရပ်၊ အချိန်ကာလ။ တိကဂုံတ္ထရ ။ ပါ။ ၁၀၅
။ ၄။ ၇။

ရဟန်းတော်များ၊ ဝန် ၂-ပါး၊ ရုထား မြတ်ဗုဒ္ဓါ။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (ရူရ ၂-ပါး)
၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ရဟန်းတော်များ၊ သားငါးစား၊ ၃-ပါး အစွန်းလွတ်။ ။ ၎င်း သုတေသန၏
သရုပ်ကို (အစွန်း ၃-ပါး၊ ကင်းလွတ်ငြား၊ သားငါး အပ်သည်သာ)
ဟူသော စကားရပ်၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ရဟန်းဖြစ်ခြင်း အင်္ဂါ ၅-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ် အဓိပ္ပာယ်ကို (ပဉ္စင်း အင်္ဂါ
မျိုး ၅-ဖြာ)၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ရဟန်းမခံကောင်းသူ ၁၃-ယောက်။ ။ ရဟန်း ခံပေးသော်လည်း ရဟန်း
မဖြစ်။ (က) အသက် ၂၀-မပြည့်သောသူ၊ (ခ) ပါရာဇိက ကျပြီးသောသူ၊
(ဂ) အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ် ၁၁-ယောက်၊ ပေါင်း ၁၃-ယောက်။

ရဟန်းမများ၊ ၁၃-ပါး၊ ထားငြား တေဒင်။ ။ သရုပ် (တေဒင်ရ ရဟန်းမိန်းမ
၁၃-ပါး) ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ရဟန်းယောကျ်ား၊ တေဒင်ဇာ၊ ၄၁-ပါး၊ အဘယ်နည်း?။ ။ သရုပ်
(တေဒင်ရ ရဟန်းယောကျ်ား ၄၁-ပါး)၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ရဟန်းဝတ် ၆-ပါး။ ။ ဒါယကာ ဒါယိကာမများ အပေါ်၌ ရဟန်းတော်
တို့က ပြုကျင့်ရမည့် ဝတ် ၆-ပါး။ (၁) မကောင်းသော ကာယကံမှု
ဝစီကံမှု မနောက်မှု တို့ကို မပြုလုပ် မကြံစည်နိုင်အောင် တားဆီးပိတ်ပင်
ပေးရခြင်း၊ (၂) ကောင်းသော အမှုအရာနှင့် သုစရိုက်မှုတို့ကို ပြုလုပ်

(၅၀၂)

[၈။ ၈၇]

ယောက်ျားရော၊ မိန်းမပါ၊ မည်သူမဆို တင်ပလွင်ခွေ၍ ကိုယ်ကို မတ်ဖြောင့်စွာထားကာ ထိုင်ရမည်။ (ထိုင်ကောင်းသည်ချည်း) ဟု မှတ်ရာ၏။

အချို့ ဆရာတို့က မိန်းမများကို တင်ပလွင်ခွေ မထိုင်ရဟု တားမြစ်ခြင်းမှာ သူတို့သဘောမျှသာ ဖြစ်ချေသည်။ နည်းမှန် တရားဝင်ကား ထိုင်ခြင်း ဣရိယာပုထ်တို့တွင် တင်ပလွင်ခွေ ထိုင်ခြင်းကား- ကိုယ်ကာယကို မျှတ သက်သာစေ၍ သမာဓိ တရား မြန်မြန် ရလွယ်စေတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် မိန်းမများ တင်ပလွင်ခွေ ထိုင်လိုက ထိုင်နိုင်သည်ဟု မှတ်ကုန်ရာသတည်း။

ရဟန်းဟုတ်မှန်၊ အင် ၃-တန်၊ ထုတ်ပြန်မိန့်တော်မူ။ ။ ရဟန်းဟူသည်ကား ပေါ့ပေါ့တန်တန် မနေရာ၊ အောက်ပါ အင်္ဂါသုံးဖြာနှင့် ပြည့်စုံမှ ရဟန်း စစ်မှန် ဖြစ်သည်သာ ဟူ၏။ ရှေးဆရာတော်ကြီးများ မိန့်ကြားချက်။
(၁) တပေါ-ရဟန်းကျင့်ဝတ်နှင့် ပြည့်စုံရခြင်း၊ (၂) သုတိ-ကျင့်ရမည့် ရဟန်း ဝိနည်းတရားကို သိကြား နားလည်ရခြင်း၊ (၃) ယောနိ- ရဟန်း ခံရာ၌ ကံဆောင်သံဃာတို့သည် ရဟန်းမျိုးဖောက် စစ်မှန်ရခြင်း။

[၈၈]

ရာဂီမျိုး ၅-ပါး။ ။ ဓာတ်တပါးတို့အား စွဲကပ်ညစ်ညူးစေတတ်သော ဓာတ်မျိုး ငါးပါး။ (၁) ပြဒါး၊ (၂) ကြေး၊ (၃) လံ၊ (၄) သွတ်၊ (၅) ဂျတ်၊ အင်္ဂိုရတ်-ဝေါဟာရ။

ရာဇဂုဏ် ၆-ပါး၊ ဘုရင်များ၊ ပြင်ထား အဆင့်ဆင့်။ ။ ဘုရင်မင်းမြတ်တို့၌ ရှိထား ပြုလုပ်အပ်သော ဂုဏ်ခြောက်ပါး၊ အမရကောသ အဘိဓာန် ဋီကာမှ။ (၁) သန္တိ ဂုဏ်- ရန်သူတို့နှင့် သင့်တင့်အောင် တစုံတခုသော လက်ဆောင်ဖြင့် စေ့စပ်နိုင်မှု၊ (၂) ဝိဂ္ဂဟ ဂုဏ်- သူ့နိုင်ငံကို စစ်ထိုး အောင်နိုင် ပြုစုမိနိုင်မှု၊ (၃) ယာန ဂုဏ်- ရန်သူတို့ကို ထိုက်ခိုက်ရန် ချီတက်နိုင်ရေး ယာဉ်ရထား အားအင်ရှိခြင်း၊ (၄) အာသန ဂုဏ်-ခံစစ်

ထိုးစစ် စသည်တို့အတွက် နေရာကောင်း၌ ရှိနေမှု၊ (၅) ဒို့ဓာ ဂုဏ်-
သူ့ စစ်တပ် အင်အား ညီညွတ်မှုတို့ကို ကွဲပြားအောင်ပြု၍ အနိုင်ယူနိုင်မှု
နည်းပရိယာယ်၊ (၆) အာသယ ဂုဏ်-ရန်သူတို့ ကြောက်လန့် ဘွယ်ရာ
မဟာမိတ် နိုင်ငံကြီးများ အမှီရှိထားမှု။

ရာဇဂုဏ် ၈-ပါး၊ မင်းတရား၊ ကျင့်ငြား မည်သို့နည်း? ။ ။ဘုရင် မင်းမြတ်
တို့၌ ရှိထားရမည့် ကျေးဇူးဂုဏ် ရှစ်ပါး တနည်းကို ဆိုသည်။ ရာဇနိတိ။
(၁) ချီးမြှင့် နှိမ့်ချမှု၌ သိကြားမင်းကဲ့သို့ ပြုရခြင်း။ (၂) အခွန်အတုတ်
ကောက်ရာ၌ နေမင်းကဲ့သို့ ကျင့်ရခြင်း၊ (၃) လူထုထံ စနည်းနာရာ၌
လေကဲ့သို့ မသိမသာ ဝင်ရောက် စုံစမ်းရခြင်း၊ (၄) ယမင်းကဲ့သို့ မုန်းချစ်
မရွေး ပြစ်ဒဏ် ပေးရခြင်း၊ (၅) သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့ ဥစ္စာကို မတောင့်တ
မခွဲခြားဘဲ ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့သာ ဝင်စေခြင်း၊ (၆) လပြည့် ဝန်းကဲ့သို့
မျက်နှာကိုပြု၍ ရွှင်ယု ဝမ်းမြောက်စေခြင်း၊ (၇) မြေကြီးကဲ့သို့ ကောင်း
ဆိုး သတ္တဝါတို့အား အမျှထား၍ ကျင့်ရခြင်း၊ (၈) မိုဗ်းနတ်သားကဲ့သို့
ဒိုလ်ပါ အမှုထမ်းတို့အား စားနပ်ရိက္ခာ ပေးရခြင်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကြီး၊ ဝန်းရံဆည်း၊ တောင်ကြီး ၅-လုံးကာ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏
အရံတောင် ၅-လုံး၊ ဝေဘူလတောင်၊ ဝေဘာလတောင်၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၊
ဣသိဂိလိတောင်၊ မကုဋတောင်။

ရာဇဓံ ၁၀-ပါး၊ မင်းမြတ်များ၊ ထိပ်ထား ဦးပန်ဆင်။ ။ရာဇဓမ္မ ဆယ်ပါး
ကို ဆိုသည်။ သရုပ် (မင်းကျင့်တရား ၁၀-ပါး) နှင့် တူ၏။

ရာဇဗလ၊ အင် ၅-ဖြာ၊ ကျမ်းလာ အညီကျင့်။ ။၎င်း သရုပ်ကား (မင်းထို
အား ၅-ပါး) နှင့် တူ၏။ ကျမ်းဂန်တို့၌ ထူးပြားမရှိ။

ရာဇသတ္တိ၊ ၃-ပါးရှိ၊ ကျင့်ဘိ မင်းအများ။ ။၎င်းသရုပ် (မင်း ကေရာ၊
သတ္တိမှာ၊ ၃-ဖြာရှိ၏ အဘယ်နည်း?) ပုစ္ဆာ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ရာထူးရာဇ်၊ မခန့်ထိုက်သူမျိုး ၅-ယောက်။ ။(၁) မာနိက-မာန်တက်ကြသူ၊
(၂) မဟိစ္ဆာ- လောဘကြီးသူ၊ (၃) နိကတ ကောက်ကျစ် စနစ်သူ။

(၅၀၄)

[ဧ။ ရှု + ပံ]

(၄) အလသ-အပျင်း ထူသူ၊ (၅) အကတညူ-ကျေးဇူးမသိတတ်သူ၊
(ပေါရာဏ ဒီပနီ။)

ရာမမင်း ၃-မျိုး။ ။ရာမ ဟု ထင်ရှားသော မင်း ၃-ပါး၊ သင်္ချာ အရာ၌
'ရာမ' ဆိုလျှင် ၃-ခုဟော သိရ၏။ (၁) ဘုရားအလောင်း ရာမမင်း၊
(၂) ထိုးဒယား ရာမမင်း၊ (၃) ဣန္ဒိယ ဗသျှူ ရာမမင်း။

ရာမမင်း ၃-မျိုး၊ တနည်း။ ။ဤကား သက္ကဋကျမ်းလာတည်း၊ ၎င်း ၃-ပါး
ကိုသာ ပညာရှိများ နှစ်သက်ကြသည်။ (၁) ပရသု ရာမမင်း-ပရသျှူ၊
ယမဒဂ္ဂိ ရသေ့ကြီး၏ အမျိုးဖြစ်၍၊ ဗိဿနိုး၏ အဝတာရလည်း ဖြစ်၏၊
(၂) စန္ဒြ ရာမမင်း-အယုဒ္ဓယပြည် ဒသရထ မင်းကြီး သားတော်ဖြစ်၍
ထင်ရှားသည်၊ (၃) ဗလ ရာမမင်း- ကြိရုဏ၏ နောင်တော် ဖြစ်သော
ကြောင့် ထင်ရှား၏။

ရာသီ ၁၂-ပါး၊ လ၊ ပန်း၊ ပွဲ၊ နက္ခတ်၊ တာရာ၊ ရာသီရုပ် ပုံများ။ ။ ၎င်း၏
သရုပ်စုံကို (ဆယ့်နှစ်ရာသီ)၌ ရှုပါ။

[၅]

ရုပ်တရား ၂၈-ပါး။ ။အကြောင်းတရား လေးပါးအားလျော်စွာ ဖောက်ပြန်
တတ်သော တရား ၂၈-ပါး။

- (က) မဟာဘုတ်၊ ဘူတရုပ်၊ ၄-ပါး- ပထဝီ၊ အာပေါ၊ တေဇော၊ ဝါယော။
- (ခ) ပသာဒရုပ် ၅-ပါး- စက္ခု ပသာဒ၊ သောတ ပသာဒ၊ ဃာန ပသာဒ၊
ဇိဝှါ ပသာဒ၊ ကာယ ပသာဒရုပ်။
- (ဂ) ဂေါစရရုပ် ၇-ပါး- ရူပ၊ သဒ္ဓ၊ ဂန္ဓ၊ ရသ၊ ပထဝီ၊ တေဇော၊ ဝါယော၊
ခေါ် ဓာတ်ကြီး ၃-ပါး အပေါင်းကို ဖောဠဗ္ဗာရုံ၊ ဤ၌ ဖောဠဗ္ဗရုပ်
ခေါ် ပ၊ တေ၊ ဝါ၊ ၃-ပါးသည် မဟာဘုတ်၌ ပါပြီးဖြစ်၍
ရုပ် ၄-ပါးသာ ရေတွက်ရသည်။

(ဆ) ဘာဝရုပ် ၂-ပါး၊ ဣတ္ထတ္ထိ- မိန်းမ ဖြစ်ကြောင်းရုပ်၊ ပုရိသတ္ထိ ယောက်ျားဖြစ်ကြောင်းရုပ် “ဣတ္ထိဘာဝရုပ်၊ ဝိဘာဝရုပ်” တို့ပင်။

(ဇ) ဟဒယရုပ် ၁-ပါး- ဟဒယဝတ္ထုရုပ်။

(ဈ) ဇီဝိတရုပ် ၁-ပါး- ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေ။

(ဆ) အာဟာရရုပ် ၁-ပါး- ရသာ ၆-ပါး၌ ပါဝင်သော အဆီ အရေ၊ ဗီတာမင်ဓာတ်။

(ဇ) ပရိစ္ဆေဒရုပ် ၁-ပါး-အာကာသဓာတ်၊ ပိုင်းခြား ဖွင့်လှစ်သောဓာတ်။

(ဈ) ဝိကာရရုပ် ၅-ပါး- ကာယဝိညတ်၊ ဝစီဝိညတ်၊ ဝေဟနာ၊ မုဒရာ၊ ကမ္မညတာ။

(ည) လက္ခဏရုပ် ၄-ပါး- ဥပစယ၊ သန္တတိ၊ ဇရတာ၊ အနိစ္စတာ။

ရုပ်ကို မဖြစ်စေနိုင်သော စိတ် ၁၆-ပါး။ ။ပဋိသန္ဓေစိတ်၊ ရဟန္တာထိုစိတ်၊ စုတိစိတ်၊ ဒွေပဉ္စဝိညာဉ် ၁၀၊ အရူပဝိပါက် ၄၊ အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာ။

ရုပ်သေးကပ္ပ၊ ပါစမြို့ ထုတ်ဆွဲ ၂၈-ရုပ်။ ။ရုပ်သေးပြပွဲ စီမံရာ၌ အဘိဗျော လာ မဟာဘုတ် ၄-ပါးကိုစွဲ၍ ဝန်ရုပ် ၄-ပါးနှင့် ဥပါဒါရုပ် ၂၄-ပါးကို စွဲ၍ အခြားရုပ်များ ၂၄-ရုပ်၊ ဤသို့လျှင် ရုပ်တရား ၂၈-ပါးအရ အရုပ် ပေါင်းလည်း ၂၈-ရုပ် ဖြစ်သည်ဟူ၏။ ကပ္ပါပြု၊ မြင်းမိုရ်ထောက်ကို မူတည်၍ နတ်ကတော်ရုပ် အဦးထွက်သည်။ (၁) နတ်ကတော်ရုပ်၊ ခြင်္သေ့ရုပ်၊ ဆင်ရုပ်၊ ကျားရုပ်၊ ဆင်ထိန်းရုပ်၊ ဘီလူးရုပ်၊ ကမ္မဏိရုပ်၊ ကြက်တူရွေးရုပ်၊ ငှက်ရုပ်၊ ဂဠုန်ရုပ်၊ (၂၀) နဂါးရုပ်၊ ဇော်ဂျီရုပ်၊ သေဠေးရုပ်၊ စွန်းမရုပ်၊ နတ်ရုပ်၊ နေရာထိုင်ခင်းရုပ်၊ ရှင်ဘုရင်ရုပ်၊ ရွှေနန်းဆက် မိဖုယားရုပ်၊ မင်းသားလတ်ရုပ်၊ မင်းသားနုရုပ်၊ (၂၀) မင်းသွီးရုပ်၊ သံချိုလက်စွဲတော် ရုပ်များ၊ သံပျက် လက်စွဲရုပ်များ၊ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ရုပ်၊ ရွှေထီးကိုက် ရုပ်၊ ဝန်ထောက်ရုပ်၊ ဂုတ်ဝန်ရုပ်၊ (၀၁) မြို့တော်ဝန်၊ ပုဏ္ဏား (၀၁) ဆရာတော် ရုပ်ပုံ။ (၂၈)

(၂၀၆)

[၈၈ ။ ရေး ။ ရေး]

[၈၈]

၈၈ ၁၆-ဆုံ။ ။ ရူပါဝစရဗြဟ္မာတို့ နေရာဘုံ ၁၆-ပါး၊ ဗြဟ္မပရိသဇ္ဇာဘုံ၊ ဗြဟ္မပုရောဟိတာဘုံ၊ မဟာဗြဟ္မာဘုံ၊ ပေါင်း ပဌမဈာန် ၃-ဘုံ။ ဗြဟ္မာဘာဘုံ၊ အပ္ပမာဏာဘာဘုံ၊ အာဘဿရာဘုံ၊ ပေါင်း ဒုတိယဈာန် ၃-ဘုံ။ ပရိတ္တာသုဘာဘုံ၊ အပ္ပမာဏာသုဘာဘုံ၊ သုဘကိဏှာဘုံ၊ ပေါင်း တတိယဈာန် ၃-ဘုံ။ ဝေဟပ္ဖိုလ်ဘုံ၊ အသညသတ်ဘုံ၊ အဝိဟာဘုံ၊ အတပ္ပါဘုံ၊ သုဒဿာဘုံ၊ သုဒဿီဘုံ၊ အကနိဋ္ဌာဘုံ၊ ပေါင်း စတုတ္ထဈာန် ၇-ဘုံ။

[၉၇]

၈၉ အကျိုး ၁၀-ပါး။ ။ ရေလှေသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဆုမတောင်းဘဲ ၎င်းအကျိုး ဆယ်ပါးကို ရသည် ဟူ၏။ (က) ကိတ္တိ၊ သုဒ္ဓေါ၊ ခြွေရံပေ၊ လျင်ဆော မှတ်သိပ်ကွာ၊ (ခ) သန့်ရှင်း၊ ဆင်းလှ၊ ချမ်းသာရာ၊ ဗလ၊ ဉာဏ်ပညာ၊ (ဂ) ရေကိုလှူကြ၊ ကျိုးဆယ်ဝ၊ ငှေ့ချရမည်သာ။

ရေနံဓာတ်မှ ထွက်သော ပစ္စည်းမျိုး ၁၀-ပါး။ ။ ရေနံဓာတ်မှ ခွဲထုတ်ယူငင် သော အရာများ။ ရေနံဆီနီ၊ ရေနံဆီဖြူ၊ လျက်လေယာဉ်ပျံဆီ၊ လေယာဉ်ပျံဆီ၊ ဓာတ်ဆီ၊ ဖယောင်းဆီ၊ ဒီဇယ်ဆီ၊ စက်ဆီ၊ ထိုးဆီ၊ ကတ္တရာစေးတို့ ဖြစ်ကြ၏။

ရေနေသတ္တဝါ၊ ကုဋေ ၁၀-ဖြာ၊ နာမာမျိုးမည်၊ အဘယ်နည်း?။ ။ ဤ၌ 'ကုန်းနေ ၉-ကုဋေ၊ ရေနေ ဆယ်ကုဋေ'ဟု ဆိုရိုးသာ ရှိသော်လည်း အနန္တ ၄-ပါးမှာ ပါဝင်နေတဲ့ သတ္တဝါတို့၏ အမျိုးအမည်ကို ဘယ်သူ ထုတ်ဖော် ဖြေကြားနိုင်အံ့နည်း၊ ၎င်း သင်္ချာနည်းကို အနေကသင်္ချာဟု မှတ်ရ၏။ အတိအကျ မယူရာ။

ရေးချအပြား၊ မျိုး ၂-ပါး၊ သိထား မြန်မာမှု။ ။ မြန်မာစာပေ ရေးသားရာ၌ လိုက်နာရမည့် ဥပဒေများ။ (၁) မောက်ထိုးချ (၇) 'ခ၊ ဂ၊ ငှေ့၊ ပ၊ ဖ၊ ဝ' ထို့၌ ရေးသည်၊ ပုံ-ခါ၊ ပါ၊ ဝါ၊ စသည်၊ (၂) အောက်တွဲချ (၁) ကျန် အက္ခရာတို့၌ ရေးသည်၊ ပုံ-ကာ၊ စာ၊ ဓာ၊ ဗာ။

[ရဲ]

ရဲဘော် ၃-ကျိပ်၊ အင်္ဂလိပ်၊ ဝိုင်း၊ ဝိုင်း၊ ဝိုင်း၊ ဝိုင်း၊ ဝိုင်း၊ ဝိုင်း။ ။ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၀၂-ခု
 နှစ်၊ အင်္ဂလိပ် ၁၉၄၁-ခု၊ ၁၂-လ၊ ၂၆-ရက်နေ့၌ ယိုးဒယားပြည် ဘန်ကောက်
 မြို့တော်ရှိ မျိုးချစ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဦးလွန်းပေ၏ အိမ်တွင် ဘိ၊ အိုင်၊ အေ
 ခေါ် ဗမာ့လူတ်လုပ်ရေး တပ်မတော်ကြီးကို စတင်တည်ထောင်ကာ
 ရဲဘော် ၃-ကျိပ်ဝင်တို့ ကိုယ်တိုင် ဦးစီး ကြပ်မတ်၍ ဗိုလ်လုပ်ပြီး မြန်မာ
 ပြည်၌ စိုးမိုးအုပ်ချုပ် မတရား မင်းလုပ်နေသော အင်္ဂလိပ်အစိုးရကို
 ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက် နှင်ထုတ်ပြီးနောက် ဂျပန်တို့ကိုပါ တော်လှန်တိုက်ခိုက်
 လျက် ဗမာပြည်ကြီး ကိုယ်ပိုင်ရအောင် ပြန်ဆောင် ယူပေးခဲ့သူများ
 ဖြစ်လေသည်။ အကျယ်ကို “ရဲဘော် ၃-ကျိပ်”ခေါ် ၎င်းတို့ အတ္ထုပ္ပတ္တိ
 စာအုပ်၌ ရှုပါလေ။ ၁- သခင် အောင်ဆန်း (ဗိုလ်တေဇ) ။ ၂- သခင်
 လှဖေ (ဗိုလ်လကျော်) ။ ၃- သခင် ရှုမောင် (ဗိုလ်နေဝင်း) ။ ၄- ကိုလှမောင်
 (ဗိုလ်ဇေယျ) ။ ၅- ကိုထွန်းရှိန် (ဗိုလ်ရန်နိုင်) ။ ၆- သခင်လှမြိုင် (ဗိုလ်
 ရန်အောင်) ။ ၇- ကိုရွှေ (ဗိုလ်ကျော်ဇော) ။ ၈- သခင်စံလှိုင် (ဗိုလ်အောင်)
 ၉- ကိုဆောင်း (ဗိုလ်ထိန်ဝင်း) ။ ၁၀- သခင်ထွန်းရွှေ (ဗိုလ်လင်းယုံ) ။ ၁၁-
 သခင်အောင်သိန်း (ဗိုလ်ရဲထွန်း) ။ ၁၂- သခင်ဗဂျမ်း (ဗိုလ်လှောင်) ။
 ၁၃- သခင်တင်ဇ (ဗိုလ်ဘုန်းမြင့်) ။ ၁၄- သခင် ထွန်းခင် (ဗိုလ်မြင့်ဆွေ) ။
 ၁၅- သခင်သန်းတင် ။ ၁၆- သခင်ထွန်းအုပ် ။ ၁၇- သခင်အောင်သန်း
 (ဗိုလ်စကြာ) ။ ၁၈- သခင်စိုး (ဗိုလ်မြင့်အောင်) ။ ၁၉- သခင်စံမြ (ဗိုလ်
 တောက်ထိန်) ။ ၂၀- ကိုလှ (ဗိုလ်မင်းရောင်) ။ ၂၁- သခင်စောလွင် (ဗိုလ်
 မင်းခေါင်) ။ ၂၂- သခင်ကျော်စိန် (ဗိုလ်မိုးညို) ။ ၂၃- သခင်သစ် (ဗိုလ်
 စောနောင်) ။ ၂၄- သခင်မောင်ဦး (ဗိုလ်တာရာ) ။ ၂၅- သခင်ထွန်းလွင်
 (ဗိုလ်ဗလ) ။ ၂၆- သခင်သန်းညွန့် (ဗိုလ်ဇင်ယော်) ။ ၂၇- သခင်
 အေးမောင် (ဗိုလ်မိုး) ။ ၂၈- သခင်မောင်မောင် (ဗိုလ်ညာဏ) ။
 ၂၉- သခင်ဇွေ (ဗိုလ်စောအောင်) ။ ၃၀- သခင်သန်းတင် (ဗိုလ်မြဒင်) ။

[ရော]

ရောဂါ အပျောက်ငြိမ်းကြောင်း တရား ၁၀-ပါး။ ။ ဒသဂုံတ္ထရံ ။ ပါ။ ၃၄၂။
 ။ ၄။ ၃၁၇။ ဂိရိမာနန္ဒသုတ်၌ ရောဂါပျောက်ငြိမ်းရေးအတွက် ၎င်းသညာ

(၅၆၈)

[စရာ။ စရာ + ဇ။ စရာ + င်]

၁၀-ပါးကို ဟောကြား ညွှန်ပြတော်မူ၏။ (၁) အနိစ္စ သညာ- သင်္ခါရ တရား၏ မမြဲစွဲမှု၌ ပွားရှုမှတ်ခြင်း၊ (၂) အနတ္တ သညာ- အစိုင်အခဲ မြဲစွဲစွာ မတည်နေခြင်း ဟူသော၊ (၃) အသုဘ သညာ- မတင့်တယ် ဟူသော၊ (၄) အာနိဝ သညာ- ကိုးစားရာမရှိ ဆင်းရဲအတိ ဟူသော၊ (၅) ပဟာနု ဇာညာ ပယ်ရှား စွန့်ပစ်ရေး ဟူသော၊ (၆) ဝိရာဂ သညာ- တပ်မက်ကင်းရေး ဟူသော၊ (၇) နိရောဓ သညာ- ချုပ်ငြိမ်း ပြတ်စဲခြင်း ဟူသော၊ (၈) အနု ဘိရတိ သညာ- လောကကြီး၌ မွေ့လျော်ဘွယ်မရှိ ဟူသော၊ (၉) အနိစ္စာ သညာ- ပြုပြင်ရသော လောက၌ အလိုမဲ့ခြင်း၊ (၁၀) အာနာပါနဿတိ- ထွက်သက် ဝင်သက်ကို အောက်မေ့ခြင်း။

ဧရာဂါ မြစ်ခြင်း အကြောင်း ဂ-မျိုး။ ။ ၎င်း သရုပ် (အနာရောဂါခြင်း၏ အကြောင်းရင်း ဂ-ပါး) ၌ ရှုပါ။

ရောင်ခြည် ခြောက်သွယ်၊ တဝက်ကယ်၊ ဘယ်ဝယ်ဘယ်သို့နည်း?။ ။ ဗုဒ္ဓဘုရား ရှင်၏ ရောင်ခြည်တော်များ။ (၁) နီလ-ညိုသော စိမ်းသော မဲသော ရောင်ခြည်တော်၊ (၂) ပိတ-ရွှေသော ဝါသော ရောင်ခြည်တော်၊ (၃) လောဟိတ-နီသော ရောင်ခြည်တော်၊ (၄) ဩဒါတ-ဖြူသော ရောင်ခြည်တော်၊ (၅) မဇ္ဈိဋ္ဌ- မောင်းသော နီပြေပြေ ပန်းရောင်ဖြစ်သော ရောင်ခြည်တော်၊ (၆) ပဘဿရ- ပြိုးပြိုးပြက်ပြက် ရောင်စုံထွက်သော ရောင်ခြည်တော်။

ရောင်ခြည်တော်များ၊ ၇-ပါး၊ ဘုရား မြတ်မှုနိဇ်။ ။ ၎င်း သရုပ်အဓိပ္ပာယ် (ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်ရောင် ၇-ပါး) ၌ ပြခဲ့ပြီ။

ရောင်ဆိုင် ၄-မည်၊ ကမ္ဘာတည်၊ ဆိုသီ ကျူးရင့်ကဲး။ ။ ဇာတ်သဘင်တို့၌ ပွဲဦးထွက် နတ်ကတော်များ သိဆိုသော မင်္ဂလာရယ်မှ မဏ္ဍိုင်၊ ရောင်ဆိုင် ငယ်မှ ၄-မည်၊ သာမောငယ်စည် ဟူသော ကမ္ဘာတည် သိချင်းမှ မြင်းမိုရ် ရောင် ၄-ပါးကို ဒမးသည်၊ ၎င်း အဖြေ (မြင်းမိုရ်ရောင် ၄-ပါး) ဟူသော သုတေသန၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ရောင်ရဲ့ တင်းတိမ်နိုင်ခဲ့လှသူမျိုး ၂-ဦး။ ။ ပုဂ္ဂလပညတ် ။ ပါ။ ၁၂၉ ။ ဋ။ ၅၅-၅၆ ။ (၁) ရ, ရသမျှ မသုံးဆောင်ပဲ သိမ်းဆည်း သိမ့်ထားသူ။

(၂) ရတိုင်း၊ ရတိုင်း သူတပါးအား ပေးကမ်းလှူဒါန်းပစ်သူ၊ နောက်လူကို ချီးမွမ်းအပ်၏။

[၆]

ရိုသေထိုက်သူအား မရိုသေသူမျိုး ၁၂-ဦး။ ။အရိုအသေ မပေးတတ်သူမျိုး တကျိပ်နှစ်ယောက်။ (၁) ရာဂထူပြော တပ်ခြင်း ပြင်းသူ၊ (၂) ဒေါသထူပြောသောသူ၊ (၃) မောဟကြီး၍ တွေ့ဝေထိုင်းမိုင်းသူ၊ (၄) မာန်မာနကြီးလွန်းသောသူ၊ (၅) သူ့ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မသိသောသူ၊ (၆) အလွန်ခက်ထန် ကြမ်းကြုတ်သူ၊ (၇) အလွန်အောက်တန်းကျ ရိုင်းစိုင်းနေသူ၊ (၈) အစိုးရသူ အုပ်စိုးလွမ်းမိုးနေသူ မင်း၊ (၉) ယုတ်မာ ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲသူ၊ (၁၀) ဆင်းရဲစေအပ်သူ ဆင်းရဲမည့်သူ၊ (၁၁) လောဘရမ္မက်ကြီးလွန်းသူ၊ (၁၂) လုပ်ငန်းထဲ၌ စိတ်ပါ အားထုတ်နေသူ။

ရိုသေရခြင်းမျိုး ၃-ပါး။ ။ကမ္ဘာသားတို့ လိုက်နာရိုသေရခြင်းတရား ၃-ပါး၊ သင်္ဂီတိသုတ် အဋ္ဌကထာ။ (၁) အတ္တာဓိပတေယျ- မိမိကိုယ်ကို ရိုသေရခြင်း၊ (၂) လောကာဓိပတေယျ-ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသား အားလုံးကို ရိုသေရခြင်း၊ (၃) ဓမ္မာဓိပတေယျ- ယဉ်ကျေးမှု တရားတော်၊ ဥပဒေ အရပ်ရပ်၊ ပညတ်ချက်များကို ရိုသေရခြင်း။

[၇]

ရှက်ခြင်းအကြောင်းတရား မျိုး ၄-ပါး။ ။ရှင်မဟာရဋ္ဌဆို၊ ဘူရိဒတ်ဇာတ် ပေါင်းပျို့၏ (ဟိရောတ္တပိကို၊ မလပ်မလွတ်၊ စောင့်ရှောက်တတ်သား၊ သူမြတ်ကြံမိ၊ အရာသိကာ ဇာတိ၊ ဝယ၊ သူရအစစ်၊ ဗဟုသစ်ဟု၊ စင်စစ်လေးထွေ၊ ကြားသတည်း) ဟူသော လင်္ကာအရ။ (၁) ဇာတိ ဟိရိ-မိမိ၏ အမျိုးဇာတ် မြတ်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ရှက်ခြင်း၊ (၂) ဝယ ဟိရိ-မိမိ သက်ရွယ်ကြီးရင့်သည်ကို စွဲ၍ ရှက်ခြင်း၊ (၃) သူရ ဟိရိ-မိမိ၏ သူရသတ္တိကို အကြောင်းပြု၍ ရှက်ခြင်း၊ (၄) ဗဟုသစ္စ ဟိရိ- မိမိ အကြားအမြင် ဉာဏ်ပညာ ကြီးမားမှုကို အကြောင်းပြု၍ ရှက်ခြင်း ဟူ၏။

(၅၁၀)

[ရှ + က် ။ ရှ + င်]

ရှက်ခြင်းအကြောင်းတရား မျိုး ၄-ပါး၊ တနည်း။ ။ အကျယ် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နှင့် သမ္မောဟဝိနောဒနီ အဋ္ဌကထာတို့၌ ရှုပါ။ (၁) ဇာတိ မဟတ္တ-ဇာတ်ကို စွဲ၍ ရှက်ခြင်း၊ (၂) သတ္တု မဟတ္တ-ဆရာဘုရား၏ မြင့်မြတ်ပုံကို စွဲ၍ ရှက်ခြင်း၊ (၃) ဒါယဇ္ဇ မဟတ္တ-အမွေခံမှု မြတ်ပုံကို အကြောင်းပြု၍ ရှက်ခြင်း၊ (၄) သဗြဟ္မစာရီ မဟတ္တ-မိမိ သီတင်းသုံးဖော်နှင့် ဆွေမျိုးဉာတိ မိတ်ဆွေ အပေါင်းတို့ မြတ်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ရှက်ခြင်း ဟူ၏။

ရှင်အာနန္ဒာ၊ ဘွဲ့ပုံသာ၊ ၅-ဖြာ တေဒဂ်။ ။ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်မြတ်၏ တေဒဂ် ဘွဲ့တံဆိပ်တော် ငါးရပ်ကို ဆိုသည်။ (၁) ဗဟုသုတအရာ၊ (၂) သတိမမေ့သည့်အရာ၊ (၃) ပညာလျင်သည့်အရာ၊ (၄) လုံ့လရှိသည့် အရာ၊ (၅) အလုပ်အကျွေး ကောင်းသည့်အရာ။

ရှင်အာနန္ဒာ၊ ဆုဂ-ဖြာ၊ ဘဇော ဘယ်သို့နည်း?။ ။ အင်္ဂုတ္တရ ကေကနိပါတ် တေဒဂ္ဂဝဂ် ။ ၄။ ၂၂၉။ မြတ်စွာဘုရားထံ အလုပ်အကျွေးအဖြစ် အမြဲ ခံယူနိုင်ရန် ဤ ဆုရှစ်ပါးကို ကိုယ်ပိုင် တောင်းယူထားသည် ဟူ၏။ (၁) သူ့ အား မြတ်စွာဘုရားက ဆွမ်းကောင်း မပေးရန်၊ (၂) သင်္ကန်း ကောင်း မပေးရန်၊ (၃) ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော် အတွင်း ဘုရားသခင်နှင့် အတူ မနေရန်၊ (၄) မြတ်စွာဘုရားအတွက်သာ ပင့်ခိုက်လာလျှင် သူ့ကို မခေါ်ရန်၊ ဤပယ်သော ဆုလေးပါးအပြင်၊ (၅) သူပင့်လျှောက်ရာသို့ ဘုရားကြွရမည်၊ (၆) ဘုရားဖူးလိုသူတို့ လာလျှင် ဖူးမျှော်ခွင့် ပေးရမည်၊ (၇) သူယုံမှားမှုရှိသော ဓမ္မများကို မေးလျှောက်ခွင့် ပြုရမည်၊ (၈) သူ၏ မျက်ကွယ်၌ ဟောကြားသော တရားများကို “အာနန္ဒာ ငါဘုရား ဘယ်အရပ်၌ ဘယ်သူအား ဘာ တရားဟောခဲ့သည်” ဟု ပြန်၍ ဟောကြားပေးတော်မူရမည် ဟူ၏။

ရှင် ၄-ပါး။ ။ တန်ခိုးကြီးသော (ရွာသုံး၊ စာငယ်သုံး) ရှင်လေးပါး။ (၁) ရှင်ဥပဂုတ်- တောင်သမုဒ္ဒရာမှာ ကြေးပြာသားနှင့် နေသည်၊ (၂) ရှင်သာရဒတ္တ- မြောက်သမုဒ္ဒရာမှာ ရွှေပြာသားနှင့် နေသည်၊ (၃) ရှင်သက္ကောဃာရ- အရွှေသမုဒ္ဒရာမှာ ရွှေပြာသားနှင့် နေသည်၊ (၄) ရှင်မေဓရ- အနောက်သမုဒ္ဒရာမှာ ကြေးပြာသားနှင့် နေသည်။

(၅၁၂)

[ရှ + င်။ ရှ + ဖ်။ ရှ + ဖ်း]

ရှင်၊ သျှင်၊ ဥ-ပါ။ ရေးထုံးပြုစား နှက်ကား ဘယ်သို့ ခြားသနည်း?။ ။
ရှင်အာဇိတ်၊ သျှင်ကောသလ္လ ဟူသော အရေးအသားတို့၌ အနက်သဘော
ခြားနားပုံကို မေးသည်။ အဖြေ နှစ်ပါး ကြိုက်ရာယူ။ (၁) ရှင်-အရိယ၊
အရဟ၊ အရဟန္တ ဟူသော ပါဠိပုဒ်တို့မှ အရည်း၊ အရဟန်၊ အရှန်၊ အရှင်၊
ရှင်၊ ဟု ပြောင်းလဲလာရကား ဖြစ်စေသော၊ ပူဇော်ခံထိုက်၊ ရိုသေထိုက်သော
အနက်သဘောကို ဟော၏။ ပုံ- ဖိုရွှံကျောက်ငြင်း၊ ရှင်ကို အရည်း။
(ရှင်ရဋ္ဌသာရ) (၂) သျှင်-သာမိသဒ္ဓါမှ ပြောင်းလဲလာ၏။ ပိုင်ဆိုင်သူ၊
ပိုင်သျှင် ဟူသော အနက်ကို ဟော၏။ ပုံ- သုဝဏ္ဏသာမ- သုဝဏ္ဏသျှမ်
ဖြစ်ပုံမျိုး။

တနည်း။ ။ အချို့ဆရာတို့ ယူပုံကား (၁) ရှင်-ပတိ၊ တရုဿ၊ သာမုတ္တ
၏။ အရထုတ်ပေး၊ အဆွေအိမ်ရှင်၊ ဆင်ဖြူရှင်မျိုး။ စကားရိုးဝယ်၊ ဟထိုး
ရကြီး၊ (၂) သျှင်-တသီးထိုမှ၊ အယျ၊ အယျေ၊ ဘန္တေ၊ ဘောန္တော၊ အာဝု
သောနှင့်၊ မိန့်ဟောသဒ္ဓါ၊ အာယသ္မ၊ ဘဒ္ဒန္တ၏။ အတ္ထထေ့ပြား၊ အသျှင်
များဟု၊ မှတ်သားဆန်းကြယ်၊ သ ဝယ် ယပင့်၊ ဟဆွဲဆင့်လော့ ဟူ၏။

ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်။ ။ မြတ်စွာဘုရား သခင်၏ လက္ခဏာ
တော်များ ဖြစ်သည်။ ၎င်းသရုပ်ကို (လက္ခဏာတော်ငယ် ၈၀) ၌ ပြအံ့။

ရှစ်ပါး သီလ။ ။ (အဋ္ဌဂံသီလ) ၌ ရှုပါ။

ရှမ်း ၉-ဆက်၊ ၉-စော်ဘွား။ ။ “ရှမ်းကိုးဆက်၊ ကိုးစော်ဘွား၊ လူးတဆယ့်
နှစ်ပနား၊ ရာတပါးနှင့်၊ စော်ဘွားစော်ခံ၊ ရွှေဥကင်ဘုံပျံမှ၊ ညီလာခံ
ခ၊ ညောင်း၊ မူးမတ်အပေါင်းစုံကြပြီလား... မင်းကြီးများ” ဟူသော ဇာတ်
သဘင် ဘုရင်၏ စကားအရ... (၁) မိုးကောင်းစော်ဘွား၊ (၂) မိုးညှင်း
စော်ဘွား၊ (၃) သောင်သွပ်စော်ဘွား၊ (၄) မိုးမိတ်စော်ဘွား၊
(၅) မိုးနဲစော်ဘွား၊ (၆) သိန္နီစော်ဘွား၊ (၇) မိုင်းပဲစော်ဘွား၊
(၈) ညောင်ရွှေစော်ဘွား၊ (၉) သီပေါစော်ဘွားတို့ ဟူ၏။

မှတ်ချက်။ ။ ရှင်းပြည်အစ “မိုင်းမော” က- ဟူသော စကားအရ
မိုင်းမောမှတဆင့် စော်ဘွား ၉-ဆက် ဖြစ်ပေါ်လာသည် ဟူ၏။

[ရှ + မ်း ။ ရှား ။ ရှိ]

(၅၁၃)

ရှမ်းပြည်နယ်မှာ၊ စတတ္ထိံ သာ၊ ပမာ ဝတိံ လား။ ။ရှမ်းတို့ဌာနိ၌ ပြည်နယ် ပေါင်းမှာ တေတ္ထိံ သ ခေါ် ၃၃-နယ်ရှိ၍ တာဝတိံ သာ နတ်ပြည်အလား မွေ့လျော် ပျော်ရွှင်ဘွယ် များစွာတို့နှင့် ပြည့်စုံသည့်ပြင် စတုရန်း မိုင်ပေါင်း ၅၆၆၄၅-ကျယ်လျက် စော်ဘွား ၁၆-ယောက်၊ မြို့စား ၁၃-ယောက်နှင့် ခဏ္ဍခန့်မှူး ၄-ယောက်တို့က အုပ်ချုပ်ကြရသည်။ (ဤကား အင်္ဂလိပ် လက်အောက်မှာ နေရစဉ်က ဖြစ်၏။) (၁) ကျိုင်းတုံနယ်၊ မိုးနဲနယ်၊ ညောင်ရွှေနယ်၊ ရပ်ဆောက်နယ်၊ လဲချားနယ်၊ မောက်မယ် နယ်၊ မိုင်းပန်နယ်၊ မိုင်းပွန်နယ်၊ စကားနယ်၊ နောင်မွန်နယ်၊ (၁၀) မိုင်းနောက်၊ မိုင်းကိုင်း၊ ကျေးသီပန်းစံ၊ လွယ်လုံ၊ သထုံ၊ ဗန်းရင်၊ ဟိုပန်း၊ နန်းခုတ်၊ စကွယ်နယ်၊ မိုင်းရှူး၊ (၂၀) သမခမ်း၊ ပွေးလှ၊ ဘော်နယ်၊ ရွာငံနယ်၊ ပင်မို၊ ကျုံးနယ်၊ ပင်းဒယ၊ (၂၇) ဤကား တောင်ပိုင်းရှမ်းပြည် ၂၇-နယ်တည်း၊ (၁) သီပေါနယ်၊ (၂) တောင်ပိုင်းနယ်၊ (၃) မိုင်းရယ် နယ်၊ (၄) မြောက်သီပေါနယ်၊ (၅) မိုးမိတ်နယ်၊ (၆) မိုးလင်းနယ်၊ ဤကား မြောက်ပိုင်းရှမ်းပြည် ၆-နယ်တည်း၊ ပေါင်း ၃၃-နယ် ဖြစ်၏။

ရှမ်းအမျိုး ၃၀။ ။ဇမ္ဗူတံဆိပ် ကျမ်းရင်းမှ။ လင်း၊ သက်၊ ချင်း၊ ခုံ၊ ရင်၊ ကတူး၊ မြန်၊ အကျော်၊ ဂင်၊ ရှမ်း (၁၀)။ ဇဝါ၊ မျက်နှာမည်း၊ ကသည်း၊ ရေမီးထွက်၊ ကရက်၊ လဝ၊ လော၊ ပန်းလောင်၊ တရက်၊ ယွန်း (၂၀)။ ဓနု၊ ဘအူ၊ ကရင်၊ ကချင်၊ ဂနော၊ ယောန်၊ လဝိုက်၊ တရုပ်၊ ယိုးဒယား၊ အနဲ (၃၀)။

ရှားမျိုး ၄-ပါး၊ မြန်မာပြည်၌။ ။ရှားစေးချက်ရသော ရှားပင်မျိုး ၄-ပါး၊ ပဌမတန်းစား-ရှားနီမျိုး၊ ဒုတိယတန်းစား-ရှားညိုမျိုး၊ တတိယတန်းစား- ရှားဝါမျိုး၊ စတုတ္ထတန်းစား-ရှားနက်ပြာမျိုးတို့ ဖြစ်၏။

[ရှိ]

ရှိခိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ၅-ဦး။ ။ ရဟန်းတော်များ ရှိခိုးရမည့်သူ ဟူ၏။ ပရိဝါ။ပါ။ ၃၅၇ ။ဋ္ဌ။ ၂၂၄။ (၁) ဘုရားရှင်၊ (၂) သိက္ခာသိတင်းကြီး။

(၅၀၄)

[ရှိ ။ ရွှေ]

ရဟန်း၊ (၃) နာနာသံဝါသက ဓမ္မဝါဒီ သီတင်းကြီးရဟန်း၊ (၄) ဆရာ
၅-ဦး ဖြစ်သူ ရဟန်း၊ (၅) ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သူ ရဟန်း။

ရှိမခိုးကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ် ၂၅-ယောက်။ ။ (၎င်း သရုပ်ကို အဝန္တိယ ပုဂ္ဂိုလ်
၂၅-ယောက်) ခွံရပါ။

ရှိခိုးခြင်းရာ၊ မျိုး ၃-ဖြာ၊ ကျမ်းလာ မည်သို့နည်း?။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို
(ဝန္တနာမျိုး ၃-ပါး) မှာ ရှုပါ။

[ရှေ့]

ရွှေအိုးကြီး ၄-လုံး။ ။ သုတ်သီလကွန် ။ ငှူ။ ၂၅၃။ ပုဗ္ဗဘုရားနှင့် ဖွားဘက်
တော်ဖြစ်ကြသော ရွှေအိုးကြီးများ။ (၁) သင်္ခ မည်သော ရွှေအိုးကြီး၊
တဂါဝုတ် ရှိ၏။ (၂) ဇလ မည်သော ရွှေအိုးကြီး၊ ၂-ဂါဝုတ် ရှိ၏။
(၃) ဥပ္ပလ မည်သော ရွှေအိုးကြီး၊ ၃-ဂါဝုတ်ရှိ၏။ (၄) ပုဏ္ဏရိက မည်သော
ရွှေအိုးကြီး၊ တယူဇနာ ရှိ၏။

ရွှေတိဂုံဘုရား၊ ဓာတ် ၄-ပါး၊ တည်ထား ၄၅၀ နာ။ ။ ဥက္ကလာပမင်းကြီး
တည်ထားကိုးကွယ်ဖတ်မှုသော ရွှေတိဂုံ စေတီတော်ကြီး၌ ဘုရား ၄-ဆူ၏
ဓာတ်တော်မြတ်တို့ကို ဆိုသည်။

(၁) ဆူးလေနတ်ကြီးထံမှ ရရှိသော ကကုသန် မြတ်စွာဘုရား၏
တောင်ဝေးတော်ဓာတ်။

(၂) ရောဟဏီမည်သော ဗိုလ်တထောင် နတ်ကြီးထံမှ ရရှိသည့်
ကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရား၏ ဓမ္မကရိဏ် ရေစစ်တော်ဓာတ်။

(၃) ဒက္ခိဏ မည်သော သင်္ကန်းကျွန်း ကျိုက္ကဆံ နတ်ကြီးထံမှ ရရှိသည့်
ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏ ရေလနုပ်တော်ဓာတ်။

(၄) တပုဿ၊ ဘလ္လိက ညီနောင်တို့ထံမှ ရရှိသော ဂေါတမ မြတ်စွာ
ဘုရား၏ ဆံတော်ဓာတ် မှစ်ဆူ၊ ထိုဆံတော်ဓာတ်တို့ကို 'အမြိဿရ'

(၅၁၆)

[လ + က်]

လက်အုပ်တင်ချို၊ အခူလီ၊ ၅-မည် အဘယ်နည်း?။ ။ ၎င်း သရုပ် (အခူလီ ၅-သွယ်၊ သိမှတ်ဘွယ်)၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

လက္ခဏာရုပ် ၄-ပါး။ ။ ဥပါဒ်၊ ဌိ၊ ဘင်၊ သဘောဖြင့် မှတ်ကြောင်း သိကြောင်း ဖြစ်သော ရုပ်များ၊ ၎င်း သရုပ်ကို (ရုပ် ၂၀-ပါး) ၌ ပြခဲ့ပြီ။

လက္ခဏာစောင့်ကြီး ၃၂-ပါး။ ။ ယောက်ျားမြတ်တို့ လက္ခဏာကြီးများ ဟူ၏။ သို့သော် စကြဝတေးမင်းနှင့် ဗုဒ္ဓဘုရား အတူကံသာ မှတ်ယူ သုံးစွဲ ကြသည်။ မဟာပဒါနသုတ်မှ။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတ ပါဒ- ပြည့်ဖြိုး ညီညာ သော ခြေဖဝါး အပြင် ရှိခြင်း။ စက္ကပူရိတ ပါဒ-၁၀၀-ကွက် စက်လက္ခဏာ တော် အစုံပါသော ခြေဖဝါး။ အာယတ ပဏိက-သူတပါးတို့ထက်လုံးဝန်း ရှည်သော ဖနောင့်။ ဒီဃဂုံလိက- ရင်းတုတ်ဖျားသွယ် ရှည်လျားညီညာ သော ခြေချောင်း လက်ချောင်း။ မုဒု တလုဏ ဟတ္ထ ပါဒ- ဖွားစအခါ ကဲ့သို့ အမြဲနုနယ်သော လက်ခြေများ။ ဇာလက ဟတ္ထ ပါဒ- အတို အရှည် မရှိ ညီညာသော လက်ချောင်း ခြေချောင်း။ ဥဿင်္ဂ ပါဒ- မြင့်တက်သော ဖမျက်။ ဇဏီ ဇာင်္ဂ-ခြေသလုံး၏ ရွှေနောက် နံပါး၌ အသားစိုင်များရှိ၍ သလေးစပါးနှင့်တူခြင်း။ ဒီဃ ဟတ္ထ- ကိုယ်ခန္ဓာ အပြောင့်ထား၍ ဒူးဆစ် များကို မှီသောလက်၊ ကောသောဟိတ ဝတ္ထဂုယ- အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ် သောအင်္ဂါဇာတ်။ (၁၀)။ သုဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏ-ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ ဝါဝင်း၍လုံးကျစ် သော ကိုယ်အနေ အထား။ သုခုမစ္ဆဝီ-နုနယ်သော အရေအသား။ ဧကေက လောမ-မွေးညှင်းတတွင်း၌ အမွေးတပင်စီသာ ပေါက်ခြင်း၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂ လောမ- ထိုမွေးညှင်းတို့သည် လက်ျာရစ်လှည့်၍ အဖျားကော့တက်ပြီး မျက်စဉ်း ညိုရောင် ရှိခြင်း။ ဗြဟ္မဇု ဂတ္ထ-ပြောင်စင်းသော ကိုယ်ခန္ဓာ။ သတ္တုဿဒ- လက်ဖမိုး ခြေဖမိုး ပခုံးစွန်း လည်ကုတ် ၎င်း ၇-ဌာန၌ ပြည့်ဖြိုးခြင်း။ သီဟ ပုဗ္ဗစု ကာယ-ခြေသံမင်း၏ ရွှေပိုင်း ကိုယ်ကဲ့သို့ ရွှေနောက် အောက်ထက် ပြည့်စုံသော ကိုယ်။ စိတန္တရိသ-လက်ပြင်ရိုး နှစ်ခုကြား ပြည့်ဖြိုးသော အသား။ နိဂြောပေရိမဏ္ဍလ-အလံနှင့် အရပ် ညီမျှစွာ ရှိခြင်း။ သမ ဝဇ္ဇကန္ဓ- အညီအမျှလုံး၍ လှသော ပခုံး လည်ပင်း။ (၂၀)။ ရသဂ္ဂ သဂ္ဂိ-အရသာကို ဆောင်ယူနိုင်သော အကြောကောင်းများ။ သီဟ ဟနု-ခြေသံမင်း အောက်

မေးကဲ့သို့ ပြည့်ငြိုးသော အထက်မေးအောက်မေး။ စတ္တာလိသ သမဒန္တ-
 သွားပေါင်း-၄၀ ရှိခြင်း။ သမ ဒန္တ - ညီညွတ်ကျသော သွားရှိခြင်း။
 အဝိရဗ္ဗ ဒန္တ-ကျိုးကျမရှိ စေ့သော သွားရှိခြင်း။ သု သုက္က ဒါဠ-သွားများ
 အားလုံး ဖြူစင်၍ ထင်ရှားသော သွားစွယ် ရှိခြင်း။ ပဟတ ဇိဝု-နာခေါင်း
 ပေါက် နားပေါက်တို့ကို သုံးသပ် နိုင်အောင် ရှည်ပြန်သော လျှာ။
 ဗြဟ္မဿရ-ကရဝိက်သံ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏အသံကဲ့သို့ သာယာချိုမြိန်သောအသံ။
 အဘိနီလ နေတ္တ-ညိုသင့်ရာ အရပ်၌ အလွန်ညိုသော မျက်လုံး။ ဂေါ ပခုမ-
 ဖွားသစ်စ နွားငယ်၏ မျက်လုံးအိမ်ကဲ့သို့ မျက်လုံးအိမ်ရှိခြင်း။ (၃၀)။
 ဥဏ္ဍဇာတ-မျက်ခုံးနှစ်သွယ် အလည်တည့်တည့်၌ ဥဏ္ဍလုံမွေးရှင် ရှိခြင်း။
 ဥက္ကိသ သီသ-နုပွားသင်းကျစ် ရှိခြင်း။ (၃၂)။

လက္ခဏာတော်ငယ် ရှစ်ဆယ်။ ။ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ကိုယ်တော်၌ ထင်ရှား
 စွာ ပါရှိသော အသေးစိတ် လက္ခဏာတော်ငယ်များ၊ ဇိနာလင်္ကာရဋီကာ
 ၁၉၁-မှ ထုတ်ယူသည်။ ပကိဏ္ဍကဝိသဇ္ဇနာ။ တတိယတွဲ။ မဟာဗုဒ္ဓဝင်
 ဒုတိယတွဲ။ သာသန သမ္ပတ္တိ ဒီပနီတို့၌လည်း ကြည့်ပါ။ စိတဂုံလီ-
 အကြားမထင် စေ့စပ်သော ခြေချောင်း လက်ချောင်း။ အနု ပုဗ္ဗဂုံလီ-
 သွယ်ရှူး ဖြူးပြောင်သော ခြေချောင်းလက်ချောင်း။ ဝဋ္ဋဂုံလီ-လုံးလျောင်း
 ချောမြေ့သော ခြေချောင်း လက်ချောင်း။ တမ္မ နှစ်-နီမြန်းသော ခြေသည်း
 လက်သည်း။ တဂုံ နှစ်-ရှည်သွယ်မြင်မားသော ခြေသည်း လက်သည်း။
 သိနိဒ္ဓ နှစ်-ပြေပြစ် ချောမွေ့သော ခြေသည်း လက်သည်း။ နိဂဋ္ဌ ဂေါ ပဗ္ဗက-
 ပြေပြစ်ကောင်းမွန်သော ဖမျက်။ သမ ပါဒ-တိတိညီညီရှိသော ခြေ။ လဇ
 သမာန ကမ-ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း၏ သွားခြင်းကဲ့သို့သော သွားခြင်း။ သီဟ
 သမာန ကမ- ကေသရီအလားကဲ့သို့ သွားပုံယဉ်ခြင်း။ (၁၀)။ ဟံသ
 သမာန ကမ- ဟင်္သာမင်းသွားခြင်းကဲ့သို့ အထူးတင့်တယ်သော သွားဟန်။
 ဥသဘ သမာန ကမ-ဥသဘနွားမင်းနှင့် တူသော သွားခြင်း။ ဒက္ခိဏ
 ဝဋ္ဋကမ-လကျောခြေချီသဖြင့် လကျောရစ် သွားခြင်း။ သမန္တစာရ ဇာဏု
 မဏ္ဍလ- ထက်ဝန်းကျင် လုံးချောသော ပုဆစ်ဓူးဝန်း။ ပရိပုဏ္ဏ ပုရိသ
 ဗျဉ္ဇန-ပြည့်စုံသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ နိမိတ်။ အ ဆိဒ္ဓ နာဘိ- အရေး
 အကြောင်း မပြတ်သော ချက်။ ဂမ္ဘီရ နာဘိ-ပုလဲခွက်ကဲ့သို့ နက်သော
 ချက်။ ဒက္ခိဏ ဝဋ္ဋ နာဘိ-လကျောရစ်လည်သော ဗေဒနီသော ချက်။ ဣဘ

ကရသဒိသ ဥဂ္ဂ ဘူဇ-ဆင်နှာမောင်းကဲ့သို့ သွယ်ပျောင်း ချောပြေသော
 ပေါင်၊ လက်ရိုး။ သု ဝိဘတ္တ ဂတ္ထ-ထက် အောက် နံ လျား တသားတည်း
 ညီညွတ်သော ကိုယ်။ (၂၀)။ အနုပုဗ္ဗ ဂတ္ထ- အစဉ်အတိုင်း ချောပြေ
 ညီညွတ်သော ကိုယ်။ ပရိမဋ္ဌ ဂတ္ထ- ထက်ဝန်းကျင်မှ ချောမွေ့ လှပသော
 ကိုယ်။ သြဏ တုဏ္ဏတ သဗ္ဗ ဂတ္ထ- ရှိုင်းသင့်ရာ၌ ရှိုင်း၍ ပြုံးသင့်ရာ၌ ပြုံး
 အမျိုးမျိုးတင့်တယ် ရှုချင်ဘွယ်ကောင်းသော ကိုယ်။ အ လိန ဂတ္ထ-အရေ
 ရှုံ့ တွန့်ခြင်းမှ ကင်းသော ကိုယ်။ တိလကာဒိ ရဟိတ ဂတ္ထ-ဝက်ခြံ၊ မွဲ၊ ကြေး၊
 တင်းထိပ်စသည်တို့မှ ကင်းဝေးသော ကိုယ်။ အနုပုဗ္ဗ ရုစိ ဂတ္ထ-အစဉ်အတိုင်း
 နှစ်သက်မြတ်နိုးဘွယ်ရှိသော ကိုယ်။ ဝိသုဒ္ဓ ဂတ္ထ- စင်ကြယ်သန့်ရှင်း အညစ်
 ကင်းသော ကိုယ်။ သုခုမာလ ဂတ္ထ- နူးညံ့ ပြောပျောင်းသော ကိုယ်။
 သမ္မ ဂတ္ထ- မြင်ရသူတို့ အေးမြကြည်လင်သော ကိုယ်။ ဥဇ္ဇလိတ ဂတ္ထ-
 ပြုံးပြုံးပြက်ပြက် အရောင်ထွက်သော ကိုယ်။ (၃၀)။ ဝိမလ ဂတ္ထ- ကိုယ်ဆီ
 ချေးစေး မထင် သန့်စင်သော ကိုယ်။ ကောမလ ဂတ္ထ- နှစ်မြို့ စိုပျိုသော
 ကိုယ်။ သိနိဒ္ဓ ဂတ္ထ- ပြေပြစ်ချောမွေ့သော ကိုယ်။ သုဂန္ဓ ဂတ္ထ- ပန်းပေါင်း
 စုံတို့ကဲ့သို့ ထုံမွှေးကြူသင်းသော ကိုယ်။ ကောဋိ သဟဿ ဗလ ဓာရဏ-
 ဗိုလ်ခြေကုဋေ တထောင်အားကို ဆောင်သော ကိုယ်။ သုဝဏ္ဏ တုဂ်နာသ-
 ရွေ့ချွန်းသဘွယ် တင့်တယ် မြင့်ချွန်းသော နှာခေါင်း။ ရတ္တ ဒိဇ ဗံသံ-
 နီမြန်း လှပသော သွားဖုံး။ သုဒ္ဓဒန္တ- ဖွေးဖြူစင်ကြယ်သော သွား။
 သိနိဒ္ဓ ဒန္တ- ထွက်ဝင်မရှိ ပကတိ ညီညာ၍ သိမ်မွေ့ ကျစ်လစ်သော
 သွား။ ဝိသုဒ္ဓိန္ဒြိယ- သန့်ရှင်းသော အဆင်း လူ့ခြေရှိခြင်း။ (၄၀)။
 သုဝဏ္ဏ ဒါဌ-ပုလဲချောင်းကဲ့သို့ ကောင်းစွာလုံးဝန်း တိကျသော သွားစွယ်။
 တိက္ကု ဝါဌ- အဖျားချွန်းသော သွားစွယ်။ ရတ္တောဌ- နီမြန်းသော
 နှုတ်ခမ်း။ အာယတ ဝဒန- ကျယ်ပြန့် ခုံညားသော ခံတွင်း။ သုဂန္ဓ
 မုခ- မွှေးကြူကြိုင်လျှမ်းသော ခံတွင်း။ ဂမ္ဘီရ ပါဏိ- လေခ- ထင်ရှားသော
 လက္ခဏာ အရေးအကြောင်း။ ဥဇ္ဇလေခ- ပြေသင့်တန်းသော လက္ခဏာ
 အရေးအကြောင်း။ အာယတ လေခ- ရှည်လျားသော လက္ခဏာ အရေး
 အကြောင်း။ သုရုစိရ သဏ္ဌာန လေခ-နှစ်သက်ရှုချင့်စရာ လက္ခဏာသဏ္ဌာန်
 အရေးရှိခြင်း။ ပရိမဏ္ဍလ ကာယ ဇုတိက- တလံမျှလောက်သော ရောင်ခြည်
 အလင်းဓာတ်သည် ကိုယ်ကိုဝန်းရိုင်း၍ တံတိုင်းပမာ တောက်ပထွန်းလင်း

နေရင်း။ (၅၀) ။ ပရိပုဏ္ဏ ကပေါလ- ပြည့်ဖြိုးဖောင်းကြသော ပါးပြင်။
 မှုစိယ အာယတ ဝိသာလ နေတ္တ- အဆင်းငါးသွယ် ကွန်မြူးစံပယ် ရှည်
 လျားပြန့်ကျယ် ဝါထယ်ခံညားသော မျက်လုံး။ ပဉ္စပသာဒ နေတ္တ-ညိုရွှေ
 ဖြူနီတလီအနက်ရောင်လှံထွက်သည့်မျက်လုံး။ ကုဉ္စိတဂ္ဂဘမုက-ကောရရော
 မော့ချီသော မျက်တောင် မျက်ခုံး။ မုဒု တလုဏ ရတ္တဇိဝု-နူးညှိတိုးသော
 လျှာ။ အာပ-တ စာရ ကဏ္ဍ-တင့်တယ်နုထွား ရှည်လျားသပ္ပယ် ပြန့်ကျယ်
 သော နားရွက်။ နိဂ္ဂဏိ သိရ- ဖုထစ်မရှိ ပကတိချောမွေ့သော ဦးခေါင်း။
 နိဂ္ဂဋ္ဌ သိရ-စောင်းရွဲ့ မထင် အပြင်ညီသော ဦးခေါင်း။ ဆတ္တ သန္ဓိဘ စာရ
 သီသ-ထီးမိုးအသွင် ထက်ဝန်းကျင်တိတိ၌ ရောင်လှံညီသော ဦးခေါင်း။
 သုဂန္ဓမုဒ္ဒ-ရနံပေါင်းစုံတို့နှင့် လှိုင်ထုံမွှေးပျံ့သော ဦးထိပ်။ (၆၀) ။ အာယတ
 ပုထုသ နလာဋ-ရွှေပြားအလား နံလျားကျယ်ပြန့်သော နဖူးသင်းကျစ်၊
 သု သဏ္ဍာန ဘမုက- သုံးရက်လကွေး သက်တန်ရေးပမာ တင့်တယ်စွာ
 သော မျက်ခုံး။ အနုလောမ ဘမုက- အဖျားသေးသွယ် အလွန်တင့်တယ်
 သော မျက်မွှေး မျက်တောင်။ အာယတ မဟန္တ ဘမုက-ထယ်ဝါခံညား
 ရှည်လျားပြန့်ကျယ်သော မျက်မှောင်။ သဏ္ဍ လောမ ဘမုက-နူးညှိသော
 အမွှေးရှိသော မျက်ခုံး။ သမ လောမ- မွှေးညှင်းတွင်းချင်းစီ၍ ညီညာ
 ဖြောင့်ထန်းစွာ ပေါက်သော မွှေးညှင်းများ။ ကောမလ လောမ-နူးညှိစိုပျို
 စိမ်းညီသော မွှေးညှင်း။ ဘိဒ္ဓန္တ လောမ- မျက်စဉ်းညှိသွင် စိမ်းလွင်
 ညိုမှောင်သော မွှေးညှင်း။ ဒက္ခိဏဝဋ္ဋ လောမ- လကျောရစ်လည်၍ ညာဘက်
 သို့ အဖျားတည်သော မွှေးညှင်း။ သိနိစ္စ လောမ- ကောက်ကျွေ လိမ်တွန့်
 ခြင်း မရှိ ပကတိသန့်ရှင်းသော မွှေးညှင်း။ သုနိလ ကေသ-ပိတုနားတောင်
 ကဲ့သို့ ညိုမောင်း မည်းနက်သော ဆံပင်။ (၇၀) ။ ဒက္ခိဏ ဝဋ္ဋ ကေသ-
 လကျောရစ် လှည့်ခွေ ဦးထိပ်မွေ့၍ တည်နေသော ဆံပင်။ သု သဏ္ဍာန
 ကေသ- ဆံပင်တုင်းညီ၍ ဖြောင့်ထန်းစိရိစွာ ပေါက်သော ဆံပင်။
 သိနိစ္စ ကေသ- ကောက်ကျွေ လိမ်တွန့်ခြင်း မရှိ ပကတိ ပြေပြစ် သန့်ရှင်း
 သော ဆံပင်။ သဏ္ဍ ကေသ- နူးညှိသိမ်မွေ့ သေးသွယ်ပြောပျောင်း
 သော ဆံပင်။ အ လုလိတ ကေသ- မရွပ်ထွေးသော ဆံပင်။ ကောမလ
 ကေသ- စိုပျို နုနယ်သော ဆံပင်။ သမ သုဂန္ဓ ကေသ- စပယ် မြတ်လေး
 ပန်းတို့ကဲ့သို့ မွှေးခဏာ ဆံပင်။ သုရမ အဿာသ ပဿာသ- ရှူရှိုက်မထင်

(၅၂၀)

[လ+ကံ]

အလွန်ပင် သိမ်မွေ့သော ထွက်သက် ဝင်သက်ရှိ၍ သက်လုံကောင်းခြင်း။
ကေတုမာလ ရတန ဝိစိတ္တ-ကေတုမာလာခေါ် ဦးခေါင်းပေါ်၌ မထိုင်ပုံ
ပမာ ခြောက်ရောင်စုံလှံဖြာ ထွက်နေခြင်း။ (၈၀)။

လက္ခဏာယာဉ် ၃-ပါး။ ။လက္ခဏာရေး ၃-ပါး၊ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ် ။ပ။ ။
၃၄၄ ။ဋ။ ဒဘူ၌ အကျယ်ရှုပါ။ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်သို့ သွားရောက်ရာ
ယာဉ်နှင့်တူသော လက္ခဏာရေး ၃-ပါး၊ မှတ်ကြောင်းအရာ ၃-ပါး၊ အရေး
တကြီး မှတ်အပ်သောကြောင့် လက္ခဏာရေး။ (၁) အနိစ္စ လက္ခဏာ-
မမြဲသော သင်္ခါရတရားစု အမှတ်အသား၊ (၂) ဒုက္ခ လက္ခဏာ- ဆင်းရဲ
သော သင်္ခါရ တရားစု၊ (၃) အနတ္တ လက္ခဏာ- အတ္တမဟုတ် အထည်
ကိုယ်မဟုတ်သော သင်္ခါရ အသာရက တရားစု အမှတ် လက္ခဏာ။

လက်ချားမျိုး ၂-ပါး။ ။ဤကား သေလပါစက သျှကြကျမ်းမှ။ (၁) ဥသီရ
ဋ္ဌကံန- မြေထွက်လက်ချား၊ ဖြူပူနှင့် မှန်ရောင်ရှိ၏။ ၎င်းသည် ဆေးပေါ်
ရာ ဂဟေစပ်ရာ စသည်မှထပါး ဝိဇ္ဇာဓရထွက်ခန်း ထိုထိုတက်လမ်းများ
အဖို့ မည်သည့်အခါမျှ အသုံးမဝင်ဟု ရသေ့ ရှစ်သောင်း ဆရာပေါင်း
တို့ အထူးရှောင်ရှား ကြကုန်၏။ (၂) သေလ ဋ္ဌကံန- ကျောက်ထွက်
လက်ချား၊ ကျောက်ဖြူနှင့် တူစွာရှိ၏။ ငွေလမ်း ရွှေလမ်း ထိုထိုထွက်ရပ်
လမ်းတို့၌ လက်ချားကို သုံးရန် ညွှန်းသော် ၎င်းကျောက်ထွက် လက်ချား
ကို သုံးမှသာ လိုရာအကျိုး ပြီးနိုင်ကြောင်း ဆရာတို့ အထူးမှာဆို
ထားကြ၏။

လက်ထပ်မင်္ဂလာမျိုး ၃-ပါး၊ တနည်း ၈-ပါး။ ။၎င်း သရုပ်များကို (ထိမ်းမြား
မင်္ဂလာ ပြုခြင်းမျိုး ၃-ပါး၊ တနည်း ၈-ပါး)၌ ရှုပါ။

လက်နက်ကြီး ၄-ပါး။ ။သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် ။ပါ။ ။၂၁၆ ။ဋ။ ၂၉၆။
(၁) ဝေဿဝဏ္ဏနတ်မင်းကြီး၏ တင်းပုတ် သံချောင်း လက်နက်၊ (၂)
ယမမင်းခေါ် သေမင်း၏ မျက်စောင်း လက်နက်၊ (၃) သိကြားမင်္ဂါး
မိုဗ်းကြိုး လက်နက်၊ (၄) အာဠာဝက ဘီလူးမင်း၏ ဘျှုပုဆိုး လက်နက်၊
ထို့ကြောင့် ရှေးဆရာတို့သည် ဝေဿဝဏ္ဏောယမော သက္ကုအာဠာဝကတို့

နိစ္စကိုင်စွဲ၊ ရန်ထိပ်ခွဲသား၊ တွေခဲ သံချောင်း၊ ငဲ့စောင်း မျက်ရိန်၊ ဝရဇိန်
မိုင်းကြိုး၊ ပုဆိုးနှင့်သော်၊ လေးပါးကျော်သို့ ဟု စပ်ဆိုထားကြ၏။

လက်နက်ကြီး ၄-ပါး၊ တနည်း။ ။ အဘိဓာန် ကျမ်းမှ ယူပြသည်။ (၁) မုတ္တ
မုတ္တ လက်နက်- လက်မှ လွှတ်၍၎င်း၊ မလွတ်ဘဲ၎င်း၊ သုံးနိုင်သော တုတ်၊
တောင်ဝေး စသော လက်နက်မျိုး၊ (၂) အမုတ္တ လက်နက်-မလွတ်ရသော
သံလျက် စသည်၊ (၃) မုတ္တ လက်နက်- လွှတ်ရသော လှံ၊ စက် စသည်၊
(၄) ယန္တ မုတ္တ လက်နက်-ပစ်လွှတ်ရသော လေး၊ သေနတ် စသည်။

လက်နက်ကြီး ၅-ပါးနှင့် မူကွဲများ။ ။ ၎င်း လက်နက်ကြီး ငါးပါး၏
သရုပ်ပြရာ၌ တဦးနှင့် တဦး မတူကွဲပြား နေကြသည်ကား ထိုထို ပါဠိ
အဋ္ဌကထာတို့၏ ကွဲပြားမှုကြောင့်တည်း။ မိလိန္ဒပဉ္စာ၌ ‘ဓနု၊ သတ္တိ၊
ကဏဃ၊ ခဂ္ဂ၊ ဆုရိကာ’ ဟု လာသည်။ ဂါမဏိ သံယုတ်ဋီကာ၌ကား
‘အသိ၊ ဓနု၊ ဂဒါ၊ သင်္က၊ စက္ကာနိ၊ ပဉ္စာဝုဓာ’ ဟု လာသည်။ ပဉ္စာဝုဓာတ်
ဋီကာ၌ကား—

‘ပဉ္စာဝုဓံ နာမ ဓနု မဂ္ဂရ အသိ လဂ္ဂဋ္ဌ ကောဏှ မိတိ အထဝါ။

‘အမုတ္တံ ယန္တမုတ္တဉ္စ၊ ပါဏိမုတ္တံ တထေဝ စ။

သဗ္ဗ သာဓာရဏဉ္စေ၊ ဗာဟု ယုဒ္ဓဉ္စ ပဉ္စမံ’။

ဟု ဆိုထားလေသည်။ ထို့ပြင်လည်း ‘လှံ- ကောဏှာ၊ ဂဒါ-
သံချောင်း။ ဆောက်ပုတ်ကယ်- ဒဏှာသိ ဟု၊ သမ္ဘာရိန်၊ ဂုဏ်လျှံတံ၊
ပြည်တော်ပြန်ပဉ္စာဝုဓာ၊ ငါးခုပါကြောင်း။’ ဟု ကင်းဝန်မင်းကြီး ရေးစပ်
ခဲ့သေး၏။ (၁) ဓနု-လေး၊ (၂) ခဂ္ဂ- သံလျက်၊ (၃) ကဏဃ-ခက်ရင်း၊
တောက်၊ (၄) မဂ္ဂရ- လက်ရိုက် တုတ်တို့၊ (၅) ကုန္တ-လှံ။

လက်နက်ကြီး ၉-ပါး။ ။ ‘မ၊ တထောင်၊ တကောင်ရှိညွတ်တဲ၊ တမုတ်
ကိုယ်ထူး။ ကိုးပါးရယ်အစုံနှင့်၊ လက်နက်ဂုဏ်၊ တသိရိမြင်တယ်၊ ဘုန်းပွင့်
ဘီလူး။’ ဟူသော ဒေဝကုမ္ဘန် ပြောတံမှ။ ၁- မါး။ ၂- လှံ။ ၃- သေနတ်။
၄- အမြောက်။ ၅- စိန်ပြောင်း၊ အထက်၌ ပြခဲ့ပြီး လက်နက်ကြီး
၄-ပါးနှင့်ပေါင်းသော် ကိုးပါး ဖြစ်၏။

မှတ်ချက်။ ။ ဆရာ ဒုဗျူ ကား လက်နက်ကြီး ၄-ပါးနှင့် ငါက်နက်ကြီး
၅-ပါးနှစ်ရပ်ပေါင်းကို ၉-ပါးအဖြစ် ယူကြကုန်၏။

(၅၂၂)

[လ + က်]

လကျော်ဂြိုဟ်ကြီး ၄-လုံး။ ။ ‘ပ’ပဂြိုဟ်’ ခေါ် ဂြိုဟ်ဆိုးကြီး ၄-လုံးကို (အ၊ ထွန်း၊ ရာ၊ ဇာ၊ ဂြိုဟ်လကျော် ဟု) ဗေဒင်ကျမ်းတို့၌ ဆို၏။ (၁) ဇာနက်နွေ ဂြိုဟ်၊ (၂) စနေဂြိုဟ်၊ (၃) ရာဟုဂြိုဟ်၊ (၄) အင်္ဂါဂြိုဟ်။

လကျော်တော်ရံ လေးကျိပ်။ ။ မဟာသာဝကများ ဖြစ်တော်မူကြသည်။ ကျမ်းညွှန်း မဟာသာဝက) ၌ ရှိ။ အရှင်သာရိပုတြာ၊ အရှင်ကောဏ္ဍည၊ အရှင်ပပူ၊ အရှင်ဘဒ္ဒိယ၊ အရှင်မဟာနာမိ၊ အရှင်အထာဇိ၊ အရှင်နာဠက၊ အရှင်ယသ၊ အရှင်ဝိမလ၊ အရှင်သုဗဟု၊ (၁၀) အရှင်ပုဏ္ဏဇိ၊ အရှင် ဂဝဗ္ဗတိ၊ အရှင်ဥရုဝေဠကဿပ၊ အရှင်နဒိကဿပ၊ အရှင်ဂယာကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ အရှင်မဟာကစ္စာယန၊ အရှင်မဟာ ကောဠိတ၊ အရှင်မဟာကပ္ပိန္န၊ အရှင်မဟာစုန္ဒ၊ (၂၀) အရှင်ဥပလိ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်ကင်္ခါရေဝတ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ အရှင်နန္ဒက၊ အရှင်ဘဂုလ၊ အရှင်နန္ဒိယ၊ အရှင်ကိမိလ၊ အရှင်ဘဒ္ဒိယ၊ အရှင်ရာဟုလ၊ (၃၀) အရှင်သီဝလိ၊ အရှင်ဒဗ္ဗ၊ အရှင်ဥပသေန၊ အရှင်ခဒိရဝန ရေဝတ၊ အရှင်မန္တဘနိပုတ္တပုဏ္ဏ၊ အရှင် သုနာပရန္တပုဏ္ဏ၊ အရှင်ကုဋိကဏ္ဍ သောဏ၊ အရှင်ကောဠိဝိသ သောဏ၊ အရှင်ရာဓ၊ အရှင်သုဘူတိ (၄၀) ။

လကျော် မင်းခမ်းတော် ၁၃-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (မင်းခမ်းတော်မှာ၊ ၁၃-ဖြာ၊ ဝဲယာ ဆောင်ရွက်ျင်း) ဟူသော သုတေသန၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

အင်္ဂါဂြိုဟ် ၄-လုံး။ ။ “သောမဂြိုဟ် ၄-လုံး” ကိုပင် ဗေဒင်ကျမ်းတို့၌ “လှ၊ သော်၊ ဖေ၊ ကွဲ၊ ဂြိုဟ်လက်ဝဲ” ဟု ဆိုကြကုန်၏။ (၁) ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်၊ (၂) သောကြာဂြိုဟ်၊ (၃) ကြာသပတေးဂြိုဟ်၊ (၄) တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်။

အင်္ဂါဂြိုဟ်တော်ရံ လေးကျိပ်။ ။ ကျမ်းညွှန်း (မဟာသာဝက) ၌ ရှိ။ အရှင် မဟာမောဂ္ဂလာန၊ အရှင်အင်္ဂုလိမာလ၊ အရှင်ဝဏ္ဏလိ၊ အရှင်ကာလုဒါယိ၊ အရှင်သဟဉ္စဒါရိ၊ အရှင်ပိလိန္ဒဝဏ္ဏ၊ အရှင်သောဘိတ၊ အရှင်ကုမာရကဿပ၊ အရှင်ရဋ္ဌပလ၊ အရှင်ဝဂီသ၊ (၁၀) အရှင်သင်္ခါယ၊ အရှင်သေလ၊ အရှင် နာဂီထ၊ အရှင် လကုဏ္ဍဘဒ္ဒိယ၊ အရှင်ဥပဝါန၊ အရှင်မေလိယ၊ အရှင်

သာဂလ၊ အရှင်ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇ၊ အရှင်မဟာပန္နက၊ အရှင်ရုဋ္ဌပန္နက၊
(၂၀) အရှင်ဗာကုလ၊ အရှင်ကုဏ္ဍမာန၊ အရှင်ဒါဗ္ဗဒိယ၊ အရှင်ယသ၊
အရှင်အဇိတ၊ အရှင်တိဿမေတ္တယျ၊ အရှင်ပုဏ္ဏ၊ အရှင်မေတ္တဂူ၊ အရှင်
ဒေါတက၊ အရှင်ဥပသိဝ၊ (၃၀) အရှင်နန္ဒ၊ အရှင်ဟေမက၊ အရှင်
တောဒေယျ၊ အရှင်ကပ္ပ၊ အရှင်စတုကဏ္ဍိက၊ အရှင်ဘဒြာဝုဇ၊ အရှင်ဥဒယ၊
အရှင်ဝေါသာလ၊ အရှင်မောဘရာဇ၊ အရှင်သင်္ဂီယ၊ (၄၀) ဤသို့လျှင်
အသီတိ ရှစ်ကျိပ် ဖြစ်သတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ အင်္ဂုတ္တိုရ် ဋီကာနှင့် ဇာတ်ဋီကာ မတူကွဲပြား အချို့နေရာ
များမှာ ရှိသည်။

လက်ဝဲ မင်းခမ်းတော် ၁၃-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (မင်းခမ်းတော်မှာ ၁၃-ဖြာ၊
ဝဲယာ ဆောင်ရွက်ကျင်း) ဟူသော သုတေသန၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

လက်ဝဲ လက်ျာ၊ ထီးတော်မှာ၊ ဂ-ဖြာ အဘယ်နည်း?။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို
(ထီးဖြူတော် ဂ-စင်း)၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

လ ကွယ် ၂-ပါး၊ မျိုးကွဲပြား၊ ဘုရား မည်သို့ဟော?။ ။ လကွယ်မျိုး နှစ်ပါး
ကား၊ ရက်စုံ ၁၅-ရက် လကွယ်တမျိုး၊ ရက်မစုံ ၁၄-ရက် လကွယ်တမျိုး၊
၎င်းကို ဝိနည်းပိဋကတော်၌ စတုဒ္ဒသီ ဥပုသ်၊ ပန္နရသီ ဥပုသ်ဟု ရဟန်း
တော်များအတွက် ဟောကြားတော်မူသည်။

လင်္ကာစပ်ရာ၊ နည်း ၆-ဖြာ၊ ဖြေပါ ကဝိရှင်။ ။ ၎င်း သရုပ်ကား (အစပ်
၆-ပါး၊ လင်္ကာသွား၊ မိန့်ကြား ဖြေတော်မူ) ဟူသော ပုစ္ဆာနှင့် တူ၏။

လင်္ကာမျိုးပြား၊ ၁၄-ပါး၊ မိန့်ကြား ဖြတ်ကဝိန်။ ။ ကဗျာပင်မကြီးမှ
ပေါက်ပွားလာသော လင်္ကာအပြား ၁၄-ပါး၊ အကျယ်ကို 'ကဗျာ
ဗန္ဓသာရကျမ်း' ၌ ရှုပါကုန်။ (၁) လင်္ကာ၊ (၂) ပျို့၊ (၃)
မော်ကွန်း၊ (၄) သံပိုင်း၊ (၅) သမိုင်း၊ (၆) ရဲတင်း၊ (၇) တမ်းချင်း၊
(၈) နေချင်းသံတိုင်၊ (၉) ချောင်းသံပေါက်၊ (၁၀) ရတုမျိုးစုံ၊ (၁၁) လူးတား၊
(၁၂) အက်ချင်း၊ (၁၃) သံပေါက်၊ (၁၄) ဝဲရိုက် ဝဲသွင်း။

(၅၅၄)

[လ + င်။ လ + ည်။ လ]

လင်ညွှံ့လင်ဖျင်းမျိုး ဂ-ယောက်။ ။မိန်းမတို့က မရှိသေ မလေးစားသော လင်ယောက်ျားများဟူ၏။ ဇာတ်ပေါ်။ စု-အုပ်။ ၁၂၀ ။ဋ္ဌ။ ပဉ္စမ-အုပ်။ ၄၆၆။ (၁) ဆင်းရဲမွဲတေသောလင်၊ (၂) အနာရောဂါကပ်ရောက်နေသော လင်၊ (၃) အိုမင်းသော လင်၊ (၄) သေသောက်ကြူး ယစ်ထုတ် လင်၊ (၅) ဖျင်းအ နံ့ချာသော လင်၊ (၆) မယားအပေါ်၌ ပေါ့ပေါ့ဆဆ နေတတ်သော လင်၊ (၇) သူများ၏ နောက်လိုက် လင်၊ (၈) မယား အား ပစ္စည်းဥစ္စာ မပေးအပ်သော လင်။

လင်မယားမကွဲ အမြဲနေရခြင်းတရား ၄-ပါး။ ။စတုကင်္ဂုတ္တရ။ပ။၂၇၂။ ဋ္ဌ။ ၃၁၁။ (၁)သမ သဒ္ဓါ၊ (၂)သမ သီလ၊ (၃)သမ စာဂ၊ (၄)သမ ပညာ။

လင်ဝတ် ၅-ပါး၊ ကျင့်စဉာင်ငြား၊ ယောက်ျား မြတ်မဟာ။ ။သိင်္ဂါလော ဝါဒသုတ်မှ လင်က မယားအပေါ်၌ ပြုကျင့်ရမည့် ဝတ်ငါးပါး။ (၁) မိမိမယားအပေါ်၌ မထေမဲ့မြင် စိမ်းစိမ်းကားကား ဘာသိဘာသာ နှင့် မကျင့်ကြံ မနေထိုင်ရခြင်း၊ (၂) မူး၊ ပဲ၊ ပိုင်က စ၍ ရသမျှဥစ္စာကို မယားအား အပ်နှင်းရခြင်း၊ (၃) မိမိမယားမှတပါး အခြားမိန်းမသား များ၌ မိစ္ဆာတရား မမှားမလိုက်ရခြင်း၊ (၄) မိမိမယားနှင့် သင့်တော် သော အဝတ်တန်ဆာ အစား အသောက်တို့ကို ကြည့်ရှု ချစ်ခင်စွာ ဆင်ယင် ဝယ်ခြမ်း၍ ပေးရခြင်း၊ (၅) မိမိမယားအား ချစ်ခင်နှစ်သက် စုံမက်မြတ်နိုးစွာ ကြည့်ရှု သဒ္ဓါရခြင်း။

လည်ချောင်းရပ်မှာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၊ မြန်မကွရာ မျိုး ဂ-လုံး။ ။၎င်း သရုပ် ကို (ကဏ္ဍဇ အကွရာ ဂ-လုံး)၌ ရှုပါ။

လ မင်းရန်သူ၊ ၄-ပါးဟူ၊ မည်သူ မည်ဝါနည်း?။ ။၎င်းသရုပ်ကား(နေမင်း၏ ရန်သူမျိုး ၄-ပါး)နှင့် တူ၏။

လ မျိုး ၃-ပါး၊ ဆရာများ၊ ဧဟာကြား ကျမ်းစာစင်။ ။ဗေဒင်ဝေဟာရာ၊ ၎င်းသရုပ် အဓိပ္ပာယ် အလုံးစု (မာသမျိုး ၃-ပါး)နှင့် တူ၏။

[လ + ယ်။ လာ + ဘ်။ လိ + င်] (၅၅၅)

လယ်တွင်း၊ ဇု-ခရိုင်။ ။ စပါးများစွာ ထွက်၍ ရှေးခေတ် မြန်မာရာဇဝင်၌ ထင်ရှားသော ခရိုင်နယ်များ၊ ပန်းလောင်းမြစ်၏ မှီရာ။ (၁) စောလှမြို့နယ်၊ (၂) ပင်လယ်နယ်၊ (၃) မြစ်သားနယ်၊ (၄) ပျဉ်းမနားနယ်တို့ဖြစ်၍၊ ဇော်ဂျီမြစ်၏ မှီရာ၊ (၅) မြောင်လှနယ်၊ (၆) မြင်းခုံတိုင်နယ်၊ (၇) မကွာရာနယ်၊ (၈) ပန်နယ်၊ (၉) မြင်စိုင်းမြို့နယ် ခရိုင်တို့ ဖြစ်လေသည်။

လာဘ်ပေး ၃-မျိုး၊ တံစိုးထိုး၊ ၂-မျိုး၊ တရားပျက်။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (တံစိုးလက်ဆောင်မျိုး ၃-ပါး) ဟူသော သုတေသန၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

[လိ]

လိင် ၆-ပါး။ ။ အများအားဖြင့် သဒ္ဒါအရာ၌ ရွေးချယ်စိစစ် သုံးနှုန်းကြသော အရာ ၆-ပါး။ (၁) ဣတ္ထိလိင်- မ၊ နှင့်ဆိုင်သော သဒ္ဒါများ၊ (၂) ပုလ္လိင်-ဖို၊ နှင့်ဆိုင်သော သဒ္ဒါများ၊ (၃) နပုလ္လိင်-ဖို၊ မ မဟုတ်သော အရာများ၊ (၄) ရွိလိင်-နှစ်လိင်နှင့် ဆိုင်သော အရာများ၊ (၅) တိလိင်- သုံးလိင်နှင့် ဆိုင်သော အရာများ၊ (၆) အလိင်- လိင်ကြောင့် ပြောင်းလဲခြင်း မရှိသော သဒ္ဒါများ။

လိင် ၁၀-ပါး။ ။ ရှင်သာမဏေများအတွက် ဘုရားရှင် ပညတ်ချက် ဝိနည်းတော်၊ ကိုရင်များ ထိုသိက္ခာပုဒ် တပါးပါးကို လွန်ကျူးလျှင် လိင်ကျ၏၊ ဝါ-လူ့ အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွား၏။ (၁) သူ့အသက်ကို အေအောင် ကိုယ်တိုင်သတ်ခြင်း၊ သူတပါးကို သတ်ခိုင်းခြင်း၊ (၂) အရှင်မပေးသော သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း၊ ခိုးခိုင်းခြင်း၊ (၃) မေထုန်မှုကို ကံမြောက်အောင် ပြုခြင်း၊ (၄) ရယ်စရာမျှကိုလည်း လိမ်ညာ၍ ပြောခြင်း၊ (၅) သေရည် အရက်တို့ကို သောက်စားခြင်း၊ (၆) ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်သရေကို ရှုတ်ချကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ (၇) တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို ရှုတ်ချကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ (၈) သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို ရှုတ်ချကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ (၉) သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ အယူကို ယူခြင်း၊ (၁၀) ဘိက္ခုနီမကို ဖျက်ဆီးခြင်း။

(၅၅) [လိ + င်။ လိ။ လိ + မ်။ လူ]

လိင်အင်္ဂါဇာတ်၊ ခိုင်မာတတ်၊ ၅-ရပ် အကြောင်းမျိုး။ ။ပါရာဇိကဏ်
ပါဠိတော်၌ လိင်အင်္ဂါဇာတ် ခိုင်မာထကြွခြင်း၏ အကြောင်းရင်းငါးပါးကို
ဟောတော်မူသည်။ (၁) ရာဂုပတ္တမ္ဘ-ရာဂကြောင့် တောင့်တင်းခိုင်မာခြင်း၊
(၂) ပဿာဝုပတ္တမ္ဘ- ကျင်ငယ်စွန့်လို၍ ခိုင်မာခြင်း၊ (၃) ဝဗ္ဗပတ္တမ္ဘ-
ကျင်ကြီးစွန့်လို၍ ထကြွခြင်း၊ (၄) ဝါတုပတ္တမ္ဘ- လေ တိုက်ခတ်သော
ကြောင့် ထကြွခြင်း၊ (၅) ဥစ္စာလိဂ်ပါဏ ဗဠုပတ္တမ္ဘ- ကျင်ချောင်း၌
ရှိသော ပိုးတို့ ထိုးဆွသောကြောင့် တောင့်တင်း ခိုင်မာခြင်း။

လိ ပိ မျိုး ၅-ပါး။ ။၎င်းသရုပ်ကား (စာလုံးမျိုး ၅-ငါး)နှင့် တူ၏။

လိမ်ညာပြောကြား၊ အပြစ်များ၊ ၁၅-ကျမ်း၌လာ။ ။၎င်းသရုပ်(မုသာဝါဗ
ကံ၏ မကောင်းကျိုး ၁၅-ပါး)၌ ရှုပါလေ။

[လူ]

လူ ၃-ပါး။ ။လူ့ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ ၎င်း ၃-ပါးကို ဆိုသည်။ အချို့ဆရာတို့ကား
လူ့ နတ်၊ ရဟန်း၊ ဟု ယူကြသေး၏။ သုံးလူ့ ထိပ်တင်-သုံးလူ့ မကိုဠိစသော
ဘုရားကို ချီးမွမ်းရာ၌ အသုံးပြုကြ၏။

လူကြီးလုပ်ရာ၊ ဂုဏ်အင်္ဂါ၊ ၆-ဖြာ အဘယ်နည်း?။ ။၎င်းသရုပ်ကား
နာယကဂုဏ် ၆-ပါး' နှင့် တူ၏။

လူစင်စစ်က နတ်ပြည်ရောက်ရ နေရဘူးသော ပုဂ္ဂိုလ် ၄-ယောက်။ ။
မဇ္ဈိမပဏ္ဍာသ ။ဋ္ဌ။ ၂၂၀။ လူ့ ကိုယ် လူ့ ဘဝဖြင့် တာဝတိံသာနတ်ပြည်
သို့ ရောက်ဖူး နေဖူးကြသူများ။ (၁) ဂုတ္တိလစောင်းသမား၊ (၂) သာဓိန
မင်းကြီး၊ (၃) နေဒိမင်းကြီး၊ (၄) မန္ဒာတု စကြာမင်းကြီး။

လူတို့၏ အညစ်အကြေးတရား ၉-ပါး။ ။၎င်းအညစ်အကြေး မလတရား
တို့ကို မိမိကို ကိုယ်ငါ့ သို့မကျ မပေနိုင်စေရန် ကာကွယ် ဖောင်းဖျော့က်
ကြရမည် ဟူ၏။ ခုဒ္ဒကဝိဘင်း ပါဠိတော်မှ၊ သတ္တဝါတို့၏ အညစ်အကြေး
တရားလည်းဟူ၏။ (၁) ကောဓော- အမျက်ထွက်ခြင်း၊ (၂) မက္ခော-

ကျေးဇူး မသိတတ်ခြင်း၊ (၃) ဣဿာ-ဌူစု မနာလိုခြင်း၊ (၄) မစ္ဆရိယံ-
သဝင်စေခြင်း၊ (၅) မာယာလှည့်ပတ်ဖြားယောင်းခြင်း၊ (၆) သာဓဋ္ဌယျံ-
စဉ်းလဲ ကောက်ကျစ်ခြင်း၊ (၇) မုသာဝါဒေါ-လိမ်ညာပြောဆိုခြင်း၊ (၈)
ပါပိစ္ဆတာ-မတရားလိုချင်ခြင်း၊ (၉) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ-မှားသောအယူရှိခြင်း။

လူတို့ကြီးပွား ချမ်းသာကြောင်းတရား ၅-ပါး။ ။ ယခု မျက်မှောက်ဘဝ
၌ပင် ချမ်းသာသုခ ရနိုင်သည်ဟူ၏၊ ပဉ္စဂုံတ္တရ ။ ပါ။ ၆၆ ။ ဋ္ဌ။ ၂၉။
(၁) မိဘနှစ်ပါးကို ရိုသေစွာ လုပ်ကျွေးခြင်း၊ (၂) သား၊ မယား
အလုပ်သမားတို့အား ထိုက်တန်အောင် ပေးကမ်း ချီးမြှင့်ခြင်း၊
(၃) အိမ်နီး၊ ယာနီးတို့အား ပေးကမ်းခြင်း၊ (၄) ရဟန်းသာမဏေတို့အား
ရိုသေစွာ လှူဒါန်းပူဇော် ရှိခိုးခြင်း၊ (၅) ရိုးရာနတ်တို့အား (ပူဇော်ပသ)
အမျှပေးဝေခြင်း။

လူတို့ပျက်စီးကြောင်းတရား ၃-ပါး။ ။ တိကဂုံတ္တရ ။ ပါ။ ၁၅၉ ။ ဋ္ဌ။ ၁၄၁။
၁၄၂။ (၁) အဓမ္မရာဂ- သူတပါး၏ အသုံးအဆောင်ကို လိုချင်တပ်မက်
ခြင်း၊ (၂) ဝိသမလောဘ- သူတပါးဝိုင်ဆိုင် သိမ်းဆည်းထားသော
ဥစ္စာကို တပ်မက်ရယူလိုခြင်း၊ (၃) မိစ္ဆာဓမ္မ- မေထုန်မှု မပြုထိုက်သော
ဝတ္ထု၌ အတင်း ကျင့်ကြံခြင်း။

လူတို့သစ္စာ၊ ဖျက်ဆီးရှာ၊ ဂ-ဖြာ တရားညစ်။ ။ ရဟန်းတော်များ မိမိကို
ကြည်ညိုအောင် လုပ်နည်း တရားဆိုးကြီး ရှစ်ပါး၊ နောက် ရဟန်းက
သူ့လို လိုက်မလုပ်လျှင် ဒါယကာတို့ မကြည်ညိုဖြစ်သောကြောင့် သစ္စာ
ဖျက်သည် ဟူ၏၊ ၎င်း သရုပ်ကို (ကုလဒူသက တရားရှစ်ပါး) ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

လူနက္ခတ် ၈-လုံး။ ။ အောက်ပါ နက္ခတ် ရှစ်လုံးကို လူနက္ခတ်ဟု သမုတ်
ကြ၏။ (၁) အဒြ နက္ခတ်၊ (၂) ပြုပ္ပါဘရဂုဏ္ဍိ နက္ခတ်၊ (၃) ဥတြာ
ဘရဂုဏ္ဍိ နက္ခတ်၊ (၄) ဘရဏီ နက္ခတ်၊ (၅) ဥတ္တရာသဋ္ဌိ နက္ခတ်၊
(၆) ပြုပ္ပါပရပိုက် နက္ခတ်၊ (၇) ဥတ္တရာပရပိုက်နက္ခတ်၊ (၈) ရောဟဏီနက္ခတ်။

လူနက္ခတ် ၉-လုံး တနည်း။ ။ မိမိတို့ ဇာတာခွင်၌ စန်းယှဉ် နက္ခတ်သည်
အောက်ဖေ၂ ပြုပါ ၉-လုံးတွင် ပါဝင်က လူနက္ခတ်ဟု သိလေ၊ အကျယ်

(၅၂၀)

[လူ]

ကိုမူ (နက္ခတ် ၉-လုံး)၌ ပြန်ကြည့်ပါ။ (၁) ဘရဏီနက္ခတ်၊ (၂) ရောဟဏီ
နက္ခတ်၊ (၃) မိဂသီ နက္ခတ်၊ (၄) ပြုပ္ပါဘရဂဏ္ဍီနက္ခတ်၊ (၅) ဥတ္တရာ
ဘရဂဏ္ဍီနက္ခတ်၊ (၆) ပြုပ္ပါသဠ်နက္ခတ်၊ (၇) ဥတ္တရာသဠ်နက္ခတ်၊ (၈)
ပြုပ္ပါဘဒြပိုက်နက္ခတ်၊ (၉) ဥတ္တရာဘဒြပိုက်နက္ခတ်။

လူနတ်ချစ်ရာ၊ အင် ဂ-ဖြာ။ ။ (၁) ပိယဝါစာ-ချစ်ဘွယ် သာယာနူးညံ့စွာ
ပြောဆိုတတ်ခြင်း၊ (၂) စာဂ- ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်း၊ (၃) ပရဟိတတ္ထ-
သူ့အကျိုးစီးပွားကို လိုလားခြင်း၊ (၄) နော အမနာပဝါစီ-နောက်
ကွယ်၌ သူ့အတင်း စကားမပြော၊ ကုန်းမချောခြင်း၊ (၅) သီလဝါ-
အကျင့် သီလ ရှိခြင်း၊ (၆) ဝတ္ထပရိပုရိ- လောကဝတ်ပြု မေ့ခြင်း၊
(၇) ပညဝါ-ပညာရှိခြင်း၊ (၈) အကောဓ- အမျက်မရှိခြင်း။

လူနာများ လိုက်နာရန် အင်္ဂါ ၅-ပါး။ ။ (၁) သင့်လျော်သော နေရာ၌သာ
နေရခြင်း၊ (၂) ဆရာကျေးသည့် သင့်လျော်သော ဆေးကိုသာ မှီဝဲ
သုံးဆောင်ရခြင်း၊ (၃) ဆရာတားသည့် မသင့်သော အစာကို မစား-
သောက်ရခြင်း၊ (၄) ဝေဒနာဖြစ်ပုံကို ဆရာ့အား မှန်ကန်စွာ ပြောရခြင်း၊
(၅) ဝေဒနာခံခက် နှိပ်စက်ခြင်းကို သည်းခံရခြင်း။

လူမလေး ခွေးမခံသော ပုဂ္ဂိုလ် တကျိပ်။ ။ အဘိဓမ္မာ ပုဂ္ဂလပညတ် ။ ပါ။
၁၇၄။ ဋ။ ၉၇။ ပဉ္စဂိုတ္တရ။ ပါ။ ၁၄၅။ ဋ။ ၅၀-တို့၌ ရှိပါ။ သူတပါးတို့
မရှိသော မလေးစား မထေမဲ့မြင် အောက်မေ့ပြုလုပ် ပြောဆိုခံရသူ
ဆယ်ယောက်။ (၁) ဝိဓဝါ- လင်မရှိ၊ လင်ကင်းနေသူ မိန်းမ၊ (၂) ဒုဗ္ဗလ-
အင်အားဗလ မရှိသူ၊ (၃) အ မိတ္တ ဉာတိ- ဆွေမျိုး မိတ်ဆွေမရှိသူ၊
(၄) မဟဂ္ဂသ-အစားကြူးသူ အစားပုပ်သူ၊ (၅) ဂရုကာဗာဓ- ကြီးသော
ရောဂါရှိသူ၊ (၆) ပါပမိတ္တ- မကောင်းသော မိတ်ဆွေရှိသူ၊ (၇) ဓန ဟိန-
ပစ္စည်းဥစ္စာ မရှိသူ၊ (၈) အာစာရ ဟိန- အကျင့်ယုတ်သူ၊ (၉) ကမ္မ ဟိန-
အလုပ် မရှိ ပျင်းရိသောသူ၊ (၁၀) ပယောဂ ဟိန- လုံ့လပယောဂ
ချို့တဲ့သူ။

လူမိန်းမသား၊ တေဒဂ်ထား၊ ၁၀-ပါး အဘယ်နည်း?။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို
(တေဒဂ်ရသူ လူမိန်းမ ၁၀-ယောက်)၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

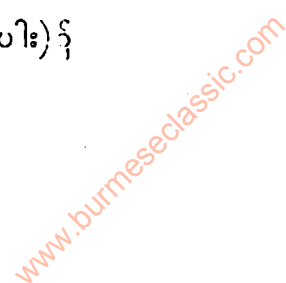
လူမိုက်အပြား၊ မျိုး ၁၀-ပါး၊ ဖြေကြား ဘယ်ကျမ်းတွင်။ ။ ၎င်းလူမိုက်ကြီး ဆယ်ပါးကို ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရရေး ဘူရိတလင်္ကာကြီးတွင် 'သင်္ကာယ'ဟု ခေါ်သော အပိုဒ်၌ (ရမ်းကား ရမ်းကိုး၊ ရန်စပျိုး၍၊ အမျိုးမေးတောင်း၊ သမင်ရောင်းနှင့်၊ ဆေးပေါင်းပဲဝယ်၊ ရေဆယ်မီးယူ၊ ဝံကူပုန်းစလုတ်၊ သစ်ခုတ် ယောက်ျား၊ မုံဆန်စားနှင့်၊ ဆယ်ပါးလူမိုက်၊ လူတို့၌တွင်၊ ဤလုလင်သည်၊ ဝင်၏လည်းကောင်း) ဟူ၍ လူမိုက်သရုပ်ကို စပ်ဆိုထား လေသည်။ ထို့ပြင် ကန်တော်မင်ကျောင်း မေတ္တာစာ အဖြေ၌လည်း၊ လူမိုက်ဆယ်ပါး ဟူသည်ကား၊ 'မုံဆန်စားနှင့်၊ မေးမှားမျိုးနွယ်၊ ရေဆယ် ဝံကူ၊ မီးယူသစ်ခုတ်၊ ပုန်းစလုတ်က၊ ပဲပြုတ် ဆေးပေါင်း၊ သမင်ရောင်း'ဟု အကျဉ်းမျှ ရေးသားပြီးလျှင် အကျယ် ပြဆိုထားလေသည်။ ၎င်း ကျမ်း၌ ရှုလေ။

လူမိုက်ကြီး ၂-ယောက်။ ။ အမိုက်တန်ခွန်စိုက်သူ ၂-ယောက် ဟူ၏။ (၁) အစွယ် အစွယ်ောတိ န ပဿတိ-မိမိ၏ မိုက်ပြစ် အမှား တရားစုကို မိုက်မှားနေမှန်း မသိ မမြင်သူ၊ (၂) ယထာဓမ္မံ န ပဋိဂ္ဂဏှာတိ-အမှန်တရားကို ပြောကြား ညွှန်ပြသော်လည်း မလိုက် မနာယူသူ။

လူမိုက်လက္ခဏာ၊ အင် ၃-ဖြာ၊ ကျမ်းလာ ပါဠိ အသို့နည်း?။ ။ တိကင်္ဂုတ္တရ ။ ပါ။ ၁၀၀ ။ င္ဍ။ ၇၁။ (၁) ဒုစိန္တိတ စိန္တာ- မကောင်းမှန်းလိလျက် မကောင်းကြံခြင်း၊ (၂) ဒုဘာသိတဘာသိ-မကောင်းဟုသိလျက် မကောင်း တာပြောခြင်း၊ (၃) ဒုကမ္မ ကာရီ-မကောင်းမှုကို သိလျက် ဇုတ်တုံး ပြုလုပ်ခြင်း။

လူမျိုး ၄-ပါး။ ။ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာမှ။ (၁) မနုဿ နေရယိက- လူ့ငရဲသား ခေါ် မကောင်းမှုကို အမြဲပြုနေသူ၊ (၂) မနုဿ တိရစ္ဆာန- လူ့တိရစ္ဆာန်ခေါ် စားကာ အိပ်ကာ ကာမမှုနှင့်သာ အမှတ်မဲ့နေသူ၊ (၃) မနုဿ ပေတ-လူ့ပြိတ္တာ ခေါ် သားမယား ဥစ္စာစွဲဖြင့် လောဘ ကြီးနေသူ၊ (၄) မနုဿ ပရမတ္ထ- သူတော်ကောင်း- အကျင့်တရား ရှိသူ လူမြတ်။

လူမျိုး ၄-ပါး၊ တနည်း။ ။ ၎င်း-သရုပ် အဓိပ္ပါယ်ကို (အမျိုးကြီး ၄-ပါး) ၌ ပြခဲ့ပြီ။

(၅၃၀)

[ဇူ]

လူမျိုး ၁၀၁-ပါး။ ။ ဤ၌ လူမျိုးတမျိုး စကားတစ်ခုလျှင် စကားမျိုး ၁၀၁-ပါး ရှိရပေမည်။ ဘာသာစကားမျိုး ၁၀၁-ပါးရှိကြောင်း ပဋိသမ္ဘိဒါ မဂ် ။ ၄။ ပ-အုပ် ။ ၇။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ။ ၄-အုပ် ။ ၇-တွဲ၌ အမြက်မျှပါရှိသည်။ “ရှမ်းမျိုးတိသော၊ မြန်မာသတ္တ၊ မွန်သုံးဝနှင့်၊ ကေစွန်းကယ်၊ ခြောက်ဆယ် ကုလား၊ ရာတပါးဟု၊” ရှေးဟောင်းလင်္ကာများမှာ ဆိုသည်။ ထိုလင်္ကာ အရ ဓမ္မူ တံဆိပ်ကျမ်းလာ ၁၀၁-ပါးသရုပ်နှင့် မညီ၊ ထိုကျမ်းမှာ မြန်မာ ၇၊ မွန် တလင်း ၄၊ ရှမ်း ၃၀၊ ကုလား ၆၀-ဟု လာသည်။

လူယုတ်ဒါနာ၊ မျိုး ၅-ဖြာ၊ ရှောင်ကာ ပေးလှူကြ။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (သူယုတ်တို့ ပေးလှူနည်း ၅-မျိုး) ဟူသော သရုပ်၌ ရှုပါကုန်။

လူယောက်ျားများ၊ တေဒဂ်ထား၊ ၁၀-ပါး မည်သနည်း?။ ။ ၎င်း သရုပ် (တေဒဂ်ရ လူယောက်ျား ၁၀-ယောက်)၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

လူရဟန္တာ၊ ၅-ဦးမှာ၊ စံရှာ နိဗ္ဗာန်နန်း။ ။ လူဝတ်နှင့် အရဟတ္တဖိုလ် ရရှိ ထိုနေ့မှာပင် လူ့အဖြစ်နှင့် ပရိနိဗ္ဗာန် စံသွားကြရှာသည့် အောက်ပါ လူရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် ၄-ယောက်တို့ကို ဆို၏။ (၁) ဥဂ္ဂသေန သူကြွယ်၊ (၂) သန္တတိ အမတ်ကြီး၊ (၃) ဝိတသောက လုလင်၊ (၄) ဒါရုစိ ပရိပိုဇ်၊ (၅) ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးတို့ ဖြစ်၏။

လူသားတို့ ပျက်စီးကြောင်းတရား ၃-ပါး။ ။ သုတ်ပါထေယျပါဠိတော် ။ ၅၇။ ။ ၄။ ၃၆-၌ အကျယ်ရှု။ (၁) အဓမ္မရာဂ-မိခင်၊ မိကြီး၊ မိထွေး၊ ညီမ၊ အစ်မ စသည့် မလျော်သောသူတို့၌ ဖြစ်သော ရာဂ၊ (၂) ဝိသမလောဘ-အမြတ်ကြီးစား ခေါင်းပုံဖြတ် မမျှတလွန်းသော အလိုရမှက်၊ (၃) မိစ္ဆာဓမ္မ-ယောက်ျားချင်း မိန်းမချင်း လိင်တူချင်းချင်း မေထုန်ကျင့်သော တဏှာရာဂ။

လူဆူ ၄-ပါး။ ။ (၁) ရဟန်း၊ (၂) ပုဏ္ဏား၊ (၃) မင်း၊ (၄) ဆင်းရဲသား၊ အချို့ဆရာတို့ကား ဤဖော်ပြပါ ပရိသတ် လေးပါးကို အလိုရှိကုန်၏။ ၎င်း ဝေါဟာရသည် (လူသူလေးပါး၊ ကြားလို့မှ မသင့်လျော် ဟူသော) စကားရပ်၌ ထင်ရှား၏။ အချို့ဆရာတို့က အမျိုးလေးပါးကို ဆိုသည်ဟု ယူကြသေး၏။

[လူ့စာလေ]

(၅၃၁)

လူ့ ၁၂-ပန်း။ ။ “ရှမ်းကိုးဆက် ကိုးစော်ဘွား၊ လူ့တဆယ်နှစ် ပန်း၊ ရာတပါးနှင့်၊ စော်ဘွား စော်ခံ၊ ရွှေကင်တံပျံ၊ ညီလာခံ ၁, ညောင်း၊ မှူးမတ်ပေါင်းစုံလင်ကြပြီလား၊ မင်းကြီးများ” ဟူသော ဇာတ်သဘင်ဘုရင်၏ စကားဖြစ် လသည်။ ဤ၌ ‘လူ့တဆယ်နှစ်ပန်း’ သည်၊ ရှမ်းဘာသာ၌ “ရာစစ်ပိဆောင်ပန်း” ဟု ခေါ်၍ နယ်ကြီး ၁၂-နယ်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရလေသည်။ ‘လူ့’ ဟူသော ဝေါဟာရ၏ မူရင်းကား ရှမ်းဘာသာ ‘လန်စန်’ ဖြစ်လေသည်။ ၎င်းကို မပီသသော မြန်မာတို့က ‘လင်းဇင်း’ ဟု ခေါ်ဆိုရာ၊ မနာကံဆုံး ‘လူး’ ဟု ဖြစ်လာလေသည်။ ‘လန်-တသန်း၊ စန်-ဆင်’ မြန်မာလို ဆင်တသန်းနယ်၊ သို့မဟုတ် ဆင်တသန်းရှင်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရလေသည်။ လူ့တဆယ်နှစ်ပန်း၏ သရုပ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ သုတေသန လုပ်ဆဲဖြစ်၍ ဤကျမ်း၌ မဖော်ပြနိုင်သည်ကို ဝမ်းနည်းပါကြောင်း၊ သိရှိသော ပညာရှင်များက ကျွန်ုပ်တို့ထံ ပို့ပေးလျှင် တတိယအကြိမ် ရိုက်နှိပ်ခြင်း၌ ထည့်သွင်းဖော်ပြနိုင်ပါမည်။

[လေ]

လေတူရိယာ၊ မျိုး ဂ-ဖြာ၊ မှုတ်ခါ သံငြိမ်ခြောင်း။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (တံပိုး ဂ-ဖြာ၊ တူရိယာ) ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

လေမျိုး ဂဝ။ ။ သုတေသီတို့ အတွက် အမည်သိရုံမျှ ဖော်ပြသွားမည်၊ အကျယ်လိုမှု ခံဗူးဆရာတော် ဆေးကျမ်း၌ လွယ်လွယ်ရှလေ။

(က) ပါဒရက် လေမျိုး ဂ-ပါး။ (၁) ဥက္က ဝါတ-ခြေမှပူ၍ တက်သော လေ။ သီတ ဝါတ-ခြေမှ အေး၍တက်သော လေ။ ဥဘယ ဝါတ-ပူအေး ၂-ပါးရော၍ တက်သော လေ။ ဥပါ ဝါတ- တစုံတရာကပ်ငြိ သကဲ့သို့ ထင်၍ တက်သော လေ။ ကပ္ပလ ဝါတ-အခြားဝတ္ထုတို့ဖြင့် ကပ်ဆွဲနေသလို ထင်သော လေ။ ဇောဂ္ဂ ဝါတ- မြော့တုယ်သကဲ့သို့ ထင်သော လေ။ တုတ္တ ဝါတ- မျဉ်းမျဉ်းသာသာ တက်သော လေ။ ဗလ သုလ ဝါတ- ထုံအေး နှာကျင် ကိုက်ခဲသော လေ။ (ဂ) ၎င်းကို ‘ပပါး လေနာမျိုး ဂ-ပါး’ ဟုလည်း ခေါ်ဆိုသည်။

(၅၃၂)

[လေ]

(၁) အဇိတ္တလေမျိုး ၁၂-ပါး။ (၁) အဇိတ္တ ဝါတ- အစာမကြေသော လေ။ အပါစက ဝါတ- အစာမကျက် မနပ်သော လေ။ ဝိရေစန ဝါတ- ဝမ်းသွားစေတတ်သော လေ။ အဓိသမ ဝါတ- ဝမ်းမဖြောင့် စေတတ်သော လေ။ ဣစ္ဆိ ပူရ ဝါတ- ဝမ်းဖေါရောင်စေတတ်သော လေ။ အဂ္ဂ ဂေလည ဝါတ- ဝမ်းကို ကျိကျိရစ်ရစ် နှာစေတတ်သော လေ။ ကမ္မလ ဝါတ- ထိုမှ ဤမှ လှိုင်းတသကဲ့သို့ တက်သော လေ။ သူလ ပိတ္တက ဝါတ- ဝမ်းကိုက်စေတတ်သော လေ။ ဝိဗန္ဓက ဝါတ- ဝမ်းကို ခိုင်စေတတ်သော လေ။ ပိဋ္ဌ အန္တက ဝါတ- စမြင်းကို ခံစေ တတ်သော လေမြင်းသရိုက်။ အန္တနိဂ္ဂဒဝလ ဝါတ- အူဆုံးကို ထွက် စေတတ်သော လေမြင်းသရိုက်။ ယက္ခ ပိတ္တ မေဗ ဝါတ- သွေးအဆီ ကို ယိုဆင်းစေတတ်သော လေမြင်းသရိုက်။ (၁၂) ၊ ၎င်းကို အစာ မကြေလေ ၁၂-ပါး ဟုလည်း ခေါ်၏။

(ဂ) ဘဝင်လေမျိုး ၁၂-ပါး။ (၁) ဘဝင်ဥဒ္ဓရိ ဝါတ- ဘဝင်မြင့်သော လေ။ ကာသ ဝါတ- ချောင်းဆိုးသော လေ။ သိမာဂုရ ဝါတ- ရင်လေးကျပ်ဆို့ ဆွဲဆိုင်းသော လေ။ ၎င်းကိုပင် “လေကျပ်သဘီ, လေဆုံဆို့, လေခေါင်းဆွဲ” ဟု ခေါ်သေး၏။ ပုန္ဒရ ဝါတ- ရင်ပြည့် မောက်တက်သော လေ။ စလ ဝါတ- ရင်ခုန် နှလုံးတုန်သော လေ။ သွာတ ဝါတ- အသံကို ပျက်စေတတ်သော လေ။ သိနာ ဝါတ- ပန်းခြင်း ဟိုက်ခြင်း ရှိနေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော လေ။ ခေါဿ ဝါတ- ကြို့ ထိုးသော လေ။ သဟဿ ဝါတ- သမ်းဝေ မူးမိုက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော လေ။ ပက္ခာသ ဝါတ- နံကြား ရင်ဘတ်ထို့၌ လျှိုခြင်း ထိုးခြင်းကို ပြုတတ်သော လေ။ အမာသယ ဝါတ- အပျဉ် အစု တည်နေသော လေပျဉ် လေချပ်။ ဂေါလ ဝါတ- လေလုံး လေခဲ တည်စေသော လေ။ (၁၂) ။

(ဃ) ဦးခေါင်းလေမျိုး ၁၂-ပါး။ (၁) သိဓ-ဥက္က ဝါတ- ထိပ် နှဖူး ဦးခေါင်းပူသော လေ။ သီသ သူလ ဝါတ- ခေါင်းကိုက်ခဲသောလေ။ စက္ခုန္ဓက ဝါတ- မျက်စိကြက်တက် မမြင်သော လေ။ စက္ခု သူလ ဝါတ- မျက်စိ ကျိန်းအောင့်စေတတ်သော လေ။ သောတ သူလ

ဝါတု-နားကိုက် နားအူစေတတ်သော လေ။ သောတ အန္တက ဝါတ-
နားမင်းဆိတ်စေတတ်သော လေ။ မုခ ဝါတ- ခံတွင်းသွားဖုံး နာဖေ
တတ်သော လေ။ ဇိဝှါနိဂ္ဂလ ဝါတ- လျှာကို ထွက်စေတတ်သော
လေ။ ဘတံစလ ဝါတ-ဘဝင်လှုပ်အားကြီး၍ စကားမပြီသော လေ။
ဇိဝှါ ဖေါဋက ဝါတ-လျှာရောင်စေတတ်သော လေ။ ဇိဝှါ ထဒ္ဒက
ဝါတ။ လည်ချောင်း ခံတွင်း မဟနိုင်သော လေ။ ဇိဝှါ ပဝေသန
ဝါတ-လျှာကို တိုဝင်စေတတ်သော လေ။ (၁၂)။

(င) အင်္ဂမင်္ဂလေမျိုး ၁၁-ပါး။ (၁) အင်္ဂမင်္ဂ ဝါတ- အင်္ဂါကြီးငယ်သို့
သက်ရောက် စေတတ်သော လေ။ မံသက ဝါတ- အသား အရေ
ဖောက်ပြန်စေတတ်သော လေ။ မံသ ဝိသုစိက ဝါတ- အသားအရေ
ကို အပ်နှင့်ထိုးဆွ၏သို့ နာသော လေ။ နိလ ပိတ ဝါတ- အသည်း
အအူ အသားအရေတို့ကို ညှိရွှေစေတတ်သော လေ။ လသိက ဝါတ-
ကိုယ်လက် စသည် စေးထိုင်းစေတတ်သော လေ။ အလသက ဝါတ-
ကိုယ်လက်လေးလံ ထိုင်းမှိုင်းစေတတ်သော လေ။ အန္တက ဝါတ-
အကြော အသား အရေအတွင်း၌ ကပ်စေးသကဲ့သို့ ထင်သောလေ။
ပက္ခ ဝါတ-ကိုယ်တခြမ်း သေစေတတ်သော လေ။ အဘိတ ဝါတ-
ရွံ့ စောင်းစေတတ်သော လေ။ မုဂ ဝါတ- ဆွံ့အစေတတ်သော လေ။
သုက္ခ ဝါတ-ဓာတ်လေးပါး အသား အရေတို့ကို ခြောက်ခန်းစေ
တတ်သော လေ။ (၁၁)။

(စ) သတ္တကလေမျိုး ၇-ပါး။ (၁) ခုရက ဝါတ- ဖြတ်တတ်သော
လေသင်ဓုန်း။ ကတ္တရ ဝါတ- အသည်း နှလုံးကို ဖြတ်တတ်သော
လေကတ်ကျေး။ သတ္တက ဝါတ-အသည်းနှလုံးကို ထားဖြင့်ဖြတ်သကဲ့
သို့သော လေ။ ဘိဇ္ဈန ဝါတ- အရိုးအရေတို့ကို ကွဲအက် စုတ်ပြတ်
စေသော လေ။ ဘုဒ္ဓက ဝါတ-မြွေနဂါးဆိပ်ကဲ့သို့ ပူ၍ အခွေအခွေ
တက်သော လေ။ ဥပ္ပါဋက ဝါတ-ပြစ်ထန် လျင်မြန်စွာ အင်္ဂါ
ကြီးငယ်တို့ကို ထွက်စေတတ်သော လေ။ အင်္ဂ နိဂ္ဂလ ဝါတ-အင်္ဂါ
ကြီးငယ်တို့ကို ဖြည်းဖြည်းသာသာ ထွက်စေတတ်သော လေ။ (၇)။

(ဆ) အင်္ဂမဂ် ဝိကာရ လေမုနိ ၁၃-ပါး။ (၁) ကုဇ္ဇေဒက ဝါတ-
 ကိုယ်အလုံး၌ ရှိသော လေပြတ်၍ သေစေတတ်သော လေ။ စလ
 ဝါတ-ခြေလက်လေးလံ တုန်လှုပ်သော လေ။ အင်္ဂ ပဝေသ ဝါတ-
 အင်္ဂါကြီးငယ် တို့၍ ဝင်သော လေ။ အင်္ဂ ဖေါဋ္ဌ ဝါတ-အင်္ဂါဇာတ်
 ရောင်စေတတ်သော လေ။ ဩနတ ဝါတ-ကုန်းကွ ကိုင်းစေတတ်
 သော လေ။ ကာယ ဖေါဋ္ဌ ဝါတ-ကိုယ်လုံးရောင်ဖေါသော လေ။
 ဥဒ္ဓမဝရောဟ ဝါတ-တုန်ခြင်း လိမ့်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော လေ။
 မုတ္တကိတ္တ ဝါတ-ကျင်ငယ် မထွက်နိုင်အောင် ပိတ်ဆို့သော လေ။
 ကောသ ဥဒ္ဓရိ ဝါတ-ဝှေး တက်စေတတ်သော လေ။ အဏ္ဏ ဖေါဋ္ဌ
 ဝါတ- ဝှေးစေ့ ရောင်ဖေါစေတတ်သော လေ။ ကာယ ဗန္ဓန ဝါတ-
 ကိုယ်လုံး ဆိုင်းတူစေတတ်သော လေ။ ဂျဟ ဝါတ-ပိန်ကြုံစေတတ်
 သော လေ။ သာခ ဝါတ-ခြေလက် ဦးခေါင်း ဆတ်ဆတ်မြန်မြန်
 တုန်လှုပ်စေတတ်သော လေ။ (၁၃) ။

(ဇ) အဓိမာန လေမုနိ ၅-ပါး။ (၁) အဓိမာန ဝါတ- ရူးသွပ် စေတတ်
 သော လေ။ မုခ ဗန္ဓက ဝါတ-အာခံတွင်းကို ကျဉ်းစေတတ်သော
 လေ။ ခိပ္ပ ဝါတ-လျင်မြန်စွာ တက်စေတတ်သော သူငယ်နာ လေ။
 ကာယ လဟုက ဝါတ-ကိုယ်လက် ပေါ့ပါးစေတတ်သော လေ။
 ကာယဂရုက ဝါတ- ကိုယ်လက်လေးစေတတ်သော လေ။ ၅-ပါး။
 ပေါင်း (၈၀) ဟူ၏။

လေး အပြား ၃-ပါး။ ။ သာသနာတော်ကျမ်းဂန်၊ လောကီကျမ်းဂန်တို့နှင့်
 ညှိနှိုင်း၍ ပြထားသည်။

!(၁) ပိုလ်နှစ်ထောင် နိုင်သော “ဒဋ္ဌဓန” ခေါ် လေးတမျိုး ကျမ်းဂန်ကို က
 ပိုလ်နှစ်ထောင် နိုင်သော ဒဋ္ဌဓနလေး ဟူသည်ကား ထန်းပင်အ
 သားကို လုပ်သော လေးတည်း၊ ထိုလေးကို ညှို့တင်ပြီးလျှင်
 ညှို့အလယ်၌ ပိုလ်နှစ်ထောင်ရှိသော ဝန်ကိုချည်၍ လေးကံတစ်
 ကိုင်ပြီးချိကြသော အခါ ပိုလ်နှစ်ထောင်ထုပ် မြေမှ လွတ်သည့်ကာလ
 လေးကိုင်းနှင့် လေးညှို့ မြှားတပြန်ခန့်ကွာလျှင် ပိုလ်နှစ်ထောင်ခန့်

(၅၃၆)

[လဲ။ လော]

[လ]

လဲမျိုး ၃-ပါး၊ အခင်းများ၊ ရောင်ရှား မဟာသယန။ ။ပါရာဇိက ။ဋ္ဌ။
 ဒု-အုပ်။ ၂၂၀-၌ အကျယ်ကြည့်ပါ။ ဥပုသ်သည်များ သတိထားရန်။
 ဝိနည်း စူဠဝါပါဠိတော်နှင့် ၎င်း အဋ္ဌကထာ သေနာသနက္ခန္ဓကမ္ပ၊ ၎င်း
 လဲသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ပြုလုပ်သော အခင်းသည် မဟာသယန ထိုက်၏။
 (၁) ရုက္ခ တူလ- လက်ပံပင်လဲ၊ အိုးဖွဲ၊ မြိုင်၊ ဝါ၊ စသည်တို့မှဖြစ်သော
 သစ်ပင်လဲ ဟူသမျှ၊ (၂) လတာ တူလ-ဂုံ၊ ခွေးတောက် စသည်တို့မှ
 ဖြစ်သော နွယ်လဲ ဟူသမျှ၊ (၃) ပေါဇ္ဇကီ တူလ- ကိုင်း၊ ကျူ၊ ဖေ ငါးပွင့်
 စသည်တို့မှ ဖြစ်သော မြက်လဲဟူသမျှ။

[လော]

လောက ၃-ပါး။ ။ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ် ။ပါ။ ၁၁၃ ။ဋ္ဌ။ ၂၉၃။ ဤလောက
 ဟူသော ဝေါဟာရသည် ပါဠိဘာသာဖြစ်၍ မြန်မာအဓိပ္ပါယ်အားဖြင့်
 ဘရမ်းဗာတာ အဆီးအတားမရှိ အရမ်းဖြစ်ပျက်တတ်လျက် ကြာမြင့်စွာ
 တည်တံ့ခြင်းမရှိသော သဘောတရားမျိုး ဟူ၏။

- (၁) ဩကာသ လောက- သတ္တဝါ ဟူသမျှတို့၏ မှီတင်းနေထိုင်ရာ
 ၃၁-ဌာနသော ဘုံ၊ ရေ၊ မြေ၊ တော၊ တောင်၊ ကောင်းကင်။
- (၂) သတ္တ လောက-ထို ၃၁-ဘုံ၌ လှည့်လည်ဖြစ်ပျက်ခါ ရှမ်းသာ ဆင်းရဲ
 ဒွန်တုံ့ရောထွေးလျက် နေကြသော သက်ရှိ သတ္တဝါ ဟူသမျှ။
- (၃) သင်္ခါရ လောက- ထို ၃၁-ဘုံနှင့်တကွ သက်ရှိ သက်မဲ့ အားလုံးသော
 သတ္တလောက ဩကာသ လောက တို့ကို ဖြစ်မှု ပျက်မှု အို နှာ
 သေမှု စသော အမျိုးမျိုး အဖိုဖိုတို့ဖြင့် စီမံဖန်တီး ပြောင်းလဲ ပြုပြင်
 ပေးနေလော သဘောတမျိုး၊ တနည်း-လောကီ စိတ်၊ စေတသိက်၊
 ရုပ်၊ တရားစုများ။

လောကဓမ္မတရား ၈-ပါး။ ။အင်္ဂုတ္တရ ။ပါ။ ၇ ။ဋ္ဌ။ ၁၉၅။ လောက
 သားမတူ အမြဲတွေ့ကြုံ ခံစားနေရသော တရားရှစ်ပါး၊ ဆင်ခြင်တုံကင်း

သောသူကို ရူးသွပ်တုန်လှုပ်စေနိုင်သော သဘောရှိ၏။ (၁) လာဘ-
လာဘ် ပေါများ၍ တက်ကြွတုန်လှုပ်ခြင်း၊ (၂) အလာဘ- လာဘ်
နည်း၍ ညှိုးငယ်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ (၃) ယသ-အခြံအရံများ၍ တက်ကြွတုန်လှုပ်
ခြင်း၊ (၄) အယသ-အခြံအရံနည်း၍ ညှိုးငယ် တုန်လှုပ်ခြင်း၊ (၅) ပသံ
သာ-ချီးမွမ်းခံရ၍ ဝမ်းမြောက်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ (၆) နိန္ဒ-အကဲ့ရဲ့ခံရ၍
ဝမ်းနည်း တုန်လှုပ်ခြင်း၊ (၇) သုခ-ချမ်းသာကိုစွဲ၍ ဝမ်းသာတုန်လှုပ်ခြင်း၊
(၈) ဒုက္ခ-ဆင်းရဲကိုစွဲ၍ ညှိုးငယ် ပူပြင်း စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်း။

လောက၌ မရှိသောအရာ ၃-ပါး။ ။မိလိန္ဒပဉ္စာ။ပ။ ၂၆၀။ (၁) မအိုသော
မသေသော၊ အရာဟူ၍ မရှိ၊ (၂) ခိုင်မြဲနေသော သင်္ခါရတရားဟူ၍ မရှိ၊
(၃) ပရမတ္ထအားဖြင့် လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါဟူ၍ မရှိ၊ ရုပ်၊ နာမ်
မျှသာ ရှိ၏။

လောကဓာတ် အပြားမျိုး ၃-ပါး။ ။တိကဂုံတ္တရ ပါဠိတော်မှ။ (၁) စူဠနိ
လောကဓာတ်- နေ့တစင်း လူ့တစင်း လေးကျွန်း တမြင်းမိုရ် စကြဝဠာ
ပေါင်း တထောင်ကို ခေါ်သည်။ (၂) မဇ္ဈိမ လောကဓာတ်၊ သို့မဟုတ်
ဒွိသဟဿိ လောကဓာတ်-စူဠနိလောကဓာတ်ပေါင်း တသိန်းကိုခေါ်သည်၊
(၃) တိသဟဿိ၊ သို့မဟုတ် မဟာသဟဿိ လောကဓာတ်-လောကဓာတ်
ပေါင်း ကုဋေတသိန်းကို ခေါ်သည်။

လောကဓာတ်ကြီး ၄-ပါး။ ။လေးကျွန်းတမြင်းမိုရ် ခေါ် စကြဝဠာစုမျိုး
လေးပါး။ (၁) စူဠ လောကဓာတ်- တထောင်သော စကြဝဠာ လောက
ဓာတ် အရေအတွက်ကို ခေါ်ဆိုသည်။ (၂) မဇ္ဈိမ လောကဓာတ်-
ထိုစကြဝဠာ လောကဓာတ်ပေါင်း ဆယ်ခု၊ စကြဝဠာ အရေအတွက်
အားဖြင့် တသောင်းသော လောကဓာတ်ကို ခေါ်ဆိုသည်။ (၃) မဟာ
လောကဓာတ်- ဖြစ်ဖော်ဖြစ်ဖက်၊ ပျက်ဖော်ပျက်ဖက် ဖြစ်ကုန်သော
ကုဋေတသိန်းစီကုန်သော လောကဓာတ်တို့ကို ခေါ်ဆိုသည်။ (၄) အနန္တ
လောကဓာတ်- အဆုံး အပိုင်းအခြား မရှိ၊ မရေတွက် နိုင်ကုန်သော
လောကဓာတ်တို့ကို ခေါ်ဆိုသည်။

(၅၃၈)

[လော]

ပုတ်ချက်။ ။ ငါတို့ဘုရားရှင်သည် ထိုလေးပါးသော လောကမာဟ်တို့ တွင် မဇ္ဈိမလောကဓာတ်၊ သို့မဟုတ် ခေတ် ၃-ပါးတို့တွင် ဇာတိ ခေတ်ဟု ဆိုအပ်သော တသောင်းသော စကြဝဠာလောကဓာတ် အတွင်း အလယ်ဗဟိုကျ ဖြစ်သော ငါတို့နေရာ ဤစကြဝဠာ မှာသာ ပွင့်တော်မူသည်။ ဤတွင်လည်း ငါတို့နေရာ ဤဇမ္ဗူ ဒီပါ တောင်ကျွန်းမှာသာ ပွင့်တော်မူသည် ဟူ၏။

လောကပါလ တရား ၂-ပါး။ ။ မူလပဏ္ဏာသ ။ ပါ။ ၃၃၈။ ဋ္ဌ။ ၃-အုပ်။ ၂၁၃။
ယဉ်ကျေးမှု စည်းကမ်းများ မပျက်စီးရအောင် ကမ္ဘာလောကကြီးအား စောင့်ရှောက်ပေးတတ်သော တရား ၂-ပါး။ (၁) ဟိရိတရား-မကောင်း အရာဟူသမျှ ပြုလုပ် ပြောဆို ကြံစည်ရမှာ ရှက်ခြင်း၊ မပြုဝံ့ခြင်း၊ (၂) ဩတ္တပ္ပ တရား- မကောင်းမှုဟူသမျှ ပြုလုပ် ပြောဆို ကြံစည်ရမှာ ကြောက်လန့်ခြင်း၊ မပြုဝံ့ခြင်း။

လောကပါလ တရား ၄-ပါး၊ တနည်း။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ဗြဟ္မစိုရ်တရား ၄-ပါး) ဌှိ ပြခဲ့ပြီ။

လောကပါလတရား ၅-ပါး၊ တနည်း။ ။ လောကသားတို့အား တိုးတက် ကြီးပွား ချမ်းသာမှုများကိုသာ ပေးလျက် အစဉ်စောင့်ရှောက်နေသော 'ငါးပါးသီလ' တရားကိုပင် ခေါ်သည်။ ယုံတရားငါးပါးကို လူတိုင်း စောင့်သုံး လိုက်နာကြပါက ရုံးတော်နှင့် အချုပ်ထောင် ရဲသား စစ်တပ် များပါ ထားစရာ မလိုတော့ပြီ။

လောကပါလ နတ်မင်းကြီး ၄-ပါး။ ။ လောကကို စောင့်ကြပ်သော နတ် မင်းကြီး ၄-ပါး ဟူ၏။ (၁) တေရဋ္ဌနတ်မင်းကြီး- အရှေ့ကျွန်းအရပ်၌ နေ၍ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့ကို အုပ်စိုးရသည်။ (၂) ဝိရူဠက နတ်မင်းကြီး-တောင် ကျွန်းအရပ်၌နေ၍ ဂုဗ္ဘဏ်နတ်တို့ကို အုပ်စိုးရသည်။ (၃) ဝိရူပက္ခနတ်မင်း ကြီး- အနောက်ကျွန်း အရပ်၌ နေ၍ နဂါးမျိုးတို့ကို အုပ်စိုးရသည်။ (၄) ကုဝေရနတ်မင်းကြီး-မြောက်ကျွန်းအရပ်၌နေ၍ ဘီလူးတို့ကို အုပ်စိုး စေခိုင်းနေသည်။

လောကလားတို့၏ ချမ်းသာကြောင်းတရား မျိုး ၆-ပါး။ ။ တိတောပဒေသမ္မာ၊ သံသရာလောက၏ ချမ်းသာခြင်းတရား ၆-ပါး။ (၁) အတ္တဂမစီးပွားဥစ္စာ ကောင်းစွာမပြတ် တိုးပွားနေခြင်း၊ (၂) အရောဂိတ-အမြဲတစေ ကျန်းမာနေသည်၏ အဖြစ်၊ (၃) ပိယဘရိယ- ရုပ်ရေလှပ ချစ်စရာ မယား၊ (၄) ပိယဝါဒိနိ- သာယာချစ်ဘွယ် အသွယ်သွယ်သော စကားကို ဆိုတတ်သော မယား၊ (၅) ဝဿပုတ္တ-ယဉ်ကျေးလိမ္မာသော သား၊ (၆) အတ္တကာရိ-စ ဝိဇ္ဇာ လောကီ လောကုတ် ကျိုးမယုတ်အောင် ရွက်ဆောင်ပြုလုပ်နိုင်သော သား၊ ထို ၆-ပါးတို့ ရိနေခြင်း ဟူ၏။

လောကီမင်္ဂလာ ၁၂-ပါး။ ။ ယေဘုယျအားဖြင့် လောကကျိုးတို့ အတွက် သာ ဖြစ်သော မင်္ဂလာများ။

- (၁) ပဋိသန္ဓေ အချိန် အခါ လ, ရက် စေ့ရောက်သဖြင့် ပွားမြောက်အောင်မြင်ခြင်း ဝိဇာတ မင်္ဂလာ။
- (၂) ပွားသည်မှနောက် ၃-ရက် မြောက်သောနေ့၌ ရတနာ သုံးပါး ဘိုးဘွားဟူသော နန္ဒီမုခနတ်တို့အား ရှိခိုးပူဇော်စေခြင်း မှစ ဒဿန မင်္ဂလာ။
- (၃) ပွားသည်မှနောက် ၇-ရက်မြောက်သော နေ့၌ ဆံရိတ်ခြင်းဟူသော ကေသစ္စေဒန မင်္ဂလာ။
- (၄) ကမ္ဘာဦးပညတ် ရှေးသူဟောင်းတို့အမှတ်ဖြင့် ကောင်းမြတ်တင့်တယ်သောနေ့ရက်၌ ပုခက်, ယောဉ် တင်ခြင်း ဟူသော ဒေါလာ ကရဏ မင်္ဂလာ။
- (၅) ပွားသည်မှနောက် ၇၅-ရက် မြောက်သောနေ့၌ ကွမ်းဦးခွန်ခြင်း ဟူသော တမ္ပုလ ပတ္တ မင်္ဂလာ။
- (၆) ပွားသည်မှနောက် ၃-လ မြောက်သောနေ့၌ နေ, လ တို့ကို ပြသကြည့်ရှုစေခြင်း ဟူသော ရဝိန္ဒု ဒဿန မင်္ဂလာ။
- (၇) ပွားသည်မှနောက် ရက်ပေါင်း ၁၀၀-မြောက်၌ အမည်သညာ မှည့်ခြင်း ဟူသော နာမ ကရဏ မင်္ဂလာ။

(၅၄၀)

[လော။ လော + င်း]

- (ဂ) ဖွားသည်မှနောက် ၆-လ မြောက်၍ ထမင်းဦး ခွန်ခြင်း ဟူသော ပဌမ ဘတ္တ 'မင်္ဂလာ။
- (ဇ) သင့်တင့်လျောက်ပတ် ချိန်ရွယ် ရောက်လတ်သော အခါ ဆံထုံး ဥသျှောင် ဖွဲ့ထုံးခြင်း ဟူသော ကေသ ဗန္ဓန မင်္ဂလာ။
- (ဃ) သင့်တင့်လျောက်ပတ် အချိန်အရွယ် ကျရောက်လတ်သော အခါ နားထွင်းခြင်း ဟူသော ကဏ္ဍစိန္တ မင်္ဂလာ။
- (ဃ) သင့်တင့်လျောက်ပတ် အချိန်အရွယ် ကျရောက်လတ်သော အခါ သာသနာတော်တွင်းသို့ သွတ်သွင်း ချီးမြှင့်ခြင်းဟူသော သာသနာ နှုဂ္ဂဟ မင်္ဂလာ။ ပဗ္ဗဗ္ဗမင်္ဂလာလည်း ဟူ၏။
- (၁၂) သင့်တင့်လျောက်ပတ် အချိန်အရွယ် ကျရောက်သောအခါ မျိုးနှုယ် ဇာတ်ဂုဏ် လုံးစုံတူသော သတို့သား သတို့သမီးနှင့် စုလျားနားစပ် လက်ထပ် ထိမ်းမြားရခြင်းဟူသော အာဝါဟ ဝိဝါဟ မင်္ဂလာ။

လောကီသစ္စာမျိုး ၂-ပါး။ ။ လောကနယ်ပယ်ဖြစ် သစ္စာမျိုး ၂-ပါး။

(၁) ဒုက္ခသစ္စာ- မကောင်းကျိုး ဟူသမျှ၊ (၂) သမုဒယသစ္စာ-မကောင်း ကြောင်း ဟူသမျှ။

လောကုတ္တရာတရား ၉-ပါး၊ တနည်း ၁၀-ပါး။ ။ လောကမှ ထွက်မြောက် ကြောင်း တရားများ၊ မဂ်တရား ၄-ပါး၊ ဖိုလ်တရား ၄-ပါး၊ နိဗ္ဗာန်တရား ၁-ပါး၊ ပေါင်း ၉-ပါး၊ ပရိယတ္တိတရား ၁-ပါးထည့်လျှင် ဆယ်ပါးဖြစ်၏။

လောကုတ္တရာမျိုး သစ္စာ ၂-ပါး။ ။ လောကမှ ထွက်မြောက်ရာ သစ္စာ ၂-ပါး။

(၁) မဂ္ဂ သစ္စာ- ကောင်းမြတ်ချမ်းသာကြောင်း ဟူသမျှ၊ မဂ် ၄-ပါး၊
(၂) နိရောဓ သစ္စာ-ကောင်းသော အကျိုးတရားဟူသမျှ၊ နိဗ္ဗာန်။

လောင်းကစားကြူးမှု အပြစ်မျိုး ၆-ပါး။ ။ သုတ်ပါထေယျ ။ ပါ။ ၁၄၈ ။ ဌ။ ၁၂။ ။ ဤ၌ လောကပြစ် ၆-ပါးကိုသာ ဖော်ဆိုလိုက်သော်လည်း သံသရာပြစ် ကြီးလေးကြောင်းကိုပါ သိလေ။ “အောင်သူရန်ပွား၊ ရွှံ့သား စိုးရိမ်၊ စည်းစိမ်လျော့ပါး၊ တရားသဘင်၊ မဝင်သက်သေ၊ မိတ်ဆွေနှိမ်ဆို၊ မလိုထိမ်းမြား၊ ဤ ၆-ပါးကား၊ လောင်းကစားသူ အပြစ်တည်း၊” ဟူ၏။

[ဓောာ။ လော်။ လျော + င်း။ လျှာ။ လျှို] (၅၄၁)

ရောအကြီးသူ ၃-ယောက်။ ။ နင်း သရုပ် (အလိုလောဘကြီးသူ ၃-ယောက်) ။ ရှုပါ။

လောဟာမျိုး ၅-ပါး။ ။ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေး၊ သလုံစင်၊ သလုံမည်း၊ ၎င်းငါးပါးကို ပဉ္စလောဟာ၊ ဟူ၍၎င်း၊ လောဟာငါးပါး၊ ဟူ၍၎င်း၊ ခေါ်ဆိုကြကုန်၏။

လောဟာမျိုး ၇-ပါး၊ တနည်း။ ။ ဇာတိလောဟာခေါ် မူလဇာတ်အားဖြင့် ဖြစ်လာသော သေတ္တာဇာတ်မျိုး ၇-ပါးဟူ၏။ သံသေ၊ သံရှင်၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ခဲမဖြူ၊ ခဲမနက်၊ ကြေးနီ။

လော်လည် ၅-ထွေ၊ မိန်းမလေ၊ အခြေ ဓောက်နားလွတ်။ ။ သတ္တန်ပါတ် ။ ပါ။ ၂၇၂ ။ ငွေ။ ပ-အုပ်၊ ၃၂။ မိန်းမများအတွက် ပျက်စီးကြောင်း အပြစ် မှတ်ရမည်။ (၁) အာဟာရ လောလ- စားသောက်မှု၌ လော်လည်ခြင်း၊ (၂) အလင်္ကာရ လောလ- အဝတ်တန်းဆာဆင်မှု၌ လော်လည်ခြင်း၊ (၃) ပရ ပုရိသ လောလ- ယောက်ျားတပါး၌ လော်လည်ခြင်း၊ (၄) ဓန လောလ- ပစ္စည်းဥစ္စာ၌ လော်လည်ခြင်း၊ (၅) ပါဒ လောလ- ထိုထိုချီ၍ သွားလာလည်ပတ်မှု၌ လော်လည်ခြင်း။

[လျ]

လျောင်းတော်မှုပြား၊ မျိုး ၄-ပါး၊ ထားငြားဦးခေါင်း မည်သို့နည်း? ။ ။ ရှင်ပင်သာလျောင်း ကိုပင် လျောင်းတော်မှုဟု ခေါ်ကြပြန်၏။ သရုပ် (ရှင်ပင်သာလျောင်း) ၌ ရှုပါကုန်။

[လျ]

လျှာအိမ်ဌာန်မှာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၊ မြန်မာအက္ခရာ ၇-လုံး။ ။ ၎င်း သရုပ် (မုဒ္ဒဇ အက္ခရာ ၇-လုံး) ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

လျှိုဝှက်အပ်သော အရာကြီး ၉-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ် အဓိပ္ပါယ်ကို (သူတပါး ထို့အား မပြောကြားအပ်သော အရာကြီး ၉-ပါး) ဟူသော သုတေသန ရပ်၌ ရှုပါ။

[လူ + တ်။ ဝံ။ ဝ + င်]

(၅၄၈)

လှော်ရုံး ၅-ရပ် တနည်း။ ။ရာဝေင်သစ်၌ အကျယ်ကို ယူပါကုန်၊
(၁) လှော်တော်၊ (၂) အထက်မြတ်ကို၊ အောက် မြတ်တော်၊
(၃) ရွှေရုံးတော်၊ (၄) နောက်ရုံးတော်၊ (၅) တရားရုံးတော်။

[•]

ဝံသ အက္ခရာမျိုး ၆-ပါး။ ။ကဗျာ စာပေဆိုရာ၌ အမျိုးအလိုက် ဆိုင်ရာ အက္ခရာကို အစတား၍ စပ်ဆိုရကြောင်းနှင့် ဆန်းကျမ်း ဗေဒင်တို့၌ ညွှန်းဆို၏။ (၁) ဒလိဒ္ဒဝံသ-ဆင်းရဲသားမျိုး အက္ခရာငါးလုံး 'က ခ ဂ ဃ င'၊ (၂) အမစွဝံသ-မူးမတ်မျိုး အက္ခရာငါးလုံး 'စ ဆ ဈ ည ဋ'၊ (၃) ဂဟပတိဝံသ-သူကြွယ်မျိုး အက္ခရာငါးလုံး 'ဋ ဌ ဍ ဎ ဏ'၊ (၄) သေဠိဝံသ-သေဌေးမျိုး အက္ခရာငါးလုံး 'တ ထ ဒ ဓ န'၊ (၅) ရတနတ္ထယဝံသ-ရတနာသုံးပါး အက္ခရာမျိုးငါးလုံး 'ပ ဗ ဗ ဘ မ'၊ (၆) မြဟူဏဝံသ-မြဟူဏမျိုး အက္ခရာရှစ်လုံး 'ယ ရ လ ဝ သ ဟ ဋ အ'။

ဝံသ အက္ခရာ၊ ၁၂-ဖြာ၊ ဆိုင်ရာ မျိုးရိုးသိ။ ။ကဝိပါသဏ္ဍခေါ် ဆန်းကျမ်း လာ တနည်း။ (၁) ခတ္ထိယဝံသ- က ဝဂ် ၅-လုံး၊ (၂) မြဟူဏ ဝံသ- စ ဝဂ် ၅-လုံး၊ (၃) ဝဿ ဝံသ- ဋ ဝဂ် ၅-လုံး၊ (၄) ဒေဝ ဝံသ-တ ဝဂ် ၅-လုံး၊ (၅) မြဟူ ဝံသ- ပ ဝဂ် ၅-လုံး၊ (၆) သုဒ္ဓ ဝံသ- ယ အက္ခရာ၊ (၇) အပါယ ဝံသ- ရ အက္ခရာ၊ (၈) သောတာပန် ဝံသ- လ အက္ခရာ၊ (၉) သကဒါဂါမ် ဝံသ- သ အက္ခရာ၊ (၁၀) အနာဂါမ် ဝံသ- ဟ အက္ခရာ၊ (၁၁) အရဟန္တ ဝံသ- ဋ အက္ခရာ၊ (၁၂) ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓ ဝံသ- အ အက္ခရာ။

ဝင်လေ၊ ထွက်လေ မရှိသူ ဂ-ယောက်။ ။ ၎င်းသရုပ် (အသက်မရှုသူ ဂ-ယောက်) ၌ ရှုပါ။

ဝင် ဇု-ဝင်ဟု၊ ခေါ်ဆိုပြု၊ ကျမ်းစု အဘယ်နည်း?။ ။ (၁) ဗုဒ္ဓဝင်- ဘုရား အစဉ်အဆက်ကို ပြသောကျမ်း၊ (၂) မဟာဝင်-ဘုရားရှင်တို့၏ ဆွေတော် မျိုးတော် အစဉ်အဆက်ကို ပြသောကျမ်း၊ (၃) ရာဇဝင်-မင်းအစဉ်အဆက်

ကို ပြသောကျမ်း၊ (၄) အနာဂတဝင်- နောင်ပွင့်လတံ့သော ဘုရား အစဉ်အဆက်ကို ပြသောကျမ်း၊ (၅) ဓာဋ္ဌာဓာတုဝင်- ဘုရား၊ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာတို့၏ စွယ်တော်၊ ဓာတ်တော် အစဉ်အဆက်ကို ပြသော ကျမ်း၊ (၆) ဒီပဝင်-သီဟိန္ဒူကျွန်း သမိုင်းအစဉ်အဆက်ကို ပြသောကျမ်း၊ (၇) ထူပဝင်- စေတီပုထိုး တို့၏ အစဉ် အဆက်ကို ပြသောကျမ်း၊ (၈) ဗောဓိဝင်- ဘုရားရှင်တို့ ပွင့်တော်မူရာ ဗောဓိပင် အစဉ်အဆက်ကို ပြသောကျမ်း၊ (၉) သာသနာဝင်- သာသနာတော် အစဉ်အဆက်ကို ပြသောကျမ်း။

ဝင်းမျိုး ၄-ပါး၊ မင်းတရား၊ ပိုင်းခြားမည်သို့ ခန့်သနည်း?။ ။ မြို့တံခါး နန်းတံခါး လေးမျက်နှာတို့၌ စောင့်ကြပ်သော အစုကြီး ၄-ပါး၊ ဘုရင် မင်းမြတ် ထွက်တော်မူသောအခါလည်း ဝင်း ၄-ပါးရံသည်။ မြင်းမိုရ်တောင် ထိပ် နတ်မင်းကြီး ၄-ပါးကိုစံထားပြုလုပ်သည် ဟူသတတ်။ (၁) အရှေ့ဝင်း- အရှေ့အရပ် အရှေ့တံခါးစောင့်များ၊ ၎င်းတို့ လည်ကုပ်၌ ဓတရဋ္ဌနတ် မင်းကြီး ဂန္ဓဗ္ဗနတ်ကို စီးဟန် ဆေးနီဖြင့် ထိုးနှံထားသည်။ မြင်းမိုရ်ရောင်ကို စွဲ၍ ဖြူသော အလံကို ကိုင်ဆောင် လှင့်ထူရ၏။ (၂) အနောက်ဝင်း- အနောက်အရပ် အနောက်တံခါးစောင့်များ၊ ဝိရူပက္ခနတ်မင်းကြီး နဂါး စီးဟန်၊ ဆေးထိုးနှံ၊ ချိပ်ရောင် အလံကိုင်၊ (၃) တောင်ဝင်း-လက်ျာဘက် အစောင့်သားများ၊ ဝိရူဠကနတ်မင်းကြီး ကုမ္ဘာစီးဟန်၊ ဆေးထိုးနှံ၊ အလံ အစိမ်းရောင်၊ (၄) မြောက်ဝင်း-လက်ဝဲဘက် အစောင့်များ၊ ကုဝေရ နတ် မင်းခေင် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး ဘီလူးစီးဟန်၊ ဆေးထိုးနှံ၊ အလံတော် အဝါရောင် ကိုင်ဆောင် လှင့်ထူ၏။

ဝဇီက ၄-ပါး၊ ဝဇီဒုစရိုက် ၄-ပါး။ ။ ၎င်း၏ သရုပ် အဓိပ္ပာယ်ကို (ဒုစရိုက် ဆယ်ပါး) မှာ ကြည့်ပါ။

ဝဇီ ဖဏာမမျိုး ၂-ပါး။ ။ မိမိဘာသာနှင့် ဆိုင်ရာကို နှုတ်မြက်ရိုးရိုး၌ ၂-ပါး အပြားရှိသည်။ (၁) ဧကဝလ ဝဇီပဏာမ-ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး ကို မပြမဆိုဘဲ 'ဗုဒ္ဓ ဝန္တာမိ၊ ဓမ္မ ဝန္တာမိ၊ သံသံ ဝန္တာမိ' ဟု ရှိခိုးခြင်းမျိုး၊ (၂) ထောမနာ ဝဇီပဏာမ- မိမိတို့ဘိုင်ရာ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်

[ဝ + နှ် ။ ဝ + ဇ် ။ ဝ + ဇ်]

(၅၄၅)

ကျေးဇူးတော်တို့ကို ဖော်ဆို ရှိခိုးခြင်းမျိုး၊ ‘အရဟတဘဒိ နဝဂုဏေဟိ’ စသည်ဖြင့် ချီးကျူး၍ ရှိခိုးခြင်း။

၁၆၂ ခု-ပါးဟု ခေါ်ဆိုပြု၊ လည်မှု သံသရာ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၊ ဒု-ဒုပ္ပ။ ၂၁၆။ သမ္မောဟဝိနောဒနိ။ ၁၈၄။ ဒုက္ခထည်း၌ ချာချာလည်ခြင်း ခု-ပါး။ (၁) ကိလေသ ဝဋ်-အဝိဇ္ဇာ, တးစာ, ဥပါဒါန်, ၎င်း ခု-ပါးကို ခေါ်သည်။ (၂) ကမ္မ ဝဋ်-သင်္ခါရနှင့် ကမ္မဘဝ ဟု သိအပ်သော ဘဝကို ဖြစ်စေတတ်သည့် ကုသိုလ်ကံ, အကုသိုလ်ကံကို ခေါ်သည်။ (၃) ဝိပါက ဝဋ်-ဥပပတ္တိ ဘဝနှင့် ဝိညာဉ်, နာမ်, ရုပ် စသည်တို့ကို ခေါ်သည်။

ဝဋ်တော် ၁၂-ပါး၊ မြတ်ဘုရား၊ ခံစား ကြွေးဟောင်းကို။ ။၎င်း သရုပ် အဓိပ္ပာယ်ကို (ဝိပါကတော် ၁၂-ပါး) မှာ ကြည့်ပါ။

ဝဏ္ဏကသိုဏ်း၊ ရှုသူတိုင်း၊ ငှ-ပိုင်း ခြားနားသိ။ ။ထင်ရှားသော အရောင် အဆင်းများစွာတို့တွင် နီလ, ပိတ, လောဟိတ, သြဝါတ, ခေါ် သန့်ရှင်းသော အဆင်း လေးပါးကို ပိုင်းခြား၍ ကြိုက်ရာတပါးကို ရှုရာသည် ဟူ၏၊ အကျယ် (ကသိုဏ်း ၁၀-ပါး) ၌ ပြန်ကြည့်ပါ။

ဝတ် ခု-ပါးခေါ်၊ တရားတော်၊ ကျင့်နော် လူအများ။ ။ရဟန်း ရှင်လူ ကပ္ပါသူ ကပ္ပါသားတို့ လိုက်နာပြုကျင့်ရမည့် ကျင့်ဝတ် သုံးပါး။ (၁) လောကဝတ်-လူလူချင်း ငေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးကို အစတား၍ ကပ္ပါသား အားလုံးတို့နှင့် မိတ်ဆွေရင်းချာ ဖြစ်နိုင်ရေး ကျင့်မှု လောကုတ်၊ (၂) ဓမ္မဝတ်-ပစ္စုပ္ပန်, ကမလွန် နှစ်တန်သော ဘဝ၌ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ မြင့်မြတ်ရေးအတွက် ကျင့်ကြံအားထုတ်မှု၊ (၃) ရာဇ ဝတ်- မိမိတို့ဆိုင်ရာ ဘုရင်မင်းမြတ် သမ္မတအစိုးရတို့ကို ရိုသေလေးမြတ်မှု၊ ဥပဒေအရပ်ရပ်ကို စောင်သိလိုက်နာမှု။

ဝတ္ထကံခေါ်၊ လယ်ယာတော်၊ ခု-ဘော် ခြားနားသိ။ ။ဝတ္ထု=မြေ၊ ဂါမ= အပေါင်း၊ ဝတ္ထုဂါမမှ ဝတ္ထုဂါမ-ဝတ္ထကံ ဖြစ်လာသည်၊ ရတနာသုံးပါး နှင့်စပ်၍ လူသော မြေယာကို ခေါ်ဆို၏။ (၁) ဘုရားမြေ၊ (၂) တရားတော်နှင့်စပ်၍ လူထားသောမြေ၊ (၃) သံဃာတော် မြေ။

ဝတ္ထုရုပ် ၆-ပါး။ ။စိတ်စေတသိက်တို့၏ မှီရာတည်ရာ ၆-ပါး။ (၁) စက္ခု
ဝတ္ထု-မြင်တတ်သော မျက်စိ အကြည်ဓာတ်ရုပ်၊ (၂) သောတ ဝတ္ထု-
ကြားတတ်သော နား အကြည်ဓာတ်ရုပ်၊ (၃) သာန ဝတ္ထု-နံတတ်သော
နှာခေါင်း အကြည်ဓာတ်ရုပ်၊ (၄) ဇိဝှါ ဝတ္ထု- အရသာကို ခွဲခြားပေး
တတ်သော လျှာ အကြည်ဓာတ်ရုပ်၊ (၅) ကာယ ဝတ္ထု- တွေ့ထိမှုကို
သိတတ်သော ကာယဝိညာဉ်၏တည်ရာ ကာယ အကြည်ဓာတ်ရုပ်၊ (၆)
ဟဒယ ဝတ္ထု-မနော ဝိညာဉ်၏ တည်ရာ နှလုံးသွေး အကြည်ဓာတ်။

ဝန်ကြီး ၄-ပါး။ ဘုရင်များ။ ခန့်ထား အဘယ်နည်း?။ ။ မြန်မာဘုရင်
မမ်းမြတ်တို့ လက်ထက် လွတ်ရုံး ၄-ရပ်၌ ဆုံးဖြတ်စီရင်ရသော “အဂ္ဂ မဟာ
သေနာပတိ” ဘွဲ့ခံ ပြန်တမ်းတော်ကြီးဝင် ဝန်ရှင်တော်မင်းကြီး လေးပါး
ကိုပင် ဝန်ကြီးလေးပါး ခေါ်တွင်ကြသည်။

ဝန်ချိန် ၃-ဖြာ။ သတ်မှတ်ခါ။ လိုက်နာ လူထုလုံး။ ။ ဝတ္ထုပစ္စည်း
အချင်းချင်း နားလည်မှုအတွက် သတ်မှတ်ပိုင်းခြားသည့် ပမာဏအပြား
၃-ပါး။ (၁) တိုင်းဝန်-လက်သစ်၊ ထွာ၊ တောင်တာ၊ ယူဇနာ၊ မိတာ၊
ပေ၊ ကိုက်၊ ဖာလုံ၊ မိုင်၊ စသည်ဖြင့် အတိုင်းအရှည်ပြုပေးရသော ဝတ္ထု
ပစ္စည်းမျိုး၊ (၂) ချိန်ဝန်- ရွေး၊ ပဲ၊ မူး၊ ကျပ်၊ ပိုလ်၊ ပိဿာ၊ ပေါင်၊ တန်၊
စသည်ဖြင့် နှိုင်းချိန်၍ပေးရသော ဝတ္ထုပစ္စည်းမျိုး၊ (၃) ခြင်္သေ့-ကွမ်းစား
စလယ်၊ ပြည်၊ စိတ်၊ တင်း၊ တို့၊ ကက်၊ ကျပ်၊ ကျီ၊ ကြ၊ စသည်ဖြင့်
နှိုင်းယှဉ် ခြင်္သေ့ပေးရသော အရာဝတ္ထုမျိုး။

ဝန်စုရ မင်းမျိုး ၅၀။ ။ မော်ပီ ဆရာသိန်းကြီး မှတ်တမ်းမှာ ဆင်ဝန်။
အောက်မားဝန်။ ဆင်ဖြူဝန်။ စီးတော်မြင်းဝန်။ စို၊ ၄၀-ဒိုင်းဝန်။ ကောင်း
ဟန်ဝန်။ ရွှေပြည်ဝန်။ နောက်တော်ပါ မြင်းဝန်။ ကသည်းမြင်းဝန်။
အက္ကပတ်မြင်းဝန်။ (၁၀)။ နန်းဦးမင်္ဂလာ မြင်းဝန်။ တောင် ရွှေပြည်
ရန်အောင် မြင်းဝန်။ မြောက် ရွှေပြည်တန်ခွန်ဘက် မြင်းဝန်။ ၇၅။ ဝန်။
အညှိဝန်။ နန်းကံကျေးဝန်။ ယွန်းစဝန်။ သူရဲဝန်။ အမြောက်ဝန်။ ကျီဝန်
(နတ်ထိန်းနတ်အုပ်ဆေးသမား) (၂၀)။ အဝေးကျီဝန်။ (ဘဏ္ဍာတိုက်)
ငွေခွန်ဝန်။ ပုဏ္ဏားဝန်။ ကုလားဝန်။ ကသည်းဝန်။ ဆတ္တာဝန်။ အရွတ်ဝန်။
(ကုဋ္ဌနန္ဒာ ဆိုင်ရာ) အမွေဝန်။ (သုသာန်ဆိုင်ရာ အမွေတိုက်) မေဇီဝန်။

(လှေသမ္ဗန်ဆိုင်ရာ) မဟာဒါန်ဝန်။ (အလှူဒါနဆိုင်ရာ) (၃၀)။ ဝတ်မြေ
ဝန်။ (ဘုရားစေတီနှင့် ဆိုင်ရာ) တံဆိပ်တော်ဝန်။ (ဘွဲ့ပုံတံဆိပ် ဆိုင်ရာ)
အိမ်ရွှေဝန်။ ဖင် သျက်ဝန်။ သံချက်ဝန်။ ပန်းတည်းဝန်။ ပန်းဘဝန်။
ဒနက် ပလာဆင်ဝန်။ ရွှေတိုက်ဝန်။ အချုပ်ဝန်။ (၄၀)။ မြေနန်းဝန်။
ခင်မမင်းဝန်။ ရေကြည်ဝန်။ စားတော်ဝန်။ ခက်ဝန်။ တရုတ်ဝန်။
ဟိုးဒယားဝန်။ တိရစ္ဆာန်ဝန်။ သဘင်ဝန်။ ပန်းထိမ်ဝန်။ (၅၀) အခြားဝန်
များစွာရှိသေးသည်။

ဝန်တိုခြင်းမျိုး ၅-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ် အဓိပ္ပာယ် အကျယ် (မစ္ဆရိယတထူး
၅-ပါး)နှင့် တူ၏။

ဝန္တနာအပြား၊ မျိုး ၃-ပါး၊ ဖြေကြား ပညာသျှင်။ ။ ရှိခိုးခြင်း အမျိုးအစား
၃-ပါး။ (၁) ကာယ ဝန္တနာ-ကိုယ်အင်္ဂါတို့ဖြင့် ရှိခိုးခြင်း၊ (၂) ဝစီ ဝန္တနာ-
ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို နှုတ်မြှောက်၍ ရှိခိုးခြင်း၊ (၃) စိတ္တ ဝန္တနာ-ဂုဏ်ကျေးဇူး
တို့ကို အစဉ်အောက်မေ့၍ စိတ်ဖြင့် ရှိခိုးခြင်း။

ဝသီဘော် ၄-ပါး၊ ခေါ်ဆိုငြား၊ ပိုင်းခြား ဆင်ခြင်ညာဏ်။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၊ ပ-အုပ်။
၁၄၉။ ၎င်း။ ဒု-အုပ်။ ၃၄၆။ လေ့ကျင့်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီးသော တထူး
၄-ပါး။

- (၁) အာဝဇ္ဇန ဝသီဘော်-ဈာန်မှထသောအခါ ဘဝင်ကို အကြိမ်များစွာ
မကျစေဘဲ ဈာန် အင်္ဂါတို့ကို လျင်မြန်စွာ ဆင်ခြင်နိုင်သော
'အာဝဇ္ဇန'ကို ခေါ်သည်။
- (၂) သမာပဇ္ဇန ဝသီဘော်- ဈာန်ကို အလိုရှိသောခဏ၌ ဖြုတ်ချည်း
ဝင်စားနိုင်ခြင်းမျိုးကို ဆိုသည်။
- (၃) ဝုဋ္ဌာန ဝသီဘော်- မိမိပိုင်းဖြတ် မှန်းဆထားသော အချိန်၌ ဈာန်
ဇောမှ ဖြုတ်ချည်းထနိုင်ခြင်းကို ဆိုသည်။
- (၄) အဓိဋ္ဌာန ဝသီဘော်- မိမိအဓိဋ္ဌာန်ထားသမျှသော ကာလပတ်လုံး
ဈာန်ဇောကို ဖြစ်စေနိုင်ခြင်းကို ခေါ်ဆိုသည်။

(၅၄၈)

[၀၁]

(၅) ပစ္စဝေက္ခဏာ ဝသီဘော- ဈာန်အင်္ဂါကို ဆင်ခြင်ပြီးလျှင် တဖန် ဈာန်ကို အလျင်အမြန် ဝင်စားရန်အတွက် ဈာန်အင်္ဂါတို့ကို ဆင်ခြင် သောအခါ ၇-ကြိမ် မကျစေမူ၍ ၄-ကြိမ် ၅-ကြိမ်မျှသာ ကျစေသော 'ပစ္စဝေက္ခဏာဇော'ကို ခေါ်ဆိုသည်။

[၀၂]

ဝါကျတ္ထ ဒေါသမျိုး ၆-ပါး။ ။ အလင်္ကာကျမ်းလာ ဝါကျအနက် အပြစ် ၆-ပါး။

(၁) အပက္ကမ ဒေါသ- ရွှေ့နောက်စကားစဉ် ဖောက်ပြန်သော အပြစ်၊ ပုံ- 'ဘာဝနာ သီလ ဒါန' စသည်။

(၂) ဂမ္မ ဒေါသ- မယဉ်ကျေးသော စကားလုံးတို့ဖြင့် ရေးသုံးမှု၊ ပုံ- 'ကျယ်သောဖင်၊ ရှင်မြူးဖူးထသော နို့' စသည်။

(၃) သံသယတ္ထ ဒေါသ- ယုံမှားဘယ်ရှိသော အနက်ထွက်သည့် အသုံး အနှုန်းမျိုး၊ ပုံ- ပေးဂ္ဂဒါန ထိုဗုဒ္ဓကို 'သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ? ပစ္စေကဗုဒ္ဓ?' ။

(၄) ဘဂ္ဂရီတိ ဒေါသ- ဝိဘတ်အနက် ကျိုးပျက်သော အနှုန်းအဖွဲ့မျိုး၊ ပုံ- ထိုထက်နည်းနည်း၊ လူပြီးဒါန 'နည်းလျှင် 'အောက်' နှင့်သုံးရမည်၊ များမှ ထက် နှင့် သုံးရမည် ။

(၅) သြစိတြ ဟိန ဒေါသ- ရွှေ့နောက်မညီ ယုတ္တိမတန်သော အသုံး အနှုန်း၊ ပုံ- 'ခြင်သေ့ ဆင် ကျား၊ မကြောက်ငြားဘဲ၊ ကြက်သားနီတာ၊ ကြောက်ရွံ့ရှာသည်' ။

(၆) ဒုဠာ လင်္ကတိ ဒေါသ- အလင်္ကာများကို ဖျက်ဆီးသော အပြစ်ဒေါသ အသုံးအနှုန်း ဟူသမျှ။

ဝါကျဒေါသမျိုး ၉-ပါး။ ။ စာပေဝါကျ စီကုံးရာ၌ ရှောင်ရှားရမည့်အပြစ် ၉-ပါး၊ အလင်္ကာ ဥပဒေရပ်များ။ (၁) ကေတ္ထ ဒေါသ- အကျိုးမရှိ ဘဲလျက် အနက်သဒ္ဒါ ၂-ပါးကို ထိုဝါကျထဲ၌ အမန်တလဲလဲ ထပ်၍ပြဆို

ခြင်းမျိုး၊ (၂) ဘဂ္ဂရိတိ ဒေါသ-စကားအစဉ် ကျိုးပျက်လျက် ရှုပ်ထွေး မြုပ်ကယ်သွားသော အသုံးအနှုန်းများ၊ (၃) ဂမ္မ ဒေါသ-ရိုင်းပြသော စကားလုံး အသုံးအနှုန်းတို့ဖြင့် စီကုံးမှု၊ (၄) အပေဟတ္ထ ဒေါသ- ပိဏ္ဏတ္ထ ခေါ် အနက်ပေါင်း အဓိပ္ပာယ်ကောက်၍ မရနိုင်သော စီကုံးမှုမျိုး၊ (၅) ဗျာကိဏ္ဍ ဒေါသ-စပ်သင့် နီးသင့်သော ပုဒ်များကို နီးနီးမထား ကျော်လွှား ခုန်ပေါက် ကမောက်ကမ ရှုပ်ထွေးစွာ ပြထားမှုများ၊ (၆) ယတိဟိန ဒေါသ-ဖြတ်ရမည့်နေရာ၌ အဖြတ်မပြု ဖြတ်မရအောင် ရေးသားထားမှု များ၊ (၇) အတိဝုတ္တ ဒေါသ-အပြောကြီးလွန်း ကြားလွန်းသော စီကုံး ရေးသားမှု၊ (၈) သဗန္ဓ ဖရုသ ဒေါသ- ကျယ်လောင်သော အသံဖြင့် ရွတ်ဖတ်ရသည့် ဓနိတ အက္ခရာတွေ များများထည့်သွင်း စီကုံးမှု၊ (၉) ကမဇ္ဈတ ဒေါသ-လောကသုံး ထုံးတမ်းစဉ်လာမှ တော်လှန်ပုန်ကန်သော အသုံးအနှုန်းများ။

ဝါဆိုခြင်းများ၊ မျိုး ၂-ပါး၊ ဘုရားခွင့်ပြုချက်။ ။ ရဟန်းတော်များ ၃-လ အတွင်း အရပ်တပါးသို့ မရွေ့မပြောင်းရဘဲ နေထိုင်ကပ်ဆိုရမည့် အချိန် ကာလမျိုး ၂-စား။ (၁) ပုရိမ ဝါ-ဝါဆိုလပြည့်ကျော် တရက်နေ့မှသည် သီကင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ထိ၊ ၎င်းကို 'ပထမဝါ'ဟုလည်း ခေါ်ဆိုသည်။ (၂) ပစ္စိမ ဝါ-ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် တရက်နေ့မှသည် တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့ ထိ၊ ၎င်းကို 'ဒုတိယဝါ'ဟုလည်း ခေါ်ဆိုသည်။

ဝါတော်ဆိုရာ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓါ၊ ဌာနာ ၁၇-သိ။ ။ ဇိနာလင်္ကာရဋီကာနှင့် ဗိုလ်ကလေး ဦးသက်ရှည်ရေး ဝါတော်စဉ် မြေပုံမှ။ (၁) ဗာရာဏသီပြည် မိဂဒါဝုန် တော နန္ဒိယ ဝိဟာရ၌ ပဌမဝါဆိုသည်။ (၂) ရာဇဂြိုဟ် ဝေဠုဝန်ကျောင်း ၌ ဒုတိယ ပေါင်း ၃-ဝါ၊ (၃) ဝေသာလီပြည် မဟာဝုန်ကျောင်း၌ ပဉ္စမ ဝါ၊ (၄) ရာဇဂြိုဟ် မကဋ္ဌတောင် ချယားတော၌ ဆဋ္ဌမဝါ၊ (၅) တာဝတိံ သာ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ရင်း၌ သတ္တမဝါ၊ (၆) ဘဂ္ဂတိုင်း သံသုမာရ တောအုပ်၌ အဋ္ဌမဝါ၊ (၇) ကောသမ္ဗိပြည် စောသံတာရုံကျောင်း၌ နဝမဝါ၊ (၈) ၎င်းပြည် ပလလည်းတော အင်ကြင်းပင်အောက်၌ ဒသမဝါ၊ (၉) ဗြဟ္မဏဂါမ နာလိကာရုံကျောင်းတော်၌ ဧကာဒသမဝါ၊ (၁၀) ဝေရဉ္ဇရာပုဏ္ဏားရွာ တမာပင်ရင်း၌ ဒွါဒသမဝါ၊ (၁၁) ဇာလိယတောင်၌ ၁၃-ဝါမှတစ်ကြိမ်၊ ၁၈-နှင့် ၁၉-ဝါမှတစ်ကြိမ် ပေါင်း ၃-ဝါ၊ (၁၂) သာဝတ္ထိ

(၅၅၀)

[၀၇]

ပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ၁၄-ဝါမှာ တကြိမ်၊ ၂၁-ဝါမှ ၄၄-ဝါထိ တကြိမ်ဆို၊ ပေါင်း ၅၅-ဝါ။ (၁၃) ကပ္ပိလဝတ်ပြည် နိဂြောဓာရုံကျောင်း ၌ ပန္နရသမဝါ။ (၁၄) အာဠဝီပြည် မဟာဝုန်တော၌ သောဠသပဝါ။ (၁၅) ရာဇဂြိုဟ်ပြည်နယ် နုလန္ဒရွာ သာရိပုဏ္ဏေးမကြီးကျောင်း၌ သတ္တရသမဝါ။ (၁၆) ၎င်းနယ် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌ ဝိသတိမဝါ။ (၁၇) ၄၅-ဝါ မြောက် နောက်ဆုံး ဝေဠုဝရွာ၌ ဝါဆိုတော်မူသည်။

ဝါဆိုလပြည် နေ့ထူးကြီး ၄-ချက်။ ။ သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ။ ၁၈။ ငါတို့ သာသနာ ဂေါတမအလောင်းတော်သည် ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌။ (၁) ပဋိသန္ဓေ တည်နေတော်မူခြင်း၊ (၂) တောထွက်တော်မူခြင်း၊ (၃) ဓမ္မစကြာ တရားဦးဟောတော်မူခြင်း၊ (၄) တိတ္ထိတို့ကို နှိမ်နင်းသဘင် တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြု၍ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူခြင်းတို့ ဖြစ်၏။

ဝါဇီ ၁၀-ပါး၊ လိမ်မာငြား၊ စကားအဘယ်နည်း?။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (ကထာ မျိုး ၁၀-ါး) ၌ ရှုပါလေ။

ဝါပန်သွားရာ၊ ရဟန်းမှ၊ မှတ်ပါ'တို့ ၃-ချက်။ ။ ရဟန်းတော်များဝါဟောင်း ခရီး သွားရန်အတွက် တံ ၃-ချက်ခေါ် အင်္ဂါ ၃-ပါးနှင့် ပြည့်စုံမှ ဝါကျိုး ဝါပျက် ဝိနည်းဥပဒေမှ လွတ်သည်။ ဝါပန်၍ သွားကောင်းသည် ဟူ၏။ (၁) ဒါနဉ္စ ဒါတု-အလှူပေးခြင်း၊ (၂) အလှူခံပင့်ခြင်း၊ (၃) ဓမ္မဉ္စ သောတု-တရားနာခြင်း၊ (၄) တရားဟော ပင့်ခြင်း၊ (၅) ဘိက္ခုစ ပဿိတု-ဖူးမြင်လို၍ ပင့်ခြင်း။

ဝါယောဓာတ် ၆-ပါး။ ။ မူလပဏ္ဏာသ။ ပါ။ ၁၉၇။ ။ ဥ။ ၃၇-၌ အကျယ်၌။ လေဓာတ်ကို ဝါယောဓာတ်ဟု ခေါ်ဆိုသည်။ သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်တွင်း၌ ၆-ပါး အပြား ရှိ၏။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။ (၁) ဥဒ္ဓင်္ဂမ ဝါယော- အထက်သို့ ပျို့အန် ဆန်ဟက် တတ်သော လေ၊ (၂) အဓောဂမ ဝါယော- အောက်သို့ စုန်းဆင်းသော လေ၊ (၃) ကုစ္ဆိဋ္ဌ ဝါယော- ဝမ်းတွင်း၌ တည်သော လေ၊ (၄) ကောဠာသယ ဝါယော- အူမ၌ တည်သော လေ၊ (၅) အင်္ဂမင်္ဂါ နုသာရီ ဝါယော- အင်္ဂါကြီးငယ်သို့ လျှောက်သွားသော လေ၊ (၆) အဿာသ ပဿာသ ဝါယော- ထွက်သက် ဝင်သက် လေ။

[၀၁။ ၀။ ၀ + ၆]

(၅၅၁)

ဝါရမိတ္တ၊ သတ္တရ၊ မှတ်ရှု ၇-နေ့။ ။ဘေးရန်များသော ရက်တို့ဖြစ်၍ အမှုကို မပြုရဟု ပေဒင်ကျမ်း၌ ဆို၏။ (၁) တနင်္ဂနွေ-ဆန်း ဆုတ် ၃၂-ရက်နှင့် ကြုံမှု ဝါရမိတ္တ၊ (၂) တနင်းလာနေ့-ဆန်း ဆုတ် ၁၁-ရက်၊ (၃) အင်္ဂါနေ့-ဆန်း ဆုတ် ၁၀-ရက်၊ (၄) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့-ဆန်း ဆုတ် ၉-ရက်၊ (၅) ကြာသပတေးနေ့-ဆန်း ဆုတ် ၈-ရက်၊ (၆) သောကြာနေ့-ဆန်း ဆုတ် ၇-ရက်၊ (၇) စနေနေ့-ဆန်း ဆုတ် ၆-ရက်နှင့် ကြုံမှု ဝါရမိတ္တ။

[၈]

ဝိကာရရုပ်မျိုး ၅-ပါး။ ။အထူးထူး အပြားပြား ခြားနားသော အမူအရာ ရှိသည့်ရုပ် ၅-ပါး၊ ၎င်းကို (ရုပ် ၂၈-ပါး)၌ ပြခဲ့ပြီ။

ဝိကာလဘောဇန ဆက္က သီလ။ ။၎င်းသရုပ်(ခြောက်ပါးသီလ)နှင့် တူ၏။

ဝိကာလဘောဇန သိက္ခာပုဒ်၏ အင်္ဂါ ၄-ပါး။ ။၎င်း လေးပါးနှင့်ညီက ထိုသိက္ခာပုဒ် ပျက်၏။ (၁) မှန်းတည့်သည်မှ အရုဏ်တက် အတွင်း ဝိကာလချိန်လည်း ဖြစ်စေ၊ (၂) ခဲဘွယ်မျိုး ၁၂-ပါး၊ ဘောဇဉ်မျိုး ၅-ပါး တို့တွင် တပါးပါးသော ယာဝကာလိကလည်း ဖြစ်စေ၊ (၃) ထိုယာဝ ကာလိက ဝတ္ထုတို့ကို စားမျိုသည်လည်း ဖြစ်စေ၊ (၄) မရူးသူလည်း ဖြစ်စေ။

ဝိဇ္ဇာ ၃-ပါး။ ။ဣတိဝုတ် ။ပါ။ ၂၆၁ ။ဋ္ဌ။ ၂၉၆။သံယုတ် ။ဋ္ဌ။ ပ-အုပ်။ ၁၉၅-တို့၌ ရှုပါ။ ပု၊ ဒိ၊ အာ၊ ခေါ် ပုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏ်တော်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု ဉာဏ်တော်၊ အာသဝက္ခယ ဉာဏ်တော်၊ ၎င်း သုံးပါးကို ခေါ်ဆိုသည်။

ဝိဇ္ဇာ ၈-ပါး။ ။ဣတိဝုတ် ။ပါ။ ၂၆၁ ။ဋ္ဌ။ ၂၉၆။ အထူးသဖြင့် သိကြောင်း ဖြစ်သော အလင်းရောင် ဉာဏ်အပြား ၈-ပါး။ (၁) ပုဗ္ဗ နိဝါသဉာဏ်- ရှေးရှေးသောဘဝ ခန္ဓာအစဉ်ကို မြင်နိုင်သောဉာဏ်၊ (၂) ဒိဗ္ဗ စက္ခု ဉာဏ်- နီး၊ ဝေး၊ သေး၊ ကြီး-ယာ ရှုပါရုံဟူသမျှ အကုန် မြင်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်၊ (၃) အာသဝက္ခယ ဉာဏ်- တထောင့်၆းရာ ကိလေသာကို ပယ်ခွဲသတ် ဖြတ်တတ်သော အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်၊ (၄) ဣဒ္ဓိဝိဇ္ဇာ ဉာဏ်- ထူးထူးဆန်းဆန်း

(၅၅)

[၈၆]

သော တန်ခိုးတော် အရပ်ရပ်ကို ဖန်ဆင်းနိုင်သော ဉာဏ်၊ (၅) ဖိဗ္ဗသောတ ဉာဏ်- ဝေး၊ နီး၊ တိုး၊ ကျယ်သော အသံဟူသမျှကို ကြားစွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်၊ (၆) စေတော ပရိယ ဉာဏ်- စိတ်အစဉ်ကို လိုက်၍ သိသော ဉာဏ်၊ (၇) မနော မယိဒ္ဓိ ဉာဏ်- စိတ်ကြံတိုင်း ကိုယ်ပြီးသော တန်ခိုးတော်ရှိ သည့် ဉာဏ်၊ (၈) ဝိပဿနာ ဉာဏ်-ဝိပဿနာ ဉာဏ်စဉ် အရပ်ရပ်။

ဝိဇ္ဇာဓိရ်မျိုး ၅-ပါး။ ။ ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော် ဘုရားကြီးနှင့် သေက္ခမတောင် ဦးတိလောက အရှင်မြတ်တို့ စီရင်ရေးသားသော ဝိဇ္ဇာမဂ္ဂ ဝိပနီကျမ်းမှ။ (၁) ဝေဒ ဝိဇ္ဇာဓိရ်- ဣသျှ၊ ယဇ္ဇသမ၊ အာတပ္ပဓဇ၊ ဗေဒင်လေးမျိုး တတ်သူ၊ (၂) မန္တ ဝိဇ္ဇာဓိရ်- လက္ခဏာကျမ်း၊ နိမိတ်ကျမ်း၊ ဂါထာ မန္တရာ၊ ဆေးဝါး၊ ဓာတ်ကျမ်းစသည့် စက်မှု၊ လက်မှု၊ လောကီ ပညာ အတတ်အမျိုးမျိုး တတ်သူ၊ (၃) ဂန္ဓာရီ ဝိဇ္ဇာဓိရ်- အနုသိဒ္ဓိ၊ အာယုသိဒ္ဓိ၊ စိန္တာမယသိဒ္ဓိ၊ ပထဝီသိဒ္ဓိ၊ အာကာသသိဒ္ဓိ၊ ဥဒကသိဒ္ဓိ မျိုးကို ပေါက်၍ နတ် သိကြားတို့လောက် အစွမ်းရှိသော ဆေးဝိဇ္ဇာ၊ အင်းဝိဇ္ဇာ၊ ပြဒါးဝိဇ္ဇာ၊ သံဝိဇ္ဇာ၊ ဟူသမျှ၊ (၄) လောကီယ ဝိဇ္ဇာ ဓိရ်- လောကီအဘိညာဉ် ငါးပါးကို ရတော်မူကြသော ဈာန်ယုံ ပုဂ္ဂိုလ် အပေါင်း၊ (၅) အရိယ ဝိဇ္ဇာဓိရ်- အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ ရုပ်၊ နာမ် ဓမ္မ သင်္ခါရတို့ကို အဟုတ်အမှန် သိတော်မူကြသော အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ် ရှစ်ယောက်။

ဝိဇ္ဇာဓိရ်မျိုး ၅-ပါး၊ တနည်း။ ။ (၁) ပြဒါးဝိဇ္ဇာ၊ (၂) သံဝိဇ္ဇာ၊ (၃) ဆေးဝိဇ္ဇာ၊ (၄) အင်းဝိဇ္ဇာ၊ (၅) မန္တန်ဝိဇ္ဇာ၊ ထို့ကြောင့် ဦးပုည အဂ္ဂိရတ် မေတ္တာစာ၌ “ပဋိအဋ္ဌကထာ ဋီကာကျမ်းပေါင်း စာဟောင်း စာတမ်း ထုံးတမ်းရာဇဝင်တို့ကို သင်ခြင်ထောက်စာ၍ ဝိဇ္ဇာဓိရ်ဖြစ်ဟန်မှာ၊ ပြဒါး၊ သံ၊ ဆေးစား၊ အင်း၊ မန္တန်၊ အတတ်များကြောင့် ကောင်းကင်သွား ရွှေငွေ အထွေထွေ တန်ခိုးမျိုးတို့ကို အစိုးရလတ်၍ လူ့ရပ်နတ်ပြည် လှည့်လည် သွားလာသော ဝိဇ္ဇာဓိရ်ငါးရပ်ရှိသည်ဟု ဆိုထားသေး၏။

ဝိဇ္ဇာမျိုး ၄-ပါး။ ။ လောကီ လောကုတ္တရာတို့ကို သိကြောင်း၊ သို့မဟုတ် သိတတ်သော တရား ၄-ပါး ဟူ၏။

- (၁) လောကီယ ဝိဇ္ဇာ- ဗြဟ္မဇာလသုတ် မဟာသီလခန်းတွင် လာသော အင်္ဂ ဝိဇ္ဇာ, နိမိတ္တက ဝိဇ္ဇာ, ဥပ္ပါတ ဝိဇ္ဇာ, သုပ္ပိန ဝိဇ္ဇာ, လက္ခဏ ဝိဇ္ဇာ, စသည့် များစွာသော လောကီအတတ်စု။
- (၂) ဗြဟ္မဏ ဝိဇ္ဇာ- တိဏ္ဍိ ဒေဝါနံ ပါရဂူ ဟူသော ပါဠိတော်အရ တေဝိဇ္ဇပုဏ္ဏားတို့၏ အတတ်ဖြစ်သော ဗေဒင်သုံးပုံ။
- (၃) ဣသိ ဝိဇ္ဇာ- သာသနာပ အခါ၌ ရသေ့ ယောဂီတို့ လက်သုံး အကောင်းဆုံး ခေါ်ရသည့် ဈာန်တရားစုနှင့် ဒိဗ္ဗစက္ခု, ဒိဗ္ဗသောဏ, စေတောပရိယံ, ပုဗ္ဗေနိဝါသ, ဣဒ္ဓိဝိစ, ခေါ် လောကီ အဘိညာဉ် ငါးရပ် အတတ်စု။
- (၄) ဗုဒ္ဓ ဝိဇ္ဇာ- ဉာဏ်ပညာ၏ အရာဌာန သာသနလက်သုံး ဖြစ်သော ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး တရားစု။

ဝိဇ္ဇာအတတ် ၁၈-ရပ်။ ။ ၎င်း တဆယ့်ရှစ်ရပ်သော အတတ်တို့ကို နှုတ်ဖြင့် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရသောကြောင့် အဋ္ဌာရသ ဝိဇ္ဇာဟု လောကီကျမ်းတို့၌ ၎င်း၊ ဗိသဏုပုရာဏ်၌၎င်း လာ၏။ (၁) ကပ္ပ- မန္တန် မန်းမှတ်နည်း အတတ်ကျမ်း၊ (၂) ဗျာကရဏ- သံနေ သံထား သဒ္ဓါပုဒ်များကို ပြသော အတတ်ကျမ်း၊ (၃) ဇောတိသတ္တ- ဂြိုဟ်နက္ခတ်တို့၏ သရုပ် သဏ္ဍာန်နှင့် ကောင်းဆိုးကို ဟောဆိုနည်း ကျမ်းအတတ်၊ (၄) သိက္ခာ- သရ ဗျည်း ဌာန် ကရိုဏ်း ပယတ်တို့ကို ရွတ်ဆိုပုံနှင့် ပြသောကျမ်း၊ (၅) နိရုတ္တိ- ဝဏ္ဏလာပုံ ပစ္စည်းသက်ပုံ ဝိဂြိုဟ်ပြပုံတို့ကို ဆိုသော ကျမ်း အတတ်၊ (၆) ဆန္ဒော ဝိစိတိ- ဆန်းကျမ်း အတတ်၊ (၇) သာမ ဗေဒင်၊ (၈) ယဇု ဗေဒင်၊ (၉) ဣရု ဗေဒင်၊ (၁၀) အာထဗ္ဗဏ ဗေဒင်တို့ကို ဟောဆို သရဇ္ဈာယ်သော အတတ်၊ (၁၁) မိမိသာ-ကံ၏ အကြောင်းအရာ ဗြဟ္မာ၏ အကြောင်းအရာကို စိစစ်ဟောဆို ဆုံးဖြတ်သော ကျမ်းအတတ်၊ (၁၂) နျာယ-တက်ကျမ်းမျိုးစုံ အတတ်၊ (၁၃) ဓမ္မသတ္တ- တရားဥပဓေ ဓမ္မသတ် ကျမ်းအတတ်၊ (၁၄) ပုရာဏ-ရှေးဟောင်း အကြောင်းစကား တို့ကို ဆိုသော ကျမ်းအတတ်၊ (၁၅) အာယုဗေဒ- ဆေးကျမ်းဟော

(၅၅၄)

[ဝိ + ဉ်]

အတတ်၊ (၁၆) ဓနုဗ္ဗေဒ မန္တန် မန်းမှုတ်၍ ပြုအပ်သော လေးပစ်
အတတ်၊ (၁၇) ဂန္ဓဗ္ဗဗေဒ-သီဆိုကျူးရင့် ကခုန်မှု အတတ်၊ (၁၈) အတ္တ
သတ္တ-အကျိုးစီးပွား များစေမည့် ယဉ်ကျေးစွာ ပြောဆိုပုံ နည်းမျိုးနှင့်
စကားရည်လုပ် နည်းတို့ကို ပြသော ကျမ်းအတတ်။

ဝိညတ်မျိုး ၂-ပါး။ ။ သိစေတတ်သော အမူအရာ ၂-ပါး။ (၁) ကာယ
ဝိညတ်-ကိုယ်အမူအရာဖြင့် မျက်စိမှိတ်ခြင်း၊ ခေါင်းညိတ်ခြင်း၊ လက်ပြခြင်း၊
စသည်မျိုး၊ (၂) ဝစီ ဝိညတ်-နှုတ်ဖြင့် ပြောဆိုခြင်းမျိုး။

ဝိညာဉ် ၆-ပါး။ ။ သိတတ်သော တရားသဘောစု ၆-ပါး။ (၁) စက္ခု
ဝိညာဉ်- မြင်သိစိတ်၊ (၂) သောတ ဝိညာဉ်- ကြားသိစိတ်၊ (၃) စာန
ဝိညာဉ်- နံသိစိတ်၊ (၄) ဇိဝှါ ဝိညာဉ်- လျက်သိစိတ်၊ (၅) ကာယ ဝိညာဉ်-
ထိသိစိတ်၊ (၆) မနော ဝိညာဉ်- တွေးသိစိတ်။

ဝိညာဏဋီတိ ၇-ပါး။ ။ စူဠနိဒ္ဒေသ။ ပါ။ ၁၆၃ ။ ဋ္ဌ။ ၄၆။ သတ္တဂုံတ္တရ။ ပါ။
၄၂၇။ ဋ္ဌ။ ၁၆၃။ သုတ်မဟာဝါ။ ပါ။ ၅၈။ ဋ္ဌ။ ၉၉-တို့၌ အကျယ်ရှိပါ။
ဝိညာဉ်၏ တည်ခြင်း ၇-မျိုး။ (၁) နာနတ္ထ ကာယ နာနတ္ထ သညီ-
ကိုယ်အမျိုးမျိုး သညီအမျိုးမျိုးရှိသော လူနှင့် နတ်အချို့၊ ဝိနပါတိက
အသူရာအချို့၊ (၂) နာနတ္ထ ကာယ ကေဠိသညီ- ကိုယ်အမျိုးမျိုး
သညီကား တခုတည်းသာရှိသော ပဌမဈာန် ၃-ဘုံ ဗြဟ္မာများ၊ (၃) ကေတ္တ
ကာယ နာနတ္ထသညီ-တူသော ကိုယ်ရှိ၍ သညီအားဖြင့် ပြားကုန်သော
ပရိတ္တာဘာ၊ အပ္ပမာဏာဘာ၊ အာဘဿရာဗြဟ္မာများ၊ (၄) ကေတ္တ
ကာယ ကေတ္တ သညီ-တူသောကိုယ် တူသော သညီရှိကြကုန်သော
ပရိတ္တာသုဘာ၊ အပ္ပမာဏာသုဘာ၊ သုဘကိဏှာ ဗြဟ္မာများ၊ (၅) အာကာ-
သာ နဉ္ဇာယတနဘုံ ဗြဟ္မာများ၊ (၆) ဝိညာဏဉ္ဇာယတနဘုံ ဗြဟ္မာများ၊
(၇) အာကိဉ္ဇညာယတနဘုံ ဗြဟ္မာများ။

ဝိညာဏဓာတ် ၆-ပါး။ ။ ဝိညာဉ် ၆-ပါးကိုပင် ဓာတ်နေရာ၌ 'ဝိညာဏဓာတ်
၆-ပါး'ဟု ခေါ်ဝေါ်၏။ အနက် အဓိပ္ပာယ် အတူတူပင်။

ဝိတက်ဆိုး ၄-ပါး။ ။မူလပဏ္ဏာသ ။ပါ။ ၁၆၁ ။ဋ္ဌ။ ပ-အုပ်၊ ၃၇၃။
မကောင်း ကြံစည်ခြင်း ၃-ပါး။ (၁)ကမ ဝိတက်-ကာမဂုဏ်ကို ကြံစည်
ခြင်း၊ (၂) ဗျာပါဒဝိတက်-သူတပါးအား သေကြောင်း ပျက်စီးကြောင်း
ကို ကြံစည်ခြင်း၊ (၃)ဝိဟိံ သ ဝိတက်-သူတပါးကို ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းငှါ
ကြံစည်ခြင်း။

ဝိတက်မျိုး ၃-ပါး၊ တနည်း။ ။နိက္ခမဝိတက်၊ အဗျာပါဒဝိတက်၊ အဝိဟိံ သ
ဝိတက်တို့ကို ခေါ်သည်။ ၎င်း သရုပ်အဓိပ္ပာယ်မူကျယ် (သမ္မာသင်္ကပ္ပမျိုး
၃-ပါး)၌ ဆိုအံ့။

ဝိထိ ၃-ပါး၊ နေလပျား၊ လမ်းသွား ဗေဒင်လာ။ ။နေမင်း၏ သွားလမ်းကို
အတွင်းဝိထိ၊ အလယ်ဝိထိ၊ အပြင်ဝိထိ ၃-ပိုင်းညှိ၍ လမ်း ၃-ပါးဖြင့်
ပိုင်းခြားပြခြင်းမျိုး၊ ဇိနာလင်္ကာရဋီကာနှင့် သာရတ္ထသင်္ဂဟ အဋ္ဌကထာ။

(၁) ဗာဟိရ ဝိထိ-အပြင်လမ်း၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၁၅-ရက်နေ့ ည၌
၂-ချက်တီးချိန်မှစ၍ထွက်သွားရာ ပြာသိုလပြည့်နေ့ ည၌ ၂-ချက်တီး
ချိန်၌ ဗာဟိရဝိထိ၏ လမ်းဆုံးအစွန်သို့ ရောက်လေသည်။ ထိုအချိန်မှ
တဖန် ပြန်လှည့်ဝင်လာရာ တပေါင်းလဆန်း ၁၅-ရက်နေ့ ည၌
၂-ချက်တီးချိန်၌ ဗာဟိရဝိထိခရီး၏ မူလအစသို့ ပြန်ရောက်ရကား
အသွား အပြန် ၄-လဖြင့် ဗာဟိရဝိထိ ကုန်ဆုံး၏။

(၂) မဇ္ဈေဝိထိ-အလယ်လမ်း၊ တပေါင်းလဆန်း ၁၅-ရက်နေ့ ည၌ ၂-ချက်
တီးချိန်မှစ၍ မဇ္ဈေဝိထိခေါ် အလယ်ပိုင်းလမ်းသို့ ဝင်လာရာ ကဆုန်
လပြည့်နေ့ ည၌ ၂-ချက်တီးချိန်၌ အလယ်ပိုင်းလမ်းဆုံးသို့ ရောက်၏။
ထိုမှ ဆက်ပြီး အန္တောဝိထိထဲသို့ ဝင်သွားရာ သွား၊ ပြန် ၄-လမျှ
ကြာပြီးသော် တော်သလင်းလဆန်း ၁၅-ရက်နေ့ ည၌ ၂-ချက်တီးချိန်
မှစ၍ မဇ္ဈေဝိထိထဲသို့ တဖန် ပြန်အထွက် လမ်းခရီးဖြင့် သွားလေရာ
တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ ည၌ ၂-ချက်တီးချိန်၌ မဇ္ဈေဝိထိ အလယ်
ပိုင်းလမ်းဆုံးသို့ ရောက်လေသည်။

(၅၅)

[ဝိ]

(၃) အန္တောဝိထိ-အတွင်းလမ်း၊ ကဆုန်လဆန်း ၁၅-ရက်နေ့ ညဉ့် ၂-ချက် တီးကျော်မှစ၍ အန္တောဝိထိခေါ် အတွင်းဘက်လမ်းသို့ စဝင်သွားရာ ဝါဆိုလပြည့်နေ့ ညဉ့် ၂-ချက်တီးချိန်၌ အတွင်းလမ်းဆုံး အစွန်းသို့ရောက်၏။ ထိုအချိန်မှ တဖန် ပြန်ထွက်လာရာ တော်သလင်းလဆန်း ၁၅-ရက်နေ့ ညဉ့် ၂-ချက်တီးချိန်၌ အန္တောဝိထိခရီး၏ အဆုံးသို့ရောက်ရကား အဝင်အထွက် ၄-လမျှဖြင့် အန္တောဝိထိ ကုန်ဆုံး၏။

ဝိနည်း ၄-ပါး၊ ထူးအများ၊ ထိုက်စား ယဉ်ကျေးစွာ။ ။ ယဉ်ကျေးမှုအတွက် ဆုံးမချက်အပြား ၄-ပါး။ (၁) ဂီဟိ ဝိနယ- 'အာဂါရ ဝိနယ' လူတိုင်း လိုက်နာ ကျင့်သုံးရသော ယဉ်ကျေးမှုတရားစု ဥပဒေ လူ့ ဝိနည်း၊ (၂) သမဏ ဝိနယ- 'အနာဂါရိယ ဝိနယ' ရဟန်း သာမဏေတို့ လိုက်နာကျင့်သုံးရသော ဝိနည်းပညတ်တော်များ၊ (၃) သံဝရ ဝိနယ- 'အနာဂါရိယ ဝိနယ' ရဟန်းနှင့်လူတို့ လိုက်နာကျင့်သုံးရသော သံဝရဝိနည်း ၅-ပါး၊ (၄) ပဟာန ဝိနယ- အကုသလ္လဓမ္မတို့ကို ပယ်သော ပဟာနဝိနည်း ၅-ပါး။

ဝိနည်း ၅-ကျမ်း။ ။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ရဟန်းတော်များ လိုက်နာကျင့်သုံး ဆောက်တည်ရသော သာသနဝိညာဉ် အာယုခေါ် ဥပဒေကျမ်းကြီး ၅-ရပ်၊ (၁) ပါရာဇိကဏ် ကျမ်း၊ (၂) ပါစိတ် ကျမ်း၊ (၃) မဟာဝါ ကျမ်း၊ (၄) စူဠဝါ ကျမ်း၊ (၅) ပရိဝါ ကျမ်း။

ဝိနည်းကံ မျိုး ၄-ပါး။ ။ ဝိနည်းပိဋကတော်လာ ရဟန်းတော်များ လိုက်နာ ပြုမူရမည့် ဝိနယကမ္မမျိုး ၄-ပါး၊ ဝိနည်း ပညတ်တော်၌လာသည့် ပကာသနီယ၊ ပဋိသာရနီယ၊ ဥက္ခေပနီယ၊ စသည့် ကံဟူသမျှသည် ဤကံမျိုး ၄-ပါးထဲသို့သာ ဝင်ကြသည်။

၁။ အပလောကနကံ- ညီညွတ်သော သံဃာ၏ ခွင့်ပြုချက်အရ သုံးကြိမ် သံဃာအား ပန်ကြား၍ ပြုအပ်သော ကိစ္စဟူသမျှကို ခေါ်ဆိုသည်။

၂။ ဥတ္တိကံ- ဥတ်တကြိမ် ရွတ်ဖတ်ပြီး ပြုလုပ်သော ဥပုသ်၊ ပဝါရဏာ၊ စသည့် ကိစ္စများ။

၃။ ဥတ္တိ ဒုတိယကံ- ဥတ်တကြိမ်၊ ကမ္မဝါစာတကြိမ်ဖတ်၍ ပြုလုပ်
ရသည့် ကထိန်၊ သိမ်သမုတ်၊ စသည့်ကံမျိုး။

၄။ ဥတ္တိစတုတ္ထကံ- ဥတ်တကြိမ်၊ ကမ္မဝါစာ သုံးကြိမ်ဖတ်၍
ပြုလုပ်ရသော ရဟန်းခံခြင်း၊ စသည့်ကံမျိုး။

ဝိနည်းစိုရ်များ၊ ကျင့်ဝတ်ထား၊ တရား ၆၄။ ။၎င်း သရုပ်ကို (အနုဝဇ္ဇက
ကျင့်ဝတ် ၆၄-ပါး) ခွဲပြခဲ့ပြီ။

ဝိပုတ္တိစက်၊ ၄-ပါးကွက်၊ ရှောင်လျက် ပြေး၍သွား။ ။ 'သမ္ပုတ္တိစက် ၄-ပါး'၏
ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ယူပါလေ၊ တနည်း 'စက် ၄-ပါး'၏ သရုပ်နှင့် ဆန့်ကျင်
ဘက်ကို ယူပါလေ။

ဝိပုတ္တိတရား ၄-ပါး။ ။ သမ္မောဟဝိနောဒနီ အဋ္ဌကထာ ၄၂၁။ ပျက်စီး
ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း ၄-ပါး။ (၁) ဂတိ ဝိပုတ္တိ- အပါယ်လေးဘုံ၌
ဖြစ်ရခြင်း၊ (၂) ဥပဓိ ဝိပုတ္တိ- ယုတ်ညံ့ချွတ်ယွင်းသော အတ္တဘောကို
ရခြင်း၊ (၃) ကာလ ဝိပုတ္တိ- မကောင်းယုတ်မာသော မင်းတို့၏ လက်ထက်
အခါ၌ ကာလ ဖောက်ပြန်ခြင်း၊ (၄) ပယောဂ ဝိပုတ္တိ- မကောင်းမှုတို့နှင့်
အသက်မွေးခြင်း။

ဝိပရိယေသန- တရားကြီး ၄-ပါး။ ။ ဖောက်ပြန်၍ ရှာမှီးကျင့်သုံးသော
တရားကြီး လေးပါး၊ ခုခွက ဝိဘင်းပါဠိတော်မှ။ (၁) သုဘ-အသုဘ
တရားစုကို သုဘဟု ထင်ကာ ရှာမှီးတွယ်တာ ကျင့်သုံးမှု၊ (၂) သုခ- ဒုက္ခ
တရားစုကို သုခဟုထင်ကာ ရှာမှီးတပ်မက် ကျင့်သုံးမှု၊ (၃) နိစ္စ-အနိစ္စ
တရားစုကို နိစ္စဟုထင်ကာ ရှာမှီးနှစ်သက် မပစ်ရက်နိုင်မှု၊ (၄) အတ္တ-
အနတ္တ တရားစုကို အတ္တဟုစွဲကာ သဲသဲမဲမဲ ခိုင်မြဲစွာ ယူနေမှု။

ဝိပုလ္လာသ တရား ၃-ပါး။ ။ သိ၊ မှတ်၊ ယူ မှား ဖောက်ပြန်မှု တရား ၃-ပါး။
(၁) စိတ္တ ဝိပုလ္လာသ- အသိမှားကို သိထားခြင်း၊ အသိဖောက်ပြန်မှု၊
(၂) သညာ ဝိပုလ္လာသ- အမှတ်မှားကို မှတ်ထားခြင်း၊ အမှတ်ဖောက်ပြန်မှု၊
(၃) ဒိဋ္ဌိ ဝိပုလ္လာသ- အယူမှားကို ယူထားခြင်း၊ အယူဖောက်ပြန်မှု။

(၅၅၈)

[၈]

ဝိပဏ္ဏာသတရား ၁၂-ပါး။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။ ဒု-အုပ်။ ၃၂၄။ ဤ၌ ၃-ပါး
၄-လီပေါင်းသော် ၁၂-ပါးဖြစ်၏။ (က) အနိစ္စ ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်၌
မြဲသည်ဟု (၁) အသိများ၊ (၂) အမှတ်များ၊ (၃) အယူများ၊ (ခ) ဒုက္ခ
ရုပ်နာမ်၌ ချမ်းသာဟု (၁) အသိများ၊ (၂) အမှတ်များ၊ (၃) အယူများ၊
(ဂ) အနတ္တ ရုပ်နာမ်၌၊ ငါကောင်ဟု (၁) အသိများ၊ (၂) အမှတ်များ၊
(၃) အယူများ၊ (ဃ) အသုဘ ဖြစ်သော ရုပ်တရား၌၊ တင့်တယ်ဟု
(၁) အသိများ၊ (၂) အမှတ်များ၊ (၃) အယူများ။

ဝိပဿနာ၏ အညစ်အကြေးတရား ၁၀-ပါး။ ။၎င်း သရုပ်ကို (ဥပက္ကိလေသ
တရား ၁၀-ပါး)၌ ရှုပါ။

မှတ်ချက်။ ။၎င်း ကိုပင် (ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အန္တရာယ်ဆယ်ပါး) ဟူ၍
လည်း ခေါ်သည်ဟု မှတ်ရ၏။

ဝိပဿနာဉာဏ် ၁၀-ပါး။ ။အထူးထူး အပြားပြား ရှုဆင်ခြင်ရသော
ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဉာဏ်အမြင် ဆယ်ပါး။ (၁) သမ္မသနဉာဏ်- ရုပ်နာမ်
တရားစုကို လက္ခဏာ ၃-ပါးတင်၍ ဆင်ခြင်သုံးသပ်သော ဉာဏ်၊ (၂)
ဥဒယဗ္ဗယ ဉာဏ်-ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ ဖြစ်ပုံ ပျက်ပုံကို ရှုသော ဉာဏ်၊ (၃)
ဘင်္ဂဉာဏ်- ရုပ်နာမ်တရားစု၏ အပျက်ကို ရှုသော ဉာဏ်၊ (၄) ဘယ ဉာဏ်-
ရုပ်နာမ်တို့၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ဘေးကို ရှုသော ဉာဏ်၊ (၅) အာဒိနဝ
ဉာဏ်- ရုပ်နာမ်တို့၏ အပြစ်ကိုရှုသော ဉာဏ်၊ (၆) နိဗ္ဗိဒါ ဉာဏ်- ရုပ်နာမ်
တို့၌ ငြီးငွေ့သော ဉာဏ်၊ (၇) မုစ္စိတုကမ္ပတာ ဉာဏ်- သင်္ခါရတို့မှ လွတ်
မြောက်လိုသော ဉာဏ်၊ (၈) ပဋိသင်္ခါ ဉာဏ်- တိုသင်္ခါရတို့၌ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊
အနတ္တ ဟု ထပ်မံ၍ရှုသော ဉာဏ်၊ (၉) သင်္ခါရုပေက္ခာ ဉာဏ်- သင်္ခါရတို့၌
လျစ်လျူရှုနိုင်သော ဉာဏ်၊ (၁၀) အနုလောမ ဉာဏ်- ပြင်ဆင်ပြီးဉာဏ်စဉ်
ရှစ်ပါးမှ မဂ်ဖိုလ်တရားတို့ကို ပေါင်းကူးပမာ လျော်စွာ ရှုသော ဉာဏ်။

ဝိပဿနာဉာဏ် ၁၆-ပါး၊ တနည်း။ ။ဝိပဿနာ အလုပ်စခန်း၌ ရသလောက်
သိမ်းကျုံးရတုက်ထားသော ဉာဏ်စဉ်ဟူ၏။ (၁) နာမဂ္ဂပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်၊
(၂) ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်၊ (၃) သမ္မသနဉာဏ်၊ (၄) ဥဒယဝယဉာဏ်၊
(၅) ဘင်္ဂဉာဏ်၊ (၆) ဘယဉာဏ်၊ (၇) အာဒိနဝဉာဏ်၊ (၈) နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်။

(၉) မုန့်တု ကမျတညာဏ်၊ (၁၀) ပဋိသင်္ခါဉာဏ်၊ (၁၁) သင်္ခါရုမက္ခာ
ဉာဏ်၊ (၁၂) အနုလောမဉာဏ်၊ (၁၃) ဂေါတ္တရဗူဉာဏ်၊ (၁၄) ဓဏ်ဉာဏ်၊
(၁၅) ဖိုလ်ဉာဏ်၊ (၁၆) ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်။

ဝိပါက်တော် ၁၂-ပါး။ ။ အပါဒါန် ။ ပါ။ ပ-အုပ်။ ၃၄၆။ မြတ်စွာဘုရား၌
ထင်ရှားသော ဝိပါက်တော်များ။

(၁) ပဌမ ဝိပါက်တော်။ (မေး) ဥရုဝေဠ၊ တောဝမြိုင်ခွင်၊ ခြောက်နှစ်
ပတ်လုံး ကျင့်သုံးအရှင်၊ အားကုန်ခန်းလို့၊ ညှိုးနွမ်းငြိုငြင်၊ ပင်ပန်း
ရေး၊ ဝဋ်ကြေး ဘယ်ကြောင့်တင်။ (ဖြေ) ကဿပဖျား၊ ထင်ရှား
ပွင့်သော်၊ ဇောတိပါလာ၊ နာမအကျော်၊ ပုဏ္ဏား မာန်တက်၊
နှုတ်မြက်အာဘော်၊ ဝစီပြင်း ရှေးရင်း ဝိပါက်တော်။

(၂) ဒုတိယဝိပါက်တော်။ (မေး) စိဉ္စမာဏ၊ မိန်းမစေကျွန်၊ ကိုယ်ဝန်
ရှိသော၊ ဆိုပြောအလွန်၊ လက်သယ်ထားလို့၊ ဘုရားကိုညွှန်၊ စုပ်စွဲခဲ့
အဘယ့် ဝိပါက်တော်။ (ဖြေ) သောက်စားလွန်ကျူး၊ ယစ်မှူး
ပျော်ရွှင်၊ သေသောက်သမား၊ ဖြစ်ငြားယခင်၊ ရဟန္တာမြတ်၊
ဆွမ်းရပ်သည်မြင်၊ အကျင့်ယုတ်၊ ဖွင့်ထုတ် စုပ်စွဲအင်။

(၃) တတိယ ဝိပါက်တော်။ (မေး) တိတ္ထိ စေခိုင်း၊ မိုက်ရိုင်း ဒုဿီ၊
ထင်ရောင် ထင်မှား၊ ပြုငြား သုန္ဒရီ၊ လူရှင်အပေါင်း၊ ယုံကြောင်း
ပေ့လီ၊ ရှင်တော်ထုတ်....ဘယ်ဝဋ် ရှေးကမို့။ (ဖြေ) ဗုဒ္ဓာဠိဟု၊
မည်ရှိလောင်းတော်၊ မောက်ကြား မောက်မှား၊ သောက်စား
အပျော်၊ ရှင်ပစ္စေက၊ ဗုဒ္ဓမြင်သော်၊ ဒုဿိဘဲ....စုပ်စွဲ ဝဋ်ကြွေးပေါ်။

(၄) စတုတ္ထ ဝိပါက်တော်။ (မေး) သုန္ဒရီမိုက်၊ သတ်လိုက် သေရာ၊
တိတ္ထိအသင်း၊ သတင်းလွင့်ကာ၊ တပည့်များနှင့်၊ ဘုရားကိုသာ၊
လူအများ....ယုံမှား ဘယ်တွက်တာ။ (ဖြေ) လောင်းတော်ရသေ၊
ပျော်မွေ့စံရာ၊ ရသေ့တုဦး၊ ဈာန်မြူးကွန်လာ၊ ငြူစူစိတ်ဇော၊
မနောဣဿာ၊ ကျင့်ယုတ်ကြီး....နှုတ်သီး ချွန်သည်တာ။

(၅၆၀)

[၈]

(၅) ပဉ္စမ ဝိပါက်တော်။ (မေး) ဝေဘာတောင်စောင်း၊ ကျောက်
မောင်းဆင်ကာ၊ ဒေဝဒတ်ယုတ်၊ ခလုပ်အသာ၊ သူဖြုတ်ချလို့၊ ဗုဒ္ဓ
ခြေမှာ၊ ကျောက်လွှာငြိ၊ ဒဏ်ထိ...ဘယ်ဝဋ်ပါ။ (ဖြေ) သူကြွယ်မျိုး
ဖာတ်၊ ဖြစ်လတ်တုံချေ၊ ညီကို လှည့်စား၊ ခေါ်သွားသလေ၊
ကျောက်နှင့်ဖိညှပ်၊ ထုသတ်ကြိတ်ချေ၊ ကျောက်ဝိပါက်...အဆက်
ပါခဲ့ပေ။

(၆) ဆဋ္ဌမ ဝိပါက်တော်။ (မေး) ကျောက်လွှာထိပါး၊ မြတ်ဖျား
ထွတ်တင်၊ တည့်နေဝပ်ကိန်း၊ သွေးစိမ်းအရှင်၊ ခြေမတော်ထဲ၊
ကိုက်ခဲနာကျင်၊ ဝိပါက်ရင်း...အလင်း ပြစေချင်။ (ဖြေ) သူငယ်
ဖြစ်ခိုက်၊ လမ်း၌ပျော်ရွှင်၊ ရှင်ပစ္စေက၊ ဝေးမှအမြင်၊ ခဲနှင့်ပစ်လိုက်၊
ထိခိုက်ခြေတွင်၊ သွေးယိုဆင်း...ရှေးရင်း ဝိပါက်ပင်။

(၇) သတ္တမ ဝိပါက်တော်။ (မေး) ဆွမ်းခံကြူမြန်း၊ ထိပ်ပန်းဘုန်းကြွယ်၊
မုန့်ကျဆင်ကြီး၊ ခရီးအလယ်၊ ဒေဝဒတ်မှိုက်၊ လွတ်လိုက်ပြန်တယ်၊
ရင်ဆိုင်တွေ့...ဆင်ဝေ့ ဘယ်ဝဋ်နွယ်။ (ဖြေ) ဆင်ထိန်းဆင်ကျောင်း၊
အလောင်းဖြစ်တုံ၊ ရှင်ပစ္စေက၊ လမ်းမအဆုံ၊ ဒေါသထားလို့၊ ပြစ်မှား
သုန်မှုန်၊ ဆင်နှင့်တိုက်...ဝဋ်လိုက် စေဘို့ကြူ။

(၈) အဋ္ဌမ ဝိပါက်တော်။ (မေး) ကျောက်လွှာခတ်လို့၊ သွေးဓာတ်
ဆူပူ၊ ခြေမတော်ဦး၊ ထွတ်ဖူးတဆူ၊ သွေးညှိုကိန်းလို့၊ ကျိန်းဝပ်တော်မှု၊
ဇီဝက...ခွဲရ ဘယ်ဝဋ်ဟူ။ (ဖြေ) ပဒေသရာဇ်၊ မင်းဖြစ်စဉ်ဝယ်၊
မှူးယစ်သောက်စား၊ ဖောက်ပြားမဖွဟေ၊ လူရှင်လတ်လတ်၊ ထိုးသတ်
ပြန်တယ်၊ ဓားဝိပါက်...အဆက် သူကနွယ်။

(၉) နဝမ ဝိပါက်တော်။ (မေး) သုံးလူထွတ်ဖူး၊ မြိုက်မှူးသျှောင်ကေ၊
ရံဖန်ခါလဲ၊ ခေါင်းခဲပလေ၊ ဝေဒနာဝဋ်၊ မလွတ်တုံချေ၊ ဘယ်
ဝိပါက်...အဆက် ပါခဲ့ပေ။ (ဖြေ) ရှေးခါကပ်ဟောင်း၊ မကောင်း
ကံဆော်၊ တံငါမျိုးဖာတ်၊ ဖြစ်လတ်သရော်၊ ငါးတို့ဦးခေါင်း၊
ထုထောင်းမြင်သော်၊ ဝမ်းမြောက်မိ...လိုက်ဘိ ဝိပါက်တော်။

(၁၀) ဒသမ ဝိပါက်တော်။ (မေး) ဝါတော်ကပ်တော့၊ မာရ်နတ်နိုးဆော်၊ ဝေဂ္ဂူတိုင်း၊ သမိုင်းအကျော်၊ မုယောဆွမ်းမို့၊ ကြမ်းကြမ်းထော်ထော်၊ ဘုဉ်းပေးရ...ရှေးက ဘယ်ဝဋ်နော်။ (ဖြေ) မထင်မရှား၊ မျိုးသားဖြစ်တုံ၊ ရဟန်းတော်များ၊ ဆွမ်းစားခိုက်ကြုံ၊ ဆွမ်းကြမ်းစားဟု၊ ပြစ်မှားဆိုပုံ၊ ဝစီထွက်...ဝိပါက် တော်တုံ ယုံ။

(၁၁) ကောဒသမ ဝိပါက်တော်။ (မေး) အထွတ်ဆုံးဟု၊ သုံးလူ့ မျက်မှန်၊ ခါးတော်ကိုက်ခဲ၊ အသဲအသန်၊ ဝေဒနာများ၊ ခံစားရဖန်၊ ဘယ်အကြောင်း... ကံဟောင်း ထုတ်လို့ပြန်။ (ဖြေ) လက်ဇ္ဇေသတ်ကောင်း၊ အလောင်း ဖြစ်သော်၊ ပြိုင်ပွဲဆိုင်ပွဲ၊ နိုင်မြဲ အကျော်၊ နိုင်လျှင် ခါးရိုးရိုက်ချိုးမြေပေါ်၊ အသတ်ကောင်း...ဇာတ်ဟောင်း ဝိပါက်တော်။

(၁၂) ဒွါဒသမ ဝိပါက်တော်။ (မေး) ဆဒ္ဒန်ဆယ်စီး၊ အားကြီးလျင်မြန်၊ ဝမ်းတော်သွန်ငြား၊ ရွှေအားမသန်၊ ခွေယိုင်နွဲ့လို့၊ မြန်းခဲနိဗ္ဗာန်၊ ဖြေစေကြောင်း...ကံဟောင်း သိဘို့ရန်။ (ဖြေ) ရောဂါကုစား၊ သမားဉာဏ်ကျယ်၊ ရှင်သူဌေးသား၊ နေးဝါးကုတယ်၊ ခုမပေးလို့၊ ဟိုရှေးဘုန်းကြွယ်၊ ဝမ်းလားဆေး...တိုက်ကျွေး ဝဋ်ဟောင်းလယ်။

သတိပေး ဥယျောဇဉ် မြန်မာဂါထာ။ (က) ဝိပါက်ရောက်ရေး၊ ကြောက်သွေးတုန်ဘွယ်၊ ဘုရားသော်လဲ၊ ရှောင်လွဲမလွယ်၊ တွေ့ကြုံမြဲမို့၊ တဝဲ လယ်လယ်၊ မလွတ်သေး...ဝဋ်ကြွေး ခက်လှတယ်။ (ခ) ကြင်နာထောက်ထား၊ သနားမြော်ခေါ်၊ ကုသိုလ်ပွားမှု၊ အားပြုကြနော်၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်း၊ သရမ်းပျက်ခချော်၊ ရှောင်ကြဉ်ရေး...ဝဋ်ကြွေး စင်ဘို့မြော်။

ဝိဘတ် ၉-သွယ်၊ မြန်မာဝမ်း၊ နက်ကျယ် ဝေဘန်ထား။ ။မြန်မာသဒ္ဒါနည်း အရ အနက်သဘောခြစ်ကို အကျယ်ဝေဘန်၍ ပြုပေးတတ်သော ဝိဘတ် မျိုး ၉-ပါး ဟူ၏။

(၁) ကတ္ထာဝိဘတ်- သည့်၊ ကား၊ မှ၊ က၊ ငှ-လုံး၊ ၎င်းတို့သည် ကြိယာကို ပြီးစေတတ်သော အနက်သဘောကို ဝေဘန်၍ ပြတတ်၏။

(က-၈၅) ၃၆

(၅၆၂)

[၈]

- (၂) ကံဝိဘတ်-ကို, ဆို့, ၂-လုံး၊ ၎င်းတို့သည် ကြိယာဖြင့် ရောက်အပ် ကြိယာကို ခံယူအပ်သော အနက်သဘောကို ဝေဘန်၍ ပြတတ်၏။
- (၃) ကရိုဏ်းဝိဘတ်-ဖြင့်, နှင့်, ၂-လုံး၊ ၎င်းတို့သည် ကြိယာကို အထူးသဖြင့် ပြီးစေတတ်သော အနက်သဘောကို ဝေဘန်၍ ပြတတ်၏။
- (၄) သမ္ပဒါန်ဝိဘတ်-အား, ဆို့, ၄, ၂-လုံး၊ ၎င်းတို့သည် ခံယူခြင်းသဘော ကို ဝေဘန်၍ ပြတတ်၏။
- (၅) အပါဒါန်ဝိဘတ်-မှ, အောက်, ထက်, ၇, ၄-လုံး၊ ၎င်းတို့သည် ပိုင်းခြား ခြင်းသဘောကို ဝေဘန်၍ ပြတတ်၏။
- (၆) သာမိဝိဘတ်-၏, တလုံး၊ ၎င်းသည် စိုးပိုင်ယှဉ်စပ်ခြင်း အနက်သဘော ကို ဝေဘန်၍ ပြတတ်၏။
- (၇) သြကာသဝိဘတ်-၌, မှာ, တွင်, ဝယ်, ၄-လုံး၊ ၎င်းတို့သည် တည်ရာ ဌာန ဟူသော အနက်သဘောကို ဝေဘန်၍ ပြတတ်၏။
- (၈) အာလုပ်ဝိဘတ်-အို, ဗျို., ဗျ, ဟေ, ဝေ, ဟ, ဟယ်, အချင်း, အမင်း, အမောင်, ၎င်းတို့သည် ခေါ်ခြင်း, ထူးခြင်း, အနက်သဘောကို ဝေဘန် ၍ ပြတတ်၏။
- (၉) ဟိတ်ဝိဘတ်-ကြောင့်, လို့, မို့, ၃-လုံး၊ ၎င်းတို့သည် အကြောင်းရင်း လက်သည်ဟူသော အနက်သဘောကို ဆောင်၍ ပြတတ်သည်ဟူ၏။

ဝိမုတ္တိတရား ၅-ပါး။ ။ ဥပရိပဏ္ဏာသ ။ ပ။ ။ ၁၆၀ ။ ၉။ ။ ၁၂၀။ ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်ခြင်းတရား ၄-ပါး။ ။ (၁) တဒင်္ဂ ဝိမုတ္တိ-ကာမကုသိုလ်စု၊ (၂) ဝိက္ခမ္ဘန ဝိမုတ္တိ-ချာန်ကုသိုလ်စု၊ (၃) သမုစ္ဆေဒ ဝိမုတ္တိ-မဂ်ကုသိုလ်စု၊ (၄) ပဋိပဿန္တန ဝိမုတ္တိ- ဖိုလ်တရားများ၊ (၅) နိဿရဏ ဝိမုတ္တိ- နိဗ္ဗာန် တရားမြတ်။

ဝိမောက္ခတရား ၃-ပါး။ ။ သံယောဇဉ် စသည်တို့မှ လွတ်မြောက်နိုင်သော ပညာတရား ၃-ပါး။ ။ (၁) သုညတ ဝိမောက္ခ- အတ္တမှ ဆိတ်သုံးလျက်

သံယောဇဉ် စသည်တို့မှ လွတ်နိုင်သော ပညာ၊ (၂) အ နိမိတ္တ ဝိမောက္ခ-
နိစ္စဟူသော အကြောင်းစသည်မရှိဘဲ သံယောဇဉ် စသည်မှ လွတ်မြောက်
နိုင်သော ပညာ၊ (၃) အပ္ပဏိဟိတ ဝိမောက္ခ- တဏှာဟူသည့် ကပ်ငြိ
မှီတွယ်ရာမရှိသော သံယောဇဉ် စသည်တို့မှ လွတ်မြောက်နိုင်သည့် ပညာ။

ဝိမောက္ခတရား ၈-ပါး၊ တနည်း။ ။ နိဝရဏတရားတို့မှ ထွက်မြောက်သော
တရားရှစ်ပါး ဟူ၏။ လိုရင်းအဓိပ္ပာယ်ချုပ်ကား ဈာန်တရားတို့ဖြင့် အာရုံ
ပြောင်းမှုပင် ဖြစ်၏။ အကျယ်ကို အဋ္ဌကနိပါတ်အင်္ဂုတ္တိုရ် ဒုတိယပဏ္ဍာသက
ဒုတိယ၊ ဘူမိစာဂဝဂ် ဝိမောက္ခသုတ်၌ ကြည့်လေ။

ဝိမောက္ခ မှဝ တရား ၃-ပါး။ ။ ကိလေသာမှ လွတ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ဝင်ရန် မှန်ဦး
မှန်ဝ ပြာသာဒ်ကြီး ၃-ဆောင် ဟူ၏။ (၁) အနိစ္စာနုပဿနာတရား၊
(၂) ဒုက္ခာနုပဿနာတရား၊ (၃) အနတ္တာနုပဿနာတရား။

ဝိရတိအပြား၊ မျိုး ၃-ပါး။ ။ မူလပဏ္ဏာသ ။ ပါ။ ၅၇ ။ ဋ္ဌ။ ပ-အုပ် ၂၇၇။
အကုသလ ဒုစရိတအမှုတို့ကို မပြုမကျင့် ဖဲ့ကြဉ်ရှောင်ရှားမှု ၃-ပါး။
(၁) သမာဒါန ဝိရတိ-သိက္ခာပုဒ်ကို ခံယူဆောက်တည်၍ လွန်ကျူးဘွယ်
အချက်တို့မှ ရှောင်ကြဉ်မှု၊ (၂) သမ္မတ္တ ဝိရတိ-သိက္ခာပုဒ်ကို ခံယူဆောက်
တည်မထားဘဲ လွန်ကျူးဘွယ်အာရုံတွေ့မှ ရှောင်ကြဉ်မှု၊ (၃) သမုစ္ဆေဒ
ဝိရတိ- ဒုစရိုက် ဒုရာဇီဝမှုကို ဘာတခုမျှ မပြုလုပ်တော့ဘဲ အကြွင်းမဲ့
ရှောင်ကြဉ်သော လောကုတ္တရာဝိရတိကို ခေါ်သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ၃-အမှတ်ဝိရတိကို “သေတုဃာတ ဝိရတိ” ဟူသော အမည်
ဖြင့်လည်း သီလက္ခန် ကုဋဒန္တသုတ်၌ လာသေး၏။ အနက်သဘော
အတူတူပင်။

ဝိရတိ စေတသိက် ၃-ပါး။ ။ မကောင်းသော ကာယ၊ ဝစီ၊ မနောတို့မှ
ရှောင်ကြဉ်ခြင်း တရားများ ဟူ၏။ (၁) သမ္မာဝါစာ- မိစ္ဆာဝါစာခေါ်
ဝစီဒုစရိုက်မှ ရှောင်ရှားခြင်းလက္ခဏာ၊ (၂) သမ္မာကမ္မန္တ- ကာယဒုစရိုက်
ကို မကျူးလွန်ခြင်းလက္ခဏာ၊ (၃) သမ္မာအာဇီဝ- မိစ္ဆာဇီဝခေါ် ကာယ
ဒုစရိုက် ၃-ပါး၊ ဝစီဒုစရိုက် ၄-ပါးတို့မှ ရှောင်ရှားခြင်းလက္ခဏာ။

(၅၆၄)

[၀]

ဝိရာဂတရား မျိုး ၃-ပါး။ ။ ကိလေသာတို့မှ ကင်းခြင်းတရား ၃-ပါး ဟူ၏။
(၁) တဒဂံ ဝိရာဂ-ခေတ္တခဏမျှ ရာဂကင်းခြင်း၊ (၂) သမုစ္ဆေဒ ဝိရာဂ-
ပြတ်စဲသည်တိုင် ရာဂကင်းခြင်း၊ (၃) နိဿရဏ ဝိရာဂ- နိဗ္ဗာန်သို့
ထွက်မြောက်သည်တိုင် ရာဂကင်းခြင်း။

ဝိလာသတရား၊ မျိုး ၄-ပါး၊ ထင်ရှား မြတ်ဗုဒ္ဓါ။ ။ ဘုရားရှင်၏ ဝိလာသ
အစိန္တေယျ လေးပါးကို ဆိုသည်။ ဇိနာလင်္ကာရမု။ (၁) ရူပ ဝိလာသ-
ရူပကာယတော်၏၊ (၂) ဉာဏ ဝိလာသ-ဉာဏ်တော်၏၊ (၃) ဝါစာ ဝိလာသ-
စကားတော်၏၊ (၄) ဣဒ္ဓိဝိလာသ-တန်ခိုးတော်၏။

မှတ်ချက်။ ။ မကြံစည်နိုင်လောက်အောင် လျှောက်ပတ် တင့်တယ်ခြင်း
ရှိသည်ကို ဆိုသည်။ အကျယ် ၎င်း၌ ရှုလေ။

ဝိဝါဒဖြစ်ကြောင်းတရား ၆-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ်အကျယ် (ငြင်းခုံခြင်း
အကြောင်း ၆-ပါး) ဟူသော စကားရပ်၌ ပြခဲ့ပြီ။

ဝိဝါဒဝတ္ထုမျိုး ၁၈-ပါး။ ။ ရဟန်းတော်များ တရားတွေ့ ရန်ဖြစ်မှုမျိုး၊ ၎င်း
သရုပ်ကို (အဓိကရုဏ်း ၄-ပါး) ဟူသော သရုပ်၏ 'ဝိဝါဒါ ဓိကရုဏ်း' ၌
ရှုပါလေ။

ဝိဝေကတရား ၃-ပါး။ ။ မူလပဏ္ဏာသ ။ ပါ။ ၁၉၉ ။ ငွေ။ ဒု-အုပ်။ ၄၉-၌
အကျယ်ရှုပါ။ (၁) ကာယ ဝိဝေက- ကိုယ်၏ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်
သော အပေါင်းအသင်း တပည့်သားမြေး ကာမဂုဏ်တရားတို့မှ ကင်းကွာ
စွာ နေခြင်းမျိုး၊ (၂) စိတ္တ ဝိဝေက-စိတ်၏ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော
သမာပတ်ရှစ်ပါး-ဝင်စားခြင်း၊ သမာဓိအလုပ်တရား ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်
နေခြင်းမျိုး၊ (၃) ဥပဓိ ဝိဝေက - သန္တိသုခအေးမြ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ နိဗ္ဗာန်
တရားမြတ်ကို ဖိုလ်စိတ်ဖြင့် ဝင်စားကာ အာရုံပြုနေခြင်းမျိုး။

ဝိဝေကတရား၊ မျိုး ၃-ပါး၊ ဖြေကြား တနည်းလာ။ ။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ဒု-အုပ်၊
ပညဝဂ္ဂ ၃၀၆-၌ ရှုပါ။ ကိလေသာတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းခြင်း တရားမျိုး ၃-ပါး။

(၁) တဒဂံ ဝိဝေက၊ (၂) သမုစ္ဆေဒ ဝိဝေက၊ (၃) နိဿရဏ ဝိဝေက၊
အဓိပ္ပါယ် (ပဟာန်ငါး) နှင့် တူ၏။

ဝိဝေကတရား မျိုး ၅-ပါး၊ တနည်း။ ။ (၁) တဒဂံဝိဝေက၊ (၂) ဝိက္ခမ္ဘန
ဝိဝေက၊ (၃) သမုစ္ဆေဒ ဝိဝေက၊ (၄) ပဋိပဿဒ္ဓိ ဝိဝေက၊ (၅) နိဿရဏ
ဝိဝေက။ အဓိပ္ပါယ် (ပဟာန် ၅-ပါး) နှင့် တူ၏။

ဝိသဇ္ဇနိသံ၊ ကဗျာမှန်၊ ယူရန် ၁၈-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ် (နိမ့်သံအပြား ၁၈-ပါး)
နှင့် တူ၏။

ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါး။ ။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂံ။ ပါ။ ၂၇ ။ ဌ။ ပ-အုပ်။ ၁၁၉။ စင်ကြယ်
မြင့်မြတ်မှု ၇-ပါး။ (၁) သီလ ဝိသုဒ္ဓိ- သီလ၏ စင်ကြယ်မှု၊ (၂) စိတ္တ
ဝိသုဒ္ဓိ-စိတ်၏ စင်ကြယ် တည်ကြည်မှု၊ (၃) ဒိဋ္ဌိ ဝိသုဒ္ဓိ-အယူအမြင်၏ စင်
ကြယ်မှု၊ (၄) ကင်္ခါ ဝိတရဏ ဝိသုဒ္ဓိ-ယုံမှားခြင်းမှ စင်ကြယ်မှု၊ (၅) မဂ္ဂါမဂ္ဂ
ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ-မဂ်ဟုတ် မဟုတ်၌ ဉာဏ်အမြင် စင်ကြယ်မှု၊ (၆) ပဋိ
ပဒါ ဉာဏ ဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ- မဂ်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကောင်း၌
ဉာဏ်အမြင် စင်ကြယ်မှု၊ (၇) ဉာဏ ဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ- သစ္စာလေးချက်
၁၆-နက်ကို ထက်မြက် စင်ကြယ်စွာ သိသော ဉာဏ်။

ဝိဟာရတရား မျိုး ၃-ပါး၊ တနည်း ၄-ပါး။ ။ သုတ်ပါထေယျ။ ပါ။ ၁၈၄။
။ ဌ။ ၁၈၈။ (၁) ဒိဗ္ဗ ဝိဟာရ- သမာပတ် ၈-ပါးဖြင့် နေထိုင်ခြင်းမျိုး၊
(၂) ဗြဟ္မ ဝိဟာရ-ဗြဟ္မစိုရ် တရား ၄-ပါးဖြင့် နေထိုင်ခြင်းမျိုး၊
(၃) အရိယာ ဝိဟာရ-ဖလသမာပတ်ဖြင့် နေထိုင်ခြင်းမျိုး၊ ၎င်းသုံးမျိုး
တိုင် ဣရိယာပထ ဝိဟာရ- ရွာသူတို့၏ နေထိုင်ခြင်းမျိုး တပါးထည့်က
၄-ပါး ဖြစ်၏။

ဝိရိယ၏ အင်္ဂါ ၄-ပါး။ ။ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ။ ပါ။ ၁၄၆ ။ ဌ။ ၁၃၅။ ဝိရိယ
ပါရမီကို တကယ် တည်ကြည်စွာ အားထုတ်သူတို့သည် ၎င်းအင်္ဂါလေးပါး
ရှိသော အားအစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံရမည် ဟူလို။ (၁) အရေသာ ကြွင်းခြင်း
သို့၊ (၂) အကြောသာ ကြွင်းကျန်ခြင်းသို့၊ (၃) အရိုးသာ ကြွင်းကျန်

(၅၆၆)

[ဝိ။ ၃ + ဝိ။ ၃ + ဝိ။ ၃]

ခြင်းသို့၊ (၄) အသား အသွေး ခြောက်ကပ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်တိုင် အောင် လုံ့လရှိခြင်း။

ဝိသုဒ္ဓိတရား၊ မျိုး ၃-ပါး၊ ခွဲခြား ဝေဘန်သိ။ ။ ၎င်း ၃-ပါးနှင့် ပြည့်စုံမှသာ မည်သည့် အလုပ်ကိစ္စမဆို ပြီးဆုံးအောင်မြင်နိုင်၏။ (၁) အာရမ္မ ဝီရိယ-လုပ်ငန်းကိစ္စ၌ ပဌမ စတင်ကြိုးစားမှု၊ (၂) နိက္ကမ ဝီရိယ- စတင်ပြီး လုပ်ငန်းမှု မူကြမ်း၌ မပျင်းမရိ ဆက်လက်ကြိုးပမ်းမှု၊ (၃) ပရက္ကမ ဝီရိယ-လုပ်ငန်းစဉ် မူချော၌ တဆင့်ထက် တဆင့် ရင့်သန်စွဲမြဲ စိတ်ငွေ့ကောင်းမှု။

[၅]

ဝုဓ်မျိုး ၂-ပါး။ ။ စကားပြောရာ၌ အနည်း အများ ပိုင်းခြားမှု ဥပဒေသ ၂-ပါး။ (၁) ကေုရ်- ဘခုကို သုံးရာ၌ သည်, ကိ, နှင့်, ဖြင့်, ကြောင့်, အား, မှ, ၏, ၌ စသည် အဆုံးထား၍ သုံးရသည်၊ ပုံ- လူတယောက်သည် သွား၏၊ သူ့ကို ပြောလိုက်၊ သူနှင့် လာသည် စသည်တို့ ဖြစ်ကုန်၏။ (၂) ဗဟုဝုဓ် ၂-ခုကစ၍ အထက်ကို သုံးရာ၌ 'ကြ, ကုန်, တို့' ဟူသော စကားလုံးများဖြင့် အဆုံးထား၍ သုံးရသည်၊ ပုံ- လူနှစ်ယောက်တို့သည် သွားကြ၏၊ သူတို့ကို စသည်တို့ ဖြစ်ကုန်၏။

ဝုဓ္စ ၂-ပါး၊ ရှိခိုးငြား၊ ၄-ပါး အကျိုးရ။ ။ ဤ၌ ဝုဓ္စ, ဝုဓိ, ဝုဓ္စ, အနက် တူပင်၊ အမြဲ ရှိခိုး ရှိသေထိုက်သူမျိုး ၂-ပါး ဟူ၏။ အာယု ဝဏ္ဏ, ခု, ဗလ, အကျိုးလေးပါး ရသည်။ (၁) ဂုဏ်ဝုဓိ- မိမိထက် သီလဂုဏ်, သမာဓိဂုဏ်, ပညာဂုဏ်, စသည်တို့ ကြီးပွားရင့်မာသူ၊ (၂) ဝယ ဝုဓိ- မိမိထက် သက်ရွယ်ကြီးရင့်သောသူ။

[၆]

ဝေဒနာ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း အကြောင်းရင်း ၈-ပါး။ ။ ဝေဒနာ ခံစားရခြင်း အကြောင်းရင်းတရားတို့ ဖြစ်ပေါ်လာပုံမျိုး ရှစ်ပါးဟူလို၊ မိလိန္ဒပဉ္စာ ။ ပါ။ ၁၃၇-၌ အကျယ်ရှုပါ။ (၁) ဝါတ သမုဋ္ဌာန-လေဓာတ်ပျက်သော ကြောင့် ဖြစ်ခြင်း၊ (၂) ပိတ္တ သမုဋ္ဌာန- သည်းခြေ ပျက်သောကြောင့်၊ (၃) သေမှ သမုဋ္ဌာန- သလိပ်ကြောင့်၊ (၄) သန္တုပိတ-လေ, သည်းခြေ,

သလိပ် သုံးပါး အစုအဝေးပျက်ခြင်းကြောင့် (၅) ဥတု ပရိနာမဇ- ဥတု
လောက်ပြန်မှုကြောင့်၊ (၆) ဝိသမ ပရိဟာရဇ-မသင့်သောအစာအာဟာရ
ကြောင့်၊ (၇) သြပက္ကမိက- သူ့ဟပါးတို့၏ လုပ်ကြံမှု လုံ့လကြောင့်၊
(၈) ကမ္မ ဝိပါကဇ- မိမိပြုလုပ်ခဲ့သော မကောင်းမှုကံကြောင့် ဖြစ်ပေါ်
ခံစားရသော အကျိုးဝိပါက်မျိုး။

မှတ်ချက်။ ။ နတ်၊ ဝေဒနာ ရရှိ ခံစားရတိုင်းလည်း ကံ-ကိုခြည်း
မချရာ၊ မိမိ၏ အယောနိသော မနသိကာရကြောင့် ဖြစ်ပေါ်မှုက
များလေသည်။

ဝေဓိအပြား၊ မျိုး ၄-ပါး၊ လေးမြား ပစ်ခတ်သူ။ ။ မြားပစ်အရာ မဟာ
ဝိဇ္ဇာ ဘွဲ့ရသော မြားပစ်ဆရာကြီး လေးပါး ဟူလို၊ သမ္မာင်္ဂဇာတ် အဋ္ဌ
ကထာ၌ အကျယ်ယူ။ (၁) အံ့ဘူယ်ထူးခြား၊ သားမြီးဖျားတွင်၊ ဆွဲထား
ဝေးသီ၊ လှမြန်ဟု၊ သည်အတီး၊ ခရမ်းသီးဖြင့်၊ မှတ်ပြီးတုံလျှင်၊ သားမြီး
ပင်ကို၊ ဆွဲငင်ထစ်ထစ်၊ မှန်အောင်ပစ်သား၊ ခေါ်လစ်နာမ၊ 'ဝါလဝေဓိ'၊
(၂) မျက်စိတမှိတ်၊ နတ်ကြိတ်တလက်၊ လျှပ်တပြက်၌၊ မြားချက်ခုနစ်၊
ရှစ်ဆင့်ပစ်သား၊ စင်စစ်မြန်လှ၊ 'အက္ခဏ ဝေဓိ'၊ (၃) ကြားဘိယော်ယမ်း၊
သံကိုဖမ်း၍၊ ပစ်စွမ်းနိုင်စွ၊ ချက်တိုင်းရသား၊ 'သဒ္ဓ ဝေဓိ'၊ (၄) ရှေးတိ
ပစ်ငြား၊ အလျှင်မြားကို၊ နောက်များမုချ၊ မှန်စေစွသား၊ 'သရ ဝေဓိ'။

မှတ်ချက်။ ။ ထိုမှတပါးလည်း အမျိုးများစွာ ရှိသေး၏။

ဝေနေယျပုဂ္ဂိုလ် ၂-မျိုး။ ။ မူလပဏ္ဏာသ ။ ပါ။ ၂၉၂ ။ ဌ။ မု-အုပ်။ ၁၇၇။
(၁) ဗုဒ္ဓ ဝေနေယျ- ဘုရားနှင့်တွေ့ရ နာယူရမှ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ ရထိုက်သူ၊
(၂) သာဝက ဝေနေယျ- ဘုရားထပည့် သာဝကများထံမှ တရားဓမ္မနာယူ
မဂ်၊ ဖိုလ်၊ ရထိုက်သူ။

ဝေသာရဇ ဉာဏ်တော် ၄-ပါး။ ။ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်း ရဲရင့်အေးချမ်းစွာ
နေရသော ထရား ၄-ပါး ဟူ၏။ စတုကင်္ဂတ္ထရ ဝေသာရဇသုတ်။ ၃၁၅။
(၁) ဗုဒ္ဓတ္တဉာဏ်တော်- ဘုရား၌ ဤတရားမျိုး မရရှိသေးဟု စွပ်စွဲ၍
ပြောဆိုစရာမရှိ ပကတိ ချမ်းစွာ နေရခြင်း၊ (၂) အာသဝက္ခယဉာဏ်
တော်- ဤအာသဝကရားများ ကျင့်သေးသည် မကုန်သေးဟု ပြောဆိုစရာ

(၅၆၈)

[စေး။ ဝေါ။ သံ]

မရှိ ဟူ၍၎င်း၊ (၃) အန္တရာယ ဉာဏ်တော်- အပြစ်ရှိသည့် အန္တရာယ် ပြုတတ်သည်ဟု ဟောထားသော တရားများကို အပြစ်မရှိ အန္တရာယ် မပြု တတ်ဟူ၍၎င်း၊ (၄) နိယျာနိကဉာဏ်တော်- ဝဋ်မှ လွတ်ကြောင်းတရား များကို သံသရာဝဋ်မှ မလွတ်ကင်းနိုင်ဟု အကြောင်း အခြေခံနှင့် စွပ်စွဲ ညွှန်ပြ စောဒကတက်မည့် လူနတ်ဗြဟ္မာ မရှိနိုင်ဟု သိ၍၎င်း ချမ်းစွာ နေတော်မူရခြင်းများဟူ၏။

ဝေးကွာခြင်းကြီးမျိုး ၄-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ် အဓိပ္ပါယ်ကို (အနန္တကွာဝေးခြင်း ကြီး ၄-ပါး)၌ ပြခဲ့ပြီ။

[ဝေါ]

ဝေါတော် ၃-ပါး။ ။ ဘုရင်မင်းတရားနှင့် မိဖုယား မင်းသား မင်းသမီးတို့ စီးသော လူထမ်း ယာဉ်သုံးပါး။ (၁) ဝေါပြာသာဒ်- ဘုရင်မင်းမြတ်တို့ စီးတော်မူသည့် အပေါ်၌ ပြာသာဒ်ဆောင်ပေါက်ထားသော ဝေါတော် တမျိုး၊ (၂) ဝေါပလာ- ဟင်းလင်း အမိုးအကာ မပါသော ဝေါတမျိုး၊ (၃) ဝေါပေါင်းချုပ်- အမိုးအကာ ပါရှိသော ဝေါတမျိုး။

[သ]

သံအမတ် အင်္ဂါ ၈-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (တမန်တော်အင်္ဂါ ၈-ပါး)၌ ပြခဲ့ပြီ။

သံဂါယနာ ၆-တန်။ ။ ၎င်း သရုပ်အကျယ်(သင်္ဂါယနာ ၆-တန်)မှာ ဆိုအံ့။

သံဃာတော် ၂-မျိုး။ ။ ဇာတ်အားဖြင့် ကွဲပြားသော သံဃာတော်မျိုး ၂-ပါး။ (၁) အရိယာ သံဃာ၊ သို့မဟုတ် ပရမတ္ထ သံဃာတော်ခေါ် အရိယာဇာတ်ဝင် သူတော်စင်များ၊ (၂) သမ္မုတိသံဃာ- ထိုအရိယာ သံဃာအနွယ်တော်မှ ဆင်းသက် ပေါက်ပွားလာသော သံဃာတော်ဟု အသိအမှတ်ပြုခံရသည့် ပုထုဇဉ်သံဃာတော်များ။

သံဃာတော် ၂-မျိုး၊ တနည်း။ ။ဥဘတော သံဃာတော် သံဃာ ၂-မျိုး။

(၁) ဘိက္ခုသံဃာ- ရဟန်းယောကျ်ားများ၊ (၂) ဘိက္ခုနီသံဃာ- ဇနီး မိန်းမများ။

သံဃာတော်မျိုး ၉-ပါး။ ။အရိယာ သံဃာတော်မြတ် ရှစ်ပါးနှင့် ၎င်းတို့မှ ဆက်သွယ်လာသော ယခုလက်ရှိ သမ္မုတိ သံဃာတော်ကို ပေါင်းသော် သံဃာတော်မျိုး ၉-ပါး ဖြစ်၏။

သံဃာ ကွဲပြားခြင်း အကြောင်း ၁၈-ပါး။ ။သံဃာ ကွဲပြားအောင် လုပ်ခြင်း သံသဘေဒက ကံကြီးများ မထိုက်ရအောင် သတိထားစရာ။ အကျယ် ဝိနည်း မဟာဝါ။ပ။ ၅၀၁။၄။ ၄၃၅-၅ ရှုပါ။

သံဃာဟော်များ၊ ဆွမ်းကပ်ခြား၊ ၅-ပါး အင်္ဂါသီ။ ။၎င်းသရုပ်ကို (ဆွမ်းကပ် သူများ၊ သတိထား၊ ၅-ပါး အင်္ဂါသီ)ဟူသော အမေး၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

သံဃာဂုဏ်တော် ၉-ပါး။ ။သံဃဂုဏော အနန္တောဟု ထိုထိုပါဠိ လာရုံကြ သော်လည်း အများသိ၍ ထင်ရှားသော ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကိုသာ ပေါ်ပြ ထားသည်။ (၁) သုပ္ပုဋ္ဌိပန္န ဂုဏ်တော်- သိက္ခာသုံးရပ် အကျင့်မြတ်နှင့် ပြည့်စုံသော ဂုဏ်၊ (၂) ဥဗ္ဗုဋ္ဌိပန္န ဂုဏ်တော်- သိက္ခာသုံးရပ် လွန်ဖြောင့် မတ်စွာ ကျင့်ကြံအားထုတ်တော်မူသောဂုဏ်၊ (၃) ဉ္စယပ္ပုဋ္ဌိပန္န ဂုဏ်တော်- နိဗ္ဗာန်သို့ ရည်မှန်း၍ သုံးလမ်းသော သိက္ခာတို့ကို ဆောက်တည်တော် မူသော ဂုဏ်၊ (၄) သာမိဓိပ္ပုဋ္ဌိပန္န ဂုဏ်တော်-လူနတ်ဦးခိုက် ရိသေထိုက် အောင် ကျင့်ဆောင်တော်မူသော ဂုဏ်၊ (၅) အာဟုနေယျ ဂုဏ်တော်- ဧည့်သည်တော်များအား ရည်စူးထားသော လှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့ကို ခံယူခြင်း ငှါ ထိုက်သောဂုဏ်၊ (၆) ပါဟုနေယျ ဂုဏ်တော်- လက်ဆောင် ပေးရန် ယူလာသည့် မွန်မြတ်သော ဝတ္ထုကိုလည်း ခံယူခြင်းငှါ ထိုက်သော ဂုဏ်၊ (၇) ဒက္ခိဏေယျ ဂုဏ်တော်- မွန်မြတ်ကြီးကျယ်သော အလှူတော်များကို ခံယူခြင်းငှါ ထိုက်သော သီလ သမာဓိ ပညာဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော် မူခြင်း၊ (၈) အဗ္ဘလီ ကရဏီယ ဂုဏ်တော်- လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ တုပ်ကွဲရိုကျိုး ရှိခိုးခြင်းကို ခံထိုက်သော ဂုဏ်၊ (၉) အနုတ္တရံ ပညာက္ခေတ္တ လောကဿ ဂုဏ်တော်- ကုသိုလ်မျိုးမှန် စိုက်ပျိုးရန်အတွက် အဖိုးအနုတ္တ ထိုက်တန်သော လယ်ယာမြေကောင်းနှင့် တူသော ဂုဏ်။

(၅၇၀)

[သံ]

သံသိကမုနိး ၄-ပါး။ ။ဝိနည်းတော်လာ အလှူခံယူသူ ရဟန်းတို့အတွက် ပိုင်ဆိုင် သိမ်းယူနိုင်ခင်း ခြိမ်းခြောက်ခြင်းဖြစ်သည်။

(၁) သမ္မုခိဘူတ သံသိက- မြို့တွင်း ရွာတွင်း၌ ရှိနေသော ရဟန်းတို့ထံ လာရောက်၍ (သံဃဿ ဒေမ) သံဃာတော်အား လှူပါ၏ဟုဆိုကာ ရှေးလှူသွားလျှင် မျက်မှောက် သံဃာသာ ဆိုင်သည်၊ တမြို့လုံး တရွာလုံးရှိ သံဃာအား လိုက်ဝေနေစရာ မလိုပေ ဟူ၏။

(၂) အာရာမဋ္ဌသံသိက- ကျောင်းတိုက်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်၍ တွေ့ရှိသော ရဟန်းအား သံဃာတော်အား လှူပါ၏ဟုဆိုလျှင် တတိုက်လုံးရှိ သံဃာများနှင့် ဝေခြမ်းယူရမည်။

(၃) စတုဒိသာ သံသိက- ရဟန်းတပါးတည်း နေသော ကျောင်းတိုက် တွင်းသို့ဝင်၍ များစွာသော ပစ္စည်းတို့ကို သံဃာအားလှူပါ၏ဟု ဆို၍ လှူသွားလျှင် ဝိနည်းတတ်သိသူဖြစ်အံ့ ဤကျောင်းတိုက်၌ ငါတပါးတည်းသာရှိ၍ ဤသင်္ကန်းများစွာတို့ကို ငါသာပိုင်၏ဟု နှလုံးသွင်းကာ သိမ်းပိုက်လိုက်လျှင် သူသာပိုင်တော့၏။ အပြစ် မရှိပေ။ သို့မဟုတ်ပဲ သံသိကပစ္စည်းဟု နှလုံးထားကာ ငါမပိုင် ငါမဆိုက်ဟု ယူဆောင်လျက်သွားငြားအံ့ ရောက်ရာ ရောက်ရာ အရပ် တိုင်း၌ သံသိကဖြစ်၍ ဝတဂတဋ္ဌာနေ- သံသိက ဖြစ်လေသည်။

(၄) စတုဒိသာ သံသိက- အလှူပစ္စည်းသည် ဂရုဏာဏ်ခေါ် ကျောင်း စသော ပစ္စည်းမျိုးဖြစ်အံ့ ထိုပစ္စည်းမျိုးကို သံဃာအား ပေးလှူခဲ့ လျှင် မဝေဘန်ကောင်းချေ၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှ လာသမျှသော ရဟန်းတော်များ ပိုင်ဆိုင်တော်မူကြသည် ဟူ၏။

သံသိကဒါနမုနိး ၇-ပါး။ ။ဒက္ခိဏ ဝိဘင်္ဂသုတ်၌ အရှင်အံာနန္ဒာအား ဘုရား ကောတော်မူသော သံဃဒါန ၇-ပါး ဟူလို၊ ဥပရိပဏ္ဏာသ ပါဠိတော်နှင့် ဘာရထ္ထသင်္ဂဟ အဋ္ဌကထာ။ (၁) ဘုရားအမှူးရှိသော ဘိက္ခုသံဃာ၊ ဘိက္ခုနီသံဃာ၌ လှူခြင်း၊ (၂) ဘိက္ခုသံဃာ ဘိက္ခုနီသံဃာ၌ လှူခြင်း၊ (၃) ဘိက္ခုသံဃာ၌ လှူခြင်း၊ (၄) ဘိက္ခုနီသံဃာ၌ လှူခြင်း၊ (၅) ဤမျှ လောက်သော ရဟန်းယောက်ျား ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကျွန်ုပ်အား

သံဃာထံမှ ခွဲပေးပါဟု လျှောက်ထား၍ လှူခြင်း၊ (၆) ဤမျှလောက်
သော ရဟန်းယောက်ျားတို့ကို အကျွန်ုပ်အား သံဃာထံမှ ခွဲပေးပါဟု
လျှောက်ထား၍ လှူခြင်း၊ (၇) ဤမျှလောက်သော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို
အကျွန်ုပ်အား သံဃာထံမှ ခွဲပေးပါဟု လျှောက်ထား၍ လှူခြင်း။

သံတမန်၏ အင်္ဂါ ၆-ပါး။ ။ တိုင်းတပါး၌ ဘုရင့်ကိုယ်စား ခန့်ထားအပ်
သော သံကြီး တမန်ကြီးတို့၌ အသင့် ရှိထားရမည့် အင်္ဂါ ၆-ပါး။
(၁) ပညာဝါ-ပညာဉာဏ်ရှိခြင်း၊ (၂) ဝါကျဆေးက- စကားတတ်ရခြင်း၊
(၃) သူရ- ရဲရင့်သတ္တိရှိခြင်း၊ (၄) ပရစိတ္တဇာန- သူတပါးစိတ်ထားကို
သိတတ်ရခြင်း၊ (၅) ဒန္တ-ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့ရခြင်း၊ (၆) ပဋိဝါကျ- သူ
ဆိုတင်သော စကားကို ပြန်လည်ချေဆိုနိုင်ရခြင်း။

သံတမန် အင်္ဂါ ၈-ပါး။ တနည်း။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (တမန်တော် အင်္ဂါ
၈-ပါး)၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

သံတမန်မျိုး ၅-ပါး။ ။ အရေးပေါ် စေလွှတ်အပ်သော သံတမန်မျိုး ၅-ပါး။
(၁) စေတမန်- ဘုရင်မင်းတို့ မှာတိုင်း ဆိုသူ၊ (၂) တန်ဆေး-မင်းနှစ်ပါး
တို့ကို သင့်အောင် ဆိုသူ၊ (၃) သုံ့သေး- စကား အသွား အလာကို
ထောက်၍ မယုတ်မလွန် ဆိုသူ၊ (၄) သံ-လိုသောအချက်ကို တောင်း
လာသူ၊ (၅) မင်းစေ- မှာတိုင်းဆို၍ စေဖက်ရမှ သွားသောသူ။

သံစိန္တက နိဗ္ဗာန်မျိုး ၁၉-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန်) ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

သံဖိုဓေါ်ငြား၊ ဂိတသွား၊ ထင်ရှား ၁၈-ဖြာ။ ။ ၎င်းသရုပ် အဓိပ္ပာယ်
(နိမ့်သံ ၁၈-ပါး)နှင့် တူ၏။

သံဘောဂမျိုး ၂-ပါး။ ။ ရဟန်းရှင်လူတို့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှုမျိုး ၂-ပါး။
(၁) ပစ္စယ သံဘောဂ- ပစ္စည်းဥစ္စာ အသုံးအဆောင် အားဖြင့် တဦးနှင့်
တဦး လဲလှယ် ဖလယ်ခြင်း၊ တဦး ပစ္စည်းကို တဦး သုံးဆောင်ခြင်း၊
အဟူတူသုံးဆောင်ခြင်း စသည်ဖြင့် ဆက်ဆံမှု၊ မိတ်ဆက်သဘင် ဆင်ယင်မှု
စသည်မျိုး၊ (၂) မွေ သံဘောဂ- ရဟန်းသံဃာတော်တို့ ဥပုသ် ပဝါရဏာ

(၅၇၂)

[သံ]

အတူပြုခြင်း၊ ရဟန်းခံစသည်၌ သိမ်အတူ ဝင်ခြင်း၊ ပရိတ် အတူ ရွတ်ခြင်း စသည်ဖြင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှု။ လူတို့ ပရိတ်တရား အတူနာယူခြင်း၊ ဘုရားဖူး အတူသွားခြင်း စသည်မျိုး။

သံမ ကဗျာ၊ ခဂ-မြာ၊ ဂိတာ အဘယ်နည်း?။ ။ ၎င်း သရုပ် အဓိပ္ပာယ် (ဘယ်သံ ခဂ-ပါး) နှင့် တူ၏။

သံမှန်ရပ်ဖြတ်၊ ရွတ်ဆိုအပ်၊ ခဝ-ရပ်ကဗျာ အဘယ်နည်း?။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (တိုင်သံ ခဝ-ပါး) ၌ ရှုပါ။

သံယုတ္တနိကာယ် ၅-ကျမ်း။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (နိကာယ် ၅-ရပ် [ဂ] ပိုဒ်မှာ) ကြည့်ပါ။

သံယောဇဉ် ၂-မျိုး။ ။ သံယောဇဉ် ခဝ-ပါးကို ဤသို့ အောက် ကာမ၊ အထက် ရူပ အားဖြင့် ၂-ပါး ခွဲယူကြသေး၏။ (၁) ဩရုတ္တဂံယ သံယောဇဉ်- အောက်ကာမဘုံ အတွက် ဖြစ်သော သံယောဇဉ် ငါးပါး၊ ကာမရာဂ၊ ပဋိစ္စ၊ သီလဗ္ဗတ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ (၂) ဥဒ္ဓံဘာဂံယ သံယောဇဉ်- အထက် ဗြဟ္မာဘုံ အတွက် ဖြစ်သော သံယောဇဉ် ငါးပါး၊ ရူပရာဂ၊ အရူပရာဂ၊ မာန၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ အဝိဇ္ဇာ။

သံယောဇဉ် ခဝ-ပါး။ ။ ဓမ္မသင်္ဂဏီ။ ပါ။ ၂၂၄။ ၄၀၃-၌ အကျယ်ရှုပါ။ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား ထိုထိုဘဝမှ မလွတ်ရအောင် တုပ်နှောင်ဖွဲ့ချည် ထားတတ်သော တရားဆယ်ပါး။ (၁) ကာမရာဂ သံယောဇဉ်- ကာမ တဏှာ လောဘ။ ရူပရာဂ သံယောဇဉ်- ရူပတဏှာ။ အရူပရာဂ သံယောဇဉ်- အရူပတဏှာ။ ပဋိစ္စ သံယောဇဉ်- ဒေါသစေတသိက်။ ဒိဋ္ဌိ သံယောဇဉ်- ဒိဋ္ဌိစေတသိက်။ မာန သံယောဇဉ်- မာနစေတသိက်။ သီလဗ္ဗတ ပရာမာသ သံယောဇဉ်- ဒိဋ္ဌိစေတသိက်။ ဝိစိကိစ္ဆာ သံယောဇဉ်- ဝိစိကိစ္ဆာစေတသိက်။ ဥဒ္ဓစ္စ သံယောဇဉ်- ဥဒ္ဓစ္စ စေတသိက်။ အဝိဇ္ဇာ သံယောဇဉ်- မောဇာ စေတသိက် (၁၀)။

သံရိုးပိုင်းခြား၊ သိဆိုငြား၊ ခ-ပါး ဝါကိနစ်။ ။ ပြန်မာတို့၏ ဂီတပညာ (ကြိုးသီချင်း၊ သူ့သီချင်း၊ သီချင်းခံ) ၎င်း ခ-မျိုးကို 'သံရိုးပိုင်း' ဟု ခြားနား ခေါ်ဆိုကြ၏။

သံလေ၏ခေါ်ငြား၊ ဆိုစကားသွား၊ ၁၀-ပါး အတယ်နည်း?။ ။ငှင်း သရုပ်
(တိုင်သံ ၁၀-ပါး)နှင့် တူ၏။

သံလေခိတဗ္ဗတရား ၄၄-ပါး။ ။ ကိုယ့်သန္တာန်မှ ပယ်ရှားစွန့်ပြတ်အပ်သော
အကုသိုလ်တရားစုများ လေးဆယ်လေးပါး၊ ကြို၌ ခက်မည်ထင်သော အရာ
ကိုသာ ဖြေရှင်းသွားမည်။ (၁) ဝိဟိံသက-ညှဉ်းဆဲနိပ်စက်မှု၊ ပါဏာတိ
ပါတ၊ အဒိန္နာဒါန၊ အပြဟ္မစရိယ၊ မုသာဝါဒ၊ ဝိသုနဝါစာ၊ ဖရုသဝါစာ၊
သမ္ပပ္ပလာပ၊ အဘိဇ္ဇာ၊ ဗျာပါဒ (၁၀)၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ-အယူမှားကို ယူနေခြင်း၊
မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ-မကောင်းသော အကြံဟူသမျှ၊ မိစ္ဆာဝါစာ၊ မိစ္ဆာကမ္မန္တ၊
မိစ္ဆာအာဇီဝ၊ မိစ္ဆာဝါယာမ၊ မိစ္ဆာဉာဏီ- မကောင်းမှုကို ကောင်းမှုထင်
မှတ်နေခြင်း မောဟ၊ မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ-သံသရာမှ လွတ်ကြောင်း မဟုတ်သော
တရားစု၊ ထိနမိဒ္ဓ ပရိယဋ္ဌိတာ၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ (၂၀)၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ကောဓ- အမျက်
ထွက်ခြင်း၊ ဥပနာဟ-ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း၊ မက္ခိ-ကျေးဇူးမသိတတ်မှု၊ ပဋ္ဌာသိ-
ဂုဏ်ပြိုင်မှု၊ ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယ၊ မာယာ၊ သာဠေယျ- စဉ်းလဲခြင်း၊ ထဒ္ဓ-
ခက်ထန်မှု၊ (၃၀)၊ အတိမာန-အလွန်မာနကြီးခြင်း၊ ဒုဗ္ဗစ-ဆိုဆိုးမ ခက်မှု၊
ပါပမိတ္တ၊ ပမတ္တ-ကောင်းမှု၌ မေ့ပေါ့ခြင်း၊ အသဒ္ဓ၊ အဟိရိက၊ အနောတ္တပ္ပ၊
အပ္ပသုတာ၊ ကုသိတ-အပျင်းထူခြင်း၊ မုဋ္ဌဿတိ-သတိပျက်မှု၊ (၄၀)၊ ဒုပ္ပညာ၊
သန္နိဋ္ဌိ ပရာမာသီ-အမှားယူမှု၊ အာဒါနဂ္ဂါဟိ- အမှားကို စွဲနေမှု၊ ဒုပ္ပဋိ
နိဿဂ္ဂိ-မှားကြောင်း ဟောပြ သော်လည်း မစွန့်နိုင်မှု၊ (၄၄)။

သံဝဇ္ဇကပ်မျိုး ၃-ပါး။ ။ ကမ္ဘာခေါ် ကပ္ပကို ဖျက်ဆီးခြင်း ၃-မျိုး၊ စတုကင်္ဂတ္တရ
။ ငွ။ ၃၄၀-၌ အကျယ်ရှု။ (၁) အာပေါသံဝဇ္ဇကပ်- ရေဖြင့်ဖျက်ဆီးခြင်း၊
(၂) တေဇော သံဝဇ္ဇကပ်- မီးဖြင့်ဖျက်ဆီးခြင်း၊ (၃) ဝါယောသံဝဇ္ဇ
ကပ်- လေတိုက်၍ ဖျက်ဆီးခြင်းခံရသော ကမ္ဘာ။

သံဝရဝိနည်းမျိုး ၅-ပါး။ ။ စောင့်စည်း ထိန်းသိမ်းမှု တရား ၅-ပါး၊ သံဝရ
ဝိနယော ပိ ဟိ၊ (၁) သီလ သံဝရော၊ (၂) သတိ သံဝရော၊ (၃) ဉာဏ
သံဝရော၊ (၄) ခန္တီ သံဝရော၊ (၅) ဝီရိယ သံဝရောတိ ပဉ္စဝိခော၊ သုတ္တနိပါတ
အဋ္ဌကထာ ဥရဂဝဂ္ဂ။ အနက် အဓိပ္ပာယ် လွယ်ပြီ။

သံဝေဂတရားမျိုး ၄-ပါး။ ။ သံသရာမှ ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့ခြင်းမျိုး
၄-ပါး။ (၁) စိတ္တုတြာသ သံဝေဂ-ကြောက်မက်ဖွယ် အာရုံနှင့် တွေ့ကြုံ

သောအခါ စိတ်၏ ထိတ်လန့်ခြင်းမျိုး၊ (၂) ဉာဏ သံဝေဂ- ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်း စသည်တို့ကို ဉာဏ်အားဖြင့်ရှု၍ ထိတ်လန့်ခြင်း၊ (၃) ဩတ္တပ္ပ သံဝေဂ-မကောင်းမှုမှ ကြောက် ထိတ်လန့်ခြင်းမျိုး၊ (၄) မွေ သဝေဂ- ရုပ်နာမ်မွေ သင်္ခါရတို့မှ ထိတ်လန့်ခြင်းမျိုး။

သံဝေဂဝတ္ထုမျိုး ၈-ပါး။ ။မူလပဏ္ဏာသ ။ဋ္ဌ။ ပ-အုပ်။ ၃၀၂။ ထိတ်လန့် ဖွယ်ရာ ဝတ္ထုများ။ (၁) ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်း ဆင်းရဲ၊ (၂) အိုရခြင်း ဆင်းရဲ၊ (၃) နာရခြင်း ဆင်းရဲ၊ (၄) သေရခြင်း ဆင်းရဲ၊ (၅) ငရဲဘုံ၌ ခံရခြင်း ဆင်းရဲ၊ (၆) ပြိတ္တာဘုံ၌ ခံရခြင်း ဆင်းရဲ၊ (၇) အသုရကာယ်ဘုံ၌ ခံရခြင်း ဆင်းရဲ၊ (၈) တိရစ္ဆာန်ဘုံ၌ ခံရခြင်း ဆင်းရဲ။

သံဝေဂ ဝတ္ထုမျိုး ၈-ပါး၊ တနည်း။ ။သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ။ (၁) ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်း ဆင်းရဲ၊ (၂) အိုရခြင်း ဆင်းရဲ၊ (၃) နာရခြင်းဆင်းရဲ၊ (၄) သေရခြင်း ဆင်းရဲ၊ (၅) အပါယ် ၄-ဘုံ၌ ခံရခြင်း ဆင်းရဲ၊ (၆) အတိတ် ဘဝ၌ ခံခဲ့ရသော ဆင်းရဲ၊ (၇) အနာဂတ် ဘဝ၌ ခံရလတ္တံ့ သော ဆင်းရဲ၊ (၈) ယခုမျက်မှောက်ဘဝ၌ အာဟာရကို ရှာမှီးရသော ဆင်းရဲ။

သံဝေဇနိယ ဌာနကြီး ၄-ပါး။ ။မြတ်စွာဘုရားသခင် ဖွားမြင်တော်မူရာ ဌာန။ ဘုရားဖြစ်ရာ မဟာဗောဓိပင် ဌာန။ တရားဦး ဓမ္မစကြာ ဟောရာ မိဂဒါဝုန် ဌာန။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာ ကုသိနာရုံ ဌာန။ ဤ ၄-ဌာနကား ဘုရားဖူး လာသူ အမျိုးသားတို့ ဓမ္မသံဝေဂဖြစ်ခါ နတ်ရွာသုဂတိသို့ လားရောက် ဂစတတ်သော ဌာနတူးများ ဟူ၏။

သံသဂ္ဂမျိုး ၅-ပါး။ ။မူလပဏ္ဏာသ ။ပါ။ ၁၁၉ ။ဋ္ဌ။ ဒု-အုပ်၊ ၅၀-၌ အကျယ်ရှုပါ။ ပေါင်းဖော် ရောရှက်စုံမက် ချစ်ကြိုက် နေခြင်းမျိုး ၄-ပါး။ ။ ၎င်းတို့ကို စွဲလမ်း၍ သီလ ညှစ်နှမ်းခြင်းများ ဖြစ်တတ် သည်။ (၁) ကာယ သံသဂ္ဂ- ကာယပသာဒချင်း ထိတွေ့မှု၊ (၂) သဝန သံသဂ္ဂ-သဟာသော အသံကိုကြားမှု၊ (၃) ဒဿန သံသဂ္ဂ- တွေ့မြင် ကြည့်ရှုရမှု၊ (၄) သမုလ္လပန သံသဂ္ဂ- မျက်နှာချင်းပြိုင် ရင်ချင်းဆိုင်၍ မြိုင်မြိုင်ကြီး ပြောဆိုရမှု၊ (၅) ပရိဘောဂ သံသဂ္ဂ- သူ၏ အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းကို ကိုင်တွယ်သုံးဆောင်ရမှု။

သံသရာ၌ တရား ၃-ပါး။ ။ “ပပဉ္စတရား ၃-ပါး” ကိုပင် ပရိယာယ်တမျိုး ဖြင့် ခေါ်ဆိုကြသည်။ သရုပ် အတူတူမှတ်လေ။

သက္ကရာဇ် ဦးခေါင်းပိုက် နတ်သွီး ၇-ဇမ္ဗင်။ ။ ၎င်း သရုပ်ကား (ဗြဟ္မာမင်း ဦးခေါင်းပိုက် နတ်သွီး ၇-ပါး) နှင့် တူ၏။

သက္ကရာဇ်မျိုး ၂-ပါး။ ။ မိုးညှင်းမင်းတရား ဖြိုသွားသက္ကရာဇ် မပြုဖြစ်နေ ရကား နောက်သား နောင်လာတို့ အတွက် အရှည် သက္ကရာဇ်ကတမျိုး၊ အတို သက္ကရာဇ်က တဖုံ၊ နှစ်စုံဖြစ်နေ၏။ (၁) ဒီသ သက္ကရာဇ်- ယခု ရောက်ဆဲ သက္ကရာဇ်ကိုခေါ်သည်။ ပုံ-ဤကျမ်းရေးပြုသည့် ၁၃၁၆-ခုနှစ်မျိုး၊ (၂) ရဿ သက္ကရာဇ်-ရောက်ဆဲ ကောဇာသက္ကရာဇ်ထဲ၌ ‘အဋ္ဌိ နော သတ်’ ခေါ် (၇၉၈) နတ်၍ ကျန်သောသင်္ချာကို ရဿဟု ခေါ်သည်။ ပုံ-ဒီသ ၁၃၁၆-၇၉၈=၅၁၈ ရဿ ခုနှစ် ဖြစ်၏။

သက္ကရာဇ်မျိုး ၂-ပါး။ တနည်း။ ။ (၁) ကောဇာသက္ကရာဇ်၊ သို့မဟုတ် ‘ဂေါဇာသက္ကရာဇ်’ ယခုရောက်ဆဲသက္ကရာဇ်ရှည်ကိုယူ၊ (၂) သာသနာ သက္ကရာဇ်-ကောဇာသက္ကရာဇ်ကိုတည်း။ ၁၁၈၂-ခုနေ့၊ သာသနာ သက္ကရာဇ် ဖြစ်၏။ ပုံ-၁၃၁၆-ခု + ၁၁၈၂ = ၂၄၉၈ သည် သာသနာသက္ကရာဇ် ဖြစ်၏။ ကျက်မှတ်ရန် ဥပဒေသကား “သက္ကကောဇာ၊ တည်ပြီးခါဝယ်၊ တစ်တစ် ရှစ်နှစ် (၁,၁,၈,၂) နှောတုံလစ်က၊ တိတ်ဖြစ်သာသနာ၊ မှတ်ကြရာ၏”ဟု ပညာရှိများ ညွှန်ကြားထား၏။

သက္ကရာဇ်ဖြိုရာ အင်္ဂါ ၃-ပါး။ ။ သက္ကရာဇ်ဖြိုခြင်း ဟူသည်ကား ဂဏန်း သင်္ချာ အရေအတွက်တွေ များလာသည်ကို လွယ်ကူစွာ သိမှတ်နိုင်စေရန် ရည်သန်၍ အသစ်အတို ပြုခြင်းပင် ဖြစ်၏။ သို့သော် အောက်ပါ အင်္ဂါ ၃-ပါးနှင့် ညီညွတ်မှု ဖြိုအပ်သည်။ ဖြိုကောင်းသည်ဟု ပညာရှိတို့ တွက်ကိန်း ပုံစံ ထားကြကုန်၏။ ကံနီ အတွင်းဝန်မင်းကမူ ကိန်းခမ်းညီအောင် ဖြိုခြင်း သာ လိုရင်းပမာနမှတ်ဟု ဆိုလေသည်။ (၁) ရောက်ဆဲသက္ကရာဇ်တည် ၇-ခုနှင့် စား၊ အကြွင်းမဲ့ပြတ်၊ (၂) ရောက်ဆဲ သက္ကရာဇ်တည် ၁၉-ခုစား၊ အကြွင်းမရှိပြတ်၊ (၃) ရောက်ဆဲသက္ကရာဇ်တည် ၉၅-ခုစား၊ အကြွင်းမရှိ ပြတ်။

(၅၇၆)

[သ + က်]

သက္ကရာဇ်ဖြိုမင်း၊ ၇-စင်း၊ ဘယ်မင်းဘယ်ခါ ဖြိုသနည်း?။ ။ ဤ၌ သက္ကရာဇ်ကို ဖြိုသွားကြသော မင်းနှင့် ကိန်းခမ်း ရသေ့ရဟန်း စသည်တို့၏ အမည်များကို ရာဇဝင် မဟာဝင် သာသနာဝင် ဆရာစဉ်တို့ မှတ်တမ်းမှ သုတေသနပြု၍ တွေ့ရှိသမျှဖြင့် ထုတ်ပြဖြေကြားသွားသည်။ အမှားပါဝင်က အမှန်ကို လျင်စွာ ရှာကြပါကုန်။

- (၁) အာကာရဋ္ဌမင်းကြီး လက်ထက် ကမ္ဘာဦးကာလမှစ၍ “မဟာသုဒ္ဓဝယပ္ပ” ဟူသော ပိဋကသင်္ချာကိန်းနှင့် အညီ သက္ကရာဇ် (၁၁၄၉၇၇) ခုနှစ်တို့ကို ဖြိုခဲ့သည်။ ထိုနောက်-
- (၂) ကုသမင်းကြီးလက်ထက်မှ “နာတိမဇ္ဇလဒ္ဓိဝိယ” ဟူသော ပိဋကသင်္ချာကိန်းခမ်းနှင့်အညီ သက္ကရာဇ် (၁၄၉၃၇၆) သော ခုနှစ်တို့ကို ဖြိုခဲ့လေသည်။ ၎င်းနောက်-
- (၃) သိုးတော်အဉ္ဇနမင်းကြီးသည် ဒေဝီလရသေ့နှင့်တိုင်ပင်ကာ “မာစစန္ဒေ၊ သို့မဟုတ် ဣဝစန္ဒေ” ဟူသော ပိဋကသင်္ချာကိန်းခမ်းနှင့်အညီ သက္ကရာဇ် (၈၆၄၅) ခုနှစ်တို့ကို ဖြိုခဲ့လေသည်။ ထိုနောက်မြတ်စွာဘုရားသခင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူပြီးသောအခါ သာသနာနှင့် ဂေါဇာနှစ် ညီစေရန်-
- (၄) အဇာတသတ် မင်းကြီးနှင့် ရှင်မဟာကဿပထေရ် တိုင်ပင်ကာ “ဒေဝီယ” ဟူသော ပိဋကသင်္ချာကိန်းခမ်းနှင့်အညီ သက္ကရာဇ် (၁၄၈) ခုနှစ်တို့ကို ဖြိုလိုက်ပြန်လေသည်။ ထိုနောက် ၆၂၄-ခုနှစ်သို့ရောက်သောအခါ-
- (၅) သုမန္တရီမင်းကြီးသည် သီရိစေတီရာပြည်ကြီး၌ “ဒေါဒေါရသ” ကိန်းခမ်းအရ ၂-ခုကြွင်းထား၍ သက္ကရာဇ် (၆၂၂) နှစ်တို့ကို ဖြိုလိုက်ပြန်လေသည်။ ထိုနောက် ၅၆၂-ခုနှစ်သို့ ရောက်ပြန်သောအခါ-
- (၆) ပုပ္ပါးစောရဟံ မင်းကြီးသည် ပုဂံပြည်၌ “အလဗိက” ကိန်းကြံ၍ “ခဆ ပဉ္စန်း” ခေါ် နှစ်ပေါင်း (၅၆၀) တို့ကို ၂-ခုကြွင်းထားလျက် ဖြိုလိုက်ပြန်လေသည်။ ထိုမှနောက် သက္ကရာဇ် (၈၀၀) ခုနှစ်သို့ ရောက်သော အခါ-

[သ + က်]

(၅၇၇)

(၇) မိုးညှင်း မင်းတရားကြီးသည်၊ “အဋ္ဌနဝ သတ္တကိန်း” သို့မဟုတ် “ဗညျုဆိဒ္ဓမုနိကိန်း” အရ (၇၉၈) ခုနှစ်တို့ကို ဖြိုပြန်သော်လည်း ကိန်းခမ်း မရောက်၍ မပြိုမကြေဟု ပညာရှိတို့ ဆိုကြကုန်၏။ ထိုနောက်ကား သက္ကရာဇ်ဖြိုမင်း မရှိ မပေါ်သေးပေ။

သက္ကယဒိဋ္ဌိ ၂၀။ ။ ထင်ရှားရှိနေသော ခန္ဓာ ၅-ပါးကို ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာဟု စွဲယူနေခြင်းမျိုး ၂၀-ဟူ၏။ အကျယ်ကိုမူ မူလပဏ္ဏာသ။ ပါ။ ၃၇၃-၃၇၄ ။ ဌ။ ဒု-အုပ်။ ၃၅၈-၃၅၉။ ခန္ဓဝဂ္ဂသယုတ် ။ ဌ။ ၂၂၉-တို့၌ ရှုပါလေ။ ဤ၌ မြန်မာလို အလွယ်ဆုံးနည်းဖြင့် ပြသွားမည်။ ရှုပက္ခန္ဓာ၌။ (၁) ရုပ်သည်ပင်လျှင် ငါ။ (၂) ငါ သည်ပင်လျှင် ရုပ်။ (၃) ရုပ်၌ ငါရှိသည်။ (၄) ငါ၌ ရုပ်ရှိသည်။ ကျန်ခန္ဓာတို့၌လည်း ဤနည်းအတိုင်း ၄-ပါးစီ ယူပါ ၂၀-ဖြစ်၏။ ပုံ-ဝေဒနာသည်ပင်လျှင် ငါ။ ငါသည်ပင်လျှင်-ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ၌ ငါ၊ ရှိသည်။ ငါ၌ ဝေဒနာရှိသည် ဟူ၏။ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ်တို့၌လည်း ဤနည်းအတိုင်းပင် ယူပါလေ။

သက်တန်အပြား၊ မျိုး ၃-ပါး၊ သိကြား လွတ်သည့်လေး။ ။ ဣန္ဒြေခေတ် မိုးကောင်းကင်မှ ထွက်ပေါ်သော လေးကိုင်းသဏ္ဍာန် သက်တန်၏ အမည် ၃-ပါး၊ ဣန္ဒ-သိကြား၊ ဓနု-လေး။ (၁) စို့-နံနက်ခင်း၌ နေမင်း အရှေ့အရပ်တွင် ရှိနေစဉ် အနောက်အရပ်၌ ပေါ်ထွက် ပေါက်ရှိနေသော သက်တန်ကို စို့-ပေါက်သည်။ စို့-ထွက်သည်ဟု ခေါ်ကြ၏။ (၂) ကြိတ်-မုန်းတည့်သကဲ့သို့ မိုးကောင်းကင်အလယ်၌ တည်သော သက်တန်ကိုကြိတ်၊ သို့မဟုတ် ကြိတ်ထွက်သည်ဟု ခေါ်ကြ၏။ (၃) သက်တန်၊ စက်တန်-ညချမ်းအခါ အနောက်အရပ်မှာ နေရှိနေခိုက် အရှေ့အရပ်၌ အရောင်ပေါ်သည်ကို သက်တန်ပေါ်သည်။ စက်တန်ထွက်သည်ဟု ခေါ်ကြပြန်၏။

သက်တော်ရှည်ရာသော ကုသိုလ်မျိုး ၆-ပါး။ ။ အသက်ရှည်လိုသူတို့ လိုက်နာ ပြုကျင့်ရန် ဤခြောက်ပါးသော ကုသိုလ်အထူးကို အားထုတ်၍ သိဟိဋ္ဌ ကျန်း၌ ဝသဘမင်းကို ၁၂-နှစ် အသက် နေစစ်ရှိသည်ဟု ဗေဒင်ပညာရှိ နိမိတ်ဖတ်သူတို့ ဟောလျက် ၄၂-နှစ် တိုင်အောင် နေရဘူးကြောင်း များနှင့် မဟာဝင်ကျမ်းမှာ လာသည်။ (၁) ပရိသဝန ဒါန- ရေစစ်အလှူ၊ (၂) ဂိလာန ဝတ္ထု ဒါန- သူနာတို့ အဖို့ ဆေးစသော အာဟာရအလှူ။

(၅၇၈) [သ + က်။ သ။ သ + င]

(၃) အာဝါသ ဒါန- ကျောင်း၊ စရပ်အလှူ၊ (၄) ဇိဏ္ဍက ပဋိသင်္ခါရဏာ
ဟောင်းနှမ်း ပျက်စီးသော ကျောင်း၊ စရပ်၊ စေတီ စသည်ကို ပြင်ဆင်
သော ကောင်းမှု၊ (၅) နိစ္စ ဂရုဓမ္မ သီလ- ငါးပါးသီလ အမြဲ ဆောက်
တည်သော ကောင်းမှု၊ (၆) ဥပပါသထ သီလ- ရံခါ ဥပုသ်စောင့်သုံး
သော ကောင်းမှု။

သက် သံအပြား၊ ၁၈-ပါး၊ ထင်ရှား ကဗျာဝင်။ ။ ၎င်းသရုပ် (ဘယ်သံ
၁၈-ပါး)နှင့် တူ၏။

သကဒါဂါမ် ၁၂-ယောက်။ ။ သုတ္တန်ပါတ် အဋ္ဌကထာ။ ပ-အုပ်။ ၂၈၂။
ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပဘုံ၌ ဖြစ်သော သကဒါဂါမ် ၃-ယောက်ကို တည်၊
ပဋိပဒါ ၄-ပါးနှင့် မြှောက် ၁၂-ယောက် ဖြစ်၏။

သုထဒါဂါမ် မျိုး ၆-ပါး။ ။ ကာမဘုံ၌ တကြိမ်သာ ပဋိသန္ဓေနေရသူ သို့မဟုတ်
မိမိ မဂ် ရရာဘုံ၌ တကြိမ်သာ ပဋိသန္ဓေနေရသူ ၆-ယောက်။ (၁) ဣဓ
ပတွာ ဣဓ ပရိနိဗ္ဗာယီ- ဤလူ့ပြည်၌ သကဒါဂါမ် အဖြစ်သို့ ရောက်၍
ဘဝမခြားဘဲ ရဟန္တာဖြစ်လျက် ပရိနိဗ္ဗာန် စံထူ၊ (၂) ဣဓပတွာ တတ္ထ
ပရိနိဗ္ဗာယီ-လူ့ပြည်၌ သကဒါဂါမ်ဖြစ်၊ ဒုတိယဘဝနတ်ပြည်၌ ပဋိသန္ဓေနေ၊
ထို၌ပင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံ၊ (၃) တတ္ထပတွာ တတ္ထ ပရိနိဗ္ဗာယီ- ထိုနတ်ပြည်၌
သကဒါဂါမ်ဖြစ်၊ ထို၌ပင် ရဟန္တာဖြစ် ပရိနိဗ္ဗာန်စံ၊ (၄) တတ္ထပတွာ
ဣဓ ပရိနိဗ္ဗာယီ- နတ်ပြည်၌ သကဒါဂါမ်ဖြစ်၊ လူ့ပြည်၌ ဒုတိယဘဝ
ပဋိသန္ဓေနေ ရဟန္တာဖြစ် ပရိနိဗ္ဗာန်စံ၊ (၅) ဣဓပတွာ တတ္ထ နိဗ္ဗတ္တိတွာ
ဣဓ ပရိနိဗ္ဗာယီ- လူ့ပြည်၌ သကဒါဂါမ်ဖြစ်၊ ဒုတိယဘဝ နတ်ပြည်၌
သန္ဓေနေပြီးလျှင် တတိယဘဝ လူ့ပြည်၌ဖြစ် ပရိနိဗ္ဗာန်စံ၊ ၎င်းကား
ပဋိသန္ဓေ ၂-ခါနေ၏၊ (၆) တတ္ထပတွာ ဣဓ နိဗ္ဗတ္တိတွာ တတ္ထ ပရိနိဗ္ဗာယီ-
နတ်ပြည်၌ သကဒါဂါမ်ဖြစ်၊ ဒုတိယဘဝ လူ့ပြည်မှာ ပဋိသန္ဓေနေ၊ တတိယ
ဘဝ ထိုနတ်ပြည်၌ဖြစ် ပရိနိဗ္ဗာန်စံ၊ ၎င်းလည်း ၂-ခါ ပဋိသန္ဓေနေပင်။

သင်္ကန်းအပြား၊ မျိုး ၂-ပါး၊ အပ်ငြား ရဟန်းတော်။ ။ ရဟန်းတော်များ
ဝတ်ရုံနှင့်သည့် သင်္ကန်းမျိုး ၂-ပါး။ (၁) ဂဟပတိ စိဝရ လူ့ နတ် စသော
ဒါယကာတို့ ပေးလှူသော သင်္ကန်းမျိုး၊ (၂) ပံသုကူလ စိဝရ- ပံသုကူ
ကောက်၍ ချုပ်လုပ်သော သင်္ကန်းမျိုး။

သင်္ကန်း ၃-ထည်။ ။ တိစိဝရိကခေါ် သုံးထည်သော သင်္ကန်း။ (၁) သံသာဠိ နှစ်ထပ် သင်္ကန်းကြီး၊ ၎င်းကိုပင် ဒုက္ကဋ် သင်္ကန်းကြီး ခေါ်သေး၏။ (၂) ပါရုပန- ကိုယ်ဝတ် ကေစီ၊ (၃) အန္တရ ဝါသက- ခါးဝတ်သင်းပိုင်၊ ၎င်း ကေစီနှင့် သင်းပိုင် ၂-ထည်ကို ဒွိစုံ ဟု ခေါ်သည်။

သင်္ကန်း ၉-ထည်။ ။ ရဟန်းတော်တို့၏ အသုံးအဆောင် အဝတ် အထည် ၉-မျိုး။ (၁) အန္တရ ဝါသက- ခါးဝတ် သင်းပိုင်၊ (၂) ဥတ္တရာ သင်္ကန်း ကိုယ်ရုံ ကေစီ၊ (၃) သံသာဠိ-ဒုက္ကဋ် နှစ်ထပ်သင်္ကန်း၊ (၄) ပစ္စုပ္ပန်-အိပ်ရာ ခင်း အပေါ်လှမ်း၊ (၅) မုခ ပုညန စောဠ- မျက်နှာသုတ်ပုဝါ၊ (၆) ပရိက္ခရာ စောဠ- ရေစစ် ပုဝါ၊ လက်သုတ်ပုဝါ ခြင်ထောင်စသော အတို အထွာ ပရိက္ခရာ အထည်မျိုး၊ (၇) နိသီဒန-နိသီဒိုင် ခင်းနှီး၊ (၈) ဝထိက သာဠိက- မိုသ်းရေခံပုဆိုး၊ (၉) ကဏ္ဍပုဂ္ဂိုဠာဒိ-အမာလှမ်း သင်္ကန်း။

သင်္ကန်းချုပ်ရာ၊ ခွင့်ပြုမှု၊ ၆-ဖြာချည်မျိုး အဘယ်နည်း?။ ။ ရဟန်းတော် များ သင်္ကန်းအဖြစ် အပ်သော ချည်မျိုး ၆-ပါးကိုသာ ဘုရားမိန့်မှာ ခွင့်ပြုခဲ့၏။ (၁) ခေါမံ- ခေါမ မည်သော ခုံလျှော်ချည် သင်္ကန်း၊ (၂) ကမ္မာသိကံ- ဝါချည် သင်္ကန်း၊ (၃) ကောသေယျ- ပိုးချည်သင်္ကန်း၊ (၄) ကမ္မလံ- သိုးမွေးချည် သက္ကလပ် သင်္ကန်း၊ (၅) သာဏံ- ပိုက်ဆံ လျှော်ချည် (သျှံသား) ရှံသား သင်္ကန်း၊ (၆) တင်္ဂ- အထက်ပါ ချည် ငါးပါးဖြင့် ပြီးသောသင်္ကန်း။

သင်္ကန်းလှူရကျိုး ဂ-ပါး။ ။ ၎င်း အကျယ် အပဒါန် ။ ပါ။ ပ-အုပ်။ ၃၅၀-၌ ရှိပါ။ (၁) ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ လှပခြင်း၊ (၂) အညစ်အကြေး ကင်းစင်ခြင်း၊ (၃) ပြုံးပြုံးပြက်ပြက် အရောင် အဝါထွက်ခြင်း၊ (၄) တန်ခိုးအာနုဘော် ကြီးခြင်း၊ (၅) ကိုယ်လက်အင်္ဂါ ပြေချော လှပခြင်း၊ (၆) အဆင်း အရောင် အလှပဆုံးဖြစ်သော အဝတ်အထည်တို့ကိုသာ ဆင်မြန်းရခြင်း၊ (၇) အကောင်းဆုံး ပိုး ဖဲ ကတ္တီပါ အဝတ်အထည်တို့ကိုသာ ဆင်ဝတ် ရခြင်း၊ (၈) တိုင်းကြီး ပြည်ကြီးတို့မှ ဖြစ်သော မှန်ဖြတ်နည်သည့် အထည် အဝတ်တို့ကိုသာ ရနိုင်၍ ဆင်ယင်သုံးဆောင်ရခြင်း။

သင်္ကန်းမျိုး ၃-ပါး။ ။ ထာမ သင်္ကန်း၊ ဗျာပါဒ သင်္ကန်း၊ ဝိဟိ သ သင်္ကန်း၊ အဓိပ္ပာယ် "ဝိဟိတံ ဝိ-ပ-၆" နှင့် ထူ၏။

(၅၇၀)

[သ + င]

သင်္ကြန် တွင်းမှ၊ ရွှေငင်ကြဉ်ရာ၊ ၁၀-ဖြာ တရားစု။ ။ ရှေးပညာရှင်တို့ သွန်သင်ဆုံးမချက် အဆင့်စကား ဆယ်ပါး၊ ၎င်းတို့ကို ရှောင်ရှားခြင်းဖြင့် ကျက်သရေချမ်းသာ မင်္ဂလာများ တိုးပွားသည်။ (၁) ရှမ်း- ငိုကြွေးခြင်း၊ ပူဆွေးခြင်း၊ (၂) မေထုန်- မေထုန်သံဝါသပြုမှု၊ (၃) မံသ-အသား ဟင်းလျာ စားသောက်ခြင်း၊ (၄) သူရာ-သေရည် သောက်စားမှူးရစ်ခြင်း၊ (၅) ကောဓ- အမျက်ဒေါသ ထွက်ခြင်း၊ သတ်ပုတ်ခြင်း၊ (၆) ရုဓိရ- သွေးဖောက်၊ သွေးထုတ်ခြင်း၊ (၇) တေလိက- ဆီလိမ်း၊ ဆေးလိမ်းခြင်း၊ (၈) ရုက္ခစွေဒ-သစ်ပင်ဖြတ်ခြင်း ထင်းခုတ်ခွဲခြင်း၊ (၉) ကိဏဝယ်ယူခြင်း၊ ကျီသွင်းခြင်း၊ (၁၀) ဝိက္ကဏ- ရောင်းခြင်း၊ ဆိုင်ထွက်ခြင်း။

သင်္ကြန်မျိုး ၁၂-ပါး။ ။ ရောက်ဆဲသက္ကရာဇ်တို့တည်း၊ ၂-ခုနှင့်စား။ ၁-ကြွင်းမူ ဇေယျသင်္ကြန်၊ ၂-ကြွင်းမူ ဝိသာခါ သင်္ကြန်၊ ၃-ကြွင်းမူ ဇေဋ္ဌ သင်္ကြန်၊ ၄-ကြွင်းမူ အာသဠိသင်္ကြန်၊ ၅-ကြွင်းမူ သရဝဏ်သင်္ကြန်၊ ၆-ကြွင်းမူ အဒြသင်္ကြန်၊ ၇-ကြွင်းမူ အဿယုတ္တ သင်္ကြန်၊ ၈-ကြွင်းမူ ကြတ္တိကာသင်္ကြန်၊ ၉-ကြွင်းမူ မိဂသီသင်္ကြန်၊ ၁၀-ကြွင်းမူ ဖုဿသင်္ကြန်၊ ၁၁-ကြွင်းမူ မာသသင်္ကြန်၊ ၁၂-ကြွင်းမူ ဖဂ္ဂုဏသင်္ကြန်ဟု သင်္ကြန်လက်ရိုး ကျမ်းတို့၌ လာရှိ၏။ အခြား သင်္ကြန်နှစ် အမည်မျိုးလည်း များစွာ ရှိသေး၏။

သင်္ခါရတရား ၃-ပါး။ ။ ယမိုက် ။ ပါ။ ဒု-အုပ်၊ ၁။ ပဉ္စပကြိဏ် ။ ဋ္ဌ။ ၃၁၃။ လောကနယ်ပယ်အတွက် ချယ်လယ်ပြုပြင် စီရင်ပေးနေသော တရား ၃-ပါး။ (၁) ပညာဘိသင်္ခါရ- မဟာကုသိုလ်၊ ရူပကုသိုလ်စေတနာစု၊ လူ့ဘုံ၊ နတ်ဘုံ၊ ရူပဗြဟ္မာ့ဘုံ အတွက် ပြုပြင်ပေးသည်။ (၂) အပညာဘိ သင်္ခါရ- အကုသိုလ်စိတ် ၁၂-ခု၌ ယှဉ်သော စေတနာစု၊ အပါယ် ၄-ဘုံ အတွက် ပြုပြင်ပေးသည်။ (၃) အာနဉ္ဇာဘိသင်္ခါရ- အရူပကုသိုလ် ၄-ခု၌ ယှဉ်သော စေတနာစု၊ အရူပဗြဟ္မာ့ဘုံအတွက် ပြုပြင်စီစဉ်ပေးသည်။

သင်္ခါရ ဟရားကြီး ၄-ပါး။ ။ ရေ၊ မြေ၊ တော၊ တောင်၊ သမုဒ္ဒရာနှင့် တကွ သတ္တဝါ ဟူသမျှတို့ကို ဖန်ဆင်း စီမံ၍ ပေးနေသော အပြုတရား ကြီး လေးပါး။ (၁) ကံ-ကောင်းပြု၊ မကောင်းပြု ဟူသမျှ၊ (၂) စိတ်- အာရုံပြုတတ်၊ သိတတ်သော တရားစု၊ (၃) ဥတု-ပူမှု၊ အေးမှု ဟရားစု၊ (၄) အာဟာရ-အာဟာရ ၄-ပါး တရားစု။

သင်္ချာမျိုးပြား၊ ဂူ-ပါး၊ ဧရေသား စာဆိုတော်။ ။ ပါဠိစာဆို မြန်မာစာဆိုတို့ အောက်ပါသင်္ချာ ဂူ-ပါးဖြင့် ထိုက်သလို ရေးစပ်သွားကြ၏။ (၁) မိဿက သင်္ချာ-ရောပေါင်းယူရသော သင်္ချာမျိုး။ ပုံ-စတုစ, ဒသစ, (စတုဒ္ဒသ) လေးခုတလီ, ဆယ်ခုတခြား, (ဆယ့်လေးပါး)ကို စသည်သိ၊ (၂) ဂုဏိတ သင်္ချာ-မြောက်၍ ယူရသော သင်္ချာမျိုး။ ပုံ-သတဿ, ဒွိကံ, (ဒွိသတံ) တရာ ယူမှု, နှစ်ခုတမျိုး, (နှစ်ရာဘိုးကို) စသည်သိ၊ (၃) သမ္ပန္န သင်္ချာ- စပ်၍ ယူရသော သင်္ချာမျိုး။ ပုံ-ကေ, ဒွိ, တိ, စတုပဉ္စ, (တသောင်း နှစ်ထောင် သုံးရာ လေးဆယ့်ငါး) စသည်သိ၊ (၄) သင်္ကေတ သင်္ချာ-တစုံတခု နည်းမှတ် ပြု၍ ယူသော သင်္ချာမျိုး။ ပုံ-ရာမ, ဆိုလျှင် ၃-ခုဟုသိ၊ စက္ခုဆိုလျှင် ၂-ခုဟု သိ၊ နေ, လဆိုလျှင် တခုစီဟု သိ၊ သိတာ, ဗညျ, ကာသိ, နဟတ, လက္ခ, စသည်တို့တည်း၊ (၅) အနေက သင်္ချာ-အများဟော သင်္ချာမျိုး။ ပုံ-သတ တေဇာ, သဟဿ ရံသိ, အရာ မကသော တန်ခိုး, အထောင် မကသော ရောင်ခြည်တော် စသည်တို့တည်း၊ (၆) ပိဋက သင်္ချာ- အက္ခရာအမှတ်ဖြင့် ဖပ်ဆိုရေတွက်ခြင်းမျိုး။ ပုံ-က ၁-ခု၊ စ ၆-ခု၊ ဏ ၅-ခု စသည် သိလေ၊ (၇) အဓိကသင်္ချာ-အပိုအမို ရေဆိုသော သင်္ချာမျိုး။ ပုံ-ငါးရ၃ငါးဆယ်၊ ဇာတ်တော်ဝယ်တည်း။ ၅၄၇-ဇာတ်သာ ရှိသည်။

သင်္ချာရေနည်း၊ နိသျည်း၊ ထုံးမှီး ၃-ပါးလာ။ ။ အရေအတွက်ကို ယူရာ၌ နည်း ၃-ပါးနှင့် ညှိနှိုင်း၍ ယူရသည်။ (၁) ဦးစွာသင်္ချာ-လျော့နေသော်လည်း ဖြည့်စွက်၍ ယူရသည်။ ပုံ-ငါးရ၃ငါးဆယ် ဇာတ်တော်ကဲ့သို့၊ (၂) အဓိက သင်္ချာ-ဆိုသည်ထက် ပို၍ ယူရသော သင်္ချာမျိုး၊ ရောင်ခြည်တထောင် မြတ်ဘုန်းခေါင်ကဲ့သို့၊ (၃) သမာန သင်္ချာ-အညီအမျှ ဆိုတိုင်းသာ ယူရ သော သင်္ချာမျိုး။ ပုံ-ကိုးခန်းပျိုတို့လို။

သင်္ချေ ၄-ရပ် ခေါ်ဆိုအပ်၊ ပညတ်နာမည်ဖော်။ ။ ဤ၌ လေးသင်္ချေနှင့် ကပ္ပိတသိန်း၊ သင်္ချေလေးရပ် အသိန်းကပ် စသော ဝေါဟာရ စကားရပ်တို့ အရ သင်္ချေလေးရပ်၏ အမည်များ ဟူ၏။

(၁) သေလ အသင်္ချေ-ဒိပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားနှင့် ကောဏ္ဍည ဘုရားတို့ အကြားဝယ် မရေမတွက်နိုင် များစွာသော သုညကပ္ပိယု၏ ဖြစ်ထွေ ဗုဒ္ဓန္တရ အချိန်ကာလ။

(၅၇၂)

[သ + ၆]

- (၂) ဘာသ အသချေ-ကောဏ္ဍညဘုရားနှင့် မင်္ဂလဘုရားတို့ အကြားဝယ် ရှည်လျားသော သုညကပ္ပပါတို့၏ ဖြစ်ထွေး။
- (၃) ဇယ အသချေ သောဘိတဘုရားနှင့် အနောမဒဿီဘုရား နှစ်ဆူတို့ အကြားဝယ် မရေမတွက်နိုင် များစွာသော သုညကပ္ပပါတို့၏ ရှည်လျားသော အချိန်ကာလ။
- (၄) ရုစိ အသချေ-နာရဒဘုရားနှင့် ပဒုမတ္တရ ဘုရားရှင် နှစ်ဆူတို့ အကြား ဝယ် ရှည်လျားစွာသော သုညကပ္ပပါတို့၏ အချိန်ကာလ။

သချေမျိုးပြား၊ ၇-ပါး၊ သိထားကြစေရာ။ ။စိန္တိတံ သတ္တသချေယံ-အရ သချေ ၇-ပါး၊ ထိုအတွင်း၌ ဘုရားပေါင်း ၁၂၅၀၀၀-ကို ဖူးတွေ့ခဲ့ရ၍ စိတ်ဖြင့် ဘုရားအဖြစ်ကို ဆုပန်ခဲ့သည် ဟူ၏။ (၁) နန္ဒ အသချေ၊ (၂) သုနန္ဒ အသချေ၊ (၃) ပထဝီ အသချေ၊ (၄) မဏ္ဍ အသချေ၊ (၅) ဓရဏီ အသချေ၊ (၆) သာဂရ အသချေ၊ (၇) ပုဏ္ဏရိက အသချေ။

သချေအပြား၊ မျိုး ၉-ပါး၊ ပိုင်းခြား တနည်းလာ။ ။နဝသချေယ ဝါစကံ- အရ သချေအမည်မျိုး ၉-ပါး၊ ထိုအတွင်း၌ ဘုရားပေါင်း ၃၇၀၀၀ တို့ထံ ဆည်းကပ်စားပြီး နှုတ်ဖြင့်ဆုတောင်းဘူးပြီ ဟူ၏။ (၁) သဗ္ဗဘဒ္ဒ အသချေ၊ (၂) သဗ္ဗဗုဒ္ဓ အသချေ၊ (၃) သဗ္ဗရတန အသချေ၊ (၄) ဥသဏက္ခန္ဓ အသချေ၊ (၅) ခန္ဓုတ္တမ အသချေ၊ (၆) မာဏိတ အသချေ၊ (၇) ဘဒ္ဒ အသချေ၊ (၈) ပဒုမ အသချေ၊ (၉) သဗ္ဗဘုဒ္ဓ အသချေ။

သင်္ဂဟစာရား မျိုး ၄-ပါး။ ။ဣတိဝုတ် ။ပါ။ ၂၀၉ ။ဋ္ဌ။ ၇၉။ မင်းကောင်း၊ မင်းမြတ်တို့ ကျင့်ရာသောတရား လေးပါး။

- (၁) သဿ မေဓ-တိုင်းပြည်နိုင်ငံ ပေါ်၌ ကျရောက် ဖြစ်ထွန်းသမျှသော စီးပွားချမ်းသာတို့မှ ဖူးမတ်ပြည်သူတို့ ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်စည်းဝေးကြပြီး လျှင် မညှိ၍မည်မျှ ကောက်ခံ တောင်းယူရမည် ဟူသောပြဋ္ဌာန်းချက် ဥပဒေအတိုင်း အပိုအမိုမရှိ မနာကြည်းမထိခိုက်ရအောင် ကောက်ခံ ခဲ့ယူသော လယ်ခွန်တော်နှင့် အခြားအခွန်ဟော်များ။

(၅) ပုရိသ မေဓ- မင်း၊ မှူးမတ်၊ ရဲမက်၊ လက်နက်ကိုင် စစ်သား တရား
သူကြီး စသည့်နိုင်ငံကို စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းသော သူတို့ကို
ကြီးစဉ်ငယ်လိုက် အထိုက်အလျောက် ကောက်ခံ၍ ရသော အခွန်
တော်ငွေကို စားသုံး လောက်အောင် လခရိက္ခာ စားနပ်တော်များ
ပေးကမ်း ချီးမြှင့်ရခြင်း။

(၃) သမ္မာ ပါသ-ကုန်သည် လယ်လုပ်တို့ကို အပိတ်အပင် အတားအဆီး
အချုတ်အချယ် မရှိ ဖွင့်ပေးရခြင်း၊ စောင်မသင့်သမျှ စောင်မ
ကြည့်ရှုခြင်း၊ ထို့ထက် အလွန်လည်း ကြီးကျယ်ဖွံ့ဖြိုးနိုင်စေရန်
ကူးသန်း လုပ်ဆောင်နိုင်စေရန် အတိုး အပွား မရှိ အရင်းအနှီး
အမတော်ငွေကို ပေးကမ်း မ စ ရခြင်း။

(၄) ဝါစာပေယျ- ပြုံးရွှင်ခြင်းလျှင် ရွှေသွားရှိသော ချစ်ဖွယ်ချိုမြေသော
စကားတို့ကို သာယာခြေငံစွာ ပြောဆိုရခြင်း။

သင်္ဂဟတရား ၄-ပါး၊ တနည်း။ ။ သုတ်ပါထေယျ ။ ပါ။ ၁၂၅ ။ ဋ္ဌ။ ၁၁၀။
မင်းမှတပါးသောလူတို့ အဆွေခင်ပွန်း အပေါင်းအဖော် ရကြောင်းတရား
၄-ပါး။ (၁) ဒါန- ပေးကမ်း စွန့်ကြဲခြင်း၊ (၂) ပေယျ ဝဇ္ဇ- ချစ်ဖွယ်
သော စကားကို ဆိုခြင်း၊ (၃) အတ္တ စရိယ- သူ့အကျိုးစီးပွားကို
ကျင့်ခြင်း၊ (၄) သမာနတ္ထ တာ- ကိုယ်နှင့် တတန်းစားတည်း တား၍
ပေါင်းသင်းဆက်ဆံသွားမှု။

သင်္ဂါယနာ ၆-တန်။ ။ ဘုရားသခင် ဟောကြားထော်မှုခွဲသော ပိဋကတော်
ဓမ္မတို့ကို မပျောက်ပျက် မတိမ်ကော သွားစေရန် စုပေါင်း၍ မူမှန်ကို
ရွတ်ဆိုမေးမြန်း ဆွေးနွေးဖြေကြား ရေးမှတ်အတည်ပြုခြင်းမျိုး။

(၁) ပဌမ သင်္ဂါယနာ- သုဘရဟန်းကြီး၏ ပဋ္ဌ အဝဏ္ဏ စကားကို
အကြောင်းပြု၍ ဘုရားသခင် ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံပြီးသည်နောက်
ဓာတုဘာဇန နေ၌ စည်းဝေး ရောက်လာတော် မူကြကုန်သော
(၇၀၀၀၀) ခုနစ်ဂါးမျှသော သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့၏ ဦးစီး
နာယက သံဃာ့ထေရ် ဖြစ်တော်မူသော အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်
မြတ်သည် ခိကာသဝ ဆဋ္ဌာဘိည ရဟန္တာငါးရာ ရွေးကောက်တော်
မူပြီးနောက် အခြံအရံသံဃာတော် ၇၀၀၀၀-နှင့် ဘိုးတော်အဇ္ဇန

ဖွဲ့ကြွင်း သက္ကရာဇ် ၁၄၇-ခုနှစ် သာသနာသက္ကရာဇ် ၁-ခုနှစ် ဝါခေါင် လပြည့်ကျော် ၁-ရက်နေ့မှ စတင်၍ တပေါင်းလပြည့်နေ့ အထိ ၇-လတိုင်အောင် သူတို့ ခေါ် တောထွက်ရဟန်းကြီးကို အကြောင်း ဖြစ်၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေသာရတောင်ယံ သတ္တပဏိဂူလိုက်၍ နှုတ် ရွတ်ခါ ဘုရင် အဘတသတ်မင်းနှင့် ပဌမသင်္ဂါယနာ တင်တော် မူကြလေသည်။

(၂) ဒုတိယ သင်္ဂါယနာ- ဘုရင်အဘတသတ်မင်း ဖွဲ့ကြွင်း သက္ကရာဇ် အနှစ်တရာရောက် သာသနာသက္ကရာဇ် (၁၀၀)တရာခုမြောက်သော် ဝဇ္ဇီတိုင်းသား အလဇ္ဇီရဟန်းများ၏ အဓမ္မဝတ္ထု ဆယ်ပါး မတရား ပေါ်ပေါက်ပြန်၍ (၉၀၀၀၀) ကိုးသောင်းကျန်သော သံဃာ့အစည်း အဝေးကြီး၏ ဆုံးဖြတ်ချက် အရ ဘုရင် ကာလာသောကမင်းမြတ် နှင့်တကွ အရှင်မဟာယသထေရ် အမှူးပြု ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ရဟန္တာ (၇၀၀)ခုနှစ်ရာ ရွေးတော်မူလျက် အခြံအရံ သံဃာတော် ၁-သန်း ၂-သိန်းနှင့် ဝေသာလီပြည် ဝါလုကာရုံ ကျောင်းတော်ကြီး၌ နှုတ် ရွတ်ခါ ရှစ်လတိုင်တိုင် ဒုတိယသင်္ဂါယနာ တင်တော်မူကြသည်။

(၃) တတိယ သင်္ဂါယနာ- သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၃၅-ခုနှစ် ရောက်သော အခါ ပါဠိလိပ်ပြည်ကြီးရှင် ဘုရင် အသောကမင်းမြတ် လက်ထက် ဗာဟိရက တိတ္ထိယ တို့သည် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုကုန်လျက် မိမိတို့မူလအယူ မိစ္ဆာဝါဒကိုသာ ကျင့်ကြံသုံးသပ် နေကြပြန်သော ကြောင့် (၆၀၀၀၀) ခြောက်သောင်းသော မဟာ သံဃာ့ အစည်း အဝေးသဘင်ကြီးက ဆုံးဖြတ်ချက်ချကာ အသောက ဘုရင်မင်း တရားကြီး ကူညီချက်အရ အရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တ တိဿမထေရ် နာယကပြု၍ ရဟန္တာ(၁၀၀၀) တစ်ထောင် ရွေးချယ်စိစစ်ပြီးလျှင် အရံသံဃာ ၆-သန်းနှင့် ထိုနှစ် နယုန်လမှ စ၍ တပို့တွဲလအထိ ကိုးလ တိုင်တိုင် ငါတလိပုတ်ပြည် အသောကာရုံ ကျောင်းတော်ကြီး၌ နှုတ် ရွတ်ခါ တတိယ သင်္ဂါယနာ တင်တော်မူကြသည်။

မှတ်ချက်။ ။ သီရိစတုရင်္ဂဗလ မြန်မာပညာရှိ ဦးဘေ အလိုအားဖြင့် သာသနာတော် ၂၃၄-ခုနှစ်မှာ တတိယသင်္ဂါယနာ တင်တော် မူသည့်ဟူသော်၊ ဖရိုဖက်သာ ဆရာလွန်းသော မစ္စတာ မောင်ပိုင်း

အလင်္ကာကျော်စွာ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း အလိုအားဖြင့် ၂၃၅-
ဟု ယူ၏။ ရေး၏။ စိစစ်ကြပါကုန်။

(၄) စတုတ္ထ သင်္ဂါယနာ- သာသနာတော် သက္ကရာဇ် (၄၅၀)လေးရာ-
ငါးဆယ်သို့ ရောက်သောအခါ လင်္ကာဒီပ သိဟဋ္ဌ တည်းဟူသော
သီဟိုဠ်ခေါ် သီဟိုဠ် ကျွန်းကြီးသခင် ဘုရင် ဝဋ္ဋဂါမဏိ မင်းတရား
ကြီး လက်ထက် ပိဋကသုံးပုံကို အာဂုံဆောင်ကြကုန်သော ရဟန္တာ
အရှင်မြတ်တို့သည် နောင် အနာဂတ်ကာလ၌ သတ္တဝါတို့သည် သတိ
ဗညာ ဆုတ်ယုတ်ကုန်လတံ့၊ နှုတ်တက် အာဂုံ မဆောင်ရွက် မကျက်
မမှတ်နိုင်လတံ့တို့ကို မြင်တော်မူကြ၍ သာသနာတော်၏ အသက်
မပျောက်မပျက် တည်ရှိနိုင်စေရန် ကြံစည်တွေးဆကာ (၅၀၀)ငါးရာ
သော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့ ပေထက်မှာရေးလျက် ပေထက္ကရာဇ်ခေါ်
စတုတ္ထ သင်္ဂါယနာကို မဟာသံဃရာဇာ ကြီးမှူးလျက် သီဟိုဠ်ကျွန်း
မလယဇနပုဒ် အာလောက လိုဏ်ဂူ၌ တင်တော်မူကြပြန်သည်လည်း
တကြိမ်။

(၅) ပဉ္စမသင်္ဂါယနာ- ဂေါဇာ သက္ကရာဇ် ၁၂၃၃-ခု၊ သာသနာတော်
(၂၄၁၅)ခုနှစ် ရောက်ပြန်ရာ မြန်မာနိုင်ငံတော် ရတနာပုံ နေပြည်
တော်ကြီးကို စည်ထီး နန်းအိမ်နှင့်တကွ ပဌမလက်မွန် တည်ထောင်
တော်မူခဲ့သော ဘုရင်မင်းတိုးမင်းတရားကြီးသည် ဘုရားရှင် ဓမ္မစက်
ပေရွက်နှင့် မလျော်ဟု ဆင်ခြင်ပြီးကာ သာသနာ ငါးထောင်
(၅၀၀၀) ကုန်အောင် တည်စေနိုင်ခြင်းငှါ ကိုးဖြာ နဝရတ် ကျောက်
မြတ်အဝင် ဖြူစင်သန့်ရှင်းသော သလင်းကျောက်ရတနာ အပြင်ဝယ်
အက္ခရာတော် တင်ပြီးလျှင် ရွှေမင်ရွှေစုတ်နှင့် ရေးသားခတ်နှိပ်
တော်မူ၍ အင်္ဂုပြာသာဒ်များအတွင်း သွတ်သွင်းခါ ထားတော်
မူပြီးမှ တံဆိပ်တော်ရ သုဓမ္မာဆရာတော်ကြီး ရှစ်ပါးကို ရှေးဖျား
ဓမ္မာဦး အမှူးပြုကာ (၂၄၀၀)နှစ်ထောင်လေးရာ ကုန်ပေသာ သီလဝန်
ဂုဏဝန် ကလျာဏပုထုဇဉ် သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့နှင့်ဟော ပဉ္စမ
သင်္ဂါယနာ တင်တော်မူခဲ့သည်လည်း တကြိမ်အားဖြင့် ပေါင်း
၅ကြိမ် ဖြစ်သည်။

(၆) ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာ၊ သစ္စာလေးရာ အောင်လံထူလျက် ပြိုင်သူဖက်
ကင်း တရားမင်းဖြစ်တော်မူသော ဗုဒ္ဓရှင်ဓတဘုရားသည် ၄၅-နှစ်

(၄၅-၀၁)အတွင်း ဟောကြားတော်မူအပ်သော တရားတော်တို့ကို ကြွသွား နိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူပြီးနောက်၊ ၂၄၉၈-နှစ်ကြာသောအခါ (၁) မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့သော နိကာယ်ငါးရပ်တို့ကို အထပ်ထပ် အဆင့်ဆင့် ရေးကူး၍ လာကြရာ၌ သတိချွတ်လွင်း ရေးမှားခြင်းဟုဆိုအပ်သော ပမာဒလေခ(ပါဠိပျက်) များကို အထူး သန့်ရှင်း စင်ကြယ် စေလိုသောကြောင့်၎င်း၊ (၂) ထိုစင်ကြယ်သော ပိဋကတော်များကို စက်တင်ပုံနှိပ်၍ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်သို့ ပြန့်နှံ့စေခြင်း အားဖြင့် အခွန်ရှည်စွာ တည်စေလိုသောကြောင့်၎င်း၊ (၃) လွတ်လပ် သော မြန်မာနိုင်ငံတော်နှင့်တကွ ဗုဒ္ဓဘာသာနိုင်ငံ အားလုံးတို့က သာသနာတော်ကို စုပေါင်းအားပေး ချီးမြှောက်လိုသောကြောင့် ၎င်း၊ ဤ ဆဋ္ဌသံဂါယနာပွဲသဘင်ကြီးကို တင်တော်မူကြသည်ဟူ၍ မြန်မာ၊ ယိုးဒယား၊ ကမ္ဘောဇ၊ သီဟိုဠ်၊ လော၊ ဟူသည့် ထေရာဝါဒ ငါးနိုင်ငံရှိ သံဃာတော် အရှင်မြတ်တို့၏ ဆုံးဖြတ်တော်မူချက်အရ-

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် ရန်ကုန်မြို့ ရေကူးရပ် သီရိမင်္ဂလာ ကမ္ဘာ့စေတီတော်အနီး ဆဋ္ဌသံဂီတိ မဟာပါသာဏ ဂုဟာခေါ် လိုဏ်ဂူ တော်ကြီးအတွင်း မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရ၏ ပစ္စယာနဂ္ဂဟာဖြင့် သာသနာ တော်၊ ၂၄၉၈၊ မြန်မာ- ၁၃၁၆-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်။ အင်္ဂလိပ် ၁၉၅၄- မေလ (၁၇)ရက်နေ့မှစ၍ မြန်မာ၊ သီဟိုဠ်၊ ယိုးဒယား၊ (ကမ္ဘောဇ) ကမ္ဘော ဒီးယား၊ (လော) လာအို၊ ငါးနိုင်ငံတို့နှင့် နှစ်နှစ်တိုင်တိုင် ကျင်းပသည့် ဆဋ္ဌသံဂါယနာပွဲတော်ကြီးတွင် မြန်မာပြည်တွင်းမှ စာပေကျမ်းဂန်တတ် ဆရာတော် သံဃာတော် (၂၄၇၃) ပါး။ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံတော် အရပ်ရပ်မှ ကြွလာတော်မူကြသော သံဃာတော်စသည့် ပိဋကကျမ်းဂန်တတ် အကျော် အမော် ဆရာတော် သံဃာတော် (၁၄၄)ပါး၊ ပေါင်း သံဃာတော် (၂၆၁၇)ပါးတို့သည် အဘိဓဇ မဟာရဋ္ဌဂုရု ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ မန္တလေးမြို့ ညောင်ရမ်းဆရာမတော်ဘုရားကြီးအား သံဃထေရ် မဟာဝိနာယက အရာ ထား၍ ၁၃၁၈-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့ တိုင်အောင် ၂-နှစ်ပတ်လုံး နိကာယ်ငါးရပ် ပိဋကသုံးပုံ ပါဠိတော်များကို သံဂါယနာတင်တော် မူခဲ့ကြသည်ဟု ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့ကြီး၏ သံဂါယနာ မှတ်တမ်းမှ ယူပြသည်။

မှတ်ချက်။ ။ပါဠိတော် သံဂါယနာတင်အပြီး အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ၊ များကိုလည်း ၁၃၂၃-ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း ၁၂-ရက်နေ့အထိ အတိအလ မဟာရဋ္ဌကုရု ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ မစိုးရိမ်ဆရာတော် ဦးသူရိယ အမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့သည် သံဂါယနာတင် တော်မူကြကုန်၏ဟု မှတ်ရာသေးသည်။

ဆဋ္ဌသံဂါယနာ-ချောင်း

မင်းချင်းတို့လေ။ ။သိရိဩဘာ၊ ထောမနာတည်း၊ ကောဇာတွက်စစ်၊ သက္ကရာဇ်ကား၊ ဆက်- တြိကော်၊ ခေတ်ကောင်းဖြစ်ခဲ့၊ ရှင်ချစ်မြတ်စွာ၊ သာသနာမူ၊ ဓ၊ ဇာ၊ ဝ၊ ရ၊ ကဆုန်လ၏၊ ပဏ္ဍာတိထိ၊ နေ့စနွိဝယ်၊ နာရီ ဆယ်နှစ်၊ မှန်းတည့်ဖြစ်၏၊ စွန်းလစ်ဗာရာသီ၊ မိနစ်မှတ်လော၊ ကောင်းမြတ် ချိန်ခါ၊ မင်္ဂလာဝယ်၊ မြန်မာကရင်၊ ရှမ်း၊ ကချင်နှင့်၊ ပေါ်ထင်တူပြိုင်၊ မှန်ရခိုင်တည့်၊ စောင်ပိုင်ထင်ရှား၊ ချင်း၊ ကယားတို့၊ ကိုယ်စား ဥက္ကဋ္ဌ၊ သမ္မတဟု၊ ဌာနထူး၊ ဦးဘဦးနှင့်၊ ကြီးမှူးပြုလုပ်၊ ဝန်ကြီးချုပ်ဟု၊ သရုပ်တန္တူ၊ စန်းတူနုသို့၊ ဦးနုဘွဲ့ချီး၊ ခေါင်းဆောင်ကြီးတို့၊ ဦးစီးနာယက ပါဝင်ကြသား၊ ဗုဒ္ဓသာသနာ၊ ဘွဲ့သညာဖြင့်၊ ဩဘာသံဟီး၊ အဖွဲ့ကြီးက၊ ခိုင်မြီးလေးဝ၊ ပစ္စယဖြင့်၊ ဆဋ္ဌမဟာ၊ ဒါယကာဟု၊ သဒ္ဓါစင်ဖြူ၊ တာဝန် ယူခဲ့၊ ဇမ္ဗုရန်ကုန်၊ မြို့ဒဂုန်တွင်၊ ဝသုန်မောဠိ၊ အံ့ဘွယ်ရှိသား၊ သိရိမင်္ဂလာ၊ ကုန်းတော်သာဝယ်၊ ကမ္ဘာတောင်၊ စေတီယင်၏၊ ဝန်းကျင်အနီး၊ လိုက်ဂူကြီး ဌာ၊ ဘုန်းမီး နေလ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏၊ ထေရဝါဒ၊ ဂိုဏ်းစုံမှလျှင်၊ ရဋ္ဌဂုရု၊ ဘွဲ့သေတ္တာဖြင့်၊ ဂုဏ်ပြုဆောင်စွမ်း၊ အခေါင်လွမ်းသည့်၊ ညောင်ရမ်းတဆူ၊ ဦးထိပ်မူလျက်၊ ဝိဇ္ဇာနည်၊ မဟာထည် (ထေရ်)တို့၊ ငါးပြည်ထောင်စုံ၊ ဓမ္မာရုံဖြင့်၊ အာရုံပြောင့်ဖြောင့်၊ ယွင်းမနှောင့်ပဲ၊ နှစ်ထောင့်ငါးရာ၊ မြတ်သံဃာလျှင်၊ ရွှေဗျာဒိတ်မြှက်၊ ဓမ္မစက်ကို၊ ငွေထက္ကရာ၊ စက်အလွှာ၌၊ ကောင်းစွာပိုင်ပိုင်၊ ၂-နှစ်တိုင်အောင်၊ သိပြိုင်ညီမျှ၊ ရွတ်တင်ကြသည်၊ ဆဋ္ဌသံဂါယနာတည့်လေး...သူတော်ကောင်းဖေ၊ ရှေ့...မင်းချင်းတို့လေ။

ရွှေကွန်းထိပ်တင်ရေးသည်။

မန္တလေး သာသနာဝင်ကျမ်း၊

မိုးကောင်း သာသနာဝင်မူ။

(၅၇၈)

[သ + စိ၊ သ + ငံ၊ သ + စံ]

သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းမျိုး ၃-ပါး။ ။ လူ့ ရှင်၊ ရဟန်းတို့ ကွယ်လွန် အနိစ္စရောက်သော အခါ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းမျိုး ၃-ပါး။ (၁) ဘူမိ ဈာပန- မြေမြှုပ် သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း၊ (၂) အဂ္ဂိ ဈာပန- မီးဖုတ် သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း၊ (၃) ဥဒက ဈာပန- ရေမျော သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း (ဈာပနသာဓြ်ဇ် သင်္ဂြိုဟ်မဟုတ်ပေ။)

သင့်တင့်လျောက်ပတ်အရပ် ၆-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ် (ကေမန္တာ- သင့်လျော်ရာ၊ ၆-ဖြာ အရပ်မျိုး) ၌ ရှိပါ။

သင်္ဘောသျှကြီးအင်္ဂါ ၉-ပါး။ ။ ဤ၌ အင်္ဂါ ၉-ပါးဟု အတိအကျ မယူသင့် တွေ့လည်း မတွေ့ဘူးသေးပေ။ ထိုကြောင့် ရှေးပညာရှင်တို့ ဆုံးမသင်ကြား ချက်လာ အာစရိယ ဝါဒဖြင့်သာ ဖြေကြားလိုက်သည်။ လေရိပ်မိုဗ်းသက်၊ ရေတက်၊ ရေကျ၊ တွေးဆ နက်တိမ်၊ ကွေ့လိမ် ခုတ်မောင်း၊ ရေကြောင်း နှံ့စပ်၊ လမ်းဖြတ်၊ လမ်းကူး၊ ကျွန်းဦး ကျောက်ဆောင်၊ သဲသောင် စည်းငါ့၊ ပင်လယ် ဆူနှင့်၊ ရေဖြူ ရေနီ၊ တလီ ရေညို၊ ထိုထို ရေစိမ်း၊ ခပ်သိမ်း ဖွေ့ညို၊ သိန်းလည်မှ၊ ထိုဤ လှေပေါင်၊ သင်္ဘောဆောင်၌၊ တောင်း အောင် ဉာဏ်ချိန်၊ မာလိမ် တသီး၊ လှေသူကြီးရာ၊ ခံထိုက်စွာသည်၊ မဟာ ရေတပ် ပုံနင်းတည်း။

သစ်ကြီး ၇-ပင်။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။ ပ-အုပ်၊ ၂၀၀-နှင့် စုဋ္ဌနိဒ္ဒေသ ။ ဌ။ ၃၉- စသည်တို့၌ ထင်ရှား၍ တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နေနိုင်သော သစ်ပင်ကြီး များဟူ၏။ (၁) ပါရုလိ အသုရာနဉ္စ- အသုရာပြည်၌ သခွတ်ပင်၊ (၂) သုဗဏ္ဍာနဉ္စ သိပ္ပလိ- ဂဠုန်ပြည်၌ လက်ပံပင်၊ (၃) ဇမ္ဗူ ဣဓ မနုဿာနံ- တောင်ကျွန်း လူ့ပြည်၌ ဇမ္ဗူ သပြေပင်၊ (၄) ဒဒဝါနံ ပါရိဆတ္တကော- တာဝတိံသာ၌ ပင်လယ်ကသစ်ပင်၊ (၅) ကဒမ္ပော အပရဂေါယာနေ- အနောက်ကျွန်း၌ ထိန်ပင် (၆) ကပ္ပရုက္ခောစ ဥတ္တရ- မြောက်ကျွန်း၌ ပဒေသာပင်၊ (၇) ပုဗ္ဗဝိဒေဟေ သီရိသော- အရှေ့ကျွန်း၌ ကုက္ကိုပင်၊ ကပ္ပဋ္ဌာယီ ဣမေမတော- ဤသစ်ပင်ကြီးတို့ကား ကမ္ဘာတည်သည် ဟုသိ။

သစ္စာအနက် ၁၆-ချက်။ ။ သမ္ပောဟဝိနောဒနီ ။ ဌ။ ၇၈။ သစ္စာလေးပါး တွင် တပါးတပါး၌ မိမိပင်ကိုယ်သဘော အရ ထင်ရှားအနက်နှင့် အခြား

သစ္စာသုံးပါးကို ထောက်ထား၍ ထင်ရှားသောအနက်ဟု ၄-ချက်စီ ရနိုင်သောကြောင့် “သစ္စာအနက် ၁၆-ချက်”ဟု ဝေါဟာရစကား ဖြစ်ပွား၍ လာလေသည်။

(က) ဒုက္ခ သစ္စာ၏ အနက် ၄-ချက်။ (၁) ပိဋကဋ္ဌော-မိမိကိန်းရာ၊သတ္တဝါဝယ်၊ သုံးဖြာဒုက္ခ၊ ဖြစ်ပေါ်ကြလျက်၊ ဒုက္ခဖြစ်ရိတ်၊ ကြောင်းနိမိတ်ဖြင့်၊ ကြိတ်ကြိတ်နင်းနင်း၊ နှိပ်စက်ခြင်း အနက်သဘောလည်း တပါး၊ (၂) သင်္ခတဋ္ဌော-သမုဒယဟိတ်၊ ကြောင်းမဆိတ်သဖြင့်၊ ကံစိတ် ဥတု၊ ဟာရုတို့၊ အမှုတည်ထွင်၊ ပြုစီရင်အပ်သော အနက်သဘောလည်း တပါး၊ (၃) သန္တာပဋ္ဌော- မဂ်မြတ်ရေစင်၊ နှိုင်းစာလျှင်သော်၊ ပူပင်ပြင်းပြ၊ လောင်ကျွမ်းရခြင်း အနက်သဘောလည်း တပါး၊ (၄) ဝိပရိဏာမဋ္ဌော- နိဗ္ဗာန်နန်းသား၊ စခန်းကွာအောင်၊ ဇရာ မရဏ၊ နှစ်ဌာနဖြင့်၊ ကာလအရှည်၊ မတည်နိုင်ဘဲ၊ ယိုင်လဲဖောက်ပြန်ရခြင်း အနက်သဘောလည်း တပါး။

(ခ) သမုဒယ သစ္စာ၏ အနက် ၄-ချက်။ (၁) အာယု ဟနဋ္ဌော-လောကီအာရုံ၊အဖိုဖိုဝယ်၊ခုံမင်ပြန်မှု၊ ဒုက္ခထူကို၊လုရက်ကြိုးစားပေါင်းစုခြင်း အနက် သဘောလည်း တပါး၊ (၂) နိဒါနဋ္ဌော-ဒုက္ခလျှင်းစပ်၊ မကင်းလပ်အောင်၊ နှင်းအပ်သည့်အနေ ဖြစ်စေခြင်း အနက်သဘောလည်း တပါး၊ (၃) သံယောဂဋ္ဌော-ဝဋ်ဒုက္ခမှာ၊ မလွတ်ရအောင်၊ ဖွဲ့နှောင်မြှေးရှက်ခြင်း အနက်သဘောလည်း တပါး၊ (၄) ပလိဗောဓဋ္ဌော-ဝဋ်မှထွက်သွား၊ မဂ်ရထားကို၊ ဖျက်ထားကန့်ကွက်၊ နှောင့်ရှက်ခြင်း အနက်သဘောလည်း တပါး။

(ဂ) နိရောဓသစ္စာ၏ အနက် ၄-ချက်။ (၁) နိဿယဋ္ဌော- ဒုက္ခဖန်ခါ၊ သံသရာမှာ၊ ခန္ဓာဓာတ်သိမ်း၊ လွတ်ငြိမ်းထွက်မြောက်ခြင်း အနက် သဘောလည်း တပါး၊ (၂) ဝိဝေကဋ္ဌော-တဏှာအပေါင်း၊ တွယ်တာကြောင်းမှာ၊ ကောင်းကောင်းလွတ်ကင်း၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း အနက် သဘောလည်း တပါး၊ (၃) အသင်္ခတဋ္ဌော-ကံ စိတ် ဥ ဟာ၊ကြောင်း များစွာတို့၊ ဘဟာတခု၊ မပြုမပြင်၊ မစီရင်လျှင်း၊ အကြောင်းကင်း

(၅၉၀)

[သ + န]

သော အနက်သဘောလည်း တပါး၊ (၄) အမတဋ္ဌော-နက္ခိယံအနေ၊ အိုသေမရှိ၊ ပကတိခိုင်မြဲသော အနက်သဘောလည်း တပါး။

(ဃ) မဂ္ဂသစ္စာ၏ အနက် ၄-ချက်။ (၁) နိယျာနဋ္ဌော- သံသရာဒုက္ခ၊ ရှုပ်သမျှမှ၊ မုချ တွက်ကြောင်းဖြစ်သော အနက်သဘောလည်း တပါး၊ (၂) ဟေတုဋ္ဌော-နိဗ္ဗာနဘေဒ၊ အမြိုက်ရပ်သို့ဆိုက်ကပ်ရန် အကြောင်း အနက်သဘောလည်း တပါး၊ (၃) ဒဿနဋ္ဌော-သစ္စာ လေးတန်၊ မြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အမှန်ထင်လင်း၊ မြင်နိုင်ခြင်း အနက် သဘောလည်း တပါး၊ (၄) အဓိပတေယျဋ္ဌော- လေးတန်သစ္စာ၊ မြင်ဘို့ရာနှင့်၊ ကိလေသာမီး၊ အပူကြီးကို၊ အပြီးငြိမ်းမှု၊ ကိစ္စစုဝယ်၊ ချယ်လှယ်လှမ်းမိုး၊ အပျံစိုးနိုင်ခြင်း အနက်သဘောလည်း တပါး။

သစ္စာတရား ၂-မျိုး။ ။ သုတ်သီလက္ခန္ဓာ ။ ဋ္ဌ။ ၃၁၆။ အမှန်မဟု ယူဆရမည့် တရား ၂-ပါး။ (၁) သမုတိသစ္စာ-လောက ဝေါဟာရအားဖြင့် ခေတီဝေါ ပညတ်ကြသော အမိ၊ အဖ၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ လူ့နတ် စသည်၊ (၂) ပရမတ္ထ သစ္စာ-မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သော ပရမတ္ထသဘောတရား ဟူသမျှ။

သစ္စာတရား မျိုး ၄-ပါး။ ။ သစ္စယမိုက်၊ ပ-အုပ် ။ ပါ။ ၂၀၅ ။ ဋ္ဌ။ ၃၁၀-၅ အကျယ်ရှိ။ အမှန်သိအပ်သောတရား ၄-ပါး။ (၁) ဒုက္ခသစ္စာ- တဏှာ လောဘကြောင့်ဖြစ်သော တေဘုမ္မက ဝဋ်ဆင်းရဲစု အကျိုးတရားများ၊ (၂) သမုဒယ သစ္စာ-တေဘုမ္မက ဝဋ်ဒုက္ခတို့ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော တဏှာ လောဘ၊ (၃) နိရောဓသစ္စာ-ဆင်းရဲအပေါင်းတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းကင်းပြတ်ရာ မဂ္ဂသစ္စာ၏ အကျိုးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၊ (၄) မဂ္ဂသစ္စာ-နိဗ္ဗာန်သို့ရောက် ကြောင်း တရားလမ်းကောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂင်ရှုစံပါး။

သစ်ပင်မျိုး ၄-ပါးနှင့် ပရိသတ် ၄-ပါး။ ။ သစ်ပင်မျိုး ၄-ပါးနှင့် ပရိသတ် ၄-ပါးကို ဥပမာထား၍ ပြုခြင်း။ (၁) ဖေဂ္ဂ သာရ ပရိဝါရော-မိမိကိုယ်တိုင် အနှစ်မရှိသော တောစိုး သစ်ပင်ကြီးသည် အနှစ်ရှိသော သစ်ပင် အပေါင်းတို့၏ အလယ်၌ ဘင့်တယ် နေရသလို၊ သီလပရိသတ်သာ ပုဂ္ဂိုလ်အား သီလအကျင့်ရှိသော ပရိသတ်က ဝန်းရံနေသကဲ့သို့ သိ၊ (၂) သာရော ဖေဂ္ဂ ပရိဝါရော- အနှစ်မရှိသော လက်ပံပင် စသည်

[သ + ည်း။ သ + ဉ်။ သ + တ်] (၅၉၁)

တို့ဖြင့် ဝန်းရံခန့်သော အနှစ်ရှိသည့် ကျွန်းပင်ကြီးမျိုးလို၊ (၃) ဖေဂျူ ဖေဂျူ ပုံရိပ်ရော့ အနှစ်မဲ့သော လက်ပံပင် စသည်တို့ ဝန်းရံခန့်သော အနှစ်မရှိသည့် ပညောင်ပင်ကြီးမျိုးလို၊ (၄) သာရော သာရံ ပရိဝါရော့-ပျဉ်းကတိုးပင် အပေါင်းတို့ ဝန်းရံပေါက်နေသော ကျွန်းပင်ကြီးမျိုးလို သီလအကျင့်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား အကျင့်သီလရှိသော ပရိသတ်က ဝန်းရံ ခန့်သကဲ့သို့ သိ။

သည်းခံခြင်း အကျိုးထူး ၅-ပါး။ ။ခန္တိအကျိုး ၅-ပါး ဟူ၏။ အလက် ၄-ပါးကို ယခုဒိဋ္ဌ အကျိုးရနိုင်သည်မှတ်။ (၁) ဗဟုဇန မနာပ-လူအများ တို့ ချစ်နှစ်လိုခြင်း၊ (၂) န ဝေရ ဗဟုလ-ဘေးရန် မများခြင်း၊ (၃) န ဝဇ္ဇ ဗဟုလ-အပြစ် မရှိခြင်း၊ (၄) အ သံမုဋ္ဌ ကာလကံတ- မတွေ့မဝေသေရ ခြင်း၊ (၅) သုဂတိ သဂ္ဂ လောက-နတ်ရွာ သုဂတိသို့ လားရခြင်း။

သည်းမခံခြင်း အပြစ် ၅-ပါး။ ။၎င်းသရုပ် အဓိပ္ပာယ်ကို သည်းခံခြင်း အကျိုးနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြန်ယူပါ။

သညာ ၂-ပါး၊ မြတ်တရား၊ ပိုင်းခြား-မှတ်ရှုရာ။ ။ဈာန် ရရောက်ရေး အခြေခံ တရား နှစ်ပါး။ (၁) အာဟာရေ ပဋိကူလ သညာ-အစာ၌ စက်ဆုပ်ဘွယ် အမှတ်ရှိသ်၊ (၂) စတုဓာတု ဝဝတ္ထာန-ဓာတ် ၄-ပါးကို ပိုင်းခြားမှတ်ရှုသ်။

သညာ ၁၀-ပါး၊ မြတ်တရား၊ မိန့်ကြား ဖြေတော်မူ။ ။၎င်းသရုပ် (ရောဂါ ပျောက်ငြိမ်းကြောင်း တရား ၁၀-ပါး)နှင့် တူ၏။

သတ္တဋ္ဌာန ၇-ဆူ။ ။မူလပဏ္ဏာသ ။ဋ္ဌ။ ဒု-အုပ်-၈၉။ ဘုရားရှင်တို့၏ ဓမ္မတာ ၃၀-တွင် ပါဝင်သည့်ဋ္ဌာန ၇-ပါး။

(၁) ပလ္လင်္ကံ သတ္တာဟ- မောဟတဏှာ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ ပညာသန်လျက်၊ အာသဝက်ဖြင့်၊ ပယ်ဖျက်ခတ်ထွင်၊ အောင်မြင်တော်မူရာ၊ တရာ သန်းတောင်၊ အမြင့်ဆောင်သည့်၊ ရွှေညောင်သီရိ၊ ပင်ပောဓိ၏၊ ဘုမ္မိသေန၊ ရွှေမြောက်ယံထွင်၊ တလံခြားကွာ၊ အရပ်သာ၌၊ ရတနာစုံ၊ ခြူးအံ့ခြူးနွယ်၊ လွန်ဆန်းကြယ်သား၊ တဆယ့်လေးတောင်၊ အရောင်ခြောက်ဖြာ၊ အပ္ပရာဇိတေ၊ ငါးမာရ် ခြွေလျက်၊ ပလ္လင်

(၅၉၂)

[သ+တ်]

ထက်ဝယ်၊ ရှုခမ်းရပ်ပေ၊ ငြိမ်သက်လှရွေး၊ နေတော် မူရာ၊ အရပ်
သာလည်း ထူကာန၊

- (၂) အနိမိသ သတ္တာဟ- ဗောဓိပင်မြောက်၊ အံ့လောက်ထင်ရှား၊ ဆယ်လံ
ခြားတွင်၊ ဖဝါးခြေစုံ၊ ရပ်ပြီးတုံမှ၊ အာရုံမလပ်၊ မခပ်မျက်တောင်၊
ရက်လည်အောင်လျှင်၊ ဘုန်းခေါင်လူထိပ်၊ ငါးမာရ်နှိပ်သည်၊
မမှိတ်မျက်စိ၊ ပကတိဖြင့်၊ ရှုကြည့်တော်မူရာ၊ အရပ်သာလည်း
တဌာန။
- (၃) စက်မ သတ္တာဟ- ရွက်ရင့်ရွှေရောင်၊ တပြောင်ပြောင်တည့်၊ ညောင်
ဗောဓိနှင့်၊ အနိမိသ အကြား၊ ရွှေနေကံယျား၍၊ သွားမြဲအမှန်၊
နှစ်လံကွာတွင်၊ ရတနာစကြို၊ ပျော်တုံစံလျက်၊ ခုနစ်ရက်ပေ၊
ငြိမ်သက်လှရွေး၊ ရောင်ခြောက်ထွေဖြင့်၊ နေတော်မူရာ၊ အရပ်သာ
လည်း တဌာန။
- (၄) ရတနာသရ သတ္တာဟ- ဗောဓိအောင်ခန်း၊ ရွှေညောင်နန်းနှင့်၊
တန်းတန်းမဖြောင့်၊ နောက်မြောက်ထောင့်ဝယ်၊ ဘုန်းကြောင့်ဖြစ်
ပြန်၊ ၁၅-လံတွင်၊ ရောင်လှံ့သွယ်ဖြာ၊ ရတနာ ၇-ပါး၊ နတ်များ
ဖန်ဆင်း၊ ရွှေအိမ်တွင်း၌၊ သနင်းမြတ်စွာ၊ ဘိဓမ္မာကို၊ ရက်ကြာ
သတ္တ၊ မနုစိတ်သန်း၊ အကြံပျော်ပျော်၊ ဆင်ခြင်တော်မူရာ၊ နာမည်
ထူးဆန်း၊ ရွှေအိမ်နန်းလည်း တဌာန။
- (၅) အပေါလ သတ္တာဟ- ညောင်ဗောဓိနှင့်၊ ၃၂-လံ၊ သင်္ချာမှန်သည်၊
ရွှေယံမခစောင်း၊ ညောင်ဆိတ်ကျောင်းစယ်၊ နေညောင်းတင့်တယ်၊
စံပယ်တုံလျက်၊ ခုနစ်ရက်ပေ၊ ရောင်ခြောက်ထွေဖြင့်၊ နေတော်မူရာ
လည်း တဌာန။
- (၆) မုဉ္ဇလိန္ဒ သတ္တာဟ- ညောင်ဗောဓိရွှေ၊ တောင်ခပ်ကွေ့မှန်၊ ၁၅-လံ
တွင်၊ ပြင်းထန်မောက်ဖြိုး၊ ရွာသည့်မိုသ်းကို၊ တန်ခိုးထန်ပြင်း၊ နဂါး၊
မင်းသည်၊ ဆီးနှင်းပေါက်မျှ၊ မကျစေငှါ၊ ပါးပျဉ်းကာလျက်၊
ခုနစ်ရက်မျှ၊ ချမ်းမြရိပ်မြို၊ ပျော်ပိုက်လှံ့သည်လည်း တဌာန။
- (၇) ရာဇာ ယထာ သတ္တာဟ- ငါးမာရ်နှိပ်နင်း၊ မြေညှက်ဝယ်၊ ပွင့်လင်း
သီရိ၊ ဝင်းဝင်းညိုသည်၊ ဗောဓိတောင်ခွင်၊ မြသွင်စိမ်းလဲ့၊ သင်္ချာ

ဖွဲ့သော်၊ တစ်ဆယ့်တစ်လံ၊ ထိုရပ်ဌာန်တွင်၊ ဘုန်းလှုံမြူးထွေ၊
ကိုယ်တည်းနေ၍၊ ရက်လည်စေ့သော်၊ နတ်ကျော်သိကြား၊ လူငြား
လာဆုံး၊ ထုံးလုံးကြဇာ၊ ဘုဉ်းပေးပြုမူ၊ စတုလောက၊ ဒေဝထင်ရှား၊
နတ်လေးပါးလည်း၊ လူငြားလာမြောက်၊ ပဲနောက်အဆင်း၊ ရောင်ခြင်း
ဖိတ်ဖိတ်၊ သပိတ်လေးလုံး၊ တန်ခိုးဘုန်းကြောင့်၊ တလုံးတည်းဖြစ်၊
နားလေးရစ်နှင့်၊ ဆင့်တံ့ပြီးမှ၊ တပုဿနှင့်၊ ဘလ္လိကညီနောင်၊ လူဆောင်
ကမ်းလှမ်း၊ ပျားမုံဆွမ်းကို၊ ဘုဉ်းပေးပြီးခါ၊ စောမြတ်စွာ၏၊ နေရာ
ရပ်ခန်း၊ မြတ်လင်းလွန်းလည်း တဌာန။

သတ်ဖြတ်ခြင်းမျိုး ၆-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ် (ပယောဂမျိုး ၆-ပါး) ၌
ရှုပါ။

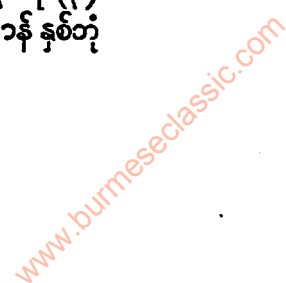
သတ္တရဘန် ၇-တန်။ ။ သတ္တဗ္ဗန္တရ ဟူသော ပါဠိပျက်စကား၊ မြင်းမိုရ်
တောင်မင်းအား လှည့်လည်ရစ်ပတ် နောင်ဖွဲ့ဝန်းရုံ ပိုင်းခြားထားသော
“တောင်စဉ် ၇-ထပ်” ကို ခေါ်သည်။ သရုပ်ကို (တောင်စဉ် ၇-ထပ်) ၌ ရှုပါ။

သတ္တရူပါ၊ သတ္တဝါ၊ ၇-ဖြာ ရုပ်ပုံ အဘယ်နည်း?။ ။ ရှေ့ဘုံဒါန်းလာ
သတ္တရူပ ဖေါင်ပုံမှ ယူဖြေသည်။ (၁) ကရဝိက် နှုတ်သီးနှင့် လည်ဆံ၊
(၂) ဆင်စွယ်နှစ်ချောင်းနှင့် နှာမောင်း၊ (၃) နွားလဘို့၊ (၄) ငါးကြင်း
အမြီး၊ (၅) ကြက်တူရွေး အတောင်၊ (၆) တိုးချိုနှစ်ချောင်း လက်တဖက်
ခြေတဖက် အမြီး၊ (၇) မြင်းနား နှစ်ဖက် လက်တဖက် ခြေတဖက်။

သတ္တဝါတို့ တည်နေကြခြင်း အကြောင်းတရား ၈-ပါး။ ။ ဣဂ၊ ဒေါသ
မောဟ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အနုဿ၊ မာန၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဥဒ္ဓစ္စ။ မဟာနိဒ္ဓေသ။ ပါ။ ၁၈
။ဋ္ဌ။ ၈၁-၌ အကျယ်ရှုပါ။

သတ္တဝါတို့၏ အညစ်အကြေးတရား ၉-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (လူတို့၏အညစ်
အကြေး တရား ၉-ပါး) သုတေသန၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

သတ္တဝါသ ဘုံ ၉-ဝ။ ။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ။ ပါ။ ၂၃ ။ ဋ္ဌ။ ပ-အုပ်၊ ၁၀၆။
သတ္တဝါတို့၏ နေရာဘုံ ကိုးဝ။ (၁) နာနတ္တကာယ နာနတ္ထသညီ-လူ့ ဘုံနတ်
ဘုံ၊ (၂) နာနတ္တကာယ ကေတ္တသညီ-အပါယ် ၄-ဘုံ၊ ပဌမဈာန် ၃-ဘုံ၊ (၃)
ကေတ္တကာယ နာနတ္ထသညီ-ပဉ္စကနည်း၌ ဒုက္ခိယဈာန် တတိယဈာန် နှစ်ဘုံ

ပေါင်း၊ (၄) ကေတ္တကာယ ကေတ္တသညီ-ပဉ္စကနည်း၌ စတုတ္ထဈာန် ၃-သုံး၊
ဝေဟဗျူလိဘုံ၊ သုဒ္ဓါဝါသ ၅-ဘုံ၊ (၅) အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံ၊ (၆)
ဝိညာနဉ္စာ ယတနဘုံ၊ (၇) အာကိဉ္စာယတနဘုံ၊ (၈) နေဝသညာ
နာသညာ ယတနဘုံ၊ (၉) အသညသတ်ဘုံ၊ ၎င်းကိုရည်၍ ပါရမီခဏ်း၌
“ယောက်ထား ပညာ၊ မှတ်သားနာလော၊ သတ္တဝါသ၊ ဘုံကိုးဝ၌၊ ပစ်ချ
ကြမ္မာ၊ စေတနာကြောင့်၊ သညာကေတ်၊ နာနတ်ထူးခြား၊ အလားလား
လျှင်၊ ငါးပါးဂတိ၊ မှားဘွယ်ရှိ၏” ရှင်မဟာသီလဝံသ။

သတိတရားမျိုး ၂-ပါး။ ။အောက်မေ့တတ် အမှတ်ရတတ်သော တရား
၂-ပါး။ (၁) သတိစစ်-ရတနာသုံးပါး ဆရာမိဘစသော ကောင်းသော
အရာများ၌ အောက်မေ့ အမှတ်ရခြင်း သမ္မာသတိ၊ (၂) သတိတု-မိစ္ဆာ
အယူ ရှိသူတို့ မိမိတို့ဆိုင်ရာ ဘုရား တရားတွေကို အောက်မေ့ အာရုံပြုမှု
မိစ္ဆာသတိ။

သတိပဋ္ဌာန် ၄-ပါး။ ။သတိဖေတသိက်၏ မိမိဆိုင်ရာ အာရုံထဲ၌ လွန်လွန်
ကဲကဲ စွဲစွဲမြဲမြဲ သက်ပင် တည်နေရာ ပဋ္ဌာန်ကြီး ၄-ပါး။ (၁) ကာယာ
နုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်-ဆံပင် အမွေးစသော ကောဋ္ဌာသ ပညတ်အစုဝယ်
အသုဘအခြင်းအရာအားဖြင့် အထပ်ထပ်ရှုခြင်း၌ မမေ့သော သတိ၊ (၂)
ဝေဒနာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်-ဝေဒနာအစုကို အဖန်ဖန်ရှုပုဝယ် ဤကား
ကာမသုခဝေဒနာ၊ ဤကား ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဤကား ဥပေက္ခာဝေဒနာဟု
အထပ်ထပ်ရှုဆင်ခြင်ခြင်း၌ မမေ့သော သတိ၊ (၃) စိတ္တာနုပဿနာ
သတိပဋ္ဌာန်-ဤစိတ်ကား ရာဂနှင့် တက္ခ ဖြစ်သောစိတ်၊ ဤစိတ်ကား
ရာဂကင်းသောစိတ်ဟု ခွဲခြမ်းလျက် စိတ်အမျိုးမျိုးဖြစ်ပုံတို့၏ မမြဲပုံ အနိစ္စ
လက္ခဏာကို အခါခါအထပ်ထပ် မပြတ်ရှုသော သတိ၊ (၄) မ္မောနုပဿနာ
သတိပဋ္ဌာန်-အလုံးစုံသော သင်္ခါရကုန္ဒာဓမ္မ အပေါင်းသည် အစိုးမရ အလို
သို့ မလိုက် အနှစ်မပါ အကာသက်သက် အနတ္တမျှသာဟု ဝိပဿနာဉာဏ်
ဖြင့် ဆင်ခြင်အောက်မေ့သော သတိ။

သတိပဋ္ဌာန်၊ ပွားများရန်၊ ၃-တန် အင်္ဂါမိန့်။ ။သတိပဋ္ဌာန်တရား ပွားစည်း
ရေး၌ ဤအင်္ဂါ ၃-ပါးနှင့် ပြည့်စုံစေရမည်။ (၁) အာတာပိ-အကုသိုလ်
ပယ်စွန့်ရေး၌ လုံ့လထားခြင်း၊ (၂) သမ္မတန- ဉာဏ်အမြော်အမြင်
ကြီးခြင်း၊ (၃) သတိမာ-စွဲမြဲသော သတိ ထားရှိရခြင်း။

သတိရခြင်း အကြောင်း ၁၆-ပါး။ ။ မိလိန္ဒပဉ္စက။ (၁) ရှေးရှုသောအားဖြင့်
 (၂) အမြဲမှတ်ထားသော အားဖြင့်၊ (၃) ရုန့်ရင်းသည်ကိုသိသောအားဖြင့်၊
 (၄) အကျိုးစီးပွားရှိသည်ကို သိသောအားဖြင့်၊ (၅) အကျိုး မရှိသည်ကို
 သိသော အားဖြင့်၊ (၆) သဘာဝ- သဘောတူ အာရုံအားဖြင့်၊
 (၇) ဝိသဘာဝ- သဘောမတူသော အာရုံအားဖြင့်၊ (၈) စကားကို
 အောက်မေ့စေသော အားဖြင့်၊ (၉) အမှတ် လက္ခဏာ အားဖြင့်၊
 (၁၀) လက်ရေး အားဖြင့်၊ (၁၁) ရေတွက်သော အားဖြင့်၊ (၁၂) ဆောင်
 ရွက်သော အားဖြင့်၊ (၁၃) ဘာဝနာ အားဖြင့်၊ (၁၄) ပုရပိုဒ်ပေတို့၌
 ရေးမှတ်သဖြင့်၊ (၁၅) အနီး၌ နံ့ထားသော အားဖြင့်၊ (၁၆) အစဉ်ခံစား
 ဘူးသော အားဖြင့်၊ ဘာတိသည် ဖြစ်၏။

သတ္တက လေမျိုး ၇-ပါး။ ။ လေသင်ဇုန်းမျိုးလည်းဟူ၍ ၎င်းသရုပ် (လေမျိုး
 ၈၀ [ခ] ပိုဒ်၌) ရှုပါလေ။

သဒ္ဓါကျမ်းဂန်၊ မျိုး ၃-တန်း၊ ပုဂံ ခေါင်ထိပ်ဗေ။ ။ ပါဠိ သဒ္ဓါကျမ်းကြီးများ
 တွင် မိမိသုတ်နှင့် မိမိစီရင် ရေးပြုထားခဲ့သော ကျမ်းကြီး ၃-ကျမ်းအနက်
 ပုဂံခေတ် နရပတိစည်သူမင်းကြားကြီး လက်ထက် သက္ကရာဇ် ၅၁၆-ခုနှစ်
 တွင် အရှင်အဂ္ဂဝံသဆရာတော် စီစဉ်ရေးပြုတော်မူခဲ့သော သဒ္ဓနီတိကျမ်း
 သည် ခေါင်ထိပ်ဆုံးဟု သိဟိဋ္ဌ်ကျမ်းတတ်အကျော် ဆရာတော်ကြီးများ
 ချီးကျူး မြှောက်ကြားလော် မူခဲ့ကြသည်ဟု ရှေးထုံး စကားစဉ် ရှိ၏။
 (၁) တုနွိယပြည်မှ ရှင်ကစွည်းပထေရ် ရေးပြုခဲ့သော 'ကစွည်းသဒ္ဓါကျမ်း'
 ယခုမြန်မာပြည် ရဟန်း သာမဏေတို့ မူလသင်ရိုး လက်စွဲသဒ္ဓါကျမ်းပင်
 ဖြစ်၏။ (၂) သီဟိဋ္ဌ်ကျမ်းမှ အရှင်မောဂ္ဂလာန်ထေရ် ရေးပြုသော
 'မောဂ္ဂလာန ဗျာကရဏကျမ်း'၊ (၃) မြန်မာပြည် ပုဂံမှ အရှင်အဂ္ဂဝံသ
 ဆရာတော် ရေးသားပြုစုခဲ့သော 'သဒ္ဓနီတိကျမ်းကြီး' ၎င်းကျမ်းစာသက်
 မှာ ဤသုတေသနသရုပ်ပြ အဘိဓာန်ကျမ်းကိုစတင်ရိုက်နှိပ်သော ၁၃၁၆-ခု
 နှစ်၌ အနှစ် (၈၀၀) တင်းတင်းပြည့်ခဲ့လေပြီ။

သဒ္ဓါလင်္ကာရ မျိုး ၁၀-ပါး။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (ဂုဏ် ၁၀-ပါး) မှာကြည့်ပါ။

သဒ္ဓမ္မတရား၊ မျိုး ၃-ပါး၊ ထင်ရှား မိန့်တော်မူ။ ။ သူတော်ကောင်း တရား
 ၃-ပါးဟု ဆိုလိုသည်၊ ၎င်းကိုပင် အချို့နေရာ၌ သာသနာ ၃-ပါးဟု
 ရေးသားကြသည်လည်း ရှိ၏။ သို့သော် အမှန်ကား နောက် ၂-ပါးကို

(၅၉၆)

[သ + ခ်။ သ + န်]

သာသနာဟု မယူဆထိုက်ချေ၊ ပရိယတ္တိသာလျှင် အဆုံးအမစကားတော် အစစ် သာသနာ ဖြစ်ချေသည်။ (၁) ပရိယတ္တိ သဒ္ဓမ္မ-မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမ စကားတော်များ၊ (၂) ပရိယတ္တိ သဒ္ဓမ္မ- ဆုံးမချက်အုတ်တိုင်း လိုက်နာ ကျင့်ကြံမှုများ၊ (၃) ပရိဝေဓ သဒ္ဓမ္မ-လိုက်နာကျင့်ကြံမှုအတွက် ရရှိသော လုပ်ဒါအကျိုး မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်မျိုး။

သဒ္ဓါအပြား၊ မျိုး ၂-ပါး၊ ခွဲခြား ဝိတ်ဖြာသိ။ ။မိမိတို့ဘာသာ ဝါဒဆိုင်ရာ သက်ဝင်ယုံကြည်မှုမျိုး ၂-ပါး။ (၁) သဒ္ဓါတု- ကျောက်ခဲကို ဓာတ်တော် စစ်ဟု ယုံကြည်နေခြင်း၊ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ အစစ် မဟုတ်သည်တို့ ကို အစစ်မှတ်ထင်ကာ လွန်စွာ ယုံကြည်နေခြင်းမျိုး၊ မိစ္ဆာဓိမောက္ခခေါ် သဒ္ဓါအတု ဖြစ်၏။ (၂) သဒ္ဓါစစ်- ရတနာသုံးတန် ကံ၊ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်း။

သဒ္ဓါမျိုး ၄-ပါး၊ စာနည်း။ ။မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ ။ပါ။ ၂၉၈ ။ဋ္ဌ။ ၂၅၅။ ယုံကြည်လေးစားမှု အပြားလေးပါး။ (၁) ပသာဒ သဒ္ဓါ- ကြည်ညိုသင့် ထိုက်အပ်သော ဂုဏ်ကို မြင်ရ ကြားရလျှင် ကြည်ညိုတတ်သောသဒ္ဓါမျိုး၊ သို့သော် ဉာဏဝိပဿယုတ် သဒ္ဓါမျိုးဖြစ်၍ မခိုင်မြဲတတ်ချေ၊ (၂) ဩကပ္ပန သဒ္ဓါ- ဗုဒ္ဓ၏ အရဟံစသော ဂုဏ်တော်၊ ဓမ္မ၏သွာက္ခာတော စသော ဂုဏ်တော်၊ သံဃာ၏ သုပ္ပဋိပုန္ဒ စသော ဂုဏ်တော်များကို သိ မြင် ကြား၍ ကြည်ညိုသော သဒ္ဓါမျိုး၊ ၎င်းကား ဉာဏသမ္ပယုတ် သဒ္ဓါမျိုး ဖြစ်၍ ယခုဘဝအတွက်တာ ခိုင်မြဲလျက် သေလျှင် ပျောက်သည်၊ (၃) အာဂမ သဒ္ဓါ- ဗုဒ္ဓလောင်းလျာတို့၏ နိယတဗျာဒိတ်ကို ရပြီးရာ ဒါန သီလမှု၌ အစဉ်ပါလာသော သဒ္ဓါမျိုး၊ (၄) အဓိဂမ သဒ္ဓါ- နိဗ္ဗာန်ကို မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တိုင်မြင်ပြီးသော အရိယာ တို့၏ သဒ္ဓါမျိုး။

သန္တောသတရား ၁၂-ပါး။ ။နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ် ။ပါ။ ၃၉၇ ။ဋ္ဌ။ ၁၅၀-၌ အကျယ်ရှုပါ။ သန္တုဋ္ဌိခေါ် ရရသမျှနှင့် ဆောင်မဲ့တင်းတိမ်မှု သဘောတရား၊ ဆယ့်နှစ်ပါးကို မခေါ်သည်။ ဤ၌ “ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး” လေးပါးကို တည်၊ အောက်ပါ သန္တောသ ၃-ပါးနှင့် မြောက်သော် ၁၂-ပါးဖြစ်၏။ (၁) ယထာလာဘ သန္တောသ- ကောင်းဆိုးနှစ်ပါး မခွဲ ခြားဘဲ ရလာသမျှဖြင့်သာ ဆောင်ရုံရှိနေမှု၊ (၂) ယထာဗလ သန္တောသ- ကောင်းဆိုးထူးပါး ခွဲခြားစေဘန်လျက် မိမိနှင့် သင့်လျော်ရုံမျှသာ လဲလှယ်

[သ + န် ။ သ + ပ်]

(၅၉၅)

ဖလက်၍ သုံးဆောင်ခြင်း၊ (၃) ယထာသာရပု သန္တောသ- ကောင်းမွန် အဖိုးတန်သော ပစ္စည်းများကို သူတပါးအား ပေးလှူလျက် မိမိကောင်း သူတပါးမကြိုက်သော ပစ္စည်းများကိုသာ ရှာဖွေသုံးဆောင်ခြင်း။

သန့်ရှင်းရေးတရား ၃-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (သောဓေယျတရား ၃-ပါး) ဌ ဆိုအံ့။

သပ္ပာယ်အပြား မျိုး ၄-ပါး။ ။ ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူတို့ မိမိနှင့် မျှတချမ်းသာမှု သဘောတရား လေးပါး။ (၁) ဘောဇန သပ္ပာယ်- စားသောက်မှု၌ သင့်လျော် လျောက်ပတ်ခြင်း၊ (၂) အာဝါသ သပ္ပာယ်- နေထိုင်ရာ အိုးအိမ် ကျောင်းတို့ လျောက်ပတ်မှု၊ (၃) ပုဂ္ဂလ သပ္ပာယ်- ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံမှု၌ ညီညွတ်သင့်တင့်ရေး၊ (၄) ဥတု သပ္ပာယ်- ကျန်းမာရေး၌ သင့်တင့် လျောက်ပတ်မှု။

သပ္ပာယ်အပြား ၇-ပါး၊ တနည်း။ ။ ဥပရိပဏ္ဏာသ ။ ၄။ ၁၁၅။ အာဝါသော၊ ဂေါစရော ဘဿံ၊ ပုဂ္ဂလော၊ အထ ဘောဇနံ။ ဥတု ဣရိယပထော စေဝ၊ သပ္ပာယော သေဝိတဗော တိ။

သပိတ်အပြား၊ မျိုး ၂-ပါး၊ ဘုရားခွင့်ပြုချက်။ ။ (၁) မတ္တိကာ ပတ္တ- မြေ သပိတ်မျိုး၊ (၂) အယ ပတ္တ- သံသပိတ်မျိုး၊ ရဟန်းတော်များ အတွက် ထိုသပိတ် ၂-မျိုးသာ အပ်၏။

သပိတ်မျိုး ၃-ပါး။ ။ ရဟန်း သာမဏေတို့ သုံးဆောင်ရန် ဘုရားခွင့်ပြုတော် မူသော သပိတ် သုံးမျိုး၊ အကျယ်ကို ဝိနည်း ပတ္တဝင်္ဂ၌ ရှုပါ။ (၁) ဥက္ကဋ္ဌ သပိတ်- မပြောမမာ အလောတော် ချက်ပြီး ထမင်း သုံးပြည့် တခွက် ဝင်သော သပိတ်၊ (၂) မဇ္ဈိမ သပိတ်- ၎င်း ထမင်းမျိုး သုံးခွက်နှင့် တစလယ်ဝင်သော သပိတ်၊ (၃) ဩမကသပိတ် ၎င်း ထမင်းမျိုး သုံးခွက် နှင့် တလမယ်ဝင်သော သပိတ်။

သပိတ် ၉-လုံး။ ။ ပါရာဇိက ။ ပါ။ ၃၅၃ ။ ၄။ ဒု-အပ်။ ၂၇၁။ အထက်ပါ သုံးမျိုးကို ကိုးမျိုး ပြားပုံ [က]။ (၁) ဥက္ကဋ္ဌ သပိတ်- အထက်နှင့် တူ၏။ (၁) ဥက္ကဋ္ဌ ကုဋ္ဌ သပိတ်- ဥက္ကဋ္ဌ သပိတ်ထက် ကြီးသည်၊ (၎င်းသည် အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာ မအပ်။) (၂) ဥက္ကဋ္ဌ ဩမက သပိတ်- ဥက္ကဋ္ဌ သပိတ်အောက် ငယ်၍ မဇ္ဈိမသပိတ်ထက် ကြီးသည် [ခ]။ (၃) မဇ္ဈိမ သပိတ်- အထက်နှင့်

(၅၉၀)

[သ + ပ။ သ + ဗ]

တူ၏။ (၅) မဇ္ဈိမုက္ကဋ္ဌ သပိတ်-မဇ္ဈိမ သပိတ်ထက်ကြီး၍ ဥက္ကဋ္ဌ သပိတ်အောက် ငယ်သည်။ (၆) မဇ္ဈိမောမက သပိတ်-မဇ္ဈိမသပိတ်အောက် ငယ်၍ သြမက သပိတ်ထက် ကြီးသည်။ (၇) သြမကသပိတ်-အထက်နှင့်တူ၏။ (၈) သြမက ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်- သြမကသပိတ်ထက် ကြီး၍ မဇ္ဈိမ သပိတ်အောက် ငယ်သည်။ (၉) သြမကောမက သပိတ်- သြမက သပိတ်အောက် ငယ်သည်။ (၁၀) (၎င်းသည် အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာ မအပ်။) အကျယ် အဆုံး အဖြတ်ကို ဝိနည်းတော် ပတ္တဝင်မှာ ရှုလေ။

သပိတ်မောက်ခြင်း၏ အင်္ဂါ ၈-ပါး။ ။ ရဟန်းတော်များက ဒါယကာအား သပိတ်မောက်ရခြင်း အင်္ဂါ ၈-ပါးဟူ၏။ ဝိနည်းတော်မှ။ (၁) ဘိက္ခုနု အလာဘာယ ပရိသက္ကန- ရဟန်းတို့အား လာဘ်တိတိအောင် လာဘ် မရအောင် ပြုလုပ်ခြင်း၊ (၂) အနတ္တယ ပရိသက္ကန- အကျိုးမဲ့ ဖြစ်အောင် ပြုခြင်း၊ (၃) အဝါ သာယ ပရိသက္ကန- နေမြဲကျောင်းကန်၌ မနေနိုင်အောင် ပြုခြင်း၊ (၄) အကောသန-ဆဲရေးခြင်း၊ (၅) ဘေဒန-ရဟန်းချင်းဂိုဏ်းကဲ့ အောင်ပြုခြင်း၊ (၆) ဗုဒ္ဓအဝဏ္ဏ ဘာသန- တရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆိုခြင်း၊ (၇) ဓမ္မ အဝဏ္ဏ ဘာသန- တရား၏ ဂုဏ်မဲ့ကို ပြောဆိုခြင်း၊ (၈) သံဃ အဝဏ္ဏ ဘာသန-သံဃာ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆိုကဲ့ရဲ့ခြင်း။

သပ္ပုရိသ ဂုဏ်အင်္ဂါ ၇-ပါး။ ။ မဂ်ဖိုလ်ရကြောင်း တရားလမ်းကောင်း ညွှန်ပြဟောကြားသူတို့၏ ဂုဏ်အင်္ဂါ ၇-ပါး။ (၁) ပိယ ဂုဏ်-သတ္တဝါ မှန်သမျှ ချစ်မြတ်နိုးလှခြင်း၊ (၂) ဂုဏ်-ကမ္ဘာသားအားလုံးတို့ လေးစားနိုင်သော ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာ ရှိရခြင်း၊ (၃) ဘာဝနိယ ဂုဏ်-ဝေဘန်သုံးသပ်နိုင်သော ဉာဏ်ရှိရခြင်း၊ (၄) ဝတ္တဂုဏ်-မေးသမျှ ချေပ ဖြေဆိုနိုင်မှု ရှိရခြင်း၊ (၅) ဝစနက္ခမ ဂုဏ်-ငမးစမ်းပြောဆိုသမျှ သည်းခံ နိုင်ရခြင်း၊ (၆) ဂမ္ဘီရ ဂုဏ်- နက်နဲခက်ခဲသော တရားမြတ်ကို ဟောကြား ထုတ်ဖော်ပြနိုင်မှု ရှိရခြင်း၊ (၇) နောစာဌာန ဂုဏ်- မလျော်ရာဌာန၌ မဟောပြု မတိုက်တန်းမှု ရှိရခြင်း။

သပ္ပုရိသ ဒါနမျိုး ၅-ပါး။ ။ ပဉ္စဂုံတ္ထရ။ ပါ။ ၁၅၂။ ဌ။ ၅၃-၌ အကျယ်ရှုပါ။ ၎င်း သရုပ် (အသပ္ပုရိသ ဒါနမျိုး ၅-ပါး) နှင့် ဗျတ်ရိက် ယူပါလေ။

သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အစွမ်း ၃-ပါး။ ။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၏ အားအစွမ်း ၃-ပါး။ (၁) ဧယုတေတရား ငါးပါးတို့ကို သဘောအားလျော်စွာ

သိစွမ်းနိုင်ခြင်း၊ (၂) သို့ သိသည့်အားလျော်စွာ ထိုဥေယျဓံတရားတို့၏ ဟောအဓိသော အပြားကို သိစွမ်းနိုင်ခြင်း၊ (၃) ဝေနေယျပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အဘယ အဓိမုတ္တိ အစရှိသည်ကို ထင်ရှားအောင် ပြစွမ်းနိုင်ခြင်း။

သဗ္ဗစိတ္တ သာဓာရဏ စေတသိက် ၇-ပါး။ ။စိတ် ၈၉-ပါးလုံးနှင့် ယှဉ်သော စေတသိက်များ ဟူ၏။ (၁) ဖဿ-အာရုံကို တွေ့ထိခြင်း လက္ခဏာ၊ (၂) ဝေဒနာ- အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်းလက္ခဏာ၊ (၃) သညာ- အာရုံကို မှတ်၍ သိခြင်း လက္ခဏာ၊ (၄) စေတနာ- စေ့ဆော် နှိုးဆော်ခြင်း လက္ခဏာ၊ (၅) ကေဂ္ဂတာ-မိမိအာရုံမှ တပါးသို့ မရွေ့ရှားခြင်း သမယုတ် တရားတို့ကို မပျံ့လွင့်ခြင်းလက္ခဏာ နှစ်ပါး၊ (၆) ဇီဝိတိန္ဒြေ-မိမိနှင့်အတူ ဖြစ်ဖက် ယှဉ်ဖက်တရားတို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း လက္ခဏာ၊ (၇) မနသိ ကာရ- ယှဉ်ဖက်တရားစုကို အာရုံသို့ ပြေးစေခြင်း စိုင်းနှင်ခြင်းလက္ခဏာ ရှိ၏။

သဘင်ပွဲများ၊ ကြူးပျော်သွား၊ ၆-ပါး အပြစ်ရ။ ။၎င်း သရုပ်ကို (ပွဲလမ်း သဘင်၊ ပျော်ကြူးလျှင်၊ ၆-အင် အပြစ်ရ) ဟူသော သုတေသန၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

သမင်မျိုး ၁၁-ပါး။ ။သမင်ခေါ် ကုဋ္ဌနုနာမျိုး ဆယ်ပါး။ (၁) သမင်ဖြူ- အကွက်ပေါ်၍ ထုံပြီး အလယ်ဖြူလျက် ကျယ်ပြန့်လွယ်သည်၊ (၂) သမင်နီ- အနီကွက်ပေါ်၍ ထုံပြီး ကျယ်ပြန့်လွယ်သည်၊ (၃) သမင်နက်-နီဖြူကွက် ပေါ်၍ အလယ်နက်သည်၊ ထုံသည်၊ (၄) သမင်ဝက်-ဖြူနီ၊ နက်၊ အကွက် ထဲ၌ ဝက်မေးအလား အမေးများ ပေါက်နေသည်၊ (၅) သမင်ညှင်း- ပေးညှင်းကဲ့သို့ အသားထူပြီး အလယ်ချိုင့်၍ မေးညှင်းနုများ ပြန့်ပွား လာသည်၊ (၆) သမင်သဖန်း- သဖန်းသီးကဲ့သို့ နီပြီး အဖု အပိန်ကြီးတွေ ထွက်လာတတ်သည်၊ (၇) သမင်ကုတ္တ- ညှောင်းညှာထုံကျင် ကိုက်ခဲပြီး အကျောကပ်၍ လက်၊ ခြေ၊ ကုပ်ခါ အကွက်ပေါ်တတ်သည်၊ (၈) သမင် ယုတ္တ-အသား အရေ တကိုယ်လုံး မဲ့ခြောက်လျက် အဖတ်အဖတ် ကြွကွာ ပြီးလျှင် အကျောကိုင်ကာ မျက်စိ၊ နှုတ်ခမ်း၊ ကိုယ်၊ လက်၊ စောင်းရွဲ့ တတ် သည်၊ (၉) သမင်ဖွတ်သံပြောက်- အသံနက်၍ နှာပုပ်ပြီး နှာခေါင်း အလယ်၌ ပျားစွဲသကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်၏၊ (၁၀) သမင်ပေး- ပေးကဲ့သို့ အနားထူပြီး အကွက်အကွက်ကြီးတွေ အထပ်အထပ် ပေါ်လာတတ်သည် ဟူ၏။

(၆၀၀)

[သ + မ]

သမဏ အင်္ဂါမုနိ ၃-မြှာ၊ မိန့်မှာ အများသိ။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (ရဟန်းဟု ခေါ်၊ အင် ၃-ဘော်)၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

သမဏ သုခမုနိ ၇-ပါး။ ။ ၎င်း အဓိပ္ပာယ် အလွယ်ဆုံးကို မုဒ္ဒသာသန-မဟာ ပုဒ္ဒဝင်။ ပ-သွဲ့။ ဝ- ပိုင်း။ ၄၈။ နှင့်၊ ၎င်းအုပ်၊ (ခါး) တို့၌ ရှုပါကုန်။ ဂဟန်း-ဗဟာယျာဒါ ချမ်းသာခြင်း ရှစ်ပါးဟူ၏။ (၁) ဥစ္စာ စပါး ရှာမှီး သိမ်းထားမှု မရှိ၍ ချမ်းသာခြင်း၊ (၂) ကိုယ်တိုင် မချက်မပြုတ်ရပဲ အပြစ်ကင်းကွာ ဆွမ်းအစာမျိုးကိုသာ ရှာမှီးခံယူ စားသုံးရ၍ ချမ်းသာခြင်း၊ (၃) ဉာဏ်ဖြင့်ဆင်ခြင်လျက် အေးချမ်းသော ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်ရ၍ ချမ်းသာခြင်း၊ (၄) မင်းစိုးရာဇာတို့၏ အတင်းအကြပ် အခွန်အဟုတ် ဖောင်းခံခြင်း၊ ရွှေငွေစသည့် ပစ္စည်းဘဏ္ဍာတို့ကို သိမ်းယူ စုဆောင်းရ၍ ချမ်းသာခြင်း၊ (၅) အဆောက်အဦ အသုံးအဆောင်တို့၌ တပ်မက်ခြင်းကင်း၍ ချမ်းသာခြင်း၊ (၆) သူခိုး မားပြုတို့၏ လုရက်တိုက် ခိုက်မှုတို့၌ ရွှေငွေ ဥစ္စာမရှိ၍ ကြောက်ထိတ်မှုမရှိ ချမ်းသာခြင်း၊ (၇) မင်းအမတ်တို့နှင့် ဝေယျာဉ်မရှိ၍ ချမ်းသာခြင်း၊ (၈) အပိတ်အပင်အတား အဆီးမရှိပဲ မိမိသွားလိုရာသို့ လွတ်လပ်စွာ သွားနိုင်၍ ချမ်းသာခြင်း။

သမ္ပဇဉ်တရား ၄-ပါး။ ။ သုတ်သီလက္ခန္ဓာ ။ ပါ။ ၆၇ ။ ဋ။ ၁၆၅။ မူလ ပဏ္ဍာသ ။ ပါ။ ၇၂ ။ ဋ။ ပ-အုပ်။ ၂၅၈-၌ အကျယ်ရှုပါ။ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သော ဉာဏ်အမြင်တရား လေးပါး။ သမ္ပဇဉ် ပါဠိပျက်။ (၁) သတ္တက သမ္ပဇဉ်- အမှုကိစ္စ တစ်ခုခုကို ပြုလုပ်မည့် အခါမျိုး၌ အကျိုးရှိမဲ့ ဆင်ခြင်ဉာဏ် ကြီးကဲမှုမျိုး၊ (၂) သပ္ပာယ် သမ္ပဇဉ်- မည်သည့်အရာမဆို အကျိုးပင် ရှိသော်လည်း မိမိနှင့်သင့်လျော်လျောက် ပတ်ဖွယ်ဖြစ်ရန် ဆင်ခြင်ဉာဏ် ကြီးကဲမှုမျိုး၊ (၃) အ သမ္မောဟ သမ္ပဇဉ်- မည်သည့်အရာမျိုးမဆို မောက်မှားတွေ့ဝေ တိမ်းပါးချွတ်ချော်ခြင်း မဖြစ် စေရန် ဆင်ခြင်ဉာဏ် ကြီးကဲမှုမျိုး၊ (၄) ဂေါစရ သမ္ပဇဉ်- သွားလာ ကျက် စားရာ၌ တိမ်းပါး ချွတ်ချော်ခြင်း မဖြစ်စေရန် ဆင်ခြင်ဉာဏ် ကြီးကဲမှုမျိုး။

သမ္ပတ္တိစက် ၄-ပါး။ ။ အဘိဓမ္မာ ဝိဘင်း ။ ပါ။ ၃၅၁။ သမ္မောဟဝိနောဒနိ အဋ္ဌကထာ ၄၂၁-၌ အကျယ်ရှုပါ။ ကောင်းမှု ရေးရာအတွက် ပြီး ပြည့်စုံ ခြင်း တရားလေးပါး။ (၁) ဂတိ သမ္ပတ္တိ- လူ့ ပြည် နတ်ပြည် မြဟွာ့ပြည် တို့သို့ လားရောက် ရခြင်းမျိုး၊ (၂) ဥပဓိ သမ္ပတ္တိ- ကိုယ်အင်္ဂါ၏ ပြည့်စုံ

တင့်တယ်လှပခြင်းမျိုး၊ (၂) ကာလ သမ္မတ္တိ-ကပ်သုံးပါးမှ လွတ်ကင်း
သော ကာလမျိုး၊ (၃) ပယောဂ သမ္မတ္တိ- အကျိုးစီးပွားကို ဖြစ်ထွန်း
အောင်ဆောင်ရွက် လုပ်ကိုင်နိုင်ခြင်း၊ အား လုံ့လ လိမ္မာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ
ခြင်းမျိုး။

မှတ်ချက်။ ။ ၎င်းကိုပင် 'သမ္မတ္တိတရား ၄-ပါး' ဟုလည်း ခေါ်ဆို
ကြသေး၏။

သမ္မုဒါတရား ၅-ပါး။ ။ သုဇ် သီလက္ခန္ဓ် ။ ပါ။ ၁၉၆ ။ ဣ။ ၂၁၁။ သောက
ကင်းရေး၌ ကောင်းသော ပြည့်စုံခြင်းတရား ၅-ပါး။ (၁) ဉာတိ သမ္မဒါ-
ဆွေမျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ (၂) ဘောဂ သမ္မဒါ- စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့်
ပြည့်စုံခြင်း၊ (၃) အရောဂျ သမ္မဒါ-အနာရောဂါ ကင်းခြင်း၊ (၄) သီလ
သမ္မဒါ- အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ (၅) ဒိဋ္ဌိ သမ္မဒါ- အယူ ဘာသာ
မှန်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း။

သမ္မုဒါတရား ၈-ပါး၊ တနည်း။ ။ အဋ္ဌင်္ဂုတ္တရ ။ ပါ။ ၁၀၇ ။ ဣ။ ၁၄၀-၂၃၉-တို့၌
အကျယ်ရှုပါ။ ။ ယခု မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာဘောဂနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊
တမလွန်၌ ချမ်းသာကြောင်းဖြစ်ခြင်း တရား ရှစ်ပါး။ (၁) ဥဇ္ဇာန သမ္မဒါ-
ထကြလုံ့လ ဝီရိယနှင့် ပြည့်စုံမှု၊ (၂) အာရက္ခ သမ္မဒါ- ရပြီးဥစ္စာကို
အိမ်းဆည်းတတ်မှု၊ (၃) ကလျာဏ မိတ္တတာ- အပေါင်းအသင်း ဆန့်မှု၊
(၄) သမ ဇီဝိတ တာ- ချွေတာရေး တတ်သိလိမ့်မာမှု၊ (၅) သဒ္ဓါ သမ္မဒါ-
သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံမှု၊ (၆) သီလ သမ္မဒါ- သီလနှင့် ပြည့်စုံမှု၊ (၇) စာဂ သမ္မဒါ-
စွန့်ကြဲပေးကမ်း တတ်မှု၊ (၈) ပညာ သမ္မဒါ- နေရာတကာ အမှန်သိတတ်မှု။

သမ္မပ္ပလာပ အင်္ဂါ ၂-ပါး။ ။ နားထောင်သူတို့အား အကျိုးမရှိ လုပ်ပျက်
ကိုင်ပျက် စကားပျမ်းအင်္ဂါ ၂-ပါး။ (၁) နိရတ္တက ပုရတာ- အနက်မဲ့
အကျိုးမဲ့ စကားကို ရွှေ့ပြုသူ၏ အဖြစ်၊ (၂) ကစနံ- ယင်း စကားကို
ပြောဆိုခြင်း။ (သီတာ၊ ရာမစသော ဇာတ်စကားမျိုး)။

သမ္မပ္ပလာပ ကံ၏ မကောင်းကျိုး ၇-ပါး။ ။ အကျိုးမဲ့ ပြိန်ဖျင်းသော
စကားကို ပြောဆိုခြင်းကြောင့် ရရှိသော မကောင်းကျိုး ပြစ်များ။
(၁) ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်ရခြင်း၊ (၂) လူအများ၏ အမှန်းကို
ခံရခြင်း၊ (၃) မရိုသေ မလေးစားခြင်း၊ (၄) အယုံအကြည် ကင်းမဲ့ခြင်း၊

(၆၀၂)

[သ + မ]

(၅)ပညာ နည်းပါးခြင်း၊ (၆)လောဘ နည်းခြင်း၊ (၇)တန်ခိုးအာနုဘော် နည်းခြင်း။

အမွှော့ဓိပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ၃-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ် (ဗောဓိမျိုး ၃-ပါး)၌ ရှုပါ။

သမ္မောဂမျိုး ၂-ပါး။ ။ ရဟန်းတော်များ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး တရား နှစ်ပါး။ (၁) ပစ္စယ သမ္မောဂ-ကိုယ်ပစ္စည်းကို ပေးကမ်းချီးမြှောက်ခြင်း နှင့် သူ့ ပစ္စည်းကို ခံယူသုံးစွဲခြင်း၊ (၂) ဓမ္မ သမ္မောဂ-တရားဓမ္မ ဟောပြော ဆွေးနွေး သြဝါဒပေးခြင်း၊ နည်းယူကျင့်ကြံခြင်းနှင့် ကံကြီးကံငယ် အတူ ပြုဆောင်ခြင်းမျိုး။

သမ္မတမင်း အပြား မျိုး ၄-ပါး။ ။ ကမ္ဘာစဉ်ဆက်တင်မြှောက်ခံရတတ်သော သမ္မတမင်းမြတ်တို့၏ ယေဘုယျမျိုး လေးပါး ဟူ၏။ (၁) မနုဿသမ္မတ-မင်းကျင့်တရားအပေါင်းတို့ဖြင့် မတိမ်းစောင်းအောင် အုပ်ချုပ်တတ်သည့် လူသမ္မတမင်း၊ (၂) သီဟ သမ္မတ-အခြေလေးချောင်း သားအပေါင်း တို့တွင် အရဲရင့်ဆုံး ဖြစ်သည့် ခြင်္သေ့ သမ္မတမင်း၊ (၃) ဟံသ သမ္မတ-ငှက်တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့တွင် စိတ်သဘော အကောင်းဆုံး ဖြစ်သည့် ဟင်္သာ သမ္မတမင်း၊ (၄) မစ္ဆ သမ္မတ-ငါးအပေါင်းတို့၏ သမ္မတ အာနန္ဒာ ငါးမင်းကြီး။

သမ္မပ္ပဇာန် ၄-ပါး။ ။ ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်း ဝီရိယ လေးပါး။ (၁) ဥပ္ပန္န ပါပက ပဟာယ ဝါယာမ-ပြုပြီးဖြစ်ပြီးသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို ဂရုမပြု ပြန်လည်၍ မအောက်မေ့ဘဲ တခါထဲ ပယ်စွန့်ထားမှု၊ (၂) အနုပ္ပန္န ပါပက အနုပ္ပါဒါယ ဝါယာမ-မဖြစ်သေးသော အကုသလဓမ္မ ကို မဖြစ်ရအောင် အားထုတ်မှု၊ (၃) အနုပ္ပန္န ကုသလ ဥပ္ပါဒါယ ဝါယာမ-မဖြစ်ပေါ်သေးသော ကုသိုလ်တရားကို ဖြစ်အောင် အားထုတ်မှု၊ (၄) ဥပ္ပန္န ကုသလ ဥပ္ပါဒါယ ဝါယာမ-ဖြစ်ပြီးပြုပြီးသော ကုသိုလ်စုကို အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် အောက်မေ့ပွားများ သတိရအောင် အားထုတ်မှု။

သမ္မသနဉာဏ်မျိုး ၄-ပါး။ ။ တေဘူမက ရုပ်နာမ်ဓမ္မကို လက္ခဏာယာဉ် ၃-ပါး တင်၍ ဆင်ခြင်သုံးသပ်သော ဉာဏ် ၄-ပါး။ (၁) ကလာသ သမ္မသန-ခန္ဓာ ၅-ပါးကို ကာလ ၃-ပါး စသည် မခွဲခြားဘဲ ရှုပ် အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနုတ္တာ၊ ဝေဒနာ စသည်၌လည်း ထို့ အတူ ဆင်ခြင်သုံးသပ်မှု ဉာဏ်၊ (၂) ဇာဒ္ဓါန သမ္မသန-ခန္ဓာ ၅-ပါးကို အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် ဘဝအားဖြင့် ခွဲခြား

ပြီး လက္ခဏာယာဉ် တင်လျက် သုံးသပ်သော ဉာဏ်၊ (၃) သန္တတိ သမ္ပသန-
ရုပ်နာမ်ဓမ္မ၌ အပူရုပ်စဉ်၊ အခအားရုပ်စဉ်၊ နေ့ရုပ်စဉ်၊ ညဉ့်ရုပ်စဉ်၊ မာရုပ်စဉ်၊
မမာရုပ်စဉ်၊ စိတ်ဆိုးရုပ်စဉ်၊ စိတ်ကောင်း ရုပ်စဉ်၊ နွေ ရုပ်စဉ်၊ မိုးသုံးရုပ်စဉ်
စသည်ဖြင့် ရှုမှတ် ဆင်ခြင်၍ လက္ခဏာယာဉ်တင်သော ဉာဏ်၊ (၄) ခဏ
သမ္ပသန-နာမ်ရုပ် ဓမ္မတို့ကို ခဏသုံးပါးသို့ တင်၍ ဆင်ခြင် သုံးသပ်မှုမျိုး။

သမသိသိ ရဟန္တာ ၃-မျိုး။ ။ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် ။ ပါ။ ၁၂၃ ။ ငွ။ ၁၆၈ ။

(၁) ဣရိယာပထ သမသိသိ ရဟန္တာ- အရဟတ္တဖိုလ် မရသမျှ သည်
ဣရိယာပုထိက ငါ၊ မထ-ဟု အဓိဋ္ဌာန်၍ အားထုတ်နေရာ အရဟတ္တ
ဖိုလ်လည်းရ၊ ဣရိယာပုထိမှလည်း ထ၊ ရခြင်း၊ ထခြင်း တပြိုင်နက်
ဖြစ်သော ရဟန္တာမျိုး။

(၂) ရောဂ သမသိသိ ရဟန္တာ- ဤ စွဲကပ် နှိပ်စက်နေသော ရောဂါ
မပျောက်ကင်းမီအတွင်း ရဟန္တာဖြစ်အောင် အားထုတ်မည်ဟု
စိတ်ပိုင်းဖြတ်ခါ အားထုတ်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်လည်းရ၊ ရောဂါလည်း
ပျောက်၊ ရခြင်း၊ ပျောက်ခြင်း တပြိုင်နက်ဖြစ်သော ရဟန္တာမျိုး။

(၃) ဇီဝိတ သမသိသိ ရဟန္တာ- ရဟန္တာလည်းဖြစ်၊ ဇီဝိတိန္ဒြေလည်းချုပ်၍
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသွားသော ရဟန္တာမျိုး။

သမ္မာဒိဋ္ဌိ ၃-မျိုး။ ။ အယူကောင်း ဘာသာမှန် အမျိုးအစား ၃-ပါး။

(၁) ကမ္မဿ ကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ- ကံ၏ အကျိုးလောက်ကိုသာ သိမြင်
နိုင်သော အယူကောင်း အယူမှန်၊ (၂) ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ- ရုပ်နာမ် ဓမ္မတို့
၌ လက္ခဏာယာဉ် ၃-ပါးတင်၍ သိမြင် ရှုမှတ်နိုင်သော အယူမှန်၊ (၃)
မဂ္ဂ ဖလ သမ္မာဒိဋ္ဌိ- မဂ်ဖိုလ် အဆင့် အတန်းသို့ ရောက်အောင် ရှုမြင်နိုင်
သော အယူမှန်။

သမ္မာဒိဋ္ဌိမျိုး ၅-ပါး။ ။ ဥပရိပဏ္ဍာသ ။ ပါ။ ၁၁၆ ။ ငွ။ ၉၂။ ၉၅။

(၁) ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ (၂) ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ (၃) မဂ္ဂ
သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ (၄) ဖလ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ (၅) ပစ္စဝေက္ခဏာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။

သမ္မာဒိဋ္ဌိမျိုး-၄၀၊ တနည်း။ ။ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို တည်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ၅-ပါးနှင့်
မြှောက်ပွားလျှင် သမ္မာဒိဋ္ဌိမျိုး-၄၀ ရသည် ဟူ၏။

(၆၀၄)

[သ + မ]

သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ယူသူ၏၊ စောင့်သိ အင် ဂ-ဖြာ။ ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဘာသာ၌ လာရှိသော အင်္ဂါရှစ်ပါးကို ဘာသာဝင်တို့ စောင့်ထိန်း သိရှိထားရမည် ဟူ၏။ ၎င်း အင်္ဂါ ရှစ်ပါးကား (မဂ္ဂင် ရှစ်ပါး) ပင်တည်း။

သမာဓိဂုဏ်၊ ဇိ-ပါးစုံ၊ အကုန် ထုတ်ပြပါ။ ။ တည်ကြည်စွာ တင်စား စပ်ဆို သီကုံးမှု အလင်္ကာမျိုးကို ဆိုသည်။ ဤ၌ ဇိ-ပါးမေး၍ ဇိ-ပါးသာ ဖြေလိုက် သည်။

- (၁) အ ပါဏ သမာဓိဂုဏ်- သက်မဲ့ကို သက်ရှိလေဟန် တင်စား စပ်ဆို ခြင်းမျိုး။ ပုံ-ချေးသေဋ္ဌေး မီးသွေးငိုတယ်၊ ကျီးမွေးကို ရှုံးတဲ့ မထား၊ ဟူရာ၌ 'မီးသွေးငို' ဦးပုည။
- (၂) နိ ရူပ သမာဓိဂုဏ်- ဆင်းရဲကို ဆင်းမဲ့၌ တင်စား ရေးစပ်ခြင်းမျိုး။ ပုံ-မယ်တော်တူနှင့်၊ မိထွေးရင်းကို၊ လေးစင်းသမုဒ်၊ ဘဝနုပ်မှ၊ ကယ် ထုတ်ဆောင်ယူ၊ ဟူရာ၌ အဆင်းရှိသော သမုဒ္ဒရာကို အဆင်းမဲ့ ဘဝ နှင့် တင်စားထားသည်။ ဂေါတမီ အပဒါန်။
- (၃) နိ ရသ သမာဓိဂုဏ်- အရသာရှိသည်ကို အရသာမဲ့၌ တင်စားစပ်ဆို ထားခြင်းမျိုး။ ပုံ- မွှေးထုံနံ့သာ၊ အေးလေတ္တာဟု၊ ရသာယန၊ ချိုမြ ဆိမ့်ဆိမ့်၊ ဟူရာ၌ ခူးရင်း သြဇာ မှသာ ချိုဆိမ့်သော အရသာ ရကောင်းပါလျက် မရကောင်းသော မေတ္တာတရား၌ တင်စား ထားပုံကို သိလေ။
- (၄) အ ဒြဝ သမာဓိဂုဏ်- အရည်သဘောကို အရည်မဟုတ်ရာ၌ တင်စား ခြင်းမျိုး။ ပုံ-ပညာရှင်နို့၊ သောက်စို့ မကုန်၊ ဆရံ့ဂုဏ်၊ ဟူရာ၌ သောက်၍ ရကောင်းသည့် နို့ ရည်ကို မရကောင်းသော ပညာ၌ တင်စားထားသည်။
- (၅) အ ကတ္တု သမာဓိဂုဏ်- လူစသော ကတ္တားသဘောကို ကတ္တား မဲ့သော အရာ၌ တင်စား စပ်ဆိုခြင်းမျိုး။ ပုံ- မာရ်စစ်၏ ပစ်ခတ် သော လက်နက်အားလုံးသည် ဘုရားထံမှောက် ရောက်သောအခါ ရှက်ကြောက် ရိုသေကြကာ အသွားတုံးပြီး ပန်းကုံး ပန်းဆိုင်းများ သွင်ဖြင့် ဦးတင်ပူဇော်ကြကုန်၏ ဟူရာ၌ လူစသည်တို့သာ ရကောင်း သော ရှက်ကြောက် ရိုသေ ဦးတင်မှု ကတ္တား၏ သဘောကို ကတ္တား မဟုတ်သည့်လက်နက်၌ တင်စားထားသည်။

(၆) အသရီရ သမာဓိဂုဏ်-အထည်ကိုယ်ခြင်ရုံမှ ရကောင်းသော အရာကို မရကောင်းသော အရာ၌ တင်စားစပ်ဆိုခြင်းမျိုး။ ပုံ- သံသရာစက်၊ ကန်အကွက်ကို၊ ခုတ်ဖျက်ချိုးဖြတ်၊ မဂ်ဘာဏ်မြတ်ဖြင့်၊ ဟူရာ၌ ခြင် ရုံမှ ရကောင်းသည့် ခုတ်၊ ဖျက်၊ ချိုး၊ ဖြတ်၊ မှုတို့ကို ခြင်မရှိသော သံသရာစက်၌ တင်စားထားသည်။

မှတ်ချက်။ ။ဤ ၆-ပါးကား နည်းရရုံမျှသာ ဖြစ်၏။ ထိုထက်ပို၍လည်း သင့်သလို ထုတ်နိုင်သေးသည်။

သမာဓိဖြစ်ကြောင်း ၁၁-ပါး။ ။မူရင်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာနှင့် အခြား အဋ္ဌကထာတို့မှာ ရှုလေ၊ ဤ၌ ဆရာတော် ဦးဗုဒ္ဓိ၏ ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ ကို မူတည်၍ ပြသွားမည်။ (၁) ဝတ္ထုစင်စေ- ပစ္စည်း ၄-ပါး စသော ဝတ္ထုများ စင်ကြယ်သန့်ရှင်း အပြစ်ကင်းရခြင်း၊ (၂) ဣန္ဒြေမျှစွာ- သဒ္ဓါနှင့် ပညာ၊ ဝီရိယနှင့် သမာဓိကို မျှတစေရခြင်း၊ (၃) လိမ္မာ နိမိတ္တ- ကသိုဏ်းနိမိတ်တို့ကို ယူရာ၌ လိမ္မာရခြင်း၊ (၄) ပဂ္ဂဟ-ဝီရိယလျော့ခြင်း နသည်ဖြစ်သော အခါ ဓမ္မဝိစယ၊ ဝီရိယ၊ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်တရားတို့ဖြင့် စိတ်ကို ချိုးမြှောက် ပေးရခြင်း၊ (၅) နိဂ္ဂဟ-ဝီရိယလွန်၍ စိတ်ပျံ့လွင့်သော အခါ ပဿဒ္ဓိ၊ သမာဓိ၊ ဥပေက္ခာ သမ္မောဇ္ဈင်တို့ဖြင့် စိတ်ကို နှိမ်ပေးရခြင်း၊ (၆) သမ္မဟံသာ- ပညာယောဂနည်းပါး၍ ငြိမ်သက်သော သူ့ကို မရ ခြင်းကြောင့် စိတ် မနစ်သက်သော အခါ သံဝေဂဝတ္ထု ရှစ်ပါးကို ဆင်ခြင် ၍၎င်း၊ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကို အောက်မေ့၍၎င်း၊ စိတ်ကို ရွှင်စေရခြင်း၊ (၇) ဥပေက္ခာနှင့်-လျော့ခြင်း၊ လွန်ခြင်းကင်း၍ တပါးအာရုံ၌ ကြောင့်ကြ မပြု မိမိရှုမြဲတိုင်း အာရုံ၌သာ အညီအညွတ် ရှု၍နေရခြင်း၊ (၈) ပျံ့လွင့် သူကြဉ်- စိတ်ပျံ့လွင့်သူကို ကြဉ်ရှောင်ရခြင်း၊ (၉) တည်ကြည်ယှဉ်မှ- တည်ကြည်သူကို မှီဝဲယှဉ်ကပ်ရခြင်း၊ (၁၀) ဈာန်ဝိမောက်-ဈာန်ဝိမောက္ခ ကို ဆွင့်ခြင်ရခြင်း၊ (၁၁) ဓိမုတ် လှောက်သည်၊ ပွင့်မြောက် ဓိတိ၊ ဆယ်တစ်တည်း။ သမာဓိကို ဖြစ်စေရန် ညွတ်၊ ကိုင်း၊ ရှိုင်း၊ ဝှမ်းသော ကြိုးစားစိတ် ရှိရခြင်း။

သမာဓိ၏ ရန်သူကြီး ၄-ပါး။ ။သမာဓိ၏ မျန်သူတို့ကား များစွာရှိကြ၏။ သို့သော် ဤ ၄-ပါးကား နီးစပ်၍ ထင်ရှားသည် ဟူ၏။ (၁) ထိန်-ကုသိုလ် မှု၌ စိတ်ဓာတ်၏ လျော့ပါးခြင်း၊ စိတ်မဝင်စားခြင်း၊ မခံခြင်းသဘော။

(၂) မိစ္ဆာ-ဝိကချဉ်းခြင်း၊ (၃) ဥဒ္ဓစ္စ-စိတ်၏ ကုသိုလ်ထဲမှ အာရုံတပါးသို့ ရောက်ရောက်သွားခြင်း၊ ပျံ့လွင့်တုန်လှုပ်ခြင်းသဘော၊ (၄) မိစ္ဆာဝိတက်-ကမ္မဋ္ဌာန်း အာရုံတပါးသို့ ကြာမြင့်စွာ ရောက်သွား ကြံစည် တွေးတော နေမှုများ။

သမာဓိ ကြီးထွားကြောင်း ၆-ပါး။ ။တရားထူး တရားမြတ် ရလွယ်ကြောင်း ၆-ပါး ဟူ၏။ ယောဂီများ အတွတ် သိမှတ်စရာ။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ။ပါ။ ၄၇။ဋ္ဌ။ ပ-အုပ်။ ၂၁၇။ (၁) စိတ္တ ဖာသု-စိတ်ချမ်းသာခြင်း၊ (၂) သရီရ ဖာသု-ကိုယ်ချမ်းသာခြင်း၊ (၃) အာဂေဒရ ဖာသု- မိမိလိုရာကို စားရခြင်း၊ (၄) သေနာသန ဖာသု- ကျောင်း၊ နေရာ သန့်ရှင်း ကောင်းမွန်ခြင်း၊ (၅) ပုဂ္ဂလ ဖာသု- သီတင်းသုံးဖော် သင့်တင့်ညီညွတ်ခြင်း။

သမာဓိမျိုး ၂-ပါး။ ။(၁) သမထ သမာဓိ- ပညတ်အာရုံ ဖြစ်သော ကသိုဏ်း၊ အသုဘ၊ စသည့် သမထ ဘာဝနာ အာရုံထဲ၌ စွဲမြဲနေမှု ဈာန်သဘောများ၊ (၂) ခဏိက သမာဓိ-ရုပ်၊ နာမ်၊ ဓမ္မတို့၏ ခဏမစ တသဲသဲဖြစ်ပေါ်နေမှု ပရမတ်အာရုံထဲ၌ ဥဒယ,ဝယဉာဏ်အမြင် စင်ကြယ် နေမှု သဘောတရားများ။

သမာဓိမျိုး ၃-ပါး။ ။(၁) သုညတ သမာဓိ၊ (၂) အနိမိတ္တ သမာဓိ၊ (၃) အပ္ပဏိဟိတ သမာဓိ၊ ၎င်းတို့၏ အဓိပ္ပါယ်အကျယ်ကို (ဝိမောက္ခမျိုး ၃-ပါး)၌ ရှုပါ။

သမာဓိ မျိုး ၃-ပါး။ တနည်း။ ။စိတ်ဓာတ် တည်ကြည်မှု နှု, လတ်, ကြီး, မျိုး ၃-ပါး ဟူ၏။ (၁) ပရိကမ္မ သမာဓိ- ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ရှေးဦး စတင် အာရုံယူ၍ စီးဖြန်းမှု သမာဓိ နှု၊ (၂) ဥပစာရ သမာဓိ- မူလကမ္မဋ္ဌာန်း နိမိတ် အာရုံသည် စိတ်မနေထဲ၌ စွဲနေပြီ ဖြစ်၍ တည်မြဲသော သမာဓိ လတ်၊ (၃) အပ္ပနာသမာဓိ- အတွတ် အထိပ်သို့ ရောက်သော ဈာန် သမာဓိ ကြီး။

သမာပတ် အပြား မျိုး ၃-ပါး။ ။(၁) ဈာနသမာပတ်- ဈာနသုခကို ဝင်စား၍ နေခြင်း၊ (၂) ဖလသမာပတ်- ဖိုလ်စိတ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို ဘေးရံ ပြုကာ ချမ်းသာစွာ နေခြင်း၊ (၃) နိရောဓသမာပတ်- စိတ်, စေတသိက်, စိတ္တဇရုပ်တို့ကို ဖြစ်ခင်မပေးဘဲ ချမ်းသာဆုံးနေခြင်း။

သမာပတ်ပြား မျိုး ၈-ပါး။ ။ အမြတ်သို့ ရောက်သော တရားရှစ်ပါး၊ အင်္ဂုတ္တရပါဠိတော် နဝက။ (၁) ပဌမဈာန်-ရှေးဦးစွာ ရရှိသော ဈာန်၊ (၂) ဒုတိယဈာန်- ၂-ကြိမ်မြောက် တိုးတက်ရရှိသော ဈာန်၊ (၃) တတိယဈာန်- ၃ ကြိမ်မြောက် တိုးတက်ရရှိသော ဈာန်၊ (၄) စတုတ္ထဈာန်- ၄-ကြိမ်မြောက် တိုးတက်ရရှိသော ဈာန်၊ (၅) အာကာသာနဉ္စာယတန ဈာန်- ကောင်းကင်ပညတ်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သော ဈာန်၊ (၆) ဝိညာဏဉ္စာယတန ဈာန်- အာကာသာနဉ္စာယတန ခေါ် မဟဂ္ဂုတ် ဝိညာဉ်ကို အဆုံးမရှိဟု နှလုံးသွင်း၍ ဖြစ်ပေါ်သောဈာန်၊ (၇) အာကိဉ္စာယတနဈာန်-နတ္ထိဘောပညတ်ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော ဈာန်၊ (၈) နေဝသညာ နာသညာ ယတနဈာန်-ရုန့်ရင်းသော သညာမရှိ၊ သိမ်မွေ့သော သညာမျှသာရှိသော ဈာန်။

သမာပတ်ပြား မျိုး ၉-ပါး။ ။ အထက်ပါ သမာပတ်ရှစ်ပါး၌ ရူပဈာန် ၄-ပါးကို ပဉ္စကနည်းဖြင့် ငါးပါး ပွားယူလျက် အရူပဈာန် လေးပါးနှင့် ပေါင်းသော် သမာပတ်မျိုး ၉-ပါး ဖြစ်၏။

သမ္မာသင်္ကပ္ပမျိုး ၃-ပါး။ ။ ကောင်းသော ကြံစည်ခြင်း ၃-ပါး။ (၁) နေကမသင်္ကပ္ပ- ကာမဂုဏ်တရားတို့မှ ထွက်မြောက်မှုကို ကြံစည် စိတ်ကူးခြင်း၊ (၂) အဗျာပါဒ သင်္ကပ္ပ-သတ္တဝါများအား ကျန်းမာရေး ချမ်းသာရေး ဘေးရန်ကင်းရေးတို့ အတွက် ကြံစည် စိတ်ကူးခြင်း၊ (၃) အဝိဟိံသာ သင်္ကပ္ပ-ဆင်းရဲဒုက္ခ ရောက်နေသော သတ္တဝါများအား သနားသောစိတ်ဖြင့် ကယ်ဆယ်မြှင့်တင်ရေးတို့ကို ကြံစည် စိတ်ကူးခြင်း။

သမ္မာ သမ္ပောဒိမျိုး ၃-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (ဗောဓိ ၅-ပါး) ဟူသော သုတေသန၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

သမားကြီး ၄-မျိုး။ ။ ဆေးဆရာကြီးမျိုး ၄-ပါး။ (၁) ဓာတ်သမား- သစ်မြစ်, ဥ, ဖု, ရွက်, ညှန်, ဖူး, ပွင့်, ကင်း, သီး, သား, ငါးတို့ဖြင့် သူနာအားလျော်စွာ ကျွေးမွေးပေးကုသော ဆေးဆရာမျိုး၊ (၂) နက္ခတ် သမား- ရာသီ, နက္ခတ်, နေ, လ, တို့၏ အသွားအလာကို တွက်ချက် စစ်ဆေးလျက် နက္ခတ်ကြိုက်စာကိုသာ ပေးကျွေး၍ ကုသော ဆေးဆရာမျိုး၊ (၃) ပိဏ္ဍော သမား- ပိန္နဲ သမား- သစ်မြစ်, ဥ, ဖု, ရွက်, ပွင့်, ကင်း, သီးတို့၏ အပေါင်းကို စုဆောင်းထောင်းထု အမှုန့်ပြု၍ ပေးကုသော ဆေးဆရာမျိုး၊ (၄) ဟူးထူး

(၆၈)

[၁]

သမား- သူနာ၏ မွေးသက္ကရာဇ် နှစ်လ ရက်နေ့ အချိန်တို့ကို ဖေဒင်တွက် လျက် ယတြာချေခြင်း၊ သက်စေတီး၊ မီး၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ လှူဒါန်းစေခြင်း၊ နံသင့်အသားသုံးချောင်းကို တံတားခင်းစေခြင်း၊ ညောင်ထောက်ခြင်း၊ စသည်ဖြင့် ကုသော ဆရာမျိုး။

သမားတော်ကြီး ဂုဏ်အင်္ဂါ ၃-ပါး။ ။ သမားကောင်းထို၍ အမြဲရှိထားရမည့် ဂုဏ်အင်္ဂါ ၃-ပါး။ (၁) ပဏ္ဍိတ ဂုဏ်-အနာရောဂါ ဖြစ်ကြောင်းလက္ခဏာ ရာသီ ဥတု ရတုစသည်ကို ပိုင်နိုင်စွာ သိရှိနားလည် လိမ်မာခြင်း၊ (၂) ဒက္ခ ဂုဏ်-ရောဂါနှင့် သင့်လျော်လျောက်ပတ် ပျောက်ကင်းစေတတ်သော ဆေးဝါးဓာတ်စာတို့ကို သိရှိ နားလည်၍ တတ်သိသည့်အတိုင်း မဆိုင်းမတူ ကုသပေးနိုင်သော အစွမ်း သတ္တိဂုဏ် ရှိခြင်း၊ (၃) အနာ လ သ ဂုဏ်- နေ့ညဥ့်မဟူ ပင့်ဆောင်ခေါ်ယူသူတို့နှင့် အတူ လိုက်သွားနိုင်ခြင်း၊ ပကတိ သော ထကြွလုံ့လ ဝီရိယရှိမှု ဂုဏ်။

သမားတော်ကြီး ဂုဏ်အင်္ဂါ ၅-ပါး၊ တနည်း။ ။ (၁) ဝေဒ ပဏ္ဍိတ-ရာသီ နက္ခတ် သက်ဖြတ် ဖေဒင်တို့၌ တတ်သိနားလည် လိမ်မာကျွမ်းကျင်ခြင်း၊ (၂) ဘိသက္က ဆေက-ဆေးပေး ဆေးကုမှု၌ ကျွမ်းကျင်ခြင်း၊ (၃) နာနာသတ္တ ဒက္ခ-ဆေးကျမ်း အရပ်ရပ် ထိုထိုကျမ်းကောင်း ကျမ်းမြတ်တို့ ၌ တတ်သိလိမ်မာခြင်း၊ (၄) ဥပဓိ သမ္ပတ္တိ-ကြည်ညို အားကိုးဘွယ် တင့်တယ် ညွှဲညားသော ရုပ်အဆင်း သဏ္ဍာန်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ (၅) ဗြဟ္မ ဇာရိ-ဗြဟ္မစိုရ် တရား လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံ လုံခြုံသူ ဖြစ်ခြင်း။

သမုဋ္ဌာန်မျိုး ၄-ပါး။ ။ ကမ္မာလောကကြီး ဖြစ်ပျက်မှု၏ မူရင်းအကြောင်း တရားကြီး လေးပါး ဟူ၏။ 'ကမ္မသမုဋ္ဌာန၊ စိတ္တသမုဋ္ဌာန၊ ဥတုသမုဋ္ဌာန၊ အာဟာရသမုဋ္ဌာန'၊ ၎င်းတို့၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို (အကြောင်းတရား ကြီး ၄-ပါး) ၌ ပြခဲ့ပြီ။

သမုဒယသစ္စာ၏ အနက်သဘော ၄-ချက်။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (သစ္စာအနက် ၁၆-ချက်) ၌ ရှုပါ။

သမုဒ္ဒရာကြီး ၄-စင်း။ ။ အံ့ဘွယ်ရုဗ်ပြာတို့နှင့် ပြည့်စုံ၍ ငါး၊ မကရ်း၊ မိကျောင်း စသည်တို့၏ နှစ်လက်ရွှင်လန်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ဆားငန်ငါးပြင် ကြီး ၄-မျိုး၊ ၎င်းသို့ အရွှေ့သမုဒ္ဒရာ၊ အနောက် သမုဒ္ဒရာ၊ တောင် သမုဒ္ဒရာ၊

မြောက် သမုဒ္ဒရာအားဖြင့် ၄-ပါးရှိလေသည်။ ထို့ကြောင့် သတပဒိကပုစ္ဆာ ဝိသဇ္ဇနာကျမ်း၌-

မေး။ သမုဒ်က သံတွဲ လေးတန်၊ ရှစ်သောင်း သင်္ချာနှင့်၊ ယူဇနာလေးထောင် ဆောင်း၊ နက်ကြောင်း အမှန်။ မိန့်ဆိုဟန်၊ ကျမ်းဂန်အရှိ၊ ဘယ်ဆီ တွင် ဘယ်လိုကွက်လို့၊ နက်လေမသိ။

ဖြေ။ သမုဒ်ကယ်တွဲ လေးတန်၊ ရှစ်သောင်း သင်္ချာနှင့်၊ ယူဇနာ လေးထောင်ဆောင်း၊ နက်ကြောင်းအမှန်။ မိန့်ဆိုဟန်၊ ကျမ်းဂန်အရှိ၊ ရှေ့မြင်းမိုရ်တောင် ခြေရင်းမှာ၊ နက်ခြင်းကို သိ။

သမုဒ္ဒရာ၏ အံ့ဘွယ် ဂ-ဖြာ။ ။ ၎င်းသရုပ် (အံ့ဘွယ် ဂ-ဖြာ သမုဒ္ဒရာ)၌ ရှိပါ။

သမုဒ္ဒရာကြီး ၅-စင်း။ ။ ပထဝီဝင်အရ ကမ္ဘာ့ သမုဒ္ဒရာကြီး ၅-စင်း။ (၁) ပစိဖိတ် သမုဒ္ဒရာ၊ (၂) အန္တာတိတ် သမုဒ္ဒရာ၊ (၃) အတ္တလန်တိတ် သမုဒ္ဒရာ၊ (၄) အာတိတ် သမုဒ္ဒရာ၊ (၅) ဣန္ဒိယ သမုဒ္ဒရာ။

သမုဒ္ဒရာကြီး ၇-စင်း၊ တနည်း။ ။ သာရတ္ထ သင်္ဂဟ အဋ္ဌကထာ။ (၁) နရ မာလိ သမုဒ္ဒရာ- ဝဇီရ စိန်ရတနာတို့ဖြင့် ပြန့်ပြောလျက် စိန်ရောင်တောက် ကာ ထက်သော နှာခေါင်း လူ့ကိုယ်နှင့် တူသော ငါးအပေါင်းတို့ ပျော်မြူး၍နေ၏။ (၂) အဂ္ဂိ မာလိ သမုဒ္ဒရာ- များစွာသော ရွှေတို့ဖြင့် ပြန့်ပြောလျက် ရွှေ၏ အရောင်တို့ကြောင့် မီးရောင်ကဲ့သို့ ပြောင်ပြောင် တောက်၍ နေ၏။ (၃) ဒဓိ မာလိ သမုဒ္ဒရာ- များစွာသော ငွေထူ ငွေရောင်တို့ကြောင့် နို့ရည်နို့ ဓမ်းကဲ့သို့ ဖြူဖွေးတောက်ပြောင်၍ နေ၏။ (၄) ကုသ မာလိ သမုဒ္ဒရာ- ပေါများသော ပတ္တမြားညိုတို့၏ ရောင်ခြည် တို့ကြောင့် စိမ်းညိုသော သမန်းမြက်ခင်းကြီးကဲ့သို့ ရှိ၏။ (၅) နဋ္ဌ မာလိ သမုဒ္ဒရာ- များစွာသော ကျောက်မျက်ရွဲခေါ် ကျောက်စိမ်းရတနာတို့၏ ရောင်ခြည်တို့ကြောင့် ဝါးတော ကျူတောကြီးကဲ့သို့ ရှိ၏။ (၆) နမာလိ သမုဒ္ဒရာ- ပြန့်ပြော ပေါများသော သန္တာရှိသောကြောင့် ရဲရဲနီသော အဆင်း ရှိ၏။ (၇) ဗလဝါ မုက္ခ သမုဒ္ဒရာ- အဝီစိရဲကြီး၏ တံခါးနှင့် ဆက်စပ်လျက် ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ရံခါ ငံရဲတံခါး ပွင့်လတ်သော် ငရဲ ပါးလျှံသည် ထွက်၍ ကြောက်မက်ဖွယ်သော ဝဲဩဆကြီးကို ဖြစ်စေလျက် ပြင်းစွာသော အသံတို့ဖြင့် မြည်ဟီး၍နေ၏။

သမိုင်းကြီး ၄-ပါး။ ။ကဝေသာရကျမ်း ပယောဂ ဆေးတို့ကို ပြသော အခန်း၌ သမိုင်းကြီး ၄-ပါး၊ တပါးလျှင် အမျိုး ၃၀-စီ၊ သမိုင်းကြီး ၄-ပါး ဟူသော်ကား။ (၁) ကြီးပေါင်းပွင့် သမိုင်း၊ (၂) ပျားတံ သမိုင်း၊ (၃) အထက်ကောင်းကင် ပိုးအိမ်သမိုင်း၊ (၄) အောက်ကောင်းကင် ပိုးအိမ်သမိုင်းဟု ပါရှိလေသည်။ ၎င်း ၄-ပါးကို စုပေါင်းက သမိုင်းပေါင်း ဆေးဖြစ်၏။ ပယောဂနိုင်သည်မှတ်။

သရ ၈-လုံး၊ ပါဠိသုံး၊ ရေးထုံး သဗ္ဗါစဉ်။ ။မြန်မာပါဠိဘာသာလာ ဗျည်း၏ မှီရာ 'သရ' ရှစ်လုံး၊ အ, အာ, အု, ဤ, ဥ, ဥါ, ဇ, ဩ။

သရ ၁၁-လုံး၊ မြန်မာသုံး၊ ရေးထုံး ရှေးအစဉ်။ ။၎င်းအဖြေ (မြန်မာသရ၊ ရေးထုံးပြု၊ မှတ်ကြ ၁၁-လုံး) ဟူသော သုတေသန၌ ပြခဲ့ပြီ။

သရက် ၄-မျိုးနှင့်၊ ပုဂ္ဂိုလ် ၄-စား။ ။စတုကင်္ဂတ္ထရ။ပ။ ၄၁၂ ။ဋ။ ၃၂၆-၌ အကျယ်ရှု။ သရက် ၄-မျိုးနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်လေးစားကို ဥပမာထား၍ ဟောပြု ချက်များ။

- (၁) အာမောပက္ကဝဏ္ဏီ-မှည့်သောအဆင်းအရောင်ရှိ၍အတွင်း၌စိမ်းသော သရက်မျိုးကဲ့သို့၊ အသွင်အပြင် ကြည်ညိုဘွယ် ဣန္ဒြေ ရှိလျက် ကိုယ်တွင်း၌ တရားမရှိသော အယောင်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး။
- (၂) ပက္ခော အာမ ဝဏ္ဏီ-စိမ်းသော အဆင်းအရောင်ရှိလျက် မှည့်နေသော သရက်မျိုးကဲ့သို့ အသွင်အပြင် ကြည်ညိုဘွယ် ဣန္ဒြေမရှိသော်လည်း ကိုယ်တွင်း၌ တရားရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်။
- (၃) အာမော အာမ ဝဏ္ဏီ- စိမ်းရောင်ရှိလျက် စိမ်းနေသော သရက်မျိုး ကဲ့သို့၊ အသွင်အပြင် ကြည်ညိုဘွယ် ဣန္ဒြေမရှိ၊ ကိုယ်တွင်း၌လည်း တရားမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်။
- (၄) ပက္ခော ပက္က ဝဏ္ဏီ- မှည့်ရောင်ရှိလျက် မှည့်နေသော သရက်မျိုးတို့ ကဲ့သို့၊ အသွင်အပြင် ကြည်ညိုဘွယ် ဣန္ဒြေရှိ၍ ကိုယ်တွင်း၌လည်း တရားရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ဤသို့ ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါးကို သိရာ၏။

သရက်မျိုး အပြား ၃၁-ပါး။ ။မြန်မာပြည်၌ ထင်ရှားသော သရက်ပင် သရက်သီးမျိုးများ။ (၁) အောင်ဒင်သရက်၊ (၂) အောင်းသရက်နီ၊ (၃) အောင်းသရက်ဖြူ၊ (၄) အင်္ဂုသရက်၊ (၅) ကျေးကျွေးသရက်။

(၆) ဂေါင်းချိုးသရက်၊ (၇) ဆင်ဂေါင်းသရက်၊ (၈) ဆင်နင်းသရက်၊
 (၉) ဆင်မုံးသရက်၊ (၁၀) စိမ်းစားသရက်၊ (၁၁) တောစာသရက်၊
 (၁၂) နဲ့ တဲ့သရက်၊ (၁၃) ပန်းဆွဲသရက်၊ (၁၄) ပလူသရက်၊ (၁၅) မဂ္ဂီ
 (သီတို့ငွေ) သရက်၊ (၁၆) မနော်နွယ်သရက်၊ (၁၇) မချစ်စုသရက်၊
 (၁၈) မန္တလေးရင်ခွဲသရက်၊ (၁၉) မန္တလေးနဲ့ တဲ့သရက်၊ (၂၀) မျောက်
 ခေါင်းသရက်၊ (၂၁) ရွှေကတော့သရက်၊ (၂၂) ရွှေဝါသရက်၊
 (၂၃) လောက်စာသရက်၊ (၂၄) ဘင်္ဂလားသရက်၊ (၂၅) ဝါဆိုသရက်၊
 (၂၆) ထိပ်ပေါက်သရက်၊ (၂၇) သကြားသရက်၊ (၂၈) သရက်ဖြူခေါ်
 နို့ဆီသရက်၊ (၂၉) သုံးလုံးတတောင်သရက်၊ (၃၀) ရေနံသရက်-ရေနံ
 စော်နံသည်။ (၃၁) ဓားမောက်ရိုးသရက်၊ ကောက်ကောက် ပုံသဏ္ဍာန်
 ရှိသည်။ ယခုခေတ်သစ်ကာလ၌ မျိုးပေါင်းများစွာကို စိုက်ပျိုးရေးဌာနမှ
 စပ်ဖက်လျက်ရှိနေသေး၏။

သရဏဂုဏ်မျိုး ၂-ပါး။ ။ ‘ဒုဝိဓံ ဟိ သရဏဂမနံ လောကုတ္တရံ လောကီယဉ္ဇ’
 ဟူသော ပါဠိအရ ဖြစ်သည်။ (၁) လောကီသရဏဂုဏ်- ရတနာ
 သုံးပါး၏ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ဆောက်တည်သော ပုထုဇဉ်တို့ သရဏဂုဏ်၊
 (၂) လောကုတ္တရာ သရဏဂုဏ်- အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ မဂ်၏ ခဏ၌ နိဗ္ဗာန်
 ကို အာရုံပြု၍ ရောက်သော သရဏဂုဏ်။

သရဏဂုဏ် မျိုး ၂-ပါး၊ တနည်း။ ။ သံဃာတော် မပေါ်မီ ဆောက်တည်ခြင်း
 နှင့် သံဃာတော်ပေါ်ပြီးမှ ဆောက်တည်ခြင်း မျှသာ ခြားနားသည်။
 (၁) ဒွေဝါစိက သရဏဂုဏ်- ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
 (တပုဿ၊ ဘလ္လိက တို့လို။) (၂) တေဝါစိက သရဏဂုဏ်- ဗုဒ္ဓံ သရဏံ
 ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ (အဇာတသတ်
 မင်းတို့လို။)

သရဏဂုဏ်မျိုး ၃-ပါး။ ။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ဤသုံးဖြာကိုပင် အမြဲ
 မပြတ် အောက်မေ့ ကိုးကွယ် လေးစား အပ်သောကြောင့် သရဏဂုဏ်
 ၃-ပါးဟုခေါ်၏။ (၁) ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ- ဘုရားကို ယုံကြည်ဆည်းကပ်
 ပါ၏။ (၂) ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ- တရားကို ကျင့်ပါ၏။ (၃) သံဃံ
 သရဏံ ဂစ္ဆာမိ- သံဃာကို ယုံကြည် ဆည်းကပ်ပါ၏။

(၆၁၂)

[၁]

သရဏဂုဏ်မျိုး ၄-ပါး။ ။ ရတရနာသုံးပါးအား ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ခြင်း
လေးပါး။

(၁) အတ္တသန္တိယျာတန သရဏဂုဏ်-အဇ္ဇ အာဒိံ ကတွာ အဟံ အတ္တာနံ
ဗုဒ္ဓဿ နိယျာတေမိ၊ ဓမ္မဿ နိယျာတေမိ၊ သံဃဿ နိယျာတေမိ၊
ရတနာ သုံးပါးတို့အား သံသရာဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ရန် အတွက်
မိမိခန္ဓာ အတ္တဘောကို စွန့်လွှတ်အပ်နှင်း၍ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်း။

(၂) တပုရာယန သရဏဂုဏ်- အဇ္ဇ အာဒိံ ကတွာ အဟံ ဗုဒ္ဓဿ ပရာယ-
နော၊ ဓမ္မဿ ပရာယနော၊ သံဃဿ ပရာယနော။ ယနေကစ၍
ငါသည် ရတနာသုံးပါးသာလျှင် လည်းလျောင်းရာရှိ၏ ဟု စိတ်မှာ
ကြံ၍ ကြံ၍ သို့ ကျွန်ုပ်ကို မှတ်ကုန်လော့ ဟု လျှောက်ထား ဆောက်
တည်ခြင်း။

(၃) သိဿဘာဝပ ဂမန သရဏဂုဏ်- အဇ္ဇ အာဒိံ ကတွာ အဟံ ဗုဒ္ဓဿ
အန္တေဝါသိကော၊ ဓမ္မဿ အန္တေဝါသိကော၊ သံဃဿ အန္တေ
ဝါသိကော။ ယနေကစ၍ ငါသည် ရတနာသုံးပါး၏ တပည့်သား
တည်းဟု တပည့်အဖြစ် လျှောက်ထား ဆောက်တည်ခြင်း။

(၄) ပဏိပါတ သရဏဂုဏ်- အဇ္ဇ အာဒိံ ကတွာ အဟံ ဗုဒ္ဓဿ အဘိ
ဝါဒနံ ပစ္စုပ္ပန္နာနံ အညူလီ ကမ္မံ သာမိစိကမ္မံ ကရောမိ။ ဓမ္မဿ (လ)
ကရောမိ။ သံဃဿ (လ) ကရောမိ။ ယနေကစ၍ ငါ့ကို ရတနာ
သုံးပါးတို့အား ရှိခိုးခြင်း လက်အုပ်ချီခြင်း ခရီးဦးကြိုခြင်း လွန်စွာ
အရိုအသေပြုခြင်းရှိသော သူဟု မှတ်ထင်တော်မူပါဟု လျှောက်
ထား၍ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်း။

သရဏဂုဏ် ၃၀။ ။ သရဏဂုဏ် ဆောက်တည်ပုံ နည်းပေါင်း ၃၀-ဟူ၏။
ယှဉ်တွဲဖော်ပြချက် ပါဠိနှင့် မြန်မာစကားတို့ကို ဖြည့်စွက်၍ ဆိုပါ။
(က) ဇာတိ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဓမ္မံ။ သံဃံ။ ပေါင်း ၃-ပါး။
ပဋိသန္ဓေ တည်စနစ် ဆုံးလည်တိုင်အောင် ဘုရား တရား သံဃာကို ကိုးစား
ယုံကြည်ပါ၏။ (ခ) ဘောဂ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဓမ္မံ။
သံဃံ။ ပေါင်း ၃-ပါး။ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဆုံးလည်တိုင်အောင်။ (လ)
ပါ၏။ (ဂ) ဇီဝိတ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဓမ္မံ။ သံဃံ။ ပေါင်း

၃-ပါး။ အသက် ကုန်ဆုံးသည်တိုင်အောင် (လ) ပါ၏။ (ဃ) ယာဝ
 ဇီဝ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဓမ္မံ။ သံသံ။ ပေါင်း ၃-ပါး။ အသက်ရှည်သမျှ
 ကာလပတ်လုံး (လ) ပါ၏။ (င) မရဏကာလံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဓမ္မံ။
 သံသံ။ ပေါင်း ၃-ပါး။ သေသည့် ကာလတိုင်အောင် (လ) ပါ၏။ (စ)
 မရဏ ပရိယန္တကာလံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဓမ္မံ။ သံသံ။ ပေါင်း ၃-ပါး။
 သေခြင်းဆုံးရာတိုင်အောင် (လ) ပါ၏။ (ဆ) ယာဝ အရဟတ္တံ ဗုဒ္ဓံ
 သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဓမ္မံ။ သံသံ။ ပေါင်း ၃-ပါး။ အရဟတ္တဖိုလ် ရသည့်
 တိုင်အောင် (လ) ပါ၏။ (ဇ) အရဟတ္တ ပရိယောသာန ကာလံ ဗုဒ္ဓံ
 သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဓမ္မံ။ သံသံ။ ပေါင်း ၃-ပါး။ အရတ္တဖိုလ်ကိုရ၍ ဘဝဆုံး
 တိုင်အောင် (လ) ပါ၏။ (ဈ) နိဗ္ဗာနကာလံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
 ဓမ္မံ။ သံသံ။ ပေါင်း ၃-ပါး။ နိဗ္ဗာန်ရောက်သော ဘဝတိုင်အောင် (လ)
 ပါ၏။ (ည) နိဗ္ဗာနကာလံ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဓမ္မံ။ သံသံ။
 ပေါင်း ၃-ပါး။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည့်တိုင်အောင် (လ) ပါ၏။

သရဏဂုဏ် ၆၀၊ သရဏဂုဏ် ၉၀။ ။ ၎င်းတို့ကား သရဏဂုဏ် ၃၀-မှ ပွားများ
 လာသော အရာများဖြစ်၏။ အကျယ်ဆောက်တည် နည်းကို 'ဝိဇ္ဇာမယ
 သိဒ္ဓိ' ကျမ်းကြီး၌ ယူလေ။ ထိုကျမ်းကို မကာရလောပ ခင်ကြီးချော်
 ဆရာတော်ပြု၏။

သရဏဂုဏ် ဆောက်တည်ခြင်း၏ အကြောင်းတရား ၄-ပါး။ ။ ၎င်းတို့၏
 သရုပ်အဓိပ္ပာယ်များကို (ဘာသာ တရား၌ ကိုးစား ဆည်းကပ်ခြင်း
 အကြောင်း ၄-ပါး) ဟူသော သုတေသန၌ ပြခဲ့ပြီ။

သရဏဂုဏ် ပျက်ကြောင်း အင်္ဂါ ၂-ပါး။ ။ လောကီဘုံသားတို့ ဆောက်
 တည်ထားသော သရဏဂုဏ် ပျက်ခြင်း၏ အကြောင်းတရား နှစ်ပါး။
 (၁) သာဝဇ္ဇ ဘေဒ-မိစ္ဆ ဝိဇ္ဇိယာသာ ဘုရားကို ဘုရားမှန် ဘာသာမှန်ဟု
 မိစ္ဆာဉာဏ်ဖြင့် ဝေဘန်ကြည့်ရှုပြီး ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်သွားမှုကို ပြုသော
 အခါ မူလရှိရင်းသရဏဂုဏ် ပျက်၍ အပါယ်လားဖြစ်လည်း ရရှိ၏။ (၂)
 အန ဝဇ္ဇ သုခဝိပါက ဘေဒ-သရဏဂုဏ် ဆောက်တည်ပြီး သေသွားသူ၊
 သရဏဂုဏ်ကား ပျက်၏။ အပြစ်မရှိ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ရ၏။

(၆၁၄)

[သာ]

[သာ]

သာသနာခေါင်တီး၊ စေတီကြီး၊ တည်ပြီး မြတ် ၁၁-ဆူ။ ။သာသနာတော်၏ အစအဦး စေတီတော်ကြီးများဟုလည်း အဆိုရှိကြသည်။ သာသနာ့ထိပ် ခေါင်တင် ထီးဘုရင်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးသည် သက်တော် (၈၀) ဝါတော် (၄၅) ရရှိတော်မူရာ မဟာ သက္ကရာဇ် ၁၄၈-ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့် အင်္ဂါနေ့တွင် မလ္လာမင်းတို့၏ သာမောရဂုံ အင်ကြင်းစုံမြိုင် ဂနိုင်ဟေမာ ဥယျာဉ်တော်သား၌ ရွှေပြည် နိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူသောအခါ သူပိုင် ငါပိုင် ဓာတ်တော်ပြိုင်လှကြသည့် ဘုရင်မင်းအပေါင်းတို့၏ဆရာ ဒေါနပုဏ္ဏားကြီးက ဖြန့်ဖြေဟောကြား ရန်မီး ပွား ငြိမ်းစေကာ ဓာတ်တော်များကို ဝေခြမ်းပေးရာ ဓာတ်တော် ဝေစုရ ထီးဆောင်းမင်း အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တိုင်းပြည် ကိုယ်ဌာန၌ အသီးအသီး စေတီတော်ကြီးများ တည်ထားကိုးကွယ်ကြရာဝယ် ထိုကာလ က စေတီတော်ကြီး ၁၄-ဌာနကို ဝင်ကိုးဝင်တို့တွင် တပါးပါဝင်သော (ထူပဝင်) ထူပဝံသပါဌ် သီဟိုဠ်မူမှ ထုတ်ယူပြသည်။

- (၁) ရာဇဂြိုဟ် ပြည်ကြီး၌ ၁-ဆူ၊
- (၂) ဝေသာလီ ပြည်၌ ၁-ဆူ၊
- (၃) ကပိလဝတ် နေပြည်တော်ကြီး၌ ၁-ဆူ၊
- (၄) အလ္လကပ္ပ ပြည်၌ ၁-ဆူ၊
- (၅) ဝေဠုဒီပက တိုင်း၌ ၁-ဆူ၊
- (၆) ပါဝေယျက တိုင်း၌ ၁-ဆူ၊
- (၇) ရာမ ရွာ၌ ၁-ဆူ၊
- (၈) မလ္လာတိုင်း ကုသိနာရုံ၌ ၁-ဆူ၊

(၄င်း စေတီလော့ရှစ်ဆူတို့၌ ဓာတ်တော် တစ်စိတ်သားစီ ဌာပနာ၏)

(၉) ပိပ္ပလိတိုင်း၌ မီးသွေးဓာတ် ဌာပနာတော်.... ၁-ဆူ၊

(၁၀) ဒေါနပုဏ္ဏားကြီး၏ ဓာတ်တော်များ ခြင်ဝေပေးသော ရတနာ ရွှေပြည်တောင်းကို ဌာပနာသည့် စေတီတော် တဆူအားဖြင့် ပေါင်း ဆယ်ဆူတို့ ဖြစ်ကုန်၏။

သဘာဝတို့ကား ခိုးနည်းများ ၅-ဖြာ အဘယ်နည်း?။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို နှိုင်း
၂၅-ပါး)၌ ရှုပါကုန်။

သာဂရတရားကြီး ၄-ပါး။ ။ မေ့သင်္ကေတပါဠိတော် (အဋ္ဌသာဝရီ) အဋ္ဌကထာ
၁၁-၌ အကျယ်ရှုပါ။ နက် ကျယ် ရှည်လျားခြင်းကြီး လေးပါး၊
(၁) ဇလသာဂရ-ယူဇနာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် နက်ဝှမ်းသော
မဟာ သမုဒ္ဒရာကြီး၊ (၂) သံသာရ သာဂရ ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်တို့၏
မပြတ် ဖြစ်ပျက်နေကြသော အစဉ်၊ (၃) နယ သာဂရ-ရှင်တော်မြတ်သုတား
ဟောကြား မိန့်မြောက်တော်မူသော ပိဋက ၃-ပုံ နည်းမျိုးစုံ၊ (၄) ဉာဏ
သာဂရ-သဗ္ဗညုတ ရွှေဉာဏ်တော်၏ အဆုံး အပိုင်း အခြားမရှိ မှန်မြတ်
ကြီးကျယ်ခြင်းသဘော။

သာဓုနရတရား ၄-ပါး။ ။ ဇာတကပါဠိတော်။ ဒု-အုပ်၊ ဝိရဇာတ် ၂၅။
၂၉၇။ ၃၀၀ ။ ဋ။ သတ္တမအုပ်၊ ၁၅၁-၂၁၁-၂၁၇ တို့၌ အကျယ်ရှုပါ။
လူကောင်း သူကောင်းတို့ ကျင့်သုံး လိုက်နာသော တရား ၄-ပါး။ (၁)
ယာတာနု ယာယီ-ရှေးသူဟောင်းတို့ လမ်းကောင်း အကျင့်ကို အသင့်
လိုက်နာသုံးသပ်ခြင်း၊ (၂) အလ္လ ပါဏီ မာ သုက္ခ-ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်းဖြင့်
စိုသောလက်ကို မခြောက်သွေ့ စေခြင်း၊ (၃) မာစ အဿတိန် ဝသံ ဂစ္ဆ-
မိန်းမတို့နှင့် ပျော်ပါး လိုက်စား မမိုက်မှားခြင်း၊ (၄) မာ ဒုတ္တိစ မိတ္တာန်-
မိတ်ဆွေ ခင်ပွန်းတို့အား မပြစ်မှား မကောက်ကျစ်ခြင်း၊ (ဤ ၄-ပါး
ကား ဝိရဇာတ်လာတည်း။)

သာဓုနရတရား ၄-ပါး၊ တနည်း။ ။ ဣန္ဒြိယ ဇာတ်တော်လာ ၄-ပါးတား။
(၁) ဒက္ခ- တရားနှင့်အညီ ပစ္စည်းဥစ္စာ ရှာဖွေရေး၌ လိမ်မာသော
ဉာဏ်ပညာရှိခြင်း၊ (၂) သံ ဝိဘဇ္ဇ-ရလာသော ပစ္စည်းဥစ္စာကို သီလ
အကျင့် ရှိသူတို့အား ခွဲဝေ ပေးလှူခြင်း၊ (၃) အ ဟာသ-ဥစ္စာ များစွာ
ရသောအခါ ပျော်ပါးမော်ကြွား ဝမ်းသာမှုများ မရှိခြင်း၊ (၄) အ ဗျထ-
ပစ္စည်းဥစ္စာများ တိမ်းပါး ဖျက်စီးသွားသော်လည်း ဝမ်းနည်း ပူဆွေးမှု
မရှိခြင်း။

သာဓုနရတရား ၄-ပါး၊ တနည်း။ ။ ဥမ္မာဒန္တိ ဇာတ်လာ မင်းပုဏ္ဏား စသူတို့
ကျင့်ရသော တရား ၄-ပါး။ (၁) အ နာလသော ကာမတောဂီ-ငဲ့လုံ လ
ရှိသော လူ၊ (၂) သညတ ပဗ္ဗဇိတ-ကိုယ်နှုတ်၊ စိတ်၊ စောင့်သော ရဟန်း၊

(၆၁၆)

[သာ]

(၃) နိသမ္မ ကာရိ ရာဇာ-စုံစမ်းဆင်ခြင် ပြုလေ့ရှိသော မင်း၊ (၄) အကောဓ ပဏ္ဍိတ-အမျက်မာန် မရှိသော ပညာရှင်။

သာမဏေကျော် ၄-ပါး။ ။ ရန်ကုန်မြို့ လေးဆူဓာတ်ပုံ ရွှေတိဂုံစေတီတော် မြတ်၏ ယင်ပြင်တော် အနောက်မျက်နှာ၌ စေတီငယ် မုခ်လေးမျက်နှာ ဝယ် ဗုဒ္ဓလက်ထက်တော်က ထင်ရှားသော သာမဏေကျော် ၄-ပါး၏ ကျောက်ရုပ် ပုံတော်များနှင့် အကြောင်း အရာ ကျောက်စာတော်ပါ ရှိသည်။ ထိုကျောက်စာ၌ ကြည့်ရှု ဖတ် မှတ်ကြပါကုန်။

သာမဉ္ဇပါယ်၊ မျိုး ၅-သွယ်၊ မင်းဝယ် ယှဉ်ကာသုံး။ ။ ဥပါယ်မျိုး ၄-ပါး၏ အကျယ်ကို အမရကောသဒ္ဓိကာမှ ယူပြုသည်။ (၁) သူ့ ကျေးဇူးကို ပြောကြား မြက်ဆိုခြင်း၊ (၂) အမှုထမ်းတို့၏ ဂုဏ်ကို ထုတ်ဖော် ပြောဆို ခြင်း၊ (၃) ဆွေမျိုးတော်စပ်ပုံကို မြှောဆိုဖွင့်ဟခြင်း၊ (၄) ဤလိုလုပ် လျှင် နောက်ခါ ဤအကျိုးကိုရမည်ဟု ဆိုခြင်း၊ (၅) သင့်ကို ယုံကြည် စိတ်ချသည်ဟု ဆိုကာ တာဝန်အရေးများကို လှူအပ်၍ပေးခြင်း။

သာရဏိယတရား ၆-ပါး။ ။ ဝိနည်း ပရိဝါပါဠိတော်။ ၁၆၇ ။ ၄။ ၁၅၃-၌ အကျယ်ရှုပါ။ သီတင်းသုံးဘော်ချင်း ဝမ်းမြောက်စွာ အောက်မေ့လိုက်နာ ကျင့်ကြံရသော တရား ၆-ပါး။ (၁) ကာယကံ မေတ္တာ-သီတင်းသုံးဘော် တို့၌ မျက်မှောက်မျက်ကွယ် ဘယ်နေရာမှာမဆို မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော ကာယကံမှုကို ပြုစုခြင်း၊ (၂) ဝစီကံ မေတ္တာ- အထက်ပါအတိုင်းဝစီကံမှုကို ပြုစုအားထုတ်ရခြင်း၊ (၃) မနေ့ကံ မေတ္တာ- ထိုအတူ စိတ်ဖြင့် အမြဲ ချစ်ကြည် လေးမြတ်ရခြင်း၊ (၄) အပ္ပဋ္ဌိ ဝိဘတ္တ ဘောဂီ- တရားသဖြင့် ရလာသော လာဘ်ပစ္စည်းကို အယုတ်ဆုံး တယော(က်စာ မဝတဝမျှရသော ဆွမ်းကိုသော်မျှ မခွဲမချန် သီလကျင့်ဘက် သီတင်းသုံးဘော်တို့နှင့် အတူ တကွ ညီမျှစွာ ဝေငှဆက်ဆံ စားသောက် နေထိုင်လေ့ရှိခြင်း၊ (၅) သီလ သာမညဂတော ဝိဟရတိ သဗြဟ္မစာရိဟိ- သီတင်းသုံးဘော်တို့၏ ဖြူစင် မြင့်မြတ်သော သီလနှင့်အတူ မိမိသီလကိုလည်း ဖြူစင်မြင့်မြတ်စွာ ထိန်း စောင့်လျက် မျက်မှောက်မျက်ကွယ် သူတော်ကောင်းတို့ ချီးမွမ်းဘွယ် ဖြစ်အောင် နေထိုင်၍ အတူကျင့်ကြံ၏။ (၆) ဒိဋ္ဌိ သာမညဂတော ဝိဟ ရတိ သဗြဟ္မစာရိဟိ- နိဗ္ဗာန် မဂ် ဖိုလ် ရောက်ကြောင်း ကောင်းမြတ်သော အယူကို သီတင်းသုံးဘော်တို့နှင့်အတူ ကောင်းစွာယူလျက်နေ၏။

သာသနာ့ညောင်စောင်း။ ခြေ ၆-ချောင်း။ ခံကြောင်း ဝှမ်း ၆-မျိုး။ ။ ခြေ
 ၆-ချောင်း တပ်သော သလွန်ညောင်စောင်း၏ အောက်ခြေ၌ အရပ် ၆-မျိုး
 ခံ၍ ပြုလုပ်သည့် ယုတ္တိ အပြေကား၊ ဥက္ခေသိးကို မည်းထော် နေမင်းက
 လေး၊ မြား အပ်၍ ငှက်၊ ဝက်၊ ဘီလူး၊ ဗူး၊ ရှူးပျံ၊ ကျား၊ ထို ၆-ပါးသော
 ရန်သူတို့ကို နှိမ်နင်း အောင်မြင်စေကာ မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်း နိမိတ်
 မင်္ဂလာကို ထင်စွာပြုလို၍ မင်းမြတ်တို့ မပြတ် အိပ်စက်ရာ ဖြစ်သော
 ရတနာ ညောင်စောင်းတော်၌ အောက်ခံဖြစ်သော ခြေကို ခြောက်ချောင်း
 တပ်လျက် ငှက်၊ ဝက်၊ ဘီလူး၊ ဗူး၊ ရှူးပျံ၊ ကျား အရပ် သတ္တန်များကို
 ခံစေ၍ အိပ်စက်ကာ မင်္ဂလာယူကြသည်ဟု ရွှေဘုံနိဒါန်း၌ ဆို၏။

သာဝကအပြား မျိုး ၃-ပါး။ ။ ထေရဂါထာ။ ဋ္ဌ။ ဒု-အုပ်။ ၅၄၁-၌ အကျယ်။ ။
 ထပည့်ခံယူ နာကြားသူမျိုး သုံးပါး။ (၁) အဂ္ဂသာဝကမျိုး မြတ်စွာဘုရား
 အောက် ၄-ပုံ ၁-ပုံ ပါရမီ ပြည့်ကျင့်ရသည်။ (၂) မဟာသာဝကမျိုး-
 ကမ္ဘာတသိန်း ပါရမီဖြည့်ရသော အသိတိရုစံကျိပ်တို့၊ (၃) ပကဏိ
 သာဝကမျိုး ပါရမီဖြည့်မှု သီးခြားမရှိ သူလို ငါလို ပုဂ္ဂိုလ်စုများ။

သာသနာ့အမွေမျိုး ၂-ပါး။ ။ မဇ္ဈိမပဏ္ဍာသ။ ပါ။ ၁၅ ။ ဋ္ဌ။ ပ-အုပ်။ ၉၄။
 (၁) အာမိဿ ဒါယာဒ- ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး၊ ပစ္စည်း ၄-ပါး
 အမွေခံ၊ (၂) ဓမ္မ ဒါယာဒ- လောကုတ္တရာ အမွေခံ၊ တရားအမွေခံကိုသာ
 ဘုရားရှင်လိုလားသည်။

မှတ်ချက်။ ။ နံပါတ် ၂-၌ မဂ် ဖိုလ်ရကြောင်း ဝိပဿနာတရားပွားများ
 အားထုတ်မှု၊ ဝိပဿနာခုရကို ဆိုသည်မှတ်ရ၏။

သာသနာ့အပြား မျိုး ၃-ပါး။ ။ ပါရာဇိကဏ် ။ ဋ္ဌ။ ပ-အုပ် ၁၇-နှင့် သုတ်
 သီလက္ခန္ဓာ ။ ဋ္ဌ။ ၂၀-၌ သာသနာ ၃-ရပ် ကိုပါ အကျယ် ပြထားသည်။
 ဆုံးမခြင်းအပြား သုံးပါးဟူ၏။ ဤကား ခုခေတ်သုံးတည်း။ (၁) ပရိယတ္တိ
 သာသနာ-စာပေပိဋကတ် သင်ကြားမှု၊ (၂) ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သာသနာ-ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ဘာဝနာ အားထုတ်မှု၊ (၃) ပဋိဝေဓ အာသနာ-မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် တရား
 မှန်ကို သိမှု။

သာသနာ ၃-ရပ်။ ။ ပိဋကတ်သုံးပုံကို သာသနာအားဖြင့် ၃-ရပ် ခွဲထား
 သည်။ (၁) ယထာ ပရာဓ သာသနာ- အပြစ်ရှိသူကို အပြစ်အလျောက်
 ဆုံးမပညတ်သော စိနည်းပိဋကတ်တော်၊ (၂) ယထာ နုလောမ သာသနာ-

(၆၅၈)

[သ ၁]

ထိုထို သတ္တဝါတို့၏ အလို အဇ္ဈာသယ အားလျော်စွာ ဟောကြားဆုံးမ
တော်မူအပ်သော သုတ္တန် ပိဋကတ်တော်၊ (၃) ယထာ ဓမ္မသာသနာ-
အားလုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ရေ၊ မြေ၊ တော၊ တောင်ဟူသမျှတို့သည်
ပရမတ္ထဓမ္မ အစုသာဖြစ်ရကား ရုပ် နာမ် အားလျော်စွာ ဟောကြား
ဆုံးမတော်မူအပ်သော အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်တော်။

သာသနာ့ကွယ်ကြောင်း တရား ၅-ပါး၊ ၃-နည်း။ ။ ပဉ္စဂုံတ္တရ ။ ပါ။ ၂၁၆။
။ ဌ။ ၇၆။ ဆက္ကဂုံတ္တရ ။ ပါ။ ၂၉၈။ သတ္တဂုံတ္တရ ။ ပါ။ ၄၆၀-တို့၌
အကျယ်ယူပါ။ ၎င်းသရုပ် အဓိပ္ပာယ်မှာ အောက်ပါ လင်္ကာများဖြင့်
ထင်ရှား၏။

- (က) အင်္ဂုတ္တိုရိလာ၊ သာသနာ့ ကွယ်ကြောင်း၊ တရား ပေါင်းကား၊
တရားမနာ၊ စာပေမသင်၊ နှုတ်တွင်မဆောင်၊ သိအောင်မမှတ်၊
ပဋိပတ်ကွာ၊ ဤငါးဖြာကည်း။
- (ခ) နောက်လာထို့ပြင်၊ စာသင်ပယ်လျော့၊ ကျယ်မဟောကြ၊ ကျယ်
မချနှင့်၊ ကျယ်စွာမအံ၊ မကြံမစည်၊ ဤငါးမည်တည်း။
- (ဂ) ဝါတနည်းမှာ၊ အကွရာပုဒ်ပျက်၊ လေ့ကျက်သင်ကြ၊ ဆုံးမမယူ၊
စာချသုဂ္ဂား၊ လာဘ်များအောင်ကြ၊ ခိုက်ရန်ကွဲပြား၊ ဤငါးပါး
သည်၊ ဘုရားသာသနာ ကွယ်ကြောင်းတည်း။

သာသနာ့ကွယ်ခြင်း မျိုး ၅-ပါး။ ။ သာသနာ ကွယ်ပုံ ကွယ်နည်း အပြား
မျိုး ၅-ပါးဟူ၏။ (၁) ပရိယတ္တိ သာသနာခေါ် ပိဋကတ်သုံးပုံများ တစတစ
ကွယ်ပျောက်ခြင်း၊ (၂) ပဋိပတ္တိ သာသနာခေါ် ဈာန်ဝိပဿနာ မဂ် ဖိုလ်
ရကြောင်း အကျင့်ကောင်းများ ပျက်ပြား ဆုတ်ယုတ် ကွယ်ပျောက်လာ
ခြင်း၊ (၃) ပဋိဝေဓ သာသနာခေါ် မဂ် ဖိုလ် ပဋိသမ္ဘိဒါ ဝိဇ္ဇာအဘိညာဉ်တို့
တစ တစ ရသ့မရှိ ကွယ်ပျောက်၍ သွားခြင်း၊ (၄) လိင်္ဂ သာသနာခေါ်
ပရိက္ခရာ ရှစ်ပါးဆောင်သော ရဟန်း အသွင်တို့တွင် တစ တစ သပိတ်
ဆောင်သူ ခါးပန်းဆောင်သူ ဒုက္ခင်ဆောင်သူ မရှိနှင့် ကွယ်ကွယ်သွားရာ
နောက်ဆုံး သင်္ကန်းစကို နသန်ပန်ဆောင်ရာမှ စွန့်ပစ်ကြသောအခါ
ကွယ်ပျောက်သွားခြင်း၊ (၅) ဓာတုသာသနာခေါ် ဗုဒ္ဓဘုရားနှင့် သာဝက
များတို့၏ ဓာတ်တော် မွေတော်တို့ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် မြတ်နိုးသူတို့
လုံးဝ မရှိသောအခါ ဓာတု ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခြင်းဖြင့် သာသနာတော်မြတ်
လုံးဝ ဖောက်သိမ်း ကွယ်ပျောက်ခြင်းမျိုး။

သာသနာတော်၏ အံ့ဘွယ် ဂ-ဖြာ။ ။ ၎င်း သရုပ် (အံ့ဘွယ် ဂ-ဖြာ သာသနာ)၌ ရှိပါ။

သာသနာတော်၏ အင်္ဂါ ၉-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ် အဓိပ္ပါယ်ကား (ဓမ္မက္ခန္ဓာ၏ အင်္ဂါ ၉-ပါး)နှင့် တူ၏။

သာသနာတော်၏ သူ့ခိုးကြီး ၅-ဦး။ ။ စတုတ္ထပါရာဇိက၌ ဟောတော်မူသည့် သာသနာတော်၌ ခိုးသူကြီး ၅-ယောက် ဟူ၏။ မှတ်သိမှုလွယ်ကူရန် ညောင်လေးပင်တောရ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဦးအရိယထေရ် စီရင်သော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အရသာ ၁၆၉-၌ -

အလှူခံလှည့်၊ ငါသိတရား၊ စွပ်စွဲမှားပြု၊ ပေးမှု ဂရုဘဏ်၊ မဂ်၊ ဈာန် ဝါကြား၊ ဤငါးပါး၊ ခိုးစား သာသနာ။

ဟူသော ဆောင်ပုဒ်လက်အရ ၎င်း၏မူရင်းအတိုင်းဖော်ပြလိုက်သည်။ (၁) လူဆိုးအသင်းဖွဲ့၍ အရပ်ရပ်လှည့်ကာ ပစ္စည်း ဥစ္စာ ဓားပြတိုက် သကဲ့သို့ ဓမ္မကထိက အပေါင်းအသင်းနှင့် အရပ်တကာ လှည့်လျက် သာသနာလုပ်ငန်းမလုပ်ပဲ သာသနာဝန်ထမ်း ရိက္ခာ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို အလှူခံနေကြသော သာသနာရိက္ခာ သူ့ခိုးတယောက်၊ (၂) လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ပါရမီဖြည့်၍ရသော မြတ်စွာဘုရား၏ တရားဇောကို သင်ယူလေ့လာပြီးလျှင် ဤကား (ကိုယ်တွေ့) ငါသိသော တရားဟု ငါမြင်သောတရားဟု ဆိုဆို၍ ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကို ခိုးသူတဖောက် ဟူ၏။ (၃) သီလရှိသော ရဟန်းတို့ကို အကျင့်သီလပျက်သည်ဟု အလှူ အမှား လှူကြည်ညိုပျက်အောင် ပြောကြားလျက် ရဟန်းကောင်း၏ သီလကို ခိုးယူသူတယောက်၊ (၄) သံသိကပိုင် ဂရုဘဏ် ပစ္စည်းကို လူတို့ အား ပေးကမ်း ထောက်ပံ့ခြင်းဖြင့် သံသပစ္စည်း ခိုးသူတယောက်၊ (၅) ဈာန် မဂ် ဖိုလ်တရားထူးမရပဲလျက် မဂ်ရ ဖိုလ်ဝင် ရဟန္တာအရှင် ဖြစ်နေ ပြီဟု မိမိကိုယ်ကို ဝါကြား ပလွား ညာစားနေသော သူ့ခိုးကြီး တယောက် ဟူ၏။

သာသနာ ၅၀၀၀-နှင့် ခေတ် ၅-ပါး ပိုင်းခြားပုံနည်း ၃-မျိုး။ ။ မုဗ္ဗမြတ်စွာ သာသနာတော်ကား အနှစ် ငါးထောင်သာ တည်နေနိုင်သည်ဟု ဘယ် ပါဠိတော်မှာမှ မလာမရှိ၊ စင်စစ် သာသနာတော်ကို ကျင့်သုံး လိုက်နာ

(၆၂၀)

[သား]

ထမ်းဆောင် စောင့်ရှောက်သူတို့၏ အပေါ်မှာသာ တည်ရှိနေသည်ဟု မှတ်ရာသည်။ သို့သော် အဋ္ဌကထာနည်းများကို ပြုပါအံ့။

စူဠဝါ အဋ္ဌကထာအလို

- (၁) ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ရဟန္တာခေတ် အနှစ် ၁၀၀၀
- (၂) သုက္ကဝိပဿက ရဟန္တာခေတ် အနှစ် ၁၀၀၀
- (၃) အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ခေတ် အနှစ် ။
- (၄) သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်....ခေတ် အနှစ် ။
- (၅) သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်....ခေတ် အနှစ် ။

သုတ်ပါထေယျ အဋ္ဌကထာ ၌

- (၁) ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ရဟန္တာခေတ် အနှစ် ၁၀၀၀
- (၂) ဆဋ္ဌဘိည ။ ။ ။
- (၃) တေဝိဇ္ဇာ ဓရ ။ ။ ။
- (၄) သုက္ကဝိပဿက ။ ။ ။
- (၅) ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလ ခေတ် အနှစ် ၁၀၀၀

အင်္ဂုတ္တိုရ် အဋ္ဌကထာ လာ

- (၁) ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ရဟန္တာခေတ် အနှစ် ၁၀၀၀
- (၂) ဆဋ္ဌဘိည ။ ။ ။
- (၃) တေဝိဇ္ဇာ ဓရ ။ ။ ။
- (၄) သုက္ကဝိပဿက ။ ။ ။
- (၅) သောတာပန်, သကဒါဂါမ်, အနာဂါမ်, ခေတ် အနှစ် ၁၀၀၀။

သားအပြား ၃-ပါး။ ။ ဣတိဝုဇ် ။ ပါ။ ၂၃၀။ ငွ။ ၂၁၁။ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ။ ပါ။ ၂၇၆။ ကိုယ်ကျင့်တရားအားဖြင့် ၃-ပါးပြား၏။ ဣတိဝုတ္တကပါဠိတော်။

(၁) အဓိ ဇာတ သား- မိဘတို့ထက် အကျင့်မြတ်သော သား၊ (၂) အနု ဇာတ သား- မိဘတို့နှင့်တူမျှသော အကျင့်ရှိသော သား၊ (၃) နေဝ ဇာတ သား- မိဘတို့အောက် အကျင့်ယုတ်သော သားမိုက် သားဆိုးမျိုး။

သားအပြား မျိုး ၄-ပါး တနည်း။ ။ဇာတ်အဋ္ဌကထာ။ ၁-အုပ်၊ ၁၅၂-၌ အကျယ်ရှုပါ။ ဤသား ၄-ပါးတို့ကား ကေကနိပါတ် ကမ္ဘာဇာတ် အဋ္ဌကထာ၌ လာသည်။ (၁) အကြွေ သား- မိမိရင်၌ ခြစ်သော သားဟုတ် မိမိကိုစွဲ၍ရသော သားမျိုး၊ (၂) ခေကြွေ သား-နတ်တို့ကဲ့သို့ အိပ်ရာ အပြင် ပလ္လင်စသော မိမိပိုင်နက်အတွင်း၌ ဖြစ်လာသော သားမျိုး၊ (၃) အန္တေဝါသိက သား-မိမိအထံ၌ အတတ်သင်ယူသော သူမျိုး၊ (၄) ဒိန္နက သား- မွေးစားစိမ့်သောငှါ သူတပါးက ပေးသော သားမျိုး။

သားချင်းမျိုး ၅-ပါး။ ။ဉာတိ သလောဟိတ ဟူသော ပါဠိအရ သားချင်း ယူပုံကို ဆွေမျိုးနှင့် ခွဲ၍ပြသည်။ (၁) သောဒရိယ ခေါ် တမိသားချင်း ညီရင်းအစ်ကို၊ (၂) အဖေ၊ အမေ၏ အစ်ကို ဘကြီး ဦးကြီးတို့က မွေးဖွား သော သားသမီး၊ (၃) အဖေ၊ အမေ၏ အစ်မ၊ မိကြီး၊ ကြီးဒေါ်တို့က မွေးဖွားသော သားသမီး၊ (၄) အဖေ၊ အမေ၏ ညီ၊ မောင်၊ ဘထွေး၊ ဦးလေးတို့က မွေးဖွားသော သားသမီး၊ (၅) အဖေ၊ အမေ၏ နှမ၊ ညီမ၊ မိထွေး၊ အရီးလေးတို့က မွေးဖွားသော သားသမီးများကို သားချင်းဟု ပညတ်၏။

သားမျိုး ပုတ္တာ၊ ၁၂ ဖြာ၊ မိန့်မှာ ဓမ္မသတ်။ ။ဓမ္မသတ် ကျမ်းလာ သားအပြား ဆယ်နှစ်ပါးကို ဆို၏။ ၎င်း အဖြေ (အမွေခံထိုက်သော သား ၆-ပါး၊ အမွေ မခံထိုက်သော သား ၆-ပါး) ဟူသော သရုပ်၌ ဆိုခဲ့ပြီ။ ထို ၂-ရပ် ပေါင်းသော် ၁၂-ပါး ဖြစ်၏။

သား သမီး ရလိုခြင်း အကြောင်း ၅-ပါး။ ။ပဉ္စဂုံတ္တရ ။ပါ။ ၃၇ ။ဋ္ဌ။ ၂။ မိဘဖြစ်သူတို့ သားသမီး ရလိုမှု အကြောင်း ငါးပါး ဟူ၏။ (၁) ဘတောဝါ နော ဘရိဿတိ-အိုမင်းမစွမ်း ရှိသောအခါ ငါတို့အား ပြန်လည်လုပ်ကျွေး ကျေးဇူးဆပ်လတ်အံ့၊ (၂) ကိစ္စံဝါ နော ကရိဿတိ-ငါတို့၌ ဖြစ်ပေါ်လာ သော မင်းစိုးကိစ္စအဝဝတို့ကို လုပ်ဆောင်ပေးလတ်အံ့၊ (၃) ကလဝံသော စိရံ ဌဿတိ- အမျိုးဆက်နွယ် ရှည်ဖွယ်ဖြစ်လတ်အံ့၊ (၄) ဒါယဇံ ပဋိ ပဇ္ဇိဿတိ-အမွေစား အမွေခံ ကျင့်ကြံလတ်အံ့၊ (၅) ဒက္ခိဏံ အနုပ ဒဿတိ- တမလွန်ဘဝ သွားသော ငါတို့အား ရည်စူး၍ ကုသိုလ်ထူးများ ပြုလုပ် လျက် အမျှပေးဝေလတ်အံ့။

(၆၂၂) [သား။ သိ + က်]

သားသမီးဝတ် ၅-ပါး။ ။သားသမီးများက မိဘတို့အား ပြုရန် ဝတ်ငါးပါး။

- (၁) မိဘနှစ်ပါးအား လုပ်ကျွေးမွေးမြူရမည်၊ (၂) အလုပ်အကိုင်ဟူသမျှကို မိမိက ဦးစီး၍ ဆောင်ရွက် စီမံရမည်၊ (၃) မိဘ နှစ်ပါး၏ ခိုဦးမေ့ကောင်းမေ့ကို ခံယူရမည်၊ (၄) အလှူဒါန ပြုလုပ်သောအခါ မိဘနှစ်ပါးအား အမျှပေးဝေရမည်၊ (၅) မိမိ၏အနွယ်ကို စောင့်ရှောက်ရမည်။

[သိ]

သိက္ခာ ၃-ပါး။ ။မဇ္ဈိမပဏ္ဍာသ ။ဋ္ဌ။ ၂၀-၌ အကျယ်ရှုပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့် တည်ကြည်မြှောက်တော်မူ ကိလေသာမှ လွတ်ကင်းမှု လုပ်ငန်းပညာရပ်များ ဟူ၏။

- (၁) အဓိသီလသိက္ခာ-ရဟန်းတော်များ စောင့်ထိန်းရသလို (၂၂၇) သွယ်သော သီလသိက္ခာပုဒ် အကျင့်မြတ်များ။
- (၂) အဓိစိတ္တသိက္ခာ-ဝိပဿနာ၏ အခြေခံဖြစ်သော သမထလုပ်ငန်းရပ်နှင့် သမာပတ်ရှစ်ပါး သမာဓိသဘောတရား အကျင့်မြတ်များ။
- (၃) အဓိပညာသိက္ခာ-ပညာမဂ္ဂင် ၂-ပါး ဦးစီးသော ရုပ်,နာမ် ဓမ္မတို့၏ ဥဒယ ဝယ သဘောမှန်ကို ကျေနပ် ပိုင်းခြား၍ သိရန် ဝိပဿနာဉာဏ် အလုပ်သဘော အကျင့်မြတ်။

သိက္ခာမျိုး ၅-ပါး၊ တနည်း။ ။သိပ္ပံပညာမျိုး ၅-ပါး။ (၁) ယောဂ သိက္ခာ-စက်မှု လက်မှု ပညာ၊ (၂) ဝိနိစ္ဆယ သိက္ခာ-တရားနှင့် လျော်ညီစွာ ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ (၃) ကေတု သိက္ခာ-နိမိတ် တိတ်တပေါင် ဝေဒ စသည့် ပညာ၊ (၄) ပေါရာဏ သိက္ခာ-ရှေးဖြစ်ဘူးသော စကားဟောင်း မင်းစဉ် မင်းဆက် အကြောင်းအရာ စာဆိုတော်ခေါ် စာရေးဆရာ ပညာ၊ (၅) ဟတ္ထိ အယ သိက္ခာ-ဆင်စီး မြင်းစီး စစ်တက် စစ်ဆင် အရာတို့၌ လိမ်မာသော ပညာ။

မှတ်ချက်။ ။၎င်း ငါးပါးကို ပညာ ငါးပါးဟုလည်း ရေးမှတ်ကြသေးသည်။

သိကြားမင်း၏ မိဖုရားပေါင်း ၁၆၀၀။ ။၎င်း အကျယ်ကို ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာ။ ၁၆၇-၌ ရှုပါ။

သိကြားမင်း၏ သမီးတော် ၄-ယောက်။ ။အသိတိနိပါတ် သုခဘောဇန
ဇာတ်၌ အကျယ်ရှုပါ။ (၁) အာသာ၊ (၂) သိရီ၊ (၃) သဒ္ဓါ၊ (၄) တိရီ။

သိကြားမင်း ဖြစ်ကြောင်းတရား ၇-ပါး။ ။သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် ။ပါ။
၂၃၀ ။ဋ။ ၃၁၇။ သိကြားဖြစ်ကြောင်း ကျင့်ဝတ္တရား ၇-ပါး လင်္ကာ၊
“၁-မိဘပြုစု၊ ၂-ကြီးသူကြီးနွဲ့၊ ၃-နှုတ်သံညက်ညော၊ ၄-ကုန်းမချောတည့်၊
၅-နှမြော မနှောင့်၊ ၆-သစ္စာစောင့်လျက်၊ ၇-အမျက်နည်းစွာ၊ ၇-ဖြာ
သည်၊ နောင်ခါ သိကြားဖြစ်ကြောင်းတည်း” ဟူသော လင်္ကာဖြင့်
ထင်ရှားသည်။

သိကြားမင်း ရှိခိုးခံထိုက်သူ၏ ဂုဏ်အင်္ဂါ ၄-ပါး။ ။သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်
။ပါ။ ၂၃၅ ။ဋ။ ၃၂၂-၌ အကျယ်ရှုပါ။ သက္ကသံယုတ်မှ ထုတ်ယူ ပြဆို
သည်။ ၎င်းဂါထာကား-

“ယေ ဂဟဋ္ဌာ ပုညကရာ၊ သိလဝန္တော ဥပါသကာ။
ဓမ္မေန ဒါရိ ပေါသေန္တိ၊ တေနမဿာမိ မာတလိ”

မာတလိက မေး၍ သိကြားမင်းက ဖြေပုံ။ (၁) ပုညကရာ-ပစ္စည်း
လေးပါး၊ ဒါနဝတ္ထု ၆-ပါး၊ ၁၀-ပါးတို့ဖြင့် သဒ္ဓါစင်ဖြူ ပေးလှူနေသူ၊
(၂) သိလဝန္တော- ၅-ပါး၊ ၈-ပါး၊ ၁၀-ပါး သိလတို့ကို စောင့်ထိန်း
ကျင့်သုံးနေသူ၊ (၃) ဥပါသကာ- ရတနာ ၃-ပါးကို မြတ်နိုးထပ်ထပ်
ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်နေသူ၊ (၄) ဓမ္မဒါရပေါသ- တရားသော အလုပ်
သဘောဖြင့် မယား၊ သားတို့အား လုပ်ကျွေးမွေးမြူသူ။

သိခြင်း သိပုံမျိုး ၃-ပါး။ ။သညာသိ၊ ဝိညာဏ်သိ၊ ပညာသိ၊ အကျယ်
ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။ ဒု-အုပ်။ ၆၆-၌ ရှုပါ။

သိင်္ဂါရ ရသမျိုး ၃-ပါး။ ။ယောကျ်ား မိန်းမတို့၏ ချစ်ကြိုက်မှု၊ ပေါင်းဆုံ
မှုဝိမှု၊ ကွဲကွာမှုတို့ကိုပင် သိင်္ဂါရ ရသခေါ်သည်။ (၁) အာယောဂ- ကျား၊
မ-တို့ တဦးကိုတဦး ချစ်ကြိုက်စွဲလမ်း နှစ်သက်မှု၊ (၂) သမ္မောဂ- လူချင်း
တွေ့ထိ ကိုင်ဆွဲသုံးသပ် ပေါင်းသင်းမှု၊ (၃) ဝိပ္ပယောဂ- ချစ်ကြိုက်စ
ဖြစ်စေ၊ ပေါင်းသင်းပြီးမှဖြစ်စေ၊ သေကဲ့ရှင်ကဲ့ ကွဲကွာခြင်း။

သိထိလ အက္ခရာမျိုး ၁၀-လုံး။ ။မန္တန်မန်းမှုတ်ရာနှင့် ကမ္မဝါဉတ် ရွတ်ဖတ်
ရာတို့၌ လျော့လျော့ ရွတ်ရသော အက္ခရာ ဆယ်လုံး၊ “က၊ ဂ၊ စ၊ ဇ၊ ဋ၊ ဒ၊
တ၊ ဒု၊ ပ၊ ဗ။”

(၆၂၄)

[သိ + ဓိ။ သိ + ပ်။ သိ + မ်။ သိ]

သိဒ္ဓိမျိုး ၁၀-ပါး။ ။ တစုံတခုသော မန္တန်၊ အင်း၊ ဆေး၊ သံ၊ ပြဒါး၊ ပတ္တမြား၊ ပုလဲစသည့် အရာတို့ဖြင့် လိုရာပြီးနိုင်ခြင်းမျိုး ဆယ်ပါး ဟူ၏။ (၁) စိန္တာ မယ်ဒ္ဓိ- စိတ်ကြံရာ ဖြစ်စေခြင်း၊ (၂) ဥဒက သိဒ္ဓိ- ရေပြင်ပေါ်၌ လျှောက်သွား အိပ်နေနိုင်ခြင်း၊ (၃) ပထဝီ သိဒ္ဓိ- မြေလျှိုးနိုင် မြေကြောကို ရှုံ့နိုင်ခြင်း၊ (၄) ဓန သိဒ္ဓိ- ရွှေငွေရတနာ လိုရာရနိုင်ခြင်း၊ (၅) အာယု သိဒ္ဓိ- အသက်ရှည်၍ အရွယ်ပျိုစွာ နေနိုင်ခြင်း၊ (၆) အာကာသ သိဒ္ဓိ- ကောင်းကင်ခရီး ပျံသန်းနိုင်ခြင်း၊ (၇) အာရောဂျ သိဒ္ဓိ- အနာကင်းခြင်း၊ (၈) ကာယ သိဒ္ဓိ- ဓား၊ လှံ၊ သေနတ်၊ အမြောက် မထိနိုင်ခြင်း၊ (၉) ပိယ သိဒ္ဓိ- သတ္တဝါအားလုံးတို့၏ ချစ်ခင်မှုကို ခံရခြင်း၊ (၁၀) ဣဒ္ဓိဝိမ သိဒ္ဓိ- စျားန်တန်ခိုးဖြင့် အထူးထူး ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်းမျိုး။

သိပ္ပံပညာ အတတ် ၆၄-ရပ်။ ။ 'ကလာအတတ် ၆၄-ရပ်'ကိုပင် လက်မှုပညာ အတတ်များဖြစ်၍ သိပ္ပံပညာ အတတ်ဟု ခေါ်ဆိုကာ 'ဝိဇ္ဇာအတတ် ၁၈-ရပ်'ဟု ခွဲခြား၍ ပြုလေသည်။ ၎င်းသရုပ် (ကလာအတတ် ၆၄-ရပ်)၌ ရှုပါ။

သိမ်နိမိတ်မျိုး ၈-ပါး။ ။ သိမ်သမုတ်ရာ၌ အပိုင်းအခြား သတ်မှတ်ထားရာ မျိုး ၈-ပါး။ (၁) ပါသာဏ နိမိတ္တ- ကျောက်တုံး ကျောက်တိုင်နိမိတ်၊ (၂) ပဗ္ဗတ-တောင်၊ (၃) ရုက္ခ-သစ်ပင်၊ (၄) ဝန-တော၊ (၅) မဂ္ဂ-လမ်း၊ (၆) ဝမ္ဘိက-တောင်ပို့၊ (၇) နဒီ- မြစ်၊ (၈) ဥဒက နိမိတ္တ- ရေဖြင့် ပိုင်းခြား သတ်မှတ်ခြင်းမျိုး၊ အကျယ် ဝိနည်းမဟာဝါ ။ပါ။ ၁၄၄ ။ဋ။ ၃၁၈-၌ ရှုပါ။

သိမ်မျိုးအပြား ၁၅-ပါး။ ။ ရဟန်းတော်များ သံဆက်ဆောင်အသာ သိမ်များ ဖြစ်၏။ အကျယ်ကို ဝိနည်းမဟာဝါ အဋ္ဌကထာ ၄၁၇-၌ ရှုပါ။

[သိ]

သီချင်းခများ၊ သံ ၈-ပါး၊ မျိုးစား ၈၀ဆန်သီ။ ။ ၎င်းသရုပ်ကို (အသံ ၈-ပါး၊ မျိုးခွဲခြား၊ ခံငြား သီချင်းဆို)ဟူသည့် ဆိုခဲ့ပြီ။

သီချင်းဆိုသံ ၇-တန်။ ။ ၎င်းသရုပ် (ဂီတအသံ ၇-တန်)၌ ရှုပါ။

သိချင်းမျိုး ၂၂-ပါး။ ။ကဗျာပင်မကြီးမှ ပေါက်ပွားလာသော သိချင်းမျိုး အပြား ၂၂-ပါး၊ အကျယ် ကဗျာဗန္ဓု သာရကျမ်း၌ ရှိ။ ရကန်၊ ဟောစာ၊ သာချင်း၊ ကာချင်း၊ အဲချင်း၊ အိုင်ချင်း၊ လေးချိုး၊ သံချိုချိုး၊ ယိုးဒယား၊ ပတ်ပျိုး၊ (၁၀) ။ ကြိုး၊ ဘွဲ့၊ ဘောလယ် ရိုးဆန်း၊ တေး ရိုးဆန်း၊ သပြေန် ရိုးဆန်း၊ ငိုချင်း ရိုးဆန်း၊ တုံးချင်း ရိုးဆန်း၊ ဟန်ချင်း ရိုးဆန်း၊ လှေချင်း ရိုးဆန်း၊ နတ်သံ၊ (၂၀) ။ မှာတမ်း၊ ဇာတ်စကားစပ်ပုံ၊ (၂၂) ။

သိတင်းကြီး ၄-ပါး။ ။စောင့်သုံးထိန်းသိမ်းရမည့်တရားကြီး ၄-ပါး။ (၁) ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလ၊ (၂) ဣန္ဒြိယ သံဝရသီလ၊ (၃) ပစ္စယ သန္တိသိတ သီလ၊ (၄) အာဇီဝ ပါရိသုဒ္ဓိ သီလ၊ ဤ ၄-ပါးကိုရည်၍ ပါရမီခန်း၌ 'ပါတိမောက္ခ၊ သံဝရဟု၊ စသည်ကျင့်ပြင်း၊ သိတင်း ၄-ပါး၊ ဆွတ္တထွားလျှင် ဟု ရှင်မဟာသီလဝံသထေရ် စပ်ဆိုထားခဲ့၏၊ အကျယ် သီလကြီး ၄-ပါး၌ ရှိပါ။

သိတင်းသုံးဖော် ၅-ယောက်။ ။သီလသိက္ခာ စောင့်ဖော်ကျင့်ဖက် ၅-ယောက် ဟူ၏၊ (၁) ဘိက္ခု-ရဟန်းယောက်ျား၊ (၂) သာမဏေဇော-သာမဏေ ယောက်ျား၊ ကိုရင်၊ (၃) သိက္ခမာနာ-သိက္ခမာန်၊ သာမဏေမ လောင်း၊ (၄) ဘိက္ခုနီ-ရဟန်းမ၊ (၅) သာမဏေရီ-သာမဏေမ၊ ကိုရင်မ။

သိတင်းသုံးဖော် ၇-ယောက်၊ တနည်း။ ။မူလပဏ္ဏာသ ။ပါ။ ၉၂။ ဋ။ ပ-အုပ်။ ၃၁၄။ (၁) ဘိက္ခု၊ (၂) ဘိက္ခုနီ၊ (၃) သိက္ခမာနာ၊ (၄) သာမဏေဇော၊ (၅) သာမဏေရီ၊ (၆) ဥပါသကော၊ (၇) ဥပါသိကာတိ ဧတေ သတ္တ သဟ ဓမ္မစာရိနော။

သီဒါ ၇-တန်။ ။ကရွတ်ခွေများကဲ့သို့ မြင်းမိုရ်စောင်ကို စုပ်ခွေရစ်ပတ် လျက်ရှိသော တောင်စဉ် ၇-ထပ်တို့၏ အကြားဖြစ်သည့် သမုဒ္ဒရာ ၇-စင်း ကိုစေ၍ သည်။ (၁) မြင်းမိုရ်တောင်နှင့် ယုဂန္ဓရတောင် အကြား သီဒါ တခု ရှိ၏၊ ၎င်းသီဒါ၏ စောက် အနက် အကျယ်တို့ကား ယူဇနာပေါင်း ၄၂၀၀၀-စီ ရှိ၏၊ (၂) ယုဂန္ဓရတောင်နှင့် ဤသန္ဓရတောင်အကြား သီဒါ တခု ရှိ၏၊ ၎င်းသီဒါ၏ စောက် အနက် အကျယ်တို့ကား ယူဇနာပေါင်း ၂၁၀၀၀-စီ ရှိ၏၊ (၃) ဤသန္ဓရတောင်နှင့် ကရဝိကတောင် အကြား သီဒါတခု ရှိ၏၊ ၎င်းသီဒါ၏ စောက် အနက် အကျယ်တို့ကား ယူဇနာ

(၆၅၆)

[သိ]

ပေါင်း ၁၀၅၀၀-စီ ရှိ၏။ (၄) ကရဝိကတောင်နှင့် သုဒဿနတောင်အကြား သီဒါတခု ရှိ၏။ ၎င်းသီဒါ၏ စောက် အနက် အကျယ်တို့ကား ယူဇနာ ပေါင်း ၅၅၅၀-စီ ရှိ၏။ (၅) သုဒဿနတောင်နှင့် နေမိန္ဒရတောင်အကြား သီဒါတခု ရှိ၏။ ၎င်းသီဒါ၏ စောက် အနက် အကျယ်တို့ကား ယူဇနာ ပေါင်း ၂၆၂၅-စီ ရှိ၏။ (၆) နေမိန္ဒရတောင်နှင့် ဝိနတ္တကတောင်အကြား သီဒါတခုရှိ၏။ ၎င်းသီဒါ၏ စောက် အနက် အကျယ်တို့ကား ယူဇနာပေါင်း ၁၃၁၂ ဒီ စီ ရှိ၏။ (၇) ဝိနတ္တကတောင်နှင့် အဿကဏ်တောင်အကြား သီဒါတခုရှိ၏။ ၎င်းသီဒါ၏ စောက် အနက် အကျယ်တို့ကား ၆၅၆-ယူဇနာ နှင့် တတိုင်ခြောက်ရာတွင်းစီ ရှိကြ၏။

သီရိပျိုး ၃-ပါး။ ။ သားကောင်း ရတနာ ရနိုင်ရန် မိခင်လောင်းများ ပြုကျင့်ရသော လောကီကျက်သရေ ၃-ပါး၊ မှုရွေးဇေတဝန် ဆရာတော်။ (၁) ကြီးတန်း ကြိမ်တန်းအောက် မဝင်ရခြင်း၊ (၂) ခါးဝတ်ထမီကို ထက်အောက်ပြန်၍ မဝတ်ရခြင်း၊ (၃) ခြေမဆေးဘဲ အိပ်ရာတိုက်ခန်း မဝင် မအိပ်ရခြင်း။

သီလ ၂-ပါး။ ။ (၁) စာရိတ္တ သီလ- ဤအမှုကိုစွမ်းကို ပြုကျင့်ရမည်ဟု မြတ်စွာဘုရား ပညတ်ထားသည့် ဆရာ့ဝတ် ရဟန်းဝတ် ဒကာဝတ် စသည့် အပစာယန၊ ဝေယျာဝစ္စ ကုသိုလ်များကို ဆိုသည်။ လိုရင်းကား လောက၌ ပြုလုပ်ပေးရမည့် အပြစ်မရှိသော ကိစ္စရပ်များကို ပြုလုပ်ပေးခြင်းအကျင့် သည် မိမိသီလဂုဏ်၌ တိုးတက်ဖြူစင်သော သီလမျိုးဖြစ်၍ စာရိတ္တသီလ ခေါ်သည်ဟူ၏။ (၂) ဝါရိတ္တ သီလ- ဤအမှုမျိုးကို မပြုလုပ်ရဟု မြတ်စွာ ဘုရားပညတ်တော်မူသည့် သိက္ခာပုဒ် ဟူသမျှကို ဘုရားရှင် အလိုတော်ကျ အတိုင်း မပြုလုပ်ပဲ စောင့်ထိန်းခြင်းကို ဝါရိတ္တသီလ ခေါ်သည်။

သီလအပြား ၇-ပါး၊ အများ မိုလ်လူဆိုင်။ ။ ရဟန်း ရှင် လူတို့ စောင့်သုံး ရသော သီလများ။ ထို့ပြင်လည်း အမျိုးမျိုးစွာ ရှိသေး၏။ (၁) ငါးပါး သီလ ရိုးရိုး သာမန် လူ့နတ် တိရစ္ဆာန်တို့အတွက် နိစ္စသီလမျိုး၊ (၂) ငါးပါးသီလ အထူး- ကောမာရ မြဟူစရိယ သီလမျိုး၊ (၃) ခြောက်ပါး သီလ- ဘိက္ခုနီလောင်း သိက္ခမာန်များ အတွက်၊ (၄) ရှစ်ပါးသီလ- ဥပေါသထ သီလမျိုး၊ (၅) ကိုးပါးသီလ- စကြာမင်းနှင့် မိဖုယားကြီးများ သားတော် သမီးတော် ဆွေတော် မျိုးတော် ဟိုင်းသူ ပြည်သားတို့ စောင့်

ထိန်းသော ဥပေါသထသီလမျိုး၊ (၆) ဆယ်ပါးသီလ-လူသာမဏေတို့သီလ၊
လူ့အတွက် ဝိစ္စသီလမျိုး၊ (၇) စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ- ရဟန်းတော်များ
သီလ။ အာပတ် ၇-ပုံ။

သီလကြီးမျိုး ၄-ပါး။ ။ မဟာနိဒ္ဒေသ ။ ပါ။ ၂၆၃။ ဌ။ ၃၂၆။ စတုပါရိသုဒ္ဓိ
သီလ ခေါ် ၎င်းသီလကြီး ၄-ပါးကို ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်စေရမည်ဟု
ဆိုသည်။ (၁) ပါတိမောက္ခ သံဝရ သီလ-သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်ကင်း
စေတတ်သော သီလတရားစု၊ အာပတ် ၇-ပုံ။ (၂) ဣန္ဒြိယ သံဝရ သီလ-
စက္ခုစသော ဣန္ဒြေ ၆-ပါးကို စောင့်စည်း လုံခြုံစေမှု၊ (၃) အာဇီဝ
ပါရိသုဒ္ဓိသီလ-ထက်ဝန်းကျင်မှ အပြစ်မရှိသန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော အသက်
မွေး ဝမ်းကျောင်းမှု၊ (၄) ပစ္စယသန္တိသီတ သီလ-ဆွမ်း သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊
ဆေး၊ ခေါ် ပစ္စည်းလေးပါး၌ ကောင်းစွာ စင်ကြယ်သဖြင့် မှီဝဲသုံးဆောင်မှု။

သီလဂုဏ် ၈-ပါး၊ ၂-နည်း။ ။ မိမိတို့ စောင့်ထိန်းသော သီလ၌ ထိုဂုဏ်ရှစ်ပါး
နှင့် ပြည့်စုံစေရမည်။ ဤ၌ ရွှေလေးပါးကို လောကီ သီလဂုဏ်၊ နောက်
လေးပါးကို လောကုတ္တရာဂုဏ်ဟု မှတ်ရာ၏။ သံယုတ်ပါဠိတော်။
(၁) အ ခဏ္ဍ- မကျိုးသော ဂုဏ်၊ (၂) အ ဆိဒ္ဓ-မပေါက်သော ဂုဏ်၊ (၃)
အ သဗလ- မပြောက်သော ဂုဏ်၊ (၄) အ ကမ္မာသ- မကျားသော ဂုဏ်၊
(၅) ဘုဇိသ- ကိလေသာမှ တော်လှန်သော ဂုဏ်၊ (၆) ဝိညူ ပသဋ္ဌ-ပညာ
ရှိတို့ ချီးမွမ်းအပ်သော ဂုဏ်၊ (၇) အ ပရာမဋ္ဌ- တဏှာ ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမှု
ဂုဏ်၊ (၈) သမာဓိ ဝဝတ္တန- သမာဓိ ၃-ပါးကို ဖြစ်စေတတ်သော ဂုဏ်။

သီလစင်ကြယ်၊ ပြည့်စုံဘွယ်၊ ၄-သွယ် အင်္ဂါရှိ။ ။ သီလစင်ကြယ် ပြည့်စုံခြင်း၏
အကြောင်း အင်္ဂါ လေးရပ်။ (၁) မိမိကိုယ်တိုင်လည်း မလွန်ကျူးခြင်း၊
(၂) သူတပါးကိုလည်း မလွန်ကျူးစေခြင်း၊ (၃) သူတို့ဘာသာ လွန်ကျူး
သည်ကိုလည်း ဝမ်းမမြောက်၊ (၄) မိမိစောင့်သုံးသော သီလသိက္ခာပုဂံ
အသီးသီးကိုလည်း စင်ကြယ်လေစွဟု ချီးကျူး၏။

သီလစောင့်ငြား၊ ကျိုး ၅-ပါး၊ ဘုရားဟောတော်မူ။ ။ မဟာသရိနိဗ္ဗာန
သုတ်၌ သီလစောင့်ရှိသူတို့ ခံစားရသော အကျိုး ၅-ပါးကို ဟောတော်
မူသည်။ (၁) မမေ့ မလျော့ခြင်းကြောင့် များစွာသော စည်းစိမ်ဥစ္စာ
တို့ကို ရရှိ၏။ (၂) ကောင်းသော သတင်း ကျော်စောခြင်း ဂုဏ်ကို ရ၏။
(၃) ပရိသတ် လေးပါး လာလယ်၌ ဟင့်ဘယ် ရဲရင့် ရှင်ရှင် လန်းလန်းနှင့်

(၆၂၇)

[သိ]

နေရ၏။ (၄) မတွေဝေ မမေ့မောဘဲ သေရခြင်း ရှိ၏။ (၅) သေပြီး နောက်၌ နတ်ရွာ၌ ဖြစ်ရ၏။

သီလ ညှိုးနွမ်း ပျက်စီးခြင်း တရား ၁၆-ပါး။ ။အောက်ပါ အရာများကို ငဲ့ကွက်မှုမထားဘဲ သီလတရားကို စောင့်စည်းရမည်။ (၁) လာဘ-လာဘ်ကိုငဲ့၍ ပျက်စီးခြင်း၊ (၂) ယဿ-ခြွေရံကျော်စောမှုကို ငဲ့သော ကြောင့်၎င်း၊ (၃) ညာတိ-ဆွေမျိုးကြောင့် ၎င်း၊ (၄) အင်္ဂါ-ခြေလက် စသည်ကြောင့် ၎င်း၊ (၅) ဇီဝိတ-အသက်ကြောင့် ၎င်း၊ (၆) ခဏ္ဍ-ကျိုးခြင်း၎င်း၊ (၇) ဆိဒ္ဓ-ပေါက်ခြင်း၎င်း၊ (၈) သဗလ-ပြောက်ခြင်း၎င်း၊ (၉) ကမ္မာသ-ကျားခြင်း၎င်း၊ (၁၆) မေထုန်ငယ် ၇-ပါး ထည့်၍ ၁၆-ပါး ယူသည်။

သီလဝိသုဒ္ဓိ အပြား ၄-ပါး။ ။သီလ စင်ဖြူကြောင်း တရား ၄-ပါး။ (၁) ဒေသနာ သုဒ္ဓိ- ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလ ပျက်လျှင် ဒေသနာ ကြားခြင်းစသည့် မိမိအာပတ် ဆိုင်ရာနည်းဖြင့် ကုစားစင်ကြယ်ခြင်းမျိုး၊ (၂) သံဝရ သုဒ္ဓိ-ဣန္ဒြိယ သံဝရသီလ ၆-ပါး၌ တပါးပါး ပျက်လျှင် နောင် မပေါက်ကြားစေရ ဟု အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ စင်ကြယ်ခြင်းမျိုး၊ (၃) ပရိယေဋ္ဌိ သုဒ္ဓိ- အာဇီဝ ပါရိသုဒ္ဓိ သီလပျက်လျှင် ကုလဒ္ဓသန အနေသန စသော မိစ္ဆာဇီဝ နောင်ခါ မဖြစ်ရအောင် ရှောင်ကြဉ်၍ သမ္မာဇီဝဖြင့် ရှာမှီးခြင်းမျိုး၊ (၄) ပစ္စဝေက္ခဏာ သုဒ္ဓိ- ဣဏပရိဘောဂ မဖြစ်စေဘဲ ပစ္စည်းလေးပါး၌ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်၍ ပစ္စယ သန္နိဿိတ သီလကို စင်ကြယ်စေခြင်းမျိုး။

သီဟိုဠ်ကျွန်း၏ အမည်မျိုး ၇-ပါး။ ။ (၁) လင်္ကာဒိပ- သင်းယင်ရွက်နှင့် တူသော ကျွန်း၊ (၂) တဗ္ဗပါဏိဒိပ- မြေနီရိုသဖြင့် ၎င်း၌ ကိုင်တွယ် ထောက်လှမ်းသော လက်မှာ နီသောကျွန်း၊ (၃) သီဟဋ္ဌဒိပ- သီဟဗဟု ဝတ္ထုလာ ခြင်္သေ့ကျွန်း၊ (၄) ဩဇာဒိပ- မြေဆီ ဩဇာကောင်းကျွန်း၊ (ကကုသန် ဘုရားလက်ထက် အမည်)။ (၅) ဝရဒိပ- ကြီးမြတ်ကျွန်း၊ (ကောဏာဂုံ ဘုရားလက်ထက် အမည်)။ (၆) မဏ္ဍလဒိပ- ကြည်လင်ကျွန်း၊ (ကဿပ ဘုရားလက်ထက် အမည်)။ (၇) သီရိလင်္ကာ-ကျက်သရေဆောင် ကျွန်း၊ (ယခုအမည်)။

[သုံး]

(၆၂၉)

[သု]

သုံးဆယ့်ခုနစ်မင်းနတ်။ ။ ၎င်းသရုပ်(အတွင်း ၃၇-မင်း၊ အပြင် ၃၇-မင်း)၌ ရှိပါ။

သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ။ ။ ၎င်းသရုပ်အဓိပ္ပါယ် (ဘုံ သုံးဆယ့်တစ်) မှာ ကြည့်လေ။

သုံးဆယ့်နှစ် ကောဠာသ။ ။ ခန္ဓာကိုယ်၏ ၃၂-ပါးသော အဖို့အစု အစိတ် အပိုင်းများကို ခေါ်ဆိုသည်။ ဥပရိပဏ္ဍာသပါဠိတော်။ ကေသာ-ဆံပင်၊ လောမာ-အမွေး၊ နှခါ-ခြေသည်းလက်သည်း၊ ဒန္တာ-သား၊ တစော-အရေ၊ မံသံ- အသား၊ နှာရူ- အကြော၊ အဋ္ဌိ- အရိုး၊ အဋ္ဌိမိဉ္ဇ- ရိုးတွင်းမြင်အိ၊ ဝက္ကံ-အညို့၊ (၁၀) ။ ဟဒယံ-နှလုံး၊ ယကနံ-အသည်း၊ ကိလောမကံ-အမြေး၊ ပိဟကံ-အဖျဉ်း၊ ပပ္ဖာသံ-အဆုပ်၊ အန္တံ-အူမ၊ အန္တဂုဏံ-အူသိမ်၊ ဥဒရိယံ- အစာသစ်၊ ကရိသံ-အစာဟောင်း၊ မတ္တလုဂံ-ဦးနှောက်၊ (၂၀) ။ ပိတ္တံ- သည်းခြေ၊ သေမု-သလိပ်၊ ပုဗ္ဗော-ပြည်၊ လောဟိတံ-သွေး၊ သေဒေါ-ချေး၊ မေဒေါ-အဆိခဲ၊ အဿု-မျက်ရည်၊ ဝသာ-ဆီကြည်၊ ခေဋ္ဌော-တံတွေး၊ ဝိသိကာ-နပ်၊ (၃၀) ။ လသိကာ-အစေး၊ မုတ္တံ-ကျင်ငယ်။ (၃၂) ။

သုံးဆယ့် နှစ်ပါးသော ကံကြမ္မာ။ ။ ၎င်းသရုပ် အကျယ်ကို (ကံကြမ္မာ ၃၂-ပါး)၌ ပြခဲ့ပြီ။

သုံးဆယ့် နှစ်ပါးသော တိရစ္ဆာန် ကထာ။ ။ ၎င်း သုတေသန ရုပ်ကို (တိရစ္ဆာန်၊ ဒုတ္တိံသာ၊ ကထာ ၃၂) ဟူသော သရုပ်၌ ပြခဲ့ပြီ။

သုံးဆယ့် နှစ်ပါးသော လက္ခဏာတော်ကြီး။ ။ ၎င်း သရုပ် အဓိပ္ပါယ် (လက္ခဏာတော်ကြီး ၃၂-ပါး)၌ ရှိပါ။

သုံးဆယ့်ရှစ်မြာ မင်္ဂလာ။ ။ ၎င်းသရုပ်အဓိပ္ပါယ် (မင်္ဂလာတရား ၃၈-ပါး) ၌ ကြည့်ပါ။

သုံးပုံဖဲဟု ခေါ်ဆိုပြီး သမုဗြုပ္ပတ် အသို့နည်း?။ ။ သုံးပုံဖဲ ခေါ်ခြင်း၏ မူရင်းဗြုပ္ပတ်ကား ဖဲပေါင်း ၂၄-ချပ် မှီလေရာ ၈-ချပ် တပုံကျ သုံးပုံပြုကာ စံစဉ်ကစားခြင်းကို အစွဲပြု၍ ခေါ်ဆိုလေသည်။

(၆၃၀)

[သု + က် ။ သု]

သုံးလွန်းတင် ထမင်း ။ ။ အောက်ပါ ဦးကြီး၏ လွမ်းချင်းဖြင့် ထင်ရှား၏ ။
“ပဲနောက်နှင့် ပြောင်းဆန်၊ ကောက်သားငယ်ရံ၊ ဝေဖန်နှောရှက်၊ ရောကာ
ချက်လှို၊ ပြောဘက်ကယ် မမြင်၊ ဩဇာ ပြုမ်းတဲ့ သုံးလွန်းတင်ကို၊ ခင်မင်
ဖွယ်ရာ၊ သည်ချိန်ကို လာခဲ့ပ၊ တောရွာသူ့ ခန့်ပုံကို၊ အသားကုန်
လက်ပြိုင်ဆွဲလှို၊ နှံစေမယ်လေး” ပဲ၊ ပြောင်း၊ ဆန် ၃-မျိုး ဆတူ ဟူ၏ ။

သုက်မလွတ်သူ ၃-မျိုး ။ ။ (၁) နတ်ပြည် ၆-ထပ်ရှိ နတ်များ နတ်သွီးနှင့်
ပေါင်းဆုံမှီဝဲ သုံးသပ်သော်လည်း သုက်သည် တည်ရာဌာန၌ပင် ချုပ်
ပျောက်သွား၏၊ (၂) ဗြဟ္မာများ မေထုန်မူမရှိ၊ (၃) ဘုရား ရဟန္တာများ ။

သုက်သွေးကို သောက်မျို၍ ပဋိသန္ဓေတည်နေသူ ၃-ယောက် ။ ။ (၁-၂) ရသေ့
တို့၏ စွန့်ထားသော သုက်သွေးနှင့် တကွသော ကျင်ငယ်ရေကို သောက်ကြ
သော သမင်မ နှစ်ကောင်တို့၏ ဝမ်း၌ သံကိစ္စ သတို့သားနှင့် ဣသိသိင်္ဂီ
သတို့သား နှစ်ယောက်တို့ ပဋိသန္ဓေနေကာ ဖွားမြင်လာ၍ နောက်ပိုင်း၌
သံကိစ္စရသေ့၊ ဣသိသိင်္ဂီရသေ့ ဟူ၍၎င်း၊ (၃) ဥဒါယီရဟန်း၏ သုက်ရည်
လူးသော သင်္ကန်းကို ဘိက္ခုနီမ တဉ်းက ခံတွင်းဖြင့် စုတ်ယူမျိုစား၍
ကုမာရကဿပ မထေရ်ကို ဖွားမြင်လာသည် ဟူ၍၎င်း သာသနာဝင်
ကျမ်းဂန်တို့၌ လာရှိ၏ ။

သုခအပြား၊ မျိုး ၄-ပါး၊ ထင်ရှား ဘိဓမ္မာ ။ ။ ချမ်းသာ ၄-မျိုး
(၁) ဝေဒယိတ သုခ-ခံစား စံစား ရသော သုခ ချမ်းသာမျိုး၊ (၂) သန္တိ
သုခ-မခံစားရဘဲ အစဉ်ငြိမ်းအေးချမ်းသာဘော သုခမျိုး၊ (၃) ကာယိက
သုခ-ကိုယ်ချမ်းသာခြင်း၊ (၄) စေတသိက သုခ-စိတ်ချမ်းသာခြင်း ။

သုခရိုက် ၃-ပါး ။ ။ အပြစ်မရှိ ကောင်းကျိုးသုခ ရမှုမျိုး ၃-ပါး ။ (၁) ကာယ
သုခရိုက်-ကိုယ်ပြု ကောင်းမှု ကုသိုလ်စု၊ (၂) ဝစီသုခရိုက်- နှုတ်ပြုကောင်းမှု
ကုသိုလ်စု၊ (၃) မနော သုခရိုက်-စိတ်ပြု ကောင်းမှု ကုသိုလ်စု ။

သုခရိုက် ၁၀-ပါး ။ ။ မူလပဏ္ဏာသ ။ ပါ ။ ၃၆၀ ။ ဋ္ဌ ။ ၂၃၄-၌ အကျယ်ရှုပါ ။
၎င်း သရုပ် အဓိပ္ပာယ် (ပုညကြိယာဝတ္ထု ၁၀-ပါး) နှင့် တူ၏ ။

[သု။ သု + ဥ။ သု + တ်။ သု + ဝိ] (၆၃၁)

သုစရိုက်တရား ၁၀-ပါး၊ တနည်း။ ။ဒုစရိုက် တရား ၁၀-ပါးမှ ရှောင်ရှား ပယ်ကြဉ်မှု အကျင့်ဆီလကိုပင် (သုစရိုက် ၁၀-ပါး) ဟု တနည်း သိမှတ် ရာ၏။

သုစရိုက်တရား အပြား-၄၀။ ။သုစရိုက် ၁၀-ပါးကိုတည်း၊ ကိုယ်တိုင် ပြုလုပ် ခြင်း၊ သူတပါးကို ပြုလုပ်ခိုင်းခြင်း၊ သူတပါး ပြုလုပ်သည်ကို စိတ်ဖြင့် ဝမ်းသာခြင်း၊ သူတပါးပြုလုပ်ရာ၌ နှုတ်ဖြင့် ချီးမွမ်းခြင်း ၄-ပါးဖြင့် မြှောက်သော် သုစရိုက်-၄၀ ဖြစ်၏။

သုစရိုက်တရား အပြား ၁၀၀။ ။နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားကောင်း တရာ ဟူ၏။ (က) ပုညကြိယာဝတ္ထု ဆယ်ပါးကိုတည်း၊ ကံ ၃-ပါးနှင့်မြောက်၊ ၃၀-ရ၏။ (ခ) ပါရမီဆယ်ပါးကိုတည်း ဟိန၊ မဇ္ဈိမ၊ ပဏီတ ၃-ပါးနှင့် မြောက် ၃၀-ရ၏။ (ဂ) ၎င်း ၂-ရပ် ၆၀-ကို အထက်ပါ သုစရိုက် ၄၀-နှင့် ပေါင်းသော် သုစရိုက် ၁၀၀-ဖြစ်သည် ဟူ၏။

သုညတတရား၊ ၁၂-ပါး၊ ပယ်ရှားအတ္တ အသို့နည်း? ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ လာ အတ္တမရှိပုံကို ပြသည့် အခြင်းအရာ ဆယ်နှစ်ပါး။ ၁- န သတ္တော- ရုပ်၊ ဝေဒနာစသည်တို့ကား နာမ်ရုပ်သာဖြစ်၏၊ သတ္တဝါမဟုတ်။ ၂- န ဇီဝေါ- (ယ) ဇီဝမဟုတ်၊ အသက်မဟုတ်။ ၃- န နှဏေ- (ယ) လူမဟုတ် နှုတ်မဟုတ်။ ၄- န မာဏဝေါ- (ယ) လှလင်မဟုတ်။ ၅- န ဣတ္ထိ- (ယ) မိန်းမမဟုတ်။ ၆- န ပုရိသော- (ယ) ယောက်ျားမဟုတ်။ ၇- န အတ္တာ- (ယ) အတ္တမဟုတ်။ ၈- န အတ္တနိယံ- (ယ) အတ္တပိုင် ပစ္စည်းမဟုတ်။ ၉- နာဟံ- (ယ) ငါမဟုတ်။ ၁၀- န မမ- (ယ) ငါ၏ ဥစ္စာမဟုတ်။ ၁၁- န အညဿ- (ယ) သူတပါး၏ ဥစ္စာမဟုတ်။ ၁၂- န ကဿစိ- (ယ) တစုံတယောက်၏ ဥစ္စာမဟုတ်။

သုတ် ၃-ကျမ်း။ ။ဒီသနိကာယ်၌ပါဝင်သော ဒေသနာတော်များ၊ အကျယ် (နိကာယ် ၅-ရပ်) ၌ ကြည့်ပါ။

သုဒ္ဓိ ၄-ပါး၊ ရဟန်းများ၊ ထူးခြား ဖြစ်စင်ဘိ။ ။ရဟန်းတော်များ အဖို့ စင်ကြယ်ခြင်း လေးပါးဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည့် ဝိနယဝေါဟာရ မျိုး။ (၁) ဒေသနာ သုဒ္ဓိ-ပါဏိမောက္ခ သံဝရသီလခေါ် ဝိနည်း ပုညတော်

(၆၃၂)

[သု။ သု]

ဥပဒေသ၏ စင်ကြယ်ခြင်း၊ ၎င်းသည် ဒေသနာကြားသဖြင့် စင်ကြယ်သော
ကြောင့် 'ဒေသနာ သဒ္ဒါ' မည်၏။ (၂) သံဝရ သဒ္ဒါ-သည်အမှုကို ငှါတဖန်
မပြုတော့ပြီဟု စိတ်ဆောက်တည်ခြင်း၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေ စောင့်ထိန်း
ခြင်းကိုခေါ်သည်။ (၃) ပရိယေဋ္ဌ သဒ္ဒါ-ဝိနည်းဥပဒေသနှင့်မညီသော ပစ္စည်း
ကိုပယ်၍ ဝိနည်းတော်နှင့် အညီ ရှာမှီးလျက် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း
ပြုခြင်းကို ခေါ်သည်။ (၄) ပစ္စဝေက္ခဏာ သဒ္ဒါ-ပစ္စည်းလေးပါးကို
ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်၍ သုံးဆောင်မှီဝဲခြင်းကို ခေါ်ဆိုသည်။

သုဓမ္မာသဘင်၊ စည်းဝေးရင်၊ ငှ-အင် နတ် အကြောင်း။ ။ ၎င်း အကြောင်း
တရား ငှ-ပါး၏ သရုပ်ကို (တာဝတိံသာ၊ သုဓမ္မာ၊ ငှ-ဖြာ စည်းဝေး
ကြောင်း) ဟူသော သုတေသန၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

သုရာ ဗေရယ ကံထိုက်ခြင်း အင်္ဂါ ငှ-ပါး။ ။ ဤအင်္ဂါ ငှ-ပါးနှင့်ညီမှု နည်းနည်း
သောက်လျှင် နည်းနည်း အပြစ်ရှိ၏။ များများသောက်လျှင် များသော
အပြစ်ရှိ၏။ ဣတိဝုတ် အဋ္ဌကထာနှင့် သမ္မောအဋ္ဌကထာမှ။ (၁) မဇ္ဇိဘာဝေါ-
သေအရက် ကဇော်ဖြစ်ခြင်း၊ (၂) ပါတုကမုစိတ္တိံ သောက်လိုစိတ် ရှိခြင်း။
(၃) ဝါယာမော-သောက်ဖြစ်အောင် လုံ့လ ပြုခြင်း၊ (၄) အဇ္ဈော
ဟရဏံ-သောက်မျိုချခြင်း။

သုရာမျိုး ၅-ပါး။ ။ ဝိနည်းမဟာဝါ ။ ပါ။ ၁၄၆ ။ ဋ။ ၁၂၇။ မူးယစ်၍
သူတော်ကောင်းတရားကို မေ့လျော့စေတတ်သော သေရည်ခေါ် သုရာမျိုး
၅-ပါး။ (၁) ပိဋ္ဌ သုရာ- ဆန်မှုန့်ကို ပြုလုပ်သော သေရည်၊ (၂) ပူဝ
သုရာ- မုယောဂျုံမှုန့်ကို ပြုလုပ်သော သေရည်၊ (၃) ဩဒန သုရာ-
ကောက်ညှင်း ထမင်းကို ပြုလုပ်သော သေရည်၊ (၄) ကိတ္တ ပက္ခိတ သုရာ-
တဆေးမှုန့်ကိုခတ်၍ ပြုလုပ်သော သေရည်၊ (၅) သမ္မာရ သံယုတ္တ
သုရာ- သေရည်ဖြစ်ကြောင်း ဝတ္ထုပေါင်းကို စုဆောင်း ပြုလုပ် အပ်သော
သေရည်။

[သု]

သုကောင်း လှူကောင်း တရား ၅-ပါး။ ။ သုတုံပါထေယျ ။ ပါ။ ၂၀၈။ ဋ။
၂၂၁။ သတ္တကိတ္တရ ။ ပါ။ ၄၇၃ ။ ဋ။ ၁၇၄။ မွေ့ကထိကများ သိထား

လိုက်နာစရာ။ သတ္တ သပ္ပုရိသ မွှောဟု သီးခြား ဘုရားဟောတော်မူသည်။

- (၁) မေတ္တု-ပါဠိ၌ လိမ်မာခြင်း ကိုယ်ကျင့်တရား၌ နားလည်ခြင်း၊
- (၂) အတ္တညူ- အနက်၌ ကျွမ်းကျင်ခြင်း အကျိုးရရေး၌ နားလည်ခြင်း၊
- (၃) အတ္တညူ- ကိုယ်ရေး ကိုယ်တာ၌ လိမ်မာခြင်း၊ (၄) ကာလညူ- အချိန်ကာလ အပိုင်းအခြားကို သိခြင်း၊ အခြေအနေကို နားလည်ခြင်း၊ (၅) မတ္တညူ- အတိုင်းအရှည် ပမာဏကို သိခြင်း၊ အလိုက်သိခြင်း၊ (၆) ပရိသညူ- ပရိသတ်အလိုသဘော၌ သိရှိလိမ်မာခြင်း၊ (၇) ပုဂ္ဂလညူ- ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလိုသဘော၌ ပါးနပ်လိမ္မာရခြင်း။

သူခိုးကြီးတို့ လိုက်နာ ထိန်းစောင့်သည့် အင်္ဂါ ၈-ပါး။ ။ ဤအင်္ဂါရှစ်ပါးကို စောင့်ထိန်းသော ခိုးသားကြီးများသည် ရက်-လ-နှစ်ရှည်- တည်တံ့နိုင်သည်။ ဤအင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် မပြည့်စုံသော ခိုးသား ဓားပြတို့ကား- ရက်-လရှည် မတည်၊ လျင်မြန်စွာ ပျက်စီးရတတ်သည်ဟု အင်္ဂုတ္တရ ပါဠိတော် တတိယအုပ်- (၁၅၃) ၌ ဟောတော်မူသည်။ (၁) မိမိ၏ ရန်သူမဟုတ်သည့် အသက်အရွယ်ကြီးသူ၊ ကလေးသူငယ်၊ အကျင့်သီလဂုဏ် ရှိသူ တို့ကို ရိုက်နှက် ပုတ်ခတ်မှု မပြုခြင်း၊ (၂) ပစ္စည်းဥစ္စာကို အကုန်မယူခြင်း၊ (၃) မိန်းမကို မသတ်ခြင်း၊ (၄) အမျိုးသမီးတို့ကို မပျက်ဆီးခြင်း၊ (၅) ရှင် ရဟန်းတို့ကို မလုရက်ခြင်း၊ (၆) မင်းဘဏ္ဍာတိုက်ကို မလုရက်ခြင်း၊ (၇) ရွာ-နိဂုံး မင်းနေပြည်အနီး၌ မလုရက် မတိုက်ခိုက်ခြင်း။

သူခိုးဓားပြ၊ သူပုန်တို့၏ မှီခိုအားထားရာကြီး ၅-ပါး။ ။ လူသားတို့ ငြိမ်းချမ်းသာယာမှုအတွက် တိုင်းပြည် မြို့ရွာ နယ်ပယ် အုပ်ချုပ် ထိန်းသိမ်းကြသော မင်းစိုးရာဇာတို့ သိထားရန်။ အင်္ဂုတ္တရ ပါ။ ဒု-အုပ်။ ၁၁၃-၌ အကျယ်ရှိ။ (၁) အသွားအလာ ခက်သည့် ဧရလယ်ကျွန်း၊ တောင်ကြား ချောက်ကြား၊ ရှို-မြောင် မညီညွတ်သော ခရီးခက်အရပ်ကို မှီနေတတ်ကြသည်၊ (၂) ထူထပ်သည့်ကိုင်းတောကျူတော၊ ပင်ချင်းယှက်သည့်တောအုပ်ကြီး စသည့်အရပ်မျိုး၊ (၃) တစုံတယောက်က ဖေါ်ပြောလျှင် မင်းအမတ် မှုထမ်း ရာထမ်းတို့က အပြစ်ကို ကာကွယ်ဖုံးအုပ်ပေးရန် ၎င်းတို့နှင့် ကြိုတင်၍ အကျွမ်းတဝင် အမှီတံကဲ ပြုလုပ်ထားခြင်း၊ (၄) မိမိတို့အပြစ်ကို ဖေါ်ပြောထုတ်ဆိုမည်သူများအား နှုတ်ပိတ်ခ ပစ္စည်းဥစ္စာပေးကမ်းရန်၊

(၆၃၄)

[သူ]

(၅) မိမိတို့၏ လျှို့ဝှက် တိုင်ပင်မှု မပေါက်ကြားစေရန် အထူးလိုခြံသော နည်းလမ်း ဥပေါယ်တို့ ဖြစ်၏။

သူဌေးရိုးရာ၊ ဇာတ်နွယ်လာ၊ ၄-ဖြာ မည်သို့ မှတ်သနည်း?။ ။ သူဌေးတို့၏ မျိုးရိုးအစဉ်ကို ဇာတ်နွယ်အားဖြင့် ဤသို့ ဘွဲ့ပုံ တံဆိပ်များ ပေးအပ်၏။
(၁) ဆတ္တိယ သေဋ္ဌိ- ဥစ္စာများစွာ ကြွယ်ဝသော မင်းမျိုး သူဌေး၊ (၂) ဗြဟ္မဏ သေဋ္ဌိ- ဥစ္စာများစွာ ကြွယ်ဝသော ပုဏ္ဏားမျိုး သူဌေး၊ (၃) ဝေဿ သေဋ္ဌိ- ဥစ္စာများစွာကြွယ်ဝသော ကုန်သည်ကြီး အသည်မျိုး သူဌေး၊ (၄) မဟာ သေဋ္ဌိ- သူဆင်းရဲအမျိုးမှ သူဌေးကြီး ဖြစ်လာသူများ။

သူတပါးအိမ်၌ မအပ် မထားရသော အရာမျိုး ၄-ပါး။ ။ ဇာတ်ပါဠိတော် ဒု-အုပ်။ ၁၂၀။ ဋ။ ပဉ္စမအုပ် ၄၆၆။ (၁) ခိုင်းနွား၊ ဆင်၊ မြင်း စသည်၊ (၂) နို့စားနွားမ၊ (၃) လှည်း၊ ရထား၊ စသည်၊ (၄) ဇနီး-မယား။

သူတပါးအား မပြောကြားအပ်သော အရာကြီး ၉-ပါး။ ။ ထိုအကြောင်း တရား ကိုးပါးကို ထင်ရှားစွာ ထုတ်ဖော် မဆိုရာဟု ဟိတောပဒေသ၌ လာရှိ၏။ မလိုခြံက ပျက်စီးကျိုးမဲ့ ဖြစ်တတ်သည်။ (၁) အာယု- မိမိနေရာ အံ့သော အသက်အပိုင်းအခြား၊ (၂) ဝိတ္တ-မိမိပိုင် စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာ ဟူသမျှ၊ (၃) ဂေဟဆိခွ- မိမိ၏ အိမ်၌ မလိုခြံသော နေရာနှင့် အပြစ် အဆာ ဟူသမျှ၊ (၄) မဇ္ဇ- လျှို့ဝှက်အပ်သော တိုင်ပင် ဆွေးနွေးမှုများ၊ (၅) မေထုန- ကိုယ်မယားအား သံဝါသမှု စပ်ရှက်ပြုပုံနည်းနှင့် ပြုသော နေရာဌာန၊ (၆) ဘေသဇနယ- ခဲခက်စွာ ဖော်စပ်အပ်သော ဆေးစမ်း ကောင်းများ၊ (၇) တပ- မိမိ၏ ချီးခြံစွာသော အကျင့်၊ (၈) ဒါန- လှူဒါန်းပေးကမ်းခြင်း၊ (၉) အပမာဏ- မိမိအား သူတပါးတို့က ပမာ မထား မလေးစားပုံ အခြင်းအရာ။

မှတ်ချက်။ ။ တပနှင့် ဒါနတို့အတွက်ကိုမူ မိမိအား သူတပါးတို့က အထင်အမြင်ကြီးလာအောင် ဖြစ်စေ၊ ဂုဏ်ပကာသနကို ဖော် လို၍ ဖြစ်စေ၊ မပြောဆိုအပ်၊ ထင်သေး မြင်သေး ဖြစ်တတ်သည် ဟူ၏။ 'ပတ္တိဒါန' အမျှပေးဝေရေး အတွက်ကိုမူကား ထင်ရှားစွာ ပြောဆိုအပ်၏ဟု မှတ်လေ။

(၆၃၆)

[သူ့။ သေ]

တို့ကို အနေအထားကျအောင် အဋ္ဌာကျကျ စီရင်ထိုက်ခိုက်စေတတ်သော သူရဲကောင်း၊ (၇) ပိဏ္ဍဝါယိက-ထန်းသီးခိုင် ချိုင့်အကဲ့သို့ တဖက်ရန်သူ၏ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ယူခွမ်းနိုင်သော သူရဲကောင်း၊ (၈) ဥက္ကဏဇပုတ္တ-တိုက်ပဲ့ အောင်ဖန်များ၍ ကျော်ကြား ထင်ရှားသော မင်းညီ မင်းသား သူရဲကောင်းများ၊ (၉) ပက္ခန္ဓိန-ရန်သူ တပ်တွင်းသို့ ခုန်ပျံ ထိုးဝင်လျက် သူရဲဦးခေါင်းကို ဖြတ်ယူကာ လျင်စွာ ပြန်လာနိုင်သော “ပျံချီ” သူရဲကောင်းများ၊ (၁၀) မဟာနဂ-အမုန်ယစ် ဆင်ပြောင်ကြီးနှင့် ရင်ဆိုင် တွေ့စေကာ မဆုတ်မနစ် ထိုးပစ် တွန်းလှန်၍ အနိုင်ယူတတ်သော သူရဲကောင်း၊ (၁၁) သူရာ-မဟာသမုဒ္ဒရာကြီးကိုပင် လက်ပစ်ကူးရမည်ဟု အရှင်က စေခိုင်းလျှင် မဆုတ်မပြန် ကူးအံ့ဟု ကိုယ်စွမ်းကိုး သူရဲကောင်း၊ (၁၂) စမ္မုရောစိန-သားရေ သံချပ်ဝတ်အင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်၍ တဖက်စစ်သည် ကို အတင်းဝင်ရောက် နှိမ်နင်းနိုင်သော သူရဲကောင်း၊ (၁၃) ဒါသပုတ္တ-မကြောက်မရွံ့ နောက်မတွန့်ဘဲ ရန်သူ အတွင်းသို့ ဝင်နိုင်သော အိမ်တော် ပါ သူရဲကောင်း။

သူ့ အသက် သတ်ခြင်း၏ အပြစ်မျိုး ၂၃-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (ပါဏာတိ ပါတက်၏ မကောင်းကျိုး ၂၃-မျိုး) ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

သူ့ ဥစ္စာခိုး၊ မကောင်းကျိုး၊ အမျိုး ၁၂-ပါး။ ။ ၎င်း သရုပ် (အဒိန္ဒုဒါနီ၏ အပြစ် ၁၂-ပါး) ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

သူ့ သားမယား၊ လွန်ကျူးဖြော၊ ၁၅-ပါးဖြစ်စံ။ ။ ၎င်း သရုပ်ကို (ကာမေသုကံ၊ ကျိုးပြစ်ဒဏ်၊ ထိမှန် ၁၅-ပါး) ဟူသော သုတေသန၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

[သေ]

သေ ၄-ပါး။ ။ ဤသရုပ် ၄-ပါးကား၊ ကျမ်းကြီးကျမ်းခိုင်တို့၌ မလာ၊ ရှေးရိုး ပြောစဉ်မှတ်စုမှ သုတေသန ပြုလိုက်သည်။ (၁) ရှင်မဟာကဿပ၏ ရုပ်ဓာတ် အလောင်းတော်မြတ်သည် ဝေဘာရတောင် မြကမ္မလာဆက်ဝယ် ယခုတိုင် ရှိနေသည် ဟူ၏။ (၂) အရှင်သုဘာရ၏ အလောင်းတော်မြတ် သည် ဥက္ကမ တောင်ထက်ဝယ် ယခုတိုင်ရှိသည် ဟူသတတ်။ (၃) ဒေရှင် ဥပေက္ခာရ၏ ရုပ်အလောင်းသည် ပန်းမျိုးဆုံမေသာ မကုဋတောင်ထက်ဝယ်

ယခုတိုင်အောင် ရှိသတတ်၊ (၄) အရှင်ဓမ္မသာရ၏ ရုပ်ဓာတ် အလောင်း
တော်မြတ်သည် ပန်းမျိုးစုံခသော မကုဋ္ဌတောင်ထိပ်ဗွေဝယ် ယခုတိုင်
ရှိသတတ် ဟူ၏။

မှတ်ချက်။ ။သေ ၄-ပါး အစစ်ကား ပုထုဇန် လေးယောက်တို့တည်း၊
တနည်း၊ ဖလဋ္ဌာန် ၄-ယောက် ဟူ၍ အမြဲမှတ်။

သေက္ခမုဂ္ဂိုလ် ၇-ယောက်။ ။ 'ကျင့်ဆဲ' အောက် အရိယာ ခုနစ်ယောက်ကို
သေက္ခမုဂ္ဂိုလ်သည်။ (၁) သောတာပတ္တိ မဂ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ (၂) ၎င်း ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်၊
(၃) သကဒါဂါမိ မဂ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ (၄) ၎င်း ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ (၅) အနာဂါမိ
မဂ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ (၆) ၎င်း ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ (၇) အရဟတ္တမဂ်ပုဂ္ဂိုလ်။

သေခြင်းအပြား မျိုး ၃-ပါး။ ။မရဏအပြား ၃-ပါးလည်းဟူ၏။ (၁) ခဏိက
မရဏ- ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်တို့၏ ဖြစ်၊ ပျက်၊ ချုပ်နေသည်
ကို ခေါ်သည်။ (၂) သမ္ပတိ မရဏ- ငြိမ်သေသည် ငမဲသေသည် ဆင်
သေသည် ငြင်းသေသည်ဟု သမုတ်ခြင်း မျိုးကို ခေါ်ဆိုသည်။
(၃) သမုစ္ဆေဒ မရဏ- ဘုရားရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့ ခန္ဓာဇာတ်သိမ်း
နိဗ္ဗာန်ဝင်ကြိမ်းသည်ကို ခေါ်ဆိုသည်။

သေခြင်း၏ အကြောင်း ၄-ပါး။ ။တောင်ကျွန်းနေ လူသားတို့ သေခြင်း
ဖြစ်ပုံ မရဏပုတ္တိ လေးပါး။ (၁) အာယုက္ခယ- သက်တမ်းစေ၍
သေခြင်း၊ (၂) ကမ္မက္ခယ- သက်တမ်းမစေမီ ကုသိုလ်ကံကုန်၍ သေခြင်း၊
(၃) ဥဘယက္ခယ- သက်တမ်းလည်းစေ ကံလည်း ကုန်၍ သေခြင်း၊
(၄) ဥပစ္စေဒက- သက်တမ်းမစေ ကံမကုန်မီ ကပ်၍ ဖြတ်တတ်သော
အကုသိုလ်ကံတပါးကြောင့် သေရခြင်း။

သေခြင်းအကြောင်း ၈-ပါး၊ တနည်း။ ။၎င်းသရုပ်ကို (ရောဂါဝေဒနာ
ဖြစ်ခြင်းအကြောင်း ၈-ပါး)၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

သေမင်း တမန်ကြီး ၄-ယောက်။ ။ဤ၌ ကျက်မှတ်လွယ်ကူစေရန် စာဏကျ
ပျို့မှ ထုတ်ပြလိုက်သည်။ (၁) အကျင့်ဖောက်ပြား၊ အမြှောင်ထားသည့်၊
မယားပျက်စွာ၊ (၂) လွန်ယုတ်မာသည့်၊ သဟာမိတ်ဆွေ၊ (၃) စည်းမဲ့
နေသား၊ ရွှေငွေပစ္စည်း၊ မသိမ်းဆည်းဘဲ၊ အချည်းနှီးမှန်၊ ပေးကမ်းလွန်

(၆၃၈)

[သေ။ သော]

သည်၊ ကျေးကျွန်တမျိုး၊ (၄) အဆိပ်အိုးဟု၊ မြေဆိုးရှိချေ၊ ဤလေးထွေ
နှင့်၊ တူနေဘယ်ခါ မပြုရာ။

သေမင်းငင်ရက် ၈-ပါး။ ။ဝိနည်းမဟာဝါ ။ပါ။ ၄၀၁ ။ဋ္ဌ။ ၄၀၉-၌
အကျယ်ရှု၊ ဆောင်းနှောင်း နွေကူး ရာသီဗဏ် မခံနိုင်ဘဲ သက်ကြီးအိုနှင့်
သက်ငယ်နုတို့ သေပျောက်များသော “တပို့တွဲလ၏ နောက်ဆုံး (၄) ရက်
နှင့် တပေါင်းလ၏ အစ (၄)ရက်” ကို ခေါ်ဆိုသည်။

မှတ်ချက်။ ။ဤရက်ကား ယူနည်း မှုကဲ့များစွာရှိ၏၊မသဒေဝလင်္ကာသစ်
ပိုဒ်ရေ (၂၈၀)၌ ကျေးဇူးရှင် မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
သော်မှ နည်းနှစ်မျိုး ယူ၍ ပြာသို့ တပို့တွဲ၊ စိုရွဲ ငွေနှင်း၊
သုတ်လေသွင်းနှင့်၊ ယင်းနှစ်လကြား၊ “တပါးထိုမြို့၊ တပို့တပေါင်း၊
ရှေးနှောင်းအညို၊ လေးရက်စီမှတ်၊ အန္တရဌ်ဟု၊ ပညတ်နာမ၊
ကြားရှစ်ည၌၊ ကောက်ပလင်းဟုန်၊ တက်အရုဏ်ဝယ်၊ ခိုက်တုန်
လွန်ကဲ၊ အေးစမြဲတည်း။” ဟု စပ်ဆိုထားလေသည်။

သေရည်မျိုး ၅-ပါး။ ။၎င်းအဓိပ္ပာယ် သရုပ်တို့ကား (သူရာမျိုး ၄-ပါး)
နှင့် တူ၏။

သေရည်သောက်စား၊ ပြစ် ၆-ပါး၊ ဘုရား ဟောတော်မူ။ ။၎င်းသရုပ်ကို
(အရက်သောက်ခြင်း အပြစ် ၆-ပါး)၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

[သော]

သောစေယျတရား မျိုး ၃-ပါး။ ။သုတ်ပါထေယျ သံဂီတိသုတ်၌ ဟောတော်
မူသည့် သန့်ရှင်း စင်ကြယ်ရေး တရားသုံးပါး။ (၁) ကာယသောစေယျ၊
ကာယဒုစရိုက် ၃-ပါးမှ စင်ကြယ်ခြင်း၊ (၂) ဝစီ သောစေယျ-ဝစီဒုစရိုက်
၄-ပါးမှ စင်ကြယ်ခြင်း၊ (၃) မန သောစေယျ-မနော ဒုစရိုက် ၃-ပါးမှ
စင်ကြယ်ခြင်း။

သောတာပန် ၃-ယောက်။ ။မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် ဧကဗီဇသုတ် ။ပါ။ ၁၈၀။
။ဋ္ဌ။ ၂၆၉။ ၎င်း၁-ရုပ်(သောတာပန်အပြား မျိုး ၄-ပါး)၌ ၂,၃,၄ တို့ကို
ယူပါလေ။

သောတာပန် ၂၄-ယောက်။ ။ပုဂ္ဂလပညတ် ။ပါ။ ၁၁၉-၁၂၀ ။ဋ္ဌ။၄၇၂-
၅၃-အထိ အကျယ်ရှိ။ (၁) သောတာပန် အစစ် ၃-ယောက်ကို ပဋိသမ္ဘိဒါ
၄-ပါးနှင့်မြောက် ၁၂-ယောက်ဖြစ်၏။ ၎င်းကို သဒ္ဓါဓရ၊ ပညာဓရနှစ်ပါး
နှင့်မြောက် ၂၄-ယောက် ဖြစ်၏။

သောတာပန်အပြား မျိုး ၄-ပါး။ ။မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် ။ပါ။ ၁၈၀ ။ဋ္ဌ။
၂၇၀။ (၁) စူဠ သောတာပန်-ကင်္ခါဝိတရဏ ဝိသုဒ္ဓိစခန်းသို့ ရောက်သော
ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌိနှင့် ဝိစိကိစ္ဆာကို အတော်များများ ပယ်စွန့်နိုင်ပြီ
ဖြစ်၍ စူဠ သောတာပန် မည်၏။ (၂) သတ္တကုတ္တု ပရမ သောတာပန်-
သောတာပတ္တိမဂ် ရပြီးနောက် ကာမဘုံ၌ ၇-ကြိမ်၊ ၇-ဘဝ ပဋိသန္ဓေ နေနိုင်
ခွင့်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး၊ (၃) ကောလံ ကောလ သောတာပန်- သောတာ
ပတ္တိမဂ် ရပြီးနောက် ကာမဘုံ၌ ၂-ကဝမှ ၆-ဘဝအတွင်း တခုသော အမျိုး
မြတ်မှ တခုသော အမျိုးမြတ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ ပဋိသန္ဓေ နေနိုင်သော
ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး၊ (၄) ဧက ဗီဇိ သောတာပန်- မဂ်ရပြီးနောက် တဘဝသာ
လူ့ပြည်၌ ပဋိသန္ဓေနေနိုင်ခွင့်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး။

မှတ်ချက်။ ။ယခုပြုပြီး အပျိုးအစား၌ မပါသော သောတာပန်မျိုး
လည်း ရှိသေး၏။

သောတာပန်၏ အင်္ဂါ ၄-ပါး။ ။သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏ အင်္ဂါ၊ သို့မဟုတ်
အရိယာသာသနာတို့၏ အင်္ဂါ ၄-ပါး၊ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော်မှ။
(၁) ဗုဒ္ဓေ အဝေစ္စ ပသာဒ သမန္နာဂတ-ဘုရား၌ မတုန်မလှုပ် ကြည်ညို
လေးစားခြင်း၊ (၂) ဓမ္မေ အဝေစ္စ ပသာဒ သမန္နာဂတ- တရားတော်၌
မတုန်မလှုပ် ကြည်ညိုလေးစားခြင်း၊ (၃) သံဃေ အဝေစ္စ ပသာဒ
သမန္နာဂတ- သံဃာတော်၌ မတုန်မလှုပ် ကြည်ညို လေးစားခြင်း၊
(၄) အရိယကန္တ သီလေဟိ သမန္နာဂတ- အရိယကန္တ သီလတို့ကို စောင့်
ထိန်းရာ၌ အသက်သေလျှင် သေပေစေ သီလ၌ ညစ်နွမ်းမှု မရှိစေရအောင်
ပြည့်စုံစွာ စောင့်ထိန်းခြင်း။ ဤ၌ ငါးပါးသီလကို ဆိုသည်မှတ်။

သောတာပန်ဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါ ၄-ပါး။ ။နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ် ။ပါ။ ၂၉၇
။ဋ္ဌ။ ၆၇။ သောတာပန် ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းတရား ၄-ပါး၊ မဟာဝဂ္ဂ
သံယုတ်နှင့် သင်္ဂါတိသုတ် ပါဠိတော်တို့မှ။ (၁) သပ္ပုရိသ သံသေဝ- မဂ်

(၆၄၀)

[သော]

ဖိုလ်လမ်းပြ သူတော်ကောင်းနှင့်ပေါင်းသင်းရမှု၊ (၂) သဒ္ဓမ္မသဝန-ခန္ဓာ နာမ်ရုပ် သူတော်တရား နာကြားရမှု၊ (၃) ဓမ္မာနုဓမ္မ ပဋိပတ္တိ-မဂ်ဖိုလ် ရေးကြောင်းကျင့်မှု၊ (၄) ယောနိသော မနသိကာရ-ရုပ် နာမ်၌ မှန်ကန် တော်တည့်စွာ နှလုံးသွင်းမှု။

သောဘဏသဘာဝရဏ စေတသိက် ၁၉-ပါး။ ။ တင့်တယ် ကောင်းမြတ် သော စိတ်တို့နှင့်သာ အမြဲယှဉ်၍ ဖြစ်သော စေတသိက်မျိုး ဟူ၏။ (၁) သဒ္ဓါ-ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုခြင်း၊ ကံ့ကံ၏ အကျိုးတရားတို့ကို ယုံကြည်ခြင်း လက္ခဏာ၊ (၂) သတိ-ကုသိုလ်အစု၌ မမေ့မလျော့သော အောက်မေ့ခြင်းလက္ခဏာ၊ (၃) ဟိရိ-အယုတ်တရား၌ စက်ဆုပ် ရွံရှာခြင်း လက္ခဏာ၊ (၄) သြတ္တပု-မကောင်းမှု၌ ကြောက်လန့်ခြင်း လက္ခဏာ၊ (၅) အလောဘ- ကာမဂုဏ်အာရုံ၌ စိတ်၏ မက်မောတွယ်တာမှု မရှိခြင်း၊ (၆) အဒေါသ- ဆန့်ကျင်မုန်းတီး ကြမ်းတမ်းခက်ထန်မှု မရှိခြင်း၊ (၇) တတြမဇ္ဈတ္တတာ- ချစ်၊ မုန်း၊ မပါ ညီမျှစွာ ဆောင်ခြင်း လက္ခဏာ၊ (၈) ကာယပဿဒ္ဓိ-ကိလေသာအပူတို့၏ ငြိမ်းအေးခြင်း၊ (၉) စိတ္တပဿဒ္ဓိ- ကိလေသာအပူတို့၏ ငြိမ်းအေးချမ်းသာခြင်း လက္ခဏာ၊ (၁၀) ကာယ လဟုဏာ- ကိလေသာဝန်ထုပ်မှ ပေါ့ပါးခြင်း၊ (၁၁) စိတ္တလဟုဏာ- ကိလေသာဝန်ထုပ်မှ ပေါ့ပါးခြင်း၊ (၁၂) ကာယမုဒုတာ၊ (၁၃) စိတ္တမုဒုတာ- ကိလေသာခက်ထန်ခြင်းတို့မှ ကင်းငြိမ်း နူးညံ့ခြင်းလက္ခဏာ၊ (၁၄) ကာယ ကမ္မဉာတာ၊ (၁၅) စိတ္တကမ္မဉာတာ- ကုသိုလ်အလုပ်၌ ခံ့ညားထယ်ဝါ ငြိမ်းချမ်းစွာသော အသွင်ကို ဆောင်ခြင်းလက္ခဏာ၊ (၁၆) ကာယပါဂုဉာ တာ၊ (၁၇) စိတ္တပါဂုဉာတာ- ကုသိုလ်တရား၌ ငြိမ်းချမ်းစွာ လေ့လာခြင်း လက္ခဏာ၊ (၁၈) ကာယုဇကတာ၊ (၁၉) စိတ္တုဇကတာ- နိဗ္ဗာနခေတ် စခန်းကိုသာ ဖြောင်မတ်တန်းတန်း လမ်းလွှဲမပါသော လက္ခဏာ။

ဆောမဂ္ဂိဟ် ၄-ဆုံး။ ။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ပေးတတ်သော ငြိုဏ်မြတ် လေးပါး။ (၁) တနင်းလာဂ္ဂိဟ်၊ (၂) ဗုဒ္ဓဟူးဂ္ဂိဟ်၊ (၃) ကြာသပတေး ဂ္ဂိဟ်၊ (၄) သောကြာဂ္ဂိဟ်။

သောမနဿ ၂-မျိုး။ ။ ခမ်းသာအားရခြင်း ၂-မျိုး။ ဥပရိပတ္တာသံပါ။ ၂၆၀။ ၂၄။ ၁၈၆။ (၁) ဂေဟသိတ သောမနဿ- ကာမဂုဏ်၌ စေတဘ

[သော။ သော + င်း။ သဲ]

(၆၄၁)

တက္ကနှင့် ယှဉ်ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ (၂) နေကမ္ဘာထိတ
သောမနဿ ကုသိုလ်စိတ် ဘာဝနာများနှင့် ယှဉ်သော ဝမ်းသာခြင်း။

သောမနဿ ကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်ကြောင်းတရား ၄-ပါး။ ။ (အဋ္ဌသာလိနိ)
ဓမ္မသင်္ဂဏီ အဋ္ဌကထာ။ ၁၁၇။ (၁) ဣဋ္ဌာရမ္မဏ-ကောင်းသောအာရုံနှင့်
တွေ့ကြုံခြင်း၊ (၂) သဒ္ဓါဗဟုလတာ-သဒ္ဓါအားကောင်းခြင်း၊ (၃) ဝိသုဒ္ဓ
ဒိဋ္ဌိတာ- အယူအစုံ ဉာဏ်အမြင်သန့်စင်ခြင်း၊ (၄) အာနိသံသ ဒဿာဝိတာ-
လုပ်ငန်း၏ ကောင်းကျိုးကို သိမြင်လေ့ရှိခြင်း။

သောင်း ၃-ရပ်။ ။ ယူဇနာ တသောင်းစီ ကျယ်ဝန်းသော အရပ်လေးပါး၊
သာရတ္ထသင်္ဂဟ အဋ္ဌကထာနှင့် ဇိနာလင်္ကာရ ဋီကာမှ။ (၁) ငါတို့နေရာ
ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း၊ (၂) တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၊ (၃) အသုရာ ပြည်၊
(၄) အဝိစိ ငရဲ။

[သဲ]

သဲကန္တာရကြီးမျိုး ၁၉-ပါး။ ။ ကန္တာရမျိုး ၈-ပါးတို့တွင် ဝါဠုကန္တာရခေါ်
ကမ္ဘာပေါ်၌ ထင်လျှားကျော်ကြားသည့် သဲကန္တာရကြီး ၁၉-မျိုးကို
အလျား အနံ့ မိုင်နှင့် အမြင့်ပေ ခန့်မှန်းခြေတို့ကို ကမ္ဘာ့ ဒိုင်ဂျက်မှ
နည်းမှီး၍ ပြဆိုထားသည်။

(၁) အတာကမာ သဲကန္တာရ၊ ချီလီနိုင်ငံ မြောက်ပိုင်း၌ရှိ၍ အလျားမိုင်
(၄၀၀) ခန့်ရှည်လျက်၊ အမြင့်ပေ (၇,၀၀၀-မှ ၁၃,၅၀၀) အထိ
ရှိသည်။

(၂) ဘလက်ရော့ခ် သဲကန္တာရ၊ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု နီဗာဒါ
ပြည်နယ်၏ အနောက် မြောက်ပိုင်း၌ တည်ရှိသည်။ စတုရန်း
မိုင်ပေါင်း (၁,၀၀၀) ခန့်ရှိကာ၊ အမြင့်ပေ (၂,၀၀၂-မှ ၅,၀၀၀)
အထိ ရှိသည်။

(၃) ကိုလိုရာဒို သဲကန္တာရ၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ ကာလီဖိုးနီးယား
ပြည်နယ်၏ အရှေ့တောင်ဘက်၌ တည်ရှိသည်။ အလျားမိုင် (၂၀၀)
အနံ့မိုင် (၅၀)မျှ ရှိလျက် ပင်လယ်ရေပြင်အောက် ပေ (၂၅၀)မျှ
စူးဝင်နိမ့်ကျသည်။

(၆၄၂)

[၁၆]

- (၄) ဒတ်ဂျ်အိကဗီ သဲကန္တာရ၊ အီရန်နိုင်ငံ ကက်စပီယန်ပင်လယ်၏ အရှေ့တောင်ဖက်၌ တည်ရှိသည်။ အမြင့်ပေ (၂,၀၀၀) ခန့် ရှိသည်ဟူ၏။
- (၅) ဒတ်ဂျ်အိလွတ် သဲကန္တာရ၊ အီရန်နိုင်ငံ ကာမင် အရှေ့မြောက်ဖက်၌ တည်ရှိ၏။ အမြင့်ပေ (၁, ၀၀၀)ခန့်ရှိ၏။
- (၆) ဂိုဘီ (ရှာမိုး) သဲကန္တာရ၊ အာရှတိုက် မွန်ဂိုလိယားနိုင်ငံတလျှောက် လုံးလိုလိုပင် စတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၃, ၀၀, ၀၀၀) မျှ ခလားကရှိ၍ အမြင့်ပေ (၃, ၀၀၀-မှ သည် ၅, ၀၀၀) အထိ ရှိ၏။
- (၇) ဂရိတ် အာရေဗီယန်း သဲကန္တာရ၊ အာရေဗီယားနိုင်ငံ တဝှမ်းလုံးလိုလိုပင် တည်ရှိနေသည်။ အလျားမိုင် (၁, ၅၀၀) ရှိ၏။ ၎င်းပြင် ဆီးရီးယားနိုင်ငံမှ (အဲလ်ဟာမက်) သဲကန္တာရ၊ လတ္တီတွက် (၃၀) မြောက်၊ အမြင့်ပေ (၁, ၈၅၀) နီဖတ် ပြည်နယ်မှ သဲကန္တာရရှိသည် အလျားမိုင် (၄၀၀) အနံ့မိုင် (၂၀၀) ရှိ၏။ နီဖတ်ပြည် တောင်ပိုင်းမှ (ဓါနာ) သဲကန္တာရသည် ဂျော့စ်တောင်ဖက်၌ တည်ရှိ၍ အလျားမိုင် (၄၀၀) အနံ့မိုင် (၃၀) ရှိသည်။ နေဂျစ် တောင်ပိုင်းမှ (ရှာ်အာလ်ခါလီ) သဲကန္တာရသည် သဲကန္တာရ ငယ်ပေါင်း ၄-ခုနှင့် ပေါင်းစပ်လျက် ဂရိတ်အာရေဗီယန်း သဲကန္တာရအဖြစ် ခေါ်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်သည် ဟူ၏။
- (၈) ဂရိတ် သြစတြေးလျား သဲကန္တာရ၊ သြစတြေးလျား တိုက်၏ အနောက်ပိုင်း၌ တည်ရှိလျက် ၎င်းတိုက်၏ ထက်ဝက် နီးနီးမျှ ဖားဇာကျယ်ပြန့်သည်ဟူ၏။ အမြင့်ပေ (၆၀၀ မှ ၁ ၀၀၀) ခန့်မျှ ရှိသည်ဟူ၏။
- (၉) ဂရိတ်ဆော့လိပ် သဲကန္တာရ၊ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု နိဗာဒါ ပြည်နယ်မှ ဆော့တ်လိပ် အနောက်ပိုင်း၌ တည်ရှိသည်။ အလျားမိုင် (၈၀) အနံ့မိုင် (၅၀) အမြင့်ပေ (၄ ၅၀၀) ခန့်ရှိသည်ဟူ၏။
- (၁၀) ကလာဟာရီ သဲကန္တာရ၊ တောင်အာဖရိကနိုင်ငံ သြစိန်းပြည်နယ်နှင့် ဇမ်ဘီဗီ မြစ်၏ အကြား၌ တည်ရှိသည်။ အလျားမိုင် (၆၀၀) အနံ့မိုင် (၄၀၀) စတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၁,၂၀,၀၀၀) ခန့် ကျယ်ပြန့်ကာ အမြင့်ပေ (၃,၀၀၀) ၏ အထက်၌ ရှိသည် ဟူ၏။

- (၁၁) ကာရာကမ် သဲကန္တာရ၊ အာရှတိုက်(အေယဲလ်) အိုင်၏တောင်ဖက်
ပူပူကန်စတန်၏ အနောက်တောင်ဖက်၌ တည်ရှိသည်။ စတုရန်း
မိုင်ပေါင်း (၁,၀၀,၀၀၀) ခန့်မျှ ရှိ၏။
- (၁၂) ကီဇိလ်ကမ် သဲကန္တာရ၊ အာရှတိုက် ပါကစ်စတန် အလယ်ပိုင်း၌
တည်ရှိလျက် အလျားမိုင် (၃၇၀) အနံ (၂၂၀) မိုင်ရှိ၍ စတုရန်း
မိုင်ပေါင်း (၇၀,၀၀၀) ခန့် ရှိလျက်၊ အမြင့်ပေ (၁,၆၀၀ မှ
၂,၀၀၀) အထိ ရှိသည် ဟူ၏။
- (၁၃) လိုင်ဘီယန် သဲကန္တာရ၊ နိုင်းလ်မြစ်၏ အနောက်ဖက် ဆဟာရ
သဲကန္တာရ၏ အရှေ့ပိုင်း၌ တည်ရှိသည်။ စတုရန်း မိုင်ပေါင်း
(၅,၀၀,၀၀၀) ကျော်မျှ ရှိသည် ဟူ၏။
- (၁၄) မိုဟက် သဲကန္တာရ၊ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု ကိုလိုရာဒို သဲကန္တာရ
၏ မြောက်ဖက်၌ တည်ရှိ၏။ စတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၁၅,၀၀၀) ရှိ
လျက် အမြင့်ပေပေါင်း (၂,၀၀၀) မျှ မြင့်သည်ဟူ၏။
- (၁၅) နူဘီယန် သဲကန္တာရ၊ ပင်လယ်နီမုစ၍ နိုင်းလင်းမြစ် အနောက်ကွေ့
အထိ ကျယ်ပြန့်လျက် ရှိ၏။ အမြင့်ပေ (၂,၅၀၀) မျှ ရှိသည်။
- (၁၆) ရောင်စုံ သဲကန္တာရ၊ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု အရီဇိုးနား ပြည်
နယ်၏ အရှေ့မြောက်၌ တည်ရှိသည်။ အလျား (၇၅) မိုင်ရှိ၍
အမြင့်ပေ (၅,၀၀၀) မြင့်သည်။
- (၁၇) ဆဟာရ သဲကန္တာရကြီး၊ တောင်အာဖရိကနိုင်ငံ၏ မြောက်ပိုင်းမှ
ပင်လယ်နီအထိ ကျယ်ပြန့်လျက် စတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၃၅,၀၀,၀၀၀)
ရှိသည်။ ပင်လယ်ရေပြင်၏ အောက် ပေပေါင်း (၄၀၀ မှ ၁၁,၀၀၀)
အထိ နိမ့်၍ ပင်လယ်ရေပြင်၏ အထက်သို့ ပေပေါင်း (၁,၄၀၀ မှ
၁,၆၀၀) အထိ မြင့်သည်။
- (၁၈) တက်ကလာမာကန် သဲကန္တာရ၊ တရုတ်ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံ ဆင်ကျန်
ပြည်နယ်၏ အလယ်ပိုင်းမှ တာရင်မြစ်ဝှမ်းအထိ တည်ရှိ၍ အလျား
မိုင် (၇၀၀) မျှ ရှိ၏။ စတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၁,၂၅,၀၀၀) အထိ ရှိလေ
သည်။

(၆၄၄) [သျှာ + င်။ သွ + ပ် + သွား]

(၁၉) သာ ယဲကန္တာရ၊ ဣန္ဒိယနိုင်ငံ ရာဇပုတ္တရပြည်နယ် အတွင်း၌ တည်ရှိသည်။ အလျားပိုင်း(၃၀၀)မျှ ရှိလျက် အနံ မိုင်(၃၀၀)မျှ ရှိသည်။ အမြင့်ပေ (၅၀၀) ခန့်မြင့်သည် ဟူ၏။

[သျှ]

သျှောင်ထုံးအပြား ၅၅၊ ဆင်ငြား ပုဂံသူ။ ။ပုဂံသူတို့ ဆင်ယင်ထုံးပွဲသော ဆံထုံးမျိုး အပြားကို ဆိုသည်။ ၎င်း သရုပ်ကို (ဥသျှောင်ထုံးငြား ၅၅) ဟူသော သုတေသန၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

[သွ]

သွပ်မျိုး ၄-ပါး။ ။သဗ္ဗမာတုက ဝိဇ္ဇာဓရကျမ်းကြီး၌ အောက်ပါအတိုင်း သွပ်မျိုး လေးပါးကို ခွဲခြား၍ ပြဆိုထားလေသည်။ အားလုံး မှတ်စားသည်ချည်း ဖြစ်၏။ (၁) သေတဇာ သတု-သွပ်မြူ၊ ကျောက်တောင်မှ ထွက်၏။ (၂) ပိတ သတုယော-သွပ်ရွေဝါ၊ ကျောက်တောင်မှ ထွက်၏။ (၃) ဘူမျဇာ သတု-မြေထွက်သွပ်၊ ညိုပြာပြာရှိ၏။ (၄) တာမျ သတု-ခပ်ပြာသွပ်၊ စပ်၍ချက်ထားသော သွပ်မျိုး။

သွားအရပ်မှာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၊ မြန်မာအက္ခရာ ၇-လုံး။ ။၎င်း သရုပ်ကို (ဒန္တဇ အက္ခရာ ၇-လုံး) ၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

သွားတော် ၄၀၊ ရေရာဝယ်၊ စွယ်တော် ထည့် မထည့်။ ။မြတ်စွာဘုရား သခင်၏ ၃၂-ပါးသော လက္ခဏာတော်ကြီးတို့တွင် စတ္တာလိသ သမဒန္တ ခေါ် ညီညာသော သွားတော်များ၊ စွယ်တော် ၄-ခုနှင့် တကွ ထည့်၍ အထက် ၂၀-အောက် ၂၀-ပေါင်း ၄၀-ဟု မှတ်ရာ၏။

သွားတိုက်ခြင်း အကျိုး ၅-ပါး။ ။ဒန်ပူစား သွားတိုက်ခြင်း၏ အကျိုးခံစားခွင့် ငါးပါး၊ ဝိနည်း စူဠဝါပါဠိတော်မှ။ (၁) စက္ခုသံ-မျက်စိအမြင် ကြည်လင်ခြင်း၊ (၂) မုခံ နှင့် ခုဂ္ဂန္ဓ-ပါးစပ်မန်ခြင်း၊ (၃) ဝိသုဒ္ဓ ရသ ဟရဏီ-အာရုံကြောတို့ သန့်ရှင်းအားကောင်းခြင်း၊ (၄) ပိတ္တာဒိ နှင့် ပရိယော နဒ္ဒတိ-သည်းခြေ သလိပ် ထမင်း အစာတို့ မရော မရက်နိုင်ခြင်း၊ (၅) ဘတ္တ မဿ ဆာဒေတိ-ထမင်းဆာခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်ခြင်း။

[ဟ]

ဟသာဝတီ ၃၂-မြို့။ ။ကလျာဏိကျောက်စာလာ သာသနာ ၂၀၀၂-ခုနှစ်၊ သက္ကရာဇ် ၁၂၀-ခုရောက်သောအခါ ဟံသာဝတီပြည် မေ့စေတီခေါ် ရာမာဓိပတိ မင်းမြတ်လက်ထက်ဝယ် မွန်တိုင်း ၃-ရပ်၌ ဟံသာဝတီမဏ္ဍလ ဥဿာယုခူးတိုင်းရှိ ၃၂-မြို့ကိုဆိုသည်။ကျောက်မော်မြို့၊ အမဲမြို့၊ တုံဇရစ်မြို့၊ ကျည်ကုမြို့၊ စစ်တောင်းမြို့၊ ဒင်းမဲမြို့၊ ဇရွဲမြို့၊ အသားမြို့၊ မော်ပျိုမြို့၊ လကန်းဗျည်းမြို့၊ (၁၀)။ အခဲရိမ်မြို့၊ မအူမြို့၊ ရမ္မာနဂါးမြို့၊ ရမ္မဝတီမြို့၊ မှော်ဘီမြို့၊ လိုင်မြို့၊ ဘောင်လင်းမြို့၊ ထန်းတောကြီးမြို့၊ တိတ်တူမြို့၊ ဇေဠမြို့၊ (၂၀)။ ဇောင်းတူမြို့၊ ဘားကိုင်မြို့၊ ထုန်ခံမြို့၊ ရဲခဲမြို့၊ မေရဠရမြို့၊ တင်ပေါင်မြို့၊ မင်းရဲလှမြို့၊ ကောလိယမြို့၊ ပိုင်းတာမြို့၊ ယုန်ဇလင်မြို့၊ (၃၀)။ ဝင်ပြိုင်မြို့၊ ဟင်္သာတိုင်ကန်မြို့၊ (၃၂)။

ဟင်းရိုင်းအပြား၊ မျိုး ၂-ပါး၊ ထင်ရှား ဘူမိရပ်။ ။ဤ၌ အကျဉ်းမျှ ပြသွား မည်ဖြစ်၍ အကျယ်ကိုမူ သဗ္ဗဓာတုကသျှတ် သတ္တမကဏ္ဍ၌ ကြည့်ပါကုန်။ (၁) ရတ္တ ရသ သိန္ဓုရ-ဟင်းရိုင်းနီ၊ တောင်ထွက် ဆုန်းနီကျောက်ကို ချက်၍ ထုတ်ယူသည်။ ၎င်းသည် လကျောလမ်း၌ အသုံးဝင်၏။ (၂) သေတ ရသ သိန္ဓုရ-ဟင်းရိုင်းဖြူ၊ တောင်ထွက် ဆုန်းဖြူကျောက်ကို ချက်၍ ထုတ်ယူ သည်။ ၎င်းသည် လက်ဝဲ ငွေလုပ်သော လမ်းများ၌ အသုံးဝင်၏။

ဟင်္သာငှက်မျိုး ၃-ပါး။ ။အဘိဓာန်ဋီကာမှ။ (၁) ရာဇ ဟင်္သာမျိုး-နှုတ်သီး နှင့် ခြေချောင်း နီသည်။ ကိုယ်လုံး ဆုတ်ဆုတ်ဖြူသည်။ (၂) မလ္လိကာ ဟင်္သာမျိုး-စိမ်းညစ်သော ခြေထောက် နှုတ်သီးရှိသည်။ ကိုယ်ရောင် မထန် ရှိသည်။ (၃) တေရဋ္ဌ ဟင်္သာမျိုး-မည်းနက်သော ခြေချောင်း နှုတ်သီး ရှိသည်။ ကိုယ်ရောင် အမျိုးမျိုးရှိသည်။

ဟင်္သာငှက်မျိုး ၆-ပါး၊ တနည်း။ ။ဇာတ်အဋ္ဌကထာ ပဉ္စမအုပ် ၃၇၉ ၌ အကျယ်ရှုပါ။ ကိုယ်ရောင် အမွှေးလိုက်၍ ၆-ပါး ပြားသည်။ (၁) တိဏ ဟံသမျိုး- မြက်စားဟင်္သာ (ငန်းဘဲ)မျိုး၊ (၂) ပဏ္ဍု ဟံသ-ဝါဖြော့ဖြော့ ဟင်္သာမျိုး၊ (၃) မနောသီလာ ဟံသ-ဟင်္သာနီမျိုး၊ (၄) သေတ ဟံသ- ငွေ ဟင်္သာမျိုး၊ (၅) ပါဏ ဟံသ-နီဖြူ ကျားမျိုး၊ (၆) တေရဋ္ဌဟံသမျိုး။

(၆၄၆)

[ဟိ + တ် + ဟိ]

ဟိတ် ၆-ပါး။ ။ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးတို့ကို ပေးစေတတ်သော အကြောင်းတရား ၆-ပါး။ (၁) လောဘဟိတ်၊ (၂) ဒေါသဟိတ်၊ (၃) မောဟဟိတ်၊ အကုသိုလ်မျိုး၊ အပြစ်ရှိ ဆိုးကျိုး ဗုဒ္ဓကို ပေး၏။ (၄) အလောဘဟိတ်၊ (၅) အဒေါသဟိတ်၊ (၆) အမောဟဟိတ်၊ ကုသိုလ် မျိုး၊ အပြစ်မရှိ ကောင်းကျိုး သုခကို ပေး၏။

ဟိတ် ၉-ပါး၊ တနည်း။ ။ကုသိုလ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော ဟိတ် ၃-ပါး၊ အကုသိုလ် စိတ်နှင့်ယှဉ်သော ဟိတ် ၃-ပါး၊ အဗျာကတစိတ်နှင့် ယှဉ်သော ဟိတ် ၃-ပါး၊ ပေါင်း ၉-ပါး။

ဟိတအပြား၊ မျိုး ၂-ပါး၊ ခွဲခြား ဝေဘန်သိ။ ။အကျိုး စီးပွား ဆောင်ရွက် ရှာဖွေရာ၌ ကျင့်သုံး ဝေဘန်မှု ၂-မျိုး။ (၁) အတ္တဟိတ- ကိုယ်ရေး ကိုယ်တာ ကိုယ်ကျိုးသက်သက်မျိုး၊ (၂) ပရဟိတ- ကိုယ်ရေးမဖက် သူတပါးတို့ အကျိုးသက်သက်မျိုး။

ဟိမဝန္တာ၊ တောင်တောသု၊ ၄-ဖြာ မျိုးအပြား။ ။ဟိမဝန္တာမျိုး ၄-ပါးကို မေးသည်။ “ဇမ္ဗူကျွန်းသို့ သုံးကျွန်းတို့မှာ၊ ဟိမဝါတော၊ ရှိသည်ဩရှင်” ကျည်းကန်အဖြေ။ (၁) ဇမ္ဗူဒီပါ ဟိမဝန္တာ- တောင်ကျွန်း ဟိမဝါ၊ (၂) ပြုဗ္ဗဝိဒေဟ ဟိမဝန္တာ- အရှေ့ကျွန်း ဟိမဝါ၊ (၃) အပဒရဂါယာန ဟိမဝန္တာ- အနောက်ကျွန်း ဟိမဝါ၊ (၄) ဥတ္တရကုဋ ဟိမဝန္တာ- မြောက် ကျွန်း ဟိမဝါ။

ဟိရိ တရားမျိုး ၈-ပါး။ ။၎င်း သရုပ်ကို (ရှက်ခြင်း အကြောင်းမျိုး ၄-ပါး ၂-နည်း)၌ ဆိုခဲ့ပြီ။

ဤ တွ င် ၍

သုတေသန အရပ်ပြ အဘိဓာန်ကျမ်း

အ လုံး ဝံ ဖြီး ဆုံး ဖြီ ။

နီ နို : ကစီ မဇီ

ဇူတီ

အာယသ္မတာ ဩဘာသာဘိဝံသ မဟာထေရေန နာနာဂန္ထတော
ပရိဝတ္ထေတွာ ဝိရဇီတံ သုတေသန သရူပါဘိဓာန် နာမ ပကရတံ
ပရိသမတ္ထံ။

ဤသည်လျှင်

မိခင် သုတေသန အဘိဓာန် ပုဒ်မကြီးပေါင်း (၂·၉၉၇) ပုဒ်တို့မှ
ပေါက်ပွားလာကြသော သရုပ်ပြအဘိဓာန် ပုဒ်ကလေးပေါင်း (၅၃·၃၈၈)
ပုဒ်တို့ဖြင့် ထန်ဆာဆင်အပ်သော သုတေသန သရုပ်ပြ အဘိဓာန်ကျမ်း
ကြီး ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပါသည်။

သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓ ပုတ္တနာယံ

ဣမိနာ ပုညကမ္မေန၊ ပညာဓိကော ဘဝါမဟံ။
ဗုဒ္ဓတ္ထံ ပါပုနိတောန၊ သံဓာရေသယံ သဒေဝကံ။

ဆုတူးပန်လွှာ ပတ္တနာ

ဤ ကျမ်းပြုရာ ကုသလ်ကြောင့်၊ ပညာဓိက၊ ဗုဒ္ဓဘုရား၊ ဖြစ်ညားရစေ၊
များဝေနေကို၊ အို ခသ နာရေး၊ ဝဋ်ဘေးဒုက္ခ၊ ဝဲဩဇာမှ၊ ကယ်မဆယ်ယူ၊
ပြည်နိဗ္ဗာသို့၊ ပို့ရစေသား၊ ဆုပန်ကြား၏။

အရှင် ဩဘာသာဘိဝံသ မထေရ်

ဇာဝုတိုက်ဇံ

သရက်တောကျောင်းတိုက်

ရန်ကုန်မြို့။